

William Smythe

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

THUCYDIDIS
DE
BELLO PELOPONNESIACO
LIBRI OCTO
GRAECE ET LATINE
AD EDITIONEM IOS. WASSE ET CAR. ANDR. DUKERI
ACCURATE EXPRESSI

VOLUMEN SEXTUM

ANNOTATIONES
IN SCHOLIA GRAECA
ET
INDICES

BIPONTI
EX TYPOGRAPHIA SOCIETATIS
CIↃIↃCCLXXXIX

ANNOTATIONES
IN
SCHOLIA GRAECA
CUM
AUCTARIO SCHOLIORUM.

DE GRAECIS IN THUCYDIDEM SCHOLIIS HENR. STEPHANI IUDICIUM.

Quaedam etiam de uſu ſuae ad horum Scholiorum lectionem Proparaſceues.

SCHOLIA in Thucydidem quaſdam expoſitiones eiuſmodi habent, ac ſuum lectorem de nonnullis admonent, quae talia ſunt, ut vel propter illa omnibus, qui lectionis Hiſtorici huius ſtudioſi ſunt, in pretio eſſe mereantur: atque habeant, unde ſibi de illorum editione gratulentur. Id denique, quod in titulo velut elogium illis datur, cum abſque ipſis Hiſtoricus iſte non facile intelligi poſſe dicitur, (totus enim ſuperiorum ἐκδόσεων *titulus eſt hic,* Σχόλια παλαιὰ καὶ ξυνοπτικὰ εἰς ὅλον τὸν Θουκυδίδην, ὧν χωρὶς οὐκ εὐξύνετος ὁ ξυγγραφεύς· *Germanicam* (Baſ. 1540) *excipio, cui iſte praefixus eſt, eundem ſenſum efficiens, ſed voce quadam inepte ficta utens,* Θουκυδίδης μετὰ σχολίων παλαιῶν καὶ πάνυ ὠφελίμων, χωρὶς ὧν ὁ συγγραφεὺς πολὺ δυσευχερής ἐστι) *alicubi non minus verum quam honorificum eſſe comperitur. Ideo autem, alicubi tantummodo, non ubique verum comperiri dico, partim quod in quam plurimos difficiles obſcuroſque locos nihil quidquam afferant, partim quod nonnulla eorum, quae in quoſdam* δυσξυνέτους *afferunt, lectori, qui & iudicio valeat & in Graeca ſit lingua ſatis exercitatus, ſatisfacere minime poſſint. Omitto eas, in quibus omnino a Thucydidis mente aberrat, expoſitiones, ita ut aliud plane, quam quod a Thucydide dicitur, nobis dicant: quarum exempla in annotationibus meis afferentur. Verum ea, in quibus* σφάλλεται, *iis in quibus* τὰ τῆς ἐξηγήσεως *ab eo* κατορθοῦται (*ſi haec antitheta Thucydidea ad noſtrum hunc de ſcholiis in Thucydidem ſermonem transferre licet*) *condonanda eſſe, & fateor ipſe, & mecum, ut opinor, quicunque non vel ingrati, vel nimium moroſi ſunt, fatebuntur.*

Sed quoniam ſicut multos Thucydidis locos his ſcholiis opus habere dictum eſt, ita etiam ad horum ſcholiorum lectionem multis opus eſſe ſcio aliqua expoſitione quorundam loquendi generum, ſeu quarundam ſermonis formularum, quas fortaſſe ἐξηγητικὰς *vel potius* σχολικὰς *vocare quis poſſit: non male collocaturum me bidui ſpatium putavi, ſi eas a me collectas non proponerem ſolum, ſed etiam exponerem.*

Prius tamen quam ad illam προδιδασκαλίαν *aggrediar, qua lector ad horum ſcholiorum lectionem praeparetur, hoc etiam ad plenam lectoris* προπαρασκευὴν *requiri puto, ut de iis alia pauca eum praemoneam. Sciat igitur, haec ſcholia (quorum more loquendo,* ἰστέον *dicendum fuiſſet) non ab uno omnia, ſed a pluribus ſcripta eſſe, & ita quidem, ut variarum expoſitio-*

num a variis ſcriptarum velut fragmenta tantummodo in locis pleriſque ſint, quae cum pro diverſo diverſorum lectorum iudicio excerptae & quorundam Thucydidis exemplarium margini adſcriptae eſſent, tandem a quopiam ex illis collectae fuerunt, praefixis unicuique ipſis Thucydidis verbis, in quae unaquaeque ſcripta eſſet, aut ſcripta eſſe videretur. Plures autem ſcholia in hunc ſcriptorem edidiſſe, (niſi forte aliud nomen ſuis in eum ἐξηγήσεσι dare maluerint) vel inde diſcimus, quod in his Antylli & Phoebamonis nec non Aeſculapii ſit mentio. Atque haec e pluribus eſſe collecta inde apparet, quod alicubi ab uno expoſitionem alterius reprehendi videamus. Nam alioqui diverſas etiam expoſitiones unius eiuſdemque eſſe poſſe, non ignoro. Utinam vero non haec τεμάχη haberemus ἐκ τῶν δείπνων illorum veterum expoſitorum, ſed illa ipſa δεῖπνα tota ad nos perveniſſent. non enim (ut opinor) tantum mihi in emendanda Laurentii Vallae interpretatione laborandum antea fuiſſet, & nunc quoque, qui novum laborem poſcerent, loci ſupereſſent. Sed boni tamen conſulendae nobis ſunt hae reliquiae, (de quibus meum iudicium in praefixa meae Thucydidis editioni ad lectorem Epiſtola patefeci) uti a famelicis aliqua κρεῶν vel ἰχθύων τεμάχη, aut etiam τεμάχια, quae μεγάλων δείπνων eſſent reliquiae, boni conſulerentur.

Ceterum ne hoc quidem tacebo, nonnulla eſſe, quae non tam ſint hunc vel illum Thucydidis locum exponentis, quam id, quod in eo ſcribitur, tanquam memorabile & notabile, obſervantis, & alios pariter obſervare & notare iubentis. Hoc autem vel ex verbo σημείωσαι patere nobis poteſt, quod habes pag. 478. nam in iſta huius Hiſtorici verba, quae ibi leguntur, Βιθυνῶν Θρακῶν, ſcribitur, σημείωσαι ὅτι καὶ οἱ Βιθυνοὶ, Θρᾶκες. Sic vero & pag. 479 eſt aliquid, (multo quidem certe maioris momenti) quod σημειώσασθαι iubemur. nam ibi in iſta Thucydidis verba, καὶ ἅμα τῶν Εἱλώτων βουλομένοις ἦν ἐπὶ προφάσει ἐκπέμψαι &c. haec ſcribuntur, Σημείωσαι τὸ Λακωνικὸν ἔργον εἰς τοὺς Εἵλωτας γενόμενον, καὶ ὅπως αὐτοὺς λαθραίως διέφθειραν. Sed multo plures ſunt loci, in quibus, illo σημείωσαι praetermiſſo, ὅτι tantum poſitum ſit. Ex illis eſt iſte pag. 502, ὅτι ὁ συγγρ. nam in haec Thucydidis verba, exſilii ſui mentionem facientis, καὶ ξυνέβη μοι φεύγειν τὴν ἐμαυτοῦ ἔτη εἴκοσι μετὰ τὴν ἐς Ἀμφίπολιν στρατηγίαν, inter illa ſcholia leguntur iſta, ὅτι ὁ συγγραφεὺς εἴκοσιν ἔτη ἔφυγε τὴν πατρίδα, καὶ περὶ Πελοπόννησον διέτριβε. Minime autem novus videbitur hic voculae ὅτι uſus iis, qui epitomen Strabonis & alia quaedam ex aliis ſcriptoribus itidem excerpta legerint, & quem Euſtathius etiam habeat annotandi morem meminerint. Nam his in locis ante ὅτι eſſe ellipſin verbi illius σημείωσαι, aut alius huiuſmodi, in meis Schediaſmatis docui.

Addam & iſtud, eius ſcholiorum in alienas ſedes migrationis, cuius a me in illa quam dixi epiſtola facta mentio fuit, cauſam id videri, quod cum margini (uti dixi) adſcriberentur, ea verba, ad quae pertinebant, id eſt, ad quorum expoſitionem ſcripta erant, minime praefigi ſolebant. Paulatim enim per negligentiam factum eſt, ut non e regione loci, quem exponebant, ſed procul ab illo ſcriberentur: & ab eo, qui inde ea ſumebat, verba illa e regione quorum in margine ſcripta erant, illis, quamvis nihil commune cum iis habentia, praefigerentur. Quamvis autem ex infinitis propemodum locis prior editio errorem hunc ſuſtuliſſet, reliquerat tamen huic aliquot repurgandos. Hos igitur partim in ea, partim inter has in haec ſcholia annotationes, repurgatos invenies.

AD LECTIONEM SCHOLIORUM GRAECORUM IN THUCYDIDEM SCRIPTORUM PROPARASCEUE H. STEPHANI.

LECTORI.

His tibi Thucydidis permulta aenigmata poſſunt
Vinci armis, alio vix ſuperanda modo.
Arma dare haud ſatis eſt: armorum qui docet uſum,
Quae dat, ab hoc plena nempe iuvaris ope.

Incipiam igitur ab illis quibus utitur verbis, cum ſe totius loci ſenſum declaraturum promittit. Nam pro eo, quod vulgo dicimus, *Senſus eſt*, (ſunt vero & qui ſententiam loci alicuius talem eſſe dicant) ita loquitur, ὁ νοῦς, vel, ὁ δὲ νοῦς· & interdum ἡ διάνοια. Aut etiam ὁ νοῦς, τοιοῦτος, vel ἡ διάνοια, τοιαύτη. Invenies item, ὁ νοῦς οὕτως ἔχει, vel, ὁ νοῦς ἔχει ὧδε· ut pag. 480 l. 24.

Quin etiam occurrent tibi nonnunquam iſta verba, τὸ λεγόμενον, τοιοῦτόν ἐστι, ut pag. 404 l. 20. Legitur autem hoc loquendi genus & apud ſcholiaſtem Ariſtophanis: ut in hunc Equitum verſum, Οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενὸς, εἴ σοι χαριζοίμην, ſcribit, τὸ λεγόμενον, τοιοῦτόν ἐστιν, Ἐν δευτέρῳ τὴν πρὸς τοὺς ἰδιώτας ἀπέχθειαν ἐποιούμην, ἕνεκα τοῦ ἀποθεραπεῦσαι τὴν πόλιν. Eodem pertinent haec quae legimus verba pag. 591 l. 14, τοῦτο δυνάμει τοιοῦτόν ἐστιν. quod perinde eſt, ac ſi Latine dicas, *idem hoc valet atque iſtud.*

Utitur verbo φησὶ per parentheſin noſter enarrator, cum

alicuius loci ſenſum vult aperire: ut pag. 452 l. 6, in haec verba, *ἀποβάντες δὲ, ἐν τῷ ἴσῳ ἤδη* &c. ſcribit, *ἀποβάντες δὲ (φησὶ) τῶν νεῶν, ἴσοι γίνονται ἡμῖν*. Habes vero & paulo ante, *ῥᾷστον γὰρ (φησὶν) ἐστὶν ἔτι αὐτοὺς ὄντας ἐπὶ τῶν νεῶν ἀμύνασθαι*. Verum alicubi ſupervacaneum eſſe hoc verbum dicere poſſumus: cum praecedat, *ὁ νοῦς*, vel *ἡ διάνοια*, aut, *ἡ διάνοια, τοιαύτη*. ut pag. 451 l. 37 hunc in locum, *καὶ τὸν πολέμιον δεινότερον ἕξομεν* &c. ſcribitur, *ἡ διάνοια, τοιαύτη, Οἱ πολέμιοι (φησὶν) ὑποχωρησάντων ἡμῶν, ἀποβάντες τῶν νεῶν*. Sed multo etiam magis ſupervacaneum vel ipſum verbum *φησὶ* vel ipſum nomen dicere poſſumus, ubi coniunguntur: ut pag. 390 l. 11, *ὁ δὲ νοῦς φησὶν ὅτι ἄφρονές εἰσιν*. Sed hypoſtigme poſita eſt poſt *νοῦς*.

Crebrae ſunt ante aliquam expoſitionem & voces *τουτέστι* atque *ἤγουν*· non quidem ambae ſimul, ſed earum altera. Scribo autem *τουτέστι*, ut apud eum frequentius ſcriptum eſt, quam disiuncte *τοῦτ' ἔστι*· quamvis haec reſpondeant Latinis vocabulis *id eſt:* quae disiuncta ubique inveniuntur. Sed non minus frequens, vel potius magis, vocula *ἤγουν*, quae itidem ſonat *id eſt:* cum alioqui plerumque reddenda ſit potius voce *videlicet*. Adhiberi autem ſolitam fuiſſe particulam *ἤγουν*, ſicut & *εἴτουν*, locis huiuſmodi, ex Suida & Euſtathio diſcimus: quorum ille quidem adverbia *διασαφητικὰ*, hic vero coniunctiones *ἑρμηνευτικὰς* eſſe tradit: addens & *ἤτοι*. Ceterum poni ſolet *ἤγουν*, ubi unum tantum vocabulum alio vocabulo exponitur, aut certe pauca tantum paucis: ut pag. 451 l. 26, in haec verba, *ἐς ἀνάγκην ἀφῖκται*, habemus hoc ſcholium, *ἤγουν, ἀναγκαῖά εἰσι καὶ βίαια*. Utitur & vocula *ἤτοι*, eodem modo: ut pag. 418 l. 23. Verum interdum (ne ſis neſcius) haec ipſa vocula *ἤτοι* disiunctiva eſt, altera ſermonis parte habente alteram, quae ei reſpondere ſolet. ut pag. 549 l. 32. in haec verba, *καὶ πλείοσιν οὖσιν*, annotatur, *ἤτοι ἡμῶν τῶν Ἰώνων*· ſed adiicitur, *ἢ ὑμῶν τῶν Σικελιωτῶν*. Apertius autem eſt particulam iſtam hunc, non alterum, habere uſum, cum verbum addit: ut pag. 534 l. 10, *ἤτοι κυρίως σημείοις λέγει, καθάπερ καὶ τὰ στρατεύματα· ἢ (ὥς ἔνιοι) σημεῖα τὰς ἔξωθεν καταγραφὰς τῶν νεῶν*. Sic pag. 549 l. 4, in expoſitione horum vocabulorum, *τήν τε κοινὴν ὠφέλειαν*.

Hiſce particulis, id eſt, unicuique harum, *ἰσοδυναμεῖν* dicere poſſumus duas iſtas voculas, *ἀντὶ τοῦ*· quae ſonant, quod Latini enarratores dicunt, *pro eo, quod eſt*. Sed vulgo dicitur etiam *pro*, ſine adiectione. Exemplum habes pag. 452 l. 33,

Ἐτάξαντο) ἀντὶ τοῦ παρετάξαντο &c. Alicubi vero praefigitur ἀντὶ τοῦ totius etiam ſententiae expoſitioni. Sed interdum etiam occurrit ἀντὶ τῆς, cum alicuius προθέσεως, id eſt praepoſitionis, fit mentio: ut p. 404 l. 28, Τὰ ἐπιθαλάσσια) ἡ ἐπὶ ἀντὶ τῆς παρά. Intelligit enim compoſitum unum poſitum eſſe pro altero: videlicet ἐπιθαλάσσια, ex praepoſitione ἐπὶ & nomine θάλασσα factum, pro παραθαλάσσια, in quo praepoſitio παρὰ & idem illud nomen coaluerunt. Neque vero dubium eſt, quin itidem ſcribendum ſit, ἡ ἐς ἀντὶ τῆς περὶ, non ἀντὶ τοῦ περὶ, in iis, quae proxime praecedunt.

At ubi leges, Ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, ſcias id eſſe, quod Latine dicitur, *quaſi diceret*, vel, *perinde ac ſi diceret*. Sic pag. 453 l. 28, in hunc locum, ἐς τοῦτό τε περιέστη ἡ τύχη, ὥστε Ἀθηναίους μὲν ἐκ γῆς τε καὶ ταύτης Λακ. &c. ſcribi videmus, ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἐς τοῦτο περιέστη ἡ τύχη Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις &c. Scio autem, & ὡσανεὶ alicubi coniuncte ſcriptum inveniri, (ut pag. 398 duobus in locis) ſed non dubium eſt, quin disiuncte potius ſcribendum ſit, ὡς ἂν εἰ.

Ne hoc quidem ſilentio praetereundum, interdum loci totius ſenſum proponi, quamvis nihil eorum, quae recenſui, praefigatur. Cuius rei exempla cum alibi habes, tum vero pag. 452.

At cum oſtendere vult, quae ſit naturalis (ut ita dicam) verborum ſeries, ſeu quis ordo, (id eſt, in quem ordinem reducenda ſint verba, ſeu quomodo collocanda, ut facilior ſit loci ſenſus) dicit, Τὸ ἑξῆς, vel, τὸ ἑξῆς οὕτω. Ideoque dicere queas tale apud Latinos enarratores eſſe, *ordo eſt*. Verum alicubi addens τοῦ λόγου, dicit τὸ ἑξῆς τοῦ λόγου: ut pag. 425 l. 2.

Sed cum dicit, καὶ τὰ ἑξῆς, ſignificare vult, *& ſequentia*; ſive, *& ea quae ſequuntur*. quod vulgo dicimus, *& cetera*, ac compendiarie ſcribimus *&c.* Oſtendit enim, iis, quae ex quopiam Thucydidis attulit loco, addenda eſſe & quae ſequuntur, ea videlicet, quae locum illum claudunt. Utrumque loquendi genus habes pag. 310.

Verum, ut ad illud τὸ ἑξῆς revertar, quo uti eum dixi, cum docet, quaenam eſſe debeat vulgaris illa & velut naturalis verborum ſeries: legimus quidem alicubi & iſta, τὸ ἑξῆς τῆς διανοίας οὕτω· ſed non dubito, quin mendoſe ſcripta haec ſint pro iſtis, τὸ ἑξῆς καὶ ἡ διάνοια οὕτω; ut intelligamus, talem verborum ſeriem pariter & ſenſum eſſe.

Eundem vero uſum praeſtant illi aliquando hae duae vo-

culae, ἵνα ᾖ, ſive, ἵν' ᾖ, quem illae τὸ ἑξῆς· ut pag. 308 l. 16; ἵν' ᾖ, καὶ τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον. Uno autem in loco invenio, (fortaſſe autem & in pluribus inveniri poterit) pag. videlicet 574 l. 22, ἵνα ᾖ τὸ ἑξῆς. Verum & de hoc monendus es, ex iis locis, in quibus utitur illis voculis ἵνα ᾖ, nonnullos eſſe, in quibus non ipſa Thucydidis verba in talem ordinem, qualem dixi, reducta, ſed eorum ſenſum ſubiungit. Sic pag. 546 l. 14, ἵνα ᾖ, δείσαντες τὴν τῶν Ἀθηναίων περὶ λόγους δεινότητα.

Invenies & vocabulum σύνταξις de illa verborum ordinatione dictum: ut pag. 314 l. 18, in haec verba, ἡ γὰρ Λακεδαίμων, & in ea, quae proxime ſequuntur, annotat, ἡ σύνταξις, ἡ γὰρ Λακεδαίμων, ἐπὶ πλεῖστον ὧν ἴσμεν χρόνον στασιάσασα, πρὸ τῆς τῶν Ἡρακλ. &c. Quin etiam alicubi dicit, ἵνα ᾖ οὕτως ἡ σύνταξις· ut pag. 343 l. 24. Ac ſimiliter utens verbo συντάττειν, dicit alicubi tale verbum συντακτέον τούτῳ. quod diceremus, Iungendum eſſe illi, vel Connectendum cum illo. Interim tamen & alteram illam ſignificationem vulgarem tribuit vocabulo σύνταξις· & quidem non raro: ut cum dicit Ἀττικὴ ἡ σύνταξις.

Sed ad priorem illum vocis σύνταξις uſum quod attinet, invenies etiam in quodam loco, (quem eſſe unicum puto) Ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου καὶ ἡ σύνταξις τοιαύτη. Is autem eſt pag. 306, Νεμόμενοί τε τὰ αὑτῶν ἕκαστοι) ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου καὶ ἡ σύνταξις, τοιαύτη, Νεμόμενοι τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι &c. Ubi περιοχὴν appellare videtur eam ſententiam, quam verba illa περιέχουσι, id eſt, complectuntur. Illam enim non dubito quin pluribus, quam habeamus, verbis expoſuerit, & aliqua in parte huius loci aliam, quam ſit hic, ſcripturam reliquerit. Vel hic certe, οὐδὲ γῆν φυτεύοντες, ἀλλὰ σπείροντες, mendoſam eſſe ſcripturam manifeſtum eſt. Ceterum περιοχὴν τῆς γραφῆς Lucas in Actis eodem quidem modo dixit de certo loco & certis quibuſdam verbis, iiſque haud multis, comprehenſo: ſed non de verbis ad exponendum eum adhibitis loquens, verum de illis ipſis, quibus a ſuo auctore (ſi modo Graeca interpretatio ſatis fideliter ea repraeſentare poteſt dici) ſcriptus eſt.

Pertinent ad hunc ſermonem & voces iſtae, διὰ μέσου, quae frequenter occurrunt. Significant enim, quod vulgo dicimus *per parentheſin*: ideoque illis utitur, cum aliqua interiiciuntur, quae verborum ordinem velut perturbant, & de illis lectorem vult commonefacere, ne ipſum turbent ea, quibus (uti dixi) ordo ille velut perturbatur. Ceterum duae illae

voces, ſi quis verbum verbo velit reddere, ſonant *per medium.* Sed non ſecus exponere oportet, ac ſi ſcriptum foret ἐν μέσῳ, id eſt *in medio.* Sic pag. 391 l. 19, Τὸ ἧς πρὸς τὸ, μνήμη καταλελείψεται· τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. Ubi obſervandus eſt obiter & hic uſus praepoſitionis πρὸς, cum ellipſi, ubi ſcribit, πρὸς τό. nam perinde eſt, ac ſi diceret, *vocula* ἧς *fertur ad illa*, ſive, *tendit ad illa*, μνήμη καταλελείψεται ſive verbum φέρεται, ſive aliud haec loquendi forma ſubaudiendum nobis relinquat. Ceterum hunc ad locum quod attinet, ea quae ille dicit eſſe διὰ μέσου, ſunt iſta, ἣν καὶ νῦν ὑπενδῶμέν ποτε. πάντα γὰρ πέφυκε καὶ ἐλασσοῦσθαι. ſed viſum tamen eſt ſatis eſſe iſta, πάντα γὰρ πέφυκε καὶ ἐλασσοῦσθαι, notis parentheſiως includere: cum alioqui ſint plerique alii loci, ubi cuncta, quae διὰ μέσου poſita ait, illis notis incluſa ſis inventurus. Quemadmodum porro ellipſin ſubeſſe dixi illis verbis πρὸς τὸ, ſic etiam his διὰ μέσου ſubeſſe manifeſtum eſt: ſive τίθεται, aut τέθειται, ſive κεῖται, ſive aliud quodpiam verbum ſubaudire oporteat. Ne hoc quidem omittendum, haec etiam verba ἐν τῷ μέσῳ (quorum ſignificationem illa διὰ μέσου habere, modo aiebam) alicubi occurrere: ut pag. 466 l. 23, λέγει ἐν τῷ μέσῳ.

Interdum autem adverbio μεταξὺ idem ab eo declaratur: ut pag. 415, l. 17, τὸ δὲ, ἐὰν χαρίζησθε, μεταξύ. Ubi tamen quomodo verum eſſe poſſit, verba haec, ἐὰν χαρίζησθε, poni per parentheſin, non video: niſi aliam lectionem ſecutum eſſe eum dicamus, ut meae in haec ſcholia annotationes docebunt. Hinc autem eſt compoſitum μεταξυλογία, apud eundem, eadem de re. Nam pag. 380 verba iſta, ἔτυχον γὰρ ἐν Αἰγίνῃ ὄντες, (ſed apud eum omiſit librarius ἤδη & ὄντες) quae notis parentheſiως cincta ſunt, μεταξυλογίαν eſſe ſcribit. Quamvis autem Latinis *interlocutio* ſive *interloquium* eandem compoſitionis formam habeat, quam μεταξυλογία, (quod veteribus Graecis ignotum fuiſſe puto) voces tamen illae magis apte reſpondere Graeco illi vocabulo videntur, cum eo id ſignificatur, quod Suidas ſcribit, videlicet, *Relicto ad breve tempus ſuo argumento, de re ad aliud argumentum pertinente ſermonem iniicere.* Cui expoſititioni hoc exemplum ſubiungit, πρὸς βραχὺ ὁ λόγος ἐπέπαυτο αὐτῷ περὶ τῆς χώρας, καὶ αὖθις ὥσπερ ἐν μεταξυλογίᾳ τινὶ, περὶ Ἄβρου τοῦ Σαρακηνοῦ διελεγέσθην ἄμφω.

Sed cum ſaepe ad oſtendendum illum verborum ordinem, ſimulque declarandum loci ſenſum, admonendus ſit lector,

aliquam vocem aut aliquas voces repeti debere e ſuperioribus, ſive e praecedentibus: ille hac de re loquens dicere ſolet, ἀπὸ κοινοῦ· quae ſonant, ſi verbum verbo reddatur, *a communi;* quod ea, quae repetitur, vox, vel potius repetenda eſſe dicitur, aſſumenda ſit ex ſuperiore loco, tanquam quodam communitatis iure. Neque vero dubium eſt, quin cum ellipſi ipſe, ſicut & ceteri paſſim, ita loquatur, ἀπὸ κοινοῦ· & deſit verbum ληπτέον, (id eſt, *ſumendum*, vel *accipiendum*) aut aliquod huiuſmodi. Hoc quidem certe apud eum ipſum invenitur cum alibi, tum pag. 424 l. 27, τὸ δὲ, οὔκουν χρὴ, ἀπὸ κοινοῦ ληπτέον.

Alicubi alia verba adiicit: ut pag. 550 l. 17, τὸ ἀποφαίνομεν δὲ, ἀπὸ κοινοῦ, ἄνω κείμενον, ἀκουστέον. Ubi ἀκουστέον pro ὑπακουστέον poſitum dici poteſt. Sed cum dicat ἄνω κείμενον, (ut certe quae ἀπὸ κοινοῦ adſciſcuntur, e ſuperioribus plerumque ſumuntur) tamen verbum illud non ἄνω ſed κάτω videmus κεῖσθαι, ut illic etiam monebo. Ceterum ut ἀπὸ κοινοῦ pleriſque in locis ſine adiectione legitur, ſic alicubi & κατὰ κοινοῦ occurrit: ut pag. 314 l. 13, κατὰ κοινοῦ τὸ κατείχετο. Sic pag. 326 l. 22, κατὰ κοινοῦ τὸ ἐν ᾧ. Sed tamen, ut multo frequentius hoc quam illud legitur, ita etiam rectius dici exiſtimo. Hoc certe conſtat, ſi ellipſin illam vocabuli ληπτέον, aut λαμβάνεται, eſſe hic dicamus, non κατὰ κοινοῦ, ſed ἀπὸ κοινοῦ, dici debere. Sed tamen & illud non uno in loco legi fateor.

Iam vero & illae huius enarratoris admonitiones, ex quibus diſcimus aliquid eſſe poſitum καθ' ὑπερβατὸν, ad hunc de verborum ordine ſermonem pertinent. Nam καθ' ὑπερβατὸν poſitum dicit, quod in ſua ſede non eſt, ſed eam velut tranſcendit. Alicubi vero dicit tantum ὑπερβατόν· ut pag. 550 l. 1, τῶν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ, ὑπερβατόν. τὸ δὲ ἑξῆς, αὐτοὶ δὲ οἰκοῦμεν, ἡγεμόνες καταστάντες τῶν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ πρότερον ὄντων. At vulgo moris eſt, in iis potius locis eſſe hyperbaton dicere, in quibus totum aliquod colon aut ſaltem comma in ſedem alienam traiectum eſt. Dionyſius Halic. ὑπερβατὸν adiective etiam dixit: ubi inter illa, quibus potiſſimum ab aliis differt hic ſcriptor, ponit τὰς ὑπερβατοὺς καὶ πολυπλόκους καὶ ἐξ ἀποκοπῆς πολλὰ σημαίνειν πράγματα βουλομένας καὶ διὰ μακροῦ τὰς ἀποδόσεις λαμβανούσας νοήσεις. Ad noſtrum autem enarratorem quod attinet, eius exemplo poſſumus vocis unius ſeu voculae ὑπερβιβασμὸν potius, quam ὑπερβατὸν dicere. nam verbo ὑπερβιβάζεσθαι ita utitur: ut pag. 307 l.

ult. ὑπερβιβάζεται γὰρ ὁ δέ. Quin etiam activa utitur voce p. 537 l. 10, τὸ δὲ ὥστε, ὑπερβιβάσαι χρή. Ceterum quod, de particula δὲ loquens, dicit ὑπερβιβάζεσθαι, id alibi vocat ἀναστρέφεσθαι. Sic pag. 543 l. 9, τὸ τότε οὐκ ἔστι χρονικὸν, ἀλλ' ἀνέστραπται. Utitur autem hoc verbo & pag. 549 l. 9.

Non raro incides & in locos, ubi oportere hoc vel illud ὑπακούειν dicit. Quod vocabulum ſatis eſt grammaticis Graecis uſitatum, ut Latinis *ſubaudire*, in quo Graecam illam vocem imitantur, vel potius repraeſentant. Dicit vero alicubi & προσυπακούειν, non ut ſignificet *inſuper ſubaudire*, vel *praeterea ſubaudire*, (quod proprie tamen ſonat) ſed tantum illud *ſubaudire*. unde eſt προσυπακουστέον pag 465 l. 19, προσυπακουστέον τὸ ἐλθεῖν, cum ſatis eſſet ὑπακουστέον. Utitur nihilominus & alibi illo bicompoſito: ut pag. 457 (ut alios locos omittam) l. 21, τῷ δὲ ἑτοιμότερος προσυπακουστέον τὸ ἐκείνου. Atque ut pro compoſito ὑπακούειν utitur etiam bicompoſito προσυπακούειν, ita viciſſim ſimplici ἀκούειν utentem aliquando illum audies. Sic enim p. 550 l. 17, τὸ ἀποφαίνομεν δὲ, ἀπὸ κοινοῦ, ἄνω κείμενον, ἀκουστέον. Ceterum alicubi & adverbium ἔξωθεν verbo *ſubaudire* ſignificanti praefigere, in ſequentibus docebo. Ad ſimplex autem ἀκούειν quod attinet, eum huic tribuere & alium uſum, id quodque poſtea oſtendam.

Atque hic, in mentione videlicet eorum verborum, quibus ſignificatur, quod Latini grammatici (ut docui modo) *ſubaudire* dicunt, omittendum non eſt adverbium δηλονότι, quo nullum vocabulum ἐξηγητικὸν frequentius in oculos incurrit, quamcunque in paginam eos vertas, & quo adeo κατακόρως utitur, ut vel nauſeam parere alicui poſſit. Potiſſimum autem iis verbis illam vocem ſubiungit, quae ſubaudienda ſunt. Verum ex his alia quidem ἀπὸ κοινοῦ, (quod loquendi genus antea expoſitum fuit) alia autem collecta quidem ex iis, quae apud ipſum ſcriptorem praeceſſerunt, ſed ita, ut id quod ſenſui conſentaneum ſit, non autem aliquam vocem aut aliquas voces ex ipſo textu ſumtas ſubaudiat. Sunt vero & quae ſubaudiuntur, οἴκοθεν omnino allata. Atque ut incipiam ab iis, quae ἀπὸ κοινοῦ ſumta ſubaudiuntur, legimus pag. 410 l. 4, ἀνεχώρησαν δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνους εἶδον. ubi ſcholiaſtes, ἀναχωρήσαντας δηλονότι. Sic vero in pleriſque locis invenies, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνους ἑώρων, aut hoc ipſum εἶδον, ubi itidem praecedentis verbi participium ſubaudiendum relinquitur. Idem & poſt ᾐσθάνοντο fieri videmus pag. 574 l. 13. nam in iſta ſcriptoris huius

verba, ἀντεπλήρουν τὰς ναῦς εὐθὺς, ἐπειδὴ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ᾐσθάνοντο, ſcholiaſtes annotat, πληροῦντας δηλονότι τὰς ναῦς. ubi tamen ſimplex pro compoſito ἀντιπληροῦντας habemus, cum praeceſſerit ἀντεπλήρουν, non ἐπλήρουν. Sed mutationem illam errore librarii contigiſſe credibile eſt. Interdum vero in eo peccat hic ſcholiaſtes, quod cum illud infiniti modi verbum habeat apud Thucydidem, quod ſubaudiendum in ſequentibus eſt, aliud afferat. Verum id excuſari poſſe videtur alicubi: ſic tamen, ut haud ſciam an excuſationem mereatur hoc loco pag. 380 l. 36, καὶ τῆς ἄλλης Ἀκαρνανίας τῆς περὶ θάλασσαν ἔστιν ἃ χωρία βουλόμενοι προσποιήσασθαι, καὶ πειραθέντες, ὡς οὐκ ἐδύναντο, ἀπέπλεον ἐπ' οἴκου. Hic enim cum ἀπὸ κοινοῦ repeti queat προσποιήσασθαι, ſcholiaſtes tamen aliud verbum affert: videlicet λαβεῖν. nam poſt verba haec, e textu ſumta, ὡς οὐκ ἠδύναντο, legimus, λαβεῖν δηλονότι. At vero ubi dicitur Ἀθηναῖοι δηλονότι, vel Λακεδαιμόνιοι, ſive Πελοποννήσιοι, ſive Συρακούσιοι, aut haec nomina alio in caſu ponuntur, talia ſumuntur quidem ex iis, quae apud ipſum ſcriptorem praecedunt, ſed non tamen ita, ut annumerentur iis, quae ἀπὸ κοινοῦ repetita ſubaudiuntur. Sic paſſim ubi alicui nomini proprio ſubiungitur δηλονότι, aut alicui eorum, quae ἐθνικὰ vocantur: ut p.380 l. 32, Ἦρχον δὲ τῆς στρατιᾶς) τῶν Κορινθίων δηλονότι. & ſtatim poſt, Κατήγαγον) τὸν Εὔαρχον δηλονότι. Sic etiam ubi pronomini relativo ſubiungitur id, cuius eſt relatio. αὐτοῖς, τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι· vel Λακεδαιμονίοις. Sic dativo αὐτῷ vel ἐκείνῳ ſubiungitur nomen, cuius eſt relativum, addito adverbio δηλονότι. Sed plerumque omittitur δηλονότι· ut pag. 360 l. 21, Οἴσειν αὐτῷ) τῷ Περικλεῖ. Item αὐτὸς) Παυσανίας. Et pag. 361 l. 14, Αὐτῷ) τῷ Ἀρταβάζῳ. Item l. 9, Αὐτῷ) τῷ Πέρσῃ. Item cum id, quod a pronomine refertur, eſt nomen appellativum: ut pag. 360 l. 18, Αὐτῷ) τῷ ἄγει. Atque adeo ex locis non vicinis ſolum, ſed contiguis etiam, interdum unus adverbium illud habet, alter minime: cum tamen utrobique idem ſit annotationis genus. Sed plerumque, ſive poſito illo adverbio, ſive omiſſo, de eo admonetur lector, de quo dubitare nullo pacto poterat: & ita quidem, ut alicubi turbare etiam quodammodo lectorem, aut ſaltem interpellare haec admonitio (ſi ita id vocandum eſt) poſſit. Exempli gratia, pag. 393 l. 28, Καὶ παρέσχετε αὐτὴν) οἱ θεοὶ δηλονότι. Cum enim is, a quo iſta dicuntur, alloquatur Deos, atque id manifeſtum ſit, non immerito miretur lector, cur hoc annotetur, quaſi aliquis non ad-

monitus illud παρέσχετε de aliis, quam de Diis, poſſit intelligere. Idem dicendum & de hoc paginae 347 loco, l. 28, Καταβάντες ἐς αὐτὸν) τῇ γνώμῃ δηλονότι Θεμιστοκλέους. nam cum ipſe Thucydides, de Themiſtocle loquens, dicat, καὶ πολλάκις τοῖς Ἀθηναίοις παρῄνει, ἢν ἄρα ποτὲ κατὰ γῆν βιασθῶσι, καταβάντας ἐς αὐτὸν ταῖς ναυσὶ &c. quorſum in iſta verba, καταβάντας ἐς αὐτὸν, eam fuiſſe Themiſtoclis ſententiam annotatur? Secundae autem ſubauditionis exemplum habes pag. 385 l. ult. in haec verba, κοινῇ γὰρ τὰ σώματα διδόντες. nam cum his, τὰ σώματα διδόντες, ſubaudiendum cenſet εἰς πόλεμον. annotat enim, εἰς πόλεμον δηλονότι. Sic etiam pag. 451 l. 36, ubi χαλεπὸν ὂν ſcriptum eſt, dicit, εἰς ἐπίβασιν δηλονότι. Itidem pag. 574 l. 14, in haec verba, ὅπερ πάσχουσιν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι, annotat, οἱ ἄνθρωποι δηλονότι. Non enim praeceſſit apud hunc ſcriptorem iſtud vocabulum, ſed ſenſus oſtendit eſſe ſubaudiendum. Sic pag. 390 l. 13, ubi cum περιγενέσθαι ſubaudit τὸν ἐχθρόν. ſcribit enim, τὸν ἐχθρὸν δηλονότι. Sed depravatum eſſe puto genitivum pluralem τῶν ἐχθρῶν in accuſativum illum ſingularem τὸν ἐχθρόν. Dicitur enim περιγίνεσθαι τῶν πολεμίων ab ipſo quoque Thucydide, iungente & cum aliis genitivis. Fortaſſe tamen hic a Thucydidis textu diſcedendum non fuerit, ut inveniatur, quod ſubaudiri apte poſſit: ſed, cum praeceſſerit, ἢ εἴξαντας, εὐθὺς τοῖς πέλας ὑπακοῦσαι, ἢ κινδυνεύσαντας, περιγενέσθαι, fortaſſe rectius cum περιγενέσθαι repetemus τῶν πέλας. Hunc autem ad locum pertinet, quod pag. 398 l. 13 in dativum ἐρήμῳ annotat, βοηθείας δηλονότι. itidemque pag. 336 l. 29 in nomen ſubſtantivum ἐρημίαν, ex illo adiectivo factum, συμμαχίας δηλονότι. Sic in ὀλίγῳ aliquoties, μέτρῳ δηλονότι. Hiſque adiici alia multa poſſunt: ex quibus eſt, ἱκανὴ ἔσεσθαι, εἰς τροφὴν δηλονότι, pag. 393. Ceterum non duas tantum aut tres, ſed plures etiam voces alicubi ſubaudit, eas ſenſu ipſo velut dictante: ut quodam in loco, πάντα ὁμοίως καὶ κοινὰ καὶ ἱερὰ δηλονότι. Itidemque pag. 447. Ad tertium vero ſubauditionis genus quod attinet, ex iis, quae οἴκοθεν omnino ad eam afferuntur, ſunt nonnulla, quae ex alio ſcriptore, aut ex alio eiuſdem ſcriptoris loco, ad eam, de qua agitur, rem pertinentia petuntur.

Saepe autem δηλονότι alio quodam modo eſt διασαφητικὸν, ſicut ἤγουν, ubi nos non admonet de eo, quod ſubaudiendum eſt, vel quis huic aut illi verbo ſive nominativus, ſive alius caſus, ex ſuperioribus ſit repetendus: ſed aliud nobis adiu-

mentum ad ſenſum intelligendum affert. cuius rei multa paſſim oculis exempla ſe offerent. Verum eſt hic quoque, de quo te moneam, eum alicubi expoſitionem afferre eorum, quae ab ipſomet Thucydide exponi animadvertiſſet, ſi attente verba eius conſideraſſet, & ita ut eorum ſenſum aſſequeretur. Huius autem rei cum aliquot afferre exempla poſſim, uno contentus ero, ex pag. 380. nam cum ſcribat Thucydides, *ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι οἱ Ἀθηναῖοι, τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι, δημοσίᾳ ταφὰς ἐποιήσαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρῶτον ἀποθανόντων, τρόπῳ τοιῷδε.* Id eſt, *eadem hieme Athenienſes, de more patrio publice ſepelierunt eos, qui hoc in bello primi occubuerant:* atque id fecerunt *hoc modo.* Cum, inquam, hoc ſcribat Thucydides, & oſtendat, ſe morem patrium de illa conſuetudine ſepeliendi publice intelligere: tamen ille exponens haec verba, *τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι,* (quae, ſi verbum verbo reddas, ſonant, *patrio more utentes:* ſed Latinius dixeris, *patrium morem tenentes*, vel *ſervantes*) hunc patrium morem fuiſſe ait cremandi corpora. Poſtquam enim verba illa expoſuit iſtis, *τὸν πάτριον νόμον πληροῦντες περὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων ταφῆς*, addit *δηλονότι καύσαντες τὰ σώματα*, id eſt, *cum videlicet corpora cremaſſent.* Atque his minime contentus, addit, *οὗτος γὰρ ἦν νόμος Ἀθηναίοις καὶ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι*, id eſt, *hic enim mos erat Athenienſibus & Graecis omnibus.* Atqui Thucydides ipſe, (uti dixi) cum ſcribit Athenienſes morem patrium, ſeu inſtitutum ſervantes, (nam hic *νόμον*, vel morem, vel inſtitutum, vel ritum, potius quam legem, interpretari oportet) publice illos ſepeliſſe, aliquam ſuorum verborum expoſitionem quaerere non ſinit, cum perinde ſit ac ſi diceret, *νόμου πατρίου ὄντος δημοσίᾳ ταφὰς ἐκείνων ποιήσασθαι, τούτῳ ἐχρήσαντο.* Valla autem ad cremationem & ipſe reſpici exiſtimavit, ſed aliter tamen peccans, quam ſcholiaſtes. nam cenſuit quidem illum *πάτριον νόμον* eſſe *τὸ ταφὰς δημοσίᾳ ποιεῖσθαι*, ſed *ταφὰς ποιεῖσθαι* eſt interpretatus *buſtum facere.*

Verum, ut quae ſpectant ad hoc de ſubauditione caput perſequar, ſciendum eſt, hunc enarratorem adverbio *δηλαδὴ* nonnunquam eundem, quem illi *δηλονότι*, uſum dare. & illud, ſicut & hoc, Latino *videlicet* reddi. Utitur autem illo quoque adverbio cum aliis in locis, tum vero pag. 580, cum in haec verba, *μεμφομένων καὶ ἀκόντων Θεσσαλῶν*, annotat, *μεμφομένων δηλαδὴ τοῖς Λακεδαιμονίοις.* Et pag. 498 l. 1, *Τοῖς ἔξω πίσυνοι) αὐτομολήσασι δηλαδή.* Sic etiam pag. 592 l. 1, ubi ſcribitur a Thucydide, *ὡς Τισσαφέρνης αὐτῷ ὑπεδέξατο,*

ἦ μὴν, ἕως ἂν τι τῶν ἑαυτοῦ λείπηται &c. in ἑαυτοῦ annotat Τισσαφέρνους δηλαδή. quae tamen admonitio ſupervacanea eſt & ipſa, cum Thucydides Tiſſaphernis ſermonem a ſe referri nos admoneat. Ceterum alicubi hoc adverbium non poſtponit, ſed praeponit: ut pag. 567 in haec verba, τῶν ἤδη πάλιν φευγόντων, ſcribit, δηλαδὴ τῶν εἰς τοὔπισω φευγόντων, ἤγουν τραπέντων. Sicut autem δηλονότι ex δῆλον ὅτι, ita δηλαδὴ ex δῆλα δὴ conflatum eſſe conſtat.

Ad hoc ipſum caput, quod de ſubauditione agit, pertinet is uſus, quem dat verbo λείπει. Nam cum ſcribit, aliquam vocem aut aliquas voces λείπειν, id eſt *deeſſe*, non ita id accipiendum eſt, quaſi a librario praetermiſſa eſſe diceret; ſed nos ab illo moneri, ipſum ſcriptorem eam eaſve omiſiſſe, quod ſubaudiendam aut ſubaudiendas lectori relinquere maluerit. Ac interdum quidem aliquam particulam, praeſertimque quampiam ex iis, quae Praepoſitiones appellantur, dicit λείπειν: ut pag. 348 l. 33, in haec verba, πρόσχημα γὰρ ἦν ἀμύνεσθαι ὧν ἔπαθον, ſcribit, λείπει ὑπέρ· ἵν' ᾖ, ὑπὲρ ὧν. Sic in iſtum pag. 414 l. 3 locum, οἱ μὲν, παρὰ Πισσούθνου ἐπικούρους Ἀρκάδων τε καὶ βαρβάρων ἐπαγόμενοι, legimus, λείπει ἡ ἀπό· ἵν' ᾖ, ἀπὸ τῶν Ἀρκάδων. Sic alicubi voculam ὡς ſcribit λείπειν. Et pag. 448 in haec verba, οὔκουν τὰ ὅπλα ταυτὶ φαίνεται, haec λείπειν ſcribit, τριακοσίων μόνων. Nec vero duorum tantum, ſed plurium etiam talem ellipſin in quibuſdam locis eſſe tradit: ut cum exponens iſta verba, τήν τε ἤπειρον ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσαν, annotat λείπειν iſta verba, οὔτε εἰς τὴν νῆσον, οὔτε εἰς τὴν ἤπειρον.

Atque ut pleriſque locis aliquid λείπειν dicit, eo quidem quo docui ſenſu, ita viciſſim in nonnullis aliquid παρέλκειν, id eſt, *ſupervacaneum eſſe*: vel παρελκόντως κεῖσθαι. ut pag. 436 l. 19 ſcribit de voce φιλέταιρος, eam παρελκόντως κεῖσθαι. qua tamen de re longe ab eo diſſentio, ut ibi docebo, Thucydidem adverſus eum defendens. Pro eodem vero & περιττὸν εἶναι, ſive περιττῶς κεῖσθαι dicentem alicubi audimus: ut pag. 339 l. 26, τὸ δὲ μὴ περιττῶς κεῖται, Ἀττικῇ συνηθείᾳ. At ceteri ſcholiaſtae verbo πλεονάζειν hac de re plerumque utuntur. Ceterum accuſari poteſt alicubi hic enarrator, quod in iis locis, ubi ſupervacuarum vocum uſum in hoc ſcriptore reprehendit, in hac ipſa reprehenſione ſupervacaneis quibuſdam utitur. In quod tamen vitium non ſemel incidit. Nam in hunc Thucydidis locum pag. 454 l. 34, τοὺς δὲ λόγους μακροτέρους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνοῦμεν, non contentus dixiſſe

hoc *μακροτέρους* eſſe *περιττὸν*, ipſemet omnia haec, quae *περιττὰ* ſunt, addit, *ἤρκει γὰρ εἰπεῖν, τοὺς δὲ λόγους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνοῦμεν*. Id eſt, *ſatis enim erat dicere*, *τοὺς δὲ λόγους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνοῦμεν*. Quaſi vero hoc, ſatis videlicet fuiſſe, iſtis verbis uti, illo *μακροτέρους* minime inſerto, non videremus conſequens eſſe ex eo, quod *περιττὸν* eſſe dixerat. Sic tamen & pag. 451 l. 3, poſtquam dixit *περιττὸν* eſſe verbum *προθυμήσεσθαι*, addit, *ἤρκει γὰρ τὸ ἐπισπάσασθαι*. Atqui expoſitorem alicuius ſcriptoris, ſeu enarratorem, (quem Graeci *ἐξηγητὴν* appellant) nihil magis quam brevitas decet: ea quidem certe, quae nihil obſcuritatis relinquat. Qua in parte peccari hodie a multis expoſitoribus, qui breves eſſe laborant, videmus.

Cum aliquid in orationis ſtructura morem non ſervat, de hoc dicit, *ὑπήλλακται*, ut pag. 577 l. 33; vel *ἐσχημάτισται*, ut pag. 575 l. 19. Sic vero & pag. 505 l. 36, in hunc locum, *τὸ γὰρ Ἄργος ἀεὶ ἠπίσταντο ἐπιθυμοῦντας τοὺς Λακεδαιμονίους καλῶς σφίσι φίλιον γενέσθαι, ἡγούμενοι τὸν ἔξω Πελοποννήσου πόλεμον ῥᾴω ἂν εἶναι*, annotat, particip. illud *ἡγούμενοι* non eſſe *κατάλληλον* (nam ita ſcribendum, non *ἀκατάλληλον*) alteri participio *ἐπιθυμοῦντας*, verum *ἐσχηματίσθαι*, pro *ἡγουμένων*. De qua annotatione vide, quae ibi a me dicuntur. Ceterum ad *ὑπήλλακται* quod attinet, ſcio alioqui poſſe cuipiam in mentem venire, cum hoc verbum audit, dici de quapiam mutatione, quae cum figura hypallage dicta commune quippiam habeat: ſed generaliorem dat huic verbo ſignificationem, quam videlicet *ἐξήλλακται* apud alios interdum habet: quo Dionyſius Halicarnaſſeus & cum adiectione utitur. veluti cum ſcribit, *ταῦτα ἐξήλλακται μὲν ἐκ τῆς πολλῆς καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀπαγγελίας*. Quin etiam *τὴν διάνοιαν ἐξαλλάττειν ἐκ τῶν ἐν ἔθει* apud eundem legimus. ubi item, quod morem vocavi, (cum dixi, aliquid in orationis ſtructura morem non ſervare) *τὸν κοινὸν καὶ συνήθη τῆς διαλέκτου τρόπον* vocat. Poſſumus autem ex eodem id, quod ita eſt *ἐξηλλαγμένον*, (pro quo hunc ſcholiaſtem *ὑπηλλαγμένον* dicere admonui) & *ἐσχηματισμένον* appellare. Siquidem & *ἀσχημάτιστον*, quod huic opponitur, apud eundem habemus: ubi ſcribit, *καὶ τῷ μηδὲν ἁπλῶς ἀσχημάτιστον ἐκφέρειν νόημα*. Apud eundem vero, eadem de re loquentem, & *σχηματισμοὺς* & *σχήματα* legimus. Scribit enim, *κατὰ τοὺς σκαιοὺς καὶ πεπλανημένους ἐκ τῆς κατὰ φύσιν συζυγίας καὶ οὐδ' ἐν ἁπάσῃ ποιητικῇ χώραν ἔχοντας σχηματισμούς*. ubi de Thu-

cydide modum in his non tenente, ſed nimium ſibi permittente conqueritur, atque adeo illum de hac audacia reprehendit. Et aliquanto poſt, τῶν σχημάτων τὸ πεπλανημένον ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἀκολουθίας vocat, quod in illo altero loco τοὺς πεπλανημένους ἐκ τῆς κατὰ φύσιν συζυγίας σχηματισμοὺς dixerat. Ac ἐσχηματισμένον quidem id ſonat, quod Latinis *figuratum*: ſed tamen *figurata oratio* minus late patentem habere ſignificationem videtur: etiamſi figuram Fabius eſſe dicat conformationem quandam orationis, a communi & primum ſe offerente ratione remotam. Alibi vero ſcribit, figuras mutare aliquid a recto, atque hanc prae ſe virtutem ferre, quod a conſuetudine vulgari receſſerunt.

Quamvis autem ut orationem ſcholiaſtes dicit ἐσχηματίσθαι, quamcunque ea mutationem ſtructurae accipiat, ita etiam σχῆμα dicere queat ſubeſſe ſingulis, in quibus ea occurrit, locis, tamen certis tantum in locis hoc vocabulo ita utitur: veluti cum pag. 382 πάντα ὅμιλον vult eſſe σχῆμα, pro παντὶ ὁμίλῳ. At vero 568, in his verbis, οἱ δ' ὕστερον ἥκοντες, Atticum eſſe σχῆμα dicit, pro eo, quod dicendum erat, τῶν δ' ὕστερον ἡκόντων. Pag. autem 354 l. 11, τὸ ἀνακόλουθον appellat non ſimpliciter σχῆμα, ſed παράσημον σχῆμα.

Ceterum etiamſi σχῆμα quidem, ſed non & τροπὴ, apud eum legatur, (quod ſciam) tamen τροπικὰ ὀνόματα vocat, quae ſunt metaphorica: veluti pag. 530, ubi de hoc loquendi genere στορέσωμεν τὸ φρόνημα, annotat, eſſe quidem omnium, quae apud Thucydidem ſunt, tropicarum (id eſt *metaphoricarum*) vocum duriſſimam iſtam, videlicet στορέσωμεν· verum loqui eum ſecundum Alcibiadem. Quod ab eo quonam ſenſu dicatur, (dici quidem certe videatur) ibi docebo. Sic autem a Dionyſio κυριαν λεξιν opponi τῇ τροπικῇ, id eſt metaphoricae, videmus. Ac ſciendum, ad metaphoram quod attinet, cum dicit ἐπιμένειν τῇ μεταφορᾷ, id eſt (reddendo verbum verbo) *permanere in metaphora*, intelligere, quod Fabius dicit, *quo ex genere coeperis translationis, hoc deſinere.* Scribit enim, *Nam id quoque inprimis eſt cuſtodiendum, ut quo ex genere coeperis tranſlationis, hoc deſinas. Multi enim cum initium a tempeſtate ſumſerunt, incendio aut ruina finiunt: quae eſt inconſequentia rerum foediſſima.* Quamvis porro Dionyſius τροπικὴν λέξιν opponat τῇ κυρίᾳ, (ſicut antea dixi) & alicubi dicat etiam διὰ τῶν κυρίων καὶ μὴ τροπικῶν κατασκευῶν ἐκφέρειν τὰ νοήματα, non me tamen latet, τὰ τροπικὰ ulterius ab eo, quam uſque ad metaphorica extendi. Scribit enim in libro περὶ συνθέσεως ὀνομά-

των, de quibuſdam Homeri verſibus loquens, *οὔτε γὰρ μεταφοραί τινες ἐν αὐτοῖς εὐγενεῖς ἔνεισιν, οὔτε ὑπαλλαγαὶ, οὔτε καταχρήσεις, οὔτε ἄλλη τροπικὴ διάλεκτος οὐδεμία.*

Cum porro oratio eo, quo dictum eſt, modo *ἐσχημάτισται*, vel *ὑπήλλακται*, eam dicunt etiam eſſe *ἀκατάλληλον*, id eſt, *non cohaerenter & congrue inter ſe iuncta eſſe verba*. Sed brevius, & quidem una voce, interpretari quis poſſit *incohaerentem*, vel *incongruentem*, ſeu *incongruam*. Ea voce, ſicut & illi oppoſita *κατάλληλος*, utitur Dionyſius Halicarnaſſeus. Apud hunc vero noſtrum ſcholiaſtem habemus illud pro hoc, pag. 505 l. 36. nam ibi legimus, *οὐκ ἔστιν ἀκατάλληλον πρὸς τὸ ἐπιθυμοῦντας·* cum legendum ſit contra, *οὐκ ἔστι κατάλληλον*. Ubi obſerva etiam, cum adiectione praepoſitionis poſitum hoc vocabulum eſſe: cum & abſque ulla adiectione vel *κατάλληλος* vel *ἀκατάλληλος λόγος* dicatur.

Eandem orationem *ἀνακόλουθον* dicere poſſumus: atque adeo ita nonnullos eam appellaſſe comperiemus. Potius tamen *τὸ ἀνακόλουθον* de certo quodam incohaerentis & incongruae ſtructurae genere dici ſolet: ut antea ex hoc ſcholiaſte talem huius vocis uſum attuli, cum de ea loquerer orationis forma, quam *ἐσχηματίσθαι* dicit. Locus eſt I, 114, *καὶ ἐς αὐτὴν διαβεβηκότος ἤδη Περικλέους στρατιᾷ Ἀθηναίων, ἠγγέλθη αὐτῷ ὅτι Μέγαρα ἀφέστηκε.* In haec enim iſtud ſcholium habemus pag. 354, *Ἠγγέλθη αὐτῷ) τῷ Περικλεῖ δηλονότι. παράσημον τὸ σχῆμά ἐστι, διαβεβηκότος, ἠγγέλθη αὐτῷ. ἀνακόλουθον γάρ.* Sed falli tamen eum hoc in loco, & non *ἀνακολούθως* ſubiunxiſſe Thucydidem hunc dativum, ibi docebo. Legimus vero & *ἀνακολούθητα* apud Dionyſium Halic. in opuſculo de Thucydidis charactere: ſed ego *ἀπαρακολούθητα* ſubſtituendum eſſe arbitror.

Adverbio *ἐμφαντικῶς* de iis utitur, quae indicare vult dicta eſſe *cum emphaſi*, (nam vocabulo iſto utuntur & Latini) pro quo tamen *ἐμφαντικῶς* magis uſitatum eſt *ἐμφατικῶς*. Verum & *ἐμφαντικὸν* itidem apud eum legimus, pro eo quod *ἐμφατικὸν* dici ſolet. Sed tamen haec quoque, *ἐμφαντικὸν* inquam & *ἐμφαντικῶς*, ipſi ſoli nota non fuerunt. Legimus porro *ἐμφαντικὸν* pag. 327 l. 28. nam in haec Thucydidis verba, *καὶ Κερκυραίους τε τούσδε*, annotat, *ἐμφαντικὸν* eſſe hoc *τούσδε·* & addit, *οἷον τοὺς ἀδικοῦντας*. At vero adverbium *ἐμφαντικῶς* legitur pag. 406 l. 6. ſcribit enim, eum *ἐμφαντικῶς* uſum eſſe particula *δή*.

Sed enim pag. 343 l. 3, cum ſcribit, *ἔμφασιν παρέχει ὡς*

ἐπὶ ἄλλου καὶ ἄλλου τάσσων τὴν λέξιν, de illo ſchemate intelligere non debemus; verum ita accipere, *facit ut appareant nobis diverſae ſignific.* vel, *facit ut videantur nobis eſſe diverſae ſignificationes.* Niſi quis malit ita exponere, *eius ſermo prae ſe fert diverſum horum vocabulorum uſum.* Verbum enim verbo hic reddere vix quiſquam poſſit. ad quam tamen interpretationem verba haec prope accederent, *ſpeciem praebet tanquam de alia & alia re ponens vocabulum.*

Adverbii autem περιφραστικῶς multis nota eſſe poteſt ſignificatio: pro quo Latine dicitur *per circumlocutionem*, vel, *circumloquendo*: ſed cum uſitata ſit vox Graeca periphraſis, frequentius dicitur, *per periphraſin*, vel *cum periphraſi*: aut, adverbium Latinum faciendo ex Graeco, *periphraſtice.* Exemplum autem habemus periphraſtici generis loquendi inſigne pag. 373, ἡ δὲ εὔνοια παραπολὺ ἐπῄει τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους, uti ab ipſo ſcholiaſte annotatur, περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ, εὐνοϊκῶς εἶχον τοῖς Λακεδαιμονίοις. ubi tamen ſcriptum ab illo fuiſſe puto, πολλῷ μᾶλλον εὐνοϊκῶς εἶχον, vel πολὺ μᾶλλον. Ceterum quaedam ab eo per periphraſin dicta cenſeri, in quibus tamen periphraſis non poſſit agnoſci, ſuis locis docebo.

Addi ἔξωθεν (id eſt *extrinſecus*) dicunt interdum ſcholiaſtae id, quod ὑπακούεται, id eſt, ſubauditur. Hic vero eo adverbio & cum hoc ipſo verbo, & cum bicompoſito utitur. Sic pag. 455 l. 13, προσυπακοῦσαι δὲ δεῖ ἔξωθεν τὸ, καὶ διὰ τοῦτο ἐκπίπτουσι τῆς εὐπραγίας. Ubi etiam obſervandum eſt, ut ſententiam integram ſubaudire ſibi permittat.

Addi vel dici quippiam ἐξηγητικῶς enarratores dicunt, cum ipſe ſcriptor in iis, quae ſubiungit illis, quae iam dixit, eſt velut ſui expoſitor. nam ἐξηγητικῶς *expoſitorie* ſonat. Hic vero ſaepe hac de re dicit etiam, ἐξηγητικόν ἐστι τοῦτο τοῦ, ſequente verbo aut ſequentibus verbis, ad quorum expoſitionem illud vel illa ſcriptor ipſe adiicit. Sic pag. 456 l. 8, ἐξηγητικὸν δέ ἐστι τοῦτο, τοῦ, σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν, οἵτινες τὰ ἀγ. &c. Quin etiam dicit, τοῦτο ἐξηγητικόν ἐστι τοῦ προτέρου, pag. 451 l. 22. Nec non ipſo verbo ἐξηγεῖσθαι (a quo illa vocabula manarunt) hac de re nonnunquam utitur: ut pag. 456 l. 32, τὸ διακινδυνεύεσθαι ἐξηγεῖται. Eſt autem unum ex praecipuis boni expoſitoris (ſic voco peritum & diligentem) officiis, admonere, ubi ſcriptor ipſe eo functus officio fuerit.

Adverbiis περιττῶς & παρελκόντως cum verbo κεῖσθαι uti-

tur de iis, quae ſupervacanea ſunt, ſicut & ea *περιττὰ εἶναι*, vel *παρέλκειν* dicit, quemadmodum antea docui. Hoc tantum addo, alicubi illi *περιττῶς* opponere *ἀναγκαίως*. Unius ſaltem loci memini, qui eſt pag. 458 l. 11, *ὁ δὲ καὶ σύνδεσμος οὐ περιττῶς κεῖται, ἀλλ' ἀναγκαίως*.

Cum aliis etiam adverbiis verbo illo *κεῖσθαι* utitur: quorum e numero eſt *κυρίως*· id eſt *proprie*, ſive *in propria ſignificatione*. Nam aliquod vocabulum dicitur *κυρίως κεῖσθαι*, (quaſi quis dicat *proprie poſitum* eſſe) cui ſuus propriusque datus eſt uſus: viciſſimque *οὐ κυρίως κεῖσθαι*, quo quis ita uſus ſit, ut alium quam proprium uſum dederit. Neque vero hic proprium uſum intelligere de eo oportet, qui metaphorico opponitur, (ſicut *τὰς κυρίας λέξεις* videmus *ταῖς μεταφορικαῖς* ſeu *τροπικαῖς* opponi: & ſicut ab hoc ipſo ſcholiaſte *τροπικὸν* vocari vocabulum *στορέσωμεν* dixi, cum ſcribit, omnium *τροπικῶν*, quae apud Thucydidem exſtant, vocabulorum eſſe duriſſimum) ſed de eo, qui abuſus potius, quam uſus, appellandus ſit: adeo ut *ἀκυριολογία* (quae vulgo *ἀκυρολογία* vocatur) in eo eſſe dici poſſit: & *κατάχρησις*, non illa quidem, quam metaphorae permittere ſibi poſſunt, & quae in iis excuſatur, ſed quae omnino vitioſa eſt. Atqui reprehendere tamen ſuum ſcriptorem audet de huiuſmodi improprietate pag. 358 in hunc illius locum, *καὶ οὐκ ἴσμεν ὅπως τάδε τριῶν τῶν μεγίστων ξυμφορῶν οὐκ ἀπήλλακται, ἀξυνεσίας, ἢ μαλακίας, ἢ ἀμελείας*. nam ſcribit l. 8, de voce *ξυμφορῶν* loquens, *ἐνταῦθα οὐ κεῖται κυρίως ἡ λέξις, ἀλλὰ ξυμφορὰν φησὶ τὴν κακίαν*. Sed adverſus hanc accuſationem conabor ibi Thucydidem defendere.

At vero adverbium *ἀντιφορικῶς* novum omnino videri poſſit, quo utitur in pag. 409. Ibi enim in haec verba, *προθύμως ταῦτα ἔπρασσον*, annotatum eſt, *ἀντιφορικῶς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ, οὐ προθύμως*. Sed aenigmaticum quiddam habere dici queat (ut opinor) haec annotatio. Cuius rei cauſam eſſe puto, quod in alia quam haec verba ſcripta illa eſſet: ut oſtendam, cum ad locum illum venero. Simul vero & de huius adverbii ſignificatione dicturus tibi ſum, quod ſentio.

Adverbium *μήποτε* (niſi potius *μή ποτε* disiuncte ſcribendum eſt) omitti hic non debet: quo & alii ſcholiaſtae utuntur, multumque gratiae in proponenda ſua dubitatione & coniectura habet. Sed eiuſmodi eſt, ut Latine interpretari non poſſis, ita quidem ut verbum verbo reddas. Eius uſum habes pag. 346 l. 1, ubi licet interrogationis nota orationi, cui ad-

hibitum eſt, non ſit appoſita, ſunt tamen, qui eam huiuſmodi locis apponant: perinde ac ſi ea orationis forma eſſet, quae eſt, cum dicitur, *Quid ſi ita hic locus exponatur?* At ſi interrogative dici non exiſtimetur, verbum aliquod ſubaudietur: perinde ac ſi diceretur, *videndum ne*, vel, *vide ne*; vel, *videndum vero ne*, cum dicitur *μή ποτε δέ.*

Adverbio *ἄλλως* ultimum locum dabo, quod his ſcholiis cum aliis pleriſque (ac fortaſſis omnibus) commune eſt: iiſque locis appoſitum invenitur, (non tamen ubique) in quos expoſitio duplex affertur. ibi enim poſteriori hoc adverbium *ἄλλως* praefigitur. Quod ſi & tertia accedat, hoc adverbium repetitur: ſi vero ad quartam uſque veniatur, iterum repetitur. Cum autem ſatis notum ſit, eo adverbio Latinum *aliter* ſignificari, perinde eſt ac ſi diceretur, *aliter etiam exponitur hic locus: ita videlicet*; vel, *alio etiam modo iſta exponuntur: hoc videlicet.* ideoque iis vocabulis, quibus cum ellipſi utuntur, annumerandum hoc eſt, ut paulo poſt docebo. Ceterum ab iis, qui diverſa diverſorum ſcholia collegerunt, hoc adverbium, tanquam nota, qua diſcernerentur, potius quam ab ipſis ſcholiaſtis appoſitum fuiſſe videtur. Sed nove in quodam horum ſcholiorum loco, qui eſt pag. 322, poſt illam vocem *ἄλλως* alius ſcholiaſtes loquens introducitur, & iis, quae proxime praecedunt, contradicens; vel potius contradicere volens. Nam (ut ibi oſtendo) ſi bene intelligantur, quae praecedunt verba, conſentire is cum illo comperietur, a quo ſe diſſentire arbitratur.

Ad verba quaedam ab illis adverbiis ut tranſeam, *τάσσει τὴν λέξιν ἐπὶ τούτου* cum dicit, intelligit, *utitur illo vocabulo in ea ſignificatione.* perinde ac ſi dicas, verbum verbo reddens, *ponit illud vocabulum in hoc*, vel *de hoc.* Sic pag. 343 l. 3, *ὡς ἐπὶ ἄλλου καὶ ἄλλου τάσσων τὴν λέξιν.* Utitur vero & vulgari verbo eadem de re, & quidem in illo etiam ipſo loco. dicit enim, *τήν τε γὰρ αἰδῶ καὶ τὴν αἰσχύνην κατὰ τοῦ αὐτοῦ τίθησι συνωνύμως.* Et paulo poſt, *ὡς καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν εὐκοσμίαν ὁμοίως τέθεικε.* Reſpondet autem hic iſtorum verborum uſus ei, quem habet *κεῖται*, cum dicitur, *ἐπὶ τούτου κεῖται ἡ λέξις.* Scimus enim, verbo *κεῖσθαι* declarari *poſitum eſſe.*

Verbo *ἀποτείνειν* utitur aliquoties, ubi alii paſſive potius voce *ἀποτείνεσθαι* uterentur: ut pag. 344 l. 18, *ταῦτα πάλιν πρὸς Ἀρχίδαμον ἀποτείνει.* Et pag. 342 l. 35, *ταῦτα πάντα πρὸς τὸν Κορίνθιον ἀποτείνει.* Quibus in locis dubitari poſſit, an *ταῦτα* & *πάντα* ſint nominandi, an accuſandi caſus: ſed

quoniam potius dicitur aliquis ἀποτείνεσθαι πρὸς vel εἰς τινὰ, quam cum accuſ. ἀποτείνεσθαι τὸν λόγον vel ἀποτείνεσθαί τι εἰς τινὰ, potius nominandi caſus eſſe crediderim: perinde ac ſi diceretur, πᾶς οὗτος ὁ λόγος ἀποτείνεται πρὸς Ἀρχίδαμον, item πρὸς τὸν Κορίνθιον. Alioqui activam hic ſignificationem habebit ἀποτείνειν, & eo dicetur modo, quo ἀποτείνειν τὸν λόγον pro ἀπομηκύνειν. Verum ἀποτείνεσθαι πρὸς vel εἰς τινὰ dicitur aliquis, cum in eum invehitur: ſed utuntur etiam de eo, qui quempiam obiter tantum perſtringit, ſuam adverſus eum orationem (& quidem plerumque ita ut nomen eius taceat) dirigens. Ac quamvis ſumtum ſit hoc genus loquendi ab iis, qui verboſe in aliquem invehuntur, in uſu tamen eſt de iis etiam, qui vel pauciſſimis verbis id faciunt. Sic apud Diog. Laërtium, in Ariſtotele, πολλάκις δὲ καὶ ἀποτεινόμενος, τοὺς Ἀθηναίους ἔφασκεν εὑρηκέναι πυροὺς καὶ νόμους· ἀλλὰ πυροῖς μὲν χρῆσθαι, νόμοις δὲ μή. Ubi ſuſpicor deeſſe vel πρὸς vel εἰς ante τοὺς Ἀθηναίους.

At vero αἰνίττεσθαι Thucydidem aliquid vel aliquem, cum dicit, intelligit, eum non aperto, ſed occulto, ſermone ſignificare. Ac interdum (& quidem frequentius) accuſativum cum praepoſitione dat huic verbo: ut pag. 343 l. 32, πρὸς τοὺς λόγους τοῦ Κορινθίου αἰνίττεται. Item pag. 317 l. 13, πρὸς Ἡρόδοτον αἰνίττεται. Cum accuſ. tamen ſine praepoſ. l. 20, αἰνίττεται δὲ τὰ Μηδικὰ Ἡροδότου. Sic pag. 327 l. 2, αἰνίττεται Ποτίδαιαν. Nec non pag. 328 l. 9, αἰνίττεται Ἐπίδαμνον. At vero pag. 383 ſq. utramque invenies conſtructionem. nam ibi leges l. 36, αἰνίττεται τοὺς ἱππέας αὐτῶν τοὺς κειμένους. Et paucis interiectis, αἰνίττεται δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους. Solet tamen potius accuſativo ſine praepoſitione iungi hoc verbum: cui propemodum reſpondet Latinum *innuere*: quo etiam uti malim ad illius interpretationem, quam verbo *alludere*. Addendus porro eſt praecedentibus hic locus pag. 339 l. 30, in quo adverbium ἀορίστως praefigit verbo αἰνίττεται. Scribit enim, ἀορίστως μὲν, εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους δὲ αἰνίττεται. Ubi poſt ἀορίστως μὲν, quod ſonat *indefinite quidem*, ſubaudiendum relinquit aliquod verbum: niſi forte incuria librarii potius deſiderari credendum eſt. Hoc autem verbum fuerit (ut opinor) vel λέγει, vel φησὶ, vel aliud huiuſmodi. nam qui non vult aperte declarare, quod ſentit, ſed tantum αἰνίττεσθαι, is indefinite loquitur, genus non ſpeciem proponens. Fortaſſe autem & τοῦτο λέγει vel τοῦτο φησὶ locum hic haberet. Ne hoc quidem eſt praetereun-

dum, cum alicubi pro *αἰνίττεσθαι* verbo *λέγειν* uti, minus proprie: ut pag. 320 l. 36, *λέγει δὲ Ἀθηναίους*.

Verbo *κατασκευάζειν* in concionum praeſertim expoſitione ſignificare ſolet *adſtruere aliquid argumentis*: quod una voce dicitur *probare*. Sic pag. 452 l. 7, *κατασκευάζει δὲ διὰ τούτου ὅτι οὐδ' ὅλως δεῖ αὐτοῖς συγχωρῆσαι κατελθεῖν εἰς τὴν γῆν.* Uſus autem ſum verbo *adſtruere*, quod eandem, quam ipſa vox Graeca, metaphoram habeat: & videam contrarium Latinum *deſtruere* contrario Graeco *ἀνασκευάζειν* in eodem metaphorae genere reſpondere. Qua de re vel Fabius nullam nobis dubitationem relinquit, ubi ſcribit, *narrationibus non inutiliter ſubiungitur opus deſtruendi confirmandique eas: quod ἀνασκευὴ καὶ κατασκευὴ vocatur.* Quo ex loco poſſit *κατασκευάζειν* reddi etiam *confirmare*: ſed huius ſcholiaſtae locis aptior eſt altera huius verbi interpretatio. Legimus autem & pag. 336 l. 22, *ἐπειδὴ εἶπεν ὁ Κορίνθιος πρὸς ἑτέραν συμμαχίαν τραπέσθαι* (ſed *τραπεῖσθαι*, aut *τραπέσθαι ἂν* ſcribo) *μὴ βοηθούμενος ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, νῦν τοῦτο κατασκευάζει.* Ubi perinde videtur eſſe, ac ſi diceretur, Rationibus dictum ſuum munit & velut fulcit; ſive, ſententiam ſuam; vel, quod ſe facere decreviſſe dixit.

In iiſdem concionibus ſaepe utitur nomine *κεφάλαια*, quod Latino *capita* ei reſpondente interpretari poſſumus. Sunt autem concionis alicuius *κεφάλαια*, ea quae potiſſimum conatur *κατασκευάζειν* (de quo verbo dictum modo fuit) is, qui concionatur. Ideoque concionem unam in certa dividere capita conſuevit. Sic pag. 404 l. 35 de Mitylenaeorum legatorum concione dicit, *διαιρεῖται ἡ δημηγορία αὕτη κεφαλαίοις·* ubi deeſſe puto vocem *τρισί*. Sequuntur enim tria capita: primum, *τὸ δίκαιον*, id eſt, *aequum eſſe quod poſtulant*: ſecundum, *τὸ δυνατὸν*, *fieri id poſſe*: tertium, *τὸ συμφέρον*, *utile eſſe*. Huc pertinet quod pag. 322 legitur, *ἡ τοῦ Κερκυραίου δημηγορία μᾶλλον τὸ συμφέρον προβάλλεται ἤπερ τὸ δίκαιον· ἡ δὲ τοῦ Κορινθίου, μᾶλλον τὸ δίκαιον ἤπερ τὸ συμφέρον·* id eſt, *Corcyrenſis concio magis utilitatem allegat*, (vel *obtendit*) *quam aequitatem: at Corinthii, magis aequitatem quam utilitatem.* In ſcholiis ſcriptis in hanc partem hiſtoriae Thucydidis (ſi conciones certam quandam hiſtoriae illius partem vocare licet) occurrent aliquoties haec verba, *ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες·* ut pag. 323 l. 9, in haec verba, *γενήσεται δὲ ὑμῖν πειθομένοις καλὴ ἡ ξυντυχία κατὰ πολλὰ τῆς ἡμετέρας χρείας*, & in ea, quae ſequuntur, annotata ſunt illa, *ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες*. Ubi *ἀγῶνες*,

id eſt *certamina*, (ſi verbum verbo reddatur) appellari videntur *rationes*, *quae firmamentum & robur cauſae efficiunt*, quaſi *praecipuum ſit illarum certamen.* Sed pag. 334 l. 17, poſt ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες, legimus, καὶ τὸ δίκαιον. ubi aliquam verborum ellipſin eſſe ſuſpicor. Occurrent in iiſdem in eaſdem conciones ſcholiis & verba iſta, οἱ ἐπίλογοι ἐντεῦθεν· ut pag. 324 l. 35, & 327 l. 22, & 336 l. 18. Mirari autem quis poſſit, illum plurali numero uti, ac non potius ἐπίλογος dicere: ſed ἐπιλόγους dixerunt & quidam alii. Atque adeo auctor rhetorices ad Herennium, *concluſiones*, inquit, *quae apud Graecos ἐπίλογοι nominantur, tripartitae ſunt. nam conſtant ex enumeratione, amplificatione, & commiſeratione.* Verum in his epilogis huius ſcholiaſtae haec omnia minime vera comperientur: minus etiam id, quod addit, nos poſſe quatuor in locis uti concluſionibus: in principio, ſecundum narrationem, ſecundum firmiſſimam argumentationem, in concluſione. Quartus enim hic locus, is potius eſt, ex quo hic ſcholiaſtes ſuos ἐπιλόγους nobis ſolet depromere. Obiter autem animadvertendum eſt, poſſe hoc duriuſcule dictum videri, nos concluſionibus in concluſione uti.

Idem conciones ἀντιθέτους vocare videtur, eas quae potius ἀντιλογικαὶ vocantur, vel ἀντιῤῥητικαί. quaſi quis dicat *contradictoriae:* ſed potius *adverſarias* appellare Latinas iubet, ſicut Aeſchinis & Demoſthenis orationes adverſariae vocantur.

Locis aliquot occurret tibi μετάβασις, alicubi & παρέκβασις· ut pag. 308 l. 22, ταῦτα δὲ ἐν παρεκβάσει εἴρηται. Sic etiam pag. 363 ad hanc Thucydidis narrationem, τοῦ δὲ Μηδισμοῦ τοῦ Παυσανίου Λακεδαιμόνιοι, πρέσβεις πέμψαντες παρὰ τοὺς Ἀθηναίους, ξυνεπῃτιῶντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα, annotat, haec eſſe παρέκβασιν, quod Pauſaniae factum (vel, id quod de Pauſania narratum eſt) conſequantur. nihil enim ad piaculum pertinere: ad piaculum, inquam, de quo inſtitutus erat ſermo. Eſt igitur hic παρέκβασις, quod a Latinis *digreſſio* dicitur: a Cicerone cum adiectione, *digreſſio a propoſito*, vel *digreſſio ab oratione propoſita.*

At μετάβασις non eſt eiuſmodi *digreſſio*, quae intermittit tantum & velut ſuſpenſam orationem propoſitam vel ſuſpenſum ſermonem propoſitum relinquit, ſed eſt potius *tranſitio a ſermone uno, cui finis impoſitus eſt, ad alium.* Sic pag. 389 verbis hiſce, τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους &c. appoſita eſt vox iſta μετάβασις. Itidemque pag. 426, in haec verba, Ἐν δὲ τῷ αὐ-

τῷ θέρει &c. eandem vocem invenies. Sed cum idem annotatum eſſe in omnes locos deberet, qui illa verba, aut iſta haberet, *τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος*, aut *τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους*, ſive *τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος·* (cum in his omnibus illa ſit, quam dixi, tranſitio) in eorum tamen pauciſſimos annotationem illam es inventurus. Utitur autem & verbo *μεταβαίνειν*, de huiuſmodi tranſitione loquens: ut pag. 350 l. 23, *μετέβη ἐπὶ τοὺς Θασίους.*

Ἰδίωμα Thucydidis quid appellet, iam aliunde notum eſſe poteſt: praeſertim cum & Dionyſius Halicarnaſſeus opuſculum *περὶ τῶν Θουκυδίδου ἰδιωμάτων* ſcripſerit: quod quidam interpretantur *de Thucydidis proprietatibus*; ſed malim, *de iis, quae Thucydidi propria ſunt*, vel *de iis, quae Thucydidi peculiaria ſunt*, id eſt, eius ſermoni. Utitur autem hac voce *ἰδίωμα* pag. 351 l. 5. Nam ibi poſtquam ſcripſit *ἐφ' ᾧ τε ἐξίασιν* dictum eſſe pro *ἐπὶ τῷ ἐξιέναι*, addit, *ἰδίωμα δὲ τοῦτο Θουκυδίδου*. Pag. autem 337 vocum aliquot mentionem facit, quas apud Thucydidem eſſe ait *ἰδίως*. Sed falli poſſit lector interdum in quibuſdam, quae pro Thucydideis affert, cum ei peculiaria non fuerint. veluti cum de *ἐπιχειρητέα* nobis dicit, *Θουκυδίδου* eſſe *λέξιν*. nam ad terminationem reſpicit, & terminatione tenus eſſe Thucydideum vocabulum intelligit, cum ſit pro *ἐπιχειρητέον*. Quamquam ne hoc quidem modo vocari poſſe Thucydideum id vocabulum videtur, ut ſuo loco docebo. Verum & de hoc monendus es, alicubi pro verbis illis, quae Thucydidis aliquod idioma habere annotaverat, alia ſuppoſita fuiſſe. Atque hoc pariter ſuo loco manifeſtum faciam.

Cum ſcribit, *τοῦτο ὡς παρὰ Θουκυδίδου εἴρηται*, intelligit, hoc dictum eſſe tanquam a Thucydide, ſuam ſententiam, ſeu iudicium ſuum, interponente. Atque hunc eſſe iſtorum verborum ſenſum, ex pag. 348 apparet. Pag. autem 346 reprehenduntur, qui de certis quibuſdam verbis dixerunt, ea poſſe *καὶ ὡς ἀπὸ Θεμιστοκλέους καὶ ὡς ἀπὸ Θουκυδίδου λέγεσθαι.*

His verbis, *τοῦτο δὲ ἡ τοῦ λόγου ἐπαγωγὴ δηλοῖ*. quibus utitur pag. 571 l. 21, (nec non alibi, ut opinor) ſignificatur, *hoc declarant ea, quae ſubiunguntur*. perinde ac ſi dictum eſſet, *τοῦτο δὲ τὰ ἐπαγόμενα δηλοῖ*, ſive, *τοῦτο δὲ ἐκ τῶν ἐπαγομένων δῆλον*. Dicunt autem & *τὰ ἐπιφερόμενα* eadem de re: ſicut *οἷς ἐπιφέρει*, & *οἷς ἐπάγει*, pro eodem: nimirum pro eo, quod dicimus, *quibus ſubiungit*. Pro quo dicere vulgus ſolet, *quibus ſubiicit.*

Verba haec, ὡς κατιὼν φησι (quibus per parentheſin utitur pag. 322 l. 35) ſignificant, *ut in ſequentibus dicit.* Cum tamen verbum κατιέναι ſit deſcendere, ſonant potius ut *infra dicit:* (quaſi quis dicat, ut *deſcendens ait*, vel, *in deſcenſu)* ut in eorum, quae praecedunt, mentione dici ſolet, ὡς ἄνω φησὶ, vel, ὡς ἀνωτέρω φησὶ, (aut λέγει) vel ἔφη, aut ἔλεξε, id eſt, *ut ſupra dicit*, vel *dixit.* Ceterum pro illo κατιὼν nonnunquam alio participio, videlicet προϊὼν, utentes, dicunt, ὡς προϊὼν φησι. Ita pag. 360 l. 26, καὶ προϊὼν εἴρηκεν, id eſt, *progrediens*, vel *ulterius pergens.* Sunt, qui *in progreſſu* hac de re dicant. Magis alioqui uſitatum eſt *in ſequentibus:* quod reſpondet huic loquendi generi, ἐν τοῖς ἑξῆς.

Scripta ſeu narrata κατὰ διέξοδον, ſunt ea, quae fuſe ſcripta ſunt, & non διὰ βραχέων· ut pag. 337 l. 32, ταῦτα πάντα παρ' Ἡροδότῳ κεῖται κατὰ διέξοδον. Sic etiam pag. 313 l. 1, ἡ δὲ ἱστορία κεῖται κατὰ διέξοδον παρ' Ἡροδότῳ. Item pag. 401 l. 20, τοῦτο Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἐννάτῃ ἱστορεῖ κατὰ διέξοδον.

Ubi aliquam obiectionem quaeſtionemve proponit, (nam & hoc ab eo fit haud negligenter) non ſolum utitur particulis καὶ μὴν, & καίτοι, quarum poſtea fiet a nobis mentio, ſed nonnunquam interrogativam particulam huic ſermoni adhibet: ut pag. 305 l. 20, πῶς ἤκμαζον ἀμφότεροι παρασκευῇ τῇ πάσῃ εἴγε τοῖς Πελοποννησίοις χρημάτων ἐνέδει; Alicubi vero dicit, ἐζήτηται πῶς· ut pag. 554 l. 14, ἐζήτηται πῶς Δεκελείας ἐπιτειχιζομένης ἔμελλον οἱ Ἀθ. &c. Cui obiectioni reſpondens ſcribit, φαμὲν οὖν ὡς ἦν τις πρ. &c. At vero pag. 333 utitur vocabulo ἄπορον. Nam l. 21 legimus, ἄπορον πῶς ὁ Φορμίων τὸ πρὸς τῇ Παλλ. &c. atque hanc ἀπορίαν ſolvens, addit, καὶ φαμὲν ὅτι τὸ πρὸς τῇ Παλλ. &c.

Alicubi autem oſtendit, quomodo Thucydides obiectionem, quae mota fuiſſet, anteverterit: ut pag. 466 l. 22, ἐπειδὴ εἶπε τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ἵνα μή τις εἴπῃ, καίτοι ἐν ἡμέρᾳ ταῦτα ἐγένετο, λέγει ἐν τῷ μέσῳ, ἐπεγένετο γὰρ νύξ. Ubi obſerva, particulam vel potius particulas καίτοι eum uſum habere, quem dari ab illo voculis καὶ μὴν, poſtea oſtendam: id eſt, eodem adverſativas eſſe modo, quo apud Latinos *atqui.* (At vero ἐν μέσῳ memineris ſignificare, quod dicimus *per parentheſin:* qua de ſignificatione dictum a me antea fuit.)

Sed & duabus illis voculis καὶ μὴν (quae inter coniunctiones numerantur, & ſonant, quod Latini dicunt *atqui*) utitur quibuſdam in locis, ubi obiectionem, quae affertur aut afferri poteſt adverſum eos, proponit. Qua certe in re, non

minus quam in alia ulla, boni interpretis partes implere dici poteſt. Sic autem pag. 321 l. 9, καὶ μὴν ἄνω τρισχιλίους ἠτοίμαζον. Ad quam quomodo ſit reſpondendum addens, dicit, ῥητέον οὖν ὅτι ἴσως οὐκ ἦν χρ. &c. Enimvero cum duobus modis illam ad obiectionem reſponderi poſſe dicat, ego his & alios duos adiiciam. Una certe eſt, cui eaſdem illas voculas adhibet, ſed reſponſum nullum addit: pag. 373 l. 27, καὶ μὴν Ἡρόδοτος λέγει ὅτι ἐκινήθη ἐν τοῖς Μηδικοῖς. Verum ad hanc quoque videro, quid poſſit reſponderi.

Illis voculis comitem dabo vocem ὅτι, (ſive inter Coniunctiones illas, ſive inter Adverbia ponenda eſt) non illum conſuetum & paſſim obvium, ſed alium quendam uſum (qui veteribus, ut opinor, ignotus fuit) habentem. Eius exemplum eſt pag. 337 l. 8, ὅτι ἡ πρέσβευσις, ἡ καταβόησις, καὶ τὸ καταβοῆ, παρὰ Θουκυδίδῃ ἰδίως. Nam cum particula illa ὅτι a praecedentibus minime pendeat, ſed orationem ipſa inchoët, miretur quis non immerito, quidnam illa ſibi velit. Sciendum eſt igitur, ellipticum eſſe hunc illius uſum, & pendere ab aliquo verbo ſubaudito. Nullum autem aptius in mentem mihi venit, quam σημείωσαι· praeſertim cum nonnullis etiam in locis apud hunc quoque legatur, de iis, quae notatu digna videntur. ut dictum a me fuit in illis, quae ante hanc Paraſceuen de hiſce ſcholiis praefatus ſum: ubi & alia exempla vide. Ceterum eundem uſum vox ἰστέον (quae ſonat *ſciendum eſt*) alicubi habere videtur, quem & σημείωσαι. Utitur autem illa pag. 379 l. 37.

Leges aliquot locis παραγράφεσθαι & παραγραφὴ de locis, quibus aliqua σημείωσις, ſeu aliqua annotatio (& quidem critica plerumque, ſeu cenſoria) adſcripta erat: adeo ut nihil commune habere dici poſſit illa παραγραφὴ cum voce παράγραφος, de qua apud Hephaeſtionem & enarratorem Ariſtophanis. Cum autem illius παραγραφῆς mentionem in meis Schediaſmatis fecerim, & ita quidem, ut, quid de illa ſcirem ſentiremve, dixerim, eo te remittendum (ſi quid ex me de hac ſcire cupis) exiſtimavi. Neque tamen tam longe abeundum tibi erit, ut aliquid amplius de ea intelligas. duo enim eius exempla, & quidem diligenter a me examinata, ſuppeditabunt tibi meae in pag. 345 & 346 annotationes.

Loci quidam ſunt, quos duobus modis ſcribi nos admonet: nonnulli, quos bifariam interpungi: quidam etiam, quos bifariam exponi. Primum illud ſignificare cum vult, dicere ſolet, ἐν ἄλλῳ κεῖται, vel ἐν ἄλλοις κεῖται, & ſubiungit

ſuam diverſam lectionem. Subaudit autem hic βιβλίοις vel ἀντιγράφοις· & illic itidem vel βιβλίῳ vel ἀντιγράφῳ. Sic autem cum aliquam vocem in alio vel in aliis non inveniri annotat: ut pag. 334 l. 25, ἐν ἄλλῳ οὐ κεῖται τὸ ἄρα. At pag. 582 l. 12 dicit, ἐν ἄλλοις οὐχ εὑρίσκεται. Ceterum ad vocem κεῖται quod attinet, ea utitur & cum ſignificare vult, quandam vocem apud hunc vel illum ſcriptorem exſtare: ut pag. 344 l. 22 de voce τιμωρητέον ſcribit, ἅπαξ κεῖται ἡ λέξις παρὰ τῷ ῥήτορι, id eſt, *ſemel exſtat*, vel potius, *ſemel poſita eſt*. Ex hoc autem verbo, iſtum habente uſum, factum fuit iocoſum nomen ſeu cognomen, quod impoſitum cuidam fuit: videlicet Κειτούκειτος, ut teſtatur Athenaeus: quem vide. Ceterum illis prioribus exemplis uſus verbi κεῖσθαι addi poteſt ex noſtro ſcholiaſte, ἐν ἄλλῳ δὲ κεῖται, pag. 440 l. 22. Ubi etiam non aptius interpretari poſſe videmur, (verbum verbo reddentes) quam ſi dicamus, *in alio poſitum eſt*. Id eſt, *poſita eſt* haec lectio, vel *haec ſcriptura*. Vulgo certe dicimus, *in alio ſcriptum eſt*, vel, *in alio exſtat*, vel, *in alio legitur*. Quidam vero dicunt etiam, *in alio habetur*. Ceterum non minus frequenter, vel potius frequentius, utitur eadem de re verbo γράφεται, quod ſonat *ſcribitur:* ſed ſubauditur illud ἐν ἄλλῳ, vel ἐν ἄλλοις. Interdum vero addita copula καὶ dicitur, γράφεται καὶ, ſequente diverſa, quae affertur, lectione.

Secundum illud cum vult indicare, locum videlicet quempiam duobus modis interpungi, dicit, τινὲς στίζουσιν εἰς τὸ, ſequente poſt τὸ illa voce, cui interpunctionem ſubiungunt. Sic pag. 389 l. 6, in hunc Thucydidis locum, Περικλῆς δὲ, στρατηγὸς ὢν καὶ τότε περὶ μὲν τοῦ μὴ ἐπεξιέναι τοὺς Ἀθην. &c. praefixis hiſce verbis, στρατηγὸς ὢν καὶ τότε, annotat, τινὲς εἰς τὸ ὢν, τινὲς εἰς τὸ καὶ τότε στίζουσι. Alicubi vero & ὑποστίζειν dicit.

Tertium quod ab eo annotari de quibuſdam locis dixi, eſt iſtud, eos duas expoſitiones habere, ſive duobus modis expoſitos inveniri. Atque hic item ellipſi utitur, ſed diverſa. dicit enim, ὡς τινὲς, vel ὡς ἔνιοι· non addens verbum, ſed ſubaudiendum id relinquens, ſive λέγουσι, ſive φασί. Nonnunquam vero dicit, τινὲς δὲ, vel ἔνιοι δὲ, οὕτως ἤκουσαν, id eſt, *ita intellexerunt*; vel, οὕτως ἐδέξαντο, id eſt, (verbum e verbo) *ita acceperunt*. Sic pag. 595 l. 2, ἔνιοι δὲ οὕτως ἐδέξαντο. Quin etiam verbo ἔλαβον ita utitur pag. 499 l. 3, ἄλλοι δὲ τὴν δόκησιν ἐπὶ τῆς λήψεως τῶν δώρων ἔλαβον. Ubi etiam ſubiungit, ἵν' οὕτω νοῆται, ἤτοι, διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττ. Haec au-

tem verba, ἵν' οὕτω νοῆται, ſonant, *ut ita intelligatur*. Eſtque ſupervacanea, quae illis adiicitur, particula ἤτοι. At vero verbum ἀκοῦσαι in illa ſignificatione habes cum alibi, tum pag. 509 l. 34, ἔνιοι δὲ, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἤκουσαν. Quin etiam verbo ἐξηγεῖσθαι utitur, eadem de re loquens: ut pag. 455 l. ult. ἔνιοι δὲ τόνδε τὸν τρόπον ἐξηγήσαντο.

At vero cum ſignificare vult, unam expoſitionem potius amplectendam eſſe, quam alteram, variis loquendi generibus utitur. Nam pag. 499 l. 5 dicit, καὶ δεκτέον τοῦτο, iſt eſt, *eſtque recipiendum hoc*; vel, *eſtque hoc admittendum*: alia, quam paulo ante dictum eſt, ſignificatione, in hoc loquendi genere, ἔνιοι δὲ οὕτως ἐδέξαντο. Sed frequentius (quantum meminiſſe poſſum) ea de re utitur his verbis, ὃ καὶ μᾶλλον, ubi itidem loquitur ἐλλειπτικῶς. Alicubi vero dicit, ὅπερ ἄμεινον· ut pag. 362 in haec verba ἀνὴρ Ἀργίλιος, ſcribit, τινὲς κύριον, τινὲς ἐθνικὸν, ἀπὸ πόλεως Θράκης· ὅπερ ἄμεινον, id eſt, *quod ſatius eſt*. Illa autem verba, ὃ καὶ μᾶλλον, habes aliquot in locis: quorum eſt hic pag. 505 l. 33, Καλῶς σφίσι φίλιον γενέσθαι) βεβαίως φίλιον τοῖς Λακεδαιμονίοις γενέσθαι. ἢ, αὐτοὶ βεβαίως ἠπίσταντο. ὃ καὶ μᾶλλον. Sic & pag. 511 l. 34, (ſed abſque copula καὶ) ὃ μᾶλλον. ubi & animadvertendum eſt, per parentheſin poni. Non male autem (meo quidem iudicio) verbum δεκτέον hic ſubaudiri dixerimus: quod paulo ante ex pag. 499 attuli, ubi legimus, καὶ δεκτέον τοῦτο.

Elliptica loquendi genera hanc meam ad lectionem huius ſcholiaſtae Proparaſceuen claudent: de quorum nonnullis obiter iam dictum fuit. Inter illa igitur frequens eſt id, cui adhibetur praepoſitio πρός· ut pag. 344 l. 28, τὸ γὰρ, δείξας τὸ χωρίον αὐτοῖς, πρὸς τὸ ἔλεξε, & pag. 343 l. 23, ὁ δέ τε σύνδεσμος πρὸς τὸ οὐ ἐπίρρημα. Hunc item in locum, pag. 391 l. 19, ἧς ἐς ἀίδιον τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἣν καὶ νῦν ὑπενδῶμεν ποτε (πάντα γὰρ πέφυκε καὶ ἐλασσοῦσθαι) μνήμη καταλελείψεται, annotat iſta, τὸ ἧς πρὸς τὸ, μνήμη καταλελείψεται· τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. *Vocula* ἧς, inquit, *ad illa ſpectat*, μνήμη καταλελείψεται. *cetera enim per parentheſin.* vel, *ad illa pertinet.* vel, *ad illa tendit.* vel, *ad illa fertur.* Graeco autem, quod ſubaudiri poſſit, verbo, nullum aptius in mentem venit, quam id, quod huic ultimo Latino, *fertur*, reſpondet. Nam verbum φέρεται in ſcholiis hunc uſum habere videmus. Perinde igitur erit, ac ſi ſcriptum eſſet, φέρεται πρὸς τὸ, μνήμη καταλελείψεται. Eodemque modo in praecedentibus locis, φέρεται πρὸς τὸ οὐ ἐπίρρημα, & φέρεται πρὸς τὸ ἔλεξε. Non ignoro

alioqui, & τείνειν ac συντάττεσθαι aliquando de hac re dici, videlicet de vocabulo, quod cum alio iungitur: etiamſi interiecta quaepiam ſint, quae aliquod inter illa intervallum ponant: ſed potius dicendum eſt συντάττεται τῷ, quam πρὸς τό. Fieri tamen poteſt, ut hoc etiam modo loqui ſibi permittat.

Nec vero nihil de illa particula τὸ dicendum hic fuerit: illa, inquam, cuius uſus aliquot exempla in iis, qui allati ſunt, locis habes. Cum ea certe, pro loco, vel hoc vel illud ſubaudiendum relinquitur. Ibi quidem, ubi dicitur τὸ ἧς, apte ὑπακούειν poteris ἄρθρον. Alicubi vero ſubaudiri poterit ῥῆμα· ut pag. 391 l. 8, ἀπὸ κοινοῦ τὸ πιστεύει. Alicubi ἐπίῤῥημα, alicubi ἄρθρον. Alicubi etiam μόριον (ea in ſignificatione, qua dicitur aliqua vox eſſe μόριον τοῦ λόγου, id eſt, pars orationis) hunc uſum praeſtabit. Nonnunquam autem dicitur, ὁ δὲ, item ὁ καὶ, & ita in aliis, & tum intelligitur σύνδεσμος, id eſt, *coniunctio*. Quod ſi dicatur ἡ πρὸς, vel ἡ παρὰ, vel alia eiuſdem generis particula poſt articulum ponatur, ſubauditur πρόθεσις, id eſt *praepoſitio*. Verum ad articulum τὸ ut revertar, hoc potiſſimum animadvertendum eſt, hunc articulum non uni tantum vocabulo, ſed & pluribus praefigi: veluti cum dicitur, in eo quod ex p. 344 allatum eſt exemplo ellipſεως verbi, τὸ γὰρ, δείξας τὶ χωρίον αὐτοῖς. Neque vero ſuſpecti eſſe debent huiuſmodi loci, quaſi mendoſe ſingulare τὸ pro plurali τὰ in iis ſcribatur: ſed hoc privilegium dari articulo iſti ſciendum eſt: ſicut & cum dicitur ἀντὶ τοῦ, pluribus etiam verbis ſequentibus. Verum quod vel hic vel illic apte ſubaudiri queat, invenire minus facile eſt. Niſi forte perinde eſſe putandum eſt, ac ſi diceretur πρὸς τὸ ἐπαγόμενον, vel πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον, vel πρὸς τὸ ἑπόμενον, vel πρὸς τὸ ἑξῆς. Sed ubi dicitur ἀντὶ τοῦ, & plura vocabula ſubiunguntur, magis laborandum eſt, ut inveniri queat, quod cum τοῦ ſubaudiamus. Ac quaeſtionem certe hic propono, in qua haerendum, fortaſſe vel illis ipſis, qui identidem hoc loquendi genere utebantur, fuiſſet. Sed tantiſper dum aut mihi, aut alii quippiam aptius in mentem veniat, perinde eſſe aio ac ſi diceretur, ἀντὶ τοῦ οὕτως ἔχοντος λόγου, vel, ἀντὶ τοῦ λέγεσθαι εἰωθότος. Falleretur enim, ut opinor, qui infinitivum λέγειν, vel εἰπεῖν, vel alium huiuſmodi in locis omitti putaret. Latini dicere ſolent, *pro eo quod eſt*. Ceterum exempla horum verborum ἀντὶ τοῦ talem uſum ἐλλειπτικῶς habentium frequenter tibi occurrent: atque adeo in eo, quod proxime ſequitur, huius capitis tmemate.

At vero ubi dicit, ὡς ἔνιοι, vel ὡς τινὲς, manifeſtum eſt

ſubaudiri vel λέγουσι, vel φασὶ, vel οἴονται, aut certe ἤκουσαν quo uti illum dixi, volentem ſignificare, *intellexerunt*: vel ἐδέξαντο, ut dicimus, *acceperunt.* Saepe autem praecedente particula ἢ haec ellipſis occurrit: ut pag. 570 l. 5, haec Thucydidis verba, καὶ τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος προκόψαντες, duobus modis exponens, ſcribit, ἀντὶ τοῦ, προκοπὴν μεγάλην τῷ ναυτικῷ στόλῳ παρασχόντες. Quibus addit, τουτέστι, πολλὰς ναῦς αὐτοῖς παρασχόντες εἰς τὰς ναυμαχίας. Deinde aliam expoſitionem illi ſubiungens, ſcribit, ἢ (ὥς τινὲς) ἐπὶ μέγα ἐν τῷ ναυτικῷ προκόψαντες. Atque ut hic legis ἢ (ὥς τινές), ſic etiam leges ἢ (ὥς ἔνιοι) pag. 534 l. 11. Neque tamen negaverim, alicubi aliquid aliud potius dicendum eſſe ἐλλείπειν poſt illam particulam ὥς, ſubiunctum habentem aliquod nomen: ut pag. 309 poſtquam in hoc loco, ἔτερον γὰρ ἀλλήλους, verbum ἔτερον expoſuit ἔλαττον, & adiecit ἐλήστευον, addit, ὡς καὶ Ἡρόδοτος. Hic enim aliud quippiam ſubaudiendum eſt: cuiuſmodi fuerit verbum χρῆται, vel χρῆται τῇ λέξει, aut τίθησι τὴν λέξιν. Verum ut ad illam verbi λέγουσι ellipſin revertar, alicubi vel hoc plurale vel ſingulare λέγει ipſene ſubaudiendum reliquerit, an librarius omiſerit, dubitari poteſt: ut pag. 322 l. 5, ἀεὶ Θουκυδίδης τὸν πλεῖστον ἀρσενικῶς. Eodemque modo pag. 340, ἀρσενικῶς τὸν παράλογον. Sic etiam pag. 333 l. 11, ἔδει γὰρ διὰ τοῦ δ. ſubaudi λέγειν, vel γράφειν. niſi librarius & hic verbum omiſerit: ſed potius ſcholiaſtem reliquiſſe ipſum ſubaudiendum, & in hoc loco, & in praecedentibus crediderim. Mire enim amat ellipſes hic ſcholiaſtes non in iis tantum locis, qui huiuſmodi ſunt, verum in aliis etiam: ut pag. 341 l. 26, πένητες γὰρ, pro πένητες γάρ ἐσμέν.

Illius autem ellipſeως, quae eſt, ubi dicit, ὃ μᾶλλον, vel ὃ καὶ μᾶλλον, facta fuit antea mentio: ſed adiiciendum eſt ad illa ſuperiora, inveniri alicubi & haec, ὃ καὶ μᾶλλον εἰκός. Neque tamen εἰκὸς exiſtimandum eſt id eſſe vocabulum, quod ἐλλείπει huic ſermoni: ſed potius δεκτέον, quemadmodum ibi dixi: praeſertim cum etiam καὶ δεκτέον τοῦτο apud eum legamus.

Aliquid & de ellipſi, quae eſt in uſu illius adverbii ἄλλως, cuius fuit antea facta mentio, dicendum eſt. Ac cum iam docuerim, quomodo Latino ſermone ſuppleri poſſe videretur, quod huic vocabulo deeſt, vel potius quod cum hoc vocabulo ſubaudiendum relinquitur, nunc, quid ſermo Graecus poſſit ὑπακούειν, videndum eſt. Fortaſſe igitur perinde eſt, ac

ſi diceretur, *ἄλλως ἐξηγοῦνται τινὲς*, vel *ἐξηγήσαντο*; vel, *ἄλλως ἐδέξαντο τινές*· aut etiam *ἤκουσαν* (nam horum itidem utroque ita uti & hunc ſcholiaſtem, in praecedentibus admonui) *οὕτω δηλονότι*. Scio autem, *νοεῖν* quoque pro *intelligere* (ea in ſignificatione, qua dicitur hac de re) in uſu eſſe: ideoque poſſit etiam dici, *ἄλλως νοοῦσι τινές*· vel *ἐνόησαν*.

Hactenus de certis quibuſdam verbis, ſeu loquendi generibus, quae apud hunc ſcholiaſtem frequenter occurrunt, & velut notae quaedam ſunt ſcholicae, id eſt, ſcholiis convenientes: de quarum uſu qui edoctus non erit, haerere in multis, quibus adhibitae ſunt, locis cogetur.

Nunc autem alia quaedam ad horum lectionem pertinentia libet adiicere, de quibus ſi te commonefecero, utiliorem tibi illam reddidero. Primum eſt de verbis contextus, quae inde excerpta ſcholiis inſerta fuerunt, ea videlicet, in quae quippiam eſt annotatum, in iis inde huc transferendis alicubi eſſe peccatum, idque tribus modis: a quorum uno in ſingulis (de illis loquor, in quibus peccavit librarius) cavendum ſit. Nam vel pro iis verbis, ad quae ipſum ſcholium pertinet, id eſt, ad quorum expoſitionem ſcriptum eſt, alia omnino a librario translata inde fuerunt: vel partem eorum, ſive aliquod ſaltem omiſit: aut contra, quae plane ſupervacanea ſunt, cum ad eorum uſque expoſitionem ſcholium non extendatur, adiecit. Ad primum illud peccatum quod attinet, eius exempla propemodum innumera inveniet, qui editiones aliorum, quae meam praeceſſerunt, cum ea conferet. nam (ut alibi dixi) in illis editionibus paſſim fere ea textus verba, quae alicui ſcholio praefixa ſunt tanquam eo expoſita, ab eo ſunt prorſus aliena: aut, ſi mavis, ſcholium ab illis omnino eſt alienum: & interdum ex alio, qui longiſſimo ab illis remotus eſt intervallo (atque adeo ex alio quaedam libro) immigrarunt. Neque tamen prior mea editio nihil hac in parte emendandum huic reliquit: ac ne ab hac quidem nihil meis in haec ſcholia annotationibus relictum fuit: quod nonnulla partim non ſatis cautos oculos, partim indagationem meam ſubterfugerint. Cum autem in his annotationibus, non tantum quae hoc modo, ſed etiam quae aliis duobus peccata ſunt, & emendanda ſuperſunt, vel omnia, vel magna ſaltem ex parte, emendem, cur potius exempla eorum huc afferam, quam tibi ſumenda inde relinquam?

Ad illa igitur potius veniam, de quibus tibi monito utiliorem horum Scholiorum lectionem futuram eſſe dixi. Ea ſunt

duo: unum, pleraſque unico loco adhibitas non ſolum expoſitiones, (ex iis etiam, quae minime vulgares ſunt) ſed *σημειώσεις* quoque, ad alios pleroſque locos, ſi eas attente lectas memoriae mandaveris, eſſe tibi profuturas. Alterum hoc eſt, multa ſcholia, ſive multas annotationes, non ea tantum verba Thucydidis, quae illis praefixa ſunt, aut eam periodum aut periodi partem, cuius initium illis praefixit librarius, tibi exponere, ſed ulterius progredi, aut inſertas obiter & quaſdam alio pertinentes expoſitiones includere.

Earum, quas multis poſſe locis accommodari dixi, expoſitionum habes exemplum in ea, qua *δῆμον* ſignificare *δημοκρατίαν* dicit, pag. 594 l. 18, *δῆμον γὰρ νῦν την δημοκρατίαν λέγει.* Multi enim aut etiam plurimi ſunt alii loci, ubi *δῆμον* id ſignificare comperies: quorum unus eſt, ubi dicitur *τὸν δῆμον κατέλυσε.* Verum hoc incommode lectori cedit, quod plerumque non in primo, ubi occurrit vocabulum loco, ſed vel in extremo, vel quopiam, qui fere extremus eſt, ſua illi expoſitio datur. Ad illud certe *δῆμος* quod attinet, multae ipſum habent paginae, quae illam (pag. noſtram 144) praecedunt. Ex quibus eſt pag. 97 (ſ. lib. 8, c. 64) *καὶ ἀφικόμενος ἐς τὴν Θάσον, τὸν δῆμον κατέλυσε.* Verum & in aliis, qui longiſſimo intervallo hunc praecedunt, locis vocabulum illud in *δημοκρατίας* ſignificatione poſitum (illo tamen de eo tacente) invenies. Idem vero & in quibuſdam non inutilibus alioqui admonitionibus uſu venit. Earum e numero una eſt in pag. 586. nam cum dicatur a Thucydide, *προσέθηκέ τε (ὡς ἐλέγετο) ἐπὶ ἰδίοις κέρδεσι Τισσαφέρνει ἑαυτὸν καὶ περὶ τούτου καὶ περὶ τῶν ἄλλων*, ab illo annotatur, *haec verba, ὡς ἐλέγετο, hic etiam adiecta ſunt ad oſtendendum ipſum de rebus incertis non valde contendere.* Atqui loci hunc praecedunt quamplurimi, quibus admonitio iſta non minus conveniebat, cum habeant & ipſi *ὡς λέγεται.* Illud quidem certe, quod hic ab eo dicitur, *hic quoque*, (nam id ſonat *κἀνταῦθα*) Thucydidem his verbis alibi etiam talem uſum dare indicat. Nec vero dubitandum eſt, quin multas ad hiſtoriam pertinentes annotationes, multas de rebus neceſſariis admonitiones, multas multarum vocum explicationes habuiſſemus, (praeter illas, quas habemus) ſi integra ſcholia ad nos perveniſſent.

Quod autem multo alias aliis doctiores & ſermone magis puro ſcriptas habemus annotationes, hoc inde fit, quod ex diverſis coacervatae ſunt hae reliquiae. Interim certe fatendum eſt, nonnullas tam doctas eſſe, tam paucis tam-

que propriis comprehenſas verbis, ut vel propter eas (utpote in quibus veterum ſcholiorum indolem agnoſcimus) ei, cuius beneficio ad nos hae ἐξηγήσεις pervenerunt, magnas agere gratias debeamus. Unum ex quamplurimis eius, quam dixi, rei exemplum afferam, id quod mea mihi primum memoria ſuggeſſit. Id ex pag. 399 ſumam. narrante enim Thucydide, Timocratem Lacedaemonium, navigantem, cum navis frangeretur, gladio ſe tranſegiſſe, (ſi tamen ἔσφαξεν ἑαυτὸν hoc potius, quam alio interpretandum eſt modo) ſcribitur, Λακωνικὸν φρόνημα τοῦτο, μὴ ὑπ' ἐχθρῶν ἀξιοῦν ἀναιρεθῆναι. Fateor tamen, annotationem hanc multo etiam magis illam veterum ſcholiorum indolem prae ſe ferre potuiſſe, ſi hac brevitate ſcripta fuiſſet, Λακωνικὸν τὸ φρόνημα, non adiectis quae ſequuntur. Quid ſi vero ab alio adiecta cetera fuiſſe (praeſertim cum etiam ſit quod illis opponi poſſit) dicamus? Sed de hac re plura, cum annotationibus meis locus ille propoſitus fuerit examinandus.

Non minus porro in iſtis, quam aliis ſcholiis, (id eſt, in pleriſque horum ſcholiorum locis) ac fortaſſe magis etiam quam in ullis aliis, hoc tibi continget, ut quae expoſitio, ſimulatque fuerit lecta, diſplicuerit, eadem relecta placeat. Quin etiam ſunt, quae primo aſpectu videri ineptae tibi poterunt, cum iis relectis & intellectis, non eas, ſed te ipſum, ſis accuſaturus. Eo ex genere iſta eſt, pag. 346 l. 4, Σκεψάμενοι) ἰδόντες, τοῖς ὀφθαλμοῖς δηλονότι. Annotantur autem haec in iſtum Thucydidis locum, ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας οἵ τινες χρηστοὶ, καὶ πιστῶς ἀπαγγελοῦσι σκεψάμενοι. Quid enim ineptius prima fronte videri cuipiam poſſit, quam, hoc σκεψάμενοι exponentem ἰδόντες, ei τοῖς ὀφθαλμοῖς δηλονότι adiicere? An metuebat (inquiet) ne hoc de alia corporis parte, quam de oculis, intelligeremus? Sed audi: quo magis ineptum aliquid occurrit, & vel eo nomine a te accuſatur, eo tua tibi accuſatio magis ſuſpecta ſit. Documento certe hic eſſe locus poteſt. nam ecce, ſi expoſitionem iſtam attente conſideraveris, nihil certe in ea dici, quod dici non debuerit, animadvertes; ſed dativum τοῖς ὀφθαλμοῖς, quem ad participium ἰδόντες refers, ad alterum σκεψάμενοι referri a te debere. Perinde ac ſi diceret, verbum σκέπτεσθαι, non dicit hic (ut paſſim) de iis, qui mentis oculis σκέπτονται, ſed de iis, qui oculis corporis. Fortaſſe igitur ita ſcriptam hic ſcholiaſtes expoſitionem iſtam reliquerat, Σκέψαμενοι) ἰδόντες. σκέψαμενοι τοῖς ὀφθαλμοῖς δηλονότι. Interim tamen, multa in

his ſcholiis eſſe ſi non inepta, at certe ineptis perſimilia, multa, quae is, qui ſcripſit, non ſatis diligenter ἐσκέψατο (non iam τοῖς τοῦ σώματος, ſed τοῖς τῆς ψυχῆς ὀφθαλμοῖς, intelligo) haud equidem nego: ac, negare ſi velim, quae inter meas in illa ſcholia annotationes ſunt cenſurae, mihi reclamantes habebo.

ANNOTATIONES
IN
SCHOLIA GRAECA
CUM
AUCTARIO SCHOLIORUM.

ANTEQUAM ad horum ſcholiorum & mearum in illa annotationum lectionem venias, legiſſe te meam in illa *Proparaſceuen* velim, & non tantum quae ad illa intelligenda te inſtruunt in promtu habere, ſed eorum etiam, quae de illis in fine illius tractatus dixi, meminiſſe: atque his ea, quae & in epiſtola de iiſdem dixeram, adiungere. Hoc inprimis veniat tibi in mentem oportet, a diverſis ea ſcripta eſſe, non tantum ab *Antyllo, Aeſculapio,* & *Phoebamone*, ſed ab aliis etiam, a quibus horum fieri mentionem videbis. Atque adeo pauciora ex aliquo trium illorum, quam ex aliis, eſſe ſcripta exiſtimo. Utcunque autem ſe res habeat, quam multis in locis mihi non ſatisfaciant, hae annotationes, ſimul etiam alia duo quae promiſi praeſtantes, te docebunt. Quod ſi cui durum tertium illud videbitur, quo cenſura agi in ea dicitur, ego me in ea tantum inquirere ſum dicturus.

Titulus eſt hic (ut vides) Σχόλια παλαιὰ καὶ ξυνοπτικὰ εἰς ὅλον τὸν Θουκυδίδην, id eſt, *Scholia vetuſta & compendiaria in totum Thucydidem.* Quem titulum non itidem vetuſtum eſſe puto, ſed longo poſt tempore a quopiam ſcriptum. Illa quidem certe potiſſimum, quae huic titulo adiungi dixi, ὧν χωρὶς οὐκ εὐξύνετος ὁ ξυγγραφεὺς, (id eſt, *ſine quibus non facile hiſtoricus hic intelligi poteſt*) nihil minus quam aliquam tituli vetuſtatem prae ſe ferunt: non tam quod ad verba, quam quod ad rem ipſam attinet. Nam & breviores & modeſtiores antiqui librorum, praeſertimque huiuſmodi ſcriptionum, tituli

erant. Fateor alioqui, quod titulus ille praedicat, in multis Thucydidis locis poſſe verum comperiri. Sed qualia ſint haec ſcholia, (quantum quidem iudicare poſſum) a me partim iam dictum eſt, partim vero exemplis in his annotationibus oſtendetur. STEPH.

Pag. 305. *l.* 5. Πάντως μέμνηται τοῦ οἰκείου ὀνόματος κατ' ἀρχὰς, ἀντιδιαστ. &c.) Hic ita videtur uti adverbio πάντως, ut eſſe uſum Thucydidem p. 507 ſcribit: videlicet pro ἐξ ἀνάγκης. Perinde ac ſi diceret, *neceſſe Thucydidem habuiſſe nominis ſui mentionem in principio operis ſui facere: partim ut ſe ipſum ab aliis diſtingueret, qui iiſdem annis cognomines erant; partim etiam ne alius quiſpiam hiſtoricum illud eius opus ſibi vindicaret.* Obſerva autem, cum dicendum eſſet, ἅμα μὲν διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, aut certe ſimpliciter, ἅμα μὲν τούτου ἕνεκεν, nove dixiſſe, ἅμα μὲν τῆς αὐτῆς αἰτίας ἕνεκεν. Ceterum pro ἐν τοῖς ἔτεσιν ſcribo ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔτεσιν. quam lectionem in mea illa huius loci interpretatione agnoſces.

Verum hic eorum te meminiſſe oportet, quae de hoc loco in principium prooemii Thucydidis dixi: in ea verba videlicet, Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ξυνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων. Ibi enim cum dixiſſem ſuſpicari me, vel potius perſuaſum habere, ſcriptum a Thucydide fuiſſe, Θουκυδίδης τοῦ Ὀλόρου Ἀθηναῖος, & rationem huius meae emendationis attuliſſem: ſimul etiam inquiens, eſſe veriſimile, cum & alii eodem forent tempore, qui nomen idem haberent, eum aliquid, quo ab illis diſcerni poſſet, adiunxiſſe: illis adieci, id, quod eſſe veriſimile dicerem, ab ipſo Scholiaſte tanquam certum tradi. Ab illo enim ſcribi, Thucydidem voluiſſe diſcrimen ponere (nam & ita interpr. ἀντιδιαστέλλειν) inter ſe & alios, qui idem eodem tempore nomen habebant. Unde etiam poſſe colligi, illum quoque ita, ut legendum mihi videri dicebam, legiſſe: videlicet, Θουκυδίδης τοῦ Ὀλόρου· cum alioqui nullam ἀντιδιαστολὴν poſuiſſe videri poſſit. Ideoque non dubitare me, quin ab illo ſcriptum fuerit, Πάντως μέμνηται τοῦ οἰκείου καὶ τοῦ πατρὸς (vel, τοῦ τοῦ πατρὸς) ὀνόματος. Unde autem ortam eſſe hanc apud iſtum Scholiaſtem depravationem exiſtimarem, ibidem declaravi. Nunc certe τῆς γνώμης (ut apud Thucydidem noſtrum loquitur Pericles) τῆς αὐτῆς ἔχομαι· illud tantum adiiciens, mihi obiecturum fortaſſis aliquem, ſatis magnum hoc ſtatui a noſtro ſcriptore diſcrimen, quod ſe Athenienſem dicat. Verum in promtu eſt adverſus obiectionem illam reſponſio, ex tribus reliquis Thucydidis u-

num ſaltem fuiſſe itidem Athenienſem: eum nimirum, cuius ab hoc ſcriptore fit mentio I, 117, καὶ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ὕστερον προσεβοήθησαν τεσσαράκοντα μὲν αἱ μετὰ Θουκυδίδου καὶ Ἄγνωνος καὶ Φορμίωνος νῆες, εἴκοσι δὲ αἱ μετὰ Τληπολέμου καὶ Ἀντικλέους. Hic autem ſit neceſſe eſt, quem Marcellinus δημαγωγὸν fuiſſe & Pericli διαπολιτεύσασθαι ſcribit, (niſi potius συνδιαπολιτεύσασθαι, aut συμπολιτεύσασθαι dicendum eſt, ut apud eum διεπολιτεύσατο, in συνδιεπολιτεύσατο, aut συνεπολιτεύσατο mutetur) ubi quatuor Thucydidas enumerat. Idem. Hic ſcripſerat neſcio quis in margine exemplaris cl. Waſſe: *Non intellexit Stephanus, quid eſſet διαπολιτεύσασθαι. Vide Caſaubonum ad Polyaen. I, 21, 3.* Oſtendit ibi Caſaubonus, in Polyaeno non raro διαπολιτεύεσθαι legi pro ἀντιδιαπολιτεύεσθαι, & in eundem ſenſum locum Marcellini accipit.

ead. l. 9. Ἄλλο γράψαι). Ἄλλο ἐστὶ γράψαι, & mox τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ ἑ. π. λ. Reg.

ead. l. 11. Ξυγγράψαι, τὸ μετ' &c.) Ante illud ξυγγράψαι apte poſitum fuiſſet ἄλλως. nam haec ſive ſint eiuſdem, ſive alius, ſunt certe aliam inter γράψαι & ξυγγράψαι differentiam proponentis. Prius enim dicitur, aliud eſſe γράψαι, & aliud ξυγγράψαι. nam γράψαι *quidem de una re dici, at* ξυγγράψαι *de multis*. Poſtea vero additur, ξυγγράψαι, eſſe, *adhibita diligentia & adhibito ſtudio componere: at* γράψαι, eſſe, *ſimpliciter & abſque diligentia*. Qui locus occurrit primus ex eorum numero, in quos eſſe inquirendum aio: ſic tamen ut fatear, poſteriorem differentiam propius ad veritatem accedere, quam priorem. Id ſaltem ferri poſſe videtur, quod de compoſito ξυγγράψαι dicit: ſed de γράψαι dicendum potius fuiſſe, *tam de iis dici, qui adhibita diligentia, quam de iis, qui negligenter id faciunt.* Hoc certe conſtat, potius, ubicunque ξυγγράψαι locum habet, ibi & γράψαι locum habere, quam vice verſa. Sed quid de his verbis, τὴν ἀλήθειαν ἀνευρεῖν, dicemus? Dicendum fortaſſe fuerit, inter ipſa & adverbium ὁμαλῶς nonnulla deeſſe, cum quibus ea iungebantur. Quorſum tamen veritatis inveniendae mentio fieri debeat, ubi agitur de ſignificatione verbi γράψαι, ne ſuſpicari quidem poſſum: alioqui deſiderari tantum dicerem ὥστε inter ἐπιμελῶς & ἀλήθειαν ἀνευρεῖν. Ne iſtud quidem omittendum, ſcribendum paulo ante eſſe, τὸ μὲν γράψαι· cui reſpondeat, τὸ δὲ ξυγγράψαι. Alioqui τὸ μὲν, cum ad vicinius referri ſoleat, & ipſum de verbo ξυγγράψαι intelligere neceſſe foret: quod nullo fieri modo poteſt. Steph.

ead. l. 15. Οὐ μάτην) Quod dicit, οὐ μάτην πρόσκειται, intellige de his verbis, πρὸς ἀλλήλους, *ea non fruſtra eſſe adiecta.* Nam & *bellum*, inquit, *adverſus Xerxem eorundem erat*, (videlicet Athenienſium & Peloponnenſium) *ſed non eorum inter ſe erat.* STEPH.

ead. l. 17. Ἀλλ' ἁπλῶς) Scribendum potius ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς, cum praecedat οὐ μόνον. IDEM. Ad voc. μέγαν e Reg. ἢ τῷ χρόνῳ, ἢ τοῖς πράγμασιν annotarat Roſtgaardus.

ead. l. 20. Πῶς ἤκμαζον) *Quomodo*, inquit, *utrique omni ad bellum apparatu florebant, ſi Peloponnenſibus pecuniae deerant?* Quaeſtionem proponit, quam non ſolvit: quod & alibi facit. Ego vero aliam de hac ipſa proponam, quid hunc enarratorem ad movendam quaeſtionem iſtam impulerit, & unde Peloponnenſes pecuniarum inopia laboraſſe didicerit. Verum non longe abeundum eſt, ut inveniatur locus, ex quo iſtud collegiſſe videri poteſt. Nam I, 19 ſcribit Thucydides, Lacedaemoniorum ſocios non fuiſſe illis tributarios, cum Athenienſibus tributum ſui penderent. Sed ſi non alio, quam hoc, nitens argumento dixit Peloponnenſibus pecunias defuiſſe, non eſt certe quod fidem illi habeamus: cum alii poſſent illis viciſſim eſſe πόροι, qui Athenienſibus non eſſent. Hoc quidem certe nullo credibile modo eſt, dicturum fuiſſe Thucydidem, utroſque omni ad bellum apparatu floruiſſe, ſi Peloponnenſes a pecuniis imparatos fuiſſe ſciviſſet: cum & ipſe pecunias pro belli nervis habere ſe oſtendat, cum alibi, tum ubi ſcribit, τὰ πολλὰ τοῦ πολέμου γνώμῃ καὶ χρημάτων περιουσίᾳ κρατεῖσθαι. Audimus vero & Hermocratem dicentem apud eundem VI, 34, χρυσὸν γὰρ καὶ ἄργυρον πλεῖστον κέκτηνται, ὅθεν ὅ τε πόλεμος καὶ τἄλλα εὐπορεῖ. STEPH. Non poſſum divinare, quid Scholiaſtem ad movendam quaeſtionem iſtam impulerit, & unde Peloponneſios pecuniarum inopia laboraſſe didicerit. Locus, ex quo iſtud collegiſſe videtur, exſtat (ut cenſet Steph.) I, 19, ubi ſcribit Thucydides, Lacedaemoniorum ſocios non fuiſſe illis tributarios, cum Athenienſibus tributum ſui penderent. Sed (ut inquit idem) ſi non alio, quam hoc, nitens argumento dixit Peloponneſiis pecunias defuiſſe, non eſt certe quod fidem illi habeamus: cum alii poſſent illis viciſſim eſſe πόροι, qui Athenienſibus non eſſent. Verum ſi reſpiciat (ut putat Acacius) ad orationem Archidami, bellum Lacedaemoniis diſſuadentis, ab inopia pecuniarum &c. regeri poteſt, hunc, ut alia, ſic inopiam quoque ſuorum, ultra modum exaggeraſſe: quin

& eius argumenta contraria oratione elevaſſe Sthenelaidem. Praeterea (ut ait Steph.) nullo modo credibile eſt, dicturum fuiſſe Thucydidem, utroſque omni ad bellum apparatu floruiſſe, ſi Peloponneſios a pecuniis imparatos fuiſſe ſciviſſet: cum & ipſe pecunias pro belli nervis habere ſe oſtendat plurimis in locis. Huds.

ead. l. 25. Συνεμάχουν) Συνεμάχοντο Ἀθηναίοις. οἱ δὲ μετὰ αὐτὰ Ξέρξου. Roſtg.

ead. l. 28. Οὔτε ἐς τὰ ἄλλα) Οἷον τὰς ἐκλείψεις καὶ τοὺς σεισμούς. Roſtg. Paulo ante ad voc. ξυμβαίνει in Thucydide haec annotaverat Roſtg. ξυμβαίνει, ἀντὶ τοῦ συνάγεται καὶ συγκεφαλαιοῦται. τὸ δὲ ἐπὶ μακρότατον ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ καὶ συνεχῶς καὶ ἐπιμελῶς κεῖται. Eadem vir doctus, qui Thucydidem ſcriptum Bibliothecae Regiae cum edit. Hudſoni contulerat, deſcripſerat.

ead. l. 29. Οὐ πάλαι βεβαίως) Οὐ βεβαίως ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων· ἡ μὲν οὕτως. φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη. Roſtg.

ibid. Πρὸ τούτου) Quem non hoc ſolo, ſed aliis quoque locis animadvertere licuit, errorem, nempe quod interpretationes adſcriptae minus illis, quas numeri deſignant, Hiſtorici verbis conveniant, ſed vicinis potius, ſive antecedentibus, ſeu ſequentibus, nolim Scholiorum auctori attribuere, ſed vel primis, qui ea typis exſcripſerunt, editoribus, vel Codicibus, quos ante oculos hi habentes, oſcitanter potius quam religioſe omnia, ut invenerant, expreſſerunt: ſic nimirum eam, quae hic exſtat, expoſitionem referas potius ad verba praecedentia: ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη. Quippe quibus recte opponitur hoc: πρὸ τούτου γὰρ κατὰ μερος καὶ κατὰ ἔθνη ἐκαλεῖτο. Gramm.

Pag. 306. *l.* 1. Τὸ δὲ σχῆμα &c.) Schema τοῦ ὁμοιοκαταλήκτου, id eſt *ſimiliter deſinentis*, vel (ſi ita loqui liceret) *ſimilis deſinentiae*, eſt in οἰκουμένη & in καλουμένη. Habes enim ὁμοιοκαταληξίαν in locis valde vicinis, cum audis, φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη, οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμενή. Hoc autem ſchema, Γόργιον (ſed malim Γόργειον aut Γοργίειον) vocari ait. Atque ideo vocatum ita credibile eſt, quod Gorgias Leontinus crebrius, quam alii, eo uteretur: fortaſſe autem non ſolum crebrius, ſed etiam κατακόρως, (ut de Hipponacte enarrator Ariſtophanis loquitur, dicens *tetrametrum Hipponacteum* ita vocatum fuiſſe, διὰ τὸ κατακόρως αὐτὸν τούτῳ χρήσασθαι) nam & Dionyſius Halic. τοὺς περὶ Γοργίαν in talibus

πλεονάσαι ſcribit, hunc & ipſe locum afferens. Scio alioqui eſſe, qui ita dictum putent, quod a Gorgia inventum fuerit: ſed eos falli conſtat. Idem porro ſchema vocatur etiam ὁμοιοτέλευτον & ὁμοιόπτωτον, ſive plurali numero ὁμοιοτέλευτα & ὁμοιόπτωτα, (quas voces Latini expreſſerunt, cum *ſimiliter deſinentia* & *ſimiliter cadentia* dixerunt) ſicut & multitudinis quoque numero ὁμοιοκατάληκτα dicitur. Ceterum eam, quae ab hoc noſtro Scholiaſte Γόργιος vocatur παρίσωσις, in huius libri finem, idem illi eſſe ſchema, mox docebo. Falſo autem eundem crediⅾiſſe, adeo delectatum eſſe noſtrum Thucydidem hoc ſchemate, ut etiam ad illud efficiendum vocem ſupervacaneam φιλέταιρος poſuerit in illo tertii libri loco, τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος, ἀνδρία φιλέταιρος ἐνομίσθη, cum ad ipſum venero, probare conabor. Scio alioqui, & a Dionyſio Halic. noſtrum hunc ſcriptorem de huius ſchematis uſu reprehendi, vel potius irrideri: quippe qui, hunc locum ſicut & alios in exemplum afferens, eſſe in iis dicat μειρακιώδεις σχηματισμοὺς τῶν ἀντιθέτων τε καὶ παρομοίων καὶ παρισώσεων. Ubi obſerva etiam duas appellationes, παρόμοια & παρισώσεις, quae illis, quarum mentionem feci, addi poſſunt. Poſteriorem quidem certe & apud hunc Scholiaſtem habes duobus in locis: pro cuius vocabulo ὁμοιοκατάληκτον dicitur & ἰσοκατάληκτον. Ceterum idem Dionyſius τοὺς περὶ τὸν Γοργίαν in illis ſchematiſmis πλεονάσαι ſcribit: atque idem non minus Platonem, quam Thucydidem, de illorum uſu reprehendit: pro quorum utroque vide quae a me in quodam Schediaſmatum dicuntur. Steph. Hoc in editis Stephani Schediaſmatibus non puto inveniri.

ead. l. 4. Οὐκ εἶπε δυνατῶν) Ineptit Scholiaſtes: quaſi vero οἱ πλείονες non eſſent ſimul δυνατοὶ, quandoquidem praevaluerint? Nonne etiam his ipſis δυνάμεις μείζους tribuit Thucydides cap. 2? Gramm.

ead. l. 7. Ἡ περιοχὴ) De hoc loco agit Stephanus in Paraſceue pag. 8.

ead. l. 15. Ἐπικρατεῖν) Ad voc. ἀναγκαίου, quae lin. praeced. in Thucydide legitur, in Reg. ſcriptum erat, Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀναγκαίας.

ead. l. 16. Ὅση ἦν ἀρίστη) Non videtur neceſſe verba ὅσα ἦν κράτιστα iſtis exponere, ὅση ἦν ἀρίστη, (quae praecedunt apud Thucydidem) aut ὅση ἦν κρατίστη· cum ſubaudiri commode poſſit μέρη vel χωρία cum κράτιστα. Ita certe loquitur & VI, 2, καὶ ἀντὶ Σικανίας Σικελίαν τὴν νῆσον ἐποίησαν κα-

λεῖσθαι, καὶ τὰ κράτιστα τῆς γῆς ᾤκησαν ἔχοντες. Steph.

ead. l. 17. Τὰ στρατεύματα) Αἱ δυνάμεις redduntur τὰ στρατεύματα praeter auctoris mentem, quam rectius aſſecutus interpres Latinus. Gramm.

ead. l. 18. Οὖσαν, ἀντὶ τοῦ εἶναι) Licet participium infinitivi locum ſaepe occupet, tamen hic etiam occupare, non libenter cum iſto enarratore dixerim: ſi quidem οὖσαν cum ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον iungere liceat, & intelligere, ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον χρόνου. Steph. Apparet, Scholiaſten particulas ἐκ τοῦ conſtruxiſſe cum participio οὖσαν. male. Pertinent enim ad ἐπιπλεῖστον, ſcil. ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον χρόνου. id quod monuiſſe etiam video H. Stephanum. Gramm. Ἐπιπλεῖστον in Caſſ. exponitur ἐξ ἀρχῆς.

ead. l. 20. Ὁ νοῦς) Poſt ὁ νοῦς, quo ſignificatur (ut antea docui) *ſenſus eſt*, ſolent ſequi verba, quae locum exponunt: ſed hic interiiciuntur iſta, οἱ μὲν, οὕτω· quibus reſpondent illa, ἄλλοι δὲ οὕτω. Steph.

ead. l. 24. Ἄλλοι δὲ οὕτω) Poſteriorem hanc expoſitionem, quam recte ſequitur & in ſubiecta expoſitione illuſtrat Aemil. Portus, auctoris verbis magis convenire iudico priore illa, quae Acacio, ut videtur, impoſuit, ac forte etiam interpreti Gallico Perrotto Ablancourt. Gramm.

ead. l. 33. Οἱ Ἀθηναῖοι τὸ παλαιὸν εὐθὺς) Initio potentiſſimos quoſque Graeciae, bello pulſos, aut ſeditione aliqua, intra urbem recipientes, civitate donarunt; atque ita effecere, ut immenſus habitantium numerus eſſet. immo advenas qualeſcunque ſtatim cives faciebant. Verum poſtea cum multitudine ſua laborarent, reſtrinxere; ac ſtatutum, ſi quem honorare vellent, huic tantum ut ius civitatis iure largirentur. Vide Meurſium de Fortuna Attica c. 5. Huds.

ead. l. 35. Οὐχ ἥκιστα) Ante hoc ſcholion in Schedis Roſtgaardi haec annotata erant ad voc. Ἰωνίαν: Προληπτικόν ἐστι σχῆμα ὅταν τὸ συμβὰν ὕστερον προλαβόντες καλέσωμεν. ὃ γὰρ ξυνέβη μετὰ τὴν οἴκησιν τῶν ἀνδρῶν· λέγει δὲ τὸ κληθῆναι Ἰωνίαν· τοῦτο αὐτὴν προσηγόρευσε πρὶν ἐκπεμφθῆναι τοὺς ἄνδρας, προδιδοὺς καὶ προχαριζόμενος τὴν προσηγορίαν ταύτην τῇ χώρᾳ. οὐ γὰρ οὔσης πρὸ τούτου τῆς Ἰωνίας ἀπέστειλαν ἐκεῖσε τὸν ὄχλον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐφ᾽ ᾧ κτίσειν καὶ οἰκῆσαι τὴν γῆν. καὶ οἱ πεμφθέντες κατοικῆσαι οὕτω καλεῖσθαι τὴν χώραν ὕστερον παρεσκεύασαν. Τοῦτο δὲ καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ Παραθηναϊκῷ ἐποίησεν εἰπών· λυσαμένη τὴν ζώνην ἐν Ζωστῆρι τῆς Ἀττικῆς. ὁ δὲ νοῦς οὗτος. πολλῶν καταφυγόντων εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ τὸ

ἀσφαλὲς εἶναι τὸ χωρίον, τοσοῦτον ἐγένετο πλῆθος, ὥστε τῆς Ἀττικῆς στενοχωρουμένης, καὶ μὴ οὔσης ἱκανῆς τρέφειν τὸν ὄχλον, ἀνάγκη γέγονε μερίσαι τὸ πλῆθος, καὶ εἰς ἀποικίαν ἐκπέμψαι. οὗτος δὲ προληπτικῶς χρησάμενος εἶπεν εἰς Ἰωνίαν ἔπεμψαν. Locus Ariſtidis eſt Tom. I, pag. 169 ed. Cant. Vide Meurſium de Pop. Att. in Ζωστήρ. Deinde in iiſdem ad voc. εἶχεν, quae legitur lin. 13 in contextu Thucydidis, ſcriptum erat, ἀντὶ τοῦ ἔχειν; ad καὶ πάνυ οὐδὲ εἶναι p. 7, l. 1, ἀντὶ τοῦ οὐδ᾽ ὅλως εἶναι; quae & Caſſ. habebat: & ad ἄλλα τε ibid. l. 2, οἷον Θεσσαλοὶ, Βοιωτοὶ, Ἀργεῖοι. ἢ ἐπὶ πλεῖστον μέρος τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἐκλήθησαν Θεσσαλοί· e quibus quae poſt Ἀργεῖοι ſcribuntur, pertinent ad ἐπιπλεῖστον, quod poſt Πελασγικὸν eſt in Thucyd.

ead. l. 37. Πελασγοὶ μόνον) In praeced. editt. legitur πελάσγιοι, pro πελασγοί. ſed puto & alium errorem ſupereſſe. nam haud μόνον ſcriptum ab hoc enarratore fuiſſe, ſed nomen alicuius Graecae gentis. STEPH. Non video, quid hic erroris ſit in voce μόνον. Pelaſgi, ait Scholiaſtes, tantum vocabantur Pelaſgi, Boeotii tantum Boeotii, Argivi tantum Argivi, & ſic ceteri; non uno communi nomine Ἕλληνες appellabantur.

ead. l. 38. Ἕλληνες) Poſt haec ad verba Thucydidis Ἕλληνος δὲ καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, in Roſtg. erat, Ἕλληνος παῖδες Δῶρος, Ξοῦθος, Αἴολος. ὥς φησὶ καὶ Ἡσίοδος, Δῶρόν τε, Ξοῦθόν τε, καὶ Αἴολον ἱππιοχάρμην. Haec ex Heſiodi Heroica genealogia affert Tzetzes ad Lycophronem v. 285.

Pag. 307. *l.* 1. Οὐκ ἀπὸ γραφῆς) Mendum ſubeſt huic loco, & quamvis menti eius convenire videatur haec lectio οὐκ ἀπὸ κοινῆς δόξης ἁπάντων, tamen, quod in voce γραφῆς vix ulla ſerventur vocis κοινῆς veſtigia, aliam emendationem deſiderare hunc locum exiſtimo. STEPH. Verbis γραφῆς δόξης mendum ſubeſſe iam olim annotavit H. Stephanus, nondum, quo emendaret modo, certus. Fortaſſe γραπτῆς δόξης Scholii auctor h. l. ſcripſerit. GRAMM. Coniecturam Stephani videtur probaſſe Salmaſius in libro de Helleniſtica p. 348, ubi hunc locum ita interpretatur: *Mens Thucydidis eſt*, τῇ ὁμιλίᾳ, *id eſt, communi privatorum ſermone vocatos potius fuiſſe* Ἕλληνας, *qui in ſingulis urbibus ex genere* Ἑλληνικῷ *habitabant, aut qui coloni ex Theſſalia venerant, quam generaliter in id nomen conceſſiſſe omnes Graeciae regiones, quas incolebant. Exempli gratia, Dores, qui* περίχωρον *Parnaſſi montis inſederant, a vicinis populis* Ἕλληνες *vocabantur, quia* Ἑλληνικοῦ *generis erant, quod ex Theſſalia ad ea loca habitatum venerat. Scholiaſtes Graecus interpretatur* ὁμι-

λία μᾶλλον οὐκ ἀπὸ κοινῆς δόξης ἁπάντων. Qui ſciebant, eos ab Hellenibus deſcendiſſe, Ἕλληνας nuncupabant, non omnium generali notione ita vocabantur. Οὐκ ἀπὸ γραφῆς καὶ δόξης Scholiaſt. Caſſ. Ab eodem abſunt haec καλεῖσθαι μᾶλλον Ἕλληνας.

ead. l. 4. Ἐν ἑτέρῳ) Intellige, ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ, vel ἀντιγράφῳ. *Ita*, inquit, *in altero exemplari, & recte quidem, ſcriptum eſt.* Sed ratio, quam affert, ob quam ſibi ſcripturam hanc, non alteram, probari oſtendit, minime admitti poteſt: cum ſit falſum, quod ſcribit, ſatis eſſe πολλῷ de tempore dicere, & ὕστερον ei per pleonaſmum adiici: & contra poſt πολλῷ, ubi de tempore dicitur, neceſſe ſit vel ὕστερον vel πρότερον, vel aliquid huiuſmodi addi. Steph.

ead. l. 8. Νενόθευται) Verbum νενόθευται ſignificat, *pro notho ſeu ſpurio habitum fuit*, vel, *tanquam nothum reiectum fuit.* Scimus enim, apud Homerum quoſdam verſus eſſe, qui νόθοι (id eſt *ſpurii*) vocantur, tanquam ὑποβολιμαῖοι, id eſt, *ſuppoſititii.* τὸ γὰρ Ἔγχειν &c. *iſtud enim*, inquit, Ἔγχειν &c. *nothum fuit exiſtimatum*, a criticis videlicet. Perinde ac ſi dixiſſet, τὸ γὰρ Ὁμηρικὸν ἔπος, vel τοῦτο γὰρ τὸ Ὁμηρικὸν ἔπος. Eſt enim Homeri aut ſaltem apud Homerum verſus in Boeotia, Ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο ἀν' Ἕλληνας καὶ Ἀχαιούς. Sed apud illum, in iis, quae a nobis verſantur, exemplaribus legimus Πανέλληνας, non ἀν' Ἕλληνας· ut taceam de ἐκέκαστο, pro quo hic ἐκέκαστον habemus. Quae autem in ſuperioribus horum Scholiorum edd. inter Ἔγχειν & illud ἐκέκαστον lacuna eſt, repletur inſerendo coniunctivam illam particulam: quamvis alioqui lacunae illius ſpatium multo longioris vocabuli ſit capax. Ceterum non ſolum hic verſus, ſed etiam is, qui eum proxime praecedit, a Zenodoto quoque nothus fuit iudicatus: ut teſtatur Euſtathius, qui & reclamatum illi fuiſſe ſcribit. De hac autem controverſia, nec non de illa lectionis diverſitate, in uno meorum Schediaſmatum diſſeritur. Steph. In optimis Homeri exemplaribus ſic legitur Iliad. β', 530, Ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς. Ariſtarchus ut nothum reiiciebat omnino hunc verſum, ut notat auctor breviorum Scholiorum ad hunc verſum Homeri Iliad. ι', 395, Πολλαὶ δ' Ἀχαιΐδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε. Vide Palmerii Gr. antiq. p. 10 & 15, & Stephani Schediaſmata. Huds. Quaenam ſint illa Schediaſmata Stephani, ad quae nos ablegat Hudſonus, non ſcio. In illis ſex ſchediaſmatum libris, qui exſtant, nihil de his legitur. In Cod. Caſſ. poſt νενόθευται haec addita erant, τὸ γὰρ βαρβαροφώνων Καρῶν νενόθευται. Eſt ex

Homeri Iliad. β, 867. Sed pertinet ad illa, quae paulo poſt dicit Thucydides, οὐ μὴν οὐδὲ βαρβάρους εἴρηκε. Neque tamen vel Euſtathius, vel parvus Scholiaſtes Homeri, vel quiſquam alius, quod ſciam, annotavit hunc verſum Homeri pro ſuppoſititio habitum. Alia ratione Thucydidem defendit Salmaſius. Vide Notas ad h. l.

ead. l. 9. Ἀντίπαλον καὶ τὸ ἴσον &c.) Dicit, vocem ἀντίπαλος ſignificare & ἴσον & πολέμιον. opponi enim Graeco barbarum. Fortaſſe autem deſunt aliqua verba, & ita ſcripſiſſe illum credendum eſt, ἀντίπαλον καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ πολέμιον. ἐνταῦθα δὲ πολέμιον. ἀντίκειται γὰρ τῷ Ἕλληνι ὁ βάρβαρος. hoc ſenſu, *vox* ἀντίπαλον *alicubi* ἴσον, id eſt aequale, *alicubi* πολέμιον, id eſt adverſarium, *declarat: ſed hic* ſonat πολέμιον. *opponitur enim Graeco barbarus.* STEPH. Sic Heſychius: Ἀντίπαλον, ἐναντίον, ἐχθρὸν, Θουκυδίδης. Suidas: Ἀντίπαλον τρία σημαίνει, τὸ ἐναντίον, καὶ τὸ ἰσόπαλον, καὶ τὸ ἰσόστροφον. HUDS.

ead. l. 10. Ὁ βάρβαρος) Τὸ βάρβαρος. Caſſ.

ead. l. 13. Διὰ τριῶν συγκρίσεων) Haec omnia uſque ad τό τε λῃστικὸν abſunt a Caſſ. Ad ἐπιπλεῖστον autem, quod eſt pag. 8, l. 9, in contextu Thucydidis, haec annotantur: ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ μέρος, ὅ ἐστιν ἐπὶ πολὺ μέρος τῆς ἐκράτησεν — ἢ ἐπιπλεῖστον ἀντὶ τοῦ πάνυ.

ead. l. 21. Λῃστικὸν τὸ σύστημα &c.) Intelligit, λῃστικὸν quidem ſcribi, cum ſignificatur ipſum σύστημα, (ſubaudi, τῶν λῃστῶν, id eſt, latronum) hoc eſt, cum dicitur de ipſo coetu, ſeu ipſa manu latronum: at vero λῃστρικὸν, cum κτῆμα declaratur, id eſt, cum dicitur de aliqua re, quae a latronibus poſſidetur. Verum hoc diſcrimen ſemper ſervari vix crediderim: atque adeo lectio altera, τό, τε λῃστρικὸν, ei fidem derogat. Vide quae in Thucydidem de hac voce fuerunt annotata. STEPH. Infra pag. 313, Λῃστικὸν τὸ σύστημα τῶν λῃστῶν· τὸ δὲ μετὰ τοῦ ρ τὸ κτῆμα τῶν λῃστῶν Caſſ.

ead. l. 23. Ἡ γὰρ μὴ λῃστευομένη) At mentem auctoris hanc dicimus, Minoa praedones ſuſtuliſſe ac latrones, non tantum ut libere tutoque ea, quae penderent regi, habitatores inſularum colligerent, ſed ut *commodius faciliuſque pervenirent ad ſe* αἱ πρόσοδοι. Adeoque recte hic Gallicus: *il travailla a nettoyer la mer de pirates, pour aſſûrer ſes revenus.* GRAMM. Poſt προσόδους Caſſ. λείπει δὲ ἡ ὑπέρ.

ead. l. 26. Ἤπειρος τριχῶς &c.) Non dubium eſt, quin omiſſa quaedam hic ſint, poſt θαλάσσης. nam cum eſſe tria ſcripſerit, de quibus dicatur ἤπειρος, unum tantum huius voca-

buli uſum affert, eum videlicet, quo mari opponitur, (ut Latine *continens*, ſive *terra continens*) adeo ut manifeſtum ſit, alteras duas ſignificationes a librario eſſe praetermiſſas. Steph. In Caſſ. poſt θαλάσσης haec addebantur: ἡ Ἀσία κατ' ἐξοχήν. καὶ μέρος τι τῆς ..... Κεφαλληνίαν. Atramentum ita evanidum erat, ut omnia legi non poſſent. De voce ἤπειρος lege Spanhemium ad Iulian. Orat. I, pag. 122.

ead. l. 28. Θουκυδίδης, καὶ τὸν &c.) His verbis, Θουκυδίδης, καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ χρόνου, intellige Thucydidem, ſicut dicit hic τὸν πλεῖστον τοῦ βίου, ita etiam alibi τὸν πλεῖστον τοῦ χρόνου. Locus autem eſt in hoc ipſo libro, cap. 30, τοῦ τε χρόνου τὸν πλεῖστον μετὰ τὴν ναυμαχίαν ἐπεκράτουν τῆς θαλάσσης. ubi idem enarrator nos admonet, Thucydidem ſemper τὸν πλεῖστον dicere ἀρσενικῶς, id eſt, genere maſculino. Ideo autem hac de re ab illo monemur, quod alioqui ſuſpectam habere exemplarium fidem hic & illic poſſimus: cum alii potius τὸ πλεῖστον dicere in huiuſmodi locis ſoleant, ſubaudientes nimirum vel διάστημα vel μέρος· praeſertim ubi ſequitur genitivus χρόνου. Nam ubi ſequitur βίου, aut alius huiuſmodi, μέρος quidem, at non item διάστημα poſſumus ὑπακούειν. Ceterum ad illa enarratoris verba quod attinet, Θουκυδίδης, καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ χρόνου, non plenam eſſe hic ſcripturam exiſtimo; ſed ipſum enarratorem ſcripſiſſe, Οὕτω Θουκυδίδης, ὡς καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ χρόνου· aut certe tale quid ab eo ſcriptum fuiſſe, ſubaudiendum nobis relinquente verbum λέγει, (vel aliud huiuſmodi) ſicut & in illo altero ad cap. 30. Alioqui dixerim, non abſimile vero eſſe, reponendum Θουκυδίδειον pro Θουκυδίδης· & ſequi debere, ὡς καὶ τὸν πλ. Steph. Caſſ. Οὕτω Θουκυδίδης, ut volebat Stephanus. Οὐ Θουκυδίδης voce truncata Roſtgaard. Nec puto neceſſe eſſe addi ὡς.

ead. l. 31. Καλῶς ἀντὶ τοῦ &c.) Expoſitionem hanc adverbii καλῶς, ſicut & alias pleraſque, alius cuiuſdam aut aliorum quorundam eſſe exiſtimandum eſt, quam eius, a quo inſignes multas habemus. Nam (ut quod ſentio non diſſimulem) inepte & ridicule exponi exiſtimo adverbium καλῶς hoc in loco, cum dicitur eo ſignificari εὐσεβῶς καὶ φιλανθρώπως, id eſt, *pie & humane*, ſive *cum pietate & humanitate*; id eſt, *pietatem & humanitatem ſervando*, ſive *retinendo*. Quomodo enim fieri poteſt, ut haec retinendo latrocinia exerceantur? Sed ſuae tamen expoſitionis (quicunque illius eſt auctor) rationem adiicit. *Neque enim*, inquit, *bovem aratorem praedabantur*,

neque noctu aut cum caedibus latrocinabantur. At ego tertium hoc non negarim, fuiſſe, qui ita praedarentur ſeu latrocinarentur, ut caedibus abſtinerent: duo illa priora non facile admiſerim, praeſertimque de nocturno tempore quod dicit, id eos ſuis latrociniis minime adhibuiſſe. Quamvis enim furum magis, quam praedonum, ſeu latronum ſit, noctem quaerere, non tamen ea, quam affert, commoditate noluiſſe interdum uti hos quoque credibile eſt. Ad bovem autem aratorem quod attinet, quamvis agricolae nihil magis neceſſarium poſſit eripi, tamen veriſimile non eſt, religioni illis fuiſſe hunc quoque praedari, niſi cum alia ſe ſat magna praeda offerret. Ceterum & hoc mirari poſſit aliquis, cur poſt ἐληλάτουν addat ἢ ἔκλεπτον, cum ſciamus, *praedas abigere* (quod ſonat ληλατεῖν) non dici de aliis, quam περὶ τῶν κλεπτόντων, vel (magis proprie loquendo) λῃστευόντων· adeo quidem ut etiam verbum illud ληλατεῖν iſto λῃστεύειν exponatur. Sic apud Sophoclem ἢ τὸν εἰς ἀεὶ Ληλατεύσει χρόνον, enarrator poſtquam dixit eſſe λείαν ἐλάτει, addit λῃστεύσει. Sed quonam igitur modo illud καλῶς exponendum eſſe dicemus? Valla quidem certe *egregie* interpretatur: ſed ego ſimpliciter mallem reddere *bene*. Bene autem latrocinandi ſeu praedandi artem exercent, (ſi artis appellatione & hic utendum eſt) qui eius periti ſunt: adeo ut fortaſſe illud καλῶς reddi etiam *perite* queat. STEPH. Stephanus (qui expoſitionem hanc adverbii καλῶς alius cuiuſdam eſſe exiſtimat, quam eius, a quo inſignes multas habeamus) hoc quod ſequitur ineptum & ridiculum eſſe pronuntiat: cum vix fieri poſſit, ut quis *pie & humane* latrocinia exerceat; nec veriſimile ſit, religionem illis fuiſſe bovem aratorem non abigere, niſi cum alia ſe ſat magna praeda non offerret. Ceterum dici poteſt, priſcos mortales (quibus non ignominioſa erant latrocinia) *cum humanitate* piraticam exercuiſſe, quoniam ſolum victus cauſa ea utebantur, exigua contenti ſtipe, ſecus atque noſtris temporibus: ideoque καλῶς *pie & humane* exponi poſſe, & aptius forſan, quam *egregie* cum Valla, aut *bene* ceu *perite* cum Stephano. HUDS. Scholiaſtes καλῶς interpretatur εὐσεβῶς καὶ φιλανθρώπως, cum ſignificet potius h. l. ἐπαινετῶς, aut Latine *fortiter*, *praeclare*, ut alibi: nulla ratione habita εὐσεβείας καὶ φιλανθρωπίας, quas quidem virtutes haud credimus ſollicite piratas quondam coluiſſe, aut iſtiuſmodi vitae generi ulterius adiunxiſſe, quam quatenus rebus ſuis expediret, contentos quaſdam obſervaſſe pietatis leges, quas recte quidem commemo-

rare Scholiaſtem, dabimus lubenter annotationis ad h. l. auctori Anglo, at praeter mentem tamen Thucydidis in adverbio *καλῶς*. Enenckelius hoc per *quandam moderationem* reddidit, quam in notis ita declarat, *ut caedibus ſcilicet & incendiis abſtineatur*, id quod neſcio unde hauſerit, cum de incendiis nihil plane meminerit Scholiaſtes. Ceterum ad illuſtrandum Thucydidis locum legas, quae annotat Euſtathius ad Odyſſ. γ', pag. 1457 ſq. GRAMM. Difficultatem, quam movet Stephanus, cur Scholiaſtes poſt ἐλεηλάτουν addat ἢ ἔκλεπτον, tollit Suidas in v. *καλῶς*, ubi haec ita leguntur, ἐλεηλάτουν, ἢ ἔκλεπτον νυκτός.

ead. l. 33. Τὴν λῃστείαν) Ὅμηρος οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα. Roſtg. Odyſſ. ι', v. 254.

ead. l. 35. Δίχα γὰρ ὁ νοῦς) Fallitur in eo, quod putat duplicem eſſe hic ſenſum poſſe, (nam hoc ſibi volunt iſta verba, δίχα γὰρ νοῦς, vel, δίχα γὰρ ὁ νοῦς, ſicut malim ſcribere) ut οὐκ ὀνειδιζόντων vel de iis, qui interrogabantur, vel de iis, qui interrogabant, accipiatur: cum Thucydides ſicut de interrogantibus (nam haec, οἷς ἐπιμελὲς εἴη εἰδέναι, de illis intelligenda ſunt) dicit οὐκ ὀνειδιζόντων, ita de iis, qui interrogabantur, dicere neceſſe haberet οὐκ ὀνειδιζομένων. STEPH. Διχῶς legendum eſſe ſcripſerat Roſtgaardus. Et ita Caſſ.

ead. l. 36. Ὅθεν τὰς μαχαίρας &c.) Miretur aliquis, quorſum hic gladiorum ſeu cultrorum, qui *μαυλίαι* dicebantur, mentionem faciat, quaſi huius potius quam alius generis gladiorum aut enſium geſtatio confirmet, quod a Thucydide περὶ τοῦ σιδηροφορεῖν dicitur. At ego ad nominis huius etymum hic ab eo puto reſpici: & perinde eſſe, ac ſi diceret, illos gladios, qui vocati ſunt *μαυλίαι*, teſtari, quod ſcribit Thucydides, priſcos omnes Graecos ſolitos eſſe ferrum geſtare, & ita quidem, ut id nunquam deponerent, ſed eo ſemper accincti eſſent. Ideo autem in voce illa eius rei nos habere teſtimonium, quod dictae ſint *μαυλίαι* quaſi ὁμαυλίαι, videlicet, διὰ τὸ ὁμοῦ αὐλίζεσθαι, id eſt, quod contubernales eſſent. Sic certe qui hodie enſe accincti non ſolum iter faciunt, ſed cibum etiam ſumunt, enſem ſuum contubernalem habere, dici (meo quidem iudicio) poſſunt. Verum ad etymologiam hanc quod attinet, viderit hic Scholiaſtes, quomodo ea alteri huius vocabuli ſignificationi quadrare queat. de qua lege, quae ex diverſis collecta Theſaurus meus habet. Is certe (nam & hoc adiiciendum eſt) *μαυλὶς*, ſeu *μαῦλις*, tibi conſulenti exhibebit ex Nicandro, Heſychio, & Suida, at *μαυλίας*

non aliunde, quam ex eo, de quo agitur, iſtius enarratoris loco, & ex Suida: qui fortaſſe hinc iſtud, ſicut alia multa, eſt mutuatus. Fateor autem, me ibi exiſtimaſſe alio in huius vocabuli etymologia reſpici: ſed credibile eſt, *δευτέρας φροντίδας* eſſe *σοφωτέρας*. STEPH.

ead. l. 37. *Ἐν τούτοις* &c.) Utrumque horum eſſe verum non poteſt, *τοῖς* pro *τούτοις* poëtice poni, & dictum eſſe *ἐν τοῖς πρῶτοι δὲ*, pro *ἐν τοῖσδε πρῶτοι*. Nam ſi ei fides habenda eſt de eo, quod ſcribit, particulam *δὲ* hoc loco *ὑπερβιβάζεσθαι*, id eſt traiici, nequaquam poterit *τοῖς* uſum illum poëticum habere. Ad vitandam igitur hanc repugnantiam, eo confugiendum eſſe putarem, ut duo a duobus annotata eſſe diceremus, ſi quidem ſcriptum eſſet, *ὑπερβιβάζεται ὁ δὲ* abſque particula *γάρ*. At haec particula obſtat, ne illud dicere queamus, cum rationem reddat, cur *τοῖς* pro *τούτοις* more poëtico poſitum ſit: ſi tamen rationem reddere hoc eſt, id ad rationem reddendam afferre, quod qui dicit, aliquid rationi minime conſentaneum dicit. Nam tantum abeſt, ut eo, quod ſubiungitur, adſtruatur, quod praecedit, ut contra deſtruatur. Nam ſi verum eſt, quod ſubiungitur ab eo, (veluti tamen rationem ſuae expoſitionis reddente) traiici particulam *δὲ*, quae cum *τοῖς* cohaerere deberet, ad efficiendum pronomen *τοῖσδε*, non minus ſolutae orationi, quam carmini, uſitatum: falſum eſt, quod praecedit, eſſe *τοῖς* conſuetudine poëtica dictum pro *τούτοις*. Ceterum utrum horum ad veritatem propius accedere, vel potius vere dictum eſſe exiſtimem, ex iis, quae in contextum huius hiſtorici annotavi, diſces. atque exemplis ibi allatis iſtud (ſi videbitur) adiicies ex lib. III, cap. 81, *διότι ἐν τοῖς πρώτη ἐγένετο*. Libuit hoc annotare, ut, quam caute legenda quaedam in his ſcholiis eſſent, ex eo quoque documentum darem. STEPH.

Pag. 308. *l.* 1. *Τρυφηλᾷ καὶ*) Pro *τρυφηλᾷ*, quin vel *τρυφηλῇ*, vel *τρυφερᾷ*, ſcribendum ſit, minime dubito. Illud autem *ἀνθηρᾷ*, quod ei annectitur, parum apte *περὶ τῆς διαίτης* (meo quidem iudicio) dicitur: at vero de veſte eorum, quorum eſt illa *τρυφηλὴ*, ſive *τρυφερὰ δίαιτα*, dici fortaſſe poſſet, ut dicitur *ἀνθινὴ ἐσθὴς*, & *ἀνθινὴ στολή*. Ceterum de hoc quoque monebo, debuiſſe hunc enarratorem vocem *ἀνειμένῃ*, alia quam illa *τρυφηλῇ*, (ut ſcribendum eſſe dixi pro *τρυφηλᾷ*) ſive *τρυφερᾷ*, exponere, cum proxime ſequatur *ἐς τὸ τρυφερώτερον*. STEPH.

ead. l. 5. *Πρεσβυτέρων. ὑπὲρ* &c.) Neque neceſſe videtur, ut

dicamus a Thucydide *οἱ πρεσβύτεροι τῶν εὐδαιμόνων* ſcriptum eſſe pro *οἱ εὐδαίμονες τῶν πρεσβυτέρων·* neque ſi hoc neceſſe foret, per antiptoſin ita locutum eſſe dicendum putarem, ſed potius per hypallagen: quod ſchema eſſe poëticum, & vix ſoluta in oratione locum invenire, ſatis conſtat. STEPH. *Πρεσβυτέρων. ὑπερβατὸν, διὰ τὸ ἁβροδίαιτον.* Caſſ. ſed coniungebantur cum ſuperioribus *τρυφηλᾷ καὶ ἀνθηρᾷ.*

ead. l. 9. *Ἢ ἐν πλοκῇ*) *Ἢ συμπλοκῇ.* Suidas in *ἐνέρσει.*

ead. l. 17. *Μετρίᾳ* &c.) Haec vocabula *μετρίᾳ ἐσθῆτι ἐχρήσαντο*, ſede ſua mota eſſe exiſtimo: & hunc enarratorem, poſtquam dixit deeſſe articulum *τῇ*, ſcripſiſſe, *ἵν' ᾖ* (quo genere loquendi quomodo utatur, antea docui) *μετρίᾳ ἐσθῆτι ἐχρήσαντο καὶ τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι· οἵ τε μείζω κεκτημένοι, καὶ ἐς τὰ ἄλλα τοῖς πολλοῖς ὁμοδίαιτοι κατέστησαν·* obiter etiam indicantem, *πρὸς τοὺς πολλοὺς* dictum eſſe pro *τοῖς πολλοῖς*. Neque enim eum ita legiſſe, ſed illa conſtructione loco huius uſum eſſe Thucydidem, oſtendere voluiſſe arbitror. Quamvis autem tres illae voces, quas ſede ſua motas eſſe dixi, ſint contiguae, fieri tamen poteſt, ut verbum *ἐχρήσαντο* poſt *μετρίᾳ ἐσθῆτι* poſitum ab eo non fuerit, ſed poſt *τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον*, vel poſt *Λακεδαιμόνιοι·* hoc videlicet modo, *ἵν' ᾖ, μετρίᾳ ἐσθῆτι καὶ τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον ἐχρήσαντο πρ. Λακ.* vel *πρ. Λακ. ἐχρήσαντο.* Cum porro *λείπειν*, id eſt, *deeſſe*, aliquam vocem aut aliquas voces, dicit, quomodo ſit hoc accipiendum, antea monui, in mea ad lectionem horum ſcholiorum Proparaſceue. STEPH.

ead. l. 21. *Ὅμηρος*) Odyſſ. *σ'*, v. 30.

ead. l. 22. *Ταῦτα δὲ ἐν* &c.) Dicta eſſe per parecbaſin (id eſt digreſſionem) intelligit, non illa Homerica, ſed iſta, quae ſunt Thucydidis, *ἐγυμνώθησάν τε πρῶτοι*, & quae ſequuntur. Quamquam *παρέκβασιν* appellare poſſumus fortaſſe & quae parvo intervallo praecedunt. STEPH. *Ὡς ἐν παρεκβάσει* Caſſ.

ead. l. 24. *Οὗτος δὲ οὐ ταυτὸ*) Depravate ſcriptum eſſe hunc locum, *οὗτος δὲ οὐ ταυτὸ ὀνομάζει*, perſuaſum habeo: ſed (quod non, ſicut & illud, dicere quilibet poſſit) quonam ſit modo emendandus, id etiam videre me, mihi perſuadeo; quoniam emendatio mea lectionem ſubſtituit, quae non ſolum aptiſſimum huic loco ſenſum habet, ſed etiam veſtigiis alterius inſiſtit. Nam ex *οὐ ταυτὸ* faciendo *οὕτως αὐτὸ*, literam *τ*, quae cum *αὐτὸ* coaluerat, reddo praecedenti vocabulo, ſimulque duas literas, quae illi interciderant. Quod ſi liceret *οὕτω* voci a vocali initium habenti iungere, unicam adiice-

rem, ex *ου ταυτο* faciens *ουτω αυτο. Homerus*, inquit, *ἔλαιον dicit λίπα per epithetum: at hic ita ipſum appellat.* Illa autem altera (quam mendoſam eſſe contendo) lectio, ſonat, *at hic non idem appellat.* Ceterum cum dicit *ἐπιθετικῶς*, (quod verti *per epithetum*) intelligit, Homerum nomini *ἔλαιον* vocem illam *λίπα* adiungere, ſeu aſſociare, tanquam epithetum. Exempla ſunt apud Homerum non infrequentia. ſaepe enim occurrit *λίπ' ἐλαίῳ·* ut Iliad. *κ'*, in fine, *Τὼ δὲ λοεσσαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίῳ.* De hac autem ſcriptura, *λιπα μετὰ τοῦ γυμνάζεσθαι ἠλείψαντο*, nulla nobis dubitatio relinquitur, cum & apud Dionyſium Halic. eam habeamus. STEPH. Eſt ex hoc loco in Dionyſio *περὶ τοῦ Θουκυδίδου χαρακτῆρος* pag 145. Verba Scholiaſtae corrupta eſſe, recte animadvertit Stephanus. In Caſſ. eſt *οὗτος δὲ ὄντως αὐτὸ ὀνομάζει.*

ibid. Ἀπὸ Ὀρσίππου Μεγαρέως) Ab Orſippo (quem victorem commemorat Pauſanias extremis Atticis, quod cingulum decidere ſivit, ut expeditius curreret: alii autem victum dicunt ob delapſum ſubligaculum) primum Acanthum nudum cucurriſſe teſtantur Dionyſius Halic. lib. VII, aliique. Illud autem admonendum eſt, aliquos Orſippum iſtum non Megarenſem, cum Scholiaſte dicere, ſed Lacedaemonium, ut Dionyſ. Halic. Etymologici auctor in *γυμνάσια* &c. Vide Meurſii Miſcell. Lacon. l. 4, c. 18, & de Arch. Athen. l. 1, c. 6. HUDS.

ead. l. 27. Πρῶτος) Rectius (mea quidem ſententia) legeretur *πρῶτος δ' Ἑλλήνων.* STEPH.

ead. l. 29. Περὶ τῶν Λακ.) Poſt *Λακεδαιμονίων* deeſt fortaſſe *τοῦτο λέγων*, aut tale quid: hoc ſenſu, *ſciendum eſt, eum hoc dicentem de Lacedaemoniis, non commemorare infirmas priſcorum vires, (ad robur enim nihil intereſt, an nudi, an cum ſubligaculo) ſed tantum ut oſtendat, illos communia cum barbaris vitae inſtituta habuiſſe.* STEPH.

ead. l. 30. Τῶν ἀρχαίων) Αὐτῶν ἀρχαίων. Caſſ.

ead. l. 32. Καὶ ἑξῆς) Duae iſtae voculae aliunde irrepſiſſe huc videntur, ubi nihil habent, quod agant. Interdum autem, cum allatis quibuſdam Thucydidis verbis, ſequentia omittit, dicere, non quidem *καὶ ἑξῆς*, ſed *καὶ τὰ ἑξῆς*, docui in mea ad lectionem horum ſcholiorum Proparaſceue. STEPH. *Τὸ δὲ ἑξῆς· ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς Ἀσιανοῖς, οἷς νῦν, πυγμῆς καὶ πάλης ἆθλα τίθεται.* Caſſ. Putavit ſcilicet, qui haec ſcripſit, hunc eſſe ordinem verborum, quae paulo poſt in Thucydide leguntur, *ἐν τοῖς βαρβάροις ἔστιν οἷς νῦν, καὶ*

μάλιστα τοῖς Ἀσιανοῖς· in quo illi non aſſentior. Recte illa ἔστιν οἷς vertit interpres Latinus.

ead. l. 37. Πανταχοῦ) Quandam obſervationem ſuam proponit enarrator, *Thucydides ubique homines maris accolas ditiores eſſe dicit.* Quae obſervatio verior eſt (quantum meminiſſe poſſum) ea, quam alibi refert: ubi ſe obſervaſſe ait, Thucydidem ſemper vocabulo τύχη de bello uti. STEPH. Ad ea, quae paulo poſt leguntur, τείχεσιν ἐκτίζοντο, Caſſ. haec annotata habet: λείπει ἡ σύν, ἵν' ᾖ σὺν τείχεσιν ἐκτίζοντο αἱ πόλεις.

Pag. 309. *l.* 4. Ἀντισχοῦσαι) Ut perſuaſum nobis, ἀντισχοῦσαι minus recte expreſſum vulgatis editionibus pro ἀντισχούσαν, ita haud aeque probari poteſt ratio, qua Scholiaſten excuſare emendareque ſtuduit H. Stephanus, invito, quantum mihi videtur, illo, cuius ſi mens fuiſſet ad λῃστείαν referre τὸ ἀντισχοῦσαν, non aliter hoc expoſuiſſet, quam Latini fecerunt interpretes: ſat multa enim huius ſignificationis (τοῦ ἀντέχειν) vel in ipſo auctore noſtro exempla obvia. Verum Latinos quando interpretes nominamus, excipiendus nobis Acacius Enenckel, utpote qui ſuo illo, *metu praedonum, quibus diu reſtiterunt*, ſatis declarat, ſeſe in reddenda auctoris ſententia Scholiaſtae potius, quam ſuo iudicio uſum eſſe. GRAMM.

ead. l. 5. Ἔφερον, ἔβλαπτον) Τὸ ἔφερον ἀντὶ τοῦ ἔβλαπτον. Caſſ. Roſtg.

ead. l. 8. Ἀντὶ τοῦ λίαν) Scimus, οὐχ ἧσσον ſonare *haud minus*: & videmus, hanc expoſitionem iſti etiam loco optime convenire: ideoque non ſolum mira, ſed nec fide digna eſt iſtius enarratoris expoſitio, qua idem eſſe dicitur, quod λίαν, id eſt, *valde*. STEPH. Οὐχ ἧσσον λῃσταὶ ἦσαν pro καὶ μᾶλλον ἐλῄστευον. Priſcianus. HUDS.

ead. l. 9. Οἱ Κᾶρες πρῶτοι) Annotatio haec ad illa potius reſpicit verba, γνωσθέντες τῇ τε σκευῇ τῶν ὅπλων ξυντεθαμμένῃ, καὶ τῷ τρόπῳ ᾧ νῦν ἔτι θάπτουσι. ut enim confirmet, quod a Thucydide ſcribitur, eos ex armis dignoſci potuiſſe, quae conſepulta eſſent, & ex eo ſepulturae genere, quo tum quoque uterentur, haec ſcribit: *Cares primi clypeorum umbones & criſtas invenerunt. Morientibus enim clypeolum quendam & criſtam conſepeliebant, inventionis eorum indicium. hinc agnoſcebantur Cares. At Phoenices ex ſepulturae forma. cum enim ceteri facerent, ut mortuorum corpora ad orientem ſpectarent, Phoenices conſulto [faciebant, ut ea ſpectarent] ad occaſum.* Sed quod his ſubiungitur, alio pertinet: cur videlicet horum mentionem Thucydides

D 2

ſecerit. *Ne*, inquit, *Graecam gentem criminetur*, (vel, *ne Graecae genti conflet invidiam*) *Cares & Phoenices dixit.* Sed dum hoc annotat, facit Thucydidi, quod illum Graecis facere noluiſſe ſcribit. illum enim διαβάλλει, dum ea de cauſa Carum & Phoenicum factam ab eo mentionem ſcribit: quoniam hoc eſt in leges φιλαληθείας peccare. STEPH.

ead. l. 10. Τοῖς γὰρ ἀποθν.) Τοῖς οὖν ἀποθν. Reg. Caſſ. melius.

ead. l. 11. Εὑρέσεως) Εὑρήσεως Caſſ.

ead. l. 12. Ἐκ τούτου ἐγνωρ.) Καὶ ἐκ τούτου ἐγνωρ. Caſſ.

ead. l. 13. Τῶν ἄλλων) Vide Petiti Leges Att. p. 502, Meurſii Solonem p. 24, eundemque de funere c. 11. HUDS. Add. Caſaubon. ad Diogen. Laërt. I, 48.

ead. l. 18. Τὸ σχῆμα) Quomodo figura, quae vocatur epanalepſis, (id eſt, *reſumtio* ſeu *repetitio*) ſub his eſſe verbis poſſit, cum nulla dum Minois facta mentio fuerit? Exiſtimo igitur, non annotatum ab illo eſſe iſtud haec in verba, καταστάντος δὲ τοῦ Μίνω ναυτικοῦ, verum in haec, πλωϊμώτερα ἐγένετο παρ' ἀλλήλους. quoniam paulo ante dixerat, καὶ ἤδη πλωϊμωτέρων ὄντων. STEPH.

ibid. Ἐπανάληψις) Προαναφάνησις Roſtg. Sed ſcriptum erat poſt ea, quae paulo ſuperius leguntur, καὶ Φοίνικας.

ead. l. 21. Καὶ τοῦτο ἐπαν.) Epanalepſin eſſe hic quoque ſcribit, quod praeceſſerit, τείχεσιν ἐκτίζοντο. nam iſta reſpondent illis, τείχη περιεβάλλοντο. Sed non minus iſta, πλουσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι, dicere poſſumus reſpondere illis, περιουσίας μᾶλλον ἔχουσαι χρημάτων. STEPH.

ead. l. 22. Τὸ ἑξῆς &c.) Cum dicit, τὸ ἑξῆς, Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ τὸν στόλον ἀγεῖραι, intelligit, ſecundum naturalem verborum ſeriem, priora haec Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ iungi cum illis poſterioribus, τὸν στόλον ἀγεῖραι· cetera autem eſſe poſita διὰ μέσου. Verum iſtam admonitionem, quam in aliis quamplurimis locis huiuſmodi alteri adiicit, hic omittit. IDEM. Hoc totum abeſt a Caſſ.

ead. l. 25. Ἵν' ἢ ἐπίῤῥ.) Admitti non poteſt, quod ſcribit, ita intelligendum hunc locum, ut σαφέστατα pro adverbio habeatur. Eſſet enim non dura ſolum, ſed intoleranda articuli τὰ traiectio, ſi, ita ſcribens, οἱ τὰ σαφέστατα Πελοποννησίων μνήμῃ παρὰ τῶν πρότερον δεδεγμένοι, voluiſſet tamen σαφέστατα eſſe adverbium, & ad δεδεγμένοι referri: perinde ac ſi ita locutus eſſet, οἱ τὰ Πελοποννησίων μνήμῃ παρὰ τῶν πρότερον σαφέστατα δεδεγμένοι. Cur vero de iſta tam dura & modo non intolerabili (ut dixi) traiectione admittenda labo-

raremus, cum ne interſit quidem quidquam, quod ad ſenſum, hancne an illam verborum ſeriem habeamus? STEPH.

ead. l. 27. Ὅμως σχεῖν) Poſt ὅμως σχεῖν non dubium eſt, quin adiecerit τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χώρας. Ceterum ſi πρῶτον iungi cum his verbis, πλήθει χρημάτων, ſive ad illa ferri, aut tendere, dicamus, cum hoc enarratore, pro primario (ni fallor) neceſſe erit accipere: ut dicatur Pelops, primarius multitudine pecuniarum fuiſſe; ſive, primum locum inter eos, qui pecuniis abundabant, tenuiſſe. Verum praeterquam quod ita loqui non ſolet Thucydides, (quod ſciam) multo magis rationi conſentaneum eſt, ut poſt πρῶτον interpungamus, & cum his, ἐπωνυμίαν τῆς χώρας σχεῖν iungamus: ut dicatur Pelops, cum multitudine pecuniarum, quas attulerat ex Aſia, potentiam ſibi apud inopes (ſive inter inopes) comparaſſet, regionis cognomen obtinuiſſe. Quomodo autem dicat, eum cognomen regionis obtinuiſſe, cum ea de nomine eius dicta ſit, ideoque potius dicendum fuiſſe videatur, illum cognomen regioni dediſſe, meae in contextum annotationes docebunt. STEPH.

ead. l. 28. Ἀπία γὰρ &c.) Peloponneſus olim *Apia* dicta; διὰ τὸ ἐπιδαψιλεύειν ἐν αὐτῇ τὸ φυτὸν, ὃ τοὺς ἀπίους φύει, *quod abundaret ibi planta illa, quae pyra gignit*, teſte Athenaeo lib. 14, & Phavorino in Ἄπιος. Hodie *Morea* appellatur, itidem ab arborum, quae mora ferunt, frequentia. *Kuhnius.* HUDS.

ead. l. 29. Ὅμηρος) Iliad. α′, v. 270.

ead. l. 38. Σθενέλοιο) Ὅμηρος, Εὐρυσθεὺς Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο Caſſ. Roſtg. Locum ex Homeri Iliad. τ′, v. 123, annotaverat Roſtg.

Pag. 310. *l.* 1. Χρήμασι δηλονότι) Verum potuit & aliis benevolentiae ſignis eorum ſibi animos conciliare. Θεραπεύειν τὸ πλῆθος eſt, generali notione, vulgi favorem captare. Ita Lacedaemonii ſocios ſuos θεραπεύειν dicuntur noſtro, I, 19. GRAMM.

ibid. Τὰ δύο σκῆπτρα) Melius ἃ πάντα χρήματα, nimirum ἃ μὲν οἱ Πελοπίδαι εἶχον καὶ ὅσων Εὐρυσθεὺς ἦρχε. IDEM.

ead. l. 2. Ὅμηρος) Odyſſ. ε′, v. 307. Poſt φέροντες Caſſ. & Roſtg. addunt λείπει σὺν ναυσί τε. Pertinet ad ſequentia ναυσί τε πλείσταις.

ead. l. 5. Προσπαρασχὼν) Παρασχὼν Caſſ. Roſtg.

ibid. Διὰ τοῦ ἱκανὸς &c.) *Dicendo* ἱκανὸς, (inquit) *fide dignum eſſe poëtam oſtendit.* Atqui non dicit, ἱκανὸς γὰρ τεκμηριῶσαι,

vel, ἐπειδὴ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι; ſed, εἴ τῳ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι. STEPH.

ead. l. 6. Συλλογισμὸς &c.) Quomodo de his verbis, παντὶ ἀνάσσειν, aut etiam de toto verſu, πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν, dici poteſt, eſſe hic ſchema, quod συλλογισμὸς vocatur? At de proxime ſequente loco, cuius initium eſt, οὐκ ἂν οὖν νήσων ἔξω τῶν περιοικ. dici poſſe videtur: nec dubito, quin illud in hunc locum fuerit annotatum. STEPH.

ead. l. 13. Οὐ γὰρ ἀκριβὲς) Οὐ γάρ ἐστιν ἀκριβὲς Caſſ. Roſtg.

ead. l. 17. Κατὰ ὑπόθ.) Schema hic eſſe dicit, quod vocetur κατὰ ὑπόθεσιν, quoniam ſcribitur, εἰ ἡ πόλις ἐρημωθείη, λειφθείη δὲ τά τε ἱερὰ &c. Sed paulo infra ait, hoc dici ex ὑποθέσεως. Ceterum vix quiſquam ei (ut opinor) aſſentietur de eo, quod ſubiungit, *imprecatur autem Lacedaemoniis latenter.* Sed quis eum, qui dicit de quapiam urbe, *ſiquidem ei hoc infortunium accidat*, urbi, de qua hoc dicit, imprecari dicat. Verum plura hac de re ad l. 27 dicentur. STEPH. Inique, immo falſo ſupponit hic aliquam Thucydidis in Lacedaemonios iniuriam, & auctori affingit culpam praeter rem, merito igitur reprehenſus ab alio Scholiaſta ead. pag. Pariter ſequente Nota vane auctori εὐσέβειαν tribuit, propter haec λειφθείη τὰ ἱερὰ, futilis profecto, ubi eiuſmodi indulget obſervationibus, commentator. GRAMM. Vox πόλις in Caſſ. & Roſtg. exponebatur ἡ μητρόπολις, ἡ Σπάρτη; & paulo poſt τῆς κατασκευῆς in Caſſ. τῶν κτισμάτων.

ead. l. 18. Εὐσεβῶς λέγει &c.) Scripſiſſe puto εὐσεβῶς λέγει, λειφθείη δὲ τὰ ἱερὰ, & intelligere, eum argumentum dare ſuae pietatis in eo, quod, etiamſi accideret Lacedaemoniorum urbi, ut vaſtaretur, ſeu deſolaretur, de templis tamen, ea ſalva manſura, ſpem quodammodo concipere videtur. STEPH.

ead. l. 20. Καὶ τῆς Ἰλίδος) Ad hanc ſcripturam nulla propius accedit, (qua quidem locus hic emendari poſſe videatur) quam iſta, καί τι τῆς Ἤλιδος. Fortaſſe tamen putet quiſpiam, fore ſatis Ἤλιδος pro Ἰλίδος reponere, & μέρος ita ſubauditum iri cum genitivo, ut apud ipſum Thucydidem cum quibuſdam ſubaudiri genitivis ſcimus. Sed hoc mihi non fit veriſimile. Ceterum ab aliis regiones Peloponneſi enumerantibus unam non Ἤλιδα, ſed Ἠλείαν, vocari ſatis notum eſt, & quidem totam, non eius partem, illis annumerari: neque vero in quinque tantum, ſed in ſex regiones dividi. Atque adeo Euſtathius, cum Peloponneſum in ſex δυναστείας partitus eſſet, veterem diviſionem ſequens, Ἀργολικὴν & Μυκηνίδα, (cum

alii τὴν Μεσσηνιακὴν cum noſtro Scholiaſte in hoc numero ponant) item Λακωνικὴν & Πύλιον, nec non Ἠλείαν & Ἀρκαδικήν· ſed in quaeſtionem (inquit) vocandum eſt iſtud, quidnam ſint ſex δυναστεῖαι, ne hac in re ab Herodoto diſſentiamus, qui ſcribit, ſeptem nationes Peloponneſum incolere. STEPH. Ἦλιδος Caſſ. Roſtg.

ead. l. 23. Μεσσηνιακήν. Ἰστέον ὅτι τῆς) Μεσσηνίαν. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τῆς Roſtg.

ead. l. 24. Ὑποδεεστέρα πόλεως) Fallitur in eo, quod ὑποδεεστέρα cum πόλεως iungendum putat. Neque enim dubium eſt, quin dicens ὑποδεεστέρα, reſpiciat ad id, quod dixit πολλὴν ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως πρὸς τὸ κλέος αὐτῶν· perinde ac ſi diceret, ὑποδεέστερα τοῦ αὐτῆς κλέους, ut I, 11, ὑποδεέστερα ὄντα τῆς φήμης. At vero illi participiorum genitivi ex iis ſunt, qui a grammaticis abſoluti vocantur, οὔτε ξυνοικισθείσης πόλεως, & οὔτε χρησαμένης, & οἰκισθείσης· perinde ac ſi ſcriptum eſſet, ἐπειδὴ οὔτε ξυνῳκίσθη ἡ πόλις, οὔτε ἐχρήσατο, & ᾠκίσθη. Valla autem alio modo falſus fuit in huius loci ſenſu, ut oſtendit mea interpretatio margini appoſita: & oſtendo etiam in quadam mearum in contextum annotationum: in ea videlicet, ubi pro ξυνοικισθείσης πόλεως dico ſcribendum videri ξυνοικισθείσης τῆς πόλεως. Iam vero monendus de hoc quoque eſt lector, non debere illum exiſtimare, vocabulum εὐτελοῦς ab hoc Scholiaſte afferri, tanquam hoc ipſo Thucydides uſus fuerit, ſed tanquam πόλις οὐ χρησαμένη ἱεροῖς καὶ κατασκευαῖς πολυτελέσι cenſeri εὐτελὴς poſſit. STEPH. Ὑποδεέστερα τῆς πόλεως καὶ εὐτελῆ Roſtg.

ead. l. 27. Ἐξ ὑποθέσεως &c.) Haec ab alio ſcripta ſunt, quam ab eo, qui illud annotavit, de quo dictum modo fuit, *Thucydidem Lacedaemoniis latenter imprecari.* Idem enim (inquit hic) Thucydides de Athenis, quod de Lacedaemone dixit. Atqui quomodo, cum Athenienſis eſſet, de Athenis idem per imprecationem dixiſſet? Ideoque fruſtra huic loco παραγραφὴ appoſita fuit, inquit. Sed totum hunc locum interpretari libet. *Per hypotheſin*, inquit, *de Lacedaemoniis dixit, ſi urbs illorum vaſtaretur* (vel *deſolaretur*) *alioqui quomodo, cum eſſet Athenienſis, de Athenis idem imprecans* (ſive *per imprecationem*) *dixiſſet? Itaque fruſtra huic loco paragraphe appoſita fuit, quod latenter imprecetur Lacedaemoniis. Alienam enim iſtud ab hiſtorici inſtituto eſſe novimus* (vel *propoſito.*) Sic autem & alibi in his ſcholiis unius παραγραφὴν ab altero reprehenſam invenies. STEPH. Totum hoc ſcholion abeſt a Caſſ.

ead. l. 32. Τὸ ἢ συγκριτ.) Sic aliis pleriſque in locis de hoc ἢ admonet, in iis eſſe συγκριτικὸν pro ἤπερ· (id eſt, eſſe ἐπίρρημα συγκριτικὸν, adverbium comparativum, ſive, quod comparationi adhibetur: etiamſi alii inter συνδέσμους hanc voculam numerent, id eſt, inter coniunctiones, non minus cum hunc uſum habet, quam cum διαζευκτικὸς eſt) quaſi vero metuendum eſſet, ne non admoniti aliam ei ſignificationem daremus: cum tamen minime tale periculum ſubeſſe videatur. STEPH.

ead. l. 34. Ἡ διάνοια) Omnia uſque ad ποιητὴν deſiderantur in Caſſ.

ead. l. 37. Ἐπιτηδείως) Haec annotatio pertinet tam ad nomen ποιητὴν, quam ad verbum πεποίηκε, quod paulo inferius habes, ubi ſcribit, τοξότας γὰρ πάντας πεποίηκε τοὺς προσκώπους. Ceterum pro eo, quod dicit, eum ἐπιτηδείως ita locutum eſſe, (id eſt, *apte*, ſive *appoſite*, aut *accommode*) alii talia ἐτυμολογικῶς aiunt dicta eſſe. STEPH.

ib. Τὸ, ποιητὴς πεποίηκεν) Τὸν ποιητὴν πεποιηκέναι Mſ. Baſ.

ead. l. 38. Τὸ, φιλόσοφος ἐφισολόφησε) Τὸν φιλόσοφον ὅτι ἐφιλοσόφησεν. Mſ. Baſ. Caſſ. Roſtg. Addit Roſtg. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ Ἡροδότου τοῦτο ὠφέληται. Eadem leguntur in Caſſ. ſed alio loco, nec ſatis cerni poterat, ὠφέληται eſſet, an ἀφέληται.

Pag. 311. *l.* 1. Εὐριπίδης) In Oreſte v. 352, Andromach. v. 106, & Electr. v. 2. Lycophron v. 210. Ex Homeri catalogo conficitur numerus 1186 navium. Add. ad eos, qui ad Thucydidem laudati ſunt, Potterum ad Lycophr. l. d. & Barneſium ad Euripidis Andromach.

ead. l. 3. Τοὺς πρὸς ταῖς κώπαις) Τοὺς ἐρέτας τοὺς π. τ. κ. Reg.

ead. l. 4. Περίνεως τοὺς &c.) Miror magis, quam probo, hanc expoſitionem nominis περίνεως, qua dicit eſſe τοὺς περιττοὺς ἐν τῇ νηῒ ἐπιβάτας, ἢ δούλους· cum ipſe Thucydides reges etiam, & quos vocat τοὺς μάλιστα ἐν τέλει, inter illos, quos appellat περίνεως, numeret. STEPH. Τοὺς περιττοὺς τῇ νηῒ ἐπιβάτας, οἷον δούλους Reg. Roſtg. Caſſ. niſi quod hic pro περιττοὺς habet περί. Οἷον etiam Suidas in περίνεως.

ead. l. 9. Ἀλλὰ καὶ κάτω) Καὶ deeſt Caſſ.

ead. l. 10. Πλέοντας) Ἐπιπλέοντας Caſſ.

ead. l. 13. Ἐστὶν ὁ ὀγδοηκοστὸς πέμπτος) Ἐστὶ π′ έ Caſſ. Voluit, opinor, ὀγδοήκοντα πέντε. Paulo poſt ad voc. ἀχρηματία in Caſſ. annotabatur: συγκριτικῶς, ὅτι καὶ τοῦτο κἀκεῖνο. Ἰστέον δὲ ὅτι ηὕρηται ἡ (fort. καὶ) ἀχρηματία· in Reg. ad βιοτεύσειν, τροφὴν ἔξειν· & in Caſſ. & Roſtg. ad μάχῃ ἐκρα-

τησαν, τῇ τῆς ἀποβάσεως εἰς τὴν ξηρὰν τῶν νεῶν, ἐν ᾗ Πρωτεσίλαος πίπτει.

ead. l. 16. Ἐν τῇ η΄ λέγει Ὅμηρος) Iliad. η΄, v. 337 & 436.

ead. l. 20. Διέφερον, ὑπέμ.) Ita & Suidas in voce διέφερον. Huds. Haec non leguntur in Caſſ. ſed pro iis ſcriptum eſt ἤνυον, εἰργάζοντο. & ἤνυον, ἠργάζοντο in Roſtg.

ead. l. 21. Ἔνιοι συνεγκλ.) Dicit, nonnullos enclitice ſcribere hunc dativum, ut ſit pro τινί. qua in ſignificatione non τῷ, ſed τῳ abſque accentu, quaſi ipſum in praecedentem ſyllabam reiecerit, ſcribendum eſt. Sed συνεγκλίνουσι videri novum hic poſſit, cum aliorum more loquendo dicendum potius fuerit ἐγκλίνουσι. Ceterum ſatius eſſe noſtrum illud τῷ retinere, quam in τῳ encliticum mutare, doceo in meis in contextum annotationibus. Steph.

ead. l. 24. Τριχῆ διεῖλε) *In tres partes* (inquit) *diviſit* τὴν ἀρχαιολογίαν, id eſt, *antiquitatem* (intellige τῶν Ἑλλήνων, *Graecorum*) *in ea, quae fuerunt ante res Troianas*, (ſive, *apud Troiam geſtas*) *in ipſas res Troianas, in eas, quae illis annexae ſunt*, vel, *quae cum illis cohaerent*. Ceterum unicuique harum partium διπλῆν παράγραφον appoſitam eſſe ait. Steph. Τριχῶς Caſſ. De diple, & aliis huiuſmodi notis lege Scholiaſten Ariſtoph. ad Plut. v. 253, Victorium & Malaſpinam ad Cic. VIII ad Attic. 2, & Menagium ad Diogen. Laërt. III, 65. Quemadmodum autem διπλῆ per ellipſin τοῦ γραμμὴ dicitur, ſic etiam διπλῆ παράγραφος. Mox δηλοῖ δὲ καὶ διὰ τούτων Caſſ.

ead. l. 30. Ἐπανελθεῖν) Hoc & cetera uſque ad ἀφ᾽ ὧν abſunt a Caſſ.

ead. l. 31. Ἀφ᾽ ὧν &c.) Immo vero, licet primo aſpectu, ὧν vel πόλεων vel στάσεων referre poſſe videatur, tamen ne illud referre dicamus, obſtat, quod ſequitur, τὰς πόλεις ἔκτιζον. Nam ſi intellexiſſet, ἀφ᾽ ὧν πόλεων ἐκπίπτοντες, ſubiunxiſſet potius, ἄλλας ἔκτιζον. Adde, quod ἐκπίπτοντες πόλεων, potius quam ἀπὸ πόλεων, dicturus fuiſſe videtur. At cum dicit ἀφ᾽ ὧν στάσεων, perinde eſt, ac ſi diceret δι᾽ ἃς στάσεις. Steph. Caſſ. tantum habet πόλεων, cum potius deberet habere στάσεων.

ead. l. 34. Διὰ τὸν Πάριδος θάνατον θήλειαν νόσον &c.) Fingunt poëtae, Venerem ſolere turpibus amoribus vindicare iniurias ſibi ac ſuis illatas. Quare Philoctetem, quod interfecerit Paridem, ulta eſt Venus hac poena, ut pathicus eſſet. Vide Martialem lib. 2, Epigr. 84, & Auſonium, Epigr. 71. Θηλείας νόσου meminit Herodotus citatus a Dionyſio Longi-

no. Vide Tollii notas pag. 162. Huds. Adde Leopardum VII Emendat. 10.

Pag. 312. *l.* 1. Πολλοὶ) Non dubito, quin locus hic, aliique multi huiuſmodi, quibus pleraque ad hiſtoriam pertinentia commemorantur, ex aliis multo amplioribus ſcholiis (quorum antea mentionem feci) ſumti fuerint. Curioſam certe habemus hic perquiſitionem exemplorum eius, quod a Thucydide dicitur, de urbibus, quas condebant ii, qui ob ſeditiones mutare ſedes cogebantur. Sed vide tamen, an veriſimile ſit, Thucydidem ad eos, quorum mentionem hic facit, reſpexiſſe. *Exempli gratia* (inquit) *Teucer a patre eiectus* (vel *expulſus*) *propter Aiacem, in Cyprum ſe contulit: & Philoctetes, cum propter Paridis mortem in muliebrem morbum incidiſſet, & dedecus ferre non poſſet, relicta patria urbem condidit, quam ex eo, quod acciderat, malo Malachiam appellavit. Diomedes a Comete expulſus ad Liburnidas inſulas venit: & Meneſtheus, cum Theſeidae eum expuliſſent, in Iberiam profectus eſt.* Quibus addit, καὶ ἄλλοι πολλοὶ, id eſt, *atque alii multi:* quod non referendum eſt ad id, quod proxime praecedit, quaſi & alios multos expulſos in Iberiam veniſſe intelligat; ſed iungenda haec ſunt cum iis verbis, quae enumerationem iſtam praecedunt, πολλοὶ γὰρ ἐξέπεσον. nam allatis aliquot exemplis, apta eſt haec loci iſtius clauſula, καὶ ἄλλοι πολλοί· ubi & repeti debet ἀπὸ κοινοῦ verbum ἐξέπεσον. Steph.

ead. l. 2. Ἄρνη πόλις &c.) Vide Berkelii notas in Stephanum Byzant. v. Ἄρνη. Huds.

ead. l. 4. Δωριεῖς) De his quoque, quin ex illis multo amplioribus excerpta ſint ſcholiis, minime dubito. *Heraclidae enim* (inquit) *cum in Peloponneſum vellent reverti, conſuluerunt Apollinem. ille ipſis reſpondit, ut per anguſta*, ſive *per anguſtias, ingrederentur. At illi arbitrati Iſthmum ab eo dici, cum a mente oraculi aberraviſſent, Peloponneſios apud Iſthmum adoriuntur. Ubi ſuperati, foedera inierunt, ex quibus ad centum annorum ſpatium Peloponneſiis regione cedebant. Exactis autem illis centum annis, rurſus Apollinem de ſuo reditu interrogarunt. Hic reſpondit iterum, ut per anguſta* (ſive *anguſtias*) *ingrederentur. At cum Dorienſes huic reſponſo contradicerent, ac ſe prius deceptos fuiſſe dicerent, dixit, Non intellexiſtis oraculum. Anguſta enim* (ſive *anguſtias*) *appello Criſaeum ſinum. Hi itaque hoc ex loco eos adorti* (vel, *bellum aggreſſi*) *reditum conſecuti ſunt, annis poſt res Troianas nonaginta:* (*octoginta* voluit ſcribere Stephanus) *at prima invaſio ante viginti annos fuerat.* Intellige autem, viginti annis res Troia-

nas, ſeu res ad Troiam geſtas, praeceſſiſſe illam *πρώτην ἐσβολήν*. Non enim de illo temporis ſpatio, quod inter utramque interceſſit, poteſt intelligi, cum centum annorum fuiſſe, ex iis, quae modo narravit, didicerimus. STEPH. Vide Herodot. l. 9, Pauſan. l. 5, & Meurſium de Regno Laced. c. 8. HUDS.

ead. l. 5. Εἴροντο) Ἤροντο Caſſ. ut & paulo poſt. Item ὥστε ἑκατὸν ἔτη πάλιν ἤροντο, omiſſis intermediis, qui obvius eſt error ſcribarum.

ead. l. 6. Διὰ τῶν στενῶν) Δι' ὁδοῖο στενυγρῶν eſt in oraculo, apud Euſebium V. Praeparat. 20. Add. Apollodor. II, 8, 3. *humentes anguſtias* quidam interpretantur.

ead. l. 15. Ὕστερον τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσιν π'.) Μετὰ ὀγδοήκοντα ἔτη τῶν Τρωϊκῶν Caſſ.

ead. l. 17. Ἐπ' ἐρήμην) Scriptura haec ferri nullo modo poteſt. STEPH. Videtur voluiſſe legendum eſſe ἐν ἐρήμῃ, nempe χώρᾳ. Ἐν ἐρήμῳ τόπῳ dicit ad II, 27, ut & Suidas in ἀποίκησις & ἔποικος.

ead. l. 20. Τὰ ἐπιπολὺ) Potius τὸ ἐπιπολὺ, quam τὰ ἐπιπολὺ, ſcripſiſſe illum veriſimile eſt. Sed cum τὸ ἐπιπολὺ, ſicut ὡς ἐπιπολὺ, ſive ὡς ἐπιτοπολὺ (niſi ὡς ἐπὶ πολὺ & ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ſcribere malimus) ad tempus referantur, Valla, tanquam τὰ πολλὰ idem hic valeret, atque κατὰ τὰ πολλὰ τῶν χωρίων, interpretatus eſt *paſſim*. Ceterum iſta, quae ſubiungit, τὴν αἰτίαν λέγει τῆς τυραννίδος, (niſi potius τῶν τυραννίδων ſcribendum eſt) annotantur in iſta verba. καὶ τῶν χρημάτων τὴν κτῆσιν ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον ποιουμένης, nec non iſta, τῶν προσόδων μειζόνων γιγνομένων. STEPH.

ead. l. 21. Τῆς τυραννίδος) Τῶν τυράννων Roſtg.

ead. l. 22. Ἦσαν καὶ ταῦτα &c.) Verba haec, ἦσαν καὶ ταῦτα ἀσθενῆ, ſunt Thucydidis, ubi ſcribit, ἀλλὰ δι' ἀχρηματίαν, τά τε πρὸ τούτων ἀσθενῆ ἦν, καὶ αὐτά γε δὴ ταῦτα, ὀνομαστότατα (niſi potius ὀνομαστότερα ſcribendum eſt) τῶν πρὶν γενόμενα. Sed quomodo rationi conſentaneum eſt, ut eadem ἀσθένεια eſſe dicatur, & ubi eſt ἀχρηματία, & ubi contra χρημάτων κτῆσις maior quam antea fit? Dico igitur, enarratorem hic illius ἀσθενείας mentionem non debuiſſe facere, cum ei repugnet & quod a Thucydide dicitur. δυνατωτέρας δὲ γενομένης τῆς Ἑλλάδος. Sed hic enarrator iſtud dicit, tanquam duo potentiae genera nobis in Graecia conſideranda eſſent: id eſt, non ſolum eorum, qui tyrannides occupabant, ſed ipſarum etiam urbium, in quarum detrimentum illae occupabantur. STEPH.

ead. l. 24. Ἐπὶ φανεραῖς &c.) Non apte exponitur ῥητοῖς γέρασι per φανερὰς τιμάς: ac videri certe poteſt φανεραῖς pro alia voce irrepſiſſe. Ac certe ῥητοῖς melius etiam vocabulo ὡρισμένοις, aut alio huiuſmodi, quam illo ὁμολογουμένοις expoſitum ab eo fuiſſet. Aliud enim hic non intelligit Thucydides, quam quod Vallae nobis exhibet interpretatio, *at prius regna hereditaria erant, & certis honoribus definita;* niſi quod γέρασι maluiſſem *honorariis praemiis*, quam ſimpliciter *honoribus*, illum interpretari: etiamſi & noſter Scholiaſtes exponat ſimpliciter τιμαῖς. STEPH.

ead. l. 25. Τῶν τυραννίδων) Τῆς τυραννίδος Caſſ.

ead. l. 26. Νόμου κρείττω ἔχει) Νόμον ἔχει Roſtg. Μόνον ἔχει Caſſ. Vulgata nihilo deterior eſt.

ead. l. 27. Ἀπὸ τῶν πατέρων &c.) Aptius quod Thucydides una voce dicit πατρικαὶ, una itidem expoſuiſſet, quae eſt compoſita: videlicet πατροπαράδοτοι. Sed quis illi de eo, quod ſubiungit, aſſentiatur? Thucydidem proponere differentiam, quae eſt inter tyrannidem & regnum, philoſophorum more: at oratores indifferenter hiſce duobus vocabulis ſolere uti. Immo vero tota oratorum cohors, duce Demoſthene, non minus alacriter arma pro regibus adverſum tyrannos corripuerit, quam ullae philoſophorum turmae. STEPH. Ἀπὸ τῶν πατέρων παραλαμβανόμεναι non ſunt in Caſſ.

ead. l. 30. Προσεῖχον αὐτῇ) Senſus quidem non adeo violatur interpretatione hac, & προσέχειν τοῖς ναυτικοῖς phraſis Thucydidea eſt non uno in loco. Non tamen idem ſignificare poſſunt h. l. προσέχω & ἀντέχω, nec regitur ab ἀντείχοντο τὸ, τῆς θαλάσσης, ſed ab intellecta praepoſitione διά. Nam ἀντείχοντο, abſolute, *praevalebant*, aut *reſiſtendi vim habebant* (ſubintell. τῇ βίᾳ τῶν ἄλλων, ταῖς δυνάμεσι, τοῖς ἐχθροῖς) διὰ τῆς θαλάσσης. GRAMM.

ead. l. 31. Ἐναλλάξαι &c.) Male verbum μεταχειρίσαι ab hoc enarratore exponi verbo ἐναλλάξαι, cum in meo Theſauro Graecae linguae docuerim, ad eum te remittam. STEPH.

ead. l. 32. Ποιεῖν τριήρεις) Γὰρ ἐποίησαν τριήρεις Caſſ.

ead. l. 35. Γνωστέον καὶ &c.) *Hinc etiam* (inquit) *cognoſcendum eſt, Thucydidem dictionem ſcripſiſſe poſt hiſtoriam.* Interpretor autem λέξιν, *dictionem*, verbum verbo reddens, & Latina illa voce utens: non autem abutens, cum illis, qui unam dictionem pro uno vocabulo dicunt. Intelligit autem, ut opinor, Thucydidem, poſt extemporariam quandam & rudem hiſtoriae ſcriptionem (per ſumma, ut credibile eſt, capita)

eandem magis accurato ſermone pleniuſque conſcripſiſſe. Colligit autem hoc ex eo, quod a Thucydide dicitur, *uſque ad finem huius belli.* Quomodo enim Thucydides, ſi hanc hiſtoriam, qualem habemus, non finito iam bello ſcripſiſſet, ſed paulatim dum gereretur, & ita ut cum belli progreſſu in ea, quam habemus, ſcriptione progrederetur, in ipſo initio mentionem finis facere potuiſſet? Animadvertendum eſt autem, eum dicere, *Hinc etiam cognoſcendum eſt*, tanquam & alii, qui nos id doceant, ſint loci. STEPH.

ead. l. 37. Περιάνδρου τοῦ &c.) Vide Herodotum lib. 3, & Diogenem Laërtium in vita Periandri. HUDS.

ead. l. 38. Κορίνθου) Κορινθόθι Caſſ.

ibid. Διὰ τὸν φόνον Λυκόφρονος τοῦ υἱέως αὐτοῦ) Διὰ τοῦ Κυψέλου τὸν υἱὸν Roſtg.

Pag. 313. *l.* 2. Παρ' Ἡροδότῳ) Lib. III, cap. 53.

ead. l. 7. Μετὰ τὴν Κορ.) Μετὰ τὴν τῶν Κορ. & poſt ἐπιμέλεια, ἡ δὲ ἱστορία τῶν Ἰώνων δήλη ἐν τῇ ά ἱστορίᾳ τοῦ Ἡροδότου Caſſ.

ead. l. 13. Φωκαεῖς, οἱ τῆς) Legimus tamen apud Euſtathium in Dionyſii περιήγησιν, de illis etiam, qui Maſſiliam condiderunt, Φωκεῖς & Φωκέων: ſed cum pro Φωκέων ex vet. annotatum ſit Φωκαέων, credibile eſt Φωκαεῖς itidem ſcriptum fuiſſe; quemadmodum & ᾤκισαν, non ᾤκησαν, eum ſcripſiſſe, ubi legimus de Maſſilia, Φωκεῖς δὲ ᾤκησαν αὐτὴν, multi multorum loci nos ſuſpicari cogunt. ſic tamen ut fatear, quempiam dici poſſe urbem aliquam οἰκίσαι, deinde vero & οἰκῆσαι. Quod autem attinet ad lectionem margini adſcriptam Φωκαιεῖς, eam agnoſcit Stephanus Byzant. cum ab illo nomine Φώκαια non ſolum Φωκαεὺς, ſed Φωκαιεὺς etiam deducat, nec non Φωκαΐτης. STEPH. Φωκαιεῖς, & paulo poſt Ἴωνες ὄντες οἱ Φωκαιεῖς Caſſ. Ita ſaepe in nummis veteribus. Vid. Holſtenium ad Stephan. v. Φώκαια, & Spanhemium de Praeſt. & Uſu Numiſm. antiq. Diſſert. IV, pag. 234.

ead. l. 15. Ἔπλευσαν ἐπὶ τὴν Ἀφρ.) Haec, quae ſequuntur, ſubleſtae fidei ſunt. Nam certiſſimum eſt, Phocaeas illos Ionas Harpali Cyri regis praefecti inclementiam vitantes, Italiam navigio petiiſſe, partemque in Lucania Veliam, partem vero in Viennenſi Maſſiliam condidiſſe. auctores ſunt Ammianus Marcellinus, Gellius, aliique, quos affert Mauſſacus in notis ad Harpocr. voce Μασσαλία, & in Diſſertatione Critica. Nec dubito, quin Scholiaſtes Maſſylorum, qui ſunt gens Africae, nomine deceptus fuerit. HUDS.

ead. l. 17. Ἡ δὲ Μασσαλία πόλις ἐστὶ τῆς Ἀφρικῆς) Falli in eo, quod hic de Maſſilia ſcribit, ſatis notum eſt: quod ſi quis Μασσυλία illum, non Μασσαλία, ſcripſiſſe dicat, ex gentis nomine facientem urbis nomen, non iam vera comperientur, quae praeceſſerunt. STEPH.

ead. l. 24. Οἱ προσχόντες &c.) Falſo exiſtimat, verbum προσχόντες poſſe vel ad τοὺς ὑπηκόους, vel ad τὰ ναυτικὰ referri. Quorſum enim diceremus οἱ προσχόντες τοῖς ὑπηκόοις, cum nulla ὑπηκόων facta mentio fuerit, contra autem ναυτικὰ parvo intervallo praecedat? Adde, quod novum quoddam hoc eſſet ad comparandam potentiam artificium, τὸ προσέχειν τοῖς ὑπηκόοις· niſi & huic verbo προσέχειν nova quaedam & plane inaudita ſignificatio tribueretur. At vero οἱ προσχόντες relatum ad dativum τοῖς ναυτικοῖς, Valla vertit, *qui ſtuduerunt.* Ita enim locum hunc interpretatur, *non minimam tamen, qui illis ſtuduerunt, ſibi vim* (dicere *potentiam* maluiſſem) *comparaverunt.* Quin etiam nomine, quod ex eadem familia eſt, utens, potius dixiſſem, (nam ναυτικὰ vertit *claſſes*) *qui illarum ſtudioſi fuerunt.* paulo enim ſignificantius dici hoc, quam illud, videtur. Niſi aptius utroque eſſe putandum eſt, *qui dediti illis fuerunt.* Nam minus ſignificanter diceretur, *qui animum ad illas intenderunt.* Sed quod ναυτικὰ Valla vertit *claſſes*, de hoc certe illi non aſſentior, ac potius *rem navalem* debuiſſe interpretari, aut *rem nauticam*, exiſtimo: illud tamen huic anteponens. STEPH. In Caſſ. ad προσχόντες tantum annotatum eſt τοῖς ναυτικοῖς.

ead. l. 25. Ἢ οἱ καταστρέφοντες) Vult ſub his verbis, ὅσοι μὴ διαρκῆ εἶχον χώραν, ſubaudiri οἱ καταστρέφοντες, vel οἱ καταστρεφόμενοι. At hoc dicere, quidnam dicere eſt? Primum enim nec dicunt καταστρέφειν aliquam χώραν, cum ſignificare volunt *regionem aliquam ſubiugare*, vel *ſubigere*: nec paſſiva voce καταστρέφεσθαι ab iis dicuntur illi, *quorum regio ſubiugatur*; ſed tantum verbo medio καταστρέφεσθαι in ea ſignificatione utuntur. Deinde, ut ad hunc Graecae linguae abuſum conniveamus, & mentem potius, quam verba, conſideremus, quomodo rationi conſentaneum eſt, ut hoc de illis etiam dici poſſit, quorum regio ſubiugaretur, vel ſubigeretur? hoc, inquam, illos regionem, quae διαρκὴς eſſet, (id eſt, *a qua ſuppeditarentur, quae ad victum ſufficerent*) non habuiſſe? Immo vero hoc magis tutos ab huiuſmodi violentia eos reddidiſſet. Quorſum enim minime feracis ſoli incolae aliud, quod itidem minime ferax ac fertile foret, incolere vo-

luiſſent? Contra certe, minime dubitandum eſt de eo, quod antea dixit, *μάλιστα δὲ τῆς γῆς ἡ ἀρίστη ἀεὶ τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητόρων εἶχεν·* id eſt, *ut autem quaeque terra optima erat, ita ſemper mutationibus incolarum maxime erat obnoxia.* Quod etiam Attica teſtatur, in quam, quod eſſet λεπτόγεως, aliud hominum genus non immigrabat. Sed quae adiiciuntur ad loci huius expoſitionem, recte & ipſa μὴ διαρκῆ χώραν tribuunt τοῖς καταστρεφομένοις· verumtamen ibi τὰς πορθουμένας πόλεις & τὴν ἀλλοτρίαν, quam illi κατεστρέφοντο, tanquam de diverſis dici, minime placet. Scribit enim Thucydides, ἐπιπλέοντες γὰρ τὰς νήσους κατεστρέφοντο, καὶ μάλιστα ὅσοι μὴ διαρκῆ εἶχον χώραν· at in his ſcholiis dicitur οἱ καταστρεφόμενοι τὴν ἀλλοτρίαν, οὗτοι μὴ διαρκῆ χώραν ἔχοντες, ἐπέπλεον πρὸς τὰς πορθουμένας πόλεις. Immo vero hae inſulae erant illa ipſa regio ἀλλοτρία, quam illi ἐπόρθουν, ſive (ut loquitur Thucydides) κατεστρέφοντο. STEPH. Verba haec, ἢ οἱ καταστρέφοντες, ἢ οἱ καταστρεφόμενοι, non ſunt in Caſſ. & Roſtg.

ead. l. 28. Νήσους) Πόλεις Roſtg.

ead. l. 29. Καὶ στρατείας ἐκδ.) Εἰς στρατείας ἐκδήμους Caſſ.

ead. l. 30. Οἷον ἀπὸ τῆς &c.) Verba haec, οἷον, ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας ἕκαστος τὸ φθάνον, aliunde huc migraſſe dicamus neceſſe eſt. Videndum igitur, ne his exponantur iſta, ἀπὸ τῆς ἴσης. Verum & aliis duobus modis depravatum eſſe hunc locum exiſtimo: nam & participium φθάνον pro alio poſitum eſſe, & verbum quodpiam poſt ipſum eſſe omiſſum. Si enim aut hanc ſcripturam, ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας ἕκαστος τὸ ἐπιβάλλον συντελῶν, vel χορηγῶν, aut aliam, quae ſenſum eundem efficeret, haberemus, aptam (meo quidem iudicio) harum vocum ἀπὸ τῆς ἴσης expoſitionem in ea inveniremus. Sed & genitivus ἑκάστου magis placeret, pariterque συντελοῦντος, vel χορηγοῦντος, id eſt, *unoquoque ex ſuis facultatibus, quantum competeret, erogante.* Hoc namque qui faciunt, ἀπὸ τῆς ἴσης κοινὰς στρατείας ποιοῦνται. Sed cum φθάνον ſit vocabulum a noſtro ἐπιβάλλον modis omnibus diverſum, pro hoc quaerendum eſt aliud eiuſdem ſignificationis, quod cum illo aliquid affinitatis habens in locum illius irrepſiſſe veriſimile ſit. Videtur autem migrationi horum verborum in alienam ſedem occaſionem praebuiſſe repetitio nominis στρατείας, annotatis iis in priorem locum habentem στρατείας, quae annotanda erant in poſteriorem, in quo eadem vox legitur. Nec vero debet nos movere, quod alia aliorum vocabulorum ἀπὸ τῆς ἴσης expoſitio proponatur. Non pauci

enim ſunt loci, in quorum unumquemque plures expoſitiones afferuntur. Ceterum ne hoc quidem praetermittendum, illud οἷον mutandum videri in ἤγουν. Tamdiu huic loco immoratum eſſe puderet, niſi eius examen lectori ad alios examinandos poſſe viam ſternere compertum haberem. STEPH. In Caſſ. illa, ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας ἕκαστος τὸ φθάνον, primum ſcripta erant poſt νήσους· deinde adſcripta verbis ἀπὸ τῆς ἴσης, quo ea pertinere putat Stephanus. Poſt οἷον autem ſtatim legebatur ſcholion οὐκ ἐξιόντες ἐποίουν, quod in editis annotatur ad ſequentia, οὐκ ἐξῄεσαν οἱ Ἕλληνες. Et hoc recte.

ead. l. 31. Οὐκ ἐξιόντες ἐποίουν) Scribendum potius ἐποιοῦντο, ut legitur apud Thucydidem. ex errore enim hanc paſſivae vocis mutationem in activam ortam exiſtimo; cum huiuſmodi loquendi generibus illa potius, quam haec, ſoleat adhiberi. Quoniam autem durum eſt, οὐκ ἐξῄεσαν στρατείας, hoc verbum in duo vocabula reſolvit, in participium illius verbi ἐξῄεσαν & in ἐποίουν, vel potius (ut dixi) ἐποιοῦντο. STEPH. Neque a ſenſu textus aberrat quidem haec nota Schol. ſed ratio conſtructionis & Atticiſmi in ἐξῄεσαν ἐκδήμους στρατείας melior reddetur ex intellecta praepoſ. εἰς. GRAMM.

ead. l. 33. Ἀνυπήκοοι οὖσαι) Magna hic ſub parva mutatione eſt lectionis diverſitas, cum ex αἱ ὑπήκοοι fiat ἀνυπήκοοι. Non video tamen, quî negari poſſit, hunc enarratorem hanc, non illam, ſcripturam agnoſcere; praeſertim cum ſubiungat, οὐ γὰρ ὑπήκουον. At vero participium οὖσαι eum de ſuo adiicere, tanquam ſubaudiendum, credibile eſt. Sed de illo ἀνυπήκοοι quid dicemus? an alteri lectioni αἱ ὑπήκοοι illam anteponemus? Anteponendam haud cenſeo: primum, quoniam articulo hic videtur opus futurum fuiſſe, & dicendum, αἱ ἀνυπήκοοι, aut potius, articulo cum alio nomine poſito, ita locuturus fuiſſe Thucydides, οὐ γὰρ ξυνεστήκεσαν πρὸς τὰς μεγίστας πόλεις αἱ μικραὶ (vel αἱ ἥσσους) ἀνυπήκοοι, aut ἀνυπήκοοι οὖσαι. id eſt, ἅτε δὴ ἀνυπήκοοι οὖσαι. hoc ſenſu, *Non enim parvae urbes cum maximis conſociatae erant, utpote quae illis non parerent*, vel, *quae ſub illarum ditione non eſſent.* Male enim Valla locum hunc, ſicut alios quamplurimos, interpretatur, cum ξυνεστήκεσαν reddit *conſurgebant.* STEPH. In Reg. eſt ὑπήκοοι οὖσαι οὐδὲ ὑπήκοοι. Caſſ. quoque ὑπήκοοι οὖσαι.

ead. l. 35. Λείπει τὸ συντελ.) Quomodo verum hoc comperietur, cum κοινὰς vocem συντελείας λείπειν, id eſt, *ſubaudiendam eſſe?* (nam eum verbo λείπειν, quod *deeſſe* ſignificat,

ita ſolitum eſſe uti de iis etiam, quae praetermiſſa ſunt non a librario, ſed ab ipſo ſcriptore, ſubaudienda ea relinquente, in mea Proparaſceue docui) quomodo uni eidemque adiectivo duo ſubſtantiva, στρατείας & συντελείας iungi poſſint? Credibile igitur non eſt, eum iſta in vocem κοινὰς annotaſſe, ſed in vocem proxime praecedendem ἴσης· tanquam Thucydide ἀπὸ τῆς ἴσης dicente ἐλλειπτικῶς pro ἀπὸ τῆς ἴσης συντελείας. STEPH. In Reg. & Caſſ. haec annotata erant ad vocem ἴσης. Κατ' ἰσότητα μιγνύμενοι deſunt Caſſ.

ibid. Ἐπολέμουν οὗτοι &c.) Ne hoc quidem vere dici comperiemus, ἐπολέμουν οὗτοι πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ Ληλαντίου πεδίου, ſiquidem annotetur in iſta verba, κατ' ἀλλήλους δὲ μᾶλλον ὡς ἕκαστοι οἱ ἀστυγείτονες ἐπολέμουν. Quid igitur de hac annotatione ſentiendum eſt? Ex ſua ſede & ipſa (meo quidem iudicio) migravit: eſtque adſcribenda in hunc locum, πόλεμον Χαλκιδέων καὶ Ἐρετριέων. STEPH. In Caſſ. ponitur poſt verba Ἐρετριεῦσιν ἐμάχοντο.

ead. l. 36. Ληλαντίου πεδίου) Vide Strab. l. 10, p. 448 ed. Par. HUDS.

ead. l. 38. Διεστάσθη &c.) Non dubium eſt, quin δίισταμαι plane contrariam habeat ſignificationem illi ξυνίσταμαι, ex quo eſt ξυνεστήκεσαν, in iis, quae parvo intervallo praecedunt: & quin iſtud διέστη non minus apte ἐμερίσθη, quam διεστάσθη, utroque eundem ſenſum efficiente, poſſit exponi. Cum igitur iam verbo διεστάσθη illud expoſuerit, cur & verbo ἐμερίσθη non audet exponere? Nimirum aut aliter ſcriptum locum hunc reliquiſſe hunc enarratorem, aut non bene mentem ſuam aperuiſſe, dicendum eſt. Verum illud potius, quam hoc, dixerim, cum iſta etiam, οὐ συνεμάχησεν, iis, quae a Thucydide dicuntur, repugnent. Utitur porro eodem, quo hic, vocabulo & pag. 315, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἴ τινές που διασταῖεν, ubi hoc exponit, διενεχθεῖεν, & στασιάζοιεν πρὸς ἀλλήλους. STEPH. Contrarium prorſus ſtatuit menti auctoris Scholiaſtes hoc loco. Nam τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν, reliqua Graecia, διέστη, hoc eſt, ἐμερίσθη, ita ut pars Eretrienſibus faveret, pars Chalcidenſibus in ſocietatem ſe adiungeret: tantum abeſt, ut vera ſint, quae dicit Scholiaſtes, ὅτι μόνοι Χαλκιδεῖς μόνοις Ἐρετριεῦσιν ἐμάχοντο. GRAMM.

Pag. 314. *l.* 5. Ἐδούλωσε δηλονότι) Ἐδούλωσεν ἀπὸ κοινοῦ. λέγει δὲ Χίων καὶ Σάμον. Roſtg.

ead. l. 7. Τὸ μάλιστα ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς) Exponit quidem & alibi δι' ἀκριβείας vocem μάλιστα, ſed ibi certe, ubi de nu-

mero agitur. Videndum autem, an non potius tollenda ſit interpunctio poſt ἠδύναντο, & ponenda poſt μάλιστα. Ita enim loquitur cum alibi, tum libro 8, c. 45, ἔπειτα ἐκάκου πρὸς αὐτὸν ὅσον ἐδύνατο μάλιστα τῶν Πελοποννησίων τὰ πράγματα. STEPH. Ἐς τὰ μάλιστα ἀντὶ τ. ἀ. Roſtg.

ibid. Λαμβάνει ὁ Θ. τὸ δὲ ὑπερβ.) Εἰώθεν ἐκλαμβάνειν ὁ Θ. ὑπερβατὸν δέ. Mſ. Baſ.

ead. l. 8. Τὸ δὲ ὑπερβατὸν, τύραννοι γὰρ, φησὶ, τὰς) Τὸ δὲ ὑπερβατὸν οὕτως, τύραννοι τὰς Caſſ.

ead. l. 9. Τὸ γὰρ ἀντὶ τοῦ δὲ) Non raro quidem δὲ pro γὰρ ponitur, & quidem ab hoc ipſo ſcriptore: at vero γὰρ viciſſim pro δὲ poni, vereor ne non rarum tantummodo, ſed propemodum ſit inauditum. Neque vero credibile eſt, eundem & hoc dixiſſe, videlicet γὰρ pro δὲ poſitum eſſe, & ſubiunxiſſe quae ſequuntur, οὐ λέγω περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ. οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ πλεῖστον ἐχώρησαν δυνάμεως. Nam tam recte hoc dicitur, (meo quidem iudicio) quam male illud. Hoc, inquam, ut particula γὰρ reſpiciat ad ea, quae cogitata ſunt a Thucydide, non autem & ſcripta. Veriſimile eſt enim, eum in mente iſta habuiſſe, *Non loquor de tyrannis Siciliae. hi enim ad maximam potentiam pervenerunt;* vel, *excipio tamen Siciliae tyrannos. hi enim ad max.* &c. STEPH.

ead. l. 11. Ἐπὶ πλεῖστον &c.) Non dubito, quin ἐπὶ πλεῖον, non ἐπὶ πλεῖστον, legerit: alioqui enim πλείστην δύναμιν περιεβάλοντο, non πλείονα, ut opinor, dixiſſet. IDEM.

ead. l. 13. Κατὰ κοινοῦ τὸ κατ.) Primo quidem aſpectu videri queat verum, quod ait, de repetendo verbo κατείχετο cum ἀτολμοτέρα εἶναι, nimirum ἀπὸ κοινοῦ, (ut alibi paſſim dicit, potius quam κατὰ κοινοῦ) ſed ut convenienter dicitur κατείχετο κατεργάζεσθαι, ita etiam ἀτολμοτέρα εἶναι non bene cum κατείχετο cohaereret, ſive, non cohaerenter illi verbo κατείχετο ſubiungeretur: cum potius verbum aut verba contrariae ſignificationis ſubiungere oporteret: videlicet τολμᾶν aut εὔτολμος εἶναι. Atque hoc animadvertit Valla, qui vertit, *Ita undique Graecia longo ſane tempore prohibita eſt tum communiter quippiam agere illuſtre, tum per ſingulas civitates audacia uti.* Neque enim eum aliam lectionem ſecutum eſſe exiſtimandum eſt, ſed illam, quam dixi, incohaerentiam vitare voluiſſe. Haec autem eo facilius excuſari poteſt, quod poſt κατείχετο ſequatur quidem κατεργάζεσθαι, praefixam habens particulam negativam μήτε, at his verbis non itidem negativa, ſed coniunctiva τε ſit praefixa. Nam minus excu-

ſari poſſe videretur, ſi dixiſſet, μήτε κοινῇ φανερὸν μηδὲν κατεργάζεσθαι, μήτε κατὰ πόλεις ἀτολμότερα εἶναι. Sed tamen & quam habemus lectionem adiuvandam nobis eſſe fateor, ut locum habere poſſit illud ἀτολμοτέρα εἶναι. Adiuvabitur autem, ſi vel perinde eſſe, ac ſi ſcriptum eſſet, κατείχετο, ὥστε κοινῇ φανερὸν μηδὲν κατεργάζεσθαι, καὶ κατὰ πόλεις ἀτολμοτέρα εἶναι, dicamus: vel in poſteriori membro, pro κατείχετο aliud quodpiam ei aptum verbum eſſe ſubaudiendum, non ſecus ac ſi particula μήτε inſerta non eſſet; hoc modo, κατείχετο κοινῇ φανερὸν μηδὲν κατεργάζεσθαι, κατὰ πόλεις τε ἀτολμοτέρα εἶναι ἠναγκάζετο. Eundem autem ſenſum nobis hic dediſſet particula τὶ, quem dat μηδὲν, vacante videlicet negatione: cui tamen & alia accedit, in ea, quam habemus, lectione, cum μήτε praecedat. Sed idem hic a Thucydide fit poſt verbum κατέχεσθαι, quod facere conſuevit poſt alia multa, & quidem (ut opinor) omnia, quae δυνάμει incluſam negationem habent, ſive quibus vis negativa (ut ita loquar) ineſt. Ita igitur hic verbo κατείχετο negativas particulas ſubiunxit, ut verbo ἐκωλύετο ſubiunxiſſet: quo certe non minus, quam altero illo, uti hic potuiſſet. Atque ita examinatus hic locus lectorem in aliis huiuſcemodi iuvare poterit. Idem.

ead. l. 20. Καθόδου) Καθέδρας Roſtg.

ead. l. 28. Γερουσίᾳ) Sic etiam pag. 316 γερουσίας Lacedaemoniorum mentionem facit. Steph.

ead. l. 31. Οὐχ ὅτι διαν.) Dicit, Thucydidem mirari, quomodo id Athenienſibus in mentem venerit, cum tamen ſe id mirari Thucydides non dicat. Sed intelligit, quod ab eo dicitur, διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, ac non ἐκλιπόντες τὴν πόλιν, perinde eſſe ac ſi diceret, ſe mirari, eos illud διανοηθῆναι, id eſt, iis in mentem illud veniſſe. Alioqui certe verum eſt, quod ait, poſſe etiam dici aliquos διανοηθέντας facere aliquid, quod tamen non fecerint. Exiſtimare enim debemus latere hoc ſub iſtis verbis, οὐχ ὅτι διανοηθέντες, οὐκ ἐποίησαν. Steph.

ead. l. 34. Οἱ Ἕλληνες) Poterat hic falli lector, potius quam aliis pleriſque locis, ubi eadem eſt admonitio. Nam cum proxime praecedat Athenienſium mentio, primo aſpectu Ἀθηναῖοι videri poterat is eſſe nominativus, qui cum διεκρίθησαν iungendus foret. Idem. Ἕλληνες non eſt in Reg. & Caſſ. & ad πολλῷ διεκρίθησαν annotatur χρόνῳ διέστησαν.

Pag. 315. *l.* 4. Οὗτοι τοὺς συμ.) Deſiderari dico vocem

ἰδίους ante *συμμάχους*, & ea repoſita legi debere, *ἔχοντες οὗτοι τοὺς ἰδίους συμμάχους*. STEPH.

ead. l. 7. *Ἔχοντες φόρους οὐχ ὑποτ.*) Caecutit hoc loco noſter Scholiaſtes, cum dicit *ἔχοντες φόρους οὐχ ὑποτελεῖς*. Quid enim his vocibus ſignificari nobis dicere poſſet? Sed prius interrogandus eſſet, quonam alio in loco illas legiſſet. Haberet certe nullum, quem proferret, niſi forte in aliquem eodem corruptum modo incidiſſet. Sed ne iſte quidem in cunctis invenitur exemplaribus depravatus: cum (ut videre eſt) lectio alia ſit in aliis, *φόρου* nimirum: quam & iſta editio in contextu habet, ſicut alteram illam in margine. Recte autem ſcribi *φόρου*, non *φόρους*, quamplurimi vel eiuſdem Thucydidis teſtantur loci. STEPH. L. I, c. 56, *ἑαυτῶν δὲ ξυμμάχους φόρου ὑποτελεῖς*, & VII, c. 57, *καὶ τῶν μὲν ὑπηκόων καὶ φόρου ὑποτελῶν*. HUDS. Totum hoc ſcholion abeſt a Caſſ.

ead. l. 8. *Ξυμμάχους ἡγοῦντο*) Halucinatur hic non minus, nec minore cum periculo, quam in eo, qui proxime praecedit, loco. Quomodo enim concedere hoc poſſumus, Thucydidem talem antiptoſin ſibi permiſiſſe, ut etiam *ἡγοῦντο τοὺς συμμάχους* pro *τῶν συμμάχων* dicere auderet, quin illius ſermoni iniuriam faciamus, perinde ac ſi exlegem omnino eſſe clamaremus? Facit autem participium *ἔχοντες*, ut minime neceſſe ſit, verbum *ἡγοῦντο* cum accuſativo illo iungere: nam ille accuſativus ad participium *ἔχοντες*, non ad verbum *ἡγοῦντο*, pertinet. STEPH. In Caſſ. quidem etiam legitur hoc ſcholion, ſed ſimul ſuper *ἡγοῦντο* ſcriptum eſt *αὐτῶν*. quod qui adſcripſit, recte putavit id ſupplendum eſſe, nec coniungenda verba *τοὺς ξυμμάχους ἡγοῦντο*.

ead. l. 10. *Ἡγοῦντο δηλονότι*) Immo vero *κατ᾽ ὀλιγαρχίαν* non iungitur cum *ἡγοῦντο*, (quod repetatur *ἀπὸ κοινοῦ*) ſed cum *πολιτεύσωσι*. Cum aliunde autem, tum etiam ex hoc loco, aliiſque huiuſmodi, Scholia haec ſymmicta eſſe & diverſas diverſorum expoſitiones alicubi habere apparet: nec ſolum diverſas, ſed quibuſdam in locis & contrarias. Hic certe prima expoſitio l. 10 verba iſta, *κατ᾽ ὀλιγαρχίαν δὲ*, praecedentibus iungit, ideoque *ἡγοῦντο* repetendum cenſet. Secunda (mox ſequens) cum nullam mentionem faciat illorum verborum *κατ᾽ ὀλιγαρχίαν δὲ*, praecedentibus & ipſa iunxiſſe haec videri poſſit. Tertia (quam habes alteri ſubiunctam) ea demum eſt, ex qua iungi ſequentibus debere, & dicta eſſe per appoſitionem, (ut grammatici vulgo loquuntur) diſcere poſſumus. quamvis, quicunque eius eſt auctor, ita loquatur,

ac ſi ἐξηγητικῶς ſive ἐπεξηγητικῶς poſita verba illa eſſent, (cum ſcribit, ὅπως πολιτεύσωσιν ἐπιτηδείως σφίσιν αὐτοῖς, τουτέστι, κατ' ὀλιγαρχίαν) & tamen oporteat quae ἐξηγητικῶς dicuntur, id eſt per exegeſin, (ſive, ita ut exegeſeως ſpeciem prae ſe ferant) non praecedere, ut haec praecedunt, ſed ſequi. STEPH. In Caſſ. non eſt haec interpretatio. Et poteſt ſine damno abeſſe. Fortaſſis etiam in quibuſdam exemplaribus cum ſuperiore coniuncta, & ſcriptum fuit, τῶν συμμάχων ἡγοῦντο. Δηλονότι deinde potuit addi, cum ἡγοῦντο loco motum & ad verba κατ' ὀλιγαρχίαν relatum fuiſſet.

ead. l. 11. Ἐπιτηδείως καὶ ὁμοίως) Non eſt ἐπιτηδεία iſta expoſitio, quae ἐπιτηδείως vult a nobis accipi pro ὁμοίως. (nam cum dicitur ἐπιτηδείως καὶ ὁμοίως, particula καὶ hic, ut aliis pleriſque locis, praefigitur voci, per quam praecedens explicatur) nam potius pro eo ponitur, quod Latini *accommodate* dicunt, vel *ex uſu ſuo*. Neque tamen dicerem *accommodate ſibi*, verbum verbo reddens; ſed paulo liberius verterem, *accommodate ad ſtatum ſuae reipublicae*. STEPH.

ead. l. 12. Πολιτεύεσθαι) Minus etiam ferri poteſt iſta expoſitio, qua πολιτεύσωσι dicitur eſſe πολιτεύεσθαι ἀναγκάσωσι. Scimus enim, πολιτεύειν Thucydidi hic, ſicut aliis pleriſque locis, nihil aliud eſſe, quam πολιτεύεσθαι. STEPH. A Caſſ. abeſt ἀναγκάσωσι. Sed ita imperfectus relinquitur ſenſus.

ibid. Οἱ Λακεδαιμόνιοι) Οἱ Λακεδαίμονες Mſ. Baſ. Sic rurſus pag. 324 l. 24, τοῖς Λακεδαίμοσι; & pag. 341 l. 27.

ead. l. 13. Θεραπεύοντες &c.) Quamvis tertiam hanc expoſitionem aliis praeferendam eſſe dixerim, eſt tamen & in ea, quod non placet. nam θεραπεύοντες non libenter iunxerim cum ſubaudito accuſativo Λακεδαιμονίους, cum abſolute poſitum (ſicut & alibi) dici poſſit. Ceterum ante τοῦτο μόνον particulam ἐς vel διὰ deſiderari arbitror. STEPH. In Reg. poſt ὀλιγαρχίαν haec addebantur: ἢ ἐπιμελούμενοι οἱ Λακεδαιμόνιοι ὁμοιωθῆναι αὐτοῖς τοῖς Λακεδαιμονίοις διὰ τὴν ξυμμαχίαν κατὰ τὴν ὀλιγαρχίαν. Caſſ. non habebat τὸ ἑξῆς, & quae inde ſequuntur, pro quibus haec ſcripta erant: οἱ Λακεδαιμόνιοι μὲν ὀλιγαρχίας μᾶλλον ἐν τοῖς συμμάχοις καθίστασαν, Ἀθηναῖοι δὲ . . . . δημοκρατίας καὶ φόρους ἐξέλεγον.

ead. l. 18. Ὅτε εἶχον) τὸ ἑξῆς, ἢ ἤνθησάν ποτε μετὰ τῆς ἀκραιφνοῦς ξυμμαχίας. ὅτε εἶχον. Mſ. Baſ.

ead. l. 24. Ταῦτα) Ἐνταῦθα Caſſ.

ead. l. 29. Ταῦτα λέγει &c.) Iniuriam quodammodo facere huic ſcriptori videtur in eo, quod ſcripſiſſe eum iſta dicit,

quoniam a Piſiſtratidis genus ducebat. Hoc enim φιλαληθείᾳ Thucydideae minime eſt conſentaneum. Steph.

ead. l. 32. Ὑποτοπήσαντες, καὶ π. μεμνῦσθαι, ἅμ' ἐβουλ.) Ὑποτοπεύσαντες τὸ παραχρ. μεμνῦσθαι. τὸ ἅμα ἐβουλ. Roſtgaard. Vulgata eſt in Caſſ. niſi quod poſt μεμνῦσθαι additum habet ὅτι. nec male. In eo, quod editur, aliquid deeſſe apertum eſt.

ead. l. 36. Τοῦτό ἐστιν) Malim τοιοῦτό ἐστιν. ut alibi τοιοῦτό ἐστι τὸ λεγόμενον. Steph.

ibid. Ἦρχε τυράννων) Scriptum fuiſſe & ſcribendum eſſe puto τυραννῶν· pro quo paulo poſt τύραννος ὤν. Idem.

Pag. 316. *l.* 1. Ἐπιβουλευσάμενοι &c.) Videtur dicendum potius fuiſſe ἐπιβουλεύσαντες Ἱππίᾳ. Idem.

ead. l. 2. Τὸν αὐτὸν Ἱππ.) Malim αὐτὸν τὸν Ἵππαρχον. Idem.

ead. l. 5. Παιδὸς) Παίδων Roſtg. & mox Λεὼν pro Λεώς· ſed rectum eſſe Λεὼς docuit Leopardus XIX Emendat. 23. Παίδων etiam Mſ. Baſ.

ead. l. 7. Καλούμενον) Τὸ καλούμενον Caſſ. Roſtg.

ead. l. 8. Λεωκόριον) Hanc ſequendo hiſtoriam, ſcriptura haec recipienda eſt, Λεωκόριον, altera, Νεωκόριον (quae eſt in margine) reiecta. Steph.

ead. l. 9. Τὰ ἐγγυτάτῳ χρόνῳ) Τὰ ἐγγὺς τῷ χρόνῳ Mſ. Baſ. Caſſ. Τὰ ἐγγὺς τῶν χρόνων Roſtg.

ead. l. 13. Βασιλεῖς) Δύο βασιλεῖς Caſſ. Roſtg.

ibid. Ἑκάτερος ἕνα) Videtur innuere, hanc vulgi de Lacedaemoniorum regibus falſam opinionem, quam Thucydides reprehendit, ex eo eſſe ortam, quod Lacedaemoniorum regum uterque unico quidem calculo ſententiam ferret, ſed qui duorum vim haberet. Steph.

ead. l. 15. Οἴονται μιᾷ) Non debuit omitti negativa particula μὴ ante μιᾷ. Steph. Hoc ſcholion non eſt in Caſſ.

ead. l. 16. Καὶ τὸν Πιτανάτην) Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ ὅτι ἦν ὁ Πιτανάτης λόχος, Πιθανάτης κληθεὶς ἀπὸ Πιθάνης κώμης Λακωνικῆς. Mſ. Baſ.

ibid. Ἀπὸ Πιτάνης) De Pitane vico vide Meurſii Miſcell. Lac. l. 4, c. 9. Huds.

ead. l. 21. Τὸν Ἡρόδοτον) His addita ſunt in Roſtg. Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ ὅτι ἦν ὁ Πιτανάτης λόχος.

ead. l. 24. Προκατασκευάζει &c.) Verba iſta nequaquam huc pertinent: nec dubito, quin annotata fuerint in iſta Thucydidis, καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι, & quae ſequuntur. Steph. Confirmat coniecturam Stephani Caſſ. in quo haec

annotantur ad verba λόγῳ εἶπον ἕκαστοι. In Roſtg. quoque non eo loco, quo in editis, ſed tamen alieno poſt ἀρκούντως εἰπεῖν poſita erant.

ead. l. 26. Ἀντὶ τοῦ ὄντα) Qui εἶναι pro ὄντα hic ſumi crederet, ignoraret Atticae conſtructionis canonas. Recte haec ſane verba ceperunt Valla & Ablancurtius. Inepte tranſtulit Enenckelius: *quemadmodum ſe res priſcae habuerint.* GRAMM.

ead. l. 27. Ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου, οὑτωσὶ διῆλθον) Ἡ περιοχὴ τοῦ λ. οὕτως, φησὶ, διῆλθον Mſ. Baſ. Ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου οὕτως φαίνεται. διῆλθον Roſtg. Sed idem mox perperam ὥσπερ ἐπὶ, pro ὡς πρέπει.

ead. l. 28. Τῷ διηγουμένῳ) Τον παλαιὰ διηγούμενον Caſſ. Roſtg.

ead. l. 29. Λείπει τὸ τοίνυν) Videtur intelligere, καὶ poſitum eſſe pro καὶ τοίνυν, cum dicit λείπει τὸ τοινυν, intelligens eſſe ſubaudiendum. Qui autem ſubiungitur genitivus τῶν Πελοποννησίων, pertinet ad πόλεμος. STEPH.

ead. l. 31. Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αὐτῶν &c.) Duplicem ponit genitivi αὐτῶν expoſitionem: ut videlicet περὶ τῶν ἀρχαίων dictum intelligamus, ex his, quae parvo intervallo praecedunt, τὰ ἀρχαῖα μᾶλλον θαυμαζόντων· vel de Athenienſibus & Peloponneſiis, id eſt, de illorum potentia. Sed poſterior haec expoſitio nimis longe petita, & inepta quadam ſubtilitate excogitata eſt: at illa prior, ut e propinquo ſumta, ita etiam veritati conſentanea eſt. Valla certe ita hunc locum interpretatus eſt, ut pronomen quidem retinuerit, ſed nemini dubium reliquerit, quin illo referendum ſit. Ita enim hunc locum vertit, *Et licet homines praeſens bellum, in quo verſantur, ſemper maximum iudicent, eoque finito vetera vehementius admirentur, tamen hoc bellum, animadvertentibus, ex ipſis operibus, maius illis ſe exſtitiſſe oſtendet.* Neque enim *illis* alio, quam ad *vetera*, referri quiſquam dixerit: cum ad *opera* referre ſit abſurdum. De hoc tantum monebo te obiter, pleonaſmum, qui eſt in hac interpretatione, ubi dicitur, *praeſens bellum, in quo verſantur,* non eſſe apud Thucydidem, cum is non dicat τὸν παρόντα ἐν ᾧ ἂν πολεμῶσι, ſed haec verba praecedant illa τὸν παρόντα· & cum ἐν ᾧ non intelligendum ſit πολέμῳ, ſed χρόνῳ. id eſt, *quamdiu belligerantur,* (vel, *tantiſper dum belligerantur*) *praeſens bellum maximum iudicent.* Verum ad hunc noſtrum enarratorem ut revertar, aliis pleriſque locis idem, quod hic, fieri ab eo videmus: duas videlicet expoſitiones afferri, quarum una e propinquo ſumta ſit, altera autem longe ſit peti-

ta, & inepta quadam ſubtilitate (ut modo loquebar) excogitata. fere autem uſu venit, ut de priori quidem illud, at de poſteriori hoc dici poſſit. Ad hunc quidem certe quod attinet locum, neminem mihi de illo refragaturum puto, quin quam recte dixerat *αὐτῶν intelligendum de bellis antiquis*, tam male poſtea addat *poſſe etiam intelligi de Athenienſibus & Peloponneſiis:* perinde ac ſi diceret, *maiorem eorum potentiam fuiſſe.* STEPH.

Pag. 317. *l.* 1. Ἐπιτηδείως) Dicit, illum apte ignorationem ſuam praetexere, ut propriis enthymematibus utatur. Hoc autem nomine totum concionum artificium oratorium complectitur. STEPH.

ead. l. 3. Ἐπειδὴ φιλαθ.) Verba haec, ἐπειδὴ φιλαθήναιος δοκεῖ, τοῦτο λέγει, crediderim annotata fuiſſe in iſta Thucydidea, οὐδ' ὡς ἐμοὶ ἐδόκει. STEPH.

ead. l. 8. Ἐρευνῶν) Ἐπεξελθὼν non ἐρεύνησιν ſolam indicat, ſed narrationem rerum diligentem atque ſingula perſequentem. GRAMM.

ibid. Αὐτῶν τῶν λεχθ.) Cur αὐτῶν intelligi περὶ τῶν λεχθέντων, non autem περὶ τῶν πραχθέντων, dicemus? De his certe, non de illis, Thucydidem loqui tam manifeſtum eſt, quam nota cuilibet eſſe poteſt ſignificatio iſtorum verborum, τὰ δ' ἔργα τῶν πραχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ. STEPH. A Caſſ. omnia abſunt praeter ἐπειδὴ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα.

ead. l. 9. Τῶν ἐν τῷ &c.) Deeſſe puto praepoſitionem περὶ ante τῶν ἐν τῷ πολέμῳ λόγων. Quae autem ſubiunguntur, alio pertinent, ad illa videlicet, ὠφέλιμα κρίνειν αὐτά. Sed haec, ἐπειδὴ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα, puto ἐξήγησιν eſſe illorum Thucydidis verborum, quae mox velut per parentheſin a Thucydide ponuntur, κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, ſive ἀνθρώπειον. Alioqui certe inter vocabulum illud ὠφελείας, & iſta verba ἐπειδὴ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα, deeſſe quaedam merito ſuſpicaremur. STEPH.

ead. l. 10. Περὶ τῆς ἱστορίας, καὶ ὠφελείας) Περὶ τῆς ἱστορίας, τῆς τε φράσεως αὐτῆς, καὶ ὠφελ. Mſ. Baſ.

ead. l. 12. Εὐνοίας, ἐπὶ Λακ.) Dicit εὐνοίας quidem ad Lacedaemonios, at μνήμης ad Athenienſes reſpicere: hoc ſibi volens, (ut opinor) Athenienſes quidem, cum de re quapiam in bello geſta interrogarentur, reſpondere ſolitos prout meminiſſent: at vero Lacedaemonios aliquid amori ſuarum partium (id eſt, quo partes ſuas proſequebantur) dare conſueviſſe. Sed ego ſubtiliorem, quam veriorem, hanc exegeſin eſſe exiſtimo: & contra Thucydidem ſimpliciter (ut ita di-

cam) eſſe locutum, nihil ſub his verbis occultantem. Quod ſi ita eſt, locum hunc ita intelligere debemus, ut non minus Athenienſes, quam Lacedaemonios, aliquid illi ſuas in partes amori potius, quam veritati, dare ſolitos dicamus. Valla autem ita Latinum fecit hunc locum, ac ſi vocula τὶς cum genitivo ἑκατέρων non iungeretur, ſed genitivus εὐνοίας ad hunc ferretur, ἑκατέρων pro εἰς ἑκατέρους accipiendo. Haec enim ſunt eius verba, *Quoniam qui ſingulis gerendis rebus affuerant, non eadem de ipſis dicebant, ſed prout quis aut in alterutros amore propenſior erat, aut reminiſcebatur.* Vallae interpretationem ſecuta eſt iſta multis annis poſterior, *Quod qui ipſi ſingulis rebus interfuerant, non eadem de illis narrare ſolebant, verum ut quiſque erga alterutram partem vel benevolentia affectus erat, vel memoria tenebat.* At ego non video, quid obſtet, quo minus utrumque, videlicet & ὡς εὐνοίας & ὡς μνήμης ἔχοι, de utriſque dicatur, tam de Lacedaemoniis, quam de Athenienſibus: agnoſcente Thucydide τὴν εὔνοιαν tam in his, quam in illis, ſuperaſſe interdum τὴν φιλαλήθειαν. Hoc autem a quibus admittetur, admittendum & illud erit, iungi voculam τὶς cum ἑκατέρων. STEPH. In Caſſ. & Roſtg. ad ἔχοι hic annotatum erat ἀντὶ τοῦ εἶχον. In Reg. ἀντὶ τοῦ εἶχεν.

ead. l. 13. Πρὸς Ἡροδ.) Dici ſolet potius τοῦτον αἰνίττεται, quam πρὸς τοῦτον· & hic ipſe alibi non hoc, ſed illo eſt locutus modo. Habemus quidem certe paulo poſt abſque illa praepoſitione, ſed cum genitivo rei, non perſonae, αἰνίττεται δὲ τὰ Μηδικὰ Ἡροδότου. Vide in mea ad horum ſcholiorum lectionem Proparaſceue. STEPH. In Caſſ. & Roſtg. eſt πάλιν πρὸς Ἡρόδοτον, & abeſt αἰνίττεται.

ead. l. 14. Τὸ ἑξῆς &c.) Docui in Proparaſceue ad lectionem horum Scholiorum, τὸ ἑξῆς in iis vocari ordinem ſeu ſeriem verborum, eum videlicet ordinem, ſeu illam ſeriem, ad quam ſunt revocanda: at vero διάνοιαν, ſicut & νοῦν, appellari eorum ſenſum: & cum nonnulla iam habuimus exempla huius uſus nominis διάνοια, tum vero in iis, quae ſequuntur, habebimus quamplurima: ideoque & hic διάνοια ita accipiens, ſeparo ab iſtis, quae ſubiunguntur, ἀρκούντως ἕξει. Sed cum haec, ἀρκούντως ἕξει, ἤτοι ἀρκέσει, nullum nominativum haberent, nomen illud διάνοια, tanquam eorum nominativus, iunctum iis fuit. Quorſum autem extrinſecus talem nominativum enarrator iſte advocaret? Sed age, (dicet quiſpiam) alium mihi in huius locum ſubſtitue. Nullum equidem apud hunc enarratorem invenio, at vero apud Thucydidem vide-

re mihi videor, quomodo requirendus non ſit nominativus: ſi videlicet dicamus, ante ἀρκούντως ἕξει ſubaudiendum eſſe dativum ἐκείνοις· hoc pacto, ὅσοι δὲ βουλήσονται τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς σκοπεῖν, (& quae ſequuntur) ἐκείνοις ἀρκούντως ἕξει, ὠφέλιμα κρίνειν αὐτά. Cur vero & enarratori (inquies) non licebit ad hunc dativum confugere? Quoniam ſibi ad hanc dativi ſubauditionem praecludit viam, dum ὠφέλιμα iungit cum illis, ὅσοι βουλήσονται, ipſe videlicet ὑπακούων dativum πᾶσιν ante ὅσοι. Ceterum fateor, me, cum ita dativum illum ἐκείνοις extrinſecus aſſumo, aliquantum ab ea interpretatione diſcedere, quam margini editionis meae appoſui. Nunc enim locum hunc (paulo autem altius repetam) ita vertendum eſſe dico, *Ac quatenus quidem ea nihil fabuloſi admixtum habent, minus fortaſſe auditu ſuavia erunt: ſed quicunque volent veritatem eorum, quae evenerint, conſiderare, nec non eorum, quae (ut ſunt res humanae) vel talia omnino, vel ſimilia ſunt eventura*, illis *ſatis erit, ea eſſe utilia iudicare.* Fateor tamen, duriuſculum poſſe hoc videri, *veritatem eorum, quae ſunt eventura*: quomodo enim veritatem eorum, quae nondum evenerunt, aliquis poteſt conſiderare? Sed, quamvis continuare orationem ſub eodem caſu maluerit Thucydides, videlicet genitivo, eumque comitetur nominis σαφὲς repetitio, tamen non aliam Thucydidis mentem eſſe debemus arbitrari, quam ſi mutato caſu dixiſſet, καὶ τὰ μέλλοντα ποτὲ αὖθις τοιαῦτα καὶ παραπλήσια ἔσεσθαι. Denique eius mens, ut opinor, (ſi liberiorem & periphraſticam interpretationem licet adiicere) eſt haec, *Ac ea quidem, quae a me in iſta hiſtoria ſcribuntur, quatenus nihil fabuloſi illis admiſcui, minus fortaſſe aures delectabunt: ſed quicunque volent quae evenerunt conſiderare, (a me nullis fabulis permixta illa quidem, ſed ita narrata, ut ſe habere certo comperi) & in illis perpendere, quam multis caſibus vita humana ſit obnoxia, ideoque vel talia omnino vel ſimilia nos manere: illis quidem certe ſatis placere horum lectio poterit, vel eo nomine, quod ad paranda vitae ſuae documenta prodeſſe iudicabunt.* Conſidera, quam multa ſub paucis Thucydidis verbis lateant, & quae in ſtructura orationis eius duriuſcula aut etiam dura ſunt, quam facile molliri queant, ſi paulum a nobis eius oratio adiuvetur. Vide etiam, quam procul ab eius ſenſu lectorem abducant hic (ut & paſſim propemodum) vulgares interpretationes. Ita enim Valla: *Verum quia non fabuloſae ſunt res, minus erunt fortaſſis auditu ſuaves: tamen quicunque volet rerum geſtarum ſinceritatem intueri, & cum aliquando talia iterum ſimiliaque (ut ſunt*

res humanae) *ventura ſint, diſcernere utilia abunde poterit.* Scribo autem *volet* & *poterit*: cum alioqui, retinendo *volent*, quod reſpondet Graeco plurali βουλήσονται, *poterunt* ſcribendum ſit. Huic autem Vallae interpretationi adiiciam & alteram, multis annis illa poſteriorem. ea eſt huiuſmodi: *Atque ad aurium oblectationem haec noſtra, non aſperſa fabulis, minus fortaſſe iucunda videbuntur: ſed qui rerum certitudinem conſiderare volent, & de futuris negotiis, quae, ut res ſunt humanae, aliquando vel talia vel ſimilia accidere poſſunt, quid ex uſu ſit, utiliter iudicare, his haec hiſtoria abunde ſufficiet.* Vide, quanto magis licenter, ſed non tamen magis fideliter hiſce Latinis Graeca illa reddita ſint. Scio eſſe & qui perinde interpretentur, ac ſi περὶ τῶν μελλόντων & ὠφελίμως ſcriptum eſſet. ita enim illi, *& de futuris utiliter, e ſuperiorum temporum caſibus, iudicare.* Neque tamen lectionem vulgarem ſuſpectam habent, & ita emendandam exiſtimant: ſed hunc uſum verba Thucydidis poſſe habere credunt. At ego ea ex huius hiſtorici conſuetudine minime ſenſum hunc admittere, ideoque hanc etiam interpretationem vim illis afferre dico. Ad haec autem verba quod attinet, *e ſuperiorum temporum caſibus*, eorum adiectionem non improbarem, ſi ea, quibus interiecta ſunt, tanquam Graecis reſpondentia, probarem. Ceterum illud σαφὲς reddi etiam *perſpicuam cognitionem* non ignoro: ſed *veritatem* & in quibuſdam aliis Thucydidis locis ſignificare, & huic eo magis convenire exiſtimo, quod credibile ſit, illum velle fabuloſitati ſuum antithetum tribuere: quo eſſe aptius nullum poteſt, quam veritas. De illa quidem certe antitheſi, qua ipſum ſuae ſcriptionis hiſtoricae utilitatem ei opponere ſuavitati dico, quam aliorum quorundam habent ſcripta, vel plane vel aliqua ſaltem ex parte fabuloſa, neminem fore puto, qui mihi non ſuffragetur. De qua tamen quicunque mihi aſſentientur, quomodo de illa, quam attuli, interpretatione a me diſſenſuri ſint, non video. STEPH.

ead. l. 19. Κέρδος, κτῆμα &c.) Poſtquam κτῆμα eſſe dixit κέρδος, (quae expoſitio mihi non placet) addit κτῆμα eſſe τὴν ἀλήθειαν, at vero ἀγώνισμα eſſe τὸν γλυκυν λόγον· id eſt, Thucydidem, ita loquentem, κτῆμά τε ἐς ἀεὶ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν ξύγκειται, ſua quidem ſcripta, quibus ἀλήθεια, id eſt, *veritas*, ineſt, comparare κτήματι· at illum quorundam γλυκὺν λόγον, id eſt, *illam ſuavem orationem*, aut etiam *narrationem*, ab eo comparari ἀγωνίσματι. His autem ſubiungit, illum αἰνίττεσθαι τὰ Μηδικὰ τοῦ Ἡροδότου,

ita vocans (ut opinor) τὰ Περσικὰ, Thucydidis & aliorum veterum Atticorum more. Steph.

ead. l. 20. Τὰ Μηδικὰ) Mallem τὰ μυθικὰ, ut in Codice Pariſienſi exſtat, teſte Roſtgaardio. Huds.

ead. l. 21. Ἀγώνισμα) Ἐπίδειξιν Caſſ. Nec habet ea, quae hic in editis leguntur.

ead. l. 23. Τουτέστι, σαφές ἐστι) Non recte exponitur ξύγκειται verbo ξυγγράφεται· ſed multo peius his verbis, σαφές ἐστι. Steph.

ead. l. 28. Ἡ Ποτίδαια) Οἷον Ποτίδαια Roſtg.

ead. l. 29. Ξυνηνέχθη, ἀπὸ κοινοῦ) Dicit ξυνηνέχθη repetendum eſſe ἀπὸ κοινοῦ, cum tamen non praecedat ξυνηνέχθη ſine adiectione, ſed ξυνηνέχθη γενέσθαι· &, finita periodo, quae habet iſta duo verba, poſitum ſit aliud in ea, quae illam excipit, videlicet ἠρημώθησαν. Sed tantum abeſt, ut verbum iſtud ἠρημώθησαν, quod propinquius eſt, repeti hic queat, ut nec cum his φυγαὶ τοσαίδε ἀνθρώπων, quae illi viciniora ſunt, repetere quis audeat, utpote quod minime cum ipſis iungi poſſit; ſed quod verbum ibi ſubaudiendum relinquitur, nimirum cum φυγαὶ, idem & cum ſequentibus ſubaudiri debeat. videlicet cum his, φόνος, ὁ μὲν, κατ' αὐτὸν τὸν πόλεμον, ὁ δὲ, διὰ τὸ στασιάζειν. (nam & quod in haec poſtrema verba, ὁ δὲ, διὰ τὸ στασιάζειν, hic annotari videmus, in illa, φόνος, & ſequentia, annotandum erat.) Quam igitur vocem extrinſecus aſſumtam apte iungi his pariter & illis verbis dicemus? an ut enarrator hic ξυνηνέχθη vult repeti, ita illic ξυνηνέχθησαν repetendum cenſebimus? Immo vero malim, cum antea dictum ſit, ξυνηνέχθη γενέσθαι, nos ex illo γενέσθαι mutuari ἐγένοντο & ἐγένετο, hoc quidem, quod cum his poſterioribus, illud vero, quod cum illis prioribus iungatur. Simul autem diſcendum nobis hinc fuerit, quod alios ad locos intelligendos ſit adiumento: Thucydidem videlicet circa eam quoque repetitionem, quae fit ἀπὸ κοινοῦ, plus ſibi, quam ceteros, permittere: idque duobus modis. Primum enim, cum praecedat ξυνηνέχθη γενέσθαι, tamen potius ex poſteriore, quam priore, verbo mutuari repetitionem oportet: deinde, licet aliud & alius naturae verbum in ſequente periodo interiectum fuerit, tamen ad prius illud nos vult reverti. Steph. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ξυνηνέχθη γενέσθαι Caſſ. Roſtg.

ead. l. 30. Καὶ τὰ λεγόμενα &c.) Adverbium πρότερον, quod cum λεγόμενα iungi a Thucydide videmus, ipſe cum ἐγένοντο iungit: niſi poſt ἐγένοντο diſtinguere illum velle dicamus.

Id vel hinc fit veriſimile, quod in fine huius annotationis cum *λεγόμενα* ab ipſo quoque iungitur. STEPH.

ead. l. 32. *Ἔστιν ὅτε ἐγένοντο*) Repono *ἐγίνοντο*. Iungitur autem *ἔργῳ* cum *ἐβεβαιοῦντο*, perinde ac ſi ſcriptum ab eo eſſet (adiecta etiam particula *οὕτω*) *τοιαῦτά ἐστιν ὅτε ἐγίνοντο, καὶ οὕτως ἐβεβαιοῦντο ἔργῳ τὰ λεγόμενα ἀκοῇ*. Nec vero hunc dativum cum eodem participio *λεγόμενα*, quod ſtatim poſt ſequitur, ab eo praetermiſſum fuiſſe credibile eſt. STEPH.

ead. l. 36. *Δεινότερα τοιαῦτα*) Tranſpoſitum puto nomen *τοιαῦτα*, & poſt ipſum omiſſam copulativam particulam *καί* ut ita legatur hic locus, *καὶ γεγόνασιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πολέμου τοιαῦτα, καὶ δεινότερα· ὥστε πιστευθῆναι καὶ τὰ λεγόμενα πρότερον*. Nec nullum tamen locum eadem coniunctio haberet & ante *τοιαῦτα*, utroque nomine ſua in ſede manente: hoc modo, *δεινότερα, καὶ τοιαῦτα ὥστε πιστευθῆναι καὶ τὰ λεγ.* &c. Suſpicari autem poſſit quiſpiam, non *δεινότερα*, ſed *πυκνότερα*, ſcriptum ab eo fuiſſe, cum dicatur a Thucydide *αἱ πυκνότεραι ξυνέβησαν*. Sed ab eodem dici videmus in praecedente colo *ἰσχυρότεροι*. quod videri queat occaſionem illi praebuiſſe utendi hic voce *δεινότερα*. Sive tamen *δεινότερα* in *πυκνότερα* aut *ἰσχυρότερα* mutetur, ſive retineatur (ut malo) id quod a Thucydide uno tantum de genere malorum dicitur, ab hoc enarratore de omnibus dici videbitur. STEPH.

ead. l. 38. *Σημείωσαι*) Poſt *σημείωσαι* addi ſolet *ὅτι*, ideoque hic non immerito deſiderari quis dixerit STEPH.

ibid. *Καὶ λοιμὸς*) His addita ſunt in Mſ. Baſ. *τὴν δὲ λοιμώδη νόσον παθημάτων φησὶ μείζονα*.

Pag. 318. *l.* 6. *Ἀντὶ τοῦ, γράψω* &c.) Incredibile videri cuipiam poſſit, quod hic ab enarratore traditur, *ἔγραψα πρῶτον*, id eſt, *ſcripſi primum*, a Thucydide dictum eſſe pro *γράψω μετ᾽ ὀλίγον*, id eſt, *paulo poſt ſcribam*. Aenigmaticum quidem certe iſtud eſſe merito quis dixerit: ſed an ita loqui debuerit, & quomodo hoc aenigma ſolvendum ſit, meae in ipſum Thucydidem annotationes te docebunt. STEPH. Haec in hunc locum Scholiaſtae ſcripſerat Stephanus. Annotationem illius in Thucydidem huc quoque contulerat Hudſonus, haud dubie, quod magis ad Scholiaſtae, quam ipſius Thucydidis verba pertinet. Ea haec eſt. Sed quid de eo, quod a Scholiaſte annotatur, dicemus? an illi de hoc aſſentiemur, praeteritum tempus pro futuro, videlicet *ſcripſi* pro *ſcribam*, vel *ſcribam paulo poſt*, (nam dicit, *ἔγραψα πρῶτον*, eſſe *ἀντὶ τοῦ γράψω μετ᾽ ὀλίγον*) poſitum eſſe? Quamvis enim ſcia-

mus, Thucydidem omne novitatis genus in ſuo ſcribendi genere conſectari, tamen illi veniſſe in mentem hac etiam enallage uti, qua tempus praeteritum pro futuro poneret, quis id fidem ſuperare non dicat? Ac reſponderi quidem poſſit, ideo dixiſſe Thucydidem *ſcripſi*, non autem *ſcribam*, quod iam totam hiſtoriam ſcripſiſſet, cum ad prooemii ſcriptionem venit: ſed mihi non dubium eſt, quin Scholiaſtes illud annotans alio reſpexerit. Quid igitur eum ſibi voluiſſe putem, illud ſcribentem, primum declarabo: deinde, an ita loqui aenigmatice debuerit, cenſurae tuae relinquam. Dictum ab illo antea fuit, Thucydidem hiſtoriam prius quam eius dictionem ſcripſiſſe, (ſi quis hunc eius ſermonem ita interpretetur, ut verbum verbo reddat, ὕστερον ξυνέγραψε τὴν λέξιν τῆς ἱστορίας) id eſt, Thucydidem, poſt extemporariam quandam & αὐτοσχέδιον, ideoque rudem & impolitam hiſtoriae ſcriptionem (per ſumma tantum, ut credibile eſt, capita) eandem magis accurato ſermone pleniuſque conſcripſiſſe. Colligit autem hoc ex eo, quod a Thucydide dicitur in hoc prooemio c. 13, *Suntque, ex quo hic ad Samios venit, anni uſque ad finem huius belli, non minus quam trecenti.* Quomodo enim Thucydides, ſi hanc hiſtoriam, qualem habemus, non finito iam bello ſcripſiſſet, ſed paulatim dum gereretur, & ita ut cum belli progreſſu in ea, quam habemus, ſcriptione progrederetur, in ipſo principio mentionem finis facere potuiſſet? Animadvertendum eſt autem, eum dicere, *hinc etiam cognoſcendum eſt*, tanquam & alii, qui nos hoc doceant, ſint loci. Ceterum cum hoc ita ſit, poterat quidem, ad hiſtoriam iam a ſe αὐτοσχεδίῳ γραφῇ ſcriptam reſpiciens, dicere, *ſcripſi:* ſed quatenus lectorem alloquebatur, cui hoc ignotum eſſe veriſimile erat, merito dicebat, *ſcribam.* Aut (ut brevius loquar) illum, ad ſuarum ſcriptionum priorem reſpiciendo, dixiſſe *ſcripſi:* cum habita poſterioris ratione dicendum foret, *ſcribam.* Hanc fuiſſe mentem enarratoris, dum illa ſcriberet, nemo (ut opinor) mihi negaverit. At nunc lectoris iudicio atque adeo cenſurae (ut aiebam modo) relinquam, loquendumne illi ita fuerit, ut aenigma quoddam ſubeſſe verbis eius videri poſſit: & an non potius conſiderandum fuerit, haec ab illo dici in prooemio, quod alius etiam quilibet hiſtoricus ſuae hiſtoriae praefigens, de ea tanquam iam ſcripta loqui poteſt, etiamſi nondum ſcripta ſit, ſed tantum materia ad eius ſcriptionem praeparata, aut etiam animus tantum (ut ita dicam) ad eam praeparatus. Vide & quae annotavi in illum c. 97 locum, ἔγραψα

δὲ αὐτὰ, καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποιησάμην. STEPH. Sed ibi nihil, quod huc pertineat, annotavit. In Caſſ. ad verba Thucydidis, ἔγραψα πρῶτον, adſcriptum erat μετ' ὀλίγον ἔγραψα, non γράψω. Paulo ante ad τριακοντούτεις idem, Reg. & Roſtg. hoc ſcholion adſcriptum habebant: μετὰ λστ' ἔτη τῶν Μηδικῶν ἐγένοντο αἱ τριακοντούτεις σπονδαί, καὶ ἐξυλάχθησαν ἔτη ιδ' ὡς γίνεσθαι ἔτη πεντήκοντα ἀπὸ τῶν Μηδικῶν ἕως τῶν Πελοποννησιακῶν.

ead. l. 9. Τὰ ὀνόματα) Non videtur dicere debuiſſe, illum ex nominibus verba feciſſe, hoc quidem loco, ſed tantum, feciſſe verbum ex nomine. Neque enim aliud verbum hic eſt, pro quo Thucydides uti nomine potuerit, quam πολεμεῖν· dicens ἀναγκάσαι ἐς τὸν πόλεμον, non ἀναγκάσαι ἐς τὸ πολεμεῖν. Videndum igitur, ne dicendum ſit ab hoc Scholiaſte ſcriptum fuiſſe, τὸ ὄνομα, ῥῆμα ἐποίησε. Verum ne dignum quidem eſſe hoc videtur, de quo ab illo admoneamur: cum non ſit novus aliquis verbi uſus vice nominis, (ut in quibuſdam aliis huius hiſtorici locis) ſed tam uſitatus, ut nemini ignotus eſſe poſſit: & vero non minus verbum infinitivi modi praefixo articulo τὸ, quam nomen, (cui & ἰσοδυναμεῖ) talibus locis conveniat. STEPH. In fine Annotationum ad prooemium Thucydidis ita de hoc loco Scholiaſtae ſcribit: Hic meas in prooemium iſtud annotationes claudens, te monebo, Scholiaſtem iſta, quae de hoc ſcribit loco, τὰ ὀνόματα, ῥήματα ἐποίησε. βούλεται γὰρ λέγειν ὅτι μεγάλοι γιγνόμενοι οἱ ἄνθρωποι ἀνάγκην παρέσχον τοῦ πολέμου, iſta (inquam) ex Dionyſio Halic. ſumſiſſe. Nam hic in libello de Thucydidis idiomatis exemplum proponere volens ſtructurae illius ſcriptoris, in qua naturam verborum invertens, illis vice nominum utitur, hunc ipſum locum affert. Scribit enim, ὅταν δὲ ἀντιστρέψας ἑκατέρου τούτων τὴν φύσιν (dicit autem ἑκατέρου τούτων, tanquam hoc non minus ad novum verborum uſum referens, quem iam oſtenderat, quam ad novum nominum, quem nunc oſtendit) τὰ ὀνόματα ποιῇ ῥήματα, τοῦτον τὸν τρόπον ἐκφέρει τὴν λέξιν &c. ſequente iſto Thucydidis loco: deinde, βούλεται γὰρ δηλοῦν ὅτι μεγάλοι γινόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι, ἀνάγκην παρέσχον τοῦ πολέμου. ſed *pro his nominibus*, inquit, (ὀνομαστικὰ tamen dicens, non ὀνόματα) τῆς ἀνάγκης & τοῦ πολέμου, *fecit verba* (hic itidem ῥηματικὰ vocans, quae ῥήματα appellaverat) τὸ ἀναγκάσαι & τὸ πολεμεῖν. Verum (quod cum bona Dionyſii venia dictum ſit) aliud quaerere exemplum debebat eius novitatis, quam in Thucy-

dide oſtendere & quidem reprehendere volebat. Hic enim non ſecus locutum eſſe Thucydidem, quam ceteri Graeci, ne ipſo quidem Dionyſio excepto, loquantur, in quodam meorum Schediaſmatum oſtendo. Priorem annotationem omiſit Hudſonus, poſteriorem, offenſus, credo, *μακρολογίᾳ* Stephani, in pauca contraxit. De Schediaſmatibus ſuis quod dicit Stephanus, fortaſſis, ut alibi, cum ea laudat, de ineditis accipiendum eſt: nam in editis nihil huius generis invenio.

ead. l. 10. Οἱ ἄνθρωποι) Pro ἄνθρωποι ſubſtituendum eſſe Ἀθηναῖοι, aſſenſuros mihi omnes puto. Steph. Ita Dionyſius Halic. Tom. II, pag. 134, cuius verba paulo ſuperius ipſe deſcripſit. Sic etiam Roſtgaard. Error ortus eſt e compendio ſcripturae.

ead. l. 13. Δυῤῥάχιον) Cur nomen mutarit Epidamnus, vide Palmerii Graec. Antiq. p. 117 &c. Eundemque ad Gr. Auctores pag. 8. Huds. Ἐπίδαμνος, ἡ νῦν Δυῤῥάχιον καλεῖται. ἣν τινα παραγραμματίζοντες Δοράκιον καλοῦσιν. Mſ. Baſ. Reg. Caſſ. Roſtg. Παραγραμματίζειν Scholiaſtis eſt *mutare, pervertere ſcripturam*, ut Ἀμυνίας pro Ἀμινίας. Vid. Scholiaſten Ariſtoph. Nub. v. 29, & Ran. 432.

ead. l. 15. Πέμψαντες ᾤκισαν) Addit Mſ. Baſ. Καὶ γὰρ μετ' ὀλίγον φησὶ, πέμπουσιν ἐς τὴν Κερκύραν ἐς τὴν μητρόπολιν, οἱ μὲν οὖν Κερκυραῖοι πέμπουσι τὴν ἀποικίαν, ὁ δὲ Φάλιος, Κορίνθιος ὢν, καὶ ἐν Κερκύρᾳ ὢν, συνεκπεμφθεὶς οἰκίζει τὴν Ἐπίδαμνον.

ead. l. 16. Ὁ παλαιὸς &c.) Iſta ὁ παλαιὸς νόμος, & quae ſequuntur, annotaſſe hunc Scholiaſtem puto in haec verba Thucydidis, κατὰ δὴ τὸν παλαιὸν νόμον. Steph. In Mſ. Baſ. haec annotabantur ad ſequentia verba κατὰ τὴν τὸν &c. quo ea referenda recte putabat Steph.

ead. l. 17. Τῆς πατρίδος) Inter articulum τῆς & nomen πατρίδος deeſſe vocem quampiam ſuſpicor, videlicet πρώτης aut ἀρχαίας. Sed in iis etiam, quae proxime ſequuntur, aliqua verba omiſſa eſſe arbitror. Steph.

ead. l. 18. Κορίνθιος) Γὰρ Κορίνθιος Mſ. Baſ.

ead. l. 20. Ὑπὸ ἐλασσόνων) Ἀπὸ ἐλασσ. Roſtg.

ead. l. 26. Πρεσβείαν ὑπεδέξ.) Deeſſe videtur negativa particula ante ὑπεδέξαντο· vel potius deeſſe illam manifeſtum eſt: alioqui contraria & iis, quae a Thucydide ſcribuntur, & iis, quae ſubiungit, diceret. Scribendum igitur οὐχ ὑπεδέξαντο· niſi forte iſtud ὑπεδέξαντο pro οὐκ ἐδέξαντο irrepſiſſe ſuſpicandum eſt: etiamſi paucis interiectis idem compoſitum ſequatur. An autem πρεσβείαν apud Thucyd. pro ἱκετείαν le-

gerit, an vocem hanc illa exponendam cenſuerit, incertum eſt. Neutrum certe probare poſſum. nam apud Thucydidem ſcripſiſſe *ἱκετείαν*, teſtantur haec, quae praecedunt, verba, *ἱκέται καθεζόμενοι*. quamvis alioqui paulo ante dixiſſet, *πέμπουσι πρέσβεις*, adeo ut *τὴν ἱκετείαν* intelligere illorum *πρέσβεων* debeamus. At vero vocem *ἱκετείαν* exponi voce *πρεσβείαν*, ideo probare non poſſum, quoniam potius *πρεσβείαν*, ſi eo Thucydides uſus foret, exponere oporteret *τὴν τῶν πρέσβεων ἱκετείαν*. STEPH.

ead. l. 27. Τὸ τέλος &c.) Intelligit, Thucydidem brevitatis pariter & novitatis cauſa, ita locutum eſſe, ut dixerit, quod ſequitur, pro eo quod praecedit. ita enim exponenda videntur verba iſta, *τὸ τέλος ἀντὶ τῆς πράξεως. nam ſi*, inquit, *dixiſſet*, *Admiſerunt quidem legationem*, *ſed auxiliari recuſarunt*, (ſuſpectum autem hic eſt *κατέθεντο*) *verboſe locutus & phr ſi conſueta uſus fuiſſet.* At ego nullam hic novitatem agnoſco: brevitati autem conſulere hic Thucydides ſi voluiſſet, poterat verba illa, *ἀλλ' ἀπράκτους ἀπέπεμψαν*, praetermittere, cum hoc ex praecedente ſatis queat intelligi. Neque vero *ἀντὶ τῆς πράξεως*, ſed *ἀντὶ τῆς προηγουμένης πράξεως*, hunc Scholiaſtem ſcripſiſſe puto, aut certe alia quapiam eſſe uſum voce, quae praecedentem ſignificet: & nos monuiſſe, illum, *finem pro ea, quae praecedit, actione dixiſſe*, id eſt, *quod ſequitur, pro eo, quod praecedit*, ut antea dixi. Sed non video, qui verum iſtud hic poſſit comperiri: cum haec duo, *recuſare auxilium*, *& non admittere preces eius*, *qui auxilium petit*, (ſive, *precibus eius locum non dare*) ſint *ἰσοδύναμα*, nec unum altero prius eſſe poſſit. At ſi dixiſſet tantummodo, *auxilium non miſerunt*, tunc certe, quod ſequitur, dictum videri poſſet pro eo, quod praecedit. nam praecedit, *preces eius*, *qui auxilium petit*, *non admittere*, ſive, *locum precibus illius non dare*: ſequitur autem, *auxilium non mittere.* Ceterum libuit refutationi huius annotationis immorari, ut vel ex ea cognoſceres, quaedam ab hoc Scholiaſte annotari, quae cum primo aſpectu aliquid ſubtilitatis prae ſe ferant, vana, cum diligenter examinata ſunt, deprehenduntur. IDEM.

ead. l. 31. Βοήθειαν) Ἐκδίκησιν, βοήθειαν. Mſ. Baſ.

ead. l. 34. Ἀντὶ τοῦ παρόντος) Scripſiſſe illum puto *ἀντὶ τοῦ τὰ παρόντα*. Illa certe lectio, *ἀντὶ τοῦ παρόντος*, ferri non poteſt. Ceterum illa duo verba *εὖ θέσθαι*, quibus unum *θέσθαι* exponit, apud Thucydidem aliquot locis coniunguntur. STEPH. Mendum in his eſſe quivis viderit, librarii potius

vitio, quam ipſius Scholiorum auctoris. H. Stephanus putavit emendari poſſe ἀντὶ τοῦ τὰ παρόντα. At quid hoc, *rem praeſentem* exponere per *res praeſentes?* Nobis probabilius reſtituendum videtur ita: ἀντὶ τοῦ, τὰ τοῦ παρόντος, ſcil. χρόνου πράγματα. GRAMM. Inter haec & τὰ παρόντα non maximum diſcrimen, ſed minor mutatio eſt.

ead. l. 36. Ἐφ' ὅσον οἰκιστὴς) Verba haec ἐφ' ὅσον οἰκιστὴς, & quae illis adiuncta ſunt, annotatione proxime ſequente repetuntur, pertinentque ad haec Thucydidis, εἰ παραδοῖεν Κορινθίοις τὴν πόλιν ὡς οἰκισταῖς. Quod autem de Phalio hic dicitur, a Thucydide initio huius narrationis ſcriptum fuit. STEPH. Verba illa hic recte abſunt a Caſſ.

ead. l. 38. Οἰκιστὴς) Ὁ οἰκιστὴς Mſ. Baſ.

Pag. 319. *l.* 5. Ἐνόμιζον γὰρ &c.) Quomodo dicere poteſt, *illos coloniam magis ſuam, quam Corcyrenſium, exiſtimaſſe,* cum Thucydides dicere, *non minus ſuam, quam Corcyrenſium,* contentus fuerit? STEPH. Haec quoque non habet Caſſ.

ead. l. 6. Ἤγουν πέμψαντες &c.) Fallitur, cum ὄντες ἄποικοι exponit πέμψαντες τὴν ἀποικίαν, cum dicantur ἄποικοι, non οἱ οἰκισταὶ, (ut de Phalio eſt locutus) qui erant colonia. Contra igitur dicendum fuit, ὑπ' αὐτῶν πεμφθέντες εἰς ἀποικίαν. STEPH.

ead. l. 8. Ἀγῶσιν) Ἀγῶσιν. σημείωσαι δὲ ὅτι οἱ πέμποντες ἀποικίας οὗτοι ἐποίουν τὰς πανηγύρεις, τὰς δημηγορίας ἐν ἐκείναις ταῖς πόλεσιν, καὶ δι' ὁμογενῶν τῶν οἰκιστῶν ἀπήρχοντο τῶν ἱερῶν, τ. ε. τῶν θυσιῶν Mſ. Baſ.

ead. l. 9. Ὁ γὰρ παρέλκει &c.) Durus fuerit particulae γὰρ pleonaſmus, & fortaſſis exemplo etiam carens. Aſſumere autem ἀπὸ κοινοῦ verbum παρημέλουν, ut ille vult, non poſſumus, propter negativam vocem οὔτε. quae ne obſtaret, dicendum eſſet, παρημέλουν γὰρ, οὔτε ἐν πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς διδ. &c. At tertium illud remedium, quod ab eo affertur, ut διδόντες accipiatur pro ἐδίδοσαν, reiiciendum quidem omnino non eſt: ſed malim ſuſpicari, verbum ἦσαν relictum eſſe ſubaudiendum, aut etiam a librario fuiſſe omiſſum. Saepe enim praeteritum imperfectum ita circumloquitur. STEPH.

ead. l. 10. Ὅμηρος) Iliad. θ', v. 307. Annotat ibi parvus Scholiaſtes, Ἀττικισμὸν eſſe βριθομένη pro βρίθεται. Et Euſtathius ad eum locum pag. 714 tradit, veteres quoſdam interpretes in ea ſententia fuiſſe. Ipſe & ibidem & aliis locis putat ſuppleri poſſe verbum ſubſtantivum: ut in Thucydide hic Stephanus.

ead. l. 13. Διδόντες τὰς καταρχὰς) Pro καταρχὰς ſubſtituo ἀπαρχάς. Steph. Non omnino auſim reiicere καταρχὰς, cum conſtet, κατάρχεσθαι non minus verbum ſacrorum eſſe, quam ἀπάρχεσθαι. In Caſſ. haec non leguntur.

ibid. Ἔθος γὰρ ἦν ἀρχιερέας) Quae de hoc more in Notis Hudſoni ad Thucydidem leguntur, ſunt e Valeſio ad Excerpta Peireſc. pag. 7. Sed videri debent, quae habet vir ſummus Ezech. Spanhemius Diſſertat. IX de Praeſt. & Uſu Numiſm. ant. pag. 575.

ead. l. 17. Οὐ γὰρ πλέον &c.) Hoc dicere, οὐ πλέον εἶχον ναυτικὸν, eſſet, ei quod a Thucydide ſcribitur, ναυτικῷ δὲ καὶ πολὺ προέχειν, contradicere: quare non dubito, quin librarius particulam τότε hic omiſerit, cum ſcriptum eſſet, οὐ γὰρ τότε πλέον εἶχον ναυτικόν. Intelligit enim, Thucydidem dixiſſe ἔστιν ὅτε, id eſt, *aliquando:* quod non ſemper de iis dici hoc poſſet, atque adeo tunc verum id non comperiretur. Steph. Οὐ γὰρ ἀεὶ πλέον Mſ. Baſ. Reg. Caſſ. Roſtg.

ead. l. 19. Ἀντὶ τοῦ, ὁμοίως &c.) Cur non potius κατὰ τὴν προενοίκησιν a nobis διὰ τὴν προενοίκησιν exponetur, cum haec praepoſitionis κατὰ ſignificatio & huic loco ſit aptiſſima, & Thucydidi uſitatiſſima? Steph.

ead. l. 23. Ἀεὶ γὰρ τὸ μυθῶδες φεύγει) Scribit, *Thucydidem ſemper fugere, quod fabuloſum eſt*, ideoque hoc de Phaeacibus, *eos antea Corcyram incoluiſſe*, tanquam ex ipſorum Corcyrenſium opinione, non ſua, dicere. At huic annotationi opponi duo poſſunt: unum, Thucydidem, cum penes alios fidem alicuius rei eſſe, eamque tanquam certam a ſe non referri, oſtendere vult, adiicere, ὡς λέγεται, (quod ab aliis etiam adiici videmus) cum tamen neque haec verba, neque alia huiuſmodi hic adiiciantur: alterum, non eſſe rem minime veriſimilem, & quae ideo fabuloſa videri queat, Phaeaces Corcyrae priores incolas fuiſſe. Steph.

ead. l. 24. Φαιάκων ἐς τὰ &c.) Particulam ἐς ab illo poſitam non puto, tanquam ex verbis Thucydidis ſumtam, ſed ut ſubaudiendam. Moris eſt tamen, voculam κατὰ in huiuſmodi locis potius ſubaudire. Steph.

ead. l. 26. Διὰ τὴν φήμην) Τοῦτ᾽ ἔστι διὰ τὴν φήμην Mſ. Baſ.

ead. l. 37. Τοὺς πλουσίους &c.) Quod dicit τοὺς πλουσίους, ſumit ex illo Thucydidis loco I, 24, ὁ δῆμος αὐτῶν ἐξεδίωξε τοὺς δυνατούς. Steph. Τοὺς φυγάδας abſunt a Caſſ.

Pag. 320. *l.* 1. Στασιάσωσιν) Hic in Roſtg. haec addebantur: Τρία εἴδη ὀλιγωρίας, καταφρόνησις, ἐπηρεασμὸς, καὶ ὕβρις.

F 2

τούτων γὰρ καταφρονεῖ τις, ἃ μηδενὸς ἄξια ἡγεῖται. καὶ γὰρ ὁ ἐπηρεάζων φαίνεται καταφρονεῖν. ἔστι γὰρ κατὰ Ἀριστοτέλην ὁ ἐπηρεασμὸς, ἐκποδισμός. Sunt ex Ariſtotele II Rhetoric. 2, ubi recte ἐμποδισμός.

ibid. Ἢ κατ' ἀπειλὴν) Deſunt Caſſ.

ead. l. 5. Καὶ ἐκστρατ.) Cur ἀλλὰ per καὶ hic exponeret? aut quomodo ita exponere poſſet? Potius certe, cum ἀλλὰ hic ſit *itaque*, illum διὸ καὶ hic ſcripſiſſe crediderim. STEPH.

ead. l. 7. Τοῦτο γὰρ — προσλαβόντες) Non leguntur in Caſſ.

ead. l. 9. Γῆ ἀμφιθάλασσος) Pro his in Caſſ. eſt μεταξυλογία.

ead. l. 11. Ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁ. ἰ. τ. Ἐ. δ.) Ἴσῃ καὶ ὁ. τ. Ἐ. δηλονότι. Cetera deſunt Caſſ.

ead. l. 14. Ἀλλὰ ἔχειν &c.) Haec verba, ἔχειν λόγον ὅτι συνήργησεν εἰς τὴν ἀποικίαν, afferuntur ad expoſitionem iſtorum, quae mox ſequutur apud Thucydidem, μετέχειν δὲ βούλεται τῆς ἀποικίας. Sed videndum, an iſta illis bene exponantur, cum aliud ſit μετέχειν τῆς ἀποικίας, id eſt, *participem fieri coloniae*, quam ἔχειν λόγον ὅτι συνήργησεν εἰς τὴν ἀποικίαν, id eſt, *reputari adiutorem deductionis coloniae*, id eſt, *adiumentum ad deducendam coloniam attuliſſe*. STEPH.

ead. l. 17 & 18. Πάλη) Παλὴ & Σαμαία Caſſ. Roſtg.

ead. l. 21. Σημείωσαι — συναγωνιστὰς) Non habet Caſſ.

ead. l. 26. Ἀντὶ τοῦ, ἔλεγον &c.) Iſta, ἀντὶ τοῦ, ἔλεγον δὲ ὅτι, ἐρωτήσωμεν καὶ τὸ μαντ. & quae ſequuntur, ad ſequentia pertinent. ſunt enim expoſitio horum, ἤθελον δὲ καὶ τῷ ἐν Δελφοῖς μαντείῳ ἐπιτρέψαι. STEPH. Omnia, quae in ſcholio poſt κριθῆναι ἐβούλοντο leguntur, abſunt a Caſſ. Verbis autem ἀντὶ τοῦ, ἔλεγον &c. in Mſ. Baſ. praeponuntur ſequentia Thucydidis ἤθελον δὲ καὶ &c. quo pertinere viderat Stephanus.

ead. l. 33. Ἀντὶ τοῦ βιαζ.) Hanc activam vocem in meo Theſauro non aliunde, quam ex Homero, exhibui: ac tutius fortaſſe fuiſſet huic Scholiaſtae, admonere, βιαζομένων dici ἐνεργητικῶς, quam vocem illam ἐνεργητικὴν, quae in ſoluta oratione locum vix invenit, ad eius expoſitionem afferre. STEPH.

ead. l. 35. Ἄλλους ἀπὸ &c.) Aliquis mendum huic ſubeſſe loco ſuſpicetur: at ego dicere illum exiſtimo ἄλλους ἀπὸ τῶν παρόντων φίλων pro eo, quod eſt ἄλλους ἢ τοὺς παρόντας φίλους. Cum autem in hac expoſitione nulla ratio habeatur adverbii μᾶλλον, (de eo quidem certe taceatur) in ſequente iungendum eſſe dicitur cum φίλους. Sed ad verbum ποιεῖσθαι referre malim, *coactum ſe iri facere potius alios, quam qui nunc eſ-*

ſent, amicos: ut intelligatur, *ſe ad alias amicitias confugere coactum iri, potius quam talia paterentur.* STEPH.

ead. l. 36. Τῶν νῦν &c.) Cum ὄντων, in ſua ſignificatione ſimpliciter acceptum, optime loco iſti conveniat, mirum eſt, tam novam illi dari, cum pro ἰσχυόντων poſitum dicitur. Ponenda certe haec ἐξήγησις fuerit (meo quidem iudicio) inter illas, quae a me voce nova θρασύκαινοι appellantur. Dum enim ἐξηγηταὶ, id eſt, *expoſitores*, τὸ φιλόκαινον afferunt θρασὺ, (id eſt, *audax ſtudium novitatis*) aliquam περιέργως ſimul & ματαίως ſubtilem expoſitionem procul arceſſunt, ubi ſimplici & e propinquo petita contenti eſſe poterant. STEPH.

ibid. Λέγει δὲ) Quod hic λέγει, alibi, magis apto verbo utens, dicit αἰνίττεται. STEPH.

ead. l. 38. Ἀπάγωσιν) Non ἀπάγωσιν, ſed ἀπαγάγωσιν, eum legiſſe oſtendit ἀποστήσωσι. STEPH.

ibid. Οὐκ ἐναντία &c.) Merito certe huic etiam expoſitioni locus inter eas dabitur, quas modo dixi θρασυκαίνους a me appellari. Audax enim ea eſt in comminiſcenda nobis nova verbi ἀντιλέγειν ſignificatione, ubi ad novitatem confugere minime opus erat. Sed venia tamen paulo dignior hic, quam in loco illo, fuerit iſta audacia: quod ad eam non tantum ſtudio novitatis, ſed aliqua etiam ex parte coactus deveniſſe videri poſſit, cum ſe ex illo ἀντέλεγον expedire nequiret, ſi ſuam ei ſignificationem relinqueret. Cum enim dicerent Corcyrenſes ſe ποιήσειν ταῦτα, id eſt, *ſe iſta eſſe facturos, ſi viciſſim* (ita enim καὶ expono) *illi eos, qui intra Epidamnum eſſent, abducerent*: quomodo ἀντέλεγον hic de eo dicitur, quod contra ἔλεγον? Animadvertere igitur debuit, (attendat autem lector, ut diſcat, quomodo ex hoc aliiſque ſimilibus locis expedire ſe poſſit) ſub ἀντέλεγον contineri etiam ἔλεγον· perinde enim eſſe, ac ſi diceretur, ἀντιλέγοντες ἐκείνοις ἔλεγον, vel, ἀντιλέγοντες τοῖς ὑπ' ἐκείνων λεγομένοις, ἔλεγον. Ac, ne dubites, quin talis ſit verbi iſtius uſus, ita eum uti oſtendam verbo ἀντειπεῖν, quod ſynonymum eſt. Nec, ut exemplum afferam, longe abibo. ita enim I, 40 dicitur, φανερῶς δὲ ἀντείπομεν, τοὺς προσήκοντας ξυμμάχους αὐτόν τινα κολάζειν. Eodem enim modo ἀντειπόντες hic intelligendum eſt, ἀντειπόντες ἐκείνοις εἴπομεν, vel, ἀντειπόντες τοῖς ὑπ' ἐκείνων λεγομένοις, εἴπομεν. STEPH.

Pag. 321. *l.* 2. Ἑτοίμως ἔχουσιν) Scribe ἑτοίμως ἔχειν, ut infinitivus infinitivo reſpondeat. Ceterum haec expoſitio particulam δὲ poſt σπονδὰς non agnoſcit: ac videtur certe il-

la loco huic magis impedimento, quam adiumento eſſe, & modo non eum corrumpere: cum ad hanc ſeriem reducenda eſſe verba exiſtimem, ἑτοίμοι δὲ εἶναι καὶ σπονδὰς ποιήσασθαι ὥστε ἀμφοτέρους μένειν κατὰ χώραν ἕως ἂν ἡ δίκη γένηται. Idem autem & Scholiaſtae hic placuiſſe liquet, addenti per parentheſin, εἰ μὴ ἐκεῖνο βούλονται. Sed ὥστε deſiderari puto ante μένειν· idemque fortaſſe & de accuſativo ἀμφοτέρους dici poſſit, qui exponitur illis verbis, καὶ τοὺς πεμφθέντας Κορ. &c. Veriſimile eſt enim, totum hoc Scholium ab eo ita ſcriptum fuiſſe, ἀντὶ τοῦ, ἑτοίμως ἔχειν (εἰ μὴ ἐκεῖνο βούλονται) σπονδὰς ποιήσασθαι, ὥστε μένειν ἐν Ἐπιδάμνῳ ἀμφοτέρους, ἤγουν καὶ τοὺς πεμφθέντας Κορινθίων καὶ τοὺς πεμφθέντας Κερκυραίων, μηδὲν πρ. Sed nec duo haec vocabula κατὰ χώραν ab eo fuiſſe praetermiſſa crediderim poſt μένειν. Ad eorum certe explicationem adiiciuntur iſta, μηδὲν πράττοντας εἰς κάκωσιν. Atque his ſimilia ſtatim adiiciuntur in Scholio ſeq. ubi κατὰ χώραν, vel potius κατὰ χώραν μένειν, explicatur. poſtquam enim ἐφ' ἡσυχίας ſignificare dixit, addit, ἵνα μὴ ἐν τῷ μεταξὺ ἀλλήλους ἀδικῶσι. Verum paulo liberior eſt haec expoſitio: ſimplicior autem fuiſſet, ſi dixiſſet, μένειν κατὰ χώραν eſſe, quod alibi uno verbo dicit ἡσυχάζειν. STEPH.

ead. l. 9. Καὶ μὴν) Obiectio haec, ſicut & aliae nonnullae, quae ab eo afferuntur, (de omnibus enim non loquor) digna certe eſt, quae a nobis attente conſideretur. Verum enim eſt, quod ſcribit, eum, cum hic dicat tantum millia duo militum gravis armaturae, antea tria millia dixiſſe. nam ſupra c. 27 legitur, αὐτῶν δὲ Κορινθίων νῆες παρεσκευάζοντο τριάκοντα, καὶ τρισχίλιοι ὁπλῖται. Ad hanc obiectionem ille ita reſpondet, ut dicat, vel aliis illis mille opus non fuiſſe, vel eos hoc feciſſe, (id eſt, illis duobus millibus contentos fuiſſe) quod Corcyrenſes contemnerent. Fortaſſe autem alia duo ſunt, quorum alterum non male ad hanc obiectionem reſponderetur: nimirum, vel tot milites haberi non potuiſſe, quot παρεσκευάζοντο, vel alterutrum locum apud Thucydidem depravatum eſſe. STEPH.

ead. l. 11. Ἢ καταφρονοῦντες &c.) Ἢ καὶ καταφρονοῦντες &c. Caſſ. Roſtg. Ἢ καὶ καταφρονοῦντες τ. Κ. τ. ἐποίουν Mſ. Baſ.

ead. l. 17. Εὐτρεπίσαντες) Totum hoc ſcholion abeſt a Caſſ. in quo ad ζεύξαντες haec annotata erant: ζεῦγμα αὐταῖς ἐνθέντες εἰς τὸ συνέχεσθαι.

ead. l. 22. Ἐπισκευάζω &c.) Expoſitionem hanc ſequendo, dicendum eſſet, has quoque naves, quas Thucydides ſcribit

illos ἐπισκευάσαι, veteres fuiſſe: quod tamen ille nec dicit, nec a nobis vult intelligi: contra enim haſce alias (nam dicit τὰς δ' ἄλλας) diſtinguit ab iis, quas παλαιὰς vocavit. Erantne igitur novae hae aliae? Hoc certe negaret hic enarrator, cum in praecedente Scholio nullam fuiſſe novam dicat, atque hoc ex iis, quae ab hoc hiſtorico ſcribuntur, colligat. Verum dicere poſſumus, haſce alias, medias quodammodo inter veteres & novas fuiſſe. STEPH. Fateor, non deeſſe auctorum loca, quae, quam Scholiaſtes h. l. verbo ἐπισκευάζειν tribuit, ſignificationem adſtruant. Nihil tamen obſtat, quo minus, ſi de refectione capiantur priora, ζεύξαντες τὰς παλαιὰς ω. π. ε. altera illa, quae ſequuntur manifeſte ſatis diſtincta, καὶ τὰς ἄλλας ἐπισκευάσαντες, de apparatu ſeu inſtructione navium, non σαθρῶν, ſed armamentis tantum indigentium intelligamus. Dicitur enim ἐπισκευάζεσθαι ἡ ναῦς eo modo, quo equus, ſcil. ut hic ephippio, habena &c. ſic illa velis, remis, περιφράγμασιν, ἐπάλξεσιν &c. quod hodie appellamus *equipper.* GRAMM. Quae hic poſt οἰκοδόμος leguntur, non habet Caſſ.

ead. l. 25. Προεῖπε γὰρ &c.) Hoc Scholium eſt in vocem τεσσαράκοντα. nam oſtendere vult, conſonum eſſe iſtud ei, quod dixit: id eſt, has 40 naves & illas 80 eum, quem dixit, numerum efficere, videlicet 120 navium. Harum autem mentionem habes in fin. c. 25, ubi triremes fuiſſe ſcribit. STEPH.

ead. l. 26. Τὴν ναυμαχίαν &c.) Dicit, hunc hiſtoricum exacta narratione iſtud navale proelium non eſſe perſecutum, ideo fortaſſe, quod ante eius tempora fuerit. Sed conſiderare debuit, quod a Dionyſio Halic. & obſervatur & reprehenditur, (iuſtius quidem certe, quam alia nonnulla) eum in huiuſmodi narrationibus ſui ſimilem non eſſe, ſed interdum quidem modum excedere, interdum contra ex iis etiam, quae neceſſario dicenda forent, quaedam praetermittere. Poſtquam enim dixit, illum minus eſſe accuratum περὶ τὰς ἐξεργασίας τῶν κεφαλαίων, atque πλείονας τοῦ δέοντος λόγους ἀποδιδόναι τοῖς ἐλαττόνων δεομένοις, vel contra ῥαθυμότερον ἐπιτρέχειν τὰ δεόμενα πλείονος ἐξεργασίας, exempla huius rei ex eius deſcriptionibus proeliorum navalium affert. Deinde illum idem κατὰ τὰς πεζικὰς μάχας, quod περὶ τὰς ναυμαχίας, facere oſtendit. eſſe enim & ibi quaedam μηκυνόμενα πέρα τοῦ δέοντος, quaedam etiam contra συναγόμενα εἰς ἔλαττον τοῦ μετρίου. STEPH.

ead. l. 29. Καὶ αὗται μὲν &c.) Hanc narrationem, de qua ut imperfecta queritur, (cum dicit, eum ταύτην τὴν ναυμα-

χίαν οὐκ ἀκριβῶς διηγεῖσθαι) quodammodo ſupplere voluiſſe videri poteſt, cum ſcribit, quindecim quidem illas Corinthiorum naves omnino profligatas, at vero ceteras perfoſſas (vel vulneratas, retinendo Graecam metaphoram) fuiſſe: multoſque fuiſſe abductos captivos. STEPH.

ead. l. 36. Κορίνθιοί εἰσι) Poſt haec verba in Mſ. Baſ. Caſſ. & Roſtg. ad voc. τροπαῖον haec ſcripta erant: τροπαῖον ἡ παλαιὰ Ἀτθὶς, ἧς ἐστιν Εὔπολις, Κρατῖνος, Ἀριστοφάνης, Θουκυδίδης, τρόπαιον (τροπαῖον rurſus perperam Caſſ.) ἡ νέα Ἀτθὶς, ἧς ἐστι Μένανδρος καὶ οἱ ἄλλοι. Eadem ſunt in Scholiaſte Ariſtophanis & Suida. Vid. notata ad Thucydidem. In Caſſ. haec manu antiqua minio ſcripta erant.

Pag. 322. *l.* 5. Ἀεὶ Θουκ.) Nimium generaliter loqui hoc certe eſt, dicere, a Thucydide ſemper τὸν πλεῖστον dici, genere maſc. neque enim (opinor) verum hoc alibi, quam in hoc loquendi genere, comperietur: quod & I, 5 habemus, ubi ſcribitur, καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιοῦντο. Alii certe & hic & illic neutro genere utentes τὸ πλεῖστον dixiſſent. Sic vero παράλογον dici a Thucydide genere maſculino annotat pag. 340, ἀρσενικῶς τὸν παράλογον. De verbi autem ellipſi, quae in huiuſmodi eſt locis, in Proparaſceue admonui. STEPH. Ἀεὶ ὁ Θουκυδίδης Caſſ. & Roſtg. & ἀρσενικῶς λέγει Roſtg. Εἴωθε Θ. τ. π. λέγειν ἀρσενικῶς Mſ. Baſ.

ead. l. 7. Ὑπὸ τῶν Κερκ.) Fortaſſe ante haec verba ὑπὸ τῶν Κερκυραίων praecedebat aliquod paſſivum, quo ἐπόνουν exponebatur: cuiuſmodi fuerit ἐταλαιπωροῦντο. STEPH.

ead. l. 8. Ὁ τόπος) Poſt ὁ τόπος deeſſe quaedam exiſtimo. STEPH.

ead. l. 9. Ὀργῇ φέροντες) Vehementem quandam animi notat impatientiam, ad maius intenſiuſque ſtudium incitantem, cladem ſibi illatam ulciſcendi. Vide, quae de ὀργῇ docte obſervat Euſtathius p. 8. GRAMM.

ead. l. 12. Ὁ ἀπὸ πολ.) Vocabulum φίλος vel relictum eſſe ſubaudiendum, vel a librario praetermiſſum videtur poſt haec verba, ὁ ἀπὸ πολέμου. STEPH.

ead. l. 16. Μάλιστα συμφέροντα &c.) Fallitur in eo, quod μάλιστα cum ξύμφορα iungit, cum a Thucydide iungatur cum ἀναδιδάξαι. Hic enim, ut aliis pleriſque locis (non minus apud ceteros ſcriptores, quam apud hunc) adverbio μάλιστα, ſequente μὲν, reſpondent tres illae voculae, εἰ δὲ μή. cum quibus repetendum idem verbum, ἀπὸ κοινοῦ ſubauditum, ſed ita ut infinitivus modus in alium mutetur, hoc pa-

cto: ἀναδιδάξαι πρῶτον, μάλιστα μὲν, ὡς καὶ ξύμφορα δέονται· εἰ δὲ μὴ ἀναδιδάξαιεν, videlicet τοῦτο, ὅτι ξ. δέονται, vel, εἰ δὲ μὴ δύναιντο ἀναδιδάξαι τοῦτο. Deinde & cum ὅτι γε ſubaudiri idem infinitivus debet: ut perinde ſit, ac ſi ita locutus eſſet, ἀλλά γε διδάξαι ὅτι οὐκ ἐπιζήμια, repetito ἀπὸ κοινοῦ verbo δέονται. Valla *μάλιστα μὲν* vertit, *quod maximum eſt*: cum potius reddere debuiſſet, *maxime quidem*, vel *potiſſimum quidem*. Terentius, (ut in meis Schediaſmatis docui) *principio quidem* interpretatur: ſed hic iſta interpretatio aptum minime locum haberet, quod *primum* praecedat. STEPH.

ead. l. 21. Ἡμᾶς τοὺς Κερκ.) Si ita ſcripſit, ἡμᾶς τοὺς Κερκ. male ex genere ſpeciem fecit, id eſt, quod de omnibus illud quod ait facientibus dictum eſt, ad Corcyrenſes reſtrinxit: ac non animadvertit, hoc ſibi non licere per ea, quae ſequuntur, verba, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς νῦν. Potius igitur mihi perſuadeo, ſcriptum ab eo fuiſſe, ὥσπερ ἡμᾶς τοὺς Κερκ. oſtendere volente, verba illa, quae ſequuntur, ad articulum τοὺς pertinere, & nominativum ἡμεῖς in accuſat. ἡμᾶς mutante: niſi forte hanc lectionem, non illam, in ſuo exempl. habuit. Sed neque noſtram lectionem mutare, neque his verbis aliam dare ſedem (in examinando ſenſu) oportet: cum ſubaudiatur ἀπὸ κοινοῦ verbum δεόμεθα, hoc modo, ἥκοντας παρὰ τοὺς πέλας ἐπικουρίας δεησομένους, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς νῦν δεόμεθα. STEPH.

ead. l. 22. Πέλας τῇ γνώμῃ) Ex non intellecto uſu adverbii πέλας, articulum praefixum habentis, in ridiculum errorem incidit, cum πέλας iungendum cum γνώμῃ putavit. Ubi vero hunc dativum invenit? In iis, quae I, 32, τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ ξυγκινδυνεύειν. Hinc certe dativum γνώμῃ mutuatus, ſcribit, *Eos qui ſunt* πέλας τῇ γνώμῃ. *Non enim Corcyra eſt* πέλας τῶν Ἀθηναίων, id eſt, *prope Athenienſes*: (niſi potius Ἀθηνῶν ſcripſit: ita ut interpretantum ſit, *non enim prope Athenas eſt Corcyra*.) Sed videamus, quomodo ex loco illo dativum hunc mutuari potuerit. Cum ſcribat Thucydides, τὸ μὴ ἐν ἀλλοτρίᾳ ξυμμαχίᾳ τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ ξυγκινδυνεύειν, quis fateri non cogatur, dativum γνώμῃ non cum πέλας, ſed cum verbo ξυγκινδυνεύειν iungi? Quod tamen ſi cui manifeſtum non ſit, at ipſe manifeſtum faciam, ubi ad ea verba, quae de dativo illo γνώμῃ ſcribuntur, venero. Ceterum non in hoc ſolum, ſed in aliis etiam Thucydidis locis, τοὺς πέλας, quod proprie ſonat, *eos qui prope ſunt*, ſeu *vicinos*, dici eo ſenſu, quo paſſim in Teſtamenti novi ſcriptis legimus dictum τοὺς πλη-

σίον, (quod adverbium illi ſignificatione reſpondet) Theſaurus meus ſatis docere poteſt. Non dubium certe eſt, quin in vulgari illo & Chriſtiano homine digno praecepto, *Quod tibi fieri nolis, alteri ne feceris*, apte hoc *alteri* ſimus interpretaturi τῷ πέλας. Hoc Valla cum ignoraret, (quod minus mirum minuſque venia indignum videri poteſt, cum idem hic Scholiaſtes, aut is ſaltem, qui ſcholium illud ſcripſit, ignoraverit) eius interpretatio ad hoc adverbium, habens articulum praefixum, tanquam ad ſcopulum quempiam, paſſim impegit, alio alibi modo id reddens. Hic certe a vulgari etiam & trita huius vocabuli ſignificatione, (quae & non praefixo articulo ei datur) diſcedens, τοὺς πέλας vertit *externos*. STEPH.

ead. l. 25. Τὸ βέβαιον, θηλυκῶς) Fortaſſe ſcripſerat σημειῶσαι τὸ βέβαιον θηλυκῶς. Non minus autem σημειοῦσθαι dignum fuit I, 2 ἀναγκαίου, poſitum itidem in genere feminino. STEPH. Σημείωσαι τ. β. θ. Mſ. Baſ. ut coniiciebat Steph.

ead. l. 28. Καὶ δικαίως &c.) Rectius ſcriberetur, διὸ καὶ δικαίως ἂν τυχεῖν ὧν δέονται. STEPH.

ead. l. 30. Τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ) Mirum minimeque fide dignum, quod hic ſcribit, voculam δὲ pro γὰρ eſſe poſitam: cum in his ratio eorum, quae dicta ſunt, minime reddatur. Huic certe voculae aut ſolitum dari uſum, aut, ſi pro alia poni, potius pro οὖν, quam pro γὰρ, putandum eſt: perinde ac ſi diceret, *Sciebant Corcyrenſes aequum eſſe, ut qui aliorum opem imploratum veniunt, eos edoceant, tale eſſe, quod a ſe petitur, ut ipſis utilitatem aut ſaltem nullum damnum ſit allaturum: ſin minus* &c. *Cum itaque firmam ſe fidem vobis facturos confiderent, nos miſerunt.* STEPH.

ibid. Μετὰ τῆς ξυμμ.) Μετὰ συμμαχίας προυφειλομένης. Εὐτελίζει τῶν Κορινθίων τὴν χάριν τῶν κ' νεῶν. Roſtg.

ead. l. 32. Δεύτερον &c.) Secundum *prooemium* ab his verbis incipere dicit, τετύχηκε δὲ τὸ αὐτὸ ἐπιτ. &c. at ego ſecundam *prooemii* partem potius eſſe dicerem. Verum & tertium *prooemium* conſtituit, ut paulo poſt videbis. STEPH.

ead. l. 33. Ἰδιοπραγμονεῖν) Ἰδιοπραγεῖν Mſ. Baſ. & l. 34 εἴποιμι ἄν.

ibid. Λέγει ἐπιτήδευμα) Roſtg. addit: ἀναφορὰν ὑμῖν εἰς ὑμῶν συμμαχίαν τὸ ἰδιοπιστεῖν ἡμᾶς καθὸ ἔρημοι ἐσμὲν ξυμμαχίας.

ead. l. 34. Ἄλλως) Vocabulum iſtud ἄλλως frequenter in aliis etiam ſcholiis occurrit, & ſicut hic, ita & ibi, eum, quem in Proparaſceue dixi, uſum habet: ſed minus uſitate

hic poſt illam vocem ἄλλως alius Scholiaſtes loquens inducitur, & iis, quae proxime praecedunt, ita contradicens, ἐγὼ δὲ ἐπιτήδευμα εἴποιμι, (niſi εἴποιμι ἂν ſcribendum eſt) τὸ αἰρ. &c. Verum, dum ſe contradicere putat, nihil minus quam contradicit: ſi modo verba illa ἰδιοπραγμονεῖν & ἡσυχάζειν bene intelligantur. hic enim ἐπιτήδευμα (id eſt, *inſtitutum*) eſſe dicit, μηδενὶ ξυμμαχεῖν, id eſt, *nulli auxilium ferre*; (niſi potius, ad exprimendam Graeci verbi vim dicendum eſt, *ſociale auxilium ferre*) at ille, cum dicit ἰδιοπραγμονεῖν & ἡσυχάζειν, non aliud quam illud ipſum vult ſignificare. Nam ἰδιοπραγμονεῖν, eſt, *non res aliorum, ſed ſuas tantum agere*: (vel, *agere ſua negotia, non ſe alienis implicantem*) ἡσυχάζειν autem, *quieſcere*: quae de illo apte dicuntur, qui nulli fert auxilium. Is enim alienis negotiis nequaquam ſe implicat. a qua re qui abſtinet, is comparatus cum aliis, qui non tantum ſuarum, ſed alienarum etiam, rerum curam gerunt, videtur ἡσυχάζειν, id eſt, *quieſcere.* Thucydides autem non ἰδιοπραγμοσύνης, ſed ἀπραγμοσύνης appellatione illam etiam ἡσυχίαν aliquoties indicat, quae bello opponitur, id eſt, *pacem.* STEPH. Secundum hoc ſcholion non habet Caſſ.

ead. l. 36. Καὶ δεόμεθα &c.) Cum verbo δεόμεθα genitivum συμμαχίας ſcriptum fuiſſe exiſtimo: & ἀφ' vel παρ' ante ὧν. & hanc totius loci ſcripturam fuiſſe, νῦν γὰρ (φησὶ) καὶ συμμαχίας δεόμεθα ἡμεῖς, καὶ ἀφ' ὧν, εἰ πρὶν ξυνεμαχοῦμεν, ἐμέλλομεν νῦν βοηθείας ἀπολαύνειν, ἀποτυγχάνομεν· id eſt, *Nunc enim* (inquit) *& nos ſociali ope egemus, & a quibus auxilium accepturi eramus, ſi antea ſocii fuiſſemus,* (vel, *ſi antea ſocietatem coiviſſemus*) *ab illis repulſam patimur.* STEPH.

Pag. 323. *l.* 1. Καθὸ ἔρημοι &c.) Scholium hoc, καθὸ ἔρημοι ἐσμὲν ξυμμαχίας, videtur potius ſcriptum in iſta verba fuiſſe, ἔρημοι δι' αὐτὸ κατέστημεν. Sed καθὸ abeſſe mallem. IDEM.

ead. l. 2. Ἡ ἰδιωτεία) Hic ἰδιωτεία nominatur, quae potius ἰδιοπραγμοσύνη vocanda eſſet, ſequendo illum verbi ἰδιοπραγμονεῖν uſum, de quo dictum fuit in Scholio in verba illa, τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα. STEPH.

ead. l. 3. Εἰ κατὰ πατέρων) Fortaſſe non πατέρων, ſed πατρίδος, ab huius Scholii auctore ſcriptum fuit. Sed enim eum vix eſſe eundem illum crediderim, qui in praecedentibus, ubi dicitur ἥκοντας παρὰ τοὺς πέλας, dativum γνώμῃ cum adverbio illo πέλας ſubaudiendum exiſtimat. Nam is, a quo iſta ſcribuntur, animadvertiſſe videtur, dativum γνώμῃ cum verbo ξυγκινδυνεύειν iungi, & ſenſum eſſe, *nolle, in praeſtando*

ſociali auxilio, periculi, quod ex alieno conſilio impendet, (vel; *quod alienum conſilium affert*) *participem eſſe.* Obſerva autem, dictum eſſe ἐν ἀλλοτρίᾳ ξυμμαχίᾳ pro eo, quod eſt, ἐν τῷ ξυμμαχεῖν ἄλλοις, vel ἄλλῳ. Sic autem loquendo, pro τοῦ πέλας, dicendum fuiſſet αὐτοῦ· hoc modo, τὸ μὴ, ἐν τῷ ξυμμαχεῖν ἄλλῳ, τῇ αὐτοῦ γνώμῃ ξυγκινδυνεύειν. Eſt porro dictum τὸ μὴ ξυγκινδυνεύειν pro eo, quod eſt τὸ μὴ βούλεσθαι ξυγκινδυνεύειν. Ceterum illa verba, ἐν ἀλλοτρίᾳ ξυμμαχίᾳ, cum praecipuum in hac periodo locum teneant, (quippe quae ad ea, quae περὶ τῆς ξυμμαχίας dicta ſunt, referantur) tamen a Melanchthone fuerunt omiſſa, locum hunc ita interpretante, *Iamque accidit, ut quod antea videbatur eſſe prudentiae, nolle implicari periculis alieno arbitrio, id ſtulte cogitatum fuiſſe & attuliſſe infirmitatem appareat.* STEPH. Ἢ κατὰ πατέρων Roſtg.

ead. l. 4. Τρίτον προοίμιον) Nihilo magis aſſentiri illi poſſum, tertium hic eſſe *prooemium*, quam ſecundum eſſe in eo, ubi illud conſtituit, loco. Neque tamen, ſicut ibi ſecundam *prooemii* partem dicere maluiſſem, ita hic tertiam dixerim: quoniam haec periodus ex proxime praecedente pendet, cum ratio eius, quod in ea dictum eſt, reddatur. Ideoque quod de particula δὲ antea noſter hic Scholiaſtes dixit, de hiſce duabus iuſtius diceret, eas pro γὰρ poni. Rationem enim afferunt Corcyrenſes, cur ἀσθένεια dixerint. STEPH.

ead. l. 7. Ἀττικὴ ἡ σύντ.) Atticae potius, quam communis linguae, eſſe hanc ſyntaxin, vix mihi perſuadere queo. Nam ſi haec linguae Atticae eſt, quamnam communis eſſe dicemus? an ſyntaxin cum accuſativo? Atqui in meo Theſauro, ex iis etiam ſcriptoribus, qui Attici habentur, hanc quoque in eadem ſignificatione conſtructionem affero. STEPH.

ead. l. 8. Ἤγουν, εἰ &c.) Haec, ἤγουν, εἰ δουλωθείημεν αὐτοῖς, ſunt expoſitio illorum verborum, εἰ ἐσόμεθα ὑπ' αὐτοῖς· (licet, ut tempus tempori reſponderet, dicendum foret, εἰ δουλωθησόμεθα αὐτοῖς) illa autem, quae de Attica ſyntaxi dicit, velut per parentheſin interiiciuntur. Quae admonitio ad alios etiam quoſdam locos reddat te cautiorem oportet. STEPH. Haec verba ἤγουν, εἰ δ. α. non ſunt in Caſſ.

ead. l. 9. Ἀταραξίᾳ) Pro ἀταραξίᾳ ſubſtituo ἀπραξίᾳ: hanc enim expoſitionem etſi parum probo, tamen cum illa convenit, quam prius habuimus, ubi ἰδιοπραγμοσύνη & ἡσυχία coniungebantur. Ubi etiam ἰδιοπραγμοσύνην vocari, quod a Thucydide vocatur ἀπραγμοσύνη, dictum a me fuit. STEPH.

ibid. Ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες) Quid ſignificari putem in hoc Scholio ἀγώνων appellatione, dixi in Proparaſceue. STEPH.

ead. l. 11. Περιφραστικῶς &c.) Immo periphraſin hic eſſe minime credendum eſt, cum ſenſum aptiſſimum rei, de qua agitur, efficiat vox ξυντυχία, ſi ſua ſignificatio ei relinquatur. Perinde eſt enim, ac ſi diceret, ἡ γὰρ ξυντετυχηκυῖα ἡμῖν χρεία, καλὴ κατὰ πολλὰ ὑμῖν γενήσεται, id eſt, *Quae enim nobis contigit* (vel *ſupervenit*) *neceſſitas, vobis commoda multis modis erit.* Vel, paulo liberius, *Quod enim nobis contigit auxilio veſtro indigere, id multiplicem vobis utilitatem eſt allaturum.* Recte enim καλὴ exponitur συμφέρουσα. STEPH.

ead. l. 12. Τὸ δίκαιον, πρῶτον &c.) Cum his vocibus τὸ δίκαιον, πρῶτον, ſubaudiri poteſt verbum προβάλλονται, ex pag. praecedente: quod Latino *allegant* ſum interpretatus. Eodemque modo l. 14, ubi ſcribitur, τὸ συμφέρον, δεύτερον. *Primum* (inquit) *aequitatem allegant, quemadmodum Corinthii: ſecundo autem loco, utilitatem.* Neque vero haec iis repugnant, quae antea dixit, *Corcyrenſis concionem magis allegare utilitatem: Corinthii, magis aequitatem.* Neque enim neceſſe eſt, id, quo magis nitimur, priore loco a nobis ſtatui. STEPH.

ead. l. 15. Μαρτύριον &c.) Nemo eſt, qui animadvertere non poſſit, μαρτύριον dici hic neutro genere: ideoque hic quoque vel legendum, vel perinde eſſe putandum eſt, ac ſi legeretur, σημείωσαι ὅτι μάρτ. &c. STEPH. Τὸ μαρτύριον οὐδετέρως μόνος ὁ Θουκυδίδης Caſſ. & Roſtg. qui addit λέγει.

ead. l. 16. Σπανιωτέρα μεγίστη) Non reſpondet vox μεγίστη, ſuperlativi gradus, voci σπανιωτέρα, quae eſt comparativi: ideoque μείζων ſcriptum ab eo fuiſſe crediderim. Sed quid attinebat, aliam nomini σπανιωτέρα, quam ſuam, ſignificationem dare? Adde, quod iſta non cohaerent, vocem σπανιωτέρα, quae *rarior* ſonat, exponere *maior:* & ſubiungere, *quae enim pulchra & utilia, ea ſunt rara.* Sed potius, ut expoſitio cum iis, quae adduntur, conveniret, dicendum erat, σπανιωτέρα idem hic eſſe, quod καλλίων vel χρησιμωτέρα. tum enim apte ſecuta haec fuiſſent, τὰ γὰρ καλὰ καὶ χρήσιμα. Verum ne illa quidem vocabula καλλίων & χρησιμωτέρα quaerenda erant ad expoſitionem eius, quo Thucydides uſus eſt: quin potius ſua ei ſignificatio relinquenda (uti dixi) erat: praeſertim cum is, qui ita loquitur, τίς εὐπραξία σπανιωτέρα, id eſt, *quae felicitas rarior,* voce utatur, quae latiſſime patet: cum res aliqua dici rara poſſit non ſolum ob magnitudinem, vel pulchritudinem, vel utilitatem, ſed alia

etiam de cauſa: &, cum rem aliquam ob raritatem commendamus, incertum relinquamus, quam potiſſimum praeſtantiam in ea commendare velimus. Placuit autem & in hac expoſitione refellenda aliquid verborum conſumere, ut eius etiam exemplo docerem, non quaslibet, quae in his ſcholiis occurrunt, *ἀβασανίστως* (ut vocabulo ipſius Thucydidis utar) admittendas eſſe: ac tum potiſſimum, cum vulgarem ſignificationem convenire loco poſſe videmus. Quod ſi tamen (ut ad eum, qui prae manibus eſt, revertar) ex illis tribus affectatis expoſitionibus eligenda una eſſet, *μείζων* melius cum *εὐπραξία* quam *καλλίων*, melius *καλλίων* quam *χρησιμωτέρα* quadraret. Nam *εὐπραξία* ſub ſe *τὸ χρήσιμον* comprehendit, aut (ſi ita potius loquendum eſt) *τὸ χρήσιμον* in ſe incluſum habet. STEPH. In Caſſ. *μεγίστη* recenti manu atramento ſcriptum erat: cetera vetuſta & minio.

ead. l. 17. *Τὰ δὲ χερείονα* &c.) Verba haec ſumta ſunt ex Homero. nam finis Homerici cuiuſdam verſus eſt, *ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ*. Teſtimonium autem hoc afferens, intelligit, *τὰ χερείονα* dici ab Homero de iis, quae *τοῖς καλοῖς* & *χρησίμοις* ſunt contraria. STEPH. Eſt Iliad. *α'*, v. 576.

ead. l. 18. *Ἀντὶ πολλῶν* &c.) Periodus haec, aut ſaltem hoc orationis membrum, primae Demoſthenis Olynthiacae principium eſt. Sicut autem eorum auctorem non nominat, ita etiam modo Homeri verba, eo non nominato, attulit: & non multo poſt Heſiodi verſum, non praefixo eius nomine, allaturus eſt. Ceterum minime dubium eſt, quin hunc Demoſthenis locum attulerit, quod eum a Thucydide ſuum loquendi genus mutuatum, aut ſaltem in eo imitatum eſſe Thucydidem, oſtendere vellet. Verum animadvertere debuit, hunc ſcriptorem non itidem dicere *εἵλεσθε ἂν*, ſed *ἐτιμήσασθε ἂν*· & non contentum his verbis, *πρὸ πολλῶν χρημάτων*, adiicere *καὶ χάριτος*. Adde, quod Demoſthenes phraſin illam non aliunde, (ut credibile eſt) quam ab ipſo vulgo, mutuari neceſſe habuerit. STEPH.

ead. l. 19. *Ἠγοράσατε*) Male omnino *ἐτιμήσασθε* exponitur *ἠγοράσατε*. Atque hoc vel ex eo apparet, quod non dicitur aliquis *ἀγοράζειν* quippiam *πρὸ πολλῶν χρημάτων*, ſed *ἀγοράζειν πολλῶν χρημάτων*. STEPH. Paulo inferius ad verba *ὀλίγοις δὴ ἅμα* in Roſtg. annotatum erat, *ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγοις. Ὅμηρος, ἦ ὀλίγον οἱ παῖδες*. Leg. *παῖδα*, ex Iliad. *ε*, v. 800: *Ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.* ubi *ὀλίγον* eodem modo exponit Scholiaſtes parvus, & *οὐδὲ ὅλως*. Sed non neceſ-

ſaria hic videtur illa interpretatio. Add. ad pag. 327 lin. 12.

ead. l. 23. Μηδὲ δυοῖν) Λείπει θάτερον. ἐν ὑπερβατῷ δὲ ἡ σύνταξις. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, μηδὲ ἀποτύχωσι, & quae ſequuntur. Caſſ. Roſtg. Λείπει τὸ θάτερον Mſ. Baſ. cetera ut in Caſſ. & Roſtg.

ead. l. 25. Προλαβεῖν) Τὰ πρῶτα λαμβάνειν Caſſ.

ead. l. 26. 'Αμαθεῖς &c.) Immo ſimplicius dictum hoc eſſe exiſtimandum eſt, μαθέτωσαν. perinde ac ſi ita loqueretur, μαθέτωσαν τοῦτο, ὅπερ ἀγνοεῖν δοκοῦσι, id eſt, *diſcant hoc, quod videntur ignorare.* At ille putat, eum uſum eſſe verbo μαθέτωσαν, ſignificante *diſcant*, tanquam innuentem, eos eſſe ignaros ob illam, quae ipſis inſit, improbitatem. Quaſi vero improbi magis probis ſint earum, quae notae eſſe debent, rerum ignari. STEPH.

ead. l. 30. Προείρηται) Suſpicor ſcriptum ab eo fuiſſe ἐξ ὧν προείρηται· volentem nos intelligere, *perſpicuum eſt ex iis, quae iam dicta ſunt.* Neque enim σαφές ἐστι dici poteſt ſignificare προείρηται. STEPH. Non interpretandum duco σαφές ἐστι per προείρηται, vel ἐξ ὧν προείρηται, (quemadmodum corrigere mavult Stephanus) niſi in hac ipſa oratione ſatis iam prolata fuiſſent Corinthiorum ἀδικήματα, quorum potiſſimum mox ſequentibus verbis commemoratur: προκληθέντες γὰρ &c. Igitur ſenſus erit: *Manifeſtum eſt, iamque exponam vobis.* GRAMM.

ead. l. 31. Παρακινηθέντες) Προκληθέντες clarum per ſe ſatis, neque idem denotat h. l. ac παρακινηθέντες, ſed *provocationem* tantum *litis dirimendae, aut componendae cauſa.* GRAMM.

ead. l. 35. 'Αντὶ τοῦ, ὁ. μ.) Quamvis Thucydides ὁ ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας λαμβάνων tantum dicat, vult nos intelligere, ὁ μηδ' ὅλως λαμβάνων· quod tamen non tam eſt exponentis, quod a Thucydide dicitur, quam corrigentis. Sic tamen & alibi ſub voce ἧσσον vult a nobis μηδ' ὅλως intelligi. STEPH.

ead. l. 37. 'Ασφαλέστατα) 'Ασφαλέστατος Mſ. Baſ. Roſtg. Ita Thucydides.

ead. l. 38. Τὸ μὲν ῥητὸν &c.) Aut reliquit aliquod verbum ſubaudiendum, aut (quod potius credo) a librario fuit omiſſum. Atque id fortaſſe fuit illud προβάλλεται, quo utentem pag. 322 l. 18 audivimus. STEPH.

Pag. 324. *l.* 2. Ἢ ἐν ὑποστιγμῇ) Quid ſit ὑποστιγμή, ſatis notum eſt: ſed quid ſit κολακεύειν ἐν ὑποστιγμῇ, non minus aliis, quam mihi, ignotum eſſe puto: nec dubito, quin minime, quo ſit haec vox modo hic exponenda, ſed quae in e-

ius locum ſubſtitui debeat, quaerendum ſit. Videtur autem adulationem huic loco ſubeſſe ex eo ſuſpicari, quod dicat non tantum *καὶ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑπηκόων*, ſed *καὶ οὐχ ἥκιστα ἀπὸ τῶν ὑμ. ὑπ.* quaſi eorum ditio, magis quam alia ulla, milites ſuppeditare poſſet. Verum alii ſunt in hac concione loci, qui multo iuſtius aliquid adulatorium habere dici queunt. Steph. In Caſſ. haec alio loco ſcripta erant; ſed non apparebat, quo pertinerent.

ead. l. 9. Λείπει τὸ χρὴ) Fallitur in eo, quod deeſſe putat verbum *χρὴ*, id eſt, ſubaudiendum eſſe: (nam ita accipi verbum *λείπει*, oſtendi in Proparaſceue) cum praeceſſerit *δίκαιον*, quod hic repeti debet *ἀπὸ κοινοῦ*. Dicitur autem *δίκαιον* pro *δίκαιόν ἐστι*. Steph. In Roſtg. ad l. 10 *εἰ δὴ μὴ*, adſcriptum erat *ἀπὸ κοινοῦ τὸ δίκαιον*.

ead. l. 10. Ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ &c.) Annotatio haec fortaſſe ſcripta fuit in iſtum locum, *καὶ ὅτῳ τάδε ξυμφέροντα μὲν δοκεῖ λέγεσθαι, φοβεῖται δὲ μὴ δι' αὐτὰ πειθόμενος, τὰς σπονδὰς λύσῃ*. Steph.

ead. l. 13. Τὸ μὲν δεδιὸς αὐτοῦ) Unicus tantum ſenſus ineſt auctoris verbis, quem perſpicuum putamus ſatis, extra multiplicem Scholiorum, non unius h. l. auctoris, explicationem. Gramm. In Caſſ. deſiderantur omnia poſt *ἀδεέστερον ἦν αὐτοῖς* uſque ad *οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι δεδιότες*.

ead. l. 24. Θαρσήσαντες &c.) Pro *θαρσήσαντες* & *ἀπωσάμενοι* potius *θαρσήσασι* & *ἀπωσαμένοις* dicendum fuiſſe videtur, ut hi dativi cum ſequentibus convenirent. Steph.

ead. l. 29. Εἰς τὸν σχεδὸν &c.) Locum hunc ἐλλιπῆ eſſe puto, & ab eo ita ſcriptum fuiſſe, *εἰς τὸν μέλλοντα καὶ σχεδὸν παρόντα πόλεμον*· ut vocabulo *σχεδὸν* exponatur Thucydidea vox *ὅσονού*· cui tamen poſtea & alia expoſitio datur. Idem.

ead. l. 31. Ἀντὶ τοῦ οὐχ ὅσον &c.) Aliter haec ab illo ſcripta fuiſſe perſuaſum habeo. Steph. Καὶ δηλοῖ τὸ οὐχ ὅσον non ſunt in Caſſ.

ead. l. 34. Ἀντὶ τοῦ ἀναγκῶν &c.) Prior expoſitio ſequenda potius eſt, quae *καιροὺς* vult *εὐτυχίας* & *ἀτυχίας* eſſe: ut duo haec contraria illis duobus contrariis, *οἰκειοῦται* & *πολεμοῦται*, reſpondeant: referendo videlicet *εὐτυχίας* quidem ad *οἰκειοῦται*, at vero *ἀτυχίας* ad *πολεμοῦται*. Steph.

ead. l. 36. Λείπει τὸ λέγομεν &c.) Non animadvertit, (quod mirum eſt) pendere haec a verbo *μάθοιτε*, ad quod tendit particula *ἂν*· alioqui non dixiſſet *λείπειν* verbum *λέγομεν*· quod ne ullum quidem habere hic locum poteſt. Videtur au-

tem alius enarratoris ſcholium eſſe iſtud, quo dativus pro nominativo poſitus dicitur, (quae certe mira & ne Thucydidi quidem uſitata eſſet antiptoſis) & intelligendum eſſe, *μάθοιτε ἂν οἵ τε σύμπαντες καὶ καθ' ἕκαστον*. Ac ne hoc quidem dicturus erat, ſi verba illa, *τοῖς τε ξύμπασι καὶ καθ' ἕκαστον*, in neutro genere poſita eſſe animadvertiſſet. STEPH. In auctoris verbis, *τοῖς δὲ ξύμπασι καὶ καθ' ἕκαστον, τῷ δ' ἂν — μάθοιτε*, ellipſis eſt noſtro & aliis familiaris. Intellig. praepoſ. *ἐν*. Faceſſat igitur Scholiaſtae illud *λέγομεν*, atque obſervatio de enallage dativi pro nominativo, inepta prorſus; nec enim in *σύμπασι* aut *ἕκαστον* intelliguntur *homines*, ſed *res* potius ac *momenta*. GRAMM.

ead. l. 38. Προδῶτε) Cum *πρόεσθε* exponat *προδῶτε*, eum ita legiſſe, non autem *προέσθαι*, manifeſtum eſt: ſed tamen verbum *μάθοιτε* nullum huic lectioni relinquere locum videtur. STEPH. Perperam lectum Scholiaſtae in textu fuit *πρόεσθε* pro *προέσθαι*. IDEM.

Pag. 325. *l.* 3. Ἀλλ' ἤδιον ἥψαντο) Suſpecta eſt vox *ἤδιον*. nec tam placet *ἥψαντο*, quam placeret compoſitum *καθήψαντο*· cum frequentior ſit verbi *καθάπτεσθαι* uſus pro *perſtringere*, vel *inceſſere*: & quidem eo ipſe etiam Thucydides utatur. Itaque Scholiaſtem hunc ſcripſiſſe, & ſcribendum eſſe crediderim, *ἀλλ' ἤδη καθήψαντο καὶ ἡμῶν*. STEPH. Ἤδη eſt in Caſſ.

ead. l. 6. Μαχούμεθα) Vel hic ſcribendum *μαχόμεθα*, quod paucis interiectis praecedit, vel ibi quoque *μαχούμεθα* ſcribi debet: ſed potius *μαχέμεθα* loco utrique convenit. IDEM.

ead. l. 10. Ἔχειν μάρτυρα &c.) Non veriſimile eſt, illum *αἰσχύνεσθαι* putaviſſe exponendum *ἔχειν μάρτυρα τῆς αἰσχύνης*· ideoque potius pertinere hoc Scholium dixerim ad genitivum *τῆς αἰσχύνης*, ut hic genitivus cum verbis illis *μάρτυρα ἔχειν* ſubaudiendus dicatur. STEPH.

ead. l. 11. Πόλις αὐτῶν &c.) Vel *αὐτῶν* vel *τῶν πολιτῶν* redundare videtur: ſed *αὐτῶν* potius expungendum crediderim. STEPH.

ead. l. 22. Αὐτάρκη θέσιν κειμένη) Urbs ſitu commodo gaudens adeo, ut tum facile praeda ſe offerat eius cupidis, tum in ea potienda ſibi ipſis cives ſufficiant, nec aliena indigeant ope ulla vel ſocietate, nec iudicium ſuper hac re cuiuſquam metuant. Id enim *αὐτάρκης* intelligi iubet h. l. Neque ſatisfacit expoſitio, vel quae in gloſſa Scholiaſtae, vel quae a Franc. Porto affertur, quam Latina ab Aemilio filio interpolata ver-

ſio ſequitur. Simplicius ſane Valla ipſe & Enenckelius, quorum hic: *Urbs ſane eorum ad hoc ipſum opportune ſita* &c. & ſimiliter quoque Gallicus: quorum nullus tamen omnem τοῦ αὐτάρκους emphaſin expreſſit. GRAMM.

ibid. Ἡ θέσις τῆς πόλεως) Ante haec verba in Roſtg. erat περιτροπὴ τὸ σχῆμα.

ead. l. 24. Ἐστὶ τῆς προαιρ.) Fortaſſe omiſſum eſt quodpiam vocabulum, quod hoſce genitivos τῆς προαιρέσεως & κακίας praecedebat: (cuiuſmodi fuerit ὑπηρέτις) alioqui ſcripturum fuiſſe illum τῇ προαιρέσει & κακίᾳ negare nemo poſſit. STEPH.

ead. l. 25. Εἰ γὰρ ἐξέπλ.) Haec verba, εἰ γὰρ ἐξέπλεον ἀλλαχοῦ, οἱ ἀδικ. affert tanquam quae tacite Corinthiorum oratione includantur; hoc ſenſu: *Quod ſi ut alii navigantes appellere ad portum eorum coguntur, ita & ipſi ad alios navigarent, ii, qui iniuria ab illis afficiuntur, aliquos ex illis comprehenderent, obſides ſibi futuros.* STEPH.

ead. l. 28. Ληστρικῶς) Ληστικῶς, & mox ἀποδέχεσθαι Roſtg.

ead. l. 32. Ἀκατηγορητότεροι) Cum hac expoſitione, qua ἀληπτότεροι dicit eſſe ἀκατηγορητότεροι, convenire non videntur quae ſubiungit, οἱ γὰρ εὐάλωτοι, φόβῳ τῶν πέλας, κολακεύειν ἀναγκάζονται τοὺς ἀδικοῦντας. Ubi etiam animadvertendum eſt, an non potius ſcribendum ſit αὐτοὺς ἀδικοῦντας· ut οἱ πέλας illi ipſi ſint οἱ ἀδικοῦντες. STEPH. Ἀκατηγορητότεροι non eſt in Caſſ.

ead. l. 34. Φιλίαν, δυν. συμ.) Quomodo ἀρετὴ tria haec ſignificare poteſt? Immo vero conſiderandum erat, illum nunc ἀρετὴν dicentem, ad illud ἀγαθοὶ, quod praeceſſit, reſpicere. STEPH.

ead. l. 38. Ὑφ' ὑμῶν) Leg. ὑφ' ἡμῶν· quod erratum editorum nullus hactenus emendavit. GRAMM. Ἡμῶν eſt in ed. Camer. quod ſecutus ſum, antequam haec videram.

Pag. 326. *l.* 5. Πρὸ τοῦ λαβεῖν αὐτὴν) At iam dicit Corinthius cepiſſe Corcyraeos urbem, eam per vim captam aſſerturos ſibi τῇ δίκῃ, ἣν παρέσχοντο. Igitur potius eſſet pro τοῦ ἀφεῖναι αὐτὴν, ἢ πρὸ τοῦ ἀπάγειν τὸν στρατόν. Vid. Thucydid. I, 27. Niſi λαβεῖν ſignificatione *retinendi,* & *perpetuae poſſeſſioni vindicandi* ſumas. GRAMM.

ead. l. 6. Λείπει εἰς ἣν) Scribendum videtur, λείπει εἰς, ἵνα ᾖ, εἰς ἣν. Hanc autem praepoſitionem ſubaudiens, non dubium eſt, quin eam ad participium προκαλούμενον una cum

ſuo illo accuſativo ferri velit. Sic certe in ſequentibus dicit προκαλούμενον εἰς κρίσιν. STEPH. Λείπει εἰς ἣν abſunt a Caſſ.

ead. l. 7. Δοκεῖν) Vides ab hoc Scholiaſte infinitivum illum τηρεῖν non agnoſci, ſicut etiam ad Thucydidem monui. Sic autem & in fine huius ſcholii, οὐδὲ δοκεῖν ὅτι λέγει τὶ, ἀλλὰ καταφρονεῖν, nulla illius τηρεῖν facta mentione. STEPH.

ead. l. 10. Προσέχειν τὸν ἐκ τοῦ &c.) Conſuetudo Graecae linguae poſtulat, ut ſcribatur προσέχειν τῷ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ ἰσχυροῦ προκαλουμένῳ εἰς κρίσιν. STEPH.

ead. l. 17. Λέγει τὸν κατὰ Σαμίων καὶ Αἰγινητῶν πόλεμον) Non apparet quid haec pertineant ad verba ὅτε ἀσφαλέστατοι ἦσαν. In Caſſ. haec melius leguntur poſt μεταλαβόντες l. 21.

ead. l. 19. Μήτε μεταδώσετε) Iungit negationem cum verbo μεταδώσετε, cum dicit μήτε μεταδώσετε· & tamen ubi dicitur, μηδ' ἐν ᾧ ὑμεῖς τῆς τε δυν. &c. cum μηδὲ repetendum eſſe apparet infinitivum προσιέναι, ſicut cum μὴ praecedente repeti debere manifeſtum eſt: ubi dicitur, καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡμεῖς μὲν ἠδ. &c. STEPH.

ead. l. 28. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ δικ.) Immo haec verba, δίκαιοι ἐστὲ, non cum εἰ δὲ μὴ, ſed primum cum infinitivo στῆναι, deinde cum ἰέναι iungi manifeſtum eſt: at vero cum εἰ δὲ μὴ repetendum quidem eſt prius illud verbum, ſed in alio & modo & tempore. Intelligendum enim eſt, εἰ δὲ μὴ ἐκποδὼν στήσεσθε. STEPH.

ead. l. 30. Ἀνάβλησις) Ἀναβολὴ Mſ. Baſ.

ibid. Ἄνευ ἔχειν) Scribendum ἄνω ἔχειν. STEPH. Sic Etymol. M. in ἀνακωχεύειν, & Suidas h. v. qui deſcripſit Scholiaſten. Nec aliter Mſ. Baſ. Caſſ. Roſtg. & ed. Baſ.

ead. l. 31. Πολλοὶ, φησὶν) Mſ. Baſ. Ἀπὸ κοινοῦ δίκαιοι ἐστέ. τὸ δὲ τὸν ἄρθρον περισσόν· πολλοὶ φησίν. cetera ut in ed.

ead. l. 33. Καὶ κοινὸν &c.) Legiſſe videtur, καὶ κοινὸν νόμον, non καὶ τὸν νόμον. Paulo poſt verbo δέξασθαι addendum crediderim accuſ. Κερκυραίους. STEPH. Suſpicatur Stephanus, in Thucydide pro τὸν νόμον Scholiaſten legiſſe κοινὸν νόμον. Vide eum ad Thucydidem.

ead. l. 36. Διστάζόντων &c.) Immo δίχα ἐψηφισμένων non ſignificat διστάζόντων, ſed potius διχογνωμονούντων vel ἀλλήλοις διαφερομένων ἐν τοῖς ἑαυτῶν ψηφίσμασι. STEPH.

Pag. 327. *l.* 1. Μέλλει φανῆναι) Μέλλετε φαν. Mſ. Baſ.

ead. l. 5. Τοὺς ἐχθροὺς συγκροτοῦντες) Τοῖς ἐχθροῖς τι συγκροτοῦντες Caſſ. Roſtg.

ead. l. 6. Τὸ πολλάκις &c.) Quamvis pro *abuti* dicant po-

tius ἀποχρῆσθαι vel καταχρῆσθαι, interdum & παραχρῆσθαι, tamen & iſti ἀποχρῆσθαι malim hic cum Valla ſignificationem illam dare, quam exponere cum iſto Scholiaſte, *ſaepe uti*. STEPH. Suidas in ἐπιχρῆσθαι deſcripſit Scholiaſten; ſed pro χρῆσθαι habet κεχρῆσθαι. Retineo χρῆσθαι.

ead. l. 8. Ἤγουν διὰ) Non placet παρὰ hic exponi διά. ſonat enim plane hoc loco, quod Latini particula *prae* exprimunt: adeo ut Valla, haec ita interpretans, *Atque iis temporibus hoc factum eſt, quibus homines, ſtudio vincendi hoſtis, in quem eunt, cetera curare omittunt*, dicere potius debuerit *prae ſtudio*. STEPH. Ἀπερίοπτοι, quod hic in Thucydide eſt ante παρὰ, in Caſſ. & Roſtg. exponitur ἀπροόρατοι, ἢ ἀπρονόητοι, ἢ ἀνεπίστροφοι.

ead. l. 11. Ἀντὶ τοῦ ἀμύνειν &c.) Duobus modis exponitur verbum ἀμύνεσθαι· primum quidem male; deinde vero, recte. Neque enim ἀμύνεσθαι hic eſt ἀμύνειν καὶ βοηθεῖν, ſed ἀμείβεσθαι, ut poſtea explicat: addens, quoſdam hanc ſignificationis novitatem non admittentes, illud ipſum ἀμείβεσθαι ſubſtituiſſe. STEPH.

ead. l. 12. Ἀμύνεσθαι) Ante ἀμύνεσθαι ponendum fuerat illud adverbium ἄλλως, quo diverſas expoſitiones ſeparari antea docui. Hanc enim expoſitionem, quae vera eſt, ab altera diſtingui, quae ita diverſa eſt, ut ſit etiam falſa, rationi conſentaneum erat. STEPH. Paulo poſt ad verba ἐν ᾧ ἄν τις ἐλάχιστα ἁμαρτάνοι in Caſſ. & Roſtg. haec annotabantur: τὸ ἐν ᾧ, ἀντὶ τοῦ ᾧ, τὸ δὲ ἐλάχιστα, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐλάχιστα. Si Scholiaſtes hic putavit praepoſitionem ἐν in hac oratione πλεονάζειν, non recte ſenſit: nam ea, ſi deeſſet, potius ſuppleri deberet. Nec magis placet, quod ἐλάχιστα interpretatur οὐδὲ ἐλάχιστα, quam quod ſupra pag. 94 ὀλίγοις dicit poni pro οὐδὲ ὀλίγοις.

ead. l. 16. Ἀντὶ τοῦ ὁ μέλλων πόλεμος) Τὸ μέλλον τοῦ πολέμου non eſt ipſe ὁ μέλλων πόλεμος, (niſi adiectum fuerit, ὃν ποιήσοιεν ἄρα οἱ Κορίνθιοι μετέπειτα τοῖς Ἀθηναίοις) ſed exſpectandus aliquando eventus belli, iam excitati, quod quidem, ſi res ex voto caderent Corinthiorum, terminandum fore εἰς τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐπιχείρησιν iactarant Corcyraei I, 33. Rectius igitur Scholiaſtes hoc ita expoſuiſſet: τὸν μέλλοντα ὑμῖν ἔσεσθαι ἐκ τούτου τοῦ πολέμου κίνδυνον. Sequuntur tamen hic Scholiaſtam preſſo pede interpres Gallicus p. 40, & Enenckelius p. 19. GRAMM.

ead. l. 17. Τὸ κελεύω) Intelligit, non eos tantum, qui ſupe-

riores ſunt, dici κελεύειν. neque vero hic Valla κελεύουσι reddidit *iubent*, ſed *hortantur*. STEPH.

ibid. Λέγεται) Κεῖται παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐλαττόνων. Suidas. Sed hoc non ita accipiendum eſt, quaſi apud ſolum Thucydidem, non etiam apud alios, hac ſignificatione inveniatur κελεύειν.

ead. l. 19. Πεντηκονταετηρίδι) Hic in Roſtg. addebatur, ἡ μετὰ τὴν ἔχθραν φιλία εὐκαίρως γινομένη. καὶ τὰ ἑξῆς. In Caſſ. haec melius adſcripta erant ad verba ſequentia, ἡ γὰρ τελευταία χάρις.

ead. l. 20. Τῷ πρὸς ὀλίγον) Mirum eſt, τῷ αὐτίκα expoſuiſſe τῷ πρὸς ὀλίγον, cum τὸ αὐτίκα paſſim a Thucydide dicatur de eo, *quod iam nunc eſt*, *quod praeſens eſt*, ac ſaepe ei τὸ μέλλον opponatur. Sed fieri poteſt, ut non πρὸς ὀλίγον, verum μετ' ὀλίγον, ſcripſerit, quaſi de re iamiam futura, velut de praeſente, locutus eſſet Thucydides. Habes porro & paulo poſt aliud ſcholium in iſta verba, τῷ αὐτίκα φανερῷ. STEPH.

ead. l. 21. Τῇ δυνάμει &c.) Hoc Scholium cum praecedente non conſentit. nam ſi τὸ αὐτίκα φανερὸν dicitur περὶ τῆς δυνάμεως τῶν Κερκυραίων, vox αὐτίκα ſignificare non poteſt πρὸς ὀλίγον· ac ne μετ' ὀλίγον quidem. Subiungens autem illi expoſitioni iſta, ἡ γὰρ ἐκ θεῶν βοήθεια κρυπτὴ καὶ ἀφανὴς, reſpicit ad vocabulum φανερῷ, & oſtendit, τῷ αὐτίκα φανερῷ tacite opponi τὴν ἐκ θεῶν βοήθειαν, quae eſt κρυπτὴ καὶ ἀφανής. Quaſi videlicet dicentes διὰ κινδύνων, illud innuerent. STEPH.

ead. l. 22. Οἱ ἐπίλογοι ἐντεῦθεν) Haec in Caſſ. annotabantur ad ἡμεῖς δέ; & ἐκ τύχης cum ceteris, quae ſequuntur, ad περιπεπτωκότες.

ead. l. 23. Ἐκ τύχης τινὸς) Verba haec expoſitio eſſe videntur iſtorum, διὰ κινδύνων. Ubi autem legimus, καὶ ὅτι μὴ καὶ αὐτοὶ περιπέσητε, deeſſe exiſtimo vel κίνδυνος, vel ὁρᾶτε, ante μή. Nec dubium eſt, quin ſcribens μὴ καὶ αὐτοὶ περιπέσητε, ad illa reſpiciat, quae dicunt Corinthii, ἡμεῖς δὲ περιπεπτωκότες οἷς ἐν τῇ Λακ. STEPH. Non aſſequor mentem Stephani. Hudſonus hanc annotationem neglexerat. Nec male.

ead. l. 25. Περιπέσητε) Περιπεσοῦνται. Caſſ. Roſtg.

ibid. Οἷα ἐν τῇ Λακ.) Ante οἷα deeſſe quaedam verba ſuſpicor. Neque enim veriſimile eſt, illum aliud in hunc locum non fuiſſe annotaturum, quam οἷς pro οἷα eſſe accipiendum: praeſertim cum ne hoc quidem vere dici poſſit, ſed dicendum ſit, οἷς προείπομεν eſſe pro τοιούτοις οἷα προείπομεν, vel

potius ἐκείνοις ἃ προείπομεν. Videndum igitur, an non credibile ſit, illum aliqua verba praefixiſſe, quae ellipſin, quam habet oratio Thucydidis, (id eſt, quae a Thucydide refertur) ſuppleret. Ego certe, eum βραχυλογοῦντα eſſe ita locutum dico, cum alioqui ſignificare vellet, περιπεπτωκότες τοιαύτῃ ἀνάγκῃ ὥστε δεῖσθαι ἐκείνων ἃ ἐν τῇ Λακ. &c. aut brevius, περιπεπτωκότες τῷ δεῖσθαι ἐκείνων. Ad Scholiaſtem tamen noſtrum quod attinet, fieri etiam poteſt, ut ita ſcriptum Scholium ſuum reliquerit: οἷα ἐν τῇ Λακ. εἴπομεν (ποῖα εἴπομεν; τὸ τοὺς σφετ. ξυμμ. καὶ τὰ ἑξῆς) τοιαῦτα καὶ παρ' ὑμῶν κομίζεσθαι ἀξιοῦμεν. Sed nec εἴπομεν pro προείπομεν ſcripſiſſe illum veriſimile eſt. Steph. In Caſſ. pro ποῖα εἴπομεν; τὸ, tantum legitur ὅτι.

ead. l. 29. Μηδὲ δίκην) Vide Stephanum ad pag. 323, l. 17.

ead. l. 32. Διαφέρει δὲ &c.) Aut fallitur is, a quo haec ſcribuntur, aut a librario permutatae ſunt ſedes horum nominum, συμμαχία & ἐπιμαχία, ut vel ex altero Scholio apparet, quod itidem, quid ſit inter haec duo diſcriminis, oſtendit: atque adeo ut ex ipſius Thucydidis verbis patet. Utrocunque igitur modo ſe res habeat, ſcribe, συμμαχία μὲν, ὅταν ἀλλ. &c. ἐπιμαχία δὲ, ὅταν μόνον (nam ſimul hoc reponendum pro μόνοι) Ἀθ. δ. Κ. β. Rectius autem & plenius traditur in altero Scholio, quae eſt inter haſce voces differentia: & ita quidem, ut non quod hic, ſed quod illic legimus, ſequi debeamus. Ceterum de eo, quod pag. 330 ſcribit, ξυμμαχίαν appellatam, quae ἐπιμαχία vocanda eſſet, videndum an illi aſſentiendum ſit. Steph. Totum hoc ſcholion, quod hic ad μετέγνωσαν legitur, abeſt a Caſſ.

Pag. 328. *l.* 1. Συμμαχουμένῳ) Habes & paulo poſt συμμαχουμένῳ· unde quis ſuſpicari poſſit, hunc Scholiaſtem, ſicut συμμαχῶ ex συμμαχέω dicitur, ita etiam paſſiva voce συμμαχοῦμαι, ex συμμαχέομαι, uſum eſſe. Steph.

ead. l. 8. Ἔχειν τὴν Κέρκυραν) Aliqua ante ἔχειν deſunt verba: ſive haec, καλὸν ἐφαίνετο ἔχειν τὴν Κέρκυραν, ſive alia huiuſmodi ſcripta fuerint. Nam & pro καλὸν poſſit συμφέρον hic dici: accipiendo videlicet illud καλῶς, quo Thucydides utitur, pro συμφερόντως· ſicut pag. 323 καλὴ exponi συμφέρουσα vidimus. Fortaſſe autem nec ἔχειν τὴν Κέρκυραν ſine adiectione ſcriptum fuit, ſed φίλην aut φιλίαν ἔχειν τὴν Κέρκυραν. Steph. Hic quaedam a Caſſ. abſunt. Sed oblitus eram annotare, totum ſcholion, an pars eius deeſſet.

ead. l. 11. Αὐτὸς δὲ ἀντὶ &c.) Nihilo magis verum compe-

rietur, quod de hoc pronomine αὐτὸς ſcribit, *accipi pro* πρῶτος, quam verum eſt de pronomine noſtro *lui*, quod ſimili omnino generi loquendi adhibetur, cum videlicet dicitur, *lui cinquieme*. Ac ne ad illa quidem, quae paulo poſt addit, reſpicere putandum eſt Thucydidem, cum hac phraſi utitur. Neque tamen infitior, abſimile vero non eſſe, illum alicuius magis noti, aut etiam magis celebris nomen in huiuſmodi locis poſuiſſe. STEPH.

ead. l. 12. Ἐπισήμων) Ἐπιστημόνων Mſ. Baſ.

ead. l. 14. Ἄλλη Ἐφύρη &c.) Plures fuiſſe Ephyras docet Strabo l. 8, & Euſtathius ad eum locum Odyſſ. α´, ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα &c. HUDS.

ead. l. 19. Ἐτυμώτερον &c.) Voculam ἐπὶ in ἐστὶ depravatam fuiſſe manifeſtum eſt: aut certe praepoſitionem illam poſt verbum hoc fuiſſe praetermiſſam. Vocat autem ἐτυμώτερον, *quod etymo magis reſpondet*, vel potius adverbialiter, *ſignificatione magis etymo reſpondente*. Verum non ἐτυμώτερον, ſed ἐτύμως, dicendum hic eſſet: cum prior ille huius vocabuli uſus ab etymo plane diſcrepet, ita ut catachreſin habere dici poſſit. STEPH. In Caſſ. totus locus ita ſcribitur: τὸ στρατόπεδον σημαίνει δύο, τόν τε λαὸν, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ὁ λαὸς τοῦ στρατοῦ. καὶ ἐτυμώτερόν ἐστιν ἐπὶ τοῦ τόπου λέγεσθαι, οἱ (pro οἷον) τοῦ στρατόπεδον. Poſtremum perperam pro τοῦ στρατοῦ πέδον. Suidas quoque in στρατόπεδον, ubi haec prope iiſdem verbis leguntur, ἐτυμώτερον δέ ἐστιν ἐπὶ τ. τ. λέγεσθαι, & οἷον τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον.

ead. l. 22. Τρεῖς εἰσιν &c.) Vide Palmerii Gr. antiq. p. 278. HUDS. Et Holſtenium ad Stephanum v. Σύβοτα.

ead. l. 25. Τῆς γῆς) Haec de voce μετέωρος dicere videtur, ad ea, quae ſibi fingit, etyma reſpiciendo. STEPH.

ibid. Ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς) Ἐκ μεταφορᾶς Suidas in v. μετέωρος. Mox τῶν ἀπεχόντων τῆς γῆς idem, Mſ. Baſ. Caſſ. & Roſtg.

ead. l. 29. Παρὰ τὸν καιρὸν τῆς μάχης) Περὶ τ. κ. τ. μάχης Caſſ. Κατὰ τὸν κ. τ. μ. Suidas in σημεῖα ἀρθ.

ead. l. 30. Τὰ σύμβολα, ἤρχοντο) Τὰ σύμβολα τῆς μάχης, ἤρχοντο, Suidas. Nihil opus erat addi illa τῆς μάχης.

ead. l. 33. Διέκπλους ἐστὶ) Quae Suidas habet in διέκπλους, partim hic, partim pag. 397 leguntur.

ead. l. 35. Οὐκ ἦρχον &c.) Ideo vult poſitos eſſe hos nominativos οἱ στρατηγοὶ δεδιότες pro genitivis τῶν στρατηγῶν δεδιότων, & ἦρχον non referri ad στρατηγοὶ, ſed ad νῆες, quod

praeceſſerit *αἱ Ἀττικαὶ νῆες φόβον μὲν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις.* Verum ſi nominativis illis ſuum uſum relinquamus, & *ἦρχον* ad eos referamus, exemplo apud Thucydidem hoc *ἀνακόλουθον* non carebit. STEPH. Non video hic *ἀνακόλουθον*, ſi *ἦρχον* referatur ad *στρατηγοὶ*, quo ſine dubio referri debet. Caſſ. non habet hoc ſcholion.

Pag. 329. *l.* 1. Δηλονότι τῶν &c.) Scribendum hic non *δηλονότι*, ut paſſim, ſed *δῆλον ὅτι*, pro *δῆλόν ἐστιν ὅτι*, & poſt *εἴκοσι* tollenda eſt interpunctio. Quin etiam Ἀθηναίων mutari debere in Κορινθίων, nemo, ut opinor, negaverit. Sed & pro *ἀφείλοντο* libenter *ἐτρέψαντο* ſcriberem. Illud autem *κἂν*, ſive huic ſive alteri illi verbo iunctum, non dubito, quin pro *etiamſi* poſitum ſit. STEPH. Κορινθίων Mſ. Baſ. & Roſtg.

ead. l. 4. Ἀνεγκλήτως) Aut librarii aut huius Scholiaſtae error eſt in voce *ἀνεγκλήτως*. STEPH.

ead. l. 5. Ἤγουν τὰ πρ.) Subaudiendo *τὰ πράγματα*, adverbialiter poni *οὐδὲν* exiſtimat: ſed quid hac ſubauditione eſt opus? IDEM.

ead. l. 6. Σχετλιάζων) Unde ſcit, Thucydidem haec *σχετλιάζοντα* dicere? Potius certe dicendum erat, veriſimile eſſe illum haec dicere *σχετλιάζοντα*. Atque idem & quibuſdam aliis locis poteſt obiici. IDEM. Cur *σχετλιάζων* dixiſſe ſtatim fingitur ea, quae omittere prorſus, extra partium ſtudium quantumvis poſito, ne licuiſſet quidem Hiſtorico? Inepta ſane nimis affectatio iſta indiciorum, quibus malus erga patriam animus Thucydidis arguatur. GRAMM.

ead. l. 8. Ἃ ἡμεῖς γαστέρας καλοῦμεν) Pro *γαστέρας* Roſtg. habet *γάστρους*, Mſ. Baſ. & Suidas in *σκάφη*, *γάστρας*, quod verum eſt. Pollux I, 87, *τὸ ἔδαφος τῆς νεὼς κύτος καὶ γάστρα.* Et Euſtathius ad Homer. Odyſſ. ε', p. 1532. Sic *γάστρα τρίποδος* apud Homerum Iliad. σ', v. 348. ubi idem, *γάστρην τρίποδος τὴν κοιλότητα λέγει, τὴν οἷον γαστέρα.* de quo interpretes Pollucis ad X, 81.

ead. l. 9. Ἀττικῶς ὧν κατέδυον) Attico more *καταδύσειαν* pro *κατέδυον* poſitum eſſe intelligit. Ex eo autem, quod *ὧν κατέδυον* hic legimus, non *ἃς κατέδυον*, coniici poteſt, eum apud Thucydidem quoque hunc genitivum ante *καταδύσειαν* legiſſe. Neque nos movere debet altera lectio huic Scholio praefixa: cum ſaepe ipſum Scholium lectionem ab ea, quae praefixa ipſi eſt, diverſam ſequi videamus. Cum tamen pag. 331 in loci huius mentione habeamus *οὓς καταδύσειαν*, *ἃς* potius quam *ὧν* in *οὓς* depravatum fuiſſe veriſimile eſt. Lege

autem ibi & quae de nova verbi καταδύειν ſignificatione ſcribit. STEPH. Cum Scholiaſte fateor optativum pro indicativo poſitum eſſe: ſed non video, quid obſtet, quo minus ſervantes idem tempus, καταδύσειαν pro κατέδυσαν uſurpatum dicamus, praeſertim cum illud κατέδυσαν non excludat κατέδυον. Steph. in Append. ad Script. al. de Dial. Att. p. 136. HUDS. De Genitivo ὧν vid. Annotat. H. Stephani. At καταδύσειαν ſimpliciter poſitum eſſe vel pro κατεδυον vel pro κατέδυσαν, (vid. ibid. Steph.) nos non agnoſcimus; verum optativum hunc adhibitum, ut in narratione circumſtantiae, non praeciſe quidem ab illis, pugnae qui interfuiſſent, Thucydidi memoratae, quam autem ita contigiſſe, adeoque adiiciendam eſſe neceſſario, iudicavit ipſe. Latini ſubiunctivo rem efferunt, locumque, ni fallor, ita verterent: *Corinthii alveos navium, quas demerſiſſent*, (vel *perdidiſſent*) *religatos* (*a navibus ſuis*, de quo more apud noſtrum alibi) *trahere ſecum tunc neglexerunt*. Τὰ σκάφη imperite *ſcaphas* vocat Enenckelius pag. 22: *Corinthii non trahebant navium ſubmerſarum ſcaphas*. GRAMM. Pag. 331, ubi vulgo legitur οὓς καταδύσειαν, e Caſſ. edidi ἃς καταδ.

ead. l. 15. λέγεται) Non eſt in Caſſ.

ead. l. 16. Ἀπολεσθῇ) Ἀπόληται Mſ. Baſ. Caſſ. Roſtg. Ἀποκλασθῇ Suidas in ναυάγιον, quod praeferendum videtur. In fine huius ſcholii poſt λέγεται Caſſ. habet, τὰ δὲ νῦν οὐδετέρως ειρηκε. Roſtg. νῦν οὖν οὐ. εἰρ.

ead. l. 24. Ὑγιεῖς, ἀβλαβεῖς) Non ſtatim αἱ λοιπαὶ ſignificat τὰς ὑγιεῖς καὶ ἀβλαβεῖς, ſed potius quae aliquo modo auferri poterant, etſi nec adeo ὑγιεῖς nec πλώϊμοι ſatis. GRAMM.

ead. l. 26. Ὡς ἐννάτη) Ὅτι ἐννάτη Mſ. Baſ.

ead. l. 27. Τὸ γὰρ ἐπὶ τῆς &c.) Vel τὸ γὰρ ὀψὲ ἐπὶ τῆς ἑσπέρας, vel τοῦτο γὰρ ἐπὶ τῆς ἑσπέρας, ſcribendum eſt. STEPH.

ead. l. 28. Δύο παιᾶνας &c.) Illum priorem ἐμβατήριον παιᾶνα *congreſſivum paeana* dixit Plutarchus in Lycurgo: hunc alterum ἐπινίκιον παιᾶνα *victorialem* in Romulo. Videntur cum cantu aut rhythmo quodam fuiſſe, atque ideo *Paeanes* dicti. Vide Lipſium de Mil. Rom. l. 4. HUDS. Eadem, quae hic in Scholiaſte, etiam in Suida leguntur, v. παιᾶνας.

ead. l. 30. Ὡς ἐπίπλουν) Suſpicor, (ut ad Thucydidem dixi) ὡς ἐς ἐπίπλουν ſcriptum ab eo fuiſſe. quam lectionem margini adſcriptam habes. STEPH.

ead. l. 32. Ὡς ἐπίπλουν) Hic quoque fortaſſe ὡς ἐς ἐπίπλουν ſcriptum fuit, & ſcribi debet. Sed & ἐπιπλεύσοντες po-

tius, quam ἐπιπλέοντες, ſcriptum fuiſſe crediderim. Steph.

ead. l. 33. Πρύμναν κρ.) Eadem habet Suidas: niſi quod ἀνακρούεσθαι legit pro κρούεσθαι, & ὑπαναχωρεῖν μὴ στρέψαντας &c. pro ἀναχ. &c. Huds. Τρέψαντας etiam Caſſ. item δόξωσι μὴ, quod & Suidas habet. Paulo poſt pro ὑπαπιόντες ἢ ἵνα μὴ, Suidas ὑπαπιόντες, ἵνα μὴ, vel, ut vetuſtiores edd. habent, ὑπαπιόντες. ἵνα μή. Non dubito praeferre ſcripturam, quae eſt in Scholiaſte.

Pag. 330. *l.* 7. Ἐπαναχωροῦντας) Forſan ὑπαναχωροῦντας legendum. Huds.

ead. l. 11. Τοὺς Ἀθηναίους οἱ Κερκυραῖοι) Haec in Caſſ. & Roſtg. adſcripta erant ad ſequens ὡρμίσαντο. Portus in Scholiis Graecis ad h. l. putat, ὡρμίσαντο ſic poſſe exponi, οἱ Κερκυραῖοι τὰς Ἀττικὰς ναῦς εἰς τὸν ἑαυτῶν ὅρμον ἐκόμισαν, ἤγαγον, ἐδέξαντο. Sed non oſtendit teſtimoniis hunc uſum verbi ὁρμίζεσθαι.

ead. l. 13. Ἀκεραιοφανεῖς) Sub hac voce ἀκεραιοφανεῖς oſtendere vult illius ἀκραιφνεῖς etymum: ideoque ſcripſit fortaſſe οἱονεὶ ἀκεραιοφανεῖς. Steph.

ead. l. 14. Ἠπόρουν) Dicens ἠπόρουν, reſpicit ad id, quod (Thucydides) dixit, καὶ σφίσι πολλὰ τὰ ἄπορα ξυμβεβηκότα. Sic autem I, 55, de Corcyrenſibus captivis dicit, ἐφύλαττον, καὶ ἐν θεραπείᾳ εἶχον πολλῇ. Steph.

ead. l. 17. Ὑπὸ ἑνὸς ἐρεττόμενον) Haec omittit Suidas, apud quem cetera leguntur in κελήτιον.

ead. l. 19. Κηρύκιον) Suidas κηρύκειον, & ἀπήρχοντο, melius quam ἀπέρχονται. Deinde Caſſ. παρ' ἑκάτερα.

ead. l. 26. Τῶν δὲ &c.) Et de genitivo Κερκυραίων & de nominativo Ἀθηναῖοι, tanquam ſubaudiendis, loqui videtur: cum tamen in ipſo (ut vulgo loquimur) textu utrumque habeamus. unde etiam translatus in illud Scholium fuit genitivus Κερκυραίων. Ex iis autem, quae a Phoebamone ſcripta eſſe tradit, an genitivum hunc inter Thucydidis verba legerit, cognoſci non poteſt. Steph. Non eſt hoc Scholion in Caſſ.

ead. l. 29. Τῇ τάξει δὲ τετάρτη) Numerus τετάρτη de ἀποκρίσει intelligi ſane nequit. Non enim tria leguntur ab Athenienſibus reſponſa data ſive Peloponneſiis ſive aliis. τέταρτον igitur τῇ τάξει λόγον, aut concionem, a Thucydide huic libro inſertam innuit, cum priores duae ſint illae, quae ναυμαχίαν praeceſſerant, longiores, & tertia Corinthiorum, cui nunc reſpondetur. Gramm. Et hoc ſcholion abeſt a Caſſ.

ead. l. 31. Μᾶλλον δὲ) In Caſſ. poſt verba ξυμμαχίαν λέγει omnia deſunt, uſque ad ἰδιοποιήσαντο, quod eſt p. 331 l. 2.

Pag. 331. *l.* 3. Ἀντὶ τοῦ τρώσαντες) Merito in dubium vocetur haec verbi καταδύειν expoſitio. Alter autem locus, in quo eundem habere uſum tradit, exſtat ſupra, pag. videlicet 329, unde etiam ἃς pro οὓς mox reponendum eſt. STEPH. Non aſſentior Scholiaſtae, καταδύειν haud maiorem denotare cladem, quam ut per τιτρώσκειν reddatur, minuſque adeo eſſe ac διαφθείρειν, quod ſequitur itidem ex nota ſeq. Contrarium omnino quidem ſtatuit Fr. Portus in Commentario. Ego vero ſynonyma paene dixero καταδύω & διαφθείρω, pugnae navali quoties applicantur. GRAMM. Suidas in καταδύσαντες itidem ut Scholiaſtes. Pro οὓς Stephanus recte ſcribit ἃς, & ſic Mſ. Baſ. & Caſſ. Vid. ad pag. 329. Paulo ante ad οὐκ ἐλάσσους χιλίων in Caſſ. ſcriptum erat χίλιοι γὰρ ἦσαν καὶ πεντήκοντα.

ead. l. 5. Τὸ μάλιστα &c.) Immo vero non dubium eſt, quin μάλιστα ad praecedentem numerum, ut alibi paſſim, referatur. Atque adeo ipſemet (ſi tamen ab uno eodemque omnia haec Scholia ſcripta ſunt) alibi hoc adverbio τὴν ἀκρίβειαν ſignificari ait. Quo pertinere videri poteſt & quod hic ſcribitur, ὅτι οὐχὶ εἰκοσιεννέα· perinde ac ſi diceret, τριάκοντα ἀκριβῶς, καὶ οὐχὶ εἰκοσιεννέα μόνον. hic autem ἀκριβῶς fuerit, quod de numero dicimus noſtro ſermone *iuſtement*. STEPH.

ead. l. 10. Καὶ τὸ ἥμερον &c.) Corinthiis tamen, qui & ipſi ſunt Graeci, τὸ ὠμὸν tribuit pag. 329 l. 10. STEPH.

ead. l. 15. Παλλήνην) Paulo poſt ad ὁμήρους in Caſſ. & Roſtg. annotatum erat, τοὺς ἕνεκα εἰρήνης διδομένους εἰς ἐνέχυρα. Huc fortaſſis reſpexit Suidas in ὅμηρον, ſcribens: Ὅμηρον. παρὰ Θουκυδίδῃ ἐνέχυρον, τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον ἐπὶ συνθήκαις. Quamquam etiam referri poteſt ad ea, quae I, 82 leguntur: nam ibi eſt ὅμηρον.

ibid. Ἐπιδημιουργοὺς) Hic locus ex iis eſt, in quo diverſae eiuſdem vocabuli expoſitiones abſque illo ἄλλως, cuius antea mentionem fecimus, poſitae ſunt. STEPH.

ead. l. 16. Ἀσκληπιὸς) Ὁ Ἀσκληπιάδης Caſſ. Roſtg.

ead. l. 17. Ἐπιδημιουργοὶ — τῶν τειχῶν) Haec non leguntur in Caſſ. & pro iis poſt λέγεται ſcribitur, καὶ ὁμήρους δοῦναι, ἵνα ἐὰν ἀποστῶσιν, εὐάλωτοι γένωνται. In Roſtg. quoque eadem verba ſtatim poſt λέγεται ſcribebantur. In editis ſunt in fine huius ſcholii. Sed ibi ea non habet Caſſ. Videntur pertinere ad ea, quae praecedunt, ὁμήρους δοῦναι.

ead. l. 19. Ὄνομα ἀρχῆς ὁ Ἐπιδημιουργὸς) Ἐπιδημιουργὸς ὄνομα ἀρχῆς Caſſ.

ead. l. 23. Βουλόμενοι κατέχειν — ἀποστῶσι) Haec in Reg. referuntur ad ea, quae leguntur c. 57, προκαταλαμβάνειν τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις.

ead. l. 28. Καὶ Μακεδονίοις) Vel Μακεδονίᾳ vel Μακεδόσι ſcribendum videtur. STEPH.

ead. l. 30. Αὐτοῦ) Ante αὐτοῦ aliquid deeſſe, aut etiam αὐτοῦ in aliam vel alias voces mutandum ſuſpicor. IDEM. Suſpicabatur H. Stephanus, ante αὐτοῦ aliquid deeſſe, aut etiam αὐτοῦ in aliam vel alias voces mutandum eſſe. Ergo intellectam illi Scholiaſtae mentem vix credideris: quae inepta omnino foret, ſi ad verba tantum τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις referretur. Rectius igitur fecerimus, ſi in horum locum ad Scholiaſtae gloſſam ponamus antecedens in textu verbum προκαταλαμβάνειν, a cuius prima praepoſitione προ dependet genitivus Scholiaſtae αὐτοῦ τοῦ Περδίκκα. GRAMM. Sublata erit omnis difficultas, ſi ſequemur ſcripturam Reg. & Caſſ. quae mihi omnino vera eſſe videtur. Nam hi ἐν τῷ κειμένῳ habent ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, cum diſtinctione poſt αὐτοῦ, & adſcripto ſcholio, quod hic legitur.

ead. l. 31. Τοῦ φιλέλληνος) Haec in Caſſ. & Roſtg. referuntur ad vocem Ἀλεξάνδρου in principio cap. 57. Recte. vid. ad Thucyd. Et ſic Scholiaſtes infra ad cap. 137.

ead. l. 33. Οὔπω γὰρ ἦσαν ἀποδημήσαντες) Immo vero ἦσαν ἤδη ἀποδημήσαντες, quod liquet ex verbis auctoris proxime praecedentibus. Proprie igitur accipiendum τὸ ἐπιστέλλουσι, Lat. *per literas mandant.* GRAMM.

ead. l. 37. Ἄρχοντας) Cum modo προάρχοντας dixiſſet, hic ἄρχοντας dicit: qua generaliore voce & plerique alii vocabulum τέλη exponunt. STEPH. In Caſſ. hoc ſcholion ita legitur: οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἄρχοντας τέλη ἐκάλουν, διὰ τὸ τέλος τοῖς πράγμασι τιθέναι. Cetera deſunt. Non male. Sed non ſoli Lacedaemonii magiſtratus vocabant τέλη. Vid. ad Thucyd. Διὰ τὸ τέλος τ. π. τ. etiam Mſ. Baſ.

Pag. 332. *l.* 1. Ἐπειδὴ οὐδὲν εὗρον ἐπιτήδειον) Verba haec praecedunt apud Thucyd. itaque illi ἐπειδὴ reddi hoc τότε δὴ indicat. Sed εὕροντο in Thucydidis textu legitur. STEPH.

ead. l. 7. Ἀπ' Ἀθηνῶν) Aptius fuerit Ἀθηναίων. STEPH. Ἀπὸ Ἀθηναίων Caſſ. Paulo ante ad ἐσβεβληκότων in Reg. & Roſtg. erat ὥστε τὸν Περδίκκαν μεταξὺ ἀποληφθῆναι.

ead. l. 9. Ψιλοὶ καλοῦνται) Eadem habet Suidas in Ψιλοί.

ead. l. 13. Τοῦτον ἴσμεν ἐν τοῖς Μηδικοῖς) Non Ariſteum, ſed Adimantum. Nam Adimantum aequalem Themiſtocli fuiſſe, conſtat e Plutarcho in Themiſtocle, & Diodoro Siculo, qui eum anno quarto Olympiadis LXXV Athenis Archontem fuiſſe ſcribit. Inter hunc annum autem & eum, quo geſta ſunt, quae hic narrat Thucydides, id eſt, eum, qui praeceſſit annum primum, belli Peloponneſiaci, quod inchoatum eſt anno primo Olympiadis LXXXVII, interſunt anni XLIV. Alium Adimantum ducem Athenienſem ſub finem belli Peloponneſiaci memorant Plutarchus in Alcibiade, & Diodorus lib. XIII; qui fortaſſis Ariſtei filius, Adimanti nepos fuerit.

ead. l. 16. Τὸ ἢ) Legi hic quoque ἢ non poteſt: ſed ut alia affertur expoſitio, ita & aliter legere neceſſe eſt: ἧ videlicet. Ac videtur deeſſe aliquid ante τὸ ἢ. Fortaſſe igitur ſcriptum fuerat, γράφεται καὶ ἧ· ἵνα ᾖ τὸ ἢ, ἀντὶ τοῦ ἀφ᾽ οὗ. STEPH. Ἀντὶ τοῦ ἐν ᾗ ἡμέρᾳ. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀφ᾽ οὗ. Caſſ.

ead. l. 17. Ὅτι ἢ νῦν) Hic locus ex iis eſt, ubi ante ὅτι ſubaudiendum aut etiam addendum videri poteſt verbum illud σημείωσαι, de quo in Proparaſceue. STEPH.

ead. l. 18. Ἔστι δὲ — Βέῤῥοια πόλις Μακεδονικὴ) Ἔστι δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ Πίδνα, καὶ Βεροια πόλεις Μακεδονικαι. Caſſ. & Roſtg. (ſed hic recte Πύδνα) vitioſe quaedam, ſed pleraque non deterius, quam in editis. Ἐκαλεῖτο. αὕτη καὶ Πύδνα, καὶ Βεροια, πόλεις Μακεδονικαὶ Mſ. Baſ. Ad προτέρους χιλίους in Caſſ. & Roſtg. annotatur, τοὺς ἐν ταῖς λ' ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων.

ead. l. 27. Ἐν ἀμηχανίᾳ ἐγένετο) Quae adduntur in edd. abſunt a Caſſ.

ead. l. 28. Ὡς ἐλάχιστον) Quamvis non ſolum hic, ſed etiam paulo poſt non legatur particula ἐς poſt ὡς, non tamen ita ſcripſiſſe hunc Scholiaſtem, ſed omiſſam a librario illam fuiſſe credibile eſt. STEPH. Quamvis Scholiaſtes legerit ὡς ἐλάχιστον, omiſſo εἰς, quod excidiſſe librarii errore credit Stephanus, rectam tamen iudicamus eſſe interpretationem eius poſteriore allatam loco, nempe ut διάστημα τῆς Ποτιδαίας innuatur; reiectaque ita Vallae & Aemil. Porti ſententia, Enenckelio & Gallico interpreti adſtipulamur. Quin Thucydides ipſum ſubſtantivum χωρίον intellectum voluit in iis, quae aliquanto poſt ſequuntur (ἀπέχει δὲ ξ' μάλιστα σταδίους, καὶ ἔστι καταφανές.) nam, quod praeceſſerat, ſubſtantivum Ὄλυνθος, cui reſponderet alias, eſt femin. gen. GRAMM.

ead. l. 31. Ἐγγὺς γὰρ) Ut ἐγγὺς in ἔγγιον mutemus, aut poſt ἦν ſcribamus μᾶλλον neceſſe videtur. STEPH.

ibid. Ἤπερ) Ἧπερ Caſſ.

ead. l. 33. Καλεῖται) Plurali καλοῦνται in huiuſmodi locis potius utuntur. STEPH.

ibid. Οἱ ἔμπροσθεν τοῦ πρὸς θάλασσαν τείχους) Sic etiam Suidas: quod cum grano ſalis accipiendum dicit Kuhnius ad Pollucem I, 99. nam & naturales ἐξοχὰς & prominentias terrae vocari χηλάς. Χηλὴν portus dicit Thucydides VII, 53, & VIII, 90. Et Suidas addit, χηλαὶ καὶ τῶν λιμένων αἱ ἐξοχαί. In Mſ. Baſ. haec ita leguntur: τὸ ἔμπροσθεν, & mox προβεβλημένον λίθοι.

Pag. 333. *l.* 9. Ἀπὸ Θρᾴκης) Ἀπὸ τῆς Θρᾴκης Mſ. Baſ. & mox ἢ Ἀφύτις.

ead. l. 11. Ἔδει γὰρ διὰ τοῦ δ.) Dicit διὰ τοῦ δ, id eſt per δ ſcribendum fuiſſe genitivum a nomine Ἄφυτις, niſi Ionico more dicere Ἀφύτιος maluiſſet. Intellige igitur, ſcribendum fuiſſe Ἀφύτιδος, interiecto δ. Eſt autem ellipſis infinitivi γράφειν, vel λέγειν, iungendi cum illo ἔδει, ut in Proparaſceue docui. STEPH.

ead. l. 12. Οἷον σεισμὸς) Verum eſſe, quod hic dicit, Graecos videlicet pedem referre orto terrae motu ſolitos, multi huius ſcriptoris oſtendunt loci: ſed videndum eſt, an ipſe hic παράλογον dicens, aut terrae motum, aut tale quid intelligat. Malim autem ſcribere ἀναχωρεῖν, σεισμοῦ ἢ τοιούτου τινὸς γινομένου, vel γενομένου. IDEM. Ad σωτηρίας in Caſſ. & Roſtg. annotatum erat, οὐ περὶ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ περὶ τῆς Ποτιδαίας.

ead. l. 16. Οὐκ ἔπειθεν) Haec non ad ſequentia pertinent, ſed ad priora. Nam βουλόμενος τὰ ἐπὶ τ. π. alterum conſilium Ariſtei indicant, qui, cum non perſuaſiſſet prius, aliam inire rationem coepit, ut relicta Potidaea, aliquid extra eam ageret adverſus hoſtes. Igitur ἐπὶ iſtud rectius intellectum interpretibus Latinis & Gallico, cum Scholiaſtam forte induxerit in errorem. GRAMM.

ead. l. 17. Δηλονότι ἐπολέμει τοῖς Χαλκιδεῦσι) Deſunt Caſſ.

ead. l. 25. Φίλιον) Φίλον Mſ. Baſ.

ead. l. 27. Παλληνέων) Παλληναίων Caſſ. Roſtg.

ead. l. 33. Αἰγινήτας) Fruſtra aſſerit Scholiaſtes, Aeginetas ſub ditione fuiſſe Athenienſium tum temporis, non vero ἐγγεγραμμένους ταῖς σπονδαῖς. An non vero contrarium patet ex Thucydide, fuiſſe nimirum eos non ſubiectos, ſed ἐνσπόνδους Athenienſibus, ob quas σπονδὰς non αὐτονόμοι erant ſcilicet; ita ut haud conſultum ipſis viſum aperte συμπολεμεῖν

τοῖς Κορινθίοις, ideoque bellum κρύφα ἔνηγον, ne tranſgreſſores fœderum agnoſcerentur. GRAMM.

ead. l. 36. Εἰωθότα) Rectius ſcribetur τὸν εἰωθότα. STEPH. Aldinus Codex habet τὸν εἰωθότα coniunctum cum λέγειν ἐκέλευον. Stephanus coniunxit cum ſuperiore membro, ſecutus Scholiaſtem. F. Port. HUDS.

Pag. 334. *l.* 3. Ἤρετο ὅ, τι ἀθυμεῖ) Ἤρετο τί ἄρα ἀθ. Mſ. Baſ.

ead. l. 4. Διὰ τοῦτο ἀθυμῶ — ἐκεῖνος) Διὰ τὸ μέλλειν με δοῦναι λόγον τῶν τοῦ Φειδίου χρημάτων ἀθυμῶ, ἐκεῖνος Mſ. Baſ.

ead. l. 7. Καὶ τῶν Ἀθην.) Οὕτως οὖν τῶν Ἀθην. Mſ. Baſ.

ead. l. 10. Ἐγκαλοῦντες) Malim ſimplex καλοῦντες. Succenſentem autem de Aſpaſia Periclem, pſephiſma, cuius Thucydides mentionem hic facit, ſcripſiſſe legimus & apud Ariſtophanem in Acharnenſibus: Κᾆθ' οἱ Μεγαρεῖς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι Ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο. Κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατεῤῥάγη Ἕλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν. Ἐντεῦθεν ὀργῇ Περικλέης Οὐλύμπιος Ἤστραπτ', ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα, Ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους, Ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν ἀγορᾷ, Μήτ' ἐν θαλάττῃ, μήτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν. Sed Scholiaſtes illum Megarenſes criminatum eſſe ſcribit, ὅτι τὴν ἱερὰν γῆν τὴν ὀργάδα ἐγεώργησαν. Obſerva autem, ut a Thucydide ſic & ab Ariſtophane bellum dici καταῤῥαγῆναι. STEPH. Eſt Acharnenſ. v. 525. Pro ἐγκαλοῦντες Mſ. Baſ. Caſſ. & Roſtg. ἀποκαλέσαντες.

ead. l. 14. Τῶν συμμάχων) Τὰ ἔξω πράγματα non ſunt hic tantummodo τῶν συμμάχων, qui Lacedaemoniis eſſent, πράγματα, ſed aliorum omnium in Graecia populorum, qui extra Lacedaemoniam eſſent Rempublicam. GRAMM.

ead. l. 15. Ἢ τὸ καλεῖν) Suidas in παρακαλεῖν.

ead. l. 17. Καὶ τὸ δίκαιον) Hic ellipſin aliquam eſſe ſuſpicatur Stephanus in Proparaſceue pag. 24. Sed fortaſſis δίκαιον eadem ſignificatione per ſynonymiam dicit, qua ἀγῶνες accipit Stephanus. an κεφάλαια? ut alibi. Vid. Stephanum l. d. p. 23. In Caſſ. poſt δίκαιον erat κεφά.

ead. l. 22. Ὡς συνειδότες) Scholium hoc pertinere ad illa verba puto, καὶ ἐκ πολλοῦ προπαρεσκευασμένους: ac ſcribendum eſſe συνειδότας & γιγνώσκοντας. Intelligit enim, (ut opinor) Corinthios, cum dicunt Athenienſes iam a longo tempore res ad bellum neceſſarias praeparaſſe, innuere, illos hoc feciſſe, quod ſibi conſcii forent eorum, quae in ipſos admiſiſſent, & ſcirent ipſos ea non toleraturos, ſed bellum illis illaturos. STEPH.

ead. l. 24. Ἀπὸ κοινοῦ) Omnia, quae hic in edd. leguntur, uſque ad κρατῦναι abſunt a Caſſ.

ead. l. 28. Γενήσεται &c.) Futurum hoc γενήσεται non reſpondet illis ἔδωκεν ἄν· ſed potius dicendum fuerit ἐγένετο. Steph.

ead. l. 34. Καὶ νῦν γὰρ &c.) Indicare vult, poni quod ſequitur, quamvis non poſitum ſit quod praecedit, ſed relictum ſit nobis ſubaudiendum. Nam perinde eſt, ac ſi dixiſſet, καὶ νῦν γὰρ ἀμφιβάλλεται εἰ ἀδικούμεθα· καὶ μὴν οὐ χρῆν, εἰ ἀδικούμεθα, ἔτι σκοπεῖν. Idem. In Caſſ. hoc ſcholion adſcriptum erat praecedenti voci φανεροῖς. Et melius, puto.

Pag. 335. *l.* 3. Τοῦ ὑμᾶς ἀσφ.) Scribendum potius περὶ τοῦ ὑμᾶς ἀσφ. aut, τὸ ὑμᾶς ἀσφ. Steph.

ead. l. 8. Ναυμαχῆσαι &c.) Suſpicor, quaedam inter ναυμαχῆσαι & ὅστις deeſſe: alioqui dicendum fuiſſet ὃ (vel ὅπερ) ἐγένετο αἴτιον τῆς ἥττης. Idem. Ναυμαχήσαντα Caſſ.

ead. l. 10. Ἀντὶ τοῦ, αὐτῶν &c.) Vult, πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους dictum eſſe pro αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων, iungens illa verba cum participio περιγεγενημένους· ſed minime credibile eſt, ita loqui ſibi permiſiſſe Thucydidem, (etiamſi multa ſermoni Graeco inuſitata ſibi permittat) nec talis conſtructionis exemplum ullum, ut opinor, invenietur. Potius igitur credendum eſt, πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους perinde accipi debere, ac ſi dictum eſſet, ἐν τοῖς πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους πολέμοις. Steph. Credidit Scholiaſtes, verba haec πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους conſtrui debere cum participio περιγεγενημένους, atque pari modo in oratione Graeca dici περιγίνεσθαι πρός τινα, ac περιγίνεσθαί τινος. Ita ſane etiam perſuaſit Lexicographis, phraſin hanc, minus profecto Graecam, ipſius auctoritate fulcientibus, ſed ſubleſto nimis tibicine hic uſis. Sic enim potius conſtruendus recteque intelligendus auctoris locus: καὶ ἐπιστάμενοι πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους πολλὰ ὑμᾶς (ſcil. ἀγωνιζομένους) ἤδη τοῖς ἁμαρτήμασιν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τῇ ἀφ' ὑμῶν τιμωρίᾳ περιγεγενημένους. Neceſſe eſt enim, ut haec duo participia, ἐπιστάμενοι & ἀγωνιζόμενοι, e ſuperioribus vel ἀπὸ τοῦ κοινοῦ repetantur, quorum poſterius referatur ad iſta, πρὸς τοὺς Ἀθην. Caſus autem, a τῷ περιγεγενημένους regendus, per ellipſin hic occultatur. Gramm. Ἀντὶ τοῦ, καὶ πρὸς αὐτῶν τ. Ἀθ. Caſſ.

ead. l. 12. Ἐπέπληξεν) Ἔπληξεν Caſſ. & νῦν pro τοίνυν.

ead. l. 14. Νόημα) Ex νόημα ſi fiat νοῆσαι, aptiorem lectionem habebimus: ſed de ſequentibus quid dicemus? Steph.

Mox ἐπεὶ ἀποτροπὴ τοῦ τοιούτου. Caſſ. Fortaſſis ἀποτροπὴν dixit pro ἀποτρόπαιον, & ſignificare voluit, Corinthios maluiſſe dicere πᾶν, quam δύναμιν, quod δύναμιν dicere mali ominis eſſet.

ead. l. 16. Ἐφιέμενοι) Ὀρεγόμενοι Caſſ.

ead. l. 18. Τὸ δὲ ἐξικέσθαι &c.) Crederem illum ἐξικέσθαι expoſuiſſe ἐπεξελθεῖν, potius quam ἀρκεῖν, niſi hoc ab illo ſcriptura etiam tam diverſum eſſe viderem. STEPH. Τὸ δὲ ἐξικέσθαι ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν non ſunt in Caſſ. ἀρκεῖν tantum inter verſus manu recenti ſcriptum eſt: cetera huius ſcholii vetuſta, & minio in marg.

ead. l. 21. Ἀποβεβλ.) Non ἀποβεβλημένους, ſed ἀναβεβλημένους ſcripſiſſe hunc Scholiaſtem, vel ex quodam paginae praecedentis loco poſſumus coniicere: eo, inquam, ubi καὶ οὐ μέλλοντες ἐπέρχονται exponit οὐκ ἀναβεβλημένως ἔρχονται κατὰ τῶν ἀγνοούντων. STEPH.

ead. l. 27. Ἢ ἀναπαύονται &c.) Haec verba, ἢ ἀναπαύονται, ἢ ἀθυμοῦσι, quem hic locum habent? Nullum certe, ſi ea praecedentibus iungere velimus: ſed ego locum illis aptiſſimum poſt ἐπ' ἐλάχιστον daturus mihi videor, tanquam ſequens verbum ἀναπίπτουσι exponentibus. Non dubium eſt autem, quin poſteriorem expoſitionem priori anteferre debeamus. Ceterum huic expoſitioni, qua ἐλάχιστον pro οὐδὲ ἐλάχιστον poſitum eſſe dicitur, aliam ſimilem antea vidimus. STEPH.

ead. l. 29. Ὡς ἀλλοτρίοις) Dubitari poteſt, ſitne ex errore librarii nata haec lectio, an ipſe Scholiaſtes non ἀλλοτριωτάτοις, ſed ἀλλοτρίοις apud Thucydidem legerit. STEPH. Particula ὡς nequaquam hic locum habet, ut exiſtimavit Scholiaſtes, & perſuaſit quoque, ni fallor, Franc. Porto, cuius vid. annotat. ad h. l. nec non filio ipſius Aemilio, verſionem veterem ita interpolanti, *ſuis corporibus ut alieniſſimis pro Rep. defendenda* utuntur: ſimiliterque Io. Caſae Archiepiſcopo Beneventano, orationum nonnullarum Thucydidis interpreti p. m. 26. Paria fere habet Baro Hoheneccius p. 30; illuſtratque eodem ſenſu in notis ſuis. Simplicius vero, adeoque rectius, auctoris verba reddidit H. Stephanus in Concionibus Graecis &c. editis 1570 in fol. ſic nempe: *Ad haec, corporibus alieniſſimis pro civitate, at conſilio maxime proprio utuntur.* Etenim manifeſte innuit hic Corinthius orator conſuetudinem Athenienſium, auxiliis ſociorum atque externo etiam milite conductitio in bellis utentium, cum vero ipſi conſiliis opportu-

niſſimis domi militiaeque rem iuvarent. Quin operae pretium fuerit conferre hunc locum alterius Corinthii verbis, in oratione, quae poſtea occurrit hoc libro, cap. 121. Ita vero habent: ὑπολαβεῖν οἷοί τ' ἐσμὲν μισθῷ μείζονι τοὺς ξένους αὐτῶν ναυβάτας. ὠνητὴ γὰρ Ἀθηναίων ἡ δύναμις μᾶλλον ἢ οἰκεία. ἡ δὲ ἡμετέρα ἧσσον ἂν τοῦτο πάθοι, τοῖς σώμασι τὸ πλέον ἰσχύουσα ἢ τοῖς χρήμασι. Iam tum enim videtur invaluiſſe mos iſte Athenienſium, ut numerato peregrinis militibus, quos ἀλλότρια σώματα vocat Corinthius, ſtipendio, ſuorum civium permultis otia facerent, approbante eum (qui & ipſius auctor a nonnullis traditur exſtitiſſe) Pericle, ut plebis favorem captaret, verum ſequentibus temporibus damnantibus eundem aliis, Demoſthene inprimis, ut patet ex variis eius concionibus, ſpeciatim illa περὶ Συντάξεως, in quam legendus Ulpianus. Et quod ad Periclem attinet, inducit ipſum Thucydides in luculenta illa oratione, qua bellum contra Peloponneſios ſuis perſuaſit, talia ad aures Athenienſium de paupertate hoſtium, ſuorumque facultatibus & viribus glorioſe efferentem, quibus innuat illos σώμασιν ἑτοιμοτέρους αὐτουργοὺς τῶν ἀνθρώπων ἢ χρήμασι πολεμεῖν, adeoque defecturos brevi ceſſuroſque his eſſe, I, 141. Non igitur putamus quemquam acquieſcere debere in expoſitione Scholiaſtae noſtri, aut interpretum, quos nominavi, Latinorum, ſed approbaturum potius nobiſcum feliciorem illam Ablancurtii, qui ita tranſfert p. 61: *Ils deliberent eux-mêmes, & ſe ſervent de toute ſorte de gens pour l'execution.* Vid. & not. eiuſd. p. 89, T. II. GRAMM. Ἵν' ἢ ὡς non ſunt in Caſſ.

ead. l. 36. Αἰνίττεται &c.) Immo fortaſſe iſtud magis acute quam vere annotatur, in hoc dicto ad Lacedaemoniorum morem reſpici, qui feſto die non militarent. STEPH.

Pag. 336. *l.* 9. Ὁμογνώμονι) Hanc expoſitionem examinare volentibus conferendus eſt hic locus cum illo I, 42, τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν τοὺς ὁμοίους, ἐχυρωτέρα δύναμις. STEPH.

ead. l. 10. Ζηλούσῃ) Ζηλούσῃ τοῖς Ἀθηναίοις Caſſ.

ead. l. 12. Παρὰ τὸ Ὁμηρ.) Quis ei aſſentiatur, ad illud Homericum hic reſpici? STEPH. Eſt Odyſſ. α', v. 351.

ead. l. 15. Τοιούτους εἶναι) Τοιούτους εἶναι, καὶ ἀρχαῖα ἔθη ζηλοῦν Caſſ.

ead. l. 16. Ἐπιτεχνήσεως) Suſpicor illum ſcripſiſſe προσεπιτεχνήσεως & προσεξευρέσεως. STEPH.

ead. l. 18. Οἱ ἐπίλογοι ἔνθεν) Ἐπίλογος ἐντεῦθεν Caſſ. Ἐντεῦθεν non improbandum eſt. Sed οἱ ἐπίλογοι etiam alibi dicit.

ead. l. 20. Πρὸς ἑτέραν) In Cod. Reg. etiam erat *εἰς ἑτέρων φιλίαν*. Et paulo ante ad voc. *ξυγγενεῖς* in Thucydide, *Δωριεῖς γὰρ οἱ Ποτιδαιάται*. Reg. & Caſſ.

ead. l. 23. Τραπέσθαι) Vel *τραπεῖσθαι*, vel *τραπέσθαι ἂν* ſcribo. Sic male & apud ipſum Thucyd. *τραπέσθαι* pro *τραπέσθαι ἂν*, I, 72, ut ibi docebo. STEPH. Τραπεῖσθαι Caſſ.

ead. l. 25. Συμμάχους) Idem de Argivis dictum iam fuit l. 20. STEPH.

ead. l. 28. Ἤτοι τῶν ζώντων) Mirum, quid huius ſcholii auctori in mentem venerit, ut *αἰσθανομένους*, aut *ζῶντας*, aut *φρονίμους*, aut etiam *ἥρωας* ſignificare diceret. Me certe expoſitiones tam ineptas aliis tam aptis, tam ſubtilibus & acutis, aliis inquam a tanto iudicio profectis intermixtas videre pudet. Addidit ſcilicet Thucydides *τῶν αἰσθανομένων*, ſignificare *ζῶντας* volens, ne de mortuis eum loqui putaremus: aut, ut oſtenderet ſe de heroibus loqui, adiecit *αἰσθανομένων*, pulchra ſcilicet periphraſi heroas *ἀνθρώπους αἰσθανομένους* appellans. Sed bene ſe res habet, quod inter haſce duas tam abſurdas *ἐξηγήσεις* una, quam non itidem abſurdam aut ineptam vocare poſſumus, poſita eſt. Ea eſt, qua *αἰσθανομένων* idem, quod *φρονίμων*, valere dicitur. quae tamen mihi non omnino ſatisfacit: quamvis eam ſecutus Vitus verterit, *Qua in re non faceremus iniuſte, nec contra Deum, nec apud homines prudenter iudicantes.* At Valla ita hunc locum interpretatur, *Nihil profecto iniuſte acturos, aut erga Deos, quos iuravimus, aut erga homines, qui iſta ſentient.* Ubi non ſolum ſignificatio ab hoc loco aliena verbo iſti datur, ſed tempus etiam mutatur: nec aliter redditur, quam ſi non praeſentis ſed futuri temporis eſſet *αἰσθανομένων*, aut certe pro eo legeretur *αἰσθησομένων*. Ego in margine huius interpretationis Vallae adſcripſi, *Erga homines aliquo ſenſu praeditos.* Plura de hoc loco qui audire ex me volet, Schediaſmata mea conſulat. STEPH. In ſex editis Schediaſmatum libris nihil de hoc loco legitur.

ead. l. 31. Κρατεῖν, ἢ ἄγειν) Κρατεῖν ἄλλων Caſſ.

ead. l. 38. Μέγα φρονῶν) Μεγαλοφρονῶν Caſſ.

Pag. 337. *l.* 1. Ὡς κηδόμενος) Fortaſſe ἢ ὡς κηδόμενος. niſi forte aliud potius quam κηδόμενος ab eo ſcriptum eſſe exiſtimandum eſt. STEPH.

ead. l. 4. Πλεῖον) Non auſus ſum reponere *πλείονα*, quamvis ita ſcribendum eſſe conſtet. STEPH.

ead. l. 8. Ὅτι ἢ πρ.) Hic quoque ὅτι pro *σημείωσαι ὅτι*. STEPH.

ibid. Ἡ καταβ.) Ante καταβόησις non ἢ, ſed ἡ, ſcribi debuit. STEPH.

ead. l. 9. Παρὰ Θουκυδίδῃ ἰδίως) Οὐ λέγεται εἰ μὴ ἰδία παρὰ Θουκυδίδῃ Caſſ. Sequitur Dionyſium Halic. Vid. Notas ad Thucyd. Καταβοὴ δὲ οὐ λ. εἰ μὴ παρὰ Θ. Mſ. Baſ.

ead. l. 12. Ἐπελθόντες ἐπὶ ξένων) Sic rurſum pag. 345 l. 36. Sed hoc diſcrimen inane eſt; certe non ſemper ſervatur. Vide Thucydidem III, 69. Aliter etiam Suidas in παρελθεῖν, & Scholiaſtes ad oration. Demoſthenis περὶ τῶν ἐν Χεῤῥον. p. 58, & ipſe Scholiaſtes Thucydidis p. 346; ubi vide Stephanum.

ead. l. 13. Ἀλλ' ὅπως μὴ ῥαδίως) Ante haec in Mſ. Baſ. & Caſſ. erat: ἐμέρισε πρὸς τὴν κατηγορίαν τῶν Κορινθίων τὴν ἀπολογίαν τῶν Ἀθηναίων. πρὸς δὲ τὴν ἐπίπληξιν αὐτῶν τὴν ἀντίθεσιν Ἀρχιδάμου τοῦ Λακεδαιμονίου.

ead. l. 20. Τὰ Μηδικὰ) Διὰ τὰ Μηδικά. Caſſ.

ead. l. 21. Μὴ παντὸς) In Caſſ. vel ad haec verba, vel ad ea, quae paulo ante in Thucydide leguntur, ἧς τοῦ μὲν ἔργου μέρος, annotatum erat, ἐπειδὴ ἕως Μυκάλης ἐδίωξαν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἕως Παμφυλίας. Vid. ad pag. 338 l. 30.

ead. l. 22. Τὸ δὲ στερισκ.) Vel ex his, quae ſcribit, ἐν ἤθει ἀναγνωστέον, coniicere eſt, στερισκώμεθα, non στερισκόμεθα legiſſe. STEPH.

ead. l. 27. Ἔσχεν) Deeſt Caſſ.

ead. l. 29. Θαυματικῶς) Malim θαυμαστικῶς ſcribere: immo vero haud ſcio, an altera tolerari ſcriptura poſſit, ut ſit ex nomine θαῦμα factum adverbium. At vero ut θαυμαστικῶς hic ſcribo, ita θαυμαστικὸν in ſimili obſervatione legimus pag. 345 l. 7. STEPH. Θαυμαστικῶς hic Reg. & Caſſ.

ead. l. 33. Ἦσαν γὰρ αἱ π.) Vide Herodot. l. 8, & Plutarchum in Themiſtocle. HUDS.

ead. l. 35. Αὐτοὶ τὸ δίμοιρον) Αὐτοὶ ἡμεῖς τὸ δίμοιρον Caſſ.

ead. l. 37. Μακεδόνων) Hoc ſcholion in Cod. Reg. additum erat ſequenti μέχρι τῆς πόλεως ἡμῶν. Recte.

Pag. 338. *l.* 5. Ἄλλως, τὰ οἰκεῖα) Haec omnia uſque ad προλιπεῖν abſunt a Caſſ.

ead. l. 13. Ἀπὸ κοινοῦ, ἠξιώσαμεν, ἀλλὰ βοηθεῖν) Haec quoque non habet Caſſ. Nec apparet, quis hic ſit ſenſus verborum ἀλλὰ βοηθεῖν.

ead. l. 17. Οὐκ οὔσης τῆς πόλεως) Addita erat inter verſus expoſitio in Caſſ. ἐφθαρμένης.

ead. l. 21. Ἀλλὰ μεταν.) Verba haec, ἀλλὰ μεταναστῆναι &c. ad participium διεφθαρμένοι non pertinent: ac poſita fuiſ-

ſe videntur poſt ἐσβῆναι ἐς τὰς ναῦς. Sed quoniam ἐτολμήσαμεν apte repeti cum illis non poteſt, (neque enim μεταναστῆναι εἰς ἄλλην πόλιν, tanquam ἀπόλιδας, eſſe τόλμης opus dici poteſt) credibile eſt, ἠθελήσαμεν aut ἐβουλήθημεν ab eo adiectum fuiſſe: ut totus locus (adiiciendo verba huius Scholiaſtae verbis Thucydidis) ita ſcribatur, ἢ μὴ ἐτολμήσαμεν ὕστερον ἐσβῆναι ἐς τὰς ναῦς, ἀλλὰ μεταναστῆναι εἰς ἄλλην χώραν ἠθελήσαμεν, ὡς ἀπόλιδες. STEPH.

ead. l. 23. Ναῦς ἱκαν.) Praefigenda ſunt haec verba, μὴ ἔχοντες ναῦς ἱκανὰς, ut iis conveniat, quae redditur ratio, δέκα γὰρ εἶχον μόνας ναῦς. STEPH.

ead. l. 26. Ἐν ἐρωτήσει) Non video, quomodo verum iſtud eſſe queat, legi haec per interrogationem debere, niſi, particula οὐκ addita, ἆρα οὐκ ἄξιοι ἐσμὲν ſcribamus. At Valla, non ἐν ἐρωτήσει, ſed ἐν ἀποφάσει legens, vertit, *quapropter digni ſumus Lacedaem.* STEPH.

ead. l. 28. Ἤγουν προαιρέσεως) Non προαίρεσιν, ſed φρόνησιν, his verbis ſignificari puto. STEPH.

ead. l. 30. Ἕως γὰρ Μυκάλης μόνον ἦλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι) Deſunt Caſſ. Vid. ad pag. 337 l. 21.

ead. l. 33. Ἤγουν &c.) Pro ἤγουν, quae eſt particula διασαφητικὴ, ponenda eſt διαζευκτικὴ ἢ, vel ἤτοι. nam quod ab eo dicitur ὑπὸ δέους, ait poſſe intelligi *de metu barbarorum*, vel *de metu eorum, qui ſub illorum imperio malis affecti fuerant.* Intellige autem de metu, quem afferebant. STEPH.

ead. l. 35. Τοῦ φόρου) Pag. 339 l. 11 ὠφέλειαν aliter exponit. STEPH.

ead. l. 37. Ἐχθρῶν) Quae nomini ἐχθρῶν ſubiunguntur, habere hic locum non videntur. STEPH. Ἐχθρῶν non eſt in Caſſ.

Pag. 339. *l.* 1. Ἄμεμπτον) Mſ. Baſ. ἄμεμπτον, ἄψογον.

ibid. Ταυτὸν εἰπεῖν) Poſt verba haec ταυτὸν εἰπεῖν nihil opus erat iſtis, ἀντὶ τοῦ· nec dubium eſt, quin vel haec, vel illa expungi debeant. STEPH. Hoc ſcholion abeſt a Caſſ.

ead. l. 7. Τὴν ὀλιγ.) Ad eorum oligarchiam ſub illis verbis reſpexiſſe ait: pro qua expoſitione multi Thucydidis faciunt loci. Saepe enim de Lacedaemoniis ab eo dicitur, illos conſtituendae in aliis urbibus oligarchiae incumbere ſolitos fuiſſe, aut iam conſtitutam ſtabiliendae atque firmandae. STEPH.

ead. l. 8. Ἀπὸ τῆς Μυκάλης) Quomodo haec in ea, quae praefixa ſunt, verba annotari dicere poſſumus? Nam cum illis verbis, καὶ εἰ τότε ὑπομείναντες, iſta, ἀπὸ τῆς Μυκάλης δηλονότι, quid commune habent? Nihil certe. Sed aliam ſe-

dem illis, & eam quidem aptiſſimam, inveniſſe mihi videor: ſi nimirum in cap. 75 translata, tribuantur verbis hiſce, *ἡμῖν δὲ προσελθόντων τῶν ξυμμάχων*, id eſt, his verbis, illa, pro eorum expoſitione, apponantur, *ἀπὸ τῆς Μυκάλης δηλονότι.* Conveniet autem, quod hic dicitur, cum eo, quod ſcribere illum p. 338 l. 30 videmus, tantum ad Mycalen uſque Lacedaemonios veniſſe. STEPH.

ead. l. 9. *Φιλελεύθερον γὰρ τὸ ἀνθρώπινον*) *Ἐπεὶ φιλελεύθεροι εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι* Mſ. Baſ.

ead. l. 11. *Ἐλαττοῦμεν*) *Ἀφίεμεν* Reg. & paulo ante ad *διαδιδομένην* idem *κατὰ διαδοχὴν διδομένην.*

ead. l. 14. *Κατέχεσθαι, ἄρχεσθαι*) *Δουλοῦσθαι* Caſſ. Et mox ad *καθεστῶτος* idem cum Reg. *νομίμου ὄντος.*

ead. l. 16. *Μέχρις οὗ*) *Μέχρι οὗ* Caſſ.

ead. l. 20. *Ἀπὸ κοινοῦ* &c.) Voculae *νῦν* hic praeteriti, paulo poſt autem praeſentis temporis ſignificationem dari mirum eſt, cum de uno eodemque loco agatur: niſi forte in duobus eam locis poſitam invenit. quam tamen alibi aptam habere ſedem poſſet? Hoc etiam videri cuipiam novum poſſit, iungi hanc particulam *ἀπὸ κοινοῦ* his verbis, *τὰ ξυμφέροντα λογιζόμενοι*, cum tamen non praeceſſerit, ſed ſequatur. Verum idem & quibuſdam aliis fieri in locis videbit. STEPH. Mox *τὸν παρῳχημένον* Mſ. Baſ.

ead. l. 22. *Λέγει τὴν* &c.) Dicere maluiſſem, *τὸν περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων.* STEPH. Hoc ſcholion non habet Caſſ.

ead. l. 23. *Τὸ νῦν*) *Τὸν νῦν* Roſtg.

ead. l. 28. *Τῇ παρεπομένῃ*) Non placet, *ἀνθρωπείᾳ* ita exponi. Primum enim, ſi nomine *ἀνθρωπείᾳ*, aut etiam his duobus, *ἀνθρωπείᾳ φύσει*, haec omnia includantur, *τῇ παρεπομένῃ τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει ἀρχῇ*, cur iſta, *ὥστε ἑτέρων ἄρχειν*, addita fuiſſe dicentur? Deinde *ἀρχὴν* naturae humanae *παρέπεσθαι*, quomodo verum comperietur? Nimirum *περὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀρχῆς*, non autem *περὶ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς*, dicendum hoc fuerit. STEPH.

ead. l. 32. *Βιαιότερον* &c.) Malim *βιαιότερον ἡμῶν ἄρξαντας.* STEPH.

ibid. *Ταπεινοί ἐσμεν*) Male hic, & alibi quoque, verbum *μετριάζειν* exponit. Neque enim *μετριάζειν* dicuntur, qui ſunt *ταπεινοὶ*, id eſt, *humiles, & animo demiſſo*, ſed *qui modeſte*, ſeu *moderate ſe gerunt*; ſive *qui moderationem adhibent*, aut *moderatione & aequitate utuntur*. STEPH. Suidas etiam *μετριάζειν* exponit *ταπεινοφρονεῖν.*

ead. l. 38. Φιλονικεῖν) Φιλοδικεῖν Reg. Caſſ. Roſtg.

Pag. 340. *l.* 1. Ὁμοίοις) Minime poſſunt ὁ ξένος & ὁ πολίτης vocari ὅμοιοι νόμοι, ſed ὅμοιοι νόμοι dicendi potius fuerint οἱ τῷ τε ξένῳ καὶ τῷ πολίτῃ ὁμοίως κείμενοι, vel τῷ τε πολίτῃ καὶ τῷ ξένῳ ὁμ. κ. illius enim mentio facienda priore loco videtur. Non poſſunt, inquam, peregrinus & civis leges ſimiles aut etiam eaedem appellari, ſed ſimiles leges dicendae fuerint, quae utrique pariter poſitae ſunt, & quae erga utrumque pariter ſervantur. Verum & hoc videndum eſt, ne, quod de ſimilibus legibus dicit, male ad peregrinum & civem (niſi civis prius nominandus eſt) referatur, & referri ad ſocios debeat. Haec enim proxime praecedunt, καὶ ἐλασσούμενοι γὰρ ἐν ταῖς ξυμβολαίαις πρὸς τοὺς ξυμμάχους δίκαις. STEPH. Non eſt credibile, quemquam tam ſtolidum eſſe, ut cives & peregrinos vocet νόμους ὁμοίους. Probabilius eſt aliquid excidiſſe, vel τῷ τε ξένῳ καὶ τῷ πολίτῃ legendum eſſe.

ead. l. 4. Ἐκωμῳδοῦντο &c.) Athenienſes, tanquam φιλοδίκους, id eſt, *litium amantes*, ſive (uno verbo) *litigioſos*, male audiſſe, vel ex ipſis Ariſtophanis comoediis conſtat, (nomine φιληλιασταὶ eadem de re utentis) ideoque verbo ἐκωμῳδοῦντο apte hic Scholiaſtes utitur. STEPH. Suidas dicit, cicadas menſem unum aut alterum in ficubus cantillare, Athenienſes autem per omnem aetatem in iudiciis cantare. HUDS.

ead. l. 5. Πέρσης &c.) Ut caſus caſui reſpondeat, ſcribendum eſt Πέρσῃ, Σκύθῃ. Sed cur tam procul exemplum petit? cur e Graecia ad proferendum exemplum egreditur? Exemplum, inquam, huius rei eſſe alios, qui cum minus moderationis & aequitatis imperio ſuo adhibeant, non tamen tanquam litigioſi male audiant. STEPH.

ead. l. 6. Ἀντὶ τοῦ &c.) Eodem peccat modo hic, ἧσσον exponens οὐδὲ ἧσσον, quo & antea peccavit, cum ἐλάχιστον expoſuit οὐδὲ ἐλάχιστον. Immo & gravius etiam hic: quoniam particula οὐδὲ magis perículoſe contrarium ſenſum efficit. STEPH.

ead. l. 8. Παρ' ἄλλοις) Παρ' ἄλλων Roſtg. Non video, quam vim hic habeat praepoſitio παρὰ, & cur non maluerit ſine ea dicere, ἄλλοις, ἀλλὰ μόνοις ἡμῖν· cum Thucydides in dativo dicat τοῖς ἔχουσιν ἀρχὴν, καὶ ἧσσον ἡμῶν μετρίοις οὖσι.

ead. l. 9. Ἀντὶ τοῦ δικ.) De hoc gravi & pudendo errore, quo δικάζεσθαι nove exponit δίκαια πράττειν, non tacent mea Schediaſmata. STEPH. Hoc quoque in editis Schediaſmatibus fruſtra quaeſivi.

ead. l. 10. Εἰθισμένοι) Non ad hoc tantum verbum reſpicit, quod hic annotatur, ſed ad totum hoc membrum, *εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλεῖν.* Si enim conſueverant eorum ſocii ex aequo cum ipſis agere, & pari iure iudicium experiri, novum certe illis erat deteriori conditione aliqua in re eſſe. Qua ex re *τὸ σπάνιον τῆς ἀδικίας* dicit oſtendi, id eſt, *raro illis iniuriam fieri ſolitam fuiſſe.* STEPH.

ead. l. 12. Μὴ δικ.) Particula *μὴ* ſupervacanea hic eſt: ſed ex Thucydide ſumitur, hoc pleonaſmo Attico (ut & paulo poſt oſtendam) utente. Alioqui dicendum tantum fuiſſet *παρ' ὃ νομίζουσιν αὐτοὶ δίκαιον εἶναι.* Sed & *ἐάν τι*, omiſſa voce *τοιοῦτο*, dicere poterat. STEPH. Μὴ deeſt Caſſ. Roſtg.

ibid. Οὐκ εἶπε &c.) Non dixit, inquit, *τὸ δίκαιον*, (intellige autem, *παρὰ τὸ δίκαιον·* niſi potius haec ipſa ſcriptura ſubſtituenda eſt) ſed *παρ' ὃ ἐκεῖνοι νομίζουσι μὴ δίκαιον.* Atqui (dicet aliquis) ne haec quidem verba apud Thucydidem comparent. Sciendum eſt igitur, eum dicere, *παρ' ὃ νομίζουσι μὴ δίκαιον εἶναι*, tanquam is ſit ſenſus iſtorum Thucydidis verborum, *παρὰ τὸ μὴ οἴεσθαι χρῆναι.* Ubi etiam animadvertendus is eſt, quem dixi, voculae *μὴ* pleonaſmus, & quo ipſe Scholiaſtes in horum verborum expoſitione itidem utitur. Mirus eſt autem hic infinitivi apud iſtum ſcriptorem uſus, *παρὰ τὸ μὴ οἴεσθαι χρῆναι*, pro eo quod eſt, *παρ' ἐκεῖνο ὃ μὴ οἴονται χρῆναι*, aut (omiſſa illa ſupervacanea negatione) *παρ' ἐκεῖνο ὃ οἴονται χρῆναι.* STEPH.

ead. l. 15. Ἢ λόγῳ ἢ) Sicut *λόγῳ* ponit pro expoſitione Thucydidei vocabuli *γνώμῃ*, ita etiam addi *ἔργῳ*, ad exponendum alterum *δυνάμει*, dicere (ut opinor) neceſſe habemus: ſed quomodo hoc vocabulum (ut de altero taceam) iſtam admittere ſignificationem poteſt? Valla certe duobus his *verbo* & *facto*, quae duobus illis *λόγῳ* & *ἔργῳ* reſpondent, addens iſta, *propter rationem imperii*, oſtendit ſe non animadvertiſſe, dictum eſſe a Thucydide, non *δυνάμει διὰ τὴν ἀρχὴν*, ſed *δυνάμει τῇ διὰ τὴν ἀρχήν·* quod vereor, ne & ipſe Scholiaſtes haud animadverterit. STEPH.

ead. l. 17. Τὸ ἢ &c.) Non minus abſurdum, quam novum eſt, dicere, particulam ἢ pro *ὡς* poſitam eſſe: praeſertim cum vulgaris illius uſus, pro quo *ἤπερ* (id eſt, *quam*) ponitur, ſententiae loci huius ſit longe accommodatiſſimus. Fortaſſe autem non ἢ ſed ᾗ legens, ita expoſuit: ſed talem particulae huius uſum ignorari a Thucydide, ignorare non debuit. Utramcunque tamen lectionem ſecutus ſit, non exiſtimavit, haec

verba, χαλεπώτερον φέρουσιν, continuanda eſſe cum ſequentibus abſque ulla interpunctione, ſed poſt φέρουσιν interpungi debere: perinde ac ſi locus hic ita eſſet intelligendus, *Sed aliquid ſibi deeſſe, magis aegre ferunt: quemadmodum ſi ab initio ſecum* (utor autem hic verbis Vallae) *non iure, ſed aperte rapaciter egiſſemus.* Atqui & iſtud, ne ita intelligendum dicamus hunc locum, vetat, quod non χαλεπώτερον ſed χαλεπῶς dicendum fuiſſet, id eſt, *aegre ferunt*, non autem, *magis aegre ferunt.* STEPH. Hoc ſcholion abeſt a Caſſ.

ead. l. 18. Κατὰ τὸν τῆς &c.) Verba haec videntur expoſitio eſſe adverbii φανερῶς. Sed quomodo hoc cum eo, quod dictum eſt, ἀποθέμενοι τὸν νόμον, conſentire dicemus? Videtur enim loqui repugnantia, qui ait, *magis aegre ferunt, quam ſi ab initio depoſita lege, plus nobis ſecundum imperii legem arrogaremus.* Quomodo enim aliquis depoſita lege, (id eſt, depoſita ſeu abiecta legis cura) ex lege plus uſurpare velle dicetur? Reſponderi poſſe exiſtimo, cum dicit ἀποθέμενοι τὸν νόμον, poni ſingularem pro plurali νόμους, & de iiſdem illis intelligi, de quibus loquens dixerat, ἐν τοῖς ὁμοίοις νόμοις ποιήσαντες τὰς κρίσεις· quod ſi deinde φανερῶς cum Scholiaſte exponamus κατὰ τὸν τῆς ἀρχῆς νόμον, hanc legem de ea dictum iri, quam introducit ἡ δύναμις τῆς ἀρχῆς· vel, ut eius phraſin ſequamur, δύναμις ἡ διὰ τὴν ἀρχήν. haec enim δύναμις eſſe legislatrix ſolet, & quidem hoc munere alio fungi modo, quam functi ſint legislatores illi, a quibus ortae ſunt aliae illae leges. STEPH.

ead. l. 19. Ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ) Cum antea de quodam loco, ubi δὲ pro γὰρ poſitum aiebat, prorſus ab eo diſſentirem, de hoc contra plane illi aſſentior. Rationem enim reddit eius, quod dixit, eos magis aegre ferre, quam ſi ab initio depoſita legis cura plus ſibi arrogarent. *Illo enim modo*, inquit, *non contradicerent*, (vel, *contradixiſſent*) *quin oporteat inferiorem ſuperiori cedere;* vel, (ſi quis ita interpretari mavult) *nihil cauſae dixiſſent, quin par ſit, inferiorem ei, a quo imperium tenetur, ſe ſubmittere.* Cum autem dicit *illo modo*, (quibus verbis redditur adverbium ἐκείνως) intelligit, *ſi illud a nobis factum fuiſſet:* videlicet, ſi depoſita lege &c. STEPH.

ead. l. 20. Ὀργίζονται) Cum apud Thucydidem nominativus verbi ὀργίζονται ſit οἱ ἄνθρωποι, hic contra alium ei dativum dat, quem οἴκοθεν affert, videlicet οἱ σύμμαχοι· vel non animadvertens, quod a Thucydide dicitur; vel (quod mihi magis ſit veriſimile) a genere ad ſpeciem venire volens, id eſt,

quod a Thucydide de univerſo hominum genere (nempe de natura omnium hominum) dicitur, ad ſpeciem accommodare. Steph. Pro *alium dativum* voluit ſcribere *alium nominativum*. Et ita emendaverat Hudſonus, qui partem huius notae deſcripſerat.

ead. l. 21. Ἡμῶν &c.) Scripſiſſe illum puto ἡμῖν. Nove enim, ut opinor, ἡμῶν hic diceretur. Steph.

ead. l. 23. Προμάντ.) Obſervandum, quod dicit, hos Athenienſium legatos, ita loquentes, *ſi everſo dominatu noſtro ipſi dominaremur*, augurari, quod futurum erat. Lacedaemonios enim eorum muros diruiſſe. Aliquis tamen fortaſſe malit dicere, hoc tantum eſſe ominari: cum etiam verba, quae ab aliud cogitantibus dicebantur, omen habere exiſtimarentur. At illa imprecatio Thucydidis in prooemio ab eo aliud cogitante profecta non itidem dici poſſet. Loquor autem de illis Thucydidis verbis, quibus idem Scholiaſtes eum Lacedaemoniis everſionem illorum urbis latenter imprecari ſcribit. Quis tamen eſſe eiuſdem Scholiaſtae haec quoque poſſit affirmare, cum in eadem pagina Scholium, illi de imprecatione Scholio contradicens, habeamus? Idem.

ead. l. 33. Εἰς ἀδηλότητα) Non poſſum illi aſſentiri, τύχας eſſe dicenti ἀδηλότητα, id eſt *incertitudinem*. Sic tamen & Valla, *belli enim diuturnitas ſolet pleraſque res fortuitis obiicere*. Et Vitus, *diuturnitas efficit varias vices*. Atqui bello cuilibet, non tantum illi, quod diuturnum eſt, incertitudo tribuitur: id eſt, incertus eſſe dicitur eius exitus: & hoc ſemper experientia confirmavit, ac quotidie confirmat. Adde, quod idem ter diceretur: nam ſequitur, καὶ ὁποτέρως ἔσται, ἐν ἀδήλῳ κινδυνεύεται. Atque ad eandem ἀδηλότητα pertinent & haec verba, quae proxime praecedunt, τοῦ δὲ πολέμου τὸν παράλογον, ὅσος ἐστὶν, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι προδιάγνωτε· id eſt, *Quam multa inopinata* (vel, *quam multa praeter exſpectationem*) *in bellis evenire ſoleant*; aut etiam, *Quam praeter exſpectationem eſſe ſoleat bellorum exitus*. Accedit ad haec duo, quae adverſus expoſitionem illam attuli, quod poſtquam dixit bellum diuturnum ἐς τύχας τὰ πολλὰ (vel ταπολλὰ, una voce) περιΐστασθαι, ſubiungit, ὧν ἴσον τε ἀπέχομεν· quod certe falſum erit, ſi ad ἀδηλότητα referamus. Nam ubicunque eſt bellum, falſum eſt, quod Vallae habet interpretatio, *A quibus fortuitis utrique aequaliter abſumus*: itidemque quod habet altera, *a quibus variis vicibus adhuc utrique abſumus*. Niſi dicamus, hos legatos intellexiſſe, ſe a bello abeſſe. neque enim a belli fortuitis aut a

belli vicibus variis abeſſe poteſt, niſi qui a bello abeſt. Quomodo igitur *τύχας* exponemus? Ego *infortunia* ſignificare hic dixerim: nec mihi huius ſignificationis exemplum ex alio Thucydidis loco afferre difficile fuerit. Belli vero diuturnitatem ſolere infortunia (& quidem ipſis etiam victoribus interdum) afferre, omnes hiſtoriae teſtantur. Libuit in refutanda expoſitione iſta immorari, quod interpretes eam ſecutos eſſe, & multos eam, ut prima fronte rationi conſentaneam, ſecuturos eſſe viderem. Spero autem fore, ut eae, quas ita examinatas reiicio, cautiorem te ad alias pleraſque excutiendas, antequam a te admittantur, reddant. STEPH.

ead. l. 34. Ὅμηρος) Iliad. ζ', v. 339.

ead. l. 37. Ὁποῖον) Scribendum potius ὁπότερον. De hac autem expoſitione dicam in annot. ſequente. STEPH.

ibid. Μετὰ κινδ. πρ.) Hic *κινδυνεύεται* ſignificare non poteſt, quod ait, *μετὰ κινδύνων πράττεται*. Praeſertim vero ſi praecedentium verborum expoſitionem cum hac iungamus, quam aliena ſit ab hoc loco videbimus. Dicendum enim erit, *καὶ μετὰ κινδύνων πράττεται ὁποῖον* (vel potius *ὁπότερον*) *μέρος κινδυνεύσει*. Quod ſi diligenter illam expoſitionem praecedentem conſideremus, in ea hoc ipſum *κινδυνεύεται* explicatum inveniemus, his videlicet verbis, *ἀδηλόν ἐστιν*. quae explicatio minime, ſicut altera, reprehendenda eſt: niſi in eo, quod minus ſignificanter dicitur *ἀδηλόν ἐστι*, quam *κινδυνεύεται*· ut minus ſignificanter (& quidem multo minus) Latina lingua dicit, *incertum eſt*, quam, *in alea poſitum eſt*. IDEM.

ead. l. 38. Οἱ ἀπροβούλευτοι) Quod de univerſo hominum genere dicit Thucydides, ad inconſideratos & minime circumſpectos reſtringit: ſed reſponderet Thucydides, ſe ita loqui, quod a maiori hominum parte iſtud peccetur. *Inconſiderati* vero & *minime circumſpecti* ſunt, qui ab illo *ἀπροβούλευτοι* appellantur: & magis etiam proprie, *qui non praemeditate & abſque conſultatione* ſeu *deliberatione aliquid agunt*. Cum hoc autem male *ἀνόητοι* iungit, quod multo plus eſt: & ita quidem, ut *ἀνόητοι* agere multa ſoleant, quae non itidem agerent ii, qui tantum *ἀπροβούλευτοι* appellari merentur. IDEM.

Pag. 341. *l.* 1. Πρὸ τῶν βουλ.) Addendum hic adverbium *πρότερον* poſt *τῶν ἔργων*, vel potius *πρότερον* tantum hic ponendum eſt, cum verba haec non aliam vocem, quam illud adverbium, explicent. At vero genitivus *τῶν ἔργων* cum *ἔχονται* iungitur. *τῶν ἔργων ἔχονται*, inquit, *πρὸ τῶν βουλευμάτων*. Immo vero, ſi diligenter, quae a Thucydide dicuntur, conſi-

deremus, videbimus, illum nihil cum ſuo πρότερον relinquere ſubaudiendum, & illud nobis exponere, cum ei ὕστερον opponit. Aut ſi quid ſubaudiri debet, id certe fuerit genitivus λόγων· perinde ac ſi diceret, πρότερον τῶν λόγων ἔχονται τῶν ἔργων· vel potius, (ut plenior ſit oratio) πρότερον ἢ ἅπτεσθαι τῶν λόγων, ἔχονται τῶν ἔργων, ἅπερ ὅμως ὕστερον χρῆν δρᾷν, καὶ μετὰ τὸ τῶν λόγων ἅψασθαι. Sed hunc genitivum λόγων Valla *rationem* male interpretatur. Ita enim locum hunc reddit, *Qui cupide bella ineunt, prius in negotiis verſantur, quae poſteriora conſiliis eſſe debebant: iidem, cum advenit calamitas, tunc ad rationem ſe conferunt.* In qua interpretatione cum non illud ſolum, ſed & alia peccarentur, margini hanc adſcripſi, *Et homines, cum proelia ineunt, opera prius capeſſunt, quae poſterius agenda erant: at cum aerumnis premi coeperunt, conſilia inſtituunt.* Sed ne ego quidem mihi in genitivi λόγων interpretatione ſatisfacio: cum potius περὶ τῶν ξυμβατηρίων λόγων intelligendum putem: ut hic locus ita reddatur periphraſi etiam utendo, *Ac cum homines ad bella gerenda eunt, opera prius aggrediuntur, ad quae poſterius veniendum erat: cum vero aerumnis premi iam coeperunt, ita ut ipſos bellorum poeniteat, tum demum ſermonem de compoſitione iniiciunt.* STEPH.

ead. l. 5. Οὓς ἐν ταῖς) Μάρτυρας οὓς ἐν ταῖς Caſſ. Roſtg.

ead. l. 6. Ὑφηγῆσθε) Vide Stephani Append. ad ſcripta al. de Dial. Att. p. 185. HUDS.

ead. l. 9. Παρὰ τὰς) Πρὸς τὰς Roſtg.

ead. l. 10. Διώκοντες) Malim ἀποδιώκοντες. STEPH.

ead. l. 12. Ἐμπείρους) Λείπει τὸ ἐμπείρους. Caſſ.

ead. l. 13. Γλυκὺς) E Pindaro, ut obſervavit Eraſmus.

ead. l. 14. Ἤγουν δι' ἐλαχ.) Non γενόμενον ſolum, ſed iunctum cum ἂν, ſignificare poteſt γενησόμενον. Quod autem ἐλάχιστον exponit δι' ἐλαχίστου καιροῦ, (dicens καιροῦ pro χρόνου) non placet: ac potius *non minimum bellum* de maximo intelligendum puto: ut ſit figura μείωσις, ſive λιτότης, quae vulgo *liptote* perperam vocatur, ut docui in meo de abuſu Graecae linguae libello. STEPH. Ἤγουν δ. ἐ. καιροῦ καὶ ἔργου γενησόμ. Reg. ἢ. δ. ἐ. καιροῦ γενόμενον Caſſ.

ead. l. 15. Μέχρις &c.) *Huc uſque* (inquit) *eſt prooemium.* Atqui, cum proxime ſequens periodus rationem reddat eorum, quae hic Archidamus proponit, ſimulque ea confirmet, ideoque ab his pendere dicenda ſit, quomodo haec claudere prooemium dici poſſunt? Ne tamen dicere audeamus, haec verba μέχρις ὧδε τὸ προοίμιον, poſt participium νομίσαντα ab illo

ſcripta fuiſſe, obſtant, quae in illius ſequentis periodi principium annotantur. STEPH.

ead. l. 16. Οἱ ἀγῶνες καὶ τὸ δυνατὸν) Abſunt a Caſſ.

ead. l. 17. Πεζομάχοι) Ἐκ παραλλήλου πεζομάχοι Caſſ. Roſtg.

ead. l. 24. Τοῦ ἔχειν χρήματα) Πένητες γὰρ ἦσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι Caſſ. Roſtg. Deinde, quae paulo poſt leguntur, πένητες γὰρ, non ſunt in Caſſ.

ead. l. 25. Ἐκ τῶν &c.) Particula negativa οὔτε his praefigenda eſt verbis, ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν. STEPH.

ead. l. 26. Πένητες) Πένητες γὰρ οἱ Λακεδαίμονες Mſ. Baſ.

ead. l. 27. Ὑπερφέρομεν) Quae ad hanc vocem & ſequentem δηοῦν annotantur, non habet Caſſ.

ead. l. 34. Τὸ μᾶλλον πρόσκειται) Τὸ μᾶλλον eos haud reſpicit, quos intellexit hic Scholiaſtes. Athenienſes enim ſunt, quos indicat Archidamus: prae illis utique videri poſſent Lacedaemonii pacis ruptae auctores, ſi bellum ſuadentibus morem intempeſtive gererent. GRAMM.

ead. l. 36. Ὅμηρος) Homeri verſum affert, quod Archidami dictum cum eo conveniat, non etiam (ut opinor) tanquam ille ad hoc alludat. STEPH. Iliad. γ', v. 160.

ead. l. 38. Τῆς γῆς) Ante haec verba in Caſſ. & Roſtg. eſt ἢν τὴν γῆν αὐτῶν τάμωμεν.

Pag. 342. *l.* 6. Προσαθροίσει) Συναθροίσει. Caſſ.

ead. l. 7. Ἐκείνοις δηλονότι) Deſunt Caſſ.

ead. l. 8. Πορισμὸν ζωῆς) Verba auctoris, καὶ τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκποριζώμεθα, Scholiaſtes interpretatur, πορισμὸν ζωῆς ἐκ τῶν ἡμετέρων ἔχωμεν, aberrans omnino a recto iſtorum ſenſu. Dixerat Archidamus, conſultius fore, ſi aliquod temporis impenderent Lacedaemonii diſſuadendo apud Athenienſes bello, & de iis, quae neceſſaria ad bellum ſibi forent, interim cauti proſpicerent, προσλαβόντες ξυμμάχους Ἕλληνας καὶ βαρβάρους, quorum viribus ut etiam ſuas, per id temporis intervallum, quod daretur, collectas, adiungerent, hoſtibusque illas, quamvis non aperte bellum denuntiantes, (μὴ πόλεμον αγαν δηλοῦντες) non obſcure tamen oſtentarent, ſuadet hiſce, καὶ τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκποριζώμεθα, quae recte ſatis aſſecuti interpretes Latini, Valla, Enenckelius, & H. Stephanus in Concionib. Thucydid. Suidas: ἐκπορίζειν, ἐξευρίσκειν, συλλέγειν. Idem fere monuerat Archidamus paulo antea, in iſtis: κἂν τούτῳ καὶ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐξαρτύεσθαι. Idem innuit & in ſequentibus: πορισώμεθα ἂν πρῶτον (ſcil. δα-

πάνην, ſumtus ad bellum faciendum neceſſarios) idem denique in fine orationis: Καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πέμπετε μὲν — παρασκευάζεσθε δὲ τὸν πόλεμον ἅμα. Gramm.

ead. l. 10. Πορευσόμεθα) Ἰέναι ἐπί τινα ſemper apud noſtrum eſt *hoſtiliter aggredi, bellum inferre*, quod per πορεύεσθαι ſignificari adeo non poteſt. Idem.

ead. l. 11. Ἑτοιμασίαν) Non habet Caſſ.

ead. l. 14. Διὰ τοῦ τεμεῖν) Liquere exiſtimo, omiſſam eſſe in verbis Scholiaſtae haec explicantibus negandi particulam, & ſcripſiſſe eum, διὰ τοῦ μὴ τεμεῖν αὐτῶν τὴν γῆν. Gramm.

ead. l. 18. Ἐξαίρει τὴν δύναμιν) Quod hic ſcribit, Archidamum potentiam Athenienſium extollere, ut Lacedaemonios perterrefaciat, non minus ad haec, quam ad praecedentia, atque adeo ad magnam partem huius orationis pertinet. Steph. In Caſſ. & Roſtg. haec, ἐξαίρει τὴν δύναμιν, cum ſequentibus annotata erant ad verba cap. 82 ὅσοι ὥσπερ καὶ ἡμεῖς. Nec tamen illis verbis ſatis conveniunt.

ead. l. 25. Τὶ αὐτῶν προΐδωμεν) Haec inter verſus recenti manu in Caſſ. ſcripta erant; cetera in margine manu vetuſta. Idem etiam alibi ſaepe factum, & ſcholia vetuſtiora cum recentioribus ab his, qui ea publicarunt, in unum conflata eſſe deprehendi. In Reg. ad ἐπ' ἀμφότερα erat expoſitio καὶ νίκην, καὶ ἧτταν.

ead. l. 28. Καὶ νεμόμεθα) Dubium eſſe poteſt, an haec καὶ νεμόμεθα &c. ab ipſomet, an a librario per imprudentiam praepoſita illis fuerint, σπεύδοντες γὰρ, σχολ. &c. Quod ſi ipſummet hoc ordine iſta collocaſſe credamus, ſcripſiſſe καὶ γὰρ νεμόμεθα, veriſimile fuerit. Steph.

ead. l. 29. Ἐνδοξοτέραν) Ἐνδοξοτάτην Caſſ. quod in Thucydide pro εὐδοξοτέραν ſcribi poſſe putabat Stephanus.

ead. l. 31. Ὑποστικτέον) Videndum, ne alio pertineat haec de interpungendo admonitio: niſi dicamus, illud quod ſequebatur exemplar, non haec verba σπεύδοντές τε γὰρ &c. ſed alia illis μὴ αἰσχύνεσθε ſubiuncta habuiſſe; cum alioqui de re manifeſta admonere ſupervacaneum eſſet. Steph.

Pag. 343. *l.* 1. Ἀσαφὲς τὸ χωρίον ποιεῖ) Scribit, *nominum enallagen* locum hunc obſcurum reddere: cum αἰδῶ & σωφροσύνην, tanquam ſynonyma, eadem de re dicat, & tamen diverſum illis uſum dare videatur. Nec minus σωφροσύνην atque εὐκοσμίαν eandem illi rem ſignificare, nos admonet. Quod igitur uni rei eodem in loco ſua appellatio mutatur, hoc vocat *nominum enallagen*. Sed quaedam in hoc ſcholio mendoſa ſunt,

quaedam etiam illi deſunt. Inter mendoſa pono vocabulum *τὴν λέξιν*. Senſus enim poſcit, ut *τὰς λέξεις* ſcribamus, cum de duabus loquatur, ſicut paulo poſt de aliis duabus loquitur. Poſt illa autem verba *δεῖ οὖν οὕτω νοεῖν*, non dubium eſt, quin aliquid omiſſum fuerit. cum enim ſequi debeant verba, quae doceant, quomodo locus ſit intelligendus, (nam verba illa, *δεῖ οὖν οὕτω νοεῖν*, ſunt promittentis ſe hoc docturum) tamen iſta, quae ſubiunguntur, *πολεμικοί τε γιγνόμεθα καὶ εὔβουλοι. διὰ τὸ εὔκοσμον*, non alia quam Thucydidis ſunt verba, nec ordine alio collocata. Fateor alioqui, illa verba, *πολεμικοί τε γιγν.* & quae ſequuntur, videri etiam poſſe, non tanquam expoſitionem ab illo proponi, ſed tanquam ea, quae nobis ſit expoſiturus, his quae ſubiungit, *ἀνάγκη γὰρ τοὺς εὐκ.* &c. Verum hic aliquid eſt iis, quae annotavit, non ſatis conſentaneum. Si enim *τὸ εὔκοσμον* (pro quo *εὐκοσμίαν* paulo ante poſuit) & *σωφροσύνη* de una eademque re dicuntur, quomodo *εὔκοσμοι σωφροσύνης πλεῖστον μετέχειν* dicentur?

Adiuvans igitur hoc ſcholium, dico, primum quidem, *τὸ μὲν* referendum eſſe ad *πολεμικοί* & perinde eſſe, ac ſi dictum eſſet *πολεμικοὶ μέν*. Deinde, haec, quae ſequuntur, *ὅτι αἰδὼς σωφροσύνης πλεῖστον μετέχει, αἰδοῦς δὲ εὐψυχία*, non ſecus accipienda eſſe, quam ſi iiſdem eadem de re utendo verbis, dictum eſſet, *ὅτι αἰδὼς τοῦ εὐκόσμου πλεῖστον μετέχει, αἰδοῦς δὲ εὐψυχία*. Verum & alia enallage ſimul obſervanda eſt in eo, quod cum *πολεμικοὶ* dixiſſet, tamen, perinde ac ſi dictum fuiſſet *εὔψυχοι*, ſubiungitur *εὐψυχία*. Totus denique hic Thucydidis locus non aliter a nobis intelligatur, quam ſi ita ſcriptus eſſet, *εὔψυχοί τε καὶ εὔβουλοι διὰ τὴν σωφροσύνην γιγνόμεθα. εὔψυχοι μὲν, ὅτι αἰδὼς σωφροσύνης πλεῖστον μετέχει, αἰδοῦς δὲ εὐψυχία*. Steph.

ead. l. 3. *Ἔμφασιν παρέχει*) Hoc exponit Stephanus in Proparaſceue pag. 18 ſq.

ead. l. 7. *Τοὺς εὐκ.*) Suſpicari quis poſſit, ſcriptum ab illo fuiſſe, *τοὺς πολεμικοὺς σωφροσύνης πλεῖστον μετέχειν*. quomodo enim ferri poſſit ſcriptura haec, *τοὺς εὐκόσμους σωφρ. πλ. μετέχειν*, non video: cum (ut ante dixi) velle, *τὸ εὔκοσμον* (ſive *τὴν εὐκοσμίαν*) non aliud eſſe, quam *σωφροσύνην*, deinde dicere *τοὺς εὐκόσμους πλεῖστον μετέχειν σωφροσύνης*, ſibi conſtare non ſit. Perinde enim fuerit, ac ſi *τοὺς σώφρονας πλεῖστον μετέχειν σωφροσύνης* aliquis diceret: cum neceſſe ſit, *εὐκόσμους* & *σώφρονας* eoſdem eſſe, ſi *τὸ εὔκοσμον* (ſive *εὐκοσμία*) & *σωφροσύνη* eadem ſint. Steph.

ibid. Διὰ τὸ εὔκοσμ. &c.) Scribo, *διὰ τὸ τοὺς εὐκόσμους, καὶ αἰδήμονας εἶναι.* Steph.

ead. l. 10. Ὅμηρος) Homeri verſus non recte tanquam teſtis eius, quod dixit, citari videtur. Neque enim hoc verſu fortitudo ſive animoſitas verecundiae plurimum habere, (quod tamen verſu hoc vult confirmare) ſed ex iis, qui verecundi ſunt, plures evadere incolumes, quam interfici, dicitur. Steph.

ead. l. 11. Ἠὲ πέφανται) Haec non ſunt in Caſſ. *δ' ἀνδρῶν* eſt in Homer. Iliad. *ο'*, v. 563; *τ' ἀνδρῶν* Iliad. *ε'*, v. 531.

ead. l. 14. Παιδευόμεθα ὥστε) Cum *παιδευόμεθα* infinitivo iungi poſſit, ac debeat etiam, abſque particula *ὥστε*, ſuſpicor inter haec verba aliquid deeſſe. Sed quoniam, quidnam illud ſit, aſſequi coniectura nequeo, de meo aliquid afferam. Videtur itaque locus hic ita exponi poſſe, (illa quidem certe Scholiaſtae verba ad meam expoſitionem accommodando) *οὐ παιδευόμεθα μέχρι τοσαύτης πολυμαθείας ὥστε ὑπεροψᾶν τῶν νόμων*. Vel ita, *οὐ παιδεύιμεθα οὕτω μέγα περὶ τῆς μαθήσεως ἡμῶν φρονεῖν ὥστε ὑπεροψᾶν τῶν νόμων*. Crediderim tamen, hunc Scholiaſtem brevius eſſe locutum: ut certe poſſit quiſpiam multo brevius loquens, dicere, *οὐ παιδευόμεθα τοσοῦτον ὥστε ὑπεροψᾶν* &c. Scio alioqui, non defore etiam, qui nihil inter *παιδευόμεθα* & *ὥστε* deſiderari, ſed hoc adverbium *παρελκόντως* ante infinitivum poſitum eſſe putent. Apud Thucydidem certe in diverſis loquendi generibus *πλεονάζειν* id obſervavi. Animadvertendum eſt autem, participium *παιδευόμενοι* apud Thucydidem debere reſolvi in verbum *παιδευόμεθα*, praecedente particula *ὅτι*· cum, ſicut dixerat, *πολεμικοὶ μὲν* (nam duas haſce voces illis duabus *ἰσοδυναμεῖν*, & pro illis poſitas eſſe, oſtendi) *ὅτι αἰδὼς σωφρ. πλεῖστον μετέχει*, ita ſequi deberet, *εὔβουλοι δὲ, ὅτι ἀμαθέσ. τῶν ν. τῆς ὑπεροψ. παιδευόμεθα.* Steph.

ead. l. 21. Ψηφίσματα τῶν λόγων) Inter *ψηφίσματα* & genitivum *τῶν λόγων* aliquid deeſſe ſuſpicor. nam *ψηφίσματα* cum hoc genitivo *τῶν λόγων* non ſatis apte iungitur. Ac ſuſpicionem auget, quod ſequitur, *οἱ γὰρ Λάκωνες, βραχυλόγοι.* quorſum enim, de pſephiſmatis loquens, *βραχυλογίας* mentionem faceret? Idem.

ead. l. 22. Ὡς τῶν Κορινθίων) Hoc Scholium, *ὡς τῶν Κορινθίων οὕτως ὄντων*, ſcriptum eſſe puto in haec verba, *καὶ μὴ, τὰ ἀχρεῖα ξυνετοὶ αγαν ὄντες*· & deeſſe *ξυνετῶν*· quo adiecto ſcribendum ſit, *ὡς τῶν Κορινθίων οὕτω ξυνετῶν ὄντων.* Sed aliquis

fortaſſe & aliud mendum huic ſubeſſe loco, & Ἀθηναίων pro Κορινθίων ſubſtituendum eſſe dicat. STEPH.

ead. l. 23. Ἀντὶ τοῦ &c.) Aliud ſignificare Thucydidem, cum dicit τοὺς πέλας, antea docui. IDEM.

ibid. Ὁ δέ τε &c.) Mirum, ni aliam apud Thucydidem lectionem ſecutus ſit, aut hoc Scholium aliter ſcripſerit. quomodo enim alioqui vel quod de particula τε, vel quod de vocula οὐ ſcribit, verum comperiri poſſit? IDEM.

ead. l. 24. Ἵν' ᾖ οὕτως ἡ σύνταξις) Infeliciter rem egit Scholiaſtes, ſyntaxin proponendo ſuam verborum Thucydidis, νομίζειν δὲ τάς τε διανοίας τῶν πέλας παραπλησίους εἶναι. Neque enim in hiſce locum habet particula negans οὐ, quae in ſequenti commate reperitur. Sed coniungenda haec cum ſuperius dictis ita, ut, in quo conſiſtat εὐβουλία Lacedaemoniorum, declaretur per partes. Sic nimirum εὔβουλοι & hic dicuntur, και οὕτως παιδευόμενοι ὡς νομίζειν τάς τε διανοίας τῶν πέλας παραπλησίους εἶναι, καὶ &c. H. Stephanus in Concionibus Thucyd. p. 62 vertit, *alios vere eadem, quae nos, ſentire iudicemus.* Ita nempe is, ut & ceteri interpretes Latini τοὺς πέλας per *alios* reddiderunt, ſecuti in hoc Scholiaſten, qui τῶν πέλας ἀντὶ τοῦ τῶν ὁμοίων ἀνθρώπων hic poni aſſerit. At magis arrident nobis Gallica haec Ablancurtii, p. 77, *Nous eſtimons que les ſentimens de nos voiſins ſont pareils aux nôtres.* GRAMM.

ead. l. 27. Λόγῳ λέγουσιν) Aliter ſcriptum ab eo fuiſſe exiſtimo. STEPH.

ead. l. 32. Πρὸς τοὺς λ.) Cum dicit, illum ἀποτείνεσθαι πρὸς τοὺς λόγους τοῦ Κορινθίου, ad iſta verba reſpicere videtur, quae leguntur I, 69, καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους, πολλὰ ἡμᾶς ἤδη τοῖς ἁμαρτήμασιν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τῇ ἀφ' ὑμῶν τιμωρίᾳ περιγεγενημένους. STEPH.

Pag. 344 *l.* 4. Μή πως φθάσαντες) Haec verba διὰ ἰσχὺν refert ad illud, quod dixit, βουλεύσωμεν, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν· cum tamen non dubium ſit, quin ad proxime praecedentia referantur. IDEM.

ead. l. 6. Τοὺς μὲν λόγους) Τὸν σκοπὸν φησὶ τοῦ λόγου. Caſſ. In Roſtg. annotatum erat: ταύτης τῆς δημηγορίας μέμνηται Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγγέλμασι. Eſt ibi pag. 1437 ed. Steph. Καθόλου δὲ ὁ μὲν ὄγκος καὶ τὸ μέγεθος τῷ πολιτικῷ (λόγῳ) μᾶλλον ἁρμόττει. παράδειγμα δὲ, οἵτε Φιλιππικοὶ, καὶ τῶν Θουκυδίδου δημηγοριῶν, ἡ Σθενελαΐδα τοῦ Ἐφόρου, καὶ Ἀρχιδάμου τοῦ βασιλέως ἐν Πλαταιαῖς, καὶ Περικλέους ἡ μετὰ τὸν λοιμόν.

ead. l. 10. Τὸν ἀριθμὸν) Eadem omnino verba exſtant in Suida. Vide Meurſii Miſcell. Lacon. l. 2, c. 4, & Valeſii notas ad Excerpta Polybii, p. 343. HUDS.

ead. l. 11. Πόλεως) Πολιτείας Roſtg.

ead. l. 16. Ἐπειδὴ &c.) Scribendum puto, ἐπειδὴ οἴδε οὐκέτι μέλλ. An autem veriſimile ſit, Thucydidem hoc vocabulum ſubaudiendum reliquiſſe, ad Thucydidem dixi. Ceterum quamvis nolit μέλλουσι exponi βραδύνουσι, tamen μελλήσομεν expoſuit ὑπερθησόμεθα. STEPH. Duplici hic nomine Scholiaſtes cenſuram meruit, cum quod coniunctionem ἐπειδὴ verbis auctoris praefigendam voluit, clarioris ſenſus gratia, tum quod verbum μέλλουσι negavit ea ſignificatione poſitum, qua βραδύνουσι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου. Utrumque ſane erravit. GRAMM. Τὸ γὰρ μέλλουσιν οὐχὶ ὥσπερ ἐπὶ τοῦ βρ. Caſſ. & Roſtg. De ellipſi τοῦ ἐπειδὴ egit Steph. hic in Nota ad Thucydidem, quam in Var. Lect. contulit Hudſ.

ead. l. 17. Οὐχὶ ἐπὶ) Οὐκ ἐπὶ Mſ. Baſ.

ead. l. 18. Ταῦτα πάλιν πρὸς Ἀρχίδαμον ἀποτείνει) Cum dicit πάλιν, ſignificat etiam ante huiuſmodi quid a ſe annotatum eſſe. Sed hoc in editis non invenias. In Roſtg. poſt verba, quae ad l. 6 huius pag. deſcripſi, addebatur: τοῦτο πρὸς Ἀρχίδαμον λέγοντα ὡς δεῖ βραδύνειν, quae quidem non ad illum locum, ſed ad verba Thucydidis οὐδὲ μελλήσωμεν τιμωρεῖν pertinent.

ead. l. 20. Πῶς ἀψ.) Deeſt fortaſſe huic loco particula μόνον, & pro ἀλόγιστα ſubſtituendum eſt ἄλογα. Illa enim χρήματα & νῆες, ſunt ἄψυχα & ἄλογα· tertium autem, ἵπποι, non ἄψυχον quidem, ſed ἄλογον & ipſum eſt. Verum hic conſideranda praeterea eſt antitheſis, cuius fortaſſe mentionem factam inveniremus, ſi Scholium integrum eſſet. nam Athenienſibus quidem ἐμαρτύρησε μόνον ἄψυχα καὶ ἄλογά τινα· at ſuis Lacedaemoniis χρῆμά τι καὶ ἔμψυχον καὶ λογικόν· videlicet ξυμμάχους ἀγαθούς. STEPH.

ead. l. 25. Οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ βοῇ) Οἱ Λακ. τῶν παρόντων ἀ. β. Mſ. Baſ. Mox poſt ἡσυχάζουσί τινες idem addit τινὲς δὲ βοῶσιν ἐπαινοῦντες τὰ εἰρημένα.

ead. l. 30. Ἐπαγαγεῖν) Scholium hoc ad omnia iſta verba pertinet, βούλεσθαι δὲ, καὶ τοὺς πάντας ξυμμάχους παρακαλέσαντες, ψῆφον ἐπαγαγεῖν. STEPH.

ead. l. 33. Διαπράξ.) De ſignificatione, quam priore loco tribuit verbo διαπράξασθαι, minime dubitandum eſt; at de illa, quam poſteriore, dubitare cogor. IDEM.

ead. l. 36. Χρηματίσαι) Suidas in χρηματισάμενοι. Mox pro μὲν ἐστι Mſ. Baſ. μὲν γάρ ἐστί.

ead. l. 38. Ἰδικὴ &c.) Vult, opinor, ſignificare, quod de alia quadam voce ſcribit, peculiarem eſſe Thucydidi: ſed ἰδιαν ibi, non ἰδικὴν, dicit. Poteſt autem dici peculiaris illi ea vox, qua ante illum uſus nemo fuiſſet, etiamſi poſtea alii, eius exemplo, uſi fuerint. Steph. Suidas in διαγνώμη, ἡ λέξις ἰδικὴ Θουκυδίδου.

Pag. 345. *l.* 7. Θαυμαστικὸν) Obſerva, illum in his verbis ὑπὸ Ἑλλήνων admirationem conſtituere, ſicut ante pag. videlicet 337 l. 29 conſtituebat in his, τοιούτου μέντοι τούτου ξυμβάντος, καὶ σαφ. &c. Legimus enim ibi, θαυματικῶς τοῦτο φησίν· ſed θαυμαστικῶς ſcribo. Steph.

ead. l. 8. Χώρας) Vocabulum χώρας locum hic non habere nemo non fatebitur, ut opinor: ſed quid pro eo reponemus? Multis forſitan non diſplicebit μοίρας· quod ſi de facto Lacedaemoniis peculiari loqueretur, valde mihi placeret μόρας. Verum, in quemcunque genitivum ille mutetur, ſimul etiam pro αὐτοὺς ſcribendum eſt αὐτῶν. Idem.

ead. l. 11. Χειμῶνα διαβιβάσ.) Aut mendoſe ſcriptum, aut omnino nove, ut opinor, dictum διαβιβάσαντες cum illo accuſ. χειμῶνα. Idem.

ead. l. 14. Ἐκ Σαλαμῖνος) Καὶ ἐκ Σαλαμῖνος. Roſtg.

ead. l. 15. Περιουσίαν) Scribo οὐσίαν· & praepoſitionem περὶ ex vocabulo περιοῦσαν, quod apud Thucydidem eſt, irrepſiſſe puto. Steph.

ead. l. 16. Κυριωτέραν) Scribendum reor κυριώτερον. *Diſcrimen poſuit* (inquit) *inter urbem & muros. Et magis proprie* πόλεως *appellationem de domibus accipere videtur,* Thucydides videlicet. Sed poſſit etiam nomen eſſe κυριώτερον, hoc ſenſu, *Et magis proprium videtur,* πόλεως (id eſt urbis) *appellationem de domibus accipere.* Rationem autem addit, *urbem enim muris non cinctam Lacedaemonii incolebant.* Hinc nimirum vult probare, πόλιν dici poſſe, & quae domos tantum, non etiam muros, ſeu moenia, habeat. Idem.

ead. l. 18. Ὅμηρος) Niſi totus Homeri locus afferatur, ſimilem in eo eſſe uſum nominativi pro genitivo, cognoſci non poteſt. Eſt igitur adeundus locus, qui exſtat Odyſſeae libro μ΄, v. 73. Afferens autem iſtum Homeri locum, aſſentiri videtur iis, qui talem ſtructuram σχῆμα Homericum vocant: cum tamen ipſemet alibi ſchema Atticum eſſe ſcribat. Idem. Vide, quae ad Thucydidem IV, 70, annotata ſunt.

ead. l. 22. Περίβολος δηλονότι) Non intelligo cum Scholiaſta & interpretibus Latinis & Gallicis ad verbum ξυνειστήκει nomen περίβολος. Et cur, ſi iſtud voluiſſet auctor, potius non dixiſſet ξυνειστήκεισαν, cum plurali mox numero efferat τοὺς περιβόλους? Mihi certe ὅσοις ξυνειστήκει nihil aliud eſt, quam *ad quoſcunque foedus* Ἑλληνικὸν *& ſocietas pertinebat*, vel *quibus ſocietas cum Lacedaemoniis & reliquis Peloponneſiis intercedebat*. Populi enim & civitates Graeciae, quotcunque ex conventione & foedere contra communem Graecorum hoſtem, Medum, ſtabant, ſive intra ſeu extra Peloponneſum eſſent, unum conſtituebant σύστημα. Neque enim ii, qui ab hoc foedere & ſocietate excluſi eſſent, de diruendis itidem muris ſuis ſollicitandi erant. Ceterum ad ſignificationem τοῦ συνίστασθαι, quam ſuppono, probandam exempla nemo Graecae linguae gnarus, ut puto, requiret, quippe quae ſatis magna copia Hiſtorici ſuppeditabunt, ipſumque Thucydidei operis initium hoc dabit: καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ξυνιστάμενον πρὸς ἑκατέρους. Et certi ſumus, de ſenſu, quem dedimus hiſce ὅσοις ξυνειστήκει, litem a nullo peritiore nobis movendam eſſe. GRAMM.

ead. l. 28. Διὰ δὲ τοῦ ὑπ.) Nimis longe petita videtur haec nominis ὕποπτον expoſitio: ſicut & nimium ſubtiliter inquirit (meo quidem iudicio) in illud loquendi genus τὸ βουλόμενον τῆς γνώμης· cum & alibi hunc genitivum apud Thucydidem παρέλκειν videamus. Ideoque hanc Vallae interpretationem probo, *quid vellent ac ſuſpicarentur, non patefacientes illi quidem Athenienſibus*. Ac ne hoc quidem placet, ἐν δὲ τοῖς ἐναντίοις καὶ τὸ ὑπονοούμενον ἀποκρύπτεται. nam etiam ἐν τοῖς φίλοις hoc fieri nonnunquam videmus. STEPH.

ead. l. 29. Οἷον, ἐξ ἧς) Σημεῖον, ἐξ ἧς Mſ. Baſ.

*ead. l.*36. Ἐπέρχεται) De iſta verborum ἐπέρχεσθαι & παρέρχεσθαι differentia in proxima dicam annotatione. STEPH.

ead. l. 37. Οὐκ ἀκριβὴς ἡ παραγραφὴ) Hoc ſcholium ad hanc loci iſtius partem nullo pertinere modo poteſt: cum in eo de duobus verbis agatur ἐπέρχεσθαι & παρέρχεσθαι, de quibus & modo dictum fuit. Nec dubito, quin illa παραγραφὴ, quam ἀκριβῆ fuiſſe negat, de his ipſis verbis ageret. Cum autem depravatus ſit hic locus, videor mihi aſſequi coniectura, quomodo ſuae integritati ſit reſtituendus, quamvis non aſſequar itidem, quid illa παραγραφὴ cenſura dignum iudicaret. Nam ſi pro his αὐτοὺς γὰρ οὐ τοὺς, ſcribatur αὐτὸς γὰρ οὕτω, locum hunc, paucis mutatis, reſtitueris. Sed poſt λέγει ponenda tan-

tum hypoſtigme fuerit. Sequuntur enim verba, quae ipſum (Thucydidem videlicet) de Athenienſibus dixiſſe ſcribit. Ac de illa quidem paragraphe dicam & poſtea. Quod autem de differentia verborum παρελθεῖν & ἐπελθεῖν addit, verum non puto: ideoque merito, tanquam rem ſibi quoque dubiam proponens, dicit μήποτε. Sed occaſionem ſuſpicandi, talem eſſe verbi ἐπέρχεσθαι ſignificationem, praebuiſſe illi videtur hic locus, in quo, οὐκ ἐπέρχεται ἐπὶ τὸ κοινὸν, de eo dicitur, qui per multos iam dies ἔρχεσθαι diſtulerat. Atque ut hic dixerat ἐπέρχεται, ita huius verbi participio utens dicit paulo poſt de eodem Themiſtocle, ἐπελθὼν τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ad verbum autem alterum παρέρχεσθαι ſeu παρελθεῖν quod attinet, ne illud quidem, quod de eo dicit, videlicet ſignificare τὸ αὐτίκα, ex eo, quem attulit, loco probari poteſt. Ad praecxlentem vero illam differentiam ut veniam, qua traditur, ἐπέρχεσθαι quidem de peregrino, at παρέρχεσθαι de cive dici, in ea, quantum ad verbum ἐπέρχεσθαι attinet, reſpici conſtat ad uſum, quem habet ἐπέρχεται, ad illud inquam reſpici, quod hic de peregrino dictum ſit: ſed conſiderandum erat, non minus de peregrinis dictum eſſe ſupra παρελθόντες p. 337. Sic autem & aliae inter quaedam vocabula differentiae ab hoc Scholiaſte afferuntur, quibus non ſine cautione aſſentiendum eſt. Nunc vero audi, quid mihi in mentem de illa paragraphe venerit. Suſpicor, hanc annotationem, qua differentia verborum ἐπέρχεσθαι & παρέρχεσθαι traditur, adſcriptam illi Thucydidis loco, qui habet iſta verba, ὅτι οὐκ ἐπέρχεται ἐπὶ τὸ κοινὸν, appellari παραγραφήν. Ideoque poſt verba illa, ἐπέρχεται ὁ ξένος, παρέρχεται ὁ πολίτης, (quae ſint illius παραγραφῆς verba) hanc eius reprehenſionem (expunctis illis duabus ex Thucydide ſumtis vocibus αὐτοὺς ὑπολειφθῆναι) ſequi debere, οὐκ ἀκριβὴς ἡ παραγραφή· ut reprehenſor ille & velut cenſor, qui hic introducitur, illi de horum verborum differentia annotationi eum ipſum Thucydidis locum opponere, deinde in vicem illius differentiae aliam a ſe excogitatam ſubſtituere dicatur. STEPH. Vid. ad Schol. pag. 337.

Pag. 346. *l.* 2. Κατ' ἀρχὰς) Haec omittunt Suidas in παρελθεῖν, & Scholiaſtes Demoſthenis ad orationem περὶ τῶν ἐν Χεῤῥον. p. 58. Contra a Scholiaſte Caſſ. abſunt illa, χρόνῳ διαπράξασθαι. Et poſſunt abeſſe ſine damno ſententiae. Scholiaſtes Demoſthenis etiam habet χρόνῳ δὲ, τοῦτο. Salmaſius ad Achillem Tatium pag. 664 ita citat: τὸ ἀναβαλλόμενον χρόνῳ διαπράξασθαι.

ead. l. 5. Τοῖς ὀφθαλμοῖς) Defendam hic noſtrum Scholiaſten adverſus eam, quae in promtu eſſe videtur, reprehenſionem. σκεψάμενοι enim ab illo ita exponi, ἰδόντες τοῖς ὀφθαλμοῖς δηλονότι, quis primo aſpectu non carpat? Sed viciſſim in promtu eſt defenſio, ſi quis attente verbum Thucydidis cum illa explicatione conferat. nam qui inepte adderetur dativus poſt ἰδόντες, nequaquam inepte addi dici poteſt poſt σκεψάμενοι· id eſt, nos de illo tanquam ſubaudiendo admoneri, ad ponendum inter alteram vocabuli illius ſignificationem & hanc (quae alioqui rarior eſt) diſcrimen. STEPH. Add. quae annotat in Proparaſceue pag. 34.

ead. l. 12. Τὸ σχῆμα πλάγιον) Ita vocare videtur eam orationis ſtructuram, quae talis eſt, ut oratio vel διηγηματικὴν vel μιμητικὴν formam habeat. Vide plura in mea, quae proxime ſequitur, annotatione. STEPH.

ead. l. 14. Κακῶς) Haec verba, κακῶς καὶ τοῦτο παραγέγραπται, & quae illis ſubiunguntur, alicuius ſunt itidem cenſorie hanc σημείωσιν (ſi ita vocanda eſt) reprehendentis, τὸ σχῆμα πλάγιον. δύναται γὰρ καὶ ὡς ἀπὸ Θεμ. & verba haec παραγραφὴν vocantis. Atque ideo dicitur non τοῦτο, ſed καὶ τοῦτο, quod alia iam παραγραφὴ paulo ante reprehenſa fuerit: ea videlicet, de qua meam & ipſe ſententiam protuli. Quod ſi & de hac proferenda eſt, non immerito eam reprehendi dixerim. Quomodo enim ita locutus Thucydides dici poteſt, ut illa vel tanquam ab ipſo, vel tanquam in Thucydidis perſona dicantur? nam ſi Themiſtocles loquens induceretur, non diceretur, ἡ μὲν πόλις σφῶν, ſed potius ἡ μὲν πόλις ἡμῶν· deinde non βούλονται, ſed βούλεσθαι, omiſſo etiam nomine Λακεδαιμόνιοι· quin etiam alia aliter in ſequentibus efferrentur: ac talis denique oratio Themiſtoclis eſſe deberet, ἡ μὲν πόλις ἡμῶν τετ. ἤδη, ὥστε ἱκανὴ εἶναι σ. τοὺς ἐνοικ. ἐν αὐτῇ. εἰ δέ τι βούλεσθε ὑμεῖς ἢ οἱ ξυμ. πρεσβ. παρ' ἡμᾶς, ὡς πρὸς διαγ. τολοιπὸν ἔρχεσθε τά τε σφίσιν αὐτοῖς ξ. καὶ τὰ κοινά. At in ſequentibus habemus ἔφασαν, tanquam non a Themiſtocle ſolo, ſed ab aliis ſimul illa dicerentur. Enimvero alius hic modus ſupereſt. nam merito quidem, uti dixi, παραγραφὴ illa reprehenſa fuit, quae ambiguitatem conſtituit, ubi nulla eſt, (non futuram tamen ullo modo periculoſam, ideoque cenſura haud dignam) ſed cum hic reprehenſor dicere debuerit, ἄντικρυς γὰρ τοῦ Θουκυδίδου ἐστὶν ἡ φωνή, dicentem audimus, ἄντικρυς γὰρ τοῦ Θεμιστοκλέους ἐστὶν ἡ φωνή· cum tamen, non poſſe haec in Themiſtoclis perſona dici, aperte o-

ſtenderim. Aut igitur librarium Θουκυδίδου in Θεμιστοκλέους mutaſſe, aut illum Scholiaſtem non ſatis attente locum expendiſſe, & dum illius παραγραφῆς auctorem reprehendit, (merito alioqui, ut ante docui) ipſi quoque aliquid reprehenſione dignum excidiſſe, dicendum eſt. STEPH. Καλῶς καὶ τοῦτο, & omnia quae deinde in edd. leguntur uſque ad πρέσβεις πέμπειν, abſunt a Caſſ.

ead. l. 21. Κατὰ κοινοῦ τὸ ἐδόκει) Male. Non enim ἐδόκει, ſed ἔφασαν κατὰ κοινοῦ hic intelligendum. GRAMM. Ἀπὸ κοινοῦ Mſ. Baſ. & rurſus in Scholio ſequenti.

ead. l. 27. Ἴσον τῶν ἄλλων) Obſervandum hic quoque ἴσον cum genitivo, ἴσον τῶν ἄλλων, pro ἴσον τοῖς ἄλλοις· ne altero in loco librarii errorem eſſe putemus. Simul etiam illud κατ' ἐκείνους pro ὁμοίως ἐκείνοις, aut etiam ἴσως ἐκείνοις, id eſt, *aeque atque illos*, de quo admoneam dignum eſſe videtur. Immo vero totum hoc ſcholion dignum cenſeo, quod Latine interpreter: cum eo locus alioqui obſcurus optime exponatur. Perinde igitur eſſe dicit hic Scholiaſtes, ac ſi legati illi haec loquerentur: *Niſi muros ſicut ceteri habeamus, ne eandem quidem in bellis ſententiam habituri ſumus. Fortaſſe enim, cum hoſtes venerint, nos quidem non pugnandum, ſed compoſitionem faciendam cenſebimus, quod muris careamus: at ceteri, dimicandum. Fieri enim non poteſt, ut qui ceteris par non eſt, aeque atque illi bono ſit animo, & eandem ſententiam ferat.* Intellige autem *qui ceteris par non eſt*, vel *aequalis*, viribus. At ubi verti, *ne eandem quidem in bellis ſententiam habituri ſumus*, eam, quae hic eſt, lectionem minime ſecutus ſum, ſed πολεμίοις in πολέμοις mutavi. STEPH. Κατ' ἐκείνους non ſunt in Caſſ.

ead. l. 34. Μηχανῇ) In marg. Roſtg. ad vocem οἰκοδομία ſcriptum erat, τὸ οἰκοδομία τινὲς ὀξύνουσι.

ead. l. 37. Ἀπὸ βάσεων ἀνδρ.) Fortaſſe haec expoſitio ad vocem λίθοι potius, quam ad στῆλαι, pertinet. STEPH.

ead. l. 38. Γεγλυμμένοι) Ἐγγεγλυμμένοι Mſ. Baſ. Roſtg. Melius quam γεγλυμμένοι.

Pag. 347. *l.* 1. Ὅμηρος) Odyſſ. δ, v. 358. Hoc abeſt a Caſſ.

ead. l. 4. Ἀρξάμενος &c.) Fallitur in eo, quod ὑπῆρκτο perſonale verbum eſſe putat, id eſt, verbi perſonalis locum hic habere: cum imperſonale eſſe vel ex eo appareat, quod dicit ἐπὶ τῆς ἐκείνου ἀρχῆς. ſi enim de Themiſtocle illud intelligi voluiſſet, non ἐκείνου, ſed ἑαυτοῦ dixiſſet. STEPH.

ead. l. 6. Πρὸ δὲ τῶν Μηδικῶν) Vide notas ad Chronicon Marmoreum p. 78. HUDS.

ead. l. 10. Δύναμιν, ἤγουν θαλασσίαν) Deſunt Caſſ.

ead. l. 16. Ὑπαντ.) Pro ὑπαντώσαις & συνεζευγμέναις ſcribo ὑπαντῶσαι & συνεζευγμέναι, ut his participiis exponatur illud ἐναντίαι. STEPH.

ead. l. 17. Διὰ τὰ μεγέθη τῶν λίθων) Διὰ τὰ μήκη τῶν λίθων καὶ τὰ μεγέθη Mſ. Baſ.

ead. l. 21. Ἀποτροπὴν ποιεῖν) Verbum ἀφιστάναι exponendo ἀποτροπὴν ποιεῖν, (quae expoſitio parum placet) accuſativus ἐπιθέσεις, quo explicatur vocabulum Thucydidis, in gen. vertendus erat, dicendumque, ἀποτροπὴν ποιεῖν τῶν ἐπιθέσεων. STEPH. Pro ἀποτροπὴν ποιεῖν Caſſ. habet ἀποπέμπειν.

ead. l. 22. Ἐπιθέσεις) Haec vox ἐπιθέσεις, expoſitioni vocabuli Thucydidei adhibita, oſtendit, eum alteram lectionem, videlicet ἐπιβολὰς, agnoviſſe. STEPH.

ead. l. 24. Νοήσας. διὸ καὶ ναύμ. ἐκαλεῖτο) Non ſunt in Caſſ.

ead. l. 25. Τοὺς Πέρσας) Rectior eſſet huius loci ſcriptura haec, τοῖς Πέρσαις ῥᾷον εἶναι διὰ θαλάσσης ἢ διὰ γῆς ἔρχεσθαι. STEPH.

ead. l. 28. Τῇ γνώμῃ δηλονότι Θεμιστοκλέους) Hoc ſcholion ſupervacuum eſſe cenſet Stephanus in Proparaſceue p. 13.

ead. l 36. Κατεχάλασαν) Nec κατεχάλασαν poſſum admittere, nec, quod illi ſubſtituere poſſim, verbum invenio. Quid ſi vero κατεναυμάχησαν ſubſtituendum dixerim? STEPH.

ead. l. 38. Πόλει προσκαθεσθῆναι πολεμίους) Τῇ πόλει προσκαθεσθῆναι τοὺς πολ. Mſ. Baſ.

Pag. 348. *l.* 1. Τὸ τελέως καταβαλεῖν τὴν π.) Τὸ εἰ καὶ εἰσελθόντας αὐτοὺς καταβαλεῖν τέως αὐτὴν τὴν π. Mſ. Baſ. Καταλαβεῖν Caſſ. & Roſtg. Ita coniecerat Aem. Portus, & in Suida, in quo eadem leguntur v. πολιορκῆσαι, e Mſſ. reſtituit Kuſterus.

ead. l. 7. Ἐφάνη) Pro ἐφάνη, (quod ferri non poteſt) φανείη ſcribendum videtur. Niſi forte illum his verbis ἢ ἂν φανῇ illa ἢ φαίνοιτο exponere maluiſſe putandum eſt. Dixi autem, illud ἐφάνη non poſſe ferri, quod nullo convenire modo queat cum καταστησόμενοι· at cum καταστησάμενοι (ſi locum habere hic poſſet) conveniret quidem ἢ ἐφάνη, ſed Thucydides ei non videtur ſubiuncturus fuiſſe ἢ φαίνοιτο. STEPH.

ead. l. 16. Ὅ ἐστι δημόσια) Deſunt Caſſ.

ead. l. 27. Χείρους τῶν πρ.) Inter χείρους & τῶν Λακωνικῶν πραγμάτων aliquid deeſſe fateamur neceſſe eſt. Fortaſſe autem τὸ ἐλλιπὲς ita ſuppleri poſſit, καὶ χείρους περὶ τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων τῶν Λακωνικῶν γένωνται. Niſi διαχείρισιν, aut aliud ſynonymum quis malit. Non minus certe διαχείρι-

σιν, quam aliud ullum, probaverim: quoniam Thucydidea vox eſt, & quidem non longe petenda, cum paulo infra ea utatur, ubi ſcribit, καὶ διαχειρίσει πραγμάτων. STEPH.

ead. l. 28. Ἀπαλλαξείοντες) E Thucydide laudat, & ἐπιθυμίαν ἔχοντες ἀπαλλαγῆναι exponit Suidas.

Pag. 349. *l.* 4. Πάντα γὰρ κοινῇ) Πάντες γὰρ κοινῶς. Roſtg.

ead. l. 6. Ἐν τῇ πεντηκονταετίᾳ) Deſunt Caſſ. Ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι Reg.

ead. l. 10. Ἐμποδίζοντας) Non placet προστυγχάνοντας ita exponi: ac malim intelligere *intervenientes*. STEPH.

ead. l. 11. Ἢ χρόνῳ) Ἢ τόπῳ Caſſ.

ibid. Ἔγραψεν) Admitti non poteſt ἔγραψεν, quoniam negaret, quod ſtatim fatetur, cum dicit ἀλλ' ὅτι ὅμως γέγραπται. mutandum igitur illud ἔγραψεν in εἴρηκεν. nam οὐχ ὅτι ἤδη εἴρηκεν, conveniet cum his, quae ſequuntur, εἰ καὶ μήπω εἴρηται. STEPH. Ὅμως non habet Caſſ.

ead. l. 14. Τὴν ἐκτροπὴν) Addunt Caſſ. & Roſtg. τὴν παράβασιν, ἢ μετάβασιν.

ead. l. 18. Τὰ Τρωϊκὰ &c.) Scholium hoc non ſcriptum eſt in iſta verba, ἢ αὐτὰ τὰ Μηδικὰ, ſed in haec, quae praecedunt, τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν Ἑλληνικά. Nam res Troianae, Amazonicae, Thracicae, res a Graecis in bello Medico (id eſt Perſico) geſtas praeceſſerunt. Sed obiter addam, Vallae interpretationi deeſſe hic vocabulum *Graecas*. cum enim in ea legamus, *ſcribentibus aut res ante Medicum bellum geſtas, aut ipſum bellum Medicum*, non dubium eſt, quin ſcribendum ſit *res Graecas*, ut Thucydides poſt τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν addit Ἑλληνικά. Qua de re iam monui. STEPH.

ead. l. 20. Δύο Ἠϊόνες &c.) Nugas agit Scholiaſtes, exiſtimans hic Thucydidem de portu Amphipoleos loqui, & aliam adhuc praeter portum iſtum alibi in Thracia urbem exſtare eiuſdem nominis: nam Eion ad oſtium Strymonis ſita, XXV dumtaxat ſtadiis (teſte Thucydide l. 4, c. 102) ab Amphipoli remota, commodiſſime pro Amphipoleos portu haberi poteſt, licet emporium fuerit ſatis celebre: nam Ἠὼν Lycophronis & Ἠϊὼν Thucydidis diverſa oppida non ſunt. Berkelius ad Steph. Byzant. p. 378. HUDS.

ead. l. 21. Λυκόφρων) Verſ. 417.

ead. l. 31. Ἀπὸ κοινοῦ ἐδουλώθη) Non poteſt tamen ſubaudiri ἑκάστῃ cum ἐδουλώθη, cum hoc verbum non dativum, ſed nominativum poſtulet: ſed hoc annotatur, quod perinde ſit, ac ſi dictum eſſet, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἑκάστη, ὡς αὐτῇ

ξυνέβη. nam cum hoc ἑκάστη apte verbum ἐδουλώθη ſubaudietur. STEPH.

ead. l. 32. Ἔκδειαι ἑκούσιον) Immo vero ἔκδειαν ullam eſſe ἑκούσιον credibile non eſt. IDEM. Habet haec etiam Suidas in ἔκδεια.

ead. l. 34. Το μὴ ϑ. στρατεύεσϑαι) Suidas v. λειποστράτιον.

ead. l. 38. Τὸ δὲ ἐν ἡδονῇ) Parum placet, quod ἐν ἡδονῇ exponit ἐν ἱλαρότητι. exiſtimo enim, eum intelligere, *illorum imperium non amplius gratum & acceptum fuiſſe;* vel, *illorum imperium non amplius eiuſmodi fuiſſe, ut placeret.* STEPH.

Pag. 350. *l.* 12. Παροξυτόνως) Haec quoque leguntur in Suida v. ἀντιπέρας. Addit, ἀντιπέρας Θάσσου μέταλλά ἐστι χρυσοῦ; quae pertinent ad haec verba Thucydidis ἐν τῇ ἀντιπέρας Θρᾴκῃ.

ead. l. 21. Διὰ τὸ περιῤῥ.) Ita Thucyd. l. 4, c. 102. HUDS.

ead. l. 28. Τοὺς δούλους &c.) Alii ſervos Lacedaem. Εἵλωτες dictos eſſe volunt ab ἑλεῖν. De Helotibus vide Cragium de Rep. Laced. l. 1, c. 11, & Meurſii Miſcell. Lacon. l. 2, c. 6. IDEM. Eadem, quae Scholiaſtes, habet Suidas v. Εἵλωτες.

ead. l. 31. Ὅσοι τῶν πέριξ) Ὅσοι τῶν πρὶν Mſ. Baſ.

ead. l. 32. Λακεδαιμονίων) Poſt haec in Reg. & Roſtg. ad verba ὅσα ἔδει ſcriptum erat, ἀναλωθέντα ἐν τῇ πολιορκίᾳ. Mox poſt Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων Roſtg. habet, κατὰ τὸν Ἀριστείδην. Ariſtides verbo hanc rem tangit in Orat. II Leuctrica pag. 148.

ead. l. 35. Τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ) Hic quoque illi aſſentior, δὲ pro γὰρ poſitum eſſe dicenti. Poſſit tamen non incommode reddi Latine & particula *at.* STEPH.

ead. l. 36. Τῆς τέχνης δηλονότι) Haec potius pertinent ad lin. Thucyd. 3. reſpicit enim ad id, quod περὶ τοῦ τειχομαχεῖν dictum eſt, quaſi hoc ſit τέχνης opus. IDEM.

Pag. 351. *l.* 5. Ἰδίωμα) An hoc ſit Thucydidis idioma, in dubium vocari poteſt: ſed hoc ſaltem conſtat, eum & alibi hoc uti. ut I, 113, ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται. IDEM. Add. Stephanum Append. ad Scripta al. de Dialect. p. 130.

ead. l. 10. Αὐτοὺς βοηθεῖν) Scribe αὐτοῖς βοηθεῖν. STEPH.

ead. l. 12. Πηγαὶ) Plinio aliiſque *Pagae.* HUDS.

ead. l. 17. Τῆς ἀποστ.) Non videtur ſubaudiendus eſſe hic gen. τῆς ἀποστάσεως, cum veriſimile ſit, fuiſſe illum contentum dixiſſe, ἀπέστησε, quod hic exponit, ἐποίησεν ἀποστῆναι. Intelligendum igitur potius, illum imperio ſuo ſubieciſſe eos, qui ipſo auctore ab Artaxerxe defecerant. STEPH.

ead. l. 20. Ἰνάρχου) Scribe Ἰνάρου. HUDS.

ead. l. 27. Ἐπιδαυρίων) Addit Roſtg. πρὸς Κορινθίους.

ead. l. 30. Αὕτη ναυμαχία) Αὕτη ἡ ναυμαχία Caſſ.

Pag. 352. *l.* 2. Ὑπὸ γερόντων) Non tamen dixit Thucydides, in hoc Athenienſium exercitu fuiſſe tantum τοὺς πρεσβυτάτους, ſed & τοὺς νεωτάτους. Adde, quod totus exercitus ex his non conſtabat. At vero quod ſcribit de Corinthiis, quaſi illorum exercitus ex iuvenibus tantum conſtaret, undenam ſcire potuit? STEPH.

ead. l. 5. Μετὰ βοῆς ἐξελθόντες) Ex hac expoſitione ſatis patere multi exiſtimabunt, vocabulum ἐκβοήσαντες ab iſto Scholiaſte agnoſci: ſed fallentur. Nam hac ipſa pag. verbum quoque ἐβοήθησαν ab illo exponi videbimus ἔδραμον μετὰ βοῆς· atque adeo βοηθέω ſcimus dici quaſi βοῇ θέω, id eſt σὺν βοῇ vel μετὰ βοῆς θέω. Quod ſi tamen ab illo ἐκβοήσαντες agnoſceretur, ego alterum participium nihilominus huic praeferrem, vel ea de cauſa, quam paulo ante dixi. IDEM.

ead. l. 15. Δωριὰς Ἀττικῶς) Scribendum puto Δωριᾶς, ſi eſt pro Δωριέας. IDEM.

ead. l. 29. Βούλονται) Ἐβούλοντο Caſſ. Roſtg.

ead. l. 38. Ἐπὶ βλάβης) Non dubium eſt, quin ἐπὶ βλάβῃ ſcribendum ſit. Non eſt autem, quod putemus, verbo περιέπλευσαν ullam βλάβης ſignificationem includi: nec video, cur hac de re, videlicet hoc factum ab illis fuiſſe ἐπὶ βλάβῃ τῆς Πελοποννήσου, monendum lectorem cenſuerit, cum id, vel ipſo tacente, futurum illi manifeſtiſſimum foret. STEPH.

Pag. 353. *l.* 8. Ἀεὶ ὡς τίμιον) Mirum, quod huius rei habeat argumentum, Thucydidem ſemper nomen Perſae tanquam honorificum accipere. Nullum certe huius rei ne leve quidem indicium apud Thucydidem invenire potui. Quid? an dicemus, eum ad hoc reſpexiſſe, quod ſicut hic, ita etiam paulo ante non ſimpliciter Πέρσην, ſed ἄνδρα Πέρσην dicit? Atqui eodem modo ἄνδρα Σπαρτιάτην dicit, & aliis nominibus ἐθνικοῖς itidem illam vocem praefigit. IDEM.

ead. l. 14. Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ) Suſpicetur quiſpiam, fortaſſe eum verba haec ἐν Αἰγύπτῳ poſt vocem πράγματα legiſſe: cum veriſimile ſit, illum alioqui ſuum δηλονότι poſt ἐν Αἰγύπτῳ poſiturum fuiſſe. IDEM.

ead. l. 22. Αὐτοὺς) Scribo αὐτόν. STEPH.

ead. l. 27. Ὑποστικτέον) Merito de hac interpunctione admonet, cum dicit, εἰς τὸ πέραν ὑποστικτέον, id eſt, *poſt* πέραν *eſt interpungendum*, (ita enim ſolet loqui, non autem praepo-

ſitione *μετὰ* uti) quoniam alioqui *πέραν* cum ſequente genitivo iungendum videretur. Quod certe a Valla factum fuit, qui vertit, *& tranſmiſſa Acarnania, ad Oeniadas in expeditionem ierunt.* Eſt autem talis haec ſtructura, qualis cum dicitur paulo ante, *τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ Φάρσαλον·* & alibi *τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσῖνα.* STEPH.

ead. l. 30. *Χαιρώνειαν καὶ Κορώνην*) Vocabula haec nequaquam huc pertinent: (quid enim Aegypto cum his urbibus, aut quid his urbibus cum Aegypto?) ac videndum, ne annotata eſſent in verba iſta cap. 113, *ἐπὶ τὰ χωρία ταῦτα.* Ceterum alteram illam Boeotiae urbem non *Κορώνην*, ſed *Κορώνειαν*, cap. 113 vocari videmus. IDEM.

Pag. 354. *l.* 3. *Ταῦτα ταχέως*) *Ταῦτα τὰ χωρία.* Mſ. Baſ. Roſtg.

ibid. *Ὀρχομενὸς θηλυκῶς*) Maſculini generis eſt & apud Thucydidem IV, 76, & V, 61 & 62. HUDS.

ead. l. 11. *Παράσημον*) *Περίσημον* Mſ. Baſ.

ead. l. 12. *Ἀνακόλουθον γὰρ*) Non videtur animadvertiſſe, genitivum abſolutum eſſe, *διαβεβηκότος Περικλέους*, aut quocunque talis genitivus nomine eſt appellandus: perinde ac ſi diceretur, *μετὰ τὸ διαβεβηκέναι Περικλέα*, vel, *ἐπειδὴ διαβέβηκε Περικλῆς*, aut *διαβεβήκει.* Quod cum ita ſit, apte ſubiungitur, *ἠγγέλθη αὐτῷ*, minimeque *ἀνακόλουθον* hic eſſe dici poteſt. STEPH.

ead. l. 16. *Εἰρηνικὴν ἐποίησαν*) Scribendum potius *καὶ εἰρηνικὴν κατέστ.* STEPH.

ead. l. 17. *Ἥτις νῦν Ὠρ.*) Idem plane teſtatur Strabo l. 10 in initio. HUDS.

ead. l. 23. *Καινοτομῆσαι*) Quae poſt *καινοτομῆσαι* eſt interpunctio, poſt *πολιτείαν* ponenda eſt. Nam *καινοτομῆσαι τὴν πολιτείαν* illi id ſonat, quod a Thucydide dicitur *νεωτερίσαι τὴν πολιτείαν·* cum alioqui verba haec abſolute potius ponantur. STEPH.

ead. l. 25. *Τῶν Ἀθηναίων*) *Ἀθηναίοις διὰ τοὺς ὁμήρους* Mſ. Baſ.

ead. l. 30. *Σάρδις* &c.) Vide Holſtenium ad Stephanum *περὶ πόλεων.* HUDS.

Pag. 355. *l.* 1. *Ἄγουσαι*) *Ἔχουσαι* Mſ. Baſ.

ead. l. 3. *Τρισὶ τάγμασι*) Non placet haec expoſitio, nec poſſe ferri eam exiſtimo. STEPH. Vid. Caſauboni notas ad Polyb. p. 178. HUDS. Pro *τάγμασιν* in Caſſ. erat *τειχίσμασι.*

ead. l. 6. *Ὅτι Στησαγ.*) Hic locus ex eorum numero eſſe videtur, in quibus *ὅτι* pro *σημείωσαι ὅτι* dicitur. STEPH.

ead. l. 13. Τὸ πᾶν) Dicit ἀθρόον ἐκτίσαι τὸ πᾶν, pro ἀθρόα ἐκτίσαι τὰ πάντα· perinde ac ſi non χρήματα, ſed ἀργύριον Thucydides ſcripſiſſet. STEPH.

ead. l. 24. Ἤγουν, οὐκ ἦν.) Imm aliud ſonat οὐκ ἀνασχετὸν ποιεῖσθαι, quam οὐκ ἀνέχεσθαι· ac fieri poteſt, ut quis ἀνέχεσθαι cogatur, quod tamen οὐκ ἀνασχετὸν ποιεῖται, id eſt ἡγεῖται, ut aliquando loquuntur. Neque vero tempus tempori reſpondet, niſi ἠνείχοντο ſcribatur. STEPH.

ead. l. 25. Τοῦ συγγραφέως ἡ λέξις) Non debuit dicere, vocabulum ἐπιχειρητέα eſſe Thucydidis, quod eius terminationem eſſe Thucydideam cenſeret, poſito videlicet ἐπιχειρητέα pro ἐπιχειρητέον. Ac ne terminatio quidem illa, Thucydidea, id eſt, Thucydidi peculiaris comperietur. Niſi forte frequentior huius apud eum, quam apud quemquam alium, uſus, idioma eius vocari poteſt. eodem enim modo apud eum παραδοτέα, & διακριτέα, & τιμωρητέα, item παριτητέα, nec non πολεμητέα, dicuntur, pro παραδοτέον, διακριτέον &c. STEPH.

ead. l. 28. Τὸ ἑξῆς, κατὰ κρ.) Has voces κατὰ κράτος iungit illis verbis νίκην ἔσεσθαι, non autem participio πολεμοῦσι, cum tamen dici ſoleat πολεμεῖν κατὰ κράτος. Neque vero, ſi haec aenigmatice de magna illa peſtilentia ab Apolline praedicebantur, ideo minus κατὰ κράτος cum πολεμοῦσι poſſe iungi videtur, ut ſignificetur illam expugnatum tandem iri, ſi eam totis viribus oppugnarent. STEPH.

ead. l. 29. Κυρῶσαι) Verbum iſtud ἐπαγαγεῖν, per ſe, id eſt, ſine adiunctione, ſignificare non poteſt κυρῶσαι· ideoque accuſativum ψῆφον huic praefigere neceſſe eſt. Sic autem ſtatim poſt ψηφίσασθαι exponit διὰ ψήφου ἐπικυρῶσαι. Verum quod ad priorem illum locum attinet, in quo ψῆφον ἐπαγαγεῖν dicitur, videndum, an non potius dicendum ſit, ψῆφον in eo σκέψιν ſignificare; ut I, 125, ubi dicitur, ψῆφον ἐπήγαγον, ipſemet exponit. STEPH.

ead. l. 36. Προτιμᾶν) In hac expoſitione, qua προσκοπεῖν eſſe dicit προτιμᾶν, reſpicit ad προτιμῶνται, quod ſtatim ſequitur: ſed hanc ſignificationem verbum προσκοπεῖν non admittit. Ac multo aptior expoſitio iſta videtur, *providendi partes* (ſeu *proſpiciendi*) *prae aliis ſuſcipere*; vel potius, *providendi officio* (ſeu *proſpiciendi*) *prae aliis fungi*. Sed animadvertendus eſt alius, quam vulgaris, uſus praepoſitionis πρὸ in verbo προσκοπεῖν, hoc quidem in loco: qualis eſt videlicet in προτιμῶνται. Ut enim προτιμῶνται ſonat πρὸ τῶν ἄλλων τιμῶνται,

id eſt ὑπὲρ τοὺς ἄλλους, ſive μᾶλλον ἢ ἄλλοι· ita etiam προσκοπεῖν, illi reſpondens, ὑπὲρ τοὺς ἄλλους σκοπεῖν, ſive μᾶλλον ἢ τοὺς ἄλλους. ideoque in huius loci interpretatione non dixi tantum *providendi officio fungi*, ſed *prae aliis fungi*. Alioqui certe non dubium eſt, quin in verbo προσκοπεῖν praepoſitio πρὸ, vulgarem uſum ſequendo, non aliud valeat, quam quod Latina *pro* in *providere* & *proſpicere*. Verum & hoc addendum eſt, etiamſi hic praepoſitio πρὸ in προσκοπεῖν alio, quam in vulgari uſu reſpiciat, interim tamen ſimplex ſignificationem compoſiti retinere, perinde ac ſi una eademque praepoſitio duos ſimul uſus habere, ſive ad res duas ſimul reſpicere poſſit. Quae res, ſi qua alia, quanta fuerit Thucydidis ad ſermonis νεωτερισμὸν audacia, aperte nobis teſtatur. Alius enim ἐκ πάντων non minus ante προσκοπεῖν, quam ante προτιμῶνται, poſuiſſet: hoc modo, τὰ κοινὰ ἐκ πάντων προσκοπεῖν, ὥσπερ καὶ ἐν ἄλλοις ἐκ πάντων προτιμῶνται. Quid ſi vero ita, Thucydidem utrobique haec verba ἐκ πάντων, aut, ſi non utrobique, at certe ante προσκοπεῖν, ubi magis neceſſaria ſunt, non ante προτιμῶνται, poſuiſſe? Steph.

ead. l. 37. Προεδρείᾳ) Προεδρίᾳ Caſſ.

Pag. 356. *l.* 1. Καὶ ὡμολόγησαν) Καὶ ὡμίλησαν Mſ. Baſ.

ead. l. 2. Διαλλαγῆναι) Haec iiſdem verbis leguntur in Suida v. διαλλαγῆναι & ἐναλλαγῆναι· niſi quod pro ἐχθροῦ ὄντος τῷ πρώτῳ φίλῳ habet ἐχθροῦ ὄντος τὸ πρότερον. Sed ſcripturam ſcholiorum merito praefert Kuſterus. H. Stephanus in margine ſui exemplaris Suidae, cuius uſum debeo humanitati viri iuris conſultiſſimi, & a noſtris ſtudiis non alieni, Franc. van Limborch, pro τὸ πρότερον ſcripſerat τῷ πρότερον φίλῳ.

ead. l. 18. Ἐνίκησαν) Malim ἐνικήθησαν. Steph.

ead. l. 19. Εὐβούλων) Potius εὐβουλοτέρων dicendum fuerit, ut in hac oppoſitione comparativo ἀβουλοτέρων comparativus εὐβουλοτέρων reſpondeat. Sed non aſſentior illi de hoc, ut non aliud, quam maior hoſtium prudentia, eius mali, cuius meminit Thucydides, cauſa exiſtimetur. Steph.

ead. l. 20. Ἐνθυμεῖται ὁμοίως οἷς πιστεύει) Obſerva, exponi ὅμοια tanquam adverbialiter poſitum: quem huius nominis uſum & alibi animadvertiſſe mihi videor. Ceterum cum hic locus, qui ex obſcuris eſt, varias in partes in hiſce ſcholiis verſetur, ego ab eo plane Scholiaſte diſſentio, quiſquis eſt, (nam ex diverſis collectam eſſe huius loci expoſitionem, vel potius, collectas eſſe expoſitiones, & ἄλλως oſtendit, & alioqui multa ſunt, quae indicent) qui verbo δοξάζειν idem ſigni-

ficari putat, quod ante verbo ἐνθυμεῖσθαι declaratum ſit: ac potius δοξάζομεν ad dativum τῇ πίστει reſpicere exiſtimo, ut perinde ſit, ac ſi dictum eſſet πιστεύομεν. *Nullus* (inquit) *res perpendit, & inito de illis conſilio eas aggreditur eodem modo, quo fiduciam de illis capit. Sed contra plerique omnes de rebus, quas aggreſſuri ſunt, tanquam tutis & felicem exitum habituris opinionem ac fiduciam concipiunt: verum poſtquam in eo ſunt, ut cogitata exſequantur, eorum ſecuritas, qua ſibi omnia tuta promittebant, in timiditatem vertitur, & in opere medio ſibi ipſis deſunt.* Vix enim ἐλλείπειν auſim hic reddere verbo *deficere*, quod non dici de iis exiſtimem, qui animum deſpondent, ſed de iis, quorum conſilia, (quae ἐνθυμήσεις ex illo ἐνθυμεῖσθαι vocari poſſe videntur) conſilia inquam ea, quae ad res exſequendas afferunt, illi praecedenti fiduciae minime reſpondent, ſed omnino ei imparia ſunt. Hoc denique ſibi velle Corinthii videntur, *Tale eſt hominum ingenium, ut facile quidem fiduciam ſumant de rebus, quas aggrediuntur, quod eas ſibi tutas proponant, ſed non eo conſilio eaque providentia in illis gerendis utuntur, ut tales eas reddant, quales ſibi propoſuerunt.* Sed quaenam tanta eſſe εὐβουλία, quaenam tanta eſſe πρόνοια poteſt, ut μετ' ἀσφαλείας aggredi bellum aliquod dici poſſit? Minime certe convenire hoc videtur cum eo, quod ab Archidamo dictum antea fuit, (I, 80) de bello quovis generaliter loquente, μήτε ἀγαθὸν καὶ ἀσφαλὲς νομίσαντα. tantum abeſt, ut in bello aggrediendo iſtud praecipue videndum ſit, quam nobis ἀσφάλειαν proponere poſſimus. Nam quid hoc eſt, ἀσφάλειαν in bello, quo nihil magis eſt σφαλερὸν, quaerere? Praeter eam profecto, quam ipſa experientia nobis facit, τῆς ἀδηλότητος belli fidem, (quam ea etiam, quae Marti tribuuntur, epitheta teſtantur) apud hunc ipſum ſcriptorem cum alia huius rei teſtimonia habemus, tum vero iſtud, ἄδηλα γὰρ τὰ τῶν πολέμων. Quae cum ita ſint, qui ἀσφάλειαν in bello quaerit, quod contra belli naturam eſt quaerere videtur. Reſpondendum puto, ἀσφάλειαν intelligi de tutis conſiliis, quatenus ea in humanam prudentiam cadunt, id eſt, quam longe humana providentia extenditur; ſive, quam longe humana mens eventura proſpicere poteſt. Pro qua mea reſponſione facit, quod alicubi τὸ ἀσφαλὲς & τὸ λελογισμένον copulata inveniuntur: ut apud Dionyſ. Hal. lib. Antiq. Rom. IX, ὅταν τὸ ἀσφαλὲς καὶ λελογισμένον ἥκιστα οἱ καιροὶ δέχωνται. STEPH. Apage utriuſque (nam gemina hic occurrit) expoſitionis taedioſas nimis ſubtilitates. Verba auctoris ſunt: ἐνθυμεῖται γὰρ οὐδεὶς ὅμοια τῇ πίστει,

καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται. Ubi τῇ πίστει non eſt, ut exiſtimant Scholiaſtae & Fr. Portus in Comment. dativus ab adiectivo ὅμοια regendus, ſed eſt (ut cum Grammaticis loquar) ablativus modi: & ἐνθυμεῖται τῇ πίστει opponitur ſequenti ἔργῳ ἐπεξέρχεται. Ὅμοια vero eſt abſolute *paria* vel *eadem*, idemque ac ſi poneretur hic adverbium ὁμοίως. Sententiam optime reddidit ac pari brevitate H. Stephanus in Concionib. p. 65: *Quia nemo tali opere rem exſequitur, quali fiducia deliberat.* Aliter: *Diſſimiliter, neque eodem modo ſe res habent, quando cum fiducia deliberantur & agitantur animo, ac ubi opere ipſo eas gerimus & exſequimur.* Recteque adeo Scholion, quod mox ſequitur, τῇ πίστει interpretatur τῷ θάῤῥει. Ita fere quoque locutus obſervatur Pericles apud noſtrum I, 140, Καίπερ εἰδὼς τοὺς ἀνθρώπους οὐ τῇ αὐτῇ ὀργῇ ἀναπειθομένους τε πολεμεῖν, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ πράσσοντας. GRAMM.

ead. l. 35. Ἐνθυμούμεθα) Videmus hic aperte Scholiaſtem verbum δοξάζομεν exponere verbo ἐνθυμούμεθα, quaſi, quod dixerat ἐνθυμεῖσθαι, id nunc δοξάζειν dicat; (licet ab uno ad alterum tranſiens addat, διὰ τὸ καθ' ἡσυχίαν δοξάζειν καὶ βουλεύεσθαι) verum, cum πίστις ſibi ἀσφάλειαν proponat, cur ἐνθυμήσει, ſi quidem haec eam itidem ſibi proponeret, & τῇ πίστει, inter ſe non convenire diceret? STEPH.

Pag. 357. *l.* 1. Ἐξεπέσομεν) Magis convenit praeſens tempus ἐκπίπτομεν. STEPH.

ead. l. 4. Τὸ δυν. κεφ.) Suſpicetur quiſpiam, τοῦ δυνατοῦ κεφάλαιον eſſe ſcribendum: verum & alibi κεφάλαια vocat τὸ δυνατὸν & τὸ δίκαιον. STEPH.

ead. l. 5. Τὰ παρακινοῦντα) De hac expoſitione quid aliud, quam mendoſe ſcriptam eſſe, dicendum eſt? IDEM.

ead. l. 25. Εὐτρόπως) Haec pars huius ſcholii etiam in Suida legitur v. εὐοργήτως, qui poſt τρόπος addit παρὰ Θουκυδίδῃ. Sed non apud ſolum Thucydidem ita ponitur ὀργή. Vide ad Thucyd. I, 130 & 140.

ead. l. 29. Χωρισθέντας) Διαχωρισθέντας Reg.

ead. l. 31. Τὴν δουλείαν καὶ λόγῳ ἀμφιβάλλειν) Haec nota commodam ſedem non habebit, niſi ad ſq. ὃ καὶ λόγῳ· quo igitur hinc referenda. GRAMM.

Pag. 358. *l.* 4. Ἐπερχόμενοι) Ἐπεξερχόμενοι Reg.

ead. l. 8. Οὐ κεῖται κυρ.) At ego hunc vocabuli ξυμφορὰ uſum reprehenſione minime dignum exiſtimo. nam cum animo non minus, quam corpori, mala ſua tribuamus, quin etiam non minus animi, quam corporis, morbos dicamus,

cur mala, quae illi inſunt, (aut aliqua ſaltem eorum) ξυμφορὰς non vocabimus? Atque ipſemet certe, aut quicunque huius loci mentionem facit in iis, quae in pag. 177 ſcripta ſunt, Scholiis, longe aliter de vocabuli huius hoc in loco ſignificatione ſentit. Steph.

ead. l. 12. Ὅμηρος) Iliad. ξ, v. 108. Stephanus & alii poſt eum ante verba Homeri non recte lineam poſuerunt, quaſi eſſet poſterior pars verſus, cum ſit principium.

ead. l. 17. Τὰ πατρια) Rationem expoſitionis huius non capio. Per ταῦτα certe indicantur praeciſe illa vitia, nuper Peloponneſiis exprobrata, ἀξυνεσίας, μαλακίας καὶ ἀμελείας, atque ita recte acceperunt interpretes Latini & Ablancurtius. Gramm.

ead. l. 18. Τὴν κατ.) Non puto a Thucydide novam iſtam & plane inauditam ſignificationem vocabulo iſti dari: ſed tantum reſpicere ad eius a verbo φρονῶ originem, quamvis praefixa praepoſitio ſignificationem immutarit: atque ad ſignificationem illius verbi φρονῶ reſpicientem, quaſi quae nihilominus in eo quodammodo incluſa maneat, addere, *quae καταφρόνησις, quia multos ſubvertit, mutato nomine ἀφροσύνη dicta eſt.* Mirum vero, quantum hic a mente Thucydidis aberrarint, & quantum in loci huius interpretatione (ſi a ſui ſcriptoris mente tam procul diſcedere, interpretatio vocanda eſt) & Valla & Vitus ſibi permiſerint. Ita enim Valla, *Neque tamen ut iſta nomina fugiatis, excuſationem praetendatis, quod temeritatem devitaveritis, pleriſque pernicioſam. quae excuſatio quia multos decepit, contrario nomine ſui accuſatio vocatur.* Quid haec cum Corinthiorum mente, quid cum illis, quibus utuntur, verbis, commune habent? praeſertim vero voci *accuſatio*, quid cum voce ἀφροσύνη eſt affinitatis? Sed Vitus tamen Vallam potius, quam ſcriptorem ſuum, ſequens, ita locum hunc reddidit, *Neque excuſetis vos hoc praetextu, quod nolueritis aliquid temere agere. Nam talis circumſpectio quia multis nocuit, contrario nomine ſtultitia vocatur.* At Thucydidem contra in hac καταφρονήσεως & ἀφροσύνης antitheſi eo reſpicere, quo dixi, nihilque minus quam nomini καταφρόνησις ſignificationem ſuam mutare, oſtendo & in meis Schediaſmatis, alium eiuſdem ſcriptoris locum, ubi declarat, quam ſit pernicioſa, afferens. Steph. Καταφρόνησιν Thucyd. hic vocat ὑπερφρόνησιν. nam κατὰ praepoſitio ſaepe, ut hic loci, intenſionem ſignificat. Idem enim eſt, ac ſi dixiſſet, οὐ δύνασθε εἰπεῖν ὅτι διὰ τὸ ἔχειν τὰ τρία ταῦτα, οἷον ἀξυνεσίαν, ἀμέλειαν, μαλακίαν, οὐ πολεμοῦμεν· ἀλλὰ διὰ τὴν

καταφρόνησιν, ὅ ἐστι διὰ τὸ ἄγαν φρονεῖν. καταφρόνησιν γὰρ τὴν ὑπερφρόνησιν λέγει, ἤγουν τὴν ἀφροσύνην. *Suidas.* HUDS.

ead. l. 23. Οἱ γὰρ Λάκωνες τῶν προγόνων ἦσαν ὀλίγον εὐπορώτεροι) Haec non habet Caſſ.

ead. l. 30. Λείπει τὸ δοκεῖ) Immo in huiuſmodi locis cenſetur potius eſſe verbi ἐστὶ ellipſis. STEPH.

ead. l. 36. Ὅμηρος —) Homericum iſtud hemiſtichium ab iis, quae hic dicuntur, multi exiſtimabunt alienum: & mirabuntur, curnam citatum ab eo fuerit, cum nihil habere cum hoc loco commune videatur. At ego Homerica haec verba, tanquam proverbiale dictum de valde urgente neceſſitate, & re, quae differri non poteſt, afferri exiſtimo: ideoque ad illa potiſſimum verba pertinere, ἀλλὰ νομίσαντες ἐπ' ἀνάγκην ἀφῖχθαι. IDEM. Eſt Iliad. κ', v. 173.

ibid. Τὸ δὲ περιμέν.) Ad iſtud, quod ſcribit, περιμένοντας eſſe pro περιμενόντων, addam, quod licet auditu novum, verum tamen, ut ſpero, fatebuntur, qui diligenter hunc locum expenderint: nimirum non aliter eſſe intelligendum, quam ſi dictum eſſet, ὡς οὐκέτι ἐνδέχεται περιμένειν ἡμᾶς, καὶ περιμενόντων ἡμῶν, τοὺς μὲν, ἤδη βλ. id eſt, καὶ ἐν ᾧ περιμένομεν. Sed videri etiam poſſunt haec partim in prima, partim in ſecunda perſona dici: ut videlicet τοὺς μὲν ad ſecundam, ſicut τοὺς δὲ ad primam referamus. STEPH.

Pag. 359. *l.* 5. Πλεονάζει) Obſervandus hic verbi πλεονάζειν uſus, pro eo, quod eſt *ſaepe repetere*: uno verbo, *inculcare*. Perinde ac ſi dicas, *pluribus in locis id ponere*, ſive, *eo uti.* IDEM.

ead. l. 9. Ψῆφον) In hoc loquendi genere, ψῆφον ἐπήγαγον, vult ψῆφον nunc ſignificare σκέψιν, cum antea (pag. videlicet 355) ψῆφον ἐπήγαγον dixerit ſignificare, ἐκύρωσαν. de qua expoſitione vide, quae ibi a me ſcribuntur. IDEM.

ead. l. 11. Τῶν Λακεδαιμονίων) Non ſolum vero πλῆθος Lacedaemoniorum, ſed & τῶν συμμάχων. Πλῆθος igitur hic *maiorem* denotat *partem*, ut accuratius hic Valla reddidit, quam Enenckelius aut Gallicus ille. GRAMM.

ead. l. 12. Ἔκ τινος πόρου λαμβάνειν) Poſt haec in Mſ. Baſ. ſequentia leguntur: ἀπὸ τῶν ἐκτὸς εἰς ἄστυ κομίζειν, ὃ νῦν λέγουσιν σκα.... ζειν ἐν τῷ κάστρῳ εἰσάγειν κάστρον δὲ λέγεται τὸ ἄστυ, καί ἐστιν λέξις Ἰταλική.

ead. l. 17. Τὸ κατὰ Κύλωνα) Vid. Scaligeri Animadv. in Euſebii Chron. & Marſhami Chron. HUDS.

ead. l. 18. Ὁ τεχνογράφος) Multi ſcripſerunt τέχνην ῥητορικὴν, quibus omnibus nomen τεχνογράφων commune eſſe

poteſt. Sed fortaſſis deſignat Theonem Sophiſtam, qui in principio capitis ſecundi Progymnaſmatum ſcribit, χρὴ τὸν διδάσκαλον, ἑκάστου γυμνάσματος εὖ ἔχοντα, παραδείγματα ἐκ τῶν παλαιῶν συγγραμμάτων ἀναλεγόμενον, προστάττειν τοῖς νέοις ἐκμανθάνειν· & inter elegantium narrationum exempla eodem capite pag. 15, 22 & 50 edit. Lugd. Bat. hanc Thucydidis de Cylonio piaculo narrationem recenſet, & Herodoti atque Euphronis de eodem narrationibus praefert. Leo, quem Scholiaſtes nominat, poteſt eſſe Leo Alabandenſis, vel alius. Nam plures fuerunt hoc nomine Rhetores & τεχνογράφοι, de quibus vide Fabricii Bibliothecam Graecam. Ceterum in iis, quae e Theone protuli, dubito an diſtinctio poſt ἔχοντα tollenda, & verba ἑκάστου γυμνάσματος εὖ ἔχοντα παραδείγματα coniungenda ſint: ut Theo dicat, praeſtantiſſima quaeque cuiuſque exercitationis exempla diſcipulis proponenda eſſe. Interpres illa, ἑκάστου γυμνασματος εὖ ἔχοντα, ad διδάσκαλον retulit, & vertit, *praeceptorem ſingulorum exercitiorum peritum.* Scio illud, οὐκ οἶδα παιδείας ὅπως καὶ δικαιοσύνης ἔχει, & alia huiuſmodi: ſed non credo ita defendi poſſe hanc interpretationem.

ead. l. 23. Ἐπὶ της ἐν Μαραθῶνι μάχης) Ea incidit in annum tertium Olympiadis LXXII. Cylonium piaculum in annum primum Olymp. XLV. Itaque immaniter peccavit Scholiaſtes ex ſententia Petavii Rationar. Temp. Part. II, lib. 3, cap. 9. Marshamus in Seculo XVIII, p. 637 ed. Lipſ. Cylonem Olympiade XXXV Olympia viciſſe, & rempublicam Athenienſium diu turbis ex hoc piaculo ortis agitatam fuiſſe, ſcribit, atque ideo benigne capienda cenſet haec verba Scholiaſtae. Mihi verba Graeca τὰ κατὰ Κύλωνα ἐπράχθη non videntur admittere benignam hanc interpretationem. Et ſi iam demus Marshamo, ea hoc ſenſu accipi poſſe, tamen Scholiaſta reprehenſione non careret, qui de alio tempore loquens, quam auctor, quem ſibi explicandum propoſuerat, maximam partem lectorum in errorem inducturus ſit.

ead. l. 26. Κατέλαβον) Κατελάμβανον Caſſ.

ead. l. 28. Ἐπειδή ἐστιν &c.) Celebrata etiam erant apud Smyrnaeos & Nicaeenſes. Vide Meurſii Graeciam feriatam, l. 5, p. 216, 217. HUDS. Καὶ ἐν Μακεδονίᾳ Caſſ.

ead. l. 29. Τυραννήσων) Ὡς τυραννήσων Caſſ.

ead. l. 30. Περὶ τῆς τῶν Διασ.) Scribendum cenſeo, περὶ τῆς τῶν Διασίων ἑορτῆς. neque enim ſubaudiri poſſe hunc genitivum exiſtimo, niſi ubi illius mentio praecedit. STEPH.

ead. l. 34. Τινὰ πέμματα &c.) Porcos Iovi immolaſſe teſtatur Xenophon lib. 7 ἀναβάσεως. & apud Ariſtophanem Strepſiades per Diaſiorum feſta, τὴν γαστέρα τοῖς συγγενέσι, ventrem ſive inteſtina conſanguineis ſe aſſaſſe refert: ut non tantum libamentis feciſſe, ſed victimas quoque immolaſſe videatur. Vide Petr. Caſtellanum de Feſtis Gr. p. 73, 74 &c. Huds. Pro τινὰ πέμματα Mſ. Baſ. habet πέμματα διάφορα.

Pag. 360. *l.* 2. Οἰκονομηθῆναι) Οἰκονομῆσαι. Caſſ.

ead. l. 9. Πλησίον τοῦ Ἀρείου πάγου) Vide Meziriacum ad Ovidii Epiſt. Hermiones pag. 272.

ead. l. 12. Ἡρόδοτος) Lib. V, cap. 70.

ibid. Ἡ δὲ ἔννοια, ἀμφίβολον) Non dubito, quin ſcriptum ab eo fuerit, ἡ δὲ ἔννοια ἀμφίβολος. Steph. Ἡ δὲ ἔννοια, & paulo poſt φησὶ non ſunt in Caſſ.

ead. l. 17. Μετὰ τὸν Κλεομένην) Haec verba reſpiciunt ad id, quod a Thucydide hac pag. dictum fuit, ἤλασε δὲ καὶ Κλεομένης. Steph.

ead. l. 20. Τὸ ἐκβλ.) Ideo παθεῖν ἂν αὐτὸν τοῦτο, intelligit τὸ ἐκβληθῆναι, quia Thucyd. ἐκπεσόντος αὐτοῦ dixit: tanquam videlicet ἐκπεσόντος idem valeat, quod ἐκβληθέντος. Steph.

ead. l. 22. Τὴν ἀπὸ περιστάσεως δυστυχίαν) Pleraque horum etiam in Suida legi v. ξυμφορὰν, obſervavit cl. Waſſe ad Thucydidem.

ead. l. 23. Καὶ ἐν τῇ δημ.) Credibile eſt addidiſſe τῶν Κορινθίων vel ante, vel poſt δημηγορίᾳ. Exſtat autem hic illius concionis locus I, 122; ſed ibi τάδε (quod & Scholiaſtes agnoſcit) ſcriptum eſt: nec non praefixa eſt particula negativa οὐκ ante ἀπήλλακται. Verum quid commune habet cum loco illo is, de quo nunc agitur, ad ſignificationem vocis ξυμφοραὶ quod attinet? Potius certe aliquam communionem cum aliis multis habet, in quibus ſonat, quod Latine *calamitates* vel *infortunia* dicimus. cui poſteriori interpretationi reſpondebit Graeca expoſitio, ſi δυστυχίας vel κακοπραγίας eſſe dicamus: ut ξυμφορὰν in eo, de quo nunc agitur, loco δυστυχίαν & κακοπραγίαν exponit: (adiectis tamen aliis verbis, quae quodammodo illorum ſignificationem reſtringunt) atque ita in Periclis concione, II, 61, ξυμφοραῖς dictum legimus, χρεὼν καὶ ξυμφοραῖς ταῖς μεγίσταις ἐθέλειν ὑφίστασθαι. Nec non in alia concione eiuſdem, quae eſt I, 140, πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς καὶ τὰς γνώμας τρεπομένους. Quem locum hic, paucis verbis interiectis, ſequitur, ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμ. verum hic ἀποτυχίας ab eo exponi vide-

mus, & quidem haec ipſa loci illius verba afferente. Ac, cum nunc exponat ἀποτυχίας, tamen cum ad eum locum ventum fuerit, ſignificare dicet ἀποβάσεις, ut videbis pag. 366, ubi & meam de hac expoſitionum diverſitate ſententiam proferam. STEPH.

ead. l. 29. Διὰ τὸ ἄγος) Verba haec, διὰ τὸ ἄγος, prima fronte videri Thucydidea poſſint, quod iis ſubiungatur ſua expoſitio: non Thucydidis ſunt tamen, ſed iis explicantur haec illius verba, διὰ τὴν ἐκείνου ξυμφοράν· deinde, quod dixerat breviter διὰ τὸ ἄγος, pluribus verbis & apertius dicit, διὰ τὸ μὴ ἐκβληθῆναι αὐτὸν ὄντα ἐναγῆ. IDEM.

ead. l. 31. Κατὰ τὴν ζωὴν) Εἰς τὴν ζωὴν Caſſ.

ead. l. 32. Ταίναρον) Ταιναρὸς Caſſ. pro Ταίναρος· nam apud omnes alios proparoxytonum eſt. Plerique etiam τὸ Ταίναρον. Pauſanias III, 25. Strabo VIII, 363. Scholiaſtes Apollonii Rhod. ſaepe, apud interpretes Stephani v. Ταίναρος, & Euſtathius in Dionyſ. Perieg. v. 498. Sed Scylax pag. 36 ed. Gron. Ταίναρος. Stephano Ταίναρος eſt urbs, Ταίναρον templum Neptuni, quod ibi erat. Idem ſcribit, Ταίναρος maſc. & fem. genere dici. maſculino eſt in verſu apud Euſtathium l. d. καὶ Ταίναρον ἠνεμόεντα. In Reg. hic adſcriptum erat, *qui locus dicitur vulgariter Caromalis.*

ead. l. 34. Χαλκίοικος &c.) Vide Meurſii Miſcell. Lacon. l. 1, c. 3. HUDS.

ibid. Ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Σπάρτῃ) Habet etiam Suidas in Χαλκίοικος, exceptis his, ἢ διὰ τὸ στερεὸν εἶναι.

Pag. 361. *l.* 7. Διαφορὰ προσήκ.) Quoniam a Thucydide poſt προσήκοντές τινες additur καὶ ξυγγενεῖς, ne hanc adiectionem ſupervacaneam eſſe quis putet, differentiam inter haec duo eſſe admonet: ſed qualiſnam ea ſit, cum ab eo additum fuiſſet, omiſſum eſſe a librario ſuſpicor. STEPH.

ead. l. 9. Ἀντὶ τοῦ σοὶ) Vid. Corinthum de Dialect. & Scholia ad Ariſtophanis Plutum, v. 69. HUDS.

ead. l. 11. Γραφὴ, ἢ) Γραφὴ μὲν, ἢ Roſtg.

ead. l. 12. Ἁπλῶς νῦν) Ἁπλῶς ὡς τὰ νῦν. Caſſ. Roſtg. Suidas: Γραφή. ζωγραφία. κατηγορία. καὶ ἐπιγράμμασιν. Portus coniiciebat καὶ ἐπίγραμμα, quod ſe non aſpernari ſcribit Kuſterus. Apertum eſt ex hoc loco legendum eſſe καὶ ἐπὶ γράμμασιν· id eſt, τίθεται καὶ ἐπὶ γράμμασιν, *dicitur etiam de literis*, vel, *de ſcriptura.*

ead. l. 14. Ὄντα δηλονότι) Ad haec ἐς Βυζάντιον non intelligas ὄντα, nam pertinet ad ſequens διαπέμψαι, id quod cla-

rum ſatis; niſi fortaſſe ſcripſerit Scholiaſtes, ὄντα ἐκεῖ δηλονότι. GRAMM.

ead. l. 15. Ἡ σφραγὶς τοῦ Περσῶν βασιλέως) Eſt hic locus unicus de ſigillo regis Perſarum, ut putat Briſſonius lib. I de Regno Perſar. pag. 142.

ead. l. 27. Τρυφηλὴν) Μηδικὴν inter verſus exponebatur in Caſſ. τρυφηλὴν in marg.

ead. l. 29. Πρῶτόν τε) In Caſſ. & Roſtg. addebatur, ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ δευτέρα παρουσία.

ead. l. 31. Καθεσθεὶς) Ad vocem Τρωϊάδας, quae in Thucydide eſt ante ἱδρυθεὶς, in Caſſ. & Roſtg. annotabatur, εἰσὶ γὰρ καὶ Ἀττικαί. Athenis erat Κολωνὸς Ἵππιος & Ἀγόραῖος, non Κολωναί. Vide de iis Meurſium de Populis Att. v. Κολωνός.

ead. l. 33. Τὴν ἀργίαν) Non placet, μονὴν exponi ἀργίαν· cum μονὴν ποιεῖσθαι non aliud eſſe putem, quam μένειν· quo etiam modo dicitur aliquis a noſtratibus *faire ſa demeure*. At vero ποιεῖσθαι τὴν ἀργίαν Graecae linguae ignotum eſt. STEPH. Μονὴν non ſignificare hic ἀργίαν, ſed διατριβὴν, moram, aut commorationem (quodque haereret diutius in iſtis locis) certi ſumus. Addantur, quae & recte de iſto loco monuit H. Stephanus in Notis. GRAMM.

ead. l. 34. Ἦν δὲ σκυτάλη) Vide luculentum A. Gellii locum l. 17, c. 9, Suidam in voce σκυτάλη, Tzetzis Var. Hiſt. Chil. 9, cap. 258, Meurſii Miſcell. Lacon. l. 3, c. 6, & Cragium de rep. Laced. l. 4, c. 7. HUDS.

ead. l. 36. Μίαν) Πρώτην Caſſ. & Roſtg. Eadem, quae hic Scholiaſtes, etiam Suidas habet, praeter pauca, quae ſenſum non mutant.

Pag. 362. *l.* 1. Περιείλουν) Περιείλιττον Roſtg.

ead. l. 7. Σκυτάλην) Τὴν σκυτάλην Caſſ.

ead. l. 10. Τὴν παραβολὴν) Quamvis hic τὴν παραβολὴν, non τὴν διαβολὴν, habeamus, tamen vox ſequens, τὴν κατηγορίαν, expoſitio eſt alterius lectionis τὴν διαβολήν· at quae ipſi ſubiunguntur, eam, quae hic poſita eſt, videlicet τὴν παραβολὴν, exponunt. Utram vero ſequendam exiſtimem, a me apud ipſum Thucydidem dictum fuit. STEPH. Aſſentior H. Stephano, (quamvis dubitanter pronuntianti) duorum enarratorum ſcholia hic exſtare, quorum alter in ſuo Codice habuerit διαβολὴν, quae lectio in impreſſis praevalet, interpretatus eam recte κατηγορίαν; alter vero legerit παραβολὴν, quemadmodum in marg. annotatur adhuc, ſuppoſititium autem cenſetur Stephano. (Confer. Var. Lect. in edit. Oxon.)

Nobis nihil certi definire hic viſum tutius. Quod enim exempla non in promtu ſint ſtatim, ad probandam notionem iſtam, atque uſum τῆς παραβολῆς apud ſcriptores veteres, Lexicaque hic, ut ſaepius, nos fruſtrentur, nulla ratio. Τὸ παράβολον certe κίνδυνον notare, tritum. Et tali ſignificatione παραβάλλεσθαι adhiberi in hac ipſa hiſtoria Pauſaniae videbis noſtro cap. 133, ὡς οὐδὲν πώποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς βασιλέα διακονίαις παραβάλλοιτο. Ac tandem quid de Cornelio Nepote dicemus, qui, de quo quaeſtio nobis iam eſt, Thucydidis locum ita prorſus expreſſit, *Sperans ſe etiam pecunia & potentia inſtans periculum poſſe depellere?* Scio quidem, ad forum pertinere etiam *periculi* vocem, *iudiciaque* & *pericula* in Latinis melioris aevi auctoribus coniungi. At probabilius tamen videtur, Nepotem τὴν παραβολὴν ita reddere voluiſſe, quam διαβολήν. Non auſim igitur improbare h. l. Enenckelii verſionem, quae ad exemplum Nepotis habet, *largitionibus quoque ſe declinaturum periculum ſperabat*, pag. 53. vid. & Gallic. pag. 118. Gramm. Verba haec, τὴν κατηγορίαν. τὸν κίνδυνον, non habet Caſſ.

ead. l. 12. Καὶ μὴν) In Proparaſceue mea voculas καὶ μὴν obiectioni ſervire docui: cuius rei & hic exemplum habemus. Sed ei, quam movit, obiectioni non reſpondet, quomodo Pauſaniam vocet regem, cum eſſet tantummodo regis tutor. Ego eam ſolvi poſſe reor, ſi Pauſaniam regis perſonam ſuſtinuiſſe dicamus: aut certe Thucydidem, cum dixit, licere hoc ephoris adverſus regem agere, voluiſſe a nobis intelligi, multo magis adverſus eum, qui tantummodo regis tutor ſit. Steph.

ead. l. 14. Χρήμασι δηλονότι) Tollenda eſt diſtinctio poſt δηλονότι· nam cum διαπραξάμενος utrumque vult dativum ſubaudiri: atque hoc deinde exponit διακρουσάμενος τὴν κατηγορίαν. Verum, quis accuſativus cum participio illo ſubaudiatur, tacere non debuit. ego certe βραχυλόγως dictum puto διαπραξάμενος, quod dicendum erat τὰ πρὸς τὴν διάλυσιν τῆς διαβολῆς διαπραξάμενος. Steph. In Caſſ. prima pars huius ſcholii χρήμασι δηλ. καὶ λόγοις vetuſta manu minio, altera διαπραξάμενος ἢ. δ. τ. κ. recentiori & atramento ſcripta eſt.

ead. l. 21. Διὰ τὸ μὴ &c.) His verbis praefigendum erat τῇ τε παρανομίᾳ. illis enim conſtat hoc vocabulum explicari. Mutandum autem puto ἤθεσι in ἔθεσι, (licet paulo poſt illud item, non iſtud legatur) & fortaſſe inter παροῦσι & τοῖς copula καὶ eſt inſerenda. Vocat certe παρανομίαν Thucyd. quod dixit c.

130, Pauſaniam non amplius poſſe ἐν τῷ καθεστῶτι τρόπῳ βιοτεύειν. Steph. In Cod. Reg. hoc ſcholion in duo dividitur: nam ad παρανομίᾳ annotatum eſt, διὰ τὸ μὴ στέργειν τοῖς Λακωνικοῖς· ad τοῖς παροῦσι autem, τοῖς ἤθεσι τοῖς Λακωνικοῖς.

ead. l. 24. Ἀλλ' ἕτερόν τινα) Adi de hac re Spanhemium ad Callimachi Hymn. in Delum pag. 391.

ead. l. 29. Τοῖς ἤθεσι) Si pro ἤθεσι ſcribi debet ἔθεσι in illa expoſitione nominis παρανομίᾳ, idem certe & hic faciendum fuerit. Ac pro iſta emendatione facit & pag. 365 locus, ubi τῶν ἐπιτηδευμάτων exponit τῶν ἐθῶν. Scio alioqui eſſe quoſdam locos apud Thucydidem, qui utramque admittere poſſe ſcripturam videantur. Ex quibus eſt hic II, 61, ὅμως δὲ πόλιν μεγάλην οἰκοῦντας, καὶ ἐν ἤθεσιν ἀντιπάλοις αὐτῇ τεθραμμένους. Steph. Poſt τοῦ Μηδισμοῦ omnia abſunt a Caſſ.

ead. l. 34. Δῆλον ὅτι) Scripſit fortaſſe ἐκ τούτου δῆλον, volens nos admonere, ex eo, quod dicit τὰς τελευταίας, manifeſtum eſſe & alias ab eo miſſas fuiſſe. Sed hoc vel eo tacente lectori in mentem venire poterat. Steph.

ead. l. 35. Τινὲς κύριον) Stulta haec dubitatio, & homine indigna in Graeca lingua bene exercitato, utrum Ἀργίλιος nomen proprium ſit, an ἐθνικόν· cum iſtud ἀνὴρ propriis nominibus praefigi non ſoleat. Idem. Haud exiſtimandus erit, me iudice, Scholiaſtes ſuam hanc facere dubitationem, ſed aliorum potius referre. Interim videant doctiores, utrum cenſuram aeque effugerit Corn. Nepos, qui in hiſtoria hac Pauſaniae, ex Thucydide ut videtur hauſta, ἄνδρα Ἀργίλιον, *adoleſcentulum* vocat; atque in tota narratione, Argilii ita nomine utitur non ſemel, ut ſuſpicari merito poſſis, potius κύριον hoc ipſi, quam ἐθνικὸν fuiſſe habitum. Omnino vero reprehendendus Dion. Lambinus, in notis ſuis ad Nepotem p. 85 edit. Francof. 1608 in fol. Thucydidis verba, ἀνὴρ Ἀργίλιος, interpretatus, *vir nomine Argilius*. Gramm.

ead. l. 37. Τοῦτο δέ τινες &c.) Παιδικὰ ſaepe pro honeſto amore capitur, licet aliter accepiſſe videtur Corn. Nepos. Vide Suidam in voce. Huds.

Pag. 363. *l.* 1. Ἐρώμενος ἐθάρρει) Deeſt dativus ᾧ ante ἐθάρρει, & fortaſſe nominativus ὁ ante ἐρώμενος· ut ſcribatur, ὁ ἐρώμενος ᾧ ἐθάρρει. Poſt haec autem, τὸ γὰρ πιστότατος ὤν, deeſſe puto haec, τοῦτο δηλοῖ, aut his ſimilia: vel ſcriptum fuiſſe, τοιοῦτο γάρ ἐστι τὸ πιστότατος ὤν. Steph. Inſerendum haud dubie, ante ἐθάρρει, relativum ᾧ. Recteque ſic a Scholiaſta exponitur auctoris mens in iſtis, Καὶ πιστότατος ἐκείνῳ,

id eſt, *& cui maxime propterea fidem habebat*: non ut Latini interpretes haec reddunt, Valla quidem, *idemque illi fideliſſimus*, Enenckelius, *amaſius quondam & fideliſſimus ipſi*; iungenduſque his Ablancurtius, *& qui lui étoit très-fidelle.* At nos ἐκείνῳ vertimus *eapropter:* nec enim pronomine hoc intelligendus Pauſanias, ſed eſt ἐκείνῳ τρόπῳ, vel πράγματι; ſcil. δι' ἐκεῖνο, ὅτι παιδικά ποτε ἦν αὐτοῦ, *talis ab ipſo habitus, in quo prae ceteris fiduciam collocaret.* Ceterum de ultimis Scholiaſtae his, τὸ γὰρ πιστότατος ὢν, videndus H. Stephanus. GRAMM.

ead. l. 4. Καὶ αὐτὸν) Scribe αὑτὸν, & ὡς ἂν εἰ, ſicut alibi ſcriptum invenies. STEPH.

ead. l. 17. Ἀλκιθέα) Matri Pauſaniae nomen fuit, ſi Polyaeno VIII, 51, credimus, *Theano;* ſi auctori Scholiorum in Ariſtoph. Equites v. 84, Ἀλκαθέα; ſin Suidae in Παυσανίας, Ἀγχιθέα. HUDS.

ead. l. 20. Τὸ ἐνεστὼς) Τὸ ἐνεστός. Caſſ.

ead. l. 21. Ἵνα δῆθεν μὴ ἀσεβήσωσιν) Apertum eſt, haec non pertinere ad vocem ὑστέρησαν. In Caſſ. annotantur ad verba Thucydidis ſequentia ἔτι ἔμπνουν ὄντα.

ead. l. 26. Ἐμέλλησαν) Lectionem alteram ἐμέλισαν (nam ita hic quoque ſcribendum eſt) mirum eſt ab hoc Scholiaſte agnoſci, & nullam alterius mentionem fieri: cum tamen pro ea quamplurimi huius ſcriptoris faciant loci, in quibus itidem poſt ἐμέλλησαν aut ἐμέλλησε ſubaudiendus infinitivus relinquitur. Fortaſſe tamen ita ſcripſit hunc locum, ut infinitivum ἐμβάλλειν non poſt ἐμέλλησαν ex ſequentibus ſubaudiendum, ſed poſt εἰώθεισαν ex praecedentibus repetendum ἀπὸ κοινοῦ reliquerit. Id enim dicendum foret, ſicubi haec ſcriptura exſtaret, καὶ αὐτὸν ἐμέλλησαν μὲν ἐς τὸν Καιάδαν ἐμβάλλειν, οὗπερ τοὺς κακούργους εἰώθεισαν. Malim autem εἰώθεσαν, ut in Cod. vet. STEPH. Hoc ſcholion non eſt in Caſſ. In Roſtg. erat ἐσκόπησαν, ἐβουλεύσαντο, ἐγγὺς ἐγένοντο.

ead. l. 27. Τόπος ὁ Καιάδας) Caſſ. Ὁ Κεάδας τόπος. & paulo poſt τοῦ Κεάδου.

ead. l. 30. Τὸ σῶμα) Violenta nimis iſta expoſitio, qua dicitur ſepulcrum de corpore vel potius cadavere, quod ei impoſitum eſt, intelligi. Quod ſi locutus ita eſſet Thucydides, audacia pluſquam poëtica atque adeo dithyrambica uſus eſſet: quamvis enim ſaepe continens pro contento ponant, non tamen hac quoque in re figura illa utuntur. Quo igitur ſenſu transferri ſepulcrum dici poteſt? audax (ac novum etiam fortaſſe) hoc loquendi genus eſſe fateor: ſed qui ſepul-

crum alicui alio in loco exſtruit, deinde corpus in id transfert, ipſum quodammodo transferre ſepulcrum videtur. Steph.

ead. l. 31. Προπυλαίῳ) Ἐν τῷ πρὸ τοῦ ἱεροῦ προαστείῳ. Roſtg. Suidas quoque προπύλαια, ἢ προάστεια exponit: Heſychius, προπύλαια ναῶν. Vide Spanhemium Diſſert. IX de Praeſt. & Uſu Numiſm. p. 716, & Kuhnium ad Pollucem I, 6.

ead. l. 32. Τοὺς ἀνδριάντας) Poſt illa verba deeſſe crediderim participium τιθέντες, aut aliud huiuſmodi. neque enim illum accuſativum cum verbo ἐσοφίσαντο iungi placet. Utitur autem verbo σοφίσασθαι & pag. ſeq. Steph. Diodorus Siculus tradit, corpus Pauſaniae propinquis eſſe conceſſum, ut ſepulturae mandaretur, ſed Apollinem Lacedaemoniis iratum, quod ſupplicum perfugium violaſſent, conſultum reſpondiſſe, *ſupplicem Deo reſtitui oportere*: quod cum fieri non poſſe viderent, pro uno corpore vivo duas ſtatuas Pauſaniae poſuiſſe. Herodotus autem de conceſſo propinquis Pauſaniae corpore nullum verbum facit, ſed Deum conſultum iuſſiſſe Lacedaemonios *duo corpora pro uno Minervae Chalcioecae reddere*: illos autem oraculum ſic interpretatos eſſe, *ut pro uno Pauſania necato, duas Pauſaniae ſtatuas dedicarent.* Huds.

Pag. 364. *l.* 8. Εὐεργέτης αὐτοῖς) Librarii errori ſcripturam hanc imputo, & vel αὐτῶν vel certe αὐτῆς ipſum Scholiaſtem ſcripſiſſe arbitror. pro quo αὐτῆς alioqui figurate illud αὐτῶν poſitum fuiſſe dicendum erit. Steph. Αὐτοῖς non habet Caſſ.

ibid. Διακομίζεται) Ἀπέχθεσθαι, quod ante hanc vocem eſt, in Reg. exponitur ἐχθροὺς γενέσθαι.

ead. l. 14. Καταλῦσαι) Eadem in Suida h. v. legi obſervavit cl. Waſſe. Paulo poſt ad voc. ἑστίαν in Roſtg. annotatum erat, ἔνθα τὸ πῦρ ἀνάπτεται εἰς τιμὴν θεοῦ τινός.

ead. l. 18. Τὸ ἑξῆς, ὑπ' ἐκείνου τοῦ Ἀδμήτου) Ὑπ' ἐκείνου τοῦ Ἀδμήτου. τὸ δὲ ἑξῆς Caſſ.

ead. l. 21. Χρείας τινὸς ἔξωθεν) Ante hoc adverbium deeſſe aliquid videtur: & ſcriptum fuiſſe χρείας τινὸς τῶν ἔξωθεν, vel ἐν τοῖς ἔξωθεν· aut χρείας τινὸς περὶ τὰ ἔξωθεν. Videtur autem parum apte non ſolum ζωῆς, ſed θανάτου etiam fieri mentio. nam qui dicitur cuipiam ἐναντιωθῆναι περὶ ζωῆς, (vel περὶ σωτηρίας τῆς ψυχῆς, ut paulo poſt loquitur Thucydides) quomodo ἐναντιωθῆναι περὶ θανάτου eodem ſenſu dicetur? Steph.

ead. l. 29. Τοῦ φιλέλληνος) Sic etiam ſupra p. videlicet 331, ubi mentio fit Ἀρχεστράτου τοῦ Λυκομήδους, illum φιλέλληνα vocatum ſcribit. Idem. Vide, quae ibi annotata ſunt.

ibid. Ἄλλο δυστ.) *Aliud*, inquit, *Themiſtoclis infortunium*. Atqui his, quae praefiguntur iſti ſcholio, verbis nullum infortunium narratur: ideoque in haec verba, καταφέρεται χειμῶνι ἐς τὸ Ἀθηναίων στρατόπεδον, annotaſſe illud Scholiaſtem reor. Steph. Ita Caſſ. Quae hic in eodem & Roſtg. annotantur, διὰ τὴν ἀποστασίαν αὐτῆς, ad Νάξον pertinere arbitror.

ead. l. 32. Ἀποδοῦναι) Scribo ἀποδώσειν. Steph.

ead. l. 33. Ἀποφυγὼν ἐκ τοῦ λιμένος) Haec etiam apud Suidam eſſe v. ἀποσαλεύσας, ad Thucydidem annotat cl. Waſſe.

ead. l. 36. Ἥκω Διὸς παῖς ὢν) Miretur quis non immerito, quid haec verba ad Themiſtoclem pertineant. Ille igitur ſciat, verba iſta nihil ad eum pertinere, ſed ad illam ellipſin, qua Thucydides illum utentem inducit. *Deeſt* (inquit) *in talibus* (intellige autem *in talibus loquendi generibus*, vel, *in talibus locis*) *participium* ὤν· *ut ſit*, Θεμιστοκλῆς ὤν. *Sic etiam* ἥκω Διὸς παῖς, *pro eo, quod eſt*, παῖς ὤν. Sumtum eſt autem e tragoedia iſtud exemplum, ἥκω Διὸς παῖς· poſt quae verba deeſt ἀντὶ τοῦ. ut ita legatur hic locus, ἵν' ᾖ, Θεμιστοκλῆς ὤν. καὶ, ἥκω Διὸς παῖς, ἀντὶ τοῦ, παῖς ὤν. Nam particula καὶ praefigitur verbis, quae in exemplum afferuntur. Eſtque obſervanda haec βραχυλογία, quam illa vocula efficit: perinde ac ſi diceretur, *ac dictum eſt eodem modo illud*, ἥκω Διὸς παῖς. Steph. Sunt verba Bacchi in Bacchis Euripidis v. 1: Ἥκω Διὸς παῖς τήνδε Θηβαίων χθόνα Διόνυσος. Vide Priſcianum lib. XVII, pag. 1071. Sic in Andromache v. 1032: Ἥκω Θέτις λιποῦσα Νηρέως δόμους.

ead. l. 38. Τὰ πράγμ.) Non animadvertit, haec verba, ἐν τῷ ἀσφαλεῖ, ſicut & illis oppoſita, ἐν τῷ ἐπικινδύνῳ, tendere ad illa, ἡ ἀποκομιδὴ ἐγίγνετο, ideoque nihil extrinſecus ſubaudiri debere. Steph.

Pag. 365. *l.* 3. Τὸν Πέρσην) Hic ad verba τὴν τῶν γεφυρῶν οὐ διάλυσιν in Caſſ. ſcriptum erat, ταῦτα κεῖται παρ' Ἡροδότου ἀκολούθως ὡς ἐπράχθη. Eadem erant in Roſtg. ſed non ſuo loco, ad illa, μετὰ τῶν κάτω Περσῶν τινός. Eſt in Herodoto VIII, 110. Pro παρ' Ἡροδότου, potius legas παρ' Ἡροδότῳ.

ead. l. 6. Ἐσκόπει γὰρ &c.) Iſtud ſcholium, quo dicitur de Themiſtocle, *apud ſe enim cogitabat*, (nam ἐσκόπει ita reddendum hic videtur) *an Athenienſes interim revocaturi ipſum eſſent*, ad illa, quibus praefixum eſt, verba pertinere non poteſt. Non dubito autem, quin hoc ſcholium ſcriptum ſit in iſta verba, ἐνιαυτὸν ἐπισχών· ut mentem Scholiaſtae eſſe dicamus, in aperienda nobis ipſius Themiſtoclis mente, eum ideo

per annum ibi voluiſſe commorari, antequam ad regem accederet, quod cogitaret ſe interim experturum Athenienſium animum, nec plane deſperaret futurum, ut, priuſquam tempus illud elaberetur, ipſum revocarent. STEPH.

ead. l. 13. Ἀντὶ τοῦ διδόναι) Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dialect. Att. p. 164. HUDS. Stephanus ibi reiicit ſententiam Scholiaſtae.

ead. l. 14. Ἐγκώμιον Θεμιστοκλέους) Addit Mſ. Baſ. Τοὺς μακροὺς ἐπαίνους ἐν τούτοις ἀνέτρεψας, Θουκιδίδη, ἄφρονος ἔργον ἀνδρὸς δεδρακέναι δείξας. εἰ γὰρ τὸ μέλλον, ὡς ἔφης, προεῖδλεπεν ὁ Θεμιστοκλῆς, πῶς ἃ μὴ ἦν δυνατὸς τελέσαι ὑπέσχετο, μὴ προγνοὺς ὡς ἡ τῶν Ἑλλήνων ἰσχὺς ἀκαταγώνιστος ἦν ἐκ τῶν προλαβόντων;

ead. l. 15. Εἰς τὴν ἰσχὺν τῆς φύσεως) Εἰς τὴν φύσιν. Caſſ.

ead. l. 17. Ἄνευ μαθήσεως τὴν ξύνεσιν) Haec in Caſſ. referebantur ad v. ξυνέσει.

ead. l. 18. Ἀγαγὼν) Εἰσαγαγὼν Caſſ.

ead. l. 19. Ἤτοι τὴν ἰσχ.) Immo vero αὐτὴν ad ξύνεσιν referamus neceſſe eſt, cum proxime praecedat ξυνέσει. STEPH.

ead. l. 22. Ὧν δ' ἄπειρος — ἱκανῶς) Non ſunt in Caſſ.

ead. l. 28. Ἑτοίμως λέγειν) Quidni etiam πράττειν? Etenim aut valde fallor, aut non tam loquendi expedite, quam agendi proprio ex conſilio atque ex tempore τὰ δέοντα inveniendi vim ac facultatem innuit h. l. auctor, & generali adeo notione verbum iſtud adhibet. Melius igitur, quam interpretes Latini, locum hunc mihi videtur Gallicus tranſtuliſſe: *il regloit toute ſorte d'affaires en un inſtant.* GRAMM.

ead. l. 31. Πόλις Καρίας ὁ Μυοῦς) Stephanus & alii Myunta Ioniae urbem faciunt. *Videat ergo*, inquit Briſſonius I de Regno Perſar. pag. 102, *Thucydidis interpres, quo auctore fretus, Μυοῦντα πόλιν Καρίας eſſe ſcripſerit.* Lederlinus ibi putat, Scholiaſten videri reſpexiſſe ad antiquiora tempora, quibus, ut Pherecydes apud Strabonem lib. XIV in princ. ſcribit, Cares Miletum, Myuntem, & quae circa Mycalen & Epheſum ſunt, tenebant. Hoc verum eſt. Nam regio illa, quae Ionia appellata eſt, poſtquam eam Neleus coloniis Ionum occupavit, antea a Mygdonibus, Caribus, Lelegibus, aliiſque barbaris tenebatur, ut tradit Aelianus VIII Var. Hiſt. 5. Itaque etiam Herodotus I, 152, Myuntem Cariae eſſe dicit.

ead. l. 32. Ὥσπερ σχετλιάζων) Non aliter accipienda haec ſunt, quam ſi diceret, veriſimile eſſe Thucydidem haec dicere ὥσπερ σχετλιάζοντα καὶ ἀνοιμώζοντα. Affirmare enim hoc

non poteſt, cum nullum huius rei ſermo, quo utitur, praebeat argumentum: praeſertim cum ne σχετλιαστικὸν quidem (quod vocant) ἐπίῤῥημα ei ſit adhibitum. Sic tamen antea quaedam θαυμαστικῶς dici annotavit. STEPH.

ead. l. 36. Ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτ.) Iſta quidem verba reſpiciunt ad hunc Thucydidis locum, qui non longo ſequitur intervallo, εἰη δ' ἂν εἰ τοὺς Ἕλληνας αὐτονόμους ἀφεῖτε· ſed quomodo cum praecedentibus his, οὐ τὸ Μεγαρέων, cohaerere poſſint, & cur negatio ponatur ante εἶναι αὐτονόμους, perſpicere nequeo: nec dubito, quin hic aliquid mendoſe ſcriptum, aliquid omiſſum ſit. IDEM. At nullius alterius hic, ut & ad l. 7 p. 198, fit mentio ψηφίσματος, quam quod Megarenſes reſpiciebat. De illo vero, quod intempeſtive allegat Scholiaſtes, meminerunt legati alii. Videantur, quae paulo poſt ſequuntur in auctoris narratione, & in Periclis concione c. 140. GRAMM. Scholion illud in Caſſ. non hoc loco, ſed tantum ſemel ad l. 7 p. 198 legitur.

ead. l. 37. Θεμιστοκλῆς) Περικλῆς Caſſ. & Roſtg. Ita poſtulat hiſtoria, & ratio temporis. Megarenſium defectionem ab Athenienſibus Diodorus Siculus lib. XII, pag. 293, ponit in anno tertio Olympiadis LXXXIII, quo Themiſtocles dudum e Graecia fugerat. Non potuit ergo huius ψηφίσματος auctor eſſe, quod Pericli tribuit Ariſtophanes Acharnenſ. v. 531. Add. Plutarchum in Pericle.

Pag. 366. *l.* 2. Ἀντὶ τοῦ) Ἰδίως εἶπε νῦν ἀντὶ τοῦ Caſſ.

ead. l. 3. Περιττὴ ἡ πρόθεσις) De hoc loco vide, quae dixi in Annot. in Thucydidem. STEPH.

ead. l. 8. Ἔστιν ἑκάστου τὸ δίκαιον τῆς διακρίσεως) Locum corruptum eſſe indicat aſteriſcus in editt. his verbis praepoſitus. Caſſ. & Roſtg. ἅτε οὖσα μεμερισμένη ἕως ἑκάστου. Hoc intelligi poteſt. Pro διακρίσεως iidem, ut & Reg. habent διακρατήσεως· idque ſe etiam in alio Cod. Bibliothecae regiae, qui tamen pro ἕως habebat ἐστιν, inveniſſe ſcribit clar. Roſtgaardus. Sed melius etiam, quam Caſſ. & Roſtg. Suidas in ἀόριστος, ἕως ἐστίν. Idem διακρατήσεως habet, quod vulgato διακρίσεως praefert Kuſterus. H. Stephanus, qui in ſuo exemplari Suidae itidem annotaverat, articulum illum legi in Scholiaſte Thucydidis, praeterea addebat οὗ, ut eſſet ἕως οὗ ἐστιν. In Mediolanenſi & Aldina ed. Suidae non ἑκάστου, ut apud Scholiaſten, ſed ἑκάστη eſt; in Porti (Baſileenſis non ad manum eſt) ἑκάστη· pro quo Portus ἑκάστου, vel ἑκάστῳ legendum putabat. Horum poſterius arripuit Kuſterus, & nulla

facta mentione Porti edidit ἕως ἐστὶν ἑκάστῳ τ. δ. τ. δ. Etiam aliis locis Portum καίρια εἰπόντα ſecutus eſt, & tamen indignum habuit, quem nominaret.

ead. l. 9. Τῆς πολλῆς) Quid ſit ἀόριστος γῆ apud auctorem in controverſiae Athenienſium cum Megarenſibus narratione, non ex hac diſces annotatione, ſed & proxime praecedente. GRAMM.

ead. l. 10. Δούλους τοὺς ἀποφ.) Δούλους αὐτῶν ἀποφ. Caſſ.

ead. l. 13. Καὶ ἄλλας — Ἄρχοντας) Haec leguntur ad pag. 197 l. 1, nec ſunt hoc loco in Caſſ.

ead. l. 17. Ὀργῇ) Suidas in ὀργή. Vide hic clar. Waſſe ad Thucydidem, & annotata ad Scholiaſten pag. 357.

ead. l. 18. Πρὸς τὰ συμβ.) Verbis hiſce non praefigenda erant, quae praefixa videmus, verba, ſed iſta, πρὸς δὲ τὰς ξυμφοράς. iſtud enim vocabulum illo explicatur. Qua de re ne dubitare quidem nos ſinit ſimilis, (non omnino eadem) quae paulo poſt legitur, expoſitio. nam & ibi τὰς ξυμφορὰς eſſe dicit τὰς ἀποβάσεις. Quem in locum quae a me annotantur vide. STEPH. In Reg. haec inter verſus ſuper τὰς ξυμφορὰς ſcripta erant.

ead. l. 21. Κοινῇ δόξαντι μὴ βοηθεῖν) Ita quidem in omnibus editionibus habet ſcholion. Sed irrepſit ſine dubio per errorem quendam τὸ μὴ, vel in alterius cuiuſdam voculae (fortaſſe μὲν vel χρὴ) locum ſubſtitutum fuit. GRAMM.

ead. l. 24. Ἀντίπτωσις) Ego tamen μηδὲ cum μεταποιεῖσθαι iungo, ut ad Thucydidem dixi. STEPH. Nulla hic antiptoſis. Accuſativus certe κατορθοῦντας conſtruendus cum μεταποιεῖσθαι. Ad quem infinitivum etiam pertinet negans particula μηδὲ, non vero cum κατορθοῦντας iungenda eſt, ut credidit Scholiaſtes, de quo dubitare merito poſſis, num intellexerit h. l. Periclis verba, quae vero Latinis aliiſque interpretibus obſcura non fuiſſe agnoſcimus. GRAMM. Stephani annotationem in Varias Lect. transſcripſit Hudſonus.

ead. l. 25. Τὰς ἀποβάσεις) Quamvis hic τὰς ξυμφορὰς idem eſſe velit, quod τὰς ἀποβάσεις, tamen ipſemet (ſi modo eiſe eundem credendum eſt) pag. 360 hunc ipſum locum afferens, exponit ἀποτυχίας· cum in alio, quem eadem pagina habet, ξυμφορὰν eſſe δυστυχίαν & κακοπραγίαν dicat. At ego de huius quidem expoſitione illi aſſentior, & aliis pleriſque locis ξυμφορὰς ſignificare itidem δυστυχίας ſive κακοπραγίας, fateor: verum ad hunc quod attinet, rectius in eo ξυμφορὰς exponi ἀποβάσεις, quam ἀποτυχίας, aio: quoniam voce ἀ-

ποβάσεις exitus rerum ſeu *eventus* utramque in partem ſignificantur: quod de altera illa non itidem dici poteſt. Ceterum etiamſi hic ξυμφορὰς explicet ἀποβάσεις, non male tamen in praecedentibus τὰς ξυμφορὰς exponi τὰ συμβαίνοντα, non autem τὰ ἀποβαίνοντα, putandum eſt, cum ſignificatio τῶν συμβαινόντων interdum ad δυστυχίας reſtringatur, (ut apud Fabium vocis *accidentia*) ſed non item τῶν ἀποβαινόντων. STEPH.

ead. l. 28. Τῶν ὑποθεσ.) Non aliud tamen hic ſonat vox διάφορα, quam alibi paſſim: ac mirum eſt, tali periphraſi hic ad eius expoſitionem eſſe uſum. IDEM.

ead. l. 38. Κελευωμεθα) Non κελευώμεθα, ſed κελεύησθε, cum διανοήθητε convenit. Sed fortaſſe ideo κελευώμεθα dicere ſibi permiſit, quod & apud Thucydidem poſt διανοήθητε ponatur prima perſona, in πολεμήσομεν & κεκτήμεθα. IDEM.

Pag. 367. *l.* 2. Κατὰ κοινοῦ τὸ, διαν.) Mirum, quid cogitaverit, cum dativum διανοίᾳ ſubaudiendum κατὰ κοινοῦ ſcripſit: cum non praecedat hic dativus, & alium apud ipſum Thucydidem hoc ipſo in loco habeamus: videlicet προφάσει. Quod ſi etiam praecederet alter ille, aut ex verbo διανοήθητε ſumi poſſet, quis hic eius ſubauditi uſus eſſe poſſet? STEPH. Προφασει repetendum eſſe ἀπὸ κοινοῦ etiam Portus putat. Caſſ. pro διανοίᾳ habet διανοηθητε, quod hic locum habere non poteſt.

ead. l. 4. Δεδοίκαμεν) Caſſ. & Roſtg. addunt πρὸ τοῦ δικάσασθαι.

ead. l. 15. Ὡς σώζοντες &c.) Scribendum σώσοντες. Ut autem τὸ μὲν exponit τὸ τῶν σωμάτων, ita τὸ δὲ exponi videmus τὸ τῶν χρημάτων. Perinde eſt autem, ac ſi τὰ σώματα & τὰ χρήματα diceret. STEPH.

ead. l. 28. Ἐκ τοῦ πολεμεῖν τῇ ἀπουσίᾳ) Hoc ſcholium aliter ſcribendum eſſe video: ſed quonam modo ſcribi debeat, coniectura non aſſequor. STEPH. In Reg. & Caſſ. ad χρόνιοι annotatum eſt διὰ χρόνου πολλοῦ. Illa autem, quae hic in edd. leguntur, ἐκ τοῦ πολεμεῖν τῇ ἀπουσίᾳ, a Caſſ. abſunt, & poſt Βοιωτοὶ ſcribuntur ea, quae hic loco alieno annotantur ad verba Thucydidis, ἐν βραχεῖ μὲν μορίῳ.

ead. l. 29. Μορίῳ σκοποῦσι) Μορίῳ ἡμέρας βουλεύονται. Reg. Caſſ.

ibid. Τῆς δημοκρατίας διαβολὴν) Immo potius διαβολὴν ſocietatis ac συμμαχίας multorum populorum, quam ſtatus popularis. Victorius lib. XXIX Variar. Lection. cap. 9.

ead. l. 34. Πόλιν τινὰ) Τὸ πόλιν τινὰ Caſſ.

Pag. 368. *l.* 15. Τοῦτο ἡμῶν ὄντων) Veram ſcripturam eſſe arbitror, τοιούτων ἡμῶν ὄντων. Sed & ἔχοντες in ἐχόντων mutandum, & ὡσαύτως pro ὡς ſcribendum cenſeo. STEPH.

ead. l. 18 Τῶν Λακεδαιμονίων μὴ ὄντων) Apparet ex ſcholio hoc, ut & ſequenti, crediſiſſe enarratorem, verba haec, μὴ ὄντων μὲν ἡμῶν ἀντιπάλων, ἐσβάντων αὐτῶν τε καὶ μετοίκων, de Lacedaemoniis interpretanda eſſe, cum Athenienſes ſolos innuat his orator. Viderunt id, laudandi ea propter, Franc. Portus in Commentario, & Aemilius ipſius filius, verſionem hic Laurentianam corrigens. Vidit Enenckelius quoque. At cum Valla erravere Io. Caſa in ſua verſione orationis huius, p. 26 edit. Caſel. & H. Stephanus in Concionibus Thucyd. p. 69, ex Scholiaſta ſuum, ut credimus, errorem hunc derivantes. GRAMM. Caſſ. & Roſtg. poſt ὄντων habent, καὶ αὐτῶν ναυτικῶν ὄντων, quae fortaſſis pertinent ad μετοίκων.

ead. l. 24. Αὐτῶν καὶ τ.) Αὐτῶν τε καὶ τῶν Caſſ. ut in Thucyd.

ead. l. 28. Ξένους τῶν αὐτῶν) Pro αὐτῶν non dubium eſt, quin ναυτῶν ſcribi debeat. STEPH.

ead. l. 32. Ἰώνων) Nemo non ſuſpicetur, mendoſe ſcriptum eſſe Ἰώνων· ſed quiſnam quid pro eo reponendum ſit, dicet? STEPH.

Pag. 369. *l.* 2. Τῶν ναυτῶν) Αὐτῶν Mſ. Baſ.

ead. l. 3. Κατοικίαν) In hoc loquendi genere accuſativum πατρίδα potius ſubaudiunt. STEPH.

ead. l. 7. Ἧπερ ὅλη ἡ Ἀττικὴ) Ἧπερ ὅλην Ἀττικὴν Roſtg. Senſus verborum Thucydidis poſtulare videtur, ut ſcribatur, ἧπερ ὅλης τῆς Ἀττικῆς, nempe ἧπερ ἡμεῖς βλαβησόμεθα ὅλης τῆς Ἀττικῆς δηωθείσης. Sed aliam, quam Scholiaſtes, rationem dicit Thucydides.

ead. l. 14. Οἱ Λακεδαιμόνιοι) Perperam τῷ ἡσυχάσουσι Lacedaemonios indicatos voluit Scholiaſtes. nec feliciter ſatis egit H. Stephanus in Concionib. cum verteret, *neque enim Peloponneſii quieſcent iam.* De συμμάχοις enim, quorum nuper meminerat, pronuntiavit hoc Pericles, recte intellectus ſatis utrique Porto, Enenckelio, Ablancurtio, nec non Io. Caſae. GRAMM.

ead. l. 22. Τὸ ξενηλατεῖν) His verbis praeponendum eſt τόδε, quo ea recte refert Caſſ. In edd. duo ſcholia coniuncta ſunt: quorum poſterius in Caſſ. minio, prius atramento ſcriptum erat. Ad illa, quae paulo ante dicit Thucydides, ἣν καὶ Λακεδαιμόνιοι, haec annotabantur, ἀδύνατον αὐτοῖς ἀντέθεικεν, ὅπερ ἐκεῖνοι ποιεῖν οὐκ ἠνέσχοντο.

ead. l. 29. Ἡ τέχνῃ) Non τέχνῃ, ſed τύχῃ, apud Thucydidem legimus. ac germana certe noſtra haec lectio, non illa, videtur, in qua γνώμῃ (quam exponit σύνεσιν & φρόνησιν) opponitur τύχῃ. Nam & I, 140, hanc antitheſin habemus, ubi dicit Pericles, διόπερ καὶ τὴν τύχην, ὅσα ἂν παραλόγως ξυμβῇ, εἰώθαμεν αἰτιᾶσθαι. facta enim fuerat ξυνέσεως mentio. STEPH.

ead. l. 30. Ἐπιπλέον ἐνταῦθα τῶν ἄλλων ἡ Γόργιος ἐλήφθη παρίσωσις) De hac Gorgiaca pariſoſi dictum antea fuit. Ea autem non extenditur ultra haec verba, γνώμῃ τε πλείονι ἢ τύχῃ, καὶ τόλμῃ μείζονι ἢ δυνάμει. Hic enim πλείονι & μείζονι, pariterque γνώμῃ & τόλμῃ videntur παρισοῦσθαι. Atque ideo (ut opinor) hunc locum ἐπιπλέον τῶν ἄλλων figuram iſtam habere dixit, quod duabus contiguis vocibus duae contiguae ſint ὁμοιοτέλευτοι. Comprehendi enim & vocem δυνάμει ſub hac pariſoſi nullo veriſimile modo eſt, cum non tria itidem praecedant verba, quibus tria haec reſponſura ſint, & ultimae nominis δυνάμει ſyllabae aliam pronuntiationem, quam poſtremae nominum γνώμῃ & τόλμῃ, fuiſſe conſtet. Sed cum dicit ἐπιπλέον ἐνταῦθα τῶν ἄλλων ἡ Γόργιος ἐλήφθη παρίσωσις, quid cum genitivo τῶν ἄλλων ſubaudiri dicemus? Nullus in mentem venit, qui aptius ſubaudiri queat, quam χωρίων. Ac dicetur ἐπιπλέον τῶν ἄλλων χωρίων pro eo, quod eſt ἐπιπλέον ἢ ἐν ἄλλοις χωρίοις. Ad hoc autem nomen quod attinet, illi ab ipſo etiam uſum iſtum dari videmus, cum alibi, tum in iis, quae praecedunt. veluti ubi ſcribit, θαυμάζεται τὸ χωρίον ἐπὶ συντομίᾳ καὶ σαφηνείᾳ. Ceterum an ipſi de hac pariſoſi, tanquam a Thucydide quaeſita, aſſentiri debeam, in dubio eſt animus. STEPH.

ead. l. 33. Παισὶν ἡμῶν) Immo vero non ſolum παισὶν ἡμῶν, ſed etiam παίδων παισὶν, atque ulterius etiam: quam longe videlicet poſterorum appellatio progreditur. STEPH.

Pag. 370. *l.* 4. Ἀπὸ τῆσδε τῆς αἰτίας) De hac expoſitione vide, quae margini interpretationis Latinae ſunt adſcripta. IDEM. Ibi haec ſcripta ſunt: Hinc *reſpondet* Graeco ἐνθένδε, *quo Schol. Graecus vult ſignificari*, ex hac cauſa. *Sed a vulgata ſignificatione nihil neceſſe eſt diſcedere.*

ead. l. 5. Πολέμῳ. ἐν ᾧ, ἐξ οὗ) Ἀντὶ τοῦ ἐξ οὗ Caſſ.

ibid. Κηρυκείας) Κηρυκείου Caſſ. ut pag. praecedente. Nec habet illa, quae adduntur in edd. ἄνευ κηρυκείου μᾶλλον καὶ προκαταγγέλσεως.

ead. l. 7. Παρ' ἀλλήλους ἐρχ. ἐπιμιξίαν εἶχον) Ἐπιμιξίαν εἶ-

χον πρὸς ἀλλήλους. Caſſ. Haec, ut puto, adſcripta erant ad ἐπεμίγνυντο. Seorſim & alio loco ἐρχόμενοι, ad παρ' ἀλλήλους.

ead. l. 10. Τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου) Non intelligendum eſt, ea omnia, quae ſunt poſt haec quatuor verba, ἄρχεται δὲ ὁ πόλεμος, per parentheſin poſita eſſe: quamvis dicat, τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου· ſed cum illorum quatuor verborum mentione comprehendi exiſtimandum eſt καὶ τὰ ἑξῆς, ut ſaepe loquitur: ac fortaſſe has voces adiecerat. Sive adiectae autem, ſive relictae fuerint ſubaudiendae, complectentur haec omnia, quae proxime ſequuntur, & primam periodum abſolvunt, verba, ἐνθένδε ἤδη Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων, καὶ τῶν ἑκατέροις ξυμμάχων, ut hinc incipiat parentheſis, ἐν ᾧ οὔτε ἐπεμίγνυντο, & eam claudat nomen χειμῶνα. Ita certe illum de hac parentheſi ſenſiſſe conſtat. Sed ne aſſentior quidem omnino iis, quae de illa dicit: verum illam verbo ἐπολέμουν claudi aio: ita ut quod annotat in haec, τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα, annotandum fuerit in iſta, γέγραπται δὲ ἑξῆς. ab his enim pendent, & cum his connexa quodammodo ſunt illa, τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα ἔτη ἐνέμ. &c. Haec autem admonitio velim cautum te & alibi reddat, in eorum videlicet locorum nonnullis, ubi de iis agit, quae per parentheſin poſita exiſtimare debemus. STEPH.

ead. l. 12. Ἡ Χρυσὶς &c.) Vide Valeſii notas in Excerpta Polybii, p. 350 ed. Amſtel. & Meurſium de Archont. l. 3, c. 6. HUDS.

ibid. Ἠρίθμουν δὲ τοὺς χρόνους) Obſervanda, quam dat nomini huic χρόνοι, ſignificatio, cum τοὺς χρόνους dicit pro eo, quod eſt τοὺς ἐνιαυτοὺς, id eſt, *annos*. Ita certe & alibi eadem voce utitur. STEPH.

ead. l. 27. Ἀντὶ τοῦ, σὺν αὐτοῖς ὁπλίζεσθαι) De hac expoſitione illi ὁμογνωμονεῖν nequeo. IDEM. Pro his in Caſſ. eſt πλησίον αὐτῶν.

ead. l. 32. Οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι) Non video, quid induxerit Scholiaſten, ut intelligeret Athenienſes in his, οὐδὲν ἐνεωτέριζον, cum in hiſtoria de Thebanis & Plataeenſibus (non Athenienſibus ipſis, at quidem eorum ſociis) tantum agitur. Cave etiam intelligas Plataeenſes, ſcil. primo caſu. Erant certe Thebani viri, urbem Plataeam ingreſſi, qui initio εἰς οὐδένα οὐδὲν ἐνεωτέριζον. Non ſecuti quidem errorem hunc interpretes Latini: at tamen obſcurius locum tranſtuliſſe L. Vallam & Baronem Hoheneccium non diſſitendum; quae cauſa fuit, ut Aem. Portus inſeruerit vocabulum *hoſtes*. Accurate ad ſen-

ſum Vitus Winſemius: *conditionibuſque acceptis quieſcunt*, (Plataeenſes viri nempe) *praeſertim cum viderent, eos* (Thebanos) *nihil novi in quemquam moliri*. Gallicus non minus bene: neque enim ambigui quidquam verba auctoris continent. Forte memoriae hoc vitium fuit in Schol. aut librarii alicuius oſcitantia, qui ſcripſiſſet rectius, οἱ Θηβαῖοι δηλονότι. Gramm. Vide annotata ad Thucydidem II, 3. Idem error eſt pag. 371 l. 5, ubi φοβερώτεροι exponit οἱ Ἀθηναῖοι, pro οἱ Θηβαῖοι.

ead. l. 34. Μετὰ βάρους ἐπελθόντες τοῖς Θηβαίοις) Haec abſunt a Caſſ. & ſequentia, Ἀττικὴ ἡ φράσις, rectius in eodem adſcribuntur ad verba οὐ βουλομένῳ ἦν. Sed quod hanc Atticam phraſin eſſe dicit, non probat Stephanus. vide ad p. 480.

Pag. 371. *l.* 2. Ἵνα μὴ ἐν ταῖς οἰκίαις) Et mendoſe ſcriptum eſſe, & alio, quam huc, pertinere iſtud ſcholium videtur. Steph. Fortaſſis coniungendum eſt cum praecedenti, in quo οἰκιῶν malim, quam οἰκούντων. Pro μόνοι in Caſſ. eſt μόνον.

ead. l. 7. Καθὸ ἐνόμ.) Quod dicitur in hoc ſcholio, cum iis, quae illi praefixa ſunt, Thucydidis verbis nihil commune habet: contra autem optime convenit cum iſtis, οἱ δ' ὡς ἔγνωσαν ἐξηπατημένοι. ratio enim illic redditur eius, quod hic dicitur. Sed προσχωρῆσαι in προσχωρήσειν muto. Steph.

ead. l. 11. Ἀδίδακτοι) Ἀπειρότεροι. In chartis Roſtg. hoc ita ſcriptum erat, quaſi Reg. in textu Thucydidis pro ἄπειροι habeat ἀπειρότεροι.

ead. l. 13. Γινόμενος ἦν ὁ π. φθινούσης σελήνης) Deſunt Caſſ.

ead. l. 17. Τὸ βαλλόμενον εἰς τὸν μοχλὸν) Eadem leguntur in Scholiaſte Ariſtophanis ad Veſp. v. 155, & Suida in βάλανος, niſi quod in his, ut & hic in Caſſ. non eſt βαλλόμενον· quod tamen non reiiciendum putem. Ariſtophanes Veſp. v. 200: Καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλόν.

ead. l. 19. Εἰκότως δὲ &c.) Vel omiſſum eſt verbum φησὶ, ſive λέγει, (ut ſcribatur, εἰκότως δὲ φησι ταύτας τὰς πύλας οὕτως ἠμελῆσθαι) aut certe non εἰκότως δὲ, ſed εἰκὸς δὲ, ſcriptum fuit. Paulo poſt autem participio ἐλπιζόντων improprie utitur pro φοβουμένων· ſed eum ſui ſcriptoris exemplo (non hic quidem, ſed aliis quibuſdam in locis) ita loqui, aliquis reſpondebit. Nam & p. 374 ἐλπίζειν exponi ab eo φοβεῖσθαι videmus. Steph. Ἐλπὶς & ἐλπίζω non ſolum apud Thucydidem, ſed vulgo apud ſcriptores Graecos hanc ſignificationem habent.

ead. l. 22. Ἔλαβον) Verbo ἔλαβον eum dat uſum, quem alibi τῷ ἐδέξαντο· qualis eſt verbi *accipere*, (quod ſcimus in pri-

ma etiam & propria ſignificatione *τῷ λαμβάνειν* reſpondere) cum dicitur, *ita accipit*, pro eo, quod eſt, *ita intelligit*. Sed dicit *ἔλαβον τὸ ξύλον*, cum, loquendo more conſueto, dicendum potius eſſet, *ἔλαβον ἐπὶ τοῦ ξύλου*. Adverbium autem *ἀνοήτως* ad hoc *ἔλαβον* pertinet: hanc expoſitionem, ut ſtultam, a nobis repudiandam eſſe, indicare volens. Cur autem talem eſſe dicat, rationem addit. STEPH.

ead. l. 30. *Θύραι*) Caſſ. mutato ordine verborum: *πύλαι, τοῦ τείχους· θύραι, τοῦ οἴκου.*

ead. l. 34. *Ἀπὸ συνθήκης δηλονότι*) Haec non pertinent ad *ἐπεπράγεσαν*. In Caſſ. referuntur ad praecedentia *ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι.*

ead. l. 35. *Τὸ ἅμα πρὸς τὸ ἐπεβοήθουν*) *Τὸ ἅμα* minus pertinet ad *τὸ ἐπεβοήθουν*, relinquendum omnino & annectendum his, *καθ' ὁδὸν ῥηθείσης*, ut recte animadvertit in Scholio, quod ſubiunxit veteri Aem. Portus, cuius correctionibus eius generis miramur tam raro in prioribus libris locum dediſſe editorem Oxonienſem. GRAMM.

Pag. 372. *l.* 1. *Πραγματικὴ ὕλη*) Alibi (ſi bene memini) vocabulum hoc *κατασκευὴ* aptius ab eo exponitur. Nam verba haec, *πραγματικὴ ὕλη*, latius, quam quod illo ſignificatur, patere mihi videntur. STEPH.

ead. l. 6. *Οὐκ ἔστι παραχρῆμα*) Subtilem hic nimis ſe praebet Scholiaſtes. Nihil vero prohibet, quo minus *εὐθὺς* hic ſignificet *παραχρῆμα*. Bene ergo interpretes verterunt Latini. Sed amputavit & contractiorem iuſto reddidit locum Gallicus pag. 141. GRAMM. Haec etiam habet Suidas in *εὐθὺς*, ſed immixtis nonnullis alienis. Vide ibi Kuſterum.

ead. l. 10. *Πρὸς ὃν ἐλθόντες*) Non neceſſarium eſſe ſubaudire hic participium *ἐλθόντες*, alii loci, in quibus eodem, quo hic, modo utitur verbo *πράττειν*, ſatis oſtendunt. Pro loco autem modo hic modo ille accuſativus cum illo *ὑπακουστέος*. alicubi certe *τὴν προδοσίαν* apte ſubaudiri videmus. STEPH.

ead. l. 21. *Τοῦτο καθ' ἑαυτὸ*) Haec verba, *καὶ τῶν ὕστερον οὐδὲν ᾔδεσαν*, ſeorſum ab aliis legenda eſſe ait, quod futura ſit oratio *ἀσύντακτος*, ſi ſuperioribus iungantur. utendum enim fuiſſe accuſativo, ſi, quod dicitur, ad *τὸν ἄγγελον* referretur. Ita enim intelligenda haec videntur, *εἰ πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λόγον ἐποιεῖτο*. Sed pro *αἰτιατικῶς* ſcriptum ab illo fuiſſe crediderim *ὀνομαστικῶς*· & intellexiſſe, iungendo haec cum illis verbis *ὁ δὲ δεύτερος*, (videlicet *ἄγγελος*) ſequi debuiſſe, *καὶ τῶν ὕστερον οὐδὲν εἰδώς*. Atque ita unica vox *ὀνομαστικῶς* (ſi

ita ſcripſit) ſignificaret, *μετοχῇ ὀνομαστικῇ χρώμενος*, id eſt, *ὀνομαστικῆς πτώσεως*. itidemque *αἰτιατικῶς* dictum eſſet pro his, *μετοχῇ αἰτιατικῆς πτώσεως χρώμενος*, ſi hoc, non illud, ab eo ſcriptum foret. Ceterum quae ſequuntur, *πρὸς ὃ λέγομεν*, alius ſunt, ad illam annotationem reſpondentis. STEPH. Totum ſcholion abeſt a Caſſ. una cum eo, cui in edd. praefigitur *στρατεύσαντες*.

ead. l. 37. *Ἐν τῇ Πλαταίᾳ κατέλιπον*) Addunt Caſſ. & Roſtg. *οἵτινες καὶ συνεπολιορκήθησαν Πλαταιεῦσι*.

ead. l. 38. *Φανερῶς*) Suidas locum hunc Thucydidis laudans, *λαμπρῶς, φανερῶς καὶ οὐκ ἐνδόξως*. Pro *φανερῶς* etiam alibi eſt apud Thucydidem. Vide Indicem.

Pag. 373. *l.* 6. *Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς πρώτης*) Cap. 1.

ead. l. 17. *Εὐλόγως καὶ εὐπροσώπως*) Suidas in *οὐκ ἀπεικότως*.

ead. l. 21. *Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος*) Iam antea haec verba attulit, non admonens eſſe proverbialia: quod ſatis notum id eſſe poſſet. Locus autem ille eſt ſupra, in concione Archidami, I, 80, ubi quemadmodum hic, *ἀπειρίας* fit mentio. Nam in haec Archidami verba, *ὥστε μήτε ἀπειρίᾳ ἐπιθυμῆσαί τινὰ τοῦ ἔργου*, annotatur (p. 341,) *γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος*. perinde videlicet ac ſi diceretur, quod ab Archidamo dicitur, cum hiſce proverbialibus verbis, quae a Pindaro fortaſſe manarunt, convenire. STEPH.

ead. l. 23. *Ἐκεκίνητο*) *Ἐκεκοίνωτο* Caſſ.

ead. l. 25. *Λόγια ἐστὶ*) Suidas in v. *λόγια*. Sed non ſemper ſervatur hoc diſcrimen. Ariſtophanes in Equit. v. 120 ſqq. v. 194, 195, & alibi in eadem comoedia *λόγια* & *χρησμοὺς* pro iiſdem dicit. Euſtathius in Homer. Iliad. *β'*, p. 233, *τὰ λόγια, ἤγουν οἱ χρησμοί*. Et *λόγιον* Atticum eſſe docet idem in Odyſſ. *ά*, p. 1426: *Θεοπρόπιον δὲ τὸ χρησμῴδημα. ὃ καὶ λόγιον ἔλεγον οἱ Ἀττικοί*. Pro eo, quod in Scholiaſta *ἐμφορουμένων* legitur, Suidas habet *θεοφορουμένων*. Eodem verbo etiam alii probati ſcriptores de enthuſiaſmo vatum, poëtarum, & oratorum utuntur: *ἐμφορουμένους* quis eos dixerit, non ſcio.

ead. l. 27. *Ἡρόδοτος*) Vide notam Waſſ. ad hunc locum Thucydidis.

ead. l. 30. *Ὁποῖον ἐν Δήλῳ· ἤγουν*) Haec non habet Caſſ.

ead. l. 33. *Ἀντὶ τοῦ εὐνοικῶς εἶχον*) Alteram lectionem *ἐπήει* magis mihi placere, declaravi in iis, quae ad hanc Thucydidis paginam annotavi. Nonnunquam autem alicui ſcholio aliam loci Thucydidis ſcripturam praefigi, quam eam, quae agnita ab ipſo Scholiaſte fuerit, antea admonui. Sed utrocun-

que modo locum hunc ſcribendum cenſuerit, credibile eſt eum illud *παραπολὺ* ſimul exponentem, ſcripſiſſe, *πολλῷ μᾶλλον εὐνοϊκῶς εἶχον τοῖς Λακεδαιμονίοις*. STEPH. Idem dixit in Proparaſceue pag. 19. *Τοῖς Λακεδαιμονίοις* abſunt a Caſſ.

ead. l. 34. *Τῶν Ἀθηναίων*) Longe falletur, qui putabit, hunc genitivum *τῶν Ἀθηναίων* ad illum Thucydidis *τῶν ἀνθρώπων* ſpectare: (quod tamen prima fronte videri alicui poſſit) cum neceſſe ſit ad *μᾶλλον* referri: ideoque ſatius (meo quidem iudicio) fuiſſet vocabulum iſtud ſolum huic Scholio praefigere. Verum & hoc addo, apertius locuturum fuiſſe Scholiaſtem, ſi *ἐς τοὺς Ἀθηναίους* dixiſſet, ut Thucydides dixit, *ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους*. perinde videlicet ac ſi ſcriptum ab eo fuiſſet, *ἡ δὲ εὔνοια παραπολὺ ἐποίει* (vel potius *ἐπήει*) *τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους ἢ ἐς τοὺς Ἀθηναίους*. STEPH.

Pag. 374. *l.* 6. *Οἱ Ἀχαιοί. οὐ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι*) *Καὶ Ἀχαιοὶ, καὶ Ἀργεῖοι* Reg.

ead. l. 9. *Τὰ ἐπὶ Θράκης*) Cum his verbis, *τὰ ἐπὶ Θράκης*, non dubium eſt, quin nomen *χωρία* ſubaudire oporteat: quod aliis etiam pleriſque locis omittit. At pag. 380 adiectum eſt, ubi Scholiaſtem expoſitionem afferre aliam videbis. STEPH.

ead. l. 11. *Οὐ λέγει* &c.) Ego ita accipio, *ἐντὸς Πελοποννήσου καὶ Κρήτης* &c. intelligit enim Sporades & Cyclades inſulas. Aem. Port. HUDS.

ead. l. 12. *Ἀνίσχοντα ἥλιον*) *Ἥλιον ἀνίσχοντα* Caſſ.

ead. l. 14. *Κάσος*) *Κῶος* Caſſ. *Κίος* Roſtg.

ibid. *Ὅσαι ἄλλαι*) *Αἱ ἄλλαι*· & manu recentiore alio loco ad verba Thucydidis *νῆσοι ὅσαι· αἱ πρὸς τὰ δυτικά*. Caſſ.

ead. l. 17. *Μακρὸν πόλεμον*) Duo haec vocabula, (undecunque irrepſerint) ab hoc loco plane ſunt aliena, niſi fallor. Nihil certe ad ſequentem expoſitionem faciunt, *ὡς τῶν Λακεδ.* &c. his enim verbis exponit illa, *κατὰ τὸν χρόνον τὸν εἰρημένον*. STEPH. In Caſſ. haec vocabula *μακρὸν πόλεμον* ita ſcripta erant, ut viderentur pertinere ad expoſitionem vocis *ἔκδημον*.

ead. l. 18. *Τῆς συντάξεως*) *Τῆς συνάξεως* Roſtg. non male.

ead. l. 20. *Ἵνα ἑκάστη πόλις τὸ μὲν διμοιρον στρατεύσῃ*) Haec nihil faciunt ad expoſitionem verborum Thucydidis, quae iis praepoſita ſunt. In Reg. &, ni fallor, Caſſ. nam parum accurate annotaveram, totum hoc ſcholion recte refertur ad verba Thucydidis, *τὰ δύο μέρη ἀπὸ πόλεως ἑκάστης*. Ad vocem *ἰσθμὸς* Caſſ. & Roſtg. haec habent: *ὁ γὰρ ἰσθμὸς καὶ μέσος τόπος καὶ πλησίον* (*καὶ πολλὴ* Caſſ.) *τῆς Ἀττικῆς*.

ead. l. 29. *Τὸν σκοπὸν*) Non dubium mihi eſt, nec aliis futu

rum puto, quin legerit ἔννοιαν, cum exponat σκοπόν. Cur autem nihilominus alteram lectionem huic anteponam, ad Thucydidem ex me audire potuiſti. STEPH. Thucydides: Καὶ προσέχει τὴν γνώμην, εὔνοιαν ἔχουσα, διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος, πρᾶξαι ἡμᾶς ἃ ἐπινοοῦμεν. Verba εὔνοιαν ἔχουσα Scholiaſtes vetus exponenda iubet eſſe, σκοπὸν ἔχουσα. Fr. Portus autem ἐλπίζουσα. Uterque dependere ex iſtis cenſet infinitivum, qui ſequitur, πρᾶξαι. minus recte. Quin nullam diſtinctionem aut interpunctionem Fr. Portus agnoſcit in his, εὔνοιαν ἔχουσα πρᾶξαι ἡμᾶς. Qualis locutio cum dura ipſi videatur, coniicit legendum potius eſſe ἔννοιαν ἔχουσα. Vide eius Commentar. p. 117 f. Verum falſo innituntur principio antiquus aeque ac novus hic commentator. Quae enim infinitivum πρᾶξαι regunt, ea ſunt, quae antecedunt, verba, καὶ προσέχει τὴν γνώμην. At εὔνοιαν ἔχουσα reddenda ſimpliciter, *benevole* (erga nos Lacedaemonios ſcil.) *affecta*, idque διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος. quae ideo ſeparatim ſumenda, ac (ut loquuntur Grammatici) διὰ μέσου, extra alteram illam conſtructionem. Aliud adhuc incommodum in expoſitione illa per ἔννοιαν aut σκοπὸν notavit H. Stephanus, cuius animadverſiones non exſcribimus. Igitur L. Vallae verſioni, quin & Aem. Porti, praeferenda haec Philippi Melanchthonis: *Tota Graecia hoc noſtro conatu erecta, intuetur nos, & optime cupit nobis, propter odium erga Athenienſes, optatque, ut perficiamus, quae cogitamus.* Acacius Enenckel. *animis ſtudiiſque ad nos inclinat* &c. GRAMM.

ead. l. 31. Τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου) Recte parentheſi haec etiam verba, τούτων ἕνεκα, includit, quoniam ex praecedentibus pendent. STEPH.

ead. l. 32. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρὴ) Imperſonale χρὴ referendum potius ad προσδέχεσθαι, a quo, non autem a χρὴ, reguntur ſequentia, εἰς κίνδυνόν τινα ἥξειν. GRAMM.

ead. l. 33. Ὅμηρος) Iliad. ε΄, v. 442, ἢ τ' ὀλίγῃ.

ibid. Τοῦτο δέ φησι, τουτέστιν) Scribendum fortaſſe eſt, ὃ δὲ φησὶ τοιοῦτόν ἐστιν &c. Ac pertinet hoc ſcholium ad verba illa, καὶ δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίγνονται. intelligit enim, Archidamum haec dicere, innuentem, fore ut illi ea in Athenienſibus vera experiantur. STEPH. Non male quidem Stephanus. Sed τοῦτο δέ φησι non habet Caſſ. Et ſufficit alterum horum, vel τοῦτο δέ φησι, vel τουτέστι. Paulo poſt ad verba Thucydidis ἐν τῇ πολεμίᾳ in Caſſ. eſt γῇ δηλονότι· in Roſtg. πηγῆς δηλονότι; quod ſe non videre quo pertineat, ſcripſerat Roſtgaardus. Nimirum corruptum eſt e τῇ γῇ δηλονότι.

L 4

ead. l. 36. Ἐν ᾧ τόπῳ) Immo non τόπῳ ſed χρόνῳ ſubaudire hic oportet. Steph. Ad haec auctoris, ἐν ᾧ οὔπω πάρεσμεν, Scholiaſtes: ἐν ᾧ τόπῳ δηλονότι. Ego potius dixerim, ἐν ᾧ χρόνῳ. Reſpondet enim relativum praecedenti νῦν. Gramm.

ead. l. 37. Ὁρμηθήσονται) Futurum iſtud ὁρμηθήσονται non tanquam de ſuo addit, verum tanquam tacite incluſum in hac ſermonis forma, & quod oporteat ὑπακούειν. ideoque ſuum δηλονότι poſt illud futurum ponere debuerat: ſed aliis etiam pleriſque in locis omitti videmus. Non minus autem commode illud ὁρμηθήσονται poſt ἀλλὰ ſubaudiemus: hoc modo, εἰ μὴ καὶ νῦν ὥρμηνται, ἐν ᾧ οὔπω πάρεσμεν, ἀλλ' ὁρμηθήσονται ὅταν ἐν τῇ γῇ ὁρῶσιν ἡμᾶς δῃοῦντάς τε καὶ τἀκείνων φθείροντας. Steph. In Caſſ. inter verſus eſt ὁρμηθήσονται δηλονότι.

ibid. Ὁρᾷν πάσχοντάς τι) Haec verba male iſti ſcholio praefixa ſunt. Iſta enim καὶ οἱ ὀργιζόμενοι, ἅτε δὴ ἧττον λογιζόμενοι, μᾶλλον θυμούμενοι, εἰς τὸ πολεμεῖν ἐπείγονται ῥιψοκινδύνως, nihil aliud ſunt, quam expoſitio iſtorum Thucydidis aut Archidami Thucydidei verborum, καὶ οἱ λογισμῷ ἐλάχιστα χρώμενοι, θυμῷ πλεῖστα ἐς ἔργον καθίστανται. Sed annotatio, quae illam horum verborum expoſitionem ſequitur, ſcripta eſt in ea verba, quae praecedenti ſcholio male praefixa eſſe dixi: in haec videlicet, ὁρᾷν πάσχοντάς τι. In ea enim annotatione iubet nos obſervare hoc ſchema, id eſt, λόγον οὕτως ἐσχηματισμένον (*orationem ita figuratam*) πᾶσι πάσχοντας, pro πάσχουσι. Verum mihi nequaquam perſuadebit, ita rem ſe habere, id eſt, talem eſſe huius orationis ſtructuram, ut πάσχοντας pro πάσχουσι dictum eſſe exiſtimare oporteat. neque enim hoc πάσχοντας cum πᾶσι iungere eſt neceſſe: ſed perinde eſt (ut opinor) ac ſi dictum eſſet, πᾶσι γὰρ ὀργὴ προσπίπτει, ὁρᾷν ἑαυτοὺς πάσχοντάς τι ἄηθες· ſed ad verbum ὁρᾷν adiiciuntur illa, quae emphaſin addunt, ἐν τοῖς ὄμμασι καὶ ἐν τῷ παραυτίκα. quorum prius poëticum, atque adeo Homericum habere pleonaſmum dici poteſt. eodem enim loquendi genere utens Homerus, ſcribit, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι, Il. ν', v. 99: Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι. Quale (inquam) iſtud ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι, tale illud ἐν τοῖς ὄμμασιν ὁρᾷν. Sed ab Homericis iſtis verbis (quae obiter proponenda viſa ſunt) ad illa Thucydidea revertens, novam quidem & inuſitatam eſſe fateor illam orationis ſtructuram, πᾶσι γὰρ ὀργὴ προσπίπτει, ὁρᾷν πάσχοντάς τι ἄηθες, (pro ὁρᾷν ἑαυτοὺς πάσχοντας, uti dixi) & fuiſſe alioqui dicendum ὁρῶσι, vel διὰ τὸ ὁρᾷν· ſed alteram illam aliquid magis inſolens fuiſſe

habituram dico, ſi (ut vult Scholiaſtes) *πᾶσι* cum *πάσχοντας* ita iunxiſſet, ut *πᾶσι πάσχοντας* pro *πᾶσι πάσχουσι* dici neceſſe foret. STEPH.

Pag. 375. *l.* 1. Ἐπείγονται ῥιψοκινδύνως) Ἐπείγονται ῥιψοκινδύνως, καὶ πάνυ ἀόργητος, ἐπειδὰν τὰ αὑτοῦ θεάσηται ὑφ' ἑτέρου φθειρόμενα, πρὸς ὀργὴν διεγείρεται, καὶ ἀμύνειν ἐπείγεται. Mſ. Baſ.

ead. l. 3. Οἱ ἐπίλογοι ἔνθεν) Ἐπίλογοι Caſſ. Μεγάλην, ἴσην, καὶ ὁμοίαν. οἱ ἐπίλογοι ἔνθεν Mſ. Baſ. Pro ἔνθεν alibi fere dicit ἐντεῦθεν. Paulo poſt ad ἐπ' ἀμφότερα in Caſſ. & Roſtg. erat, δόξα ἐπ' ἀμφότερα (ἀμφοτέρων Roſtg.) καὶ εὐκλείας καὶ δυσκλείας.

ead. l. 8. Μὴ ἀκούσαντες αὐτὰ) Μὴ ἀκούσαντες αὐτοῦ Caſſ. & Roſtg.

ead. l. 13. Ταπεινωθήσονται) Ἐνδιδόναι non idem, ac ταπεινωθῆναι· *flecti* enim ac *remittere de pertinacia ſua*, non ſemper cum humilitate coniunctum. Recte igitur taxandus L. Valla, qui paulo antea haec, εἴ τι ἄρα μᾶλλον ἐνδοῖεν οἱ Ἀθηναῖοι, vertit, *ſi quid humilius ſentiant.* GRAMM.

ead. l. 16. Ἑτοίμων ὄντων &c.) Eſſe ἐν ὁδῷ, id eſt, *eſſe in itinere*, plus eſt, quam ἑτοίμους εἶναι ἰέναι, id eſt, *paratos eſſe ad eundum*: ideoque haec expoſitio reprehendenda videri poſſit: ſed intelligi puto, ἑτοίμων ὄντων ἰέναι ἐς τὴν Ἀττικήν. STEPH.

ead. l. 23. Λέγων δηλ.) Huic Scholio (quo docemur participium λέγων ex praecedentibus ἀπὸ κοινοῦ ſumere) praefigendus potius fuiſſet infinitivus κρατεῖσθαι. IDEM.

ead. l. 34. Πολλάκις ἐψηφισθέντος) Suidas in ἀπέσθου. Ad χρύμασι, quod eſt in Thucydide pag. 25 l. 10, Caſſ. habet ἕνεκα χρημάτων. Portus expoſuerat περὶ μὲν οὖν τῶν χρημάτων.

ead. l. 37. Ἀντὶ τοῦ ἐσέβαλον) Ieiuna interpretatio τοῦ ἐσβάλοιεν per ἐσέβαλον, neque enim illud huius loco auctor adhibuit. Senſus vero optativi ita exprimendus foret, ſi accurate verteretur locus: *tum cum irrumperent hoſtes*, vel *irrupturi eſſent.* Declarat hunc auctor mox pag. 26, ταῦτα γὰρ ὑπῆρχεν Ἀθηναίοις — ὅτε ἡ ἐσβολὴ τοπρῶτον ἔμελλε Πελοποννησίων ἔσεσθαι. Atque haec non levia adeo aut indigna notatu, ac imperitis videri poſſint. GRAMM.

Pag. 376. *l.* 3. Τουτέστι στάδιοι δεκαεπτὰ) Quod dicit, hanc partem fuiſſe ſtadiorum ſeptemdecim, id tanquam ex ipſo Thucydide a ſe ſumtum affert. Nam ſi totus circuitus erat ſtadiorum 60, & eius ſtadia 43 cuſtodiebantur, in reliquis autem cuſtodia nulla erat, hanc partem incuſtoditam fuiſſe ſtadiorum 17 neceſſe eſt. Sed quod dicit, totum circui-

tum fuiſſe ſtadiorum 60, ex hoc Thucydidis ſumere loco non poteſt, cum minime de hoc circuitu ſeu ambitu haec paulo poſt dicantur a Thucydide, ἑξήκοντα μὲν σταδίων ὁ ἅπας περίβολος. STEPH.

ead. l. 4. Τῶν μακρῶν τειχῶν) Caſſ. praeterea habet τὸ γὰρ μέσον οὐκ ἐδεῖτο.

ead. l. 5. Τοῦ Πειραιέως) Τοῦ Πειραιέως τὸ νεῦον εἰς τὴν ἤπειρον. Caſſ.

ead. l. 6. Τὴν ἀπὸ ξύλων κατασκευὴν) Vide annotata ad Thucydidem.

ead. l. 12. Πρυτανεῖον) Vide Meurſii Athen. Att. 1, 8. HUDS.

ead. l. 20. Ἀφ' οὗ Εὐμολπίδαι φυλὴ ἐν τῇ Ἀττικῇ) Alii ſcriptores Graeci de rebus Atticis agentes φυλὰς vocant, quas Latini *tribus*, quarum Athenis primum quatuor, deinde decem, at extremis temporibus duodecim fuerunt. Earum nomina recenſent Pollux VIII, 109 ſq. aliique. Sed nulla eſt inter eas, quae ab Eumolpo nomen habuerit. Φυλὴν ergo dicit, quod Suidas & Etymologici M. auctor in Εὐμολπίδαι, γένος.

ead. l. 24. Ἀπροσδιορίστως) Retinendo hanc lectionem, id quod a Scholiaſte dicitur, expoſitioni eius repugnat. Quomodo enim τῇ θεῷ ſignificat τῇ Ἀθηνᾷ, ſi Athenienſes Minervam & Apollinem θεὸν ἀπροσδιορίστως minime appellant? Sed cum ille contra haec ſubiungat, rationem ſuae expoſitionis reddens, non dubium eſt, quin id, quod aiebat, negetur, ita legendo, ἀπροσδιορίστως γὰρ οὔ φασιν οἱ Ἀθην. Dico igitur, negantem illam particulam hinc tollendam, & pro ea pronomen αὐτὴν ſubſtituendum eſſe. Quod autem de Minerva dicit, confirmant cum alii Thucydidis loci, tum vero (ne longe abeundum ſit) quidam, quem lib. II pag. 25 habet, καὶ αὐτῆς τῆς θεοῦ τοῖς περικειμένοις χρυσίοις. STEPH.

ead. l. 27. Τῆς Δήμητρος) Non nego, confuſa nonnunquam fuiſſe ab Antiquariis & Mythologis numina Terrae & Cereris. At diſtincta iis omnino templa dedicata Athenis fuere, ut teſtimoniis Noſtri, Pauſaniae, Plutarchi aliorumque ſatis clarum. Terram certe Athenienſes & populi Atticae μεγάλην Θεὸν appellabant, & antiquior videtur priuſque eius cultus floruiſſe, quam τῆς Δήμητρος in iſtis locis. GRAMM.

ibid. Λίμναι, τόπος &c.) Errat Scholiaſtes, qui fuiſſe in arce dicit. nam extra eam omnino fuiſſe, verum prope, clare indicat Thucydides. Vide Meurſii Athen. Att. l. 3, c. 4. HUDS.

ead. l. 31. Κατὰ νόμον ποιοῦσι) Huc fortaſſis reſpexit Suidas, νομίζουσιν exponens νομίσματι χρῶνται.

ibid. Τῶν Πεισιστρατιδῶν) Fontem Callirhoën novem tubulis exornavit Piſiſtratus, quem deinceps appellarunt Enneacrunum, ut refert Pauſanias. Cum autem filii quoque in eo ornando laborarint, hinc ab aliis ipſis adſcribitur. Vide Meurſii Piſiſtratum, pag. 63, 79. HUDS.

ead. l. 33. Ὡς ἀκροπόλει δηλονότι) Τῆς ἀκροπόλεως. Caſſ.

ead. l. 34. Λείπει εἰς) Vide ad Thucydidem.

ead. l. 36. Καὶ γὰρ ὁ γάμος ἱερὸς) De hoc admonet, quoniam dicit Thucydides, καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν, id eſt, *& ad alia ſacra*: ne quis miretur, eum alia ſacra dicere, cum vox iſta non praeceſſiſſet. *Nuptiae enim*, inquit, *ſunt ſacrae*. Sed dicere maluiſſem, cum γαμικῶν ſubaudiri ἱερῶν· atque adeo minime dubitaſſem locum hunc ita reddere, *ante coniugalia ſacra* (vel *nuptialia*) *& in alia*. Sic tamen Valla, *ante coniugalia, & in alia, quae ſacrorum ſunt*. STEPH.

ead. l. 38. Τῇ τε οὖν &c.) Ex duobus Scholiis potius faciendum erat unum, hoc modo: τῇ τε οὖν ἐπιπολὺ αὐτονόμῳ οἰκήσει) ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ, τῆς τε οὖν ἐπὶ πολὺ αὐτονόμου οἰκήσεως. IDEM. Poſterior pars, nempe αὐτονόμου οἰκήσεως, non eſt in Caſſ.

Pag. 377. *l.* 3. Πανοικησίᾳ &c.) Non minus, ut opinor, πανοικεσίᾳ ſcribi poſſet, ut μετοικεσίαν dici videmus. Atque adeo hoc πανοικεσίᾳ, non illud πανοικησίᾳ, habemus apud Dionyſ. Halicarn. STEPH.

ead. l. 4. Οὐ δεῖ γὰρ λέγειν ὅτι ἐβαροῦντο) Suidas in ἐβαρύνετο. Vide Graevium ad Luciani Soloeciſtam pag. 751.

ead. l. 7. Καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως κλινόμενα) Haec non habet Suidas. Καὶ τἄλλα ὁμοίως. Caſſ.

ead. l. 14. Ἄκρον τοῦ τέλους, τοῦ στίχου) Suidas, τὸ ἄκρον τοῦ τέλος τοῦ στίχου, & καλεῖται δέ. Caſſ. τὸ ἄκρον τὸ τέλος τοῦ στίχου, & itidem καλεῖται δέ.

ead. l. 17. Κατασκευὰς ἐποιήσαντο) In Mſ. Baſ. additur: οἰκήματι, ἢ ἀντὶ τοῦ κατέλυσαν τὰ σκεύη, ὧν ἐναντίον τὸ ἀνεσκευάσαντο. Οἰκήματι videtur referendum ad ſequens τῷ τείχει.

ead. l. 21. Τοῦ βράδους) Quamvis cum pronomine αὐτοῦ ſubaudiat τοῦ βράδους, (perinde eſt enim, ac ſi dixiſſet, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ βράδους δηλονότι, eo modo utens hoc adverbio, quo uti ſolet in pleriſque locis, ubi vel ἀπὸ κοινοῦ aliquid repetendum eſt, vel pronomen relativum ex antecedente exponi debet) non tamen exiſtimandum, eum nomen hoc in iis, quae praecedunt, legiſſe, ſed ad iſta, quae ſunt ἰσοδύναμα, reſpicere, καὶ ἄλλως ἐνδιέτριψαν χρόνον περὶ αὐτήν. Nam tan-

quam perinde ſit, ac ſi dixiſſet, καὶ ἄλλως ἐβράδυναν περὶ αὐτὴν, poſtea cum ἀπ' αὐτοῦ ſubaudit illud βράδους, pro quo mox βραδυτῆτα dicet. STEPH.

ead. l. 28. Αὐτοὺς δηλονότι) Cum interprete Lat. intelligimus potius ἑαυτὸν, quam cum Scholiaſta αὐτοὺς ad verb. ἀνεῖχεν. GRAMM.

ead. l. 30. Τὰ δένδρα δηλονότι) Hanc expoſitionem ex iis ſumere locis videtur, in quibus ipſe Thucydides verbo δενδροκοπεῖν utitur. Alioqui certe ſuſpicetur quiſpiam, latius verbi τέμνειν ſignificationem patere, & quidem tam late, quam verbi δῃοῦν· quo ſaepe utitur cum accuſativo τὴν γῆν vel τὴν χώραν. Atque adeo hunc ipſum accuſativum nonnunquam & illi verbo τέμνειν tribuit: & quidem ita c. 18, τὴν γῆν τμηθῆναι, itidemque c. 21, τῆς γῆς τεμνομένης legimus. STEPH. Thucydides: ἔτεμνον πρῶτον μὲν Ἐλευσῖνα. Scholiaſtes: ἔτεμνον) τὰ δένδρα δηλονότι. Inepta nota, (nam loquimur de expoſitione huius loci, non de phraſeos origine.) Verus autem hic additur accuſativus in textu auctoris, & nota iam dudum in ſimilibus ſignificatio τοῦ τέμνειν, quod non amplius de arborum exciſione ſola interpretari convenit. GRAMM.

ead. l. 31. Ὦρος, Ῥεῖτος· Ἡρώδης, Ῥῖτος.) Quid in his invenerit Fr. Portus, quod moraretur, aut ſcrupulum iniiceret, ſane non capio. At indicavit dubium ipſe ac ſuſpicionem ſuam, adſcripta coniectura de emendatione h. m. π. ὄρος, ῥεῖτος. Num igitur vitioſe legi arbitratus eſt ὦρος, atque an montes eſſe τοὺς ῥείτους in Thucydide voluit? Mihi certe non ſuccurrit, quid in mentem ipſi venerit h. l. nec multum ſcire intereſt. Debuerat animadvertere, tantum de ſcriptione nominis huius ſollicitum Scholiaſtam eſſe, duorumque Grammaticorum ſententias referre, quorum alter *Orus* nomine, cum diphthongo, *Herodes* autem per ι ſcripſerit Ῥῖτος. Paria fere cum Scholiaſta habet Etymolog. Magn. aut rectiora, uti exiſtimo. Verba ſunt: Λέγει Ὦρος διὰ διφθόγγου ῥειτὸς, καὶ ὀξύνεται· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς διὰ τοῦ ι ῥῖτος, καὶ βαρύνεται, ὡς σῖτος. In quibus obſervabis, primo non *Herodem*, ſed *Herodianum* laudari, deinde neutrum Grammaticorum ſcribendi rationem huius vocis eandem habere, quam exemplaria Thucydidis repraeſentant: haec enim conſtanter ῥεῖτος ſcribunt, nam ῥῆτας Codicis Arund. & ῥείτος Scholiaſtae in quibuſdam editt. habenda ſunt vitioſa. Pauſanias conſtanter, quemadmodum *Orus*, ῥειτοὺς ſcribit, Attic. l. 1, c. 38, & alibi: ſimiliter Heſychius, apud quem inſignis de Rhitis locus celebratur. Sed de

his plura nobis forte alio loco dicenda. GRAMM. In Scholiaſta ῥεῖτος habet ed. Camer. ῥεῖτος ferri non poteſt. Pro Ἡρώδης mihi non dubium eſt, quin Ἡρωδιανὸς ſcribendum ſit, non ſolum propter auctoritatem Etymolog. M. ſed etiam quia *Herodiani* Grammatici frequens ubique eſt mentio, *Herodis*, quod ſciam, nuſquam; & quia auctor Etymolog. M. eos etiam aliis locis coniungit. In Caſſ. eſt Ἡρώδ. unde ſuſpicari licet, errorem ortum eſſe e compendio ſcribendi.

ead. l. 33. Οὐδετέρως φασὶν) Αἰγάλεων ὄρος. Κρωτειαί. Roſtg.

Pag. 378. *l.* 4. Ὡς προδότου τοῦ ἐν Πλαταιαῖς στρατοῦ) Ita in omnibus edd. Sed quis προδότης ille τοῦ στρατοῦ; Non certe bellum Plataeenſium adhuc exortum erat, cum Pliſtoanax ἐσβολὴν faceret in Atticam, de qua mentio in auctore. Credam igitur vitioſe exaratum a librariis, aut lectum perperam fuiſſe ab iis, qui primi haec ſcholia ediderunt, προδότου loco horum, πρὸ τούτου τοῦ ἐν Πλαταιαῖς στρατ. notamque reſpicere haec auctoris, πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου τέσσαρσι καὶ δέκα ἔτεσιν. Iudicent vero alii. GRAMM. Verba haec referri debere ad Παυσανίου, didici e Cod. Caſſ. in quo haec ita ſcribuntur, τοῦ προδότου τοῦ ἐν Πλαταιαῖς στρατιγοῦ· in quibus ſi diſtinctio minima poſt προδότου ponatur, & pro στρατιγοῦ στρατηγοῦ ſcribatur, omnia plana ſunt: nam nemo ignorat, Pliſtoanactem filium fuiſſe Pauſaniae proditoris, ducis Graecorum in proelio cum Perſis ad Plataeas. Στρατοῦ pro στρατηγοῦ itidem e compendio ſcribendi ortum arbitror.

ead. l. 6. Ὅτι Θουκυδίδεια ἐστὶ) Quid hoc ſibi vult? quae conſtructio Thucydidea ſubeſſe huic loco dici poteſt? Non certe ad haec verba pertinet illa annotatio, ſed ad iſta, quae parvo intervallo praecedunt, τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσῖνα. Sic autem II, 18 dixit, τῆς Ἀττικῆς ἐς Οἰνόην· & I, 111, τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ Φάρσαλον. item cap. eodem, τῆς Ἀκαρνανίας ἐς Οἰνιάδας. STEPH. Adde, quae ſcribit in Append. ad ſcripta de Dial. Att. p. 129.

ead. l. 10. Τῶν νεῶν) Ita omnes edd. quas vidi, pro νέων.

ead. l. 18. Ἡσύχαζε) Male exponit iſtud loquendi genus, δι' ἡσυχίας εἶχεν. Neque enim Pericles dicitur a Thucydide δι' ἡσυχίας ἔχειν, id eſt ἡσυχάζειν, *quieſcere*: ſed δι' ἡσυχίας ἔχειν τὴν πόλιν, id eſt, *quietam tenere civitatem*. Nam ſubaudire ἀπὸ κοινοῦ hunc accuſativum oportet: quod ille non animadvertit, ſed ἔχειν, quod active dicitur, neutra ſignificatione poni exiſtimavit. STEPH.

ead. l. 22. Σύμμαχοι πάλιν ἐγένοντο τοῖς Ἀθηναίοις) Reſpi-

cit ad ea, quae lib. I, cap. 102 & 107 narrat Thucydides.

ead. l. 25. Μὴ δενθέντας σπονδῶν αἴτησιν) Scribo αἰτήσεως. Alioqui dicendum eſſet σπονδὰς αἰτῆσαι· verum illud malo. Ideo autem de hoc nos admonet, quod alioqui legamus alibi paſſim ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς ἀνείλοντο. *Sequeſtram pacem* (inquit) *ad eos humandos impetrare neceſſe non habuerunt, cum non omnino ſuperati forent.* Interpretor autem, *omnino ſuperati*, potius quam *valde ſuperati*, quod vel πάντη ſcriptum fuiſſe, vel illi πάνυ ſignificationem huius datam exiſtimem. STEPH.

ead. l. 29. Παράσιοι Ἀρκάδες) Scribendum Παῤῥάσιοι. HUDS. Recte: nam non Παράσιοι, ſed Παῤῥάσιοι ſunt in Arcadia. Et fortaſſis ita ſcripſerit Scholiaſtes, ut ſignificaret, non eſſe confundendos Παῤῥασίους Arcadiae cum Παρασίοις Theſſaliae. Sed quid eſt, quod addit Scholiaſtes, Παράσιοι Θεσσαλοί; aut qui ſunt illi Παράσιοι Theſſaliae, quos etiam Thucydides hic memorat? Eorum mentionem nuſquam alibi invenio, & credo hoc nomen in Thucydide corruptum, ac pro eo Παράλιοι ſcribendum eſſe. Stephanus: Πάραλος ἐν Θεσσαλίᾳ, πόλις τῶν Μηλιέων, ἧς οἱ πολῖται Παράλιοι. Et Thucydides III, 92: Μηλιεῖς οἱ ξύμπαντες, εἰσὶ μὲν τρία μέρη, Παράλιοι, Ἱερῆς, Τραχίνιοι. Alii ab his ſunt Πειράσιοι itidem Theſſali, quorum urbs Stephano eſt Πειρασία, πόλις Μαγνησίας· ἐθνικὰ Πειρασιεὺς & Πειρέσιος· nam & urbs Πειρεσιαὶ & Πειρεσία dicitur. Vide Holſtenium ad h. l. Stephani. *

ead. l. 32. Δημοκρατίαν) Videndum, an non ſcribi debeat διὰ δημοκρατίαν & δι' ὀλιγαρχίαν. STEPH.

ead. l. 35. Ὁ Σωφρονίσκου) Malim ἢ ὁ Σωφρονίσκου. ferri tamen & altera lectio poteſt. STEPH.

Pag. 379. *l.* 6. Μεγάλου κινδ. κρεμ.) Non ſcio, quam bene hoc dicatur. Κίνδ. ἐπικείμενος & ἐπικρεμάμενος recte dicitur.

ead. l. 7. Ἐσέβαλον εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ τὸν Πειραιᾶ) Εἰσέβαλον εἰς τὸν Πειραιᾶ Caſſ.

ead. l. 9. Ἐν τῇ ναυμαχίᾳ) Non ſunt in Caſſ. nec magnopere requiruntur.

ead. l. 10. Τῶν ταλάντων) Videtur excidiſſe litera, nota numeri millenarii.

ead. l. 11. Λείπει πολλῶν) Quemadmodum hic vult a nobis πολλῶν cum ἀνθρώπων ſubaudiri, (nam ita intelligendum eſſe λείπειν, docui in Proparaſceue) ita etiam pag. 377 l. 9 τὰ ἔρημα τῆς πόλεως dici admonuit τὰ ὀλιγάνθρωπα· ita ut idem hyperboles genus ſit utrobique. STEPH. Agit etiam de hoc loco in Append. ad Scripta de Dial. Att. pag. 117.

ead. l. 15. Τὸ ἄραντες κυρίως) Suidas: ἄραντες παρὰ Θουκυδίδῃ ἐπὶ θαλάσσης εἴρηται. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ γῆς. Addidit παρὰ Θουκυδίδῃ, quod non eſt in Scholiaſte: & recte. Nam non ſolum apud Thucydidem, quod prae ſe ferunt verba Suidae, verum etiam apud alios tam de maritimo, quam de terreſtri itinere dicitur.

ead. l. 25. Ἐν ἐρήμῳ τόπῳ) Non cum πεμπόμενοι, ſed cum οἰκῆσαι iunguntur haec verba, ἐν ἐρήμῳ τόπῳ· alioqui εἰς ἔρημον τόπον dicendum fuiſſet. Ceterum hanc differentiam ubique ſervari minime credendum eſt. STEPH. Haec etiam Suidas habet in ἀποίκησις, & ἔποικος, ſed pro eo, quod hic eſt εἰς πόλεις, utroque loco ἐν πόλει. Et ita hic Caſſ. Adde Scholiaſt. ad I, 10.

ead. l. 33. Φίλον) Vel ante, vel poſt φίλον, aliqua deeſſe verba puto, quae nominis φίλος ſignificationem latius, quam τοῦ πρόξενος, patentem reſtringant. STEPH.

ead. l. 35. Τήρης. Τήρεω) Ὁ Τήρης, τοῦ Τήρεω. Caſſ.

ead. l. 38. Ἐν τῇ συγγραφῇ) Qui εἰσάγει εἰς τὴν συγγραφὴν diceret, rectius loqueretur. STEPH.

ibid. Καὶ τουτον) Καὶ τοῦτο Caſſ.

Pag. 380. *l.* 3. Ἴτυλον καλοῦσι) Catullus Carm. LXVI; *Daulias abſumti fata gemens Ityli.* ubi Voſſius obſervat, etiam ita ab Homero eum vocari Odyſſ. τ', v. 522, Παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον. Narrat quidem Homerus aliter fabulam; ſed tamen Ἀηδόνος filium facit Itylum. Etymol. M. Ἴτυλος, ὄνομα κύριον, ὁ ἐκ τοιούτων γάμων Τηρεῖ γενόμενος.

ead. l. 4. Διὰ τόσου) Ita edd. Cam. Steph. 2. & Hudſ. Portus ante hoc ſcholion poſuit διὰ τοσούτου, quae ſunt verba Thucydidis.

ead. l. 7. Χαλκιδέας, Βοττιαίους) Ex ipſo Thucydide (ſi bene memini) ſumta eſt iſta expoſitio: ipſe tamen Scholiaſtes antea (pag. videlicet 374) in haec verba τὰ ἐπὶ Θράκης, ſcribit, οἷον Βυζάντιον, Πέρινθος. Non dubium eſt autem, quin χωρία ibi relictum ſit ſubaudiendum, quod hic adiectum habemus. STEPH.

ead. l. 12. Πέλτη ἀσπὶς τετράγωνος) Sic etiam Suidas, Πέλται, ἀσπίδια τετράγωνα, fortaſſis ad hunc locum reſpiciens. De figura peltae Thraciae, de qua hic agitur, videri poſſunt Lipſius in Analect. ad lib. III de Milit. Rom. cap. 1, Salmaſius ad Vopiſci Carinum cap. 20, Petitus de Amazon. cap. 25, & Cuperus IV Obſervat. 2.

ead. l. 18. Σάμιος) Vide Holſtenium ad Steph. v. Σάμος.

Σάμοιος, pro quo ibi emendat Σάμιος, eſt vitium ed. Porti. Σάμιος ἀπὸ Σάμου, Σαμαῖος ἀπὸ Σάμης. Caſſ.

ead. l. 21. Ὄντες δηλονότι) Non animadvertit, ſequi participium ἀνακομιζόμενοι, cum quo haec verba ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν iungenda ſint: alioqui participium iſtud ὄντες de ſuo non attuliſſet. Steph.

ead. l. 22. Μεταξυλογία) Quae hic dicit eſſe μεταξυλογίαν, (quod ſonat *interloquium*) alibi dicere ſolet poſita eſſe διὰ μέσου. Steph.

ead. l. 27. Οἱ ἀκραιφνεῖς καὶ οὐ ξένοι) Scholium hoc mendoſe ſcriptum eſt. nihil enim commune habent verba iſta, καὶ οὐ ξένοι, cum illo proxime praecedenti vocabulo ἀκραιφνεῖς. Steph. Sed ἀκραιφνεῖς quoque non multum commune habet cum verbis οἱ ἐν Ποτιδαίᾳ, quae ante hoc ſcholion poſita ſunt. In Caſſ. haec melius referuntur ad praecedentia αὐτοὶ Ἀθηναῖοι. ξένων nomine autem comprehendi poſſunt & μέτοικοι, & illi, quos τὸν ἄλλον ὅμιλον ψιλῶν vocat, vel pars horum.

ead. l. 36. Λαβεῖν δηλονότι) Potius προσποιήσασθαι, quod praeceſſit in Thucydide. Vid. Stephani Proparaſceuen p. 12.

ead. l. 38. Τὸν πάτριον &c.) Quamvis manifeſtum ſit, Thucydidem, haec verba, τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι, ad proxime ſequentia verba referre, δημοσίᾳ ταφὰς ἐποιήσαντο, ut πάτριον νόμον generaliter vocari exiſtimemus, quaecunque ad illas pertinent; hic tamen Scholiaſtes ad corporum cremationem eum in illis verbis reſpicere exiſtimat. Steph. Pluribus de hoc loco agit in Proparaſceue pag. 14.

Pag. 381. *l.* 4. Πρὸ τρίτης ἡμέρας) Suidas: προτριτάτη, τρίτη ἐπάνω ἡμέρα. Θουκυδίδης ἐν β'· τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς. Hoc Kuſterus bene emendat, πρότριτα, τῇ τρίτῃ ἐπάνω ἡμέρᾳ. Sed πρότριτα ex hoc loco legendum iam ante Portus viderat.

ibid. Ἢ ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς) Altera haec expoſitio admitti non poteſt. Sic autem & aliis quibuſdam in locis duas expoſitiones affert, quarum unam meliorem eſſe dicit, cum tamen altera recipi nullo modo poſſit. Steph.

ead. l. 6. Διὰ τὸ ἄσηπτον &c.) Scripſit fortaſſe, διὰ τὸ ἄσηπτον τοῦτο τὸ ξύλον εἶναι. alioqui ſubaudienda haec reliquiſſe putandus eſt. Steph. Plura teſtimonia eorum, qui cupreſſum ἄσηπτον eſſe dixerunt, collegit Bochartus Phaleg. I, 4.

ead. l. 8. Τὸ καλ. Κεραμεικὸν) Nomen loci Κεραμεικὸς, ut ex Ariſtophane in Avibus elicitur: Ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νὼ &c. *Palmerius*. Forſan ideo Ceramicum δημόσιον σῆμα vocabant, quod ibi eos, qui in proelio pro patria occubuerant, publico

ſumtu ſepeliebant. Vide Meurſii Ceram. Gem. c. 20. Huds.

ead. l. 21. Καὶ μὴ ἐν κινδύνῳ γίνεσθαι τὸ πιστευθῆναι) Fallitur in eo, quod cum infinitivo κινδυνεύεσθαι (exponens ἐν κινδύνῳ γίνεσθαι) iungit alterum illum πιστευθῆναι, cui articulum τὸ praefigit, ut quodammodo nominis locum obtineat. Quid enim accuſativo ἀρετὰς fieret? & quomodo eo, qui non ſolum vicinus, ſed contiguus etiam eſt, praeterito, ad vocem πιστευθῆναι, quae aliquo intervallo remota eſt, veniremus? Sed quoniam quod de accuſativo illo dico, manifeſtum eſt, at non item quid fieri debeat illo infinitivo πιστεύεσθαι, id eſt, quo referri a nobis oporteat: meam hac de re ſententiam proferam. Non video certe, quid obſtet, quo minus particulam ὥστε ante illum infinitivum ſubaudiamus, atque adeo tanquam extrinſecus ſubſidio venientem, illi praefigamus: ut perinde ſit, ac ſi Thucydides ita locutus eſſet, καὶ μὴ ὑφ' ἑνὸς ἀνδρὸς πολλῶν ἀρετὰς εἰς κίνδυνον καθιστασθαι, ὥστε ἢ εὖ ἢ χεῖρον περὶ αὐτῶν εἰπόντι πιστευθῆναι, (intellige autem περὶ αὐτῶν, videlicet τῶν ἀρετῶν) id eſt, *Non autem ab uno viro multorum virtutes in diſcrimen adduci, cum futurum ſit, ut ipſi de illis virtutibus credatur, ſive bonam, ſive malam de illis orationem habuerit.* Quod referendum ad illos, quibus eloquentia deſtitutis accidere poteſt, ut orationem habeant, in qua non dignis laudibus virtutes illorum ornent, & ita ingenii ſui culpa (ut loquitur Horatius) laudes eorum deterant. Verum improprie dicit εὖ εἰπόντι, cum ſatis eſſet χεῖρον εἰπόντι· quia non ἀπὸ τοῦ εὖ εἰπόντος, ſed tantum ἀπὸ τοῦ χεῖρον εἰπόντος poteſt eſſe periculum. Steph. Qui lapſus Scholiaſtae indicare, ne quem legentem forte ab auctoris ſententia avertant, inſtituimus, hic defendere eundem non verebimur, contra animadverſionem inſignis alias viri & γραμματικωτάτου H. Stephani. Ut autem, quae mens noſtra, intelligatur, en Thucydidis primum verba: Καὶ μὴ (ſcil. ἐδόκει) ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι, εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι πιστευθῆναι. Schol. ἀντὶ τοῦ, καὶ μὴ ἐν κινδύνῳ γίνεσθαι τὸ πιστευθῆναι. Ad haec H. Stephanus: *Fallitur* (inquit) *in eo Scholiaſtes, quod cum infinitivo κινδυνεύεσθαι iungit alterum illum πιστευθῆναι, cui articulum τὸ praefigit, ut quodammodo nominis locum obtineat. Quid enim accuſativo ἀρετὰς fieret?* & quae plura ibidem addit, prolixiora, quam neceſſum eſſet. Subaudiendam autem vult ante infinitivum particulam ὥστε, ut perinde ſit, ac ſi Thucydides ita locutus eſſet, καὶ μὴ ὑφ' ἑνὸς ἀνδρὸς πολλῶν ἀρετὰς εἰς κίνδυνον καθιστασθαι, ὥστε ἢ εὖ ἢ χεῖρον περὶ

αὐτῶν εἰπόντι πιστευθῆναι. Verum, niſi magnopere fallor, receditur aliquantum iſta interpretatione a vero & genuino ſenſu verborum graviſſimi oratoris, qui omnino non putavit periclitari virtutes defunctorum in eo, *quod fides de iis haberetur tam bono, quam malo oratori*, ſic enim omnibus crederetur aequali modo; (quod non vellet tamen Stephanus, & talis ſenſus ex paraphraſi ipſius ſequitur.) Sed ſignificatum potius Pericles voluit, *prout bonus aut malus contigerit orator virtutibus enarrandis, ita fidem illas quoque apud auditores invenire*, diverſam nempe pro facultate & eloquentia oratoris. Veram ergo putamus conſtructionis rationem eſſe, quam dedit Scholiaſtes, & accuſativum ἀρετὰς potius a πιστευθῆναι regi, quam τῷ κινδυνεύεσθαι. Ita non dubitem praeferre interpretationem Porti h. l. Stephanianae, omnibus vero iſtam doctiſſimi Camerarii, in verſione Concionis funebris Pericl. talis quae legitur: *neque periculum adiri, ut in unius alicuius oratione meliore aut deteriore virtutis multorum verſaretur fides*. Is videtur conſtructionem ita cepiſſe verborum, uti nos oſtendimus. Cepit ita etiam Fr. Portus in Commentario. Ceteri omnes, Valla, Philippus, I. Caſa, Enenckelius, errore levi quamvis, in hoc offendunt, quod accuſativum ἀρετὰς pertinere proxime ad κινδυνεύεσθαι iudicent. GRAMM.

ead. l. 23. Περιφραστικῶς ἡ ἀλήθεια) Nemo non mihi aſſentietur, ut ſpero, diſſentienti hic quoque a noſtro Scholiaſte. cur enim Thucydides, ſi aliud quam ἡ ἀλήθεια dicere noluiſſet, pro eo periphraſtice ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας dicere maluiſſet? aut quod talis periphraſis afferri exemplum poteſt? Ad interpretes autem quod attinet, prioris certe interpretatio multo magis, quam poſterioris, tolerabilis eſt. Ita enim Valla: *Arduum enim in dicendo ſervare temperamentum in ea re, in qua vix etiam veritatis opinio afferri poteſt.* At Vitus ita, nulla veritatis facta mentione: *Difficile eſt enim convenienter dicere ea de re, de qua orator vix impetrare poteſt, ut ſibi credatur.* Ac refert etiam hic, quomodo adverbium μετρίως interpretemur, cum ita reddere ipſum oporteat, ut ſequentibus reſpondere poſſit. Non reſpondebit autem, ſi *convenienter*, (contra etiam conſuetum uſum) nec ſi *pro dignitate* (ut Scholiaſtes ἀξίως exponit) reddamus; ideoque huius etiam adverbii vim rectius, meo quidem iudicio, Valla expreſſit. Hanc enim Periclis mentem exiſtimo: *Difficile enim eſt ita modum ſervari ab eo, qui dicit, ut res nihil nec minuantur, nec augeantur, cum ex iis ſunt, de quibus dicendo vix efficere poteſt, ut quales revera ſunt, tales videan-*

tur. Quod ſi verus hic eſt verborum Periclis ſenſus, (ut eſſe fatebuntur, opinor, qui totum locum penitus introſpexerint) vide, quam procul a veritate abſit, quod a Scholiaſte hic ſcribitur, ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας periphraſtice pro ἡ ἀλήθεια dictum eſſe. Tot certe ſtadiis, aut etiam paraſangis, ab eo remotum eſt, quot illud de periphraſi itidem ab eo dictum: videlicet, ἡ ξυντυχία τῆς ξυμμαχίας periphraſtice non aliud eſſe, quam ξυμμαχία. STEPH.

ead. l. 28. Ἔστι δὲ σχῆμα) Imperfectum eſſe reor hoc Scholium: & poſt ἔστι δὲ σχῆμα addidiſſe, cur ſermonem hunc ἐσχηματίσθαι diceret. Ratio autem haec eſt, ni fallor, quod ſit numeri enallage, cum ſingulari pluralis ſubiungatur. Sic autem & pag. ſeq. l. 10 dicitur σχῆμά ἐστι· ſed alia de cauſa. STEPH. Ἔστι δὲ σχῆμα hic non ſunt in Caſſ.

Pag. 382. *l.* 1. Ταυτα λέγει ὁ Περικλῆς) Hoc ſcholium non habet Caſſ.

ead. l. 11. Αἰνίττεται τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων) Haec ita ſcribuntur in Roſtg. αἰνίττεται Λακεδαιμονίους. Λυκούργου τοὺς Κρητῶν καὶ Αἰγυπτίων ζηλώσαντος, καὶ τῶν ἄλλων τὰ πλείω πρὸς Λακεδαιμονίους. Caſſ. ad verba Thucydidis χρώμεθα γὰρ πολιτείᾳ haec habet: τὸ β' κεφάλαιον τοῦ ἐγκωμίου, ἡ ἀγωγή.

ead. l. 14. Καὶ ὁρᾷ) Καὶ ἑώρα Caſſ.

ead. l. 21. Τὸ δὲ ἤ, ἀντὶ τοῦ μᾶλλον) Quomodo ἢ pro μᾶλλον poſitum dici poteſt? Reſpondet certe adverbio τὸ πλεῖον, (pro quo ſaepe τοπλέον occurrit) & perinde eſt, ac ſi dictum foret, οὐκ ἀπὸ μέρους μᾶλλον ἢ ἀπ' ἀρετῆς. STEPH. A Caſſ. haec omnia abſunt.

ead. l. 22. Ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ μὲν κεῖται) De hac item annotatione quid dicemus? qui verum hoc comperietur, particulam δὲ pro μὲν poſitam eſſe? Inauditum certe talem voculae δὲ uſum eſſe exiſtimo: ſed eum intellexiſſe arbitror, perinde eſſe ac ſi dixiſſet Thucydides, εἰ μὲν ἔχει τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν. Atqui dicendum potius fuiſſet εἴγε ἔχει. At Latina particula *quidem* (quam alioqui illi μὲν reſpondere notum eſt) locum hic poſt *ſi* habere poſſet. apte enim diceretur, *ſiquidem habeat*: non minus, quam *ſi modo habeat*. Verum aliud hoc de loco dicendum arbitror, quod Scholiaſtae in mentem non venit: Thucydidem in his verbis κατὰ πενίαν tacite incluſiſſe coniunctionem μὲν, cui δὲ reſpondet: ut haec, οὐδ' αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, non ſecus a nobis accipiantur, quam ſi dictum foret, οὐδ' αὖ πένης μὲν ὤν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν δρ. &c. STEPH. Et hoc ſcholion ignorat Caſſ.

ead. l. 36. Κατὰ κοινοῦ τὸ πολιτευόμεθα) Deſunt Caſſ. In Mſ. Baſ. additur: *ἐνταῦθα τὴν διαγωγὴν δηλοῖ.*

ibid. Λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθηδόνας) Neque hic aliquid in Scholiaſta, erudite Lacedaemoniorum nobis auctoritatem depingente, lubet animadvertere. Saltem de Fr. Porti emendatione, quae in margine textus conſpicitur, ulteriuſque in Commentario declaratur, hoc monebimus, parum eam nobis probari. In Periclis verbis eſt, *οὐδὲ ἀζημίους μὲν, λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθηδόνας προστιθέμενοι.* Eius loco vult uterque Portus *προτιθέμενοι*, *proponentes.* Aſt *προστιθέμενοι* retinendum ſane exiſtimamus, & vertendum ſimpliciter, *addentes*, *adiicientes.* Sed & maior latet emphaſis in hoc verbo, uti hic quidem adhibetur; implicat enim ſimul notionem *inſtituti* aut *legis;* quaſi dixeris, *adiicientes* (*& imponentes ex lege quadam & conſuetudine civitatis*) *dolores civibus*, *poena quidem qui careant*, *ſed tamen acerbos viſu.* Sic enim verbum hoc politicum & forenſem nonnunquam uſum habet, quod norunt ii, qui Demoſthenem & oratores ceteros diligentius evolverunt. Noſter huius ipſius orationis initio: *ἐπαινοῦσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ λόγον τόνδε.* Pollux, eo capite, quo *δικαστικὰ* pertractat: Τὸν δὲ οὐ βουλόμενον μαρτυρεῖν ἐκλήτευον, ἀνάγκην τοῦ μαρτυρῆσαι προστιθέντες. l. 8, c. 6. Porro, nil dicit Portus, cum *προστιθέμενοι*, aut ut ipſe legendum putat, *προτιθέμενοι* conſtruendum iubet cum *τῇ ὄψει*, *proponentes oculis aliorum*, *eos ſcil. quos contumelia publice afficimus.* Pertinet enim *τῇ ὄψει* ad *λυπηρὰς*, ut ſit, *dolores aſpectu ipſo acerbos ac viſu horridos.* Non vacat ad examen hic revocare interpretes Latinos, quorum unuſquiſque aliquid ſingulare attulit h. l. nemo autem, quod exacte & penitus ſatisfaciat. Quin alioqui longius receſſerunt ab auctoris mente. Illa autem non alia hic, quam in parte eorum, quae anteceſſerunt, & quae ſequuntur, per aliquot multas periodos, nimirum ut conferat Athenienſium mores cum inſtitutis reipubl. Spartanae, quae & allatis verbis indigitat, ſpeciatim *αἰνιττόμενος τὰς διαμαστιγώσεις καὶ κολάσεις* illas, quas Xenophon aliique nobis memorant. His nempe duriter & acerbe, etiamſi extra *ζημίαν* ſeu poenam, ut Pericles dicit quoque, Lacedaemonii cives ſuos tractabant; cum contra Athenienſes repudiatis eiuſmodi moribus & regendi artibus *ἀνεπαχθῶς* cives ſuos degere paterentur, ac deliciis ludorum certaminumque *λυπηρὸν* omne *ἐκπλήσσειν* atque abſtergere, quemadmodum in ſequentibus orator explicat. GRAMM. Quam hic Scholiaſtes *ἐπιείκειαν* Lacedaemo-

niorum dicat, non intelligo: nam illi omnibus rebus magis ἀνεπιεικειαν, quam ἐπιεικειαν prae ſe ferebant.

Pag. 383. *l.* 8. Ἡ ζωγρατια) Hoc corruptum puto. Fortaſſis ſcripſit ψυχαγωγια. Ammonius in χαρὰ, τέρψιν definit εἰσνεὶ τρέψιν καὶ ψυχαγωγιαν ἀπὸ τοῦ ἀηδοῦς ἐπὶ τὸ κρεῖσσον.

ead. l. 15. Πληρώσας) Nove dictum πληρώσας τὰ ἐν εἰρήνῃ γινόμενα ἀγαθὰ, pro eo, quod eſt, *cum plene, & quantum ſatis eſt, de illis dixiſſet.* STEPH.

ead. l. 24. Εἰς τὰ πολέμια) Hic πολέμια (ne cui ſuſpectum ſit) pro πολεμικὰ dicit, ſicut & pag. ſq. lin. 20 & 24. Nec certe mirum videri hoc debet, cum & Thucydidem, & poſt eum Dionyſium Hal. ita vocabulo illo uti oſtenderim. STEPH.

ead. l. 26. Ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν) Vide Meurſii Miſcell. Lacon. l. 2, c. 2. HUDS.

ead. l. 27. Ἢ ἐπὶ τὰν (τουτέστι μετ' αὐτῶν) ἀναιρέθητι) Quomodo ἐπὶ τὰν ſignificare poſſit μετ' αὐτῶν, non video: nec alius quiſquam, ut opinor, videbit. Quod ſi quis τᾶν ſcriptum ab eo fuiſſe dicat, ne huic quidem lectioni ſatis expoſitio iſta conveniet: ut omittam, eodem utrobique modo ſcribi hanc voculam debere; quod fieri nullo modo poſſet. Nec vero dubium eſt, quin apud alios, hunc Laconicum loquendi morem narrantes, cum τὰν ſubaudire ἀσπίδα oporteat, perinde ac ſi diceretur ἢ ταύτην τὴν ἀσπίδα, ἢ ἐπὶ ταύτην. Volebant enim eum monere, ne unquam ῥίψασπις eſſet, ſed ipſum clypeum (qui a Graecis ἀσπὶς vocatur) referret, aut faceret, ut inter ſtrenue pugnandum mortuus ſuper eo referretur. Ac ſcio, a quibuſdam ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τᾶς, eodem ſenſu ſcribi. Pertinetque huc, quod de quodam Thraſybulo Lacedaemonio legimus in III Anthologiae Epigrammatum libro: Τᾷ Πιτάνᾳ Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνους. Verum conſiderandum eſt, Scholiaſtem non ſolum ἀσπίδος mentionem facere, ſed δόρυ illi adiicere. *Simulatque* (inquit) *Lacedaemoniis infans e matris alvo exierat, clypeo illum imponebant, iuxta quem erat haſta: & illi inclamabant,* ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τάν. Quod ſi & in iis, quae illi inclamabant, non tantum τῆς ἀσπίδος, ſed etiam τοῦ δόρατος, mentionem facere volebant, veram lectionem eſſe crediderim, ἢ τὰ, ἢ ἐπὶ τά. STEPH. Sed ita non tollitur difficultas: nam ne quidem ἐπὶ τὰ, nempe τὸ δόρυ & τὴν ἀσπίδα, ſignificare poteſt μετ' αὐτῶν. In Caſſ. omiſſis his, ἐπὶ τὰν τουτέστιν, eſt, ἢ ταῦτα σῶσον, ἢ μετ' αὐτῶν ἀναιρέθητι· melius, quam in editis. Et ita etiam haec in Meurſii Miſcell. Lacon. II, 2, leguntur. Pro ἐπὶ τὰν, quod & in Suida eſt v. ἢ τὰν &

Λυκοῦργος, Kuſterus legit ἐπὶ τᾶς, vel ἐπὶ τᾷ. Hoc probavi ad Florum I, 18, auctoritate praecipue Plutarchi: nunc nihil mutandum cenſeo. Nam pro ἐπὶ τὰν Ariſtoteles apud Stobaeum Serm. VII, ἐπὶ ταύταν, & Sext. Empiricus III Pyrrh. Hypotypoſ. 24, p. 181 ed. Fabric. ἐπὶ ταύτην habent. Loca illorum laudavit Meurſius.

ead. l. 31. Οἱ πλείονας ἐνεγκόντες) Nempe πληγάς; ut πολλὰς τύπτεσθαι apud Ariſtophanem, & plura huiuſmodi apud alios in Stephani App. ad Scripta al. de Dialect. Att. p. 12.

ead. l. 32. Τὸ τοῖς ἀνδρ.) Immo τὸ ἀνδρεῖον hic ſubſtantivi nominis ſedem occupat, & τὴν ἀνδρείαν, (ſive ἀνδρίαν, ut alii ſcribunt) id eſt *fortitudinem*, ſignificat. Neque enim dubito, quin τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται ſonet *fortitudinem conſectantur*, ſive, *quae ad fortitudinem pertinent*. Valla tamen vertit, *virile robur nanciſcuntur*. Steph. Hoc ſcholion non habet Caſſ.

ead. l. 34. Μεμέρισται γὰρ αὐτῶν τὸ στράτευμα) Haec non multum faciunt ad interpretationem vocabuli ἐπιμέλειαν, ac potius videntur pertinere ad praecedentia ἀθρόᾳ τε τῇ δυνάμει ἡμῶν.

ead. l. 35. Εἰς στρατ.) Ἐκστρατίαν Caſſ. pro ἐκστρατείαν.

Pag. 384. *l.* 9. Καὶ ταπεινότητος) Deſunt Caſſ. Mox poſt τὸ ἄσωτον ἕπεται Mſ. Baſ. addit: τῇ δὲ φιλοσοφίᾳ τὸ μαλακὸν καὶ ἀνειμένον.

ead. l. 12. Τὰ δυσχ.) Non placet ita exponi verbum φιλοσοφοῦμεν· licet Valla hanc interpretationem ſequens dixerit, *philoſophamur autem (id eſt, inopiam toleramus) citra animi enervationem*. At Vitus magna licentia, nulla autem prudentia utens, interpretatur, *& tenuiter victitantes, ſine mollitie*. Ego vero ab uſitata verbi φιλοσοφοῦμεν ſignificatione non procul diſcedendum, ſed tantum paulo extendendam latius dixerim: ita interpretando, *literas tractamus ſine mollitie*, vel *ſtudia literarum tractamus*. Obiiciebatur enim illis, (ſicut & aliis obiici ſolebat) a ſtudiis literarum molles atque effeminatos reddi. Steph.

ead. l. 13. Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔργου, καὶ οὐ κ. λ.) Ἐν τῷ καιρῷ ἔργῳ καὶ οὐ κ. λ. Caſſ.

ead. l. 15. Γνώμης ἀρίστης) Hoc ſcholion non habet Caſſ.

ead. l. 17. Δημιουργοῖς, καὶ γεωργοῖς, καὶ κυνηγοῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις ἰδιώταις) Δημιουργοῖς, καὶ κυνηγοῖς, καὶ ἰδιώταις. Caſſ.

ead. l. 21. Τῶν πολεμικῶν) Aut mendum librarii eſt τῶν πολεμικῶν, pro τῶν πολιτικῶν, aut reprehendendus Scholiaſtes, qui, cum nulla militarium rerum hic mentio, ſed generatim

de omnibus ad remp. ſpectantibus agatur, quorum pars tantum *τὰ πολεμικὰ*, ad ſpeciale hoc tamen mentem auctoris reſtrinxit. Quod miror non tam dimiſiſſe ſine cenſura Stephanum, ſicut multa alia, quam quodammodo approbaſſe notis in Schol. ad p. 383. Gramm. Stephanus ad pag. 383 oſtendit, Scholiaſten hac pag. etiam *πολέμια* dicere. Itaque non reſpexit ad hoc ſcholion, in quo eſt *πολεμικῶν*, ſed ad haec verba praecedentis, *οἱ δὲ τὰ πολέμια πάντες.* Ad illa, quae paulo poſt dicit Thucydides, *καὶ αὐτοὶ ἤτοι κρίνομεν*, in Caſſ. ex Heſiodi *ἔργ.* v. 291 annotatum erat, *Ἡσίοδος, οὗτος μὲν πανάριστος*, & *Ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος.*

ead. l. 25. *Τὴν φιλίαν καὶ εὐεργεσίαν*) Varias pro varietate locorum dat expoſitiones huic vocabulo *ἀρετή*· quas nullo probare modo poſſum. Ex illis eſt iſta, qua *ἀρετὴν amicitiam & beneficentiam* (nam *εὐεργεσίαν* de ea potius, quam ſimpliciter de *beneficio* intellexiſſe credibile eſt) ſignificare dicit. Non enim video, quid obſtet, quo minus nomini *ἀρετὴ* ſuum uſum relinquamus: ac tolerabilem Vallae interpretationem cenſeo, in eo, quod *ἀρετὴν virtutis officia* vertit. at vero Viti interpretationem quomodo tolerari poſſe exiſtimem, cum in ea mentio *virtutis* nulla fiat? Ita enim ille, *in communicatione officiorum etiam quaedam aliter facimus, quam multi.* Quaſi vero *virtutis* appellatio auguſtum aliquid non habeat, quod nobis non repraeſentamus, cum *communicationem officiorum* legimus: ut omittam, hoc eſſe ſignificationem illius reſtringere. Ego igitur ita malui locum hunc interpretari, verbum verbo reddens, *in iis etiam, quae ad virtutem pertinent, a vulgo diſcrepamus:* cum Valla quidem non male *ἀρετὴν virtutis officia* vertiſſet, ſed male reliqua. ita enim ille, *iidem erga multos virtutis officiis fungimur:* non quod haec ex iis, quae a Pericle dicuntur, colligi non poſſint, ſed quod iſta verba *erga multos fungimur*, cum iſtis, *ἠναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς*, nihil habeant commune. Ac mirum certe, quid illi ita haec vertenti in mentem venerit, niſi quampiam valde a noſtra diverſam lectionem (ad illa quidem certe verba quod attinet) ſecutus ſit. Ceterum habebis & paulo poſt nomen *ἀρετὴν* expoſitum *εὐεργεσίαν*· de qua expoſitione ibi quoque dicetur. Steph.

ead. l. 28. *Σώζειν, ᾧ*) *Σώζειν ἐκεῖνον δηλονότι, ᾧ* Caſſ.

ead. l. 29. *Ὁ δὲ πάσχων*) Non *πάσχων* ſine adiunctione ſcripſiſſe, ſed ei particulam *εὖ* adieciſſe credibile eſt. Cum porro participium *ἀντοφείλων* ita exponit, id quod ſequitur, pro eo, quod praecedit, a Thucydide poni oſtendit. Steph.

M 4

Conjecturam Stephani firmat Caſſ. in quo eſt ὁ εὖ πάσχων.

ead. l. 30. Τὴν εὐεργεσίαν) Hic ἀρετὴν non iam φιλίαν & εὐεργεσίαν, ſed tantum εὐεργεσίαν exponit: qua voce & in altero loco aptius Graecam explicari non infitior: ſed cum illic *beneficentiam*, quam *beneficium*, mallem reddere, hic retineri interpretatio illa non poteſt, ac potius *beneficii* appellatione utendum eſt, cum dicatur τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων. Valla tamen non *beneficium redditurum*, ſed *gratiam redditurum* vertit. At ego *virtutis* appellationem non minus hic, quam in praecedente loco retinens, (ut a fideli interprete retinendam fuiſſe puto) dixiſſem περιφραστικῶς, *virtutis officio in reddenda gratia functurum;* vel (ut haec etiam verba ἐς ὀφείλημα poſſent comprehendi) *virtutis officio in reddenda, quae debetur, gratia functurum.* Quamquam apertior quodammodo eſt pleonaſmus, cum dicitur *in reddenda, quae debetur, gratia*, (nam ex illo *reddenda* ſatis intelligi poteſt hoc, *quae debetur*) quam ſit apud Thucydidem in his ἐς ὀφείλημα, quae ſonant *ad* [*perſolvendum*] *debitum.* Hunc autem pleonaſmum quodammodo tegit atque excuſat antitheſis: nam illis verbis ἐς χάριν, opponuntur iſta ἐς ὀφείλημα. Obſervavi autem, ſaepe apud Thucydidem quaedam per antitheſin poni, quae alioqui omitti potuiſſent: ut hic ſatis eſſe poterat dicere, εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων. Verum, ad Scholiaſtem ut revertar, ne hic quidem ἀρετὴν debuiſſe exponi εὐεργεσίαν ſimpliciter, ſed τὴν ἀπ' ἀρετῆς εὐεργεσίαν, dixerim. Paucis certe iſtis poſſe verbis includi, exiſtimo haec omnia, ἀποδώσων τὴν εὐεργεσίαν, ὥσπερ εἰώθασιν ἀποδιδόναι οἱ τῆς ἀρετῆς ἀντιποιούμενοι. Dicit autem paulo poſt ἐλευθερίαν. STEPH.

ead. l. 33. Ἀντὶ τοῦ μεγ.) Quî fieri poſſit, ut ἀδεῶς pro μεγάλως ponatur? Sic tamen Valla, *magnifice gratificamur.* Quin etiam praecedentia ita vertit, ut ſi ſcriptum eſſet, οὐ τοῦ ξυμφέροντος μᾶλλον λογισμῷ, ἢ τοῦ πιστοῦ τῆς ἐλευθερίας. Ita enim totus hic locus ab eo redditus eſt, *iidem ſoli non emolumenti magis, quam liberalitatis fideliter exercendae, ratione habita, aliis magnifice gratificamur.* Ceterum in ea, quae praecedit, Scholiaſtae expoſitione fortaſſe ſcriptum fuerat, καὶ μὴ φόβῳ τοῦ δεῖσθαι ἄλλων· quibus verbis aliter illud ἀδεῶς explicabatur: *ut is fidenter liberalitatis iuſſa exſequi diceretur, qui non timeret, ne aliorum opera egeat.* Sed ne hic quidem, ἀλλὰ τῷ εὐεργετεῖν, plena eſſe ſcriptura videtur. STEPH. Caſſ. ἀλλὰ τῶν (perperam pro τῷ) ἀεὶ εὐεργετεῖν.

ibid. Εἰς πολλὰ πρ.) Fortaſſe haec verba, εἰς πολλὰ πράγ-

μάτα, in eadem verba ſcripta ſunt, in quae & illa, quae proxime ſequuntur. STEPH.

Pag. 385. *l.* 2. Πολυσύνδ.) Haec annotatio pertinere ad iſta verba non poteſt: ſed quod ea dicitur, verum potius comperitur in his, καὶ οὐ δή τοι ἀμάρτυρόν γε· ſic tamen ut alii plerique ſint apud eum loci, de quibus iuſtius hoc dicturus fuiſſe videatur. IDEM.

ead. l. 3. Οὔτε Ὁμήρου) In Caſſ. praeter ſcholion editum haec leguntur: Ὁ γὰρ Ὅμηρος πεποίηκε πάντων ἄριστα ἀνθρώπων κοσμεῖν ἵππους τε καὶ ἄνδρας ὁπλίτας. καὶ δῆλον ὅτι τοῦτο σοφίας περιουσία καὶ ἀρετῆς γίνεται. ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ πεποίηκε περὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς θεοῦ οὕτως. Ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην. καὶ τὰ ἑξῆς. ἅπερ καὶ ταῦτα ἐγκώμιον τῆς πόλεως. Poſterior locus eſt Odyſſ. η', v. 88; prior Il. β', v. 551 ſeqq.

ead. l. 5. Κακῶν, πρὸς τ.) Videtur intelligere, dictum eſſe κακῶν reſpiciendo ad eos, qui cladem patiuntur. STEPH. Hoc & praecedens ſcholion non habet Caſſ.

ead. l. 6. Οἵ τε) Scribendum videtur οἵδε τε, & expungendum γενναίως· ut intelligamus οἵδε οἱ κείμενοι· at vero γενναίως ad participium μαχόμενοι fertur. STEPH.

ead. l. 8. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐμήνυνα) Deſunt Caſſ.

ead. l. 10. Λείπει ἡ εἰς) Vult ἃ poſitum pro εἰς ἅ, ut cum dicitur ἐπαινῶ αὐτὸν εἰς ταῦτα. Stephanus Append. ad Scripta al. de Dialect. Att. pag. 95.

ead. l. 14. Οἷον κλοπὴν) Εἰς κλοπὴν Caſſ. Puto eum voluiſſe τἄλλα hic eſſe pro εἰς τὰ ἄλλα, ut paulo ante ἃ pro εἰς ἅ. Quod autem dicit οἷον κλοπὴν, μοιχείαν, καὶ τὰ τοιαῦτα, melius videtur convenire vocabulo κακὸν, quod in Thucydide pag. 64 l. 2 legitur. Nec recte in verbis, quibus hoc ſcholion adſcribitur, editur πολλὰ pro τἄλλα. Eſt error e ſecunda ed. Stephani in Porti & Hudſoni edd. propagatus. Baſileenſis τἄλλα, ut in Thucydide.

ead. l. 18. Τῶν ἀρετῶν) Quamvis longo intervallo ἀρετῶν mentio praecedat, ad eas tamen recte retuliſſe videtur: cum aliud, quo illae voculae referri poſſint, non compareat. Nam ne τῶν δὲ κινδύνων intelligamus, obſtat, quod praecedit μετ' αὐτοῦ, videlicet τοῦ κινδύνου. STEPH. Thucydides, τῶνδε ἐφίεσθαι· Scholiaſtes τῶν ἀρετῶν intelligendum iubet, approbante H. Stephano, cuius in annott. haec verba: *quamvis longo intervallo* &c. Mirum, non vidiſſe eum, aut expendiſſe, quae periodo proxima praeceſſerunt. Laudavit orator magnitudi-

nem animi & iudicium civium fortiſſimorum, quorum animis nec divitiarum fructus languorem, nec paupertatis vitandae ſpes timorem periculorum iniecerat, atque hos modo id recte ſenſiſſe praedicat, ſicque exiſtimaſſe, ſeſe una cum hoſtium ultione utrumque bonum (nempe & fructum divitiarum & paupertatis remedium) conſequi debere. *ἠβουλήθησαν μετ᾽ αὐτοῦ (κινδύνου) τοὺς τιμωρεῖσθαι* (*πολεμίους* ſcil.) *τῶν δὲ ἐφίεσθαι* (nimirum *τῆς ἀπολαύσεως τοῦ πλούτου, καὶ διαφυγῆς τῆς πενίας.*) Queis nihil clarius. Hic autem fateri par eſt, concinniorem ceteris & accuratam ad auctoris mentem aſſequendam eſſe interpretationem Baronis Hoheneccii: *Horum vero nullus, aut divitiarum illecebris emollitus, ſegnior remiſſiorve eſt factus; aut ſpe paupertatis in meliorem fortunam commutandae, pericula detrectavit. Sed hoſtium ultionis, quam ſuae ſalutis avidiores, & id genus periculi pulcherrimum iudicantes, ſimul & hoſtes profligare, & iſtis potiri ſtatuerunt.* Camerarius paulo liberius *παραφράζει*, negligenter autem nimis rem agit Ablancurtius, illa, quae hic expoſuimus, plane praetermittendo. Gramm.

ead. l. 19. Νικήσουσιν) Νικήσωσιν Caſſ.

ead. l. 20. Τῷ ἔργῳ) Verba Periclis ſunt in Thucydide: *Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν, μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες σώζεσθαι.* Ad haec Scholiaſtes: *Ἐν αὐτῷ) τῷ ἔργῳ. Ἡγησάμενοι) ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάλλιστον.* Conſentirem facile, ſi de lectione loci Thucydidei, uti in vulgatis habetur editionibus, omnino eſſemus certi. Atque ita legi non in impreſſis tantum (excepta poſteriore H. Stephani) obſervatur, ſed & Mſſ. nonnullis, teſte Hudſono, unico tantum diſcrimine, *τῷ ἀμύνεσθαι* pro *ἀμύνασθαι*. Sed aliter videtur exſtitiſſe in Codice Dionyſii Hal. qui ita allegat: *ἐν τῷ ἀμύνεσθαι παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες σώζεσθαι.* Omittit is copulam *καὶ* & pronomen *αὐτῷ*, nec diſtinctionem inter *παθεῖν* & *μᾶλλον* agnoſcit, ut quam vere expungendam credidit. Sed quod ad *καὶ* attinet, potuit facile haec particula ex Dionyſii libris excidere. Αὐτῷ ſemper potius abfuerit: nam conſtructio ſine pronomine illo perfacilis atque commoda. Et vix crediderim, ipſum h. l. (qui eſt p. 136) tam multa verba, in quibus tortuoſam adeo, implicatam intricatamque agnoſcit enthymematum conſtructionem, ex memoria citaviſſe, ſed ex libris potius exſcripſiſſe. Quod ſi retinere placeat *αὐτῷ*, minime repugnabo, vix tamen intellecturus cum Scholiaſte *τῷ ἔργῳ*, licet in praecedenti membro habeatur, ſed pertinere il-

lud quoque ad τῷ ἀμύνεσθαι plane ſentiens. Nec cogitaſſe auctorem puto de repetendo ἀπὸ τοῦ κοινοῦ κάλλιστον, cum ſcriberet μᾶλλον ἡγησάμενοι, non magis, quam cum in praecedentibus ἀξιοῦντες. Carebit igitur oratio commode utroque Scholiaſtae ſupplemento. A quo tamen eo ſe ſeduci paſſus eſt H. Stephanus, ut in iſtius gratiam, quaſi haud aliter locus conſtrui poſſet aut capi, in ſecunda editione ſua textum ſic mutaverit, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν, μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ ἐνδόντες σώζεσθαι, contra fidem non tantum Dionyſii Hal. quod vidimus, ſed & Codicum omnium, in quibus tum quoad verba, tum quoad diſtinctionem, pleriſque rectiora exhibet Mſ. Hafnienſis illuſtriſſ. de Roſtgaard, ita nempe: Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνεσθαι, καὶ παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες, σώζεσθαι. GRAMM.

ead. l. 23. Ὡς δειλοὶ) Ὡς ἀκοῦσαι δειλοὶ Mſ. Baſ.

ead. l. 24. Τύχην ἀεὶ) Quod dicit, Thucydidem ſemper τύχην vocare ipſum bellum, minime verum comperietur: ſed hoc tantum, dubios belli eventus τύχην appellare, ſicut Latini *fortunam* vocant. Hic vero cum τύχης quin ſubaudiatur τοῦ πολέμου, minime dubito. STEPH.

ead. l. 29. Μᾶλλον. ἤγουν τοῦ δέους) Scripſiſſe puto μᾶλλον ἢ τοῦ δέους. STEPH. Diſtinctio maxima poſt μᾶλλον, quae etiam in aliis edd. eſt, non poteſt locum habere. Pro ἤγουν Caſſ habet ἢ γάρ.

ead. l. 35. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐνθυμούμενοι) In Caſſ. refertur ad στερίσκειν. Sed non tam ad unum aliquod verbum pertinet, quam ad totum hoc colon. Ac neque ἐνθυμούμενοι, quod hic ἀπὸ κοινοῦ repetendum eſſe dicit, in ſuperioribus eſt, ſed ἐνθυμουμένοις, vel potius, ut omnes Mſſ. & edd. ante Stephanum, ἐνθυμουμένους.

ead. l. 36. Συνεκφορὰν) Potius συνειςφορὰν ab eo ſcriptum fuiſſe crediderim. STEPH. Ita Suidas, Heſychius, & auctor Etym. M. A Caſſ. hoc abeſt, ut & quod mox poſt προϊέμενοι legitur, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐκτήσαντο.

Pag. 386. *l.* 4. Καὶ ὁ σπουδαῖος) In Caſſ. additur, Ὅμηρος. ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπὸ αἴνυται. Eſt in Odyſſ. ρ', v. 322, ubi edd. habent ἀποαίνυται.

ead. l. 8. Τοῦτο οὖν ὁ Περ.) Immo non idem, quod Theognis, ſed potius contrarium Pericles pronuntiat, ut ipſemet Scholiaſtes in praecedentibus fatetur. Videndum igitur, ne hic ſcribi debeat, τούτῳ οὖν τοὐναντίον ὁ Περικλῆς ἀποφαίνεται. STEPHAN. Τοῦτο οὖν ἐναντίως ὁ Περ. ἀποφ. Caſſ. Idem, quod hic,

eſt initium verſus prioris in Aphthonii Progymnaſmatibus c. 8, pro quo edd. Theognidis v. 175 habent ἣν δὴ χρὴ φεύγοντα, quod refertur ad πενίη in diſticho praecedenti.

ead. l. 14. Οὐχ οἱ &c.) Latere ſub hoc loco videtur aliquis librarii error. nam ſi haec dicamus annotata eſſe in iſta Thucydidis verba, ὑμεῖς δὲ, λύπης, quid attinebat de eo, quod manifeſtum eſt, admonere? STEPH. In Caſſ. pro παρόντες eſt περιόντες, & poſt γονεῖς additur λείπει τὸ ἐν ἐκείνοις.

ead. l. 22. Φιλάργυροι &c.) In his verbis, φιλάργυροι γὰρ οἱ γέροντες, reſpicit ad illud τὸ κερδαίνειν. STEPH.

ead. l. 25. Ἐναντίον) Addit Mſ. Baſ. τὸ τεθνεώς. Mox poſt ἀναμφιβόλῳ in eodem erat: οἱ γὰρ ζῶντες πρὸς τοὺς ζῶντας φθονοῦσιν καὶ ἀντιπαλ.... τοὺς δὲ τελευτήσαντας, κἂν ἐχθροὶ τυγχάνωσιν ὄντες, ἐπαινοῦσι.

ead. l. 26. Ἀρετὴ γυναικὸς σιωπωμένη κρύπτεται) Quid hoc ſibi velle putabimus? nam dici itidem poteſt, ἀρετὴ ἀνδρὸς σιωπωμένη κρύπτεται. STEPH. Caſſ. κηρύττεται exhibet pro κρύπτεται. Optime, ad mentem Thucydidis, ut eam exponit Plutarchus, cuius locum annotavit clar. Waſſe. Habet autem ſpeciem quandam verſus, & teſtimonii vetuſti alicuius ſcriptoris, ſine nomine, quemadmodum & aliis locis, laudati. In Roſtg. ad verba Thucydidis γυναικείας ἀρετῆς, adſcriptum erat, ἥτις γυναιξὶν ἀνήκει. ἴσως σωφροσύνην αἰνίττεται.

ead. l. 28. Οὐ γὰρ ἀνδρεία) De hoc illi minime philoſophi aſſentientur, non cadere iuſtitiam aut prudentiam in feminas: multo vero minus ipſae illi hoc concedent, de quibus certe male meretur. Immo vero & ipſae ſuam ſe habere fortitudinem contendent. STEPH.

ead. l. 31. Λείπει τὸ παρὰ, ἵν' ᾖ παρ' οἷς) H. Stephanus in Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 93 putat, non neceſſarium eſſe hic ellipſin ſtatui, & haec ita reſolvi poſſe, οἱ ἔχοντες ἆθλα κείμενα. In Caſſ. hic tantum eſt παρὰ, recenti manu inter verſus ſcriptum. Ab eodem abeſt, quod proxime praecedit ſcholion, μέχρι ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν.

ead. l. 34. Τὸ δὲ λεγόμενον) Intelligit, cum dixiſſet ἡ νόσος, tamen ſubiunxiſſe τὸ λεγόμενον, non ἡ λεγομένη· perinde videlicet ac ſi praeceſſiſſet τὸ νόσημα, non ἡ νόσος. Itidemque Homerum hoc in loco, — νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε Κυανέη· τὸ μὲν οὔποτε &c. cum praecederet νεφέλη, tamen ſubiunxiſſe τὸ μὲν, tanquam praecedente non femineo nomine νεφέλη, ſed neutro νέφος. STEPH. Melius Suidas in voce Θουκυδίδης, qui dicit hoc fuiſſe praecipuum in Thucydide, ἀπὸ τῶν θηλυκῶν

εἰς οὐδέτερα μεταβαίνειν, quod & inter eius idiomata ponit Dionyſ. Halicarn. Atticiſmum agnoſcit Portus, ſed deducit ad Latiniſmum, & *λεγόμενον* dictum putat abſolute pro *λεγομένου*, ut Livius dicit *nuntiatum* pro *cum nuntiatum eſſet*. Vide Fabium Paulinum p. 94. Huds. In Caſſ. praeter annotationem editam hoc inſuper erat: *σχῆμα ἡ νόσος λεγόμενον. τὸ πρᾶγμα δηλονότι*. Idem pro *ὡς πρὸς τὸ νέφος ὑπήντησεν* habet *ὡς π. τ. ν. ἀπήντησεν*. Sic etiam Scholiaſtes parvus Homeri ad l. d. Odyſſ. *π'*, v. 74, idque, ni fallor, uſitatius eſt in hoc genere, quam *ὑπαντᾷν*.

Pag. 387. *l.* 3. Εἰ γὰρ ᾔδεισαν) Haec *εἰ γὰρ ᾔδεισαν* &c. reſpiciunt ad vocem illam Thucydidis *ἀγνοίᾳ*· tanquam Thucydides dicat, quod medici initio curationes & remedia aegrotantibus adhiberent, id ex eo contigiſſe, quod morbum, quo illi laborabant, peſtem eſſe ignorarent. Si enim id ſciviſſent, non fuiſſe aggreſſuros id facere, contagionis metu. Quaſi vero eo tempore timidiores, quam hoc, medici forent, quo multi ad curandos, quos peſte laborare ſciunt, accedere non dubitant. Steph.

ead. l. 5. Μάλιστα τῶν μὴ πρ.) Scholium hoc apponi debet verbis *μάλιστα ἔθνησκον*. Vide Fab. Paulinum p. 98. Huds.

ead. l. 7. Τὴν Περσίδα) Huic expoſitioni praefigenda ſunt haec verba, *τὴν βασιλέως γῆν*. Steph.

ead. l. 9. Τὸ δεινὸν δηλονότι) Quid neceſſe eſt hic nominativum extrinſecus ſumtum ſubaudire, cum *ἡ νόσος*, deinde & *λοιμὸς* praecedat? Idem. Ad ſequentia verba Thucydidis, *καὶ ἔθνησκον πολλῷ μᾶλλον*, in Caſſ. annotatum erat *ἡ κατὰ τὸν Πειραιᾶ*, & *ὅσῳ ἦν πολυάνθρωπος ἡ ἄνω πόλις*· hoc minio & manu vetuſta, illud recenti & atramento.

ead. l. 14. Τοῦ στόματος δηλονότι) Aut librariorum ex errore, corrupte, quamvis in cunctis edd. legitur *στόματος*, pro *σώματος*, aut Scholiaſtes fortaſſe, *τὰ ἐντὸς* legens, de aliis corporis partibus non cogitabat, quam quae proxime memorantur, faucibus nempe & lingua, quas igitur *ἐξηγητικῶς* auctorem nominaſſe hic putaverit. Sed & idem recurrit error haud longe poſt l. 24, ubi M. Fabius Paulinus, criticus eruditiſſimus, qui Praelectiones in hiſtoriam peſtis Thucydideam edidit, putat tranſlatum huc inepte Scholion & repetitum e priore loco, propter voculas *τὰ ἐντὸς* iterum in auctore obvias. Id quod veriſimile quoque arbitror. Gramm.

ead. l. 15. Ὧν εἶπεν) Mox in Caſſ. ad voc. *βράγχος* hoc ſcholion erat: *βράγχος νόσημά τι περιττὸν* (pro *περὶ τὸν*)

βρόγχον, ὃ τὰς σῦς μάλιστα διαφθείρει. Ita fortaſſis etiam in Heſychio voc. βράγχος legendum eſt, pro eo, quod editur, ὅταν ὗς μάλιστα διαφθείρηται. Ariſtoteli quoque VIII Hiſtor. Animal. 21 hic morbus ſuum eſt βράγχος. Suidas βράγχην vocat h. v. & in διάῤῥοια. Sed cum ea ex Ariſtotele deſcripta ſint, non video cur in Suida itidem, ut in Ariſtotele, non debeat legi βράγχος.

ead. l. 16. Οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ) Caſſ. ὅτι καρδίαν οἱ ἀρχαῖοι τὸν στόμαχόν φασι, καὶ καρδιωγμὸν τὸν πόνον τοῦ στομάχου. σῃ. ἡρωϊκῶς ἔτι, vel τι, nam non ſatis aſſequi poteram ſcripturam. Quid ſibi haec poſtrema velint, non intelligo. Suidas in καρδία & στόμαχος eadem habet, ſed ſine ἰατροὶ in καρδία, & ibidem ἔνθεν καὶ καρδιωγμὸς, & in στόμαχος, ἔνθεν καὶ καρδιωγμοὶ, omiſſis ceteris, quae Scholiaſtes addidit.

ead. l. 19. Τῆς δυσεντερίας) Ταλαιπωρία hoc loco idem valet ac κακοπάθεια. *F. P.* HUDS.

ead. l. 21. Ἱπποκράτης) Puto eum reſpicere ad ea, quae Hippocrates VI Aphoriſm. 39 ſcribit: Σπασμοὶ γίγνονται ἢ ὑπὸ πληρώσιος, ἢ κενώσιος. οὕτω δὲ καὶ λυγμός.

ead. l. 24. Μελανίας, οἱονεὶ μολυβδ.) Μελανείας, οἱονεὶ μολιβδοειδές. Caſſ. Pro μετέχον Suidas, & ex eo Phavorinus, in πελιδνὸν habent μεταξὺ, & pro μολυβδοειδὲς, μολιβδόχρουν.

ibid. Τοῦ στόμ.) Haec verba ad locum in princ. h. p. annotata inepte hic a librario repetuntur; quare potius legendum exiſtimo, Θώρακος δηλονότι. *F. P.* HUDS.

ead. l. 26. Ἡ σύνταξις οὕτως) Non eam eſſe, quam putat, verborum ſeriem, (id eſt, in eam ſeriem non eſſe reducenda) oſtendit mea in ipſum Thucydidis locum annotatio. STEPH.

ead. l. 28. Ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ) Ἀπὸ κοινοῦ γάρ ἐστι τὸ, & deinde τὰ δὲ ἄλλα μεταξύ. Caſſ.

ead. l. 31. Καὶ πολὺ) Scribendum καὶ ὁ πολύ. alioqui unus & idem eſſet, qui parum & multum habere diceretur. STEPH.

ead. l. 34. Δυσεντερίας) Hoc verbum affigi debere puto ad vocabulum ἑλκώσεως, cum ſit proprium dyſenteriae exulcerare inteſtina. *F. Paulinus.* HUDS.

ead. l. 35. Κινδύνων δηλονότι) Ἐκ παραδόξου. λείπει δὲ κινδύνων. Caſſ.

Pag. 388. *l.* 6. Ἄλλό τι &c.) Scribo ἀλλά τι ἄνθες· vel, ἀλλ' ἄλλό τι ἄνθες. STEPH. Ἄλλό τι non eſt in Caſſ.

ead. l. 7. Τὸ σχῆμα καιν.) Verendum eſt, (ut monuit Steph. ad Thucydidem) ne in alia quaepiam verba iſtud ab eo fuerit annotatum, nam in iis licet ſit pleonaſmus, nihil tamen και-

ϑεοπρεπές. Sed fortaſſe ad ſequentia pertinet, in quibus novitas quaedam in ſyntaxi. Vide Fab. Paulinum. HUDS.

ead. l. 10. Ἡ ἀνελπιστία τῆς ὑγιείας) Cum τὸ ἀνέλπιστον non ſit nominandi, ſed accuſandi caſus, τὴν ἀνελπιστίαν ſcribere neceſſe habemus. STEPH.

ead. l. 12. Ἡ σύνταξις δὲ οὕτω) Ἡ σύνταξις οὕτω. Caſſ.

ead. l. 14. Ὅτι τὰ προβ.) De hoc ſcholio dixi in iis, quae in haec Thucydidis verba annotavi, ὥσπερ τὰ πρόβατα. STEPH.

ead. l. 16. Ἡ ἀπόγνωσις δηλ.) Ne hic quidem nominativus extrinſecus nobis eſt aſciſcendus. haud enim dubium eſt, quin τοῦτο ſit τὸ ῥηθησόμενον· ut ab eo interdum cum τῷδε ſubaudiri τῷ ῥηθησομένῳ, & cum τοῖσδε itidem τοῖς ῥηθησομένοις, videmus. Verum hic animadvertendum eſt, τοῦτο non minus ad praecedentia, quam ad ſequentia, referri: cum haec, quae ſequuntur, in poſteriore quidem certe periodi parte, ſint eorum, quae dixit, velut ἐπεξήγησις. nam cum verbo προσίοιεν intelligendum eſt ἀπὸ κοινοῦ participium θεραπεύσοντες. at vero qui accedebant θεραπεύσοντες, illi diſcedebant θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι· quae verba apud ipſum Thucyd. expoſui. IDEM.

ead. l. 17. Φιλανθρωπίας καὶ ἀγάπης) Hic quoque peccare videtur in expoſitione nominis ἀρετή. neque enim ἀρετὴ nihil aliud eſt, quam φιλανθρωπία, ſed potius ita vocatur ἡ ἐκ τῆς ἀρετῆς φιλανθρωπία. Niſi potius dicendum ſit, ἡ ἐκ τῆς ἀρετῆς αἰσχύνη, reſpiciendo ad ea, quae proxime ſequuntur, αἰσχύνῃ γὰρ ἠφείδουν σφῶν αὐτῶν. Verum & iſta αἰσχύνη ad φιλανθρωπίαν, ſeu ad φιλανθρωπίας officia, compellere illos dicetur. in hoc enim ipſo ἐφιλανθρωπεύοντο, quod ἠφείδουν σφῶν αὐτῶν, ἐσιόντες παρὰ τοὺς φίλους. STEPH.

ead. l. 18. Ἡ πρὸς) Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 93. Mox καὶ τοὺς θρήνους Caſſ.

ead. l. 20. Τὸν θάνατον) Inepte τὸν θνήσκοντα exponas τὸν θάνατον. In Caſſ. hoc recte referebatur ad vocem praecedentem διαπεφευγότες.

ead. l. 21. Τὴν ἀσθένειαν) Ne ſuſpicemur eum ſcripſiſſe non τὸν πονούμενον, ſed τὸ πονούμενον, utpote exponentem τὴν ἀσθένειαν, vetat expoſitio verborum praecedentium: cum his verbis τόν τε θνήσκοντα eodem modo ſignificari τὸν θάνατον velit. STEPH. Si ſcholion τὸν θάνατον perperam relatum eſt ad vocem θνήσκοντα, quod & ratio, & auctoritas Cod. Caſſ. oſtendit, facile intelligitur, τὸν πονούμενον quoque non recte exponi τὴν ἀσθένειαν, pro τὸν ἀσθενοῦντα. Caſſ. non habet illa τὴν ἀσθένειαν.

ibid. Περιχαρεῖ) Huic voci περιχαρεῖ praefigendae ſunt hae, τῷ παραχρῆμα. nam ut περιχαρεῖ exponitur περιχαρείᾳ, ſic etiam τῇ ἐνεστώσῃ expoſitio ſunt illarum τῷ παραχρῆμα. STEPH. A Caſſ. abeſt hoc ſcholion.

ead. l. 22. Τῆς κουφιζούσης αὐτοὺς) De hoc ſcholio lege, quae annotavi e regione verborum Vallae locum hunc interpretantium. STEPH. Deſcripta ſunt in Notis ad Thucydidem.

ead. l. 24. Τῷ θέρει δηλ.) Ego ita potius verba Thucydidis explicaviſſem, πνιγηραῖς διὰ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους. θέρος γὰρ ἦν. STEPH. Τῷ θέρει λέγει. Caſſ.

ead. l. 25. Ὁσιῶν ὁμοίως) Haud aſſentior illi, non ὁσίων neutro, ſed ὁσιῶν feminino genere ſcribenti, (& in exemplum afferenti iſtum Homeri verſum, Οὐχ ὁσίη κακὰ ῥάπτ. ἀλλ.) quoniam qui ἱερὰ καὶ ὅσια dicit, duo plane ſimilia nomina iungit: at qui ἱερὰ καὶ ὁσίαι diceret, diſſimilia iungeret, non tantum quod diverſi generis ſint, ſed etiam quod ſubſtantivum hoc, adiectivum illud. Adde, quod non ut ἑνικῶς dicitur οὐχ ὁσίη, ita etiam πληθυντικῶς dici οὐχ ὅσιαι poſſet, mea quidem ſententia. STEPH. Homerus Od. π', v. 423, Οὐδ' ὁσίη.

ead. l. 28. Ἀλλοτρίας, ξένας) Fortaſſe non haec tantum, ἀλλοτρίας & ξένας, ſcripſerat, ſed quaedam adiecerat: alioqui certe debuit αἰσχύνεσθαι, dum illam vocem ἀναισχύντους ita exponeret. STEPH. Legibus & inſtitutis Athenienſium vetitum erat, aliquem in alienum ſepulcrum ingerere. ideo impudentiam ſapiebat, morem iſtum non revereri. Vid. Fabium Paulinum p. 533. HUDS. Paulo poſt Caſſ. ad verba τοὺς νήσαντας habet ſcholion: τοὺς ἐπιξυνάξαντας καὶ ἑτοιμάσαντας τὰ τῆς πυρᾶς ξύλα.

ibid. Ἀρχὴ γέγονεν) Poſt haec ad ſequentem vocem ἐπιπλέον in Caſſ. annotatum erat: Διαβολὴν ἐμφαίνει τῶν Ἀθηναίων τὸ ἐπιπλέον κείμενον.

ead. l. 29. Ἐγγυτέραν) Non eſt in Caſſ.

ead. l. 34. Τὸ θεῖον δηλ.) Has voces τὸ θεῖον annotari potius crediderim in iſtas Thucydidis τὸ μέν. nam verbo ἀπεῖργε ſuus eſt nominativus, & quidem duplex. Quamvis autem praeceſſerit non θεῖον, ſed θεῶν φόβος, tamen cum τὸ μὲν ſubaudire τὸ θεῖον conceditur, atque adeo ἀπὸ κοινοῦ quodammodo talis etiam ſubauditio fieri exiſtimatur. Cuius rei exempla tibi in his ſcholiis minime ſunt defutura. STEPH. Scholiaſtes verbo ἀπεῖργε nominativum adiungit τὸ θεῖον, quod nuſquam in textu legitur, ubi nominativus occurrit duplex, θεῶν φόβος & ἀνθρώπων νόμος, ut abſurdum ſit, tertium adhuc

fingere, ad ſupplendam ellipſin, quae hic nulla eſt, praeterquam accuſativi τοὺς ἀνθρώπους. Hoc videntes H. Stephanus atque Aemil. Portus exiſtimarunt motam loco ſuo annotationem hanc, & referendam eſſe vocem θεῶν ad ſequentem proxime articulum τὸ μεν. Miramur Stephani iudicium viri Graece doctiſſimi, qui tamen adeo facile ſibi imponi paſſus eſt a Grammaticis longe indoctioribus. Quos ſi neglexiſſet h. l. non difficulter animadvertiſſet Atticiſmum in iſtis, τὸ μὲν, κρίνοντες &c. queis, partitive poſitis, alterum mox reſpondet membrum: τῶν δὲ ἁμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζων. — Intellexit partitionem Laur. Valla, adeoque haec τὸ μὲν & τῶν δὲ utrinque *partim* vertit, ſecus ac in ſecunda ſua edit. Stephanus. Cepit & recte locum Lucretius, ut ex verſibus ipſius patet, pulcherrimam noſtri hic paraphraſin exhibentibus. Ceterum quod de Atticiſmo diximus, non poſſumus melius, quam eruditiſſimi Fabii Paulini verbis exponere. *Ego*, inquit pag. 561, *arbitror eſſe Atticiſmum non ſolum in illo* τὸ μὲν, *quod reſpicit ad* φόβος θεῶν, *ſed & in voce* κρίνοντες, *quae in caſu nominativo pro genitivo ponitur.* Rectiſſime. Atque pari modo de ſequentibus pronuntiandum, τῶν δὲ ἁμαρτ. οὐδεὶς ἐλπίζων, quae reſpicere dicas ad ἀνθρώπων νόμος, ut adeo bipartita ratio, quae affertur, exegeſin contineat gemini nominativi, qui praeceſſerat. GRAMM.

ead. l. 38. Ὅμηρος &c.) Homeri locum afferens reſpicit ad iſta verba, (quae ideo illi praefigenda potius erant) ἀνθρώπων τε ἔνδον θνησκόντων καὶ γῆς ἔξω δῃουμένης. STEPH. Ex Iliad. α', v. 61. Paulo poſt ad voc. ἔπους in Caſſ. ſcriptum erat ἐκ πυθοχρήστου στίχοι, pro στίχου, puto.

Pag. 389. *l.* 5. Παραθαλ.) Ad ſequens Λαυρίου Roſtg. hoc ſcholion habet: Λαύριον ὄρος ἐν τῇ Ἀττικῇ οὗ μεταλλα ἀργύρια.

ead. l. 10. Ἦλθεν) Scribo ἦλθον· nec dubium eſt, quin ita ſcripſerit, cum intelligendum ſit, οὐ προεχώρησεν αὐτοῖς τὸ ἑλεῖν τὴν πόλιν. Utitur autem hoc verbo cum aliis in locis, tum cap. 58, προὐχώρει δὲ αὐτοῖς οὔτε ἡ αἵρεσις τῆς πόλεως. STEPH.

ead. l. 12. Μέρος τι) Quorſum μέρος τι poni hic dicemus? Haud certe in haec Thucydidis verba πόλισμα ἐπιθαλάσσιον annotavit illas voces, ſed in iſta, τῆς τε γῆς ἔτεμον· docere volens, (quod & alibi docet) cum hoc genitivo oportere ὑπακούειν verba iſta μέρος τι. at vero in fin. c. 57 non τῆς γῆς ἔτεμον, ſed τὴν γῆν ἔτεμον, & quidem πᾶσαν adiiciens, dicit. STEPH.

ead. l. 15. Ὅτι ἀσεβὲς τοῦτο ἐνόμιζον) Aliter, ut opinor, Thucydides ipſe quaeſtionem hanc ſolveret. STEPH. Εἰ δέ τις εἴπῃ Caſſ.

ead. l. 20. Ἡ πόρθησις) Non ſynonyma ſunt ἡ αἵρεσις & ἡ πόρθησις τῆς πόλεως, quod vel tirones norunt. Id quoque animadvertendum ad pag. 393 l. 35. GRAMM.

ibid. Εἰς τὴν Ποτίδαιαν) Ideo videtur εἰς τὴν Ποτίδαιαν, non ἐν τῇ Ποτιδαίᾳ, dixiſſe, quod iungat ἐνταῦθα cum participio ἐπιγενομένῃ. Sed videndum, an non ἐνταῦθα hoc loco eſſe temporis adverbium poſſit. STEPH.

ead. l. 24. Καὶ προσδεχομένῳ μοι) Hic in Caſſ. manu vetuſta adſcriptum erat, ταύτης τῆς δημηγορίας μέμνηται Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγγέλμασι. Eſt ibi pag. 1437 ed. Steph.

ead. l. 37. Μετέσχετε τῆς π. δ.) Deſunt Caſſ.

ead. l. 38. Παραγραφικὸν ἐν δεινότητι) Haec quoque non habet Caſſ.

Pag. 390. *l.* 5. Ἤγουν μεγ.) Dum τοιούτῳ exponeret μεγάλῳ, non animadvertebat, haud poni ἀπολύτως, ſed cum adiectione iſta, ὃς οὐδενὸς ἥσσων οἴομαι εἶναι. pendent enim haec ab illo τοιούτῳ· perinde ac ſi diceretur, τοιούτῳ ὥστε οὐδενὸς ἥσσων οἴεσθαι εἶναι. STEPH.

ead. l. 8. Λείπει ὁ δὲ) Non male fortaſſe diceremus, aut nihil, aut certe non tantum δὲ, ſed ὅμως δὲ, ſubaudiri: hoc ſenſu, *haec mihi quamvis mediocriter tantum, magis tamen, quam ceteris, ineſſe.* Dixit autem μέσως, (inquit) id eſt *mediocriter,* non σφόδρα, id eſt *valde,* διὰ τὸ φορτικὸν, id eſt, *quoniam odioſe dictum hoc fuiſſet.* STEPH.

ead. l. 12. Τοῖς Λακεδαιμονίοις) Cum axioma ac civile monitum quoddam generali loquendi modo proferat Pericles, eius applicationem auditoribus relinquens ſuis, per τοὺς πέλας quoſcunque vicinos denotaverit. Athenienſium autem erat, effata haec modo ad ſe ipſos & vicinos ſibi Lacedaemonios prudenter referre. GRAMM.

ead. l. 13. Τὸν ἐχθρὸν) Scribendum eſt τῶν ἐχθρῶν, cum verbum περιγίνεσθαι genitivo iungatur. Sed quid opus eſt, genitivum hunc extrinſecus arceſſere, cum dictum ſit τοῖς πέλας, & inde ſumere ἀπὸ κοινοῦ vel τῶν πέλας, vel αὐτῶν poſſimus? STEPH. De eo iam ante monuerat in Proparaſc. p. 13.

ead. l. 15. Ἀληθῆ) Ut hic ὀρθὸν eſſe vult ἀληθῆ, ita & l. 26 ὀρθῶς exponit ἀληθῶς. STEPH.

ibid. Παρέχει) Mira videri haec expoſitio poſſit, qua ἔχει

idem, quod παρέχει, valere dicitur: ſed invenitur tamen & alibi, ſi bene memini. atque hoc ſaltem fatendum eſt, alium hic παρέχει potius dicturum fuiſſe. Idem.

ead. l. 16. Ἀντὶ τοῦ παραπλησίοις) Potius (meo quidem iudicio) dicere debuit, ἀξίοις τοῦ μεγέθους τῆς πόλεως· ut quidem cum huius loci exegeſi conveniant, quae ſubiunguntur, δεῖ γὰρ πρὸς τὰς πόλεις καὶ τὰ φρονήματα ἔχειν, id eſt, *oportet enim, quales ſunt urbes, tales etiam ſpiritus gerere;* vel, *pro dignitate urbium magnifice de ſe ſentire.* Steph. Ἀντὶ τοῦ ἴσοις καὶ παραπλησίοις τῷ μεγέθει, & τὰ φρονήματα εἶναι. Caſſ. Παραπλησίοις, ἰσοπάλοις Mſ. Baſ.

ead. l. 18. Ἀμετακινήτους) Explicare maluiſſem ὑφίστασθαι verbo ἀνθίστασθαι, aut ἀντέχειν, quo utitur & c. 65 cum dativo πολεμίοις. Si tamen totius ſententiae ratio habeatur, non alienum eſt ab hoc loco, quod dicit, ἀμετακινήτους εἶναι. Immo etiam convenit cum eo, quod antea dictum a Pericle fuit I, 140, πρὸς τὰς ξυμφορὰς μὴ καὶ τὰς γνώμας τρέπεσθαι. Qui enim ad calamitates ſunt ἀμετάτρεπτοι, dici etiam ἀμετακίνητοι poſſunt. Steph.

ead. l. 24. Ἀντὶ τοῦ παυσαμ.) Suidas in ἀπαλγήσαντας.

ead. l. 27. Τὴν ἀπαγγελίαν) Eſt vero προσποίησις h. l. in Thucydide *aſſimilatio*, ὑπόκρισις, atque id, quod Latini *ſpeciem* appellant, potius quam ἀπαγγελία, ut Schol. reddit. Gramm. Hoc ſcholion non eſt in Caſſ.

ead. l. 28. Καταπεπτωκότας) Magis placeret κατεπτηχότας τῷ φόβῳ. Steph.

ead. l. 32. Ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ) Verba auctoris, ἐν τῷ παρόντι, inepte ſatis interpretatur ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ, cum ſimpliciter χρόνῳ intelligatur. Gramm.

ead. l. 34. Ἀλλὰ μείζ.) Verba haec, ἀλλὰ μείζων δηλονότι, reſpiciunt ad illa, οὐ κατὰ τὴν τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς χρείαν. Steph.

ead. l. 37. Ἄλλοι δὲ τὸ κήπιον) Ante haec verba in Roſtg. erat, τινὲς κήπιον ἤτοι γήδιον. De tonſura, quae κήπιον vocabatur, quaedam habent Hadr. Iunius in Commentar. de Coma p. 536 ed. Roterod. & Salmaſius in Ep. de Coma p. 24.

Pag. 391. *l.* 3. Αὔχημα φησὶν) Αὔχημα ἐκάλουν. Caſſ.

ead. l. 11. Τῷ ἡγεμόνι) Videri poſſit ſcripſiſſe τῷ ἡγεμόνα εἶναι. Steph. In Caſſ. hic locus manu vetuſta minio ita ſcribitur: ᾧτινι τῷ τιμωμένῳ τῆς πόλεως, ὅ ἐστι τῇ ἡγεμονίᾳ (& in margine interiore τῇ δόξῃ) τῆς πόλεως βοηθεῖν ὑμᾶς εἰκός. ἀγάλλεσθε deinde atramento ſcriptum erat.

ibid. Τῇ δόξῃ &c.) Rectior, ut opinor, eſſet iſta huius loci ſcriptura, *ὥσπερ τῇ δόξῃ τῆς πόλεως ἀγάλλεσθε, οὕτω καὶ βοηθεῖν ὑμᾶς εἰκός.* STEPH.

ead. l. 18. Ἀπὸ κοινοῦ) *Κατὰ κοινοῦ* Caſſ. His eadem ſignificatione ſine diſcrimine utuntur Scholiaſtae.

ead. l. 21. Πταίσωμεν) Pro *πταίσωμεν* ſuſpicor ſcribendum *πτήσσωμεν.* Neque enim qui *ἐνδίδωσι*, vel *ὑπενδίδωσι*, dici etiam poteſt *πταίειν*, ſed ideo *ἐνδιδόναι* vel *ὑπενδιδόναι*, quia timet *τὸ πταίειν*. Atque ex hoc *πταίειν* (ſicut ex eius metu) naſcitur etiam illud *πτήσσειν*. nam ita Xenoph. Paed. l. 3, *καὶ εὐτυχοῦντα ἐξυβρίσαι, καὶ πταίσαντα ταχὺ πτῆξαι.* STEPH.

ead. l. 23. Τὸ ἐπίζηλον) Quamvis idem ſaepenumero *ζῆλος* vitium denotet ac *φθόνος*, tamen qui accuratum verborum delectum adhibent ac ſectantur, rectius ea diſtinguunt. Fecit id Thucydides in Periclis oratione hac, verbis quae afferemus: *καίτοι ταῦτα ὁ ἀπράγμων μέμψαιτ' ἄν, ὁ δὲ δρᾶν τι βουλόμενος, καὶ αὐτὸς ζηλώσει· εἰ δέ τις μὴ κέκτηται, φθονήσει.* ubi is, qui *φθονεῖ*, diverſum quid agere ab eo, qui *ζηλοῖ*, innuitur. Parum igitur recte in iis, quae mox ſequuntur, *ὅστις δ' ἐπὶ μεγίστοις τὸ ἐπίφθονον λαμβάνει, ὀρθῶς βουλεύεται*, Scholiaſtes voluit *ἐπίφθονον* ſumi pro *ἐπιζήλῳ*, confundens ita ea, quae ab auctore curatiſſime fuere diſtincta. Etenim orator Athenienſibus vult perſuadere *τὸ δραστήριον καὶ τὸ ὀρθῶς βουλεύειν* eo praecipue argumento, quod invidiam ceterorum provocaſſent, ſcil. *τῶν μὴ κεκτημένων τὴν ἀρχὴν*, qua nunc ipſi (Athenienſes) gloriabantur. Haec autem invidia non *ζῆλος* amplius aut aemulatio appellanda erat. GRAMM.

ead. l. 25. Ἐπεὶ) *Ἐπεί τινες.* Caſſ. nec habet *τὸ ὡς.*

ead. l. 29. Τὴν ἰσχὺν) Deſunt Caſſ.

ead. l. 31. Εἰς τέλος ἐρχόμενα) *Κατορθούμενα* opponit auctor *τοῖς σφαλεῖσιν.* Ergo ut notum ſatis, quid ſit *κατορθοῦσθαι*, non exponenda illa tantum *εἰς τέλος ἐρχόμενα*, potius *εἰς τέλος καλὸν*, h. e. *εὖ πεπραγμένα, καλῶς ἔχοντα.* GRAMM.

ead. l. 32. Ἰδιώτας καλεῖ &c.) Mirum eſt, illum non didiciſſe ex tot Thucydidis locis, *τοὺς ἰδιώτας*, oppoſitos *τῇ πόλει*, non dici *περὶ τῶν ῥητόρων καὶ δημαγωγῶν*, ſed generaliter de omnibus civibus, uniuſcuiuſque res privatas conſiderando, & ſeorſim ab iis, quae ad ipſum reipublicae ſtatum pertinent. STEPH.

ead. l. 33. Ἰδιῶταί εἰσι) *Εἰσὶ* & paulo poſt *εἴρηκε* non habet Caſſ.

ead. l. 38. Λείπει τῶν Λεοντίνων) Deſunt Caſſ. Cetera atra-

mento ſcripta erant, & minio inſuper αἰνίττεται τὰ κατὰ τὸν Ἀλκιβιάδην.

Pag. 392. *l.* 4. Τῷ Σικελικῷ) Σικελικὸν appellat τὸ εἰς Σικελίαν πεμφθέν. STEPH.

ead. l. 8. Οὗ τινος &c.) Scribo, οὗ τινος καὶ Κύρου ὁ Ξενοφ. &c. Alioqui enim cur τὰς ἀναβάσεις, non τὴν ἀνάβασιν, de ſolo Cyro loquens, dixiſſet? STEPH. Βασιλέως λ. τ. Δ. τοῦ ὑ. Ἀ. οὗ Κύρου καὶ Ξενοφῶν τὴν ἀνάβασιν ἔγραψε. Roſtg.

ead. l. 17. Ἄνευ τοῦ κοινοῦ) His verbis ἄνευ τοῦ κοινοῦ exponit adverbium ἰδίᾳ. STEPH. Γράφεται ἰδίᾳ, Πόλις ὄνομα κύριον deſunt Caſſ.

ead. l. 19. Τὸν ἐγγρ.) Fortaſſe τὸν ἐγγραφέντα εἰς τοὺς Ἀθηναίους ab eo ſcriptum fuit pro expoſitione illorum verborum, τὸν γεγενημένον Ἀθηναῖον. STEPH.

ead. l. 28. Μετάβασις) In Caſſ. ad ἀναστήσαντες ſcriptum erat ſcholion διεγείραντες εἰς συμμαχίαν.

ead. l. 32. Τῇ οἰκ.) Immo vero ἡ κατάστασις ſignificare τὴν οἴκησιν non poteſt: nec dubium eſt, quin cum hoc nomine ſubaudiatur genitivus τῶν πραγμάτων· ut perinde ſit, ac ſi τῇ καταστάσει τῶν πραγμάτων dictum eſſet, id eſt *ſtatu rerum.* Quid ſi vero non οἰκήσει, ſed διοικήσει, ſcriptum ab illo fuiſſe dicamus? Valla tamen quam habemus ſcripturam ſequens, interpretatur, *exoſus Argi domicilium.* Ego vero margini haec adſcripſi, *cum ei non placeret habitatio apud Argos*, vel potius, *ſtatus rerum*, *qui erat apud Argos.* verum haec tantum interpretatio poſterior recipienda eſt. STEPH. Caſſ. neque hoc ſcholion habet, neque ea, quae paulo poſt ad ἐπηγάγοντο, & καὶ ἐλληνίσθησαν in edd. leguntur.

ead. l. 36. Οἱ δὲ ἄλλοι Ἀμφίλοχοι βάρβαροι) Οἱ γὰρ Ἀμφίλοχοι βάρβαροι Caſſ.

Pag. 393. *l.* 1. Φίλοις οὖσι δηλονότι Ἀθηναίων) Οἱ πάντες διὰ τὴν μητρόπολιν φίλοις οὖσιν Ἀθηναίων Caſſ. Vitioſe, ut apertum eſt. Si quis putet, legendum eſſe φίλοι εἰσὶν, reſtat quaerendum, quae ſit ſententia verborum διὰ τὴν μητρόπολιν vel, an illa, οἱ πάντες διὰ τὴν μητρόπολιν alio referri poſſint.

ead. l. 5. Μετὰ δὲ τοῦτο) Stephani annotationem in haec verba in Var. Lect. Thucydidis contulit Hudſonus.

ead. l. 10. Ταύτης) Αὐτῆς Caſſ. Locus Dionyſii eſt v. 855.

ead. l. 12. Τὰς τριάκοντα) Fortaſſe ſcripſit ἐς τὰς τριάκοντα δύο πόλεις, referendo ad ἐξῆλθον. niſi forte alius huic loco ſubeſt error. STEPH.

ead. l. 13. Ἀνδραπ. &c.) Verba haec ſcripta eſſe videntur in

N 3

haec Thucydidis, Ἀθηναῖοι δὲ τούς τε στρατηγοὺς ἐπῃτιάσαντο ὅτι ἄνευ αὐτῶν ξυνέβησαν· ut videlicet iis ratio reddatur, cur illos incuſaverint. STEPH.

ead. l. 14. Δηλονότι) In Caſſ. ad principium orationis Archidami manu vetuſta haec ſcripta ſunt: Μέμνηται καὶ ταύτης τῆς δημηγορίας Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγγέλμασι. Vid. ad pag. 389. Ad voc. ὑπολαβὼν haec annotantur: ἀποκριθεὶς, ἢ ὑπονοήσας, ἢ ἐνθυμηθείς.

ead. l. 23. Πρεσβ. πρὸς τοὺς Ἀθην.) Iſta verba expoſitio eſſe videntur illorum, Ἀθηναίοις κοινῶσαι πρῶτον. Neque enim hoc aliter, quam διὰ πρεσβείας fieri poterat. STEPH. A Caſſ. haec abſunt.

ead. l. 25. Διαφόρως) Non dubito, quin ἀδιαφόρως ſcripſerit: ſed miror, cur hoc in iſtum locum potius, quam in alios multos ſimiles, qui praecedunt, annotarit. STEPH. Caſſ. ἀδιαφόρως.

ead. l. 29. Οἱ θεοὶ δηλονότι) Nihil opus erat admonere de ſubaudiendo hoc nominativo θεοὶ, cum eos Archidamus compellet. STEPH. Hoc & plura id genus etiam in Proparaſceue pag. 12 annotavit.

ead. l. 32. Ὁ Ἀρχίδαμος δηλονότι) Abſunt a Caſſ. qui pro iis habet περιεχαράκωσεν. hoc atramento ſcriptum eſt; deinde minio, ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰ ὀρθὰ, & quae ſequuntur.

ead. l. 34. Τὸ δένδρος εὐθεῖαν) Eſt quidem δένδρεσι dativus pluralis tanquam a nominativo ſingulari δένδρος, ſed eo tamen, ut opinor, minime uſitato. STEPH. Vide Stephani Animadv. in Corinthum de Dial. p. 25. HUDS. Ad verba Thucydidis πρὸς τὴν πόλιν Caſſ. hoc ſcholion habet: οὐ διὰ παντὸς τοῦ τείχους, ἀλλ' ἐν μέρει τινί.

ead. l. 35. Φορμὸς γὰρ ψίαθος) Vide Spanhemium ad Ariſtoph. Ran. v. 574.

ead. l. 36. Ὅστις ἐναλλὰξ) Ὅστις, & paulo poſt ἐστὶ non habet Suidas in φορμός.

ead. l. 38. Τὸ ἀνύττειν) Librarii errore ἀνύττειν pro ἀνύειν poſitum hic eſſe credibile eſt. Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 146. HUDS. Euſtathius in Homer. Il. υ', p. 1216: Ἰστέον ὅτι Ὅμηρος μὲν ἀνύω φησὶν ἐν ἕκτῃ συζυγίᾳ. οἱ δὲ ὕστερον Ἀττικοὶ ἀνύτειν φασὶν ἐν τρίτῃ συζυγίᾳ. Auctor Etymol. M. & ex eo Phavorinus: Ἰστέον ὅτι τὸ ἀνύτω καὶ ἀρύτω ἀπὸ τοῦ ἀρύω καὶ ἀνύω γέγονε, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ. Suidas in ἀνύειν· Ἀνύττειν οἱ Ἀττικοὶ, ὅπερ ἡμεῖς ἀνύειν. Caſſ. hic, Οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἄνυσιν ἀνύττειν φασί. in quibus haud

dubie ἄνυσιν perperam pro ἀνύειν ſcriptum eſt, facili errore. Haec omnia confirmant ſententiam Stephani, hic pro τὸ ἀνύττειν legendum eſſe τὸ ἀνύειν. Sed in eo Suidas & librarius Cod. Caſſ. ab aliis abeunt, quod ſcribunt Atticos ἀνύττειν dicere, quod aliis eſt ἀνύτειν. Verum eſt, in Atticis quibuſdam ſcriptoribus etiam ἀνύττειν inveniri. Sed tamen credo rectius eſſe ἀνύτειν. Vide Stephanum in Theſ. Ling. Gr.

Pag. 394. *l.* 1. Το σῖτον οὐδετέρως) Vide, quae annotavi in haec verba Thucydidis, ὕπνόν τε καὶ σῖτον αἱρεῖσθαι. STEPH. Nihil in haec annotavit. Scholiaſtes ſecutus eſt diſcrimen, quod Grammatici inter ὁ σῖτος maſculinum & τὸ σῖτος neutrum ſtatuunt, quorum illud ἀκατέργαστον, ſcilicet frumentum, hoc κατειργασμένον eſſe dicunt, & ἄρτον ac βρῶμα vocant. Ita compluribus locis Euſtathius. Sed vide, quae de hoc diſcrimine ſcribit Stephanus in Theſ. Hic quidem e Thucydide ipſo non oſtendi poteſt, eum potius τὸ σῖτον, quam τὸν σῖτον dixiſſe: nam neque articulum huic nomini addit, & ὁ σῖτος etiam pro *cibo* & *annona* ſumi docet Stephanus. Et ita ſcriptor ἀνώνυμος apud Suidam in αἱρούμενος· Σῖτόν τε αἱρῇ τὸν αὐτὸν ἐκείνοις, καὶ πόμα παραπλήσιον.

ead. l. 2. Οἱ τῶν μισθοφ.) Haec etiam in Suida legi obſervavit clar. Waſſe.

ead. l. 7. Ὄρυγμα) In Caſſ. poſt hanc vocem ſcriptum erat διὰ τεκμηρίου τινὸς ἐρχόμενοι ὑπὸ τὸ χωμάτιον; quae ad ξυντεκμηράμενοι pertinent.

ead. l. 10. Ἀντὶ τοῦ, ἑκατ.) Huic Scholio, ἀντὶ τοῦ ἑκατέρωθεν βάλλεσθαι, alia debere verba praefigi puto: haec videlicet, ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γίγνεσθαι. neque enim dubito, quin illud Scholium pro horum expoſitione afferatur. Nec obſtat, quod eadem ſequuntur, haec ſaltem, μᾶλλον γίγνεσθαι: iterum enim proponuntur aliam ob cauſam, nimirum ut lector de accuſativo, qui cum iſto infinitivo ſubaudiendus eſt, admoneatur. Sic autem ſaepenumero eadem Thucydidis verba bis proponit, quod res diverſae in iis ſint annotandae. STEPH. Διπλάσιον πόνον ἔχειν cogerentur Peloponneſii, Plataeam qui obſidebant, atque iſte labor, non quidem ἐν τῷ ἑκατέρωθεν βάλλεσθαι conſiſteret, ut vult Schol. ſed in eo, quod alterum adhuc aggerem exſtruere neceſſum foret, capto videlicet τῷ μεγάλῳ τείχει. Haec ſponte ſequitur explicatio ex auctoris verbis. Hinc etiam veriſimilem iudico ſententiam H. Stephani, arbitrantis ad ſequentia verba ἐν ἀμφιβόλῳ γίγνεσθαι, notam hanc pertinere, eaque potius, quam quibus ad-

ſcripta eſt, interpretari. Quod ſi non ſufficiat iſta, addas ei velim ingenioſam hanc & opportunam Fr. Porti: ἐν ἀμφιβόλῳ *& in maiore periculo conſtituti. Rationem non affert aperte: ſed ea poſita eſt in verbo* μηνοειδές. GRAMM.

ead. l. 16. Σημείωσαι τὴν σύνταξιν, ἃς βρόχοι περιβάλλοντες) Thucydides: ἃς (ſcil. μηχανὰς) βρόχους περιβάλλοντες ἀνέκλων οἱ Πλαταιῆς. Quid offenderit ſingulare in his verbis Grammaticus noſter, non capio. An voluit βρόχους per hypallagen quarto caſu poni, pro βρόχοι; At hoc minime opus, cum nominativus mox adeſt Πλαταιῆς. Nec ſpeciem quidem figurae verba auctoris habent. GRAMM. A Caſſ. abeſt ineptum hoc ſcholion, & ſolum βρόχους inter verſus σχοινία exponitur.

ead. l. 18. Τὸ προβεβλημένον) Ad ἀπεκαύλιζε in Caſſ. annotatur, ἀπέτεμε τὸ ἄκρον.

ead. l. 20. Ἐπινοίας δῆλον.) Si genitivum iſtum hic oportet ὑπακούειν, idem & aliis pleriſque locis eſt faciendum, cum eadem loquendi forma & in aliis locis occurrat. STEPH. Paulo poſt in Caſſ. ad φακέλλους minio ſcriptum erat φορτία, & deinde atramento, φάκελος, δεσμὸς, φορτίον, καὶ τὸ ταῖς κεφαλαῖς φορούμενον. ἤτοι τὸ φασκόλιον. Sed non puto φασκόλιον idem eſſe, quod φάκελον.

ead. l. 22. Ἔστι γὰρ καὶ αὐτόματος) Intelligit, Thucydidem ideo χειροποίητον adieciſſe, quod etiam φλὸξ nonnunquam ſit αὐτόματος· quo vocare nomine poſſumus eam, cuius ab ipſo Thucydide fit in proxime ſequentibus verbis mentio. Hanc autem velle illum excipere conſtat. quod Valla ut apertius redderet, de ſuo adiecit *dumtaxat.* Vertit enim, *unde tantum flammae excitatum eſt, quantum nemo unquam ad tempus illud inſpexit (dumtaxat) manu & induſtria factum.* Sed ego maluiſſem, *manu (quidem certe) & induſtria factum.* Quin etiam *incendium* libentius dixiſſem. STEPH.

ead. l. 25. Ὀλίγου &c.) Quaſi vero qui ἐλαχίστου dicit, non plus dicat, quam qui ὀλίγου. IDEM.

ead. l. 29. Οἱ διελόντες) De hac diviſione quid mihi videretur, dixi in iis, quae in titulum illum annotavi ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΤΩΝ ΕΙΣ ΟΚΤΩ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ. IDEM.

ead. l. 32. Ἡ Σπάρτωλος προπαροξύτονον) Non habet Caſſ.

Pag. 395. *l.* 1. Ὑπεχώρουν) Iſtud ὑπεχώρουν expoſitio eſſe videtur (ut ad Thucydidem dixi) verbi ἐνεδίδοσαν. Nam qui ὑποχωρεῖ, is ἐνδίδωσι, & non ἀντέχει, ut ipſe interdum loquitur: ceteri autem ſaepe pro illo ἐνδιδόναι dicunt οὐχ ὑπο-

μένειν. utiturque his verbis & iſte ſcriptor II, 81, ubi & ἐνδόντας eadem de re dictum habemus. Ita enim ibi, καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι ὡς εἶδον αὐτοὺς ἐνδόντας, οὐκέτι ὑπέμειναν, ἀλλ' ἐς φυγὴν κατέστησαν. STEPH.

ead. l. 3. Συμφέρειν) Συμφέρον Caſſ.

ibid. Τὸ δὲ δοκοῖ τρίτης συζυγίας) Miretur quiſpiam non immerito, cur haec addiderit, cum dici de illo Thucydidis loco non poſſit. Videndum igitur, an non ſcribendum ſit τὸ δὲ δοκοῖ ἐστι καὶ τρίτης συζυγίας. Verum & aliud mirabitur in hac ſcriptura, ſicut in altera, qui non multum in Graeco ſermone erit exercitatus, quomodo poſſit etiam tertia coniugatio circumflexorum (nam de iis intelligendum) ſuum δοκοῖ habere. Sciat igitur, hoc δοκοῖ eſſe a nomine δοκὸς, *trabem* ſignificante: atque huius verbale nomen δόκωσις apud Heſychium exſtare. STEPH. Haec non ſunt in Caſſ.

ead. l. 5. Ἕκαστος ἦλθεν) Expoſitio haec ad pleroſque alios locos, in quibus idem loquendi genus occurrit, tibi eſt profutura. STEPH. Ἀνελόμενοι in Caſſ. exponitur ἀναλαβόντες.

ead. l. 9. Τῆς Κορίνθου δηλονότι) Pro his Caſſ. habet ὅτι Ἀμπρακιῶται ἄποικοι Κορινθίων.

ead. l. 11. Μὴ νομίζοντες) Intellige, μὴ νομίζοντες, non pro *non exiſtimantes*, ſed pro eo, quod Latini dicunt, *in more non habentes*: ut Theſproti ἀβασίλευτοι ideo vocentur a Thucydide, *quoniam patrius illorum mos non eſt, reges habere, ſed tantum* ἡγεμόνας & ἄρχοντας. Quoniam autem alia alibi erat eorum, qui ἡγεμόνες, nec non eorum, qui ἄρχοντες dicebantur, poteſtas, atque adeo non una eſt horum nominum ſignificatio, debuit de hac re aliquid adiicere. STEPH.

ead. l. 20. Χώρα δηλονότι) Abeſt a Caſſ. in quo haec manu vetuſta minio ſcripta leguntur: Ὅμηρος, Τρῶες μὲν κλαγγῇ, οἱ δ' ἄρ' ἦσαν σιγῇ, & ſub his, τὸ τὸ περιττὸν κεῖται. Eſt ex Il. γ', v. 2 & 8, in quo legendum eſt ἴσαν, ut in Homero, idque ad ῥύμη, vel αὐτοβοεὶ, poſterius autem ad τὸ στρατόπεδον referendum puto. Nam & ſic VI, 64 dicit στρατόπεδον καταλαμβάνειν, & III, 33 στρατόπεδον ποιεῖσθαι, non addito articulo τό.

ead. l. 21. Ἄξιοι κριν.) Male hic ἀξιούμενοι exponit ἄξιοι κρινόμενοι, cum non aliud hic ſonet, quam νομιζόμενοι, ut quidem hoc verbum in vulgari ſignificatione accipitur. STEPH.

ead. l. 22. Βοῇ μόνῃ &c.) Vid. Suid. in voce αὐτοβοεί. HUDS.

ead. l. 25. Ἤγουν, φυγ.) Talis expoſitio & alibi apud hunc occurrit: ubi, ſicut & hic, de ea dubitari poteſt. STEPH.

ead. l. 29. Ἀντὶ τοῦ &c.) Scripſiſſe illum arbitror, εἰς ἀντιπαράταξιν πλέοντας· intelligentem, praepoſitionem ἀντὶ, quae huic participio πλέοντας praefixa eſt, ſonare εἰς ἀντιπαράταξιν. STEPH.

ead. l. 32. Τὸν Κρισαῖον φησὶ) Τὸν Κρισαῖον. ἔστι δὲ πορθμὸς ἀμφίγειος θάλασσα. Caſſ. Idem habet Suidas in πορθμός.

ead. l. 37. Ἦν γὰρ καὶ ἐν) Ἦν γὰρ ἐν, & paulo poſt τῆς κουρᾶς τῆς ἄχρι Caſſ. Articulus τῆς etiam repetitur in Suida v. ἐν χρῷ. ſed pro ἦν γὰρ ἐν, idem habet οἷον ἐν. Utrumque recte. Quod autem hic eſt ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κ. ille habet ἀπὸ τῆς κ. Nam quod in ed. Kuſteri omittitur ἀπὸ, id operarum typographicarum vitium eſt.

Pag. 396. *l.* 5. Συμβουλευόντων) Si συμβουλευόντων ſcripſiſſe illum putemus, etiam παραγγελλόντων legiſſe exiſtimabimus. Alioqui certe παραγγελλομένων voce itidem paſſiva συμβουλευομένων exponi debuiſſe conſtat. Potius tamen tam activam, quam paſſivam, vocem aliis exponi debere verbis dico. Eundem certe uſum illius paſſivi participii habemus & II, 89, τά τε παραγγελλόμενα ὀξέως δέχεσθε. STEPH.

ead. l. 6. Τῶν στρατηγῶν) Non dubito, quin aliter ſcriptus ab eo locus hic fuerit: cum minime credibile ſit, eum vocabulum κελευστῶν voluiſſe περὶ τῶν στρατηγῶν quoque intelligi. IDEM. Fortaſſis per compendium ſcriptum fuerat τριηράρχων, unde oriri potuit στρατηγῶν. Suidae κελευστὴς eſt τριήραρχος, πρωρεύς. dicitur enim τριηράρχης & τριήραρχος.

ead. l. 10. Τὸ ἐμπόριον) Πᾶν ἐμπόριον Caſſ. Sic etiam p. 322.

ead. l. 11. Παρὰ τὸ ἐπιν.) Cum dicit παρὰ τὸ ἐπινήχεσθαι αὐτὸ τῇ θαλάσσῃ, oſtendit, ſe a verbo νεῖν id deducere: ſed cur non potius ἀπὸ τῶν νεῶν id derivatum dicemus? STEPH.

ibid. Παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τὰς ὁλκάδας) Suidas in ἐπίνειον.

ead. l. 16. Κατὰ ἐμπειρίαν) Κατ' ἐμπειρίαν Caſſ.

ead. l. 21. Σχεδὸν σταδίους χιλίους) Diſtabat Cydonia (ut dicit Strabo) aequali ſpatio a Cnoſſo & Gortyne, ad octingenta circiter ſtadia. HUDS.

ead. l. 35. Ὁ ἄνεμος) Potius utendo accuſandi caſu dicendum erat τὸν ἄνεμον, & τὴν ἐν κύκλῳ τάξιν τῶν νεῶν. STEPH. Videtur non incommode ſuppleri poſſe aliquid, v. g. οἷα, vel ταῦτα δὲ ἦν ὁ ἄνεμος.

ead. l. 37. Διὰ τοῦ ἀν. στρατ.) Iſta verba, διὰ τοῦ ἀνέμου, quid hic agunt? videntur certe ex alio ſcholio irrepſiſſe. STEPH.

Pag. 397. *l.* 1. Νικηθέντας κατὰ κράτος) Scribo νικηθὲν κατὰ κράτος. IDEM. Sic Caſſ. & ipſe Thucydides.

ead. l. 6. Ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δίκαιον) Non ſolum illud δίκαιον repetere ἀπὸ κοινοῦ oportet, ſed ſimul etiam infinitivum νομίσαι. Ac fortaſſe ita ſcripſit, ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δίκαιον νομίσαι. STEPH. Ἀπὸ κ. δ. τ. δίκαιον εἶναι. Caſſ.

ead. l. 9. Ὡς ἐπιπολὺ) Ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. Suidas in τὰ πολλά.

ead. l. 13. Μάχωνα) Μαχάονα Caſſ. ut plerique Mſſ. II, 83.

ead. l. 14. Τῆς παρασκευῆς δηλ.) Τῆς παρασκευῆς τοῦ πολέμου δηλονότι. Caſſ.

ead. l. 17. Τὴν πεῖραν) Quomodo τὴν ἀξίωσιν ſignificare τὴν πεῖραν perſuadere nobis poterit? Immo vero ne ipſe quidem, ut opinor, iſtud perſuaſum habuit: neque tamen ullum vocabulum in mentem venit, quod illius nominis expoſitioni conveniat, & ſcriptura ad iſtud accedat. STEPH.

ead. l. 18. Γράφεται τῶν ἐναντίων) Non habet Caſſ. nec in Mſſ. Thucydidis ulla varietas ſcripturae eſt. In Caſſ. ſuper ἐναντιων aliquid ſcriptum erat, quod videbatur eſſe νεῶν· nam atramentum ita evanuerat, ut non ſatis legi poſſet. Sed ſi νεῶν eſt, non tam pro varia lectione habendum eſt, quam pro ſupplemento ſubſtantivi, quod hic deſiderari putabat, qui id ſcripſit, ex ipſo Thucydide, qui c. 88 & 89 dicit πλῆθος νεῶν.

ead. l. 21. Ἐν τῇ πεζομαχίᾳ) Poterat, & quidem rectius, dicere ἐν τῷ πεζῷ, ipſum Thucydidis vocabulum retinendo: quem animadvertendum eſt dicere ἐν ἐκείνῳ, non ἐν τούτῳ. alioqui enim videretur intelligi debere ἐν τῷ ναυτικῷ, quod propinquius eſt. STEPH.

ead. l. 24. Ἡμᾶς) Scribendum ὑμᾶς, ut apud Thucydidem legitur. ubi ἡμᾶς locum habere non poſſe oſtendit praecedens verbum παρέχετε. Sed & εἰ μὴ μέλλοντας, aptius (meo quidem iudicio) ſcriberetur. IDEM. Ἡμᾶς ἄλλως ἢ μέλλοντ. Caſſ.

ead. l. 27. Δηλονότι οἱ Ἀθηναῖοι) Deſunt Caſſ.

ead. l. 28. Παρέλκει Ἀττικῶς) Παρέλκεται κατὰ συνήθειαν Ἀττικήν. Caſſ. Sed παρέλκει longe uſitatius eſt.

ead. l. 33. Τὸ ἐμβάλλειν καὶ διασχ.) Vide ad Schol. p. 328.

ead. l. 34. Ὑποχωρ.) Etiam ἀνακάμψεις exponitur in Caſſ.

ead. l. 35. Τούτων μὲν οὖν ἐγὼ τὸ ἐπιχ.) Immo vero verba haec ſunt tantum illius epicherematis clauſula: at initium ſumit ab his, τὸν δὲ ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἑκὼν εἶναι ποιήσομαι, οὐδὲ πλ. &c. STEPH.

Pag. 398. *l.* 2. Καὶ συμφέρον &c.) Malim, τὸ καὶ συμφέρον ὂν τοῖς μετ. IDEM.

ead. l. 6. Ἐσωτέρω τῶν ὁρίων) Fortaſſis ἐσ. τῶν Ῥίων. Vide ad Thucydidem II, 86.

ead. l. 13. Βοηθείας δηλονότι) Sicut hic cum ἐρήμῳ ſubaudit genitivum βοηθείας, ita pag. 395 l. 17 ἐρήμην eſſe dicit ἔρημον φυλάκων, itidemque pag. 336 in nomen ἐρημίαν annotat συμμαχίας δηλονότι. STEPH.

ead. l. 14. Τὴν οἰκείαν δηλ.) Immo vero γῆν generaliter dicit Thucyd. & eo modo, quo dici ab aliis ſolet, hoc ipſo loquendi genere utentibus, πλεῖν παρὰ τὴν γῆν. STEPH.

ead. l. 15. Ὡσανεὶ) Scribendum ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, ſicut alibi ſcriptum invenitur: pro eo, quod Latini his verbis ſignificant, *perinde ac ſi diceret*. IDEM. Sic & ante in Proparaſceue pag. 7. Caſſ. ὡσεὶ pro ὡς εἰ.

ibid. Μίαν κατακολουθοῦσαν τῇ ἑτέρᾳ) Suidas in ἐπικαίρως. ubi vide Portum & Kuſterum.

ead. l. 16. Δηλοῖ) Καλεῖ Caſſ.

ead. l. 17. Ὡσανεὶ) Hic certe eodem ſcribendum modo fuerit, ὡς ἂν εἰ ἔλεγε. STEPH.

ead. l. 18. Τὸ δὲ σημείου, ἀντὶ τοῦ μιλίου) Omnino explodenda eſt iſta prior expoſitio, & poſterior recipienda, etiamſi eam tanquam minus certam afferat. Vel ex eo autem iudicare poſſumus σημείου illam priorem expoſitionem non admittere, quod vox iſta apud eos tantum, qui multo Thucydide poſteriores fuerunt, illa in ſignificatione inveniatur: niſi forte meo Graecae linguae Theſauro adiici aliquod exemplum ex magis etiam antiquo ſcriptore quopiam potuit. IDEM. Verba Stephani nonnihil obſcuritatis habent. Sed hoc vult, recipiendam eſſe expoſitionem, quae continetur his verbis Scholiaſtae δύναται δὲ λέγειν καὶ τὸ σύνθημα. Hanc illius mentem fuiſſe liquet e Theſ. Ling. Gr. in quo inter alia loca, in quibus σημεῖον eſt *ſignum pugnae*, & hunc, & alium e lib. III, c. 91, profert, ubi Scholiaſtes ἀπὸ σημείου exponit ἀπὸ συνθήματος. Sed quo pertinere dicemus illa, τὸ δὲ σημείου, ἀντὶ τοῦ μιλίου; Nihil ſane huc pertinent, & credibile eſt, ea ab aliquo, qui ſciebat ea, quae σημεῖα dicuntur, id eſt, *lapides*, ſive *miliaria*, a Graecis recentioribus etiam μίλια vocari, huc adſcripta eſſe, quamquam plane ab hoc loco aliena. In Caſſ. hoc ſcholion ita legitur: οὐ δεηθέντες πολλῶν σημείων, ἀλλ' εὐθὺς ποιοῦντες ὅπερ ἐδόκει. Cetera deſiderantur.

ead. l. 23. Μέτωπον τῆς νεώς) Suidas in μέτωπον.

ead. l. 27. Ἀντὶ τοῦ ὀκεῖλαι αὐτὰς ἐποίησαν) Thucydides: ἐξέωσάν τε πρὸς τὴν γῆν ὑποφευγούσας καὶ διέφθειραν, ſcil. τὰς ναῦς. Hic manifeſte diſtinguuntur ἐξωθεῖν & διαφθείρειν, quorum hoc conſequens habendum prioris. Recte interpretatur

τὸ ἐξέωσαν Scholiaſtes, πρὸς τὴν γῆν ὀκεῖλαι ἐποίησαν. Non itidem poſterius verbum διέφθειραν, exponens h. m. ὀκεῖλαι αὐτὰς ἐποίησαν. Ita, ſi ipſum audiamus, ſynonyma plane erunt ὀκέλλειν, ἐξωθεῖσθαι, διαφθείρεσθαι, quoties de navibus uſurpantur. Coniuncta ſaepius eſſe & ſe invicem ſequi haec πάθη, non diffiteor: attamen non ſunt confundenda. Hoſtis perſequens ἐξωθεῖ, navis ὀκέλλει nonnunquam ſine inſigni damno, cum autem διαφθείρεται, quis non putet ἐξοκείλασαν naufragium feciſſe, vel διαλυθεῖσαν, vel καταδυομένην, vel alio modo affectam? Hinc in proeliorum navalium deſcriptione frequentiſſimi uſus τὸ διαφθείρειν. Noſter II, 92, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι . . . τὰς ἑαυτῶν (ναῦς) ἀφείλοντο, ἃς ἐκεῖνοι πρὸς τῇ γῇ διαφθείραντες, τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο. Interpretes Latini vulgari verbo *corrumpere* hic utuntur, Enenckelio potius videtur *demergere*, cui & nos adſtipulamur, ulteriorem expoſitionem horum alii argumento reſervantes, cum vix quidquam ſufficiens afferant, qui de nautica re veterum & militia navali commentarios edidere. GRAMM. Scholion, quod recte impugnat vir clariſſ. abeſt a Caſſ. Ad ἐξέωσαν haec tantum in eo annotantur, ὀκεῖλαι ἐποίησαν.

ead. l. 28. Ἐξέκλιναν τῆς προκειμένης ὁδοῦ) His non exponitur τὸ ἐξένευσαν. Videntur potius pertinere ad ἐξέωσαν.

ead. l. 29. Ταύτῃ οὕτως) In Caſſ. nihil eſt eorum, quae hic in edd. leguntur.

ead. l. 31. Ἐλλιμενίζουσαι. ἄλλη ἀρχή, τό, καὶ ἴσχουσαι) Non liquet, quid ſignificent haec verba ἄλλη ἀρχή· niſi fortaſſis volunt indicare hinc inchoari narrationem alterius pugnae. A Caſſ. abſunt illa ἄλλη ἀρχή, τὸ καὶ ἴσχουσαι, & ἔχουσαι τὰς πρώρας cet. referuntur ad ſequentem vocem ἀντίπρωροι, ad quam quae annotantur in edd. in illo Cod. non comparent.

Pag. 399. *l.* 3. Ἡ περὶ τὴν ὁλκάδα καταδῦσα) Deſunt Caſſ.

ead. l. 4. Λακωνικὸν τὸ φρόνημα τοῦτο) Vocabulo utitur, quod Lacedaemonii viri ingenio optime convenit, cum dicit, Λακωνικὸν τὸ φρόνημα τοῦτο. Sed cur potius unum mortis genus, quam alterum, timuiſſe hunc, & manus ſibi ideo tantum attuliſſe, ut unius metu ſe liberaret, dicemus? id eſt, timuiſſe potius, ne ab hoſtibus interficeretur, quam ne a mari abſorberetur? Nam vel Homerus genus hoc mortis terribile nobis prae quovis alio reddit: ſi quidem Syneſio credimus, quendam eius verſum afferenti, & ex eo iſtud probare conanti. Fuſe autem de verſu illo differui in quodam meorum Schediaſmatum. STEPH. Ineditorum nimirum. Syneſius

Epiſt. IV affert hunc verſum Homeri de Aiace Oilei: Αἴας δ' ἐξαπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ. Is Odyſſ. δ', 511, ita legitur: Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐ. π. ἁ. ὕ. ubi Euſtathius annotat, veteres interpretes tradere, eum in nulla Homeri ἐκδόσει legi, atque ideo mirari, cur Ariſtarchus oblitus fuerit eum obelo notare. De hoc loco Scholiaſtae agit etiam Stephanus in fine Proparaſceues.

ead. l. 5. Ἀξιοῦν) Ἀξιῶσαι Caſſ.

ead. l. 6. Ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς τροπῆς) Vide Stephanum ad hunc locum Thucydidis. Ἡ σύνταξις οὕτως· ὡς νενικηκότες ἕνεκεν τῆς τροπῆς περὶ τῶν νεῶν, ἃς πρὸς τῇ γῇ διέφθειραν addit Mſ. Baſ.

ead. l. 7. Ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν νύκτα) Immo vero ὑπὸ νύκτα hic, ſicut & alibi, non dubito quin id ſit, quod a Latinis *ſub noctem* dicitur, utentibus praepoſitione, quae illi Graecae reſpondet. Steph. Adde huc, quae in Append. ad Scripta al. de Dial. Att. ſcribit pag. 93; ubi etiam de ellipſi praepoſitionis διὰ, de qua Scholiaſtes in praecedenti annotatione, agit.

ead. l. 9. Ἰσχύειν τοὺς Ἀθηναίους) Non ἰσχύειν tantum, ſed ὑπερισχύειν verbo Thucydidis ἐπικρατεῖν ſignificatur: ideoque non illud, ſed hoc, ſcriptum fuiſſe ſuſpicor. Steph. Non habet hoc ſcholion Caſſ.

ead. l. 10. Ὑπηρέσιόν ἐστι τὸ κῶας) Nonnulla aliter, atque hic leguntur, habet Suidas in ὑπειρέσιον, & ὑπηρέσιον. Vide ibi Kuſterum, & Iungerm. ad Pollucem X, 40.

ead. l. 14. Εἰς τὰ Μέγαρα δηλονότι) Deſunt Caſſ.

ead. l. 17. Φρυκτοί εἰσι λαμπάδες) Ante haec verba Caſſ. habet, λαμπάδες πολεμίους δηλοῦσαι.

ibid. Λαμπάδες) Vide Suidam in voce, & Lipſium de Militia Rom. l. 5, Dial. 9. Huds.

ead. l. 18. Τύλων) Suſpectum eſſe poſſit hoc vocabulum τύλων, niſi quampiam illi praeter vulgares ſignificationem demus. Fortaſſe autem aliquis de tomento, quo culcitra infercitur, (aut, ſi mavis, quod culcitrae infercitur) intelligendum putet. Steph. Apud Suidam ξύλων legitur. Huds. In Stephani coniectura primum non intelligo, quis poſſit eſſe uſus tomenti, quo culcitra infercitur, ad faces: deinde, ſi de eo ſcripſiſſet Scholiaſtes, non τύλων, ſed τυλῶν potius, ſi tamen τύλη eſt *tomentum*, dicturum fuiſſe puto. Τύλον apud Ariſtophanem Acharn. 552 a Scholiaſte exponi *clavum ligneum*, & in loco Polybii apud Suidam pro *clavo* ſumi, atque etiam Heſychium τύλον, αἰδοῖον, & ξύλον interpretari, ipſe Stepha-

nus in Theſ. Ling. Gr. annotavit. Arrianum quoque II de Exped. Alexandri 3 *τύλον* vocare *paxillum*, ſive *clavum* per temonem traiectum, obſervarunt alii. Haec ſignificatio vocis *τύλος* an ad hunc locum Scholiaſtae accommodari poſſit, videbunt alii. In *ξύλων*, quod Suidas voc. *φρυκτοὶ* habet, nihil difficultatis eſt.

ibid. Ἅς τινὲς) Ἅς τινας Caſſ. & Suid.

ead. l. 20. Ὡς ὅτι δεῖ προφυλάξασθαι) Πρὸς τὸ δεῖν προφυλάττεσθαι Mſ. Baſ.

ead. l. 22. Αὐτοῖς) Deeſt Mſ. Baſ. Caſſ. & Suid.

ibid. Πάλιν τὰ τῶν) Πάλιν διὰ τῶν. Suidas. Huds. Mſ. Baſ. & Caſſ. Mox ὅτε μὲν & ὅτε δὲ Mſ. Baſ.

ead. l. 24. Ἠρεμοῦντ.) Suid. ἠρεμοῦντας. Praefero ἐρημοῦντες.

ead. l. 25. Δηλοῦντες τὸν φόβον) Haec abſunt a Caſſ. a Suida & haec, & praecedentia τοὺς φρυκτούς.

ead. l. 29. Μέλλουσιν ἐσπλεῖν) Scribo μέλλειν ἐσπλεῖν, ut ad Thucydidem admonui. Steph.

ead. l. 30. Μετὰ βοῆς συνδραμόντες) Deſunt Caſſ.

Pag. 400. *l.* 15. Ἀπαιτῆσαι) Hic, ubi Thucydides de Perdicca rege Macedonum, & eius fratre Philippo agit, in Caſſ. haec ſeries generis regum Macedoniae erat:

Γένος Τημενιδῶν
Ἀλέξανδρος

Περδίκκαν	Φίλιππον
Ἀρχέλαον	Ἀμύνταν
	Φίλιππον
	Ἀλέξανδρον. τὸν μέγαν, ὃς τὴν Περσῶν δυναστείαν κατέλυσεν.

ead. l. 18. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἦγε) Verbum ἦγε repetendum ἀπὸ κοινοῦ cum iis, quae haec praecedunt, verbis, *καὶ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις·* nec non cum iſtis, quae ſequuntur, *καὶ ἡγεμόνα Ἄγνωνα*. Steph.

ead. l. 21. Στράτευμα δηλονότι) Ante haec verba Mſ. Baſ. habet ἐπάγεται.

ead. l. 23. Ἐθνῶν) Γένη ἐθνῶν Mſ. Baſ.

ead. l. 26. Λήγει) Καταλήγει Caſſ.

ead. l. 34. Ἐμποδίζον) Τὸ ἐμποδίζον Caſſ.

ead. l. 37. Λεῖα, τὰ λιτὰ) Omnia αὐτολεξεὶ habet Suidas.

Pag. 401. *l.* 4. Ὅπερ καὶ νῦν ἐν Ῥωμαίοις) Niſi ὅπερ in ὥσπερ mutetur, vel γίνεται, vel aliud huiuſmodi verbum deeſſe videri poterit. Illud autem γίνεται vel poſt νῦν, vel poſt ἐν Ῥω-

μαίοις collocari poterit. Steph. Haec appendix huius annotationis in Caſſ. manu recenti atramento ſcripta erat: cetera vetuſta, & minio.

ead. l. 6. Πλέον) Μᾶλλον, & paulo poſt *λαβεῖν, ἤπερ δοῦναι.* Caſſ.

ead. l. 7. Τῇ *τῶν Σκυθῶν*) In Caſſ. ad hunc locum Thucydidis adſcriptum eſt: *περὶ Σκυθῶν τοῦτο καὶ Ἡρόδοτος λέγει.*

ead. l. 9. Ἀλλ' *ὑπερβάλλουσι δηλονότι*) De Thracibus ita auctor: *οὐ μὲν οὐδ' ἐς τὴν ἄλλην εὐβουλίαν καὶ ξύνεσιν περὶ τῶν παρόντων ἐς τὸν βίον ἄλλοις ὁμοιοῦνται.* Quibus gloſſam adſcribit Scholiaſtes: *ἀλλ' ὑπερβάλλουσι δηλονότι.* Dicas Thracem fuiſſe natione hunc Grammaticum, qui audacter adeo, ut civibus ſuis gloriam vindicaret, in contrarium ſenſum vertere conatus auctoris verba. Ea enim certe ne comparandos quidem, h. e. inferiores eſſe ceteris nationibus ſollertia atque prudentia Thracas innuunt. Unde &, qui liberius ſolet transferre, Vitus Winſemius h. l. *conſilio & prudentia in rebus ad vitam neceſſariis ab aliis longe vincuntur.* Ablancurt. *Pour l'eſprit & la conduite ils ſont fort au deſſous des autres.* Forte etiam non *ἀλλὰ,* ſed *ἄλλοι* ſcripſerit annotationis auctor, hoc modo: *ἄλλοι ὑπερβάλλουσι δηλονότι* (nempe *τοὺς Θρᾶκας.*) Gramm.

ead. l. 11. Σίντων καὶ) Ad *ἄρας,* quod paulo ante haec verba in Thucydide legitur, in Caſſ. explendae ellipſeos gratia annotatur *τὸ στράτευμα.*

ead. l. 21. Κατὰ *διέξοδον*) Sic & alibi aliud ab Herodoto referri ait *κατὰ διέξοδον.* De quo loquendi genere aliquid in Proparaſceue dixi. Steph. Pag. 26. De hac re in lib. IX Herodoti non multum relatum eſt, niſi quod Alexander ibi c. 44 dicit, ſe vetuſta origine Graecum eſſe. Quod autem hic ſcribit Thucydides, Temenidas, Alexandri maiores, Macedonia potitos fuiſſe, id multis exſequitur Herod. VIII, 137.

ead. l. 23. Ἡρόδοτος) Non Ἡρόδοτον, ſed Ἡρόδορον, hunc grammaticum alicubi nominatum inveni. Steph. Grammaticum hic deſignari ſatis apparet. Sed is Ἡρόδωρος eſt, non Ἡρόδορος. Caſſ. Ἡρωδιανός· quod verum puto. Idem nomen etiam pag. 377 corruptum erat. Καὶ Ἠδῶναι. οὕτως Ἡρόδοτος abſunt a Mſ. Baſ.

ead. l. 25. Οἱ *κάτω Μακεδόνες*) Qui ſint Macedones *οἱ κάτω,* & qui *οἱ ἄνω,* ex iis, quae l. 16 ſq. dicta ſunt, diſcimus. Steph.

ead. l. 30. Ἀντὶ *τοῦ περικλείοντες*) Cur paſſivum verbum *περικλειόμενοι* activo *περικλείοντες* ab eo exponi dicemus? Po-

tius certe videndum eſt, an non hoc περικλείοντες in περικλεισθέντες mutare debeamus. STEPH. Thucydides: ὑπὸ δὲ πλήθους περικλειόμενοι. Scholiaſtes: ἀντὶ τοῦ περικλείοντες· οἱ Θρᾷκες δηλονότι. Annotatio gemino inſignis vitio, & falſitate utrinque laborans. Stephanus alterum curare tentavit, coniiciendo περικλεισθέντες legi debere pro περικλείοντες, alterum vero neglexit. Non capio certe aut aſſequor, quomodo intellexerit locum Scholiaſtes, omnium minime obſcurum. Quod ſi maxime περικλεισθέντες ſcripſerit, (quod ineptum ſatis foret, praeſens ſcil. particip. paſſ. per aoriſtum paſſ. exponere,) fallitur tamen nominatim addendo Θρᾷκες, cum ab eorum numeroſo agmine *circumventi* (περικλειόμενοι) dicantur Macedones, non ab his illi. GRAMM.

*ead. l.*38. Οἰνιὰς) Singulariter exprimit nomen urbis Οἰνιὰς, contra omnium antiquorum conſenſum, qui pluraliter eam appellant Οἰνιάδαι. Palmerius III Graec. Ant. 8. Adde Gronovium ad Liv. XXVI, 25. *Dragameſto* recentioribus temporibus dictam fuiſſe, etiam Ortelius annotavit e Sophiano. Caſſ. nec hoc, nec ſequens de Dolopia ſcholion habet.

Pag. 402. *l.* 2. Ἐξ ἀνατ.) Haec verba ſuſpicionem mihi movent, vocabulum illud Ἀνόβλαχα mendoſe ſcriptum eſſe: ac eum ita id ſcripſiſſe, ut eius a voce ἀνατολη deductio agnoſceretur. STEPH.

ead. l. 8. Ὁ γὰρ Ὅμηρος πελαγίαν αὐτὴν ἀναγράφει) Videtur deſcripſiſſe e Strabone lib. XII, pag. 536: Ὁ ποιητὴς δὲ τὴν Φάρον πελαγίαν ὑπάρξαι πρότερον εἶπεν, νυνὶ πρόσγειον οὖσαν τῇ Αἰγύπτῳ. Homerus quidem eam πελαγίαν non vocat, ſed Scholiaſtes epitheto illo reſpexit ad haec Homeri Odyſſ. δ', v. 354, Νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ, Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσι. Vide ibi Euſtathium pag. 1500. Rurſus Strabo lib. I, pag. 58: Ἡ δὲ Φάρος ἣ κατ' Αἴγυπτον ἦν ποτε πελαγία· νῦν δὲ τρόπον τινὰ χερρόνησος γέγονε. Paulo ante in Scholiaſte ὅπερ καὶ ἐν τῇ habet Caſſ.

ead. l. 14. Τὸ ἑξῆς, δίαιτα) Haec annotatio non eſt in Caſſ.

ead. l. 16. Τὴν βασιλ.) Quamvis ἐδυνάστευσε exponat τὴν βασιλείαν ἔσχε, non eſt tamen quod putemus, δυναστείαν a Thucydide non de alio, quam regio dominatu dici. STEPH.

ead. l. 17. Πρότερον γὰρ Κουρῆτις ἐκαλεῖτο) Vide Strabonem l. 10, p. 465. HUDS. Et Palmerium III Graec. Ant. 1, & IV, 2. Verſus Homeri eſt Iliad. ι', 525. Μενεχάρμαι deeſt Caſſ. ut & paulo poſt ἐλυτρώθησαν.

ead. l. 27. Λείπει ἡ διὰ) Cum verborum Thucydidis hunc

eſſe ſenſum conſtet; *& militum levis armaturae multitudinem, quae plurima erat, prohibebant, ne ante gravem armaturam excurrentes vicina urbi loca vaſtarent:* quem hic locum praepoſitio διὰ habere poteſt? Ea enim addita hic eſſet ſenſus: *prohibebant propterea quod non vaſtarent.* Vide Stephani Animadv. in lib. de Dial. p. 22. HUDS.

ibid. Διὰ τὸ μὴ) Ἵνα ᾖ διὰ τὸ μὴ Mſ. Baſ.

ead. l. 31. Τοῦ Πελοποννησιακοῦ) Caſſ. inſuper habet σημείωσαι τὴν σύνταξιν. Nempe Λέσβος βουληθέντες. Sed hoc obvium eſt in utriuſque linguae ſcriptoribus.

ead. l. 34. Ὡς ἄλλην) Ὡς καὶ ἄλλην. & paulo poſt pro ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ τέθεικε· ἐν ἴσῳ τέθηκεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ Caſſ.

Pag. 403. *l.* 6. Δυσέκπλωτοι) Potius δυσείσπλωτοι. Hoc ſcholion abeſt a Caſſ.

ead. l. 10. Τῷ κατὰ στάσιν συντακτέον) Scholiaſtes iubet haec, μηνυταὶ γίγνονται, conſtrui cum verbis, quae leguntur in praecedentibus, κατὰ στάσιν ſcilicet; ſed quod citra traiectionem inſignem fieri non poteſt, nec debet certe. Dicuntur enim indices iſti Mitylenaei fuiſſe *hoſpites* (πρόξενοι) Athenienſium redditi κατὰ στάσιν. Adeoque στάσεως tantum fit mentio, quatenus cauſa haec exſtiterat exſilii atque hoſpitii, Athenis quod obtinuerant iſti homines, non vero quod emigraverint eo fine, ut Athenienſibus indicium afferrent, quod recepti celare utique noluerunt. GRAMM. In Caſſ. & hoc & cetera omnia, uſque ad ea, quae ad προσπολεμώσασθαι (lin. 20.) annotata ſunt, deſiderantur. Sed ad ξυνοικίζουσι haec ſcripta ſunt: ἐβούλοντο γὰρ ἐκ μιᾶς πόλεως ὁρμώμενοι πολεμεῖν· & ad ξυγγενῶν in Thucyd. p. 175 l. 4: δεῖ ὑποστίξαι εἰς τὸ Λακεδαιμονίων, ἐξῆς δὲ Βοιωτῶν ξυγγενῶν ὄντων ἀναγνωστέον. Αἰολέων γὰρ ἄποικοι Λέσβιοι, Αἰολεῖς δὲ καὶ Βοιωτοί. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι Δωριεῖς.

ead. l. 23. Τῆς Λέσβου εἰς τὴν Φοινίκην) Non facile dictu eſt, quid ſibi velint verba εἰς τὴν Φοινίκην. Caſſ. hoc ſcholion non habet.

ead. l. 25. Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας) Addit Caſſ. μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ Ἄρσαντες, quae ſunt Iliad. α', v. 135. Cetera deſiderantur. Idem, quod hic Scholiaſtes, etiam Euſtathius ad Homerum l. d. pag. 66 obſervat, & uſum huius figurae multis veterum ſcriptorum teſtimoniis oſtendit. Et rurſus Scholiaſtes pag. 454 eodem hoc loco Homeri.

ead. l. 28. Τοῖς Ἀθηναίοις) Hoc & ſequentia uſque ad Γεραι-

στὸς non habet Caſſ. deinde in eodem nihil illorum, quae in edd. poſt λιμένα ſunt, legitur uſque ad ἀντίπτωσις.

ead. l. 36. Ἀθηναίων) Poſt Ἀθηναίων addi debet καταπλευσάντων, ut docet Corinthus. Cur tamen aliquid in orationis ſtructura (ut cenſent Schol. & Corinth.) innovaretur, non video, cum nominativus Ἀθηναῖοι ſuum verbum habeat; neque negare quiſquam poſſit, illud ἑώρων cum Ἀθηναῖοι iungi. Vide Stephani Animadv. in lib. de Dial. p. 27. Huds. In Homero Odyſſ. μ', v. 73, pro ἀμφὶς eſt εὐρύν.

Pag. 404. *l.* 3. Συνθήκῃ) Συνθήματι Caſſ.

ead. l. 6. Λέσβου) Ad verba τοῖς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων Caſſ. haec minio ſcripta habet: τοῖς πράγμασι δηλονότι, ἀπήλπιζον ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων λήψεσθαι. Eadem deinde alia manus recens atramento ſcripſerat, ſed pro ἀπήλπιζον melius ἅπερ ἤλπιζον. Duo ſequentia ſcholia ad p. 179 l. 1 & 5 ab eo abſunt.

ead. l. 14. Τοῖς Μιτυληναίοις) Et hoc & tria ſequentia ſcholia deſiderantur in Caſſ.

ead. l. 20. Τὴν μὴ ἀπόφασιν περιττήν φασι) Vide, quae ad Thucydidem huius libri cap. 3 annotata ſunt.

ead. l. 25. Πρὸς βοήθειαν δραμόντες) Hoc & alia omnia uſque ad Ἀναστήσας deſunt Caſſ.

ead. l. 28. Ἀντὶ τοῦ περὶ) Ἀντὶ τῆς περί. Steph. In Paraſceue pag. 30.

ead. l. 30. Μετοικίσας) Abeſt a Caſſ. Et poſt ἐκβαλὼν ſequitur διαιρεῖται ἡ δημηγορία, omiſſis ceteris.

ead. l. 35. Κεφαλαίοις· τῷ δικαίῳ) Κεφαλαίοις τοῖσδε· τῷ δ. Et mox γινομένας pro παρατεινομένας Caſſ.

Pag. 405. *l.* 4. Καθεστὼς δὲ νόμιμον, τὸ ἔθος λέγει) Deſunt Caſſ. una cum duobus ſequentibus ſcholiis.

ead. l. 8. Τὸ χείρους οὐκ ἔστι συγκριτικὸν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ κακοὺς) Sed non credam, eos, qui συγκριτικῶς ſumant, aberrare a mente auctoris, cuius & hoc commate verba & ſequenti ita ſunt comparata, ut innuant, proditores maiore odio, quam hoſtes ipſos, a quibus defecerint, dignos exiſtimari a prudentibus. Recte ergo H. Stephanus τοὺς χείρους *peiores* vertit, ſecus ac Valla aliique, Scholiaſtam hoc loco ſecuti. Gramm. Vide ad Thucydidem.

ead. l. 14. Ἰσοσθενεῖς δὲ ταῖς δυνάμεσιν) Deſunt Caſſ. & pro ἰσόπαλοι eſt ἰσοπαλεῖς.

ead. l. 17. Μηδεὶς ἡμῶν) Μηδεὶς ὑμῶν Caſſ.

ead. l. 24. Ἀντὶ τοῦ τῆς δοκουμένης καὶ νομιζομένης) Τῆς φιλίας καὶ ἀγάπης νομιζομένης.

ead. l. 26. Κἀνταῦθα δὲ ἡ ἀρετὴ ἀντὶ τῆς ἁπλότητος κεῖται) Deſunt, ut & illa, quae hic annotantur ad p. 184 l. 2, 5, & 7 ἔχθραν ἀνιέντας, cum verbis τοῖς συμμάχοις δουλείαν ἐπάγοντας, quae ſunt l. 35 Schol.

ead. l. 28. Αἱ διαφοραὶ γίνονται) In Mſ. Baſ. additur: τὸ τοιοῦτο μεταποιήκει ὁ Φιλόστρατος, ἐξ ..... τῶν ἀντιζήλων ἔφη φύεται μῖσος αἰτίαν οὐκ ἔχον.

ead. l. 37. Τοὺς δεσμίους) Τοὺς δεσμούς. Mox παριστῶντες.

Pag. 406. *l.* 3. Πολυπραγμοσύνην) Πολυγνωμοσύνην. deinde χωρὶς ἕκαστοι, & τοῖς Ἀθηναίοις ἀντέχειν.

ead. l. 7. Αὐτῇ ἀληθείᾳ) Αὐταῖς ταῖς ἀληθείαις.

ead. l. 10. Ἕως τοῦ νῦν) Ἕως τοῦ νῦν ἀρχὴ τῶν ἀγώνων. ταῦτα πάντα τὰ ῥήματα, ἕως τοῦ ὁ γὰρ παραβαίνειν, πρὸς τὸ παρῳχημένον σύντασσε. Mſ. Baſ.

ead. l. 12. Τοὺς πλείστους) Τοὺς πλείους.

ead. l. 16. Τῶν Ἑλλήνων δηλονότι. ἤγουν) Deſunt, & omnia, quae deinde edita ſunt uſque ad τὸ δὲ ἀντίπαλον lin. 26.

ead. l. 26. Τοῦ μένειν τὴν συμμαχίαν μία πίστις) Πρώτου τοῦ μ. τ. σ. πίστις.

ead. l. 28. Δεδιέναι) Δεδιέναι. ἐξ οὗ δηλοῦται τὸ προκείμενον ἀνωτέρω τί ποτέ ἐστι τὸ ἀντιπάλους εἶναι τῇ παρασκευῇ.

ibid. Τῆς συμμαχίας — τὸ ἑξῆς) Deſunt. Poſt συνθήκας additur: ἔστι δὲ τοῦτο αἰτιῶδες τοῦ τὸ ἀντίπαλον δέος μόνον πιστὸν ἐς ξυμμαχίαν.

ead. l. 34. Ἀρχὴν, τὴν δούλωσιν) Ἀρχὴν φησὶ τὴν δ. Mox καὶ γὰρ αὐτονόμους· & pro τοὺς ὅλους χειρώσωνται, τοὺς ἄλλους χειρώσ. (τοὺς ἄλλους etiam Mſ. Baſ.) & pro παράδειγμα, παραδείγματι.

Pag. 407. *l.* 8. Τὶ τῆς μάχης) Τοῖς συμμάχοις. Duo ſequentia ſcholia deſiderantur.

ead. l. 10. Ἀκουσίῳ) Ἑκουσίῳ & mox ἑκόντας ſcribere Stephanum & Aem. Portum annotat Hudſonus in Var. Lect. Portus ita coniecerat in edit. Wechel. Stephanus in margine ſec. ſuae ed. ſcripſerat in Thucydide fortaſſe legendum eſſe ἑκόντας. Unde recte confecit Hudſonus, eum etiam in Scholiaſta voluiſſe legi ἑκουσίῳ & ἑκόντας, etſi de eo nihil dicit.

ead. l. 24. Ἀπέσχοντο ἡμῶν) Ἡμῶν deeſt. Verba tertiae perſonae τέθεικε & συνίστησι videntur requirere αὐτῶν, pronomen itidem tertiae perſonae. Vel in ἡμῶν fortaſſis eſt compendium aliquod ſcripturae pro Μιτυληναίων.

ead. l. 34. Ὅπερ δὲ τοῖς ἄλλοις) Καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἡσυχίᾳ. ὅπερ δὲ τοῖς ἄλλοις Mſ. Baſ.

ead. l. 37. Διὰ τὸν φόβον) Addit Mſ. Baſ. οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐφοβοῦντο τοὺς Μυτιληναίους ἐν τῷ πολέμῳ, μὴ ἀποστῶσι, καὶ ἐθεράπευον αὐτούς. οἱ δὲ Μυτιληναῖοι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἀθηναίους ἐν ἡσυχίᾳ, μὴ δουλώσωσιν αὐτοὺς, καὶ διὰ τοῦτο ὑπεῖκον αὐτοῖς· ὥστε ἑκάτεροι διὰ φόβον προσεῖχον ἀλλήλοις, καὶ διὰ τοῦτο ἄπιστος ἦν ἡ φιλία ἀμφοτέρων.

Pag. 408. *l.* 1. Οὕτω καὶ λύσ. ἔμ.) Puto οὗτοι, ut in Thucyd.

ead. l. 4. Διὰ τὸ ἐμβραδύναι) Διὰ τὸ μὴ ἐμβραδύναι. Melior eſt ſcriptura vulgata, διὰ τὸ ἐμβραδύναι, ſcil. τοὺς Ἀθηναίους, quibus exponuntur haec Thucydidis διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν.

ead. l. 13. Τῶν Ἀθηναίων) Omnia deſunt uſque ad l. 20 κατὰ δύο τρόπους. In Mſ. Baſ. legitur ἀναβολὴν τῶν Ἀθηναίων.

ead. l. 21. Τοῦτο μὲν ὑπὲρ τοῦ μὴ κακῶς — ἀλλὰ) Τοῦτο μὲν, ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν αὐτοὶ κακῶς ὑπ' αὐτῶν ὕστερον· τοῦτο δὲ, ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιῆσαι κακῶς μετ' Ἀθηναίων τοὺς Ἕλληνας, ἀλλά.

ead. l. 22. Μεθ' ἡμῶν) Non ſatis decernere poteram ἡμῶν an ὑμῶν eſſet in Mſſ. Portum legiſſe ὑμῶν liquet ex ſupplemento in interpretatione Latina ed. Wechel. *ſed una* vobiſcum *ipſos in libertatem vindicaremus.* Et hoc videtur poſtulare ſententia.

ead. l. 24. Τουτέστιν ἀποστῆναι) Ἤγουν ἀποστῆναι. Ex his, quae dehinc leguntur uſque ad p. 409 l. 10, Mſ. nihil habet, niſi ſcholia ad l. 14 h. pag. & l. 1, & 14 p. 189, & l. 5 p. 190.

Pag. 409. *l.* 10. Κτήσεσθε) Deſunt itidem omnia uſque ad lin. 33, praeter annot. ad l. 12 & 14 h. p. & ad p. 191 l. 1 (τὸν κινδ.) 11, 12, 13, & p. 192 l. 7 ἐγνώκασιν.

ead. l. 15. Ὅμοιοι καὶ ἴσοι ἱκέταις ἐσμὲν) Deſunt.

ead. l. 20. Ἀπολύσητε) Infringit vim verbi πρόησθε, & efficaciam orationi detrahit Scholiaſtes, exponendo πρόησθε ſimplici & ἀνεμφάτῳ hoc ἀπολύσητε, quod ſynonymum iſtius haberi vix poterit. Senſus eſt legatorum: *nolite nos deſerere,* (H. Stephanus *prodere*) vel *ne permittatis* ſive *obiiciatis nos hoſtium violentiae & iniuriis.* GRAMM.

ead. l. 21. Τοῦτο ἐπὶ τῆς δαπάνης ἀκουστέον) Thucydides: ἴδιον μὲν κίνδυνον τῶν σωμάτων παραβαλλομένους. At de ſumtibus belli & fortunarum impenſis qui potuit Grammaticus interpretari τὸν κίνδυνον, quem corporum vitaeque eſſe diſertis adeo verbis indicatur? niſi τῷ τῶν σωμάτων alium adhuc genitivum ſuperadiiciendum fortaſſe voluerit. GRAMM. Mſ. poſt ἀναλωματων haec inſuper habet: ἡμέτερός, φησιν, ὁ κίνδυνός ἐστιν· ἡμεῖς γὰρ δαπανῶμεν.

ead. l. 25. Τριτημόριον) Τρίτον μόριον, & paulo poſt φυλάττον τὴν πόλιν.

ead. l. 30. Ἀντιφορικῶς) Vel hoc adverbium indicio eſt, hanc expoſitionem adſcribendam eſſe verbis ſequentibus Thucydidis *βραδέως τε ξυνελέγοντο.*

ead. l. 34. Πολιτικὰ συντάγματα, δι' ὧν τὸ εὔπορ.) Quanto melius Mſ. Πολιτ. συντάγματα δ', ὧν τὸ εὔπορ. Vid. Harpocr. Suidam in ἱππὰς, & qui laudantur in Notis ad Thucydidem.

Pag. 410. *l.* 1. Δεῖξιν φανερὰν) Deeſt cum ſequente ſcholio.

ead. l. 4. Ἐζήτουν) Ὃ ἐστιν ἐζήτουν. Sed melius huic loco conveniunt ſignificationes verbi ἐπαγγέλλειν, quae ſunt in Suida: ἐπαγγέλλει, ἀντὶ τοῦ ἐπιτάσσει, ἐντέλλεται, διακελεύεται.

ead. l. 5. Ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις) Verba Thucydidis: Καὶ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον . . ἐν τοῖς πλεῖσται δὴ νῆες ἅμ' αὐτοῖς ἐνεργοὶ κάλλει ἐγένοντο. Hic ad illa, ἐν τοῖς, duplicem leges notam: ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις· ἢ τοῖς Ἀθηναίοις. Prior merito reiicitur, propter ταυτολογίαν, cum praeceſſerit, κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον. Poſterior noſtro iudicio vera eſt. Nam ſi antecedentia conferas, videbis, ἐν τοῖς (pro ἐν αὐτοῖς) ad proxime memoratos referri, nempe Athenienſes, cum per τοὺς ἐκείνους intelligantur Lacedaemonii. Diſplicet ergo interpretatio Fr. Porti, ἐν τούτοις τοῖς πράγμασι, quam tranſtulit in verſionem Latinam ſuam Aemilius. Stephanum autem nobiſcum ſentire, in editione ſecunda videbis, uti & Enenckelium ac Winſemium. Altera annotatione Scholiaſtes vocabulum ἐνεργοὶ recte quidem expoſuiſſet his, πλώϊμοι καὶ χρησταὶ, ſi ſolum illud in auctore lectum eſſet; nunc cum κάλλει coniunctum plus aliquid notat, quod bene interpretibus Latinis eſt obſervatum. Aſt quae antecedunt proxime, ἅμ' αὐτοῖς, ad ea nemo ullus videtur animum attendiſſe: ſenſum certe genuinum, ſi vel omnes editiones conſulueris, expreſſum haud deprehendes. Vertenda omnino erunt, *una cum ipſis*, videlicet *nautis* & *claſſiariis*, qui non minus, quam naves, ἐνεργοὶ κάλλει praedicantur, tali quidem denominatione, quae fortitudinem ſimul & ſpeciei praeſtantiam ſignificet, cum ἐνεργὸς, inter alia, epitheton quoque ſit ducis, imperatoris ac militis ſtrenui, teſtante haud uno loco Iul. Polluce. GRAMM.

ead. l. 15. Ἰσχυρὰ ποιήσαντες) Ἰσχυροποιήσαντες.

ead. l. 24. Ἀνεβάλοντο) Deeſt. Scholiaſtes etiam pag. 350 ἀπόκνησιν exponit ἀναβολήν. Sed plus eſt ἀποκνεῖν & ἀπόκνησις, quam ἀναβάλλεσθαι & ἀναβολή. In omni ἀποκνήσει eſt ἀναβολή; ſed non quicunque ἀναβάλλεται aliquam rem, etiam ἀποκνεῖ.

ead. l. 31. Κεχωρισμένον) Poſt hanc vocem ad ἠριθμοῦντο annotatum eſt ἀντὶ τοῦ ἠρίθμουν. Putavit hic non minus ἠρίθμουν potuiſſe dici, quam paulo poſt ἀριθμοῦντες. Deinde ξυμμέτρησιν exponitur ἐξίσωσιν.

ead. l. 37. Ἤθελεν ἀπελθεῖν) Ἐλθεῖν ἤθελε.

ead. l. 38. Καπνώδης) Πνευματώδης.

Pag. 411. *l.* 6. Εὔζωνοι) Addit Mſ. κούφην ὅπλισιν περιβεβλημένοι.

ead. l. 10. Λείπει ἐν ἄλλῳ τὸ ἦν) Deſunt, & paulo poſt ea, quae annotantur ad ἀλλ' ἐν ἀπόρῳ ἦσαν.

ead. l. 29. Ἤδη γὰρ εἶπε περὶ τοῦ ἔνδον) Deſunt, una cum iis, quae ad pag. 206. l. 2 & 3 leguntur. Μετάβασις potius annotandum erat ad ſeq. verba Thucydidis, ἐκ δὲ τῆς Λακ.

Pag. 412. *l.* 15. Ἐπέδραμον) Ἐπέδραμον τὰ πολλὰ μέρη δηλονότι.

ead. l. 16. Ἔν τινι τόπῳ πολὺν) Ἔν τινι χρόνῳ ἢ τόπῳ πολύν.

ead. l. 18. Ὑπήκουον τοῖς ἄρχουσι) Deeſt cum ſcholio ſeq.

ead. l. 22. Βουλεύσεσθαι) A Mſ. omnia abſunt, quae annotantur ad p. 209 l. 6, 10, 14, p. 210 l. 7, 9, 12, & p. 211 l. 10.

ead. l. 34. Τὸ ἀφύλακτον δηλονότι) Et hoc deeſt.

ead. l. 37. Ἐν τοῖς πολεμίοις) Ita quidem etiam Mſ. ſed non dubito, quin legendum ſit ἐν τοῖς πολέμοις.

Pag. 413. *l.* 1. Τὸ διάκενον καὶ ἀργὸν τοῦ π.) Τὸ διάκενον ἔργον τοῦ π.

ead. l. 6. Προσέχων) Deeſt.

ead. l. 7. Λείπει ἡ ἀπὸ) Hoc non poteſt pertinere ad verba τῶν ἐν Ἰωνίᾳ. Mſ. non habet.

ead. l. 14. Οἱ μὲν εἰς τὸ) Ἀντὶ τοῦ, ἐφορμούντων αὐτοῖς τῶν Λακεδαιμονίων, δαπάνη γὰρ Ἀθηναίοις ἦν γίγνηται ἐλπίδα εἶναι. οἱ μὲν εἰς τό. Mſ. Baſ.

ead. l. 19. Ἄλλως· καὶ — ὑποστικτέον) Omnia abſunt a Mſ.

ead. l. 25. Ὁ περισσότερος σκοπὸς) Ὁ πλεῖστος σκοπός.

ead. l. 31. Τοῖς Ἀθηναίοις) Verum quidem: ſed tamen aptius hic individ. intelligemus ducem Athenienſium, reſcribendo, τῷ Πάχητι. Et ſubiicitur continuo, ὁ δέ. Gramm.

Pag. 414. *l.* 1. Ἐπαχθέντων) Ἐπελθόντων. Et quod ad ἐπαχθέντων annotatur, deeſt.

ead. l. 3. Λείπει ἡ ἀπὸ) In Mſ. deſiderantur ſcholia ad pag. 216 l. 2, 11, 12, p. 217 l. 14, p. 218 l. 5, 6 καὶ τοὺς ἅπαντας Μιτ. & pag. 219 l. 4 τοῦτο τῶν Μιτυλ.

ead. l. 12. Εἰς τοὺς Ἀθηναίους) Εἰς τὰς Ἀθήνας.

ead. l. 13. Ἔστιν ἃ πρᾶξαι) Deeſt.

ead. l. 32. Ἰσχυρὸς) Βιαιότατος aliud quid ſignificat, quam ἰσχυρὸς h. l. recteque ab interpretibus Latinis *violentiſſimus* redditur. Gramm.

ead. l. 33. Πολλάκις μὲν) Ad haec Mſ. Baſ. Ἡ αἰτία τοῦ πολλάκις μὲν ἔγωγε, καὶ τῶν ἑξῆς, ὅπερ ἡ τυραννὶς οὐκ ἔχει, τοῦτο γοῦν τέλος ἐστὶ τῇ τυραννίδι διὰ τὸ φυλάσσειν ἑαυτὴν, καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἀδεῶς βιοῦν.

ead. l. 35. Οὐδετέρως) Οὐδέτερος Mſ. neque Cleon ſcilicet, neque Diodotus.

ead. l. 36. Ἀδικησάντων. ὁ δὲ λέγει) Ἀδικησάντων. θαυμάσειε δέ τις τὸν συγγραφέα πῶς ἐν ὠμοτη . . διαβέβληκε . . καὶ παραδόξοις ἐννοίαις κατὰ φύσιν καὶ ἀκολουθίαν τινὰ τὴν τάξιν τῆς δημηγορίας ἐτήρησεν· ὁ δὲ λέγει.

ead. l. 37. Ὅτι πολλάκις ἔγνων δημοκρατίαν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν) Πολλάκις ἔγνων ὅτι δημοκρατία ἀδύνατόν ἐστιν. Paulo poſt ad ἀδεὲς haec annotata erant: τοῦτο ἡ τυραννὶς οὐκ ἔχει. ἧς τέλος τὸ φυλάσσειν ἑαυτόν τινα, καὶ διὰ τοῦτο ἀδεῶς βιοῦν.

Pag. 415. *l.* 5. Μαλακώτερον καὶ πραότερον ἐνεχθῆτε) Μαλακώτεροι καὶ πραότεροι προσενεχθῆτε.

ead. l. 15. Οὐκ ἐξ ὧν σφαλλόμενοι) Huius & ſequentis annotationis loco, quibus non multum ſani ineſt, eligamus expoſitionem Aem. Porti, qua locus, haud utique difficillimos inter numerandus, (etſi impeditum prorſus & extricare ſe quaſi neſcientem offenderit Grammaticum iſtum veterem) planus redditur & perſpicuus. Huius gloſſae Aemilianae potiorem partem inter annotatiunculas, ſubiectas textui, recepit Anglus editor. Ex verſionibus autem Stephaniana arridet magis. Gramm.

ead. l. 16. Οἱ ἀφιστάμενοι ὑμῶν) Οἱ ἀφ. ἡμῶν, & mox οὐχ ὑπακούουσιν ἡμῶν.

ead. l. 19. Καὶ ἀκριβῶς πράττ.) Καὶ ἀκρίτως εἰσπράττονται.

ead. l. 20. Ἀσαφὲς τὸ χωρίον) Totum ſcholion deſideratur.

ead. l. 22. Ὤφειλε γὰρ βλαπτομένους καὶ ἀκρ. εἰπεῖν) Scholiaſten refellit Stephanus in App. ad Scr. de Dial. Att. p. 128.

Pag. 416. *l.* 12. Τοιοῦτος, οὐ β. ἐστι) Τοιοῦτος, βέλτιόν ἐστι.

ead. l. 13. Ἢ συνετωτέρους τυγχάνοντας, εὐμεταβλήτως ἔχειν) Ἢ συνετοὺς τυγχάνειν εὐμεταβλήτως.

ibid. Εὐμεταβλήτως ἔχειν) Addit Mſ. Baſ. Κρείσσων ἀμαθὴς καὶ σώφρων, ἢ ἀκόλαστος ἀμαθής. Κρείσσων ἰδιώτης δίκαιος, ἢ ἄρχων ἄδικος.

ead. l. 16. Οἱ φρόνιμοι) Οἱ συνετώτεροι. Caſſ. Οἱ φρόνιμοι, συνετώτεροι Mſ. Baſ.

ead. l. 20. Δηλονότι) Δηλονότι, οἱ φαυλότεροι Mſ. Baſ.

ead. l. 26. Ἤγουν τοῖς δεδογμένοις ἐμμένω, & mox τὴν ἀργίαν τῆς τιμωρίας τῶν Μιτυληναίων. Σημείωσαι ἄλλως) Deſunt. Ad δεινότητι ſcriptum erat, τουτέστι τῇ ῥητορικῇ δυνάμει, & ad θαυμάζω, σημείωσαι τὸ θαυμάζω μετὰ γενικῆς ἐπὶ καταφορᾶς λαμβανόμενον.

ead. l. 30. Ἡ τοῦ πάθους ὀργὴ) Ἡ τοῦ παθόντος ὀργή.

ibid. Ὀργὴ ἡ. εἰ δὲ τὸ ἀμύνεσθαι) Ὀργὴ, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ χρόνου πραΰνεσθαι. καὶ Εὐριπίδης, χρόνος μαλάξει σέ. εἰ δὲ τὸ ἀμύνεσθαι. Eſt ex Euripidis Alceſti v. 381.

ead. l. 34. Ὅπερ συμφέρει τοῖς ἠδικηκόσιν) Hoc ſcholion non eſt in Mſ. praeter ea, quae leguntur in fine, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ χρόνου cet. eaque in praecedenti poſt ὀργὴ ſcripta erant.

Pag. 417. *l.* 1. Ὁ γὰρ ἀμυνόμενος — τιμωρία) Deeſt.

ead. l. 2. Ἀντίπαλον, ἤγουν) Ἐναντίον. ἀντίπαλον, ἤγουν Mſ. Baſ.

ead. l. 10. Θαῤῥήσας τῇ δυνάμει) Ἤγουν τῇ δυνάμει.

ead. l. 11. Ἀποφῆναι ἔστι) Τὸ φανερὸν καὶ ἐγνωσμένον, ἀποφῆναι ἔστι Mſ. Baſ.

ead. l. 18. Τὰ κέρδη) Τὰ κέρδη, τὰ ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν Mſ. Baſ.

ead. l. 19. Τοῖς ῥήτορσιν) Τοῖς δημηγοροῦσι, τοῖς ῥήτ. Mſ. Baſ.

ead. l. 21. Τὸν ἀγῶνα) Τοὺς ἀγῶνας.

ead. l. 22. Οὐ σκοποῦντες) In Mſ. Baſ. additur ἀναπόδοτον.

ead. l. 31. Τῶν ἀτόπων, καὶ) Τῶν ἀτόπων λόγων, καὶ Mſ. Baſ.

ead. l. 36. Τῶν πρεπόντων) Τὰ εἰωθότα quis crederet Scholiaſtae idem ſignificare hic, atque τὰ πρέποντα; cum propria & vulgaris notio tantam parit ſententiae elegantiam. GRAMM. Mſ. non habet hoc ſcholion.

Pag. 418. *l.* 2. Κατὰ τὴν γνώμην) Thucydides: μὴ ὕστεροι ἀκολουθῆσαι δοκεῖν τῇ γνώμῃ. Conſtruendum δοκεῖν cum ſeq. τῇ γνώμῃ iudicat Schol. hocque idem eſſe, ac κατὰ γνώμην. Perperam τῇ γνώμῃ ita ſe habet in conſtructione huius loci, ut partim ad ὕστεροι pertineat, partim quoque ad ἀκολουθῆσαι, ideoque ad finem reiectum hic videtur. Declarabit rem talis interpretatio: *ne inferiores* aut *poſteriores in ferenda ſententia videamini, ab aliis prolatam amplexi ſi fueritis.* Faciunt hic ſatis ad iſtum ſenſum verſiones Vallae & Stephani. GRAMM.

ead. l. 5. Ῥητορικῶν) Χάριτι, γλυκύτητι, κολακείᾳ. καὶ ἄλλως ἀκοῆς ῥητορικῶν λόγων.

ead. l. 12. Ἡδονῇ δὲ, ἀντὶ τοῦ κολακείᾳ) Deſunt.

ead. l. 18. Ἤγουν τοὺς Λακεδαιμονίους) Haec, & quae ad p. 225 l. 3 & 8 ἡ παροῦσα annotantur, deſunt.

ead. l. 22. Μηδὲν ἀδικήσασιν) Addit Mſ. Baſ. ἐπανάστασις, ἡ φανερὰ ἐναντίωσις, ἀποστάσις δὲ, ἡ τῶν σπονδῶν ἄνευ πολέμου διάλυσις, αἰτίαν ἔχουσα εὔλογον.

ead. l. 34. Βιοτεύειν) Ζῆν.

Pag. 419. *l.* 4. Τρέπεσθαι) Hoc in praecedente annotatione aliter expoſitum eſt. Mſ. non habet hoc τρέπεσθαι, & credo ab aliquo adſcriptum eſſe, qui putaverit non poſſe explicari ſenſum verborum Thucydidis, niſi τρέπειν paſſiva ſignificatione acciperetur.

ead. l. 8. Τιμᾶσθαι) Τετιμῆσθαι.

ead. l. 21. Τὴν ἀπόστασιν δηλονότι) Non eſt in Mſ. Nec erat cur repeteretur, quod in ſuperiore annotatione ad l. 12 pag. 226 dictum fuerat. Nec omnino neceſſarium eſt, etiamſi hic de ἀποστάσει agitur, nomen illud ſupplere.

ead. l. 22. Συμμαχίδα) Hoc non ſuo loco poni, ac potius ad haec verba Thucydidis, πρὸς ἑκάστην πόλιν, referendum arbitror. Ad ἀποκεκινδυνεύσεται adſcriptum erat, εἰς κίνδυνον ἔρχεται καὶ ζημίαν.

ead. l. 23. Τοῦ μετὰ ταῦτα κέρδους) Deſunt.

ead. l. 26. Συγγνώμην λήψονται) Συγγνώμην ἕξονται. Alterum eſt ipſius Thucydidis.

ead. l. 29. Συγγνώμη. Ὅμηρος — τεθνειῶτος. Καί ῥ' ὁ μὲν) Συγγνώμη. Καί ῥ' ὁ μὲν, omiſſis ceteris. In Homero Il. ι', 630, αὐτοῦ legitur, pro αὐτόθι, non, ut hic αὐτοῦ.

ead. l. 34. Μὴ μεταμελείᾳ θεῖναι) Nec hoc, nec ſequens ſcholion habet Mſ.

Pag. 420. *l.* 1. Διαθήσει ὄντας) Addit Mſ. Baſ. οἷοι περ ἦσαν πρότερον, ἢ καλούς.

ead. l. 2. Τοῖς Μιτυληναίοις ἀχαρίστοις) Tota annotatio abeſt a Mſ. Locus Homeri eſt Odyſſ. δ', v. 695.

ead. l. 4. Εὐεργέων) Εὐεργέων. οὐχ ἕξουσιν ἡμῖν χάριν ἐάνπερ μηδὲν ὑφ' ἡμῶν ἀνήκεστον πάθωσιν. τότε γὰρ ἔχει χάριν ὁ παθεῖν μέλλων τῷ διασώσαντι, ὅτε κατ' ἐξουσίαν αὐτῷ προκειμένῳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ καὶ θανάτου τὸ ζῆν αὐτὸς μᾶλλον ἕληται καὶ συγχωρήσει αὐτῷ. Mſ. Baſ.

ead. l. 6. Ἄρχετε) Addit Mſ. Baſ. οὐ δείξετε δικαίως ἔχοντες ὃ ἔχετε, ἤγουν τὴν ἀρχήν.

ead. l. 17. Κολάζειν, χρὴ) Κολάζειν αὐτούς, χρή.

ead. l. 34. Ἡ ἀπόδειξις — εἰργάσαντο) Deſunt.

Pag. 421. *l.* 16. Μὴ ἐνδόντες) Hoc & ſequens ſcholion abſunt a Mſ.

ead. l. 20. Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἧσσον) Haec expoſitio non poteſt adhiberi ad explicanda verba Thucydidis, & eſt, ni fallor, ſine exemplo, ut ἧσσον pro οὐδὲ ἧσσον dicatur. Infra pag. 433 ἧσσον exponit οὐδ᾽ ὅλως, ἢ ἔλαττον· IV, 53, οὐδαμῶς, & VII, 17, οὐδ᾽ ὅλως. Et ita hic quoque eum ſcripſiſſe, vel certe ſcribere debuiſſe, intelligi poteſt e verſu Homeri, quem laudat ex Iliad. ε', 800. Nam in eo parvus Scholiaſtes ὀλίγον exponit οὐδὲ ὀλίγον, οὐδὲ ὅλως. Et Euſtathius pag. 610, τὸ δὲ ὀλίγον ταυτόν ἐστι νῦν τῷ ἧττον. αὐτὸ δὲ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Adde Stephanum in Append. ad Scripta de Dialect. Att. pag. 74.

ead. l. 33. Διὰ τὸ ἴδιον) Thucydides: ἢ ἰδίᾳ τι αὐτῷ διαφέρει. Scholiaſtes: τουτέστι, διὰ τὸ ἰδιόν τι κέρδος σκοπεῖν, καὶ συμφέρον. & ad διαφέρει duplex interpretatio, l. 34 ὠφελεῖ, & l. 37 λυσιτελεῖ. Hinc Latina Porti: *privatim aliquid ipſius intereſt.* Valla: *putat ſua aliquid intereſſe.* Verum de commodi aut emolumenti alicuius fructu non videtur orator hic praeciſe loqui: potius arrogantiam ſtudiumque auctoritatis ſibi conciliandae nonnullorum civium, qui praeſtare ſuam ceteris ſententiam cuperent, ut populum, quo vellent, pertraherent. Ergo videndum, an non melius foret, *privato ſtudio aliquid ſibi* (plus quam *ceteris* & *reipubl.*) *deferre.* Iuvat hanc expoſitionem quodammodo, ſi cum Cod. Arund. legamus αὐτῷ, ipſa etiam, niſi fallor, auctoris exegeſis in ſequentibus, quae ſic vertam: *plus iuſto ſibi tribuit, ſi exiſtimet, non poſſe ſe belle & eleganter diſſerere de re turpi & improba, cum talem aliquam perſuadere velit; ſed ubi ſtrenue accuſare & calumniari inſtituerit alios, tum terrorem iniicere & contradicentibus & audientibus ſe poſſe oſtendat.* Id enim (vult dicere) ſi ſemel obtinuerit talis rhetor, idque ſi ei conceſſerimus, nemo non bene ſentiet de oratione eius & conſilio, cum non potuerit (ipſi ſi credamus) niſi optima inſtructus cauſa efficaciter & bene dicere. Illuſtrant ulterius ſenſum hunc verba, paulo poſt quae afferuntur: Χρὴ δὲ τὸν μὲν ἀγαθὸν πολίτην, μὴ ἐκφοβοῦντα τοὺς ἀντεροῦντας, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ ἴσου φαίνεσθαι ἄμεινον λέγοντα. ubi ἀπὸ τοῦ ἴσου & ſqq. recte declaravit Stephanus in marg. *ex aequo ſententiam pronuntiare, nihil ſibi praeter alios ea in re arrogando, ſed parem illis poteſtatem relinquendo.* GRAMM.

Pag. 422. *l.* 13. Τοῦ σκοποῦ δηλονότι) Fortaſſis ad voc. ἀξυνεσίας, quae hic in Thucydide eſt, pertinet hoc Suidae, ἀξυνεσία. Θουκυδίδης γ', ἄνοια.

ead. l. 18. Τὸ ἑξῆς, χρὴ φαίνεσθαι μὴ ἐκφοβοῦντα, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἄμεινον λέγοντα) Videtur infinitivum φαίνεσθαι ad

utrumque participium ἐκφοβοῦντα & λέγοντα referre. Sentio cum interprete, qui ἐκφοβοῦντα ad ἀγαθὸν πολίτην, & φαίνεσθαι ad λέγοντα ſolum putavit pertinere. Φαίνεσθαι λέγοντα, pro φαίνεσθαι λέγειν, ut quamplurimis aliis locis. Ἀπὸ τοῦ ἴσου in Thucydide non eodem modo vertunt interpretes. Mihi videtur idem eſſe, quod *aequa conditione:* nam qui alium pecuniarum captarum ſuſpectum facit, quo potiſſimum hic reſpicere puto Diodotum, & hoc obiecto crimine terret, is non relinquit ei aequam ſecum conditionem.

ead. l. 23. Καὶ ἄδικα) Ἢ τὰ χαλεπώτατα addit Mſ. Baſ.

ead. l. 24. Καὶ ἀπατᾷν) Καὶ ἀπατᾷν ὅτι καλὰ ἔσται ταῦτα Mſ. Baſ.

ead. l. 32. Τῶν ἀσκέπτως λεγόντων) Deeſt.

ead. l. 38. Τὰς πόλεις) Τῆς πόλεως.

Pag. 423. *l.* 3. Τῇ πιθανολογίᾳ τοῦ Κλέωνος) Τῷ πιθανῷ.

ead. l. 5. Μετὰ τῶν Μιτυληναίων) Κατὰ τῶν Μιτυληναίων.

ead. l. 16. Καὶ τοὺς Μιτυλ. ἀποκτ.) Καὶ εἰ τοὺς Μιτ. ἀποκτ.

ead. l. 37. Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Ἠθικοῖς) In ipſo principio Nicomacheiorum.

Pag. 424. *l.* 1. Οἱ ξυντυχόντ.) Mſ. non habet hoc ſcholion.

ead. l. 4. Μούνη δ' αὐτόθι ἐλπὶς) Eſt in Ἔργοις v. 96. Sed Mſ. Μούνη δ' αὐτόθι ἐλπὶς, καὶ τὰ λοιπά. Cetera deſunt. Non male, & ex more veterum in citandis notis teſtimoniis ſcriptorum, quem alibi quoque ſequitur Scholiaſtes, omiſſis etiam illis καὶ τὰ λοιπά. Vide interpretes Ciceronis ad VI Epiſtol. Famil. 18, & Caſaubonum ad Sueton. Tiber. XXI. Adde, quae infra ad pag. 454 annotantur.

ead. l. 6. Ἀπὸ κοινοῦ — κινδύνους) Non eſt in Mſ.

ead. l. 7. Τὴν εὐπορίαν, τὴν ἄνυσιν) Haec non pertinent ad interpretationem vocis ἐπιβολὴν, quae abſolvitur una voce τὴν ἐγχείρησιν. Inde inchoandum erat novum ſcholion, τὴν εὔπορ.) τὴν ἄνυσιν. Mſ. διὰ τὴν ἄνυσιν. Nihil mutandum puto.

ead. l. 8. Ἔξω φροντίδος) Thucydides: ὁ μὲν τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων. Schol. ἐκφρον. ἔξω φροντίδος τιθέμενος. Quo nihil contrarium magis auctoris menti, ac ſignificatui ipſius verbi. Dixerat orator, duas res, ſpem nempe & amorem praecipuas tenere partes in magnis facinoribus audendis, *huncque ducem praebere ſe, illam vero comitem:* non potuit ergo ſubiicere id, quod Scholiaſtae vult expoſitio, nimirum, *amorem extra omnem curam poſitum*, vel *rationem gerendae rei negligere.* Decepit Scholiaſtes Vallam, ut verteret allata verba, *hic inſidiarum vitandarum immemor:* (nempe legerat in ſuo Codice

ἐπιβουλὴν ſcriptum pro ἐπιβολὴν, eandemque nos varietatem obſervavimus in Cod. Roſtg. quapropter condonandus hic Vallae error de inſidiis.) Ipſe H. Stephanus in Theſauro ſuo non dubitat aliquam itidem rationem habere Scholii, Vallamque in tantum corrigit, ut credat, τὸν ἔρωτα a Thucydide dici ἐκφροντίζειν τὴν ἐπιβολὴν, *quatenus non ſinit nos curare ſeu cogitare, quid aggrediamur; atque adeo velut excutit ex animo cogitationem de facinore, quod aggredi paramus.* Vides hic ſtabilitam quodammodo ſuffragio inſignis Lexicographi auctoritatem Scholiaſtae d. l. Nec diſſimulat quidem Stephanus, aliam ſeſe interpretationem in editione ſua Thucydidis margini adſcripſiſſe, pariter loco iſti commodam, vix tamen ſuam hanc audet alteri vetuſtiori praeferre. Quidquid ſit, locum is, haud primus tamen, ineptae expoſitioni dedit in ſuo Lexico, (Tom. IV, v. ἐκφροντίζω) quem obtinuit poſtea in Dictionariis fere omnibus, allegato nonnunquam Thucydide, nuſquam, vel raro, Scholiaſtae mentione facta, interdum neutrius, quaſi res certa eſſet extraque dubium. Melius egerunt interpretes Latini, qui poſt Vallam manus noſtro admoverunt, H. Stephanus in marg. Winſemius, (aut Melanchthon potius, quippe cui omnium concionum interpretatio debetur apud Winſem.) Acacius, Caſa, Ae. Portus, ſinguli ſuis quidem, nec iiſdem verbis, at eodem ſenſu veram notionem locutionis ſententiaeque emphaſin exprimentes. Heſych. ἐκφροντίζων, βουλευόμενος. & ad Ariſtoph. Nub. v. 695 Scholiaſtes vetus, ἐκφροντίζειν, per σκέπτεσθαι καὶ διανοεῖν exponit. Nec datur, ut credo, diſſimile in aliis teſtimonium, cum, quemadmodum ἐκπονέω, ἐκποιέω, ἐκμελετάω, pluraque his paria, ita ἐκφροντίζω non privationem, ſed actionem, quae in ſimplici verbo eſt, maiore cum ſtudio ac molimine coniunctam, ſignificet. GRAMM. Vide, quae his nondum lectis ad Thucyd. annotavi.

ead. l. 25. Βεβαίῳ) Haec expoſitio tota abeſt a Mſ. Sed Suidas in ἐχέγγυος partem illius habet: παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ, inquit, ἰσχυρὸν, ἐγγυῆσαι δυνάμενον.

ead. l. 34. Φιλίαν) Quae hic, item ad l. 11, & ad pag. 239 l. 2 καὶ τῆς προσόδου, l. 10 καὶ βίᾳ, & pag. 240 l. 6 τοῖς ἀποστήσασιν annotantur, non ſunt in Mſ.

Pag. 425. *l.* 1. Ἀπαρίθμησιν) Deeſt, ut & l. 2 ὑμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι, l. 5 τοῦ ἄρχεσθαι, & l. 8 καὶ τὰ ἑξῆς.

ead. l. 23. Οἷς οἴκτῳ καὶ ἐπιεικείᾳ) Neque haec, neque ea, quae ad pag. 242 l. 2 & 3 leguntur, habet Mſ. In eo, quod l. 28 dicit ὄπισω εἶπεν, reſpicit ad cap. 41, ſed nova ſignificatio-

ne utitur τῷ ὀπίσω, pro ſupra, ἐν τοῖς ἄνω. Quae ad pag. 242 l. 3 ſcribuntur, referenda ſunt ad verba Thucydidis, οἱ Ἀθηναῖοι ἦλθον μὲν ἐς ἀγῶνα.

ead. l. 33. Ἐγγὺς, ἴσαι) Deleatur, meo iudicio, interpunctio inter ἐγγὺς & ἴσαι. Nam, ut doctiſſimus recte interpretatur Heſychius, Ἀγχώμαλον, ἐγγὺς ἔχον τὴν ὁμαλότητα. Idem, Ἀγχώμαλοι, περὶ μικρὸν ἴσαι. Delectatur hoc vocabulo, ſane, ubi res fert, aptiſſimo, quamvis τραχὺ illud exiſtimet Iul. Pollux, Thucydides, uſuſque ſaepius. Loca iſta collegerunt Commentatores Pollucis ad lib. 5 § 157. Sed utcunque hic Grammaticus iudicet, adhibuerunt tamen, Thucydidis exemplo, ſcriptores emendatiſſimi, Plutarchus, Polybius, ipſeque acerrimus Noſtri cenſor, idemque diligentiſſimus imitator, Dionyſius Halic. in Antiqq. haud uno loco. GRAMM. Si Scholiaſtes fem. genere dixit ἴσαι, apertum eſt, eum in animo habuiſſe γνῶμαι, vel ψῆφοι. Sed potius ſcribendum puto ἴσοι, nempe, οἱ Ἀθηναῖοι· ut ἐγένοντο ἀγχώμαλοι ad eoſdem Athenienſes referatur, de quibus Thucydides dicit οἱ Ἀθηναῖοι ἦλθον ἐς ἀγῶνα. In notis Spanhemii ad Ranas Ariſtophanis v. 697 haec verba Scholiaſtae itidem ſine diſtinctione ſcribuntur; quaſi & ipſe putaverit eam tollendam eſſe.

ead. l. 35. Ἐλάμβανον) Deeſt.

Pag. 426. *l.* 12. Ἐν τῇ δευτέρᾳ) Cap. 93, 94.

ead. l. 17. Ἀντὶ τοῦ εἰρημένου γὰρ αὐτῷ) Nequaquam locum habebit Scholion, uti nunc ſunt exemplaria, nec tamen auctorem eius culpandum cenſeo. Videtur enim in Codice, quo utebatur, non habuiſſe illud ἦν, quod hodie in omnibus legitur, at ſic potius, εἰρημένον γὰρ αὐτῷ ἐκ Λακεδαίμονος. Forte & ita rectius: nam potuerit adiectum eſſe ἦν a quodam, Atticiſmi minus intelligente. GRAMM. Thucydides hoc, & aliis participiis neutr. gen. abſolute poſitis, ſaepe utitur pro genitivis. V, 30, Εἰρημένον, κύριον εἶναι ὅ, τι ἂν τὸ πλῆθος τῶν ξυμμάχων ψηφίσηται. Ibid. 39, Εἰρημένον, ἄνευ ἀλλήλων μήτε σπένδεσθαί τῳ, μήτε πολεμεῖν. Et VII, 10, Εἰρημένον ἐν ταῖς πρότερον ξυνθήκαις, ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν· quibus locis Scholiaſtes haec recte per genitivum exponit. Sed ea figura hic non poteſt admitti, cum non abſolute εἰρημένον, ſed, addito verbo ſubſtantivo, εἰρημένον ἦν dicatur, quod nihil aliud eſt, quam εἴρητο. Haec ante ad hunc locum annotaveram, priuſquam Grammii notam inſpexiſſem. Et maneo adhuc in eadem ſententia, cum bona, ut ſpero, illius venia, cum alias ob cauſas, tum

quod puto in hoc genere loquendi rarius addi γὰρ, nec id, ſi ἦν tollatur, optime huic loco convenire.

Pag. 427. *l.* 5. Ὑφ' ὑμῶν μὲν ὡς πολεμίους) Haec abſunt a Mſ. nec quidquam idonei ſenſus habent hoc loco. Ex iis, quae deinde hac annotatione ſcribit Scholiaſtes, liquet, ea ad ſequentia verba Thucydidis, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς, referenda, & non ὑμῶν, ſed ἡμῶν legendum eſſe.

ead. l. 17. Αὐτοὺς ὑμᾶς) Deeſt.

ead. l. 21. Ἐκύκλωσεν) Περιεκύκλωσεν.

ead. l. 31. Σπονδῶν τῶν εἰρηνικῶν) Σπονδῶν οὐσῶν εἰρηνικῶν.

ead. l. 35. Δηλονότι) Δηλονότι. ὠφέλιμοι ἐφάνησαν ὑμῖν δηλονότι, ἢ καὶ ὠφελιμώτεροι. Mſ. Baſ.

Pag. 428. *l.* 5. Ἀνδρείαν) Ἀνδρίαν. Vide ad Thucydidem III, 82.

ead. l. 11. Παρέχωσι) Deeſt. Et dubitari poteſt, an ἔχωσι hic exponi poſſit παρέχωσι.

ead. l. 15. Ὑμῶν δηλονότι) Ἡμῶν δηλονότι. Hoc poſtulat ſententia.

ead. l. 18. Τὸ ἀποδέξωνται) Τὸ οὐκ ἀποδέξωνται.

ead. l. 19. Ὃν ὁ Παυσανίας ἐποίησε) Communi conſenſu Graecorum. Vide Herodotum IX, 80, & Thucydidem I, 132.

ead. l. 27. Ἀξιοῦμεν, ἀπὸ κοινοῦ) Deeſt. Nec, ſi retineatur, referri poteſt ad verba οὓς μὴ ὑμῖν πρέπει· ſed ad ἀνταπαιτῆσαι, & alios infinitivos ſequentes pertinet.

Pag. 429. *l.* 3. Ἀπὸ τοῦ ἀδόξου) Haec nihil faciunt ad expoſitionem verborum οὔτε ἐς τὰ κοινὰ, quae delenda, & hanc & praecedentem annotationem uno tenore coniungendas arbitror.

ead. l. 9. Ἕνεκα δηλονότι) Scholiaſtes putat, ἔλλειψιν Atticam hic eſſe. Sed, ni fallor, Proſopopoeia eſt. *F. Port.* HUDS.

ead. l. 10. Νεκροὺς) Addit Mſ. Baſ. καὶ Ὅμηρος, καὶ ὑπερθε καμόντες. Οἳ ὑπένερθε καμόντας Ἀνθρώπους τίνυσθον, eſt in Homero Iliad. γ', 278.

ead. l. 13. Ὅμηρος) Odyſſ. υ', v. 342.

ead. l. 21. Πρός τινα) Melius Portus, τὰ κατηγορήματα, τὴν κατηγορίαν.

ead. l. 23. Ὅμηρος) Iliad. υ', v. 434.

ead. l. 26. Ἡ δοκοῦσα παρ' αὐτοῖς κακία) Suſpectum eſt mihi κακία. Portus ἡ τούτων δόξα non male exponit, ἧς οὗτοι διὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν αὐτοὺς ἀξίους εἶναι ἔλεξαν. Poteſt etiam accipi, ἣν ἀεὶ προβάλλονται καὶ καυχῶνται, ut paulo poſt Schol.

ead. l. 28. Συνοίκησιν) An συνοίκισιν;

ead. l. 38. Ἀτταγίνου) De eo Herodotus IX, 15 & 85.

Pag. 430. *l.* 6. Νῦν προθύμως) Ante νῦν videtur excidiſſe καὶ, quod in Thucydide eſt.

ead. l. 9. Ἄξιοι πᾶσαν ζημίαν παθ.) Mſ. ἄξιοι πάσης ζημίας.

ead. l. 17. Ὑπὸ ἡμῶν παθεῖν) Ὑφ' ἡμῶν τι παθεῖν.

ead. l. 18. Ἐδουλοῦσθε) Thucydides: εἴ τι καὶ ἄκοντες προσήγεσθε ὑπ' Ἀθηναίων. Schol. προσήγεσθε) ἐδουλοῦσθε. Interpretatio eo reprehendenda magis ob fallaciam ſuam, quo certius eſt, interdum προσάγειν & προσάγεσθαι idem ſignificare ac δουλοῦν, *ſubigere*, *in poteſtatem ſuam redigere.* Minime vero hoc loco, ubi de συμμαχίᾳ tantum eſt ſermo, cui verbum quoque hoc commodiſſimum. Itaque & de ſocietate extra δουλείαν uſurpat auctor, lib. IV, c. 86, in Braſidae concione: οὓς ἂν ἔγωγε προσαγάγωμαι ξυμμάχους, ἔσεσθαι αὐτονόμους. & in hac ipſa Thebanorum III, 67, ὧν οἱ πατέρες πρὸς ὑμᾶς τὴν Βοιωτίαν ἄγοντες, ubi recte Aem. Portus, *eius ſocietatem vobis concilìantes.* Frequentius tamen, fateor, hoc ſenſu, ἐπάγειν adhibet. Eſt vero & alteri notioni, τῆς δουλώσεως nempe, locus ſuus in Noſtro haud rarus. lib. II, 30, Κεφαλληνίαν τὴν νῆσον . . προσηγάγοντο ἄνευ μάχης. bene ibi Schol. ἐχειρώσαντο. & lib. III, 91, τοὺς Μηλίους . . ἐβούλοντο προσαγαγέσθαι, ut alia taceamus. GRAMM.

ead. l. 20. Τοὺς ἄλλους Ἕλληνας) Deeſt.

ead. l. 23. Εἰς τὸ βοηθῆσαι δηλονότι) Εἰς τὸ βοηθῆσαι ὑμῖν δηλ.

ead. l. 30. Καὶ ἀνδρείας) Mſ. Baſ. poſt haec habet: τῶν ἔργων. ἢ τῶν ἀπὸ τούτων κινδύνων.

ead. l. 38. Λείπει) Thucydides: πᾶσι τοῖς Ἕλλησι μισοῖντο. Scholiaſtes: λείπει ἡ ὑπό. Rectius λείπει ἡ ἐν. GRAMM. Λείπει ἡ non ſunt in Mſ. & ὑπὸ recenti manu inter verſus ſcriptum eſt.

Pag. 431. *l.* 8. Μεταστατικὸν. οἱ περὶ Ναυκλείδην) His praeſcribenda ſunt verba, quae ſequuntur in Thucydide, εἰ δὲ ἄνδρες ὑμῶν οἱ πρῶτοι· quibus removet culpam a Thebanis, quod μεταστῆναι τὸ ἔγκλημα, & μετάστασιν dicunt Rhetores. Vide Hermogenem περὶ τῶν στάσεων pag. 14, & Quintilianum VII Inſtit. Or. 4. De Nauclide eſt in Thucydide princ. lib. II.

ead. l. 14. Ῥιψοκινδυνοῦντες) Ῥιψοκινδυνεύοντες.

ead. l. 15. Μᾶλλον γενέσθαι. χείρους δηλονότι) Deſunt.

ead. l. 24. Ἱκέτας γενομένους) Pag. 428 exponit ἱκετεύσαντας. Heſychius: προϊσχομένου, προτείνοντος χεῖρα. Haec confirmant coniecturam Porti in Suida pro προϊσχομένου, προειπόντος, legentis προϊσχομένου, προτείνοντος.

Pag. 432. *l.* 3. Ἀπωσθῶμεν) Ἀπωσθῶμεν περιυβρισμένοι. Ad ea, quae paulo poſt dicit Thucydides, οὐ λόγων τούτοις ἀγῶνας προθήσοντες, haec annotata erant: περιττεύει τὸ τοὺς ἄρθρον, κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν. οἷον, οὐ προθήσετε λόγων ἀγῶνας τοῖς Πλαταιεῦσι δηλονότι, ἀλλ' ἔργων. Nempe legit Scholiaſtes hic in Thucydide itidem, ut plerique Mſſ. λόγων τοὺς ἀγῶνας, vel λόγων τούτοις τοὺς ἀγῶνας.

ead. l. 6. Προεβάλλοντο) Ita etiam Suidas & Heſychius.

ead. l. 17. Τὸν χειμῶνα διαβιβάσασαι) Haec eſt ſatis inſolens ſignificatio vocis διαβιβάζω. Interpretes Latini recte vertunt τὸ χειμασθεῖσαι, & Scholiaſtes ipſe alibi eo ſenſu verbum illud exponit. An hoc etiam dici poſſit τὸν χειμῶνα διαβιβάζειν, non ſcio.

ead. l. 27. Ἀφ' ἑαυτοῦ γενόμενος) Omnia αὐτολεξεὶ habet Suidas in ἐθελοπρόξενος.

ead. l. 31. Βουλῆς, ὁ βουλευτὴς) Videtur Scholiaſtes hac in re falli: nam τὸ βουλῆς eſt a recto βουλή. Verba igitur Thucydidis idem valent, ac ſi dixiſſet, ἐτύγχανε γὰρ καὶ ἐκ τῆς βουλῆς ὤν, ut patet ex ſequentibus τόν τε Πειθίαν κτείνουσι, καὶ ἄλλους τῶν τε βουλευτῶν &c. *F. Port.* HUDS. Vide etiam clar. Waſſ. ad Thucydidem. Ὁ βουλευτὴς συγκλήτου βουλῆς Mſ. Baſ.

ead. l. 34. Οἱ πέντε ἄνδρες) His non praeponenda ſunt verba Thucydidis οἱ δέ τινες, ſed δράσαντες δὲ τοῦτο, ut recte Mſ.

Pag. 433. *l.* 11. Τοῦ ἡλίου περὶ δυσμὰς ὄντος) Pertinet ad ſequentia verba περὶ δείλην ὀψίαν.

ead. l. 24. Ἀπὸ τῶν νηῶν) Ἀπὸ τῶν νεῶν Mſ. & ſic pag. 434.

ead. l. 25. Ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως, ἢ ἔλαττον) Ἧσσον etiam pro οὐδ' ὅλως poni, oſtenſum eſt ſupra pag. 219. Sed non neceſſe eſt id ubique ita accipi, & poſterior expoſitio cum hic, tum alibi, locum habere poteſt.

ead. l. 31. Τῷ πράγματι, τῷ δεινῷ) Haec, & mox διαπεραίωσιν non habet Mſ.

Pag. 434. *l.* 8. Ὀλίγων νηῶν, & mox τῶν νηῶν) Ὀλίγων νεῶν, & τῶν νεῶν· ut pag. 433.

ead. l. 10. Τῶν νηῶν τῶν Κερκυραίων) Potius τῶν Πελοποννησίων, ut oſtendit ſequens τὴν περικύκλωσιν. Nec Athenienſes metuebant numerum navium Corcyraearum, quae ſociae iis erant, ſed ἀταξίαν.

ead. l. 18. Ἀρχομένης ἡμέρας) Haec eſt nova interpretatio phraſeos ὑπὸ νύκτα, quam ſi expoſuiſſet ἀρχομένης νυκτὸς, ferri poſſet. Nam quomodo, ſi iis ἀρχομένης ἡμέρας ſignificatus fuit adventus claſſis Atticae, deinde τῆς νυκτὸς εὐθὺς diſceſſe-

runt, quod dicit Thucydides? Ὑπὸ νύκτα nunquam vel apud Thucydidem, vel apud alios, ni admodum fallor, eſt ἀρχομένης ἡμέρας. Vide Thucyd. II, 92, IV, 67, & VIII, 35. Homerus Iliad. χ', v. 102, Νύχθ' ὑπὸ τήνδ' ὀλοὴν, id eſt, κατὰ, ut ibi Euſtathius. Sed huic ſcholio nonnulla ab imperita manu aſſuta eſſe, liquet e Mſ. Caſſ. in quo illa διὰ φρυκτοῦ ἐμηνύθησαν. ἀντὶ τοῦ ἀρχομένης ἡμέρας, non leguntur. Rurſus quaedam his non diſſimilia ſcribit Scholiaſt. p. 465, ubi vide Notas.

ead. l. 27. Περιέπλεον) Deeſt una cum ſequente annotatione.

ead. l. 29. Νῦν ἀντὶ τοῦ ἑαυτοὺς) Sic etiam Suidas in ἀλλήλων exponit illud II, 70, καί τινες καὶ ἀλλήλων ἐγεύοντο.

ead. l. 30. Μετεωριζόμενοι δηλονότι) Hoc, & quae hac pagina ad l. 11 & 13, & ad pag. 287 l. 5, & 7 καὶ περιοικοδομηθέντες annotantur, non ſunt in Mſ.

ead. l. 35. Τὰ χρήματα) Τὰ χρήματα δανεισαμένων Mſ. Baſ.

Pag. 435. *l.* 5. Πρώτως) Πρώτη.

ead. l. 10. Λείπει τὸ ἀξιούντων) Hoc nimia brevitate ſatis obſcurum eſt, cum nullus in Thucydide ſit genitivus, ad quem referri poſſit ἀξιούντων, ſed dativi προστάταις & ὀλίγοις. Portus multo ambitu verborum utitur ad inveniendam ellipſin τοῦ ἀξιούντων, hunc in modum: ἀντὶ τοῦ, ἐν τοῖς τῶν δήμων προστάταις καὶ τοῖς ὀλίγοις, ἢ τοῖς τῶν δήμων προστάταις πρὸς τοὺς ὀλίγους, ἐκείνων μὲν τοὺς Ἀθηναίους, τούτων δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπάγεσθαι ἀξιούντων. Mihi nihil opus videtur eſſe tam moleſto ſupplemento, & puto haec ita poſſe accipi, διαφορῶν οὐσῶν τοῖς τῶν δήμων προστάταις ἕνεκα τοῦ, vel, διὰ τὸ τοὺς Ἀθηναίους ἐπάγεσθαι, καὶ τοῖς ὀλίγοις ἕνεκα τοῦ τοὺς Λακεδαιμονίους.

ead. l. 13. Πρὸ πολέμου) Πρὸ τοῦ πολέμου.

ead. l. 18. Ῥαδίως ἑκάτεροι παρὰ Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις ἐπήγοντο) In his nullum idoneum ſenſum invenio. Thucydides dicit, ῥαδίως αἱ ἐπαγωγαὶ νεωτερίζειν τι βουλομένοις ἐπορίζοντο. In his verbis οἱ νεωτερίζειν τι βουλόμενοι ſine dubio ſunt iidem, qui illi, quos paulo ante τοὺς τῶν δήμων προστάτας, & τοὺς ὀλίγους dixerat: ἐπαγωγὴ autem non aliorum eſt, quam Athenienſium, aut Lacedaemoniorum. At hoc invertit Scholiaſtes, cum dicit, ἑκάτεροι παρὰ Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις ἐπήγοντο. Mſ. habet παρὰ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. Si ſententiam Thucydidis ſequimur, non poteſt aliter legi, quam ἑκάτεροι Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους ἐπήγοντο· vel certe cum Mſ. παρὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονιων, ut ſuppleatur τινὰς, συμμάχους, vel ſi quid convenientius eſt.

ead. l. 36. Οἱ ἰδιάζοντες ἀνειμένας ἔχουσι τὰς γνώμας) Abeſt a Mſ. Nec ſcio, quam bene ἀμείνους exponatur ἀνειμένας.

Pag. 436. *l.* 10. Καινοτόμα εἶναι) Deeſt.

ead. l. 13. Περινοίᾳ) Τῇ κακουργίᾳ, περινοίᾳ Mſ. Baſ.

ead. l. 14. Τὴν σημασίαν εἶπε) Τὴν σημασίαν εἶπε. περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὰ ὀνόματα εἴρηκε τὴν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων. Mſ. Baſ.

ead. l. 22. Τὴν δ' εὐλάβειαν καὶ τὴν μέλλησιν) Totum hoc ſcholion deſideratur, nec quidquam aliud hic ſcriptum eſt, quam τὸ μέλλειν καὶ ἀναβάλλεσθαι μετὰ προμηθείας.

Pag. 437. *l.* 3. Ἡ οὕτως — ἐπῃνεῖτο) Non ſunt in Mſ.

ead. l. 11. Οὐ γὰρ κατὰ τοὺς κειμένους) Neque haec, neque ea, quae hac p. ad l. 9 καὶ τὰς ἐς σφᾶς αὐτοὺς πίστεις, & ad p. 291 l. 1 & 4 annotantur, habet Mſ.

Pag. 438. *l.* 25. Ἤγουν τιμωρούμενοι ἐπιτεταμένας ἐποίουν) Ἤγουν τὰς τιμωρίας ἐπιτεταμένας ἐποίουν. Ad verba Thucydidis, ἢ μετὰ ψήφου ἀδίκου καταγνώσεως, quae paulo poſt leguntur, haec ſcripta erant: οἱ καταψηφιζόμενοι, φησὶν, ἀλλήλοις ἀδίκως, ἢ τῇ χειρὶ καὶ τῇ δυνάμει κρατοῦντες, ἢ τοῖς ὅπλοις, ἐξεπίμπλασαν τὰς φιλονεικίας, τουτέστιν, ἐμπιμπλῶντο καὶ ἥδοντο τιμωρούμενοι τοὺς ἐχθρούς. in quibus legerim ἢ καταψ. φ. ἀλλήλων ἀδίκως.

ead. l. 37. Οὐ συνηγωνίζοντο τοῖς στρατιώταις παρακαλοῦσιν) Quinam ſunt illi στρατιῶται, de quibus ne γρῦ quidem Thucydides? Puto legendum στασιώταις. Res ipſa loquitur, nec quiſquam, qui Thucydidem inſpexerit, dubitabit. Idem vitium eſt in Procopii Hiſtor. arc. pag. 34 ed. Alem. Iudices, inquit, non pronuntiabant ſecundum iura & leges, ἀλλ' ὥσπερ τῶν διαφερομένων ἑκάστῳ τὰ ἐκ τῶν στρατιωτῶν δυσμενῆ τε καὶ φίλα ἐτύγχανεν ὄντα. Non fugit hoc Alemannum, quod ex eius interpretatione conſtat: *ſed ut factioſi erga litigatorum quemque vel bono eſſent animo, vel malo.* Deinde etiam Holſtenius e Cod. Mediol. Bibl. Ambroſ. ad eum locum στασιωτῶν pro στρατιωτῶν annotaverat. Id exemplar autem ab ipſo Alemanno multis locis emendatum, & ad ſecundam ed. paratum, Holſtenius additis e Mſ. Mediol. variantibus lectionibus quondam ad Elzevirios publicandum miſerat: cuius copiam mihi fecit Dionyſ. Andr. Roëll, Conſul Daventr. conſobrinus meus.

Pag. 439. *l.* 1. Ὡς ἀπειθεῖς αὐτοῖς εἶναι θέλοντες) Si Scholiaſtes haec eo loco poſuit, quo nunc leguntur, non dubito affirmare, eum non percepiſſe mentem horum verborum Thucydidis ἢ φθόνῳ τοῦ περιεῖναι, ſed ſuſpicor, ea, cum poſt vo-

cem *παρακαλοῦσιν* ſcripta fuiſſent, deinde in alium locum migraſſe, & poſt *στασιαζόντων* nonnulla intercidiſſe, quibus declararetur, quid id eſſet, quod mediis civibus invidebant, quod Thucydides *τὸ περιεῖναι* fuiſſe dicit.

ead. l. 9. Τὸ ἁπλοῦν, τὸ ἀπόνηρον. *σημαίνεται τὸ εὔηθες ἐπὶ καλοῦ*) Τὴν χρηστότητα λέγει ἐνταῦθα εὔηθες, τὸ ἁπλοῦν &c. Mſ. Baſ. Τὸ ἁπλοῦν. καὶ ἄλλως Caſſ. & deinde poſt *τὸ ἀπιστεῖν ἀλλήλοις*, quae hic ad l. 3 annotantur: *εὔηθες ἀντὶ τοῦ ἀπόνηρον* ..... *ἐνταῦθα ἐπὶ καλοῦ*. Pro eo, quod in editis eſt *σημαίνεται*, Scholiaſtae frequentius dicunt *σημείωσαι*, quod ſaepe tantum primis aliquot literis in Caſſ. ſcriptum erat.

ead. l. 16. Τὸ ἐντεῦθεν ἀντιτάττεσθαι) Deſunt.

ead. l. 29. Τὴν ἔλλειψιν τῆς γνώσεως) Τὴν ἔλλειψιν τῆς γνώμης.

ead. l. 31. Εἶναι συνετοὶ) Εἶναι σοφοὶ συνετοί.

ead. l. 33. Ἄφρακτοι διεφθείροντο) Poſt haec verba Mſ. ita: — *τὰ ὠβελισμένα οὐδενὶ τῶν ἐξηγητῶν ἔδοξε Θουκυδίδου εἶναι*. Sed non apparebat, quo pertineret, nec in *τῷ κειμένῳ* quidquam obelo notatum inveniebam.

Pag. 440. *l.* 10. Εἴργοντο οἱ Λεοντῖνοι) Mſ. non habet hoc ſcholion, neque id, quod infra ad pag. 298 l. 5 legitur.

ead. l. 12. Ξυμμαχίαν) Cur non *ναῦς*; Mox ad *οἰκειότητος* annotabatur in Mſ. *διὰ τὴν συγγένειαν*, & ad *βουλόμενοι, κατὰ τὸ ἀληθές*.

ead. l. 19. Διάλειψις, ἀναβολὴ) Poſt haec Mſ. Baſ. addit: *γράφεται καὶ διακοπή*. Suidas tantum una voce *διάλειψις* utitur in exponendo *τῷ διακωχή*. Ammonio *ἀνακωχὴ* eſt *διάλειψίς τις καὶ ἄνεσις*. Nec fortaſſis omnis *διάλειψις* & *ανεσις* poteſt dici *ἀναβολή*.

ead. l. 22. Ἐν ἄλλῳ δὲ κεῖται — τὴν δύναμιν) Omnia deſunt.

ead. l. 25. Δηλονότι) Δηλονότι. τῶν λεγομένων ἀλλαγιῶν Mſ. Baſ.

ead. l. 27. Πολύμηλον) Iliad. *β*, v. 605.

ead. l. 28. Μινύειον) Iliad. *β*, v. 511.

ead. l. 30. Αὕτη τοπαλ. ἡ Λιπάρα) Strabo lib. 6, *ἡ Λιπάρα Κνιδίων ἄποικος ἐκαλεῖτο πρότερον Μελιγουνίς*. Huds.

ead. l. 31. Καλλίμαχος) Hymn. in Dianam v. 48, ubi vide Friſchlinum & Spanhemium.

ead. l. 32. Ἡ αἰτία — τῶν Λιπαραίων) Deſunt.

Pag. 441. *l.* 14. Ἡ Πεπάρηθος — τῶν Κυκλάδων) Non habet Mſ. nec illa, quae ſunt in ſcholio ſequente, *ἀντὶ τοῦ, ἐγένετο κύματος*.

ead. l. 18. Νομίζω) Ἐγὼ νομίζω.

ead. l. 36. Ἀλλήλοις) Deeſt.

Pag. 442. *l.* 6. Ῥαδίως) Ῥαδίαν.

ead. l. 9. Ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀκρίβειαν) Vide ſupra pag. 65 fin.

ead. l. 12. Κατὰ τῆς Εὐβοίας) Deſunt. nec opus erat hic repeti, quae iam ante ad pag. 305 l. 6 annotata fuerant.

ead. l. 13. Κώλυμα) Mſ. κώλυμον· quod nuſquam alibi inveni. Poſt τὴν πόλιν additur, ὧν ἐπὶ κακῷ τῆς ἐκτίζετο . . αὐτήν. Αὐτὴν alio referendum videtur. Pro κακῷ τῆς e Thucydide legi poteſt κακῷ τῆς γῆς.

ead. l. 17. Ἐδάμασαν) Non ſatis apte hoc verbo exponitur τὸ ἐξετρύχωσαν· nam etſi qui hoſtem ἐκτρυχοῖ, facile eum δαμάζειν poteſt, tamen δαμάζειν latius patet, quam ἐκτρυχοῦν, & multi ſunt alii modi ac rationes τοῦ δαμάζειν hoſtes, quam τὸ ἐκτρυχοῦν. Nec δαμάζειν recte adhiberi poteſt in multis generibus loquendi, in quibus Graeci τοῖς τρυχοῦν & ἐκτρυχοῦν utuntur. Portus hic bene vertit *atterere*. Suidas & auctor Etym. M. τρύχεται exponunt κακοπαθεῖ, καταπονεῖται, ταλαιπωρεῖται, ἐκνενεύρισται. Heſychius τρύχειν, φθείρειν, τήκειν. Thucydides IV, 60: Ὅταν γνῶσιν ἡμᾶς τετρυχωμένους. Et VII, 28: Ἤδη τῷ πολέμῳ τετρυχωμένοι κατὰ πάντα. Ἐκτρυχωθεὶς (ita enim recte Kuſterus pro ἐκτριχωθεὶς) Suidae eſt ἐκπιασθεὶς, ἐκφθαρείς· ἐκτρύχωσον Heſychio ἐκτριψον. Thucydides VII, 48: Χρημάτων ἀπορίᾳ αὐτοὺς ἐκτρυχώσειν. Sed ut in Suida probo ἐκτρυχωθεὶς Kuſteri, ita etiam coniecturae Porti locum dandum fuiſſe exiſtimo, pro ἐκπιασθεὶς ibi legentis ἐκπιεσθεὶς. Nam ſic ipſe Suidas, τρυχωθεὶς, πιεσθεὶς, φανερωθεὶς. Quod autem in Heſychio editur ἐκτρυωθεὶς, ἐκφθαρεὶς, id ἐκτρυχωθεὶς emendandum, & in Suida voc. τρυχωθεὶς, non φανερωθεὶς, quod merito ſuſpectum eſt Kuſtero, ſed φθαρεὶς, vel ἐκφθαρεὶς e collatis inter ſe Suidae & Heſychii locis legendum puto.

ibid. Ἤγουν κατὰ τὴν πρώτην οἴκησιν) Κατὰ τὸ πρῶτον.

ead. l. 18. Οὐχ ἧσσον δὲ) In Mſ. οὐ μέντοι ἥκιστα praeterea exponitur, ἀντὶ τοῦ μάλιστα.

ead. l. 26. Κούφη) Vide Scholiaſtem ad I, 84.

Pag. 443. *l.* 10. Τοῖς ἐρέταις) Vide Schefferum de Militia navali pag. 103. HUDS.

Pag. 444. *l.* 1. Οὗτοι διεσκεδάσθησαν) Καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσαν, οὐχ οἱ τοξόται, ἀλλ' οἱ ὁπλῖται) Haec verba καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσαν, quae ſunt Thucydidis, nihil pertinent ad expoſitionem eorum, quae illis praeſcribuntur. Delenda ſunt illa οὗτοι διεσκεδάσθησαν, & hoc ſcholion ita ſcribendum:

Καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσαν) οὐχ οἱ τ. ἀ. οἱ ὁ. Mſ. quoque non habet illa καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσαν· nam in eo plerumque non ſcribuntur verba Thucydidis, quae explicantur, ſed notis quibuſdam in ipſo textu & margine poſitis ſignificantur.

ead. l. 8. Ὑπελείφθη τοῖς πεπραγμένοις) Λείπει ἡ ἐπὶ) Hoc ita ſcriptum eſt, quaſi plena oratio eſſet ὑπελείφθη ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. Non credo, hanc fuiſſe mentem auctori huius ſcholii, ſed eum potius voluiſſe in his verbis Thucydidis τοῖς πεπραγμένοις φοβούμενος τοὺς Ἀθηναίους eſſe ellipſin praepoſitionis ἐπὶ, & τοῖς πεπραγμένοις φοβούμενος pro ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις φοβ. dici. Mſ. haec non habet.

ead. l. 21. Καὶ ἑξῆς) Καὶ τὰ ἑξῆς.

ead. l. 28. Τάφοι) Deeſt.

ead. l. 30. Οἱ περιοικοῦντες) Quae hinc ſequuntur in Mſ. alio, quam in edd. ordine ſcripta erant. Οἱ περιναιετάουσιν. εὐκτίμενον δὲ, in eo non legebantur. nec poſſum ſatis conſtituere, unde εὐκτίμενον δὲ, τὸ καλῶς οἰκούμενον, huc venerint, cum nec in Homero Odyſſ. β', v. 65, unde cetera deſcripta ſunt, nec in Thucydide ſit εὐκτίμενον· niſi fortaſſis mutilus eſt locus, & quaedam de etymo vocis περικτίονες dicta fuerant, quae perierunt. Nam & ſic Euſtathius in Homer. Iliad. τ', pag. 1175, de voce περικτίονες agens, δοκεῖ δὲ, inquit, προϋπάρχειν αὐτοῦ ῥῆμα τὸ κτίον. ἐξ οὗ — καὶ τὸ ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, καὶ ἡ ἐϋκτιμένη ἀλωή. Et Etymol. M. ἀμφικτύονες οἱ περιοικοῦντες. τὸ γὰρ κτίσαι ἐπὶ τοῦ οἰκίσαι ἔλαβον οἱ παλαιοὶ, ὥς φησιν Ὅμηρος, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, καὶ, ἐϋκτιμένην κατ᾽ ἀλωήν. Et hanc ſuſpicionem confirmat Mſ. in quo poſt περιοικοῦντες ita eſt: Ὅμηρος τὸ καλῶς οἰκούμενον. καὶ, Ἄλλους — ἀνθρώπους. in quibus poſt Ὅμηρος probabile eſt ſcriptum fuiſſe crebrum illud apud poëtam, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον. Certe locum aliquem Homeri laudatum fuiſſe, ex eo liquet, quod ibi poſt οἰκούμενον eſt καί.

ead. l. 37. Συναθροίζονται) Deeſt. atque etiam quae annotantur ad pag. 323 l. 7.

Pag. 445. *l.* 3. Ἡσύχα, ἀθρόως) Ἡσύχως. Pro ἀθρόως aliud ſcriptum erat, quod legendo aſſequi non poteram.

ead. l. 10. Μήποτε ἄρα οἱ ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀμπρακίᾳ) Thucydides ſcribit, Ambraciotas, cum intellexiſſent, Acarnanas auxilia Athenienſium advocaſſe, & ipſos auxilia ſuorum ex Ambracia arceſſiviſſe, quod vererentur, ne Eurylochus ab Acarnanibus tranſitu prohiberetur. At Scholiaſtes dicit, eos metuiſſe, ne Ambraciotae ex Ambracia poſſent tranſire prae-

ſidia Acarnanum, & Peloponneſiorum, qui cum Eurylocho erant. Haec non cohaerent. Poſterior pars huius expoſitionis nonnihil iuvari poteſt, ſi, ſublata interpunctione, quae poſt φυλάττοντας eſt, legatur φυλάττοντας καὶ τοὺς μετ' Εὐρυλόχου Πελοποννησίους. Priorem corruptam eſſe, res ipſa loquitur. Nec video, quo referri poſſint ea, quae in fine huius ſcholii leguntur, ἱδρύονται ἐν τῇ Μητροπόλει· ſed ſuſpicor adſcripta fuiſſe illis, quae deinde dicit Thucydides in princ. cap. 107, καθίζουσιν ἐπὶ τὴν Μητρόπολιν.

ead. l. 20. Καὶ αἱ μὲν νῆες ἐκ θαλάσσης ἐφόρμουν παρὰ τὸν λόφον) Καὶ αἱ μὲν νῆες ἐκ θαλάσσης ἐφώρμων περὶ τῶν λόφων.

ead. l. 36. Κατὰ τὸ πρόσωτον) Κατὰ τὸ πρόσωπον. Ita loquuntur Graeci. obvia ſunt teſtimonia.

ead. l. 38. Τῷ εὐωνύμῳ κέρατι. περιεγένοντο) Deſunt, ut & ſcholia ad p. 329 l. 3 & 8, cum verbis ἤγουν ἔστερας ad l. 12.

Pag. 446. *l.* 28. Μενέλεῳ) Μενεδαίῳ. & ita recte emendarat Portus. Paulo poſt Mſ. non habet μὴν ante Ἀμπρακιῶται.

ead. l. 33. Λαχάνων συνάθροισιν) Neque haec, neque ea, quae ad lin. 5 h. p. ſcribuntur, in Mſ. ſunt.

ead. l. 36. Ἀπεῖναι) Ἀπιέναι.

Pag. 447. *l.* 1. Πῶς εἰς πολλοὺς) Baſil. recte πῶς εἰς πολλούς.

ead. l. 2. Μετέστρεψαν οὕτω) Mſ. κατέστρεψαν οὕτως.

ead. l. 5. Παρ' Ὁμήρῳ) In Homero Iliad. ν', v. 516, eſt Τοῦδε βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ. Hoc Scholiaſten ante oculos habuiſſe puto. Nam quod Iliad. ξ', v. 461 legitur, Καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ, longius abit a ſcriptura, quae hic eſt.

ead. l. 15. Μιμούμενος τὸν Ὅμηρον) Quaero, ubi Homerus de pluribus iaculantibus utatur numero ſingulari. Τὶς propter ἀοριστίαν etiam πλῆθος ſignificare multis locis ad Homerum monet Euſtathius, ſed nullo eorum de iaculantibus agitur. Pro εἰς ἑνικὴν Mſ. πρὸς ἑνικήν.

ead. l. 24. Προσέπαυσαν) Abeſt a Mſ. Vide, quae ad Thucydidem annotavi.

ead. l. 26. Εἰς τὸ) Πρὸς τὸ, & paulo inferius πρὸς τὸν Εὐρύλοχον, pro vulgato εἰς τὸν Εὐρύλοχον.

ead. l. 31. Ἡ ἐν τῇ γῇ κατὰ τοὺς Ἀ. τ. δὲ, ἡ κατὰ τοὺς ἐν) Ἡ ἐν τὸ (pro τῇ) πρὸς τοὺς Ἀ. τ. δ. ἡ πρὸς τούς. Quod hic eſt ἐν τῇ φυγῇ, Thucydides c. 113 dicit ἐν τῇ ἀποχωρήσει, ubi id in Mſ. itidem exponitur φυγῇ.

ead. l. 38. Τῶν ἰδίων) Τῶν οἰκείων.

Pag. 448. Ad finem huius libri Mſ. habebat τῶν εἰς ιγ' τέ-

λος τῆς ε' καὶ ἀρχὴ τῆς στ'. Significare voluit auctor annotationis, eos, qui Hiſtoriam Thucydidis in tredecim libros partiebantur, hic feciſſe finem libri quinti, & initium ſexti.

ead. l. 14. Τὴν τῶν ἀσταχύων ἐκ τῶν καλύκων γένεσιν) Suidas in σίτου, ὅταν ὁ στάχυς τῆς κάλυκος ἐκφύηται, οὐχ ὅταν ἐκ τῆς γῆς ἀναδιδῶται τὰ σπέρματα.

ead. l. 25. Ἤγουν ὁρμητηρίῳ χρ.) Ἤγουν ὡς ὁρμητηρίῳ χρ.

Pag. 449. *l.* 1. Περιττὸς ὁ καὶ) Deeſt. Nec neceſſe eſt hic pleonaſmum ſtatui.

ead. l. 2. Μεταβάσει ἐχρήσατο ἀπὸ δοτικῆς ἐπὶ αἰτιατικὴν) Thucydides ſaepiſſime caſum participii mutat in alium ab eo, qui praeceſſit. IV, 30: Τῶν στρατιωτῶν ἀναγκασθέντων —— τοῖς ἐσχάτοις προσίσχοντας ἀριστοποιεῖσθαι. Add. alia in Notis ad Thucydidem. Hanc Scholiaſtes vult eſſe enallagen caſuum. Poteſt dici plerisque locis, ubi caſus participii mutatur in accuſativum, eſſe ellipſin alicuius accuſativi orationi convenientis; ut hic αὐτοὺς, quod ſi ſuppleatur, enallage iſta facile carere poterimus: nam recte dicas, εἴρητο τούτοις — αὐτοὺς παραπλέοντας ἐπιμεληθῆναι.

ead. l. 22. Ἐκλελεγμένους λίθους) In Mſ. haec praeterea legebantur: οἱ μὲν τοὺς ἐπιτυχόντας ἤκουσαν. ἄμεινον δὲ τοὺς ἐπιλέκτους, ὡς καὶ ἄνδρας λογάδας. τειχοποιοῦντες γὰρ χωρὶς σιδηρίων οὐκ ἐμ..ον ἐβ..ον τοὺς τυχόντας συνθ... λίθους ὥστε ἄσθεν... ἐργάσασθαι τὸ τεῖχος, ἀλλ' ἐπελέγοντο ὁμοίους τοῖς εἰργασμένοις, τουτέστι τετράποδας.

ead. l. 24. Ὡς ἑκάστῳ ἔμελλε συναρμόσεσθαι) Ὡς ἕκαστα ἔμελλον συναρμόσεσθαι. Bene, ſi pro ἕκαστα legas ἕκαστοι.

ead. l. 34. Οὐχ ἱκανὴν εἶχον τροφὴν) Addit Mſ. εἶχον σπάνιν τροφῆς.

Pag. 450. *l.* 8. Διέσπλους) Ἔσπλους, non διέσπλους vocat Thucydides. Paulo poſt Mſ. δύο τριήρεις ἅμα εἰσπλεῖν, non δ. τ. ἅμα πλεῖν.

ead. l. 14. Τὸν ἔσπλουν) Poſt haec Mſ. Baſ. habet: ἔστι ῥῆμα βύω, τὸ ἀσφαλίζω, καὶ βύω, τὸ ... φράττω.

ead. l. 20. Περιττὸς ὁ καὶ) Deeſt. H. Stephanus ad Corinthum Artic. XLV ſcribit, Scholiaſten hoc rectius dicturum fuiſſe de illo καὶ, quod ante διεβίβαζον eſt. Καὶ ſaepiſſime apud Thucydid. poſt δοκεῖν videtur abundare. Vide ad VIII, 8.

ead. l. 27. Ὀρθὰς ἔστησεν) Scil. τὰς ναῦς. Haec nimis preſſe ſecutus Acacius, προσεσταύρωσε vertit, *rectas conſtituit.* Aem. Portus, *tranſverſas pro vallo collocavit.* Sed praeferenda, noſtro iudicio, illa in prioribus Scholiis ad l. 11 Grammatico-

rum nota: ξύλοις ὀρθοῖς προσωχύρωσεν αὐτάς· quod alibi Noſter appellavit, σταυρὸυς πρὸ τῶν νηῶν κατεπήγνυεν. vid. de hac ratione naves vallo muniendi Scheffer. l. 3, c. 4, p. 207 ſq. & in addendis p. 337, Euſtath. in Il. ν', p. 567, ac Tzetz. Schol. ad Lycophr. v. 290 ſqq. Bene ergo Winſemius locum Thucydid. de quo agimus, ſic transfert: *naves ſub muro vallis cingebat & communiebat.* Ablanc. *les enferma d'une paliſſade.* GRAMM. Add. quae annotavi ad hunc locum Thucydidis. Mſ. non habet hoc ſcholion.

ead. l. 28. Ταῖς τυχούσαις, ταῖς ἐπιτυχούσαις, καὶ εὐτελέσιν) Ταῖς ἐπιτυχούσαις.

ead. l. 29. Οὐ γὰρ δυνατὸν ἦν ὅπλα, καὶ τὰ ἑξῆς) Deſunt.

ead. l. 32. Μεσσήνιοι. ἧκον — τῶν Μεσσηνίων. ἔστι δὲ τριακόντορος) Μεσσήνιοι. ἔστι δὲ τριάκοντορος, omiſſis, quae in medio ſunt.

ead. l. 36. Ἤγουν ἀποδιώκειν τὸν ἀπὸ τῆς ξηρᾶς στρατὸν, ἣν προσβάλῃ τῷ τείχει) Τον ἀπὸ τῆς ξηρ. στρατόν. Cetera deſunt.

ead. l. 38. Ἐκ τῶν προσηκόντων τῷ τείχει) Ἐκ τῶν προσόντων τ. τ. Paulo poſt in Thucyd. ad χαλεπὰ adſcriptum erat δύσβατα.

Pag. 451. *l.* 3. Περιττὸν δὲ τὸ προθυμήσεσθαι) Thucydides: ἐπισπάσασθαι αὐτοὺς ἡγεῖτο προθυμήσεσθαι. Melior cenſenda expoſitio, poſterior quae in Scholiis ſe offert, ut ſit ἐφελκύσασθαι εἰς προθυμίαν. Non enim otioſum putabimus τὸ προθυμήσεσθαι, ut is voluit, cuius haec adſcripta: περιττὸν δὲ τὸ προθυμήσεσθαι, ἤρκει γὰρ τὸ ἐπισπάσασθαι. Qui attenderit ad rem ipſam, & deſcriptionem auctoris, inveniet convenienter plane adhibitum, nec bene potuiſſe omitti, integra loci ſententia. Ergo nec interpretes Latini neglexere, diverſam licet viam ingreſſi quoad ἐπισπάσασθαι, quippe quod verbum hi duo Valla & Winſemius intelligendum volunt de *muris revellendis*, hoc modo: *ſuſpicabatur, hoſtes murum, qua fragiliſſimus erat, revellere auſuros.* Ceteri autem cum Scholiaſta agnoſcentes rectius, ἐπισπάσασθαι ad obſeſſores ipſos referri, expoſuerunt, *allici*, *incitari*, *moveri*, intellecta ſic ante ſequentem infinitivum προθυμήσεσθαι praepoſitione εἰς. H. Stephanus: *quia murus hac parte minime firmus erat, ſperabat fore, ut hoc eos ad audendum alliceret.* & eodem ſenſu Acacius p. 166. Non haerebit in eligenda alterutra conſtructione, qui uſum verbi, de quo quaeritur. Thucydidi, Xenophonti, aliis ſatis familiarem obſervaverit. GRAMM.

ead. l. 8. Τὴν Πύλον) Τῆς Πύλου.

ead. l. 12. Τοὺς ὁπλίτας δηλονότι) Admittam perfacile emendationem Fr. Porti, qui χωρήσας legit. Hunc enim auctorem ea habet, non Aemilium, quod dicit Oxon. editor, qui erravit quoque χωρήσαι ſcribendo pro χωρήσας. GRAMM. Haec παροράματα iam ante haec viſa emendaram, quod poſterius culpae typographorum, prius eorum, quorum opera in his deſcribendis fortaſſis uſus fuiſſet Hudſonus, tribui poſſe exiſtimabam.

Pag. 452. *l.* 13. Καὶ ἀπὸ τοῦ κλυδωνίου, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνέμων, καὶ ἐξ αλλων πολλῶν) Haec nihil faciunt ad explicationem verborum καὶ οὐκ ἐν γῇ στρατός ἐστι. Videntur reiicienda ad verba ſequentia, αἷς πολλὰ τὰ καίρια.

ead. l. 15. Αἷς τισι πολλῶν χρεία) Hoc & ſequens ſcholion non habet Mſ.

ead. l. 22. Ἔξεστι λέγειν πλῆθος) Mſ. Ἔξεστι λέγειν τὸ πλῆθος. In Homero Iliad. ρ́, v. 330, eſt πλήθεϊ, & ἔχοντας.

ead. l. 32. Ὅθεν τὸ νώτιον) Ὅθεν καὶ τὸ νώτιον.

Pag. 453. *l.* 16. Ἐλλιμενίσαι) Sed inter haec non parum intereſt. Nam qui portum capere, id eſt, ἐλλιμενίζειν non poſſunt, ὀκέλλουσι, id eſt, litoribus illidunt naves.

ead. l. 20. Τῆς πρώρας) Addit Mſ. Baſ. παρεξειρεσίαν λέγει τὸ ἄκρον τῆς νηὸς τὸ ἔξωθεν τῶν ἐδολίων, καὶ τῶν καθεδρῶν, ἐφ' αἷς καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες.

ead. l. 21. Ἀντὶ τοῦ τροπαίου ἐχρήσαντο αὐτῇ, ἢ ἀποτροπαίῳ) Si haec ita ſcripſit Scholiaſtes, mihi videtur mire nugatus eſſe. Prior expoſitio tamen aliquanto tolerabilior eſt poſteriore: nam ita quodammodo accipi poteſt, ut hoc Virgilii III Aen. 286, *Aere cavo clypeum, magni geſtamen Abantis, Poſtibus adverſis figo.* Sed neque haec mens Thucydidis eſt, qui nihil aliud ſignificat, quam Athenienſes inter alia ſpolia hoſtilia, quibus tropaeum huius victoriae exornarunt, etiam clypeum Braſidae adhibuiſſe.

Pag. 454. *l.* 5. Τὸ σχῆμα ἀνανταπόδοτον. καὶ Ὅμηρος) Huius loci Homerici teſtimonio eiuſdem rei cauſa etiam ſupra uſus eſt Scholiaſtes pag. 403.

ead. l. 6. Μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ, Ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται) Deſunt. Vide, quae ad p. 424 annotata ſunt.

ead. l. 13. Εὑρεθείησαν) Εὑρέθησαν Mſ. Ἐν τῷ hic perperam editum eſt pro ἐν ᾧ. Error ex ed. Oxon. irrepſit.

ead. l. 28. Ἤγουν ἀκαταλύτους ἀποδοῦναι τοῖς Λακεδαιμονίοις) Deſunt.

ead. l. 33. Καὶ ὃ ἂν ὑμῖν ὠφέλιμον ἐσόμενον ἐπιδ.) Καὶ ὃ ἂν ἡ-

μῖν ὠφέλιμον ἐπιδ. Mſ. Ἡμῖν etiam ed. Oxon. Correxi ex ipſo Thucydide, ex edd. Baſil. Steph. 2. & Porti.

ead. l. 35. Ἤρκει γὰρ εἰπεῖν, τοὺς δὲ λόγους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνοῦμεν) Stephanus in Proparaſceue pag. 15 ſq. haec reprehendit tanquam ſupervacua. Non maxima, ut mihi videtur, de cauſa. Totum hoc ſcholion abeſt a Mſ.

Pag. 455. *l.* 13. Αὐτῶν τεύξεσθαι) Αὐτοῦ τεύξεσθαι Mſ. nempe τοῦ πλείονος.

Pag. 456. *l.* 3. Οἷον ναυμαχῶν, κατὰ τ. σ.) Οἷον ναυμαχῶν, ἢ πεζομαχῶν, κατὰ τ. σ.

ead. l. 7. Εὐπραγεῖν αὐτοὶ) Εὐπραγεῖν αὐτούς.

ead. l. 10. Ἀντὶ τοῦ εὐτυχοῖεν) Fortaſſis ἀ. τ. εἰ εὐτυχοῖεν.

ead. l. 11. Ἐν εὐπραγίᾳ καταλύσασθαι, καὶ οὐκ ἀποθέσθαι τὸν πόλεμον) Atqui quam maxime ſuadent Athenienſibus, ut rebus ſecundis bellum ponant, non, οὐκ ἀποθέσθαι τὸν πόλεμον. Bene Mſ. ἐν εὐπρ. καταλύσασθαι τὸν πόλεμον, ἀντὶ τοῦ, ἀποθέσθαι τὸν πόλεμον.

ead. l. 25. Τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας) Τοὺς ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρας. Alterum habet Thucydides.

Pag. 457. *l.* 4. Τῶν ἐναντίων) Τῶν πολεμίων.

ead. l. 7. Ταῦτα πεῖσαι τὸν ἡττηθέντα) Poſt δυνάμενος αὐτὰ omnia uſque ad finem annotationis deſunt; ut & paulo poſt μετὰ ταπεινοφροσύνης.

ead. l. 34. Φησὶ, διαλλαγῆναι) Φησὶ, τὸ διαλλαγῆναι.

Pag. 458. *l.* 14. Πολεμοῦνται γὰρ) Non habet hoc ſcholion Mſ.

ead. l. 19. Ἧπερ βιασθεῖσιν ὑπ᾽ αὐτῶν) Refert βιασαμένοις, quod in Thucydide eſt, ad Lacedaemonios: nam nihil in his verbis ſuppleri poteſt, quam τῶν Λακεδαιμονίων. Sed e ſuperioribus patet, βιασαμένοις ad Athenienſes referendum eſſe. Et ita hic recte interpretes. Nec ulla ratio eſt, cur participio medio βιασαμένοις hic ſignificatio paſſiva tribuatur.

ead. l. 31. Τῶν Λακεδαιμονίων) Aſt δεόμενοι non erant Lacedaemonii, ſed contra Athenienſes. Forte deſtinata fuit haec gloſſa ad illuſtrandum in ſequentibus τῶν σπονδῶν, quaſi dicat, Lacedaemoniorum foederibus Athenienſes indigebant: quamquam & ibi melius omittetur. GRAMM. Quid ſi hoc ad μᾶλλον pertinere, & ἢ τῶν Λακεδαιμονίων legendum eſſe coniiciamus?

Pag. 459. *l.* 13. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, εἰς πόλεμον καθίστ.) Deeſt.

ead. l. 15. Τὴν σφετέραν) Portus in ſcholio Graeco bene diſputat, νῆσον, quam Thucydides dicit a navibus Atticis obſeſ-

ſam fuiſſe, eſſe Sphacteriam: ſed tamen putat, Scholiaſten ſcripſiſſe σφετέραν. Vix credo, eum tam ſtolidum fuiſſe, ac potius mihi perſuadeo σφετέραν corruptum eſſe e Σφακτηρίαν.

ead. l. 18. Ἡ εἰς τὸν μεταξὺ Ῥηγίου καὶ Μεσσήνης ποταμὸν ῥέουσα) Quis eſt ille fluvius inter Rhegium & Meſſanam, in quem mare influit? Hic ſine dubio aliquid vitiatum eſt. Mſ. non habet ποταμόν· quod ſi tollatur, pro τὸν ſcribendum videtur τό; ut paulo poſt in Thucydide ἐσπίπτουσα ἡ θάλασσα ἐς αὐτό· ubi Portus ait eſſe figuram πρὸς τὸ σημαινόμενον, pro εἰς αὐτὸν τὸν πορθμόν. Sed nihil vetat, quo minus ſuppleatur διάστημα, aut ſi quid eo melius. Cui hoc non placebit, is pro ποταμὸν legat πορθμόν.

ead. l. 29. Ἀποσημωσάντων) Τὰ σημεῖα τῆς ξυμμαχίας ἀραμένων καὶ ἀναδειξάντων Mſ. Baſ. Secutus eſt hanc interpretationem Valla, qui vertit, *& illis dato ſigno prius invadentibus.* In Thucydide eſt ἀποσιμωσάντων.

ead. l. 38. Τοῖς Μεσσηνίοις δηλονότι βοηθοῦντες κατὰ τῶν Μεσσηνίων) Concurrerant ad opem ferendam non Meſſanenſibus adverſus Meſſanenſes, ſed Naxiis adverſus Meſſanenſes. Itaque legendum eſt τοῖς Ναξίοις. Sed Mſ. τοῖς Μεσσηνίοις, ἢ κατά. Unde ſuſpicor, hic aliquid annotatum fuiſſe de duplici ſignificatione phraſeos βοηθεῖν ἐπί τινα, quam in utramque partem accipi docet Index.

Pag. 460. *l.* 4. Γράφεται ἠπείρων) Haec non ſunt in Mſ.

ead. l. 8. Ἐπιτεθέντες) Ἐπιτιθέντες Mſ. Vulgatum ferri non poteſt.

ead. l. 12. Τὸν κάχληκα) Ad hanc vocem margo Cod. Gr. adſcriptam habebat expoſitionem, κάχληκες λίθακες ἐν τοῖς ὕδασιν. Eſt e Suida in κάχληκες.

ead. l. 23. Ἄπορον γὰρ ἦν δηλ.) In Caſſ. ſolum eſt τὴν νῆσον.

Pag. 461. *l.* 6. Πέμπειν) Πέμπειν. κήρυκα καὶ πρεσβείαν ἐπὶ ξυμίᾳ (fort. pro ξυμμαχίᾳ) καὶ φιλίᾳ προπέμπειν. Mſ. Baſ.

ead. l. 14. Ἐφιέμενον παραδώσειν τῷ Νικίᾳ) Aem. Portus recte vidit, legendum eſſe τὸν Νικίαν. Et ſic Mſ.

ead. l. 19. Τῶν Ἀθηναίων) Ad τῇ ἀπορίᾳ, quod l. ſq. in Thucydide legitur, annotatum erat, τῇ ἐνδείᾳ τῶν ἀναγκαίων.

ead. l. 22. Αὐτοὺς βάλλειν) Qui haec verba ante annotationem Scholiaſtae ſcripſit, ſecutus eſt lectionem marginis. cetera exemplaria βλάπτειν, non βάλλειν habent.

ead. l. 28. Αὐτοὺς τοὺς Λάκωνας) Haec nihil faciunt ad exponenda verba Thucydidis ἐπ' ἐκείνοις. Fortaſſis annotata fuerant ad αὐτοὺς in expoſitione praecedenti, & cum in aliis

Codd. ſcriptum fuiſſet τοὺς Λακεδαιμονίους, in aliis τοὺς Λάκωνας, temere huc tranſlata ſunt.

ead. l. 30. Μάχης) Nemo non videt, hoc corruptum eſſe. Mſ. μαχομένους.

ead. l. 32. Τοῦ πάθους δηλονότι) Thucydides: ὃ διὰ τὴν ὕλην μέρος τι ἐγένετο. In his μέρος dicitur pro κατὰ μέρος, ut ſaepe alibi. Scholiaſtes cum hoc exponit τοῦ πάθους, poteſt videri in Thucydide legiſſe οὗ διὰ τ. ὕ. non ὅ. Sed puto, eum voluiſſe ſignificare, ὃ μέρος τι ἐγένετο, idem eſſe, ac ſi ſcriptum fuiſſet οὗ πάθους μέρος τι ἐγένετο.

ead. l. 36. Ὅμηρος) Iliad. ε', v. 262. Mſ. hic ἐρυκακύνειν, quod nuſquam alibi inveni.

Pag. 462. *l.* 2. Ἀντὶ τοῦ, οὗ χάριν) Ita alibi recte exponitur ἐφ' ᾧ· hic expoſitio illa locum habere non poteſt. Interpres recte *ea conditione*, ut millies ἐφ' ᾧ apud omnes ſcriptores Graecos.

ead. l. 9. Τοῖς πρώτως φυλάσσουσι) Τοῖς πρώτοις φυλάσσουσι Mſ. Ad hunc locum Thucydidis potuit reſpexiſſe Suidas, qui φυλακτήριον exponit τόπον, ἔνθα οἱ φύλακες.

ead. l. 21. Φρούριον) Hoc cum duobus ſequentibus ſcholiis deeſt.

ead. l. 33. Ὅμηρος) Iliad. η', v. 479, & ſaepe alibi.

Pag. 463. *l.* 3. Ἵνα λέγη τῷ πεζομαχεῖν) Hoc mihi nonnihil ſuſpectum eſt: nam non ſolet hoc ſenſu adhibere ἵνα λέγῃ, ſed ὡς ἂν εἰ ἔλεγε.

ead. l. 22. Πῖλοί εἰσι τὰ ἐξ ἐρίου) Haec illuſtrari poſſunt ex iis, quae Lipſius habet lib. III de Milit. Rom. Dial. 6.

ead. l. 34. Ἐκ τοῦ μὴ βλεπομένου τῶν Λακεδαιμονίων) Ἐκ τοῦ μὴ β. τοῖς Λακεδαιμονίοις.

ead. l. 36. Κατὰ τὸ ἐνδιδοῦν) De hoc vide ad hunc locum Thucydidis.

Pag. 464. *l.* 3. Ἀσῆκαν) Deeſt.

ead. l. 10. Προσίεσθαι τὰ κεκηρυκευμένα) Προσίεσθαι τὰ κεκηρυγμένα.

ead. l. 21. Περὶ τοῦ μέλλοντος προφανὴς ἀπόφασις) Melius Mſ. π. τ. μ. προπετὴς ἀπόφασις. Et σημείωσαι μανιώδης ὑπόσχεσις.

ead. l. 29. Ἀθηναίων σύμμαχός τις ἀχθόμενος) Utramque expoſitionem Scholiaſtae ἀπροσδιόνυσον eſſe oſtendit reſponſum Spartani. Valla in Thucydide verba Graeca δι' ἀχθηδόνα verterat *per contumeliam*, quod Stephanus emendandum putavit *prae triſtitia*. Sed Valla mentem Thucydidis recte aſſe-

cutus eſt, & poſt eum Aem. Portus, cuius hoc ſcholion Graecum eſt: *διὰ λύπην, ἵνα τὸν αἰχμάλωτον τοιούτῳ σαρκασμῷ καὶ ἐπηρεασμῷ μᾶλλον λυπήσῃ.*

ead. l. 37. Προσέσχον) Mſ. Baſ. addit ἐλλιμένισαν.

Pag. 465. *l.* 2. Ἐπάνω αὐτοῦ τοῦ λόφου) Ἀνωτέρω αὐτοῦ τ. λ.

ead. l. 3. Ἀντὶ τοῦ, ἐκείνων τῶν) Ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς ἐκείνων τῶν.

ead. l. 4. Προσβοηθῆσαι τοῖς συμμ.) Εἰς βοήθειαν τοῖς συμμ.

ead. l. 5. Ἔξω τούτου τοῦ ἰσθμοῦ) Ἐκτὸς τοῦ ἰσθμοῦ.

ead. l. 10. Δεῖ δὲ προσυπακοῦσαι τὸ, ἡμέρας γενομένης) Id vero minime neceſſarium eſt. Ἄρσις illa σημείων fiebat φρυκτοῖς, facibus accenſis & elatis, ut compluribus locis oſtendit Thucydides, quarum nullus, vel certe exiguus uſus eſt, vel ad claſſis hoſtilis aut amicae adventum, vel ad aliam quamcunque rem ſignificandam, cum iam dies illuxit. Itaque etiam Thucydides omnibus locis, quibus de his agit, mentionem noctis facit. Vid. II, 94, III, 22 & 80, hic, & infra c. 110, 111, ubi Thucydides dicit, ἔπειτα τὸ σημεῖον τοῦ πυρὸς, ὡς εἴρητο ἀνέσχον. Nec quidquam obſtat, quo minus hunc locum ita accipiamus, exercitum Corinthiorum, qui ad Iſthmum tutandum convenerat, cum eum feſelliſſet adventus claſſis Atticae, quod ea noctu ad aliud litus appulſa fuerat, a vigiliis & excubiis per litora diſpoſitis, quae ſenſerant, eadem nocte de eo ſublatis φρυκτοῖς certiorem factum fuiſſe. Adde, quae ad pag. 434 annotata ſunt.

ead. l. 12. Σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις) Haec non ſunt in Mſ. Recte. nam nec opus eſt praepoſitione repetita, quae in verbo compoſito ineſt, nec Graeci dicunt *συμβάλλειν σὺν τοῖς πολεμίοις*, ſed *συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις.*

ead. l. 15. Δύο παιᾶνες) Eadem habet Suidas in Παιᾶνας. In Mſ. additur expoſitio *ἀλαλάζοντες.*

ead. l. 24. Τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων) Verba Thucydidis non pertinent ad Athenienſes: neque enim hi, ſed Corinthii, ſe in loca edita receperunt.

ead. l. 34. Τοὺς ὑποπέμπτους, τὸ ἑξῆς, καὶ διδάξ.) Deſunt.

ead. l. 37. Ἀντὶ τοῦ εὐτρεπισάντων εἶπε) Αὐτῶν τῶν ἐν τῇ πόλει Κερκυραίων, μηχανησαμένων δὲ λέγει, οἱονεὶ εὐτρεπισάντων.

ibid. Αὐτῶν τῶν ἐν τῇ πόλει Κερκυραίων) Abſunt a Mſ.

ead. l. 38. Συνελάβοντο δὲ τοῦ τοιούτου οὐχ ἥκιστα) Ἀντὶ τοῦ συμμετέσχον οὐκ ὀλίγως τοῦ τοιούτου πράγματος.

Pag. 466. *l.* 6. Πιθανὴν καὶ πιστὴν τοῖς ἐν τῇ Πιτυχίᾳ ἀνδράσι δηλονότι) Haec temere e ſuperiore annotatione repetita ſunt, nec leguntur in Mſ.

ead. l. 19. Ὥσπερ σχοινία, οὕτως αὐτοῖς ἐχρῶντο) Ὥσπερ σχοινίοις οὕτως ἐχρῶντο.

ead. l. 20. Οὐδετέρως δὲ τὸ σπάρτον) Ὡς ἀπὸ εὐθέος οὐδετέρου τὸ σπάρτον.

ead. l. 22. Μή τις εἴποι) Μή τις εἴπῃ. Et mox τὸ ἐπεγένετο γὰρ νύξ.

ead. l. 27. Τιθεὶς, τοὺς δὲ ἄλλους πλαγίως ἐπιβάλλων) Τιθέντες, ἄλλους δὲ πλαγίως ἐπιβάλλοντες.

ead. l. 33. Ἀφ' ἑκάστης γὰρ Ἀκαρνανίας) Quid ſit ἑκάστη Ἀκαρνανία, nemo facile dicat. Mſ. ἀφ' ἑκάστης πό' Ἀκαρνανίας, id eſt πόλεως.

ead. l. 35. Ἀχθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀριστείδου) Haec non habet Mſ. Ad Ἠϊόνι manu vetuſta annotatum erat e Lycophrone v. 417, Ἠιών. Λυκόφρων τὸν μὲν γὰρ Ἠιὼν Στρυμόνος Βισαλτία.

Pag. 467. *l.* 16. Στρατοπεδεύοντες) Στρατοπεδευόμενοι· & poſt χωρίων· Καιρός. ἀντὶ τοῦ, ὅπου δυνατὸν ἐφαίνετο αὐτοῖς καὶ χρήσιμον τηδ. τῇ ἑαυτῶν δηλονότι.

ead. l. 24. Ἡ στέρησις) Ὑστέρησις Caſſ. Ὑστέρησις ἑ. τ. προσδοκηθέντων. οἷς Ἀθηναίοις μόνον ἐκεῖνο ἄπρακτον τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον, ὡς δήλου ὄντος ..... οὐκ ἦν αὐτοῖς ἄπρακτον μόνον ϑελήσασιν οὐδέν. Mſ. Baſ.

ead. l. 26. Μηκετι μηδενὶ) Μηκέτι μηδέν.

Pag. 468. *l.* 5. Οὐ γὰρ λέγει κατασχόντες ἀντὶ τοῦ κρατήσαντες) Οὐ γὰρ λέγει κρατήσαντες.

ead. l. 20. Τὸν πόλεμον ἐκφεύγοντες) Τὸν πόλεμον φεύγοντες.

ead. l. 23. Μετὰ παῤῥησίας φρονήματος περιερχόμενοι) Μετὰ παῤῥησίας καὶ φρονήματος προερχόμενοι.

ead. l. 25. Ἡ πόλις αὐτῶν καταπονεῖται) Ἡ πόλις αὕτη νῦν καταπονεῖται.

ead. l. 33. Δαιμόνι' ἀτρέμας ἧσο, καὶ) Deſunt. ut & paulo poſt illa αἰκε πόρησιν. Prius eſt ex Iliad. β', v. 200; poſterius ex Odyſſ. β', v. 186.

Pag. 469. *l.* 3. Φησὶν, ἐπιλεγόμενος) Καὶ ἐπιλεγόμενος.

ead. l. 5. Δι' ἄγνοιαν ἐν ἡμῖν) Ἐν ἡμῖν non habet Mſ. Et recte abeſſe poteſt. Non enim tam de Siculis loquitur, quam ſententiam & generale pronuntiatum de bello in univerſum effert.

ead. l. 10. Δουλεῦσαί τισιν) Δουλεῦσαι τινί.

ead. l. 12. Τῶν κερδῶν δηλονότι ἐφιέμ.) Τῶν ἐξ αὐτοῦ κερδῶν.

ead. l. 19. Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος) In Mſ. addebatur, Ὅμηρος, οἷά τε ληϊστῆρες. Odyſſ. γ', v. 73. Sed non convenit in verba Thucydidis.

ead. l. 22. Τὸ δι' ἀντιῤῥήσεων κ. λ. δηλοῖ· τὸ δὲ κατ. τὸ διαλλ.

ἴσον δέ φησι τὸ π. ἐκ.) Δι' ἀντιῤῥήσεων κ. λόγων. Τὸ δὲ κατ. διαλλαγῆναι. ἴσον δὲ τὸ π. ἐκ.

ead. l. 25. Νῦν, φησὶν, ἐὰν μὴ προχωρήσῃ) Εἰ νῦν, φησὶν, μὴ προχωρήσει.

ead. l. 30. Ὅμηρος) Odyſſ. ί, v. 42.

ead. l. 33. Βούλεται γὰρ εἰπεῖν ὅτι) Deſunt.

ead. l. 35. Κρίνω) Mſ. Baſ. addit: ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρὴ, ἵν' ᾖ, χρὴ νομίσαι τοὺς Ἀθηναίους ἀναγκαιοτέρους τῶν ἐμῶν λόγων.

ead. l. 37. Τινὰ τῶν βιβλίων τὸ ὀλίγαις ναυσὶν) Τινὰ τὰ ὀλίγαις ναυσίν.

Pag. 471. *l.* 2. Δόξαν ἐπέρχεσθαι) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρή.

ead. l. 16. Ἐν πρώτοις τοῦτο φ. κ. εὖ δ. ὅ ἐστι, τὴν δούλωσιν) Ἐν πρώτοις φ. κ. εὖ δ. τουτέστι, τὴν δούλωσιν.

ead. l. 19. Τὸ δὲ ἑξῆς, πρεσβύτατον — τουτέστι τὴν δούλωσιν) Abſunt a Mſ. Recte: nam pleraque in ſuperiore annotatione leguntur. Pro iis poſt ὁμοίως ſcribitur: ὡς καὶ Ἱπποκράτης, δύο πόνων ἅμα γινομένων ὁ σφοδρότερος ἀμαυροῖ τὸν ἕτερον. Eſt in Aphoriſm. II, 46. Paulo ante κοινῶς φοβερὸν ἡ δούλωσις.

ead. l. 31. Οὕτω δηλαδὴ ὡς εἶπεν. ἤτοι εἰ) Οὕτως ὡς εἶπεν. εἰ.

ead. l. 36. Διὰ τὸ ξυμβῆναι) His additum erat ex Homeri Iliad. ί, v. 63: Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος.

Pag. 472. *l.* 2. Τὴν οἰκείαν οἴησιν) Τὴν ἰδίαν οἴησιν.

ead. l. 6. Καὶ ἑκάτεροι) Καὶ ἕτεροι. Ita Thucydides.

ead. l. 8. Διὰ τούτων δὲ) Διὰ τοῦτο δέ.

ead. l. 23. Καὶ νῦν) Ἡ διάνοια, καὶ νῦν.

ead. l. 26. Φοβεροὺς ἡμῖν εἶναι) Εἶναι deeſt.

ead. l. 37. Πεισθέντες μὲν ἐμοὶ) Πεισθέντες ἐμοί.

ead. l. 38. Ἀφ' ἧς ὁρμ.) Ἀφ' ὧν ὁρμ.

Pag. 473. *l.* 1. Τὴν ἰδίαν) Haec, & quae mox leguntur ad verba ἀφ' ἧς αὐτοκρ. & ad l. 10 & 11 non habet Mſ.

ead. l. 7. Ἐγκέκοπται) Ἀποκέκοπται.

ead. l. 8. Τιμωρήσασθαί τινα δηλονότι) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ τιμωρήσασθαί τινα. Δηλαδὴ & δηλονότι etiam in his, quae ad l. 13 & 14 annotantur, a Mſ. abſunt, ut & ſaepe aliis locis.

ead. l. 16. Ἤτοι προνοοῦντας) Ἢ προνοοῦντας.

ead. l. 22. Εἰς τοὺς ἄλλους κοινωνία) Κατὰ τοὺς ἀ. κ.

ead. l. 34. Σικελικὸν πόλισμα) Ante haec verba ſcripta erant, ἀντὶ τοῦ ἀποδοθῆναι, quae in edd. ad l. 36 voc. ἀποδοῦσιν leguntur, cui expoſitio appoſita non convenit.

Pag. 474. *l.* 13. Τὰ πάντα κατεργάζεσθαι) Τοῦ πάντα κατ. nempe ἐλπίδας τοῦ δύνασθαι κατ.

ead. l. 23. Τὸν ἄλογον) Hoc palam vitioſum eſt. Mſ. bene τὸν σύλλογον.

Pag. 475. *l.* 27. Ἤγουν ἀποθησόμενον) Deeſt.

ead. l. 36. Καταγγέλλει) Hoc, & omnia, quae hac pag. leguntur, uſque ad l. 4 p. ſq. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ὅλως, abſunt a Mſ.

Pag. 476. *l.* 7. Λιθουργὸς) Hoc, & ſcholia ad l. 10 δένδρα καὶ ὕλην, l. 14 καὶ οἱ ἐν τῇ Νισαίᾳ, & p. 103 l. 1, deſiderantur.

Pag. 477. *l.* 30. Στερηθῆναι τοὺς Λακ. τῶν Μεγαρέων) Στερηθῆναι τοὺς Λακ. τῶν Μεγάρων. Et mox, κρατήσειν τῶν Μεγάρων, non Μεγαρέων.

Pag. 478. *l.* 9. Ἑκάτεροι δηλονότι) Deeſt cum duobus ſcholiis ſequentibus.

ead. l. 15. Ἐφωράθησαν) Neque hoc, neque ea, quae ad l. 12 ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀρχαῖς, & pag. 111 l. 6, & pag. 112 l. 10 annotantur, habet Mſ.

ead. l. 21. Τὴν κατὰ τὸ Βυζάντιον) Addita ſunt haec: ὅτι ἡ κατὰ Βυζάντιον Χαλκηδονὴ Μεγαρέων ἐστὶν ἀποικία.

ead. l. 25. Ὃν δηλονότι) Et haec, & quae hac pag. ad l. 4, 5, 11 & 12 voc. καταστήσειν leguntur, a Mſ. abſunt. Ad voc. κινούμενοι, quae eſt in Thucydide pag. 114 l. 5, annotatum eſt ἀντὶ τοῦ ταραττόμενοι.

Pag. 479. *l.* 3. Διοδεῦσαι) Deſunt, ut & ſcholia ad l. 10, & ad pag. 117 l. 1 & 2.

ead. l. 10. Φίλοι) Ex omnibus ſcholiis uſque ad l. 9 pag. 120 Mſ. tantum tria habet, nempe ad p. 117 l. 13, & p. 120 l. 1.

ead. l. 16. Ἤγουν τῷ) Ἤγουν τοῖς Χαλκιδεῦσι, καὶ τῷ Mſ. Baſ.

ead. l. 22. Ἔργον εἰς τοὺς Εἵλ.) Ἔργον τὸ εἰς τοὺς Εἵλ.

ead. l. 28. Ταπεινὸν) Deeſt, ut & ſcholion ad p. 124 l. 14.

ead. l. 30. Διαιτητῇ) Mſ. Baſ. addit: ἡ τῶν προὐχόντων ἀρετὴ ἔν τε πόλεσι καὶ ἐν στρατείαις πανταχοῦ καθίσταται τὸ ὑπήκοον, καὶ τῶν ἐναντίων ποιεῖ μὴ καταφρονεῖν. ἐν μὲν τοῖς Ἕλλησι τὸν Βρασίδαν, καὶ τὴν αὐτοῦ στρατιὰν, ἐν τοῖς ἡμετέροις δὲ Βελισάριον εἰς παράστασιν τοῦ παρόντος λόγου παραβάλλομεν.

ead. l. 36. Ὅμηρος, Ἦτοι — μάλα λιγέως) Ὅμηρος, Παῦρα μὲν, ἀλλά. Cetera deſiderantur. Eſt Iliad. γ', v. 213.

Pag. 480. *l.* 8. Παρέσχεν) Παρέσχεν. ἔδωκεν ὁ καιρός. Mſ. Baſ.

ead. l. 15. Ἡ δὲ σύνταξις Θουκυδίδειος) Fallitur. Eſt genus loquendi commune omnibus ſcriptoribus Atticis. Nec recte σύνταξιν vocat, cum ad σύνταξιν non pertineat, nec circa

eam verſetur. H. Stephanus ad Scr. al. de Dial. Att. pag. 130. Sic etiam ſupra Scholiaſtes p. 370. Ad *κίνδυνον ἀνεῤῥίψαμεν* in Thucydide ſcholion habet Mſ. *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κύβων.*

ead. l. 22. Ἀντὶ τοῦ — *τῶν Λακεδαιμονίων*) Deſunt. Paulo poſt ad verba Thucydidis *οὐχ ἵνα ξυμμάχους ὑμᾶς ἔχωμεν,* adſcriptum erat *οὐ γὰρ δεόμεθα συμμαχίας.*

ead. l. 33. Ἐλάσσους) Hinc in Mſ. ſequitur ad voc. *πάτριον* in Thucydide: *εἰ τὴν πάτριον ἑκάστοις πολιτείαν καταλύσας ἢ τὸν δῆμον καταδουλώσιν τοῖς ὀλίγοις τῷ δήμῳ.*

ead. l. 35. Ἤγουν ἐφ' οἷς) Deeſt & hoc, & ſequens ſcholion. Sed ad *ὑποδείξας* adſcriptum eſt: Ὅμηρος, Ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα Λάθρη ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδὸν, αἴκε τύχωμαι. In Homero Iliad. *η'*, v. 243, vulgo editur *ὀπιπτεύσας,* & *τύχοιμι·* quam lectionem etiam Scholiaſtes ſecutus eſt, & ex Euſtathio annotavit Barneſius.

ead. l. 37. Περίσκεψιν, ἢ περιάθρησιν, ἢ πρόνοιαν, ἢ ἐξέτασιν) Deeſt *ἐξέτασιν.* Perperam relata eſt haec expoſitio ad voc. *ἀρετήν·* nam pertinet ad *περιωπὴν,* quod paulo inferius legitur in Thucyd. pag. 128 l. 10. Pollux II, 54: *περιωπὴ, ἡ περιάθρησις, ὡς Θουκυδίδης.* Et Suidas in *περιωπή· καλεῖ δὲ (ὁ Θουκυδίδης) περιωπὴν τὴν φροντίδα καὶ τὴν περίσκεψιν.* Hoc etiam animadvertiſſe videtur Hudſonus in Indice Scholiorum.

Pag. 481. *l.* 1. Τοῖς γὰρ δυνάμει (φησὶν) οὖσιν) Τοῖς γὰρ ἐν δυνάμει φ. οὐ. Ad voc. *αἴσχιον* haec annotantur: *χειρόνως καὶ πλείονος μίσους κατακτώμενοι τὴν ἀρχὴν, ἢ ὁ μὴ προεπαγγειλάμενος.*

ead. l. 22. Ὑφ' ἡμῶν) Deeſt cum duobus ſequentibus ſcholiis, quae nihil opus erat e praecedenti annotatione hic repeti.

ead. l. 29. Ἀντὶ τοῦ τῶν Ἑλλήνων) His non exponuntur verba *τοῖς ἀπὸ ὑμῶν* expoſitioni praefixa. Puto ea pertinere ad illa, quae paulo poſt dicit Thucydides, *οἱ δὲ Ἕλληνες,* & Scholiaſten hoc voluiſſe, Thucydidem, cum paulo ante dixiſſet *τῶν μὲν Λακεδαιμονίων,* ſcilicet *ἕνεκα,* nunc mutato caſu dicere *οἱ δὲ Ἕλληνες,* pro *τῶν δὲ Ἑλλήνων ἕνεκα.*

ead. l. 34. Τοὺς Ἀθηναίους) Hoc quoque non recte adſcriptum eſſe verbis *τοὺς πλείους,* & ad praecedens pertinere exiſtimo.

Pag. 482. *l.* 2. Ἀντὶ τοῦ, ὅρκον ἐξ αὐτοῦ λαβόντες) Totum hoc ſcholion *αὐτολεξεὶ* legitur in Suida v. *πιστώσαντες,* praeterquam quod pro *ἀντὶ τοῦ ὅρκον,* habet *ἀ. τ. ὅρκους,* & *πιστοῦμαί σε ὅρκῳ,* omiſſo *δὲ,* quod hinc recte abeſſe poteſt. Mſ. praeterea etiam haec habet: *ἀντὶ τοῦ εἰς ὅρκον αὐτὸν ἐμβαλόν-*

τες, καὶ ἐκ τούτου πίστιν δεξάμενοι. Et paulo poſt ad Στάγειρος, ἡ τοῦ φιλοσόφου Ἀριστοτέλους πατρίς.

ead. l. 13. Πόλις Βοιωτῶν) In ed. Camerarii erat ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν. Stephanus omiſit, quod quidem non magnopere reprehendi poteſt, ſed ſunt tamen & alia nihilo maioris momenti, quae idem retinuit.

ead. l. 16. Ἤγουν, ἐν ᾧ) Ἕως ἐδίδου ὁ καιρὸς, ἤγουν, ἐν ᾧ Mſ. Baſ.

ead. l. 20. Ἤγουν) Hoc & ſequens Scholion non habet Mſ.

ead. l. 24. Χρῆν μὲν) Ad haec verba in Mſ. Baſ. ſequentia annotantur: Ἡ παροῦσα δημηγορία πλεῖον ἔχει τοῦ ἀναγκαίου, ἀφ' οὗ καὶ ἄρχεται, ὥστε ἀνάγκη πολεμεῖν πολεμίοις οὖσι.

ead. l. 25. Ἡ μὲν πρότασις) Ante haec verba Caſſ. habet διαιρεῖται ἡ δημηγορία αὕτη τῷ συμφέροντι καὶ τῷ δικαίῳ, ὑποφαίνει δὲ ὀλιγάκις καὶ τὸ δυνατόν.

ibid. Πρότασις, ἐπιπλήξεως) Πρότασις ἐξ ἐπιπλήξεως.

ead. l. 27. Πανταχοῦ ἐχθροὶ) Hinc in Mſ. ſequuntur, quae hic ſunt l. 36, hoc modo: τὸ δὲ συμπέρασμα προτρεπτικὸν εἰς τὰ πρακτέα, κατὰ διορισμόν τισι τῶν ἀνθρώπων ἔτι μᾶλλον προμηθητέον. Omnia melius, quam in editis, in quibus apertum eſt, poſteriora a ſuo loco avulſa eſſe.

ead. l. 32. Ὅμηρος) Iliad. χ', v. 161. Habebat Mſ. inſuper aliam expoſitionem ad verba οὐ γὰρ τὸ προμηθὲς, quam deſcripſi ad Thucydidem.

ead. l. 33. Ἱπποδάμοιο) Mſ. Baſ. addit: οὐ γὰρ ὅμοιόν ἐστι τὸ ὑπὲρ τῆς σφετέρας μαχέσαι καὶ ὑπὲρ πλείονος. τοῦτο μὲν γὰρ φανερῶς ἄδικον, ἐκεῖνο δὲ καὶ μᾶλλον δίκαιον.

ead. l. 35. Ὥσπερ οἱ Ἀθηναῖοι) Haec non ſunt in Mſ. nec referri poſſunt ad verba οἷς ἂν ἄλλος ἐπίῃ, ſed ad ſequentia Thucydidis, τοῦ δὲ πλείονος ὀρεγόμενος. De illis μᾶλλον προμηθητέον dixi ad lin. 27.

Pag. 483. *l.* 2. Καὶ τρόπου) Poſt hanc annotationem in Mſ. ad verba Thucydidis πρός τε γὰρ τοὺς, haec ſcripta ſunt: τοῖς πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας ἀντιπάλοις ἴσοις καθισταμένους. Quae autem hic annotantur ad l. 10 & 11, ab eo abſunt. Deinde poſt ſcholion ad pag. 136 l. 1. ſcriptum eſt, ἐλευθερία περιγίνεται. διόπερ καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος περιττός· quae eſt expoſitio verborum καὶ ἐλεύθερον καθίσταται.

ead. l. 7. Μέχρι θανάτου) Addit Mſ. ἀντὶ τοῦ κινδύνου ἐκ τῆς μάχης ἀπαντῶντος.

ead. l. 8. Ὑπόκειται) Ὡς αὐτοῖς ὑποτέτακται, ὡς ἔχει πρὸς αὐτούς.

ead. l. 9. Ἀντὶ τοῦ ἀναμφίβολος) Sunt hic & alia ſcholia in Mſ. quae vide in Notis ad Thucydidem.

ead. l. 13. Τοῖς ἑαυτοῦ) Τοῖς ἑαυτῶν Mſ.

ead. l. 15. Ὅμηρος) Iliad. ζ', v. 209.

ead. l. 23. Κλίναντος ἡλίου) Κλίναντος τοῦ ἡλίου.

ead. l. 27. Τοῖς Βοιωτοῖς) Deeſt, ut & ſequens ſcholion.

ead. l. 29. Σχῆμα Ὁμηρικὸν) Hoc & ſupra annotavit laudans illud Homeri, οἱ δὲ δύο σκόπελοι. Ante σχῆμα in Mſ. Baſ. legitur Ἀθηναίων. Paulo ſuperius ad haec verba Thucydidis ἐπ' ἀσπίδας δὲ πέντε μὲν καὶ εἴκοσιν, haec annotantur in Caſſ. οἷον ὡς ἐπὶ πάντας τοὺς στατηγοὺς τοὺς ἑαυτῶν οἱ Θηβαῖοι εἰς κ' καὶ ε' τάξεις ἔταξαν κατὰ βάθος.

ead. l. 32. Λόγου δηλονότι) Auctior eſt Mſ. hac annotatione: ἤτοι δι' ὀλίγου λόγου, ἢ ἐν βραχεῖ χρόνῳ. τὸ ἴσον δὲ ἔχει τοῖς πολλοῖς λόγοις, καὶ ὑπομιμνήσκειν μᾶλλον ἢ προτρέπειν δύναται.

ead. l. 33. Ῥιψοκινδύνως λαμβάνομεν) Adduntur haec: ἀντὶ τῶν οὐ προσηκόντων τοσόνδε κίνδυνον ἀναδεχόμεθα.

Pag. 484. *l.* 2. Ἤγουν οὐ συνέμιξαν) Deeſt cum iis, quae ad lin. 10, 13 & 14 h. p. & ad pag. 142 l. 1 annotantur, & pro his omnibus ad ξυνεστήκει in Thucydide, ſcribitur ἑκατέρωθεν ἑστὼς ἐμάχετο.

ead. l. 8. Τὸ ἔτι τὴν μάχην ὑπομένον) Mſ. praeterea, πρὸς τὸ οἰκεῖον καὶ μὴ ἡττώμενον.

ead. l. 9. Κρεῖττον ἦν) Haec & quae ad καὶ ὠσάμενοι & ad p. 143 l. 14, p. 144 l. 1, 2 & 6 leguntur, a Mſ. abſunt: in quo ad verba Thucydidis pag. 144 l. 4, πρὶν ἂν αὐτὸς, haec ſcripta ſunt: πρίν φησιν ἐπανέλθῃ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων αὐτός.

ead. l. 16. Ἐν τῷ Δηλίῳ) Δηλονότι τῶν πολεμίων νεκρῶν, ἵνα μὴ ἀσπόνδους αὐτοὺς ἀνέλωνται οἱ Ἀθηναῖοι. Melius, quam vulgatum ἐν τῷ Δηλίῳ· nam hoc adhuc tenebant Athenienſes.

ead. l. 27. Ὑδρεύεσθαι) Deeſt.

ead. l. 29. Οἱ συμμετέχοντες) Suidas in ὁμωχαίτας. Vide ad Thucydidem.

ead. l. 33. Ἤγουν, οὐδὲν παραλυμήνασθαι) Deeſt.

ead. l. 35. Τοὺς Ἀθηναίους) Et haec, & ea, quae ad pag. 146 l. 3 & 4 ſcribuntur, ignorat Mſ.

Pag. 485. *l.* 5. Τοὺς Βοιωτοὺς) Τοὺς Θηβαίους ἀξιοῦντας κομίζεσθαι μὲν τὸ ἱερὸν τὸ ἐπὶ Δηλ. ἀνταποδιδόναι δὲ τοὺς νεκροὺς τοῖς Ἀθηναίοις ἀσεβεῖν μᾶλλον ἤπου τοὺς Ἀθηναίους μὴ θέλοντας κομίσασθαι τὰ μὴ πρέποντα τοῖς ἱεροῖς νεκροὺς θεῶν ἀντικαταλλάττεσθαι. Caſſ. Ἀσεβεῖν τοὺς Θηβαίους ἀντὶ τῶν ἱε-

ρῶν, ἤγουν λαβόντας τὸ ἱερὸν, ἀποδιδόναι τοὺς νεκρούς. Reg. Deinde ad verba Thucydidis pag. 147 l. 6, εἰ δὲ ἐν τῇ ἐκείνων, Caſſ. haec habet: εἰ δὲ δοκοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἰδίαν εἶναι τὴν γῆν ἐν ᾗ οἱ νεκροὶ κεῖνται, αὐτοὶ τὸ ποιητέον γιγνωσκέτωσαν. Ad verba καὶ οὐκ ἂν αὐτοὺς βίᾳ σφῶν κρατῆσαι αὐτῶν ibid. l. 9, καὶ οὐκ ἂν τοὺς Βοιωτοὺς κατισχύσειν τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ Ὠρωπίᾳ ὡς τοὺς νεκροὺς κατασχεῖν αὐτῶν. Ad ſequentia οὐδ᾽ αὖ ἐσπένδοντο δῆθεν, l. 10, οὐδ᾽ αὖ ἐσπένδοντο προφάσει ὡς δῆθεν Ἀθηναίων οὔσης τῆς γῆς. τί γὰρ καὶ ἔδει περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ τοῖς Βοιωτοῖς σπένδεσθαι; Ac denique ad εὐπρεπὲς εἶναι ἀποκρίνασθαι, l. 11, εὐπρεπὲς δὲ εἶναι ἀποκρίνασθαι ἐκ τῆς Βοιωτῶν ἀπιόντας τοὺς Ἀθηναίους ἀπολαβεῖν ἅπερ αἰτοῦσι.

ead. l. 7. Κατὰ φύσιν) Paulo poſt ad ἐσεσιδήρωτο ſcriptum eſt, ὥστε ὑπὸ τοῦ πυρὸς μὴ βλάπτεσθαι τὴν κεραίαν.

ead. l. 12. Ἀμφίπολις) Paulo poſt ad Ἀρισταγόρας ὁ Μιλήσιος in Mſ. eſt: οὗτινος καὶ Ἡρόδοτος μέμνηται πολλάκις. Et ad ὑπὸ Ἠδώνων· ἀπὸ τῆς Ἤδωνες πλ. καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς Ἠδωνοί. ὅθεν ὑποκατιὼν Ἤδωνας ἔφη, καὶ οὐχὶ Ἠδωνούς.

ead. l. 13. Τὸν Στρυμόνα) Deeſt. Ad περιφανῆ hoc ſcholion legitur: ἐν τοιούτῳ χωρίῳ κατῴκισεν, ὃ περιφανὲς ἔκ τε γῆς καὶ θαλάσσης ἐστίν.

ead. l. 23. Διαπεραιώσεως) Hoc, & quae ad l. 11 h. p. & l. 2 & 8 pag. 155 ſcribuntur, non habet Mſ.

ead. l. 38. Μεταβληθὲν τὴν γνώμην) Μεταβεβλημένον τῇ γνώμῃ.

Pag. 486. *l.* 1. Τὸν Βρασίδαν) Deeſt, una cum illis, quae ad l. 12 h. p. & l. 3 & 5 pag. 158 annotantur.

ead. l. 5. Ὁ Βρασίδας) Hoc quoque, ut & annotationes ad l. 10 & 11 h. p. & l. 9 pag. 159, l. 13 pag. 160, & l. 2 pag. 161, a Mſ. abſunt. Ad ἀσφαλεῖ, quod eſt pag. 160 l. 12 in Thucydide, ſcriptum eſt πάρισον· qua figura delectari Thucydidem, etiam Dionyſius Halic. obſervat. Deinde illa, εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, exponuntur ſcholio, quod in Notis ad hunc locum Thucydidis deſcripſi.

ead. l. 18. Ἔθνος δηλονότι) Ante haec ad v. Ἄθως p. 162 l. 8 in Thucydide, eſt μέρος ὢν τῆς ἀκτῆς δηλονότι. Et ad διγλώσσων l. 13, ἀντὶ τοῦ, πολυγλώσσων.

ead. l. 20. Τὴν Τορώνην) Non eſt in Mſ. nec haec, nec ſequens expoſitio.

ead. l. 22. Τῆς προδοσίας) Illis, quae paulo poſt in Thucyd. leguntur, ἐτήρουν τὴν πρόσοδον, adſcriptum eſt παρεφύλαττον τὸ τῆς παρουσίας. Et ad φρουροὺς, pag. 164 l. 7, Τὸ ἑξῆς, τοὺς φρουροὺς διέφθειραν.

ead. l. 31. Ταῖς ἡμέραις δηλονότι) Haec, & omnia, quae ſequuntur, uſque ad pag. 170 l. 9 ἐπιφερόμενος abſunt a Mſ. excepto eo, quod ad pag. 168 l. 2 legitur. Sed ad verba Thucydidis ἔλεξε τοῖς ἐν τῇ Ἀκάνθῳ παραπλήσια, adſcriptum eſt: ἐν τῷ στ' τῶν συγγραφῶν διάλεξις Βρασίδου πρὸς Τορωναίους. Haec apparet ab aliquo ſcripta eſſe, qui ſequebatur diviſionem Hiſtoriae Thucydidis in XIII libros. Neque tamen carent errore. Nam ſive auctor illius annotationis indicare voluit ſummam orationis Braſidae ad Toronaeos, quam hic exponit Thucydides, ſive orationem eiuſdem ad Acanthios, quae c. 85 huius libri legitur, debuit dicere ἐν τῷ ζ'. Illi enim, qui Hiſtoriam hanc in XIII libros partiebantur, librum ſeptimum inchoabant ab iis, quae in principio capitis 78 huius libri ſcripta ſunt, Βρασίδας δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον cet. ut ibi monet Scholiaſtes.

ead. l. 35. Τοῖς προδόταις) Poſt haec ad verba Thucydidis pag. 168 l. 8, ἡγούμενος οὐδὲν χείρους τῇ ἐκείνων φιλίᾳ, hoc ſcholion habet Mſ. ἡγούμενος μὴ χείρους φανήσεσθαι παρ' ἡμῖν αὐτοὺς διὰ τὸ Ἀθηναίοις γεγονέναι φίλους.

Pag. 487. *l.* 18. Ἤγουν κατὰ τὴν π. τ. π. ν.) Deſunt, una cum iis, quae ad pag. 173 l. 3 ὅπως, leguntur.

ead. l. 32. Ἤγουν, κύριοι συμβῆναι ἄνευ τῶν πόλεων) Haec in Mſ. atramento & manu recenti ſcripta ſunt, vetuſta & minio illa: ἀντὶ τοῦ αὐτοκράτορες ὄντες, ὡς κύριοι εἶναι συμβῆναι ἄνευ τῶν πόλεων αἷς ἐπήρχοντο.

Pag. 488. *l.* 4. Τῶν Πελληνῶν) Deeſt. Quae deinde ſcribit Thucydides pag. 177 l. 12 αὐτὸς δὲ ἐν κελητίῳ cet. ita exponuntur: ὁ Βρασίδας εἰς τὴν Σκιώνην ἔπλει ἐν πλοίῳ μικρῷ, προαγούσης τριήρους, ὅπως εἰ μὲν αὐτὸς ἐντύχοι πολεμίῳ πλοίῳ ἡ τριήρης ἐπελθοῦσα βοηθήσειεν αὐτῷ. εἰ δὲ ἀντίπαλος τριήρης ἐξεναντίας ἐπιφέροιτο, αὐτὸς ἐν τῷ κέλητι διασωθείη. ἔμελλε γὰρ ἡ τριήρης ἡ πολεμία οὐκ ἐπὶ τὸ κελήτιον ὁρμῆσαι, ἀλλ' ἐπὶ τὴν τριήρη.

ead. l. 5. Δι' ἀτολμίαν) Hoc itidem recentius & atramento ſcriptum erat, antiqua & minio ſcripta haec: οὐχ ὑπέμειναν οἰκήσαντες περὶ τῆς ἐλευθερίας ἐν ἀνάγκῃ γενέσθαι. οἰκεῖον γὰρ ἀγαθὸν τὴν ἐλευθερίαν λέγει. Οἰκήσαντες vel corruptum eſt, vel aliquid excidit.

ead. l. 24. Ἀντὶ τοῦ) Deeſt & hoc & ſequens ſcholion.

ead. l. 37. Ἤγουν, οἳ ἔμελλον ἥξειν) Haec, ut & ea, quae ad l. 14 h. pag. & ad pag. 185 l. 7, & l. 8 διὰ τὸ δέος annotantur, non habet Mſ.

Pag. 489. *l.* 14. Ἤγουν ἔταξε) Tota haec pars huius ſcholii deeſt.

ead. l. 22. Περὶ τῆς δημοκρατίας φησὶ) Τὴν δημοκρατίαν λέγει.

ead. l. 33. Τοῦ ἐπιέναι δηλονότι. ἤγουν, ἐκφοβοῦσι μέλλοντες ἐπιέναι) Deſunt, & pro iis tantum eſt οἱ βάρβαροι.

ead. l. 36. Δέος ἐμποιοῦσι) Non eſt in Mſ. Paulo poſt δήλωσιν ἀπειλῆς exponuntur ἔμφασιν καταπλήξεως.

Pag. 490. *l.* 33. Τοῦ τόπου τοῦ Περδίκκα) Abeſt a Mſ.

Pag. 491. *l.* 10. Μακροτέρᾳ ὁδῷ κατ' ἐκείνων) Ἄλλῃ μακροτέρᾳ ὁδῷ.

ead. l. 19. Ἤγουν, δημότου ἐναντιωθέντος) Hoc ſcholion non habet Mſ. Pro eo ad κατὰ τὸ στασιωτικὸν ſcriptum eſt, κατὰ τὸ ἀντιστασιάζον.

ead. l. 32. Βιασάμενοι τὴν φ. ν. ἀ. πρὸς θάλ.) Ὑπερβατόν. βιασάμενοι τ. φ. ν. ἀ. παρὰ θάλ.

ead. l. 36. Ὁ Περδίκκας δηλονότι) Ad ea, quae in Thucydide p. 198 l. 10 leguntur, ἔνδηλόν τι ποιεῖν Mſ. habet expoſitionem, quam vid. in Notis ad Thucyd.

Pag. 492. *l.* 4. Οὐκ ὄντος νομικοῦ) Οὐκ ὄντος νομίμου. Et ſic rurſus paulo poſt.

ead. l. 7. Καὶ μὴ τοῖς εὐτυχοῦσι. Γράφεται ἐντυχοῦσι) Haec non ſunt in Mſ.

ead. l. 8. Καὶ τὰς πόλεις μὴ τοῖς τυχοῦσι πιστεύειν) Thucydides: ὥστε τῶν πόλεων ἄρχοντας καθιστάναι, καὶ μὴ τοῖς ἐντυχοῦσιν ἐπιτρέπειν. Hic Scholiaſtes ἐντυχοῦσι nihil aliud iubet denotare, quam τυχοῦσι. nec aliter intelligens Valla, cum Aem. Porto, *quibuslibet* vertit. Enenckelius, *cuilibet ex vulgo*. Ablancurtius vero, Graecum propius redditurus, *afin d'empécher qu'on n'y mit les premiers venus*. Quam interpretationem ut meliorem ceteris habeo, ita plus aliquid dicere, quam τυχοῦσι aut *cuilibet ex vulgo* exiſtimo. Ulterius progreſſus Winſemius hiſce, *neque enim gubernationem civibus in ſingulis civitatibus permittebant*, ſatis indicat, ἐντυχοῦσιν idem ſibi ſignificare viſum, ac ἐνοικοῦσιν, h. e. τοῖς πολίταις. Sed cum aliunde haud poſſit forte demonſtrari talis ſignificatus verbi, nec neceſſe ſit, contenti erimus illud ex Gallici interpretis mente ſumere, ac ita breviter circumſcribere: *neque gubernationem eis, in quos forte primos civium, ſeſe ad hoc offerentes in urbibus iſtis inciderent, permittere.* Forſan quoque aptius hoc modo omne illud, quod in ἐντυχοῦσιν emphaticum habetur, expreſſerimus. GRAMM.

ead. l. 10. Ἤγουν ἐγκαλέσαντες) Deeſt cum omnibus, quae

in edd. leguntur uſque ad pag. 201 l. 10 *τοῦ γὰρ κώδωνος*, exceptis expoſitionibus ad l. 11 h. p. & p. 200 l. 6 & 14. Praeter ea autem, quae in edd. ſunt ad p. 200 l. 6, in Mſ. etiam alia leguntur, quae vide in Notis ad Thucydidem.

ead. l. 19. Ἴσης) Σημείωσαι ἀγγώμαλος μάχη.

ead. l. 21. Τοῦ γὰρ κώδωνος παρενεχθέντος) Θουκυδίδης, τοῦ γὰρ κ. π. ἀρσενικῶς. Σοφοκλῆς, Χαλκοστόμου κ. ὡς Τυρσηνικῆς, θηλυκῶς. Locus Sophoclis eſt in Aiace v. 17.

ead. l. 25. Προσθεῖναι) Mſ. προθῆναι. E ſequentibus, quae ſine cauſa repetita ſunt, liquet legendum eſſe προσθείς.

ead. l. 28. Ἡ πρόσθεσις ἐγένετο. Ὑπερβατὸν) Deſunt.

ibid. Τοῦ κώδωνος (φησὶ) παρενεχθέντος) Τοῦ γὰρ κώδωνος παρενεχθέντος· & coniunguntur cum praecedenti ſcholio.

In fine libri Mſ. haec habet: ἀποροῦσί τινες ψυχρὰν ἀπορίαν, διά του Θουκυδίδης ἔχων τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς θ', ἡ συνεγράψατο ἱστορίας· ὁ δὲ Ἡρόδοτος ἔχων ἀπὸ του ή, εἶπε θ', ὧν ἡ λύσις ψυχροτερα. ὅτι ἐπειδή, φασιν, ἀπὸ τοῦ ή ἕως τοῦ ς', θ' στοιχεῖά εἰσιν, ἀπὸ δὲ τοῦ θ' ἕως τοῦ ό, ὀκτώ εἰσι· τὸ πρῶτον ἐνταῦθα τοῦ ὀνόματος γράμμα ἀριθμήσαντες καὶ τὸ ὕστερον· ἡ δὲ ἀληθεστέρα λύσις τοιαύτη, ὅτι ὁ Θουκυδίδης οὐ διεῖλεν εἰς ἱστορίας, ἀλλὰ ἃ συνεγράψατο. καὶ δῆλον ἐκ τῆς διαφωνίας τῶν κριτικῶν· οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν διεῖλον εἰς ὀκτὼ, οἱ δὲ εἰς ιγ', τὴν πρώτην εἰς β', καὶ τὰς ἄλλας ἑπτὰ εἰς ια'. Eſt hoc vere frigidum ζήτημα, & frigidior etiam illius λύσις. Quod hic ſcribitur Ἡρόδοτος εἶπε θ', mihi ſuſpectum eſt, & Scholiaſtes fortaſſis ſcripſerat ἔλιπε θ'. Quid autem in his verbis, ἀλλὰ ἃ συνεγράψατο, ſit ἃ, non ſcio; ſed ſenſus eſt idem, ac ſi dixiſſet ἀδιαιρέτως.

Erat ibidem & alia annotatio his verbis: Ἰστέον ὅτι εἰς τὸ κομψὸν τῆς φράσεως Θουκυδίδης Αἰσχύλον καὶ Πίνδαρον ἐμιμήσατο. εἰς δὲ τὸ γόνιμον τῶν ἐνθυμημάτων τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον Ἀντιφῶντα. εἰς δὲ τὴν λέξιν Πρόδικον, ὅθεν καὶ Προδίκου λέξεις ἐν τῷ κειμένῳ σημαιούμεθα. εἰς δὲ τὸ γνωμικὸν τοὺς Ἰσοκρατικοὺς, Εὐριπίδην καὶ τοὺς ἄλλους· τοῖς γὰρ αὐτοῖς χρόνοις ἦσαν. εἰς δὲ τὴν οἰκονομίαν τὸν ποιητήν. Haec omnia manu vetuſta ſcripta erant.

ead. l. 31. Ἡ ἐφ' ἑνὸς) Abeſt a Mſ.

ead. l. 34. Οἱονεὶ ἐχεχειρία) A. Gellius l. 1, c. 25: Graeci ceſſationem pugnae pactitiam ἐκεχειρίαν dixerunt, exemta una litera ſonitus vaſtioris, & ſubiuncta lenioris. nam quod eo tempore non pugnetur & manus cohibeantur, ἐκεχειρίαν appellarunt. HUDS. Mſ. Οἷον καὶ ἐχεχειρία. Suidas, apud quem in ἐχεχειρία haec leguntur, ἐχεχειρία τις οὖσα.

Pag. 493. *l.* 4. Ὥρου) Aſteriſcus appoſitus indicio eſt, eos, qui haec ediderunt, putaſſe hanc vocem corruptam eſſe. Si quid emendandum eſt, putem legendum eſſe Ὧρος, & deſignari *Orum* Grammaticum, cuius teſtimonium Scholiaſtes Thucydidis etiam alibi, & veteres Critici ſaepe advocant. Suidas: Ἀδραμύτειον. οὕτως Εὔπολις, καὶ Ἀδραμυτηνός. ὁ δὲ Θουκυδίδης Ἀτραμύττειον.

ead. l. 15. Τὸ καινὸν) Deſunt.

ead. l. 18. Τὸ μέρος δηλ.) Ἢ τὸν περίβολον. τὸ μέρος δηλ. Mſ. Baſ.

ead. l. 31. Εἰς τὴν πόλιν) Εἰς τὴν πολιτείαν.

ead. l. 33. Τῶν Λεοντίνων) Non habet Mſ.

Pag. 494. *l.* 1. Πρασιὰς) Πρασίας, & paulo poſt Βρικιννίας.

ead. l. 9. Ὡμίλησε) Ὡμίλησεν. ἔταξε δοῦναι χρήματα ὑπὲρ φιλίας καὶ συμμαχίας. Poſterior interpretatio aliena eſt ab hoc loco. Vid. ad V, 61, & VI, 62.

ead. l. 12. Σικελιῶται λέγονται) Verius Ammonius in libello *de ſimilibus & differentibus vocabulis*: Σικελὸς ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς Σικελίας ὤν· Σικελιώτης δὲ, ὁ Σικελὸς μὲν μὴ ὤν, τὴν δὲ χώραν αὐτὴν οἰκῶν. Huds. Nulla eſt pugna inter Scholiaſten & Ammonium. Barbari indigenae ſunt Σικελοί· Graeci, & alii, qui aliunde in Siciliam venerant, Σικελιῶται. Eodem modo Ammonius diſtinguit Ἰταλοὺς & Ἰταλιώτας. Mſ. in fine huius annotationis recte, οὕτω καὶ ἐπὶ Ἰταλιωτῶν καὶ Ἰταλῶν.

ead. l. 14. Συνῄεσαν) Συνήνεσαν Caſſ. Συνῄεσαν, εἰρήνην ἐποίουν Mſ. Baſ.

ead. l. 22. Ἀντὶ τοῦ) Deeſt.

ead. l. 25. Τῇ ἀργίᾳ) Τῇ ἀργότητι.

ead. l. 31. Ἀναλογίστως) Ἀλογίστως.

Pag. 495. *l.* 9. Συγκλύδων) Ἐπηλύδων.

ead. l. 11. Ἢ ἄνευ προόψεως. ἤγουν οὕτως — τὸ καταφρονήσεως τοῦ ὄντος) Omnia abſunt a Mſ.

ead. l. 18. Ὤετο) Deeſt.

ead. l. 30. Ἀτολμίαν παράσχῃ. ὑμῖν δηλονότι) Ἀτολμίαν. δειλίαν.

ead. l. 38. Ἁρμοττομένου) Ἁρμοττόμενος.

Pag. 496. *l.* 1. Παρέχει) Hoc inter verſus recenti manu ſcriptum erat. Κλέμματα, quod l. praecedenti dicit Thucydides, exponitur στρατηγήματα.

ead. l. 3. Ἀπαράσκευοι εἶναι) Ἀπαράσκευοι εἰσίν.

ead. l. 4. Πρὸ τοῦ οὖν ταχθῆναι) Πρὸ τοῦ συνταχθῆναι.

ead. l. 9. Φαίνονται) Deeſt.

ead. l. 10. Ὅμηρος) Iliad. έ, v. 531.

ead. l. 37. Περιττὸς ὁ καὶ) Suſpicor, annotatiunculam non reſpicere verba, quibus adſcripta eſt, ſed ſuo loco motam, retrahi debere ad antecedentia haec καὶ δὶς ἢ τρὶς προσβαλόντα. Hic enim poterat ratione quadam (quamvis & iſto loco fallente) cogitare Grammaticus de ſuperflua praepoſitione καὶ, cum ne ſpecies quidem πλεονασμοῦ in verbis, quae vulgo indicantur. GRAMM. Recte Grammius. Mſ. περιττὸς ὁ καὶ σύνδεσμος. Hoc manus vetus nota quadam appoſita ad καὶ δὶς retulerat. Eam deinde recentior cancellaverat, & ad alterum καὶ, cui in edd. haec annotatio adſcribitur, appoſuerat. Add. H. Stephanum ad Scripta de Dial. pag. 33.

Pag. 497. *l.* 30. Οἱ δ' αὖ Λακ.) Ad haec Mſ. Baſ. ἀπὸ κοινοῦ εἶχον τὴν γνώμην πρὸς τὴν εἰρήνην νοητέον. Mox ad ξυνέβαινε in Thucyd. p. 227 l. 4 idem habet: ἐνταῦθα ἡ ἀπόδοσις τῆς ὅλης ἐννοίας ἀπὸ τοῦ, πρὸς τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον.

ead. l. 35. Μήπως αὐτομολήσωσιν) Ἡ δὲ ἔννοια, μήπως αὐτομ.

Pag. 498. *l.* 3. Μετὰ σπονδῶν ποιεῖσθαι) Μετὰ σπ. ποιῆσαι.

ead. l. 13. Ἤτοι προσδεξομένους, δηλονότι τὴν εἰρήνην) Προσδεξομένους. λείπει τὴν εἰρήνην.

ead. l. 15. Προσδεξομένους) Thucydides: ἀπιστότερος διαβάλλων. Scholiaſtes: διαβάλλων) προσδεξομένους, λείπει τὴν εἰρήνην. Loquitur auctor de Cleone, quod paci ideo adverſaretur, quod putaret in illa flagitia ſua manifeſtiora fore, ſuamque imminutum iri auctoritatem in obtrectando. An igitur legerat Scholiaſtes in ſuo Thucydidis exemplari διαβάλλων προσδεξομένους; ita quodammodo videtur. cur enim ellipſin indicaret ſuppleretque hic non auctoris, ſed ſuae locutionis? niſi recentior fortaſſe Grammaticus antiquioris gloſſam ſuppleverit. Sed rem ipſam inſpiciamus. Sane qui ad τὸ διαβάλλειν intelligi debet accuſativus, non tam erit τοὺς προσδεξομένους τὴν εἰρήνην, quam potius in genere quoſvis τοῖς πράγμασι προεστῶτας καὶ τοὺς στρατηγούς. Hos enim bello durante, impune inſectari promtum erat Cleoni, & nunquam deficere poterat occaſio obtrectandi, prono ſcilicet ad credenda quaevis eius generis Athenienſium vulgo: πολέμου γὰρ καθεστῶτος, ἀεὶ ἀνάγκην εἶναι τοὺς προὔχοντας ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν διαβάλλεσθαι, dicit, ex ſententia Pliſtoanactis Noſter c. 17. Talis etiam deſcribitur character Cleonis lib. 4, c. 28. At reſtituta pace ceſſatura haec omnia eſſe proſpiciebat facile ἀνὴρ κακοῦργος. GRAMM. Mſ. non habet hoc ſcholion. Et apertum eſt temere repetitum eſſe ex iis, quae ad l. 5 anno-

tata ſunt. Non raro eandem expoſitionem bis aliis atque aliis locis ſcriptam inveni, primum a vetuſtiore, deinde a recentiore librario, qui ſcholia ex aliis Codicibus ſuppleverat, nec ſtatim animadverterat, quaedam iam adſcripta eſſe.

ead. l. 20. Ἤγουν ὑβριζόμενος) Deeſt Caſſ. In Reg. ad ὑβριζόμενος haec manu vetuſta ſcripta ſunt: Πλειστοάναξ ὁ Πανσανίου βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, ὃς φεύγων κάθοδον εὕρετο. ἔφευγε δὲ, διὰ τὸ ποτὲ πρότερον δόξαι δῶρα παρ' Ἀθηναίων λαβὼν ἀναχωρῆσαι τῆς Ἀττικῆς. In Thucydide eſt ἐκ τῆς Ἀττικῆς.

ead. l. 23. Ἤγουν, τὴν προαγορεύουσαν ἐκ μαντείας) Non eſt in Caſſ. nec quae ad l. 4, & 5 ἀναφέρειν, & ad l. 13 annotantur.

ead. l. 37. Οἱ μὲν τὴν δόκησιν) Luſiſſe operam prolixiore hac annotatione Scholiaſtes cenſendus, cum hodierna lectio δοκοῦσαν pro δόκησιν, ſenſum loci ponere extra dubium videatur. Inſolens enim nimis, dura atque inſuavis foret locutio, διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτὲ μετὰ δώρων δόκησιν ἀναχώρησιν. GRAMM.

Pag. 499. *l.* 2. Μᾶλλον) Abeſt.

ead. l. 4. Ἵν' οὕτω νοῆται) Ἵνα ᾖ.

ead. l. 7. Ἐν Λυγκαίῳ) Ἐν Λυκαίῳ e Thucydide ſcribebat Aem. Portus.

ead. l. 9. Ἔτι ἑνὸς δέοντι) Amplectamur potius emendationem Fr. Porti ἔτει legentis pro ἔτι, quam & ex duobus Codd. Mſſ. Anglicis confirmatam dedit Oxonienſis editor, & nos damus ex Hafnienſi Roſtgaardiano. GRAMM.

ibid. Τοῦτο συντακτέον τῷ χρόνῳ. ἤγουν μετὰ τὸν χρόνον τῆς προῤῥήσεως τῆς μαντ. προτρέψαι τοὺς Λακ.) Τοῦτο συντακτέον τῷ χρόνῳ δὲ προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους. Non neceſſaria ſunt, quae in edd. interponuntur. Sententia eſt, illa τῷ χρόνῳ δὲ προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους φεύγοντα αὐτὸν ἐς Λύκαιον ἔτει ἑνὸς δέοντι εἰκοστῷ καταγαγεῖν, & cetera, quae in Thucydide inter Λύκαιον & ἔτει ſunt, διὰ μέσου poni.

ead. l. 14. Μὴ ἂν αὐτὸς παρέξων) Μὴ ἂν αὐτὸς παρέξειν. Sic Thucydides in infinitivo, ἀνεπίληπτος εἶναι, non ἐσόμενος.

ead. l. 25. Αὐτοτελεῖς αὐτοὺς, καὶ μὴ ἄλλοις συντελοῦντας) Αὐτοτελεῖς αὐτοὺς, καὶ μὴ ἄλλῳ συντελοῦντας. recens manus ſuper ἄλλῳ ſcripſerat ἄλλοις. Sed haec non ad verba τὴν Νίσαιαν, verum ad αὐτοτελεῖς, quod pag. 232 l. 14 in Thucyd. legitur, pertinent. Vide ibi.

ead. l. 27. Ἤγουν, τοῖς καθ' αὐτοὺς νόμοις χρωμένους) Deſunt.

ead. l. 29. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔχειν αὐτοτελεῖς) Παρ' αὐτοῖς δίκας διδόντες καὶ λαμβάνοντες, καὶ μὴ ὑπ' ἄλλων κρινόμενοι. ἀ-

πὸ κοινοῦ τὸ ἔχειν ὑποτελεῖς. Cetera poſt αὐτοτελεῖς deſunt. In omnibus, quas vidi, edd. nec minus in Mſ. hic perturbatus eſt ordo ſcholiorum, qui ita reſtitui debet. Thucyd. p. 232 l. 1. Τὴν Νίσαιαν) Ἀπὸ κοινοῦ, τὸ ἔχειν. lin. 11 & 14, ut in edd. ibid. Καὶ αὐτοτελεῖς) αὐτοτελεῖς αὐτοὺς, καὶ μὴ ἄλλοις συντελοῦντας. ibid. Καὶ αὐτοδίκους) αὐτόδικοι ἄνθρωποι, οἱ ἐν αὐτοῖς τὴν διαφορὰν δίκῃ λύοντες, καὶ μὴ μετάγοντες αὐτὴν εἰς ὑπερορίους ἀνθρώπους.

Pag. 500. *l.* 10. Παρελθουσῶν) Πρὸς ἀκρίβειαν. προελθουσῶν.

ead. l. 11. Ἤγουν, ἀκριβὴς ἡ ἀλήθειά ἐστιν) Abſunt a Mſ. Sed puto ad ἀκριβὲς annotatum fuiſſe, quod paulo ante ad παρενεγκουσῶν legebatur.

ead. l. 21. Τὸ αἴτιον τοῦτό ἐστι τοῦ τὸν Θουκυδίδην) Αἰτία δὲ τούτου ἐστὶ τοῦ καὶ τὸν Θουκυδίδην.

ead. l. 36. Οἱ Λακεδαιμόνιοι) Deeſt.

Pag. 501. *l.* 16. Τὴν ἐπελθοῦσαν πόλιν) Ita καταλύειν eſſet *evertere*. Sed non puto hanc ſententiam eſſe, & potius cum interpretibus ſupplendum τὸν πόλεμον; ut infra cap. 47 in foedere inter Athenienſes, Argivos, Mantinenſes, & Eleos: καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν μηδεμιᾷ τῶν πόλεων, ἢν μὴ ἁπάσαις δοκῇ. Neque tamen alibi apud Thucydidem hac ſignificatione καταλύειν ſine accuſativo πόλεμον poſitum inveni. Stephanus hic annotat, Scholiaſten verbum καταλύειν aliter accepiſſe, quam Vallam, & de hoc loco aliquid dicturus fuerat, ſi ultra librum ſecundum annotationes produxiſſet.

ead. l. 19. Ἤγουν τὸ πλῆθος τῶν δούλων) Non eſt in Mſ.

ead. l. 23. Ὧν μετεῖχον καὶ οἱ σύμμαχοι) Et hoc deeſt, & ſequens ſcholion.

Pag. 502. *l.* 5. Προλεγόμενον) Λεγόμενον.

ead. l. 15. Μετὰ τοῦ πολέμου κατέστη) Deſideratur una cum ſcholio ſequenti.

ead. l. 30. Οἱ συντεταγμένοι τοῖς Ἀργείοις, ἤγουν συνθέμενοι) Οἱ συνθέμενοι τοῖς Ἀργείοις.

Pag. 503. *l.* 7. Τοὺς καρποὺς καὶ τὰς προσόδους λαβόντες) Huc reſpicere potuit Suidas: ἐκκαρπωσάμενοι· προσόδους μεγάλας λαβόντες.

ead. l. 30. Ἤγουν ᾐτιῶντο) Hoc inter verſus ſcriptum erat ſuper εἰ Ἀργείοις. Significare voluit ſcriba, repetendum eſſe e praecedentibus ᾐτιῶντο.

Pag. 504. *l.* 5. Τοῖς ἐπὶ Θρᾴκης) Additum eſt, ἀντὶ τοῦ, ἄλλους ὅρκους· quo exponitur ἰδίᾳ.

ead. l. 26. Τῆς δίκης δηλονότι) Deeſt.

Pag. 505. *l.* 12. Οἱ Μαντινεῖς) Οἱ Μαντινεῖς, οἱ Παῤῥάσιοι, ἤτοι τοὺς Παῤῥασίους, οἳ ἦσαν ἐν Κυψέλῳ. Mſ. Baſ.

ead. l. 32. Τοῦ λῦσαι τὰς σπονδὰς) Haec manu vetuſta ad verbum γιγνώσκειν adſcribebantur; cetera, quae ibi leguntur, recenti inter verſus.

ead. l. 36. Οὐκ ἔστιν ἀκατάλληλον) Οὐκ ἔστι κατάλληλον coniicit H. Stephanus in Proparaſceue pag. 16 & 18. Sic Mſ.

Pag. 506. *l.* 1. Τὸ μὲν Πάνακτον ἐ. Β. οὕτω πονῆσαι) Τὸ μέντοι Πάνακτον ἐ. Β. οὕτως ποιῆσαι.

ead. l. 7. Φησὶ δηλονότι) Deſunt. Stephanus in Proparaſceue dicit, Scholiaſten ad nauſeam uſque uti τῷ δηλονότι. A Mſ. quamplurimis locis abeſt, ut & φησί.

ead. l. 12. Γράφεται παρακινοῦντες) In Mſ. tantum παρακινοῦντες inter verſus recenti manu ſuper προκαλούμενοι ſcriptum erat; pro interpretatione ſcilicet τοῦ προκαλούμενοι, ut multa alia.

ead. l. 30. Ἀλλ' ἐλπίζοντες. ἤτοι φροντ.) Ἀντὶ τοῦ, ἐλπίζοντες. Pro διανοίᾳ ἐπηρμένη puto legendum διανοίᾳ ἐπηρμένοι.

Pag. 507. *l.* 12. Πιστοὶ ἦσαν πείθοντες) Πιστοὶ ſine dubio corruptum eſt. Non invenio nunc, quod in locum illius ſubſtitui poſſit, niſi forte πολλοί.

ead. l. 13. Τὸ γένος τῶν τοῦ Ἀλκιβιάδου προγόνων) Haec deinde ad voc. πάππου annotantur.

ead. l. 15. Αὖθίς τε ὁ Ἀλκιβιάδης) Αὖθις δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης.

ead. l. 30. Γράφεται ἀποστῇ) Etiamſi utraque ferri poteſt lectio, ἀποστῇ vel ἀπωσθῇ, & commode, utramvis elegeris, hic exponi, non dubito tamen, quin qui verba totius loci, altius paulo repetiti, accuratius expendant, ἀπωσθῇ alteri anteponant. L. Valla nobiſcum facit, vertens, *ne Argivorum ſocietas reſpueretur*: quam interpretationem retinere placuit H. Stephano & Ae. Porto. Sed ἀποστῇ exprimit Enenckelius: *ne Argiva ad irritum caderet ſocietas*, pag. 242. Gramm. Mſ. hoc non habet.

Pag. 508. *l.* 6. Γράφεται, ὥσπερεί γ' αὐτοὺς) Ignorat Mſ.

ead. l. 7. Τὸ ἐπὶ Ἀθηναίους cet.) Haec quoque deſunt.

ead. l. 14. Οἱ ἐπιδημοῦντες ἄρχοντες) Mſ. ita: ἐν Ἀθήναις ἡ βουλὴ, αἱ ἔνδημοι ἀρχαὶ, οἱ Πρυτάνεις. ἐν Ἄργει ἡ βουλὴ, οἱ ὀγδοήκοντα, αἱ ἀρτῦναι. ἐν Μαντινείᾳ οἱ δημιουργοὶ, ἡ βουλὴ, αἱ ἄλλαι ἀρχαὶ, οἱ θεωροὶ, οἱ πολέμαρχοι. ἐν Ἤλιδι οἱ δημιουργοὶ, οἱ τὰ τέλη ἔχοντες, οἱ ἑξακόσιοι, οἱ θεσμοφύλακες.

ead. l. 22. Γράφεται, ἣν ἕκτῳ Ὀλυμπικῷ) Deſunt.

Pag. 509. *l.* 8. Βεβαιοτέρους ἐποίει) Βεβαιότερον ἐποίει.

ead. l. 9. Μετὰ βοηθείας δραμόντες) Sic rurſus l. 28 ἐβοήθησαν exponit μετὰ βοηθείας ἦλθον. Sed hoc & hic & ibi a Mſ. abeſt. Et rectius dixiſſet μετὰ βοῆς δραμόντες, & μετὰ βοῆς ἦλθον· ut II, 4, βοηθήσαντες, μετὰ βοῆς συνδραμόντες. Monet etiam ſupra alicubi Stephanus.

ead. l. 24. Γράφεται ὁμολογεῖν) Deeſt.

Pag. 510. *l.* 13. Τοῖς ἰδίοις συμμῖξαι συμμαχίαν, τότε καὶ αὐτοὶ ἐστράτευσαν) Τοῖς ἰδίοις συμμῖξαι συμμάχοις, τ. κ. ἀ. ἐξεστράτευσαν.

Pag. 511. *l.* 6. Προστεθείσῃ) Ad ἔχοντες, quod paulo poſt in Thucydide legitur, adſcriptum erat, σημείωσαι τὴν σύνταξιν· nempe τὸ στρατόπεδον ἔχοντες ἀνεχώρουν καὶ διελύθησαν.

ead. l. 12. Παρ' Ὁμήρῳ) Iliad. β, v. 605. Vide ſupra p. 440.

ead. l. 16. Ἠμέλουν τῶν κατὰ τὴν πόλιν πραγμάτων) Haec non eſt ſententia verborum Thucydidis, quam recte expreſſerunt interpretes. Nec Mſ. hanc expoſitionem habet. Auctorem illius deceptum credo alia ſignificatione τοῦ ἐνδοῦναι pro *cedere*, *remiſſe agere*. Sed Thucydides ſaepe ἐνδοῦναι urbem dicit pro *tradere*, etiam per proditionem.

ead. l. 28. Γράφεται καὶ ὡς οὔπω) Abſunt a Mſ. ut & mox γράφεται ἐς Ὀρίσειον.

Pag. 512. *l.* 8. Διὰ τὴν ἐξ Ἄργους δηλονότι ἀναχώρησιν ἐν αἰτίᾳ γενομένην) Διὰ τὴν ἐ. Ἀ. ἀναχώρησιν ἐν αἰτίᾳ γενόμενον. Hoc praefero vulgatae ſcripturae. Ἐν αἰτίᾳ εἶναι & αἰτίαν ἔχειν infinitis locis dicitur homo, qui in culpa eſt.

ead. l. 11. Ἀντὶ τοῦ) Non habet Mſ. hoc ſcholion.

ead. l. 21. Ἐπὶ τῶν ὁπλιζομένων) Ἐπὶ τῶν πλοϊζομένων. Vide ad Thucydidem.

ead. l. 33. Ὅρα τὴν τάξιν τῆς ἀρχῆς. πρῶτος) Deſunt, & deinde omnia nomina numeri, δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, ἕκτη.

ead. l. 36. Διὰ τούτων χωροῦσι) Διὰ τοῦτο χωροῦσι.

Pag. 513. *l.* 17. Ὁ δὲ λόχος τούτων τετραπλασίων, γίνεται ἀνδρῶν πεντακοσίων καὶ δυοκαίδεκα) Ὁ δὲ λόχος τούτων τετραπλάσιων (voluit τετραπλάσιον) γίνεται ἄνδρες πενταχὶ ι β. Caſſ. Τετραπλάσιος Mſ. Baſ.

ead. l. 19. Λόχοι, ἄνδρες) Ante ἄνδρες aliquid ſcriptum fuerat, ſed vetuſtate ita detritum, ut legi non poſſet.

ead. l. 20. Μετὰ τῶν ἑξακοσίων Σκιριτῶν γίνονται ἄνδρες οἱ πάντες Λακεδαιμονίων) Μετὰ τῶν Σκιριτῶν χ' γίνονται ἄνδρες τῶν Λακεδαιμονίων. Plerique alii numeri quoque non integris

vocabulis, ſed literis, notis numerorum, ſcripti erant. Numerum militum in ſingulis λόχοις varie ab antiquis tradi, docet Spanhemius ad Iuliani Oration. I, p. 236.

ead. l. 21. Τετρακισχίλιοι ἑκατὸν ὀγδοηκοντατέσσαρες) Χίλιοι σ. Mſ. Baſ.

ead. l. 23. Πρωτοστάτας) Προστάτας Mſ. Baſ.

ead. l. 27. Καὶ γίνονται τῶν ζ λόχων ἐνωμοτίαι ριβ.) Καὶ γ. τῶν κη' πεντηκοστυῶν ε. ριβ. Res eodem redit. Sed non videtur debuiſſe redire ad λόχους, cum proxime praecedat ἑκάστη πεντηκοστύς.

Pag. 514. *l.* 6. Ἢ γράφειν προτρεπτικὰ) In his nullus ſenſus eſt Mſ. ἦν δὲ προτρεπτικα.

ead. l. 7. Ἐμβατήρια) Vide Meurſii Miſcell. Lacon. l. 2, c. 11. Huds.

ead. l. 8. Μεμνῆσθαι ἃ μεμαθ.) Μεμνῆσθαι ὧν μεμαθήκεσαν.

ead. l. 11. Ἐκ πολλοῦ γεγονυίας) Additur, ἢ ὑπὸ τῶν καλῶν (fortaſſis καλῶς) ῥηθέντων λόγων.

ead. l. 21. Ἐκ τοῦ ἀπάγειν. ἀποστέλλειν) Ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν καὶ ἀποστέλλειν.

ead. l. 23. Τῷ πεπυκνῶσθαι ὑπ' ἀλλήλων πεφράχθαι) Τῷ πεπυκνῶσθαι καὶ ὑπ' ἀλλ. πεφρ.

ead. l. 28. Τὸ μέσον κενὸν) Τὸ ἐν μέσῳ κενόν.

Pag. 515. *l.* 6. Πεντελόχοις) Πεντελόχοις. ὡς ἀρχιλόχοις.

ead. l. 15. Ἀποσβῆναι) Vix credo, ἀποσβῆναι dici ea ſignificatione, quam hic locus poſtulat, in quo apertum eſt ἀπογενέσθαι pro *mori*, vel, ut hic interpres, pro *deſiderari*, poni. Itaque pro ἀποσβῆναι puto ſcribendum ἀποθανεῖν. Thucydides paulo poſt, ἐλέγοντο δὲ περὶ τριακοσίους ἀποθανεῖν. Suidas: ἀπεγένετο. ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης. Et ἀπογενέσθαι ἢ ὑστερῆσαι σημαίνει, ἢ ἀποθανεῖν. ἀμφω Θουκυδίδης. Pro *mori*, etiam II, 34 & 51 ἀπογενέσθαι dicit Thucydides.

ead. l. 22. Φίλιοι) Φίλοι.

ead. l. 30. Αὐτῆς τῆς γῆς) Αὐτοῖς τῆς γῆς.

ead. l. 31. Στέλλειν) Στέλλειν. τέλος τῆς δωριστὶ ὁμιλίας.

ead. l. 34. Διατιθέμενοι, οἰκονομοῦντες) Διοικονομοῦντες.

Pag. 516. *l.* 3. Ἁρμοζόντως) Deeſt.

ead. l. 5. Τοῖς ἐναντίοις ὀλιγαρχ.) Τοῖς ἐν αὐτοῖς ὀλιγαρχοῦσι.

ead. l. 20. Τῶν εἰσαγωγίμων ἢ τῆς θαλάσσης αὐτοὺς ἀπέκλεισαν) Τῶν εἰσαγωγίμων τῆς θαλ. ἁ. ἀπ. Mſ. Pro αὐτοὺς in marg. ed. Wechel. ſcripta eſt coniectura Porti αὐτός· errore operarum, opinor, pro αὐτόν.

ead. l. 24. Γράφεται, μεθ' ἑτέρων) Deeſt.

ead. l. 35. Ἕκαστον γὰρ ὃ λέγομεν δοκιμάζοντες) Ἕκαστον γὰρ ὧν λέγομεν δοκιμ.

ead. l. 36. Πρὸς τὸ μὴ δοκοῦν ἐπιτηδείως ἔχειν ἀποκρίνετε) Πρὸς τὸ μ. δ. ἐπ. ἔχειν ὑποκρούετε. Non ſine ratione ſuſpicari quis poſſit, pro hoc ſubſtitutum verbum uſitatius ἀποκρίνετε. Ὑποκρούειν ea ſignificatione, quam hic locus poſtulat, non raro apud Ariſtophanem legitur.

Pag. 517. *l.* 1. Ἐτόλμησε συνθεῖναι) Ἐτόλμησε συνθεῖναι, ἐπεὶ δὲ ἐργάζεται τὴν ἀσάφειαν μάλιστα διὰ τὸ δύσκριτον τοῦ παρ' ἑκατέρων λόγου, διαιρετέον κατὰ πρόσωπα τὴν ῥῆσιν.

ead. l. 3. Βούλεται. τοῦτό ἐστι σκοπὸς τῆς εἰς Ἕλληνας προσαγωγῆς) Deeſt & hoc & ſequens ſcholion. Ἕλληνας hic plane locum habere non poteſt. Non enim hos, ſed τοὺς ὀλίγους dicit Thucydides.

ead. l. 14. Καθ' αὐτῶν) Καθ' ἑαυτῶν.

ead. l. 22. Τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ εἴπερ) Διαζευκτικὸς σύνδεσμος. Et mox ad verba ἢ ἐκ τῶν παρόντων, ἀντὶ τοῦ ἤπερ.

ead. l. 23. Καὶ ἐπινοοῦντας) Καὶ ὑπονοοῦντας.

ead. l. 24. Καὶ οὐ συγγινώσκετε) Καὶ συγγινώσκετε.

ead. l. 25. Λέξεων εὐπρεπῶν) Additum erat: Τὸ ἑξῆς. ἡμεῖς τοίνυν οὔτε λόγων μῆκος ἄπιστον παρέξομεν. Nec multo poſt ad verba οὐθ' ὑμᾶς ἀξιοῦμεν· τὸ ἑξῆς, οὔτε ἀξιοῦμεν οἴεσθαι λέγοντας ὑμᾶς πείσειν ἡμᾶς. Et ad διαπράσσεσθαι· ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀξιοῦμεν.

ead. l. 32. Ἡμῖν προσήκειν) Ὑμῖν προσήκειν. Vide annotata ad Thucydidem.

ead. l. 38. Παράδειγμα πάντως τοῖς ἄλλοις) Deeſt, ut & paulo poſt verba καὶ αὐτοὶ τούς. Ad τὸ κοινὸν ἀγαθὸν, l. 11 in Thucyd. adſcripta eſt expoſitio, τὴν ἐλευθερίαν οὕτω φησί.

Pag. 518. *l.* 8. Οὗτοι γὰρ οὐκ εἰωθ.) Οὗτοι γὰρ, ἅτε οὐκ εἰωθ.

ead. l. 11. Τοῦ πολέμου δηλονότι) Scholiaſtes cepit τῶν ἀρξάντων eo ſenſu, ut ſit eorum, qui bellum inceperint. Verum nihil certius, quam denotari hic τοὺς ἄρχοντας, qui aliis imperant, quod & interpretes viderunt Latini & vernaculi. Gramm. Τοῦ πολέμου. Ἀθηναῖοι γὰρ πρεσβεύουσι. Mſ.

ead. l. 15. Οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι πρεσβεύουσι) Deeſt.

ead. l. 18. Χρήσιμον ὥσπερ ὑμῖν) Χρήσιμόν ἐστιν ὥσπερ ὑμῖν. Et mox τὸ δουλεῦσαι.

ead. l. 20. Εἰ μὴ διαφθείρωμεν ὑμᾶς, ἕξομεν ὑμῖν εἰς δέον χρῆσθαι) Μὴ διαφθείραντες ὑμᾶς ἑ. ὑ. ε. δ. χρῆσθαι, καὶ γίνεται κέρδος ἡμῖν ἡ ὑμετέρα σωτηρία.

Pag. 519. *l.* 7. Καταστρέφεσθαι) Καταδουλοῦσθαι Mſ. Baſ.

ead. l. 31. Τῇ ἀνάγκῃ τῆς ἀρχῆς. ἤγουν τῇ δουλείᾳ) Deeſt.

Pag. 520. *l.* 2. Ου γὰρ περὶ ἀρετῆς ἀγωνίζεσθε. καὶ γὰρ ἐλάσσονες ἡμῖν ὄντες αἰσχρὸν ἡγήσασθε) Γὰρ ἐλάσσονες abſunt Mſ. Fortaſſis οὐ γὰρ περὶ ἀρετῆς ἀγωνίζεσθε ἡμῖν, καὶ ἐλάσσονες ὄντες αἰσχρὸν ἡγήσεσθε· pro οὐκ αἰσχρὸν, ut οὐκ repetatur e ſuperioribus. Μὴ, quod in Thucydide ante αἰσχύνην ὄφλειν eſt, exponebatur ὥστε.

ead. l. 7. Προσέχετε δὲ, καὶ τοῦτο γιγν.) Προσέτι δὲ κ. τ. γ.

ead l. 11. Αὐτὸ μόνον παρηγοροῦσιν) Senſus apertus eſt, ſed verba corrupta: quae probabiliter emendare non poſſum.

ead. l. 21. Ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καταφεύγουσι, μαντικήν τε καὶ χρησμὸν δηλαδὴ) Ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται (& alio loco καταφεύγουσι) μαντικήν τε καὶ χρησμούς.

ead. l. 22. Καὶ ὅσα τοιαῦτα λυμαίνεται ἀνθρώπους ἐν ἐλπίδι ποιοῦντες) Καὶ ὅ. τ. μετ' ἐλπίδων λυμ. ἀ. ἐ. ἐ. ποιοῦντας.

ead. l. 28. Τὸ δὲ ἐπὶ ῥοπῆς, καθὰ καὶ τὸ προτεθὲν Ὁμηρικὸν δηλονότι, ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς. τουτέστι) Τὸ δὲ ἐπὶ ῥοπῆς, τουτέστι. Homeri verba alio loco ſcripta erant, ita, Ὅμηρος, ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς. Sunt Iliad. κ', v. 173. Ῥοπῆς exponebatur κινήσεως.

Pag. 521. *l.* 1. Ἤγουν ἀνθιστάμεθα) Deeſt.

ead. l. 21. Τὰ πλεῖστα μετ' ἀρετῆς πράττουσι) Ad ἀρετῇ, quod eſt in Thucydide pag. 346 l. 5, adſcriptum erat ſcholion εὐταξίᾳ.

Pag. 522. *l.* 5. Διὰ συγγένειαν) Apparet, hic deeſſe quaedam, quibus exponebantur verba Thucydidis πιστότεροι ἑτέρων ἐσμέν.

Pag. 523. *l.* 3. Ἀντὶ τοῦ, ἀνοήτους αὐτοὺς συνέβη νομίζεσθαι) Μετὰ τοῦ ἀνοήτους αὐτοὺς νομίζεσθαι.

ead. l. 28. Καὶ ἔρυμα ἔχοντες) Addita erat & alia expoſitio, ἐπιτρέψαντες παραβόλως.

Pag. 524. *l.* 1. Ἐν εἴκοσι σταδίοις) γράφεται) Haec non habet Mſ.

ead. l. 11. Περὶ τὸ Λιλύβαιον καὶ ἀκρότερον τῆς νήσου) Περὶ τὸ Λιλύβαιον, ἀκρωτήριον τῆς νήσου.

ead. l. 13. Διέβησαν οἱ ἀπὸ τῆς Σικελίας δηλονότι) Διέβησαν οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας Σικελοὶ δηλονότι.

ead. l. 14. Ἀντὶ τοῦ ἀποτειχ.) Totum ſcholion deeſt.

ead. l. 19. Τοῖς μεσημβρινοῖς τῆς Σικελίας) Deeſt aliquid poſt Σικελίας, forte quod ſignificaret, *haud procul aberant*, vel *oppoſiti erant*. Cluver. Sicil. p. 42. Huds.

ead. l. 21. Καὶ Κορίνθιοί εἰσι) Κορίνθιοί εἰσι.

ead. l. 24. Ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Σικελία, ἔξω πόλις) Ἐκαλεῖτο δὲ ἡ ἐν τῇ Σικελίᾳ ἔξω πόλις. Puto inſuper legendum ἡ ἔξω πόλις.

ead. l. 32. Εὐβοίας) Paulo poſt, ubi de ratione nominis Zancles agit Thucydides, annotatum erat, σημείωσαι ὅτι τὸ δρέπανον ζάγκλον οἱ Σικελοὶ καλοῦσι.

Pag. 525. *l.* 5. Οἱ Χαλκιδεῖς) Poſt haec ad verba Thucydidis ἀσήμου ἀργυρίου ſcriptum erat, σημεῖον μὴ ἔχοντος, ἀλλὰ μαζία τινά. Eadem leguntur ad II, 13. Vide du Cange Gloſſar. Graec.

ead. l. 7. Ψευδῆ μὲν, ἱκανὰ δὲ) Ψ. μ. πιθανὰ δέ. & ad ἐπαγωγὰ alio loco ἐφελκυστικά.

ead. l. 11. Ἦ μάλα τοι μεγάλων) Ἦ ῥα νύ τοι μεγάλων Mſ. ut in Homero Iliad. κ', v. 401.

ead. l. 28. Ἡμᾶς δηλονότι) Deeſt una cum duobus ſequentibus ſcholiis.

ead. l. 38. Αὐτὸν διαβάλλειν) Ἑαυτὸν διαβάλλειν.

Pag. 527. *l.* 16. Δηλονότι τῶν πολεμίων) Verba Niciae ſunt in concione ad Athenienſes: χρὴ δὲ μὴ πρὸς τὰς τύχας τῶν ἐναντίων ἐπαίρεσθαι, ἀλλὰ τὰς διανοίας κρατήσαντας, θαῤῥεῖν. Ibi Scholiaſtes: ἀλλὰ τὰς διανοίας, δηλονότι τῶν πολεμίων. Non poteſt negari quidem, quin ſententiam aliquo modo ferendam, multo minus abſurdam, pariat expoſitio fundamento iſto nixa. Talis eſt Acacii Enenckelii: *verum non in adverſa hoſtium fortuna tollere animos oportet: ſed ſi conſiliis ſuperemus ipſos, ibi ſpiritus gerere decet.* Is certe Scholiaſtae opinionem ſecutus, iſtam textui impreſſit emphaſin, quam, ſi Graeca tantiſper ſepoſueris, non incongruam neque inelegantem dixeris. An vero & eadem prorſus auctor noſter cogitaverit, dubitare licet. Scopus Niciae tantummodo, ut iniecto civibus ſuis ex Spartanorum vicinia, quantumvis victorum nuper, metu aliquo, diſſuadeat longinquam expeditionem, quam in inſulam longe diſſitam Athenienſes meditabantur: hortatur igitur eos, ne *propter adverſam Lacedaemoniorum fortunam efferantur animo*, ſed ut moderate ſentiant potius, *cohibeant cogitationes & vana conſilia* de imperio latius proferendo, recte ſcilicet facturi, ſi affectus ſuos atque ſpiritus reprimendo, gaudeant acquiſitis, & *fiduciam virium ſuarum* potius & prudentiae, quam inſolentiam ex ſecundis rebus oſtentent. Hoc enim illud eſt, quod appellat noſter, τὰς διανοίας κρατήσαντας, θαῤῥεῖν. Dico διανοίας, non quidem τῶν πολεμίων, ſed τὰς ἑαυτῶν. Atque hoc vocabulo proprie tales cogitatio-

nes & conſilia, quae ex cupiditate, ſuperbia, ambitione, & iſtiuſmodi affectibus oriuntur, denotare conſueverunt. *Κρατεῖν* autem & *κατέχειν* tales dicitur, qui imperat iis, continendo ſcilicet & reprimendo. Thucydides lib. 1: *καὶ κατέχειν τὴν διάνοιαν οὐκ ἐδύνατο.* Additur his *θαῤῥεῖν* verbum fortitudini proprium, ac timiditati aeque, & inſolenti temeritati oppoſitum, quo innuat orator, haud ſe omnem opinionem potentiae atque virium animis civium ſuorum evellendam cupere; perquam ſapienter ſane: nempe quibus *τὸ ἐπαίρεσθαι* & *ὑπερφρονεῖν* diſſuadet maxime, iiſdem *τὸ θαῤῥεῖν*, ne virium & magnanimitatis ſuae obliviſcantur, cum continentia tamen & conſiliorum maturitate coniunctum commendare vult. Gramm.

ead. l. 25. *Τοῖς Ἐγεσταίοις τὸ καλῶς πρόσκειται* cet.) *Τὸ καλῶς πρόσκειται διὰ τὸ μὴ πεφωρᾶσθαι ψευδόμενον.* Paulo inferius ad *χάριν μὴ ἀξίαν εἰδέναι* in Thucydide, adſcribebatur, *Ὅμηρος, οὐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθεν.* Ex Odyſſ. *δ*, v. 695.

ead. l. 27. *Διὰ τὸν στρατηγὸν Ἀλκιβ.*) Haec bis erant ſcripta, primum minio & vetuſta manu, quae ſcripſerat *ταῦτα δ. τ. συστρατηγὸν Ἀλκιβ.* deinde recentior atramento expreſſerat id, quod eſt in edd.

ead. l. 30. *Ἀλαζονεύεσθαι*) *Ἐναλαζονεύεσθαι.*

ead. l. 33. *Ὅμηρος*) Iliad. *α*, v. 156.

ead. l. 36. *Δευτέρας ψήφους τίθει*) Male exponit *ἐπιψήφιζε* per *δευτέρας ψήφους τίθει*, cum hoc ſit *αναψηφίζειν*. Huds. Vide Notas ad Thucydidem. A Mſ. abeſt haec annotatio.

Pag. 528. *l.* 14. *Ἤτοι ἐν τῷ διαπρέψαι ἐμὲ τῇ Ὀ. θ.*) *Διαπρέψαντος ἐμοῦ ἐν τῇ Ὀ. θ.*

ead. l. 18. *Ἀναλώσιμα*) *Ἀναλώμασι.* & paulo ante ad *φθονεῖται· Σοφοκλῆς, πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα ὁ φθόνος ἕρπει.*

ead. l. 21. *Οὐκ ἄχρηστός μου ἐστὶν ἡ ἄγνοια*) *Οὐκ ἄχρηστός ἐστί μου ἡ ἄνοια.* De hoc dictum eſt ad Thucydidem.

ead. l. 23. *Εὐπραγοῦντα*) Mox ad verba Thucydidis *οὐ προσαγορευόμεθα* annotatum erat: *ἀντὶ τοῦ ὑπερορώμεθα τέθηκεν. ἐπεὶ συμβέβηκε τοὺς παροφωμένους ὑπὸ τῶν πέλας μὴ προσαγορεύεσθαι.*

ead. l. 27. *Καταφρονήσῃ*) *Καταφρονείτω.*

Pag. 529. *l.* 18. *Οὐ ταῖς νομιζομέναις*) Thucydides: *οὔτε τὰ ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις κατασκευαῖς.* Scholiaſtes: *οὐ ταῖς νομιζομέναις, ἀλλὰ ταῖς ἱκαναῖς· οὕτω καὶ νόμιμον ῥήτορα τὸν ἱκανὸν ἀθλητὴν φαμέν.* Non repugnabo, quin per *νομίμους κατασκευὰς* tales intelligantur, quae *ἱκαναὶ* ſint. Sunt tamen *νόμι-*

μοι proprie αἱ νομιζόμεναι, eiuſmodi ſcilicet, quales reſpublica requirit a bonis civibus, communis patriae legibus, ut eam rite inſtructi defendant, obligatis. Clara etiam ſatis auctoris verba, quod non aliam voci ſignificationem addant, haec ſcilicet, ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις, hoc eſt, *in ipſa illa regione uſitatis*, ut recte Aem. Portus vertit. Voluit tamen Enenckelius Scholiaſten potius ſequi, ſic transferendo, *aut alio in regione apparatu, ſufficienter eſt inſtructus*; nulla ratione, ut puto. Et, ut ad Grammaticum noſtrum revertamur, neque ὁ νόμιμος ῥήτωρ alio modo eſt ἱκανὸς, quam quatenus τοῖς τῆς πολιτείας νόμοις exacte obſequi non minus quam τῆς ῥητορικῆς ſtudet. Bene igitur monuit eruditiſſ. Iungermannus ad Pollucem l. 4, c. 4: *Notandum hoc νόμιμος de rhetore bono & legum obſervante, quod forte ſic in Lexicis non reperias.* Ita ille. GRAMM. Mſ. τὸν νόμιμον ῥήτορα τὸν ἱκανὸν, καὶ νόμιμον ἀθλητὴν φαμέν.

ead. l. 24. Ἐμφαίνεται γὰρ καὶ ἐντεῦθεν) Ἐμφαίνει δὲ ἐντεῦθ.

Pag. 530. *l.* 6. Καὶ ἐπιχειροῦσιν) Καὶ προσεπιχειροῦσιν.

ead. l. 30. Οὐ λόγων κομπεύσει, ἀλλ' ἔργων ἕξει) Οὐ λόγων κομπάσει, ἀλλ' ἔργων ἕξειν.

ead. l. 33. Ἀντὶ τοῦ, τοῖς αὐτοῖς χρώμενον λόγοις) Deeſt. Oratio poſtulat χρώμενος.

Pag. 531. *l.* 7. Τὰς πόλεις) Τὰς ἑπτὰ πόλεις.

ead. l. 16. Χρήσιμον εἰς τὴν ἤπειρον στρατὸν) Nec hoc, nec duo ſequentia ſcholia habet Mſ.

ead. l. 27. Οὐχ ὁμοίως ἐμέλλετε) Οὐχ ὁμοίως εἰ μέλλετε. & mox τοῖς ὑπηκόοις συμμαχοῦντες.

ead. l. 31. Ἀντὶ τοῦ, ἀπαρτισθέντες, ἀπελαθέντες) Ἀντὶ τοῦ, ἀπαρτηθέντες, ἀπελθόντες.

Pag. 532. *l.* 1. Λόγῳ, φησὶν, ἕτοιμα εἶναι, ταῖς δ' ἀληθείαις οὔ) Λόγῳ, φησὶ, ταῖς δ' ἀληθείαις οὐκ εἶναι.

ead. l. 5. Παρασκευαζόμεθα) Παρασκευασόμεθα.

ead. l. 8. Οὓς, ἤγουν — πλέοντας) Deeſt.

ead. l. 18. Τῷ Νικίᾳ) Paulo poſt ad haec Thucydidis, καὶ ἔρως ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν, adſcriptum erat: Ὅμηρος, τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετο. Ex Iliad. β', v. 453.

ead. l. 19. Ἔρως ἐνέσκηψεν) Ἔρως ἐνέπεσεν.

ead. l. 26. Περιττὸς ὁ μὲν) Thucydides: ὁ δὲ ἄκων μὲν εἶπε. Coniunctio μὲν ſuperflua hic non cenſenda: habet enim emphaſin neceſſariam, & refertur ad ἄκων, non vero ad verbum ſequens. Ergo recte hic recentior (&, ut videtur, priorem corrigens) Gloſſator: κεῖται δὲ ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ δέ. GRAMM. Μὲν hic quidem non ſupervacuum eſſe, ſed tamen in hac an-

notatione aliquid turbatum eſſe, credo: nam μὲν hic pro δὲ accipi poſſe non liquet. In Mſ. poſterior pars expoſitionis κεῖται δὲ ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ δὲ, ad μέντοι, quod paulo inferius legitur, referebatur. Sed ne ibi quidem locum aptum habere poteſt.

ead. l. 32. Ἐπεί φασι τὸν Ἑρμῆν) Totum hoc ſcholion prope iiſdem verbis legitur in Suida v. Ἑρμῶν.

ead. l. 36. Ὁμοία ἐστὶ πανταχόθεν αὐτῇ) Ὁμοία ἐστὶ πανταχόθεν αὐτὴ αὐτῇ. Mſ. Ὁ. ἐ. π. αὐτὴ ἑαυτῇ. Suidas.

ead. l. 37. Καὶ πολυσχιδὲς) Addunt iidem καὶ ἑαυτῷ μάλιστα ἀσύμφωνον.

ead. l. 38. Παυσανίας) Huius Pauſaniae Lexicon Atticum ſaepenumero commemorat Euſtathius, cum in Commentariis ad Homerum, tum etiam ad Dionyſium. Huds. Vid. Fabricium IV Biblioth. Graec. 34, 4, & Mauſſacum in Diſſertat. Critica pag. 393.

Pag. 533. *l.* 3. Ἑρμοκοπίδας) Suidas h. v. & Scholiaſtes Ariſtophanis Avib. v. 767, ad Suidam laudatus a Kuſtero, ac rurſus Scholiaſtes ad Lyſiſtrat. v. 1095.

ead. l. 8. Ἀντὶ τοῦ, ὑπόθεσιν) Deſunt.

ead. l. 29. Εὐριπίδης ἐν Μηδείᾳ) Verſ. 60. Habet etiam Suidas v. μεσῶ.

Pag. 534. *l.* 33. Ἤγουν ὅμως οὐ — ὑπειλῆφθαι. Οὐ καταφοβ.) Ἤγουν, οὐ καταφοβηθεὶς. Quae in medio ſunt, deſiderantur.

Pag. 535. *l.* 6. Ταπεινώσωμεν) Deeſt.

ead. l. 16. Δι' ἀπορίαν ἐπιτηδείων) Δι' ἀπορ. τῶν ἐπιτηδείων.

ead. l. 19. Ἐν ἐλπίσι) Ἐν ἐλπίδι.

ead. l. 20. Τῆς νίκης· ἕτερον) Τῆς νίκης· ὡς σφαλησομένων τῶν Ἀθηναίων περὶ αὐτοὺς, ὅνπερ τρόπον ἐσφάλησαν οἱ Μῆδοι στρατεύσαντες ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. ἕτερον.

ibid. Τὸ μόνον Συρακουσίους) Τὸ μόνους Συρακουσίους.

ead. l. 21. Τοὺς Ἀθηναίους· τρίτον δὲ) Τοὺς Ἀθηναίους· ἐπειδὴ γὰρ ἐπὶ Συρακουσίους ἐκεῖνοι προηγουμένως στρατεύονται. καὶ γὰρ τὸ μηδὲ (τὸν Μῆδον puto ſcripſiſſe) ὑπὸ πάντων νενικημένων (potius νενικημένον) τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ μόνων τῶν Ἀθηναίων ἡττῆσθαι νενομίσθαι· διὰ τοῦτο ὅτι ἐπ' Ἀθήνας λόγος ἦν στρατεύειν αὐτόν.

ead. l. 22. Συρακουσίους) Συρακουσίους· ἐπεὶ γὰρ καταπεπλήγασιν ἀκοῇ τοὺς Ἀθηναίους νενικηκότας τὸν Μῆδον, παραδεικνυσιν αὐτοῖς ὅτι ὁ Μῆδος αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ πταίσας τὰ πλείω τὴν δόξαν τῆς νίκης ἐκείνοις προσέθηκε.

ead. l. 30. Φοβοῦνται Καρχηδόνιοι μὴ) Προσδοκῶσι γὰρ οἱ Καρχηδόνιοι καὶ φοβοῦνται μή.

ead. l. 34. Λάθρα τῶν Ἀθηναίων πέμψαντες) Λάθρα τ. Ἀ. πέμψαντες. ἐν δὲ τῷ, ἢ ἐξ ἑνός γε τρόπου, περιττὸς ὁ ἢ σύνδεσμος. παρὰ γὰρ τὸ ἢ κρύφα ἢ φανερῶς ἀμῦναι τρίτον οὐδέν ἐστι.

ead. l. 36. Τὰ κατὰ τοὺς ἀνθρώπους) Non habet Mſ.

Pag. 536. *l.* 13. Ἐκπεσεῖσθαι εἰς καιρὸν) Ἐκπεσεῖσθαι τὸν καιρόν.

ead. l. 15. Εἰς ἀξιομαχίαν) Paulo inferius ad verba Thucydidis πρὸς τὰ λεγόμενα καὶ αἱ γνῶμαι annotatum erat: Ὅμηρος, τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι. Odyſſ. σʹ, v. 135.

ead. l. 21. Μᾶλλον ἂν) Ante haec ad παρὰ γνώμην τολμήσαντας eſt expoſitio, παρὰ τὴν δόξαν αὐτῶν θαῤῥήσαντας.

ead. l. 23. Τὸ ἀντεξορμῆσαι τοὺς Ἀθηναίους) Τὸ ἀντεξορμῆσαι ἐπὶ τοὺς Ἀθην.

ead. l. 24. Παντὶ ἀνθρώπῳ) Deeſt.

ead. l. 34. Θαυμάζω δηλονότι) Ἕνεκα θαυμάζω δηλονότι.

ead. l. 36. Ἐπηλυγάζωνται) Ἐπιλυγάζωνται.

Pag. 537. *l.* 1. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀγγελίαι) Non eſt in Mſ.

ead. l. 2. Ἀλλ' ἐξ ὧν) Τὸ ἑξῆς, ἀλλ' ἐξ ὧν.

ead. l. 22. Ψευδέσι λόγοις συντιθέασι) Abeſt a Mſ.

ead. l. 33. Εἴπερ καὶ πάσχει τις κακῶς πρὶν αἴσθηται ἂν) Non habet hoc ſcholion Mſ. neque poſterius ex iis, quae hic leguntur ad l. 14.

ead. l. 38. Ὁ δὲ νόμος κωλύων ἐτέθη διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ὑμᾶς αρχειν, μᾶλλον ἤπερ) Ὁ δὲ νόμος ἐτέθη δ. τ. μ. δ. ὑμᾶς ἄρχειν κωλύων ἤπερ.

Pag. 538. *l.* 4. Τουτέστι τὴν ἀριστοκρατίαν) Deeſt.

ead. l. 5. Ἀπὸ κοινοῦ — βούλεσθε) Haec non habet Mſ. in quo pro his eſt ἰσότιμοι εἶναι μετὰ τῶν πολλῶν.

ead. l. 18. Ἀντὶ τοῦ προαισθησομένων) Thucydides: καὶ τῶν τοιῶνδε ἀγγελιῶν, ὡς προαισθανομένους καὶ μὴ ἐπιτρέψοντας ἀπαλλαγῆτε. Scholiaſtes: ἀντὶ τοῦ προαισθησομένων καὶ μὴ ἐπιτρεψόντων ὑμῶν. Habet ſuffragantes ſibi Scholiaſtes H. Stephanum ac Melanchthonem apud Winſemium, minus autem Aem. Portum & Acacium Enenckelium, quorum poſterior ſic transfert: *Quin & ab nuntiis talibus abſtinete, praeſenſimus enim nos, & haud quaquam patiemur*. Recte hoc, ut omnino credimus, & eluceſcere ex iis, quae hac tota oratione dicta ſunt, ſenſum iſtum putamus. Accuſativus autem, quem per Atticiſmum abſolute hic poni cenſent, regitur ab intellecta praepoſitione πρὸς, q. d. ἀπαλλαγῆτε τοιῶνδε ἀγγελιῶν, ὡς πρὸς ὑμᾶς προαισθανομένους, (*ut qui iamdum praeſenſimus*, non vero

προαισθησομένους, ut Scholiaſtes vult,) καὶ μὴ ἐπιτρέψοντας (*nec permittemus vobis cogitata perficere.*) Confer etiam Aem. Porti paraphraſin, quam & notulis ſuis inſeruit Oxonienſis. GRAMM. Mſ. ἀντὶ τοῦ, ὡς προαισθησομένων, κ. μ. ἐπιτρεψόντων ἡμῶν. Vide ad Thucydidem annotata.

ead. l. 22. Αὐθαίρετον δουλείαν) Deeſt.

ead. l. 34. Λιμέσι) De hoc actum eſt ad hunc locum Thucyd.

ead. l. 38. Ὁλκάδες) Ταχεῖαι hic in Mſ. exponuntur πρὸς ναυμαχίαν ἐπιτήδειοι.

Pag. 539. *l.* 2. Στρατιώτας τοὺς πεζομαχήσοντας ἄγουσαι) Haec nihil faciunt ad explicanda verba Thucydidis ὁπλίταις δὲ τοῖς ξύμπασι. Mſ. ea recte refert ad praecedens vocabulum στρατιώτιδες. Scholiaſtes ad I, 116: στρατιώτιδες, στρατιώτας ἄγουσαι τοὺς μέλλοντας πεζομαχεῖν.

ead. l. 16. Φρούρια, ἃ περιπλέοντες εἰσῆγον εἰς αὐτὰ φρουροὺς) Φρούρια τῶν περιπόλων. Cetera deſunt.

ead. l. 23. Ἀλκιβιάδῃ καὶ Λαμάχῳ) Haec ſine ratione repetita ſunt ex annotatione praecedente. Nec habet ea Mſ.

ead. l. 27. Ἐν τριήρεσιν) Ἐν ταῖς τριήρεσιν.

ead. l. 35. Κινδυνεύειν ἐν τῇ πόλει. ἤγουν κίνδυνον προξενεῖν τῇ πόλει) Κινδυνεύειν τῇ πόλει. Reliqua deſiderantur.

ead. l. 38. Χειρωσαμένους) Deeſt. Nec χειρώσασθαι idem eſt quod προσαγαγέσθαι; cuius ſignificationem interpres Latinus bene expreſſit.

Pag. 540. *l.* 13. Καὶ οὐ διαστήσειν) Καὶ οὐ διστάσειν.

ead. l. 18. Συντόμως) Thucydides: ἐπὶ Συρακούσας ἔπλεον, ἐπικαίρως ἔχοντες τὰς ἄλλας ναῦς. Scholiaſtes: ἐπικαίρως. συντόμως, τεταγμένως. L. Valla: *claſſe opportune digeſta.* Quam verſionem H. Stephanus emendare in animo habens, ad annotationes ſuas hic, ut alibi, nos remittit, quas vero nunquam in hunc librum, aut ceteros, exceptis prioribus duobus, edidit. Praeſtitit, quod is omiſit, aliquatenus Aem. Portus, lectionem ἐπὶ κέρως, neglecta altera in verſione ſua exprimens h. m. *agmine longo ceteris navibus inſtructis.* Optime. Confirmant lectionem ἐπὶ κέρως Codd. Arund. & alter Oxon. teſte Hudſono, Hafnienſis item in Bibliotheca illuſtr. Roſtgaardii, & ſi nulli firmarent, res ipſa loqueretur tamen, & argueret errorem ſcriptionis, ex confuſione αι & ε ortum. Quales librariorum lapſus admodum frequentes ſunt in vocibus, quas ſive recte ſcribas, ſive tali modo corrupte, Graece tamen aliquid ſignificare poſſunt, quod textui ſenſuique convenire iudicet lector aliquis, non multa aut ſufficienti e-

ruditione inſtructus, quales exſcriptores plerumque fuiſſe ſat conſtat. Exemplo ſit, quod prae manibus habemus, ἐπικαίρως, non tantum hoc loco vitioſum, ſed & in Suida: Ἐπικαίρως παραπλέοντας, τουτέστι μίαν παρακολουθοῦσαν τῇ ἑτέρᾳ. & in Maximo Tyrio Diſſert. XC, quando *cervas* ait *natare* ὥσπερ στρατόπεδον ἐπικαίρως βαδίζον, ubi (etſi inemendatum reliquit Heinſius) omnino legendum ἐπὶ κέρως. apud Athenaeum quoque, in Eubuli verſibus lib. 13, pag. 568, γυμνὰς ἐφεξῆς ἐπικαίρως τεταγμένας. nec enim dubitamus & hic ſimiliter reſcribere, quamvis erudita ſint, quae de ἐπισχερῶ & ἐνσχερῶ affert Caſaubonus. ac denique in nonnullis Codicibus Thucydidis noſtri lib. 6, ubi rectius hodie: καὶ ἐπὶ κέρως τὸ πρῶτον ἐκπλεύσαντες. Quid vero locutio ipſa denotet, expoſuit alibi Scholiaſtes, nempe ad haec II, 90, ἰδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ μίαν ἐπὶ κέρως παραπλέοντας. Scholiaſtes: ὡσανεὶ ἔλεγε· μίαν κατακολουθοῦσαν τῇ ἑτέρᾳ. τοῦτο γὰρ τὸ ἐπὶ κέρως δηλοῖ. Non ergo fuit ratio, cur Acacius Enenckelius Porti interpretationem, quam ſibi ignotam non fuiſſe fatetur in notis, negligeret, hancque ſubſtitueret pag. 289, *cum opportune ceterae quoque naves veniſſent.* Winſemius ad tempus futurum, pugnaeque opportunitatem ſpectare ἐπικαίρως, iudicans, talem dedit: *reliquarum navium acie ad dimicandum inſtructa.* At Ablancurtius plane novam finxit: *le reſte demeurant près de là pour la plus grande ſûreté.* Ita nimirum ille τὸ ἐπικαίρως ἔχειν τὰς ἄλλας vertendum cenſuit p. 48. GRAMM. Adde, quae annotat Kuſterus ad Suidam v. ἐπικαίρως. Mſ. non habet hoc ſcholion: quod argumento eſt, in Cod. illo Thucydidis, e quo librarius ſcholia deſcripſit, non ἐπικαίρως, ſed ἐπὶ κέρως fuiſſe.

ead. l. 22. Πολεμεῖν δυνατὸν ἔσοιτο) Hoc quoque abeſt a Mſ. Nec eſt cur aliter interpretemur πολεμητέα, quam alia verbalia in τέον & τέα.

ead. l. 27. Ναῦς ναυτῶν πληροῦσιν) Ita edidi ex auctoritate Mſ. & coniectura Aem. Porti. Ante erat ναῦν ν. π.

Pag. 541. *l.* 2. Τοὺς ἐναντία γενομένους ἀπολῦσαι ἀνεξετάστως) Hoc non poteſt intelligi, nec ea eſt verborum Thucydidis, τινὰ αἰτιαθέντα ἀνέλεγκτον διαφυγεῖν, ſententia. Scribendum videtur τοὺς ἐν αἰτίᾳ γενομένους, vel γινομένους, ἀπολῦσαι ἀνεξ.

ead. l. 4. Γενομένην ἐν τελευταίοις χρ.) Ἐν τοῖς τελευταίοις χρ.

ead. l. 24. Τοῖς πρὶν) Ante haec ad διέφερον annotatum erat διήνυον, & ad τὰ δὲ ἄλλα, ad indicandam ellipſin, κατά.

ead. l. 26. Προσοικοδομήσας) Super Πυθίου, quod paulo ante in Thucydide legitur, ſcribitur τῷ τόπῳ.

Pag. 542. *l.* 27. Ἔτη τρία) Ad epigramma praecedens hae interpretationes adſcriptae erant: Ἀριστεύσαντος) ἀρίστου γενομένου. Ἱππίου) θυγατέρα. Ἀτασθαλίην) Αὐθάδειαν, ἀλαζονείαν.

ead. l. 29. Ὡς Ἱππίας — ἀπέδραμε) Deſunt. Et ſine ullo damno abeſſe poſſunt. Saepe quaedam huius generis ſcripta ſunt in margine librorum vett. cum notabile aliquid narrat ſcriptor.

ead. l. 34. Ζήτησιν ποιεῖσθαι) Καὶ ζήτησιν ποιεῖσθαι.

Pag. 543. *l.* 1. Οὐ γὰρ ὑπώπτευον ἔτι ἀλλήλους) Haec nihil commune habent cum ἐτετιμώρητο, cui exponendo adhibentur. Videntur in alienum locum veniſſe, & ad ſequens ὠφέλητο referenda eſſe.

ead. l. 2. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἡ πόλις) Hic locus mihi de mendo ſuſpectus. Huds.

ead. l. 4. Ὑποπτεύοντας ἐπιτίθεσθαι τοῖς Ἀργείοις) Ὑποπτευθέντας ἐπιτ. τ. Ἀργ.

ead. l. 26. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ στρατόπεδον) Poſt στρατόπεδον adde e Mſ. καταλαβεῖν. Sed refertur ad ſequens ξυνηθέντες, non ad καθ' ἡσυχίαν, εἰδότες.

Pag. 544. *l.* 17. Φύλαγμα) Deeſt.

ead. l. 19. Λογάδας) Vide hic ad Thucydidem annotata.

Pag. 545. *l.* 3. Ἔμπροσθεν τῆς στρατηγίας ἐσφάζοντο) H. Stephanus in Theſ. Ling. Gr. voc. σφάγιον emendat, ἔμπροσθεν τῆς στρατείας ἐσφαγιάζοντο; & in προφέρω melius, ἐ. τ. στρατιᾶς ἐσφαγιάζοντο. Ἐσφαγιάζοντο etiam Mſ.

ead. l. 16. Ἤτοι συνελθόντες ἐγγὺς) Priore interpretatione admiſſa, poſteriore carebimus. Gramm. In Mſ. erat συνελθόντες & συνελθόντων. hoc melius.

ead. l. 23. Οὐχ ὡς οὐ τὸ σύνολον, ἀλλ' ὡς τότε οὐχ ἡττημένοι) Οὐ τὸ σύνολον, ἀλλὰ τότε οὐχ. ἡττ.

ead. l. 33. Ὅμοιον δὲ τοῦτο τῶν) Ὅμοιον δὲ τοῦτο τῷ. Pertinet potius ad verba praecedentia Thucydidis μετὰ κινδύνων μελετωμένην.

ead. l. 38. Εἰδὼς τὸ μέλλον ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων) Deſunt. nec iis hic locus eſt. Vide ad pag. 116 l. 7.

Pag. 546. *l.* 2. Τὰ τῆς προδοσίας δηλονότι περὶ Ἀλκιβιάδου τοῦ διώκοντος) In Mſ. haec tantum annotabantur pro expoſitione, τὰ τῆς προδοσίας δηλονότι. Περὶ Ἀλκιβιάδου ſeorſim, in margine exteriore, ſcriptum erat, ut multa alia. Vid. ad p.

542. Τοῦ διώκοντος alio loco in margine interiore, ſed non apparebat, quo referendum eſſet.

ead. l. 4. Ἤγουν εἰδὼς τὸ μέλλον) Cum hoc coniungitur in Mſ. ſequens ſcholion.

ead. l. 7. Οἱ βουλόμενοι δέχεσθαι τοὺς Ἀθηναίους) Credam excidiſſe ex verbis Scholiaſtae, exſcribentis culpa, particulam μὴ ante haec, οἱ βουλόμενοι δέχεσθαι. Secus enim contrarium auctoris textui erit Scholion. GRAMM. Addidi μὴ ex Mſ. in quo eſt οἱ μὴ βουλόμενοι δέχεσθαι, non, ut vel meo, vel operarum errore expreſſum eſt, οἱ βουλόμενοι μὴ δέχεσθαι. Idem habet Μεσήνιοι, non Μεσσήνιοι.

ead. l. 10. Οὐδὲν ἠκούετο ὑπ' αὐτῶν) Pro ἠκούετο puto ſcribendum ἠνύετο. Paulo poſt ad voc. σταύρωμα in Mſ. haec annotatio erat: ὅρια περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι. οἱ μὲν τὰ νεώρια ἤκουσαν ἀκολουθήσαντες Ὁμήρῳ εἰπόντι, οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· οἱ δὲ ἀποθήκας. Duae poſteriores expoſitiones tuto reiici poſſunt. Non eſt obſcurum, quid ſit σταύρωμα. Vide Thucydidem VI, 64, 100 & 101. Eſt in Homero Il. β, v. 153.

ead. l. 11. Οἱ Καμαριναῖοι τοῖς Ἀθηναίοις) Addit Mſ. ἀπὸ κοινοῦ τὸ μή. Significat, ante προσχωρῶσι repetendum eſſe μὴ e ſuperioribus μὴ οὐκέτι βούλωνται.

ead. l. 13. Ἀπὸ κοινοῦ δείσαντες) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ δείσαντες.

Pag. 547. *l.* 3. Ὅτι ὁ φοβούμενος αὐτοὺς μᾶλλον ἀπολέσαι σπουδάσει) Ὅτι ἄρα ὁ φοβ. αὐτοὺς πολὺ μᾶλλον ἀπολ. σπ.

ead. l. 12. Ἵνα σωφρονισθῶμεν) Ad φοβεῖσθαι adſcriptum erat: τὸ τὸ φοβερὸν εἶναι, καὶ φοβεῖσθαι. ὡς καὶ Σοφοκλῆς, πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα ὁ φθόνος ἕρπει. Aiac. v. 157.

ead. l. 13. Τοὺς Συρακουσίους τῷ πολέμῳ) Τοὺς Συρακουσίους περιγενέσθαι τῷ πολέμῳ. & mox καθυπέρτεροι τῶν Ἀθ. γέν.

ead. l. 21. Βουλήσεται μὲν) Totum hoc ſcholion deſideratur. Deinde ad ea, quae ſequuntur in Thucydide, λόγῳ μὲν γὰρ τὴν ἡμετέραν δύναμιν σώζοι ἄν τις, annotata ſunt, quae pag. ſq. l. 3 leguntur, τοῦτο ἐξήγησίς ἐστι τοῦ προτέρου. ὁ μὲν γὰρ & ſeqq. uſque ad finem illius annotationis. Et plane illi loco conveniunt; ab hoc aliena ſunt.

ead. l. 29. Καὶ δέεσθαι ἂν ἡμῶν) Ἐδεῖσθε ἂν ἡμῶν. fortaſſis καὶ ἐδεῖσθε ἂν ἡμῶν.

ead. l. 30. Ἐπὶ ταῦτα τὰ εἰρημένα) In hoc ſcholio nihil eſt, quod ad verba ταῦτα ἐκ τοῦ ὁμοίου pertineat, praeter poſtremam partem, τὸ ἑξῆς, ἐκ τοῦ ὁμοίου φαίνεσθαι παρακελευομένους. Nec illa ἑαυτὸν καὶ μεθ' ἡμᾶς εὐθὺς κινδυνεύσοντα cum praecedentibus cohaerent, & haud dubie perperam repetita

ſunt ex iis, quae ad l. 6 annotantur. Illa, *τῷ λόγῳ μὲν συμμαχεῖν καὶ βοηθεῖν τοῖς Συρακουσίοις*, poſſunt referri ad verba Thucydidis, *καὶ μὴ μαλακῶς, ὥσπερ νῦν, ξυμμαχεῖν*. Mſ. hic nihil nos iuvat. In eo pro *ἔργῳ δὲ, ἑαυτὸν καὶ μεθ' ἡμᾶς — παρακελευομένους*, legitur *ἔργῳ δὲ ἑαυτῶν εἴπερ ἐκ διαδοχῆς ὁ κίνδυνος*. E quibus illa, *εἴπερ ἐκ διαδοχῆς ὁ κίνδυνος*, avulſa videntur ab iis, quae ad l. 6 ſcribuntur, *καὶ μεθ' ἡμᾶς εὐθὺς κινδυνεύσοντας*.

Pag. 548. *l.* 4. Οἴσεται σώζειν) Οἰήσεται σώζειν.

ead. l. 7. Σωτηρίαν σώζειν) Σωτηρ. σώζοι.

ead. l. 8. Λείπει) Thucydides: *καὶ τοῖς γε Ἀθηναίοις βοηθεῖν, ὅταν ὑπ' ἄλλων, καὶ μὴ αὐτοὶ, ὥσπερ νῦν, τοὺς πέλας ἀδικῶσι*. Scholiaſtes: *ὅταν ὑπ' ἄλλων. λείπει τὸ, ἐπιόντων, ἀδικούντων*. Sed quis tali indigeret explicatione? quod ſi ellipſin ſupplere velit Grammaticus, dicat potius, *λείπει τὸ, ἀδικῶνται*. GRAMM.

ead. l. 22. Ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος) Quae hinc ſequuntur, a Mſ. abſunt, ex more veterum citandi teſtimonia ſcriptorum, de quo ſupra dictum eſt. Eſt tritum ex Iliad. α', v. 255.

ead. l. 32. Καὶ γὰρ ὥσπερ λεγόμενον δικαιωτανές ἐστι) Portus coniicit *καὶ γὰρ οὐχ ὥσπερ*. Ita legendum liquet e verbis Thucydidis. Nec diſſentiam, ſi quis putet articulum *τὸ* ante *λεγόμενον* addendum eſſe.

Pag. 549. *l.* 11. Πρὸς μὲν τῷ δεόμεθα, ὅτι προσδεδόμεθα ὑπὸ τῶν Ἰώνων· πρὸς δὲ τῷ μαρτυρόμεθα) Πρὸς μὲν τὸ δ. ὁ. ἐπιβουλευόμεθα ὑ. τ. Ἰ. πρὸς δὲ τὸ μαρτ. Τὸ poſtulat ratio linguae Graecae, *ἐπιβουλευόμεθα* ſenſus. & ita ipſe Thucydides.

ead. l. 16. Καὶ οἷον ἐπινίκιον οὐδὲν ἄλλο ἢ ὑμεῖς γεγενῆσθαι αἴτιοι δουλωθέντες τῆς νίκης) Καὶ ὁ. ἐ. οὐ. ἀ. ἢ ὑ. γενήσεσθαι δουλωθέντες, οἱ τῆς νίκης αἴτιοι. Recte, ſi pro *γενήσεσθαι* ſcribatur *γενήσεται*, vel *γενήσεσθε*. Sed potius puto *γενήσεται*.

ead. l. 19. Ἢ δουλεύειν τοῖς Ἀθηναίοις) Ἢ εὐθὺς δουλεύειν τοῖς Ἀθ. Voluit *τῷ εὐθὺς* exponere Thucydidis *αὐτίκα*.

Pag. 550. *l.* 6. Ὡς ξυγγενῶν ὄντων φασὶ δεσπόζειν ἡμῶν Συρακούσιοι) Ὡς ξυγγενῶν ὁ. φ. δ. ἡμᾶς οἱ Συρακούσιοι. Pro *ὡς* etiam malim *ὧν*. Thucydides enim *οὓς ξυγγενεῖς φασὶν ὄντας*.

ead. l. 15. Ὑπὲρ τῆς Ἰωνικῆς ἐλευθερίας) Ὑπὲρ τῆς τῶν Ἰώνων ἐλευθ.

ead. l. 18. Ἄνω κείμενον) Quae *ἀπὸ κοινοῦ* adſciſcuntur, e ſuperioribus plerumque ſumuntur: & tamen verbum *ἀποφαίνομεν* non *ἄνω*, ſed *κάτω* videmus *κεῖσθαι*, ait, & ſe hoc loco de eo moniturum promittit Stephanus in Proparaſceue p.

10. Ille quidem non praeſtitit, quod in animo habebat: ſed mihi verbum ἀποφαίνομεν, neque ad praecedens ὁρῶμεν, neque ad ſequentia commode referri poſſe videtur.

ead. l. 24. Φοβερόν τι) Φοβερώτερόν τι.

ead. l. 32. Ἡμᾶς ἀπόντας καταδουλωθῆναι) Thucydides: μὴ παθεῖν δὲ μᾶλλον τοῦτο κωλύσοντες. Recte, ut quidem opinamur, reddit L. Valla, *immo potius, ut ne hoc patiantur, prohibeamus.* Nec culpandus Aem. Portus, ſecunda perſona utens, *ne hoc vobis accidat.* Pari modo Acacius & Ablancurtius. Intelligunt hic nempe Siculos, quos μὴ παθεῖν ſinerent Athenienſes. Scholiaſtes contra patientem perſonam facit populum Athenienſium hiſce: μᾶλλον τοῦτο κωλύσοντες) ἡμᾶς ἀπόντας καταδουλωθῆναι· καὶ δοκεῖ τὸ ἐπιφερόμενον τούτῳ μᾶλλον συνᾴδειν. Immo dicam, non debere ſequentia hic multum reſpici, (in quibus non negaverim aliquid eſſe pro Scholiaſta,) dum praeſens periodus ſenſum parit tam congruum, tam rotundum. Perſuadere enim iſtis conatur verbis Euphemus, Siculorum rempublicam & libertatem nec a ſuis (Athenienſibus) aliquid damni paſſuram eſſe, nec aliorum iniuriis & oppreſſioni exponendam, paratis Athenienſibus quemvis ab ea attentanda hoſtem arcere. Non diſſimulandum interim, Phil. Melanchthonem cepiſſe locum eo modo, quo Scholiaſtes, ac vertiſſe ita: *ſed potius ut impediamus eos, qui noſtrae libertati inſidiantur,* vel qui nobis formidabiles ſunt. Alteram tamen, ut dixi, ſententiam praeferendam puto. Gramm.

ead. l. 34. Οὐδεμιᾶς συγγενείας οὔσης) Thucydides: ὑπολάβῃ δὲ μηδεὶς ὡς οὐδὲν προσῆκον ὑμῶν κηδόμεθα. Scholiaſtes: οὐδὲν προσῆκον. ἤγουν, οὐδεμιᾶς συγγενείας οὔσης. Verum nulla hic cognatio indicatur, ſed neceſſitudo talis, quae in conſervanda utriuſque reipublicae ſalute communi ſtudio verſari debet, hancque συμμαχίαν adeo non minora, quam cognationem, iura expoſcere, orator innuit, ea propter his iam inſiſtens, quia Hermocrates Syracuſanus praecedente oratione τὴν συγγένειαν ſuorum & Camarinaeorum crepabat identidem, ad invidiam Athenienſium. Igitur concludit quoque periodum (quam allegata inceperunt verba) h. m. καὶ ἐν τούτῳ προσήκετε ἤδη ἡμῖν τὰ μέγιστα. Idem.

Pag. 551. *l.* 20. Εἰσφέρειν εἰς τὸν πρὸς Πελοποννησίους πόλεμον) Εἰσφέρειν πρὸς πόλεμον.

Pag. 552. *l.* 27. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ φαμὲν) In Mſ. annotatur ad ξύμμαχοι, quod eſt pag. 135 l. 2 in Thucyd. & paulo poſt rurſus ad μήθ' ὡς σωφρονισταὶ ibid. l. 5.

ead. l. 31. Ὑπερβατὸν) Deeſt. In fine huius expoſitionis eſt χαλεπὸν δὲ ἤδη ἐστὶ τὸ ἀποτρέψαι ἡμᾶς.

ead. l. 34. Καὶ πολλάκις) Καὶ πολλαχοῦ.

Pag. 553. *l.* 22. Διὰ τὸ ὑποπτεύειν με) Additum erat manu recenti τῇ κατ' ἐμαυτὸν ὑποψίᾳ.

ead. l. 24. Κακῶς ὀργιζόμενος) Κακῶς ὠργίζετό μοι.

ead. l. 26. Τῶν Ἀθηναίων δηλονότι) Deeſt.

ead. l. 32. Ὁμολογουμένην ἄγνοιαν) Thucydides: ἀλλὰ περὶ ὁμολογουμένης ἀγνοίας οὐδὲν καινὸν λέγοιτο. Scholiaſtes: ὁμολογουμένην ἄγνοιαν τὴν δημοκρατίαν λέγει. Recte de Democratia. Sed quod ἀγνοίας legerit, quodque editores praeſtantiſſimi H. Stephanus, Aem. Portus, Hudſonus in textum receperint, non laudamus. Potiorem iudico lectionem marginis, quae & edd. Aldinae, Florentinae, Hervagianae, & Codicum trium Anglicorum noſtratiſque Roſtgaardiani eſt, ἀνοίας nempe. Hinc Valla, quem ex Aldina vertiſſe veriſimile, *amentiam* reddidit, quod retinuere Stephanus, Portus, Acacius. *Stultitia* Philippo dicitur. Aptius forte *vaecordia*. Vide Caſaubonum ad Theophr. Char. p. 177. GRAMM. Mſ. ὁμολογουμένην ἄνοιαν. Add. quae hic annotantur ad Thucydidem.

ead. l. 36. Ἤγουν ἀποπειρασόμενοι) Non habet Mſ.

Pag. 554. *l.* 1. Ὥστε εὐπορώτερον ἂν εἴη σίτου καὶ χρημάτων) In his nullus ſenſus eſt. Videtur aliquid excidiſſe.

ead. l. 6. Εἰς Σικελίαν δηλονότι) Deeſt. Mox ad φανερώτερον ſcribebantur haec, ἤτοι φανερῶς πολεμεῖν τοῖς Ἀθηναίοις, ἢ ἐπιφανῶς καὶ μεγάλως, quae ad pag. 147 lin. 8 non ſuo loco leguntur.

ead. l. 17. Δωροδοκίας) Vide Petitum in Leges Attic. p. 313.

ead. l. 27. Ἤτοι φανερῶς) Non pertinent huc, ut modo dixi.

ead. l. 29. Διὰ τὸ μὴ προθυμηθῆναί με φεύγειν) Particula μὴ abeſt a Mſ. Rectius, ni fallor, quam in edd. Nec tamen ita optime exprimitur ſententia verborum Thucydidis, quam bene aſſecutus eſt Portus.

Pag. 555. *l.* 13. Μὴ ἐπὶ τοῦ ἐξηρτῆσθαι καὶ μετεωρῆσθαι ἀκουέσθω) Μὴ ἐ. τ. ἐ. καὶ μετεωρίσθαι ἀκούειν. Bene μετεωρίσθαι. ἀκούειν accipi poteſt, ut in aliis, in quibus Infinitivus pro Imperativo poni dicitur: quae κατ' ἔλλειψιν τοῦ χρὴ dici dudum oſtenderunt alii.

ead. l. 22. Περὶ τὸν Λάβδαλον) Περὶ τὸ Λάβδαλον. Ita Thucydides VII, 3.

ead. l. 25. Πορρώτερον προϊέναι) Πορρωτέρω προϊέναι.

ead. l. 28. Ἐπὶ χερρόνησον) Ἐπὶ χερονήσῳ.

Pag. 556. *l.* 5. Ὀλίγα γὰρ ἐπιβασθῆναι δυνάμενα) Ὀλίγα δὲ τὰ ἐπιβαθῆναι δυνάμενα.

ead. l. 13. Πρὸς τὴν Συράκουσαν) Πρὸς τὴν τῶν Συρακουσίων.

ead. l. 19. Οὐ καθὸ τὸ ἕλος ὑδατῶδες ἦν) Καθὸ τὸ ἕλος οὐχ ὑδατῶδες ἦν.

ead. l. 21. Γράφεται — μετ' ὀλίγων) Non eſt in Mſ.

ead. l. 25. Κατεφρόνουν) Thucydides: οἱ πρότερον περιεωρῶντο. Scholiaſtes: ἤγουν κατεφρόνουν. Non inepte adeo quoad ſenſum. Sed probem tamen magis paraphraſin hic Aem. Porti, ut & H. Stephani, cuius ad hunc locum atque praecedentem annotationes, ad quas in margine remittit, deſiderantur. Sufficere interim debent, quae idem diligentiſſimus vir in Theſauro obſervavit de alio auctoris noſtri loco, (quem habes hoc ipſo libro 6, c. 93) ubi eiuſdem facit erroris reum Scholiaſten, quod περιορώμενοι exponat καταφρονοῦντες, pertracto in partes ſuas Enenckelio, temere hic a Valla & Ae. Porto diſcedente, ſed qui (Acacius nempe) accuratiorem ſe praeſtat in ultimo loco, (οἱ πρότερον περιεωρῶντο) eleganter transferens, *qui prius dubii eventum exſpectaverant*. Winſemius utrobique nobiſcum ſentit, neglectis Scholiis. Gramm.

ead. l. 26. Τῆς φιλιώσεως) Deeſt.

Pag. 557. *l.* 29. Ὁ Γύλιππος) Θέμενος praeterea exponitur ἀποθέμενος.

ead. l. 35. Τὴν ἐφόρμησιν) Ita ed. Oxon. Τὴν ἐφόρμισιν Baſ. Steph. 2. Port. & Mſ.

Pag. 558. *l.* 5. Ἐπιθέσεως τῆς πολεμικῆς) Ἔφοδος, ἐπιδρομὴ, ἐπιβουλὴ, ἢ μηχανή.

ead. l. 13. Ἤδη τε ἐγγὺς ἦν) In Mſ. hic eſt ordo verborum: τὸ τεῖχος τὸ ὑπὸ τῶν Σ. ὑ. ἐ. κ. τ. τ. Ἀθ. διατειχίσματος ἤδη ἐγγὺς ἦν παρεληλυθέναι καὶ ὑ. τ. τ. τ. τ. Ἀ. διατειχίσματος.

ead. l. 17. Μὴ παραλλάξαντος) Μὴ delendum putat Aemil. Portus.

ead. l. 19. Ἐν ἀσφαλείᾳ ἔμελλον ἔσεσθαι) Ἐν ἀσφαλεῖ ἐμ. ἔσεσθαι. & paulo poſt εἴτε μάχοιντο, non εἴτε μάχοιεν.

ead. l. 22. Ἤγουν τοὺς ἱππεῖς τῶν Συρακουσίων) Deeſt. & repugnat ſententiae verborum Thucydidis.

ead. l. 25. Ὑπ' αὐτῶν Ἀθηναίων) Ὑπ' αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων.

ead. l. 32. Γραμματέα λέγει τὸν εἰωθότα) Οὐ κυρίως γραμματέα λέγει τὸν ἀρχὴν ἔχοντα, ἀλλ' ὑπηρέτην τὸν εἰωθότα.

ead. l. 33. Ἀναγιν.) Ἀναγινώσκειν. τοῦτο δὲ οὐκ ἔντιμον ἦν.

Pag. 559. *l.* 4. Τὸ πολιορκεῖσθαι μᾶλλον) Hoc ſcholion, ut & ea, quae ad pag. 189 l. 1, 4 & 11 leguntur, non habet Mſ.

ead. l. 15. Σεσηπυῖαι) Thucydides: *νῦν δὲ αἵ τε νῆες διάβροχοι.* Scholiaſtes: *διάβροχοι. σεσηπυῖαι.* Non ſequitur, quia *διάβροχοι*, ideo *putrefactae.* Σεσηπυῖα vix amplius utilis aut *πλώϊμος*, utpote *διεῤῥωγυῖα*, ut interpretatur Heſychius. *Διάβροχος* vitium quidem fecit, ſed quod emendari poteſt, modo exſiccetur navis, quod & indicatur verbis mox in noſtro ſequentibus: *τὰς μὲν γὰρ ναῦς οὐκ ἔστιν ἀνελκύσαντας διαψῦξαι.* Id & non longe poſt *ἀποξηρᾶναι* auctor vocat. Opponuntur ergo naves *διάβροχοι*, hoc eſt, *madore penitus hauſto vitioſae*, *ταῖς ξηραῖς*, nec non *ταῖς διεψυγμέναις.* Conſul. de iſtis doctorum virorum annott. ad Polluc. lib. 1, § 121. GRAMM.

ibid. Ὅμηρος) Iliad. β', v. 135. Addit Mſ. ex eodem loco, *καὶ σπάρτα λέλυνται.*

ead. l. 16. Ἤγουν ἐν θαλάττῃ οὖσαι) Deeſt, cum iis, quae ad pag. 190 l. 1, *διὰ τὸ ἀντιπάλους*, pag. 191 l. 7, & pag. 193 l. 1 ſcribuntur.

ead. l. 25. Πόλεων) Πόλεως legit Holſtenius ad Stephanum. HUDS. Πόλεως pro *πόλεων* repoſui e Mſ.

ead. l. 32. Ἀντὶ παθητικοῦ) Ἀντὶ ἀρχθῆναι παθητικοῦ. Addendum fuerat *τοῦ* ante *ἀρχθῆναι.*

ead. l. 34. Ἀντὶ τοῦ κατεργασθήσεται) Ἀντὶ τοῦ κατεργασθήσεται αὐτοῖς, διαπολεμήσεται ὁ πόλεμος.

ead. l. 36. Ὧν ἕνεκα ἤλθομεν) Ὧν ἕνεκεν ἤλθομεν.

Pag. 560. *l.* 1. Ἀντέχειν αὐταρκούντων, ἤτοι δυναμένων) Ἀντέχειν δυναμένων.

ead. l. 34. Φοβεροὺς φαν.) Φοβερωτάτους φαν.

ead. l. 38. Εὖ εἰδέναι) Ante haec ad voc. *ὑποσχεῖν* annotatum erat: *ὑποσχεῖν. ὑπολαβεῖν, ἀπαιτηθῆναι, ἢ ὑποβαλλειν.*

Pag. 561. *l.* 3. Διὰ τὰς ἐμπειρίας εἰς τὴν π. τ. ν.) Διὰ τῆς ἰδίας ἐμπειρίας εἰς τ. π. τ. ν.

ead. l. 13. Ἤγουν, κατὰ τὴν πρώτην εἰσβολὴν) Haec non ſunt in Mſ. Nec omnino neceſſe eſt ita exponi *πρῶτον*, etſi Thucydides deinde dicit illud *ῥᾳδίως ληφθῆναι.*

ead. l. 17. Οἱ ἐκ τῶν τειχῶν τῶν Ἀθηναίων τῶν ἐπὶ τῷ Πλημμυρίῳ) Perperam hoc loco ponitur. Referendum eſt ad illa, quae paulo poſt dicuntur, *οἱ ἐξ αὐτῶν φεύγοντες ῥᾷον παρέπλευσαν.* ubi Mſ. non habet *τῶν Ἀθηναίων*, quod ibi in edd. legitur.

ead. l. 30. Καὶ ἐπὶ τῶν τυχόντων πραγμάτων) Thucydides: *πλοῖα γέμοντα χρημάτων. naves pecunia onuſtas* plerique vertunt interpretes. Scholiaſtes *χρήματα* non hac vulgari & re-

centiore (ceu putat) ſignificatione videtur accipere h. l. ſed vix attendendus, niſi quis utramque coniungere velit, cum Acacio, *naves pecunia omnique rerum copia plenas.* pag. 326. Gramm.

ead. l. 38. Ὄνευος μηχανή ἐστι περιαγωγῆς) Quid ſit μηχανὴ περιαγωγῆς, ab aliis doceri velim.

Pag. 562. *l.* 1. Ὄνευος, ἔστι μηχανὴ) Totus hic articulus legitur apud Suidam in ὤνευον· ubi pro ὄνευος eſt ὄνος, quod non immerito praefert Kuſterus. Nam & ὄνοι, non ὄνευοι, aliae quaedam machinae dicuntur.

ead. l. 2. Περιβάλλοντες βρόχας, τοὺς σταυροὺς ῥαδίως ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀνέσπων.) Suidas: *περιβάλλοντες βρόχοις τοὺς σταυροὺς, ῥαδίως ἐκ τ. β. ἀνέσπων.* Sic quoque emendandum putem Scholiaſten: nam & ita Mſ. Βρόχη pro βρόχος invenio annotatum e Tzetze ad Lycophron. v. 61, βρόχαις ἀπαγχθεῖσα.

ead. l. 5. Καλοῦσι δὲ τὴν μηχανὴν οἱ τοὺς χαμαιλίχοντας ἔχοντες ἁλιεῖς ἠλεκάτην) Suidas: *καλοῦσι δ. τ. μ. οἱ τοὺς χαμαὶ λείχοντας ἕλκοντες ἁλιεῖς ἠλακάτην.* Quid ſit χαμαὶ λείχοντας, vel χαμαιλίχοντας, non magis intelligo, quam Portus & Kuſterus. Nam de χαμουλκοῖς hic vix cogitari poſſe arbitror, quod hi non ſunt piſcatorum. Sed cum de machina loquatur, praeferendum videtur ἕλκοντες. Et ſic etiam ſcholion Cod. Camerar. Ἠλακάτην quoque apud alios video ſcribi, non ἠλεκάτην. Ἠλακάτη autem etiam eſt inter inſtrumenta mulierum nentium, quemadmodum & ὄνος apud Pollucem VII, 32, & X, 125.

ead. l. 7. Ὅταν καὶ πρὸ αὐτῆς τεθείη) Apertum eſt, hic aliquid deeſſe. Suidas: ὅταν καὶ δίκρουν ξύλον πρὸ αὐτῆς τεθείη.

ead. l. 14. Θαῤῥούντων ἄλλῃ στρατιᾷ, ἐλευσομένῃ δηλ.) Θαῤῥούντων ἄλλην στρατιὰν ἐλευσομένην δηλ.

ead. l. 18. Ἢ τὸν χ′) Quid hoc ſit, non aſſequor.

ead. l. 21. Τῆς ἐνδεοῦς) Deeſt, ut & tria ſequentia ſcholia.

ead. l. 26. Γράφεται τῶν Δακικοῦ) Haec non ſunt in Mſ. qui pro iis habet, τοῦ Διακοῦ γένους. Δῖοι Θρᾳκῶν γένος, ὡς αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ λέγει. Ab eodem abeſt expoſitio ad l. 3.

ead. l. 28. Μετὰ τὸ πλεῦσαι δηλ. τὸν Δημοσθένην) Μετὰ τὸ ἀποπλεῦσαι δ. τ. Δ.

ead. l. 29. Πολυδάπανον, δαπανηρὸν, πολλὰ τελοῦν. ἐξ οὗ καὶ πολυτελὲς δεῖπνον) Δαπανηρὸν, πολλὰ τελοῦν, omiſſis ceteris.

ead. l. 33. Ἀδιαστάτως ἐπικαθημένων τῶν Λακεδαιμονίων) In Mſ. tantum eſt Λακεδαιμονίων.

ead. l. 34. Τῆς τετ. δηλονότι φησὶν) Ἴσης τεταγμένης λέγει.

Pag. 563. *l.* 2. Εἰσαγωγίμων ἐξ ἀλλοδαπῆς) Non eſt in Mſ. Ad ea, quae paulo poſt dicit Thucydides, ἀντὶ τοῦ πόλις εἶναι, adſcripti ſunt duo iambici ſenarii, quos vide in Notis ad hunc locum.

ead. l. 7. Γράφεται, οὐδὲν ἐλάσσω) Deeſt.

ead. l. 21. Ὑστεροῦντο Δημοσθένους. ἐλθόντας καὶ μὴ φθάσαντας τὸν Δημοσθένην) Ὕστερον τοῦ Δημοσθένους ἐλθόντας, καὶ μὴ φ. τ. Δ. Praecedens ſcholion non habet Mſ.

ead. l. 22. Ἀντὶ τοῦ, δι' αὐτῶν) Deeſt & hoc, & quae ad l. 11 h. p. & ad p. 218 l. 2 καὶ αἱρεῖ, l. 3 ἐπιπεσὼν, p. 219 l. 3, 11 & 13 leguntur.

Pag. 564. *l.* 1. Ἄξιοί, φησιν, ὀλοφυρμοῦ τὸ) Ἄξιόν, φ. ὀ. τό.

ead. l. 12. Ἤγουν τοὺς Κερκυραίους) Immo Demoſthenem & Eurymedontem, ut recte Aem. Portus.

ead. l. 15. Ξυνῆρχε γὰρ ἤδη Δημοσθένει) Ita reſcripſi e Mſ. & ipſo Thucydide, pro eo, quod edebatur, συνῆρχεν ἤδη Δημοσθένης.

ead. l. 38. Τὸ κατὰ τὴν πρώραν) Suidas eadem habet in παρεξειρεσία. ſed pro ὡς ἂν εἴπῃ τις, apud eum & in Mſ. eſt, ὡς ἂν εἴποι τις.

Pag. 565. *l.* 1. Ἐπωτίδες εἰσὶ) Haec quoque leguntur in Suida, v. ἐπωτίδες.

ead. l. 8. Ὡς εἶδον πλέον τὶ σχήσοντες. τουτέστι πλεονεκτήσοντες) Deſunt. pro iis ad σχήσοντες ſcriptum eſt: σχήσει, καθέξει. σχήσουσι, κωλύσουσι. σχήσεσθαι, κατασχεθήσεσθαι. σχήσεται, ἐπισχεθήσεται.

ead. l. 16. Γράφεται ἐπισκευασάμενοι, ἤγουν) Abſunt a Mſ. una cum ſcholiis ad l. 2, 3, 6, 7, 11 & 12.

ead. l. 21. Οὐκ ἀντίπρωροι ἐνέβαλον ταῖς ἐναντίαις ναυσὶν) Οὐκ ἀντίπρωροι ὁρμαῖς ἐνεβαλλον τῶν ἐναντίων ναυσίν. Haec non ſine vitio ſunt. Sed ἐνέβαλον eſt error operarum ex ed. Oxon. in hanc propagatus. Baſ. Steph. 2. & Porti, itidem ut Mſ. ἐνέβαλλον.

ead. l. 24. Τῶν Συρακουσίων) Ad ἐμβόλοις, quod paulo ante in Thucydide legitur, adſcripta erat expoſitio: ἔμβολον χάλκωμα ὡραῖον περιθέμενον κατὰ πρώραν ναυσιν. Pro ἔμβολον Suidas habet ἔμβολος· ſed ἔμβολος & ἔμβολον dici, docet Euſtathius in Odyſſ. ω', pag. 1959. Maior diſcrepantia eſt in eo, quod in Suida pro ὡραῖον eſt πεπυρωμένον. Portus & Kuſterus id corruptum putant. Idem de voc. ὡραῖον dicendum videtur.

ead. l. 26. Ἑρμηνεία τοῦ διεκπλεῖν — εἰς τοὐπίσω γενέσθαι) Haec omnia deſiderantur in Mſ. In Suida v. περιπλεῖν ad ver-

bum leguntur, niſi quod in eo pro *καθίσταται* eſt *καθίστασθαι*, & pro *τεμόντων τεμόντα*; utrumque melius, quam in Scholiaſte. Vide Kuhnium ad Pollucem I, 123. De *διεκπλεῖν* confer, quae habet Scholiaſtes ad I, 49, & II, 89.

ead. l. 33. Περιττὴ δὲ πρὸς τὸ μὴ περιπλεῖν ἡ μία ἀπόφασις) Nimirum quia *κωλύειν* ipſum eſt verbum *ἀποφατικὸν*, ſupervacuum erat alteram negationem *μὴ* apponere *τῷ περιπλεῖν*. Ita haec verba fortaſſis poſſunt exponi. Videndum tamen, an rectius ſit, *περιττὴ δὲ πρὸς τὸ περιπλεῖν ἡ μὴ ἀπόφασις*. Non multo poſt ad verba Thucydidis *ἀνάκρουσιν οὐκ ἔσεσθαι*, adſcriptum erat: *ἀνάκρουσις ἐν ναυμαχίαις ἐλέγετο ἐπὶ τοῦ πρύμναν κρούειν*. In quibus articulum *τὸ* ante *ἐπὶ* excidiſſe puto.

Pag. 566. *l.* 1. Τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι σὺν τῷ πεζῷ) Neque hoc, neque quidquam eorum, quae deinceps hac pagina uſque ad l. 22 leguntur, habet Mſ. praeter id, quod ad p. 237. l. 8 annotatur.

ead. l. 22. Ἀντὶ τοῦ αὐτῶν) Deeſt itidem. Ad *κατὰ κράτος ναυμαχοῦντες ἐνίκησαν*, in princ. c. 41 Thucydidis, annotabatur: *οὐχὶ κατὰ κράτος ναυμάχησαν* (pro *ἐναυμάχησαν*, vel *ναυμαχοῦντες*) *ἀλλὰ κατὰ κράτος ἐνίκησαν*. Vult *κατὰ κράτος* non cum *ναυμαχοῦντες*, ſed cum *ἐνίκησαν* iungendum eſſe.

ead. l. 29. Συνταττόμενον πρὸς τοῖς Συρακουσίοις) Συντ. πρὸς τὸ τοῖς Συρακ.

ead. l. 31. Ἤγουν κατεφρονήθη) Ex omnibus ſcholiis hinc ſqq. Mſ. tantum ea habet, quae ad l. 4 & 11 leguntur.

Pag. 567. *l.* 1. Οἱ Συρακούσιοι) Omnia deſunt uſque ad lin. 25, praeter ſcholia ad p. 242 l. 1 *αὐτὸ*, l. 2 *ἠπείγετο*, a quo tamen etiam abſunt verba *ἤγουν ἐγχειρῆσαι*, & p. 244 l. 11.

ead. l. 8. Τροπαιουχήσας) Thucydides: *ἢ γὰρ κατορθώσας ἕξειν Συρακούσας*. Scholiaſtes: *ἤγουν τροπαιουχήσας*. Metonymice nimis interpretatur. nihil aliud eſt *κατορθώσας* in ſe & proprie ſua emphaſi, quam *ſecunda fortuna uſus, re proſpere geſta*, quod vulgare ſatis. GRAMM.

ead. l. 25. Οὔτε ἀπὸ Ἀθηναίων) Προσεγένετο οὔτε ἀπὸ Ἀθηναίων. Annotationes ad l. 14, ad p. 247 l. 5 *καὶ πᾶν*, l. 7, 10, 13, & p. 248 l. 2 non habet Mſ.

ead. l. 33. Ἤγουν τραπέντων) Deeſt.

ead. l. 37. Διέφυγον αὐτοὺς πολέμιοι) Διεφ. αὐτοὺς οἱ πολ.

ead. l. 38. Γράφεται, ἐκείνων ἐπιστάντων) Lectionem *ἐπισταμένων*, vel *ἐπιστάντων*, quam habuit in ſuis exemplaribus Scholiaſtes, reiiciunt facile ſenſus & conſtructio ipſa huius loci. GRAMM.

Pag. 568. *l.* 6. Ἀλλὰ καὶ εἰς φόβον ἐπιστάντες ἀπὸ τῆς τῶν Ἐπιπ. ὁ. ἀ.) Ἀλλὰ κ. ἐ. φ. καθίστασαν τῆς ἀπὸ τ. Ἐ. ὁ. ἀ.

ead. l. 7. Ὑπὸ τῶν Συρακουσίων) Deeſt, cum iis, quae leguntur ad l. 13, & ad pag. 249 l. 8 & 13.

ead. l. 23. Τῶν Ἀθηναίων) Non habet Mſ. nec ſcholia ad lin. 10, 12 h. p. & ad pag. 252 l. 2, 9 & 12.

ead. l. 35. Ἀπὸ τῶν Συρακουσῶν δηλονότι) Et hoc, & ſcholia ad p. 253 l. 5 & 8, p. 254 l. 1 & 5, & p. 255 l. 8, abſunt a Mſ.

Pag. 569. *l.* 3. Περιδρόμοις) Τὰ περιπόλια interpretatur Scholiaſtes hoc loco περιδρόμους. Satis imperite. Ergo eundem hunc non eſſe Grammaticum credam, ac qui ſupra ad lib. 6, c. 45, pro corrupta in textu voce περίπλεια, meliorem indicavit hanc περιπόλια, ac interpretatus eſt τὰ ἐν τῇ χώρᾳ φρούρια. Eſt quidem περίδρομος etiam inter vocabula munitionum. Heſychius, περιδρόμους· τειχους (ſcribe τεῖχος) περὶ τοὺς βεβλημένους τοιχους κύκλῳ. Sed iſta ſignificatio nequaquam conveniens huic loco, ubi, neglecto Scholiaſta, recte viderunt Winſemius, Portus, Acacius. Loca alia, ubi περιπολίων meminit auctor noſter, indicavit praeclarus Commentator Godofr. Iungermannus ad Polluc. lib. 9, c. 4, § 16. Ceterum haud abs re erit animadvertere, non adeo certam poſſe & conſtantem etymi rationem dari huius vocabuli, ac videntur exiſtimaſſe Sylburgius in annott. ad Dionyſ. Halic. Antiq. lib. 9, c. 56, p. 612, ut cui diſplicet περιπόλια verti *ſuburbia*, cum ſit potius *circumfuſa urbis caſtella*; & Henr. Valeſius in nott. ad Mauſſac. p. 318, aſſerens Dionyſio ita vocari caſtella, in quae ſe recipiebant περιπολοι τῆς χώρας τῶν Ῥωμαίων. Nempe legerat vir doctiſſimus memoratos aliquoties eidem hiſtoriae Rom. ſcriptori περιπόλους τῆς χώρας, τῆς γῆς, τῶν ἀγρῶν, quod ille vocabulum ex militari Athenienſium re deſumtum Romanis accommodaverat. Sit ergo περιπόλιον a περίπολος, neque hoc negare eſt animus; nam & Thucydides lib. III quod περιπόλιον τῶν Λοκρῶν appellaverat, τὸ ἐπὶ Ἄληκι ποταμῷ, alibi vocat τὸ Λοκρῶν φρούριον, & περίπολοι, φρουροὶ Heſychio, nempe qui λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου περιπολοῦσι τὴν χωραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις, ut deſcribit Ariſtoteles apud Harpocrat. vid. & Mauſſaci obſervata ibid. An vero ſemper περιπόλια iſtam notionem obtineant, dubitare licet. Videntur ſimpliciter ſic dicta interdum *ſuburbia*, aut *minores urbes* in regione ac agris maioris alicuius ſitae, nempe a πόλις. Sic interpretor Strabonis locum lib. 17, p. 837, τῆς δὲ Κυρήνης ἐστὶ περιπόλια,

ἥτε Ἀπολλωνία καὶ ἡ Βάρκη, καὶ ἡ Τεύχειρα, καὶ Βερενίκη; καὶ τὰ ἄλλα πολίχνια τὰ πλησίον. Certe enim *πόλεις* hae ipſae vocantur quoque Ptolemaeo lib. 4, c. 4, qui *τὰ φρούρια* Cyrenaicae regionis ſeorſim antea recenſuit. Addatur Maccabaeor. auctor lib. 1, c. 11, v. 4 & 61, *καὶ ἐνεπύριζε τὰ περιπόλια αὐτῆς πυρί·* ubi de ſuburbiis aut oppidis circumiacentibus, quibus impoſita non ſemper praeſidia, capi putem. Omnino ita quoque acceperunt, qui 1 Paralip. 6, v. 56 & ſqq. *τὰ περισπόρια* conſtanti immutatione transformarunt in *περιπόλια* plus quadragies, ſicuti repraeſentant edd. Complut. & Aldina, atque ex hac expreſſae: etſi enim genuinam lectionem agnoverim potius *περισπόρια*, quemadmodum in Ioſua ſemper legitur, tamen fatendum, Graecos illos, qui mutationis 1 Paralip. 6 fuere auctores, *ſuburbia* voluiſſe appellare *περιπόλια*, vel ut Hieronymus in Quaeſt. Hebraicis loca iſta reddit, *ſuburbana eius*. GRAMM.

ead. l. 5. *Μισθοφόρων τῶν Συρακουσίων ὄντων*) *Μισθοφόρων τοῖς Συρακουσίοις ὄντων.*

ead. l. 9. *Γράφεται, χρήμασιν ὡς πολὺ*) Deeſt.

ead. l. 11. *Τῷ καιρῷ δηλονότι*) Deeſt cum tribus ſequentibus ſcholiis.

ead. l. 15. *Δεισιδαιμονήσαντες*) *Ἀποδεισιδαιμονήσαντες.*

ead. l. 18. *Παραφυλάττειν τὰς ἐκκλησίας*) *Παραφυλάττειν τὰς ἐκλείψεις.*

ead. l. 19. *Γράφεται, πρὶν ὡς οἱ μάντεις*) Omnia, quae hic uſque ad lin. 33 *ὁ μὲν συνδ. περ.* leguntur, in Mſ. deſiderantur.

ead. l. 38. *Τῶν Ἀθηναίων*) Melius Portus *τῶν Συρακουσίων.* Mſ. non habet. Quae paulo ante ad verba Thucydidis *πολλῷ δὴ μᾶλλον ἠθύμουν* annotata ſunt, vide in Notis ad Thucyd.

Pag. 570. *l.* 2. *Δέξασθαι*) Deeſt.

ead. l. 8. *Κατὰ μιᾶς πόλεως τῶν Συρακουσῶν*) Haec non leguntur in Mſ. ut nec ea, quae in ſequenti annotatione ſunt, *ἤγουν πολλοὶ — συγκτήσασθαι χώραν.* Pro iis ad verba *ἔθνη γὰρ πλεῖστα δὴ* haec ſcribuntur: *πλὴν ὅσα συνῆλθεν ἔθνη πρὸς Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους ἐν παντὶ τῷδε πολέμῳ. πλήν γε τοῦ ξύμπαντος λόγου τὰ ἐν παντὶ τῷδε τῷ πολέμῳ ἔθνη πρός τε τὴν τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων πόλιν συνελθόντα, τουτέστι, πλεῖστα ἔθνη περὶ Συρακουσῶν μαχόμενα ἦλθε, πλήν γε δὴ οὐ τοσαῦτα ὅσα πρὸς Ἀθηναίους καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους προσενεμήθη.*

ead. l. 18. *Ἄποικοι ἦσαν, Ἐρετριεῖς*) *Ἄποικοι ἦσαν. Ἐρετριεῖς.*

ead. l. 26. *Συμμαχήσαντες ἀλλήλοις*) Abeſt a Mſ. cum

ſcholiis ad pag. 267 l. 8, 9, 11, & pag. 268 l. 10 & 12.

Pag. 571. *l.* 3. Παροιμία, Πιπράσκει) Haec ad ſequentia ἅμα μὲν κέρδει annotabantur, & poſt ἀργύριον, τοῦ Καλλιμάχου. Si hoc Callimachi eſt, eo augeri poſſunt fragmenta illius.

ead. l. 6. Ἀντὶ τοῦ συγκτίσαι) Ἀντὶ τοῦ συγκτίσασι.

ead. l. 7. Ἐπεσπάσαντο) Abſunt omnia a Mſ. uſque ad l. 20, praeter ſcholia ad l. 1 p. 271, & l. 1 p. 272.

ead. l. 10. Κατὰ Ἀθηναίων) Addit Mſ. Συρακόσιοι, Καμαριναῖοι, Γελῷοι, Σελινούντιοι, Ἱμεραῖοι.

ead. l. 12. Νεοδαμώδης) Sic & Suidas h. v. ſed caute apponens, ἤτοι ἐκ τῶν Εἱλώτων.

ead. l. 20. Ἁπλοωτέρας οὐ — ἱσταμένας) Suidas in ἁπλουστέρας. Sed quod ἁπλουστέρας dicit a Thucydide vocari has naves, nullius Mſ. auctoritate confirmatur: omnes enim tam ſcripti, quam editi libri Thucydidis hic habent ἁπλοωτέρας. Idem pro τὰς ἁπλοῦς παντάπασι habet τὰς ἁπλοῦς παντελῶς. Et deinde διὰ πληρώματος ἔνδειαν καὶ ἁπλόους ἱσταμένας· in quibus praefero ſcripturam, quae eſt apud Scholiaſtem.

ead. l. 24. Νεότητος) Omnia, quae hinc ſequuntur, ſcholia uſque ad l. 30 ἔπειτα, abſunt a Mſ.

ead. l. 34. Ξυνὸς Ἐνυάλιος) Hoc ſolum habet Mſ. ſine altera parte verſus. Deſunt etiam expoſitiones ad l. 14 h. p. & ad p. 277 l. 12, 13, 14 & 15. Locus Homeri eſt Iliad. σ', v. 309.

Pag. 572. *l.* 10. Ἀντὶ τοῦ καταβάλητε — ἀποστήσητε) Εἰς τὴν θάλασσαν καταβάλητε.

ead. l. 12. Τὸ μᾶλλον οὐκ ἔστι συγκριτικὸν) Thucydides: καὶ ταῦτα τοῖς ὁπλίταις οὐχ ἧσσον τῶν ναυτῶν παρακελεύομαι, ὅσῳ τῶν ἄνωθεν μᾶλλον τὸ ἔργον τοῦτο. Scholiaſtes: τὸ μᾶλλον οὐκ ἔστι συγκριτικὸν, ἀλλὰ διασαφητικόν. οὐ γὰρ οἱ ναῦται τοῦ ἀπαράττειν τοὺς πολεμίους συναίτιοι. At, quod ſi μᾶλλον non debeat hic eſſe συγκριτικὸν, neque erit antecedens ἧσσον, ſed utrumque eſt. Neque enim iuvat, quod nautis non incumberet τὸ ἀπαράττειν, ut militibus, cum haec, ταῦτα παρακελεύομαι, non ſolum hoc opus ſpectant, ſed omnia munia illa ac officia, a ſingulis, nautis aeque ac militibus, inſtanti pugna totis viribus exſequenda. Conceditur quidem, militum maiorem hic operam exſpectari, idque his orator innuit, ὅσῳ μᾶλλον &c. at quin nautae quoque ſuis defungi deberent partibus, ἐν τῷ μὴ ἐξωθεῖσθαι, μὴ ἀνακρούεσθαι, μὴ πρότερον ἀπολύεσθαι, ἢν μὴ οἱ πολέμιοι ἀπαραχθῶσι, quis negaverit? Gramm. Adde Stephanum ad Scr. al. de Dial. Attic. p. 103.

ead. l. 13. Οὐ γὰρ οἱ ναῦται) Οὐ γὰρ καὶ οἱ ναῦται.

ead. l. 18. Ἄξιον ὅτι δεῖ διαφυλάξασθαι) Ἄξιόν ἐστιν ὅτι δεῖ διαφυλάξασθαι.

ead. l. 29. Ἀνδρῶν δηλονότι) Hoc cum quatuor ſequentibus ſcholiis a Mſ. abeſt.

ead. l. 30. Ἡ ἀντίληψις) Thucydides: προηγγέλθη δὲ αὐτοῖς καὶ ἡ ἐπιβουλὴ τῶν σιδηρῶν χειρῶν. Teſtatur Hudſonus ἐπιβολὴ legi in Cod. Mſ. Oxon. additque ſic legiſſe videri Scholiaſten atque Vallam. De poſteriore non dubito. De Scholiaſta haud aeque res certa eſt, cum in omnibus impreſſis ſic exſtant ipſius verba: Καὶ ἡ ἐπιβουλὴ) ἡ ἀντίληψις. Sed quia ἐπιβολὰς ſupra l. 7 reddiderat ἀντιλαβὰς, atque hoc ἀντίληψις, putat Hudſonus ipſi eandem utrobique vocem in textu lectam. Fortaſſe: neque tamen accurate adeo rem egerunt ſemper Grammatici iſti. Quod ad Thucydidem vero, optima ſane ratione retinebitur antiqua lectio, ἐπιβουλή. quid enim, ſi in prioribus ἐπιβολὰς dixerit, an debuit ea propter neceſſario idem vocabulum uſurpare hoc loco, qui neſcio cur reſpuat iſtud ἐπιβουλή; Potius conſilium hoſtium ac τέχνημα ita exprimitur, cui apte convenit. Tranſtulit ergo Winſemius: *indicata enim eis erat inſidioſa illa manuum ferrearum machinatio.* Nec diſſentit Acacius. Quin, ſi ἐπιβουλὴ maneat, non alius tamen erit loci ſenſus, quam qui percommode expreſſus in verſione Gallica: *on avoit déja eu avis de l'invention des harpons de fer*, pag. 158. etiamſi alteram lectionem praeferant H. Stephanus & uterque Portus. Gramm.

Pag. 573. *l.* 3. Ἀντὶ τοῦ ἠσθάνεσθε) Si hoc non corruptum eſt, Scholiaſten errare puto, qui hic ἀντιλαβέσθαι exponat αἰσθάνεσθαι. Thucydides ſaepe ἀντιλαμβάνεσθαι dicit ea ſignificatione, quam hic expreſſit interpres.

ead. l. 4. Ἤτοι κατὰ τῆσδε τῆς χώρας) Non habet Mſ. nec id, quod annotatur ad l. 9 h. p. & ad l. 2 p. 283.

ead. l. 8. Οὐδὲ ὅλως τι κατ' ἀρχ.) Εἰ μὴ δὲ ὅλως τι κατ' ἀρχ.

ead. l. 12. Τῆς ὑπαρχούσης δυνάμεως ἡμῶν) Ἡμῶν hic locum habere non poteſt. Nam eſt generale effatum de omnibus, quibus idem accidit, quod tum Athenienſibus, ut, cum vident ſe ſpe, quam conceperant, excidiſſe, etiam minus praeſtent, quam poſſint, & abiectioribus ſint animis, quam pro viribus, quae iis ſuperſunt.

ead. l. 26. Τοὺς ἀπείρους θαλασσῶν φησὶν) Τοὺς ἀπείρους θαλάσσης λέγει.

ead. l. 32. Ἕκαστος ἐπὶ τῶν νεῶν κινούμενος) Ἕκαστος ἐπὶ τ. ν. κινούμενοι.

Pag. 574. *l.* 15. Ὅμηρος) Iliad. κ', v. 68.

ead. l. 18. Τοῦτο καθ' ὑπερβατόν. συντακτέον δὲ τῷ πατρόθεν ἐπονομάζων) Hoc longe petitum eſt. Melius in verbis Thucydidis cum interprete ἀπὸ κοινοῦ repetetur ἀξιῶν, per ellipſin pronominis, hoc modo, καὶ ἀξιῶν μὴ ἀφανίζειν τὰς πατρικὰς ἀρετὰς ἐκείνους, ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι.

ead. l. 28. Πρὸς τὴν παροῦσ. ὑπόθεσιν) Πρὸς τ. π. περίστασιν.

ead. l. 35. Μετὰ βίας ἐξελθεῖν) Abeſt a Mſ. cum tribus ſequentibus ſcholiis, & iis, quae leguntur ad p. 290 l. 11 & 13.

Pag. 575. *l.* 11. Συμπεπλέχθαι) Ἤρτηται, κρέμαται, ἢ δέδεται.

ead. l. 17. Ὑπὲρ τῶν κελευστῶν) Ὑπὸ τῶν κελευστῶν.

ead. l. 19. Ἦν γὰρ κ. φ. τὸ, πολλὰ γὰρ δὴ ὁ. κ. παρεκελεύοντο) Ἦν γὰρ κ. φ. π. γ. δ. ὁ. κ. ἀλλήλους (leg. ἀλλήλοις) παρεκελεύοντο.

ead. l. 22. Μετὰ βίας καὶ ἰσχύος ποιεῖσθαι) Deeſt, ut & ea, quae ad p. 292 l. 3, 11 & 14 annotantur.

ead. l. 28. Μετὰ πόνου κεκτ.) Μετὰ πολλοῦ πόνου κεκτ.

ead. l. 32. Ὁ Συρακούσιος στρατηγὸς) Ὁ Συρακούσιος στρατὸς recte legit Portus.

Pag. 576. *l.* 10. Ἄλλοι δὲ, φησὶ, τὴν ἀπὸ τῆς γῆς ἰδόντες) Ἄλλοι δὲ τῶν ἀ. τ. γ. ἰδόντες.

ead. l. 12. Πότερον νικῶσι) Πότεροι νικῶσι.

ead. l. 16. Ἴσα) Mſ. ignorat & hoc, & ſcholia ad l. 13.

ead. l. 17. Ὅμηρος) Iliad. δ', v. 450. ſequens locus Homeri eſt Iliad. χ', v. 409.

ead. l. 23. Παρεβοήθουν) Nihil eorum, quae hic leguntur uſque ad l. 28, habet Mſ. niſi ſcholion ad l. 9 h. p.

ead. l. 24. Τὸ ἑξῆς ὑπερβατὸν, καὶ οἱ διαβεβληκότες) Τὸ ἑξῆς, καὶ οἱ διαβεβοηκότες. Perperam quidem διαβεβοηκότες. Sed neque recte edd. διαβεβληκότες· nam cum dicat τὸ ἑξῆς, id eſt, ſeries, ſive ordo verborum, legendum eſt διαβεβηκότες, ut in Thucydide, cuius verba in ordinem redigit.

ead. l. 29. Τὰ αὐτὰ ἐγίγνωσκον. τ. ὁ. ἡ. ἀ.) Haec tantum, & quae ad p. 300 l. 8 annotantur, ſunt in Mſ.

ead. l. 37. Ὁ καὶ περιττ.) Ὁ καὶ σύνδεσμος περιττός. De hoc pleonaſmo τοῦ καὶ vide Stephanum ad Corinthum Art. XLV.

ead. l. 38. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀλγεινὰ) Deeſt, ut & ſcholia ad p. 302 l. 13, p. 303 l. 3, p. 304 l. 1 & 5.

Pag. 577. *l.* 1. Παράκλησιν. ἀντιβολία, δέησις, ἱκεσία) Abſunt a Mſ. Et mox idem δάκρυα, καὶ στεναγμός· melius, quam in edd. δάκρυα, καὶ σταλαγμός.

ead. l. 3. Θείων ἐπικλήσεων) Θειασμὸς, εὐχὴ καὶ μαντεία. Suidas, locum Thucydidis laudans v. ἐπιθειασμὸς, eadem verba habet, quae Scholiaſtes vulgatus.

ead. l. 10. Ἰσομοιρεῖν κακῶν) Ἰσομοιρεῖν τῶν κακῶν. Paulo ante δηλονότι, & δηλαδὴ non habet Mſ. Et ita ſaepiſſime alibi.

ead. l. 24. Ἀγεννέσιν, ἤγουν ἀνάνδροις) Non habet Mſ. nec ea, quae ad p. 305 l. 4, 5, 7, & 10 ἢ φθόνου ſcribuntur.

ead. l. 26. Πεπολίτευμαι νομίμως) Deeſt, ut & l. 28 ἀνεπαίσχυντος.

ead. l. 36. Ἤγουν οἴκησιν ἀδιάδοχον σχόντας) Omnia deſiderantur in Mſ. uſque ad p. 278 l. 2, praeter τὸ σύνολον.

Pag. 578. *l.* 2. Ὁμόπεδον) Pro hoc Suidas v. ἄπεδον, ut ad Thucydidem annotavit cl. Waſſe, habet ἰσόπεδον. Illa, ὡς καὶ ἄλοχος, ἢ ὁμόλεχος, non ſunt in Suida.

ead. l. 4. Πῶς χρῆται τῇ ἀπὸ ἐπιτατικῶς) Πῶς χ. τ. ἀ. ἐπιτατικῶς γάρ.

ead. l. 12. Ἤγουν οὕτω) Hoc ſcholion cum ſequenti abeſt a Mſ.

ead. l. 19. Ἀντὶ τοῦ, ἐκύκλουν ἐς ὀλίγον χωρ.) Εἰς ὀλίγον χωρ.

ead. l. 23. Ὡς ἂν φανερᾶς οὔσης τῆς εὐπραγίας) Hoc ſolum paginae 315 ſcholion habet Mſ.

ead. l. 32. Ἤγουν, διελθόντες τοὺς φύλακας σὺν βίᾳ) Deeſt cum ſcholiis ad p. 318 l. 8, p. 319 l. 7, & p. 320 l. 6.

ead. l. 35. Ἀντὶ τοῦ, συμπλεκόμενοι κατέπιπτον. ἑτοίμως ἔπιπτον) Ἐμπλεκόμενοι κατέπιπτον. Suidas exponit ἐμπίπτοντες εἰς τὸ ὕδωρ.

ead. l. 37. Ἤγουν σπουδαιότατον) Thucydides: καὶ περιμάχητον (τὸ ὕδωρ) ἦν τοῖς πολλοῖς. Scholiaſtes: περιμάχητον. ἤγουν σπουδαιότατον. Caſtigavit hanc expoſitionem H. Stephanus in Theſ. ad voc. περιμάχητος. cuius ſententiae non tam firmandae, quam illuſtrandae, adſcribemus ſaltem Scholion interp. veteris ad Ariſtoph. Theſmophor. v. 326: περιμάχητον λέγεται τὸ περιτίμιον, περὶ οὗ τινες ἀλλήλοις διαμάχονται, ἵνα τούτου κρατῶσι καὶ τοῦτο κτῶνται. Gramm.

Pag. 579. *l.* 5. Ἐμοὶ δὲ φαίνεται γεγράφθαι — ἐν τῷ Ἑλληνικῷ πολέμῳ ἐγένετο) Thucydides: πλεῖστος γὰρ δὴ φόνος οὗτος, καὶ οὐδενὸς ἐλάσσων τῶν ἐν τῷ Σικελικῷ πολέμῳ τούτῳ ἐγένετο. Arbitratur Scholiaſtes, Thucydidem potius hic ſcripſiſſe ἐν τῷ Ἑλληνικῷ πολέμῳ, & rationem affert, quia in fine hiſtoriae huius ſcribit auctor, bellum hoc omnibus fuiſſe maius funeſtiuſque iis, quae Graeci antea ſuſtinuerunt. Imbecillis admodum ratio, immo nulla. Etenim adverſatur opinioni iſti

tum allatus iam locus auctoris, in quo τῶν ἐν Σικελικῷ πολέμῳ τούτῳ non alias pugnas, quam quae *hoc ipſo* bello Siculo pugnatae, indicant; tum is, quem Scholiaſtes pro ſe allegat, ſimilia quippe repraeſentans: συνέβη τε ἔργον τοῦτο (*pugna haec*) Ἑλληνικὸν τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε (*in hoc bello*, hoc eſt, ipſo hoc *Siculo*) μέγιστον γενέσθαι. quibus cum ſubiicitur, δοκεῖ δὲ ἔμοιγε, καὶ ὧν ἀκοῇ Ἑλληνικῶν ἴσμεν, apparet ſatis, Ἑλληνικὰ ἔργα cetera ſ. πολέμους diſtingui a praeſenti bello in Sicilia ab Athenienſibus geſto. GRAMM. Sequens ſcholion, ἤγουν φυλακὴν, non habet Mſ.

ead. l. 16. Διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν) Thucydides: ἥκιστα δὲ ἄξιος ὢν (Nicias nempe) ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι διὰ τὴν νενομισμένην ἐς τὸ θεῖον ἐπιτήδευσιν. Scholiaſtes interpretatur, διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν, διὰ τὸ πᾶσαν ἀρετὴν νομίμως ἐπιτετηδευκέναι. οὐ γὰρ δὴ νενομισμένην ἀρετὴν τὴν δοκοῦσαν φησί. Quis feret, quaeſo, talem expoſitionem? An pro ſynonymis habenda ἡ εὐσέβεια, vel ἡ εἰς τὸ θεῖον ἐπιτήδευσις, & πᾶσα ἀρετή; an etiam, quod νενομισμένον, in oppoſitione ſic dicitur ad τὸ δοκοῦν; dico vero, auctorem unius tantum virtutis, non πασῶν ἀρετῶν, laudem & gloriam Niciae hic tribuere. Multis quidem dux ille ornamentis animi inſignis, integritate, continentia, fortitudine bellica, liberalitate & aliis, haud tamen omni culpa abſolvendus erit, ſi Plutarchum in parallelis audiamus. Qua vero maxime excelluit, interque ſuos ferebatur virtute, ea ubique tum ab auctore noſtro, tum Plutarcho commendatur, iſtiuſque ipſius fit mentio Thucydidis loco nunc allato. Erat ea *religio*, & *ſacrorum patriorum ſummum ſtudium.* Νενομισμένον enim dicitur, quod ex patriae legibus fit rite ac reverenter, ſpeciatim in ſacris rebus Deorumque cultu. Talium autem obſervantiſſimus, ſi quis unquam Athenienſium, δεισιδαιμόνων ſat omnium fuit Nicias. Hinc de ſe ipſe praedicat in concione ſua ultima: πολλὰ μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα (*ex patriis inſtitutis*) δεδιήτημαι, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα. H. Stephanus autem ad laudatum Thucydidis locum, quem examinandum ſumſimus, probe videns, adhaeſiſſe temere Scholiaſtae interpretationi Vallam, ſic vertentem, *ob ſtudium virtutis, quod omne in illam conferebat*, annotat in margine: *vocat hic fortaſſe Thucydides* τὴν ἐς τὸ θεῖον ἐπιτήδευσιν, *quod antea* θειασμὸν, *de eodem Nicia loquens, dixit*: eamque ulterius ſententiam, ſed imbecillius, ut apparet, probare nititur voc. Θειασμός. Aſt non de-

bet confundi ſpecialis haec τοῦ θείου, quatenus in praedictionibus & μαντείαις occupatur, obſervantia, cum generali θεοσεβείᾳ. Nec, quae congeſſit Iul. Pollux capite illo, quod reſpexit Stephanus, omnia pro ſynonymis, accurate dictis, accipienda. Θειασμὸς ſemper id denotat, quod neminem Graece doctum latere poteſt, nunquam adeo late patet, ut ea omnis ſignificetur εἰς τὸ θεῖον ἐπιτήδευσις. Et cum θειασμῷ προσκείμενος Nicias noſtro dicitur, fit hoc in narratione illa eclipſeos lunaris, quam ominoſam is prae ducibus ceteris, ſatis & iis prodigio hoc territis, habebat. Nec aliter Plutarchus, quidquid dixerit Stephanus, intelligendus, quando phraſi iſta ex Thucydide deſumta utitur. Quin ille vitarum ſcriptor, eodem reſpiciens in parallelíſmo ducis huius atque Craſſi, prope fin. deſcribit Niciam, ut μηδενὸς ἀπὸ μαντικῆς καταφρονοῦντα. Ceterum in quo ſpectabatur maxime tantum eius *Divinarum ſacrarumque rerum ſtudium*, idque νενομισμένον praeſertim, exponit idem Plutarchus pag. 540, ubi ἀνὴρ θεοφιλὴς, καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα λαμπρυνόμενος πρὸς τὸ Θεῖον appellatur: eiuſque λαμπρότητος partem quandam ſpecialius attingit infra pag. 565, ἀναθήμασι καὶ γυμνασιαρχίαις καὶ διδασκαλίαις χορῶν φιλοτιμούμενος. Hoc autem erat πολλὰ νόμιμα διαιτᾶσθαι, haec ἐπιτηδεύσεως pars magna, τῆς ἐς τὸ θεῖον νενομισμένης, ut alias taceamus, in vita eius apud utrumque ſcriptorem obvias. Igitur deſerendi Scholiaſtes & Valla h. l. nec attendendus multum H. Stephanus. Melius ſane defunguntur hic partibus ſuis interpretes ceteri, praeſertim Winſemius, ſic transferens: *propter ſtudium & pietatem erga religionem legibus patriis conſtitutam.* Gramm. Partem primam huius ſcholii, nempe verba διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν, non habet Mſ. Quae in fine ſunt, ita leguntur: οὐ γὰρ δὴ νομιζομένην τὴν δοκοῦσαν λέγει.

ead. l. 22. Ἤγουν ᾠκονόμησαν) Deeſt.

ead. l. 25. Διὰ τὸ δύσφημον ἀπεσιώπησεν αὐτὰ ὀνομαστὶ εἰπεῖν) Haec annotatio non ſuo loco ponitur. Pertinet ad ea, quae paulo ante dixit Thucydides, πάντα τε ποιούντων αὐτῶν διὰ στενοχωρίαν ἐν τῷ αὐτῷ· quae bene illuſtravit clar. Waſſe.

ead. l. 30. Μεγάλως κακοπαθήσαντες) Additum erat in Mſ. οὐδὲν ὀλίγον ἐς οὐδὲν κακοπαθήσαντες. οὐδὲν ὡς ὅτι οὐχ ἀπώλετο. Poſterius ad πανωλεθρίᾳ referendum eſt.

Pag. 580. *l.* 3. Δηλονότι ἐπήλπισαν) Ἐν ἐλπίδι ἐποίησαν.

ead. l. 9. Τοὺς πολίτας εὐτελέστερον εἶναι βιοῦν) Τοὺς π. ἀπεῖσαι βιοῦν.

ead. l. 10. Ἤγουν ἕως ἂν) Deeſt.

ead. l. 24. Ἤγουν, τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων) Thucydides: μάλιστα δὲ τῶν ξυμμάχων διασκοποῦντες ὅπως μὴ σφῶν ἀποστήσωνται. Pronomine σφῶν velim intelligas hoc loco ſolos Athenienſes, (non, ut Scholiaſtes iubet, Lacedaemonios pariter ac Athenienſes) tum quia proxime fit mentio eorum, quae circa ναυπηγίαν & munitiones, etiam in ditione Laconica, curaverant Athenienſes, quae continua ſerie excipiunt verba modo allata; tum etiam, quia paulo ante cauſa exſtat huius Athenienſium cautionis, μάλιστα δὲ οἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἕτοιμοι ἦσαν καὶ παρὰ δύναμιν αὐτῶν ἀφίστασθαι, nimirum propter acceptam cladem Siculam diffidentes potentiae illorum, quod & ne facerent οἱ ξύμμαχοι, iam proſpectu opus erat. Verum fortaſſe nulla hic culpa Scholiaſtae, ſed librarii alicuius, qui annotationem, haud ſuis verbis appoſitam, debuiſſet adiicere his ſequentibus, πρασσόντων δὲ ταῦτα ἀμφοτέρων. GRAMM. His apponitur in Mſ. & Aem. Portus quoque videtur animadvertiſſe eo pertinere.

ead. l. 26. Ταῦτα ἑτοιμαζόντων) Ἕκαστα ἑτοιμαζόντων.

ead. l. 32. Ἀντὶ τοῦ, φοβερὸς τοῖς Λεσβίοις) Ἀντὶ τοῦ φοβερός. Mſ. Cetera inepte aſſuta ſunt e ſequentibus.

Pag. 581. *l.* 7. Κλεινίας δὲ ὁ Ἀθηναῖος) Alcibiadis ſtemma ſic deducit Meurſius. Primi Alcibiadis filius erat Axiochus, eius Clinias, eius Alcibiades ſecundus, eius Alcibiades tertius. Quatuor vero fuiſſe Alcibiadas, tradit Scholiaſtes ad Ariſtophanis Ranas: hiſce ideo tribus quartus addendus Lacedaemonius, cuius meminit Polybius Legat. Ecl. XLII. Quin hoc ſciendum, Laconicum proprie illud nomen fuiſſe, & maiori Alcibiadi a patre impoſitum, quia is Alcibiadis Spartani hoſpitio uſus eſſet. Errat ergo Scholiaſtes, qui minorem Alcibiadem a Thucydide hic loci deſignari putat. Quomodo enim per minorem nomen illud in familiam illatum eſt, cum iam proavus eius id habuiſſet? certe maior Alcibiades fuit, qui ius hoſpitii cum Lacedaemoniis & inter eos cum Alcibiade exercebat: cui poſtea renuntiavit Axiochus filius, Alcibiadis ſecundi avus; quodque ſecundus renovare animum induxit. Vide Meurſii Attic. Lect. lib. 6, c. 12. HUDS. Adde Notas ad hunc locum Thucydidis.

ead. l. 9. Φιλίαν) Deeſt, cum ſcholio ſequenti. Ad περίοικον autem, quod mox eſt in Thucydide, ſcriptum eſt: περίοικοί εἰσιν οἱ ὑπήκοοι γείτονες τῆς Σπάρτης.

ead. l. 19. Περιττὸς ὁ καὶ) Π. ὁ καὶ σύνδεσμος.

ead. l. 26. Θεωροὶ ἐγίνοντο) Ἔπεμπον θεωρούς. Sic θεωρεῖν exponit V, 18. Ad ἐπηγγέλθησαν annotatum eſt αἱ σπονδαὶ δηλονότι.

ead. l. 29. Ὅπως εἰς τὸ πέλαγος προκαλέσωνται) Ὅπως ἐ. τ. π. ἐκείνους προκ.

ead. l. 37. Οἱονεὶ κοπιᾶσαι) Καὶ οἱονεὶ κοπιάσαι.

Pag. 582. *l.* 3. Ἀντὶ τοῦ, τὰς ἐπὶ τοῖς χιλίοις ταλάντοις ἐπικειμένας ζημίας) Sed non erat pecuniae impoſita poena, ſed pecuniae ingratum uſum ſuadentibus. Ergo erit, τὰς ἐπὶ τῷ εἰπόντι κινεῖν τὰ χίλια τάλαντα ἐπικειμένας ζημίας, ſcil. ἔλυσαν. Conſtructio clara ſatis in auctore. GRAMM.

ead. l. 6. Προσεδέξαντο) Tollatur omnino e verbis auctoris, huic ſcholio praemiſſis, οἱ Ἀθηναῖοι. Non enim Athenienſes recipiebant, ſed Teii, idque poſt Athenienſium fugam. Textum Thucydidis inſpicienti res liquida. IDEM.

ead. l. 11. Τὸ — ἀφιστῶντ.) Totum hoc ſcholion abeſt a Mſ.

ead. l. 23. Εἶτι (φησὶ) παρὰ λόγον ἐσφάλησαν) Εἶτι παρὰ λόγον ἐσφάλησαν. Et mox τὸ τὴν ἁμαρτίαν συνέγνωσαν.

ead. l. 25. Ἤγουν ἀποτίθενται) Mallem exponi στρατοπεδεύουσι. Vide Annott. ad II, 2. HUDS.

ead. l. 29. Προσταχθέντος τῷ Θηραμένει — τὰς ναῦς) Deeſt.

Pag. 583. *l.* 7. Ἀντὶ τοῦ, ἐν πάσαις ταῖς ναυσὶ) Τοῖς ἐν πάσαις ταῖς ναυσί.

ead. l. 35. Ἠπείλησε τοῖς Χίοις, ἤτοι μὴ ἐπιβοηθήσειν αὐτοῖς) Mſ. non habet ἤτοι, nec ei hic locus eſt. ἦ μὴν recte dixiſſet, ut Thucydides cap. 33, de hac re agens.

Pag. 584. *l.* 2. Οὐ γάρ ἐστι καὶ ἄλλη, ἀλλὰ μόνη αὐτὴ) Ἄλλη γὰρ οὐκ ἔστι Κῶς.

ead. l. 7. Οἱ Λακεδαιμόνιοι) Paulo poſt ad Καμείρῳ adſcriptum erat: Κάμιρος Ἡρωδ. καὶ Χοιροβ. Puto eum ſignificare, Herodianum & Choeroboſcum Grammaticos Κάμιρος voluiſſe ſcribi, non Κάμειρος. Κάμιρος etiam in Thucydide quidam libri ſcripti habent. Sed variat ſcriptura. Vide Holſtenium ad Stephanum.

ead. l. 18. Ὥστε δόντα χρήματα) Τὸν Τισσαφέρνην δηλονότι. Ἡ σύνταξις οὕτως, ἐδίδασκεν ἔτι τὸν Τισσαφέρνην ὥστε δόντα χρήματα αὐτὸν πεῖσαι καὶ τοὺς τριηράρχους καὶ τοὺς στρατηγοὺς τῶν πλοίων, πλὴν τῶν Συρακουσίων, συγχωρῆσαι αὐτῷ ταῦτα. Mſ. Baſ. Paulo ante ad verba Thucydidis, οἱ δὲ τὰς ναῦς ἀπολιπόντες in Caſſ. ſcribebatur: οἱ δὲ τὰς ναῦς ἀπολίπωσιν οὐχ ὑπολίποντες (pro ὑπολείποντες) εἰς ὁμηρίαν τὸν προσοφειλόμενον μισθόν. Non male, ſi οὐχ demas.

ead. l. 23. Τοῦ ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλίσκειν) Διὰ τὸ ἐκ τῶν ἰ. ἀ.

Pag. 585. *l.* 25. Ἢ ἄλλοι ἂν) Οἱ ἄλλοι ἂν.

ead. l. 28. Γράφεται οἰκεῖν) Deeſt. Tamen recentiore manu ad οὐκοῦν annotabatur οἰκεῖν.

ead. l. 35. Μὴ ὑπεναντιως τῇ γνώμῃ κατελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης κακώσῃ) Μὴ ὑπεναντίως τῇ γ. αὐτοῦ κ. ὁ Ἀ. κ. αὐτόν. Φησὶ quoque, ut ſaepe alibi, deeſt.

ead. l. 38. Δεξίωσιν φιλικὴν) Ad ἄλλως τε Mſ. haec habet: ἄλλως τε οὐδὲ διενοεῖτο τιμωρεῖσθαι καὶ ταῦτα οὐδὲ συμμίσγοντα αὐτῷ.

Pag. 586. *l.* 2. Τοῦ περὶ ἀδήλων) Τοῦ περὶ τῶν ἀλλήλων. Sed male ἀλλήλων. Poſt διατείνεσθαι additur: τὸ δὲ προσέθηκεν, ἀντὶ τοῦ προσέθετο.

ead. l. 5. Ἤγουν ἢ πῶς) Ἤγουν πῶς. Aem. Portus coniiciebat ἤγουν ὅπως.

ead. l. 12. Κατεψεῦσθαι δὲ ταύτης Φρυνίχου) Κατεψεῦσθαι δὲ ταῦτα Φρυνίχου.

ead. l. 20. Ἤγουν κεφαλαιωδῶς καὶ ξυντετμημένως λέγοντες) Deſunt.

ead. l. 22. Ὁ δὲ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ δὴ κεῖται) Vide Stephani Animadverſ. in lib. de Dial. p. 27. Huds. Stephanus ibi putat orationem ita ſuppleri poſſe, καὶ ἄλλα μέν τινα, μάλιστα δέ.

ead. l. 28. Δυσανασχετῶν ἦν) Additur in Mſ. σκληρὸς ἦν καὶ ἀνένδετος. leg. ἀνένδοτος.

ead. l. 32. Πάντες ἐν αὐτῷ) Πάντες ἐν αὐταῖς.

ead. l. 38. Ἤγουν ἐμελέτων) Deeſt.

Pag. 587. *l.* 8. Τῇ αἰτήσει δηλονότι) Non habet Mſ.

ead. l. 10. Καίπερ διδόντας τὰ αἰτούμενα) Paulo poſt ad ἠξίουν annotatum erat, Ἀλκιβιάδης δηλαδὴ καὶ Τισσαφέρνης. Sic quoque Aem. Portus.

ead. l. 11. Τῇ Ἰωνίᾳ) Mox ξυνόδῳ exponebatur συνελεύσει, ὁμιλίᾳ.

ead. l. 17. Εἰς τροφὴν δηλονότι τῶν νεῶν, καὶ εἰς ἄλλην δαπάνην) Haec nihil faciunt ad interpretationem verborum Thucydidis, ἐπὴν αἱ βασιλέως νῆες ἀφίκωνται, quibus adſcripta ſunt. Rectius referentur ad ea, quae non multo poſt dicuntur, τὰ χρήματα Τισσαφέρνει ἀποδοῦναι, ὁπόσα ἂν λάβωσιν.

ead. l. 20. Γράφεται τοῖς Ἀθηναίοις) Abeſt a Mſ. ut & φησί.

Pag. 588. *l.* 8. Εἰς τὴν Λακεδαίμονα δηλονότι) Hoc repugnat ſententiae totius loci apud Thucydidem: nam exſules

Thaſii, qui apud Lacedaemonios erant, non id agebant, ut auxilia navium Lacedaemoniarum Lacedaemonem, ſed in Thaſum mitterentur. Itaque pro εἰς τὴν Λακεδαίμονα, vel legendum eſt εἰς τὴν Θάσον, vel, quod voluit Portus, ἐκ τῆς Λακεδαίμονος.

ead. l. 12. Ἄλλως οὐ — σχόντες) Deeſt.

Pag. 589. *l.* 7. Βουλὴν) Non legitur in Mſ. nec ea, quae ad p. 103 l. 2 annotantur.

ead. l. 28. Ἤγουν διὰ κλήρου ἀποκατ.) Non ſunt in Mſ.

ead. l. 35. Διὰ στάσιν) Διὰ τὴν στάσιν.

Pag. 590. *l.* 1. Διὰ τὸ ἀεὶ πρὸς ὑπερορίους πολεμίους πολέμους εἶναι) Portus omiſit πολεμίους. Nec id e Mſ. cum quo illius editionem contuli, annotaram. Mox pro ἐπηγγείλαντο ποιήσειν Mſ. ἐπαγγέλλοντο.

ead. l. 16. Τὸ ἀξίωμα) Τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ.

ead. l. 19. Ἄλλως· ἐν τούτῳ) Ἢ ἐν τούτῳ.

ead. l. 22. Καὶ εἰ μὴ εἶναι τυχὸν) Καὶ ἐ. μ. ἐ. τύχοι.

ead. l. 33. Γράφεται — καὶ οὐδὲν) Haec omnia deſiderantur in Mſ.

Pag. 591. *l.* 3. Ἤγουν ἐκ τῆς Σάμου) Recte Portus, ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. Sequens ſcholion, γράφεται, δι' ἦλθε τὸ Ἀθηναίων, non habet Mſ.

ead. l. 15. Χείρους ἐκείνους νομίζειν) Χείρους ἐκείνων νομίζειν.

ead. l. 24. Ὑπερβατόν. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτω) Ante hoc ſcholion ponenda ſunt verba, quae paulo poſt in Thucydide leguntur, καὶ αἱ μὲν Δήλου λαβόμεναι αἱ πλείους.

ead. l. 35. Μετὰ ὀλοφυρμοῦ διηγήσατο) Eſt error operarum pro διητήσατο, quod eſt in Camer. Steph. 2. Port. & Oxon. Et tamen id quoque vitioſum eſſe, ac διηγήσατο legendum puto. A Mſ. totum ſcholion aberat.

ead. l. 36. Οἱ Πελοποννήσιοι) Mſ. Ἀθηναῖοι, ni fallor: nam non accurate ſatis annotaram. Sed ita omnino ſcribendum eſt.

ead. l. 38. Ἤγουν, κομπωδῶς λέγων) Deeſt haec & ſequens annotatio.

Pag. 592. *l.* 2. Μέχρις ἂν ἐξαρκῇ τὰ Τισσαφέρνους) Haec in fine ſequentis ſcholii ſcripta erant.

ead. l. 3. Ὁ Τισσαφέρνης δηλονότι, πιστοὺς κρίνῃ τοὺς Ἀθηναίους) Ἂν Τισσ. π. κ. τ. Ἀθηναίους, οὐκ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς, μέχρις ἂν ἐξαρκῇ τὰ Τισσαφέρνους.

ead. l. 24. Βροτοῖς σώφροσι) Βροτοῖς σώφροσιν. ἀντὶ χαρίζεσθαι τοῖς σώφροσι. leg. ἀντὶ τοῦ χαρ.

ead. l. 25. Τῷ Ἑρμοκράτει) Fallitur. Vide Hudſonum in

Var. Lect. ad hunc locum Thucydidis. Mſ. non habet hanc expoſitionem.

ead. l. 26. Ἐπανετείνατο πλήξων) Ἐπανετείνατο ὡς πλήξων.

ead. l. 37. Γράφεται, πέμπουσι πρέσβεις) Deeſt.

Pag. 593. *l.* 8. Παρέσχεν ἂν βασιλεὺς) Παρέσχεν ἂν βασιλεῖ.

ead. l. 15. Ὡς λέγομεν τὸ, οὐ τόδε) Ita haec edidit Hudſonus. Baſ. & Steph. 2. ὡς λέγομεν τὸ, οὐ τόδε, ἀλλὰ τόδε. Portus, vitio typographorum, ὡς λ. τὶ οὐ τόδε, ἀλλὰ τόδε. Mſ. ὡς λέγομεν οὐ τόδε, ἀλλὰ τόδε. Nec poſſunt abeſſe illa ἀλλὰ τόδε, quae in ed. Oxon. errore operarum videntur intercidiſſe.

ibid. Ἔστι δὲ παρακελευστικὸν) H. Stephanus ad Corinthum Art. XXXVII nihil obſtare putat, quo minus hic uſitata ſignificatione accipiatur. Homeri locus eſt Iliad. ν', v. 292. Mſ. Baſ. exhibet παρακελευσματικὸν, ὡς παρ' Ὁμήρῳ.

ead. l. 22. Μή τι κακὸν ἐργάζωνται τὴν πόλιν) Μή τι κ. ἐργάσωνται τ. π.

ead. l. 31. Τοῖς ἰσχυροτάτοις) Immo ἐναντίοις οὖσι. Vid. Stephanum Append. ad Scripta al. de Dial. Attic. p. 182.

ead. l. 32. Ἤγουν ἐν Ἀθήναις) Hoc tantum refertur ad verba τὰ αὐτοῦ. Itaque tollenda ſunt illa καὶ ἐκ τῆς Σαμου. A Mſ. abeſt hoc ſcholion.

Pag. 594. *l.* 14. Εἰς ὀλιγαρχίαν ὄντες) Ἐν ὀλιγαρχίᾳ ὄντες.

ead. l. 29. Καὶ οὐκ ἀμαθῶς) Καὶ οὐκ ἀληθῶς. Sequens ſcholion non eſt in Mſ. Vide, quae dicta ſunt ad Thucyd.

Pag. 595. *l.* 4. Μεθέξων αὐτῆς) Μεθέξων αὐτοῖς.

ead. l. 21. Ἤγουν ἀπέχειν) Hoc nonnihil ſuſpectum eſt. Fortaſſis ἐπέχειν, vel κατέχειν, ut cap. 100.

ead. l. 23. Ἤγουν, ἑτοίμοις ναυσὶν) Nulla ratio eſt, cur hic πληρώματα magis voluerit interpretari ναῦς, quam VII, 12, ubi exponit ναύτας· neque enim hic de navibus agit Thucydides, ſed de iis, qui eas conſcendunt.

ead. l. 27. Ἀντὶ τοῦ λαμβάνοντες) Deeſt, una cum ſcholio ad l. 11.

ead. l. 32. Ἤγουν, τὸ μήνυμα τῶν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ γενομένων) Haec quoque abſunt a Mſ.

Pag. 596. *l.* 2. Ἐπολιόρκουν οἱ Κορίνθιοι, παραλαβόντες) Ἐπολιόρκουν οἱ Κ. τὴν Οἰνόην, παραλαβόντες.

ead. l. 6. Πεφορηκότες οἱ Κορίνθιοι) Πεφρουρηκότες οἱ Κορίνθιοι.

ead. l. 17. Ἤγουν μαθὼν) Non eſt in Mſ. Καθέξειν exponitur ἐνδιατρίψειν.

ead. l. 21. Ἐπιχώρια) Καὶ ἐπιχώρια.

ead. l. 24. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς ἑκκαίδεκα ναυσὶν ἔλαβον τοὺς ἐν Ἀβύδῳ Πελοποννησίους παραφυλάττοντας) Qui haec non inſpecto Thucydide legat, facile putare poſſit, Athenienſium ſedecim naves fuiſſe, quae Lacedaemoniorum erant, Athenienſium autem duodeviginti, ut ipſe Thucydides ſcribit. Itaque illa ἐν ταῖς ἑκκαίδεκα ναυσὶν, ſi non legendum eſt ιη', nam haec notis numerorum ſcripta fuiſſe e Mſ. colligo, in quo eſt ιστ, coniungenda ſunt cum ſequentibus, & verba ita ordinanda, οἱ Ἀθηναῖοι ἔλαβον τοὺς ἐν ἑκκαίδεκα ναυσὶν ἐν Ἀβύδῳ Πελοποννησίους παραφυλάττοντας.

ead. l. 30. Πρότερον συμμίξαι) Πρότεροι συμμίξαι.

ead. l. 35. Μὴ ἐπὶ τάξει προϊέμενοι) Μὴ ἐπὶ τάξει προϊέναι.

ead. l. 36. Ἐφεδρευούσας) Melius Aem. Portus: ἐπεχούσας, ἑαυτὰς δηλονότι, τουτέστιν παυσαμένας τοῦ σφίσιν ἐπικεῖσθαι καὶ προσπεσεῖν, καὶ οὐκέτι σφίσιν ἐπιπλεούσας, ὡς πρότερον. Nec aliter ſcholion vetuſta manu & minio in Mſ. ad ἐπεχούσας· τὰς ἐπικειμένας ναῦς. Ἐφεδρευούσας, quod eſt in edd. recenti & atramento ſcriptum erat.

ead. l. 38. Ἤγουν ἱδιωσάμενοι) Deeſt cum ſcholiis ad pag. 173 l. 1 & 6.

ead. l. 44. Διὰ τοῦ εἰρηκέναι) Διὰ τὸ εἰρηκέναι. & mox διὰ τοῦ ὅρους, δηλονότι ἐστι. Fort. διὰ τοῦ ὅρους, τουτέστι.

ead. l. 46. Ἤγουν διέσφαξε δι' ἀκοντίων) Non eſt in Mſ.

ead. l. 47. Ὑβρισθῆναι) Et hoc abeſt.

INDICES.

INDEX RERUM
IN
HISTORIA THUCYDIDIS
ET IN SCHOLIIS GRAECIS
MEMORABILIUM.

Prior numerus volumen. poſterior paginam deſignat.

A.

ABDERA, Abderorum urbs II, 157 ſq. vide Herodotum l. 1, c. 168.

Abronychus, Lyſiclis fil. I, 128. huius meminit Herod. l. 8, c. 21.

Abydus, Mileſiorum colonia V, 94. in Helleſponto ſita, *ibid.* vide Strabonem l. 13. deficit ab Athenienſibus ad Dercylidam & Pharnabazum, *ibid.*

Acamantis tribus III, 175.

Acamas, Schol. ad lib. I, p. 19, l. 10.

Acanthus Lacedaemonius III. 236.

Acanthus, Andriorum colonia III, 124. ubi ſita, vide Herodotum l. 6, c. 44. ei bellum infert Braſidas III, 124. deficit ab Athenienſibus III, 130.

Acarnania ab Acarnane Alcmaeonis filio dicta II, 170. olim Curetis appellata, *Schol. ad lib.* II, *p.* 170, *l.* 4. ubi ſita, vide Palmerii Graec. ant. p. 366. ad eam ſubigendam Cnemum mittunt Lacedaemonii II, 124 &c. Acarnanes optimi funditores II, 129. vincunt Ambraciotas II, 329. pacem cum eis faciunt II, 338. in Athenienſium ſocietatem veniunt II, 106.

Aceſines, Siciliae fl. III, 38. Plinio, aliiſque dicitur *Aſines.* Vide Cluverii Sicil. p. 92, 93.

Achaia, quot urbes habeat, *Schol. ad lib.* II, *p.* 16, *l.* 9. vide Herod. l. 1, c. 149, & Strab. l. 9. Achaia, quae in Peloponneſo, in Athenienſium ſocietatem aſſumta I, 154. Peloponneſiis reddita ab Athenienſibus I, 158. eam repoſcunt III, 32. Achaei Phthiotae V, 7. Vid. *Hellenes.*

Acharnae, maximus Atticae pagus II, 34. Vide Meurſium

de Pop. Att. p. 18. obſidentur II, 35 &c. magna pars civitatis Athenienſis, *ibid.*

Achelous fl. ex Pindo monte per Dolopiam, Agraos &c. fluit II, 168. *Schol. ad lib.* II, *p.* 168, *l.* 5. Vide Strabonem l. 10, & Palmerii Graec. ant. p. 423.

Acheron agri Theſprotici fl. I, 67.

Acheruſia palus, *ibid.* Vide Strabonem l. 7, Livium l. 8, & Palmerii Gr. ant. p. 281.

Acrae urbs Siciliae IV, 11.

Acraeum Lepas IV, 308.

Acragas urbs & fluvius Siciliae IV, 9. vide *Agrigentum.*

Acrothoi urbs III, 162.

Actaeae civitates III, 77.

Acte regio III, 162. quas urbes contineat, *ibid.*

Actium agri Anactorii, ubi templum Apollinis I, 45. Vide Polybium l. 4, Strab. l. 10, & Palmerii Graec. ant. p. 373, 377.

Adimantus I, 84, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 84, *l.* 2.

Admetus rex Moloſſorum I, 191. profugum Themiſtoclem recipit I, 192.

Adramyttium. vide *Atramyttium.*

Aeantides tyran. Lampſacenus IV, 92 ſq.

Aegaleos mons Atticae II, 34. vide Herodot. l. 8, c. 90.

Aegina. vide Strabonem l. 10, & Pauſaniam in Corinthiacis. oppugnatur ab Athenienſibus I, 145 ſq. iiſdem per deditionem tradita I, 151. incurſionibus infeſtatur V, 145. Aeginae ſinus, V, 146. Aeginetae claſſe olim valuerunt I, 24. bellum adverſus Athenienſes ſuadent I, 92. ab Athenienſibus navali proelio victi I, 145 ſq. quomodo & cur ex Aegina ab Athenienſibus expulſi II, 44. Thyream a Lacedaemoniis incolendam accipiunt, *ibid.* capta Thyrea, quomodo ab Athenienſibus tractati III, 83 ſq. Aegineticus obolus III, 282. Aeginetica drachma, *ibid.*

Aegitium in Aetolia II, 312. vide Palmerii Graeciam p. 465.

Aegyptus ab Artaxerxe deficit I, 144 ſq. ea aliquando potiti Athenienſes I, 151. iterum in ditionem regis Perſarum concedit I, 153. in eam claſſem mittunt Athenienſes I, 155. Aegyptiorum qui ſint pugnaciſſimi I, 153.

Aemus mons Thraciae II, 156. vide Strabonem l. 7.

Aeneas Ocytae fil. III, 176.

Aeneſias Spartae ephorus II, 4.

Aenus urbs III, 46. Vide Herodot. l. 4, c. 90, l. 7, c. 58, & Appian. l. 4 Civilium, ut & Valeſii notas ad Ammianum Marcell. l. 23, c. 8. Aenianes III, 289. iidem Straboni dicti *Aeneianes.* Aenii, Aeoles ſunt IV, 267. Athenienſium vectigales, *ibid.*

Aeoladus Pagondae pater III, 134.

Aeolis, quae & Calydon II, 318. vide Palmerii Graec. p. 438. Aeoles Athenienſium vectigales IV, 267. ante Dorienſes poſſederunt Corinthum, *Schol. ad lib.* IV, *p.* 64, *l.* 14. Athenienſibus in bello Syracuſano naves ſuppeditant IV, 267. Boeotorum colonia, *ibid.* Aeoli inſulae II, 339. v. Cluver. Sic. p. 395.

Aerarium Athenienſium ubi I, 136.

Aeſimides navarchus Corcyraeorum I, 68.

Aeſon legatus Argivorum III, 269.

Aetheenſes I, 141.

Aethiopia ſupra Aegyptum II, 71. vide Strabonem l. 2.

Aetna, mons Siciliae II, 341. flammas eructat, *ibid.*

Aetolorum gens qualis II, 308 ſq. Aetolis bellum inferunt Athenienſes II, 310. ſuperant Athenienſes II, 313 ſq. de Aetolia vide Palmerii Gr. p. 423 &c.

Agamemnonis claſſis I, 14. eiuſdem imperium & potentia I, 15 ſq. *Schol. ad lib.* I, *p.* 16, *l.* 5.

Agatharchidas dux Corinth. II, 132.

Agatharchus claſſis Syracuſanorum praefectus, IV, 208. 289.

Ageſander I, 197.

Ageſippidas Laced. III, 294.

Agis Archidami fil. rex Laced. II, 300. dux expeditionis in Atticam aliaque loca, *ibid.* & III, 4 ſq. 291. 296. eius contra Argivos res geſtae III, 297 ſq. Argivos incluſos e manibus dimittit III, 300 ſq. ob id a Lacedaemoniis accuſatur III, 305. iterum in Argivos proficiſcitur III, 308 &c. eius ſtratagema III, 315. Argivos eorumque ſocios proelio vincit III, 318 ſq. Deceleam in Attica communit IV, 198 ſq. inde bellum contra Athenienſes ciet IV, 214. eius ad Deceleam poteſtas & auctoritas V, 10. Athenas nequidquam tentat V, 109.

Agnon I, 162. Niciae filius, in praetura Periclis collega II, 85. Athenienſium dux, *ibid.* & 155. Potidaeam oppugnat II, 85. Amphipolin condit III, 152. *Schol. ad lib.* II, *p.* 155, *l.* 13; *lib.* V, *p.* 223, *l.* 12. eius monumentum deiiciunt Amphipolitani III, 223. Agnon pater Theramenis V, 104.

Agraeorum terra II, 326. Agraeorum rex Salynthius II, 333. Agrais regio, *ibid.* vide Strabonem l. 10, & Palmerii Graec. p. 431. Agrai II, 168. Agrianes II, 156. vide Herod. l. 5, c. 16.

Agri quomodo a priſcis Graeciae incolis colerentur I, 5. agrorum habitatio quam vetuſta II, 27.

Agrigentum a Gelois conditum IV, 9. vide Cluverii Sicil. p. 202. ſeditione laborat IV, 250. quae poſtea in amicitiam converſa eſt IV, 256. Agrigentini Niciae iter per agrum ſuum dare

nolebant IV, 223. bello Syracuſano ſe medios gerunt IV, 224 &c. ubi ſiti IV, 271.

Aimneſtus II, 247.

Albus murus tertia pars Memphidis I, 145.

Alcaeus, Athenis archon III, 236. 243. v. Diodor. Sic. l. 12.

Alcamenes Lacedaemonius, *Schol. ad lib.* II, *p.* 57, *l.* 6. Alcamenes Sthenelaïdae fil. V, 9. dux claſſis Pelop. V, 15. ab Athenienſibus ad Piraeum victus & interfectus V, 19.

Alcibiades, nomen Laconicum V, 13. *Schol. ad lib.* VIII, *p.* 13, *l.* 2. Alcibiades Cliniae fil. III, 273. eius genus clarum, *ibid.* cur infeſtus Lacedaemoniis, *ibid.* eorum legatos deludit III, 276 ſq. eius in Peloponneſum expeditio III, 290. & in Argos III, 334. unus e ducibus in Siciliam mittendis IV, 16. expeditionem urget IV, 26. orationem habet IV, 27 ſqq. taxatur a Nicia IV. 23. Niciae adverſatur IV, 26. eius ingenium, vita, mores &c. *ib.* ſq. & IV, 46. eius in ludis Olympiacis magnificentia IV, 28. accuſatur de Hermis violatis, & myſteriis profanatis IV, 45. 83. 95. vide Plutarchum, Nepotem & Iuſtinum. paratur ad ſe purgandum IV, 46. abit in Siciliam IV, 47. eius de bello Siculo ſententia IV, 77. ad cauſam dicendam revocatur IV, 83. 97. non paret, ſed in exſilium abit IV, 97 ſq. capite damnatur ob deſertum iudicium IV, 98. exſul ex agro Thurio in Peloponneſum proficiſcitur, *ibid.* exſul Spartae, oratione Lacedaemonios ad bellum Athenienſibus inferendum excitat IV, 140 ſqq. Endio Ephoro hoſpes paternus V, 13. Lacedaemonios ad claſſem in Chium mittendam hortatur, *ibid.* in Chium cum Chalcideo mittitur V, 20 ſqq. res in illa inſula & circa Miletum ab eo geſtae V, 22. 26. 41. Peloponneſiis ſuſpectus ad Tiſſaphernem ſe confert V, 67. illiſque plurimum ſuis conſiliis nocet, *ibid.* & 69. 71. reditum ſibi in patriam ſtruit V, 72. 74. eius cum Phrynicho contentio V, 77 ſqq. Tiſſaphernem Athenienſibus conciliare ſtudet V, 80. ei reditus in patriam decernitur V, 123 ſq. 158. illi ſumma rerum committitur V, 125. militum in Quadringentos iram compeſcit V, 132. Aſpendum ad Tiſſaphernem cur profectus V, 137. ad claſſem redit V, 172.

Alcides navarchus Lacedaemoniorum II, 193. in Lesbum miſſus, *ibid.* & in Mitylenen II, 207. eius conſilium II, 212. res geſtae II, 213. & turpis fuga II, 214. Peloponneſum redit II, 273. adverſus Corcyram navigat II, 281. triumvir coloniae Heracleam deducendae II, 305.

Alcinadas vel *Alcinidas* III, 236. 242.

Alcini vel *Alcinoi* fanum II, 275.

Alciphron, hoſpes Lacedaemoniorum III, 300.

Alciſthenes pater Demoſthenis II, 303. III, 96. IV, 194.

Alcithea mater Pauſaniae, *Schol. ad lib.* I, *p.* 188, *l.* 8.

Alcmaeon Amphiarai fil. II, 169. matrem interficit, *ibid.* & *Schol. ad lib.* II, *p.* 104, *l.* 14. ei redditum oraculum II, 169.

Alcmaeonidae Piſiſtratidas eiiciunt Athenis IV, 93.

Alexander pater Perdiccae I, 80. 192. ex urbe Argis oriundus II, 162. φιλέλλην dictus, *Schol. ad lib.* I, *p.* 192, *l.* 8. vid. annott. in Schol. p. 108 & 154.

Alexarchus Corinthiorum dux IV, 200.

Alexicles unus e Quadringentis in vincula coniicitur V, 146 ſq. Deceleam profugit V, 158.

Alexippides Ephorus Laced. V, 89.

Alicycaei IV, 223.

Alluviones olim in variis terrae partibus II, 300 ſq.

Almopia, Almopes II, 162. vide Ptolemaeum & Plinium.

Alope II, 44. vide Palmerii Graec. antiq. p. 584.

Alyzia IV, 221.

Ambracia II, 124 ſq. 325. vide Polybium l. 4, Pauſaniam l. 5, Strabonem l. 7, Livium l. 38, & Palmerii Gr. ant. p. 307 &c. Corinthiorum colonia II, 125. eam Acarnanes & Amphilochi cur expugnare noluerint II, 337. ad eam praeſidium a Corinthiis miſſum II, 339. Ambraciotae auxilium ferunt Corinthiis contra Corcyraeos I, 42. initium inimicitiarum inter eos & Argivos II, 104 ſqq. bellum inferunt Amphilochis II, 105. & Acarnanibus II, 124. a quibus repelluntur II, 129. aliam adverſus Amphilochos & Acarnanes expeditionem ſuſcipiunt II, 324. Olpas capiunt, *ibid.* ab Acarnanibus vincuntur II, 329 &c. tandem foedus ineunt II, 338. Syracuſanis contra Athenienſes auxilia dant IV, 272. Ambracius ſinus I, 78. vide Strabonem l. 7, Polybium l. 4, & Palmerii Gr. ant. p. 305 &c.

Ameinias III, 199.

Ameiniades Philemonis fil. II, 102.

Aminocles naupegus Corinthius I, 22. Samiis quatuor naves facit, *ibid.*

Ammaeas Coroebi fil. II, 200.

Amorges Piſſuthnae filius nothus a Perſarum rege deficit V, 11. a Peloponneſiis captus Tiſſapherni traditur V, 44.

Ampelidas III, 239.

Amphiaraus pater Amphilochi II, 104. pater Alcmaeonis II, 169.

Amphias Eupaeidae fil. III, 176.

Amphidorus pater Menecratis, *ibid.*

Amphilochia II, 104. vide Strabonem l. 10, & Palmerii Gr.

ant. p. 440. ab Amphilocho Amphiarai fil. condita, *ibid.* Amphilochi quinam & quales II, 105. urbe ab Ambraciotis pulſi &c. *ibid.* Amphilochicum Argos. vide *Argos.*

Amphipolis urbs, olim *Novem-viae* I, 140. III, 151 ſq. vide Herodotum l. 7, c. 117. ubi, quando, & a quibus condita, *ibid.* cur ita appellata III, 152. ei bellum infert Braſidas, III, 151 ſq. auxilium poſcit a Thucydide III, 155. Braſidae ſe dedit III, 157. ab Euetione Athenienſi oppugnatur IV, 187.

Amphiſſenſes II, 316. De Amphiſſa vide Herodotum l. 8, c. 32, Strabonem l. 9, & Palmerii Gr. ant. p. 546 &c.

Amyclaeum templum Apollinis III, 236. 241. Vide Meurſii Miſcell. Lacon. l. 4, c. 2.

Amyntas Philippi fil. II, 155. 164. Vide Herodotum & Diodorum Siculum.

Amyrtaeus rex paludum Aegypti I, 155. Vide Herodotum l. 2, c. 140.

Anaceum, templum Caſtoris & Pollucis V, 150.

Anactorium, in ore ſinus Ambracii ſitum I, 78. vide Palmerii Gr. ant. p. 377. capitur a Corinthiis, *ibid.* recuperant Athenienſes & Acarnanes III, 74. Anactorius ager I, 45.

Anaea II, 213. III, 111. eo ſe conferunt Samiorum exſules III, 111. & Chii V, 29. Anaeitae Lyſiclem interficiunt II, 196.

Anapus Acarnaniae fl. II, 129. vide Palmerii Gr. ant. p. 385, 421. Siciliae fl. IV, 153. 307. vide Cluverii Sic. p. 157.

Anaxarchus Thebanus V, 162.

Anaxilas Rheginorum tyrannus IV, 10. Meſſanae conditor, *ibid.* vide Herodotum l. 6, c. 23, l. 7, c. 167, Pauſaniam l. 4, Strabonem l. 6, & Diodorum Sic. l. 11.

Andocides Leogori filius navarchus Athen. I, 74. De eo vide Plutarchi Niciam, & Nepotis Alcibiadem.

Androcles, acerrimus ſtatus popularis propugnator V, 99. auctor Alcibiadis expellendi, *ibid.* ab adverſa factione caeſus, *ibid.*

Androcratis fanum II, 204. vide Herodotum l. 9, c. 25.

Andromenes III, 271.

Androſthenes Arcas, Olympionices III, 285.

Andrus inſula II, 83. vide Strabonem l. 10. Andrii Athenienſium ſocii III, 64. ſubditi & tributarii Athen. IV, 267.

Aneriſtus II, 102.

Anoblacha, Schol. ad lib. II, p. 168, l. 5.

Antandrus urbs III, 77. v. Strab. l. 13. eius munitionem cur impediverint Athen. III, 111. Antandrii Aeolenſes genere V, 173. cur Arſaci Perſae praeſidium ex arce ſua expulerint V, 174.

Anthemus II, 163 ſq. vide Strabonem l. 14.

Anthena Cynurii agri oppidum III, 270. vide Pauſaniam in Corinthiacis.

Anthippus Laced. III, 236. 242.

Anticles I, 162.

Antigenes pater Socratis II, 40.

Antimachus, Schol. ad lib. I, p. 19, l. 10.

Antimenidas Laced. III, 271.

Antimneſtus pater Hierophontis II, 325.

Antiochus Oreſtarum rex II, 126.

Antiphemus, Gelae conditor IV, 9. v. Cluver. Sic. l. 1, c. 75.

Antiphon, orator praeſtantiſſimus V, 103. auctor mutati ſtatus popularis V, 104. optime capitis cauſam dicit, *ibid.*

Antiſſa Lesbi urbs II, 195. V, 34. vide Strabonem l. 13. fruſtra oppugnatur a Methymnaeis II, 195. capitur ab Athenienſibus II, 210.

Antiſthenes Spartanus V, 57. 93.

Antitanes II, 126. Vide Appianum, & Livium l. 45. Vide Palmerii Graec. ant. p. 247 &c.

Apia, Schol. ad lib. I, p. 14, l. 14.

Aphrodiſia III, 82.

Aphytis I, 89. *Schol. ad lib.* I, *p.* 89, *l.* 12. vide Herodotum l. 7, Pauſaniam l. 3, & Strabonis Epit. in fine lib. 7.

Apidanus Theſſaliae fl. III, 118. vide Strabonem l. 8, 9.

Apodoti, gens Aetolica II, 309. vide Palmerii Gr. ant. p. 437.

Apollinis Archegetae ara IV, 7. Apollinis Pythii ara a Piſiſtrato dedicata IV, 86. Apollinis templum in Actio I, 45. & apud Leucadios II, 308. & apud Triopium V, 52. & prope Naupactum II, 148. Apollinis Pythii templum II, 29. III, 291, Apollinis oraculum II, 169. Apollinis Maloëntis feſtum II, 176. Apollini Delio conſecrata Rhenia I, 24. II, 321.

Apollodorus pater Chariclis IV, 201.

Apollonia, Corinth. colonia I, 40. Vide Palmerii Gr. ant. p. 149 &c.

Aqua ſacra Delii III, 144.

Ara Apoll. Archegetae IV, 7. Pythii IV, 86 ſq. Eumenidum I, 176.

Arcades ab Agamemnone ad Troiam naves acceperunt I, 16. bello Syrac. ab utraque parte mercede militarunt IV, 269 ſq.

Archedice Hippiae filia IV, 92.

Archelaus Perdiccae fil. & res ab eo geſtae II, 163 ſq.

Archeſtratus Lycomedis fil. I, 81, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 81, *l.* 8. Chaereae pater V, 113.

Archetimus Eurytimi fil. I, 45.

Archias Camarinenſis III, 38. Archias Corinthius ex Heraclidarum familia Syracuſarum conditor IV, 7.

Archidamus Zeuxidami fil. Lacedaemoniorum rex, vir prudens & modeſtus I, 113. orationem habet, *ibid.* ſqq. dux expeditionis in Atticam II, 18. orationem habet, *ibid.* ſqq. legatum Athenas mittit II, 21. in Atticam exercitum movet II, 22. Periclis hoſpes II, 23. ob Oenoën non expugnatam in gravem ſuſpicionem apud Laced. incidit II, 33. cur tanta cunctatione uſus, *ibid.* in Atticam irrumpit II, 34. cunctatur circa Acharnas II, 35. dux alterius expeditionis in Atticam II, 70. 173. & alterius adverſus Plataeam II, 109. eius ad Plataeenſes reſponſum &c. II, 110 ſqq.

Archippus. vid. *Ariſtides.*

Archonides in Sicilia regnans, amicus Athenienſibus IV, 175. Huius meminit Diodor. Sic. l. 14.

Archontes novem I, 176. eorum poteſtas, *ibid.*

Arcturi exortus II, 120.

Argentea metalla in Laurio monte. vide *Laurium.*

Argilus urbs III, 234. vide Herodotum l. 7. Argilii Andriorum coloni III, 153. ad Braſidam deficiunt, *ibid.* Argilii cuiuſdam commento proditur Pauſanias I, 186.

Arginum V, 51. *Argennum* Straboni, quem vid. l. 13.

Arginuſae V, 163. vide Strab. l. 13.

Argos. vide Pauſan. in Corinthiacis. Argis conflagrat Iunonis templum III, 199. conſtituitur oligarchia III, 330. urbem oppugnant Lacedaemonii, ſed fruſtra III, 296. Argos Amphilochicum II, 104. vide Palmerii Gr. ant. p. 380 &c. unde dictum II, 105. eius amplitudo & potentia, *ib.* ab Athenienſibus capitur, & ab Amphilochis rurſus incolitur, *ib.* & 106. ab Ambraciotis oppugnatur II, 106. Argivi hoſtes Lacedaemoniorum I, 143. foedus ineunt cum Athenienſibus, *ibid.* quando foedus tricennale inter eos & Lacedaemonios exierit III, 227. exſtimulantur a Corinthiis contra Laced. III, 246 ſq. principatum Peloponneſi affectant III, 248. cum Mantineis ſocietatem ineunt III, 248 ſq. & cum Eleis III, 252. & cum Corinthiis & Chalcidenſibus III, 254. eorum amicitiam ambiunt Laced. III, 262. foedus inire cupiunt cum Corinthiis & Boeotis III, 263. amicitiam Lacedaemoniorum ambiunt III, 270. Athenienſium ſocietatem petunt III, 275 ſq. & cum illis foedus faciunt III, 279. populari imperio reguntur III, 274. bellum gerunt cum Epidauriis III, 291 ſq. in eos bellum parant Laced. III, 296. incluſi a Laced. Agidis beneficio evadunt III, 299 ſq. Orchomenum capiunt III, 304. iis rurſus bellum inferunt Laced. III, 306. pugnae ſe parant III, 309 ſq. congrediuntur III, 318. vincuntur a Laced.

III, 319 ſq. pacem accipiunt a Laced. III, 324. de ſtatu populari abolendo clam agunt cum Laced. *ib.* foedera ineunt cum Laced. III, 325 ſqq. eorum plebs, pulſis oligarchicis, Athenienſium amicitiam repetit III, 331 ſq. inter eos & Laced. bellum renovatur III, 333. 353. IV, 14. Orneas ſolo aequant IV, 15. a Mileſiis ſuperantur V, 39. Argivum agrum a Laconico diſterminat Thyrea II, 45. III, 82.

Arianthides Lyſimachi fil. III, 134.

Ariphron pater Hippocratis III, 96.

Ariſtagoras Mileſius III, 151.

Ariſtarchus fautor paucorum dominatus V, 140. 147 ſq. profugiens Athenis Oenoën Boeotis tradit V, 159.

Ariſteus Pellicae fil. I, 44. Adimanti fil. I, 84. res ab eo geſtae, *ib. ſqq.* Ariſteus Corinthius II, 102. Ariſteus Athenas delatus, & capitali ſupplicio affectus II, 103. Ariſteus Lacedaemon. III, 199.

Ariſtides iuſtus, *Schol. ad lib.* I, *p.* 136, *l.* 5. III, 233. Ariſtides Archippi fil. III, 75. Ariſtides Lyſimachi fil. I, 128. Ariſtides Athenienſium dux III, 111.

Ariſtocles frater Piiſtoanactis regis Laced. III, 230. Ariſtocles praefectus belli apud Laced. III, 317. in exſilium pulſus, *ibid.*

Ariſtoclides Heſtiodori pater II, 108.

Ariſtocoetes Athen. III, 237.

Ariſtocrates III, 242. Ariſtocrates Sicelii vel Scellii fil. V, 139.

Ariſtogiton civis Athen. IV, 84 ſq. Hipparchum perimit. I, 31. IV, 84 &c. & *Schol. ad lib.* I, *p.* 31, *l.* 11.

Ariſton Pyrrichi fil. optimus navium gubernator IV, 236.

Ariſtonous Lariſſaeus II, 39. Agrigenti conditor IV, 9.

Ariſtonymus pater Euphamidae II, 50. III, 176.

Ariſtophon V, 134.

Ariſtoteles Timocratis fil. II, 324.

Arma cur olim Graeci geſtarint I, 10. quinam primi ea depoſuerint I, 11.

Arna Theſſaliae urbs I, 21. in agro Chalcidenſi ſita III, 152. & Boeotiae urbs, *Schol. ad lib.* I, *p.* 21, *l.* 2. vide Strab. l. 9.

Arniſſa Macedoniae op. III, 192. v. Palmer. Gr. ant. p. 128 ſq.

Arrhiana V, 167.

Arrhibaeus Lynceſtarum rex III, 119. Bromeri fil. III, 122. ei bellum inferunt Braſidas & Perdiccas III, 183.

Arſacus Tiſſaphernis praef. V, 173.

Artabazus Pharnacis fil. I, 180. Huius meminit Herod. l. 7, 8, 9.

Artaphernes Perſa III, 75.

Artas IV, 225.

Artaxerxes Xerxis fil. Perſarum rex I, 144. vide Herod. l. 6, 7. regnare incipit I, 193. moritur III, 76.

Artemiſium II, 250. v. Strab. l. 14. Artemiſius menſis III, 236.

Artynae Argivorum magiſtrat. III, 283.

Arx Athenarum capta a Cylone &c. I, 175. olim erat urbs &c. II, 29.

Aſine III, 20. 80. IV, 150. *Schol. ad lib.* IV, *p.* 20, *l.* 7. Vide Strabonem l. 8.

Aſopius Phormionis pater I, 89. Aſopius Phormionis fil. II, 181. res ab eo geſtae, *ibid.* occiditur II, 182.

Aſopolaus pater Aſtymachi II, 247.

Aſopus fluvius II, 10. vide Strabonem l. 9.

Aſpaſia, Schol. ad lib. I, p. 93, l. 1. vide Plutarchi Periclem.

Aſpendus V, 125. 135. 173. vide Strabonem l. 14.

Aſſinarus Siciliae fl. IV, 318.

Aſtacus II, 48. vide Palmerii Graec. ant. p. 417 &c. urbs Acarnaniae, *Schol. ad lib.* II, *p.* 48, *l.* 6. ab Athenienſibus capta II, 48. ei poſtea ab Athenienſibus bellum infertur II, 167.

Aſtydamia mater Euryſthei, *Schol. ad lib.* I, *p.* 15, *l.* 3.

Aſtymachus Aſopolai fil. II, 247.

Aſtyochus Lacedaem. navarchus V, 30. 32. in Chium venit V, 33. Lesbum tentat, *ib.* eius expeditiones V, 47 ſqq. periculum ad Corycum V, 50. Chiis auxilium ferre recuſat V, 57. apud Lacedaemonios a Paedarito accuſatur, *ibid.* Phrynichum prodit V, 79. mortem evitat, confugiendo ad aram V, 128. Spartam revertitur V, 130.

Atalanta inſula II, 50. muro cincta, *ib.* ubi ſita II, 300. vide Strabonem l. 9. Atalanta urbs Macedoniae II, 164. III, 234.

Athenae ut ad tantam magnitudinem creverint I, 6. 137. quomodo poſt barbaros e Graecia fugatos inſtauratae I, 124 ſqq. earum theſaurus II, 24. copiae militares II, 25 ſq. ambitus II, 26. muri, *ib.* earum frequentia II, 31 ſq. peſte laborant II, 70 ſqq. 298. earum laus II, 61 ſq. ſtatus popularis in paucorum dominatum mutatur, cur, quomodo, per quos &c. V, 69 — 100 &c. tempus huius mutationis notatur V, 95. 105. Athen. advenas omnes civitate donant I, 6. colonias emittunt, *ib.* & 21. primi ferro depoſito vitae genus delicatius coluerunt I, 11. Delum luſtrant I, 13. II, 320. cum Aeginetis bellum gerunt I, 25. quando effecti nautici I, 29. urbe relicta naves conſcendunt, *ib.* & 104. quando a Lac. diſſociati &c. inter ſe bellum gerere coeperint I, 29. quomodo ſociis imperarint I, 30. 108. 138. IV, 119. Corcyraeis in amicitiam acceptis auxilium mittunt I, 44 &c. cum Corinthiis manus conſerunt I, 70 ſq. quas res circa Potidaeam geſſerint I,

79 ſq. Perdiccae bellum inferunt I, 83. poſtea ſocietatem cum eo ineunt I, 85. pugnant cum Corinthiis & Potidaeatis I, 87. & victoria potiuntur, *ib.* Potidaeam obſident I, 89 ſq. eorum ingenium, mores &c. I, 70. 142. IV, 191. 253. omnibus diebus totius anni, uno excepto, ſacra faciebant, *Schol. ad lib.* II, *p.* 57, *l.* 15. male audiebant ignaviae, luxus, & otii nomine, *Schol. ad lib.* II, *p.* 60, *l.* 1. reditus eorum e iudiciis, *Schol. ad lib.* VI, *p.* 146, *l.* 12. eorum legati reſpondent orationi Corinthiorum I, 103 ſq. urbem & moenia inſtaurant I, 125 &c. duce Pauſania cum Perſis bellum gerunt I, 133. tributum exigunt a ſociis I, 135 ſq. Medos ad fl. Eurym. ſuperant I, 139. Thaſiis bellum faciunt, *ibid.* eoſque ſubigunt I, 140. propter Laced. ſuſpicionem ſe iungunt Argivis I, 142. Helotas recipiunt & Naupacti collocant I, 143. bellum gerunt in Aegypto I, 144. pugnant cum Corinthiis & Epidauriis I, 145. & cum Aeginetis, *ibid.* & cum Corinthiis I, 146. longos muros aedificant I, 148. pugnant cum Laced. *ibid.* &c. Boeotos & Locros ſubigunt &c. I, 150 ſq. Pelop. depopulantur I, 151. Egypto pulſi I, 152 ſq. adverſus Pharſalum expeditionem ſuſcipiunt I, 154. Sicyonios proelio vincunt, *ib.* & 150. foedera quinquennalia ineunt cum Pelop. I, 155. in Cyprum facta expeditione, Cyprios alioſque ſuperant, *ibid.* Chaeroneam recuperant I, 156. ad Coroneam victi, Boeotiam amittunt I, 157. Euboeam ſubigunt I, 158. cum Laced. tricennalia foedera percutiunt, *ibid.* Sami ſtatum pop. conſtituunt I, 159. bellum gerunt cum Samiis I, 160. eoſque ſubigunt I, 161. deliberant de bello Pelop. I, 198. tyrannis parent IV, 84. eorum ſocii in bello II, 17. ex agris in urbem commigrant II, 27. pagatim habitantes a Theſeo primum in urbem coacti II, 27 ſq. pugnae avidi a Pericle reprimuntur II, 37 ſq. claſſem circa Pelop. mittunt II, 40. Methonem oppugnant II, 42. Locridem invadunt II, 44. Aeginetas ex inſula pellunt, *ibid.* cum Sitalce ſocietatem ineunt II, 46. Solium capiunt & Aſtacum &c. II, 48. Megaridem invadunt II, 49. Atalantam communiunt II, 50. exſequias faciunt bello caeſis II, 51 ſq. gravi peſte affliguntur II, 70 ſq. claſſem in Pelop. mittunt II, 83. Potidaeam fruſtra oppugnant II, 85. Pericli ſuccenſent II, 87. poſtea mitigantur II, 96. poſt mortem Periclis ambitioni & quaeſtui dediti II, 98. intercipiunt Pelop. ad Perſas legatos II, 103. Potidaeam capiunt II, 108. naves ad Naupactum & in Cariam mittunt II, 106 ſq. eorum ad Plataeenſes reſponſum II, 113. bellum inferunt Chalcidenſibus &c. II, 121. vario Marte II, 122. pugnant cum Pelop. II, 131. iterum ſe parant certamini II, 136 ſq. pugnam committunt II, 146 ſq. Aſtacum navigant & in Acarnaniam digrediun-

tur II, 167. eorum reſp. qualis II, 55. eius optimum temperamentum V, 158. claſſem in Lesbum mittunt II, 176. Mitylenen obſidione cingunt II, 180. 196. & capiunt II, 208. eorum in Mitylenaeos ſaevum decretum II, 218. 242. Minoam inſulam occupant II, 244. in Sicil. naves mittunt II, 296. iterum peſte laborant II, 298. in Aeoli inſulas expeditionem ſuſcipiunt II, 299. quas res in Sicilia geſſerint II, 302 ſq. 315. 320. 339 ſq. claſſem in Pelopon. & Melum &c. mittunt II, 303. in Acarnania res geſtae II, 308. pugnant cum Aetolis II, 313. vincuntur II, 314 ſq. novam claſſem inſtruunt II, 340. & in Siciliam mittunt III, 5. Pylum occupant & muniunt III, 6 ſq. Eionem capiunt III, 10. pugnant cum Laced. circa Pylum III, 14 ſq. eoſque ſuperant III, 21 ſq. inducias faciunt III, 24. quibus ſolutis, bellum rurſus gerunt cum Laced. III, 34. pugnant cum Syracuſanis III, 35 ſq. Pylum obſident III, 40 ſq. pugnant cum Laced. III, 51 ſqq. Corinthios invadunt III, 64 ſq. Anactorium capiunt III, 74. Chiorum murum deiiciunt III, 76. Cythera occupant III, 78 ſqq. agrum Lacon. populantur III, 79. Thyream capiunt, & Aeginetas perimunt III, 84. longos muros Megarenſium capiunt III, 102 ſq. & Niſaeam III, 103. pugnam cum Braſida detrectant III, 108. Antandrum recipiunt III, 112. Boeotiam ingreſſi, Delium communiunt III, 132. proelium ineunt cum Boeotis III, 141. vincuntur III, 142 ſq. Delium amittunt III, 149. Amphipoli capta trepidare coeperunt III, 159. inducias faciunt cum Laced. III, 171 ſq. Mendam capiunt III, 196 ſq. Scionen obſident III, 197. ſocietatem ineunt cum Perdicca III, 198. Delios inſula pellunt III, 205. expeditionem in Thraciam ſuſcipiunt III, 206. legatos in Siciliam mittunt III, 209. ad Amphipolin a Braſida fugantur III, 219 ſqq. ad pacem inclinant III, 226. foedera ineunt cum Laced. III, 232. 240. Scionen expugnant III, 254. eorum in Laced. ira III, 272. foederis ſolvendi occaſionem capiunt III, 273. foedus faciunt cum Argivis & eorum ſociis III, 279. in Melum claſſem mittunt III, 334. eamque obſident III, 352. & expugnant III, 353. in Siciliam expeditionem ſuſcipiunt IV, 3. quam ob cauſam IV, 12. de bello Siculo deliberant IV, 16. eius apparatus IV, 43. 49 ſq. 70. ab Egeſtaeis decepti IV, 74. inquirunt de ſacris violatis IV, 83 ſq. Alcibiadem e Sicilia revocant IV, 97. quas res in Sicilia geſſerint IV, 98 ſq. Syracuſas invadere coeperunt IV, 100. proelio ſe parant cum Syrac. IV, 105 ſq. pugnant & vincunt IV, 110 ſq. Camarinenſium ſocietatem petunt IV, 118. ſunt Iones genere IV, 127. 266. Siculos & Etruſcos belli ſocios faciunt IV, 138. Epipolas capiunt & Syracuſanos vincunt IV, 154 ſqq. 161 ſq. Syracuſas obſidione premunt IV, 165.

paceṁ cum Lacedaemoniis rumpunt IV, 168. cum Gylippo vario Marte pugnant IV, 182 ſqq. novum exercitum in Siciliam decernunt IV, 194. naves 30 in Pelop. & novam claſſem in Siciliam mittunt IV, 201. poſt Deceleam muro concluſam conſternati IV, 213 ſq. Thraces domum remittunt IV, 217. cum Corinthiis pugnant ad Erineum IV, 226 ſq. pugnant cum Syrac. & vincuntur IV, 237 ſq. magnam cladem ad Epipolas accipiunt IV, 244 ſq. de diſceſſu a Syrac. cogitant IV, 251 ſq. diſceſſuri lunae defectione abſterrentur IV, 258. vincuntur a Syrac. IV, 260 ſqq. quinam eorum ſocii in bello Syrac. IV, 266 ſq. ultimi proelii fortunam experiri ſtatuunt IV, 274 ſq. dimicant IV, 289 ſq. & ſuperantur IV, 294 ſq. miſerabilis eorum diſceſſus IV, 300 ſq. noctu profugiunt IV, 311. eoſque inſequuntur Syrac. IV, 313. captivi in lapidicinas coniecti IV, 323. eorum poſt hanc cladem conſternatio V, 3. ſociorumque defectio V, 5 ſq. claſſem Pelop. fugant obſidentque V, 18 ſq. eorum apparatus ob ſociorum defectionem V, 23 ſq. Mitylenen capiunt V, 33. Clazomenios ſubigunt V, 35. Chios acie victos obſident V, 36. Mileſios ſuperant V, 39. a Mileto Pelop. metu abſcedunt V, 43. expeditionem ſuſcipiunt adverſus Miletum & Chium V, 47. ad Chium naufragium patiuntur V, 51 ſq. pugnant cum Pelop. & vincuntur V, 62 ſq. amicitiam Tiſſaphernis fruſtra tentant V, 87. pugnant cum Chiis V, 93. quo anno poſt exactos tyrannos libertate privati V, 105. opprimunt optimates in Samo V, 111. pugnant cum Pelop. & profligantur V, 154. poſt Euboeam amiſſam conſternati V, 155. navale certamen ineunt cum Pel. V, 168 ſq. & victoriam obtinent V, 170. animo confirmantur V, 171.

Athenaeus Pericleidae fil. III, 176. 180.

Athenagoras Syracuſanus populo ob facundiam gratioſiſſimus IV, 61.

Athletae in certam. Olymp. ſubligacula circa pudenda geſtabant I, 11. quando primum ſe nudarint, *ibid.*

Athos mons ubi ſitus, & quot urbes contineat III, 162. Vide Herodotum l. 7, c. 22.

Atintanes. vid. *Antitanes.*

Atramyttium in Aſia ſitum III, 206. vide Strabonem l. 13. a Deliis habitatum V, 173.

Atreus Pelopis fil. regnum Mycenarum ab Euryſtheo accipit I, 15.

Attaginus, Schol. *ad lib.* III, *p.* 261, *l.* 13. meminit Herod. l. 9.

Attica cur olim ſeditionibus immunis I, 6. ab iiſdem incolis ſemper habitata, *ib.* ſterilis, *ib.* hominum multitudine quomodo aucta, *ib.* cur in Ioniam colonias miſerit, *ibid.* quomodo olim

incoleretur II, 27. invaditur I, 157. II, 18. 22. 32. 34. 70. 173. 207. III, 4. IV, 198.

Aulon III, 152. vide Palmerii Graec. ant. p. 163 &c.

Aurigam coronavit in Olymp. Lichas Lacedaem. III, 288.

Autocles Tolmaei fil. III, 78. 177.

Axius fl. II, 162. vide Herodot. l. 7, & Strab. Epit. l. 7.

B.

Bacchi in Limnis templum II, 29. eius in honorem celebrantur Bacchanalia, *ibid.*

Balneis, praeterquam Eurota fluv. non utebantur Lacedaemonii, *Schol. ad lib.* II, *p.* 58, *l.* 13.

Barbari nomen ignotum Homero I, 7. barbari ferrum geſtare perpetuo ſolebant I, 10. Graeciam magna claſſe invadunt I, 28.

Battus Corinthius dux III, 65.

Bellum Peloponneſiacum quantum &c. I, 3. 36. eius cauſae I, 37. 79. 91. 123. & apparatus ex utraque parte II, 13. & initium II, 3. primus eius annus abſolutus II, 70. ſecundus II, 109. tertius II, 170. quartus II, 207. quintus II, 300. ſextus II, 341. ſeptimus III, 76. octavus III, 171. nonus III, 202. decimus III, 243. undecimus III, 268. duodecimus III, 289. decimus tertius III, 295. decimus quartus III, 330. decimus quintus III, 334. decimus ſextus IV, 15. decimus ſeptimus IV, 150. decimus octavus IV, 198. decimus nonus V, 14. viceſimus V, 92. viceſimus primus V, 175. eius duratio III, 244. praedicta ab oraculo III, 245. per aeſtates & hiemes a Thucydide deſcriptum II, 3. III, 237 ſq. 244. cum primo geſtum per decem integros annos duravit III, 237. 242 ſq. redintegratum &c. III, 244. bellum inter Chalcidenſes & Eretrienſes I, 26. cum Medis geſtum I, 35. inter Corcyraeos & Corinthios I, 37 &c. inter Ambraciotas & Amphilochos II, 104. inter Lacedaemonios & Argivos III, 333. IV, 14 ſq. 152. inter Epidaurios & Argivos III, 291. bellum ſacrum I, 156. Reliqua vide ſuis in locis, ſcil. in nominibus eorum, a quibus geſta ſunt.

Berrhoea I, 85, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 84, *l.* 14. Vide Strabonem l. 16, & Antonini Itiner.

Biſaltia II, 163. III, 163. vide Herodotum l. 7, c. 115.

Bithyni Thraces III, 112. v. Herod. l. 7, c. 75, & Strab. l. 12.

Boeoti ex Arna eiecti I, 21. Cadmeidem regionem occupant, *ibid.* ab Athen. victi ad Oenophyta I, 150. liberi fiunt I, 157. Phocenſibus contermini II, 310. Delium oppugnant III, 148. vincunt Athenienſes ad Delium III, 142 ſq. Panactum capiunt III, 208. ſocietatem cum Lacedaemoniis ineunt III, 268. Syra-

cuſanis auxilia mittunt IV, 199. & Athenienſes ad Syracuſas ſuperant IV, 245. eorum magiſtratus *Boeotarchae* dicti II, 4. III, 134. 264. undecim numero, *Schol. ad lib.* II, *p.* 4, *l.* 8. eorum quatuor conſilia III, 265 ſq. Boeotii & Lesbii conſanguinei, utrique Aeolenſes, *Schol. ad lib.* III, *p.* 175, *l.* 3. VI, 210.

Boeum I, 148, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 148, *l.* 8.

Bolbe, palus in agro Mygdonio I, 82. III, 152.

Boliſſus V, 36. eius meminit Herod. in vita Homeri c. 23 ſq.

Bomienſes II, 312. vide Palmerii Gr. ant. p. 502.

Boriades Eurytanes II, 316.

Bottia, unde dicti Bottiaei II, 162. Bottiaea II, 164. vide Herod. l. 7. Bottiaei in Thracia I, 81. ad defectionem ſollicitati, *ibid.* colonia Macedonum, *Schol. ad lib.* II, *p.* 122, *l.* 2. iis bellum inferunt Athen. II, 121. & dubio Marte pugnant II, 122.

Braſidas Tellidis fil. Methonen ſervat, & Spartae collaudatur II, 42. Alcidae conſiliarius II, 273. ad Pylum rem ſtrenue gerit III, 18 ſq. graviter vulneratur III, 19. Megarenſibus ſuccurrit III, 104 ſq. copiam pugnae facit Athenienſibus III, 107 ſq. in Thraciam copias ducit III, 116. Theſſaliam pertranſit III, 116 ſq. eius laus III, 122. 160 ſq. 213. in Lynceſtas expeditio III, 122 ſq. Acantho bellum infert III, 124. orationem habet III, 125 ſqq. ad eum deficit Acanthus III, 130. & Stagirus III, 131. contra Amphipolin copias ducit III, 151. occupat Argilum III, 153. & Amphipolin III, 157. ab Eione repellitur III, 158. deditione accipit Myrcinum, Gapſelum, & Oeſymen, *ib.* exercitum ducit in Acten III, 162. Toronen occupat III, 166. Lecythum oppugnat & capit III, 169 ſq. ad eum deficit Scione III, 177. a Scionaeis, ut Graeciae liberator, aurea corona donatur III, 179. ad eum deficit Menda III, 181 ſq. alteram in Lynceſtas expeditionem ſuſcipit III, 183 ſq. deſeritur a Perdicca III, 185. milites cohortatur III, 187 ſqq. hoſtes inſequentes repellit III, 190 ſq. hoſtis iudicatur a Perdicca III, 192. Potidaeam nequidquam tentat III, 201. Cleoni caſtra opponit ad Cerdylium III, 212 ſq. Athenienſes aggredi ſtatuit III, 215 ſq. milites adhortatur III, 216 ſqq. in Athenienſes erumpit III, 219 ſq. victor in proelio cadit III, 221. honorifice ſepelitur III, 223.

Braure Pittacum interficit III, 158.

Bricinniae, arx in agro Leontino III, 210.

Brileſſus mons II, 40. vide Strab. l. 9.

Bromerus pater Arrhibaei III, 122.

Bromiſcus III, 152.

Bucolion Arcadiae op. III, 201. dictum forte a Bucolione rege, cuius meminit Pauſanias l. 8.

Budorum propugnaculum II, 152. Budorum promont. *Schol. ad lib.* II, *p.* 152, *l.* 12, & *ad lib.* III, *p.* 244, *l.* 12 & 14.

Buphras III, 173.

Byzantium Medis eripiunt Athen. ductu Pauſaniae I, 133. a Pauſania priore adventu captum, & Gongylo Eretrienſi commiſſum I, 179. Byzantii ab Athen. deficiunt I, 160. cum illis compoſitionem faciunt I, 162.

C.

Cacyparis fl. IV, 312. vide Cluverii Sicil. p. 183.

Cadmeis, quae poſtea Boeotia I, 21.

Caduceum praeferebant ad hoſtes venientes, *Schol. ad lib.* I, *p.* 210, *l.* 8, & *ad lib.* II, *p.* 3, *l.* 9.

Caeadas locus cuius uſus erat pro carcere apud Laced. *Schol. ad lib.* I, *p.* 189, *l.* 4.

Caïcinus fl. II, 320.

Calex fl. III, 112.

Callias pater Callicratis I, 44. pater Hipponici II, 303. Calliadis fil. dux Athen. I, 84. in proelio cadit I, 89. Hyperochidae fil. IV, 87.

Callicrates Calliae fil. dux Corinth. I, 44. vide Herod. l. 9.

Callienſes Aetoli II, 312. vide Palmerii Gr. ant. p. 502.

Calligetus Laophontis fil. V, 11. Megarenſis V, 57.

Callimachus pat. Phanomachi II, 108. pater Learchi II, 102.

Callirhoë fons II, 29.

Calydon olim Aeolis II, 319. vide Strab. l. 10.

Camarina, civitas Dorienſis II, 297. a Syracuſanis condita &c. IV, 11. vide Cluverii Sicil. p. 192. ab Archia prodita III, 38. Camarinaei bis ſedibus ſuis pulſi IV, 11. quomodo ſe geſſerint erga Athenienſes & Syracuſanos IV, 136 ſqq.

Cambyſes Cyri fil. Perſarum rex I, 23. vide Herodotum.

Cameirus V, 65. vide Herod. l. 1, Strab. l. 14.

Canaſtraeum III, 164. vide Herod. l. 7, Strab. Epit. l. 7, & Livium, l. 44.

Canis-ſepulcrum. vide *Cynoſſema.*

Capaton pater Proxeni II, 320.

Capita-quercus, loci nomen II, 205.

Carcinus Xenotimi fil. II, 40.

Cardamyla V, 36. vide Strab. l. 8, & Pauſaniam in Lacon.

Caria I, 160. II, 17. Cares inſulas olim habitabant, & latrocinia exercebant I, 13. in Delo ſepulti, & quomodo ex armorum genere agniti, *ib.* Cares invenerunt umbones clypeorum, & criſtas galearum, *Schol. ad lib.* I, *p.* 13, *l.* 3. Caricum mare. v. *Mare.*

Carnea, feſta Laced. III, 292. 322 ſq. Carneus menſis III, 292. in eo a militia abſtinent Laced. *Schol. ad lib.* V, *p.* 292, *l.* 5. vide Meurſii Miſcell. Lacon. l. 3, c. 8.

Caromalis, olim Taenarus. v. Annot. in Schol. pag. 149.

Carpatus, Schol. ad lib. II, p. 17, l. 7.

Carthaginienſes a Phocaenſibus victi I, 24.

Caryes III, 293.

Caryſtii victi ab Athen. I, 137. Dryopes ſunt IV, 267.

Caſmenae a Syrac. conditae IV, 11. vide Cluverii Sic. p. 358.

Caſtoris & Pollucis templa. vide *Templum.*

Caſus, Schol. ad lib. II, p. 17, l. 7.

Catana quando & a quo condita IV, 8. vide Cluverii Sic. p. 116 &c. Catanaei regionem ſub Aetna monte incolunt II, 341. in Athenienſium poteſtatem redacti IV, 82.

Caulonia IV, 208.

Caunus I, 161. V, 59. 62. 88. 172. vide Strab. l. 14.

Cecalus pater Nicaſi III, 176.

Cecropia II, 34.

Cecrops Athen. rex II, 27. ſub eo ut incoleretur Attica, *ibid.*

Cecryphalea I, 145, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 145, *l.* 9.

Cenaeum Euboeae prom. II, 306. v. Palmerii Gr. ant. p. 578.

Cenchrea III, 65. 68. Cenchreae V, 17. 30.

Centoripa, Siculorum op. IV, 151. vide Cluverii Sic. p. 308. Centoripes incolae IV, 223.

Cephallenia, Schol. ad lib. I, p. 42, l. 9. vide Palmerii Gr. ant. p. 519 &c. ubi ſita II, 48. quot urbes habeat, *ibid.* ab Athenienſibus capta, *ibid.*

Ceramicus IV, 90. *Schol. ad lib.* II, *p.* 52, *l.* 8. vide Meurſii Ceramicum.

Cercine mons ubi II, 160.

Cerdylium III, 212 ſq. 215. 219.

Ceryces V, 82.

Ceſtrine I, 67. vide Palmerii Graec. ant. p. 273 &c.

Chaereas Archeſtrati fil. V, 113. res ab eo geſtae V, 114. 132.

Chaeronea Boeotiae urbs I, 156. III, 113. vide Strab. l. 9, & Pauſaniam in Phocicis. ab Athen. capta I, 156.

Chalce V, 62. 66. 85. vide Strab. l. 10.

Chalcedon colonia Megarenſium, in Ponti faucibus ſita III, 112. vide Strab. l. 12.

Chalcideus claſſis Laced. praefectus V, 15. res ab geſtae V, 19 - 34. ab Athen. caeſus V, 35.

Chalcioecae Minervae templum I, 188.

Chalcis Corinthiorum urbs I, 151. vide Herod. l. 7, & Strab.

l. 10. ab Athen. capta, *ibid.* Chalcis Euboeae IV, 217. Chalcis nomen erat variis urbibus, *Schol. ad lib.* I, *p.* 151, *l.* 7. Chalcidenſes in Euboea, *Schol. ad lib.* I, p. 81, *l.* 2. cum Eretrienſibus bellum gerunt I, 26. Athenienſibus ſubditi IV, 119. Chalcidenſes in Thracia, *Schol. ad lib.* I, *p.* 81, *l.* 2. ab Athenienſibus deficiunt I, 82. vincunt Athenienſes II, 122. cum Argivis foedus ineunt III, 254.

Chaones barbari II, 106. 126. quali utantur imperio II, 124. bellicoſiſſimi II, 128. ad Stratum cladem accipiunt II, 129.

Charadrus, locus apud Argivos, ubi de cauſis militaribus cognoſcunt III, 302.

Charicles Apollodori filius IV, 201. 211.

Charminus Athenienſium dux IV, 46. cladem a Pelop. accipit V, 62 ſq. oligarchicos in Samo adiuvat V, 111.

Charoeades Euphileti fil. II, 296. caeſus a Syracuſanis II, 302.

Charybdis III, 36. vide Cluverii Sic. p. 62 &c.

Cherroneſus Thraciae I, 19. Peloponneſi III, 64.

Chimerium Theſprotidis I, 47. 67. v. Palmerii Gr. p. 279 &c.

Chionis Laced. III, 242.

Chius obſidetur V, 56 &c. abundat ſervis V, 59. Chii de rebellione ſuſpecti, novum murum Athenienſium iuſſu demoliuntur III, 76. ab Athen. deficiunt V, 23. proelio vincuntur, variiſque cladibus ab Athen. afficiuntur V, 36 - 52. Graecorum opulentiſſimi V, 36. 68. urbs ab Athen. circumvallata V, 85. Aſtyochum cur in urbem arceſſiverint V, 38. ab Aſtyocho auxilium petunt V, 59.

Choerades inſulae IV, 225.

Chromon Meſſenius II, 314.

Chryſis Iunonis ſacerdos Argis II, 4. eius imprudentia conflagrat Iunonis templum III, 199 ſq. Phliuntem confugit III, 200.

Cicadas aureas olim geſtarunt Athenienſes I, 11.

Cilices pugna ſuperati ab Athenienſibus I, 155.

Cimmon vel *Cimon* pater Laced. I, 66. Cimon Miltiadis filius Eionem capit I, 137. Perſas ad Eurym. fl. vincit I, 139. in Cypria expedione moritur I, 155, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 155, *l.* 10.

Cithaeron II, 115. 205. vide Herod. l. 9, Strab. l. 9.

Citium Cypri urbs I, 155, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 155, *l.* 10. vide Meurſii Cyprum. obſidetur, *ibid.*

Clades quaenam omnium maxima in bello Pelop. II, 337. clades Athenienſium in Sicilia. vide *Athenienſes* & *Syracuſani.*

Clarus inſula II, 214 ſq.

Claſſis quaenam antiquiſſina I, 4. quaenam olim omnium potentiſſima I, 24. Graecorum claſſes quales I, 25. claſſis ad Tro-

iam profecta quanta & qualis I, 16. claſſis in Siciliam miſſae apparatus &c. IV, 47 ſq.

Clazomenae V, 23. vide Herodot. l. 1, Strab. l. 13, 14. ab Athen. deficiunt, *ibid.* Polichnam muniunt, *ibid.* in Athen. ditionem concedunt V, 35.

Cleaenetus. vid. *Cleon.*

Cleandridas pater Gylippi IV, 149.

Clearchus Rhamphiae filius V, 15. 58.

Clearides Cleonymi filius Amphipol. praefectus III, 199. 213. 216. Cleonem cum Braſida vincit III, 221 ſqq. pacem turbare conatur III, 238.

Cleïppides Diniae fil. II, 176.

Cleobulus ephorus Lacedaem. III, 262 ſqq.

Cleombrotus pater Pauſaniae I, 133. & Nicomedis I, 148.

Cleomedes Lycomedis fil. III, 335.

Cleomenes Laced. I, 177. rex Laced. *Schol. ad lib.* I, *p.* 177, *l.* 2. Pauſaniae patruus II, 207. alterius Pauſaniae fil. *Schol. ad lib.* III, *p.* 207, *l.* 9.

Cleon Cleaeneti fil. II, 219. eius ingenium, mores & facundia *ib.* & III, 32 ſq. orationem habet II, 220. Pylum cum exercitu mittitur III, 45 ſq. res ab eo geſtae III, 49 ſqq. eius arrogantia III, 43 ſq. 213 ſq. in Thraciam contra Braſidam copias ducit III, 206. Toronen capit III, 207 ſq. & Galepſum III, 212. ad Amphip. a Braſida victus III, 222. a quodam Myrcinio caeditur, *ibid.*

Cleonae, urbs ad Athon III, 162. v. Herod. l. 7. Cleonae in Argiva regione IV, 152. v. Strab. l. 8, & Pauſan. in Corinth.

Cleonymus pater Clearidae III, 199.

Cleopompus Cliniae fil. II, 44. 85.

Clinias, ibid.

Clypei. in clypeos captivi deponebant pecuniam, quam ſecum habebant IV, 316. clypeorum umbones. vide *Cares.*

Cnemus Spartanus claſſis in Zacynthum miſſae praef. II, 101. in Acarnaniam a Laced. mittitur II, 125. pugnat cum Athen. ad Stratum II, 130.

Cnidus V, 52. 63 ſqq.

Colloquium Athenienſium & Meliorum III, 336 ſqq.

Colonae agri Troiani I, 183. vide Strab. l. 13.

Coloniae deducendae mos priſcus I, 37 &c. coloniae & metropolis mutua officia quaenam I, 39. 58 &c.

Colonus, locus editus in agro Attico V, 102.

Colophon II, 215. vide Herodot. l. 1, Strab. l. 13. Colophonii Notium ſe conferunt &c. *ibid. & ſqq.*

V 3

Columnis inciſa foedera. vide *Foedus.*

Cometes, Schol. ad lib. I, p. 21, l. 1.

Commercia inter priſcos Graecos qualia fuerint I, 4 ſq.

Concio Corcyraeorum I, 32 ſqq. Corinthiorum I, 56. 93. 165 ſqq. Peloponnenſium I, 76. Athenienſium I, 76. 103 ſqq. Periclis I, 198. II, 53. 87. Archidami I, 113. II, 18. 110 ſq. 114. Sthenelaïdae I, 121. Plataeenſium II, 109. 247. Cnemi ceterorumque ducum Lacedaemoniorum II, 138 ſqq. Phormionis II, 142. Mitylenaeorum II, 182. Teutiapli Elei II, 211. Cleonis II, 220. Diodoti II, 230. Thebanorum II, 260. Demoſthenis III, 15 ſq. Lacedaemoniorum III, 26 ſq. Hermocratis III, 85 ſq. IV, 54. 108 ſq. Braſidae III, 125 ſq. 187. 216 ſq. Pagondae III, 134 ſq. Hippocratis III, 140. Niciae IV, 17. 36. 107. 276. 304. Alcibiadis IV, 27. 140. Athenagorae IV, 61. Euphemi IV, 127. Gylippi & ceterorum belli ducum IV, 282.

Conon IV, 222.

Copaeenſes III, 139. vide Strab. l. 9, & Pauſan. in Boeot.

Corcyra Epidamni metropolis I, 38. eam olim tenuerunt Phaeaces I, 39. & inſula & urbs I, 57. vide Palmerii Gr. ant. l. 2, c. 10. quomodo ſita I, 55. 66. 94. Corcyraei Epidamnum condiderunt I, 37. Corinthiorum coloni I, 38. bellum Epidamniis inferunt I, 41. mari Corinthios vincunt I, 45. ſocietatem Athenienſium implorant I, 48. orationem habent, *ib.* ſqq. ſocietatem ab Athen. impetrant I, 66. proelium navale committunt cum Corinthiis I, 69 &c. vincuntur I, 72. Corcyraei beneficio affecti a Themiſtocle, *Schol. ad lib.* I, *p.* 190, *l.* 10. eorum diſcordiae & ſeditio II, 274 ſqq. a claſſe Pelopon. vincuntur II, 282 ſq. plebis in optimates ſaevitiae II, 286 &c. in bello Syracuſ. Athenienſibus auxilia dant IV, 268.

Corinthus I, 22. Corinthii navium formam primi immutarunt, *ibid.* opulenti I, 23. Epidamnios in fidem & clientelam recipiunt I, 39. Corcyraeos odio proſequuntur, *ibid.* Epidamnum praeſidia mittunt adverſus Corcyr. I, 40. bellum contra Corcyr. parant I, 42 ſq. cum Corcyr. navale proelium committunt & vincuntur I, 45 ſq. praeſidiis Leucadem ceteraſque civitates amicas tuentur I, 47. bellum adverſus Corcyr. inſtaurant, *ibid.* & cum illis & Athen. rurſus pugnant I, 69 ſqq. exitus proelii I, 72 ſqq. auxilium mittunt Potidaeatis I, 83. Athenienſes vincunt I, 87. Athenienſes odio habent I, 144. cum illis aequo Marte pugnant I, 146. graviſſimam cladem accipiunt I, 147 ſq. a Phormione proelio navali ſuperantur II, 134. cum Athen. pugnant & ab illis vincuntur III, 66 ſq. maximum tumultum in Peloponneſo excitant III, 246 ſqq. a Lacedaemoniis abalienati III, 250 ſq. ſo-

cietatem faciunt cum Eleis III, 252. & cum Argivis, *ib.* Syrac. contra Athen. ſuppetias ferunt IV, 149 ſq. 196. 200. Corinthiorum concio I, 56 ſq. 93 ſq. 165 ſq. Graeciae emporium I, 23.

Coroebus II, 200.

Coronaei III, 139.

Coronea Boeotiae I, 157. vide Strab. l. 9.

Coronta Acarnaniae II, 167 ſq. vide Palmerii Gr. ant. p. 419.

Cortyta III, 82.

Corycus V, 22. 50. 51. vide Strab. l. 13.

Coryphaſium III, 6. 173. 234. vide Pauſaniam in Meſſeniacis.

Cos Meropis V, 61. vide Herod. l. 1, Strab. l. 10.

Cranaea Cephalleniae, *Schol. ad lib.* I, *p.* 42, *l.* 9.

Cranii Cephalleniae II, 48. 51. III, 261. 295. vide Strab. l. 10, & Palmerii Gr. ant. p. 530.

Cranonii II, 39. vide Strab. l. 9.

Crataemenes IV, 10.

Craterii Phocaïdis V, 163.

Crateſicles pater Thraſymelidae III, 17.

Crenae Amphilochiae II, 324.

Creſtonica gens III, 163.

Creta II, 274. Cretenſes cum Rhodiis Gelam condunt IV, 270. mercede militant, *ibid.*

Criſſaeus ſinus I, 149. vide Palmerii Gr. ant. p. 608.

Criſtae galearum. vide *Cares.*

Crocylium Aetoliae op. II, 311. vide Palmerii Gr. ant. p. 466, 506, 517.

Croeſus I, 26.

Crommyon in agro Corinth. III, 65. 68. vide Strab. l. 8, & Pauſan. in Corinthiacis.

Crotoniatis regio & Crotoniatae IV, 229.

Cruſis regio II, 122.

Cultus priſcus Graecorum qualis I, 10 ſq.

Cuma Aetolica II, 212. Cuma V, 48. 162. Cumae urbs Chalcidica IV, 9.

Cupreſſus cariem non ſentit, *Schol. ad lib.* II, *p.* 52, *l.* 2. cupreſſeis arcis Athenienſes condebant oſſa mortuorum II, 52.

Curetis, poſtea Aetolia, *Schol. ad lib.* II, *p.* 170, *l.* 4. vide Palmerii Gr. ant. p. 446, 525.

Cyclades inſulae I, 8.

Cyclopes IV, 4.

Cydonia urbs Cretae II, 136, & *Schol. ad lib.* II, *p.* 136, *l.* 9. vide Meurſii Cretam. Cydoniatae, *ibid.*

Cyllene I, 46. vide Strab. l. 8, & Pauſan. in Eliacis. a Cor-

cyraeis incenſa, *ibid.* Eleorum navale, *ib.* & II, 135. IV, 139.
Cylon & Cylonium piaculum I, 174.
Cynes Theolyti fil. II, 168. in Coronta reducitur, *ibid.*
Cynoſſema prom. V, 168. 169. 171. vide Strab. l. 13.
Cynurius ager III, 82. in confiniis Argivi & Laconici agri, *ibid.* vide Pauſan. in Corinthiacis. controverſus inter Laced. & Argivos III, 270.
Cyprus I, 133. multae eius urbes a Graecis ſubactae, *ibid.* ei bellum inferunt Athenienſes I, 155.
Cypſela caſtellum III, 257.
Cypſelus, Schol. ad lib. I, p. 22, l. 12.
Cyrene I, 152.
Cyrrhus II, 164. vide Plinium l. 4.
Cyrus primus Perſarum rex Cambyſae pater I, 23. Croeſum ſuperat I, 26. Cyrus Perſarum regis fil. Pelopon. favet II, 101.
Cythera inſula ubi III, 78. IV, 212. vide Strab. l. 8, & Pauſan. in Lacon. ei bellum inferunt Athen. III, 79 ſq. Cytherii ab Athen. ex ſuis ſedibus in alias translati, *ibid.*
Cytherodices quis III, 78.
Cytinium I, 148, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 148, *l.* 8. II, 309. vide Strab. l. 9, 10.
Cyzicus V, 171 ſq. vide Strab. l. 12.

D.

Daimachus pater Eupolpidae II, 197.
Daithus Laced. III, 236.
Damagetus Laced. *ibid.*
Damagon Laced. II, 305.
Damotimus Naucratis fil. III, 176.
Daphnus V, 35. 48. vide Palmerii Gr. ant. p. 569.
Darius Perſarum rex Cambyſae ſuccedit I, 24. Phoenicum claſſe inſulas in ſuam poteſtatem redigit I, 27. in Marathone pugnat cum Athenienſibus IV, 93. alter Darius Artaxerxis filius V, 11. foedus cum Lacedaemoniis iungit V, 28. 54.
Dardanum V, 167.
Darius. vid. Perſarum reges. Daricus ſtater V, 45.
Daſcon Camarinae conditor IV, 11.
Daſcon ſinus & caſtell. IV, 105. vide Cluverii Sicil. p. 180.
Daſcylitis provincia I, 180.
Daulia urbs in agro Phocenſi II, 46. vide Strab. l. 9, Pauſan. in Phocicis, & Palmerii Gr. ant. l. 6, c. 12.
Daulias avis, *ibid.*
Decelea in Attica IV, 149. Alcibiadis ſuaſu communita IV,

196. 199. maximo Athenienſ. damno IV, 213 ſq. quantum diſtet ab Athenis IV, 199.

Decemviri Athenis creati V, 102.

Defectio Graecorum ab Athen. qua de cauſa I, 138.

Defectus lunae IV, 258. ſolis I, 35. II, 45. III, 76.

Delium Apollinis templum in agro Tanagraeo III, 114. vide Herod. l. 6, Pauſan. in Boeoticis, & Strab. l. 9. ab Athen. munitum III, 132. a Boeotis oppugnatum III, 148. & expugnatum, *ibid.*

Delphi I, 156, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 156, *l.* 2. Delphicae urbes viginti duae, *Schol. ib.* v. Herod. l. 8, Strab. l. 9. Delphos ſpolia mitti ſolita III, 201. Delphica vates a Pliſtoanacte corrupta III, 230. Delphicum templum Delphis a Laced. traditum, Phocenſibus ab Athen. I, 156. Delphicum oraculum. v. *Oraculum.*

Delphinium in Chio V, 38. vide Strab. l. 9. ab Athenienſibus munitum, *ibid.*

Delus ab Athen. luſtrata I, 13. II, 320. aerarium Athen. I, 136. mota ante bellum Pelop. II, 15. Deliaci ludi & conventus II, 321. Delii ab Athen. ex inſula ſummoti III, 205. quonam ſe receperint III, 206, & V, 173. quando & cur ab Athen. in patriam reducti III, 255.

Demaratus Athen. IV, 169, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 194, *l.* 12.

Demarchus Syrac. V, 113.

Demeas pater Philocratis III, 354.

Demiourgi III, 283.

Democratia Athenis ſublata V, 95 ſqq. & Argis III, 330.

Demodocus III, 111.

Demoſthenes Alciſthenis fil. II, 303. Aetolis bellum infert II, 308. cladem ab iis accipit II, 314. ob quam Athenas redire non audet, ſed apud Naupactum manet II, 315. totius ſocialis exercitus dux electus II, 327. res ab eo geſtae II, 327 ſqq. circa Pylum quomodo ſe geſſerit III, 6 ſq. milites hortatur III, 15 ſq. Megara tentat III, 96 ſqq. Megarenſium longos muros capit III, 99. Niſaeam occupat III, 102. ad bellum Syracuſanum mittitur IV, 194. traiicit in Siciliam IV, 211 ſq. Syracuſas cum claſſe venit IV, 241 ſq. Epipolas aggreſſus, magna cum clade repellitur IV, 243 ſq. diſceſſum e Sicilia ſuadet IV, 251. non probat Niciae conſilium IV, 255. ultimum navale proelium infeliciter tentat IV, 288 ſqq. Syracuſis diſcedit IV, 300 ſqq. cum ſuis ſe dedit Syracuſanis IV, 315 ſq. & ab illis interficitur IV, 321.

Deiniadas. vide *Diniadas.*

Demoteles III, 39.

Dercylidas Spart. Abydum & Lampſacum occupat V, 92. 94.

Derdas I, 80, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 80, *l.* 11. I, 83. res ab eo geſtae, *ibid.*

Derſaei II, 166. vide Herodot. l. 7, c. 110.

Derus. al. *Lerus* V, 41.

Deucalion I, 7.

Diacritus pater Meleſippi II, 21.

Diacum genus. vide *Dii.*

Diana Epheſia II, 321. V. 175.

Diaſia, maximus Iovis Milichii dies feſtus I, 175.

Dictidienſes Thyſſon capiunt &c. III, 259. in monte Atho habitant III, 331. ab Athenienſ. ad Chalcidenſes deficiunt, *ibid.*

Dictum Lacedaem. acutum III, 62.

Didyme inſula II, 299. vide Strab. l. 6, & Cluverii Sicil. p. 396 & 414.

Diemporus Onetoridae fil. II, 4.

Dii ex Diaco genere II, 156. IV, 213. *Schol. ad lib.* VII, *p.* 213, *l.* 2, *& annotat. ad idem.*

Diitrephes Athen. IV, 217.

Diluvium circa Orobias & Atalantam II, 300.

Diniadas V, 32.

Dinias pater Cleippidae II, 176.

Diodotus Eucratis fil. II, 230. orationem habet, *ibid. & ſqq.*

Diomedes patria pulſus a Comete Liburnidas inſ. tenuit, *Schol. ad lib.* I, *p.* 21, *l.* 1.

Diomedon Athen. dux V, 29 ſq. Chios victos obſidet V, 36. democratiae favet V, 84 ſq.

Diomilus Andrius IV, 154. in proelio interfectus IV, 155.

Dion Macedoniae op. III, 118. Dion ad Athon III, 162 ſq.

Dionyſia III, 237. 241. Dionyſiacum theatrum ubi V, 150.

Diotimus Strombichi fil. I, 66.

Diotrephes pater Nicoſtrati II, 279. III, 177. Diotrephes in Thraciam miſſus V, 97.

Diphilus Athen. dux IV, 227.

Diſcordia. vide *Seditio.*

Diſſenſio inter Laced. & Athen. I, 142. eiuſque cauſa, *ibid.*

Doberus urbs Paeonica II, 160. 161. 164. vide Palmerii Gr. ant. p. 211.

Dolopia II, 168. vide Strab. I, 9, 10. Dolopes Scyrum incolunt I, 137.

Dorcis Laced. I, 135.

Dores ſive *Dorienſes* Peloponneſum tenent I, 21. Lacedaemona condunt I, 28. Dorion Lacedaemoniorum metropolis I, 148. II, 304. Caribus finitimi II, 17. a Phocenſibus bello pre-

muntur I, 148 &c. Ionum perpetui hoſtes IV, 126. bellicoſi; Iones imbelles, *Schol. ad lib.* I, *p.* 172, *l.* 4.

Dorieus Diagorae fil. Rhodius Olympionices II, 182. Thurinarum navium praefectus V, 52. 128.

Dorus III, 116.

Drabeſcus Edonica I, 140. III, 151.

Dragameſte, Schol. ad lib. II, p. 168, l. 2.

Drimyſſa inſula V, 48. vide Livium l. 38.

Droi Thraces II, 166.

Dryopes IV, 267. vide Palmerii Graec. ant. p. 313.

Dryoſcephalae. vide *Capita-quercus*.

Dyme Achaiae op. II, 134. vide Strab. l. 8, & Pauſan. in Achaicis.

Dyrrachium, olim Epidamnus, *Schol. ad lib.* I, *p.* 36, *l.* 15. male a nonnullis Δορράχιον ſcribitur. vid. Annot. ad idem Schol.

E.

Ebrus fl. II, 157.

Eccritus Spartanus IV, 199.

Echecratides rex Theſſalorum I, 154.

Echetimides pater Tauri III, 176.

Echinades inſulae II, 168. vide Strab. l. 10.

Edoni I, 140. II, 162, & *Schol. ad lib.* II, *p.* 162, *l.* 12. III, 151 ſq. 163. Edones, non Edoni. vid. Annot. ad Schol. pag. 245.

Eetionea V, 141. 146.

Egeſta urbs Elymorum IV, 5. vide Cluverii Sic. p. 255 &c. Egeſtaei bellum cum Selinuntiis gerunt IV, 12 ſq. Athenienſium opem petunt, *ib.* eorum in Athenienſes fraus IV, 74.

Eion I, 137, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 137, *l.* 8. III, 75. 152. 157 ſqq. vide Herod. l. 7. a Medis occupata I, 137. Mendaeorum colonia III, 9.

Elaeatis agri Theſprotici pars I, 67, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 67, *l.* 10.

Elaeus V, 165. 172. vide Palmerii Graec. ant. p. 225, 475.

Elaphebolion menſis III, 175. 236.

Eleus inſula V, 40.

Eleuſin Atticae op. I, 158. vide Strab. l. 8, & Pauſan. in Atticis. Eleuſinii contra Erechtheum bellum gerunt II, 28. Eleuſinium templum II, 31. Eleuſiniis Deabus conſecratus ager inter Megara & Atticam, *Schol. ad lib.* I, *p.* 197, *l.* 10.

Elis II, 43, & *Schol. ad lib.* II, *p.* 43, *l.* 2. II, 101. vide Strab. l. 8, & Pauſan. in fine Eliacorum. Elei victi ab Athen. II,

43. ſocietatem faciunt cum Corinthiis & Argivis III, 252. agrum Lepreatarum vaſtant III, 253. de eo contendunt cum Laced. III, 252. foedus ineunt cum Athen. &c. III, 279 ſqq.

Ellomenum II, 307.

Elymi IV, 6. vide Cluverii Sicil. p. 34.

Embatus Erythraeae II, 210. *Schol. ad lib.* III, *p.* 210, *l.* 12.

Empedias Laced. III, 236.

Endius ephorus Spart. Alcibiadis fil. V, 13. hoſpes Alcib. *ib.* ad Athen. legatus III, 275. eius cum Agide ſimultas V, 20 ſq.

Enipeus fl. III, 117. vide Herod. l. 7, Strab. l. 8.

Enneacrunos fons II, 29.

Entimus Cret. Gelae conditor IV, 9.

Eordia regio II, 162. Eordi, *ibid.* Vide Strab. l. 7.

Epheſia ſolemnia II, 321.

Ephori Laced. I, 183. eorum poteſtas, *ibid.* & I, 122.

Ephyra urbs Theſprotidis I, 67, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 67, *l.* 10. Ephyra altera, *Schol. ibid.* vide Palmerii Gr. ant. p. 284, 432.

Epicles pater Proteae I, 66. II, 40. V, 172.

Epicurus pater Pachetis II, 195 ſq.

Epicydidas Laced. III, 224.

Epidamnus ubi ſita I, 37. vide Palmerii Gr. ant. p. 118 &c. a quibus condita, *ib.* Epidamnii ſeditione laborant, *ib.* a finitimis vexantur, *ibid.* Corcyraeorum auxilia implorant, ſed non impetrant I, 38 &c. ex oraculo urbem Corinthiis dedunt I, 39. eorum exſules orant Corinthios ut ſe in patriam reducant I, 41. obſidentur a Corcyraeis, *ib.* ad deditionem redacti I, 45.

Epidaurus Pelop. urbs II, 84. vide Strab. l. 8. Epidaurus Limera III, 82, & *Schol. ad lib.* IV, *p.* 82, *l.* 10. IV, 169. 212, & *Schol. ad lib.* VII, *p.* 212, *l.* 3. vide Pauſan. in Laconicis. Epidaurum Alcib. & Argivi occupare conantur III, 291. 294. in eius agrum irrumpunt Argivi III, 292. invaditur ab Eleis & Athen. III, 323. Epidaurii Corinthiis naves praebent contra Corcyraeos I, 42. Epidaurii & Corinthii vincunt Athenienſes I, 145.

Epidemiourgi, quales magiſtratus I, 79 ſq. & *Schol. ad lib.* I, *p.* 79, *l.* 15.

Epipolae IV, 117. ubi ſitae & unde appellatae IV, 153 ſqq. vide Cluverii Sic. p. 142 &c. obſeſſae ab Athen. IV, 242 ſqq.

Epirotica gens II, 319.

Epiſtola Pauſaniae ad Xerxem I, 180. Xerxis ad Pauſan. I, 181. Themiſtoclis ad Artaxerxem I, 193. regis Perſarum ad Laced. III, 75. Niciae ad Athen. IV, 187.

Epitadas Molobri fil. III, 13. 50. defunctus III, 59.

Epitelidas Hegeſandri fil. III, 199.

Erae urbs V, 29. vide Strab. l. 13. deficit ab Athen. *ibid.*
Eraſinides Corinth. IV, 184.
Eraſiſtratus pater Phaeacis III, 209.
Eratoclides pater Phalii I, 37.
Erechtheus rex Athen. II, 28.
Ereſus vel *Ereſſus* urbs Lesbi II, 195. vide Strab. l. 13. ab Athen. deficit, *ibid.* reducta a Pachete II, 217. iterum deficit V, 34. 161.
Eretrienſes cum Chalcidenſibus bellum gerunt I, 26. ſubditi & tributarii Athen. IV, 267. Eretrienſium urbs &c. V, 153.
Erineum Doricum I, 148, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 148, *l.* 8. vide Strab. l. 9. Erineum Achaïcum IV, 226. v. Pauſan. in Achaïcis.
Erineus fl. IV, 229. 313. 316. vide Cluverii Sic. p. 183.
Erinnyes I, 176.
Eriphyle uxor Amphiarai & mater Amphilochi & Alcmaeonis, *Schol. ad lib.* II, *p.* 104, *l.* 14, & *p.* 169, *l.* 8.
Erythrae Boeotiae II, 205, & *Schol. ad lib.* III, *p.* 205, *l.* 6.
Erythraea Ioniae II, 214. vide Herod. l. 1, & Strab. l. 13. Erythraei deficiunt ab Athen. V, 23.
Eryx urbs Siciliae IV, 5. 75. vide Cluverii Sic. p. 238.
Eryxidaïdas III, 176.
Eteonicus Laced. V, 34.
Eualas Spartanus V, 32.
Euarchus tyrannus Aſtaci II, 48. ab Athenienſibus eiectus, *ib.* a Corinthiis reſtitutus II, 50. Euarchus alter IV, 7.
Euboea ab Athen. deficit I, 157. ab iiſdem tota ſubacta I, 158. iterum deficit V, 9. 154.
Eubulus V, 34.
Eucles dux Athen. III, 155. Eucles dux Syrac. IV, 166.
Euclides, unus e conditoribus Himerae IV, 10.
Eucrates pater Diodoti II, 230.
Euctemon V, 46.
Euenus fl. II, 131. vide Strab. l. 10.
Eueſperitae IV, 257.
Euetion dux Athen. IV, 187.
Eumachus Chryſidis fil. II, 51.
Eumenidum arae I, 176.
Eumolpidae V, 82. *Schol. ad lib.* II, *p.* 28, *l.* 4.
Eumolpus cum Erechtheo bellum gerit II, 28.
Eupaeidas pater Amphiae III, 177.
Euphamidas Ariſtonymi fil. II, 50. III, 176.
Euphemus Athenienſium legatus IV, 118. orationem habet ad Camarinenſes IV, 127.

Euphiletus pater Charoeadae II, 296.

Eupolium urbs Locr. II, 311. vide Palmerii Gr. ant. p. 540. a Pelop. capitur II, 317.

Eupolpidas Daimachi fil. II, 197.

Euripides pater Xenophontis II, 108. 122.

Euripus Euboeae IV, 217. 219.

Europus oppugnatur II, 164.

Eurotas fluv. *Schol. ad lib.* II, *p.* 58, *l.* 13.

Eurybatus I, 68.

Euryelus vel *Euryalus* IV, 154. 243. vide Cluverii Sic. p. 144 &c.

Eurylochus Spartanus II, 316 ſq. Locros ſubigit II, 318. defunctus II, 329.

Eurymachus Leontiadae fil. II, 5. a Plataeenſibus interficitur II, 12.

Eurymedon fl. I, 139. vide Strab. l. 14.

Eurymedon Theuclis fil. II, 285. Corcyraeis auxilio mittitur, *ibid.* dux Athen. II, 303. in Siciliam mittitur III, 5. 70. bellum infert Corcyraeis III, 70. ob reditum ex Sicilia pecunia mulctatur III, 95. iterum in Siciliam mittitur IV, 194. Syracuſas venit IV, 239 ſq. diſcedere cupit IV, 256. cadit in proelio IV, 260.

Euryſtheus rex Mycenarum ab Heraclidis caeſus I, 15.

Eurytanes II, 309. vide Palmerii Gr. ant. p. 436.

Eurytimus pater Archetimi I, 45.

Euſtrophus Laced. III, 269.

Euthycles pater Xenoclidis I, 67. II, 339.

Euthydemus Athen. III, 237. 242. bello Syrac. dux creatur IV, 194. ultimo proelio cum Syrac. infeliciter pugnat IV, 288.

Euxinus pontus II, 157.

Execeſtus pater Sicani IV, 115.

Exequiae bello caeſis ab Athen. factae II, 51 ſq.

Exercitus Athen. quiſnam maximus II, 49. quiſnam Graecorum pulcherrimus III, 301. Lacedaemon. qualis III, 310 ſq.

Expeditio Troiana qualis & quanta I, 14 ſqq. expeditiones ſuperiorum ſeculorum quales I, 16. 25. reliquas vide in nominibus eorum, a quibus factae ſunt.

F.

Fabulam ſemel tantum refert Thucyd. *Schol. ad lib.* II, *p.* 46, *l.* 5. fabula Alcmaeonis II, 169.

Fames in obſidione Potidaeae II, 107.

Ferrum geſtandi mos barbaricus quando deſierit I, 11.

Feſtus dies maximus Iovis Milichii I, 175. feſtorum dierum

nimis ſuperſtitioſa obſervatio quot clades Lacedaemoniis attule-rit III, 8. 331. feſtum diem Athenienſes quid eſſe ducerent I, 99. feſtum Apollinis Maloëntis II, 176.

Flammarum eructatio ex Aetna quoties tempore Thucydidis contigerit II, 341.

Foedus quinquennale inter Pelopon. & Athen. I, 155. tricennale inter eoſdem I, 158. quamdiu duraverit II, 4. aperte ruptum II, 13. inter Acarnanes & Amphilochos II, 338. inter Athen. & Laced. III, 232. eius formula, *ibid.* & ſqq. quando ruptum III, 244. aliud inter eoſdem III, 239. eius formula III, 240 ſq. inter Athen. & Argivos Eleoſque &c. III, 278 ſq. eius formula III, 279 ſqq. inter Argivos & Laced. III, 324. eius formula III, 325 ſq. aliud inter eoſdem III, 327. eius formula, *ib.* inter Eleos & Corinthios atque Argivos III, 252. inter Laced. & Tiſſaphern. &c. V, 27. eius formula V, 28. aliud inter eoſdem V, 54. eius formula V, 54 ſq. & rurſus aliud V, 89. eius formula, *ibid.* ſq. foedera iureiurando caeſis hoſtiis confirmata III, 283. columnis lapideis inciſa III, 284. 294.

Fons Ἐννεάκρουνος, antea *Callirhoë* dictus II, 29.

Fontes, locus in Amphilochia II, 324. 326.

Foſſa regis Perſarum III, 162.

Fretum Siculum III, 36.

Funebris oratio Periclis II, 53.

G.

Galepſus ſive *Gapſelus*, Thaſiorum colonia III, 158. 212. ad Braſidam deficit III, 158. a Cleone expugnata III, 212.

Gauletes V, 129.

Gela fl. IV, 9. vide Cluverii Sic. p. 197. Gela urbs, quando & a quibus condita, *ibid.*

Gelo rex Syrac. IV, 8, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 24, *l.* 11.

Geloi Acragantem condunt IV, 9. vide Cluverii Sic. p. 202. Syrac. opem ferunt contra Athen. IV, 224. ubi habitent IV, 271.

Geraſtius menſis Laced. III, 176.

Geraeſtus II, 177, & *Schol. ad lib.* III, *p.* 177, *l.* 1. vide Strab. l. 10.

Geranea I, 146, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 146, *l.* 5. v. Pauſan. in Atticis. mons in agro Megar. III, 104. tranſitu difficilis &c. I, 150.

Getae Scythis finitimi, cultu ſimiles &c. II, 156.

Gigonus I, 85, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 85, *l.* 12. v. Herod. l. 7.

Glauce in agro Mycaleſio V, 120.

Glaucon Leagri filius I, 74. Leagri Glauconis fil. meminit Herodot. l. 9, c. 74.

Goaxis liberi Pittacum interficiunt III, 158.

Gongylus Eretrienſis I, 179. Gongylus dux Corinth. IV, 175. vide Plutarchi Niciam.

Gortynia urbs II, 164.

Gortys urbs Cretae, *Schol. ad lib.* II, *p.* 136, *l.* 9. vide Meurſii Cretam.

Graaei II, 157.

Graecia inſtabiliter olim habitata I, 4. qualis ante bellum Troianum I, 6. & poſt bellum Troi. I, 20. unde & quando Hellas nominari coepta I, 7. colonias emittit I, 21. a Tyrannis impedita ne illuſtre aliquod facinus ederet I, 27. quanta mala ex bello & ſeditionibus paſſa ſit II, 287 ſqq. Graeciae urbes ubi olim conditae I, 12. Graeci priſci quo vitae genere & cultu uſi ſint I, 9. 10 ſq. quomodo ad Troianam expeditionem profecti ſint I, 14 ſq. ad Troiam appulſi quid geſſerint I, 19. rei navali operam dare coeperunt I, 22. latrocinia ſuſtulerunt I, 23. quomodo bellum olim geſſerint I, 25 ſq. quando partim ad Athenienſes partim ad Laced. diviſi tranſierint I, 29. Graecorum duces exſtiterunt Lacedaemonii in bello Medico I, 28 ſq. Athenienſes autem poſt Pauſaniae iniurias I, 134.

Greſtonia II, 163 ſq. vide Herodot. l. 7.

Gylippus Cleandridae fil. praefectus Syracuſanis a Laced. miſſus IV, 149. Syracuſas venit IV, 173 ſqq. vincitur ab Athen. IV, 182. eoſdem poſtea vincit IV, 183 ſq. Plemmyrium capit IV, 204. nova Syrac. auxilia adducit IV, 256. pugnat cum Athen. eoſque vincit IV, 286 ſqq. eorum fugam impedire ſtatuit IV, 299 ſq. Niciam capit IV, 319. naves ex Sicilia domum reducit V, 22.

Gymnopaediae Laced. III, 331.

Gyrtonii Theſſaliae II, 39.

H.

Halex fl. II, 315.

Haliae I, 145. vide Strab. l. 8, & Pauſan. in Corinthiacis. Halienſis ager II, 84.

Haliartii III, 138. vide Strab. l. 9, & Pauſan. in Boeoticis.

Halicarnaſſus V, 63. vide Herod. l. 1, Strab. l. 14.

Halys fl. I, 26. vide Herod. l. 1 & 7.

Hamaxitus V, 164. vide Strab. l. 13.

Harmatus V, 164.

Harmodius adamatus ab Ariſtogitone IV, 84 ſq. ſollicitatus ab Hipparcho IV, 85. ab eodem contumelia affectus IV, 89. Hipparchum perimit I, 31, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 31, *l.* 11. IV, 84 ſqq.

Harmoſtes Laced. V, 10. vid. Meurſii Miſc. Lacon. l. 2, c. 4.

Harpagium V, 171. vide Strab. l. 13.
Hegeſander pater Epitelidae III, 199. Theſpienſis IV, 200.
Hegeſandrides Hegeſandri fil. V, 143. 151.
Hegeſippidas Laced. III, 290.
Helena I, 14.
Helimiotae pop. Maced. II, 161.
Helixus Megarenſis V, 123.
Hellanicus Hiſtoricus I, 137.
Hellas qualis ante bellum Troi. I, 6. Helladis nomen olim univerſae Graeciae non erat commune, *ib.* unde deductum I, 7.
Hellen Deucalionis fil. I, 7. in Phthiotide imperat, *ibid.* Hellenes, qui circum Pharſale habitant, qui & Achaei, *Schol. ad lib.* IV, *p.* 116, *l.* 10.
Hellenotamiae, quaeſtores Graeciae I, 136, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 136, *l.* 3.
Helleſpontus I, 125. V, 94.
Helorina via IV, 112. 312. vide Cluverii Sic. p. 183, 186.
Helos urbs III, 80. *Schol. ad lib.* I, *p.* 140, *l.* 14. vide Meurſii Miſc. Lacon. l. 4, c. 6.
Helotes unde dicti, *Schol. ad lib.* I, *p.* 140, *l.* 14. a Laced. deficientes Ithomen ſeceſſerunt I, 141. cur Meſſenii vocati, *ib.* iis bellum intulerunt Laced. *ib.* timentur a Laced. III, 120. eorum 2000 clam ſuſtulerunt, *ib.* ſub Braſida militantes libertate donantur III, 258. quam iis polliciti ſunt Laced. III, 41.
Heraclea in agro Trachinio II, 304. III, 116. 289. condita a Laced. II, 304. 306. vide Strab. l. 9. in Boeotorum fidem recepta III, 289 ſq. Heracleotae a Melienſibus &c. proelio ſuperati III, 289.
Heraclidae Euryſtheum interficiunt I, 15. Peloponneſum tenent I, 21. oraculum conſulunt, *Schol. ad lib.* I, *p* 21, *l.* 6.
Heraclides Lyſimachi fil. dux Syrac. IV, 115. 166.
Heraeenſes III, 311. vide Polyb. l. 4, & Pauſan. in Arcad.
Herculis liberi. vide *Heraclidae* Herculis ſacra apud Syracuſanos IV, 297. eius templum in agro Mantinico III, 307.
Hermae Athenienſium quales IV, 44, & *Schol. ad lib.* VI, *p.* 44, *l.* 9. praeciſae IV, 44. de iis inquiſitio facta IV, 83 ſq.
Hermaeondas Thebanus II, 179.
Hermione, Schol. ad lib. I, p. 179, l. 1. vide Strab. l. 8, & Pauſan. in Corinth. Hermionis triremis I, 179. Hermionenſis ager II, 84.
Hermocopidae, Schol. ad lib. VI, p. 44, l. 12.
Hermocrates Hermonis fil. pacem Sicilienſibus ſuadet III, 85 ſqq. Syracuſanos hortatur ad ſe praeparandos contra infe-

ſtum Atticae claſſis adventum IV, 53 ſq. vir prudens & fortis IV, 113. Syracuſ. poſt cladem acceptam conſolatur & confirmat, *ibid.* imperator factus a Syrac. IV, 115. ad Camarinenſes orationem habet IV, 118 ſqq. quo commento uſus ſit ad decipiendos hoſtes IV, 298. in exſilium a Syrac. mittitur V, 130.

Hermon pater Hermocratis III, 85. IV, 53. Hermon circitorum praefectus V, 146.

Herodotus a Thucydide notatus, *Schol. ad lib.* I, *p.* 32, *l.* 9, & *p.* 34, *l.* 6 & 10.

Heſiodus in Iovis Nemeaei templo creditur obiiſſe II, 311.

Heſſii II, 317.

Heſtiaea, Schol. ad lib. I, p. 158, l. 8. vide Strab. l. 9. Heſtiaeenſes ſede pulſi ab Athenienſibus I, 158. Athenienſium coloni in Euboea IV, 266.

Heſtiodorus Ariſtoclidae fil. II, 108.

Hetruſci iuvant Athen. IV, 138. 165. vincunt Syrac. IV, 261.

Hiera inſula, Vulcani officina II, 299. vide Cluverii Sic. p. 396 &c. Hierenſes II, 304.

Hieramenes V, 89.

Hieron, Schol. ad lib. I, p. 24, l. 11.

Hierophon Antimneſti fil. II, 324.

Himera IV, 10. 99. a quibus condita IV, 10. vide Cluverii Sic. p. 280, 281.

Hippagogae naves III, 64. vide Schefferum de militia nav. l. 4, c. 1. quando primum factae ab Athenienſibus II, 83.

Hippagretes Laced. III, 59. vide Meurſii Miſc. Lac. l. 2, c. 4.

Hipparchus Hippiae & Theſſali frater, Piſiſtrati fil. I, 31, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 31, *l.* 6. ſollicitat Harmodium IV, 85. & contumelia irritat IV, 88 ſq. ab eodem interficitur I, 31. IV, 90.

Hippias pater Piſiſtrati IV, 86. alter Piſiſtrati fil. natu max. I, 31. IV, 85. Hipparchi & Theſſali fr. IV, 87. principatum obtinet IV, 85. 88. quomodo ſe geſſerit in tyrannide IV, 92 ſq. imperio ſpoliatus ad Aeantidem eſt profectus &c. IV, 93. Hippias Arcadum dux a Pachete fraude interemtus II, 217.

Hippocles Lampſacenus tyrannus IV, 92. Menippi fil. V, 22.

Hippocrates Ariphronis fil. Athenienſium dux III, 96. quas res geſſerit circa Megara III, 97 ſq. Delium communit III, 132. Megara tentat III, 96 ſqq. Megarenſium longos muros capit III, 99. Niſaeam occupat III, 102. pugnaturus cum Boeotis milites adhortatur III, 140. in proelio caeſus III, 150. Hippocrates Gelae tyrannus IV, 11. Hippocrates Spartanus V, 52. 160.

Hippodromus Byzantii, *Schol. ad lib.* I, *p.* 184, *l.* 12.

Hippolochidas III, 116.

Hipponicus Calliae fil. II, 303.
Hipponoidas Laced. III, 317.
Hippotoxotae II, 26. 156.
Hiſtiaeus, Schol. ad lib. I, p. 194, l. 12. vide Herodotum.
Hiſtoria Thucydidis qualis I, 32 ſq. Attica Hellanici I, 137.
Homerus I, 7. 16. 18. eius verſus citantur II, 322 ſq.
Hyacinthia Laced. III, 241.
Hyaei II, 317. vide Palmerii Graec. ant. p. 544.
Hybla urbs IV, 100. v. Cluverii Sic. p. 333. Hyblaei IV, 151.
Hyblon rex Siculus IV, 8.
Hyccara oppidum Sicanicum IV, 99. vide Cluverii Sic. p. 272. eſt & piſcis nomen apud Athenaeum.
Hylias fl. IV, 229.
Hyllaicus portus II, 277. 286.
Hyperbolus, civis Athen. a quibus interemtus V, 111.
Hyperochidas IV, 87.
Hyſiae II, 205, & *Schol. ad lib.* III, *p.* 205, *l.* 6. III, 333. vide Herodot. l. 9, & Pauſan. in Corinthiacis.
Hyſtaſpes pater Piſſuthnae I, 159.

I.

Iapygia prom. IV, 48. 72. 225. Iapyges, *ibid.* & *Schol. ad lib.* VII, *p.* 225, *l.* 3.
Iaſus Ioniae op. V, 44. 45. vide Strab. l. 14, & Polyb. l. 16. Iaſicus ſinus V, 41.
Iberia, Schol. ad lib. I, p. 21, l. 1. IV, 4. Iberi, *ibid.* bellicoſiſſimi IV, 143.
Icarus II, 210. V, 161. vide Strab. l. 10 & 14.
Ichthys prom. II, 43. vide Strab. l. 13.
Ida III, 77. V, 173. vide Herodot. l. 1, 7, Strab. l. 12.
Idacus V, 167.
Idomene Macedoniae a Thracibus capta II, 164. Idomene Amphilochiae II, 333.
Iege, Siculorum munitio IV, 176.
Ielyſus urbs Rhodi V, 66.
Ignis ex Aetna erumpit II, 341. vide Ariſtot. de mundo c. 4 & 6. ignibus ſignum dari ſolitum II, 153. 202. 285.
Illyrii I, 41. III, 184.
Imbrii II, 179. III, 46.
Imera. vide *Himera.*
Imeraeum iuxta Amphipolin IV, 187.
Inarus Pſammetichi fil. Afrorum rex I, 144. Aegyptum ad defectionem a Perſis concitat, *ibid.* in crucem actus I, 153.

Incendium magnum Plataeae II, 119 ſq.

Induciae annuae inter Athen. & Laced. III, 24. earum formula, *ibid.* & ſqq. inter eoſdem III, 171. earum formula III, 172 ſqq. induciae decemdiales inter Athen. & Boeot. III, 245. 255. inter Chalcid. & Athen. IV, 15. 19. vide etiam *Foedus.*

Ineſſa. vide *Neſſa.* Ineſſaei IV, 151.

Inquiſitio Athenienſium de ſacris violatis IV, 83 ſq.

Inſcriptio Pauſaniae in tripode Delphico I, 185.

Inſulae continenti adiunctae II, 168.

Inundatio circa Euboeam &c. II, 300.

Iolaus I, 86.

Iolcius Athen. III, 237.

Iones Athenienſium coloni & conſanguinei I, 6. 21. 134. II, 29. 297. III, 88. magnam claſſem Cyri temporibus ſibi compararunt I, 23. maris imperium obtinent, *ib.* a Cyro ſubacti I, 26. a Perſis ad Athenienſes deficiunt I, 133. perpetui Dorienſium hoſtes IV, 127. Ionum in Delo conventus II, 321. Ionius ſinus I, 37. vide Palmerii Gr. ant. p. 99.

Iovis templum. vide *Iuppiter.*

Ipnenſes II, 317.

Irruptio Laced. in Atticam. vide *Lacedaemonii.*

Iſarchidas Iſarchi fil. I, 45.

Iſchagoras Laced. III, 198. 236. 238.

Iſocrates dux Corinth. II, 132.

Iſolochus pater Pythodori II, 339.

Iſter fl. II, 156.

Iſthmia, ſive Iſthmici ludi V, 17. Iſthmica foedera, *ib.* & 16.

Iſthmionicus Athen. III, 236.

Iſthmus Pallenes I, 79. Iſthmus Leucadius II, 285. III, 10.

Iſtone mons II, 296. III, 70.

Italia unde dicta IV, 5. eius pleraque oppida a Pelop. condita I, 21.

Italus Arcadum rex IV, 5.

Itamanes II, 215. res ab eo geſtae, *ibid.* & in ſqq.

Ithome I, 141, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 141, *l.* 5. a Lacedaemoniis obſidetur I, 141 ſq. deditur Laced. I, 143.

Ithomita Iuppiter. vide *Iuppiter.*

Itonenſes III, 211.

Itylus, Schol. ad lib. II, p. 46, l. 10.

Itys II, 46.

Iunonis templum I, 38. II, 204. 272. 284. 286. III, 199. 323.

Iuppiter Ithomita I, 143. Iuppiter Milichius I, 175. eiuſque feſtum, *ibid.* Iuppiter Liberator II, 109. Iuppiter Nemeaeus,

eiuſque templum II, 311. Iuppiter Olympius III, 253. 287. eius templum II, 29. 190. Iovis (neſcio cuius) templ. V, 29.

Iuriſiurandi formula inter Lacedaem. & Athen. III, 235. alia iuriſiurandi formula III, 283.

L.

Labdalum IV, 155 ſq. vide Cluverii Sic. p. 147 &c.

Lacedaemon qualis urbs I, 16 ſq. a Dorienſibus condita I, 28. ſeditionibus diuturnis conflictata, bonis legibus uſa, tyrannidis ſemper immunis, *ibid.* ſervis abundat V, 59. Lacedaemonii duas Peloponneſi partes colunt, & totius ditionem tenent I, 17. Laced. qualis cultus & veſtitus I, 11. primi corpora nudarunt & unxerunt certaturi, *ibid.* pleroſque tyrannos ex Graecia ſuſtulerunt I, 27. Graecorum duces electi I, 28. eandem reip. formam ſervarunt, *ib.* ab Athenienſibus diſſociati bellum cum iis gerere coeperunt I, 29. quomodo ſociis imperarint I, 30. quaenam eos impulerint ad bellum ſuſcipiendum contra Athen. I, 36 ſq. 79. 91. 124. 130. bellum illaturi conventus ſociorum indicunt I, 92. poſt conciones utrinque habitas ſententiam ferunt, Athenienſes iniuſte agere, decernuntque foedera eſſe rupta I, 113. 122 ſq. 164. voce non calculis ſuffragia dant I, 122. in ſuffragiis ferendis quot calculis utantur reges Laced. I, 32, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 32, *l.* 1 & 2. bellum gerendum eſſe decernunt I, 124. per legatos poſtulant, ne Athenienſes muros reficerent I, 126. a Themiſtocle illuduntur, *ib.* & in ſqq. Pauſaniam ad cauſam dicendam arceſſunt I, 134. 178 &c. Themiſtoclem accuſant I, 190. in Atticam irrupturi terrae motu impediuntur I, 140. contra Helotas, qui erant Ithomae, bellum gerunt I, 141 & in ſqq. palam diſſentiunt ab Athen. I, 142. mari pugnant cum Athen. & vincuntur I, 145. ſuppetias ferunt Dorienſibus, eorum metropoli I, 148. ſuperant Athen. ad Tanagram I, 150. foedera quinquennalia ineunt cum Athen. I, 155. bellum ſacrum ſuſcipiunt, & templum Apollinis Delphis tradunt I, 156. irrumpunt in Atticam I, 158. cum Athen. tricennalia foedera percutiunt, *ibid.* ad bellum tardi I, 163. de bello Athen. inferendo oraculum conſulunt I, 164. ſocios iterum convocant, & cum iis deliberant de bello, *ibid.* tandemque bellum decernunt I, 173. legatis ab Athen. miſſis imperarunt, ut ſcelus Cylonium expiarent I, 174 &c. iis viciſſim imperant Athen. ut piaculum ad Taenarum admiſſum ex urbe pellerent I, 178. per legatos poſtulant ab Athen. ut Potidaeae obſidione recederent &c. & ut decretum de Megarenſibus reſcinderent I, 197. hiſce reſpondent Athen. I, 209. eorum ad bellum apparatus II, 13 ſq. & ſocii II, 16 ſq. Atticam inva-

dunt II, 32. Oenoën fruſtra oppugnant II, 33 ſq. Atticam depopulantur II, 35. 40. domum revertunt II, 41. Aeginetis pulſis eiectiſque Thyream incolendam dederunt II, 44. iterum in Atticam irrumpunt II, 70. bellum inferunt Zacyntho II, 101. eorum legati ab Athen. intercepti II, 102 ſq. copias ducunt verſus Plataeam II, 109. eamque oppugnant II, 115 ſq. & obſidione cingunt II, 119. Acarnaniam invadunt II, 124 ſqq. pugnant cum Athen. II, 131. & ſuperantur II, 134. iterum ſe parant certamini II, 135 ſq. duces eorum milites adhortantur II, 138 ſqq. proelium committunt vario Marte II, 146 ſq. Pyraeeum nequidquam tentant II, 152. in Atticam irrumpunt II, 173. Mitylenaeis ſuccurrere volunt II, 191. claſſem in Lesbum mittere ſtatuunt II, 193. in Atticam irrumpunt II, 207. eorum claſſis in Aſiam traiicit II, 210. in Pelop. ſe recipit II, 214. eamque proſequuntur Athen. II, 215. Plataeam deditione accipiunt II, 246. eorum de civibus & urbe Plataeenſium iudicium II, 271 ſq. in Corcyram claſſem mittere ſtatuunt II, 274. Corcyraeos vincunt II, 283. metu Athen. ab Corcyra fugiunt II, 285. Atticam invaſuri terrae motibus abſterrentur II, 300. Heracleam coloniam deducunt II, 304. cum Ambraciotis expeditionem ſuſcipiunt contra Amphil. II, 324. poſt cladem ab Acarn. acceptam Ambraciotas deſerunt II, 330 ſq. in Att. irrumpunt III, 4. poſt Pylum captam domum redeunt III, 9. ad Pylum exercitum admovent III, 10 ſq. Sphacteriae praeſidium imponunt III, 12. Pylum terra marique oppugnant III, 17 ſq. ſuperantur ab Athen. III, 22 ſq. inducias faciunt cum Athen. III, 24. legatos mittunt Athenas III, 26. eorum ad Athen. oratio, *ibid.* ſqq. re infecta & pace non impetrata redeunt III, 33. in Sphacteria obſidentur III, 40. eoſque aggrediuntur Athen. III, 50 ſqq. deditionem faciunt III, 60. captivi Athenas deferuntur &c. III, 62 ſq. epiſtola miſſa ad Laced. a rege Perſarum, intercepta ab Athen. III, 75. conſternantur poſt clades acceptas III, 80 ſq. Helotas ablegandi cauſas quaerunt III, 120. Amphipolin capiunt III, 157. inducias annuas faciunt cum Athen. III, 171 ſqq. ad pacem inclinant III, 226. foedera ineunt cum Athen. III, 232 ſqq. 240 ſq. accuſant Corinthios III, 250 ſq. in Arcadiam expeditionem ſuſcipiunt III, 257. Helotas ſub Braſidae ductu pugnantes libertate donant III, 258. ſuſpecti ſunt ab Athen. III, 259. cum Boeotis ſocietatem inſtituunt III, 268. Panactum Athen. reddunt III, 271. aditu ad Iovis Ol. templum ab Eleis prohibiti III, 285. Epidauriis ſuccurrunt III, 294. contra Argivos arma movent III, 297. Agidi ſuccenſent III, 305. 308. Tegeatis opem ferunt III, 306. in agrum Mantinicum irrumpunt III, 307. aciem inſtruunt

contra Argivos III, 310. exercitus ordo III, 311 ſq. ad tibicinum cantum incedunt ad proelium III, 315. Argivos ad Mantineam vincunt III, 320. atque hac victoria infamiae notam, ob cladem in Sphacteria acceptam ſibi ab univerſis Graecis inuſtam, delent III, 322. iis pacem dant III, 325. & foedera ineunt III, 327. oligarchiam Argis inſtituunt III, 330. muros Argivorum diruunt III, 333. Hyſias capiunt, *ibid.* agrum Argivum depopulantur IV, 14. ſuppetias Syracuſ. ferre decernunt IV, 149. Syracuſas veniunt IV, 176. vario Marte pugnant cum Athen. IV, 182 ſqq. bellum contra Athen. inſtruunt IV, 196. Atticam ingreſſi Deceleam communiunt IV, 198 ſq. navalia in Siciliam auxilia mittunt, *ibid.* Syracuſas adveniunt IV, 202. Chios adiuvant V, 12 ſq. in Chium proficiſcentes fugantur ab Athen. V, 18. foedus faciunt cum rege Perſarum V, 28. 54. 89. ab Athen. obſeſſi erumpunt V, 30. Iaſum capiunt V, 44. novam claſſem in Aſiam mittunt V, 58 ſq. pugnant cum Athen. & vincunt V, 62 ſq. Rhodum occupant V, 65. partem claſſis ad Pharnabazum mittunt V, 122. cum Athen. pugnant, eoſque profligant V, 154. navali proelio decertant cum Athen. & ſuperantur V, 166 ſqq. 170. Lacedaemoniorum ingenium I, 96. 97 ſq. 118 ſq. V, 156. in re nautica tyrocinium II, 135. breviloquentia III, 26. *Schol. ad lib.* I, *p.* 119, *l.* 9, & *p.* 121, *l.* 5. *ad lib.* IV, *p.* 125, *l.* 1. Carnea III, 323. Gymnopaediae III, 331. eorum agrum ab Argivo diſterminat Thyrea III, 82. Lacedaemoniorum diſciplina ſevera, *Schol. ad lib.* I, *p.* 119, *l.* 8. eorum & Athenienſium diſciplina diverſa II, 56 ſqq. Ariſtocratia, *Schol. ad lib.* II, *p.* 56, *l.* 10. reges ab Hercule orti, *Schol. ad lib.* II, *p.* 56, *l.* 14. & *ad lib.* V, *p.* 230, *l.* 3. reges in exercitu ſummum imperium habent III, 310. Lacedaemonii peregrinos civitate pellebant II, 58. *Schol. ad lib.* I, *p.* 111, *l.* 9, & *ad lib.* II, *p.* 58, *l.* 8. concionibus habitis ſeorſim conſultabant, *Schol. ad lib.* I, *p.* 113, *l.* 2. concilia ſociorum plenilunio habebant, *Schol. ad lib.* I, *p.* 92, *l.* 11. cum duabus partibus ſociorum ad bella proficiſcebantur, tertia domi relicta, *Schol. ad lib.* II, *p.* 18, *l.* 9, *p.* 22, *l.* 10, & *ad lib.* III, *p.* 191, *l.* 11. hoſtes fuſos non longe perſequebantur III, 320. omnia in republ. occulta habebant III, 312. *Schol. ad lib.* V, *p.* 312, *l.* 12. Carneis a militia abſtinebant III, 292. 322 ſq. *Schol. ad lib.* V, *p.* 292, *l.* 5. item propter terrae motum I, 140. II, 300. III, 289. pueros recens natos clypeo, iuxta quem haſta poſita erat, imponebant, *Schol. ad lib.* II, *p.* 58, *l.* 13. διαμαστίγωσις puerorum, *Schol. ad lib.* II, *p.* 58, *l.* 13. balnea. vide *Balneum.*

Lacedaemonius Cimmonis fil. I, 66.

Laches Melanopi fil. dux claſſis in Siciliam miſſae II, 296. 340.

IV, 3. 12. 118. Mylis bellum infert II, 302. Locros acie vincit II, 320. eorum caſtellum capit II, 341.
Laches Athen. III, 237. 242.
Lacon Aeimneſti fil. II, 247.
Lada inſula Mileto adiacens V, 27. 35. vide Herodot. l. 6, & Pauſan. in Atticis.
Laeſpodias dux Athen. IV, 169. V, 134.
Laeſtrigones IV, 4. vide Cluverii Sic. p. 15.
Lamachus Xenophanis fil. unus e tribus ducibus Athen. expeditionis in Sicil. III, 111 ſq. IV, 16. claſſem amittit III, 112. eius de bello Siculo ſententia IV, 78. occumbit in proelio IV, 163. Lamachus Athen. III, 237. 242.
Lamis condit Trotilum IV, 8.
Lamphilus Laced. III, 236. 242.
Lampon Athen. *ibid.*
Lampſacus Themiſtocli datur ab Artaxerxe I, 196. vini feraciſſimum, *ibid.* ab Athen. deficit V, 94. a Strombichide recipitur, *ibid.* de eius ſitu vide Strab. l. 13.
Laodicea in Oreſtide ſita III, 200.
Laophon V, 11.
Laphilus. vide *Lamphilus.*
Lariſſa V, 164. vide Strab. l. 13. Lariſſaei II, 39.
Latmos inſula. in al. Codd. *Patmos* II, 215.
Latomiae Syracuſanorum IV, 321. vide *Lithotomiae.*
Latrocinia tam a Graecis, quam barbaris, olim exercebantur I, 9. 13. a Minoë e mari ſublata I, 8. & a Graecis poſtea I, 23.
Laurius mons II, 82. IV, 146. vide Pauſaniam in Atticis, & Meurſii de pop. Att. p. 69.
Leaei II, 156.
Leager pater Glaucomis I, 74.
Learchus Callimachi fil. II, 102 ſq.
Lebedus V, 29. vide Herodot. l. 1, Strab. l. 14. ad defectionem inducitur a Chiis, *ibid.*
Lectus V, 164. vide Strab. l. 14.
Lecythus III, 166 ſq. oppugnatur a Braſida, ac expugnatur III, 169 ſqq. Palladi dedicatur ab eodem III, 171.
Legati Laced. ad Perſarum regem ab Athen. capti & ſupplicio affecti II, 102 ſq. Corcyr. ab Athen. in cuſtodiam dati II, 277. undecim Laced. Aſtyocho adiuncti V, 57. legatum Archidami pacis cauſa miſſum in urbem non admittunt Athen. II, 21. legationes invicem inter Laced. & Athen. ante bellum miſſae I, 174.
Lelantius ager, *Schol. ad lib.* I, *p.* 26, *l.* 6.
Lemnus inſula III, 162. V, 165. Athen. ſubiecta I, 159. mor-

bo Attico afflicta II, 70. Lemnii II, 179. III, 46. 215. ſocii Athen. in expeditione Sicil. IV, 266. eadem cum Athen. lingua, iiſdemque inſtitutis utuntur, *ibid.*

Leocorium fanum I, 31, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 31, *l.* 12. IV, 90.

Leocrates Stroebi fil. I, 145.

Leogorus pater Andocidis I, 74.

Leon Laced. II, 305. Leon pater Paedariti V, 45. Leon dux Athen. V, 35. 85. Leon dux Spart. V, 93. Leon vicus IV, 154. vide Cluverii Sic. p. 147, 171.

Leonides pater Pliſtarchi I, 184, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 184, *l.* 7.

Leontiades pater Eurymachi II, 5.

Leontini a Chalcidenſibus conditi IV, 7. 124. vide Cluverii Sic. p. 126, 128. Leontini cum Syrac. bellum gerunt II, 297. quinam eorum ſocii, *ib.* ſeditione laborant III, 209. eorum potentiſſimi Syracuſas migrant &c. *ib.* Athenienſium cognati IV, 81. Chalcidenſes origine IV, 124.

Leos quidam filias ſuas immolat, *Schol. ad lib.* I, *p.* 31, *l.* 12.

Leotychides rex Laced. I, 124.

Lepas Acraeum IV, 308.

Lepreum III, 252 ſq. 258. 285. 287. vide Pauſan. Eliac. 2. Lepreatae bellum gerunt cum Arcadibus III, 253. eorum cum Eleis contentio, *ibid.* & in ſqq.

Lerus. al. *Derus* V, 41.

Lesbus ab Athen. ad Laced. deficit II, 174. ab Athen. recepta II, 244. V, 10. a Chiis tentata V, 32. Lesbiis ut imperarint Athen. I, 30. Lesbii in ſocietatem recepti a Laced. II, 191. quomodo mulctati ab Athen. II, 243 ſq. Lesbii & Boeoti conſanguinei. vide *Boeoti.*

Leucas Corinthiorum colonia I, 46. eius agrum populantur Corcyr. *ibid.* ubi ſita ſit urbs II, 48 & 308. eam infeſta claſſe petunt Athen. II, 308. Leucadii Corinthiis contra Corcyr. naves praebent I, 42. ſe adiungunt Ambraciotis II, 125. Leucadius Iſthmus II, 285. III, 10.

Leucimna Corcyrae prom. I, 47. 68. 74. II, 284. v. Strab. l. 7.

Leuconium V, 36.

Leucos Tichos, pars Memphidos I, 145.

Leuctra III, 291. vide Strab. l. 9.

Lex Odryſarum de muneribus accipiendis II, 159. leges malae & immotae utiliores bonis & mobilibus II, 221.

Liberi eorum, qui pro patria pugnantes ceciderunt, olim Athenis ad pubertatem uſque publicis ſumtibus alebantur II, 69.

Liburnides inſulae, *Schol. ad lib.* I, *p.* 21, *l.* 1.

Libya peſte afflicta II, 71. Libyes Aegypto finitimi I, 144.

Lichas Arceſilai fil. Lacedaemonius, in Olympiis victor III, 288. virgis caeſus ab Eleorum lictoribus, *ib.* Lacedaemoniorum legatus III, 239. V, 57. Argivorum hoſpes III, 324. Argos a Laced. miſſus, *ibid.* cum Tiſſapherne ob foedus contendit V, 64. 81. moritur V, 129. Mileſii eum a Laced. humari non permiſerunt in eo loco, ubi Lacedaemonii volebant, *ibid.*

Ligyes IV, 4.

Limera Epidaurus. vide *Epidaurus.*

Limnae II, 29. vide Meurſii Athen. Att. l. 3, c. 4. Limnaea pagus II, 126. 326.

Lindii, loci nomen in Sicilia IV, 9.

Lindus, urbs Rhodi V, 66.

Lini ſemen III, 42.

Lipara, una ex Aeoli inſulis II, 299, & *Schol. ad lib.* III, *p.* 299, *l.* 6. v. Cluverii Sic. p. 401. Liparaei Cnid. coloni II, 299.

Lithotomiae IV, 321. 324.

Locri Ozolae I, 10. Naupactum occuparunt I, 144. Athen. ſocii II, 310. Aetolis finitimi II, 311. Locri Opuntii, quorum pars Epicnemidii I, 250. II, 50. 300. Locri Epizephyrii IV, 173. Rheginos odio proſequuntur III, 4. 35. in agrum Rheg. irrumpunt, *ibid.* cum Athen. amicitiam iungunt III, 211. Athen. aqua & appulſu arcent IV, 72. Pelop. auxilia mittunt V, 143. Locrides tres, *Schol. ad lib.* III, *p.* 300, *l.* 13. vide Strab. l. 9.

Longi muri Athen. vide *Murus.*

Loryma V, 64. vide Strab. l. 14, & Livium l. 45.

Ludi Deliaci inſtituti II, 321. ludi in Dianae Epheſiae honorem, *ibid.*

Luna eclipſin patitur IV, 258.

Luſcinia Daulias appellata II, 46.

Luſtralia feſta II, 321.

Luſtratio Deli I, 13. II, 320.

Lycaeum III, 230. 291. vide Pauſan. in Arcadicis.

Lycia V, 62.

Lycomedes pater Archeſtrati I, 81. Cleomedis pater III, 335.

Lycophron Periandri filius, *Schol. ad lib.* I, *p.* 22, *l.* 12. vide Herodot. l. 3. Lycophron dux Corinth. III, 66 ſq. in fuga ab Athen. caeſus III, 67.

Lycurgus leges Laced. a Cretenſibus & Aegyptiis ſumſit, *Schol. ad lib.* II, *p.* 56, *l.* 9.

Lycus pater Thraſybuli V, 115.

Lyncus III, 123. 183. 193. 198. vide Strab. l. 7. Lynceſtae II, 161. III, 122. 184.

Lyſicles pater Abronychi I, 128. Lyſicles ab Athen. ad pe-

cuniam colligendam miſſus II, 196. a Caribus ac Anaeitis caeſus, *ibid.*

Lyſimachus pater Ariſtidis I, 128. pater Arianthidis III, 134. & Heraclidis IV, 115.

Lyſimelia palus IV, 261. vide Cluverii Sic. p. 173.

Lyſiſtratus Olynthius III, 164.

M.

Macarius Spartanus II, 316. in acie cadit II, 329.

Macedonia I, 82 &c. eius diviſio, *Schol. ad lib.* II, *p.* 161, *l.* 10. vide Palmerii Gr. ant. p. 79 & 80 &c. eius deſcriptio II, 161 ſqq. eius reges Argis oriundi II, 162.

Machaerophori Thraces II, 156. bellicoſiſſimi II, 162.

Machina Boeotorum in Delii oppugnatione III, 148. machinae variae a Plataeenſibus excogitatae II, 116.

Machon dux Corinth. II, 131.

Maeandrus campus II, 196. vide Herodot. l. 1 & 2.

Maedi II, 160. vide Polyb. l. 10.

Maenalia III, 306. vide Pauſan. in Arcadicis.

Magneſia Themiſtocli data ab Artaxerxe I, 196. Magneſiae duae, *Schol. ad lib.* I, *p.* 196, *l.* 3. vide Strab. l. 9 & 14.

Magnetes II, 165.

Malachia, Schol. ad lib. I, p. 21, l. 1.

Malea Lesbi prom. II, 178, & *Schol. ad lib.* III, *p.* 178, *l.* 10. II, 180. prom. Pelop. III, 79. vide Strab. l. 8, 13. Maliacus ſinus V, 7. vide Strab. l. 9. Malea V, 58.

Maloëntis Apollinis feſtum II, 176.

Malum malo ſanare, proverb. III, 308, & *Schol. ad lib.* V, *p.* 308, *l.* 4.

Mantinea III, 292. IV, 30. Mantinei ſive Mantinenſes II, 328. 329. cum Tegeatis acie pugnant III, 200 ſq. cum Argivis ſocietatem ineunt III, 248 ſq. Arcadiae partem ſubigunt, *ibid.* cum Laced. bellum gerunt III, 257. ad Laced. ſocietatem redeunt III, 330. mercede militant IV, 269.

Manus ferrea III, 37. IV, 277.

Marathonia pugna I, 28. II, 52. IV, 93.

Marathuſa V, 48.

Mare Graecum I, 8. olim vocabatur Caricum, *Schol. ad lib.* I, *p.* 8, *l.* 9. Aegaeum I, 137. Creticum III, 78. 348. Siculum III, 36. 78. IV, 24. Tyrrhenum III, 36. maris inundatio Euboeae magnam cladem affert II, 301. maritimi populi ditiores mediterraneis, *Schol. ad lib.* I, *p.* 12, *l.* 7.

Marea urbs I, 144.

Maſſarius. vide *Macarius*.

Maſſilia a Phocenſibus condita I, 24, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 24, *l.* 3.

Mecyberna III, 267. vide Herodot. l. 7, Plinium, l. 4, & Strab. Epit. l. 7. capta ab Olynthiis, *ibid.* Mecybernaei III, 234.

Medeon II, 326. v. Livium l. 36, & Palmerii Gr. ant. p. 676.

Medi pugnant cum Athen. vide *Marathonia pugna*. a Graecis victi ex Europa diſcedunt I, 124.

Megabates I, 180.

Megabazus Perſa I, 151. Megabazus Zopyri fil. I, 152.

Megacles pater Onaſimi III, 176.

Megara Siciliae urbs IV, 8. 150. Hyblaea dicta IV, 8. vide Cluverii Sic. p. 131.

Megara Graeciae I, 144. tentata ab Athen. III, 97 ſqq. conſervata a Braſida III, 104 ſqq. oligarchia ibi conſtituta quamdiu duraverit III, 111. Megaris ſive ager Megarenſis quotannis ab Athen. vaſtatur II, 49. III, 95. Megarenſes Corinthiis contra Corcyraeos opem ferunt I, 42. foro & portubus Atticis arcentur I, 93. ſe Athenienſibus iungunt I, 144. ab eis deficiunt I, 157. de urbe Athen. prodenda agunt &c. III, 96. & ex ea fugiunt, qui proditionem moliebantur III, 110. eorum exſules in urbem reducti III, 96. quomodo ſe gerant, *ib.* longos muros diruunt III, 162.

Melaei III, 211.

Melancrides Laced. V, 13. 14.

Melanopus pater Lachetis II, 296.

Melanthus Laced. V, 9. Meſſenius, *Schol. ad lib.* I, *p.* 6, *l.* 6.

Meleas Lacon II, 179.

Meleſander dux Athen. occiditur in Lycia II, 107.

Meleſias V, 134.

Meleſippus legatus Laced. I, 197. Diacriti fil. II, 21. ab Archidamo Athenas miſſus, *ibid.* re infecta redit II, 22.

Melienſes in tres partes diſtincti II, 304. pugnant cum Heracleotis III, 289. Melienſis ſive Meliacus ſinus II, 312. III, 148. vide Herodot. l. 4.

Meligunis inſ. quae deinde Lipara, *Schol. ad lib.* III, *p.* 299, *l.* 6.

Melitia Achaiae III, 116. vide Strabonem l. 9.

Melus inſula, una ex Cycladibus II, 17. III, 334. vide Strab. l. 10. Melii Lacedaemoniorum coloni III, 335. colloquia habent cum Athen. legatis III, 336 ſqq. claſſe infeſta ab Athenienſibus petuntur II, 303. vallo circumdantur III, 352. & expugnantur III, 354. deditione facta quomodo ab Athen. tractati, *ibid.* coloniam eo deducunt Athen. *ibid.*

Memoriam quidam ex morbo Attico amiſerunt II, 75.

Memphis I, 145, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 145, *l.* 3. ab Athen. capta &c. *ibid.*

Menander Athen. ad Syracuſas dux IV, 194. 243. ultimo proelio cum Syrac. infeliciter pugnat IV, 288.

Menas Laced. III, 236. 242.

Menda in Pallene ſita III, 181. vide Herodot. l. 7, & Strab. Epit. l. 7. Eretrienſium colonia, ab Athen. ad Laced. deficit III, 181. ab Athen. per vim capta ac direpta III, 196 ſq. Mendaei colonos Eïonem mittunt III, 10.

Mendeſium Nili cornu I, 153. vide Herod. l. 2, & Strab. l. 17.

Menecolus Camarinae conditor IV, 11.

Menecrates Amphidori fil. III, 176.

Menedatus. al. *Menedaeus* II, 316. 329.

Meneſtheus poſt excidium Troiae a Theſidis pulſus in Iberiam venit, *Schol. ad lib.* I, *p.* 21, *l.* 1.

Menon Pharſalius II, 39.

Mercuriales ſtatuae. vide *Hermae.*

Meriones, Schol. ad lib. I, p. 18, l. 12.

Meſſana, vel *Meſſena*, urbs Sicil. IV, 10. condita ab Anaxila; *ibid.* vide Cluverii Sic. p. 181 &c. quomodo ſita III, 3. IV, 77. Athenienſibus dedita II, 302. ab iis deficit III, 3. a Locrenſibus tenetur III, 211. ab Athen. fruſtra tentatur IV, 116. Meſſanii vel Meſſanenſes Naxiis bellum inferunt III, 37 ſqq. maximam cladem a Naxiis accipiunt III, 39.

Meſſapia gens IV, 225. Meſſapii II, 317.

Meſſene in agro Lacon. III, 63. vide Strab. l. 8, & Pauſan. in Meſſen. Meſſenii e Pelop. a Laced. pelluntur I, 141. 144. ab Athen. Naupacti locantur I, 144. Phiam capiunt II, 43. in Pylum reverſi agrum Laconicum infeſtant III, 63.

Metagenes III, 236. 242.

Metapontium IV, 225. Metapontini, *ibid.* & IV, 270.

Methone in agro Lacon. II, 42. Methone inter Epidaurum & Troezenem III, 69. Methone urbs Macedoniae finitima IV, 15. Methonaei III, 194.

Methydrium Arcadiae III, 297. vide Pauſan. in Arcadicis.

Methymna Lesbi urbs II, 174. fida Athenienſibus, *ibid.* Methymnaei gravem cladem ab Antiſſaeis accipiunt II, 195. naves Athen. praebent, cetera liberi IV, 131. 267. Methymnaei exſules Methymnam adoriuntur &c. V, 162.

Metropoli quid debeat colonia I, 38. metropolis & coloniae mutuum officium quod ſit I, 52. 58.

Metropolis urbs II, 326. vide Palmerii Gr. ant. p. 397.

Metus memoriam excutit II, 140.

Miciades navarchus I, 68.
Migrationes olim frequentes in Graecia I, 4.
Miletus I, 160. V, 26. ab Athen. deficit V, 27. tentata ab Athen. V, 38 ſq. 47. Mileſii cum Samiis bellum gerunt I, 158. Argivos ſuperant V, 39. caſtellum a Tiſſapherne Mileti exſtructum capiunt V, 128 & praeſidium, quod illic erat, eiiciunt, *ib.*
Milichii Iovis feſtum I, 175.
Militaris Laced. diſciplina III, 310 ſq.
Miltiades pater Cimonis I, 139.
Mimas V, 52. vide Strab. l. 14.
Mindarus navarchus Laced. V, 129. in Helleſpontum navigat V, 160 &c. proelio vincitur V, 167 ſqq.
Minervae Chalcioecae templum I, 188. Minervae ſignum in arce Athen. II, 25. eius fanum in Lecytho III, 170.
Minoa inſ. II, 244. III, 97 ſq. 173.
Minos primus ſibi claſſem comparat I, 8. mare piratis liberat I, 9. Cycladarum imperium obtinet I, 8.
Mitylene Lesbi urbs II, 175. 177. vide Strab. l. 13. ab Athenienſibus deficit II, 174 &c. ab Athen. obſidetur II, 180. 196. deditur Athen. II, 209. Athenienſium de ea crudele decretum II, 218. 242 ſqq. rurſus ab Athen. deficit V, 32. ab illis recipitur V, 33. Mitylenaei feſtum Apollinis Maloëntis celebrant II, 176. eorum triremes ab Athen. detentae &c. *ibid.* proelium navale cum Athen. committunt & fugantur II, 177. factis induciis legatos Athenas mittunt II, 178. legati re infecta Athenis redeunt II, 178 ſq. rurſus pugnant cum Athen. II, 179. legatos Lacedaemona mittunt II, 178. 182. ad Laced. orationem habent II, 182 ſqq. Methymnam adoriuntur II, 195. in magnum diſcrimen veniunt II, 243. quomodo ab Athen. tractati, *ibid.* ſq.
Molobrus Epitadae pater III, 13.
Moloſſi II, 126. vide Palmerii Graec. ant. p. 322.
Molycrium II, 134. vide Palmerii Gr. ant. p. 484 &c. Corinthiorum colonia II, 318.
Monumenta illuſtrium virorum qualia II, 66.
Morbus Atticus II, 70 ſqq.
Morgantina III, 94. vide Cluverii Sic. p. 335.
Motus belli Pelop. quantus I, 4.
Motya IV, 6. vide Cluverii Siciliam p. 249, 254.
Mulcta Laced. ab Eleis indicta III, 285.
Munera dandi & accipiendi mos apud Odryſas alioſque Thraces II, 158 ſq.
Munychia II, 26. V, 146. 150. vide Meurſium de Pop. Att. eiuſdemque Pyraeeum.

Muri longi I, 95. 148. 151. II, 26. vide Meurſii Pyraeeum. longi muri Megarenſium ab Athen. aedificati I, 144. III, 96. ab Athen. ab urbe Megarenſium abrupti III, 103. poſtea a Megarenſibus ſolo aequati III, 162. longi muri ab Argivis aedificati III, 332. a Laced. diruti III, 333. Athenienſibus, ut muros demolirentur, perſuadent Laced. I, 126. muri, quo Plataeenſes a Laced. cingebantur, deſcriptio II, 120. murus albus tertia Memphidis pars I, 145.

Mycale I, 24. V, 120. vide Herodot. l. 1, Strab. l. 14.

Mycaleſſus urbs IV, 217. vide Pauſan. in Boeoticis. a Thracibus capta & direpta IV, 218.

Mycenae I, 16. vide Strab. l. 8, & Pauſan. in Corinthiacis. Mycenaeorum regnum I, 15.

Myconus inſula II, 210.

Mygdonia II, 162. 164. Mygdonius ager I, 82.

Mylae Meſſeniorum op. II, 302.

Myletidae IV, 11.

Myonenſes II, 317. vide Palmerii Gr. ant. p. 542.

Myoneſus II, 213. vide Strab. l. 14.

Myrcinus urbs Edonenſis III, 158. vide Herod. l. 5. Myrcinii III, 213. 222.

Myronides dux Athen. I, 146. 150. III, 141.

Myrrhina Hippiae coniux IV, 87.

Myrtilus Athen. III, 237. 242.

Myſcon Syrac. V, 130.

Myſteria Athen. violata IV, 45 ſq. 83. 93 ſqq.

Myus II, 196. vide Strab. l. 14. ab Artaxerxe Themiſtocli pro opſonio data I, 196.

N.

Navis longa I, 24. navis quinquaginta remigum, *ibid.* ſq. & *Schol. ad lib.* I, *p.* 24, *l.* 7. navis hippagoga III, 64. navis hoplitagoga IV, 43. navis Salaminia, & Paralus II, 214. 282. IV, 83. navis piratica qualis olim I, 18, & *Schol. ad lib.* I, p. 18, *l.* 13. navis olim Neptuno conſecrata poſt victoriam II, 150. navium ad Troiam profectarum numerus & magnitudo I, 18. navium formam quinam primi immutarint I, 22. navium praeſidio res Graecae conſervatae I, 105. navium Athen. numerus initio belli Pelop. II, 26. navium numerus, quem Laced. ſociis imperarunt II, 14. 193. navium ab Athen. in Siciliam miſſarum numerus IV, 43. 49 ſq. 70 ſq. navalia Laced. ab Athen. accenſa I, 151. navalis rei ſtudioſa Graecia I, 22.

Nauclides Plataeenſis II, 4.

Naucrates pater Damotimi III, 176.

Naupactus urbs I, 143. II, 106. 148. 317. vide Palmerii Gr. ant. p. 497 &c. a Locris Ozolis occupata I, 144. ab Athen. recepta, *ibid.* Helotibus incolenda data I, 143.

Naxus inſula ab Athen. obſeſſa I, 192. ſubacta I, 138. Naxus urbs Chalcidica III, 38. IV, 7. vide Cluverii Sicil. p. 90 &c. Naxii Athenienſium partes fovent IV, 80. 270. Meſſanenſes graviſſima clade afficiunt III, 38.

Neapolis Africae IV, 257.

Nemea II, 311. III, 297 ſqq. Nemeaeus Iuppiter II, 311.

Neptuni templum I, 178. V, 102. Neptuno navis conſecrata poſt victoriam II, 150.

Nericus Leucadis II, 181. vide Strab. l. 10.

Neſſa. forſan *Ineſſa* II, 320. vide Cluverii Sicil. p. 122.

Neſtus fl. II, 157. vide Herodot. l. 7, & Strab. Epit. l. 7.

Nicanor Chaonum dux II, 126.

Nicaſus pater Cecali III, 176.

Nicias Cretenſis Gortynius II, 136. Nicias Nicerati fil. II, 303. III, 64. religioſus & prodigiorum obſervationi deditus IV, 258. 304 ſqq. 322. eius laus IV, 322. eius orationes IV, 17 ſqq. 36 ſqq. 107 ſqq. 276 ſqq. 304 ſqq. Minoam inſulam capit II, 245. Melium fruſtra oppugnat II, 303. Tanagraeos vincit II, 304. Locridis oram populatur, *ibid.* Corinthios acie vincit III, 64 ſqq. Cleoni imperio cedit III, 45. Cythera capit III, 79. & Mendam III, 196. Scionem obſidione cingit III, 197 &c. ad pacem cum Laced. faciendam propenſus III, 229. foederis & pacis cum Laced. auctor III, 273. 277 ſqq. IV, 322. bello Syrac. praeficitur IV, 16. bellum diſſuadet IV, 17 ſq. eius de bello Siculo ſententia IV, 76. milites ad proelium hortatur IV, 107. Syrac. acie vincit & obſidet IV, 109 ſqq. eius ſtratagema IV, 164. defuncto Lamacho ſolus imperium habet IV, 166. literas Athenas mittit de ſtatu rerum in Sicilia IV, 185. 187. cunctatus adoriri Syracuſas in contemtum venit IV, 240 ſq. Syracuſis diſcedere recuſat IV, 252 ſq. poſtea diſcedit IV, 300. Gylippo ſe dedit IV, 319. interficitur IV, 322.

Niciae inſula, olim Proſopitis, *Schol. ad lib.* I, *p.* 152, *l.* 7.

Nicolaus Laced. II, 102.

Nicomachus Phocenſis III, 131.

Nicomedes Cleombroti fil. I, 148.

Nicon Thebanus IV, 199.

Niconidas III, 116.

Nicoſtratus Diotrephis fil. III, 177. 302. Corcyraeorum plebi contra optimates auxilium fert II, 279 ſqq. Cythera capit &c.

III, 78 ſq. Mendam capit III, 193 ſqq. Scionem obſidet III, 195. 197.

Nili fl. ſeptem oſtia, *Schol. ad lib.* I, *p.* 153, *l.* 8.

Niſaea I, 157 ſq. II, 50. III, 32. 231. Megarenſium navale II, 152, & *Schol ad lib.* I, *p.* 46, *l.* 11. *ad lib.* II, *p.* 50, *l.* 1. vide Strab. l. 8 & 9. portus Megarenſium III, 96, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 144, *l.* 5. octo ſtadiis a Megaris diſtat III, 96. ab Athen. obſeſſa & capta III, 102 ſq.

Niſi Sacellum III, 173.

Notium urbs Colophoniorum II, 215. vide Livium l. 37. ſeditione laborat II, 216.

Novem-fiſtulae II, 29.

Novem-viae, poſtea Amphipolis I, 140.

Nudi certarunt in Graecia I, 11.

Nuptiarum ſolemnibus aqua Callirhoës utebantur Athenienſes II, 29 ſq.

Nymphodorus Pythei fil. II, 45.

O.

Obſidio. vide in nominibus locorum obſeſſorum.

Ocytus pater Aeneae III, 176.

Odomanti II, 166. III, 212. vide Herodot. l. 7, c. 112.

Odryſae II, 46. 156. eorum regnum a Tere amplificatum II, 47. eorum imperium quantum II, 157. eorum tributum II, 158. & lex de muneribus, *ibid.* & ſq.

Oeanthii, ſive *Oeanthenſes* II, 317. vide Palmerii Gr. ant. p. 539 &c.

Oeneon II, 310. 317. vide Palmerii Gr. ant. p. 504.

Oeniadae I, 155. II, 168. 338. vide Palmerii Gr. ant. p. 398 &c. fruſtra oppugnatae ab Athen. II, 181. iis bellum inferunt Athen. *ibid.* recipiuntur in Athenienſium ſocietatem III, 115.

Oenias poſtea Dragameſte, *Schol. ad lib.* II, *p.* 168, *l.* 2.

Oenoë Atticae II, 32, & *Schol. ad lib.* II, *p.* 32, *l.* 9. vide Herodot. l. 5. a Laced. fruſtra oppugnatur II, 33. eam occupat Ariſtarchus V, 158 ſq.

Oenophyta Boeotiae I, 150. III, 141.

Oenuſſae inſulae V, 36. vide Herod. l. 1.

Oeſymae Thaſiorum colonia III, 159.

Oetaei II, 304 ſq. V, 7. vide Strab. l. 9.

Oligarchia Sami conſtituitur I, 159. quam mutare laborant Samii V, 31. Argis etiam obtinet III, 330. Athenis ſublata V, 158. oligarchiae vituperatio II, 261. IV, 64 ſqq. V, 75 ſq.

Olophyxus III, 162. vide Herodot. l. 7.

Olorus pater Thucydidis III, 155.

Olpae II, 324. 326. Olpa, in ſingulari II, 327. 332. 335. vide Palmerii Graec. ant. p. 384. Olpaei II, 317.

Olympia II, 182. vide Strab. l. 8. Olympia in Peloponneſo celebrata I, 175. & in Maced. & Athenis, *Schol. ad lib.* I, *p.* 175, *l.* 1. Olympiaca foedera, ſive induciae Olympiacorum cauſa factae III, 285. Olympiacis in ludis victor Cylon I, 174. Androſthenes III, 285. Lichas III, 288. Olympici athletae ſubligacula olim geſtabant I, 11. Olympius Iuppiter III, 253. 287. vide *Iuppiter.*

Olympieum IV, 102. 104. 112. 117. 234. vide Cluverii Sicil. p. 178 &c.

Olympus mons III, 118. vide Herod. l. 7, & Pauſan. Eliac. 2.

Olynthus I, 87. II, 122, & *Schol. ad lib.* II, *p.* 122, *l.* 8. III, 182. vide Herod. l. 8, & Strab. Epit. l. 7. quantum a Potidaea diſtet I, 88. Olynthii capiunt Mecybernam III, 267.

Omophagi II, 309.

Onaſimus Megaclis fil. III, 176.

Oneius mons III, 68.

Onetorides pater Diempori II, 4.

Onomacles dux Athen. V, 38.

Ophionenſes II, 309. vide Palmerii Gr. ant. p. 434.

Opici IV, 5. ager Opicus IV, 9. vide Strab. l. 5.

Opuntii. vide *Locri.*

Opus II, 50. vide Strab. l. 9.

Oraculum Delphicum I, 38 ſq. 43. 143. 164. 171. 174. 189. II, 31. 82. 169. 311. III, 172. 255. oracula multa ante bellum Pelopon. edita II, 37.

Oratio. vide *Concio.*

Orchomenus Boeotiae I, 156 ſq. II, 298, & *Schol. ad lib.* III, *p.* 298, *l.* 14. vide Strab. l. 9, & Pauſan. in Boeoticis. ante Minyeius, poſtea Boeotius dictus III, 113. Orchom. Arcadicus III, 303. v. Pauſan. in Arcadicis. ab Athen. oppugnatur III, 303 ſq.

Ordo exercitus Laced. III, 310 ſqq.

Oreſtae II, 126. vide Strab. l. 7, & Steph. Byzant.

Oreſtes Echecratidae Theſſalorum regis fil. I, 154.

Oreſtis III, 200. vide Livium l. 31, & Strab. l. 7.

Oreſtium Maenaliae III, 306. vide Pauſan. in Arcadicis.

Oreus V, 154, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 158, *l.* 8. vide Strab. l. 9, & Livium l. 9.

Orneae IV, 14. vide Pauſan. in Corinthiacis. ab Argivis oppugnantur &c. IV, 15. Orneatae IV, 14.

Orobiae II, 300. vide Strab. l. 9.

Oroedus rex II, 126.

Oropia III, 134.

Oropus II, 40. 303. III, 143. V, 152 ſqq. v. Strab. l. 9. a Boeotiis per proditionem capitur V, 91. Oropii Athen. ſubditi II, 40.

Orſippus Megarenſis, *Schol. ad lib.* I, *p.* 11, *l.* 12.

Oſcius fl. II, 157.

Oſtraciſmus Athen. I, 190.

Otioſos verberabant Ephori Laced. *Schol. ad lib.* I, *p.* 119, *l.* 8.

Ozolae, Locri I, 10. vide Palmerii Gr. ant. p. 532 &c.

P.

Paches Epicuri fil. dux Athenienſ. II, 195. adverſus Mitylenen mittitur, *ib.* eam capit II, 209. & Notium II, 216. Pyrrham & Ereſſum ad deditionem redigit II, 217. Salaethum captum Athenas mittit, *ibid.*

Paean, cantus militaris I, 73. II, 148. III, 66. IV, 248.

Paedaritus Leontis fil. V, 45. 50 ſq. 56. 59. caeſus ab Athen. V, 86. Scribitur & *Pedaritus.*

Paeones II, 156. 160. vide Palmerii Gr. ant. p. 72.

Pagae. vide *Pegae.*

Pagondas Aeoladi fil. Boeotarchus Thebanus III, 134. Boeotos adhortatur III, 134 ſqq. cum Athen. congreditur III, 141 ſqq.

Pale Cephalleniae urbs, *Schol. ad lib.* I, *p.* 42, *l.* 9. vide Palmerii Gr. ant. p. 528 &c. Palenſes, vel Pallenſes I, 42. II, 48.

Palirenſes II, 48. vide Palmerii Gr. ant. p. 415.

Pallene I, 79. 89. III, 170. 193. vide Herodot. l. 7, c. 123. Pallenes iſthmus I, 79.

Pammilus Megarenſis, Selinuntii conditor IV, 8.

Pamphylia I, 139.

Panactum Atticae caſtellum, a Boeotis captum III, 208. & dirutum III, 271.

Panaei II, 166.

Panaerus III, 116.

Panathenaea magna III, 283. IV, 89. Panathenaica pompa I, 31. IV, 89. vide Meurſii Panathenaea.

Pandion rex Athen. II, 46.

Pangaeus mons II, 162. vide Herod. l. 5 & 7.

Panormus Achaicus II, 137. vide Strab. l. 9, & Polyb. l. 4. Panormus Siciliae IV, 6. vide Cluverii Sic. p. 273 &c. Panormus agri Mileſii V, 35.

Pantacius fl. IV, 8. vide Cluverii Sic. p. 130.

Papaver mellitum III, 42.

Paralius ager II, 82 ſq. Paralii II, 304.

Paralus, navis Athen. II, 214. 282. V, 113. Parali dicti, qui

in navi illa vehebantur V, 112. Paralis navem illam auferunt Quadringenti V, 113.

Paraſii II, 39, & *Schol. ad lib.* II, *p.* 39, *l.* 12.

Paravaei II, 126. vide Palmerii Graec. ant. p. 334 &c.

Parii III, 155.

Paris, Schol. ad lib. I, p. 21, l. 1.

Parnes mons II, 40. III, 143.

Parrhaſii Arcades III, 257. vid. *Paraſii.* iis bellum inferunt Laced. *ibid.* eoſque in libertatem aſſerunt, *ibid.*

Paſitelidas dux Laced. III, 207. captus ab Athen. *ibid.*

Patrae II, 131. 134. vide Strab. l. 8, & Pauſan. in Achaicis. Patrenſes III, 290.

Patrocles. vide *Procles.*

Pauſanias Cleombroti fil. Graecorum dux I, 133. Cyprum ſubigit & Byzantium expugnat, *ib.* imperium tyrannicum exercet, *ibid.* a Lacedaemoniis revocatur I, 134. 178. accuſatur & privatarum iniuriarum damnatur, *ibid.* publicarum abſolvitur, *ib.* & 178. privatus abit in Helleſpontum I, 179. Xerxis benevolentiam conciliare ſtudet, *ib.* Gongylum ad Xerxem mittit cum epiſtola, *ib.* cui reſpondet Xerxes I, 181. poſt Xerxis epiſtolam acceptam ſuperbus ac inſolens factus I, 182. Byzantio ab Athen. pulſus I, 183. in carcerem coniicitur, *ib.* & liberatur, *ib.* eius genus I, 184. tutor Pliſtarchi regis Leonidae fil. *ib.* ab Argilio defertur ad Laced. magiſtratus I, 186 &c. in templo Palladis Chalcioecae concluſus fame moritur I, 188. mortui cadaver in Caeadem deiectum I, 189. poſtea translatum ad Pallidis templum, & in fani veſtibulo ſepultum, *ibid.*

Pauſanias Pliſtoanactis fil. rex Laced. II, 207. Pauſanias filius aut frater Derdae, *Schol. ad lib.* I, *p.* 85, *l.* 10.

Pecuniae quantum in aerario Athen. initio belli Pelop. II, 24 ſq. pecuniam quando primum Athen. in uſum publicum contulerint II, 196.

Pedaritus. vide *Paedaritus.*

Pegae Athen. ſubiectae I, 144. 149. 154. ubi ſitae, *Schol. ad lib.* I, *p.* 144, *l.* 4. vide Strab. l. 8, & Pauſan. in Achaicis. reſtitutae Peloponneſiis I, 158. III, 32.

Peiraica regio II, 40.

Peithias ſenator Corcyraeus, Athen. hoſpes II, 275. occiditur II, 276.

Pela inſula V, 48.

Pelaſgica gens vaga I, 7. vide Palmerii Gr. ant. p. 57 &c. Pelaſgici Tyrrheni III, 162. v. Palmerii Gr. ant. p. 46. Lemnum & Athenas olim incoluerunt, *ibid.* Pelaſgicum templum Athenis

II, 31. cur in eo non liceret habitare: habitatum tamen, *ibid.*

Pella Macedoniae II, 162. 164.

Pellene, Schol. ad lib. II, p. 16, l. 9. in Iſthmo ſita III, 177. Pellenenſes Achaei II, 16. ſocii Laced. *ibid.* & V, 8.

Pellicas pater Ariſtaei I, 44.

Pelops in Peloponneſo opibus potens regioni nomen dedit I, 14. Pelopidae Perſidis potentiores facti I, 15.

Peloponneſus unde dicta I, 14. (olim Apia, *Schol. ad lib.* I, *p.* 14, *l.* 14.) eius diviſio I, 17, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 17, *l.* 3. eam Dores olim incoluerunt I, 21. Peloponneſii quo & quando colonias emittant, *ib.* inopes & agreſtes I, 201. ad diuturna & maritima bella rudes &c. *ibid. & in ſqq.* Dorienſes origine IV, 127. bellum gerunt cum Athen. vide *Lacedaemonii* & *Athenienſes.* Peloponneſiacum bellum. vide *Bellum.*

Peloris prom. III, 37, & *Schol. ad lib.* IV, *p.* 37, *l.* 7. vide Cluverii Sic. p. 88.

Peneus fl. *Schol. ad lib.* II, *p.* 168, *l.* 5. vide Strab. l. 7, 9.

Pentacoſiomedimni, Schol. ad lib. III, p. 192, l. 10.

Petecontateres in exercitu Laced. III, 310.

Peparethus inſula II, 301, & *Schol. ad lib.* III, *p.* 301, *l.* 3. vide Strab. l. 9. ibi reſtagnatio maris exorta II, 301.

Peraebia III, 118. Peraebi, *ibid.* vide Palmerii Gr. ant. p. 325.

Perdiccas Alexandri fil. Macedonum rex I, 80. II, 47. 161. frater Philippi & Derdae I, 80. pater Archelai II, 163. Athenienſibus hoſtis ex amico & ſocio factus I, 80. bellum inter Athen. & Pelop. ſuſcitat, *ibid.* Chalcidenſibus ſuadet, ut relictis urbibus commigrarent Olynthum I, 82. ſocietatem init cum Athen. I, 85. deficit paulo poſt I, 86. per Sitalcen Athen. conciliatur II, 47. & cum illis ſocietatem init, *ibid.* & arma infert Chalcidenſibus, *ib.* ei bellum infert Sitalces II, 154 &c. ſororem Seuthae dat in matrimonium II, 166. copias ex Peloponneſo ad ſe evocat III, 118. illum Athen. hoſtem denuntiant III, 122. eius cum Braſida expeditiones in Arrhibaeum III, 122 ſqq. 183 ſqq. Braſidam poſtea hoſtem iudicat III, 192. compoſitionem facit cum Athen. III, 198. iterum Athen. hoſtis declaratur III, 334. eiuſque regionem infeſtant Athenienſes IV, 15.

Periander Cypſeli fil. *Schol. ad lib.* I, *p.* 22, *l.* 12.

Pericleides pater Athenaei III, 176.

Pericles Xanthippi fil. dux Athen. I, 154. in Pelop. & Acarnaniam expeditiones facit, *ib.* & ſq. Euboeam ſubigit I, 157. & Samum I, 160 &c. eius genus maternum I, 177. potentia Athenis I, 178 & 198. inimicitia cum Laced. I, 178. prudentia II, 23. 38 ſq. 96. 101. & elogium egregium II, 97 ſq. quomodo Cylo-

nio piaculo obnoxius I, 177. cur agros ſuos, Laced. exercitu in Atticam irrupturo, reip. dono dederit II, 23. quomodo exercitum a pugna continuerit II, 38. ſe ipſum laudat II, 88 &c. pecunia ab Athen. mulctatur II, 97. quomodo in reip. adminiſtratione ſe geſſerit, *ibid.* & ſq. quando mortem obierit II, 98.

Perieres Zanclae conditor IV, 10.

Perinthus, Schol. ad lib. II, p. 17, l. 7.

Peripolium II, 315.

Perrhaebia. vide *Peraebia.*

Perſae nomen honoratum, *Schol. ad lib.* I, *p.* 152, *l.* 4. Perſarum reges: Cyrus I, 23. Cambyſes, *ib.* Darius I, 24. Xerxes, *ib.* & 180. Artaxerxes I, 144. 193. Darius V, 11. 54. Perſarum pugna ad Thermopylas III, 58. Perſae libentius dant, quam accipiunt II, 159. *Schol. ad lib.* II, *p.* 159, *l.* 1.

Perſidae Pelopidis inferiores I, 15.

Peſtis Athen. graviſſima II, 70 ſqq. iterum vehementer graſſatur II, 298. valde afflixit Athenienſium vires I, 36. II, 85. 298 &c. quot Athenienſium millia abſumſerit II, 86. 298.

Petra agri Rhegini IV, 230. vide Cluverii Sic. p. 367.

Phacium III, 118.

Phaeaces Corcyram olim tenuerunt I, 39, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 39, *l.* 14.

Phaeax Eraſiſtrati fil. III, 209 ſq.

Phaedimus Laced. III, 271.

Phaeinis ſacerdos Iunonis III, 200.

Phaenippus ſcriba III, 175.

Phagres II, 162. *Niphrages* Herod. l. 7.

Phalerum I, 148. vide Meurſium de Pop. Att. p. 136, & de Pyraeeo c. 10. Phalericus murus II, 26.

Phalius Eratoclidae filius I, 37. Epidamnum condit, *ibid.* & *Schol. ad lib.* I, *p.* 38, *l.* 12.

Phanae V, 36. vide Livium l. 14, & Strab. l. 14.

Phanomachus Callimachi fil. II, 108.

Phanotis III, 113. vide Strab. l. 9, & Pauſan. in Phocicis. Phanoteus III, 131. vide Palmerii Graec. ant. p. 673.

Pharax pater Styphonis III, 59.

Pharnabazus Pharnabaci filius V, 12. 122. 174. pater Pharnacis II, 102.

Pharnaces III, 206. fil. Pharnabazi II, 102. pat. Artabazi I, 180.

Pharſalus Theſſaliae I, 154. III, 116. vide Strab. l. 8. Pharſalii II, 39.

Pharus I, 144, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 144, *l.* 11, & *ad lib.* II, *p.* 168, *l.* 12.

Phaſeli II, 107. V, 138. 160.

Pheia. vide *Phia*.

Pheraei II, 39. vide Strab. l. 9.

Phia Eleorum II, 43. IV, 221. vide Strab. l. 8. a Meſſeniis capta II, 43.

Philemon pater Ameiniadis II, 102.

Philippus frater Perdiccae, Alexandri fil. I, 80. 83. II, 155.

Philippus Laced. V, 137. 160.

Philocharidas Eryxidaïdae fil. III, 176. 236. 242. 275.

Philocrates Demeae fil. III, 354.

Philoctetes I, 18. quot naves miſerit ad bellum Troianum, *ib.* propter Paridis necem νόσον θήλειαν nactus relicta patria Malachiam condit, *Schol. ad lib.* I, *p.* 21, *l.* 1.

Phlius III, 200. 296 ſq. vide Strab. l. 8. Phliaſii I, 42. III, 298. ager Phliaſius IV, 169.

Phocaea urbs Ioniae V, 48. vide Herod. l. 1, & Strab. l. 14. Phocaenſes Maſſiliam condunt I, 24. Carthaginienſes pugna navali vincunt, *ibid.*

Phoceae, arx in agro Leontino III, 209.

Phocis Graeciae, *Schol. ad lib.* I, *p.* 24, *l.* 3. I, 150. Phocenſes Dorienſibus bellum inferunt I, 148 ſq. templum Delphicum ab Athen. accipiunt I, 156. amici Athenienſium II, 310. Phocenſes a Troia in Lybiam delati, dein in Siciliam IV, 5.

Phoenice II, 107.

Phoenices olim latrocinia exercebant I, 13. inſulas Graecas incolunt, *ib.* & Siciliam IV, 6. commerciis dediti, *ib.* Phoenicum claſſis I, 17. 139. 153. 161. V, 69. 125. 135. 175.

Phoenicus portus V, 52.

Phormio Aſopii fil. dux Athen. I, 89. Potidaeam oppugnat I, 90. Chalcidenſem & Botticum agrum populatur I, 91. navium dux in bello Samio I, 162. arma movet contra Chalcidenſes II, 47. Acarnanibus auxilium fert II, 105. 167. claſſis Atticae praef. II, 125. pugnat cum Peloponneſiis II, 130 ſqq. eoſque ſuperat II, 134. quo ſtratagemate uſus ſit II, 132 ſq. ad ſecundum proelium ſe inſtruit II, 136. milites adhortatur II, 142 ſqq. vincitur a Pelop. II, 147. tandem eos vincit II, 149 ſq.

Photius Chaonum dux II, 126.

Phrygia, locus Att. II, 39, & *Schol. ad lib.* II, *p.* 39, *l.* 2.

Phrynichus dux Athen. & res ab eo geſtae V, 38. 41 &c. prudens V, 43. Alcibiadi ſuccenſet V, 74. eiuſque conſilia improbat, & ſtratagemata eludit, *ib.* & 77 ſqq. ad Aſtyochum adverſus Alcibiadem ſcribit V, 77 ſq. ab Aſtyocho proditur V, 78 ſq. eius conatus ad capitis periculum vitandum, *ib.* imperio privatur V,

84. oligarchicos adiuvat V, 104. 140. pacis cauſa Lacedaemona mittitur V, 141. reverſus a circitore quodam interficitur V, 144 ſq.

Phrynis Perioecus V, 13.

Phthiotis I, 7. vide Strab. l. 9. Phthiotae Achaei V, 7.

Phylides pater Pythangeli II, 4.

Phyrcus, munitio III, 285.

Phyſca II, 163.

Phytia II, 325. vide Palmerii Graec. ant. p. 391 &c.

Piaculum Cylonium I, 174 &c. piaculum ad Taenarum admiſſum &c. I, 178 &c. Chalcioecum, *ibid.*

Pieria II, 162. 164. vide Strab. l. 9, & Herod. l. 7. Pieres II, 162. Piericus ſinus, *ibid.*

Pierius mons Theſſaliae III, 225.

Pilei Lacedaem. in proeliis III, 55. *Schol. ad lib.* IV, *p.* 55, *l.* 7.

Pindus mons II, 168. vide Herod. l. 7, & Strab. l. 9, & Palmerii Graec. ant. p. 337 &c. 341.

Piraeeus, portus Athen. I, 132. 148. vide Meurſii Piraeeum. eius partes non munitas Themiſtocles muniri iuſſit I, 131. tres portus natura munitos habet, *ib.* eius cum Munychia ambitus II, 26. tentatur a Pelop. II, 151. olim nullo praeſidio cuſtoditus, nulliſque catenis clauſus, *ib.* eum incipiunt Athen. diligenter tutari II, 154. in Piraeeo Eetionea V, 142. in eo murus exſtruitur, *ibid.* & 146. idem diruitur V, 148.

Piraeus portus Corinth. V, 18.

Piraica regio II, 40.

Piraſii Theſſaliae II, 39.

Piſander Athenas diſſolvendae democratiae cauſa miſſus V, 76 ſq. 81 ſq. Athenienſibus ſuadet, ut Alcibiadem revocent, & dominatum popularem tollant &c. V, 81 ſqq. ſtatum popularem evertit V, 98. 103. Deceleam profugit V, 158.

Piſcis promontorium II, 43.

Piſiſtratus tyrannus, pater Hippiae, Hipparchi & Theſſali I, 31. IV, 85. 87. Delum luſtrat II, 320. ſenex in tyrannide decedit IV, 85. Piſiſtratus Hippiae fil. avi nomen referens IV, 86. aram duod. Deorum & Apollinis dedicat, *ib.* Piſiſtratidarum tyrannis a Laced. everſa IV, 84. vide Herod. l. 5, c. 63. eorundem laus IV, 86.

Piſſuthnes Hyſtaſpis fil. I, 159. II, 212.

Pitanates cohors nulla apud Lacedaemonios I, 32.

Pithias. vide *Peithias*.

Pittacus Edonorum rex III, 158.

Plataea urbs Boeotiae II, 40 ſq. vide Strab. l. 9, & Pauſan. in Boeoticis. a Thebanis occupata, *ib. & in ſqq.* quantum a Thebis

diſtet II, 10. in eam Athen. frumentum important &c. II, 13. eam infeſto exercitu petunt Laced. II, 109. obſident, omnique oppugnationis genere tentant II, 115. 117 ſqq. condita a Thebanis II, 260. ab iiſdem evertitur, ſoloque aequatur II, 272. Plataeenſes ſocii Athenienſium II, 4. 273. Thebanos invadunt II, 7. ſe Pelop. dedere recuſant II, 113 ſq. obſeſſi, pars noctu erumpit II, 197 ſq. ſe dedunt Laced. II, 245. Scionen ab Athen. habitandam accipiunt III, 255. Plataeenſium perfidia II, 11. obſeſſorum ſedulitas & ſtratagemata II, 116. oratio ad Laced. II, 109 ſq. 247 ſqq. captivi a Laced. interficiuntur II, 272.

Pleiſtoanax. vide *Pliſtoanax.*

Plemmyrium promont. IV, 180. vide Cluverii Sic. p. 180. a Nicia munitum, *ibid.* eius munitiones a Gylippo occupatae IV, 204 ſq. earumque expugnatio valde afflixit Athenienſes IV, 207.

Pleuron II, 319. vide Palmerii Gr. ant. p. 445, 472 &c.

Pliſtarchus Leonidae fil. I, 184.

Pliſtoanax Pauſaniae regis fil. rex Laced. I, 148. 158. II, 36. III, 228 ſqq. 257. 322. *Schol. ad lib.* III, *p.* 207, *l.* 9. res ab eo geſtae, *ibid.* in exſilium eiicitur II, 37. vid. *annot. in Schol.* pag. 251. ad pacem cum Lacedaemoniis faciendam propenſus III, 229 &c. in patriam redit ab exſilio, *ibid.* Pliſtoanax pater Pauſaniae II, 207.

Pliſtolas Ephorus Lacedaem. III, 236. 243.

Pnyx V, 157. vide Meurſium de Pop. Att. p. 105.

Poenae peccatorum quales olim, & cur paulatim auctae II, 235 ſq.

Poëtae res in maius extollunt I, 32.

Polemarchi in exercitu Lacedaem. III, 310.

Polichna agri Troiani urbs V, 23. vide Strab. l. 13. ab Athen. capta V, 35. Polichnitae Cretenſes II, 136. vide Herodot. l. 7.

Polis Argivus II, 102.

Polis vicus Hyaeorum II, 317.

Polles rex Odomantum III, 212.

Pollucis & Caſtoris fanum II, 280.

Polyanthes Corinthius IV, 227.

Polycrates Sami tyran. tempore Cambyſis claſſe pollebat I, 23 ſq. Rheneam Apollini Delio conſecrat I, 24. II, 321.

Polydamidas Laced. III, 183. 194.

Polymedes Lariſſaeus II, 39.

Popularis dominatus. vide *Democratia.* popularis levitas II, 219 ſqq.

Portae Thraciae III, 221.

Portus magnus Syrac. IV, 161. 180. 204. 231. 264. 273.

vide Cluverii Sic. p. 144 &c. portus parvus Syrac. IV, 204. vide Cluverii Sic. p. 168.

Potamis Syrac. V, 130.

Potidaea in Pallenes iſthmo ſita I, 79. vide Herodot. l. 7. ab Athen. deficit I, 83. ſtadiis ferme 60 Olyntho diſtat I, 88. obſidetur ab Athen. I, 90. acriter oppugnatur II, 85 ſq. deditionem facit II, 108. eam Athenienſium colonia de ſuis civibus miſſa incolunt, *ib.* a Braſida fruſtra tentatur III, 201. Potidaeatae Corinthiorum coloni I, 79. Dorienſes I, 172. cum Athen. pugnant & vincuntur I, 87.

Potidania Aetoliae II, 311. v. Palmerii Gr. ant. p. 466, 504.

Praſiae agri Lacon. op. II, 84. vide Strab. l. 8, & Pauſan. in Laconicis. ab Athen. dirept. *ibid.* Praſiae in Attica IV, 197. V, 152. vide Strab. l. 9. Praſiarum ager IV, 169.

Pratodemus Laced. legatus II, 102.

Priapus urbs V, 171. vide Strab. l. 13.

Priene I, 158, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 158, *l.* 15. vide Herod. l. 7, & Strab. l. 14.

Proci Helenae I, 14.

Procles Theodori fil. dux Athen. II, 303. eius caedes II, 315. Procles Athen. III, 237. 242.

Procne Pandionis filia II, 46. uxor Terei, *ibid.*

Proditio Boeotiae cum Athen. conſtituta III, 113. in irritum cadit III, 131 ſq. proditio Megarorum conflata, detecta, diſcuſſa III, 96 ſqq. proditio Amphip. III, 153 ſq. proditio Toronae III, 163 ſqq.

Proelium inter Corcyraeos & Corinthios navale, omnium antiquiſſimum I, 22. aliud inter eoſdem I, 45. 69 ſq. inter Athen. & Corinthios I, 86. 145 ſqq. II, 130 ſq. III, 66. IV, 226 ſqq. inter Athen. & Perſas I, 139. inter Athen. & Thaſios, *ibid.* inter Athen. & Pelop. I, 140. 145. II, 137. 146 ſq. inter Athen. & Aeginetas I, 145. inter Athen. & Laced. I, 150. III, 17 ſqq. V, 166 ſqq. inter Athen. & Phoenices I, 150. inter Athen. & Boeotos I, 156. III, 137 ſqq. inter Athen. & Samios I, 161. inter Athen. & Chalcidenſes II, 121 ſqq. inter Chaones & Stratios II, 128 ſq. inter Pelop. & Corcyraeos II, 282 ſq. inter Ambraciotas & Acarnan. II, 329 ſqq. inter Athen. & Syracuſanos III, 36 ſqq. IV, 111. 204 ſqq. 234 ſqq. 243 ſqq. 260 ſqq. 288 ſqq. 309 ſq. inter Mantineos & Tegeatas III, 200 ſq. inter Laced. & Argivos eorumque ſocios III, 307 ſqq. quod proelium omnium maximum III, 321. inter Athen. & Mileſios V, 39. inter Athen. & Chios V, 94. ſignum proelii, *Schol. ad lib.* I, *p.* 69, *l.* 13.

Profectio claſſis Atticae in Siciliam IV, 47 ſqq.

Pronaei Cephalleniae II, 48. vide Strab. l. 10.

Propylaea arcis Athen. II, 24.

Proſchion Aetoliae II, 319. 325. vide Palmerii Gr. ant. p. 453 &c.

Proſopitis inſula I, 152. poſtea Niciae inſula dicta, & a Megabazo in continentem redacta, *Schol. ad lib.* I, *p.* 152, *l.* 7.

Prote inſula III, 21.

Proteas Epiclis fil. dux Athen. I, 66. II, 40.

Proteſilai delubrum V, 165.

Proverbia III, 308. *Schol. ad lib.* V, *p.* 308, *l.* 4. *ad lib.* I, *p.* 113, *l.* 10. & *ad lib.* VII, *p.* 270, *l.* 1.

Proxenus Capatonis fil. II, 320.

Prytanes Athen. III, 175. 283. IV, 25. V, 107. *Schol. ad lib.* II, *p.* 27, *l.* 15.

Prytania, Schol. ad lib. IV, p. 175, l. 7.

Prytanium, Schol. ad lib. II, p. 27, l. 15.

Pſammetychus pater Inari I, 144.

Ptelcon urbs III, 234. V, 36. 48. vide Strab. l. 8.

Ptoeodorus exſul Theban. III, 113.

Ptychia inſula III, 70 ſq. vide Palmerii Gr. ant. p. 362.

Pydius fl. V, 170.

Pydna I, 84, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 84, *l.* 14. vide Strab. l. 10. obſeſſa ab Athenienſ. *ibid.* urbs Alexandri I, 192.

Pylus ubi ſita III, 6. 63. vide Pauſan. in Meſſen. eius a Sparta diſtantia III, 6. Demoſthenis ſuaſu munitur, *ib.* & 13 ſq. oppugnatur a Laced. III, 13 ſq. 17 ſqq. eius cuſtodia Athen. laborioſa III, 40. res ad Pylum geſtae inter Laced. & Athen. III, 6 ſqq. apud Pylum accepta clades a Laced. qualis nulla prius in Sparta III, 226. Meſſenios e Pylo educunt Athenienſes ſuaſu Laced. III, 261. Pylum Lacedaemoniis facta pace reſtituere nolunt Athenienſes III, 260.

Pyra, vel *Pyrrha*, urbs Lesbi II, 195. 206. 217. V, 33. vide Strab. l. 13.

Pyrrichus Ariſtonis pater IV, 236.

Pyſtilus conditor Agrigenti IV, 9.

Pythangelus Phylidae fil. II, 4.

Pythen Corinthius IV, 167. 173. 289.

Pytheus pater Nymphodori II, 45.

Pythia III, 205. Pythium oraculum I, 143. Pythius Apollo III, 291.

Pythodorus archon Athenienſ. II, 4. Pythodorus Iſolochi fil. Athenienſ. dux II, 339 ſq. IV, 169. ab Athenienſ. exſilio mulctatus III, 95.

Q.

Quadringentorum apud Athen. dominatio V, 96 ſqq. 103 ſqq. eorum tyrannis V, 107 ſqq. cum Laced. pacem facere tentant, *ibid. & in ſqq.* ad exercitum Athen. legatos mittunt V, 109 ſq. 131. muniunt ſe contra populum V, 141 ſq. 144. imperio deiiciuntur V, 157 ſq.

Quaeſtores Graeciae I, 136, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 136, *l.* 3.

Quercus - capita. vide *Capita - quercus.*

Quingentorum ſenatus olim Athenis erat V, 133.

Quinque millium imperium illi Quadringentorum ſuccedit V, 157.

R.

Reges Laced. in bello ſummam poteſtatem habent III, 310. vide Cragium de Rep. Laced. l. 4, c. 4. Lacedaemoniorum duo reges erant III, 322. vide Cragium de Rep. Laced. l. 2, c. 2. in carcerem ab Ephoris duci poſſunt I, 183. vide Cragium de Rep. Laced. l. 4, c. 8.

Regna olim hereditaria, & certis honoribus definita I, 22. in tyrannides immutata, *ibid.*

Religio neglecta Athenis dum ingruebat peſtis II, 80.

Reſpublica Athen. deſcribitur II, 56 ſq. reſp. Laced. quibus vitiis laboret I, 201 &c. reip. forma quaenam optima ſecundum Thucydidem V, 158.

Rhamphias Laced. I, 197. III, 224 ſq. vid. *Clearchus.*

Rhegium Italiae op. II, 298. ſeditionibus agitatum III, 4. Rhegium Italiae promont. proximum Meſſanae, quae eſt in Sicil. III, 36. IV, 72. Rhegini Italiae pop. II, 297. 299. Leontinorum conſanguinei II, 297. IV, 72 ſq. & Ionum, *ib.* Chalcidenſes ſunt IV, 73. 124. a Locrenſibus oppugnantur III, 4. 35. bello Syracuſano ſe neutros gerunt IV, 73. eorum ager a Locris vaſtatur III, 4. 35. eorum tyrannus Anaxilas IV, 10. eos odio proſequuntur Locrenſes III, 4. 35.

Rheiti, vel *Rhiti*, aquarum alvei in Attica II, 34. vide Pauſan. in Atticis & Corinthiacis.

Rheitus III, 64.

Rhenea inſula I, 24, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 24, *l.* 2. II, 321. vide Strab. l. 10, & Pauſan. in fine Meſſenicorum. a Polycrate ſubacta & Apollini conſecrata &c. *ibid.*

Rhium promont. II, 134. Rhium Molycricum, *ib.* & II, 137. Achaicum, *ibid.* & II, 150. III, 290. vide Palmerii Gr. ant. a p. 486 ad p. 492.

Rhodope mons II, 156.

Rhodus inſula, *Schol. ad lib.* II, *p.* 17, *l.* 6. ab Athen. deficit V, 66. ab iiſdem infeſtatur, *ib.* Rhodii Dorienſes, Argivorum coloni IV, 268.

Rhoetium III, 77. V, 164. vide Strab. l. 13.

Rhypicus ager IV, 226.

Rivus ignis ex Aetna monte erumpit II, 341.

Romani imperatores, *Schol. ad lib.* I, *p.* 184, *l.* 12. apud Romanos nihil niſi pecunia data perfici poteſt, *Schol. ad lib.* II, *p.* 159, *l.* 1.

S.

Sabylinthus Tharypis regis adhuc pupilli tutor II, 126.

Sacerdotes ſummos a metropolibus accipiebant coloniae; *Schol. ad lib.* I, *p.* 39, *l.* 9. a ſacerdotibus annos numerabant Argivi, *Schol. ad lib.* II, *p.* 4, *l.* 2.

Sacon Himerae conditor IV, 10.

Sacrum bellum a Lacedaemoniis ſuſceptum I, 156.

Sadocus Sitalcae fil. II, 47. 102. fit civis Athen. II, 102 ſq.

Salaethus Laced. Mitylenen miſſus II, 206. populum armat &c. II, 208. captus ab Athen. & interfectus II, 217. 218.

Salaminia navis Athen. II, 214. 282. IV, 83.

Salamis Cypri urbs I, 155. vide Meurſii Cyprum. Salamis inſula I, 104. vide Strab. l. 8, & Pauſan. in Atticis.

Salynthius Agraeorum rex II, 333. III, 115.

Samaea Cephalleniae, *Schol. ad lib.* I, *p.* 42, *l.* 9.

Samaei Cephalleniae II, 48.

Saminthus III, 298.

Samos, ſive *Samus* ab Athen. expugnata I, 160 ſq. eius opes ac potentia V, 111 ſq. 116 ſq. eius a continente diſtantia V, 121. in ea ſtatum popularem conſtituunt Athenienſes I, 159. Samii ab Athen. deficiunt I, 61. in eorum poteſtatem Corinthiorum opera redacti I, 62. cum Mileſiis bellum gerunt I, 158. navali proelio ab Athen. vincuntur I, 160. 162 &c. ſeſe dedunt Athen. *ibid.* e Zancla eiiciuntur IV, 10. eorum ſeditio ob dominatus mutationem V, 31. 110 ſqq.

Sanaei III, 234.

Sandius collis II, 196.

Sane Andriorum colonia III, 162 ſq. vide Herod. l. 7.

Sardes urbs I, 159. vide Strab. l. 13.

Sargeus Sicyonius IV, 200.

Scandea Cytheriorum urbs III, 79, & *Schol. ad lib.* IV, *p.* 78, *l.* 13. vide Pauſan. in Lacon.

Scelus Cylonium I, 174. Taenarium I, 178. Chalcioecum, *ibid.* ſcelera e peſte Athen. exorta II, 78 ſqq.

Schola Mycaleſſi IV, 219.

Scione, urbs apud Pellenen ſita III, 177. 195. 197. vide Herod. l. 7, & Strab. Epit. l. 7. ab Athen. ad Braſidam deficit, *ibid.* ab Athen. circumvallatur III, 200. expugnatur III, 254. Plataeenſibus datur III, 255. Scionaei Pellenenſes ex Peloponneſo oriundi III, 177. Braſidam, ut Graeciae liberatorem, aurea corona redimunt III, 179. ab Athen. poſt urbis expugnationem crudeliter tractantur III, 254.

Sciritae Laced. III, 311. erant ſexcenti III, 313.

Sciritis in agro Laconico III, 257.

Scironides dux Athen. ad Miletum vincit Pelop. V, 38 ſq. imperio privatur V, 84.

Scirphondas Thebanus, a Thracibus interfectus IV, 220.

Scolus urbs III, 234. vide Strab. l. 9.

Scomius mons II, 157.

Scriba publicus IV, 187. ſcribae decem Athenis creati V, 102.

Scyllaeum III, 291. vide Strab. l. 8.

Scyrus inſula ab Athen. capta & direpta I, 137. vide Strab. l. 9, & Plinium l. 4.

Scytale Lacon. *Schol. ad lib.* I, *p.* 183, *l.* 9.

Scythae II, 156. eorum potentia quanta olim II, 159.

Seditio apud Epidamnios I, 37. & Corcyraeos II, 274. 286 ſqq. III, 73. & per Graeciam, & inde nata mala II, 287 ſqq.

Selinus urbs IV, 8. 257. quando & a quo condita IV, 8. vide Cluverii Sicil. p. 225 &c. Selinuntii Megarenſes IV, 269. ubi habitent IV, 271. cum Egeſtaeis bellum gerunt IV, 12.

Senatus fabae apud Athen. V, 100. imperio deiectus ab oligarchicis V, 106 ſqq. Senat. quatuor Boeotorum ſummam poteſtatem habent III, 265.

Senes avari, *Schol. ad lib.* II, *p.* 68, *l.* 10.

Sepeliendi mos apud Cares & Phoenices, *Schol. ad lib.* I, *p.* 13, *l.* 3. & apud Athenienſes, *Schol. ad lib.* II, *p.* 51, *l.* 11. nefas in agro Attico ſepelire proditionis reos I, 196. ſepulcrum illuſtrium virorum quod eſſe ſoleat II, 66. ſepulturae modus, quo Athen. humarunt eos, qui primi in bello Pelop. mortem obierunt II, 51 ſq. ſepulturae lex violata in peſte Athen. II, 78 ſq. ſepulturae eorum, qui in proeliis ceciderant, cura, *Schol. ad lib.* I, *p.* 73, *l.* 1.

Sermylis urbs, *Schol. ad lib.* I, *p.* 90, *l.* 14. Sermylii III, 235. Sermyliorum urbs I, 90.

Servi Laced. vide *Helotes*. ſervorum multitudo apud Chios V, 59. & apud Athenienſes IV, 214.

Seſtus ubi ſita V, 95. vide Strabonem l. 13. a Medis occu-

pata I, 124. V, 95. obſeſſa & capta ab Athenienſ. I, 124.

Severae Deae I, 176.

Seuthes Sparadoci fil. II, 166. III, 151. Odryſarum regno poſt Sitalcen potitus II, 158. III, 151. ſororem Perdiccae ducit II, 167.

Sicania antiquum Sicil. nomen IV, 4. unde deductum, *ibid.* vide Cluverii Sic. l. 1, c. 2.

Sicani Iberiae pop. *ibid.*

Sicanus Iberiae fl. *ibid.*

Sicanus Execeſti fil. IV, 115. 250. 256. 289.

Sicilia prius Trinacria & Sicania dicta IV, 4 ſq. eius magnitudo IV, 3 ſq. & incolae IV, 4 ſqq. eius a continente diſtantia III, 36. IV, 4. a Siculis Italiae incolis ita appellata IV, 6. eius partem incolunt Graeci IV, 271. ei bellum cur intulerint Athen. III, 87 ſqq. IV, 12 ſq. 42. 54. 143 ſqq. 282. Siculi ex Italia in Sicil. traiecere IV, 6 ſq. Sicilienſes & Siculi IV, 223. Siculi Hermocratis ſuaſu inter ſe compoſitionem faciunt III, 85. 94. Siculorum alii Syracuſanis, alii Athenienſibus ſe iungunt IV, 137. 223. Siculum fretum III, 36. vide Cluverii Siciliam l. 1, c. 4.

Sicyon I, 154. vide Pauſan. in Corinthiacis. ſtatus eius pop. in paucorum dominatum redactus III, 330. Sicyonii victi ab Athen. I, 151. 154. eoſdem invadentes ſuperant III, 150.

Siduſſa V, 36.

Sigeum V, 164. vide Strab. l. 12.

Sigillum regis Perſarum I, 181.

Silva in Sphacteria cremata III, 48.

Simonides dux Athen. III, 9.

Simultates inter Athen. & Pelop. I, 79.

Simus, unus e conditoribus Himerae IV, 10.

Singaei III, 234. vide Herodot. l. 7.

Sinti pop. II, 160, & *Schol. ad lib.* II, *p.* 160, *l.* 7. Sintii, *ibid.* vide Livium l. 44.

Sinus Ambracius I, 78. Criſſaeus I, 149. Iaſicus IV, 41. Ionius I, 37. Maliacus III, 148. Piericus II, 162. Terinaeus IV, 167. Tyrrhenus IV, 98 ſq.

Siphae III, 113. vide Pauſan. in Boeoticis. per proditionem tentatae, *ibid.* & 150. a Boeotis conſervatae III, 131 ſq.

Sitalces Terae fil. Thracum rex II, 46. cum Athen. ſocietatem init II, 47. Macedonibus & Chalcidenſibus bellum infert II, 154 ſq. cum exercitu domum redit II, 166. eius regnum & potentia &c. II, 156 ſqq. a Triballis acie victus occumbit III, 150 ſq.

Societas inter Athen. & Laced. III, 239 ſq. eius formula III, 240 ſq. inter Laced. & Perſarum regem V, 27. 54. 89. eius formula V, 28. 54. 89. inter Sitalcem & Athen. II, 47. Reliquas

vide in nominibus eorum, qui ſocietatem inierunt. Socii Athen. & Laced. in bello Pelopon. II, 16 ſq. Athen. & Syrac. in bello Siculo IV, 266 ſqq.

Socrates Antigenis fil. II, 40.

Solis defectus I, 35. II, 45. III, 76.

Solium, vel *Sollium* urbs Corinth. II, 48. 310. III, 251. ab Athen. captum &c. II, 48. urbs Acarnaniae, *Schol. ad lib.* II, *p.* 48, *l.* 4.

Soloïs, vel *Solus* IV, 6. vide Cluverii Siciliam p. 278.

Solygia vicus, ſ. caſtellum III, 65 ſqq. Solygius collis III, 64.

Sophocles Soſtratidae fil. II, 340. in Siciliam miſſus III, 5. ad Corcyram tendit III, 6. Corcyraeos exſules captos plebi tradit III, 70 ſq. ab Athen. exſilio mulctatur III, 95.

Sortium uſus in publicis foederibus III, 238.

Soſtratides. vid. *Sophocles.*

Sparadocus, ſive *Spardocus* pater Seuthae II, 166.

Sparta. vide *Lacedaemon.*

Spartolus urbs Bottica I, 122. III, 234.

Sphacteria inſula, eiuſque ſitus III, 12. vide Pauſan. in Meſſenicis. a claſſe Athen. circumdatur III, 23. incendium patitur III, 47. rerum ad Sphacteriam geſtarum tempus & diuturnitas III, 61. in eam milites tranſmiſſi a Laced. III, 12. victus in eam quomodo importetur III, 41. in ea Laced. expugnati &c. III, 50 ſq. cives Laced. in ea capti poſt reſtitutionem quomodo a Laced. tractati III, 258.

Stagirus III, 131. vide Herod. l. 7. Andriorum colonia, *ibid.* ab Athen. deficit, *ibid.*

Stater Phocaïcus III, 77. Doricus V, 45.

Status popularis Athenis ſublatus &c. V, 72 ſqq. 98. quot & quanta mala inde nata V, 99 ſqq. de populari ſtatu iterum conſtituendo agi coeptum &c. V, 114 ſqq. 138 ſqq.

Steſagoras I, 161. *Schol. ad lib.* I, *p.* 161, *l.* 7.

Sthenelaidas Ephorus Laced. I, 121. eius concio I, 121 ſqq.

Stipendium peditum & equitum apud Graecos III, 282. ſtipendium ab Athen. ſuis datum II, 194. V, 67. cur imminutum, *ib.* & ſqq. ſtipendium Thracum mercenariorum IV, 213. a Tiſſapherne militibus datum V, 45. 67. magiſtratibus apud Athen. datum V, 106. 157.

Stratagema militare Ariſtei & Calliae I, 86 ſq. Stratiorum adverſus Chaones II, 128. Plataeenſium contra Pelop. II, 116 ſq. Phormionis contra claſſem Pelop. II, 132 ſq. Peloponneſiorum contra Phormionem II, 145 ſqq. eorundem in tentando Pyraeeo II, 151 ſqq. Demoſthenis contra Ambraciotas & Pelop. II, 326

ſqq. eiuſdem in expugnandis Laced. in Sphacteria III, 51 ſq. & eiuſdem ad Epidaurum III, 329. Megarenſium in urbe prodenda III, 98. Braſidae contra Athen. ad Megara III, 107 ſq. eiuſdem contra Cleonem ad Amphipolin III, 212 ſqq. 219 ſq. Boeotorum in Delio expugnando III, 148 ſq. Athenienſium contra Syracuſanos IV, 102. 104. eorundem in diſceſſu a Syracuſis IV, 307 ſqq. Niciae in defendendis caſtris IV, 164. Hermocratis in expedienda fuga Athen. IV, 297 ſq. Ariſtarchi in occupanda Oenoë V, 158 ſq. ſtratagema politicum Athen. legatorum ut Laced. a bello decernendo averterent I, 103 ſqq. Themiſtoclis contra Laced. in moenibus inſtaurandis I, 126 ſq. eiuſdem, fuga in Atticam claſſem delati I, 192 ſq. Alcibiadis contra Athen. legatos V, 86 ſqq. & contra oligarchicos & Tiſſaph. V, 125 ſqq. & apud milites V, 137 ſq. 172 ſq. Athenienſium in ſubiiciendo imperio Graecis I, 130 ſqq. 135 ſq. Argilii cuiuſdam in detegendis Pauſaniae conſiliis I, 186 ſq. Periclis ut ſibi privatim a periculo caveret II, 23. Lacedaem. ne Plataeam reddere aliquando cogerentur II, 246. III, 231. eorundem contra Helotas III, 119 ſq. eorundem ne ſocii ipſorum ad Athen. deficerent III, 239 ſq. Alcibiadis in deludendis legatis Laced. III, 276 ſq. Corcyraeorum adverſus exſules captivos III, 71 ſq. Niciae in diſſuadenda Sicilienſi expeditione IV, 36 ſqq. Egeſtanorum contra Athen. IV, 74 ſq. Hippiae in opprimenda coniuratione Ariſtogitonis IV, 91. captivi cuiuſdam ob Hermarum praeciſionem IV, 94. inter Phrynichum & Alcib. V, 77 ſqq.

Stratonice ſoror Perdiccae & uxor Seuthae II, 167.

Stratus urbs Acarn. II, 126. 167 ſq. vide Palmerii Gr. ant. p. 385 &c. Stratii Chaonas ſuperant II, 128 ſq. tropaeum erigunt II, 130.

Stroebus Athenienſis, pater Leocratis I, 146.

Strombichides Diotimi fil. dux Athen. V, 24. res ab eo geſtae, *ibid.* & 46 ſq. 94.

Strombichus pater Diotimi I, 66.

Strongyla, una ex Aeoli inſulis II, 299. vide Cluverii Sic. p. 396 &c.

Strophacus III, 116.

Strymon fl. I, 140, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 140, *l.* 2. II, 157, & *Schol. ad lib.* II, *p.* 157, *l.* 1. II, 162. ex Scomio monte per Graecos ad Leaeos fluit II, 157.

Styphon Pharacis fil. III, 59.

Styrenſes IV, 267. vide Strab. l. 10.

Subligacula olim in certaminibus geſtarunt athletae I, 11. quando geſtari deſierint, *ibid.*

Subſolanus ventus II, 204.

Succeſſu fruuntur maxime, qui non concedunt aequalibus, & erga inferiores modeſte ſe gerunt III, 350.

Suffragium Laced. voce dant, non calculis I, 122.

Sunium IV, 215. vide Strab. l. 9, 10. ab Athen. munitum V, 8.

Supplices occidere nefas II, 256.

Sybaris fl. IV, 229. vide Strab. l. 6.

Sybota portus Theſprotidis I, 73, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 73, *l.* 1. portus in continente II, 281. portus in Sybotis inſ. I, 75. 77. Sybota inſulae I, 68, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 68, *l.* 6. vide Palmerii Gr. ant. p. 276 &c.

Syca, ſive *Tycha*, pars Syracuſarum IV, 156.

Syma inſula V, 62. 63. vide Strab. l. 14.

Symaethus fl. IV, 103. vide Cluverii Sic. p. 124.

Synoecia II, 28. vide Meurſii Graec. feriat.

Syracuſae conditae ab Archia Corinthio IV, 7. vide Cluverii Sic. p. 139 &c. inteſtinis diſſenſionibus ſaepe afflictae IV, 65. obſeſſae ab Athen. IV, 157 ſq. obſidione premuntur IV, 165 ſq. Syracuſani cum Leont. bellum gerunt II, 297. pugnant cum Athen. & vincuntur III, 35 ſqq. ſe contra Athen. inſtruunt IV, 73 ſqq. 100. proelio ſe parant IV, 106. congrediuntur cum Athen. & funduntur IV, 110 ſqq. eos conſolatur Hermocrates IV, 113 ſq. urbem muniunt IV, 117. legatos Camarinam mittunt IV, 118. & Corinthum Spartamque IV, 115. 139. Catanaeorum agrum populantur IV, 117. rurſus ſe contra Athen. inſtruunt IV, 153. pugnant & ſuperantur IV, 154 ſqq. obſeſſi murum Athenienſibus obiiciunt IV, 158 ſqq. 179. de compoſitione cum Nicia agere coeperunt IV 165 ſq. rem navalem praeparant contra Athen. IV, 202 ſq. Athen. terra marique adoriuntur IV, 204. mari ſuccumbunt IV, 206. naves in Italiam mittunt IV, 208. eorum auxilia a Siculis caeduntur IV, 223. iterum ſe navali certamini parant IV, 230 ſq. terra marique aggrediuntur Athen. IV, 233. eoſque ſuperant IV, 238. duo tropaea ſtatuunt IV, 249. ob inſperatum ſucceſſum animis eriguntur IV, 250. ad Athen. invadendos rurſus ſe praeparant IV, 257. eos diſceſſu prohibere ſtatuunt IV, 259. proelio fundunt fugantque, *ibid.* & 260. 262 ſq. tropaeum erigunt IV, 262. animis valde confirmantur IV, 264 ſq. ſocii eorum & auxiliarii IV, 267 ſq. ultimo proelio ſe parant IV, 281. dimicant IV, 292 ſqq. & victoria potiuntur IV, 295. Athen. diſceſſuros quo ſtratagemate deceperint IV, 298 ſq. eos ab itinere morantur IV, 308 ſq. fugientes inſequuntur IV, 313 ſq. quomodo tractarint Athen. captivos IV, 323. Peloponneſiis auxilia contra Athen. mittunt V, 40. 169.

T.

Taenarus Lacon. prom. I, 178. 187. IV, 200. vide Pauſan. in Laconicis.

Tages Tiſſaphernis propraetor V, 26.

Talenta mille, non expendenda niſi extrema neceſſitate cogente, cur ſepoſuerint Athen. II, 41. haec mille talenta quando & cur lege abrogata tetigerint V, 23.

Tamus Ioniae praetor V, 48. 135.

Tanagra Boeotiae I, 150. II, 303. vide Strab. l. 9. eius muros demoliuntur Athen. I, 150. Tanagraei ab Athen. proelio ſuperati II, 304.

Tantalus Patroclis fil. dux Lacedaem. III, 85. in vincula coniectus ab Athen. *ibid.*

Tarentum IV, 72. 167.

Taulantii, gens Illyrica I, 37. v. Palmerii Gr. ant. p. 110 &c.

Taurus Echetemidae fil. III, 176.

Tegea urbs potens in Pelop. III, 255. vide Herod. l. 6, Polyb. l. 4, & Pauſan. in Arcadicis. ad defectionem a Corinthiis fruſtra ſollicitatur, *ibid.* ab Argivis obſidetur III, 306 ſq. Tegeatae cum Mantineis pugnant III, 200.

Telles Laced. III, 236. 242. Braſidae pater II, 273.

Tellias dux Syracuſ. IV, 166.

Telluris ſanum. vide *in ſqq.*

Temenidae (unde reges Laced.) primi poſſederunt Macedoniam II, 162. Argis oriundi, *ibid.* vide Herod. l. 8, c. 138. expellunt Pieres, *ibid.*

Temenites pars Syracuſarum IV, 117. 160. vide Cluverii Sic. p. 151. Temenites collis IV, 178. vide Cluverii Sic. p. 149.

Templum Apollinis I, 45. II, 148. 308. III, 232. IV, 212. Apoll. Amyclaei III, 236. 241. Pythii II, 29. III, 172. 291. IV, 86. Bacchi II, 29. 287. V, 151. Caſtoris & Poll. II, 280. III, 163. V, 150. Dianae IV, 72. Eleuſinium II, 31. Herculis III, 307. 310. Iovis Nemeaei II, 311. Iovis Olympii II, 29. Iunonis I, 38. II, 272. 281. 284. 286. III, 199. 323. Mercurii IV, 217. Neptuni III, 173. Palladis III, 170. 219. Palladis Chalcioecae I, 188. Pelaſgicum II, 31. Pollucis. vide *Caſtoris*. Proteſilai V, 165. Telluris II, 29. Theſei IV, 96. Veneris in Eryce IV, 75. templum Iunonis Argis deflagrat III, 199. templa morbo Attico profanata II, 79. templa eorum ſunt, qui regionem obtinent III, 145. templis hoſtium temperandum III, 144.

Tempora apud Argivos quomodo numerata, *Schol. ad lib.* II, *p.* 4, *l.* 2.

Tenedii II, 174. ſubditi Athen. IV, 267.

Tenii V, 106.

Teos urbs V, 25. 30. Teii II, 213. IV, 267. Teiorum urbs V, 26. 29. eius muri diruti V, 30.

Teres pater Sitalcae II, 46. primus Odryſarum regnum per vim obtinuit II, 47. quantum illud amplificaverit II, 46. Teres & Tereus diverſa regum nomina, nec in eadem regione regnarunt, *ibid.*

Tereas fl. IV, 151. Terias IV, 80. v. Cluverii Sic. p. 125 &c.

Tereus rex Thracum II, 46. Procnes maritus, *ibid.* in urbe Daulia habitabat, *ibid.*

Terinaeus ſinus IV, 167. vide Cluverii Italiam.

Terra a mari abſorpta circa Orobias II, 300. terrae motus Spartae I, 178. eius cauſa, *ibid.* terrae motus maximi tempore belli Pelop. I, 35. II, 298. 300. III, 76. 277. 289. V, 13. terrae motu orto concio ſolvebatur apud Athenienſes III, 277. Lacedaemonii a militia abſtinebant. vid. *Lacedaemon.*

Teſſaracoſtae Chiae V, 163, & *Schol. ad lib.* VIII, *p.* 163, *l.* 10.

Teſſera militaris IV, 247.

Teucer poſt Troiae excidium in Cyprum venit, *Schol. ad lib.* I, *p.* 21, *l.* 1.

Teuguſſa inſula V, 63.

Teutiaplus Eleus II, 211. Alcidem & Pelop. adhortatur, *ib.* ſq.

Thalamii III, 51.

Thapſus peninſula IV, 154. 158. Thapſus (oppidum in ea ſitum) quando & a quo conditum IV, 8. vide Cluverii Sic. p. 137 & 138.

Tharyps Moloſſorum rex II, 126. eius tutelam gerit Sabylinthus, *ibid.*

Thaſus inſula I, 140, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 140, *l.* 10. Pariorum colonia III, 155. ubi ſita, *ib.* in Thaſo res geſtae V, 97 ſq. Thaſii ab Athen. deficiunt I, 139. victi ab Athen. *ib.* Laced. auxilium implorant I, 140. tandem ſe Athen. dedunt I, 141. urbem muris cingunt V, 97. Thaſiorum metalla I, 139.

Theaenetus Timidae fil. vates Plataeenſis II, 197.

Theagenes Megarenſis I, 174. add. *Theogenes.*

Theatrum Dionyſiacum Athenis V, 150.

Thebae I, 126. vide Strab. l. 9. quantum diſtent a Plataea II, 10. Thebani Plataeam noctu ingrediuntur II, 5. plurimi a Plataeenſibus caeſi II, 8. reliqui ſe dedunt II, 9. Thebani (qui extra urbem) ſuis ſuccurrunt II, 10. Plataeenſ. inſidias ſtruunt, *ibid.* foederum tempore & feriis menſtruis Plataeam occuparunt II, 251. concioni Plataeenſium reſpondent II, 260 ſqq. merita in

Graeciam oſtentant &c. II, 261 ſqq. victores ad Coroneam II, 262. muros Theſpienſium diruunt III, 199. Thraces Mycaleſſo digreſſos proſequuntur IV, 219.

Themiſtocles rei navalis ſtudii auctor Athen. I, 25. 105. 131. *ναύμαχος* dictus, *Schol. ad lib.* I, *p.* 132, *l.* 10. dux prudentiſſimus I, 105. eius ſuaſu proelium navale in maris anguſtiis cum barbaris commiſſum, *ib.* maximis honoribus a Laced. ideo affectus, *ib.* Athenienſibus ſuadet, ut ſe legatum ad Laced. mitterent I, 126. vafrum eius conſilium ad aedificandos urbis muros I, 126 ſq. & 128 ſq. eius hortatu ambitus Pyraeei abſolvitur I, 131. annuo magiſtratu fungitur, *ibid.* Laced. olim amicus & apud eos gratioſus I, 128. per oſtraciſmum patria pulſus, Argis habitat I, 190. a Laced. accuſatur quod cum Medis ſenſiſſet, *ib.* Corcyram profugit, *ib.* non recipitur, *ib.* ad Admetum Moloſſorum regem divertit I, 191. varii caſus & pericula, in quae incidit I, 193. ad regem Perſarum confugit, *ib.* eius ad regem literae, *ib.* eius apud eum auctoritas &c. I, 194 ſq. peritia in lingua Perſica, *ib.* eius encomium ampliſſ. *ib.* eius mors & monumentum I, 196. Artaxerxis in eum munificentia, *ibid.*

Theocles. vide *Theucles.*

Theodorus pater Proclis II, 303.

Theogenes, Athen. III, 44. 237. 242.

Theolytus pater Cynetis II, 168.

Thera una ex Cycladibus II, 17.

Theramenes Laced. claſſem in Aſiam adducit V, 40. foedus cum Perſis init V, 54 ſq. & 64. eius interitus V, 56. Theramenes Athen. Agnonis fil. V, 104. unus ex iis, qui ſtatum pop. evertunt &c. *ibid.* iterum ei favet V, 139 ſqq.

Therma, vel *Therme* Maced. I, 84, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 84, *l.* 14. capta, *ibid.* reddita Perdiccae II, 47.

Thermon Spartanus V, 20.

Thermopylae II, 165. 306. III, 58. v. Herod. l. 7, & Strab. l. 9.

Theſaurus Athenienſium II, 24 ſq.

Theſeus rempubl. Athen. conſtituit &c. II, 28. eius templum IV, 96.

Theſpicus ager III, 113. Theſpienſes III, 139. eorum in pugna contra Athen. clades III, 142. eorum muri a Thebanis deiecti III, 199. eorum plebs inſurgit contra magiſtratum IV, 152.

Theſprotis I, 67. vide Palmerii Gr. ant. p. 259 &c. Theſproti regio non ſubſunt dominatui II, 126.

Theſſalia ſine duce tranſitu difficilis III, 116. eius plebs Athenienſibus amica, *ibid.* Theſſali ex Arne Boeotos eiiciunt I, 21. Athenienſium foederati I, 143. Athen. auxilia mittunt I, 150.

II, 39. cum Boeotis pugnant, *ibid.* Theſſali circa Heracleam dominantes II, 306. Theſſali paucorum dominatu potius, quam ſtatu pop. utuntur III, 116.

Theſſalonice, olim Therme, *Schol. ad lib.* I, *p.* 84, *l.* 14.

Theſſalus Piſiſtrati fil. Hippiae & Hipparchi frat. I, 31. IV, 87.

Theucles pater Eurymedontis II, 285. 303. IV, 194. Theucles dux coloniae, quae Naxum condidit IV, 7.

Thmuis, Schol. ad lib. I, p. 153, l. 8.

Thoricus V, 152. vide Strab. l. 9, 10.

Thracia I, 140. II, 155. III, 151. Thraces Athen. profligant I, 140. III, 151. Thraces inter Aemum & Rhodopen II, 156. Machaerophori & Dii appellati, *ibid.* & II, 161. IV, 213. ſuis legibus vivunt II, 46. 156. 160. Phocidem olim incolebant II, 46. accipere potius quam dare conſueverunt II, 159. barbari & avidi caedis IV, 218. pugnant cum Thebanis IV, 220. Mycaleſſum crudeliter diripiunt, *ibid.* Thracum res geſtae in Macedonia II, 164. Thracum gens trans Strymonem II, 166.

Thraciae portae ad Amphipolin III, 219.

Thraſybulus Lyci fil. V, 115. Democratiae ſtudioſus V, 112. 115. dux a militibus in Samo creatur, *ibid.* Alcibiadem ab exſilio reducit V, 124. Pelopon. in Helleſponto navali proelio vincit V, 169.

Thraſicles Athen. II, 237. 242.

Thraſyllus Argivus III, 300. ab Argivis lapidibus paene [illegible]-utus III, 302. quomodo evaſerit, *ibid.*

Thraſyllus Athen. V, 115. ſtatui populari favet V, 112. 115. dux a militibus in Samo factus, *ibid.* Pelop. navali proelio ſuperat V, 169.

Thraſymelidas Spartanus, Crateſiclis fil. claſſis ad Pylum praefectus III, 17.

Thriaſii campi I, 158. II, 34. vide Strab. l. 9, & Herod. l. 8. eos depopulantur Pelop. *ibid.*

Thronium Locridis II, 44. v. Palmerii Gr. ant. p. 172, 563 &c.

Thucles. vide *Theucles.*

Thucydides Olori filius I, 155. ex Piſiſtratidarum familia, *Schol. ad lib.* I, *p.* 31, *l.* 6. quando, qua occaſione, in quem finem, & quomodo conſcripſerit bellum Pelop. I, 3. 30 ſqq. III, 237 ſq. 244. peſte correptus II, 72. auri ſecturas & officinas in Thracia poſſidet, ac opibus inter illius regionis primores ideo valebat III, 155 ſq. Thraciae regioni ab Athen. praefectus, *ib.* Amphipolin defenſurus tardus venit III, 157 ſq. Eionem conrra Braſidam defendit III, 158 ſq. vitam per 20 annos in exſilio traduxit III, 245. magis utitur coniunctionibus, quam alii Attici,

Schol. ad lib. II, *p.* 62, *l.* 8. ubique recedit a conſuetudine aliorum ſcriptorum, *Schol. ad lib.* V, *p.* 336, *l.* 3. quos imitatus ſit. vid. *annotationes in Schol.* pag. 248. Thucydides alius, Agnonis & Phormionis collega I, 162. vide notas ad vitam Thucydidis. Thucydides alter, Pharſalius, & hoſpes Athen. V, 142.

Thuria, vel *Thurii*, urbs Italiae IV, 97. 225 ſq. 229. vide Cluverii Ital.

Thuriatae in Laconica. vide *Thyreatae.*

Thyamis fl. I, 67. vide Palmerii Gr. ant. p. 273 &c.

Thyamus mons II, 326. vide Palmerii Gr. ant. p. 422.

Thymocharis V, 152.

Thyrea III, 82. 270. vide Pauſan. in Arcadicis. Aeginetis incolendam dederunt Laced. II, 44. III, 83. eam capiunt Athen. III, 84. Thyreatae, vel Thyriatae I, 141. Thyreaticus ager II, 45. III, 82.

Thyſſus urbs III, 162. 259. vide Herod. l. 7.

Tibicinum ad cantum proelium ineunt Laced. III, 315.

Tichium Aetoliae II, 311. vide Palmerii Gr. ant. p. 476.

Tichiuſſa agri Mileſii V, 41. 43.

Tilataei II, 157.

Timagoras Athenagorae fil. Cycicenus V, 12. 57.

Timagoras Tegeates II, 102.

Timanor Timanthis fil. I, 44.

Timidas pater Theaeneti II, 197.

Timocrates Laced. II, 135. 150. gladio ſe tranſigit, *ibid.*

Timocrates Athen. pater Ariſtotelis II, 324.

Timocrates Corinth. pater Timoxeni II, 51.

Timoxenus II, 50.

Tintinnabula in urbium cuſtodiis circumferri ſolita III, 201.

Tiſamenus Trachinius II, 304.

Tiſander Apodotus II, 316.

Tiſias Tiſimachi fil. III, 335.

Tiſimachus, ibid.

Tiſſaphernes Aſiae maritimae a Dario praefectus V, 11. Peloponn. ad bellum Athen. inferendum inſtigat, *ibid.* ſtipendium ipſis pollicetur, *ib.* foedus cum Pelop. init V, 27 ſq. 54 ſq. 88 ſqq. ad Miletum vincitur ab Athen. V, 39. Iaſum praeſidio munit V, 41. menſtruum ſtipendium navibus Laced. numerat, *ibid.* iratus diſcedit a conſiliariis Laced. V, 65. Alcib. ſuaſu ſtipendium Laced. promiſſum imminuit V, 67. 71. ſibi metuens in gratiam cum Pelop. redire ſtudet V, 87. 88. in eum invehuntur claſſiarii milites Pelop. V, 119 ſq. cur claſſem Phoenicum ad Pelop. non ad-

duxerit V, 124 ſq. 135. Laced. ſe purgare conatur V, 130. 175. Epheſum profectus Dianae ſacrificat V, 175.

Tlepolemus I, 162.

Tolmaeus III, 78. Tolmidae pat. I, 151. 156. pater Autoclis III, 78.

Tolmides Tolmaei fil. dux Athen. I, 151. 156. res ab eo geſtae, *ibid.*

Tolophonii II, 317. vide Palmerii Gr. ant. p. 543.

Tolophus Ophionenſis II, 316.

Tomeus mons III, 173.

Torona urbs Chalcidica III, 163. 178. vide Palmerii Graec. ant. p. 566. a Braſida capitur III, 164 ſq. ab Athen. recepta III, 207 ſq.

Torylaus III, 116.

Trachinii II, 304. ager Trachinius, *ibid.* & III, 116.

Tragia inſula I, 160, & *Schol. ad lib.* I, *p.* 160, *l.* 11.

Treres II, 157.

Triballi, ib. vincunt Sitalcen, Odryſarum regem III, 150 ſq.

Tributum quantum Athen. a ſociis quotannis recipiebant II, 24. tributum primum Graecis ab Athen. impoſitum, quantum &c. I, 136. ab Ariſtide deſcriptum III, 233. vide Var. Lect. ad eand. pag. tributum quod Seuthae Odryſarum regi pendebatur II, 158.

Trierarchi Athen. IV, 50. 292.

Trinacria antiquum Siciliae nomen IV, 5. vide Cluverii Sic. l. 1, c. 2.

Triopium prom. V, 52. 92. vide Palmerii Gr. ant. p. 265.

Tripodiſcus agri Megar. III, 104. v. Pauſan. in fine Atticorum.

Tripos Delphicus I, 184. II, 254, & *Schol. ad lib.* III, *p.* 254, *l.* 6. tripodes duo, *Schol. ad lib.* I, *p.* 184, *l.* 12.

Tritaeenſes II, 317. vide Pauſan. in Achaicis.

Troas I, 183.

Troezen I, 158. III, 174. vide Strab. l. 8, & Pauſan. in Corinth. Troezenii duas naves praebent Corinthiis contra Corcyraeos I, 42. Troezenius ager vaſtatus II, 84.

Trogilus, vel *Trotilus* IV, 8. 157. 177. vide Cluverii Sic. p. 131, 148, 152.

Troiae obſidio I, 20. Troiana expeditio I, 14 ſqq. Troianae res minores fama I, 17. Troiani cur & quomodo Graecis per decem annos reſtiterint I, 19. Troiani poſt urbem captam Siciliam appulſi ibi ſedes poſuerunt IV, 5. e Troia profecti Scionaeorum maiores III, 177. e Troia in Libyam delati Phocenſes, & inde in Siciliam IV, 5.

Tropaea Acarnanum II, 330. 335. Athenienſium I, 88. 147. II, 134. 150. III, 19. 23. 40. 60. 68. 107. 197. 208. IV, 112. 151. 157. 165. 182. 206. 229. 263. V, 35. 40. 171. Boeotorum III, 243. Braſidae III, 184. 221. 223. Corcyraeorum I, 46. 77. Corinthiorum I, 77. IV, 228. Mantineorum III, 201. Perdiccae III, 184. Pelop. II, 39. 150. III, 321. V, 63. 154. Sicyoniorum III, 150. Stratiorum II, 130. Syracuſanorum IV, 207. 239. 249. 263. 296. Tegeatarum III, 201.

Trotilus. vid. *Trogilus.*

Tyca vel *Tycha.* vid. *Syca.*

Tydeus Ion V, 56.

Tyndareus iureiurando obſtringit Helenae procos I, 14.

Tyranni in Graecia I, 27. a Laced. ſublati, *ibid.* ſq. Tyranni in Sicilia ad magnam potentiam evecti I, 27. diu imperium obtinuerunt, *ibid.* Tyrannides in Graeciae civitatibus quando & quomodo conſtitutae I, 22. Tyrannis Piſiſtratidarum qualis IV, 84 ſqq. 92.

Tyrrheni Pelaſgici Lemnum & Athenas olim incoluerunt III, 162 ſq. Tyrrheni cum Athen. militant in Sicilia IV, 261. 263.

V.

Vates multa canebant ſub initium belli Pelop. II, 15. 37. illis irati Athenienſes V, 3.

Veneris fanum apud Erycen IV, 75.

Ventus ſubſolanus II, 204. ventus continuo ſpirans e ſinu Criſſaeo II, 133.

Verborum uſitata ſignificatio mutata II, 289.

Veritatis inveſtigatio difficilis I, 32.

Veſtes Laced. & Athen. quales I, 11.

Victimae ex farinae ſubactae maſſa ad verarum ſimilitudinem factae, ac immolatae I, 175.

Vita, quam priſci mortales in Graecia degebant, qualis I, 4 ſq. 10 ſq. vitae genus delicatius quinam in Graecia primi coluerint I, 11.

Ulyſſes per Charybdim dicitur navigaſſe III, 36.

Unguento uſi ſunt veteres athletae I, 11.

Urbes in Graecia quales olim I, 5. recentiores in litoribus conditae I, 12. vetuſtiores longius a mari, *ibid.*

Urinatores III, 42.

Vulcanus in Hiera aerarium exercere creditus II, 299.

X.

Xanthippus pater Periclis I, 154. 177.

Xenares ephorus Spartae III, 262. Laced. Heracleotarum dux, in proelio caeſus III, 289.

Xenoclides Euthyclis fil. I, 67. II, 339.

Xenon Thebanus IV, 199.

Xenophanes pater Lamachi IV, 16.

Xenophantidas Laced. V, 85.

Xenophon Euripidis fil. II, 122.

Xenotimus pater Carcini II, 40.

Xerxes I, 163. 180, eius ad Pauſaniam epiſtola I, 181. pater Artaxerxis I, 193. III, 76.

Z.

Zacynthus inſula ubi ſita II, 101. Zacynthii Achaeorum coloni, *ibid.* Athen. ſocii in bello Sic. IV, 268.

Zancle urbs quando & a quibus condita, & unde dicta IV, 9. vide Cluverii Sicil. p. 81 &c. poſtea Meſſene dicta IV, 10.

Zanclon Siculi falcem appellant IV, 10.

Zeno philoſophus, Citienſis, *Schol. ad lib.* I, *p.* 155, *l.* 10.

Zeuxidamus Archidami pater II, 70.

Zeuxidas Laced. III, 236. 242.

Zopyrus pater Megabazi I, 152.

INDEX
DICTIONUM ET LOCUTIONUM
QUAE IN
THUCYDIDE
visae ſunt memorabiliores.

A.

A. ά. πλοῖα δὲ ἑκατὸν ά ἐξ ἀνάγκης μετὰ τῶν ὁλκάδων ξυνέπλει IV, 71. vid. αἵ.

AB. ἀβασανίστως. οἱ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων ἀβασανίστως δέχονται I, 31.

ἀβασίλευτοι II, 126. D. Halic. 61, 23.

ἀβλαβής. σπονδὰς ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς III, 233. 280.

ἀβουλία. αἰτίαν ἐπιφερομένην, ἐς τὴν αλλην ἀβουλιαν τε καὶ βραδυτῆτα III, 322. περιέστηκεν ἡ δοκοῦσα σωφροσύνη, ἀβουλία καὶ ἀσθένεια φαινομένη I, 49.

ἁβροδίαιτον. διὰ τὸ ἁβροδίαιτον, χιτῶνας λινοῦς ἐπαύσαντο φοροῦντες I, 11. Aeſchylus Perſ.

AΓ. ἀγαθός. αὐτὸς ἀγαθὸς ἀνὴρ γίγνου III, 218. ἀγαθὸς κατὰ πάντα III, 122. οἷς βεβαίως τι πρόσεστιν ἀγαθὸν III, 188. εἴτῳ τι ἐστὶν ἀγαθὸν, εἴτῳ τὰ ἐναντία III, 90. ἀγαθοῦ οἷς ἐλπὶς οὐκ ἔστι II, 66. κοινοῦ τινος ἀγαθοῦ αἰτίᾳ III, 129. τύχῃ ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων, ποιεῖσθαι τὴν ἐκεχειρίαν, formula ſolemnis in foederibus III, 175. ἐπ' ἀγαθῷ ἥκων οὐ πείθω III, 129. V, 148. ἐπὶ ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως III, 168. ἀγαθῷ κακὸν ἀφανίσαντες II, 64. ἔχων τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν II, 57. εἴτι Λακεδαιμονίους ἀγαθόν τι εἰργασμένοι εἰσὶν II, 247. Λακεδαιμονίους ἀγαθὸν πεποιήκαμεν II, 249. ὃ γὰρ ἡμεῖς φύσει ἔχομεν ἀγαθὸν, ἐκείνοις οὐκ ἂν γένοιτο διδαχῇ I, 168. καταλύειν τὸ κοινὸν ἀγαθὸν III, 338. ἀγαθοὶ τιμήσονται τοῖς προσήκουσιν ἄθλοις τῆς ἀρετῆς II, 141. ἀγαθοὶ πρὸς τὸν Μῆδον I, 121. II, 249. ῥᾷον οἱ πολλοὶ κακοῦργοι ὄντες δεξιοὶ κέκληνται, ἢ ἀμαθεῖς ἀγαθοὶ II, 291. ὅσα ἐν τῷ τοὺς πολεμίους ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν II, 65. ἀγαθὰ, ἀπὸ τοῦ εὐθέος λεγόμενα &c. II, 233. ἀγαθοῖν λογιζομένοις δυεῖν τοῦ ἑτέρου τεύξεσθαι, ἢ &c. III, 46. δυεῖν ἀγαθοῖν οὐ στερήσομεν III, 94. ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενομένων, ἔργῳ δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς II, 53. ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐστιν ἀδικουμένους ἐξ εἰρήνης πολεμεῖν I, 166. τῶν ἐν τῇ

Σικελίᾳ ἀγαθῶν ἐφιέμενοι III, 88. ἀγαθοὶ τὰ πολέμια III, 187. ἀγαθοῖς τῶν ξυμμάχων II, 253. ἐν ἀγαθοῖς πράγμασι αἱ πόλεις ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσι II, 288. τοῖς αὐτοῦ κακοῖς ὀλοφυρθεὶς ταχ᾽ ἂν ἴσως και τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς ποτὲ βουληθείη φθονῆσαι IV, 122. πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας δύναται ἡ παραίνεσις III, 140. IV, 306. III, 62. ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγαθὰ σκοπεῖτε III, 31. μηδὲν οἰκειοτέρᾳ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ καρποῦσθαι, ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων II, 58.

ἀγάλλομαι. ἣν ἕκαστος πατρίδα ἔχων ἀγάλλεται III, 140. τοῖς ὅπλοις κοσμηθῆναι ὁ πόλεμος ἀγάλλεται IV, 69. τῷ τιμωμένῳ τῆς πόλεως ἀγάλλεσθε II, 93. ἀγάλλονται τούτῳ μάλιστα II, 261. κάλλιον ἢ λαμπρύνομαι Magiſter. Utroque noſter uſus eſt. τῷ μὲν αἰσχύνονται, ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται II, 291.

ἀγαλμάτων περικοπαί τινες IV, 45.

ἄγαν. μὴ ἐκπεπλῆχθαί τι ταῖς ξυμφοραῖς ἄγαν IV, 279. 305. καταμέμψασθαι ὑμᾶς ἄγαν IV, 304. ἄγαν ξυνετοὶ τὰ ἀχρεῖα I, 119. οὐκ ἄγαν θερμὸν, οὔτε χλωρὸν σῶμα II, 73. ἄγαν ἐπείγεσθαι τὸν πόλεμον διαλῦσαι V, 69.

ἀγανάκτησιν ἔχει (πόλις) ὑφ᾽ οἵων κακοπαθεῖ II, 62.

ἀγαπάω. ἀγαπήσαντες τὴν ἐν τῷ παρόντι ἡσυχίαν IV, 34. ἀγαπᾷν οἴομαι αὐτοὺς ὅτι οὐκ ἐρχόμεθα IV, 62. Vid. D. Hal. ἀρκεσθεὶς inquit Ulpian. ad Dem. p. 322 b. ἀγάπησιν ex noſtro laudat Corinthus. ita Plut. alii. Ariſtoph. Σφ. 682 ἀγαπᾷς.

ἀγγελία. ἦλθεν ἡ ἀγγελία τῶν πόλεων, ὅτι ἀφεστᾶσι I, 84. τάχυ ἀγγελία τῆς Χίου ἀφικνεῖται V, 23. ἀγγελίας καθ᾽ ὁδὸν αὐτοῖς ῥηθείσης περὶ τῶν γεγενημένων II, 9. κατὰ τὴν πρώτην ἀγγελίαν ἐπιβοηθεῖν II, 331. αἱ ἀγγελίαι ἐφοίτων δειναὶ IV, 166. ἀγγελίαι δύνανται τὴν πόλιν ἐς ἔκπληξιν καθιστάναι IV, 62.

ἀγγέλλω & ἀγγέλλομαι. σαφῶς ἀγγέλλουσι V, 3. περὶ Ὀρχομενοῦ ἠγγέλλετο, ἑαλωκέναι III, 305. ἀγγελοίμεθα δ᾽ ἂν εὖ οἶδ᾽ ὅτι ἐπὶ τὸ πλεῖον IV, 59. ἐπὶ τοῖς ἠγγελμένοις ναῦς — ἐπλήρουν V, 157.

ἄγγελμα. πρὸς τὸ ἄγγελμα ἐπέσχον τὴν νύκτα IV, 299. Herodian. VII.

ἄγγελος. πρῶτος ἄγγελος ἐξῄει II, 12. νομίζων γνώμην μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν IV, 186. προπέμψας αγγελον ὡς ἥξων III, 49. πέμπουσιν τριήρη ἀγγελον τῶν δεδογμένων II, 218.

ἀγείρω. τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἀγείροντες ἐρέτας I, 47. τὸν στόλον ἀγεῖραι I, 14.

ἀγήρως. τὸ φιλότιμον ἀγήρων μόνον II, 68. τὸν ἀγήρων ἔπαινον ἐλάμβανον II, 66. ἀγήρων κῦδος Pindar.

ἄγνοια. φοβούμενοι μή τις τὶ ἀγνοίᾳ σφαλῇ V, 149. οὔτε γὰρ οἱ ἰατροὶ ἤρκουν τοπρῶτον θεραπεύοντες ἀγνοίᾳ II, 71. Euripid.

ἀγνὼς, (a γινώσκω, ἔγνασμαι.) ἀγνὼς ἦν τοῖς ἐν τῇ νηῒ I, 192. Homer. Od. ε΄. ἀγνῶτες ὄντες ἀλλήλων II, 248.

ἀγνωσία. διὰ τὴν ἀλλήλων ἀγνωσίαν V, 101. ἀγνωστότατος γλῶσσαν II, 309. V, 442.

ἄγος ἐλαύνειν τῆς θεοῦ I, 174. ὡς ἄγος αὐτοῖς τὸ πεπραγμένον I, 189. τοῦ θεοῦ ἄγος κρίναντος, ibid.

ἀγορά. ἡ ἀγορὰ παρεσκευάσθη IV, 236. Xenoph. 653. πόλεων οὐ δεχομένων αὐτοὺς ἀγορᾷ οὐδὲ ἄστει, ὕδατι δὲ καὶ ὅρμῳ IV, 72. ἀγορὰν αὐτοῖς παρεῖχον, ibid. ἀγορὰν ἔξω τῆς πόλεως ἐπεποίηντο I, 85. IV, 236. ἐς ἀγορὰν θέμενοι τὰ ὅπλα II, 5.

ἀγοράζω. ἐσελθόντες ἠγόραζον ἐς τὴν πόλιν IV, 81.

ἀγριώτερον. καθ' ἡμέραν ἐπεδίδοσαν μᾶλλον ἐς τὸ ἀγριώτερον IV, 94.

ἀγχίστροφον τὴν μεταβολὴν ὁρῶντες II, 79. ἀγχίστροφοι ἀγῶνος τύχαι, D. Halic. 349, 6. Herodot. VII, 13.

ἀγχώμαλα. ἕως ἀγχώμαλα ἐναυμάχουν IV, 294. D. Halic. 109, 29. Ioſeph. 1270.

ἀγχώμαλος. ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης III, 201. ἀγχώμαλοι ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ II, 242.

ἄγω. ἄγων τὴν πολιτείαν I, 178. οὐχ οἱ ἑπόμενοι αἴτιοι ἀλλ' οἱ ἄγοντες ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα II, 251. ἄγοντες τὴν ἡμέραν ταύτην III, 292. Αἰγινήτας, ὅσοι μὴ ἐν χερσὶ διεφθάρησαν, ἄγοντες III, 84. ἐς κρίσιν ἀγαγόντες ἀποκτεῖναι IV, 97. ἀγαγεῖν πόλιν ἐς ξύμβασιν II, 5. ἄγοντες πεμπτοὺς πρέσβεις IV, 134. ἐγκάρσιον τεῖχος ἄγοντες IV, 158. λάρνακας κυπαρισσίνας ἄγουσιν ἅμαξαι II, 52. πλοίῳ, ἐς πεντακόσια τάλαντα ἄγοντι μέτρα III, 174. στρατιὰν ἄγειν III, 334. ἄξαντα μισθοῦ Θρᾶκας III, 212. μὴ ὑπ' αὐτῶν ἀγόμενοι κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν II, 166. ἦγον τὴν ἑορτὴν III, 322. τὰς γυμνοπαιδίας ἦγον III, 331. ἵνα τιμιώτερον αὐτὸν ἄγοιεν V, 124. ἡσυχίαν ἦγον II, 165. πρὸς τὸ πλῆθος οὐκ ἤγαγον III, 335. τοὺς ὀχετοὺς αὐτῶν, οἱ ἐς τὴν πόλιν ὑπονομηδὸν ποτοῦ ὕδατος ἠγμένοι ἦσαν, διέφθειραν IV, 159.

ἀγωγή. ἡ ἐς τοὺς ὀλίγους ἀγωγὴ III, 336.

ἀγωγός. διϊέναι ἄνευ ἀγωγοῦ III, 116. ἀγωγοὶ ἀπῆλθον III, 118. ξυμπέμπουσιν ἀγωγοὺς, ὅπως μηδενὶ ξυγγένηται II, 22. ἀγωγὸς ὁ κομίζων, Schol. Euripidis Hec. 536. Ariſtid.

ἀγών. μήτε μαλακισθῆτε, ὁρῶντες περὶ ὅσων ὁ ἀγών ἐστιν III, 219. ἄξιος ἦν ὁ ἀγὼν IV, 265. ἀγὼν ἐποιεῖτο γυμνικὸς καὶ μουσικὸς II, 321. περὶ τῆς ἐκείνων ἀδικίας ἡμῖν ὁ ἀγὼν II, 234. III, 140. ὑπὲρ καλῶν τῶν μελλόντων ὁ ἀγὼν ἔσται IV, 282. ἐπὶ

τὸ ἔσχατον ἀγῶνος ἐλθεῖν III, 135. δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους II, 222. Vid. ἀγώνισμα. ναυτικῷ ἀγῶνι ξυνεστῶτες III, 81. οὐ λόγων ἀγῶνας προθήσοντες ἀλλ' ἔργων II, 270. περὶ τῶν δεινοτάτων εἶναι τὸν ἀγῶνα II, 247. τὸν ἀγῶνα ποιεῖσθαι III, 134. πολὺν τὸν ἀγῶνα τῆς γνώμης IV, 292. ἐς δῆμον οὐ παριὼν, οὐδ' ἐς ἄλλον ἀγῶνα ἑκούσιος οὐδένα V, 103. μὴ περὶ ἴσου ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα II, 63. ἀδελφοῖς ὁρῶ μέγαν τὸν ἀγῶνα II, 68. τὸν ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἑκὼν εἶναι ποιήσομαι II, 144. ῥήτορες ἕξουσιν ἐν ἄλλοις ἐλάσσοσιν ἀγῶνα II, 228. προελθὼν ἐς τὸν ἀγῶνα, in ſtadium III, 288. ἐς ἀγῶνα τῆς δόξης ἦλθον II, 242. στέφανον τοῖς λειπομένοις τῶν τοιῶνδε ἀγώνων II, 69. πρώτοις ἀγῶσι σφαλέντες IV, 276. ἐν μεγάλοις ἀγῶσι IV, 87. δύο ἀγῶνας μεγίστους ὑπέστημεν II, 254.

ἀγωνίζομαι. δεδιότες μὴ τὸ στράτευμα εὔνουν ἔχῃ, ἢν ἤδη ἀγωνίζηται IV, 47. βουλόμενοι ἐκ μείζονος διαβολῆς μετάπεμπτον κομισθέντα αὐτὸν ἀγωνίσασθαι IV, 47. περὶ δουλείας ἀντ' ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι II, 93. ἀγωνίσασθε τοῖς Ἕλλησιν ἄρξαι πρῶτοι ἐλευθερίας III, 130. ναυσὶν ἀγωνίζεσθαι I, 56. μὴ τρυφᾶν, ἀλλ' ἀναγκάζεσθαι περὶ τοῦ βίου καθ' ἑκάστην ἀγωνίζεσθαι τὴν ἡμέραν, Iſocrat.

ἀγώνισις. κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως III, 288.

ἀγώνισμα. κτῆμα ἐς ἀεὶ μᾶλλον, ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν I, 34. μὴ Ἄγιδος τὸ ἀγώνισμα τοῦτο γενέσθαι V, 21. εἰ δύναιντο κρατῆσαι Ἀθηναίων, καλὸν ἐς τοὺς Ἕλληνας ἀγώνισμα φανεῖσθαι IV, 264. 321. D. Halic. 606, 12. ἀπάτῃ περιγενόμενος, ξυνέσεως ἀγώνισμα προσελάμβανε II, 291. τὸ ἀγώνισμα προσθεῖναι V, 27.

ἀγωνισμὸς καὶ ἀντιτέχνησις IV, 289.

ἀγωνισταί. κριταὶ ὄντες μᾶλλον ἢ ἀγωνισταὶ II, 221.

ΑΔ. ἀδεές. διὰ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεὲς καὶ ἀνεπιβούλευτον πρὸς ἀλλήλους II, 220.

ἀδεέστερον. οὕτω γὰρ οἱ ἐνδοιάζοντες, ἀδεέστερον προσίασι IV, 145. ἀδεέστερον ἐγχειρῆσαι III, 72. εἰώθασί οἱ ἰσχύος θράσει ἐπιόντες, τὸν ἡσυχάζοντα ἀδεέστερον ἐπιστρατεύειν III, 136.

ἄδεια. εἰ τοῖς σώμασι σφῶν ἄδεια ἔσται V, 144. ἄδεια ἐφαίνετο αὐτοῖς III, 160. Herodot. I. Demoſth. ἄδειαν τῶν σωμάτων ποιοῦντες II, 255. ἢν ἄδειαν καὶ κάθοδον ποιήσωσιν αὐτῷ V, 118. 124. πυλῶν διὰ τὴν ἄδειαν ἀνεῳγμένων IV, 218.

ἄδεσμος. ἀδέσμῳ ἐν φυλακῇ εἶχεν II, 216. & D. Halicarn. 70, 29.

ἀδεῶς καὶ ἀδόλως χρῆσθαι I, 172. Demoſth. Ol. I. μηνύειν ἀδεῶς τὸν βουλόμενον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων καὶ δούλων IV, 45.

ἄδηλος. ἄδηλον ὂν ὁπότε ἀφαιρήσεται I, 5. — ὁπότε σφίσιν αὐτοῖς ξυῤῥάξουσι V, 155. ἔχθραν προσποιησάμενος ἄδηλον V, 173. ἄδηλα τὰ τῶν πολέμων II, 19. Phocylid. Vid. κινδυνεύω.

ἀδηλότατα. προεῖπον ὡς ἠδύναντο ἀδηλότατα ἔκπλουν IV, 251.

ἀδήλως τῇ ὄψει πλασάμενος πρὸς τὴν ξυμφορὰν IV, 91. τῆς βουλήσεως ἁμαρτάνοντες, ἀδήλως ἤχθοντο I, 130.

ἀδικέω. ἥκομεν ἀποφανοῦντες ἐν εἰδόσιν ὅσα ἀδικεῖ IV, 120. ἃ ἠδικοῦντο, οὐ δηλοῦντες ἄντικρυς III, 251. πρὶν ἀδικεῖν τε τῆς γῆς III, 335. εἰ ἠδίκησαν, μὴ προσποιεῖσθαι δεῖ II, 241. 11. τὴν γῆν Πλαταιΐδα μὴ ἀδικεῖν II, 110. πάνυ ἀδικοῦντας ἣν ἀποφήνω II, 234. εἰ πῶς ἧσσον ἀδικοῖντο ὑπὸ τῶν κακούργων II, 236. τιμωρίαις μετιόντες τοὺς ἀδικοῦντας III, 91. οὔτε ἀδικῆσαι οὐδὲν οὔτε βλάψειν III, 145. τιμωρία οὐκ εὐτυχεῖ δικαίως ὅτι καὶ ἀδικεῖται III, 91. ὡς ἀδικουμένοις ὀξέως βοηθοῦμεν IV, 20. τῶν νόμων ἀκροάσει, ὅσοι ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀδικουμένων κεῖνται II, 57. ἐν οὐδενὶ ἡμᾶς προέσθαι ἀδικουμένους II, 113. χρόνου διατριβὴν ἐμποιεῖν πρὸς τῶν ἠδικηκότων μᾶλλόν ἐστι II, 222. 224. ἀδικεῖσθαι νομίζοντες III, 272.

ἀδίκημα ἐπικαλέσαντες τὸ τῶν νεῶν III, 34. τὰ μέγιστα τῶν ἀδικημάτων ἀπολύεται I, 134 ſq.

ἀδικία. χαλεπωτέρως ἐν ἀδικίαις κολαζόμενοι διὰ τὸ πλῆθος V, 59. προϋπάρξαντας ἀδικίας II, 229. τρεῖς ἀδικίας πράξαντες II, 268.

ἄδικος. οὐκ ἄδικος ἡ ἀξίωσις II, 183. ἄδικον τὴν ἐλευθερίαν ἐπιφέρειν III, 126. μετὰ Ἀθηναίων ἄδικον ὁδὸν ἰόντων ἐχωρήσατε II, 265. οἱ εὐπρεπῶς ἄδικοι ἐλθόντες, εὐλόγως ἄπρακτοι ἀπίασι III, 90. ἧσσόν τις ἐπ' ἀδίκοις ἔργοις λόγους καλοὺς ζητήσει II, 271.

ἀδίκως στρατεῦσαι II, 110.

ἀδικώτατοι, εἰ εἰδότες τολμᾶτε IV, 67.

ἀδόκητος. ἀδοκήτου τοῦ τολμήματος γενομένου IV, 245. ἢν μήτι δι' ὀλίγου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου οἷοι τε ὦσιν ὠφελῆσαι IV, 77. καταπλαγέντας τῷ ἀδοκήτῳ IV, 59. D. Hal. 562, 32. τῷ ἀδοκήτῳ ἐξέπληξε III, 57.

ἀδοκήτως εὐτυχῆσαι III, 27.

ἄδολος. Vid. ἀβλαβής.

ἀδόλως. δικαίως καὶ ἀδόλως III, 235. ταῦτα δὲ εἶναι δικαίως καὶ προθύμως καὶ ἀδόλως III, 240. Vid. ἀδεῶς.

ἀδυνασίαν καταφρονήσαντες V, 16. Vox huic, inquit Magiſter, peculiaris: fallitur. vid. Herodot. III, 79. κατὰ τὴν τοῦ λέγειν ἀδυνασίαν IV, 186.

ἀδύνατος. ἀνὴρ οὔτε εἰπεῖν, οὔτε γνῶναι ἀδύνατος V, 105.

τιμωρὸς ἀδύνατος νομισθῆναι III, 127. ὁ δὲ ἀδύνατος ἔφη εἶναι Ναύπακτον ἐρῆμον ἀπολιπεῖν II, 127. ἀδύνατός εἰμι διὰ νόσον νεφρῖτιν παραμένειν IV, 193. ἀδύνατος ἐνόμιζεν εἶναι τιμωρεῖν III, 193. δείσας μὴ πάνυ φωραθῇ ἀδύνατος ὢν V, 88. ἐβούλετο δοκεῖν μὴ ἀδύνατος εἶναι πεῖσαι V, 87. ἀδύνατον ὂν τιμωρεῖν τοῖς &c. III, 24. ἀδύνατον, καὶ πολλῆς εὐηθείας, ὅστις οἴεται ἀποτροπήν τινα ἔχειν &c. II, 237. ὁρῶντες τῶν τε ἐπιτηδείων κομιδὴν ἀδύνατον ἐσομένην III, 43. οὐκ ἐπὶ ἀδύνατον ἀμύνεσθαι πόλιν ἐρχόμεθα II, 20. V, 101. νῆσον, ναυβατῶν πλήθει οὐκ ἀδύνατον, προσάξεσθαι V, 65. ἐχθροὶ διὰ τὴν ῥώμην τῶν φίλων ἀδύνατοι IV, 131. ἀδύνατοι ἦσαν ἀποβῆναι III, 19. ἐξηρτύοντο τὸ ναυτικὸν, καὶ ἦσαν οὐκ ἀδύνατοι I, 40. ἀδύνατοι τῇ νῦν παρασκευῇ ἀντισχεῖν IV, 144. ἀδύνατοι ἐγένοντο τοῖς χρήμασι IV, 216. ἀδύνατα ἐδόκει εἶναι λαθεῖν προσελθόντας IV, 243. III, 4. ἀδύνατα ἦν μὴ μεγάλα βλάπτειν V, 91. δεδογμένον αὐτοῖς, ἀδύνατα εὐθὺς ἐπιχειρεῖν I, 173. ἀδύνατα ποιεῖν ἃ προσκαλεῖται II, 112. διὰ θέρους ἀνυδρίαν ἀδύνατα ἦν ἐπιστρατεύειν II, 299. ἀδυνάτους λέγειν ἔχουσα τοὺς πολίτας II, 232. ὡς ἔγνω ἀδυνάτους ἄλλῳ τρόπῳ περιγενέσθαι IV, 164.

ἀδυνατώτατος. ἡγουμένων ἀνδρῶν οὐ τῶν ἀδυνατωτάτων I, 9.

ᾄδω. vid. ἀείδω.

ἀδωρότατος. χρημάτων διαφ. ἀδωρότατος γενόμενος II, 99.

AE. ἀεί. ναῦς ἀεὶ πληρουμένας ἐξέπεμπον II, 282. τῆς αὐτῆς γνώμης ἀεὶ ἐχόμενος I, 198. V, 123. ἀεὶ τοῦ πλέονος ἐλπίδι ὀρέγονται III, 27. περὶ τῶν ἀεὶ παρόντων τὰ δέοντα μάλιστα εἰπεῖν I, 33. βιαζόμενοι ὑπὸ τῶν ἀεὶ πλειόνων I, 4. ἀπὸ Μηδικῶν ἐς τόνδε ἀεὶ τὸν πόλεμον I, 29. τὸ τῆς τύχης ἀεὶ μεθ' ὑμῶν ἔσεσθαι III, 28. διὰ τὴν ἀεὶ ἐρημίαν III, 47. ut heri *ſemper* lenitas. κατὰ τὸ ἀεὶ παρῆκον τοῦ κρημνώδους τῆς νήσου III, 57. ἀεί ποτε τοῖς Ἀθηναίοις ὄντες ὕποπτοι III, 153. ἐπικαλέσαντες Ἀττικισμὸν βουλόμενοι καὶ ἀεὶ III, 199. Et quandoque ἀεὶ pro αἰεὶ, Herodotus, Hippocrates, neſcio an Codicum vitio. ἡ παραυτίκα (λαμπρότης) καὶ ἐς τὸ ἔπειτα ἀεὶ II, 96. εὐεργεσία ἐσαεὶ ἀνάγραπτος I, 181. & ſic Magiſter. διὰ τὴν ἀεί ποτε ἔχθραν III, 84. v. παραχρῆμα. ἀεὶ III, 259. 262. IV, 33. 190. 276. V, 112. II, 141. 223. 57. III, 99. II, 146. In his aliiſque locis ubique reponendum αἰεί.

ἀείδω. πολλὰ ᾖδον χρησμολόγοι II, 15.

ἀείμνηστος. ἡ παραυτίκα λαμπρότης ἀείμνηστος καταλείπεται II, 96. μετὰ ἀειμνήστου μαρτυρίου τὴν χάριν κατάθησθε I, 50. ἀειμνήστ. κλέος, Xenoph. δόξα, Iſocrat. τάφος, Sophocl.

AH. ἀήθεια. ἐκ τῆς πρὶν ἀηθείας τοῦ κακοπραγεῖν III, 81. Demoſth. c. Mid. & Hippocrat. 210, 7.

ἀήθης. ἀνθρώποις ἀήθεσι τοιαύτης μάχης III, 55.

ἀήθως. vid. πάσχω.

ἀήσσητος. ἱππεῖς πολλοὶ ὄντες καὶ ἀήσσητοι IV, 111. τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ ἀήσσητοι ἐχώρουν IV, 246. Vid. Suidam, & Pollucem 1, 157.

ΑΘ. ἀθλητής. ἐταινίουν, καὶ προσήρχοντο ὥσπερ ἀθλητῇ III, 179.

ἆθλον, τῆς νίκης οὐκ ἄλλον τινα λήψονται ἢ &c. IV, 126. ἆθλα ἀρετῆς μέγιστα κεῖται II, 69. τὰ κοινὰ, λόγῳ θεραπεύοντες, ἆθλα ἐποιοῦντο II, 292.

ἀθρέω. τοῖς ἔργοις ὡς δίηρηται ἀθρείτω III, 244. Eurip. Hip. 300. Homer.

ἀθροίζω. τὸ ὁπλιτικὸν ξύμπαν ἠθροίσθη III, 213. τὸ ἀθροισθὲν τοῦ στρατεύματος IV, 320. I, 73.

ἄθροισις. ἐς χρημάτων ἄθροισιν IV, 44.

ἀθρόος. στρατόπεδον τοῦτο ἀθρόον Ἀθηναίων ἐγένετο II, 49. οὐκ οὔσης ἀθρόας τῆς δυνάμεως III, 114. ἀθρόᾳ τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδεὶς πω πολέμιος ἐνέτυχε II, 59. III, 80. ἀναστήσας τὸν στρατὸν, ἐμβοήσαντά τε ἀθρόον III, 165. πόλιν καθ' ἕκαστον τῶν πολιτῶν εὐπραγοῦσαν, ἀθρόαν δὲ σφαλλομένην II, 87. τὸ κοινὸν ἀθρόον φθειρόμενον I, 203. οὐδὲν δι' ἀμιξίαν ἀθρόοι ἔπραξαν I, 8. 20. III, 93. 54. IV, 48. αἱ νῆες ἀθρόαι γενόμεναι II, 283. οὐ ῥᾴδιον ἦν μὴ ἀθρόοις διελθεῖν &c. III, 307. ἀθρόαις (ναυσὶ) οὐ προσέπιπτον II, 283. V, 122. ἀθρόους τοσούτους οὐ ῥᾴδιον λαβεῖν III, 305. vid. εὐπραγέω. ἐν ὅπλοις ἀθρόους γενέσθαι IV, 89. 125. Vid. D. Halic. 350. 36. Pindar. ἀθρόαις πέντε νυκτέσσιν, totis, continuis: non ἀθρόως, Th. Mag.

ἀθυμέω. ἡμετέρας ἀρχῆς, ἢν καὶ παυσθῇ, οὐκ ἀθυμοῦμεν τὴν τελευτὴν III, 339. πρὸς τὴν παροῦσαν ὄψιν ὁρῶν αὐτοὺς ἀθυμοῦντας II, 142. IV, 202. 275. οὐ χρὴ ἀθυμεῖν IV, 276. 125.

ἀθυμία. δεινότατον δὲ παντὸς τοῦ κακοῦ ἦν ἡ ἀθυμία II, 77. Herodot. 1. & Syneſ. ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν IV, 263. ἀθυμίαν πλείστην ὁ χρόνος παρεῖχε III, 41. ἀθυμίαν παρέσχε τῷ στρατεύματι IV, 208. Vid. αἰσθάνομαι.

ΑΙ. αἵ. εἰσὶ δ' αἳ τῶν νεῶν &c. V, 164. ἔστιν ἃ καὶ πολίσματα εἷλε I, 91. IV, 218. Vid ἅ.

ἀΐδιος. πάτριον οὐδὲ ἀΐδιον τὴν ἐμπειρίαν τῆς θαλάσσης ἔχειν IV, 202. ἀΐδιον ἔχθραν πρὸς τὰ κοινὰ κατ' ἰδίαν ἔχειν III, 30. μνημεῖα κακῶν τε κἀγαθῶν ἀΐδια ξυγκατοικήσαντες II, 63. — ἐς ἀΐδιον ξυμβῶμεν III, 92.

αἰεί. III, 81. II, 308. 310. III, 137. 145. v. ἀεί. πρὸς γνώμην αἰεὶ ἔστασαν III, 83. Eurip. Hec. 1182. Or. 515. 604. & ἐσαιεὶ Or. 828. Saepe Noſter ἀρχαϊκῶς. D. Halic. Pindarus paſſim.

αἰδὼς σωφροσύνης πλεῖστον μέτεχει I, 119.

αἰκία ἄλλη καὶ ἰσομοιρία τῶν κακῶν IV, 302. D. Halic. 402, 23. v. Schol. Sophocl. Steph. Gr. 104.

αἱμασιά. ὑπερχωρήσαντες πρὸς αἱμασιὰν III, 66. Ioſeph. 150. Herodot. Demoſth. Moeris Attic. Theocrit. V, 93.

αἱρέω. στρατηγὸν αὐτὸν εἵλοντο &c. IV, 115. I, 86. IV, 17. I, 126. IV, 23. ὕπνον καὶ σῖτον αἱρεῖσθαι II, 115. III, 41. ἀπὸ τῶν δεινῶν ἑλεῖν τὴν πόλιν II, 119. αὐτοβοεὶ ἑλεῖν &c. II, 128. ὕπνον ᾑροῦντο κατὰ μέρος II, 242. κατὰ πόδας αἱροῦντες, pedum velocitate aſſecuti. κατὰ κράτος III, 196. II, 105. V, 44. εἴπως ὠσάμενοι ἕλοιεν τὸ τείχισμα III, 18. ἀντὶ πολέμου εἰρήνην ἑλώμεθα III, 31. II, 258. ita Salluſt. ξυνέδρους σφίσιν ἑλέσθαι III, 33. κατ' ἄκρας καὶ βεβαίως ἑλεῖν τὴν πόλιν III, 166. ὃν ᾤετο μᾶλλον ἂν ἑλεῖν τῶν λόφων III, 191. 197. προάστειον εἶλον III, 195. αἱρήσειν οἰκοδόμημα III, 11. τούσδε ἀποπέμπει, δορὶ ἑλὼν I, 180. εἱλόμεθα γὰρ ἂν πρὸ τούτου, τῷ αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ τελευτῆσαι II, 258. ἑκόντες εἵλεσθε τὰ τῶν 'Αθ. II, 263 ſq. 'Αθηναίους ἑλόμενοι δικαίως μᾶλλον ἢ ὑμᾶς κερδαλέως II, 253. πρὶν ἡ δύναμις τῶν 'Αθηναίων σαφῶς ᾕρετο, obtinuiſſet, creſcere coepiſſet. Vid. ἁλίσκω. ἐπειδὴ καὶ στρατηγὸς ᾕρητο V, 126.

αἵρεσις. οὐ προὐχώρει αὐτοῖς ἡ αἵρεσις τῆς πόλεως ἀξίως II, 85. ὡς εἴη ῥᾳδία ἡ αἵρεσις II, 312. οἷς μὲν αἵρεσις γεγένηται II, 89. αἱρέσεως γιγνομένης V, 140. αἱρέσεως δοθείσης πολέμου πέρι III, 350. ἐλπίζοντες ταχίστην αἵρεσιν ἔσεσθαι αὐτῶν II, 115.

αἴρω. ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην. Epigr. IV, 93. πόλεμον αἰρομένων ἡμῶν III, 87. ἄραντες ἐκ Ποτιδαίας ταῖς ναυσὶ III, 193. ἤρετο τὸ ὕψος τοῦ τείχους μέγα II, 116. I, 127, ἄραντες τῇ παρασκευῇ ταύτῃ, περιέπλεον II, 40. ἤρθη τὰ σημεῖα I, 69. 88. II, 153. III, 65. 164. ἄρασθαι τὸν πόλεμον I, 114. IV, 18. ἦρτο (Παυσανίας) καὶ οὐκέτι ἠδύνατο ἐν τῷ καθεστῶτι τρόπῳ βιοτεύειν I, 182. Plut. in Fabio, ὁ δῆμος ἦρτο. φρυκτοὶ ἤροντο πολέμιοι II, 153. κεραῖαι ἀπὸ τῶν ὁλκάδων ἠρμέναι IV, 239.

αἰσθάνομαι. ὄψει ἀλγεινὰ καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθέσθαι IV, 300. αἰσθόμενοι τὸ γεγενημένον III, 68. ὡς ᾔσθετο τῶν τειχῶν τὴν ἅλωσιν III, 103. I, 68. 72. II, 6. 154. III, 214. V, 47. 72. 81. εἴτις μὴ ἐφ' ὅσον δεῖ ᾔσθηται, σημανοῦμεν IV, 282. αἰσθομένων πείρᾳ III, 122. ὡς ᾔσθοντο οἱ πράσσοντες τὸ ἁμάρτημα III, 132. αἰσθάνοντο αὐτοὺς μέλλοντας, Priſcian. 1174. περὶ ὧν οὐκ αἰσθάνεσθαι ὑμῖν γε δοκεῖτε I, 97. αἰσθανόμενός τε τῇ ἡλικίᾳ καὶ προσέχων τὴν γνώμην ὅπως ἀκριβές τι εἴσομαι III, 245. οὔτε πρὸς θεῶν τῶν ὁρκίων, οὔτε πρὸς ἀνθρώπων τῶν αἰσθανομένων δρῶμεν ἄδικον οὐδὲν I, 101. ὅ, τι ἂν αἰσθώμεθα, ἐς ὑμᾶς

οἴσομεν IV, 69. αἰσθόμενοι δόξαν αὐτοῖς ἀπὸ ξυνόδου ὥστε διαναυμαχεῖν V, 120. δεινότατον δὲ ἦν ἡ ἀθυμία ὁπότε τὶς αἰσθοιτο κάμνων II, 77. οὐδέτερον τῶν στρατοπέδων ᾔσθετο τῆς μάχης II, 129. I, 102. III, 333. ἀκοῇ αἰσθάνομαι IV, 31. αἰσθόμενοι τὸ μέλλον I, 125. ᾔσθοντο πάντα σαφῶς I, 187. IV, 254. Ἀθηναῖοι ᾔσθοιτο τὰ τῶν Χιων μᾶλλον V, 16.

αἴσθησις ταχεῖα ἐπεγένετο II, 8. οἱ κύνες μᾶλλον αἴσθησιν παρεῖχον τοῦ ἀποβαίνοντος II, 76. τὸ μὲν λυποῦν ἔχει ἤδη αἴσθησιν ἑκάστῳ II, 90. ὅπως τὰ ὅπλα μὴ κρουόμενα πρὸς ἄλληλα αἴσθησιν παρέχοι II, 200.

αἴσχιον. ἀπάτῃ εὐπρεπεῖ αἴσχιον πλεονεκτῆσαι, ἢ βίᾳ ἐμφανεῖ III, 128. II, 159. ἐκ τοῦ αἰσχίονος ἡ ξύμβασις ἐγένετο IV, 19. αἴσχιον ἔχοντας ἀφαιρεθῆναι, ἢ κτωμένους ἀτυχῆσαι II, 92. μὴ αἴσχιον καὶ ἀπορώτερον τῇ Πελοποννήσῳ πράξωμεν I, 117. αἴσχιον pro αἰσχρότερον, Th. Mag. αἰσχύνην αἰσχίω προσλαβεῖν III, 349.

αἰσχίστῳ τῷ ὀλέθρῳ λιμῷ τελευτῆσαι II, 258.

αἰσχρὸς, & αἰσχρόν. σώφρονα ἀντὶ αἰσχρᾶς κομίσασθαι χάριν II, 255. πρὸ αἰσχροῦ τινος, καὶ ξυμφορᾶς μετρίως κατατιθεμένης, διαλλαγῶμεν III, 30. αἰσχρῷ ὀνείδει εἶξας V, 42. τὸ αἰσχρὸν τοῦ λόγου ἔφυγον II, 64. μηδὲν αἰσχρὸν ποιοῦντας III, 60. μηδὲ Λακεδαιμονίους ἄλλο τι ἡγήσασθαι, ἢ, διὰ τὸ αἰσχρὸν, σκοπεῖν ὅτῳ τρόπῳ τὸ σφέτερον ἀπρεπὲς εὖ θήσονται IV, 22. ἐν τοῖς αἰσχροῖς κινδύνοις III, 349.

αἰσχρῶς. μὴ αἰσχρῶς δεσπότας λαβεῖν IV, 127.

αἰσχύνῃ ἠφείδουν σφῶν αὐτῶν II, 77. αἰσχύνῃ ἐμμένειν οἷς ξυνέθετο III, 30. αἰσχύνῃ βοηθεῖν III, 345. ὅσοι (νόμοι) ἄγραφοι ὄντες αἰσχύνην ὁμολογουμένην φέρουσι II, 57. μοχθηρὸν ἄνθρωπον, διὰ αἰσχύνην τῆς πόλεως ὠστρακισμένον V, 111. τὴν ἐν τοῖς αἰσχροῖς καὶ προὔπτοις κινδύνοις πλεῖστα διαφθείρουσαν ἀνθρώπους αἰσχύνην III, 349. αἰσχύνην μετὰ τύχης προσλαβεῖν, ibid.

αἰσχύνομαι. νομίσατε εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν, τὸ ἐθέλειν, καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι III, 218. ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυνόμενοι II, 65. αἰσχυνθέντες τὰς τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς ἐλπίδας II, 190. τὸ βραδὺ καὶ μέλλον, ὃ μέμφονται, μὴ αἰσχύνεσθε I, 118. αἰσχῦναι τὰς προσηκούσας ἀρετὰς III, 137. γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, Iliad. ζ. vid. ἀγάλλομαι.

αἰτέομαι. αἰτούμεθα ὑμᾶς, θεοὺς ἐπιβοώμενοι II, 257. αἰτήσαντα μὴ τυχεῖν II, 159. ᾐτησάμεθα τοὺς μὲν λόγους εἰπεῖν II, 260. αἰτήσων ἀναίρεσιν τῶν νεκρῶν II, 335. αἰτήσας χρήματα καὶ οὐ τυχὼν V, 130. δοῦναι ἃ νῦν ἀφιγμένοι ὑμᾶς αἰτούμεθα III, 27.

αἰτία μὲν γὰρ φίλων ἀνδρῶν ἐστιν ἁμαρτανόντων, κατηγορία δὲ ἐχθρῶν ἀδικησάντων I, 97.

αἰτία δ' ἦν ἡ τῶν πλειόνων εὐπραγία III, 95. ἀποβαινόντων ἐπ' ἀμφότερα τῆς αἰτίας I, 118. ἡγεῖται τῆς αἰτίας ὁ πρωτοστάτης &c. III, 316. τῆς αἰτίας τῶν κινδύνων οἱ αὐτοὶ τὴν τιμωρίαν ὑφέξετε IV, 129. δι' αἰτίας ἔχετε II, 88. πολὺ ἐν πλείονι αἰτίᾳ ἕξομεν I, 53. III, 302. ἐν πολλῇ αἰτίᾳ εἶχον κατ' ἀλλήλους III, 301. ἐν αἰτίᾳ εἶχον ὡς πείσαντα σφᾶς II, 86. κοινοῦ τινὸς ἀγαθοῦ αἰτίᾳ III, 129. τοιαύτῃ ἢ ὅτι ἐγγυτάτω τούτων αἰτίᾳ ἐτεθνήκει IV, 322. αἰτίαν οὐκ ἐλαχίστην ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ II, 33. αἰτίαν ἐπιφέροντες τοῖς &c. II, 287. χαλεπὸς ἦν ἐς τοὺς περὶ μυστικῶν τὴν αἰτίαν λαβόντας IV, 93. ὡς ἑκάστοις τινὰ εἶχον αἰτίαν εὐπρεπῆ ἐπενεγκόντες IV, 120. τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐπιφερομένην αἰτίαν ἔς τε μαλακίαν &c. III, 322. πολλὴν τὴν αἰτίαν εἶχον ὑπὸ τῶν &c. IV, 76. αἰτίαν εὐπροφάσιστον IV, 169. τὴν αἰτίαν ἐπαληθεύουσα III, 125. αἰτίαν οὐχ ἔξω πιστὴν ἀποδεικνύναι III, 126. τοσαύτης μεταβολῆς ἱκαναὶ αἰτίαι II, 72. ἔργῳ ἀγαθῷ ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας III, 305.

αἰτιάζω. οὐκ ἂν ἔτι αἰτιασαίμεθα ὡς οὐ καὶ αὐτοὶ ἐψηφισμένοι τὸν πόλεμόν εἰσι I, 165.

αἰτίαμα. διὰ τοῦτο τὸ αἰτίαμα ὕστερον φεύγειν III, 317.

αἰτιάομαι. βουλομένων μὲν τὰ ἥδιστα ἀκούειν, αἰτιωμένων δὲ ὕστερον ἤν τι μὴ ὅμοιον ἐκβῇ IV, 192.

αἴτιον ἐγένετο τῆς ἀποστολῆς τῶν νεῶν V, 17.

αἴτιος. ἡγοῦντο οἵπερ καὶ αἴτιοι τῆς πείρας ἦσαν II, 199. αἰτίους εἶναι τοῦ πολέμου II, 44.

αἰτιωτέρους ἡγήσονται ὑμᾶς III, 31.

αἰφνίδιος. κατελθόντος τοῦ ῥεύματος αἰφνιδίου III, 112. ἀπὸ παραγγέλματος αἰφνιδίου V, 160. καταπλαγέντες τῇ ἐξ ὀλίγου αἰφνιδίῳ ἀναχωρήσει III, 309. αἰφνίδιον ἐπέκπλουν ποιησάμενοι V, 30. καταστάντες ἐς αἰφνίδιον φυγὴν III, 186.

αἰφνιδίως. φθάνει προσπεσὼν αἰφνιδίως τοῖς τείχεσι IV, 205.

αἰών. δι' ὅλου τοῦ αἰῶνος μετὰ πόνων πάντα μοχθοῦσι I, 99.

αἰωροῦμαι τῷ αὐτῷ κινδύνῳ τοῖς φαυλοτάτοις IV, 304. Plutarch. Cic. D. Halic. 298, 8. 522, 19. Ioſeph. 809.

AK. ἄκαιρος. δηλῶν τῆς ἐξ Ἄργους ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν ἄκαιρον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι III, 308.

ἀκάτιον ἀμφηρικὸν III, 98.

ἀκέραιος. τῆς γῆς ἔτι ἀκεραίου οὔσης II, 33. Diodor. 408 b. ἀκέραιον ἔχουσαν δύναμιν II, 175. πεισθῆναι μεταμέλειν κακουμένους ἀκεραίοις. D. Hal. 252, 13. Ioſeph. 184. Demoſth. Plato. Xenoph.

ἀκηρυκτεὶ ἐπεμίγνυντο παρ' ἀλλήλους II, 3. V. Ulpian. ad Dem. 361, 2. Schol. Sophocl. 332.

ἀκίνδυνος. ἐκ τοῦ ἀκινδύνου τοῦτο ξυμβαίνειν III, 229. τὸ ἀκίνδυνον εἰρήνη παρέχει, ib. Pindar. ἀκίνδυνον δόκησιν ξυνέσεως καταλιπεῖν III, 29.

ἀκινδύνως πόλιν ὀρθοῦσθαι V, 98. ἀκινδύνως ἀπελθεῖν κέρδος νομίσαι IV, 285.

ἀκινδυνωτέρας τιμὰς καὶ λαμπρότητας ἔχειν τὴν εἰρήνην III, 90.

ἀκίνητα νόμιμα ἄριστα I, 100.

ἄκλητος καὶ παρακαλούμενος, αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι I, 164. οὐκ ἄκλητοι παρακληθέντες δὲ, ἥκειν IV, 135.

ἀκμάζοντες ἐς πόλεμον παρασκευῇ τῇ πάσῃ I, 3. ἤκμαζε τὸ ναυτικὸν IV, 189. 279. D. Halic. 118, 22. ὅσον περ χρόνον ἡ νόσος ἀκμάζοι II, 74. τοῦ θέρους καὶ τοῦ σίτου ἀκμάζοντος II, 34. ἀκμάζοντάς τε νεότητι πολλῇ II, 35. ἅμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι II, 173. D. Halic. 175, 42. Ioſ. 996. πολέμου ἄρτι καθισταμένου καὶ ἀκμάζοντος II, 175.

ἀκμή. ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν II, 65. ἀκμὴ καιροῦ, Aeſchylus 20, & Scholiaſt. v. Herodot. I, 29.

ἀκοή. ἀκοῆς κρείσσων II, 62. ἀκοῆς ἡδονῇ ἡσσώμενοι II, 224. ἀκοῇ νομισάντων III, 122. εἰκάζω τε καὶ ἄλλων ἀκοῇ ἐπίσταμαι III, 188. Herodot. I, 61. ὄψει δὲ καὶ ἀκοῇ καταστέρχον III, 189. ἀκοῇ ἴσμεν I, 8. ἐπιστάμενος ὁ δῆμος ἀκοῇ IV, 84. εἰδὼς ἀκοῇ IV, 87. ἀκοῇ αἰσθάνομαι IV, 37. τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων ἀβασανίστως δέχονται I, 31.

ἀκολουθέω. ἠκολούθουν ἀπαράκλητοι ἐφ' ἁρπαγὴν II, 161. ἀκολουθῆσαι τῇ γνώμῃ II, 223.

ἀκόλουθος. κήρυκι καὶ πρεσβείᾳ καὶ ἀκολούθοις ὁπόσοις ἂν δοκῇ III, 174.

ἀκουσίων ἁμαρτημάτων καταφυγὴν εἶναι τοὺς βωμοὺς III, 146.

ἀκούω. ἡ Λακεδαίμων μάλιστα κακῶς ἤκουσε III, 248. δρᾶσαί τι ὧν ἤκουσε II, 54. εἴτι ὑπὲρ τὴν φύσιν ἑαυτοῦ ἀκούοι, ib. τὸ θεασθὲν πρότερον λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθὲν II, 223. παρὰ τοῦ σαφέστατα εἰδότος ἀκηκοέναι IV, 149. ἀνέλπιστον τὴν εὐτυχίαν ἀκούσαντες V, 171. ἦν, πρὶν γενέσθαι, ἠπίστησεν ἄν τις ἀκούσας IV, 215. πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὀλοφυρμὸς, βοὴ &c. IV, 294. προστελάσαντες ἐξ ὅσου τις ἔμελλεν ἀκούσεσθαι IV, 298. λέγοντες καὶ ἀκούοντες περὶ ἑκάστου III, 33.

ἄκρα. ὑπερβεβλήκει τὴν ἄκραν V, 168. ἐπ' ἄκραν λέβητα ἤρτησαν ἁλύσεσι, καὶ ἀκροφύσιον ἀπὸ τῆς κεραίας σιδηροῦν &c.

III, 148. οἱ Σικελοὶ ὑπὲρ τῶν ἄκρων III, 38. τὰς ἄκρας ἐρήμους τῆς Πελοποννήσου. III, 6. ἐπὶ ταῖς ἀνεχούσαις ἄκραις IV, 227. κατ' ἄκρας καὶ βεβαίως ἑλεῖν III, 166.

ἀκραιφνής. μετὰ ἀκραιφνοῦς τῆς ξυμμαχίας ἤνθησαν I, 30. D. Hal. 156, 13. Ioſ. 4, 811. Lycophr. 1288. Clem. Alex. ἀκραιφνῶς, ubi male vertitur. Philo & Dioſc. ἀκραιφνέστατον.

ἀκράτου διαῤῥοίας ἐπιπιπτούσης II, 74.

ἀκρατία cit. T. Mag. v. Aretaeum, & Not. Thucyd. VII, 8.

ἀκρίβεια. τὴν ἀκρίβειαν αὐτὴν τῶν λεχθέντων διαμνημονεῦσαι χαλεπὸν I, 33. τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφῄρηνται IV, 191.

ἀκριβές. ἐκτὸς τοῦ ἀκριβοῦς III, 338. ἀκριβῆ τὴν πρόφασιν γενέσθαι III, 71. ἐς τὸ ἀκριβὲς εἰπεῖν IV, 128. τό τε φαῦλον, καὶ τὸ μέσον, καὶ τὸ πάνυ ἀκριβὲς ἂν ξυγκραθὲν, μάλιστ' ἂν ἰσχύειν IV, 35. αἰσθανόμενος τῇ ἡλικίᾳ, καὶ προσέχων τὴν γνώμην ὅπως ἀκριβές τι εἴσομαι III, 245. ἀκριβὲς οὐδὲν λέγοντας IV, 85.

ἀκριβέστερον. εἰδὼς μὲν ἀκριβέστερον ἄλλων, ἰσχυρίζομαι IV, 87.

ἀκριβῶς. τοῖς χρόνοις οὐκ ἀκριβῶς ἐπεμνήσθη I, 137. ἀκριβῶς ἀκούσαντες I, 188. ἀκριβῶς αἰσθόμενος τὰ ἐν Συρακ. IV, 254.

ἄκριτος. ἐπ' ἐκείνοις εἶναι ἄκριτοι ἀποθνήσκειν V, 76. v. Ulpianum ad Dem. 344, 1. ἀκρίτων ὄντων III, 30.

ἀκρίτως. διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἁμίλλης IV, 293.

ἀκροάομαι ὑμῶν II, 220. ὧν ἠκροᾶτο ὡς ἕκαστος ὥρμητο II, 37. ἵνα μὴ χεῖρον τὰ κοινὰ τῷ ὑπόπτῳ μου ἀκροάσησθε IV, 140.

ἀκρόασις. τῶν ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκροάσει II, 57. τὸ προσαγωγότερον τῇ ἀκροάσει I, 32. D. Halic. 282, 26. ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν II, 234.

ἀκροατής. εὔνους ἀκροατὴς τάχ' ἂν τι ἐνδεεστέρως νομίσειε δηλοῦσθαι II, 54. ἀκροαταὶ τῶν ἔργων II, 223.

ἀκροβολίζω. χρόνον μὲν οὖν τινα ὀλίγον ἠκροβολίσαντο III, 54. II, 278.

ἀκροβολισμὸς περὶ τῶν σταυρῶν ἐγένετο IV, 209. ἀκροβολισμοῖς καὶ πείραις παντοίαις ἐχρῶντο IV, 210. Ioſeph. 646. D. Halic. 574, 4.

ἄκρος. ἐπ' ἄκροις τοῖς κρημνοῖς τῶν Ἐπιπολῶν IV, 155.

ἀκροτελεύτιον, Pollux II, 161. ex II, 17.

ἀκροφύσιον ἐς αὐτὸν νεῦον III, 148.

ἀκρωτηρίων. ἐκ τῶν ἀκρωτηρίων ἀντίληψις αὐτοῦ ἐπεσήμαινε II, 75. IV, 72.

ἄκων σωφρονεῖν IV, 136. ὁ δὲ ἄκοντος καὶ ἐκ διαφορᾶς ξυγγίγνεται III, 124. ἄκοντες προσήγεσθε ὑπ' Ἀθηναίων II, 263. προσεπιβουλεύοντας αὐτοὺς καὶ ἄκοντας ἀρχομένους II, 220.

ΑΛ. ἀλγεινός. ἀλγεινὰ τῇ ὄψει καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθέσθαι IV, 300. ἀλγηδόνας σφι ὀφθαλμῶν, Herodot. V, 18. μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν II, 59. Homer. & ἀλεγεινός.

ἀλγέω. περὶ τὰ οἰκεῖα ἕκαστος ἤλγει II, 97. Herodot. III, 40. VI, 47.

ἄλγιστα ἀνδράσι προσέθεσαν IV, 285.

ἀλείψεσθαι λίπα III, 100. ἀληλιμμένων αὐτῶν, oleo inun-ēti III, 101.

ἀλεξέμεναι III, 326. in Foed. Laced.

ἀλήθεια ἔργων ἐστὶν λόγων ἐν τῷ παρόντι κόμπος II, 62. εἶχε ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς ἀποστάσεως III, 181. ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται II, 54. πιστοτάτους τῇ ἀληθείᾳ ἡγήσεσθαι αὐτοὺς Λακεδαιμονίων φίλους III, 178.

ἀληθής. διδαχὴ ἀληθὴς προσγενομένη περὶ αὐτῶν III, 188. ὡς οὐδὲν ἀληθὲς ἐν νῷ ἔχουσι III, 276. τεύξεσθαι τοῦ ἀληθοῦς λογισμοῦ II, 198. τῇ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς δυνάμει IV, 60. μετὰ τοῦ ἀληθοῦς σκοπῶν ἀναπειθέσθω IV, 141. τὸ ἀληθὲς δηλῶσαι ἀσφαλέστερον ἡγησάμην IV, 193. ἐξελέγχθη ἐς τὸ ἀληθὲς II, 265. τὰ ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι, ἐναντία γίγνεται II, 248.

ἀληθῶς. τὰς ναῦς ἀληθῶς πεπληρωμένας V, 136.

ἀληπτότερος. ὅσῳ ἀληπτότεροι τοῖς πέλας I, 57. hoc eſt, ἀκατηγορητότεροι. εἰ νησιῶται ἦμεν, τίνες ἂν ἀληπτότεροι ἦσαν; I, 206. ἐς ἀπόνοιαν καταστήσαντας αὐτοὺς ἀληπτοτέρους ἔχειν I, 117.

ἀλιμένῳ χωρίῳ II, 43. III, 12. 43. D. Halic. 183, 1. v. Pollucem. τὰ εὐλίμενα τῶν χωρίων Ariſtot. Animal. V.

ἁλίσκω, ἕλω. ἐς ἐλπίδα ἦλθον τοῦ ἑλεῖν II, 84. παντὶ τρόπῳ ἐπειρῶντο ἑλεῖν II, 85. ἑάλω (ἡ πόλις) ὅτε &c. II, 215. κόπῳ διαμέλλοντας ἁλίσκεσθαι IV, 237. Vid. αἱρέω. ἐκ μὲν τοῦ πρώτου ἁλόντος χαλεπῶς οἱ ἄνθρωποι κατέφυγον IV, 205. ἐπειδὴ τὰ τειχίσματα ἡλίσκετο IV, 206. ὥστε ἂν τις ἁλῷ ἀποδιδράσκων III, 71.

ἀλιτήριοι καὶ ἐναγεῖς τῆς θεοῦ I, 176. Ulpian. ad Dem. 355, 1. D. Halic. 502, 16. Ioſeph. 1020.

ἀλκή. πρὸς τοὺς Πελοποννησίους παρόμοιος ἡμῶν ἡ ἀλκὴ I, 114. τὸ καταφρονεῖν τοὺς ἐπιόντας ἐν τῶν ἔργων τῇ ἀλκῇ δείκνυσθαι IV, 60. ἐς ἀλκὴν ὑπομεῖναι II, 328. ἐκ πολλοῦ ἔχοντες ἀλκὴν III, 52. Vid. Homerum. κατέστησαν ἐς ἀλκὴν μὲν μηδένα τρέπεσθαι ὑπὸ τῆς ταραχῆς II, 134.

ἀλλά. πότερον ταῖς ναυσίν; ἀλλ' ἥσσους ἐσμὲν I, 114 &c. οὐ τέρπει τὸ κερδαίνειν μᾶλλον, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι II, 68. κἀγώ τοι οὐδενὸς ὑμῶν ῥώμῃ προφέρων, ἀλλ' ὁρᾶτε δὴ ὡς διάκειμαι ὑπὸ τῆς νόσου IV, 304.

ἀλλήλων πειράσαντες IV, 234. χρόνον μέν τινα ἀπέσχοντο ἀλλήλων φυλασσόμενοι IV, 237. διὰ τὴν τοῦ ἀνέμου ἄπωσιν, διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων IV, 228. ἀλλήλοις ἀντεῖχον ἐπιπολὺ IV, 205. ἐνδιδόντες ἀλλήλοις III, 67. ἐν ἀλλήλοις ἐποιοῦντο λόγους, ὡς χρὴ &c. III, 96. πόνον παρασχόντες ἀλλήλοις διεκρίθησαν III, 23. ἐς λόγους κατέστησαν ἀλλήλοις III, 85. ἀλλήλοις ὕποπτοι ὄντες III, 154. τάχιστα δ' ἂν ἀπαλλαγὴ αὐτοῦ γένοιτο, εἰ πρὸς ἀλλήλους ξυμβαίημεν III, 89. προμηθείᾳ μᾶλλον ἐπ' ἀλλήλους ἐρχόμεθα III, 91. πολλὴν οἰκειότητα ἐς ἀλλήλους ὑπάρχειν III, 29.

ἀλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας III, 156. ἀλλοῖον Herodot. V, 40.

ἀλλοιόω. ἠλλοίωντο τὰς γνώμας II, 86.

ἄλλος οὐδ' ἂν εἷς ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον V, 132. ὁπλῖται, καὶ νῆες, καὶ ἵπποι, καὶ ἄλλος ὅμιλος ἄφθονος IV, 272. ἡ ἄλλη Ἑλλὰς I, 111. ἀλλό τι ὄν, ἢ τῶν ξυντρόφων τι II, 75. 73. 142. 185. ὄντες οὐδὲν ἄλλο ἢ νησιῶται III, 178. τοῦτε Γυλίππου, καὶ εἰ τοῦ ἄλλου πειθόντων IV, 203. ἐσεσιδήρωτο ἐπὶ μέγα καὶ τοῦ ἄλλου ξύλου III, 148. ἄλλῳ τε τρόπῳ πειράσαντες, καὶ μηχανὴν προσήγαγον, ibid. νομίσας ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ ἢ ἀνθρωπείῳ γενέσθαι III, 171. οὐκ ἄλλῳ τινὶ κτησάμενοι τὴν δυναστείαν, ἢ τῷ μαχόμενοι κρατεῖν III, 187. τῷ δὲ αλλῳ τοῦ κύκλου IV, 177. ἄλλῳ στρατῷ ἡσύχαζεν III, 164. ἐς τὴν ἄλλην Σικελίαν ᾤχετο IV, 185. πεπόμφασι δὲ πρέσβεις ἐπ' ἄλλην στρατιὰν IV, 189. αἰσθομένοις τὴν ἄλλην διάνοιαν αὐτῶν IV, 274. διδόντες εἰρήνην, καὶ ξυμμαχίαν, καὶ ἄλλην πολλὴν φιλίαν ὑπάρχειν III, 29. ζητοῦντες αλλο τι, ὡς εἰπεῖν, ἢ ἐν οἷς ζῶμεν II, 224. οἱ Πλαταιῆς ἐβουλεύοντο εἴτε αὐτοὺς κατακαύσουσιν, εἴτε τι ἄλλο χρήσονται II, 9. τοὺς ξυμμάχους κατὰ τὸ ἄλλο τείχισμα διέταξαν &c. IV, 179. κινεῖν τὰ χρήματα ἐς ἄλλο τι, ἢν μὴ &c. II, 41. γνώμας ἄλλοι ἄλλας ἔλεγον V, 132. ἄλλοι δὲ ἄλλῃ τῆς πόλεως σποράδην ἀπώλλυντο II, 8. ὅσοι ἄλλοι τῶν ἔξωθεν ἦσαν ὁμογνώμονες V, 145. ἄλλαι (νῆες) ἀφικνοῦνται ἄλλοθεν ἐς τὴν Χίον V, 49. ἐγὼ εἰκάζω τε καὶ αλλων ἀκοῇ ἐπίσταμαι III, 188. ὃ καὶ ὑμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις κατὰ τὴν νόσον γεγένηται II, 90. ἄλλους ἔδησαν τοὺς δὲ καὶ μετέστησαν V, 107. Sine copula, ἐγκλήματα ἔχοντες, ἐπιδρομὴν, αλλα οὐκ ἀξιόλογα III, 34. δι' αλλα τοιουτότροπα V, 129. τά τε αλλα χαλεπωτέρως ἢ κατὰ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν (νόσος) προσέπιπτεν ἑκάστῳ II, 75. vid. ἁμάρτημα.

ἀλλοσέ ποι τῆς Σικελίας καθεζομένους IV, 259.

ἀλλοτρίου οὐκ ὄντος τοῦ κινδύνου III, 106. διὰ τῆς ἀλλοτρίας ἰόντες III, 126. ἀλλοτρίας γῆς πέρι οἰκεῖον κίνδυνον ἕξειν II, 189.

ἀλλοτρίοις ἱεροῖς ἐπελθόντας, οἰκεῖα νῦν κεκτῆσθαι III, 145.

ἀλλοτριόω. Σάμον τοῖς Ἀθηναίοις ἀλλοτριωθεῖσαν IV, 112. τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ ἀλλοτριοῦντες II, 267.

ἀλλοτριωτάτοις μὲν σώμασι χρῶνται, ceu alieniſſimis, ὑπὲρ τῆς πόλεως I, 98.

ἀλλοτριώτερον τὸ ξυγγενὲς τοῦ ἑταιρικοῦ II, 290.

ἀλλόφυλον στρατὸν ἐπελθόντα ἀμύνεσθαι III, 135. 93. ἀλλοφύλου ἀρχῆς χαλεπωτέρα III, 128.

ἄλλως τε I, 18. ἄλλως τε καὶ I, 97. 115. 118. 120. II, 6. 30. 183. 185. III, 154. 288. V, 4. 168. χωρίον ἄλλως τε ἐκ γῆς καρτερὸν καὶ λιμένας ἔχον V, 56. ἐν ὁλκάσιν, ἢ πλοίοις, ἢ ἄλλως ὅπως ἂν προχωρῇ IV, 185. ἐπειδὴ ἀπέραντον ἦν, ἄλλως ἔφη πονεῖν σφᾶς III, 57.

ἁλμυρῷ ὕδατι χρώμενος III, 41. Aretaeus 50, 29.

ἀλογία. πολλὴν ἀλογίαν τῆς διανοίας παρέχετε III, 349.

ἀλόγιστος τόλμα ἐκ τοῦ παραχρῆμα περιδεοῦς ἐγένετο IV, 92. τῷ ἀλογίστῳ ἐπιτρέψαντες &c. III, 342.

ἄλογος. τυράννῳ οὐδὲν ἄλογον, ὅ, τι καὶ ξυμφέρον IV, 131. Herodot. IV, 150. Vid. Aretaeum 33, 9, 6. τετύχηκε τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα πρός τε ὑμᾶς ἐς χρείαν ἡμῖν ἄλογον I, 49.

ἀλόγως. οὐ παντάπασιν οὕτως ἀλόγως θρασυνόμεθα III, 345. ἀλόγως ἡμᾶς δουλωσαμένους IV, 130. ἀλόγως σωφρονοῦσιν IV, 124.

ἀλογώτερα τῷ Νικίᾳ προσδεχομένῳ ἦν τὰ περὶ &c. IV, 74.

ἀλφίτων δύο χοίνικας ἑκάστῳ Ἀττικὰς III, 25.

ἁλῶ. Vid. ἁλίσκω.

ἁλώσιμον τὸ χωρίον γίγνεσθαι III, 15. Ioſeph. 926. Aeſchylus Steph. 102. Sophocl. Sch. 414 Steph.

ἅλωσις. ἁλώσεως γιγνομένης III, 166. ὡς ᾔσθετο τῶν τειχῶν τὴν ἅλωσιν III, 104.

ἁλωτοί. ταύτῃ μόνον ἁλωτοὶ ἐσμὲν IV, 121. Sophocl. Sch. 154.

AM. ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ II, 4. IV, 139. V, 92. ἅμα τῇ ἐσόδῳ II, 12. γενομένης τῆς βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ III, 55. οὐχ ὁμοίως διδαχὴν ἅμα τῇ παρακελεύσει ἐποιούμεν III, 187. ἅμα ἕῳ γιγνομένῃ III, 51. ἅμα ὁ χῶρος ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐνστρατοπεδεῦσαι, ἅμα δὲ καὶ &c. II, 35. χωρίον ἅμα ἑλῶδες IV, 250. ἅμα γενόμενοι III, 49. δίκαιον γὰρ καὶ πρέπον δὲ ἅμα &c. II, 55. βουλόμενος τῷ λόγῳ, καὶ ἅμα εἰ δύναιτο ἔργῳ τῆς Νισαίας πειράσαι III, 104. ἅμα αὐτῷ II, 338. βεβοηθηκότων τῶν Πελοποννησίων φρουρῶν, καὶ Μεγαρέων ἅμα III, 148. βεβαίους ἅμα τοῦ χωρίου φύλακας ἔσεσθαι III, 7. ἑορτὴν ἄγοντες, καὶ ἅμα πυνθανόμενοι &c. III, 8. τῶν ἐπιτηδείων κομιδὴν ἀδύνατον ἐσομένην, ἅμα ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ III, 43. ἡμέρα εἴρητο ᾗ ἔδει ἅμα

ταῦτα πράσσειν III, 115. καὶ ἅμα ἔστιν ἀφ᾽ ὧν χωρίων ὁπλίτας ἔχοντες ξυμμάχους &c. V, 98. αἱ τριήρεις τῶν Συρακουσίων ἅμα καὶ ἀπὸ ξυνθήματος &c. IV, 204. in fine ſentent. παρασκευάζεσθε τὸν πόλεμον ἅμα I, 120. οἱ ἐπὶ πλεῖστον ἅμα μέρος γῆς ἐπέσχον I, 35. ἅμα ἕω πλέοντες I, 69. διὰ μέγεθος οὐκ ἐδύναντο ἑλεῖν, καὶ ἅμα, ſimul etiam, μαχιμώτατοι εἰσι &c. I, 153. 191. III, 81. ἅμα μὲν — ἅμα δὲ IV, 181. ἄνδρας ἅμα ἐχθροὺς καὶ ἀστυγείτονας III, 314.

ἀμαθέστατος. εἰ μὴ μανθάνετε κακὰ σπεύδοντες, ἀμαθέστατοι ἐστὲ τῶν &c. IV, 67.

ἀμαθέστεροι τῶν νόμων τῆς ὑπεροψίας παιδευόμενοι I, 119. τῶν νόμων ἀμαθέστεροι II, 221.

ἀμαθής. ῥᾷον κακοῦργοι δεξιοὶ κέκληνται, ἢ ἀμαθεῖς ἀγαθοὶ II, 291. ἀμαθεῖς τῆς λῃστείας III, 63.

ἀμαθία θράσος φέρει II, 61. ἀμαθία μετὰ σωφροσύνης ὠφελιμώτερον &c. II, 221. αὔχημα ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς καὶ δειλῷ τινὶ ἐγγίγνεται II, 92. οὐδεὶς γὰρ οὔτε ἀμαθίᾳ ἀναγκάζεται αὐτὸ δρᾷν, οὔτε φόβῳ III, 86. τὴν ἀμαθίαν πλήθει θρασύνοντες I, 204. εἰ μὲν γὰρ ἀμαθίαν κατῃτιῶντο &c. II, 231.

ἀμαθῶς. τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων ἀμαθῶς χωρῆσαι, ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου I, 199.

ἅμαξα. λάρνακας κυπαρισσίνας ἄγουσιν ἅμαξαι II, 52. ἔτρεψαν, καὶ ἐξέωσαν ἐς τὰς ἁμάξας III, 318. φορμηδὸν αὐτοὺς ἐπὶ ἁμάξας ἐπιβαλόντες III, 74.

ἁμαρτάνω, & ἁμαρτέω. τῆς γνώμης ἁμαρτάνει I, 51. τῆς βουλήσεως ἁμαρτάνοντες I, 130. In Margite apud Clem. Alex. p. 330 ed. Oxon. — πάσης δ᾽ ἡμάρτανε τέχνης. ἁμαρτὼν τοῦ χρησμοῦ, oraculo haud obſecutus. Herod. III, 81. v. Homer. Odyſſ. λ. λήψεως οὐκ ἂν ἁμαρτεῖν V, 108. πᾶν ὅ, τι κινήσειαν, ᾤοντο ἁμαρτήσεσθαι III, 81. ἄλλα πολλὰ ἡμαρτήθη, καὶ ὁ ἐς Σικελίαν πλοῦς II, 100. ὅσα ἡμάρτομεν πρότερον, νῦν προσγενόμενα, διδασκαλίαν παρέξει II, 140. μηχανὰς οὐκ ἔχων, ἁμαρτάνειν ἐδόκει III, 215. ἁμαρτάνειν ἅπαντες πεφύκασι II, 236. σκέψασθε ὅσον ἂν καὶ τοῦτο ἁμαρτάνοιτε, Κλέωνι πειθόμενοι II, 240. οὐκ ἄξιον ὀνειδίσαι ὧν μὴ μετὰ νόμων ἥμαρτεν II, 262. οὐκ ἐκ προσηκόντων ἁμαρτάνουσι II, 269. ἐξ ἐκείνων ὡς ἁμαρτησομένων ἔχειν τὰς ἐλπίδας I, 120. εἰ ἄρα ἡμάρτηταί τε II, 252. τὸ παρανόμημα ὅπερ ἡμάρτητο IV, 198. ἡ γραφὴ ἡμάρτηται, corrumpitur. Marcellinus.

ἁμάρτημα. γνώμης ἁμάρτημα II, 100. οὐκ ἔφη τὸ ἁμάρτημα ἐκείνων ἀλλ᾽ αὐτοῦ γενέσθαι IV, 182. ὡς ᾔσθοντο οἱ πράσσοντες τὸ ἁμάρτημα III, 132. ἔξω δὲ τούτων, καὶ ἐς ἄλλα ἀμφοτέροις ἁμαρτήματα ἐγένετο III, 244. τῶν ἀκουσίων ἁμαρτη-

μάτων καταφυγὴν εἶναι τοὺς βωμοὺς III, 146. τοῦ αὐτῶν στρατοπέδου καταφανῆ εἶναι πάντα τὰ ἁμαρτήματα III, 48.

ἁμαρτία. δόξης δὲ μᾶλλον ἁμαρτίᾳ τολμῶμεν I, 50. ἐν οὐδεμιᾷ πω τοιαύτῃ ἁμαρτίᾳ (pro ἀβουλίᾳ) ὄντες I, 112. ἐν βραχυτάτῳ τὴν ἁμαρτίαν καταλῦσαι II, 238. ἁμαρτάς. vid. Marcellin. D. Hal. ἁμαρτάδα ἀζήμιον Procop. Herodotus. Phocylid. τὰς ἐκείνων ἁμαρτίας, καὶ παρασκευὴν, οὐκ ἂν ὁμοίως δῆλα εἶναι III, 47.

ἀμάρτυρον τὴν δύναμιν παρασχόμενοι II, 62. Demoſth. Iſocrat. D. Lucas Act. XIV, 17. συμβόλαια D. Halic. 134, 22. ἀμαρτυρήτους Antiphanes.

ἀμαχεί. ἀπιέναι ἐνόμιζεν, ὁπόταν βούληται, ἀμαχεὶ III, 214. ἀμαχεὶ ἐκπολιορκηθέντων ἡμῶν IV, 192. ἐς φόβον τὰς πλείους ἀμαχεὶ καθίστασαν V, 169.

ἀμαχητί. ὥστε ἀμαχητὶ ἂν περιγενέσθαι III, 108. D. Halic. 144, 29.

ἀμβλύνομαι. τῷ ἀποβάντι τῆς ξυμφορᾶς ἀμβλύνεσθαι II, 139. vid. ἀμβλύτερος.

ἀμβλύτερος. ὁ ἀντοφείλων ἀμβλύτερος, εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν ἀλλ' ἐς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων II, 61. ὧν περὶ τὰ οἰκεῖα ἕκαστος ἤλγει, ἀμβλύτεροι ἤδη ὄντες II, 97. τὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἀμβλύτερα ἐποίουν. Diodor. alicubi ἀμβλυτέρους ποιῆσαι πρὸς τὸ κωλύειν. & 461, 16. Ioſeph. 869, 1141. Aeſchylus Steph. 113. Plutarch. Caeſ. τοῦτον ὁρμήσαντα ἀμβλύνον αἱ τιμαὶ &c. Scholiaſt. Sophocl. 143. ἀπαμβλύνει Pindar. Aretaeus. Diodor. Herodot. III, 134.

ἄμεινον. ἐάν τι δοκῇ ἄμεινον ταῖς πόλεσι III, 284. ἄμεινον τὴν φυλακὴν τοέπειτα παρεσκευάζοντο III, 353. ἄμεινον εἶναι πέμψαι IV, 57. ἄμεινον φραξαμένων V, 53. ἄμεινον ἡγούμενοι ἀμφοτέροις μὴ διακινδυνεύεσθαι III, 29. ἐπηρώτων τὸν θεὸν εἰ πολεμοῦσιν ἄμεινον ἔσται. Homer. Iliad. λ, 469. ἄμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔτι προεώρα μάλιστα I, 195. ἀμείνους τὰ ἀξία ἔχειν II, 266.

ἀμέλεια δέ τις ἐνῆν, καὶ διατριβὴ τῶν πάντων III, 266. D. Halic. 205, 11. ἕκαστος οὐ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀμέλειαν οἴεται βλάψειν I, 203.

ἀμελέστερόν τι παρασκευασμένους χωρεῖν II, 19.

ἀμελῶς φυλάσσοντας IV, 159.

ἀμηχανήσειν. τὰ μὲν ἀπορεῖν, τὰ δ' ἔτι ἀμηχανήσειν IV, 254. Vid. ſchol. Sophocl. 87, 217, & Euripid. Med. 392. Pindar. Herodot. I. ἀμήχανος, Marcellin. & Aeſchylus ibid.

ἄμικτα τὰ καθ' ὑμᾶς νόμιμα τοῖς ἄλλοις ἔχετε I, 111. ἄμικτος γαῖα Euripid. Iſocrat.

ἅμιλλα. πολλὴ ἅμιλλα ἐγίγνετο V, 12. διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἁμίλλης IV, 293. ἐπὶ κέρως τοπρῶτον ἐκπλεύσαντες, ἅμιλλαν ἤδη ἐποιοῦντο IV, 53.

ἁμιλληθέν. τὸ πεζὸν ὅπλων μεγάλῃ σπουδῇ πρὸς ἀλλήλους ἁμιλληθὲν IV, 51.

ἀμιξία. δι' ἀμιξίαν ἀλλήλων οὐδὲν ἀθρόοι ἔπραξαν I, 8.

ἀμνημονέω. εἰ δέ τι ἀμνημονοῦσιν ὁποτεροιοῦν III, 236. τοῦ ἐπικρεμασθέντος ποτὲ δεινοῦ ἀμνημονοῦντες II, 230. ὧν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν II, 250. ἀμνημόνευτον παρελθεῖν D. Hal. 199, 35.

ἀμνηστούμενα χρόνῳ I, 31. Schol. Sophocl. 104.

ἀμόθι pariter. Foed. Lac. III, 326.

ἄμπελος. τῇ ἀμπέλῳ, καὶ τοῖς ξύλοις ᾠκοδόμητο III, 148.

ἀμυδροῖς γράμμασι IV, 87.

ἀμύνω, ἀμύνασθαι. ἐχθροὺς ὑπὲρ πολλῶν ἀδικημάτων ἀμύνασθαι III, 314. ὑφ' ὧν ἀδικούμεθα, ἔτι μέλλομεν ἀμύνεσθαι IV, 20. ὁρᾶτε ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων ὅτῳ τρόπῳ κάλλιστα ἀμυνεῖσθαι IV, 55. τοῖς μὲν οὐκ ἠμύνατε σωθῆναι IV, 125. πάσῃ προθυμίᾳ ἀμύνειν IV, 139. ἀμύνασθαι τὸν πεζὸν IV, 14. ἀμφοτέρωθεν ἔκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ἠμύνοντο III, 17. ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ῥᾳστοί εἰσιν ἀμύνεσθαι III, 16. τὸ πρῶτον ἀντισχόντες, ὀλίγοι ἠμύνοντο III, 99. τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσου ἀρετῇ ἀμυνούμεθα III, 92. βραδυτέρους ἤδη ὄντας τῷ ἀμύνασθαι III, 54. ἀνθιστάμενος ἀμύνεσθαι III, 186. ἠμύνοντό τε ἐκ φαύλου τειχίσματος III, 169. τοὺς ἀλλοφύλους ἐπελθόντας ἀθρόοι ἀμυνούμεθα III, 93. μὴ ὀλίγαι (νῆες) ἀμύνειν ὦσι I, 73. πολέμου ἄρχοντας ταύτῃ ᾗ ἂν ὑφηγῆσθε ἀμύνεσθαι I, 112. πρόσχημα ἦν ἀμύνεσθαι ὧν ἔπαθον I, 136. τοὺς δὲ ἀμύνεσθε ἀξίως τῶν προειργασμένων II, 145. παρεσκευάζοντο ἀμυνούμενοι II, 148. ἀδύνατοι ὄντες διὰ πολυψηφίαν ἀμύνασθαι II, 184. τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ παραβαθέντι ἀμύνατε II, 270. οὐκ ἔχοντες ἐλπίδα καθότι χρὴ ἀμυνομένους σωθῆναι III, 55. ἐν χερσὶν ἀμυνόμενοι κατεκόπησαν III, 142.

ἀμφηρικὸν ἀκάτιον III, 98.

ἀμφίβολος. τἀγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο II, 28. μὴ ἀμφίβολοι γίγνωνται τῷ πλήθει III, 52. ἀμφίβολοι ὄντες οὐκέτι ἀντεῖχον III, 58. Aeſchyli Schol. 298, 84. Herodot. V, 74.

ἀμφιδήριτος νίκη ἐγένετο III, 200. Moeris cit. ἀμφιδήριτον, τὸν ἀγχώμαλον, ut ἀμφίδοξος κίνδυνος Diodor. 758 d. ἀμφισβητήσιμος vertit Heſychius. Sic ἀμφινεικής· & ἀμφιμάχητον apud Schol. Sophocl. 349.

ἀμφίλογα. αἱ δέ τινι τᾶν πολίων ᾖ ἀμφίλογα III, 328. τὰ ἀμφίλογα δίκῃ διαλύοντας III, 174. ἀμφιλέκτως Aeſchyli Schol. 111, & Schol. Sophocl. 218.

ἀμφισβητέω. τῶν κατὰ τὰς σπονδὰς ἀμφισβητουμένων IV, 197. ἐν αὐτῇ πολλὰ ἀμφισβητούμενα ἔχομεν IV, 19.

ἀμφισβητήτου περὶ γῆς IV, 12. D. Halic. ἀμφισβητήσιμος γῆ 729, 45.

ἀμφότεροι, ἀμφότερα. ἀπὸ ἀμφοτέρων παραπλήσιος ὢν IV, 248. ἀποκρίνασθαι ἴσα ἀμφοτέροις IV, 137 & ſqq. ἢν μὴ ἀμφοτέροις δοκῇ βασιλεῖ καὶ τοῖς ξυμμάχοις V, 28. ἔχειν δ' ἀμφοτέρους ἐᾶν δίχα τὴν ἀρχὴν V, 69. ἀποβαινόντων ἐπ' ἀμφότερα τῆς αἰτίας ἕξομεν I, 118. ἐπ' ἀμφότερα γιγνόμενοι ταῖς γνώμαις I, 198. φθονεῖ καὶ φοβεῖται, ἀμφότερα γὰρ τάδε πάσχει τὰ μείζω IV, 122. κατ' ἀμφότερα, τῆς τε &c. V, 99. ἐπ' ἀμφότερα ἔχων καὶ διασκοπῶν IV, 252. III, 27. 85. 130. 152. καλῶς σφίσιν ἀμφότερα ἔχειν III, 108.

ἀμφοτέρωθεν. ὅπως ἀμφοτέρωθεν θορυβῶνται IV, 204. βουλόμενοι ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς καταπολεμεῖν III, 4. ἀμφοτέρωθεν ἔκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ἠμύνοντο III, 17. στρατόπεδον ἀμφοτέρωθεν ἐμάχετο III, 67. ἀμφοτέρωθεν ἀπεκρούσθη III, 158.

AN. ἂν V, 55. οὐκ ἄν ποτέ τις ᾤετο V, 101. 125. III, 25. 28. ἥδιω μὲν ἂν εἶχον IV, 192. ἀσθενὴς ἄν μου ὁ λόγος εἴη IV, 18. 82. βλάπτειν ἂν μεγάλα IV, 101. bis, ὅποι ἂν, καὶ ὅσαις ἂν βούληται V, 88. vid. Schol. Sophocl. 61, 62, 176. — παυσίμεθ' ἂν, εἰ δ' ἐπὶ τοῦτο, λέγοιμεν ἂν III, 337. Colloq. Melienſ. τροφῆς ἂν ἡγούμενοι ἐπικρατεῖν I, 5. οὐκ ἂν πολλαὶ εἴησαν I, 16. 19. 51. ἕτοιμα ἂν βλάψαι I, 98. bis, ὅπερ ἂν οἱ πολλοὶ πάθοιεν I, 113. σχολαίτερον ἂν παύσαισθε I, 118. ἐκεῖνον δ' ἂν — σωτηρίας ἂν τῆς ψυχῆς ἀποστερῆσαι I, 191. 200. IV, 145. III, 86. V, 5. ἕως ἄν τις παρατύχῃ διαζυγὴ V, 19.

ἀναβαίνω. κατὰ θέαν δὲ μᾶλλον ἔφη ἀναβαίνειν III, 214.

ἀναβάλλω. Ulpian. ad Dem. 330, 337. ἀναβαλώμεθα ἐς αὖθις διαφορὰς III, 92. τὸν πόλεμον ἀναβάλλεσθαι III, 277. ἡ ἐκκλησία ἀνεβλήθη, ibid.

ἀναβολή. ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποιήσατο II, 64. εὐθὺς καὶ μὴ ἐς ἀναβολὰς πράττετε IV, 193. v. Herodot. VI, 88, & Heſiod. Op. 410.

ἀναγινώσκω. ἀνεγνωκέναι τὸ ψήφισμα II, 243. D. Halic. 143, 20.

ἀναγκάζω. ἀναγκάσαντες πολεμίους γενέσθαι IV, 147. περὶ τούτων ἀναγκάσαντες τὸν δῆμον III, 111. ἀναγκάζεται κατά τι ἄπορον παρὰ Ἄδμητον καταλῦσαι I, 191. ἐν ᾧ ἀναγκασθῇ χωρίῳ μάχεσθαι IV, 306. ὡς αὐτοὺς ἠνάγκαζον οἱ Ἀθηναῖοι, δῃοῦντες τὴν γῆν III, 335. ἐν δὲ τῇ ἐνθάδε ἠναγκασμένῃ ἀπὸ τῶν νεῶν πεζομαχίᾳ IV, 277.

ἀναγκαῖος. καθ' ἡμέραν ἀναγκαίου τροφῆς ἐπικρατεῖν I, 5.

D. Halic. 450, 36. ἐξ ἀναγκαίου καὶ τοιαύτης διανοίας &c. IV, 275. ἀναγκαῖον ὑμῖν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς γίγνεσθαι IV, 306. τῆς ἀρχῆς τῷ ἀναγκαίῳ παροξυνομένους III, 342. ὅπλισιν ἀναγκαίαν οὖσαν III, 215. ἀναγκαίαν δόκησιν παρέχεται ὡς &c. III, 128. ἀναγκαῖον εἶναι μὴ περιορᾶν παροικοδομούμενον τὸ τεῖχος IV, 183. ἀναγκαίων ξυμφόρων διαναστὰς III, 192.

ἀναγκαιότατος. ἀναγκαιοτάτης ἐνδείᾳ διαίτης IV, 315. ἀπὸ ἀναγκαιοτάτου ὕψους ἀπομάχεσθαι I, 127. — κράτιστον εἶναι ὅστις ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις παιδεύεται I, 120.

ἀναγκαιότερος. διαλλακτὰς τῶν ἐμῶν λόγων ἀναγκαιοτέρους τοὺς Ἀθηναίους νομίσαι III, 87.

ἀναγκαίως. φέρειν χρὴ τὰ δαιμόνια ἀναγκαίως, τά τε ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνδρείως II, 94.

ἀναγκαστός. οἱ ἀναγκαστοὶ κατὰ τὰς πόλεις ἀποχωροῦσιν IV, 191. 272. εἶχον ἐπιβάτας τῶν ὁπλιτῶν ἐκ καταλόγου ἀναγκαστοὺς V, 36.

ἀνάγκη. διὰ τὸν πόλεμον γίγνεται ἡ ἀνάγκη τῆς οἰκήσεως II, 31. ὑπὸ τῆς παραχρῆμα ἀνάγκης, ib. δίκαια μὲν ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται III, 338. ἐξ ἀνάγκης καθεστῶτας ἀεὶ πολεμίους II, 228. ἀνάγκῃ οὐδεμιᾷ τὰ ὅπλα παραδοῦναι III, 62. ἐν τῇ τοιᾷδε ἀνάγκῃ III, 15. ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκῃ κακοῖς III, 146. ὁ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ τὶ παθὼν, χαλεπώτερος &c. II, 229. ἀνάγκῃ Ἴωνες ἐπὶ Δωριέας ἠκολούθουν IV, 267. ἐν τῇ ἀνάγκῃ III, 146. κατ' ἀνάγκην IV, 291. III, 29. τὴν ἀνάγκην καὶ ἀπορίαν φοβερωτέραν ἡγησάμενοι τῶν πολεμίων IV, 108. οὐκ ἀνέμειναν ἀτολμίᾳ ἀνάγκην σφίσι προσγενέσθαι περὶ τοῦ οἰκείου ἀγαθοῦ III, 178. Αἰολεῖς Αἰολεῦσι κατ' ἀνάγκην ἐμάχοντο IV, 268. ἀνάγκαις τοιαύταις στασιωτικῶν καιρῶν κατειλημμένων &c. IV, 269. 270. ἐς ἀκουσίους ἀνάγκας πίπτειν II, 288. προσεῖναι κατὰ δύο ἀνάγκας τὸ εὔλογον III, 129. vid. à in initio.

ἀνάγραπτος κείσεταί σοι εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ I, 181.

ἀναγράψαι ἐν στήλῃ III, 284.

ἀνάγω. — ἐς τὴν ἤπειρον, ὅθενπερ ἀνηγάγοντο II, 284. ἀναγομένης ὁλκάδος τυχὼν I, 192, & alibi. βιαιότερον ἀναγαγόμενοι ἐκομίσθησαν II, 51. 83.

ἀναγωγὴ ἐγίγνετο ἐς τὴν Σικελίαν IV, 47. ἀναγωγὴν διὰ τάχους ἐποιεῖτο III, 47.

ἀναγώνιστοι III, 137. Xenoph. & Plato de Legib.

ἀναδάσασθαι τὴν γῆν III, 209. D. Halic. 608, 21. Attice pro ἀναμερίσασθαι Moeris & Thom. Mag.

ἀναδέω. (Βρασίδαν) χρυσῷ στεφάνῳ ἀνέδησαν III, 179. ἀνέδησε τὸν ἡνίοχον III, 288.

ἀναδραμόντες πρὸς τὰ μετέωρα II, 300.

ἀναδιδάσκοντες τῶν Αἰτωλῶν ὡς εἴη ῥαδία ἡ αἵρεσις II, 312.
ἀναδιδάξοντας καὶ παραμυθησομένους &c. V, 131.

ἀναδίδωμι. ὅσα ἡ γῆ ἀνεδίδου ὡραῖα II, 256. φαίνεται (Ἱερὰ) πῦρ ἀναδιδοῦσα πολὺ II, 299. pro ſcaturire D. Hal. 351, 11.

ἀνάδοτος μὴ ἂν εἴη Πλάταια II, 246.

ἀναδούμενοι ἔνευον τοὺς σταυροὺς IV, 210. νεῶν τινας ἀναδούμενοι II, 147.

ἀναθαρσήσας ὁ δῆμος III, 331. διὰ τὸ πλῆθος ἑκάστων ὧν ἑώρων, τῇ ὄψει ἀνεθάρσουν IV, 49. ἀνεθάρσησαν, καὶ πρὸς ἀνάκλησιν τῶν θεῶν ἐτρέποντο IV, 293.

ἀνάθημα. ἐν ἀναθήμασιν II, 24.

ἀναθρέομαι. ἀναθρούμενα ἔργα ἐκ τῶν λόγων III, 128. Homer. ἀθρήσειε & ἐσαθρήσειαν. διάθρει Ariſtoph. Nub.

ἀναίρεσις. ἀναίρεσιν αἰτήσων τῶν νεκρῶν II, 335. ἐς ἀναίρεσιν II, 52.

ἀναιρέω. ὁ δ' αὐτοῖς ἀνεῖλε, reſpondit Deus I, 38. ita Herodotus, Plato, Xenophon, Plutarch. 64, 17. apud Antiphonta cum ἔχρησεν coniungitur. ἀνείλοντο ἀσπόνδους II, 39. τῶν θηκῶν ἀναιρεθεισῶν I, 13.

ἀναίσθητος θάνατος II, 67. Ioſ. 487. Demoſth. Aretaeus 41, 25. διὰ τὸ ἀναίσθητον ὑμῶν, ſtuporem I, 95. — τολμῶσιν παρακαλεῖν ὑμᾶς ὡς ἀναισθήτους IV, 133.

ἀναισχυντέω, impudenter nego I, 57.

ἀναισχύντους ἐς θήκας ἐτράποντο II, 79. V, 68.

ἀνακαλεῖ Ἀχαιοὺς I, 7. Schol. Sophocl. 412. δι' αὐτὰ ταῦτα ἀνεκάλεσαν αὐτὸν I, 183.

ἀνακείμενα ἐν τοῖς ἱεροῖς II, 338.

ἀνακλάω. ἄλλας δὲ (μηχανὰς) προσῆγον, ἃς βρόχους περιβάλλοντες ἀνέκλων &c. II, 118.

ἀνάκλησις. πρὸς ἀνάκλησιν τῶν θεῶν ἐτρέποντο IV, 293.

ἀνακοίνωσον τοῖς φίλοις. Moeris.

ἀνακρινοῦντες ὧν πέρι ἐπυνθάνοντο I, 134.

ἀνακρουόμενοι ἀλλήλων IV, 234.

ἀνακρούσεως οὐκ οὔσης αὐτοῖς IV, 278. 232.

ἀνακτᾶσθαι I, 167. ἀντὶ τοῦ θεραπεύειν, Suidas.

ἀνακῶς V, 165. Vox poëtica, ut vult Marcellinus.

ἀνακωχὴ ἄσπονδος III, 256. τριβῆς ἕνεκα καὶ ἀνακωχῆς V, 136. οὐδὲ δι' ἀνακωχῆς πώποτ' ἐγένεσθε I, 61. 91. ἀνακωχῆς κακῶν γενομένης III, 172. 59. ἀνακωχὴν ποιησάμενοι II, 178. ἀνακωχὰς ποιεῖν. D. Halic. 152, 45. Chryſoſt.

ἀναλαμβάνων ἐθεράπευον ὑμᾶς IV, 140. ἀνειληφότες τὰς κατασκευὰς II, 30. ἀκοντιστάς τε καὶ τριήρεις ἀναλαβόντες παρέπλευσαν IV, 225. τοὺς τραυματίας ἀναλαβόντας V, 42.

ἀναλγητότεροι. καὶ μὴ ἀναλγητότεροι οἱ διαφεύγοντες τῶν ἐπιβουλευσάντων φανῆναι II, 229. ἀναλγησίας ἔργον D. Halic. 357, 10. Schol. Sophocl. 55, 338.

ἀναλέγων, ſolus Thucydides, pro ἀπαγορεύων Th. Magiſt.

ἀνάληψις. τῆς ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν ἄκαιρον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι III, 308. Aret. 137, 17.

ἀναλίσκω. χρήματα ἀναλωθέντα, κατὰ χρόνους ταξάμενοι ἀποδοῦναι I, 162. πολλὰ ἀναλώσας τῶν βασιλέως V, 137. ὅσα ἀνάλωσαν χρήματα ἀποδοῦναι IV, 316. V, 48. χίλια τάλαντα χωρὶς θέσθαι καὶ μὴ ἀναλοῦν II, 41. ἐν περιπολίοις ἀναλίσκοντας IV, 254. Aeſchyli Schol. 324. πλεῖστα δὲ σώματα καὶ πόνους ἀναλωκέναι πολέμῳ II, 95.

ἀναλογίζω. τῶν στρατιωτῶν ἀναλογιζομένων τὴν ἐκείνου ἡγεμονίαν &c. II, 213. ξυνιστάμενοι πρὸς ἀλλήλους οἵαπερ καὶ πρότερον οἱ στρατιῶται ἀνελογίζοντο V, 127.

ἀναλογισμός. μετάνοιά τις ἦν αὐτοῖς καὶ ἀναλογισμὸς II, 219. ὄντων δὲ αὐτῶν ἐν τοιούτῳ ἀναλογισμῷ V, 128. Pro ἀναλογία Philo.

ἀναλομάτων μεγάλων προσπιπτόντων IV, 216.

ἀνάλωσιν δημοσίαν ἐλογίσατο IV, 51.

ἀνάλωτος. οἰόμενος Νίσαιαν ἔτι καταλήψεσθαι ἀνάλωτον III, 104.

ἀναμένω. οὐκ ἀνέμεινεν ἡμέραν γενέσθαι III, 202. οὐκ ἀνέμειναν ἀνάγκην σφίσι προσγενέσθαι &c. III, 178. Th. Magiſt. in βούλομαι.

ἀναμὶξ τεταγμένοι II, 328. D. Hal. 348, 40. Ioſeph. 476.

ἀναμφισβήτητος. μὴ ταχεῖς εἶναι περὶ ἀνδρὸς Σπαρτιάτου, ἄνευ ἀναμφισβητήτων τεκμηρίων βουλεῦσαί τι ἀνήκεστον I, 186.

ἀνανδρία μηδενὶ δοκείτω εἶναι, πολλοὺς μιᾷ πόλει μὴ ἐπελθεῖν I, 117. ἀνάνδρως φεύγειν D. Halic. 648, 3. & Polyb. pag. 14. Diodor. 31 C. Aelian. V. H. XII, 12. ἀνάνδρους Aeſchyli Schol. 138, & Sophocl. 334.

ἄνανδρος. τὸ δὲ σῶφρον, τοῦ ἀνάνδρου πρόσχημα II, 289.

ἀνανεόω. ὅρκον ἀνανεοῦσθαι III, 235. agn. Suidas I, 172. Plutarch. Cratinus. ἀνανεωσάμενοι φιλίαν IV, 225. τὸν ἄνθρωπον Aretaeus 80, 12. Ioſ. 994, & V. διενοεῖτο ἀνανεώσασθαι III, 273. Th. Mag. in βούλομαι. πένθος Diod. 13 b.

ἀνανέωσις. ἀφικόμαι ἐπὶ ἀνανεώσει τῆς πρότερον οὔσης ξυμμαχίας IV, 127. D. Halic. 216, 10.

ἀνανταγώνιστος. τὸ μὴ ἐμποδὼν ἀνανταγωνίστῳ εὐνοίᾳ τετίμηται II, 69, & ex eo Herodian.

ἀνάπαυλα. διῃρημένοι κατ᾽ ἀναπαύλας II, 115. τῶν πόνων πλείστας ἀναπαύλας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα II, 57. πολέμου

D. Halic. 526, 41. & πόνων 90, 28. ἔργου οὐδὲ ἀμβολὴ Aret. 23, 15. Libanius Epiſt. ἀναπαύλης ἐδεόμην, cit. Th. Mag.

ἀνάπαυσιν κακῶν III, 31. D. Hal. 246, 35. Pindar. N. 7, 76.

ἀναπείθω. ἤν τις ἄρα ξὺν κατηγορίᾳ παροξύνῃ, οὐδὲν μᾶλλον ἀχθεσθέντες ἀνεπείσθημεν I, 119. τῇ αὐτῇ ὀργῇ ἀναπειθομένους πολεμεῖν, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ πράσσοντας I, 198. μήτε ταῖς τῶνδε διαβολαῖς ἀναπειθεσθε IV, 134. μετὰ τοῦ ἀληθοῦς σκοπῶν ἀναπειθέσθω IV, 141. τοῖς λόγοις ἀνεπείθοντο II, 96.

ἀναπίπτω. νικώμενοι ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσι I, 98.

ἀναπληρόω. ὁ ἥλιος ἐξέλιπε καὶ ἀνεπληρώθη II, 45. Virg. *Defectus ſolis varios.* — Ovid. *Luna implet orbem.*

ἀναπράσσω. τὴν Κύζικον προσηγάγοντο πάλιν, καὶ χρήματα ἀνέπραξαν V, 172.

ἀνάρκτους νησιώτας III, 342.

ἀνάρμοστοι πρὸς τὴν ἑκάστην (ναῦν) αὐτῶν ἐσόμεθα IV, 283. Ariſtoph. N. 905, Τυφογέρων εἶ κἀνάρμοστος. Lucian. ἀνάρμοστον καὶ δυσκόλλητον τοῦ πράγματος, inepte. ῥῆμα πρὸς τὴν προσκειμένην χρείαν.

ἀναρπασθεὶς ὑπ' ἀνέμου IV, 167.

ἀναῤῥαγεῖσαι τὰς παρεξειρεσίας IV, 227.

ἀναῤῥιπτέω. ὡς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ οὐ προσῆκον τοσόνδε ἀναῤῥιπτοῦμεν κίνδυνον III, 140. 126. τοῖς ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναῤῥιπτοῦσι III, 343. ἀναῤῥιπτούσης πατρίδος ὡς μέγιστον δὴ τῶν πρὶν κίνδυνον IV, 24.

ἀναῤῥωσθέντες ἐπὶ ἀπροσδοκήτῳ εὐπραγίᾳ IV, 249. ἀνεῤῥώσθη τὴν γνώμην, Aelian. IV, 8.

ἀναρχία. μέγα δὲ βλάψαι τὸ πλῆθος τῶν στρατηγῶν, καὶ τὴν πολυαρχίαν, τῶν τε πολλῶν ἀξύντακτον ἀναρχίαν IV, 114.

ἀνασείω. ἀνέσεισαν τὰς χεῖρας, δηλοῦντες προσίεσθαι τὰ κεκηρυγμένα III, 59.

ἀνασκευασάμενοι, hoc eſt, τὰ σκεύη ἀναλαβόντες I, 29.

ἀνασκοπῶν IV, 241.

ἀνασπάσαντας ὑδρεύεσθαι III, 144. 13.

ἀνάστασις. ἡ ἀνάστασις τοῦ στρατεύματος ἐγίγνετο IV, 300. κἀκείνου ἀναστάσεως ἐκ τοῦ ἱεροῦ πίστιν διδόντος I, 187. vid. ἀνίστημι.

ἀνάστατος. Καμαριναίων ἀναστάτων γενομένων πολέμῳ ὑπὸ Συρακ. IV, 11. Aelian. III, 43. πόλεις ἀναστάτους ποιεῖν IV, 119. ἀνάστατα ἐποίησαν τὰ ταύτῃ χωρία V, 36. vid. ἀνίστημι.

ἀναστρέφω, ομαι. ὁπότε ἐς καρδίαν (νόσος) στηρίξαι, ἀνέστρεφε αὐτὴν II, 73. ἀπὸ ξυγκειμένου λόγου ταύτῃ ἀνεστρέφετο V, 151. διὰ τὸ ἐν αὐτῷ ἀναστρέφεσθαι III, 56.

ἀναστροφή. διέκπλοι οὐκ εἰσὶν, οὐδὲ ἀναστροφαὶ II, 144.

ἀνασχετὸν οὐκέτι ἐποιοῦντο, non amplius ferendum I, 163. D. Halic. 52, 34.

ἀνατίθημι. οὐ δικαίως παρὰ λόγον τὶ ἐμοὶ ἀναθήσετε, tribuatis II, 94. ἀνατεθῆναι σκῦλα πρὸς ἱεροῖς II, 254. πάντα τὰ πράγματα ἀνετίθεσαν V, 125.

ἀνατολικὴν χώραν κατεδήουν ex VIII Suidas I, 678.

ἀναφέρω. τὰς κώπας ἐν κλυδωνίῳ ἀναφέρειν II, 134. τοὺς κινδύνους ἀναφέρει II, 223. ἐκ πονηρῶν πραγμάτων τοῦτο ἀνήνεγκε τὴν πόλιν V, 158. ἀνήνεγκαν ἐς τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον III, 247.

ἀναχράω. ἀνεχρήσαντο pro διεχρήσαντο citat Poll. IX, 153.

ἀναχωρέω. ἀναχωρήσαντες πρὸς τὸ πεδίον μᾶλλον IV, 310. ἄπρακτοι ἀνεχώρησαν III, 33. ἀναχωρήσαντες ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν II, 22. φεύγοντες γὰρ ἐκράτουν καὶ ἀναχωροῦσιν ἐπέκειντο III, 52. ἀνεχώρησαν τῷ πλείονι τοῦ στρατοῦ III, 352. τὰς μετὰ Χαριδέως (ναῦς) διώξασαι καὶ μὴ καταλαβοῦσαι ἀνακεχωρήκεσαν V, 24, & III, 45. V, 143.

ἀναχώρησις τῶν Ἑλλήνων ἐξ Ἰλίου I, 20. ὠφέλιμον ἂν εἶναι εἰ καταλαμβάνοι ἀναχώρησις βεβαιοτέρα III, 51. τούτοις ἦν ἀναχώρησις ἐς Κατάνην IV, 321. ῥᾳδίας ἀναχωρήσεως οὔσης III, 16. προσφέρει λόγον περὶ ἀναχωρήσεως II, 330. οἷα ἐν νυκτερινῇ ἀναχωρήσει εἰκὸς ἦν ξυμβῆναι III, 192. τῇ ἀναχωρήσει καταπλαγέντες III, 309. ἐν τῇ ἀναχωρήσει IV, 220. χρήμασι πεισθῆναι τὴν ἀναχώρησιν II, 37. vid. σπένδω.

ἀνδραγαθίαν προὔθεσθε II, 265. ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνθραγαθίαν προτίθεσθαι II, 64. Ioſeph. p. 2.

ἀνδραγαθίζω. ἐκ τοῦ ἀκινδύνου ἀνδραγαθίζεσθαι II, 229. D. Halic. 421, 45. ἐν τῷ παρόντι δεδιὼς ἀπραγμοσύνῃ ἀνδραγαθίζεσθαι II, 93.

ἀνδράποδα ἀντεμβιβάσαι ὑπὲρ σφῶν IV, 191.

ἀνδραποδισμός. ἀπὸ τοῦ ἀνδραποδισμοῦ ἔχθραν ἐποιήσαντο II, 106.

ἀνδρεία. καὶ μὴ μετὰ νόμων τοπλεῖον ἢ τρόπων ἀνδρείας ἐθέλοιμεν κινδυνεύειν II, 59. τῇ ἀνδρείᾳ οὐχ ἥσσους ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντέχοι IV, 109. ἐπιστήμη ἀνδρείαν ἔχουσα II, 139.

ἀνδρεῖος. ἄπωθεν ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρεῖον ἐπικομποῦσιν III, 189. ἀνεξέλεγκτον τὸ ἀνδρεῖον ἔχει III, 188. ὡς προσῆκον σφίσιν ἀνδρείοις εἶναι II, 142. τοὺς ἀνθρώπους ταῖς γνώμαις ἀεὶ ἀνδρείους ὀρθῶς εἶναι II, 139 & ſq.

ἀνδρείως ἄλλο τι τῶν μεγίστων ὑπομεῖναι III, 178. ἀκολουθήσατε ἀνδρείως III, 218.

ἀνδρία. τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος, ἀνδρία φιλέταιρος ἐνομίσθη II, 289.

ἀνειμένως διαιτώμενοι II, 58. vid. ἀνίημι.

ἀνειπεῖν. ὁ κήρυξ ἀνεῖπεν II, 5. κάλλιον, inquit Magiſter, quam ἀνηγόρευσεν· ſic D. Halic. 363, 42. Pollux III, 152, & paſſim. ἀνειπὼν κήρυγμα τόδε III, 156. ἐξεῖναι Ἀθηναίων ἀνειπεῖν γνώμην ἣν ἄν τις βούλεται V, 102.

ἀνεκβάτους ἐσπίπτοντες ἐς χαράδρας II, 314.

ἀνεκτός. ἀνεκτοὶ μέχρι τοῦδε ἔπαινοι περὶ ἑτέρων λεγόμενοι II, 54. ἐπιστείλαντες παντὶ τρόπῳ ὅστις καὶ ὁπωσοῦν ἀνεκτὸς ξυναλλαγῆναι πρὸς Λακεδαιμονίους V, 141. ὀσμαὶ οὐκ ἀνεκτοὶ IV, 323. Schol. Sophocl. 300. ἀνεκτὰ ἔπαθον IV, 305.

ἀνέλεγκτος. μὴ οἱ πολλοὶ ἐπαγωγὰ καὶ ἀνέλεγκτα ἐσάπαξ ἀκούσαντες ἀπατηθῶσι III, 336.

ἀνελκύσαι τὰς ναῦς V, 19.

ἀνέλπιστος. τὸ μὲν εἶξαι εὐθὺς, ἀνέλπιστον· μετὰ δὲ τοῦ δρωμένου ἔτι καὶ στῆναι ἔλπις III, 343. ἡμῖν οὐκ ἀνέλπιστον τὸ τοιοῦτο ξυμβῆναι IV, 55. 56. ἀνέλπιστον ἦν τὸ κατὰ γῆν σωθήσεσθαι IV, 295. οὐ γὰρ ἀνέλπιστον αὐτοῖς, ἀλλ' ἀεὶ διὰ φόβου εἰσὶ IV, 57. γεγενημένου πάθους ἀνελπίστου καὶ μεγάλου III, 80. ἀνέλπιστον τὴν εὐτυχίαν ἀκούσαντες V, 171. πρὸς τὸ ἀνέλπιστον τραπόμενοι τῇ γνώμῃ II, 77. οὔτε ἀνέλπιστον καταστῆσαι τοῖς ἀποστᾶσιν, ὡς οὐκ ἔσται μεταγνῶναι II, 238. ἀνέλπιστοι ἦσαν ἐν τῷ παρόντι σωθήσεσθαι V, 4. καὶ νῦν οὔτε ἀνέλπιστοί πω μᾶλλον Πελοποννήσιοι ἐς ἡμᾶς ἐγένοντο IV, 32. ᾗ (θαλάσσῃ) ἐκεῖνοι ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι II, 211.

ἀνελπιστότερα ὁρῶν τὰ ἐκ γῆς IV, 180. Diodor. 467 c. Aretaeus 43, 3. Dem. 356. ἀελπτίᾳ βαλὼν Pind. Theocrit. IV, 42.

ἄνεμος. ἦν ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους ὁ ἄνεμος οὔριος IV, 262. ὁπότε ἄνεμος εἴη III, 34. ἀνέμου κατιόντος μεγάλου II, 43. ἀντιπαταγοῦντος ἀνέμου II, 200. διὰ τὴν τοῦ ἀνέμου ἄπωσιν αὐτῶν ἐς τὸ πέλαγος IV, 282. ἀνέμῳ τοιούτῳ ὑπονιφομένη ἡ νὺξ II, 204. νύκτα χειμέριον ὕδατι καὶ ἀνέμῳ II, 199. χειμασθεὶς ἀνέμῳ V, 161.

ἀνεξεύρετος ἀριθμὸς II, 298.

ἀνεξέλεγκτον τὸ ἀνδρεῖον ἔχει III, 188. ὄντα ἀνεξέλεγκτα I, 32. Ioſeph. 135. Diodor. p. 26 c.

ἀνεπαχθῶς τὰ ἴδια προσομιλοῦντες II, 57. non gravate. apud Hermogenem, non invidioſe. ἀνεπαχθὴς Ioſeph. 815.

ἀνεπιβούλευτον. διὰ τὸ ἀδεὲς καὶ ἀνεπιβούλευτον πρὸς ἀλλήλους II, 220. ἀνεπιβουλητὸν Ioſeph. 841.

ἀνεπιεικέστερον τὶ πρᾶξαι II, 267.

ἀνεπικλήτως ἀπῆλθον I, 130.

ἀνεπίληπτος τοῖς ἐχθροῖς εἶναι III, 231. v. D. Halic.

ἀνεπιστημοσύνη. πρὸς οἵαν ἐμπειρίαν καὶ τόλμαν μετὰ οἵας

ἀνεπιστημοσύνης καὶ μαλακίας (ἡγεμονία) γενήσοιτο III, 213. Xenoph. Plato. Themiſt. Philo.

ἀνεπιστήμων. (τὸ ὑπάρχον πρότερον) ὥπερ καὶ ἀνεπιστήμονες ἔτι ὄντες ἀπετολμήσαμεν IV, 283. οὐκ ἀνεπιστήμοσιν ὑμῖν III, 348. πρὸς ναῦς ἀνεπιστήμονας ναυσὶν ἐμπείρως πλεούσαις ἡ στενοχωρία οὐ ξυμφέρει II, 144. Plato. ἀνεπιστημονεστέρη Herodot. II, 22.

ἀνεπιτάκτου τῆς ἐς τὴν δίαιταν ἐξουσίας IV, 287.

ἀνεπιτήδειος. μηδὲν ἀνεπιτήδειον πράσσειν II, 277.

ἀνεπίφθονος. πᾶσι ἀνεπίφθονον τὰ ξυμφέροντα μεγίστων πέρι κινδύνων εὖ τίθεσθαι, non vitio vertendum I, 108. ἀνεπιφθονώτατον Ulpian. ad Dem. 363, 2. ἐς ἀιθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα IV, 305.

ἀνερεθίζω. παντὶ τρόπῳ ἀνηρέθιστο ἡ πόλις II, 38.

ἄνευ. ἀδικεῖν ἔφασαν, ἄνευ τοῦ πάντων κοινοῦ πορευόμενον III, 117. ἄνευ ὀλίγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς IV, 301. ἄνευ λῃστείας I, 20. ἄνευ τοῦ πλήθους σπεισαμένους III, 302. ἄνευ τῆς τῶνδε ἵππου III, 140. διϊέναι ἄνευ ἀγωγοῦ III, 116. ἀμφίλογα δίκῃ διαλύοντες ἄνευ πολέμου III, 174. ἄνευ ἀναμφισβητήτων τεκμηρίων I, 186. v. Schol. Sophocl. 109. 208. 298. ἀνίας Pindar.

ἀνεύθυνος. πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας II, 234. pro ἀνυπεύθυν. D. Hal. 370, 45. Herodot.

ἀνεχέγγυον. διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι ἐκ τῆς πρὶν ἀηθείας τοῦ κακοπραγεῖν III, 81. ἀνέγγυος, Anacreon.

ἀνέχομαι. ἄλλο τι ἢ γυμνὸν ἀνέχεσθαι II, 73. ἀνέχεσθαι τὴν γῆν τεμνομένην II, 114. τὸ σημεῖον τοῦ πυρὸς ἀνέσχον III, 165. ἐπ' ἀμφότερα ἔχων καὶ διασκοπῶν ἀνεῖχε IV, 252. δυστυχοῦντες οὐ προσαγορευόμεθα, ἐν τῷ ὁμοίῳ τὶς ἀνεχέσθω ὑπὸ τῶν εὐπραγούντων ὑπερφρονούμενος IV, 29. ἐν ταῖς ἀνεχούσαις ἄκραις παρετέτακτο IV, 227.

ἀνήκεστον. κατέχεται ὑπ' ἀνηκέστου τινὸς κρείττονος II, 237. ἀνήκεστον μηδὲν παθεῖν II, 227. βουλεῦσαί τι ἀνήκεστον I, 186. πρίν τι ἀνήκεστον ἡμᾶς καταλαβεῖν III, 30. ξυμφοραῖς ἀνηκέστοις περιπεσεῖν III, 349. V. Theogn. 76. Herodotum. v. Aretaeum. D. Hal. 175, 40. Ioſeph. 3. Demoſth. 337, 2. & Schol. Aeſchyl. 315. Sch. Sophocl. 120, 153.

ἀνηκουστέω. τῶν νόμων ἀνηκουστεῖν I, 119. Homer. — οὐδ' ἄρα Πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων. ἀνήκουστα Antipho, pro non concedenda. Herodot. VI, 339. Schol. Sophocl. 140. & Euripid. Hip. 362.

ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου III, 218. ἀνὴρ καλῶς φερόμενος τὸ καθ'

ἑαυτὸν II, 88. ἀνὴρ ἐκ πλείστου ἐναντίος τῷ δήμῳ V, 140. ἀνὴρ ἡλικίᾳ νέος III, 273. ἀνὴρ δημαγωγὸς, καὶ τῷ πλήθει πιθανώτατος III, 32. ἀνὴρ Ὀλυμπιονίκης I, 174. ἀνὴρ ἀνδρὶ διελέγοντο V, 150. ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς λυθεὶς III, 208. — Θεαινέτου, ἀνδρὸς μάντεως II, 197. τὸ ἐμπλήκτως ὀξὺ, ἀνδρὸς μοίρᾳ προσετέθη II, 289. ἀνδρὶ φρόνημα ἔχοντι II, 67. ἀνδρὶ τυράννῳ οὐδὲν ἄλογον IV, 131. τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλεῖστ' εἴδη παρέχεσθαι II, 61. ἄνδρα δοκοῦντα δραστήριον III, 121. ἀνέῳξαν τὰς πύλας Πλαταιέων ἄνδρες II, 4. οἱ ἄνδρες καὶ ἐπέρχονται καὶ ἐν πλῷ ἤδη εἰσὶ IV, 60. ἄνδρες πρῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει II, 266. εἰ ἄνδρες εἶεν οἱ στρατηγοὶ III, 44. ἄνδρες στρατιῶται II, 142. φθόνῳ ἀπὸ τῶν πρώτων ἀνδρῶν οὐχ ὑπηρέτησαν αὐτῷ III, 161. I, 198. περὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀνδρῶν πράξοντας III, 26. 22. 29. 35. 43. 44. πέντε ἔλαβον (ναῦς), καὶ μίαν αὐτοῖς ἀνδράσι III, 22 & 23. Ἀστύοχον, ἣν δοκῇ τοῖς ἕνδεκα ἀνδράσι, παύειν τῆς ναυαρχίας V, 58. ἄνδρας τῶν πολιτῶν σφίσιν ὑπεναντίους βουλόμενοι διαφθεῖραι II, 4. κατ' εἴκοσιν ἄνδρας — ἐς μὲν ἄνδρας ἑξήκοντα III, 72, & III, 24. ἄνδρας αὐτῶν δυνατωτάτους V, 72. II, 5. ἄνδρας ψιλοὺς, ἐγχειρίδια ἔχοντας III, 164. τῶν ἡβώντων αὐτῶν ἄνδρας ἑξῆγον III, 199. Vid. ἄνθρωπος.

ἀνθάπτομαι. τῶν πραγμάτων ἀνθάπτεσθαι V, 158. μαλακωτέρως περὶ τῆς μισθοφορᾶς ἀνθήπτετο, levius increpuit V, 78. Herodot. ἔργου Plato Epiſt.

ἀνθεκτέα. τῆς θαλάσσης πρῶτος ἐτόλμησεν εἰπεῖν ὡς ἀνθεκτέα ἐστι I, 131. vid. ἀντέχω.

ἀνθέλκω. τῶν νεῶν ἀντιλαμβανόμενοι ἀνθεῖλκον III, 22.

ἀνθέω. μετὰ ἀκραιφνοῦς τῆς ξυμμαχίας ἤνθησαν I, 30. D. Halic. 13, 35.

ἀνθησσάομαι. πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι τοῖς ἑκουσίως ἐνδοῦσιν ἀνθησσᾶσθαι μεθ' ἡδονῆς III, 30.

ἀνθίστημι. ταῖς ναυσὶ πρὸς ἅπαντας ἀνθίστασθαι I, 133. τοῖς πρώτοις τῶν ἐναντίων ἀνθιστάμενος ἀμύνεσθαι III, 186. ἐπειδὴ ναυτικόν τε καὶ τἆλλα ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνθεστῶτα ὁρῶσιν IV, 191. ἀντέστησαν πρώτῃ ὁρμῇ III, 190. ἀπροσδοκήτως πρὸς τὸ Ἀθηναίων ναυτικὸν ἀντιστῆναι IV, 203. ἀντιστάντος αὐτῷ τοῦ πράγματος III, 210. τὸ πρᾶγμα ἀντέστη III, 266.

ἄνθος αὐτῶν ἀπολώλει III, 199. ἄνθος ἥβης, Simonides.

ἀνθορμέω. μελετῶντες τὴν ναυμαχίαν ἀλλήλοις ἀνθώρμουν II, 138. ἀντιπάλως μᾶλλον ἢ ὑποδεεστέρως ἀνθώρμουν τῷ ναυτικῷ — ταῖς ναυσὶ V, 136. IV, 200.

ἀνθρώπειος. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἄρχειν μὲν τοῦ εἴκοντος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπιὸν III, 89. ἀδύνατον, ἀνθρω-

πείας φύσεως ὁρμωμένης τὶ πρᾶξαι, ἀποτροπήν τινα ἔχειν II, 238. νομίσας ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ ἢ ἀνθρωπείῳ γενέσθαι III, 171. δίκαια μὲν ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ λόγῳ ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται III, 338. τά τε ἄλλα χαλεπωτέρως ἢ κατ' ἀνθρωπείαν φύσιν προσέπιπτεν ἑκάστῳ II, 75. ἐν τοῖς ἀνθρωπείοις τοῦ βίου παραλόγοις ἐσφάλησαν V, 37. ἀνθρώπεια δράσαντες ἀνεκτὰ ἔπαθον IV, 305.

ἀνθρωπείως. οἷς παρὸν ἀνθρωπείως ἔτι σώζεσθαι III, 344. ἀνθρωπείως ἁμαρτεῖν II, 227.

ἄνθρωπος. ἐνδέχεται ἀμαθῶς χωρῆσαι τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου I, 199. pro ἀνθρώπων. ἄνθρωπον μοχθηρὸν, ὠστρακισμένον V, 111. εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι III, 160. πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι τοῖς μὲν ἐνδοῦσιν ἀνθησσᾶσθαι μεθ' ἡδονῆς, πρὸς δὲ τὰ ὑπεραυχοῦντα διακινδυνεύειν III, 30. ἄνθρωποι ἀδικούμενοι μᾶλλον ὀργίζονται ἢ βιαζόμενοι I, 110. τετράποδα ὅσα τῶν ἀνθρώπων ἅπτεται II, 75. τὸ ἀχρεῖον πλῆθος τῶν ἀνθρώπων II, 121. τοὺς βελτίστους τῶν ἀνθρώπων V, 72. τῶν ἀξίων λόγου ἀνθρώπων V, 127. πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ἀπέκτειναν IV, 206. τῶν ἀνθρώπων φθορᾷ IV, 213. οἱ τῶν ἀνθρώπων ἀπειρότατοι IV, 276. ἀνθρώπων ὀλίγων ἐνόντων III, 11. V, 142. ἀσμένοις ἐγίγνετο τοῖς σώφροσι τῶν ἀνθρώπων III, 46. ἀνθρώπους ἐπιεικεῖς V, 150. ἀπολείψειν τοὺς ἀνθρώπους τὰς ναῦς V, 127. ἐσπεσόντες ἐς τὴν Μένδην, μόλις οἱ στρατηγοὶ κατέσχον ὥστε μὴ τοὺς ἀνθρώπους διαφθείρεσθαι III, 196. vid. ἀνήρ.

ἀνθυπάγω. ὁ δὲ ἀποφυγὼν, ἀνθυπάγει αὐτῶν τοὺς πλουσιωτάτους, φάσκων &c. II, 275.

ἀνίημι. ἀεὶ ἐπιβουλεύουσιν, καὶ ὅταν καιρὸν λάβωσιν ἑκάστου, οὐκ ἀνιᾶσιν IV, 133. τοῖς Ἀθηναίοις οὐκ ἀνεῖναι ἐφορμεῖν III, 36. ἀνιέντας Μήδου τὴν ἔχθραν II, 184. σφῶν ἀνέντων τὴν φυλακὴν III, 43. 254. Ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, Hom. Il. ε. ἐγεγερμένοι ἦσαν μὴ ἀνιέναι τὰ τῶν Ἀθηναίων IV, 259. οὐκ ἀσφαλὲς τοῖς πολλοῖς ἀπηχθημένους, ἀνέντας (ἀρχὴν), κινδυνεύειν I, 108. ἐν τῷ ἀνειμένῳ τῆς γνώμης, καὶ πρὶν ξυνταχθῆναι μᾶλλον τὴν δόξαν III, 217. Ioſeph. 820. Herodotus II. τοὺς ἐς τὸν πόλεμον ἀνειμένους, qui vacant. ἀνειμένῃ τῇ διαίτῃ ἐς τὸ τρυφερώτερον μετέστησαν I, 11. ὕλη τριφθεῖσα ὑπ' ἀνέμων πρὸς αὐτὴν, πῦρ καὶ φλόγα ἀπ' αὐτοῦ ἀνῆκε II, 119 ſq. καί σε μήτε νὺξ μήθ' ἡμέρα ἐπισχέτω ὥστε ἀνεῖναι πράσσειν τὶ &c. I, 181. τὸν πόλεμον ἀνιέναι IV, 196.

ἀνίστημι. ἀνίστη αὐτοὺς καὶ παρεμυθεῖτο II, 280. ἀνισταμένη Ἑλλὰς I, 21. ἀναστήσας τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνῃ III, 115. πρὶν ἐς τὴν Ῥόδον ἀναστῆναι V, 67. μετεμέλοντο οὐκ ἀναστάν-

τες IV, 258. ἀναστήσας Ἀκαρνᾶνας πανδημεὶ II, 181. III, 132. 165. I, 86. ἀναστήτω ἐς ἐκεῖνο τὸ χωρίον, ſurgat & diſcedat I, 123.

ἀνίσωσις. ἀνισώσεως ἕνεκα V, 136. ἀνίσως Sch. Sophocl. 170.

ἄνοια, (ſcribitur & διάνοια) οὐκ ἄχρηστος, ὅστις ἂν ἑαυτόν τε καὶ τὴν πόλιν ὠφελῇ IV, 28. οἷς μὲν αἵρεσις γεγένηται πολλὴ ἄνοια πολεμῆσαι II, 89. αἰσχύνην μετὰ ἀνοίας προσλαβεῖν III, 349. ὅστις εὖ βουλεύεται, πρὸς ἐναντίους κρείσσων ἐστὶν, ἢ μετ' ἔργων ἰσχύος ἀνοίᾳ ἐπιὼν II, 242.

ἀνοητία, cit. Thom. Magiſter.

ἀνοίγω. τὸ ἑαυτῶν τεῖχος ἀνοίξαντες II, 266. ἐσπεσόντες ἐς πόλιν οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως ἀνοιχθεῖσαν III, 196.

ἄνοιξις. ἀσφάλεια τῆς ἀνοίξεως αὐτοῖς ἐγίγνετο III, 100. τεθεραπευκότες τὴν ἄνοιξιν τῶν πυλῶν III, 98.

ἀνολκή. πρὸς λίθων ἀνολκὴν III, 165.

ἀνολοφύρομαι. ὁ Ἀλκιβ. ἀνωλοφύρατο V, 124. Xenoph. Paed.

ἀνομία. ἦρξε τῇ πόλει ἀνομίας ἐπιπλέον τὸ νόσημα II, 79.

ἀνορθώσαντες τὸ στρατόπεδον IV, 138.

ἄνοσον ἔτος II, 72. Anacreon, ἄνοσοι δέμας ϑεντὸν, integri.

ἀνταίρω. εἰ ἄνδρας διέφθειρεν οὔτε χεῖρας ἀνταιρουμένους, οὔτε πολεμίους II, 213.

ἀνταιτέω. τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας ἀνταιτοῦντες III, 29.

ἀνταλλάσσω. τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν II, 289. ϑόρυβος ἀντηλλαγμένος τοῦ ἑκατέρων τρόπου III, 22. τήν τε παραυτίκα ἐλπίδα τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς τῶν τετρακοσίων τιμωρίας, οὐδενὸς ἀντηλλάξαντο V, 125.

ἀνταμύνομαι. ὀφείλων μὴ ἀνταμύνεσϑαι ὡς βιασϑεὶς, ἀλλὰ &c. III, 30. ἀνταμυνόμενός τις ἀπὸ τοῦ ἴσου ξυμβῇ III, 29.

ἀντανάγω. ἀντανήγοντο, φράξαι τοὺς ἔσπλους III, 21. ἀθρόαις ταῖς ναυσὶν ἀντανήγοντο V, 122. ἐπεὶ μὴ ἀντανάγοιεν V, 57.

ἀνταναμείνω. σαφῶς εἰδέναι ἀνταναμείναντες II, 187.

ἀντάνειμι. ἀντανῄει τὸ χῶμα οὐ σχολαίτερον αὐτῷ II, 116.

ἀνταξιόω. τὰ ἴσα νέμων, τὰ ὅμοια ἀνταξιούτω IV, 29.

ἀνταπαιτέω. δωρεὰν ἀνταπαιτῆσαι, αὐτοὺς μὴ κτείνειν II, 255. agn. Suid. Demoſth. ἀνταπαιτούντων Πλάταιαν III, 231.

ἀνταποδίδωμι. ὁ ἐναντίος ὀφείλων ἀνταποδοῦναι ἀρετὴν ἑτοιμότερός ἐστιν III, 30. νῦν ἀνταπόδοτε II, 230.

ἀνταπόδοσιν καὶ ἀποδοχὴν χωρίων ξυμβαίνειν βουλόμενοι III, 121.

ἀνταποφαίνομαι. ἀνταποφῆναι ὡς οὐκ ἔγνωσται ἀγωνίσαιτο II, 222. ἀνταποφαίνομεν δεινότερα παθοῦσαν τὴν ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην II, 269.

ἀντειπεῖν ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργὴν II, 99. οὐδαμοῦ ἀντεῖπον ὡς οὐκ ἀδικοῦσι I, 121. ἡ βουλὴ οὐδὲν ἀντειποῦσα ὑπεξῆλθε V, 106. ἀντειπεῖν ἐστιν οὐδὲν πρὸς τοὺς ἔχοντας τὴν πολιτείαν V, 114. εἴτι ἄρα αὐτὸς ἀντεῖπεν αὐτῷ 'Αθ. δευμένῳ I, 191.

ἀντεκπλεῖν σφίσι ἐς τὴν εὐρυχωρίαν III, 21.

ἀντεμβιβάζω. ἀνδράποδα ἀντεμβιβάσαι ὑπὲρ σφῶν IV, 191.

ἀντεπανάγω. περὶ πλοίου διαπλ. ἀντεπαναγόμενοι III, 37.

ἀντέπειμι. οὐκ ἀντεπῄεσαν, ἀλλ' ἡσύχαζον III, 53. 141. D. Halic. 552, 33.

ἀντεπεξάγω. ᾗ μὲν ἐβούλοντο ἀποφράξασθαι αὐτοὺς οἱ ἐναντίοι, ἀντεπεξῆγον V, 168.

ἀντεπέξειμι. οἱ δὲ πρὸς ἱππέας τε καὶ ἀκοντιστὰς ἀντεπεξῄεσαν IV, 234.

ἀντεπεξέρχομαι. οἱ δὲ ἀντεπεξελθόντες ἱδρύθησαν ἐπὶ καρτεροῦ λόφου III, 197.

ἀντεπιβουλεύω. προεπιβουλεύειν μᾶλλον ἢ ἀντεπιβουλεύειν I, 52. ἀντεπιβουλεῦσαι ἐκ τοῦ ὁμοίου μεταλάβετε IV, 136. δύνατοι ἐκ τοῦ ἴσου ἀντεπιβουλεῦσαι II, 188.

ἀντεπιμελῆσαι II, 188. Xenophon. Paed. V.

ἀντεπιτειχίζω I, 203.

ἀντεπιτίθει, ἐπιστολὴν ὡς τάχιστα διαπέμψαι I, 180.

ἀντερέω. τοῖς ἐγκλήμασι τῶν πόλεων ἀντεροῦντες I, 103. θαυμάζω καὶ ὅστις ἔσται ὁ ἀντερῶν II, 222.

ἀντέχω. οὐκ ἀθρόοι ἀντεῖχον I, 20. τῆς θαλάσσης μᾶλλον ἀντείχοντο I, 22. οὐκέτι ἐδύναντο ἀντέχειν I, 143. τῷ κακῷ οὐκ ἀντεῖχον II, 77. τὸ σῶμα ἀντεῖχε παρὰ δόξαν τῇ ταλαιπωρίᾳ II, 74. ἀνδρείᾳ οὐχ ἥσσους, ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντέχοι IV, 109. ἀμφίβολοι ὄντες οὐκέτι ἀντεῖχον III, 58. οὐκέτι ἐδύναντο ἀντέχειν πολιορκούμενοι II, 107. ἀλλήλοις ἐπιπολὺ ἀντεῖχον IV, 205.

ἀντηρίδας ἀπ' αὐτῶν ὑπέτειναν πρὸς τείχους IV, 230.

ἀντὶ μεγάλων εὐεργεσιῶν τὰς ναῦς ἐπιδοῦναι III, 18. — σταυρώματος, ὃ ἀντὶ λιμένος κλειστοῦ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐπεπήγει IV, 235. II, 115. ἀντὶ πολέμου εἰρήνην ἑλώμεθα III, 31. ἀντὶ τοῦ πλέον ἔχειν, προσκαταλιπεῖν τὰ αὐτῶν III, 91. ἀντὶ τῶν πόνων οὐκ ἂν χάρις καθίσταιτο III, 128. ἀντ' εἰρήνης πόλεμον ἔχοντες II, 97.

ἀντιβάλλω. οἱ Συρακούσιοι ἀπὸ τῶν νεωσοίκων ἔβαλλον, οἱ δ' ἐκ τῆς ὁλκάδος ἀντέβαλλον IV, 210.

ἀντιβοηθέω. τοσάδε μετὰ 'Αθηναίων ἐστράτευον· Συρακουσίοις δὲ ἀντεβοήθησαν οἱ &c. IV, 271.

ἀντιβολία. πρὸς ἀντιβολίαν τραπόμενοι IV, 301. Eupolis apud Euſtathium.

ἀντιδίδωμι. ὁμοίας χάριτας ἀντιδιδόναι II, 264. δίκην ἀντιδοῦναι II, 268.

ἀντικαθέζομαι. τοῦτο τὸ θέρος ἀντικαθεζόμενοι I, 47.

ἀντικάθημαι. ἐπὶ τῷ Κερδυλίῳ ἀντεκάθητο III, 212.

ἀντικαθίστημι. τοιαύτης πόλεως ἀντικαθεστηκυίας διαμέλλετε I, 99. ἀντικαταστάντες ταῖς ναυσὶ IV, 236. ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν II, 99.

ἀντικελεύω I, 178.

ἀντικρούω. ἀντεκεκρούκει αὐτοῖς τοῦτο IV, 74.

ἀντικρύς. ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἀντικρὺς ἐλευθερίαν, τὴν ὕπουλον εὐνομίαν οὐ προτιμήσαντες V, 98. οὐκ ἄλλο τι φέρουσαν ἢ ἀντικρὺς δουλείαν, manifeſte I, 170. ἀντικρὺς πολεμοῦσι IV, 19.

ἀντικτάομαι. ἀντικτᾶσθαι τῇ ἀπουσίᾳ οἴονται, (editur ἄν τι κτᾶσθαι) I, 98.

ἀντιλαβὴν μὴ ἔχοι ἡ χεὶρ ἐπιβαλλομένη, apprehenſionem IV, 281. fig. pro anſa reprehendendi, Plato Phaed.

ἀντιλαμβάνω. ἀρχόμενοι πάντες ὀξύτερον ἀντιλαμβάνονται II, 14. ἀντιλαμβανόμενοι τῶν νεῶν, ἀνθεῖλκον III, 22. περὶ τῆς σωτηρίας νῦν, εἴποτε καὶ αὖθις, προθύμως ἀντιλαβέσθαι IV, 291. ἣν τοῦ φιλίου χωρίου ἀντιλαβώμεθα IV, 306. τῶν μετεώρων ἀντελάβετο III, 192. II, 202. τοῦ κοινοῦ τῆς σωτηρίας ἀντιλαμβάνεσθαι II, 90. Theognis 108. οὐδὲ γὰρ ἂν οὕτως αὐτῶν προθύμως ἀντελάβεσθε IV, 282.

ἀντιλέγω. πολλῶν καὶ ἄλλων περὶ τῆς δημοκρατίας ἀντιλεγόντων V, 82. ἀντέλεγε μάλιστα μὴ ἀποκτεῖναι II, 230. ἀντιλέγων ὑπὲρ τοῦ Τισσαφέρνους V, 68.

ἀντίλεκτος. εἰς ὅρος οὐκ ἀντίλεκτος παγήσεται III, 136.

ἀντίληψις τῶν ἀκροτηρίων II, 75.

ἀντιλογία. ἡ πρέσβευσις ἡμῶν οὐκ ἐς ἀντιλογίαν ἐγένετο I, 103. ἀντιλογίαν τινὰ ἔχον ἐν αὐτῷ II, 139. καταστάσης τῆς ἐκκλησίας, ἐς ἀντιλογίαν ἦλθον I, 48. παρελθὼν πρὸς πολλὴν ἀντιλογίαν V, 82. δι' ἀντιλογιῶν πειρώμεθα καταλλαγῆναι III, 86. agn. Suidas. v. Herodot IX, 87.

ἀντιμίμησις. τὰ τῆς ἀντιμιμήσεως αὐτῶν τῆς παρασκευῆς ἡμῶν IV, 283. vix alibi.

ἀντιναυπηγέω. πρὸς τὰς τῶν ἐπωτίδων παχύτητας ἀντιναυπηγεῖσθαι IV, 277. ἀντιναυπηγημένας ναῦς IV, 231.

ἀντίπαλος. πᾶσι τὸ ἀντίπαλον καὶ τὸ ἐλεύθερον καθίσταται III, 135. ἀντίπαλον ναυτικὸν III, 32. τὸ ἀντίπαλον δέος μόνον πιστὸν ἐς ξυμμαχίαν II, 185. ἀμύνεσθαι δὲ, τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτω κείμενον ἀντίπαλον ὂν, μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀναλαμβάνει II, 222. ἀντιπάλου τριήρους ἐπιγενομένης III, 178. ἀπὸ ἀντιπάλου παρασκευῆς I, 129. φθόνος γὰρ τοῖς ζῶσι πρὸς τὸν

ἀντίπαλον II, 69. μὴ ἀντίπαλον μόνον παρασκευασάμενοι πρὸς τὸ μάχιμον αὐτῶν, ἀλλὰ &c. IV, 40. ἀντίπαλον ἐς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι I, 8. & ἐναντίον & ἴσον valet. ἀντίπαλον εἶναι σφίσι κίνδυνον III, 109. πρὸς ἀντίπαλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀπιδόντες IV, 293. ἀντίπαλοι μὲν γὰρ οἱ πλείους τῇ δυνάμει τοπλέον πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται II, 143. ῥηθεισῶν δὲ γνώμων πρὸς ἀλλήλας ἀντιπάλων II, 242. ἐν ἤθεσιν ἀντιπάλοις αὐτῇ τεθραμμένους II, 90. τὰς τούτων ἀπορίας ἀντιπάλους ἡγοῦμαι τῷ ἡμετέρῳ πλήθει III, 16. ἐπὶ μεῖζον χωρήσαντος αὐτοῦ καὶ ἀντίπαλα καταστήσαντος III, 172. ἰδὼν ἀντίπαλα τὰ τῆς ναυμαχίας IV, 235. ἀντίπαλα ναυμαχήσαντες IV, 227. adverbialiter. ἐπειδὴ ἐς ἀντίπαλα καθεστήκαμεν, οἱ θεραπεύοντες αὐτομολοῦσι IV, 190. v. Schol. Aeſchyli, 35. Ulpian. in Dem. 362, 2. Pindar. & Marcellin. pro eo πολέμιον Herodot. I, 96. Diodor. 491 c. Pallada Anthol. I, 72, λογισμὸν εἶχε γοητείας φάρμακον ἀντίπαλον.

ἀντιπάλως μᾶλλον ἢ ὑποδεεστέρως τῷ ναυτικῷ ἀνθώρμουν V, 136.

ἀντιπαρακαλέω. ἐπὶ ἀληθεστέραν σωτηρίαν ἀντιπαρακαλοῦμεν IV, 139. Xenophon.

ἀντιπαρακελεύομαι IV, 24. Xenophon Paed. III.

ἀντιπαραλυπέω. ἤλπιζον μάλιστα ἀποτρέψαι, εἰ ἀντιπαραλυποῖεν III, 119. vix alibi.

ἀντιπαραπλέοντες II, 131.

ἀντιπαρασκευάζομαι. εἰ δὲ μελετήσομεν, καὶ ἀντιπαρασκευασθησόμεθα, χρόνος ἐνέσται I, 114.

ἀντιπαρασκευή. πρὸς ὁμοίαν ἀντιπαρασκευὴν ἀδύνατοι πολεμεῖν I, 202.

ἀντιπαράσχω. μὴ ἀντιπαράσχωσιν ἡμῖν ἱππικὸν IV, 38. D. Halic. 651, 29.

ἀντιπαρατάσσω. τοῖς προσιοῦσι ἀντιπαρετάσσοντο IV, 234.

ἀντιπάσχω. ἀνθ' ὧν καὶ πολλὰ ἀντέπασχον, II, 261. Dioſcorides III, 70. Ariſtot. Pol. II. τὶ ἂν δράσειαν αὐτοὺς, ὅ, τι οὐκ ἂν μεῖζον ἀντιπάθοιεν IV, 61.

ἀντιπαταγοῦντος τοῦ ἀνέμου II, 200. Plutarch.

ἀντιπέμπω. μέρος ἀντιπέμπειν αὐτοὺς τῆς στρατιᾶς IV, 158. ἀντέπεμψαν στρατηγοὺς V, 84.

ἀντιπέρας Ἤλιδος κεῖται II, 101.

ἀντιπληρώσαντες τὰς ναῦς IV, 204.

ἀντιπρεσβεύω IV, 118.

ἀντιπρόσειμι. ὡς οὐκ ἀντιπροσῄεσαν αὐτοῖς IV, 105.

ἀντίπρωρον ξυγκροῦσαι IV, 232. ἀντίπρωροι ταῖς ἐμβολαῖς χρώμενοι IV, 231. ἑπτὰ δὲ (νῆες) ἄπλοι ἐγένοντο, ἀντίπρωροι

ἐμβαλλόμεναι IV, 227. τῶν πολεμίων ἀντιπρώρων ἐγγὺς ἐφορμούντων V, 115. διὰ τὸ μὴ τοῖς ἀντιπρώροις μᾶλλον ἢ ἐκ περίπλου ταῖς ἐμβολαῖς χρῆσθαι IV, 231. ἀντιπρώρους ναῦς V, 82. ἀντιπρώρους προσπεσόντες καὶ μετεώρους ἤδη ἐς φυγὴν κατέστησαν III, 22. Schol. Sophocl. Steph. 339. Polyb. pag. 32. Herodot. VIII, 11.

ἀντισόω. τοῦ ἡμετέρου μόνου ἀντισουμένου II, 185. ἀντισωθῇ Nazianz.

ἀντιστρατήγους κομίσαι IV, 321.

ἀντίσχω. διὰ τὴν λῃστείαν ἐπιπολὺ ἀντισχοῦσαι I, 12. ἀντισχόντες ἠμύνοντο III, 99. ὅπως ἐπιπλέον ὁ σῖτος ἀντισχῃ I, 90. εἰ δ' ἀντίσχοιεν I, 168. Homer. Od. X. ἀντισχούσης τῆς ναυμαχίας IV, 294.

ἀντισχυριζόμενος τἀναντία γιγνώσκω II, 235. Plutarch. περὶ Δυσωπ. pro *obnitor.*

ἀντίταξις. πρὸς σφετέραν ἀντίταξιν τῶν τριηρῶν τὴν φυλακὴν ποιούμενοι IV, 196.

ἀντιτάσσω. τινὰ ἀρετὴν τῇ Ξέρξου δυνάμει ἀντιτάξασθαι II, 252. ἀντιτάξασθε πρὸς τὸ ἐμπειρότερον αὐτῶν II, 140. ἀθρόᾳ τῇ δυνάμει ἀντετάξαντο III, 80. ἀντιτετάχθαι ἀλλήλοις τῇ γνώμῃ ἀπίστως II, 293. βραχέα (τὰ ὑπάρχοντα) πρὸς τὰ ἤδη ἀντιτεταγμένα περιγίγνεσθαι III, 349.

ἀντιτέχνησις πολλὴ IV, 288. ἀντιτεχνῶν φθόνος, D. Halic. 204, 44.

ἀντιτείχισμα τῷ χώματι ἐγίγνετο II, 118. Athen. XIII.

ἀντιτίθημι. τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐμπειρίαν τῆς σφετέρας μελέτης οὐκ ἀντιτιθέντες II, 135. τῆς νῦν ἁμαρτίας ἀντιθεῖναι τὴν τότε προθυμίαν II, 252. Aeſchines Cteſiph. Demoſth. in Mid. Levitic. XIV.

ἀντιτιμωρήσασθαι τινὰ II, 290. D. Halic. 501, 31.

ἀντιτολμάω. πρὸς ἄνδρας τολμηροὺς ἀντιτολμῶντας IV, 203. μέγα τι τῆς διανοίας τὸ βέβαιον ἔχοντες ἀντιτολμῶσιν II, 143. Aeſchyli Schol. 291.

ἀντιφυλακῇ πρὸς ἀλλήλους χρώμενοι II, 133. ut ἀντίφρουρος. ἀντιφυλαττόμεθα Xenophon Ἀν. II.

ἀντιχειροτονῶν IV, 42.

ἀντοφείλων ἀμβλύτερος II, 61. Xenophon.

ἀνυδρίαν θέρους II, 299. Diodor. 18 b.

ἀνυποπτότερος. τἀγαθὰ ἐκ τοῦ εὐθέος λεγόμενα μηδὲν ἀνυποπτότερα τῶν κακῶν II, 233.

ἀνύτειν. εἴτε ἀνύτειν μέλλοι II, 115. ὥστ' ἐπιβάλλοντας ἧσσον ἀνύτειν II, 117. ἀνύττειν ex lib. III Corinthus.

ἄνω. ὁ κονιορτὸς ἐχώρει πολὺς ἄνω III, 55. τὴν ἄνω πόλιν II,

71. μετὰ τῶν κάτω Περσῶν τινὸς πορευθεὶς ἄνω I, 193. τροπαῖον ἔστησαν τῆς ἄνω τῆς πρὸς τῷ τείχει ἀπολήψεως IV, 263. τὰς πρώρας, καὶ τῆς νεὼς τὰ ἄνω κατεβύρσωσαν IV, 281.

ἄνωθεν. πύργων ἄνωθεν στεγανῶν II, 199. ὕδατος ἄνωθεν γενομένου III, 112. τῶν ἄνωθεν τὸ ἔργον IV, 278. οὕτως αὔχει τὸ γένος ὁ συγγραφεὺς ἄνωθεν, de Thucyd. Marcellin.

ἀνώμαλον ἔποψιν τῆς ναυμαχίας IV, 293.

ἀνῶσαι εἰς τοὺς πολεμίους V, 150.

ἀνωφελής. τῇ κατὰ γῆν ἰσχύϊ ἀνωφελεῖ πιστεύοντες III, 181. ὅσα πρὸς ἱεροῖς ἱκέτευσαν πάντα ἀνωφελῆ ἦν II, 71.

ΑΞ. ἀξία. ταῖς παρὰ τὴν ἀξίαν κακοπαθείαις ὑμᾶς αὐτοὺς καταμέμψασθαι IV, 304.

ἀξιόλογος. οὐκ ἐταλαιπώρησαν ὥστε καὶ ἀξιόλογόν τι απογενέσθαι III, 321. ἀξιόλογον ἔργον I, 27. ναυτικὰ ἀξιόλογα I, 24. ἐγκλήματα ἔχοντες, ἐπιδρομὴν — καὶ ἄλλα οὐκ ἀξιόλογα III, 34. 74.

ἀξιολογώτατον τῶν προγεγεννημένων (πόλεμον) I, 3. ἀξιολογωτάτων πόλεων III, 321.

ἀξιόμαχος. οὐκ ἀξιόμαχοι νομίσαντες εἶναι οὐκ ἀντανήγοντο V, 122. ἀξιόμαχοι ἐπίκουροι V, 56.

ἄξιος, ὁ ἀγὼν IV, 265. οὐκ ἄξιον φανερὰν ἔχθραν πρὸς τοὺς Κορινθ. κτήσασθαι I, 63. ξυμπεσούσης νηῒ νεὼς, οὐκ ἄξιον ἀπολύεσθαι, ἢν μὴ τοὺς ἀπὸ τοῦ πολεμίου καταστρώματος ὁπλίτας ἀπαράξητε IV, 278. πλείστου ἂν ἄξιον γένοιτο III, 86. 121. ἐς Πελοπόννησον οὐκ ἐξῆλθεν (ἡ νόσος,) ὅ, τι καὶ ἄξιον εἰπεῖν II, 82. πάθει ὀλοφύρασθαι ἀξίῳ IV, 220. πολλοῦ ἂν ἄξιον εἶναι ἄπρακτον εἰ καὶ τοὺς ἀγαθοὺς διεγίγνωσκε III, 62. ἀξίαν χάριν ἀπομνήσεσθαι I, 192. τὶ ἔργον ἄξιον τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον κατεργάζεσθαι IV, 202. μέλλοντας τὶ ἄξιον τοῦ παραπαλὺ πράξειν II, 143. ἀξιόν τι λόγου παραλαβεῖν IV, 234. ἀξιόν τι τῆς διανοίας δρᾶν IV, 38. ἀξίων λόγου ἀνθρώπων V, 127. οὐδ' ἄξια οὔτε ὑμῶν οὔτε πατέρων ποιεῖτε II, 109. ἄξια τῆς προσδοκίας ἐπεπόνθεσαν III, 54. τούς τε ἀμείνους τὰ ἄξια ἔχειν II, 266.

ἀξιόχρεως. σφαλέντων ἀξιόχρεῳ δυνάμει IV, 19. D. Halic. 569, 7. Sophoclis Schol. 122. Xenoph. Gloſſ. Leuncl. 197 d. παρασκευῇ ἀξιόχρεῳ ἐπιέναι IV, 38. κατὰ θέαν ἥκειν, ὡς ἐπὶ ἀξιόχρεων καὶ ἄπιστον διάνοιαν IV, 49. πόλιν ἀξιόχρεων παρεχομένους III, 126. ὡς ἐπ' ἀξιόχρεων, μᾶλλον σπουδὴν ποιεῖσθαι III, 49. ἀξιόχρεων αὐτῶν ὄντων δρᾶν τι III, 225.

ἀξιόω. ἀξιῶ δ' ὑμῶν ξυγγνώμης τυγχάνειν IV, 193. ἀξιῶν τὰ μὴ δεινὰ ἐν ὀρρωδίᾳ ἔχειν II, 142. ναυμαχήσαντες ἀντίπαλα, καὶ ὡς αὐτοὺς ἑκατέρους ἀξιοῦν νικᾶν IV, 228. ἐπειδὰν ᾧ

ἀξιοῦσι προὔχειν κολουσθῶσι IV, 282. ὁ Δημοσθ. ἠξίου τειχίζεσθαι τὸ χωρίον III, 6. ἀξιοῦντος διάγειν τὴν στρατιὰν III, 116. οὐ μέντοι ἀξιοῦν γε εἴργεσθαι III, 117. ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολεμίοις γεγενῆσθαι ἄριστοι III, 120. οὐκ ἀξιῶ ὑποπτεύεσθαι &c. III, 127. εἴ τις μὴ ἀξιώσει πόλεμον νομίζειν III, 244. ξυνεχώρησαν ἐφ' οἷς ἠξίουν III, 271. ἀξιοῦτε ἀπὸ τούτων ὠφελεῖσθαι II, 264. τὴν πόλιν τῆς σφετέρας ἀρετῆς ἀξιοῦντες στερίσκειν II, 65. 66. τὰ παλαιὰ τοιοῦτοι ἠξιώσαμεν εἶναι II, 250. ἀξιοῦτε μὴ ἀντιδοῦναι δίκην II, 268. ἀξιούμενοι ὑπὸ τῶν ἐκείνῃ μαχιμώτατοι εἶναι II, 128. ἀμαθέστεροι τῶν νόμων ἀξιοῦσιν εἶναι II, 221. οὐκ ἀξιῶ ὑμᾶς τὸ χρήσιμον τοῦ ἐμοῦ (λόγου) ἀπώσασθαι II, 235. 255. οὐκ ἐκ παρατυχόντος ἠξίωσα γράφειν I, 33. ἀξιοῦτω τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμύνεσθαι I, 63. οὐκ ἀξιώσαντες ὑπὸ Λακεδαιμονίων τοῦτο παθεῖν, non ita ſe meritos exiſtimantes I, 142. ἀξιοῦντος ὡς τάχιστα πορεύεσθαι, oravit I, 187. οὐκ ἀξιοῖ φεύγοντα τιμωρεῖσθαι I, 191. ταχείας τὰς ἐπαυρέσεις πρὸς τὸ τερπνὸν ἠξίουν ποιεῖσθαι II, 80. ὀργὴν ποιούμενοι, εἰ καὶ οἱ ἐν ταῖς νήσοις ἀξιοῦσι σφῶν ἀφίστασθαι III, 181. εἰ μὴ ἀξιώσουσι ξυγκλύδων ἀνθρώπων κρατήσαντες ἐξελάσασθαι ἐκ τῆς χώρας, vellent IV, 182. V, 64. ἰσχὺν ἀξιώσαντες τοῦ δικαίου προθεῖναι II, 225.

ἀξίωμα. οὐδ' αὖ, ἔχων τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλυται II, 57. ὢν ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων I, 182. ἀξιώματι προγόνων τιμώμενος III, 273. ἐν ἀξιώματι ὑπὸ ἀστῶν IV, 26. ἀνὴρ — ὃς καὶ ἀξιώματι προὔχει II, 53. δυνατὸς ὢν τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ II, 99. ἀξίωμα μέγιστον τῶν Ἑλλήνων ἔχοντες II, 27.

ἀξίως. κολασθήτωσαν νῦν ἀξίως τῆς ἀδικίας II, 226. ἀξίως προαπαντῆσαι I, 96. ἀξίως τῆς Σπάρτης ψηφίζεσθαι τὸν πόλεμον I, 122. χωρήσατε οὖν ἀξίως ἐς αὐτοὺς τῆς τε πόλεως καὶ τῶν πατέρων III, 140. οὐ προὐχώρει αὐτοῖς ἡ αἵρεσις τῆς πόλεως ἀξίως II, 85. τούσδε ἀμύνεσθε ἀξίως τῶν προειργασμ. II, 145.

ἀξίωσις, χάριτος I, 62. οὐκ ἄδικος αὕτη ἡ ἀξίωσίς ἐστιν II, 183. ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργὴν ἀντειπεῖν II, 99. ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν ἀξίωσιν ταύτην εἰλήφεσαν, hanc opinionem animis conceperant II, 141. τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν II, 289. dignitatem. D. Halic. 693, 40. V. Magiſtrum. ἀξιῶ.

ἀξιώτατος. φάσκων ἀξιωτάτους εἶναι αὐτοὺς ἐπαίνου III, 178.

ἀξιώτεροί ἐστε πάσης ζημίας II, 262.

ἀξυγκρότητος. κατὰ τάχος καὶ ἀξυγκροτήτοις πληρώμασιν ἀναγκασθέντες χρήσασθαι V, 152. ξυγκρότημα, conſpiratio, apud Demoſth. hic, qui ad manum erant ἑτοίμοις.

ἀξύμβατος. διὰ τὸ ἀξύμβατον II, 239. *ἀξύμβατον τραῦμα*, Aretaeus 109, 15.

ἀξύμφερον ἐς τὰ ἡμέτερα αὐτῶν I, 49.

ἀξυνεσία. θαυμάζω τῆς ἀξυνεσίας αὐτῶν, εἰ μὴ οἴονται ἔνδηλοι εἶναι IV, 61.

ἀξύνετος. ἐς ὅσα ἄλλα Φρύνιχος κατέστη, ἔδοξεν οὐκ ἀξύνετος εἶναι V, 43. *γνώμῃ οὐκ ἀξύνετος* II, 52. *ὡς ἀξύνετοι διδασκόμενοι* III, 26.

ἀξυνετώτατοι IV, 67.

ἀξύντακτον ἀναρχίαν IV, 114.

ΑΟ. *ἄοκνοι πρὸς τοὺς μελλητὰς* I, 98. Sophocl. Sch. 34. 361.

ἀοκνοτάτην προθυμίαν παρεχόμεθα I, 105.

ἄοπλος. τῶν τε ἀόπλων καὶ ὡπλισμένων III, 14. *ἄνοπλοι* D. Halic.

ἀορίστου τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς I, 197. Aretaeus 48, 19.

ΑΠ. *ἀπαγγέλλω. ἐπὶ τὰ κοινὰ ἀπαγγεῖλαι* III, 263. *ἀπαγγειλάντων τά τε ἄλλα καὶ τέλος εἰπόντων* III, 278.

ἀπάγω. ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἀπάγειν τὴν γνώμην II, 96. *ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης, πρὸς τὸ ἠπιώτερον καταστῆσαι* II, 87. *τῷ ἐμφανεῖ τότε λόγῳ οὐκ ἔφη ἀπάξειν* IV, 252. *ἐν Ἐπιδάμνῳ φρουρούς τε καὶ οἰκήτορας ἀπάγειν* I, 44. IV, 298.

ἀπαθεῖς. προεῖπον τῶν Ἐπιδαμνίων τε τὸν βουλόμενον καὶ τοὺς ξένους, ἀπαθεῖς ἀπιέναι I, 44. Diodor. 108 d.

ἀπαιδευσίᾳ ὀργῆς πλεῖστον ἐκφερόμενοι II, 294.

ἀπαίρω. εἴποι ἀπάροι τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικὸν V, 85. *αἱ νῆες ἀπάρασαι ἐς τὸ πέλαγος* V, 123. *πρὸς τὸ πέλαγος θρασύτερον ἐν τῇ διώξει ἀπάρασαι* V, 166. *ἕωσπερ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ἀπῆραν* IV, 200.

ἀπαλγήσαντας τὰ ἴδια τοῦ κοινοῦ σωτηρίας ἀντιλαμβάνεσθαι II, 90.

ἀπαλλαγή. τάχιστα δ' ἂν ἀπαλλαγὴ αὐτοῦ γένοιτο, εἰ πρὸς ἀλλήλους ξυμβαίημεν III, 89.

ἀπαλλάσσω. τοῦ Μηδικοῦ πολέμου ἀπαλλαξείοντες I, 135. Moeris pro *ἀπαλλακτικῶς ἔχοντες. τῶν μεγίστων ξυμφορῶν οὐκ ἀπήλλακται* I, 170. *ὧν εἴη ἄπειρος, κρῖναι ἱκανῶς οὐκ ἀπήλλακτο* I, 195. *πενίας τῆς εἰωθυίας ἀπαλλαξείοντες* II, 294. *κινδύνων ἂν τοιούτων ἀπηλλάχθαι* V, 7. IV, 262. *ἐπιπλέον ἢ πρὶν ἀπαλλάξασθαι* V, 6. *ἀπαλλαγέντας πῃ ἀσφαλῶς τοῦ πράγματος* V, 138. *τὸ ἀπαλλάξειν τοῦ ἄγαν ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν* V, 139. *ξυνηνέχθησαν γνώμῃ ὥστε ἀπαλλάσσεσθαι τοῦ πολέμου ἔχοντες ἃ ἔχουσι* III, 94. *ἀπηλλάγησαν ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης* II, 65. *χάριν ἀνταπέδοτε, οὐδ' αἰσχύνης ἀπηλλαγμένην* II, 263.

ἀπηλλάγησαν τοῦ σφᾶς αὐτοὺς καταμέμφεσθαι V, 170. Σικελίαν Ἀθηναίων τε ἀπαλλαγῆναι, καὶ οἰκείου πολέμου III, 94.

ἀπαναλωκυίας τῆς φυλακῆς μέρος τὶ τοῦ ὁπλιτικοῦ IV, 188.

ἀπανίστημι. Ποτιδαίας ἀπανίστασθαι κελεύουσι I, 200. χρήματα οὐκ ἔχοντες οὐδὲ γῆν φυτεύοντες, οὐ χαλεπῶς ἀπανίσταντο I, 5.

ἀπαντάω. ἡτοιμάζετο ὡς ἐπὶ τὰς Σίφας ἀπαντησόμενος III, 115. ὡς αὐτοῖς αἵ τε ἐκδρομαὶ ὅπη προσπίπτοιεν ἀπήντων III, 190.

ἀπαξιόω. ἐρωτῶντες εἰ λησταί εἰσιν, οὐδὲ ὧν πυθάνονται ἀπαξιούντων τὸ ἔργον I, 10.

ἀπαραιτήτως καὶ ὁμῶς ἐπέλθοιεν II, 294. Ioſeph. 4. & D. Halic. 96, 7 &c. Diodor. 347 d. exp. οὐκ ἀπαράβατον, Th. Magiſt. pro ἀπαράβατον.

ἀπαράκλητοι ἐφ' ἁρπαγὴν ἠκολούθουν II, 160.

ἀπαράσσω. ἕως ἂν ἀπαράξητε ἀπὸ τοῦ πολεμίου καταστρώματος τοὺς ὁπλίτας IV, 278.

ἀπαρίθμησιν τῶν ὀνομάτων III, 237. agn. Pollux. ἀπαριθμήσειν Xenophon Paed. III.

ἀπαρνηθέντα τὴν πείρασιν IV, 88.

ἀπαρχὴ εἰσφέρεται IV, 37. πάντων ὅσα ἡ γῆ ἀνεδίδου ὡραῖα, ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες II, 256.

ἅπας. Herodotus. Hippocrat. Demoſth. Plato. D. Halic. Noſter, II, 26. 68. 124. 218. 302. 320. 330. III, 33. 100. 216. 219. 323. 333. IV, 69. 104. 193. 272. 276. V, 51. 53. 64. 81. 84. 101. 103. 118. 154. III, 313, & paſſim alibi.

ἀπατάω. μετὰ καινότητος λόγου ἀπατᾶσθαι II, 223. πολέμιον ἀπατήσας III, 277.

ἀπάτη. ὥστε ἀπάτῃ παράγεσθαι ὑπ' αὐτῶν I, 52. Ἀνακτόριον εἷλον ἀπάτῃ I, 78. ἀπάτῃ περιγενόμενος II, 291. ἀπάτῃ εὐπρεπεῖ ἢ βίᾳ ἐμφανεῖ III, 128. 127. νομίσαντες οὐκ ἀπάτην εἶναι IV, 299.

ἀπαύστῳ τῇ δίψῃ ξυνεχόμενοι II, 74. ἄπαυστος πόλεμος, D. Halic. 455, 1. φορὴ, Aretaeus 59, 7.

ἀπαυτομολέω. ἀπηυτομολήκεσαν γὰρ πάλαι τε καὶ οἱ πλεῖστοι παραχρῆμα IV, 302.

ἀπάχθομαι. κινδύνου ὧν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀπήχθεσθε II, 93.

ἄπεδον ἐς χωρίον κατέβησαν IV, 308. Herodot. I, 110.

ἀπείδω. πρὸς ἀντίπαλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀπιδόντες IV, 293.

ἀπειθεστέρας τοῖς κυβερνήταις τὰς ναῦς παρεῖχον II, 134.

ἀπεικότως οὐκ ἔχομεν ἃ κεκτήμεθα I, 103. τὸ ἔργον οὐκ ἀπεικότως προὐχώρησε V, 105. vid. ἀπεοικότως.

ἀπειλέω. πολλὰ ἀπειλήσας τοῖς Χίοις V, 50.
ἀπειλή. ἡ ἐπανάσεισις τῶν ὅπλων ἔχει τινὰ δήλωσιν ἀπειλῆς III, 188.
ἄπειμι. τροφὴν ἐν ὅσῳ ἂν αὐτὸς ἀπῇ διδόναι V, 135. ἀπολοφυράμενοι ἄπιτε II, 70.
ἀπειπόντων προξενίαν ὑμῶν III, 273. IV, 140. D. Hal. pro interdicere & abdicare. Ioſeph. 448. Schol. Sophocl. p. 359.
ἀπείργω. οὐδὲ ξενηλασίαις ἀπείργομέν τινα ἢ μαθήματος, ἢ θεάματος II, 58. θεῶν δὲ φόβος, ἢ ἀνθρώπων νόμος οὐδεὶς ἀπεῖργε II, 80. 236. ἔπαυσαν τὴν μάχην, καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀπεῖρξαν III, 58. D. Halic. 62, 2.
ἀπειρία. ἡ ἀπειρία ναυμαχοῦντας ἔσφηλεν II, 139. οὐδ' ἡ ἀπειρία τοσοῦτον λείπεται, ὅσον τόλμῃ προέχετε, ibid. ἀπειρίᾳ μὴ ἐπιθυμῆσαι τοῦ ἔργου I, 113. ὑπὸ ἀπειρίας ἥπτετο τοῦ πολέμου II, 15. οὓς νῦν ἀπειρίᾳ δέδιτε III, 187.
ἀπειρόκακον. τὸ ἀπειρόκακον ὑμῶν μακαρίσαντες, οὐ ζηλοῦμεν τὸ ἄφρον III, 346. ἀπειροπόλεμον D. Halic. 510, 16.
ἄπειρος. διαποντίων πολέμων ἄπειροι I, 201. ἄπειροι ἐν σκότῳ τῶν διόδων II, 8. πολέμων ἄπειροι II, 18. μέλλησιν ἔχουσι τοῖς ἀπείροις φοβερὰν III, 188.
ἀπειρότατοι τῶν ἀνθρώπων IV, 276.
ἀπεοικότως. πρῶτος γέγραπται μετὰ τὸν πατέρα. οὐδὲ τοῦτο ἀπεοικότως &c. IV, 88. agn. Thom. Mag. pro ἀπεικότως.
ἀπέραντον ἦν III, 57.
ἀπερέω. χρήματα φέροντες οὐκ ἀπεροῦσιν I, 168. ἀπεροῦντα μὴ πλεῖν I, 45. Herodot. ἀπερέων Κύρῳ ῥῆσιν. ita Ariſtot. Plato. αἱ σπονδαὶ τούτου ἕνεκα οὐκ ἀπείρηντο, renuntiarunt III, 284.
ἀπερίοπτος. οἱ ἄνθρωποι πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τοὺς σφετέρους ἰόντες ἀπερίοπτοί εἰσι ἁπάντων παρὰ τὸ νικᾶν I, 62.
ἀπερίσκεπτος. εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι III, 160. D. Hal. 348, 47. Ioſeph. 1163. Aeſchyli Schol. 19, 86.
ἀπερισκεπτότερον τῷ ἀνθρώπῳ ἐπίστευσαν IV, 103.
ἀπέρχομαι. εἰ τῷ ὑπόπτῳ ἄπρακτον ἐάσετε ἀπελθεῖν IV, 134.
ἀπέφθου χρυσίου ἄγαλμα II, 25. hoc eſt, πολλάκις ἑψηθέντος, puriſſimi. v. Eſai. XIII, 12.
ἀπέχω. πόλεως οὔτε πλοῦν οὔτε ὁδὸν πολλὴν ἀπέχει IV, 154. δυοῖν ἡμερῶν καὶ νυκτὸς πλοῦς ἀπέχει IV, 257. III, 155. 163. 36. IV, 313. II, 168. IV, 79. τεσσαράκοντα σταδίους ἀποσχὼν III, 208. ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ ἀπέσχοντο III, 190. σφῶν αὐτῶν ἀπέσχοντο V, 148. ἀπέσχοντο ἀλλήλων φυλασσόμενοι IV, 237. — μὴ ἐπὶ τὴν ἑκατέρων γῆν στρατεῦσαι III, 243.

ἀπιάλλειν οἴκαδε III, 326. Schol. ἐπιπέμπειν. v. Heſych.

ἀπιθανοτάτους &c. Harpocrat. pag. 75. ed. Lugd. B. 1683. cit. non exſtant.

ἀπιστέω. ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἥξειν II, 165. οἱ ἀπιστοῦντες τῇ ἐξ αὐτῶν ξυνέσει II, 221. τὴν γνῶσιν τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖσθαι IV, 246. ἠπίστησεν αν τις ἀκούσας IV, 215. τῷ Τισσαφέρνει ἀπιστοῦντες V, 126. ἀπιστοίη ἂν τις μὴ γενέσθαι τὸν στόλον τοσοῦτον ὅσον οἱ ποιηταὶ εἰρήκασι I, 16.

ἀπιστία. πολλὴν ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως τοῖς ἔπειτα εἶναι I, 17. βέβαιον τὴν ἀπιστίαν τῷ δήμῳ πρὸς ἑαυτὸν καταστήσαντες V, 101. Herod. II, 152.

ἄπιστος. ἀριθμὸν οὐκ ἔγραψα, διότι ἄπιστον τὸ πλῆθος λέγεται ἀπολέσθαι, ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως II, 337. τὸ ἄπιστον πρὸς τοὺς πολλοὺς μέγιστον ἐποίησαν, ut nulla fides haberetur populo V, 101. ἄπιστα ισως δόξω ὑμῖν περὶ τοῦ ἐπίπλου τῆς ἀληθείας λέγειν IV, 54.

ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις III, 27.

ἀπισχυρισάμενοι δὲ, σαφὲς ἂν καταστήσητε αὐτοῖς, ἀπὸ τοῦ ἴσου ὑμῖν μᾶλλον προσφέρεσθαι I, 200.

ἄπλοια. ἡσύχαζεν ὑπὸ ἀπλοίας III, 7. IV, 39.

ἄπλοος. ἑπτὰ δέ τινες (νῆες) ἄπλοι ἐγένοντο IV, 227. 228. ἄπλοον ὕδωρ, Muſaeus 204.

ἁπλοῦς. περιτειχίζουσι Μιτυλήνην ἐν κύκλῳ ἁπλῷ τείχει II, 196. Ulpian. in Dem. 347. 351. 356. 362.

ἁπλῶς. Ἀθηναίων κατέδυ οὐδεμία ἁπλῶς (ναῦς) IV, 227. ἁπλῶς τε II, 237. 290.

ἀπὸ, de numero, ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἀπενόστησαν IV, 324. II, 335. de temporis ſpatio, ἀπὸ τοῦ Αἰτωλικοῦ πάθους III, 48. de loci ſpatio, ἀπὸ τοῦ Ποσειδωνίου εὐθὺς ἐπὶ τὴν γέφυραν III, 173. ἀπὸ τοῦ κύκλου ἐτείχιζον τὸν κρημνὸν, a muri ambitu IV, 161. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, τὰ μὲν φθόνῳ ἀπὸ τῶν πρώτων ἀνδρῶν, τὰ δὲ &c. III, 161. ἀπὸ πολιτειῶν τοιούτων ἥκετε III, 187. ἀπὸ τῆς αὐτῶν ὁρμῶνται III, 89. ἀπὸ προειρημένου τινὸς αὐτοῖς τὴν ἐπιχείρησιν γενέσθαι III, 196. ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου IV, 77. ἀπό τε τῶν ἔργων καὶ τῶν λόγων παρεσκεύαστο ἀμφοτέροις III, 97. ἐγίγνετο ἀπὸ ξυνθήματος τὸ τοιοῦτον III, 98. σκῦλα πρὸς ἱεροῖς ἀπὸ ἡμῶν ἀνατεθῆναι II, 254. ἀπὸ τοῦδε, hinc I, 179. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων σκοποῦσι I, 33. ἀπὸ παρασκευῆς, ex compoſito I, 187. γίγνεται μέγας ἀπὸ τοῦ πεῖραν διδοὺς ξυνετὸς φαίνεσθαι, I, 195. εὐθὺς ἀπὸ παλαιοῦ I, 6. ἀπὸ τῆς ισης κοινὰς στρατείας ἐποιοῦντο I, 26. οὐδὲν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ἔνδον ὡς προσεδέχετο ἀπέβαινεν III, 154.

ἀποβάθρα. ἐχώρει ἐπὶ τὴν ἀποβάθραν III, 19. Lucian.

ἀποβαίνω. κοινώσαντας τὴν δύναμιν, κοινὰ καὶ τὰ ἀποβαίνοντα ἔχειν I, 60. quae res geſtas ſequuntur. τῶν ἀποβαινόντων τοπλεον ἐπ' ἀμφότερα τῆς αἰτίας ἕξομεν I, 118. τῆς ξυμφορᾶς τῷ ἀποβάντι ἀμβλύνεσθαι, calamitatis eventu II, 139. αἴσθησιν παρεῖχον τοῦ ἀποβαίνοντος II, 76. προσεδέχετο πειράσειν ἀποβαίνειν III, 14. ὀκείλαντας δὲ, καὶ παντὶ τρόπῳ ἀποβάντας III, 19. ὡς οὐδὲν αὐτῷ ἀπέβαινεν III, 154. II, 306. — ὑποπτεύομεν, καὶ ὑμᾶς, μὴ οὐ κοινοὶ ἀποβῆτε II, 247. ne aequi inter partes incedatis, *evadatis*, ſitis.

ἀποβάλλω. ὀλίγους μέν τινας ἀποβαλὼν, τοὺς δὲ πλείους σώσας I, 88.

ἀπόβασις. ἀποβάσεως δὲ μάλιστα οὔσης III, 20. ἐν ἀποβάσει τῆς γῆς I, 151. II, 315. ἐπισταμένους ἐμπειρίᾳ τὴν ναυτικὴν ἐπ' ἄλλους ἀπόβασιν III, 17. τὴν ἀπόβασιν ἐς τὴν νῆσον διανοεῖσθαι, exſcenſum III, 47. 52. ἐκείνοις βιαζομένοις ἀπόβασιν III, 15. 18. ἀπόβασιν ποιησάμενοι II, 51. 320. 339. III, 69. λαθόντες τὴν ἀπόβασιν III, 51. νῆσον ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσαν III, 12. προεσταύρωσαν πανταχῆ ᾗ ἀποβάσεις ἦσαν IV, 117.

ἀποβλέψατε ἐς πατέρων τῶν ὑμετέρων θήκας II, 256.

ἀπογίγνομαι. τῶν ἁμαρτημάτων ἀπογενόμενοι I, 60. τὰ ὀστᾶ τῶν ἀπογενομένων II, 51. 77. ἀπεγίγνετο μὲν οὐδὲν τοῦ στρατοῦ, εἰ μή τι νόσῳ, deceſſit II, 160. οἱ μὲν ξύμμαχοι οὐκ ἐταλαιπώρησαν, ὥστε ἀξιόλογόν τι ἀπογενέσθαι III, 321. pro *decedere* apud Hippocrat. de Morbo. &, τὰ γινόμενα καὶ ἀπογινόμενα, quae naſcuntur & intereunt. Lib. περὶ ἑπταμ. ἀπογινόμενοι decedentes 220, 41. ἀπογίνεσθαι ἐξ ἀνθρώπων, Ioſeph. p. 178. Aretaeus 47, 14. pro ceſſaſſet quaſi mortuus, Demoſth. & Ulpian. 336. Herodot. III, 111.

ἀπόγνοια. ὅπως ἀπόγνοια ᾖ τοῦ ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς γῆς II, 296. ἀπόγνωσις D. Hal. 140, 23. utrumque Attic. Th. Mag.

ἀποδείκνυμι. φανερῶς ἀποδεικνυμένους τὴν γνώμην I, 122. τοὺς πεντασκιχιλίους ἔργῳ καὶ μὴ ὀνόματι ἀποδεικνύναι V, 139. τὴν αἰτίαν οὐχ ἔξω πιστὴν ἀποδεικνύναι III, 126. ἓν βουλευτήριον ἀποδείξας, conſtituto, ξυνῴκισε πάντας &c. II, 28. τῆς γῆς ὅρους, καὶ δένδρα ἀριθμῷ τὰ ὑμέτερα ἀποδείξατε II, 112. πολλὰ δ' ἂν καὶ ἄλλα τὶς ἀποδείξειε τὸ παλαιὸν Ἑλληνικὸν ὁμοιότροπα διαιτώμενων I, 12.

ἀπόδειξις. ἔλεγε δὲ καὶ ἄλλα, ἐς ἀπόδειξιν τοῦ περιέσεσθαι τῷ πολέμῳ II, 27. ἅμα δὲ καὶ τῆς ἀρχῆς ἀπόδειξιν ἔχει τῶν Ἀθηναίων (Ἑλλάνικος) I, 137. v. Herodot. I, 207.

ἀποδέοντες. τούτων ἐκομίσθησαν ὀκτὼ ἀποδέοντες τριακόσιοι III, 61. τριακοσίων ἀποδέοντα μύρια II, 24.

ἀποδέχομαι. μὴ ἀπόντος περὶ αὐτοῦ διαβολὰς ἀποδέχεσθαι

IV, 46. 68. οὐκ ἀπεδέχοντο τοπρῶτον τὰς κατηγορίας II, 175. οὐ δοκιμάζοντες τοὺς μηνυτὰς, ἀλλὰ πάντας ὑπόπτως ἀποδεχόμενοι IV, 84. ταῦτα οὐκ ἀποδέξονται IV, 253. cum gen. Plato.

ἀποδημηταὶ πρὸς ἐνδημοτάτους I, 98.

ἀποδιδράσκω. ὥστε ἄν τις ἁλῷ ἀποδιδράσκων III, 71. ἀποδιδράσκοντας οὐδεὶς ἐπιδιώκει III, 309. ὅτι κράτιστον αὐτοῖς εἴη ὡς τάχιστα ἀποδιδράναι, fugam capeſſere III, 71. Aretaeus 42, 6.

ἀποδίδωμι. ὅσα ἀνάλωσαν χρήματα ταῦτα ἀποδοῦναι IV, 317. ἀργύριον ταχτὸν ἀποδοῦσι III, 94. τὰς ναῦς ἀποδοῦναι ὁμοίας οἵασπερ ἂν παραλάβωσιν III, 26. πόλις, δυνατὴ οὖσα ἔτι τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι II, 238. τοὺς ἄνδρας ἀποδώσειν I, 11. ἀποδώσειν τὴν καταδίκην III, 287. τοὺς νεκροὺς τοῖς ἐναντίοις ἀποδόντες ὑποσπόνδους V, 171. 117.

ἀποδοχὴν καὶ ἀνταπόδοσιν χωρίων III, 121.

ἀποδύω. ἐς τὸ φανερὸν ἀποδύντες I, 11. Plato de Leg. Plutarch. Aelian. V. H.

ἀποζάω. νεμόμενοί τε τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι ὅσον ἀποζῆν I, 5. v. Th. Magiſt. Lucian. Plato διαζῆν· huius contrarium ἐπιζῆν.

ἀποθήκη τοῖς τε σκεύεσι καὶ τοῖς χρήμασι IV, 156.

ἀποικία. ἐς Ἐπίδαμνον ἀποικίαν ἐκήρυσσον I, 42. Ἠϊόνα, Μενδαίων ἀποικίαν III, 9. IV, 10. ἀποικίας ἐξέπεμψε I, 21.

ἀποικίζω. ταύτην (Ἐπίδαμνον) ἀπῴκισαν οἱ Κερκυραῖοι I, 37.

ἀποικοδομῆσαι τὰς ὁδοὺς IV, 297.

ἀποκαθάρσεις χολῆς ἐπήεσαν II, 73.

ἀποκαυλίζω. τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς ἀπεκαύλιζε II, 118.

ἀποκεκλημένοι τῇ ὄψει τοῦ προορᾷν III, 55. Mſſ. ἀποκεκλεισμένοι.

ἀποκινδυνεύω. πρὸς ἀνθρώπους ἀπονενοημένους ἀποκινδυνεύειν IV, 314. ἡμῖν δὲ πρὸς ἑκάστην πόλιν ἀποκεκινδυνεύσεται τά τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαὶ II, 227.

ἀπόκλεισις. θαυμάζω τῇ ἀποκλείσει μου τῶν πυλῶν III, 125.

ἀποκλείω. ταύτῃ ἀποκλειόμενοι, τοῦτο ἐπέσχον II, 117. τούτῳ τῷ λογισμῷ ἡγοῦμαι ἀποκλειομένους αὐτοὺς IV, 59.

ἀποκληρόω. διεβίβαζον ἐς τὴν νῆσον τοὺς ὁπλίτας, ἀποκληρώσαντες ἀπὸ πάντων τῶν λόχων III, 13. οἱ Πρυτάνεις σφῶν αὐτῶν ἀπεκλήρωσαν V, 107.

ἀποκνέω. πείθει μὴ ἀποκνῆσαι τὸν πλοῦν V, 20. μὴ ἀποκνεῖν τὴν ἐς τὴν Σικελίαν καὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν στρατείαν IV, 148. ἀποκνοῦντας καὶ φυλασσομένους &c. III, 18. ἀποκνοῖμεν IV, 32. μὴ ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον II, 211. non ὀκνῶ, Thom. Magiſt. ἀπώκνησάν πως, τὸν κίνδυνον μέγαν ἡγησάμενοι II, 197.

ἀπόκνησιν τῶν στρατειῶν I, 138.

ἀποκολυμβέω. μίαν ναῦν αὐτοῖς ἀπώλεσαν, τῶν ἀνδρῶν ἀποκολυμβησάντων III, 37.

ἀποκομιδὴ ἐν ἐπικινδύνῳ ἐγίγνετο I, 193.

ἀπόκρημνον. Πύλον, ὃ ἦν ἐκ θαλάσσης ἀπόκρημνον III, 50.

ἀποκρίνω. λόγῳ ἀποκρίνασθαι ἴσα ἀμφοτέροις IV, 137. ἀπεκρίναντο βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν II, 260. ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι II, 248. εἰ δέ τις προέκαμνέ τι, ἐς τοῦτο πάντα ἀπεκρίθη II, 72. ἐν τῷ παντὶ ἔργῳ βεβαίως οὐδέτεροι τελευτήσαντες, ἀπεκρίθησαν III, 107. οὐδὲν ξυμβατικὸν ἀπεκρίνατο V, 108. αὐθαδέστερόν τι ἀπεκρίνατο V, 128. διὰ τὸ μηδὲ Ἕλληνάς πω ἀντίπαλον εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι I, 8.

ἀπόκροτος. ἐν γῇ ἀποκρότῳ ταλαιπωροῦντες IV, 214. Xenophon 943 e. ποσσίκροτον Orac. apud Herodot. I, 66.

ἀποκρούω. ἀποκρουσθέντες τῆς πείρας διὰ τοὺς φρουροὺς V, 162. Ioſ. 1004. D. Halic. 36, 32. ἀμφοτέρωθεν ἀπεκρούσθη III, 158. δὶς μὲν καὶ τρὶς ἀπεκρούσαντο II, 7.

ἀποκρύπτω. ῥᾷον ἐτόλμα τὶς ἃ πρότερον ἀπεκρύπτετο μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν II, 79.

ἀποκτείνω. οὓς μὲν ἐν χερσὶν ἀπεκτείνατε II, 267. ἀπέκτεινον, καὶ ἐξαίρετον ἐποιήσαντο οὐδένα II, 271 ſq. ἀντέλεγε μάλιστα μὴ ἀποκτεῖναι Μιτυληναίους II, 230.

ἀπολαμβάνω. τοὺς ἰσθμοὺς ἀπελάμβανον I, 12. ἐν μέσῳ ἀπειλημμένοι ἦσαν οἱ Ἀργεῖοι III, 299. τὴν νῆσον ἐν φυλακῇ εἶχον, ὡς τῶν ἀνδρῶν ἀπειλημμένων III, 23. II, 9. ἀπολαβὼν τείχει, muro complectitur III, 152. οὐκ ἂν ὁμοίως αὐτοὺς νομίζων ἀπολαβεῖν, interceptum iri, εἰ τύχοι ἐλθοῦσα αὐτοῖς ἡ βοήθεια III, 216. κυκλοῦνται αὐτὸν, ὡς ἀποληψόμενοι III, 191.

ἀπόλαυσις. οἰκειοτέρᾳ ἀπολαύσει τὰ ἀγαθὰ καρποῦσθαι II, 58. πλούτου ἀπόλαυσιν προτιμήσας ἐμαλακίσθη II, 64.

ἀπολαύω. τοῦ βίου τὶ ἀπολαῦσαι II, 81. οὔτε Κλέων παρ' αὐτῷ (Θουκυδίδῃ,) οὔτε Βρασίδας λοιδορίας ἀπέλαυσε &c. Marcellin.

ἀπολείπω. ἀπέλιπον βραχὺ διακόσιαι γενέσθαι IV, 290. οὐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς ἀπολειπόμενοι IV, 301. οὐδὲν ἀπολείποντες προθυμίας V, 32. ἀπολιπόντες ἐκ τῶν Συρακουσῶν, relictis Syracuſis III, 209. ῥᾳδίως ἕκαστοι τὴν ἑαυτῶν ἀπολείποντες I, 4. ἀπολιπόντων ὑμῶν ἐκ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου II, 184.

ἀπολέω, ὄλλυμι. ἀπολεῖται τὰ ἐν Χίῳ πράγματα V, 85. μίαν μὲν ναῦν ἀπολλύασι μετέωρον V, 18. 171. ἐκ τοῦ πάντας ὁρᾷν ἐν ἴσῳ ἀπολλυμένους II, 80. καλὰ κτήματα οἰκοδομίαις καὶ πολυτελέσι κατασκευαῖς ἀπολωλεκότες II, 97. V, 118. ὅ, τι ἦν αὐ-

τῶν ἄνθος ἀπολώλει III, 199. ἄλλοι δὲ ἄλλῃ τῆς πόλεως σποράδην ἀπόλλυντο II, 9. οἱ ζῶντες ἀσθενεῖς τῶν ἀπολωλότων ἀθλιώτεροι IV, 301.

ἀπολισθάνοι. ὅπως ἂν ἀπολισθάνοι καὶ μὴ ἔχοι ἀντιλαβὴν ἡ χεὶρ ἐπιβαλλομένη IV, 281.

ἀπολογέω. ὅπως τὰς διαβολὰς ὡς εὐπρεπέστατα ἀπολογήσηται V, 175. τῶν ἐγκλημάτων πέρι μηδὲν ἀπολογησομένους ὧν ἐνεκάλουν I, 102. τὰ ἐς τὸν Μηδισμὸν τοσαῦτα ἀπολογούμεθα II, 262. δίκην ἐπὶ-περὶ-πρὸς D. Halic. ἀπολογησόμενος 26, 331.

ἀπολογία. ἀποπλεῖν ἐς ἀπολογίαν ὧν ἡ πόλις ἐνεκάλει IV, 83.

ἀπολοφύρομαι. — ἀπολοφυράμενοι ὃν προσήκει ἑκάστῳ, ἄπιτε II, 70.

ἀπολύω. ἀπολύεσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰς διαβολὰς V, 134. pro quo D. Halic. ἀπολύειν, 681, 44. ῥητοῦ ἀργυρίου ἀπολυθῆναι III, 103. τὰ μέγιστα τῶν ἀδικημάτων ἀπολυεται μὴ ἀδικεῖν I, 135. τῶν δεινῶν μηδέποτε οἴεσθαι ἀπολυθήσεσθαι I, 98. cum accuſat. Ariſtides. φόβου ἀπολύεσθαι IV, 265. ἐς χεῖρας ἐλθόντες, μόλις ἀπελύοντο IV, 248. τὴν ἐπιφερομένην αἰτίαν ἐς μαλακίαν, ἑνὶ ἔργῳ τούτῳ ἀπελύσαντο III, 322. v. D. Halic. Diodor. 325 a.

ἀπομάχομαι. ἕως ἂν ἱκανὸν τὸ τεῖχος αἴρωσιν, ὥστε ἀπομάχεσθαι ἐκ τοῦ ἀναγκαιοτάτου ὕψους I, 127. D. Halic. ſaepe. Ioſeph. 110. 561. Xenoph. 127. 375. 609.

ἀπομιμνήσκω. πειθομένῳ δ᾽ αὐτῷ χάριν ἀπομνήσεσθαι ἀξίαν I, 192.

ἀπομισθόω. τὴν γῆν δημοσιώσαντες, καὶ ἀπομισθώσαντες ἐπὶ δέκα ἔτη II, 272.

ἀπομονωθήσονται τῆς ξυμβάσεως, κινδυνεύσοντες II, 209.

ἀπονοέω. ἀποκινδυνεύειν πρὸς ἀνθρώπους ἀπονενοημένους IV, 314. Ioſeph. 174.

ἀπόνοια. βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας, ἐς ἀπόνοιαν καθεστήκασιν IV, 284. ἐς ἀπόνοιαν καταστήσαντας αὐτοὺς, ἀληπτοτέρους ἔχειν I, 117. D. Halic. 359, 4.

ἀπόνως ὑμῶν ἄρξαι III, 339. — πατέρες ἡμῶν, — ὅσην ἔχομεν ἀρχὴν, οὐκ ἀπόνως ἡμῖν τοῖς νῦν προσκατέλιπον II, 55. Aretaeus 95, 27.

ἀπονώτερον. πολιορκίᾳ δ᾽ ἂν προσκαθεζόμενοι, — ἀπονώτερον τὴν Τροίαν εἷλον I, 20.

ἀπόπειρα. ναυμαχίας ἀπόπειραν λαμβάνειν IV, 202. Polybius ἀνάπειραν. Herodian. ἀπόπειραν ποιήσασθαι. Noſter alibi πρόπειραν. Plut. διάπειραν. ὑπόπειρα, Ioſ. 190. Herod. III, 119.

ἀποπειράω. ναυμαχίας ἀποπειρᾶσθαι ἐβούλοντο III, 35. IV,

196. ταῖς ναυσὶν ἀποπειράσαι IV, 230. μηχαναῖς ἀποπειράσαι τοῦ ἀποτειχίσματος IV, 242.

ἀποπέμπω. τοὺς ἐφεστῶτας πολεμίους ἐκ τῆς χώρας ἀποπέμπωμεν, amandemus III, 92. τὴν ἱκετείαν οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἀπράκτους ἀπέπεμψαν I, 38. οἱ 'Αθηναῖοι ἔγνωσαν οὐκ ἐπὶ βελτίονι λόγῳ ἀποπεμπόμενοι I, 142. τὰς ναῦς ὁμολογίᾳ τινὶ ἐπιεικεῖ ἀποπέμψασθαι II, 178. Orpheus H. 2, φόβους ἀπόπεμπε νικαυγεῖς. πεμπάζειν Aeſchylus.

ἀποπλήθω. πρὸς τοὺς ἐναντίους ἀποπλῆσαι τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον, ſaturare IV, 285.

ἀπορέω. ὑπισχνεῖτο, μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς V, 125. ἐν περιπολίοις ἅμα ἀναλίσκοντας, καὶ ναυτικὸν πολὺ ἔτι ἐνιαυτὸν ἤδη βόσκοντας, τὰ μὲν ἀπορεῖν, τὰ δ' ἔτι ἀμηχανήσειν IV, 254. ἀπορήσαντες ὅπῃ καθορμίσωνται III, 21. ἠπόρησε μὲν ὁποτέρωσε διακινδυνεύσει χωρήσας I, 87. ἀποροῦντες ταῦτα, cum his difficultatibus premerentur III, 269. ἀπορῶν, μεγάλης ἥσσης γεγενημένης II, 330. — σφαλλόμενοι δὲ τὰ πλείω, τά τε πρὸ αὐτῶν ἠποροῦν IV, 264. V, 93.

ἀπορία. ὅπως ὅτι πλείστη ἀπορία ᾖ τοῖς πολεμίοις πανταχόθεν κεκυκλωμένοις III, 52. ὁρῶν καθ' ἡμέραν ἐπιδιδοῦσαν τὴν σφετέραν ἀπορίαν IV, 185. ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ ἀπορίᾳ ἐγίγνοντο IV, 245. χρημάτων ἀπορίᾳ αὐτοὺς ἐκτρυχώσειν IV, 252. βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας &c. IV, 284. τὸν πηλὸν, ἀγγείων ἀπορίᾳ, ἐπὶ τοῦ νώτου ἔφερον III, 7. τὸ πλῆθος αὐτῶν κατ' ὀλίγον μαχεῖται, ἀπορίᾳ τῆς προσορμίσεως III, 16. Vid. πλῆθος. τῆς τροφῆς ἀπορίᾳ τὸν στρατὸν ἐλάσσω ἤγαγον I, 19. τὴν παροῦσαν ἀνάγκην καὶ ἀπορίαν φοβερωτέραν ἡγησάμενοι τῶν πολεμίων IV, 108. ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν ἐπέκειτο II, 74.

ἄπορος. ἄπορον ἐγίγνετο περιορμεῖν III, 42. κακὸν, Herodot. III, 52. ἄπορον ἦν ἰδεῖν τὰ πρὸ αὐτοῦ III, 55. ἄπορα νομίσαντες V, 88. IV, 298. τὸ ἄπορον τῆς ὁδοῦ III, 191. ἄποροι ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο I, 139. πλήθει χρημάτων, ἐς ἀνθρώπους ἀπόρους δύναμιν περιποιησάμενον I, 14. ἐν ἀπόρῳ εἴχοντο θέσθαι τὸ παρὸν I, 38. ὁρῶντες σφίσι πολλὰ τὰ ἄπορα ξυμβεβηκότα I, 75. πανταχόθεν τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεστῶτες II, 87. 248. νομίσαντες ἄπορον εἶναι ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἑλεῖν τὴν πόλιν II, 119. ἐν τῷ ἀπόρῳ ἡ ἰσχὺς II, 93. ἐν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον II, 202. D. Hal. 720, 19. Ulpian. ad Dem. στεφ. 351, 2.

ἀποῤῥήγνυμι. οἱ 'Αθηναῖοι τὰ μακρὰ τείχη ἀποῤῥήξαντες, παρεσκευάζοντο III, 103.

ἀπορώτατος. τούτων δὲ πάντων ἀπορώτατον, τὸ &c. IV, 191. οἱ ἀπορώτατοι III, 52.

ἀπορώτερος. — διὰ τὸ πέλαγος, τῶν κρατούντων ἀπορώτερος ἡ λῆψις, ἢ τῶν λαθεῖν βουλομένων, ἡ σωτηρία III, 348. μὴ αἴσχιον καὶ ἀπορώτερον τῇ Πελοποννήσῳ πράξωμεν I, 117. τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἀπορώτερα κατεργάζεσθαι III, 95.

ἀποσαλεύω. ὁ ναύκληρος ἀποσαλεύσας ἡμέραν καὶ νύκτα ὑπὲρ τοῦ στρατοπέδου I, 193.

ἀποσημαίνω. ἐς Νικίαν ἀπεσήμαινεν, innuebat III, 44.

ἀποσιμόω. ἀποσιμωσάντων ἐκείνων, καὶ προεμβαλόντων, Schol. ὑπαναχωρησάντων III, 37. V. Marcellinum. v. Herodot. I, 73, & Steph. in αἰσιμόω.

ἀποσπάω. τὸ δὲ Δημοσθ. (στράτευμα) τὸ ἥμισυ μάλιστα καὶ τὸ πλέον ἀπεσπάσθη τε, καὶ ἀτακτότερον ἐχώρει IV, 312.

ἀπόστασις. μετὰ τὴν τῶν Ἀργείων ἀπόστασιν ἐκ τῆς ξυμμαχίας III, 330. ἐλπίζων τοὺς Μηθυμναίους θαρσήσειν, καὶ ἐμμένειν τῇ ἀποστάσει V, 34. εἶχε δὲ ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς ἀποστάσεως μᾶλλον ἢ &c. III, 181. ἐπὶ ἀποστάσει ἐπείγονται II, 175. τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι II, 174. 218. Μελέας καὶ Ἑρμαιώνδας, οἳ προαπεστάλησαν τῆς ἀποστάσεως II, 179.

ἀποστατέον. οὐκ ἀποστατέον ἔτι τοῦ πολέμου V, 6.

ἀποσταυρόω. κόπτοντες τὰ δένδρα καὶ ὕλην, ἀπεσταύρουν εἴπη δέοιτό τι III, 102 εὗρον φυλακήν τινα ἀποτειχίζουσαν καὶ ἀποσταυροῦσαν τὸν πόρον IV, 312.

ἀποστέλλω. ᾗ ἰσχυρότατος ἐγένετο, κατὰ τοῦτο ἀποστέλλειν τὴν θάλασσαν, amandare II, 301. de terrae motu. v. Ulpian. ad Dem. 331, 1. v. Herodot. I, 21.

ἀποστερέω. τοὺς ὑπ' ἐκείνων δεδουλωμένους τῆς ἐλευθερίας ἀποστεροῦντες I, 95.

ἀποστέρησις. τὸν κτύπον μέγαν ἀπὸ τῶν νεῶν ξυμπιπτουσῶν τὴν ἀποστέρησιν τῆς ἀκοῆς ὧν οἱ κελευσταὶ φθέγγοιντο παρέχειν IV, 291.

ἀποστολή. αἴτιον δ' ἐγένετο τῆς ἀποστολῆς τῶν νεῶν, οἱ &c. V, 17.

ἀποστρέφω. μὴ ὑμᾶς ἡ Νικίου τῶν λόγων ἀπραγμοσύνη ἀποστρέψῃ IV, 35.

ἀποστροφή. λῃστευομένης τῆς γῆς, καὶ οὔσης ἑκάστοις διὰ βραχέος ἀποστροφῆς III, 114. ἀποστροφὴν σωτηρίας οὐκ αὐτοῖς εἶναι V, 116.

ἀποσχών. vid. ἀπέχω.

ἀποτείχισις. vid. ἀποτείχισμα.

ἀποτείχισμα. μηχαναῖς ἀποπειράσαι τοῦ ἀποτειχίσματος IV, 242. ἀποτείχισις alibi. v. Marcellin. Sic Thucydides ap. Pollucem IX, 7, οἴκισις, & ξένισις, quod eidem VI, 7, durum; δικαίωσις, κατάκρισις, ἀξίωσις.

ἀποτελέω. τῇ δ' ὑστεραίᾳ τὸ τεῖχος ὅσονοὺκ ἀπετετέλεστο III, 102.

ἀποτίθημι. ἀποθέμενοι τὸν νόμον I, 110.

ἀποτρέπω. ὅτι τὰς ναῦς ἀποτρέψειε ὥστε μὴ ἐλθεῖν V, 172. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λόγων οὐκ ἂν ἔτι ἀποτρέψειε IV, 36. ἀποτρέπειν τῆς κακουργίας IV, 65. περὶ Πλαταιῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὕτως ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο II, 273. ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων II, 61. — ἐσβαλοῦντες ἐς τὴν Ἀττικὴν, σεισμῶν δὲ γενομένων, ἀπετράποντο πάλιν II, 300.

ἀποτροπή. ἀδύνατον, τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ὁρμωμένης προθύμως τὶ πρᾶξαι, ἀποτροπήν τινα ἔχειν II, 238.

ἀποφαίνω. ἀπέφαινε πολλὴν εὐπορίαν ξύλων τε καὶ λίθων III, 6. τὴν δοκοῦσαν βελτίστην γνώμην εἶναι ἀποφαινόμενος III, 86. ἀποφαίνω Μιτυληναίους ἠδικηκότας ὑμᾶς II, 224. 91. 263. IV, 84. 120. 129. ἢν ἀποφήνω πάνυ ἀδικοῦντας αὐτοὺς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω II, 234. pro affirmare, D. Halic. III, 44. vid. Xenophon 260 a.

ἀποφέρω. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀπιόντας ἀποφέρεσθαι τὰ σφέτερα αὐτῶν III, 145. τάλαντον ἔταξαν ἀποφέρειν, pendere III, 253. Herodot. II, 109, τεταγμένης ἀποφορῆς τελέοι. paulo ſupra Arch. τόξα recte.

ἀποφράσσω, & ἄγνυμι. οἱ Ἀθηναῖοι, γνόντες ᾗ μὲν ἐβούλοντο ἀποφράξασθαι αὐτοὺς οἱ ἐναντίοι, περιεγίγνοντο τῷ πλῷ V, 168. τὰς ὁδοὺς ἀπεφράγνυσαν IV, 299.

ἀποφυγή. στενὸς γὰρ ὢν ὁ Ἑλλήσποντος βραχείας τὰς ἀποφυγὰς παρεῖχε V, 170. Plato Epiſt. VII κακῶν ἀποφυγή.

ἀποχράομαι. ἕως ἐγώ τε ἀκμάζω, καὶ ὁ Νικίας εὐτυχὴς δοκεῖ εἶναι, ἀποχρήσασθε τῇ ἑκατέρου ἡμῶν ὠφελείᾳ IV, 30. ἐβούλετο ὅτι τάχος ἀποχρήσασθαι τῇ παρούσῃ τοῦ στρατεύματος ἐκπλήξει IV, 241.

ἀποχρώντως ἤδη τετιμωρήμεθα, ſatis poenarum iam dedimus IV, 305. εὑρῆσθαι ἡγησάμενος, ὡς παλαιὰ, ἀποχρώντως I, 33. Heſych. αὐτάρκως, ἀρκούντως. Auctor apud Suidam, παιδείας ἀποχρώντως ἔχων.

ἀποχωλόω. ἀπεχωλοῦντο ἐν γῇ ἀποκρότῳ, de equitatu IV, 214.

ἀποχωρέω. κρατεῖν δεῖ, ἢ μὴ ῥᾳδίως ἀποχωρεῖν IV, 108. καθ' ἡσυχίαν τῆς ἡμέρας παρασκευασάμενον ἀποχωρεῖν IV, 299. ὁπότε μὲν ἐπίοιεν οἱ Ἀθηναῖοι, ἐνεδίδοσαν, ἀποχωροῦσι δὲ ἐνέκειντο II, 123. οὐκ ἂν ἀποχωρήσειέ τις ἐν δέοντι, πιεζόμενος II, 144.

ἀποχώρησις. φυγὴ καὶ ἀποχώρησις, οὐ βίαιος οὐδὲ μακρὰ III, 320. εἶναι αὐτοῖς τοσοῦτον ἔχουσι ναυτικὸν, πολλὰς τὰς ἀποχωρήσεις, ἐν αἷς καὶ πόλεις καὶ γῆν εὑρήσουσι V, 118.

ἀπραγμόνως. οὕτως οὐ πόλεμος πολέμῳ, εἰρήνη δὲ διάφορα ἀπραγμόνως παύονται III, 90. ἀπραγμόνως σώζεσθαι IV, 136.

ἀπραγμοσύνη. εἴτις ἐν τῷ παρόντι δεδιὼς ἀπραγμοσύνη ἀνδραγαθίζεται II, 93. μὴ ὑμᾶς ἡ Νικίου τῶν λόγων ἀπραγμοσύνη ἀποστρέψῃ IV, 35. ἀπραγμοσύνης μεταβολῇ διαφθαρῆναι IV, 35. Ioſeph. p. 8.

ἀπράγμων. ταῦτα ὁ μὲν ἀπράγμων μέμψαιτ' ἂν II, 95. ἀπράγμονα ἡσυχίαν peius ducere, η ἀσχολίαν ἐπίπονον I, 99. τὸν μηδὲν τῶνδε (πολιτικῶν) μετέχοντα, οὐκ ἀπράγμονα, ἀλλ' ἀχρεῖον νομίζομεν II, 60. τὸ ἀπραγμον οὐ σώζεται οὐ μετὰ τοῦ δραστηρίου τεταγμένον II, 94. πόλιν μὴ ἀπράγμονα IV, 35. Ioſeph. 600. πολιτεία ἀπράγμων, D. Halic. 178, 25. Ariſtoph. ὀρν. in Argum.

ἄπρακτος. οὐκ ἐδέξαντο τὴν ἱκετείαν, ἀλλ' ἀπράκτους ἀπέπεμψαν I, 38. ἀπράκτους ὧν ἐφίενται ἀπώσωμεν IV, 55. ἄπρακτοι γενόμενοι, ἀπέπλεον IV, 83. ἀνεχώρησαν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἄπρακτοι III, 33. εὐπρεπῶς ἄδικοι ἐλθόντες, εὐλόγως ἄπρακτοι ἀπίασι III, 90 ὁ κήρυξ ἀπῆλθεν ἄπρακτος III, 147. Diodor. 435 a. 717 c. ἀπρακτ. μεληδόνες. Simonides.

ἀπρεπές. ἀνδρῶν ἀγαθῶν πέρι ἀπρεπές τι ἐπιγνῶναι II, 254. οἴκτου ἀξιώτεροι οἱ ἀπρεπές τι πάσχοντες τῶν ἀνθρώπων II, 269. σφήλαντες ἡμᾶς τὸ σφέτερον ἀπρεπὲς εὖ θήσονται IV, 22. οὐκ ἀπρεπὲς νομιεῖτε πόλεώς τε τῆς μεγίστης ἡσσᾶσθαι III, 349.

ἀπρεπέστατος. παισὶ καὶ γυναιξὶ τὰ ἀπρεπέστατα προσέθεσαν IV, 285.

ἀπρόθυμος. οἱ ξύμμαχοι ἀπρόθυμοι ἦσαν, διὰ τὸ πρότερον σφάλμα V, 49. εἴτις, δεδιὼς ἄρα μὴ καὶ ἐγώ τισι προσθῶ τὴν πόλιν, ἀπρόθυμός ἐστι, πάντων μάλιστα πιστευσάτω III, 127.

ἀπροσδόκητος. δουλοῖ φρόνημα, αἰφνίδιον, καὶ ἀπροσδόκητον II, 90. κατασκευὴ ἦν, οἵα ἀπροσδοκήτου κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γενομένου II, 10. γενομένου τούτου τοῦ ἀπροσδοκήτου, καὶ παραλόγου II, 148. ὡς ἐπὶ ἀπροσδοκήτῳ εὐπραγίᾳ πάλιν αὖ ἀναρρωσθέντες IV, 249. οἱ Συρακούσιοι ἀπροσδόκητοι ἦσαν ὡς ἤδη μαχούμενοι IV, 108.

ἀπροσδοκήτως πρὸς τὸ ναυτικὸν ἀντιστῆναι IV, 203. Diodor. 819 d.

ἀπροφάσιστος. προθυμίαν ἀπροφάσιστον παρεχόμεθα ἐς τοὺς Ἕλληνας IV, 128.

ἀπροφασίστως ἅπτεσθαι διενοοῦντο τοῦ πολέμου V, 7. οἱ Ἀθηναῖοι ὁρῶντες τοὺς Κερκυραίους πιεζομένους, μᾶλλον ἤδη ἀπροφασίστως ἐπεκούρουν, minus diſſimulanter I, 71. ἀπροφασίστως παρασκευασθῆναι IV, 115. τὸ ξυγγενὲς τοῦ ἑταιρικοῦ ἀλλο-

τριώτερον ἐγένετο, διὰ τὸ ἑτοιμότερον εἶναι ἀπροφασίστως τολμᾶν II, 290.

ἀπροφύλακτος. πανταχόθεν σφᾶς περιεστῶτος πολέμου ταχέος καὶ ἀπροφυλάκτου III, 81.

ἅπτομαι. ἀπροφασίστως ἅπτεσθαι τοῦ πολέμου V, 7. 20. Diodor. 314 b. — χίλια τάλαντα, ὧν διὰ παντὸς τοῦ πολέμου ἐγλίχοντο μὴ ἅψασθαι V, 24. τὸ μὲν ἔξω ἁπτόμενον σῶμα, οὐκ ἄγαν θερμὸν ἦν II, 73. τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἥπτοντο II, 32. V, 146. τετράποδα ὅσα ἀνθρώπων ἅπτεται II, 75. veſci. κακοπαθοῦντες οἱ ἄνθρωποι, τῶν λόγων ἅπτονται I, 112. τούτων ἥψατο ἐν τῇ Ἀττικῇ ξυγγραφῇ Ἑλλάνικος I, 137. ὑπὸ ἀπειρίας ἥπτετο τοῦ πολέμου II, 15.

ἅπτω, accendo. — Χρυσίδος τῆς ἱερείας λύχνον τινὰ θείσης ἡμμένον πρὸς τὰ στέμματα, καὶ ἐπικαταδαρθούσης· ὥστε ἔλαθεν ἀφθέντα πάντα καὶ καταφλεχθέντα III, 199 ſq. ἧψε τοῦ τείχους III, 149.

ἄπωθεν. μὴ ὑπ' αὐτοῖς τοῖς ὅπλοις ἀλλ' ἄπωθεν περιμένειν V, 105. τοῦ ἄπωθεν ξυνοίκου προαπολλυμένου IV, 121.

ἀπωθέω. τὰς προσβολὰς ᾗ προσπίπτοιεν ἀπεωθοῦντο II, 7. τὰς σπονδὰς ἀπεώσαντο, reiecerunt III, 239. δεήσεις, D. Halic. 678, 40. 569, 47. Ioſeph. 738. ἀπεωσάμεθα Κορινθίους I, 50. 53. τὴν τῶνδε χρείαν ἀλογίστως ἀπώσησθε I, 56. οὐκ ἀξιῶ ὑμᾶς τῷ εὐπρεπεῖ τοῦ ἐκείνου λόγου, τὸ χρήσιμον τοῦ ἐμοῦ ἀπώσασθαι II, 235. κακοπραγίαν ῥᾷον ἀπωθοῦνται, ἢ εὐδαιμονίαν διασώζονται II, 226. κρατήσαντές τε τινὰς ἡμῶν, πάντας αὐχοῦσιν ἀπεῶσθαι II, 59. δεομένων ξυμμαχίας, ὅτε Θηβαῖοι ἡμᾶς ἐβιάσαντο, ὑμεῖς ἀπεώσασθε II, 250. 269. τὴν παροῦσαν ἀσφαλείαν μὴ ἀπώσησθε IV, 136. Simonides, λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται Ἐχθρὸν συνοικητῆρα. ἀπωστοὶ, Herodot. 1.

ΑΡ. ἄρα. εἴποτε ἄρα πολεμήσονται I, 94. ἆρ' ἄξιοί ἐσμεν, ἀρχῆς ἧς ἔχομεν ἕνεκα, οὕτως ἐπιφθόνως διακεῖσθαι I, 107. εἰ ἄρα ποι κινοῖντο αἱ νῆες V, 161. ἐν νῷ εἶχον, ἢν ἄρα μὴ πρότερον ἕλωσι, τοὺς ἔσπλους τοῦ λιμένος ἐμφράξαι, niſi forte prius III, 11. ἢν ἄρα μὴ πειθόμενοι σφαλῆτε III, 28. εἴτι ἄρα μὴ προχωροίη II, 9.

ἀργότερος. ἀργότεραι μὲν ἐς τὸ δρᾶν τι ὧν βούλονται ἔσονται (αἱ νῆες) IV, 284.

ἀργύριον τακτὸν ἀποδοῦσιν III, 94. τὸ ἀργύριον δ' εἶχον ἅπαν κατέθεσαν IV, 316. ἀργύριον ῥητὸν ἑτοιμάζειν, τὰ τ' ἄλλα ἡσυχάζοντας II, 14. ἀργύριόν τι ῥητὸν ἔχοντας ἐφόδιον II, 108. τάξαντες ἀργυρίου πολλοῦ τὸ βρῶμα III, 41. ῥητοῦ ἕκαστον ἀργυρίου ἀπολυθῆναι III, 103.

ἀργυρολογέω. ὅπως ταῦτά τε ἀργυρολογῶσι, καὶ &c. II, 107.

Xenophon 429 c. τὰ τῶν ξυμμάχων ἠργυρολόγησεν ἐς τὸ ναυτικὸν V, 7.

ἀργυρολόγων νεῶν, αἳ ἐξεπέμφθησαν πρὸς τοὺς ξυμμάχους III, 75. οἱ τῶν ἀργυρολόγων Ἀθηναίων στρατηγοὶ III, 111.

ἀρέσκω. — δεῖξαι τῷ πλήθει, καὶ ἂν ἀρέσκοντα ᾖ, ἥκειν &c. III, 271. γιγνομένης τῆς ἁλώσεως, οἱ μὲν πράσσοντες, καὶ οἷς ταῦτα ἤρεσκε, μετὰ τῶν ἐσελθόντων εὐθὺς ἦσαν III, 166. I, 111. 180. τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀρέσκομαι I, 181. οὐκ ἀρεσκόμενος τῇ καταστάσει II, 104. Herodot. I, 8. ὥστε, ἢν μηδὲν ἀρέσκον λέγῃ, καταστήσειν &c. II, 216. οὐδὲν ἤρεσκεν V, 74.

ἀρετή. ἀνὴρ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀρετῇ οὐδενὸς ὕστερος V, 103. τὰς πατρικὰς ἀρετὰς ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι, μὴ ἀφανίζειν IV, 287. ἀνταποδοῦναι ἀρετὴν III, 30. ἀρετῇ νικήσας III, 29. τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσου ἀρετῇ ἀμυνούμεθα III, 92. φαινοίμεθα ἐχθίονα ἢ ὁ μὴ ὑποδείξας ἀρετὴν κατακτώμενοι III, 128. πειρᾶσθαι μὴ αἰσχύναι τὰς προσηκούσας ἀρετὰς III, 137. ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι II, 54. ἡμῶν τὰς ἀρετὰς ἥσσους εἶναι τῶν ὑμετέρων II, 248. μόλις ἂν καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς οὐχ ὅμοιοι ἀλλ' ὀλίγῳ χείρους κριθεῖντε II, 69. γυναικείας τι ἀρετῆς II, 69. οἱ ἀρετῆς τι μεταποιούμενοι II, 77. οἱ ἀγαθοὶ τιμήσονται τοῖς προσήκουσιν ἄθλοις τῆς ἀρετῆς II, 141. τὰ ἐς ἀρετὴν ἠναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς II, 61. ἐκείνων διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες II, 52. διὰ ἀρετὴν γῆς στάσεις ἐνεποίουν I, 5. ὅσῳ καὶ διὰ πλείστου δόξαν ἀρετῆς μελετῶσιν IV, 22.

ἀριθμός. ὡς, ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν, πεντακοσίων νεῶν ἐσομένων II, 14. γῆς ὅρους ἀποδείξατε, καὶ δένδρα ἀριθμῷ τὰ ὑμέτερα, καὶ ἄλλο εἴτι δυνατὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν II, 112. τοῦ ἄλλου ὄχλου ἀνεξεύρετος ἀριθμὸς II, 298. ἑπτὰ ναῦς ἐν τῷ ἀριθμῷ ἔχοντες V, 18. ψιλῶν καὶ σκευοφόρων πολὺς ἀριθμὸς III, 150.

ἀριθμέω. οἱ Ἕλληνες οὐ διεφάνησαν τοσοῦτοι ὅσοι σφᾶς αὐτοὺς ἠρίθμουν, quot ſe ipſos iactabant IV, 31. ἠριθμοῦντο τὰς ἐπιβολὰς II, 198.

ἄριστος. ex ἀγαθός. ἡ ἀρίστη τῆς γῆς ἀεὶ τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητόρων εἶχεν I, 5. τῶν τε ἄλλων ξυνεπιμελεῖσθαι ᾗ μέλλει ἄριστα ἕξειν, ut quam optime haberent curare V, 58. βουλεύσειν τῇ πόλει τὰ ἄριστα III, 110. ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολεμίοις γεγενῆσθαι ἄριστοι III, 120. μετὰ καινότητος λόγου ἀπατᾶσθαι ἄριστοι II, 223. ἄριστα φρονοῦντας II, 38. ναῦς τὰς ἄριστα πλεούσας II, 146. ἢν ἐπακούσωσί τι πρεσβευομένων ἡμῶν, ταῦτα ἄριστα I, 116. οἱ Ἀργεῖοι ἄριστα ἔσχον τοῖς πᾶσιν, optime ſe habebant in omnibus III, 248. ἄρχειν ἄριστα — κρίνειν ἄριστα IV, 66. τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πράγματα ἐσκόπουν ἵτῳ τρόπῳ ἄριστα προσοίσονται IV, 73.

ἄριστον ἐπισιτιζόμενοι, prandium V, 153. περὶ ἀρίστου ὥραν IV, 313. ἡμέραν εἰργάζοντο τὴν τρίτην, καὶ τὴν τετάρτην, καὶ τῆς πέμπτης μέχρις ἀρίστου III, 133. v. D. Halic. 44, 13.

ἀριστοποιουμένους τηρήσας V, 174.

ἀρκέω. αὐτοὶ ἀρκοῦμεν πρὸς τοὺς πολεμίους IV, 130. ἀκρείτω ὑμῖν ἐκεῖνα ἐν οἷς ἀπέδειξα &c. II, 91. οὔτε γὰρ ἰατροὶ ἤρκουν θεραπεύοντες ἀγνοίᾳ II, 71.

ἀρκούντως. ὅσοι βουλήσονται τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς σκοπεῖν, καὶ τῶν μελλόντων ποτὲ αὖθις, ὠφέλιμα κρίνειν αὐτὰ, ἀρκούντως ἕξει I, 34. ἀρκούντως ἐδόκει ἔχειν ὅσα τε ἐσταυρώθη καὶ ᾠκοδομήθη IV, 159.

ἀρκτούρου περὶ ἐπιτολὰς II, 120.

ἁρμοστὴν διδοὺς, praefectum a Lacedaem. V, 10.

ἀρνέω. βεβαιοτέραν αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι ὁμολογήσαντι μετ' ἀδείας, ἢ ἀρνηθέντι διὰ δίκης ἐλθεῖν IV, 94.

ἁρπαγή. ἐφ' ἁρπαγὴν τῷ στρατῷ τραπέσθαι III, 154. ἀπαράκλητοι ἐφ' ἁρπαγὴν ἠκολούθουν II, 160.

ἀῤῥωστία. πρὸς τὴν παροῦσαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατὰ πάντα ἀῤῥωστίαν IV, 250. ἐν ἀῤῥωστίᾳ ἦσαν τοῦ στρατεύειν II, 192.

ἀῤῥωστότερος. πολλῷ ἐς τὴν μισθοδοσίαν τὸν Τισσαφέρνην ἀῤῥωστότερον γενόμενον V, 127.

ἄρσος. καὶ ἧς ἂν (γυναικὸς) ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς πέρι ἢ ψόγου ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος ᾖ II, 69. vid. Var. Lect. ad h. l.

ἀρτάω. δοκοὺς μεγάλας ἀρτήσαντες ἁλύσεσι σιδηραῖς II, 118.

ἄρτι. ὃν ἄρτι κίνδυνον ἐκεῖθεν προεῖπον, οὐκ ἂν διὰ μακροῦ ὑμῖν ἐπιπέσοι IV, 145.

ἄρτος. δόντος βασιλέως αὐτῷ, Μαγνησίαν μὲν, ἄρτον, Λάμψακον δὲ, οἶνον &c. de Themiſtocle I, 196.

ἀρτύναι, magiſtratus Argis III, 283. v. Annotat.

ἀρχαιολογέω. πρὸς τὸ δοκεῖν τινὶ ἀρχαιολογεῖν IV, 287. ἀρχαιολογουμένη ἱστορία alibi. D. Halic. & Diodor. 89 c.

ἀρχαῖος. ξυνεβεβήκει τοῦτο ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου II, 27. ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου νομίζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι II, 29.

ἀρχαιότροπα ὑμῶν τὰ ἐπιτηδεύματα πρὸς αὐτούς ἐστιν, nimis antiqua, ſimplicia I, 100. ἀρχαιόπλουτα Sophocl.

ἀρχή. ἐγίγνετό τε, λόγῳ μὲν, δημοκρατία, ἔργῳ δ' ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχὴ II, 99. ἡ ἀρχὴ imperium Odryſarum, μέγεθος ἐπὶ μὲν θάλασσαν καθήκουσα II, 157. γενομένης καθ' ἓν τῆς ἐς γῆν καὶ θάλασσαν ἀρχῆς V, 69. τὸν Νικίαν παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς IV, 194. ἐξίστατο τῆς ἐπὶ Πύλῳ ἀρχῆς III, 45. τῶν ἐν ἀρχῇ ὄντων &c. II, 57. ξυμφορώτερον ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς II, 241. ἀφικνεῖται ἐς Ἄρνισσαν, τῆς Περδίκκου ἀρχῆς III,

192. τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχὴν II, 220. ἅπασαν ἔχων τῶν νεῶν τὴν ἀρχὴν II, 302. καθιστάμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν V, 107. τὴν ἀρχὴν ἐγκρατεστέραν κατεστήσαντο I, 163. τοῦ παντὸς πράγματος ἀρχὴν ἐποιήσαντο I, 179. initium: — τοῦ πολέμου II, 104. ἐν μεγάλῃ πόλει καὶ ἀρχὴν ἐχούσῃ II, 100. οὐ προσήκει πρὸς τὰς ἀρχὰς, magiſtratus I, 127. III, 247. IV, 86. αἱ ἔνδημοι ἀρχαὶ III, 283. 314. IV, 132. Διοτρέφην ἀπέστελλον ἐς τὴν ἀρχὴν V, 97.

ἀρχικός. Χαόνων ἡγοῦντο ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ γένους Φώτιος καὶ Νικάνωρ II, 126.

ἄρχομαι. ξυνέγραψε τὸν πόλεμον, ἀρξάμενος εὐθὺς καθισταμένου, ab eo bello moto I, 3. ἀρξαι ἐλευθερίας. IV. Th. Magiſt. τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἀρχομένου III, 323. II, 4. III, 131. ἄρχεται ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἤδη Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων II, 3. ἦρξε καὶ ἐς τἆλλα τῇ πόλει ἐπιπλέον ἀνομίας τὸ νόσημα II, 79. fuit initium. ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις II, 70. ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἀρξάμενοι II, 117. ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει II, 22. ἅπερ καὶ ἀρχόμενος εἶπον III, 92. ἀρχομένην τὴν αὔξησιν τῶν ἐχθρῶν καταλύοντες I, 96. ἀρχόμενοι πάντες ὀξύτερον ἀντιλαμβάνονται II, 14. III, 31. I, 115. IV, 182.

ἄρχω. νομίσατε εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν — τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι III, 218. βουλόμενοι ἀπόνως ὑμῶν ἄρξαι III, 339. νεώτερος ὢν ἐς τὸ ἄρχειν IV, 23. 27. 66. τῶν ξυμμάχων ὧν ἄρχουσιν III, 280. προσεπιβουλεύοντας, καὶ ἄκοντας ἀρχομένους, parentes II, 220. τῆς πόλεως τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τοῦ ἄρχειν II, 93. ἀρχὴν ἄρχειν μηδεμίαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου V, 102. 104. III, 59. χαλεπαὶ αἱ ὑμέτεραι φύσεις ἄρξαι IV, 191. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἄρχειν μὲν τοῦ εἴκοντος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπιὸν III, 89. μωρίᾳ ἡγεῖσθαι τῆς τε οἰκείας γνώμης ὁμοίως αὐτοκράτωρ εἶναι, καὶ ἧς οὐκ ἄρχω τύχης III, 93. ἄνδρας τῶν πόλεων ἄρχοντας καθιστάναι III, 199.

ἀρωγά. ἃ δὲ ἀρωγὰ ἐνείδομεν ἐπὶ τῇ τοῦ λιμένος στενότητι, ἡτοίμασται, profutura IV, 277. Pindar. Olymp. 2, 81.

ΑΣ. ἀσαφής. τὸ δὲ πλέον βουλήσει κρίνοντες ἀσαφεῖ, ἢ προνοίᾳ ἀσφαλεῖ III, 160. ἀσαφῆ τὴν ἐλευθερίαν ἐπιφέρειν III, 127. ὅπως ἀσαφῆ τὰ σημεῖα τῆς φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις ᾖ II, 202.

ἀσαφῶς. πολεμοῦνται ἀσαφῶς ὁποτέρων ἀρξάντων III, 31. φιλεῖ μεγάλα στρατόπεδα ἀσαφῶς ἐκπλήγνυσθαι III, 185. Vid. Hippocrat. & Aretaeum.

ἀσέβημα. εἴτις ἄλλο τι οἶδεν ἀσέβημα γεγενημένον, μηνύειν ἀδεῶς &c. IV, 45.

ἄσημος. ἄγοντες ἑξήκοντα τάλαντα ἀσήμου ἀργυρίου IV, 16.

ἀσθένεια. ἵνα μὴ οἱ ναῦται, ἐκ περιουσίας ὑβρίζοντες, τὰ σώματα χείρω ἔχωσι, δαπανῶντες ἐς τοιαῦτα ἀφ' ὧν ἡ ἀσθένεια ξυμβαίνει V, 68. ὅπως μὴ μόνος (Νικίας) ἐν ἀσθενείᾳ ταλαιπωροίη IV, 194. τὸ ἔτος ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ἐτύγχανεν ὂν II, 72. πένητες αὐτῶν ὑπὸ ἀσθενείης βίου, Herodot. II, 46. Bodl. βίους ex interpret.

ἀσθενέστατος. ἦσαν ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ II, 246. τοῦ τείχους ταύτῃ ἀσθενεστάτου ὄντος III, 14.

ἀσθενέστερον. ἄνδρες ἐπειδὰν ᾧ ἀξιοῦσι προὔχειν κολουσθῶσι, τό γ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστερον αὐτὸ ἑαυτοῦ ἐστιν ἢ εἰ μὴ δ' ᾠήθησαν τοπρῶτον IV, 283.

ἀσθενής. πρὸς τοὺς τρόπους τοὺς ὑμετέρους ἀσθενὴς ἄν μου ὁ λόγος εἴη, εἰ τὰ &c. IV, 18. ξύνδεσμος ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, τοῦ μὴ, ὑψηλὸν γιγνόμενον, ἀσθενὲς εἶναι τὸ οἰκοδόμημα II, 116. τείχους ἀσθενοῦς ὄντος, ἔστιν ἢ καὶ πεπτωκότος IV, 218. ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀσθενεῖ τῆς γνώμης II, 89. οἱ πολέμιοι οὐκ ἀσθενεῖς, ἀλλ' ἱκανοὶ τοὺς μεταστάντας βλάψαι I, 54.

ἀσκέπτως. αἰσχρὸν — ὕστερον ἐπιμεταπέμπεσθαι, τοπρῶτον ἀσκέπτως βουλευσαμένους IV, 38. Ioſeph. 664.

ἄσκησις. ἐπιπόνῳ ἀσκήσει τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται II, 58. ἡ πόλις ἄσκησιν τῶν ἐς τὸν πόλεμον δημοσίᾳ παρεῖχε III, 312.

ἄσμενος αἱρεθεὶς ἄρχειν IV, 23. ἀσμένοις ἐγίγνετο τοῖς σώφροσι τῶν ἀνθρώπων III, 46. ἀσμένοις ὑμῖν ἀφῖγμαι III, 125. Xenophon.

ἀσπίς. ἡ ἀσπὶς περιεῤῥύη ἐς τὴν θάλασσαν III, 19. de Braſida. εὗρον στρατίαν παρατεταγμένην οὐκ ἐπ' ὀλίγων ἀσπίδων IV, 309. τὸ δὲ ἄλλο (στρατόπεδον) ὠθισμῷ ἀσπίδων ξυνεστήκει III, 141. τοὺς ναύτας ὥπλισεν ἀσπίσι φαύλαις καὶ οἰσυΐναις III, 13. ἐπ' ἀσπίδας πέντε μὲν καὶ εἴκοσιν οἱ Θηβαῖοι ἐτάξαντο III, 139. κατόπιν τὰς ἀσπίδας ἔφερον, ὅπως ἐκεῖνοι ῥᾷον προσβαίνοιεν II, 201.

ἄσπονδος. κἂν τούτῳ τὸ εὐπρεπὲς ἄσπονδον, οὐχ ἵνα &c. I, 57. ἀνείλοντο αὐτοὺς ἀσπόνδους II, 39. Κορινθ. ἀνακωχὴ ἄσπονδος ἦν πρὸς τοὺς Ἀθ. III, 256. Homer. D. Paul. ad Rom. I, 31.

ἀστάθμητος. τὸ ἀστάθμητον τοῦ μέλλοντος ὡς ἐπιπλεῖστον κρατεῖ III, 91. II, 257. σφαλερὸν & ἀστάθμητον ſynonyma. Euripides, Βροτῶν ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰών. Demoſth. ὄχλος ἀσταθμητότατον πρᾶγμα. Ariſtophan. Ὄρνιθ. Ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος, Ἀτέκμαρτος. σταθμητὸν, eſt quod neque dependet neque propendet, Plaut. Heſychius. ἄνισος. D. Halic. ἀστάθμητόν ἐστιν εὐτυχία πρᾶγμα.

ἀστασίαστος. τὴν Ἀττικὴν διὰ τὸ λεπτόγεων ἀστασίαστον οὖσαν, ἄνθρωποι ᾤκουν οἱ αὐτοὶ ἀεὶ I, 6.

ἀστέγαστος. οἱ ἥλιοι τοπρῶτον καὶ τὸ πνῖγος ἔτι ἐλύπει, διὰ τὸ ἀστέγαστον IV, 323. in arg. orationis cuiuſdam Stephan. ἄστεγος LXX. vid. Pollucem I, 80.

ἀστικῶν Διονυσίων διελθόντων III, 237. D. Laërt. VIII, 90, & Not.

ἀστυγείτων. νομίσαντες τῶν ἐγγὺς ἀστυγειτόνων βοήθειαν ἐπιέναι III, 68.

ἀστὸς. ὢν ἐν ἀξιώματι ὑπὸ τῶν ἀστῶν IV, 26. ὅσα ἐν τῇ πόλει χορηγίαις, ἢ ἄλλῳ τῳ λαμπρύνομαι, τοῖς ἀστοῖς φθονεῖται φύσει IV, 28.

ἀσφάλεια, πολλὴ εἶναι μὴ ἂν ἐλθεῖν τοὺς ἐναντίους ἡμῖν διὰ μάχης II, 19. ὅπως ἀσφάλεια ταῖς σιταγωγοῖς ναυσὶν εἴη τοῦ περίπλου V, 8. δι' ἀσφαλείας τὰς πόλεις ᾤκουν I, 27. μετ' ἀσφαλείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέους δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλείπομεν I, 167. τὴν ἀσφάλειαν εἶναι μηδένα ἐκβῆναι ἐκ τῆς νεὼς, ita ſalvos fore ſi &c. διεσκοπεῖτο, εἴποθεν ἀσφάλειάν τινα ὁρῴη ὑπάρχουσάν οἱ IV, 92. 136. II, 116. ὁποτέροις ἀσφάλεια θράσος παράσχοι, οὗτοι &c. II, 187. ἀσφάλεια αὐτοῖς ἐγίγνετο τῆς ἀνοίξεως III, 100. κατ' ἀσφάλειαν μᾶλλον ἰὼν III, 192. τὰ τῶν ξυμμάχων ἐς ἀσφάλειαν ποιεῖσθαι V, 5.

ἀσφαλέστατος. κάλλιστον τόδε καὶ ἀσφαλέστατον, πολλοὺς ὄντας ἑνὶ κόσμῳ χρωμένους φαίνεσθαι II, 21. ὅτε ἀσφαλέστατοι ἦσαν I, 59. πρὸς τὸ ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέστατοι II, 20. σκέψασθαι ὅτῳ τρόπῳ ἀσφαλέστατα διαπορεύσονται I, 149. Ἀθηναίους, ὁπόσους ἔλαβον, κατεβίβασαν ἐς τὰς Λιθοτομίας, ἀσφαλεστάτην νομίσαντες εἶναι τὴν τήρησιν IV, 321.

ἀσφαλέστερος. τὴν Αἴγιναν ἀσφαλέστερον ἐφαίνετο τῇ Πελοποννήσῳ ἐπικειμένην II, 44. ἀσφαλέστερον ἡγησάμην τὸ ἀληθὲς δηλῶσαι IV, 193. τὰ δὲ πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἀσφαλέστερα, ἢ παρὰ δόξαν II, 226. ἀσφαλέστερον ἐς κίνδυνον, Aretaeus 5, 2.

ἀσφαλής. μήτε ἀπειρίᾳ ἐπιθυμῆσαί τινα (τοῦ πολέμου), μήτε ἀγαθὸν καὶ ἀσφαλὲς νομίσαι I, 113. οὐκ ἀσφαλὲς ἐφαίνετο αὐτοῖς πορεύεσθαι &c. I, 149. ὅπως εἴη καταφεύξις ἀσφαλὴς IV, 235. —— III, 189. πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρει, διὰ τὰς —— οὐκ ἀσφαλεῖς παρ' ἀλλήλους ἐφόδους I, 10. — ἔσπλοι ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἐπαγωγῆς τῶν ἐπιτηδείων IV, 207. ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ἐμοὶ ἡ ἀποκομιδὴ ἐγίγνετο I, 193. — κατὰ θέαν ἀνέβαινεν τοῦ χωρίου, καὶ τὴν μείζω παρασκευὴν περιέμεινεν, οὐχ ὡς τῷ ἀσφαλεῖ περισχήσων, ἀλλ' &c. III, 214. βούλομαι παρασκευῇ ἀσφαλὴς ἐκπλεῦσαι IV, 41. διὰ τὸ πρότερον ξύνηθες, τοῖς μὲν πολίταις φοβερὸν, ἐς δὲ τοὺς ἐπικούρους ἀκριβὲς, πολλῷ τῷ περιόντι τοῦ ἀσφαλοῦς κατεκράτησε, de Hippia IV, 88. πρὶν σφῶν

οἱ ἄνδρες διαφύγοιεν, καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλάβοιντο II, 202. ὑποσχόμενος τοῖς ἐν Σάμῳ ἀσφαλῆ καὶ μεγάλην χάριν V, 137. τὸ πλέον βουλήσει κρίνοντες ἀσαφεῖ, ἢ προνοίᾳ ἀσφαλεῖ III, 160. τὸ εὔψυχον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὀξεῖς ἐνδείκνυνται III, 189.

ἀσφαλῶς. ἐπακολουθήσαντες ἀθρόοι ὅσον ἀσφαλῶς εἶχε IV, 111. ὅπως τὰ ἐν τῇ Ἠιόνι καθιστάμενα — τοέπειτα ἀσφαλῶς ἕξει III, 158. — σώφρονες ἄνδρες τἀγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο III, 28. ἡδέως ἂν ἀπαλλαγέντας πη ἀσφαλῶς τοῦ πράγματος V, 138. οὐκ ἐν ἀρχούσῃ πόλει ξυμφέρει, ἀλλ' ἐν ὑπηκόῳ, ἀσφαλῶς δουλεύειν II, 94.

ἀσχολία. ξυμφορὰν οὐχ ἧσσον (ἡγεῖσθαι) ἡσυχίαν ἀπράγμονα, ἢ ἀσχολίαν ἐπίπονον I, 99. ἀσχολίας τινὸς οὔσης I, 127. διὰ τὰς στρατείας καὶ ὑπερόριον ἀσχολίαν V, 110. ἀσχολία, ἡ περί τι ἀναστροφὴ, Thom. Magiſt. Diodor. 107 c.

AT. ἄτακτος. προσβαλόντων — κατὰ θάλασσαν, καὶ ἐς τὴν γῆν ἀποβάντων, θορυβὸς ἐγένετο πολὺς καὶ ἄτακτος V, 18.

ἀτάκτως. τοὺς ἐναντίους — ἀτάκτως κατὰ θέαν τετραμμένους ὀλιγωρεῖν III, 217. D. Halic. 567, 11. ἀτάκτως καὶ οὐδενὶ κόσμῳ προσπίπτοντες II, 329.

ἀταλαίπωρος. οὕτως ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας I, 32. Sic etiam D. Halic. 234, 35. Et 550, 41. ἀταλαίπωρον ἐν τοῖς πόνοις, Ioſeph. 125.

ἀτασθαλίην. — οὐκ ἦρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην, Epigr. IV, 93.

ἅτε. ὁ Ἀλκιβιάδης, ἅτε περὶ μεγάλων ἀγωνιζόμενος, προθύμως τῷ Τισσαφέρνει θεραπεύων προσέκειτο, *utpote* qui &c. V, 81. D. Halic. 659, 38. 440, 9. 449, 12. ἐσπεσόντες ἐς τὴν πόλιν, ἅτε οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως ἀνοιχθεῖσαν, *quippe* quae, &c. III, 196. 139. ξυνέβη αὐτῷ, ἅτε ἐν αὐτῇ τῇ ἐφόδῳ III, 317. Diodorus 644. 646. Aelian. V. H. III, 19.

ἀτείχιστος. αὐτοβοεὶ Λάμψακον ἀτείχιστον οὖσαν ἑλὼν V, 94. 53. & paſſim alibi.

ἀτέκμαρτος. — διὰ τὸ ἀτέκμαρτον δέος III, 91. D. Halic. 583, 39. 357, 43. ἀ. προνοῆσαι. Pindar. Herodot. V, 92, 3. vid. ἀστάθμητος.

ἀτελής. ἐφοβεῖτο μὴ πάντα ἀτελῆ ἔχων ἀπέλθῃ III, 279. ἀφ' ἑσπέρας, ἀτελεῖ τῇ νίκῃ, — ἀνέστησαν V, 43. Diodor. 46 d. 190 b. ἀτελέστατα καὶ ἀμήχανα κλαίειν, Steſichorus. τειχιζομένου τοῦ Δελφινίου, καὶ ἀτελοῦς ὄντος V, 60.

ἀτερπέστερον. καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιν ἴσως διὰ τὸ μὴ μυθῶδες αὐτῶν, ἀτερπέστερον φανεῖται, de auctoris Hiſtor. I, 34.

ἄτιμος. πατέρας τοὺς ὑμετέρους — ἀτίμους γερῶν, ὧν νῦν ἴσχουσι, καταλείψετε II, 256.

ἀτιμώρητος. περιεώσμεθα ἐκ πάντων Πλαταιῆς, οἱ παρὰ δύ-

ναμιν πρόθυμοι ἐς τοὺς Ἕλληνας, ἔρημοι καὶ ἀτιμώρητοι II, 255. v. Thom. Magiſtrum in τιμωρῶ. vid. τιμωρία.

ἄτμητος. ὁρῶντες τὴν παρασκευὴν, καὶ τὴν γῆν ἔτι ἄτμητον ἔχοντες, μᾶλλον ἂν εἴκοιεν I, 117.

ἀτολμία. οὐκ ἀνέμειναν ἀτολμίᾳ ἀνάγκην σφίσι προσγενέσθαι &c. III, 178. ἵνα μὴ τὸ κατ' ὀλίγον καὶ μὴ ἅπαντας κινδυνεύειν, ἐνδεὲς φαινόμενον, ἀτολμίαν παράσχῃ III, 217. Xenophon Ἑλ. V. & Philo Lib. 1. V. Moſis.

ἄτολμος. οἱ μὲν ὀξεῖς, οἱ δὲ βραδεῖς, οἱ μὲν ἐπιχειρηταὶ, οἱ δὲ ἄτολμοι V, 156.

ἀτολμότερος. — ἀτολμότεροι δι' αὐτὸ ἐς τὰς μάχας ἦσαν III, 81. ἀτολμοτέραν ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν II, 65.

ἄτοπος. τὰ ἐντὸς, εὐθὺς αἱματώδη ἦν, καὶ πνεῦμα ἄτοπον καὶ δυσῶδες ἠφίει, de peſte II, 73. δοῦλοι ὄντες τῶν ἀεὶ ἀτόπων, ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθότων II, 223. Aelian. V. H. II, 8. IX, 12. IX, 40. Diodor. 750 a.

ἄτρακτος. πολλοῦ ἂν ἄξιον εἶναι τὸν ἄτρακτον, εἰ τοὺς ἀγαθοὺς διεγίγνωσκε III, 62. Hippocrates. Aeſchyli Schol. 241.

ἀτραπός. κατὰ ἀτραπόν τινα τοῦ λόφου πειρώμενος προσβῆναι III, 194. ἐν Θερμοπύλαις — οἱ Λακεδαιμόνιοι, τῇ ἀτραπῷ περιελθόντων τῶν Περσῶν, διεφθάρησαν III, 58. Lycophr. 123.

ἀτριβής. ὑλώδης καὶ ἀτριβὴς πᾶσα ὑπ' ἐρημίας ἦν, de Pylo III, 12. 47. D. Halic. 425, 46. 344, 6.

ἄττα. — Χαιρώνειαν, καὶ ἄλλ' ἄττα χωρία τῆς Βοιωτίας, alia quaedam. Attice pro ἅτινα I, 156.

ἀττικίζειν II, 261. ἤχθοντο αὐτῷ (Ἀλκιβιάδῃ) Πελοποννήσιοι, ὡς φανερῶς ἤδη Ἀττικίζοντι V, 134.

ἀτυράννευτος. ἡ Λακεδαίμων ἀεὶ ἀτυράννευτος ἦν I, 28. omitt. πόλις.

ἀτυχέω. αἴσχιον ἔχοντας ἀφαιρεθῆναι, ἢ κτωμένους ἀτυχῆσαι II, 92. vid. Aretaeum 36, 26.

ΑΥ. αὖ. τῇ Ὁμήρου αὖ ποιήσει εἴ τι χρὴ κἀνταῦθα πιστεύειν I, 18. in principio ſentent. οὐδ' αὖ πρῶτοι τοῦ τοιούτου ὑπάρξαντες &c. I, 108. καὶ ὅσα αὖ μετ' ἐκείνων βουλεύεσθαι, οὐδενὸς ὕστερον γνώμῃ φανῆναι I, 129. neque vero, οὐδὲ ὀφείλομεν εἰ Λακεδαιμόνιοι τοὺς μὴ βουλομένους ἐλευθεροῦν, οὐδ' αὖ ἀρχῆς ἐφιέμεθα III, 129. κατὰ τοιαύτην δὴ διαφορὰν ὄντων τῶν Λακεδαιμονίων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, οἱ ἐν ταῖς Ἀθήναις αὖ βουλόμενοι λῦσαι τὰς σπονδὰς, εὐθὺς ἐνέκειντο III, 273. καὶ οὐδ' αὐτοὶ αὖ μόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν &c. IV, 265. — μόνους αὖ τῶν Βοιωτῶν ἀττικίσαι II, 261. ὡς ἐπὶ ἀπροσδοκήτῳ εὐτραγίᾳ πάλιν αὖ αναῤῥωσθέντες IV, 249. pro vice verſa, Demoſth. pro *tum vero* praecedente καὶ, Plato. Gloſſae *certe* reddunt. a-

pud Ariſtophan. A. 903. I. 207 : *contra*. Aelian. V. H. II, 13. *porro.*

αὐθαδέστερον ἀπεκρίνατο καὶ ἠπείλησε V, 128.

αὐθαίρετος. ἕως ἔτι αὐθαίρετος ἀμφοτέροις ἡ εὐβουλία I, 112. hoc eſt *αὐτεξούσιος. κινδύνους αὐθαιρέτους μὴ προστίθεσθαι* I, 207. V, 42. D. Halic. 334, 1. *αὐθαίρετον δουλείαν* IV, 68.

αὐθένταις. ἐν πολεμίᾳ καὶ παρὰ τοῖς αὐθένταις τοὺς ὑμετέρους ξυγγενεῖς καταλείψετε II, 256. v. Harpocrat. Aeſchyli Schol. 279. Steph. Euripid. Androm. 172.

αὐθημερόν. ἐκέλευον ἐκτὸς ὅρων εἶναι αὐθημερὸν II, 22. III, 192. *πάντες γὰρ αὐθημερὸν* (quo rerum potiuntur) *ἀξιοῦσιν οὐχ ὅπως ἴσοι, ἀλλὰ καὶ* &c. V, 139. D. Halic. 156, 39. Aeſchyli Schol. 122. — *ὅπως* -- *αὖθις καὶ αὐθημερὸν ἀπροσδοκήτοις τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρῶσι* IV, 236. pro eodem *αὐθημερινὸν*, D. Halic. 412, 9.

αὖθις. τὸ στρατόπεδον ὃ κατεκαύθη — αὖθις ἀνορθώσαντες IV, 138. *καὶ πρὸς ἅπαντας αὖθις ὡς εἰπεῖν τοὺς ἄλλους αὐτοὶ πλείω ἐπορίσαντο διὰ μέγεθος πόλεως* IV, 272. *νῦν, εἴποτε καὶ αὖθις, προθύμως ἀντιλαβέσθαι* IV, 291. *τὰς ἰδίας διαφορὰς ἐς αὖθις ἀναβαλώμεθα* III, 92. *πρῶτον σπονδὰς ποιήσαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, αὖθις ὕστερον καὶ τὴν ξυμμαχίαν* III, 324.

αὐλητῶν. βραδέως, καὶ ὑπὸ αὐλητῶν πολλῶν νόμῳ ἐγκαθεστώτων, in proelium ibant Lacedaemonii III, 315.

αὐλίζομαι. ὑπὸ νύκτα αὐλισαμένου τοῦ στρατεύματος ἄπωθεν IV, 15. *αὐλίζεσθαι ἀπὸ τῶν ὅπλων ἐν τῇ πόλει* IV, 102. 80.

αὐξάνω. — τρόπῳ τοιῷδε ἦλθον ἐπὶ τὰ πράγματα ἐν οἷς ηὐξήθησαν I, 124. *ηὔξετο τὸ ναυτικὸν ἀπὸ τῆς δαπάνης, ἣν* &c. I, 139. *τὸ τῆς πόλεως ξύμπασι κοινὸν αὔξετε* IV, 67.

αὔξησις. τὴν αὔξησιν τῶν ἐχθρῶν διπλασιουμένην καταλύοντες I, 96.

αὐτάγγελοι αὐτὸν ἰδοῦσαι ἡ Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία — ἔφρασαν II, 214. Muſaeus 132.

αὐταρκέστατος. πόλιν τοῖς πᾶσι παρεσκευάσαμεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην II, 55.

αὐτάρκης. σῶμά τε αὔταρκες ὂν οὐδὲν διεφάνη πρὸς &c. II, 76. — *τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλεῖστ' εἴδη, καὶ μετὰ χαρίτων μάλιστ' ἂν εὐτραπέλως τὸ σῶμα αὔταρκες παρέχεσθαι*, idoneos II, 62. *ἡ πόλις αὐτῶν, αὐτάρκη θέσιν κειμένη, παρέχει αὐτοὺς δικαστὰς ὧν βλάπτουσι* &c. I, 57.

αὐτεπάγγελτος. αὕτη (δύναμις) πάρεστιν αὐτεπάγγελτος, ἄνευ κινδύνου καὶ δαπάνης διδοῦσα ἑαυτὴν I, 51. *αὐτεπάγγελτοι ἐχώρησαν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν* III, 178. Demoſth. *στεφ.* & Ulpian. 348, 2. Herodot. VII, 29.

αὐτερέτης. στρατιὰν πέμψετε τοιαύτην ἐκεῖσε, οἵτινες αὐτερέται κομισθέντες, καὶ ὁπλιτεύσουσιν εὐθὺς IV, 145. — χιλίους ὁπλίτας — οἱ δὲ, αὐτερέται πλεύσαντες τῶν νεῶν, ἀφικνοῦνται &c. II, 196. αὐτερέται καὶ μάχιμοι I, 18.

αὐτήκοοι δὲ βουληθέντες ἔτι γενέσθαι αὐτοῦ Παυσανίου τὶ λέγοντος I, 186. Plutarch. de Lib. educand.

αὐτίκα. διὰ τὸ ἡδονὴν ἔχον ἐν τῷ αὐτίκα III, 161. IV, 240. αὐτίκα βοὴ ἦν II, 201. φοβηθέντες τὸ αὐτίκα δεινὸν, praeſens diſcrimen I, 172. Ulpian. D. 343, 2. τῷ μελλον opponitur: μαχούμενοι περὶ τῆς ἰδίας, τὸ μὲν αὐτικα, σωτηρίας, τὸ δὲ μέλλον, ἐλευθερίας IV, 110.

αὐτοβοεὶ ἑλὼν V, 94. II, 337. 128. ὁ πεζὸς ἐπισπώμενος αὐτοβοεὶ III, 207. damnat Marcellinus.

αὐτοδεκαετῶν διελθόντων III, 237.

αὐτοδίκους καὶ αὐτῶν, καὶ τῆς γῆς τῆς ἑαυτῶν III, 233.

αὐτόθεν. τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων III, 193. — ἐπὶ Καρίας καὶ Λυκίας, ὅπως τὸ λῃστικὸν τῶν Πελοποννησιων μὴ ἐῶσιν, αὐτόθεν ὁρμώμενον &c. II, 107. αὐτόθεν δὲ διανοήθητε, ἢ ὑπακούειν, ἢ &c. hinc ſtatuite I, 201. αὐτόθεν pro παραχρῆμα Suidas I, 385. ita Polybius.

αὐτόθι. ὅσα ὑπεξέκειτο αὐτόθι τῶν Κλαζομενίων V, 48. III, 144.

αὐτοκράτωρ. τῆς οἰκείας γνώμης ὁμοίως αὐτοκράτωρ εἶναι, καὶ τῆς τύχης III, 93. αὐτοκράτορες ὄντες III, 92. αὐτοκράτωρ μάχη III, 189. D. Halic. ἀρχὴ, 160, 47. — ὁ δὲ μὴ προσίενται, λογισμῷ αὐτοκράτορι διαθεῖσθαι III, 160. αὐτοκράτορες ἥκουσι περὶ πάντων ξυμβῆναι τῶν διαφόρων III, 275. αὐτοκράτορες ἐσόμεθα ξυμπάντων Σικελιωτῶν IV, 43. Ioſeph. 119. 206. Ξυγγραφέας αὐτοκράτορας V, 102.

αὐτόματον. οἷς γὰρ ἡ χώρα κατεσκεύασται, τὰ πολλὰ πρὸς ὑμᾶς, τὰ μὲν ληφθέντα, τὰ δ' αὐτόματα ἥξει IV, 146. Demoſthen. στεφ. Herodot. II, 67, ἀποθάνῃ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου.

αὐτομολέω. τῶν Εἱλώτων αὐτομολούντων III, 227. οἱ θεραπεύοντες αὐτομολοῦσι IV, 191.

αὐτομολία. ἐπ' αὐτομολίας προφάσει ἀπέρχονται IV, 191. αὐτομολίᾳ ἐχρήσαντο πολλοὶ πρὸς αὐτοὺς V, 59. pro αὐτομόλησις Ariſtides.

αὐτόμολος. ὡς ἐπυνθάνοντο τῶν αὐτομόλων ὅτι &c. II, 85.

αὐτονομία. ξύμπασιν αὐτονομίαν ἐπιφέροντες III, 130. αὐτονομία Syneſii Schol. 525 c.

αὐτόνομος. οὐχ ὑποτελεῖς ὄντες φόρου, αὐτόνομοι ξυνέσποντο IV, 267. εἴπου ἐπὶ σφῶν αὐτῶν αὐτόνομοι οἰκήσειαν II, 94. γῆν καὶ πόλιν τὴν σφετ. ἔχοντας αὐτονόμους οἰκεῖν II, 110. αὐτονό-

μους εἶναι III, 232. τῶν ξυμμάχων οἱ αὐτόνομοι IV, 110. I, 136. αὐτοπόλιες. αὐτόνομοι καὶ αὐτοπόλιες III, 327.

αὐτός. ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι καὶ οὐκ ἐξίσταμαι II, 89. Ἀθηναίων τὸ αὐτὸ τοῦτο παθόντων I, 17. — διὰ τὴν ἐν πεζῷ ἐμπειρίαν, ταπλείω κατορθοῦντες, οἴονται καὶ ἐν τῷ ναυτικῷ ποιήσειν τὸ αὐτὸ II, 142. αὐτὸς ἐγὼ IV, 114. αὐτὸς τρίτος ἐφῃρημένος ἄρχειν III, 59. ἐστρατήγει Νικίας τρίτος αὐτὸς III, 64. — ἔλεγον ὅτι οἱ μετὰ Δημοσθένους παραδεδώκοιεν σφᾶς αὐτοὺς IV, 316. τὰς ναῦς ταύτας, ἢ αὐτὰς, ἢ πλείους, ἢ καὶ ἐλάσσους ἀποπέμπειν V, 58. οἱ Πρυτάνεις σφῶν αὐτῶν ἀπεκλήρωσαν V, 107. ἡσύχασαν, καὶ σφῶν αὐτῶν ἀπέσχοντο V, 148. χρὴ τὰ ὅπλα καὶ σφᾶς αὐτοὺς τοὺς ἐν τῇ νήσῳ παραδόντας πρῶτον, κομισθῆναι Ἀθήναζε III, 32. αἱ νῆες αὐτῶν οὐδέπω ἐν τῷ αὐτῷ εἰσὶν V, 119. οὐ γὰρ περὶ τοῦ αὐτοὶ σωθῆναι μόνον ἔτι τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο IV, 264. ἄπορον ἦν ἰδεῖν τὸ πρὸ αὐτοῦ III, 55. εἶχόν τε οὐδὲν σφίσιν αὐτοῖς χρήσασθαι, ibid. κελεύουσιν ὑμᾶς αὐτοὺς περὶ ὑμῶν αὐτῶν βουλεύεσθαι III, 60.

αὐτοσχεδιάζειν. κράτιστος δὴ οὗτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο I, 195.

αὐτοτελεῖς III, 232.

αὐτουργός. σώμασί τε ἑτοιμότεροι οἱ αὐτουργοὶ τῶν ἀνθρώπων ἢ χρήμασι πολεμεῖν I, 202. αὐτουργοί εἰσι Πελοποννήσιοι, καὶ χρήματα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς I, 201. D. Halic. X, 48. στρατηγεία Aeſchylus p. 37. Steph. Ioſeph. 1384. Euripides Oreſt. 922. Diodor. 103 b.

αὐτοφυεῖς λιμένας ἔχον τὸ χωρίον I, 131. τροφὰς & χορηγίας, Diodor. 6 d. 98 d.

αὐχέω. κρατήσαντες τινὰς ἡμῶν, πάντας αὐχοῦσιν ἀπεῶσθαι II, 59.

αὔχημα μὲν γὰρ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς καὶ δειλῷ τινι ἐγγίγνεται II, 92. τῷ παρ' ἐλπίδα τοῦ αὐχήματος σφαλλόμενοι IV, 283. ἀπὸ οἵας λαμπρότητος καὶ αὐχήματος τοῦ πρώτου ἐς οἵαν τελευτὴν καὶ ταπεινότητα ἀφῖκτο, de expedit. Sicul. IV, 303. D. Halic. 471, 23. 451, 45. Pindar. Pyth. 1, 179.

ΑΦ. ἀφαιρέω. ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης, καὶ ἀφελομένης νυκτὸς τὸ ἔργον III, 201. — τῆς ἵππου καὶ τῶν ἀκοντιστῶν τὴν ὠφέλειαν, τῇ τάξει ἐντὸς λίαν τῶν τειχῶν ποιήσας, ἀφελέσθαι IV, 182. τὴν ἀκμὴν τοῦ ναυτικοῦ αὐτῶν ἀφείλετο V, 71. τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφῄρηνται IV, 191.

ἀφάνεια. οὐδ' αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων τὶ ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλυται II, 57.

ἀφανέστατος. τὴν μὲν ἀληθεστάτην πρόφασιν, ἀφανεστάτην δὲ λόγῳ, ἡγοῦμαι &c. I, 36.

ἀφανής. ὅπως ἀφανὴς εἴη ἡ φυλακὴ III, 98. τὸ μέλλον τοῦ πολέμου ἐν ἀφανεῖ ἔτι κεῖται I, 63. IV, 302. εἰ μὲν ἀφανεῖς που ὄντες ἠδίκουν τὴν Ἑλλάδα, διδασκαλίας ἂν &c. I, 94. νεύματι ἀφανεῖ χρησαμένου I, 188. τό, τε ἄμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔτι προεώρα μάλιστα I, 195. ἐλθόντες — μετὰ ξιφιδίου ἀφανοῦς ἕκαστος V, 106. τῷ στρατοπέδῳ ἀποβάντι ἐξ ἀφανοῦς χωρίου προσβάλλοντας &c. III, 47. περιπέμψαντος δύο τέλη τῶν ἱππέων ἐκ τοῦ ἀφανοῦς περὶ τὸν λόφον III, 142. III, 91. ἐπειδὰν αὐτοὺς ἐπιλείπωσιν αἱ φανεραὶ ἐλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται III, 344. περὶ τῶν ἀφανῶν καὶ μελλόντων κινδυνεύειν IV, 18. ἐν τόπῳ τινὶ ἀφανεῖ IV, 85. ἐν τῷ ἀφανεῖ ὄντες ἧσσον καθεωρῶντο II, 204. μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται ἐστρωμένη τῶν ἀφανῶν, οἳ ἂν μὴ εὑρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν, mortuorum non exſtantium. mos in funerib. Athen. II, 52. οὐ γὰρ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην τήνδε, non obſcurum II, 253. vid. D. Hal. 204, 46.

ἀφανίζω. Θεραμένης, ἀποπλέων ἐν κέλητι ἀφανίζεται V, 56. νομίζων, οὕτως ἂν μάλιστα τὴν αὑτοῦ γνώμην μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν IV, 186. τὰς πατρικὰς ἀρετὰς, ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι, μὴ ἀφανίζειν IV, 287. ἠφάνισαν αὐτοὺς, καὶ οὐδεὶς ᾔσθετο ὅτῳ τρόπῳ ἕκαστος διεφθάρη III, 120. ἀφανίσαντες ἔτι μνημόσυνόν που ἔμελλεν αὐτοῦ τῆς οἰκίσεως περιέσεσθαι III, 223. ἠφάνισε τοὐπίγραμμα IV, 86. ἀγαθῷ κακὸν ἀφανίσαντες II, 64. τὴν ἀξίωσιν ἀφανίζειν II, 90. βραχὺ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ τὴν δύσκλειαν αὐτοῦ ἀφανίσαι II, 255. τὸ εὔηθες καταγελασθὲν ἠφανίσθη II, 293. Ioſeph. 155.

ἀφειδὴς ὁ κατάπλους καθεστήκει III, 42. alibi ἀφειδεῖν τοῦ βίου II, 66. Ariſtot. Ethic. IV. ἀφείδησαν βασιλῆος, Apollon. Rhod. II, 98.

ἄφθονος. — νῆες καὶ ἵπποι, καὶ ἄλλος ὅμιλος ἄφθονος ξυνελέγη IV, 272. ἐχούσης τῆς Ἰταλίας ξύλα ἄφθονα IV, 143. ὕδωρ — οὐκ ἄφθονον ἦν IV, 308. Herodot. III. Diodor. 73 c.

ἀφθόνως. τοξεύμασι καὶ λίθοις ἀφθόνως ἐς αὐτὴν ἐχρῶντο IV, 290.

ἀφίημι. οἰόμενος αὐτὸν λόγῳ μόνον ἀφιέναι III, 45. εἰ οὐδ᾽ ὅπως καθεζομένους χρὴ τὸ βέλος ἀφεῖναι εὑρήσουσι, emittere IV, 284. κινδύνου παρὰ δόξαν ἀφιέμενοι III, 157. evadere. ἔργων, D. Halic. κακοῦ, Aretaeus. ἀφεὶς τὸ ἐς τὴν Χίον (πλεῖν) V, 61. Vid. Corinth. 150. τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἑαυτοῦ καὶ τὰς οἰκίας ἢν ἄρα μὴ δηώσωσιν οἱ πολέμιοι, ἀφίησιν αὐτὰ δημόσια εἶναι II, 23.

ἀφικνέομαι. νῦν ὅτε παρέσχεν ἀφιγμένοι, cum facultas data eſt, venimus III, 125. — δοῦναι ἐφ᾽ ἃ νῦν ἀφιγμένοι ὑμᾶς αἰτούμεθα III, 27. θαυμάζω δὲ — εἰ μὴ ἀσμένοις ὑμῖν ἀφῖγμαι

III, 125. ἀπὸ οἵας λαμπρότητος, ἐς οἵαν ταπεινότητα ἀφῖκτο IV, 303. παραινούντων τῶν ἀφιγμένων, qui nuntios attulerant, κατασκόπους πέμψαι III, 44. ἐς τὰς Ἀθήνας ταχὺ ἀγγελία τῆς Χίου ἀφικνεῖται V, 23. ἀφικνοῦνται ἄλλαι (νῆες) ἄλλοθεν &c. V, 49. ὅσα ἐς ἀνάγκην ἀφῖκται, κινδύνου τοῦ ταχίστου προσδεῖται III, 15. ἥκιστα δὴ ἄξιος ὢν, τῶν γε ἐπ' ἐμοῦ Ἑλλήνων, ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι IV, 322. πρὶν ἔργῳ ἀφικέσθαι III, 125. ἐς ὀλίγον ἀφίκετο πᾶν τὸ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων νικηθῆναι, parum abfuit quin vinceretur III, 194. II, 277.

ἀφίστημι. — ἀπέστησαν Ἀθηναίων πρὸς Χαλκιδέας III, 331. οἱ ἀποστάντες βασιλέως, & οἱ ξυμπολεμήσαντες, oppon. I, 29. ἀφεστηκότες ἀπὸ βασιλέως I, 124. ἐβούλετο τῷ μεγέθει καὶ τῷ πάχει τοῦ τείχους ἀφιστάναι τὰς τῶν πολεμίων ἐπιβολὰς I, 132. ῥᾴδιον ἦν αὐτοῖς προσάγεσθαι τοὺς ἀφισταμένους I, 138. οἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἕτοιμοι ἦσαν καὶ παρὰ δύναμιν αὐτῶν ἀφίστασθαι V, 6. 171. III, 181. εἴτις τῶν πόλεων παντάπασιν ἔτι ἀφειστήκει τοῦ πολέμου IV, 185. Ἄβυδον ἀποστήσων, ad defectionem inducens V, 92. II, 274. V, 122. οὐδενὸς ἀποστήσονται ὅσα ἂν δίκαια λέγητε III, 175. recuſabunt.

ἄφνω. τῆς διαβάσεως ἄφνω τοῖς ἐν τῇ πόλει γεγενημένης, inopinus III, 154.

ἀφόρητος. βοῆς μεγέθει ἀφόρητοι III, 188. D. Halic. 52, 32. 631, 67. Hippocrat. Aretaeus. Herodot. IV, 28. Diodor. ὕβρεις, 392 b.

ἀφορμάω, τῷ ἐκπλεῖν opponitur: ἀντὶ δ' εὐχῆς τε καὶ παιάνων, μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλιν τούτων τοῖς ἐναντίοις ἐπιφημίσμασιν ἀφορμᾶσθαι, diſcedere IV, 303.

ἀφορμή. τὴν Πελοπόννησον πᾶσιν ἀναχώρησιν καὶ ἀφορμὴν ἱκανὴν εἶναι I, 126. D. Halic. 233, 35.

ἄφρακτος. πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρει, διὰ τὰς ἀφράκτους οἰκήσεις I, 10. ἀφράκτῳ τῷ στρατοπέδῳ ἐπιπεσόντες I, 161. ἀφ. τῶν φίλων, Sophocles Steph. 54. v. Schol.

ἀφύλακτος. ἔστι δὲ αὐτοῦ (τοῦ ἄστεως) ὃ καὶ ἀφύλακτον ἦν II, 26.

AX. ἀχείρωτοι. οἱ τοσαῦτα ἔτη ἀφεστῶτες ἡμῶν ἔτι ἀχείρωτοί εἰσι IV, 20.

ἀχθηδών. ἐρομένου τινὸς τῶν Ἀθηναίων, δι' ἀχθηδόνα, ἕνα τῶν ἐκ νήσου αἰχμαλώτων, εἰ &c. ut dolorem inureret III, 62. id quod animum corpuſve gravat. D. Halic. 572, 22. ἀχθηδ. παρέχειν, Plato Crat. λυπηρὰς τῇ ὄψει ἀχθηδόνας προστιθέμενοι II, 57. Aretaeus, ἀχθηδόνι τοῦ θερμοῦ ἐξεμεῖ ὁ στόμαχος· &, ὑπ' ἀχθηδόνος ἁπάντων μῖσος. *grave* oppon. *grato* apud Ciceron. Virgil. — *gravior* ne nuntius aures vulneret.

graviore verbo appellare, Cicero. Poët. inquit D. Hal. T. II, p. 133. Aretaeus 71. Pollux III, 99. Plato V Leg. & Cratylo.

ἄχθομαι. ἑώρων — τοὺς στρατιώτας ἀχθομένους τῇ μονῇ, in Sicilia, IV, 250. III, 213. τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ (Ἀλκιβιάδου) ἀχθεσθέντες, infenſi IV, 27. 45. ἀχθόμενος τῇ διαβολῇ ταύτῃ III, 230. ἤν τις ξὺν κατηγορίᾳ παροξύνῃ, οὐδὲν μᾶλλον ἀχθεσθέντες ἀνεπείσθημεν I, 119. βιαίου ὄντος αὐτοῦ (Παυσανίου) οἱ Ἕλληνες ἤχθοντο I, 133. — καὶ ἅμα ἀχθόμενος εἰ Φαρνάβαζος ἐξ ἐλάσσονος χρόνου — κατορθώσει τι V, 174. τῷ πάθει Aretaeus 79, 33. D. Hal. 440, 6. 63, 5. Herodot. II, 18. Mſ. Bodl. omitt. τουτέων. ειργεσθαι, Theocrit. V, 35.

ἀχρεῖος. σκεδασθέντες ἀχρεῖοι γενέσθαι I, 106. τὰ ἀχρεῖα ξυνετοὶ αγαν ὄντες I, 119. ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας II, 68. τὸν μηδὲν τῶνδε (πολιτικῶν) μετεχοντα, οὐκ ἀπράγμονα, ἀλλ᾽ ἀχρεῖον νομιζομεν II, 60. τὸ ἀχρεῖον πλῆθος τῶν ἀνθρώπων II, 121. Herodot. III, 81.

ἀχρειότατος. ἀνθρώπων ἐνόμιζεν τῶν ἀχρειοτάτων ἀρκέσειν τὴν φυλακὴν I, 132.

ἀχρηματία I, 19. δι᾽ ἀχρηματίαν τὰ πρὸ τούτων ἀσθενῆ ἦν I, 20. ἀχρημάτοις Schol. Aeſchyli 132.

ἀχρηστος. οὐκ ἀχρηστος ἤδ᾽ ἡ ανοια IV, 28. v. Mſſ.

ἄχρι ſemper, non αχρις apud Noſtrum: Euſtath. & Thom. Magiſter, μέχρι non μεχρις. at Noſter μέχρις οὗ πεμφθῶσι, & ſic Herodotus, at quandoque μέχρι οὗ· hunc Noſter auctorem habet. μέχρις ἐμοῦ V, 104. Th. Mag. in ἄχρι.

ΑΨ. ἄψαυστον. ὕδωρ, ὃ ἦν ἄψαυστον σφίσι, πλὴν πρὸς τὰ ἱερὰ χέρνιβι χρῆσθαι, attrectare nefas III, 144.

B.

BA. βάθος. ἐπὶ βάθος ἐτάξαντο οὐ πάντες ὁμοίως III, 313. βαθείᾳ φάλαγγι, Diodor. 575 c.

βακτηρίαν ἐπανήρατο V, 128.

βάλλω. παρῆλθε παρὰ τὴν χηλὴν, βαλλόμενος χαλεπῶς I, 88. προκαλύμματα εἶχε, ὥστε τοὺς ἐργαζομένους πυρφόροις οϊστοῖς μὴ βάλλεσθαι II, 116. ὥρμησαν ἐγκραγόντες ἐπὶ τὸν Ἀστύοχον, ὥστε βάλλειν V, 128. ἐβάλλοντο περισταδὸν IV, 314. οἱ ψιλοὶ ἑκατέρωθεν βάλλοντες εἶργον III, 53.

βαρβαρικοῦ. τὸ γένος τῶν Θρᾳκῶν, ὅμοια τοῖς μάλιστα τοῦ βαρβαρικοῦ — φονικώτατόν ἐστι IV, 218.

βάρβαρος. — Ἴβηρας, ὁμολογουμένως νῦν βαρβάρων μαχιμωτάτους IV, 143. βάρβαρον ἢ Ἕλληνα πόλεμον laudat Th. Mag.

βαρβαρώτατος. λαβὼν κατὰ τάχος τοξότας τινὰς τοὺς βαρβαρωτάτους V, 158.

· βαρὺ τοῖς ὑπηκόοις τὸ παρὸν I, 111.

βαρύνομαι. ἐβαρύνοντο καὶ χαλεπῶς ἔφερον οἰκίας καταλιπόντες II, 30. ἔνδηλοί ἐστε τοῖς παροῦσι πόνοις βαρυνόμενοι II, 96. μὴ βουλόμενος αὐτοὺς διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καθημένους βαρύνεσθαι III, 214. στερόμενοι τῆς ἡλικίας, ἐβαρύνοντο, affliƈtabantur V, 4.

βαρύτης. — διὰ τὸ βλάπτειν ἂν τὸ τῆς ἐπιστήμης τῇ βαρύτητι τῶν νεῶν IV, 277.

βασανίζομαι. δείσαντες, μὴ βασανιζόμενος — ταραχὴν σφίσιν ἐν εὐπραγίᾳ ποιήσῃ IV, 322. χρησιμώτερον ἡγούμενοι εἶναι βασανίσαι τὸ πρᾶγμα καὶ εὑρεῖν, ἢ τινὰ — ἀνέλεγκτον διαφυγεῖν IV, 84. Ariſtoph. Chryſoſtom. de Sac. βεβασανισμένη ἔρευνα. Syrac. IV, 19. Aelian.

ΒΕ. βέβαιος. — δέδιμεν μὴ οὐ βέβαιοι ἦτε II, 255. χρονίους τὰς μάχας καὶ βεβαίους τῷ μένειν ποιοῦνται III, 320. οἴεσθε ἴσως τὰς γενομένας ὑμῖν σπονδὰς ἔχειν τὶ βέβαιον IV, 19. μέγα τι τῆς διανοίας τὸ βέβαιον ἔχοντες II, 143. βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθεστήξει ὧν ἂν δόξῃ πέρι II, 221. κρείσσους ὄντες ἅπαντες λογισμῷ ἐς τὸ ἀνέλπιστον τοῦ βεβαίου, προεσκόπουν &c. II, 293. μετὰ βεβαίου παρασκευῆς καθ' ἑκουσίαν — ἐπιχειρεῖν V, 42. οὐ γὰρ αὐτῷ πάνυ τὰ ἀπὸ Τισσαφέρνους βέβαια ἦν V, 86. βέβαιον τὴν ἀπιστίαν τῷ δήμῳ πρὸς ἑαυτὸν καταστήσαντες V, 101. οὗτοι ἡμῖν διὰ τὸ Συρακουσίων δέος ἔτι βέβαιοί εἰσι IV, 306. βεβαίους ἅμα τοῦ χωρίου φύλακας ἔσεσθαι III, 7. τοῖς ὁπλίταις ἐπιφερομένοις βεβαίους τὰς πύλας παρέσχον III, 99. πρῶτος ἐξελθὼν, καὶ δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθὸς, ἐλπίδα ἐγκατέλιπε βέβαιον ὡς καὶ οἱ ἄλλοι τοιοῦτοί εἰσι III, 122. κρύσταλλός τε ἐπεπήγει οὐ βέβαιος II, 204. πρὸς Ἀθηναίους, ὡς βέβαιον ὂν, ἀνεχώρουν I, 6. τὴν χάριν βέβαιον ἕξουσιν I, 49. τὸ δὲ ὑμέτερον τῆς τε δυνάμεως ἐνδεᾶ πρᾶξαι, τῆς τε γνώμης μηδὲ τοῖς βεβαίοις πιστεῦσαι I, 98.

βεβαιότατος. ταῦτα τῇ ξυμπάσῃ πόλει βεβαιότατα ἡγοῦμαι IV, 41. βεβαιότατα φύσεως ἰσχὺν δηλώσας I, 195. βεβαιότατα δ' ἂν τοὺς πολεμίους βλάπτοι, εἰ &c. IV, 146.

βεβαιότερος. τὴν ἀρχὴν βεβαιοτέραν καὶ μείζω ἕξουσι III, 314. τοὺς κινδύνους ἡμῶν ἕνεκα μᾶλλον ἡγούμεθα ἐγχειρίσασθαι αὐτοὺς, καὶ βεβαιοτέρους ἢ ἐς ἄλλους νομιεῖν, ὅσῳ &c. III, 347. βεβαιωτέραν αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι ὁμολογήσαντι μετ' ἀδείας, ἢ ἀρνηθέντι &c. IV, 94. πόλεμον βεβαιότερον ποιεῖσθαι ἐκ τοῦ προφανοῦς IV, 115. τὸ κράτος τοῦ πολέμου βεβαιότερον ἕξετε II, 190. καταστησάμενοι τὰ ἐν ταῖς πόλεσι βεβαιότερα II, 195. τὴν κτῆσιν τῶν χρημάτων ποιούμενοι, βεβαιότερον ᾤκουν I, 13. εἰ καταλαμβάνοι ἀναχώρησις βεβαιοτέρα III, 51. ἐλευ-

θερίαν βεβαιοτέραν παραδοῦναι IV, 286. v. D. Halic. βεβαιοτέρα πρόνοια II, 93.

βεβαιότης. ἔνδηλόν τι ποιεῖν τοῖς Ἀθηναίοις βεβαιότητος πέρι III, 198. ποιησάμενοι πρὸς Ἀθηναίους πίστεις καὶ βεβαιότητα III, 76. — ἐφρούρουν, βεβαιότητος ἕνεκα τῶν Μεγάρων III, 97.

βεβαιόω. χαλεπὸν μετρίως εἰπεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται II, 54. ὅ, τε τοῖς ἄλλοις μάλιστα εὔνοια πίστιν βεβαιοῖ, ἡμῖν τοῦτο ὁ φόβος ἐχυρὸν παρεῖχε II, 187. — ἐς τοὺς Σικελοὺς πέμποντες, τοὺς μὲν, μᾶλλον βεβαιωσόμεθα, τοῖς δὲ φιλίαν πειρώμεθα ποιεῖσθαι IV, 56. 20.

βεβαίως. φαίνεται Ἑλλὰς — οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη I, 4. φανερὸν εἶχον οὐδὲν, ὅτῳ ἂν πιστεύσαντες βεβαίως ἐτιμωροῦντο ἄνδρα &c. I, 184. βεβαίως ἤδη εἰδότες I, 188. ἐξ οὗ περιγενόμενοι τῇ μάχῃ, οὐδέπω καὶ νῦν βεβαίως θαρσοῦσι IV, 30 Ἀλκιβιάδῃ ἀχθόμενοι, ἐμποδὼν ὄντι σφίσιν αὐτοῖς μὴ τοῦ δήμου βεβαίως προεστάναι IV, 45. τὸν ἐκεῖ πόλεμον μήπω βεβαίως καταλελυμένους, ἐπ' ἄλλον οὐκ ἐλάσσω ἐλθεῖν IV, 62. ὁρῶντες, εἰ σφίσι φίλια ταῦτ' εἴη, βεβαίως πέριξ τὴν Πελοπόννησον καταπολεμήσαντες II, 14. — εἴτι ἄλλο βεβαίως κλῃστὸν ἦν II, 31. ὡς πάνυ πονηρὰ σφῶν βεβαίως τὰ πράγματα εἴη V, 37. βεβαίως τὶ πράξειν III, 90. V, 59. III, 29. 31. οὐ — μέντοι ἐν τῷ παντὶ ἔργῳ βεβαίως οὐδέτεροι τελευτήσαντες ἀπεκρίθησαν III, 107. 166. βεβαίως τῆς πόλεως ἐχομένης III, 167. οἷς βεβαίως τὶ πρόσεστιν ἀγαθὸν III, 188.

βεβαίωσις. οὐκ ἂν μείζω πρὸς τοῖς ὅρκοις βεβαίωσιν λάβοιτε, ἢ &c. III, 128.

βέβηλος. — Δήλιον τειχίσαντας ἐνοικεῖν, καὶ ὅσα ἄνθρωποι ἐν βεβήλῳ δρῶσι, πάντα γίγνεσθαι αὐτόθι III, 144.

βέλος IV, 284. Thom. Magiſter.

βέλτιστος. τῷ βελτίστῳ τοῦ ὁπλιτικοῦ βλαφθῆναι III, 109. vid. βλάπτω. τὴν δοκοῦσάν μοι βελτίστην γνώμην εἶναι ἀποφαινόμενος III, 85. ἐπῃνοῦντό τε μᾶλλον, ἐθέλοντες τολμᾶν μετὰ κινδύνων τὰ βέλτιστα II, 253. ὡς τὰ βέλτιστα βουλεύοντες, ἰσχυρίζοντο III, 101. μνησθῆναι περὶ αὐτοῦ ἐς τοὺς βελτίστους τῶν ἀνθρώπων V, 72.

βελτίων. ἔγνωσαν οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίονι λόγῳ ἀποπεμπόμενοι I, 142. κελεύοντες ἄλλην ναυμαχίαν βελτίω κατασκευάζεσθαι II, 135. τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ βελτίω ἤγγελλον IV, 195. ὁρῶντες — τὰ ἑαυτῶν οὐκ ἐπὶ τὸ βέλτιον χωροῦντα IV, 257.

BH. βήξ. κατέβαινεν ἐς τὰ στήθη ὁ πόνος, μετὰ βηχὸς ἰσχυροῦ II, 73. at βαρεῖα Ariſtides cit. Th. Mag.

BI. βία. μήτε ξυμμάχους δέχησθε βίᾳ ἡμῶν, nobis invitis I, 64. 94. ἐντὸς γενόμενοι βίᾳ ἐξεκρούσθησαν πάλιν IV, 160. βε-

βιαίως τὶ ἢ τῷ δικαίῳ ἢ βίᾳ πράξειν III, 91. τὴν πόλιν βίᾳ λαβεῖν III, 102. ἀπάτῃ αἴσχιον πλεονεκτῆσαι ἢ βίᾳ III, 128. φοβηθεὶς μὴ βίᾳ προσαγάγηται αὐτὸν IV, 85. ἢ βίᾳ ἢ ξυμβάσει IV, 76.

βιάζομαι. ἕκαστοι τὴν ἑαυτῶν ἀπολείποντες, βιαζόμενοι ὑπό τινων ἀεὶ πλειόνων I, 4. βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς πανταχόθεν προσβολῆς IV, 318. τοὺς νόμους βιασάμενος V, 82. ὅπως, εἴτις βιάζοιτο ναῦς, εἴη καταφευξις ἀσφαλὴς IV, 235. βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας IV, 284. βουλόμενοι βιάσασθαι ἐς τὸ ἔξω IV, 288. 296. III, 18. ἀνταμύνεσθαι ὡς βιασθεὶς III, 30. χαρισαμένοις μᾶλλον ἢ βιασαμένοις III, 31. 57. 73. ἐβιάσαντο πρὸς τὸν λόφον ἐλθεῖν ἀποτετειχισμένον, per vim tentarunt IV, 309.

βίαιος. βιαίου ὄντος αὐτοῦ I, 133. αἱ περιουσίαι τοὺς πολέμους μᾶλλον ἢ αἱ βίαιοι ἐσφοραὶ ἀνέχουσι I, 202. ἡ ἀποχώρησις οὐ βίαιος — ἦν III, 320. ὁ δῆμος εἶχε κατάπληξιν τοιαύτην, ὥστε κέρδος, ὁ μὴ πάσχων τὶ βίαιον, εἰ καὶ σιγῴη, ἐνόμιζε V, 100. ἐκ βιαίου τὶς δουλείας ἄσμενος ἐς ῥᾴω μετάστασιν χωροίη IV, 37. βίαιον οὐδὲν δρᾷν IV, 85.

βιαιότατος τῶν πολιτῶν II, 219.

βιαιότερον ἀναγαγόμενοι ἐκομίσθησαν ἐπ' οἴκου II, 51.

βίος. πολὺ δὲ μείζω τὴν ἤδη κατεψηφισμένην (τιμωρίαν) σφῶν ἐπικρεμασθῆναι, ἣν πρὶν ἐμπεσεῖν, εἰκὸς εἶναι τοῦ βίου τὶ ἀπολαῦσαι II, 81. de peſte. ἐν τοῖς ἀνθρωπείοις τοῦ βίου παραλόγοις ἐσφάλησαν V, 37. II, 294.

βιοτεύω. τῆς τροφῆς ἀπορίᾳ τὸν στρατὸν ἐλάσσω ἤγαγον, καὶ ὅσον ἤλπιζον αὐτόθεν πολεμοῦντα βιοτεύειν I, 19. πολλῷ τότε μᾶλλον ἦρτο, καὶ οὐκέτι ἐδύνατο ἐν τῷ καθεστῶτι τρόπῳ βιοτεύειν I, 182.

βίωμι. τῶν δὲ ἁμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζων μέχρι τοῦ δίκην γενέσθαι βιοὺς ἂν τὴν τιμωρίαν ἀντιδοῦναι II, 80.

ΒΛ. βλάβη. — οὐδεμία βλάβη τὸ κοινὸν κοσμηθῆναι IV, 69. τῇ πόλει ἐς τὸν πόλεμον βλάβη καθίστατο II, 98. at βλάβος ἐπὶ οὐδετέρου δοκιμώτερον inquit Thom. Magiſt. βλάβος Herodot. I. Ariſtoph. βατράχ. ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως ἡ ὀλιγαρχία κατέστη V, 110. οἷς ἦν ἐν βλάβῃ τειχισθὲν III, 290.

βλάπτω. — ἀδύνατον ἦν — μὴ οὐ μεγάλα βλάπτειν τὴν Ἐρετρίαν &c. V, 91. D. Hal. 487, 29. διὰ τὸ βλάπτειν ἂν τὸ τῆς ἐπιστήμης τῇ βαρύτητι τῶν νεῶν IV, 277. ἐν ὀλίγῳ πολλαὶ (νῆες) ἀργότεραι — ἔσονται, ῥᾷσται δὲ ἐς τὸ βλάπτεσθαι ἀφ' ὧν ἡμῖν παρεσκεύασται IV, 284. III, 93. τῷ βελτίστῳ τοῦ ὁπλιτικοῦ βλαφθῆναι III, 109. βλαφθῆναι potius quam βλαβῆναι Thom. Magiſt. vid. ſequent. haec verba Thucydidis citans, μεγίστῳ τ. ὁ. &c. legit. ed. Franeq. τοῦ ἱεροῦ οὐδὲν ἑκόντες βλάψειν III, 145. IV, 25. βλάπτειν πλείω ἢ πάσχειν IV, 55. II, 261. IV,

101. 114. 135. II, 103. βλάπτειν τὸν πλοῦν τῶν ὁλκάδων II, 107. 296. III, 7. προαγορευόντων ἡμῶν ἃ ἐμέλλομεν ὑπὸ Ἀθηναίων βλάπτεσθαι I, 93. — οὐδὲ δίκαις καὶ λόγοις διακριτέα, μὴ λόγῳ καὶ αὐτοὺς βλαπτομένους I, 122. ὑπακούειν πρίν τι βλαβῆναι I, 201. IV, 147. οἳ ἂν ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλῆναι βλάπτοντες (κίνδυνοι) IV, 286. τοὺς στρατηγοὺς ἐφ' ὧν ταῦτα ξυνέβη ἔπαυσαν, ὡς ἢ δυστυχίᾳ ἢ προδοσίᾳ τῇ ἐκείνων βλαπτόμενοι IV, 166. καθ' ἑκάστους βλαπτόμενοι, ξύμπαντες κινδυνεύομεν III, 94. τὸ γὰρ τῷ ξυνενεγκὸν ἄλλον τοῦτο ἔβλαπτε II, 76. quod alteri profuerat, hoc ipſum alteri nocebat. πολλὰ ἔβλαπτε τοὺς Ἀθηναίους Decelea IV, 213. 238. μέγιστον καὶ οὐχ ἥκιστα ἔβλαψεν ὁ παιωνισμὸς, ἀπὸ ἀμφοτέρων παραπλήσιος ὤν IV, 248. — γνόντας, ὡς εἰ πολέμιός γε ὢν σφόδρα ἔβλαπτον, καὶ ἂν φίλος ὢν ἱκανῶς ὠφελοίην IV, 148.

βλαστάνω. ἐδῄωσαν τὰ πρότερον τετμημένα, καὶ εἴτι ἐβεβλαστήκει II, 207.

βλέπω. ἐς τάδε βλέψαντες, ἡγήσονται ὑμᾶς καὶ ἐπὶ σφᾶς ἥξειν III, 342. ἐπὶ τὸ ἡσσώμενον βλέψαντες ὀλοφυρμῷ ἐχρῶντο IV, 293.

BO. βοεικοῖς ζεύγεσιν III, 192. D. Halic. 525, 54 &c. βοϊκά.

βοή. ὅσον ἀπὸ βοῆς ἕνεκα, ὠργίζετο τοῖς ὁπλίταις, voce tenus V, 148. ὀλοφυρμῷ ἅμα μετὰ βοῆς ἐχρῶντο IV, 293. γενομένης τῆς βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ III, 55. τεθαρσηκότες βοῇ ἐπέκειντο III, 56. ἐχώρουν ἔξω τοῦ τείχους πρὸς τὴν βοὴν II, 202. βοῇ κρίνουσι, οὐ ψήφῳ I, 122.

βοήθεια. — ἀγγελοῦντα, ὅτι ἥξει βοήθεια, καὶ ἐπιμέλεια αὐτῶν ἔσται IV, 195. II, 178. ὀλίγον ἐπράσσετο οὐδὲν ἐς τὴν βοήθειαν ἐπὶ τὴν Χίον V, 25. ἐκ Αἰγίνης βραχυτέραν ἔσεσθαι τὴν βοήθειαν, ἢ Σκύλλαιον περιπλεῖν τοῖς Ἀθηναίοις III, 291. 306. II, 337. — κατὰ χώραν ἐγένοντο, τῆς βοηθείας παυσάμενοι II, 205. βοηθὸς Noſter paſſim.

βοηθέω. τῆς πόλεως τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τοῦ ἄρχειν — βοηθεῖν II, 93. τοῖς ἀδικουμένοις ὀξέως βοηθοῦμεν IV, 20. ἐβεβοηθήκεσαν II, 179. ἐκεῖνοι ἐβοήθουν ἡμῖν ἐναντία Θηβαίοις II, 251. ἐπ' αὐτοὺς βοηθεῖν II, 331. βοηθήσαντες ἐς αὐτὸ Πασιτελίδας, καὶ ἡ παροῦσα φυλακὴ III, 207. ὥρμηντο ἐς τὸ βοηθεῖν V, 60. — αὐτοῖς ἠπόρει ὅπως βοηθήσοι V, 93. ἐπαγγελλόμενοι ὥστε βοηθεῖν V, 133. IV, 140. III, 10. βοηθεῖν ἐπὶ τὰ Μέγαρα III, 106. 65. V, 19. I, 149.

βολή. μέχρι λίθου καὶ ἀκοντίου βολῆς ἐχώρησαν III, 308.

βορέας. πρὸς βορέαν τῆς πόλεως II, 178. ἄνεμος ἐκπνεῖ μέγας κατὰ βορέαν ἑστηκὼς IV, 167.

βόσκοντας ναυτικὸν πολὺ IV, 254.

βοταμίων. — περὶ τοῦ θύματος, ὃ ἀπέπεμπον ὑπὲρ βοταμίων οἱ Ἐπιδαύριοι III, 291.

βούλευμα. — βούλευμα χρηστὸν, οὗπερ ἕνεκα πόλις στρατοπέδων κρατεῖ V, 118. μετάνοιά τις ἦν αὐτοῖς, ὠμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι II, 219.

βουλευταῖς ἀπὸ τοῦ κυάμου V, 106. vid. βουλή.

βουλευτέον. — δηλῶσαι, ὡς οὐ ταχέως αὐτοῖς βουλευτέον εἴη I, 102.

βουλευτήριον. καταλύσας τῶν ἄλλων πόλεων τά τε βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχὰς, ἓν βουλευτήριον ἀποδείξας, ξυνῴκισε πάντας II, 28. I, 202. βουλευτήριον V, 107. vid. Thom. Magiſt.

βουλεύω. ἀφ' ἑαυτῶν ξυνεχώρησαν τοῖς Ἀθηναίοις, ὥστ' ἐκείνους περὶ αὐτῶν βουλεῦσαι, de ſe arbitratu ſuo ſtatuerent III, 354. II, 209. εἰδὼς πολλὰ μὲν ἡμᾶς δέον εὖ βουλεύσασθαι IV, 41. πυθόμενοι τὸ σαφὲς, ἐβουλεύοντο ἐκ τῶν παρόντων II, 211. οὐ γὰρ οἷόν τε ἴσόν τι ἢ δίκαιον βουλεύεσθαι οἳ ἂν μὴ καὶ παῖδας ἐκ τοῦ ὁμοίου παραβαλλόμενοι κινδυνεύωσι II, 68. ὅστις ἐπὶ μεγίστων τὸ ἐπίφθονον λαμβάνει ὀρθῶς βουλεύεται II, 96. — μεμφομένους μὴ πολλάκις περὶ τῶν μεγίστων βουλεύεσθαι II, 230. οὐ δικαζόμεθα πρὸς αὐτοὺς ὥς τε τῶν δικαίων δεῖν, ἀλλὰ βουλευόμεθα — ὅπως χρησίμως ἕξουσιν, de Mitylenaeis II, 235. οὐ χρὴ τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ ὡς ἐχεγγύῳ πιστεύσαντας, χεῖρον βουλεύσασθαι II, 238. ὁπότε μή τι δείσειαν, οὐ ξυνῄεσαν ὡς βουλευσόμενοι &c. II, 28. ὅστις εὖ βουλεύεται, πρὸς ἐναντίους κρείσσων ἐστὶν, ἢ &c. II, 241. 12. V, 83. 89. 110. 118. IV, 187. βουλεύειν, πρὸς τὸ χρῆμα ὁρῶντας, ὅ, τι ἂν δοκῇ III, 24. rebus inſpectis pro tempore conſtituere III, 26. 60. μηδὲν περὶ σφῶν νεώτερον βουλεύσειν III, 76. τὰ ἴδια ἕκαστοι εὖ βουλευόμενοι δὲ θέσθαι III, 86. 101. 110. πρὸς ταῦτα βουλεύεσθε εὖ III, 130. I, 111. ἐβουλεύοντο πρὸς τὴν γεγενημένην ξυμφ. IV, 250.

βουλή. ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαὶ III, 283. οἱ Βοιωτάρχαι ἐκοίνωσαν ταῖς τέσσαρσι βουλαῖς τῶν Βοιωτῶν ταῦτα, conciliis III, 265. — οὕτω βραχείᾳ βουλῇ πόλεμον οὐ προσήκοντα ἄρασθαι IV, 17. τῶν τε παραχρῆμα δι' ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνώμων I, 195. ἕως ἔτι βουλῆς ἐστι, Senator II, 275 ſq. βουλὴ ἀπὸ τοῦ κυάμου ξυνελέγετο V, 100. 106. vid. βουλευτής.

βούλησις. τῆς βουλήσεως ἁμαρτάνοντες I, 130. τῷ ἐλλείποντι τῆς ἐπιστήμης, τὴν βούλησιν ἄκοντες προὐδίδοσαν IV, 109. πειρᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἑκάστου βουλήσεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν ὡς ἐπιπλεῖστον, voluntati ac opinioni ſatisfacere II, 55. τὸ πλέον βουλήσει κρίνοντες ἀσαφεῖ, ἢ προνοίᾳ ἀσφαλεῖ III, 160. — ἀνάγκῃ μὲν, ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς, βουλήσει δὲ, κατὰ ἔχθος εἵποντο, ſponte ſua IV, 269.

βούλομαι. ἐντὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ προάστειον III, 207. ἀπιέναι ἐνόμιζεν, ὁπόταν βούληται, ἀμαχεὶ III, 214. βουλόμενος, ἐν ᾧ ἀπαθὴς ἦν, διασώσασθαι τὴν εὐτυχίαν, καὶ &c. III, 229. — ανδρες τὰ Συρακουσίων βουλόμενοι, qui favebant IV, 80. τὸ μὲν βουλόμενον καὶ ὕποπτον τῆς γνώμης οὐ δηλοῦντες I, 126. βουλόμενοι τὸ σαφὲς εἰδέναι, κατέπλευσαν &c. II, 210. μεταχωρήσατε ὅποι βούλεσθε, ἕως ἂν &c. II, 112. νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι II, 221. δεῖν τὸν τὰ δεινότατα βουλόμενον πεῖσαι, ἀπάτῃ προσάγεσθαι τὸν δῆμον II, 233. 259. 56. 131. 192. ἀκρίτους καὶ βουλομένους ἔστιν ἃ εἰπεῖν ἀπέκτειναν παντας II, 103. — ἐᾶν — παραπλεῖν τὴν ἑαυτοῦ γῆν ὅποι ἂν καὶ ὅσαις ἂν (ναυσὶ) βούληται V, 88. ἐλπίσας ταραχθέντας αὐτοὺς μᾶλλον ἂν χειρωθῆναι ἢ βούλονται V, 108. — πρὸς Ἆγιν ἐπεκηρυκεύοντο, λέγοντες διαλλαγῆναι βούλεσθαι V, 107. 109. — πλὴν ὅσοις μὴ βουλομένοις ταῦτα ἦν, ἕτοιμοι ἦσαν ἐς τὰ ὅπλα ἰέναι V, 147. ἦν γάρ τι καὶ ἐν ταῖς Συρακούσαις βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα ἐνδοῦναι IV, 252. 254. D. Halic. 399, 35. — τοῦ πολέμου μέρος βούλεσθαι μεταχειρίζειν III, 28. 64. 72. 98. 198. αὐτὸς εἰπεῖν ἕκαστος βουλόμενος δύνασθαι II, 223. τῷ πλήθει τῶν Πλαταιέων οὐ βουλομένῳ ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστασθαι II, 6.

ΒΡ. βράγχος. ἐξ αὐτῶν πταρμὸς καὶ βράγχος ἐπεγίγνετο II, 73. raucitas Cael. Aurelianus VII, 2. Gloſſae βράγχος raucus. vid. Heſychium. Hippocrat. 839 d.

βραδέως βουλεύεσθε, ὡς οὐ περὶ βραχέων I, 111.

βραδύς. τὸ βραδὺ καὶ μέλλον ὃ μέμφονται μάλιστα ὑμῶν, μὴ αἰσχύνεσθε I, 118. προαισθέσθαι πρόθυμοι εἶναι τὰ λεγόμενα, προνοῆσαι βραδεῖς τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποβησόμενα II, 224. — ἐχώρουν ἐς τὸ πρόσθεν ὅπως τῇ παρούσῃ ὁρμῇ τοῦ περαίνεσθαι μὴ βραδεῖς γένωνται IV, 244.

βραδύτερος. — τῶν ἄλλων βραδυτέρα ἐγίγνετο ἡ ἔφοδος III, 10. γνόντες βραδυτέρους ἤδη τῷ ἀμύνασθαι III, 54. βράδιον ex noſtro Phrynichus Nunneſii, quod poëticum.

βραδυτής. τὴν ἐπιφερομένην αἰτιαν — ἐς τὴν ἀβουλίαν καὶ βραδυτῆτα, ἑνὶ ἔργῳ ἀπελύσαντο III, 322.

βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν ἀπεκρίναντο II, 260.

βραχύς. ἵνα τὰ ἐκεῖ βραχεῖ μορίῳ ξυμπαραγενόμενοι μεγάλα σώσητε IV, 148. I, 120. εὐτελέστερα τὰ δεινὰ βραχεῖ μορίῳ τῆς δαπάνης V, 70. ναυμαχία βραχεῖα ἐγίγνετο, ναυσὶν ὀκτὼ πρὸς ὀκτὼ V, 123. ὡς οὔτε μισθὸν ἐντελῆ πώποτε λάβοιεν, τό, τε διδόμενον, βραχὺ V, 127. στενὸς ὢν ὁ Ἑλλήσποντος βραχείας τὰς ἀποφυγὰς παρεῖχε V, 170. τὰ κατὰ βραχὺ σφάλματα, ibid. IV, 310. III, 142. βραχεῖα ἀκμὴ πληρώματος IV,

191. τοῦ τείχους βραχέος ᾠκοδομημένου, humilis IV, 218. ἐκ βραχέος καὶ περιγραπτοῦ ὁρμώμενοι IV, 255. βραχὺ ἀπέλιπον διακόσιαι γενέσθαι IV, 290. τὰ ἐπιτήδεια βραχέα ἔχομεν IV, 306. — ἐπιδιώκοντες, ὡς διὰ βραχέος, ἔτρωσαν πολλὰς III, 22. 114. διὰ βραχείας μελλήσεως ἡ παρασκευὴ ἐγίγνετο III, 310. βραχέα ναυτικὰ I, 25. βουλεύεσθε οὖν βραδέως, ὡς οὐ περὶ βραχέων I, 111. ἔργοις βραχέσι προὐδήλου ἃ τῇ γνώμῃ μειζόνως ἐσέπειτα ἔμελλε πράξειν I, 182. ὑμῶν μηδεὶς νομίζῃ περὶ βραχέως ἂν πολεμεῖν — τὸ γὰρ βραχὺ τοῦτο πᾶσαν ὑμῶν ἔχει τὴν βεβαίωσιν τῆς γνώμης I, 200. de re levi. φυλακὴ βραχεῖα καθειστήκει III, 153. βραχεῖ ὑπομνήματι καὶ παραινέσει πείθειν III, 187. πᾶν τὸ προϋπάρχον δεινὸν ἀπ' αὐτῶν, ὁρᾶτε ἔργῳ μὲν βραχὺ ὄν, ὄψει δὲ κατασπέρχον III, 189. τὰ ὑπάρχοντα βραχέα πρὸς τὰ ἤδη ἀντιτεταγμένα III, 349. προφάσει βραχείᾳ καὶ εὐπρεπεῖ IV, 17. βραχεῖαν ἔχθραν IV, 127. αἱ δὲ (νῆες) ἐς βραχέα, χωρίων ἀπειρίᾳ, ὤκειλαν II, 149. ἡ πόλις βραχέα ἡσσηθεῖσα μεγάλα ζημιώσεται II, 228. 39. 69. οὐ γὰρ ἀπὸ βραχείας διανοίας ἐδόκουν τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι II, 218. βραχὺ γὰρ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι II, 255. — οὕτω βραχείᾳ βουλῇ, περὶ μεγάλων πραγμάτων, πόλεμον οὐ προσήκοντα ἄρασθαι IV, 17.

βραχύτατος. βραχυτάτην γενέσθαι τὴν ἐσβολὴν ταύτην III, 9. βραχύτατον Σικελία τῆς ἠπείρου ἀπέχει III, 36. ἐν βραχυτάτῳ τὴν ἁμαρτίαν καταλῦσαι II, 238.

βραχύτερος. ὧν ἂν ᾖ τὸ κράτος τῆς γῆς ἑκάστης, ἤν τε πλέονος, ἤν τε βραχυτέρας, τούτων &c. III, 145. ἐκ τῆς Αἰγίνης βραχυτέραν ἔσεσθαι τὴν βοήθειαν, ἢ Σκύλλαιον περιπλεῖν III, 291.

βραχύτης. — ἡ ὀργὴ — μετὰ ἀπαιδευσίας καὶ βραχύτητος γνώμης φιλεῖ γίγνεσθαι II, 231.

βρόχος. — ἄλλας δὲ (μηχανὰς) ἃς βρόχους περιβάλλοντες ἀνέκλων οἱ Πλαταιῆς &c. II, 118.

βρῶμα. — οἶνον, καὶ τυρὸν, καὶ εἴτι ἄλλο βρῶμα, οἷον ἂν ἐς πολιορκίαν ξυμφέροι III, 41.

βρώσεως πέρι ἀναγκαίας ἄλλα τε πολλὰ ἐπεγεγένητο II, 107.

ΒΥ. βύζην. τοὺς ἔσπλους ταῖς ναυσὶν ἀντιπρώρους βύζην κλήσειν ἔμελλον III, 12. Schol. ibid. ἀθρόως.

ΒΩ. βωμούς. τῶν ἀκουσίων ἁμαρτημάτων καταφυγὴν εἶναι τοὺς βωμοὺς III, 146.

Γ.

ΓΑ. γαλήνη. ὅσοι γαλήνῃ κινδυνεύσειαν, ἡλίσκοντο III, 42.

γαμέω. γνώμην ποιοῦμαι — θυγατέρα τὴν σὴν γῆμαι I, 180. εἰκὸς ἦν τὸν πρεσβύτατον πρῶτον γῆμαι IV, 87.

γαμικῶν. ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου πρό τε γαμικῶν καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν νομίζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι II, 29. ἐς πόλεμον καθεστασαν περὶ γαμικῶν τινων, καὶ περὶ γῆς ἀμφισβητήτου IV, 12.

γάρτοι. σχεδὸν γάρτοι πᾶν τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων αρχοντες ἀρχόντων εἰσὶ III, 311.

ΓΕ. γε. αὐτά γε δὴ ταῦτα ὀνομαστότατα τῶν πρὶν γενόμενα I, 20. εἰ τοῖς γε σώμασι αδεια ἔσται V, 144. — ἐπί γε ἐμοῦ Ἀθηναῖοι φαίνονται εὖ πολιτεύσαντες, meo *ſaltem* iudicio V, 157. III, 44. 45. 74. οὐκ εὔπορον ἦν διϊέναι ἄνευ ἀγωγοῦ, καὶ μετὰ ὅπλων γε δὴ, praecipue vero III, 116. ξυμβέβηκέ τε, πολιορκεῖν δοκοῦντας ἡμᾶς ἄλλους, αὐτοὺς μᾶλλον ὅσα γε κατὰ γῆν τοῦτο πάσχειν IV, 188. γέτοι ſaltem tamen, D. Halic. 385, 9. 409, 30. Schol. Sophocl. 244. vid. γοῦν.

γεγωνίσκων IV, 304. γεγωνεῖν D. Halic, 31, 35. γεγωνεῖν Aeſchyl. Schol. 41. & Pindar. Moeris Att. Homer.

γέλως. τοῖς Ἀθ. ἐνέπεσε μέν τι καὶ γέλωτος τῇ κουφολογίᾳ αὐτοῦ, Cleonis III, 46. ἐς γέλωτα ἔτρεπον τὸ πρᾶγμα IV, 61.

γενεά. φαίνεται ταῦτα πολλαῖς γενεαῖς ὕστερα γενόμενα τῶν Τρωϊκῶν I, 24. ὑπὸ ξυμφορῶν πολλαῖς γενεαῖς ὕστερον πιεζόμενοι II, 105.

γενναῖος. γενναῖον εἶναι τοὺς ὁμοίους ἀπὸ τοῦ ἴσου τιμωρεῖσθαι I, 191. τὸ εὔηθες, οὗ τὸ γενναῖον πλεῖστον μετέχει II, 293.

γέρας. πρότερον ἦσαν ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι πατρικαὶ βασιλεῖαι I, 72. D. Halic. 87, 6. 447, 5.

γεύομαι. ἀλλα τε πολλὰ ἐπεγεγένητο αὐτοῖς βρώσεως πέρι ἀναγκαίας, καί τινες καὶ ἀλλήλων ἐγεύοντο II, 107. Plato Leg. 204. Euripid. Pindar. Homer. ἀλλήλων ἐγεύσαντο, Suidas I, 110. legend. ἐγεύοντο.

γέφυρα. vid. εὐθύς.

ΓΗ. γῆ. ἴσχυον οἱ μὲν κατὰ γῆν, οἱ δὲ ναυσὶ I, 79. ἐπικαλοῦντες ἐπ' ἐργασίαν Μεγαρεῦσι τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς, καὶ τῆς ἀορίστου I, 197. — πόλιν ἐκ θαλάσσης εἰργομένην, καὶ κατὰ γῆν λῃστείαις πορθουμένην V, 59. ἧσσον τῶν κατὰ γῆν ἐφίεσθαι V, 70. παραπλεῖν τὴν ἑαυτῶν γῆν V, 88. — εἶναι αὐτοῖς πολλὰς ἀποχωρήσεις, ἐν αἷς καὶ πόλεις καὶ γῆν εὑρήσουσι V, 118. — ὅσα κατὰ γῆν IV, 188. 295. III, 181. τὴν πολεμιωτάτην γῆν οἰκειοτέραν ἡγούμενοι IV, 292. III, 82. II, 296. τροπαῖον οὐ μετὰ κράτους τῆς γῆς σταθὲν, terra non expugnata V, 35. 56. III, 145. ὁρῶν τὰ ἐκ τῆς γῆς ἀνελπιστότερα ὄντα IV, 180. III, 17. 19. 23. 50. λῃστευομένης τῆς γῆς III, 114. τὴν γῆν Πειραϊκὴν καλουμένην II, 40. περὶ προσηκούσης καὶ ξυμμαχίδος γῆς ὁ πόνος ἔσται III, 348. ἐπειδὰν δὲ κρύψωσι γῇ, humarunt II, 52. γῇ οὐ σχήσων ἄλλῃ ἢ Πελοποννήσῳ II, 214. γῆς ἔτι ἀκεραίου οὔσης II,

33. πᾶσαν γῆν ἐκβατὸν τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ γενέσθαι II, 62. τὴν γῆν τὴν Πλαταιΐδα μὴ ἀδικεῖν II, 110. γῆς ὅρους ἀποδείξατε II, 112. θεοὶ ὅσοι γῆν ἔχετε II, 114. τὴν γῆν δημοσιώσαντες, ἀπεμίσθωσαν II, 272. ἐν γῇ ἀποκρότῳ IV, 214. — πρὸς ἄνδρας οἳ γῆν ἑκὰς ἔχουσι I, 114. τοῖς δὲ ἄλλη γῆ ἐστι πολλὴ ἧς ἄρχουσι I, 115. vid. δῃόω.

Γι. γίγνομαι. ἐγίγνετο ἀπὸ ξυνθήματος τὸ τοιοῦτον III, 98. διδάσκαλος πάντων γιγνόμενος V, 67. τῷ στρατεύματι ἐξάγγελος γίγνεται ὡς &c. V, 79. γνώμης ἐλλιπεῖς γιγνόμενοι IV, 186. οὐκ ἐβούλετο ἐμφανῶς σφᾶς ψηφιζομένους τοῖς πολεμίοις καταγγέλτους γίγνεσθαι IV, 252. ἅμα ἕῳ γιγνομένῃ III, 51. — βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις γίγνεσθαι τὰ πράγματα IV, 254. ὑπὸ Συρακουσίοις εὐθὺς γίγνοισθε IV, 280. ὅπως ὠφέλεια ἐς τὸ θαρσεῖν γίγνοιτο IV, 288. οἰμωγῇ καὶ στόνῳ δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα IV, 295. τὸν δὲ πολέμου παράλογον, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι, προδιάγνωτε I, 112. — βρονταὶ καὶ ὕδωρ, οἷα τοῦ ἔτους πρὸς μετόπωρον ἤδη ὄντος φιλεῖ γίγνεσθαι IV, 310. II, 287. ἐνόμιζον ἐπὶ σφετέρῳ ὀλέθρῳ ταῦτα πάντα γίγνεσθαι IV, 310. ὁμολογία γίγνεται ὥστε ὅπλα παραδοῦναι IV, 315. τὸ δυσέμβατον τοῦ χωρίου ξύμμαχον γίγνεται III, 16. — σφῶν τὰ πράγματα ἰσχυρὰ γίγνεσθαι III, 36. στενοχωρία ἐν ὀλίγῳ τοῖς στρατοπεδευομένοις ἐγίγνετο III, 41. 42. 46. ὅπως μὴ ἀμφίβολοι γίγνωνται τῷ πλήθει III, 52. αἰσθόμενοι τὸ γεγενημένον III, 68. γεγενημένου τοῦ πάθους ἀνελπίστου καὶ μεγάλου III, 80. ἀσφάλεια αὐτοῖς ἐγίγνετο τῆς ἀνοίξεως III, 100. διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι III, 81. Καμαριναίοις καὶ Γελῴοις ἐκεχειρία γίγνεται πρὸς ἀλλήλους III, 85. — οὐκ ἂν ἐν τύχῃ γίγνεσθαι σφίσιν, ἀλλὰ σαφῶς ἂν στερηθῆναι εὐθὺς τῆς πόλεως III, 108. ἐγένετο ἱππομαχία, ἐν ᾗ ἀξιοῦσιν ἑκάτεροι οὐχ ἥσσους γενέσθαι III, 107. ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολεμίοις γεγενῆσθαι σφίσιν ἄριστοι III, 120. βεβοηθηκότες ἄρτι τῆς τροπῆς γιγνομένης III, 143. 154. 166. ψίλοι οὐκ ἐγένοντο ἐν τῇ πόλει III, 139. δι' ὀλίγου ἡ παραίνεσις γίγνεται III, 140. ἱδρύθησαν ἐπὶ καρτεροῦ λόφου, ὃν εἰ μὴ ἕλοιεν οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἐγίγνετο σφῶν περιτείχισις III, 197. πολῖται γιγνόμενοι I, 6. 14. 57. ταμιεῖόν τε Δῆλος ἦν αὐτοῖς, καὶ ξύνοδοι ἐς τὸ ἱερὸν ἐγίγνοντο I, 136. τῶν μελλόντων ἐπιπλεῖστον τοῦ γενησομένου ἄριστος εἰκαστὴς I, 195. ἐπ' ἀμφότερα γιγνόμενοι ταῖς γνώμαις I, 198. — ὡς δὲ ἄνω πλείους ἐγένοντο II, 201. ἄλλο τι νομίσαντες τὸ γιγνόμενον εἶναι, ἢ τὸ ὂν II, 202. ἐν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον, ibid. — ἐπεὶ γεγένηταί τε πέρα ὧν προσεδεχόμεθα ἡ νόσος ἥδε (πρᾶγμα μόνον δὴ τῶν πάντων ἐλπίδος κρεῖσσον γεγενημένον) II, 94 &c. κατατετραυματισμένοι ἦσαν πολλοὶ, ἐν πολλαῖς

προσβολαῖς τῶν πολεμίων γεγενημέναις IV, 311. περιειστήκει
ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ φόβος τε καὶ κατάπληξις V, 4. IV, 250.
263. νουμηνίᾳ ὁ ἥλιος ἐξέλιπε (ὥσπερ καὶ μόνον δοκεῖ εἶναι γί-
γνεσθαι δυνατὸν) II, 45. ὅπως μὴ ἐκ τοῦ ἴσου οἱ πολέμιοι σφίσι
γίγνωνται II, 7. τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον τῆς νυκτὸς, ἐποίησε &c.
II, 10. — μηδεμίαν οἱ ὑποψίαν κατὰ ταῦτα γίγνεσθαι II, 23.
τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν ἔς με γεγένηται II, 87. οἷς μὲν αἵρεσις γε-
γένηται, πολλὴ ἄνοια πολεμεῖν II, 89. 90. τελευτῶντος τοῦ
μηνὸς τὰ γιγνόμενα ἦν II, 8. 12. κατὰ ξυστάσεις γιγνόμενοι,
ἐν πολλῇ ἔριδι ἦσαν II, 37. ὀρεγόμενοι τοῦ πρῶτος ἕκαστος γί-
γνεσθαι II, 99. πολλάκις τὸ ἔλασσον πλῆθος δεξιὸς ἄμεινον ἠμύ-
νατο τοὺς πλέονας, διὰ τὸ καταφρονοῦντας ἀπαρασκεύους γενέ-
σθαι II, 20. V, 21. 22. 62. τοῦτο οὐκ ἔστιν ὑμῖν γενέσθαι, εἰ μὴ
&c. V, 83. IV, 147. 164. οὐκ ἔφη τὸ ἁμάρτημα ἐκείνων ἀλλ' αὐ-
τοῦ γενέσθαι IV, 182. 215. βραχὺ ἀπέλιπον ξυναμφότεραι δια-
κόσιαι γενέσθαι IV, 290. III, 9. ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι
τοῖς Ἀθηναίοις II, 70. τῶν ἁμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζων μέχρι
τοῦ δίκην γενέσθαι βιοὺς &c. II, 80. 69. 211. ἐνόμισαν αὐτοβοεὶ
ἑλεῖν τὴν πόλιν, καὶ αὐτῶν τὸ ἔργον γενέσθαι II, 128. IV, 122.
II, 46. 140. — ὡς ἐπὶ διαφορᾷ τῆς πόλεως ἡ μετάστασις γένοι-
το V, 131. ὁσάκις ἂν διαφοραὶ γένοιντο τῶν κατὰ τὰς σπονδὰς
ἀμφισβητουμένων &c. IV, 197. 244. φίλους γενέσθαι βεβαίως
III, 31. γενομένης καθ' ἓν τῆς ἐς γῆν καὶ θάλασσαν ἀρχῆς V,
69. II, 184. εἰδότες οὔτε φιλίαν ἰδιώταις βέβαιον γιγνομένην,
οὔτε &c. II, 183. ἀνὴρ κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος V, 103.
113. 125. — ἰδὼν ἀντίπαλα τὰ τῆς ναυμαχίας γενόμενα IV,
235. ἀδοκήτου τοῦ τολμήματος γενομένου IV, 245. πρίν τι ἀνή-
κεστον διὰ μέσου γενόμενον ἡμᾶς καταλαβεῖν III, 30. ἅμα
γενόμενοι III, 49. ἐνδιατριβόντων αὐτῶν, ἔτυχεν ἡ μάχη αὕτη
γενομένη III, 225. ξυνέβη μοι — γενομένῳ παρ' ἀμφοτέροις
τοῖς πράγμασι &c. III, 245. II, 148. 33. 65. 10. — ἀνδρῶν ἀ-
γαθῶν ἔργῳ γενομένων δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς II, 53. γενόμενοι
ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ τοῦ πάσχειν, νῦν ἀνταπόδοτε II, 229.
ξύμμαχοι τοῖς ὁμαίχμοις ποτὲ γενομένοις II, 256. οὐκ εἴα τῷ
γεγενημένῳ ἐνδιδόναι IV, 113. ἃ μὲν ἐπράσσετο, οὐκ ἐγένετο —
IV, 116. οὐκ ᾤοντο σφῶν τὸ ναυτικὸν λείπεσθαι, γεγενῆσθαι
δέ τινα μαλακίαν II, 135. — τὸ πνεῦμα εἰώθει γίγνεσθαι ἐπὶ
τὴν ἕω II, 133. ἐγεγένητο πρὸς αὐτὸν ὁμολογία ξυμβάσεως πέ-
ρι III, 211. 228. αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου III, 218. 220. —
διὸ δὲ καὶ ἡ φυγὴ αὐτῷ ἐγένετο ἐκ Σπάρτης II, 37. 184. ἱκέ-
ται ὑμῶν γιγνόμεθα, καὶ ἐπικαλούμεθα τοὺς κεκμηῶτας, μὴ
γενέσθαι ὑπὸ Θηβαίοις II, 258. 263. 287. 290. 296. οὐ δοκεῖ
τοιοῦτο ξυμβῆναι γενέσθαι II, 301. 300. &c. II, 305. 306. 330.

III, 14. 15. ἐπειδὴ γένοιντο παρὰ τῷ ποταμῷ IV, 312. ὡς ἡ ἡμέρα ἐγένετο IV, 313. 324. 139. III, 42. 48. 54. 59. 60. 67. 71. 76. 81. οὐκ ἐγένετο τοῖς ἐπιβουλεύουσι πρᾶξαι ὃ ἔμελλον III, 101. 102. 104. II, 187. εἴτις κωλυτὴς γίγνοιτο τῆς διαβάσεως II, 203. — λόγους διδασκάλους τῶν πραγμάτων γίγνεσθαι II, 231. τὰ ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι, ἐναντία γίγνεται II, 248. ὅπως οὗτοι κατὰ νώτου γίγνωνται II, 327. V, 12. 85. 100. IV, 166. 208. 245. 246. 300. III, 10. 24. γέγραπται ἑξῆς ὡς ἕκαστα ἐγίγνετο II, 3. τῷ χώματι ἀντιτείχισμα ἐγίγνετο II, 119. 215. οὐδ' ἂν εἷς ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον V, 132. ξυμφορώτατοι προσπολεμῆσαι ἐγένοντο V, 156. IV, 139. ἐγεγένητό τις ῥώμη τοῖς Λακεδαιμονίοις IV, 196. 240. ἐπειδὴ ἐγένοντο ἐπὶ τῇ διαβάσει IV, 307. βασιλεὺς ἐν κράτει ἐγένετο II, 47. 76. & alibi ſaepiſſime.

γιγνώσκω. τοὺς λόγους τοὺς πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων οὐ γιγνώσκω I, 121. — ὀρθῶς γιγνώσκειν περὶ τοῦ μὴ ἐπεξιέναι II, 38. τολμῶντες καὶ γιγνώσκοντες τὰ δέοντα II, 65. λεγέτω οὖν περὶ αὐτοῦ (de peſte) ὡς ἕκαστος γιγνώσκει II, 12. γιγνώσκειν μὲν οὐδὲν ἐν νῷ ἔχοντας δίκαιον αὐτοὺς III, 33. κράτιστοι τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν οἱ τά τε δεινὰ καὶ ἡδέα γιγνώσκοντες, καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων II, 61. ὠμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι II, 219. ὡς ἔγνω ὅτι ἡ βοήθεια διέφθαρται II, 336. περὶ τοῦ ἐς τὸ μέλλον καλῶς ἔχοντος ἀντισχυριζόμενος, τἀναντία γιγνώσκω II, 235. ὁ Δημοσθ. τοιαῦτα ἐγίγνωσκεν, haec erat Demoſth. ſententia IV, 251. v. γνῶμι.

Γλ. γλῶσσα. ἥκοντες ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ παρὰ τοῦ Νικίου, ὅσα ἀπὸ γλώσσης εἴρητο αὐτοῖς εἶπον IV, 187. Ἑλληνίσθησαν τὴν νῦν γλῶσσαν ἀπὸ τῶν Ἀμπρακ. ξυνοικησάντων II, 105. Δωρίδα γλῶσσαν ἱέντας II, 334.

ΓΝ. γνώμη. ἐν τῷ ἀνειμένῳ αὐτῶν τῆς γνώμης III, 217. πρὸς τὴν εἰρήνην γνώμην ἔχοντας III, 225. 274. παρὰ γνώμην II, 187. III, 30. 62. — ὅσοι ἄλλοι τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν III, 279. II, 276. I, 157. τύχῃ μὲν, κακιζόμενοι, γνώμῃ δὲ, οἱ αὐτοὶ ἔτι ὄντες III, 322. vid. ξυγγενής. τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὰ λεγόμενα αἱ γνῶμαι ἵστανται IV, 59. — ἐπὶ τούτοις παρεσκευάζοντο πάσῃ τῇ γνώμῃ IV, 73. τῇ γνώμῃ ἀναθαρσοῦντας ἀνθρώπους IV, 78. Λάμαχος μὲν ὅμως προσέθετο τῇ Ἀλκιβιάδου γνώμῃ IV, 79. τὴν μὲν γὰρ γνώμην αὐτῶν οὐχ ἡσσῆσθαι, τὴν δὲ ἀταξίαν βλάψαι IV, 114. ταῖς ὑμετέραις γνώμαις κρατήσουσι, τῷ δ' αὐτῶν ὀνόματι τιμηθήσονται IV, 126. ἄλλαι γνῶμαι ἀφ' ἑκάστων ἐλέγοντο II, 219. ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ II, 222. μετὰ βραχύτητος γνώμης ἡ ὀργὴ γίγνεται II, 231. ῥηθεισῶν γνωμῶν ἀντιπάλων πρὸς ἀλλήλας II, 242. σωφρονισταὶ ὄντες τῆς γνώ-

μης II, 267. φαυλότεροι γνώμην περιεγίγνοντο II, 293. ἐκ τοῦ πολυτρόπου αὐτῶν τῆς γνωμης προεπιβουλευόμενοι, ibid. ἀποικίαν καθίσταντο, ἀπὸ τοιᾶσδε γνώμης, hac de cauſa II, 304. πρότερον μὲν γὰρ ἀεὶ αὐτοῖς ἔλεγε, καὶ παρεσκεύαζε τὰς γνώμας II, 141. τῆς γνώμης τὸ μὴ κατὰ κράτος νικηθὲν II, 139. δυνατὸς ὢν τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ II, 99. — γνώμης ἁμάρτημα ἦν II, 100. — ὡς διὰ μικρὸν ἐπολεμήσατε· τὸ γὰρ βραχὺ τοῦτο πᾶσαν ὑμῶν ἔχει τὴν πεῖραν τῆς γνώμης I, 200. γνώμῃ τῶν ἐναντίων προέχειν II, 92. οἵτινες πρὸς τὰς ξυμφορὰς τῇ γνώμῃ ἥκιστα λυποῦνται II, 96. ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες καὶ εὐνοίᾳ, ἀντίπαλοι δὲ τῇ παρασκευῇ καὶ δυνάμει II, 183. πανταχόθεν τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεστῶτες II, 87. πρὸς τους Ἀθηναίους ἥσσον εἶχον τὴν γνώμην, ὥστε ξυμβαίνειν II, 206. III, 225. πρὸς ἀνέλπιστον εὐθὺς τραπόμενοι τῇ γνώμῃ II, 77. γνώμῃ τοιᾷδε λέγεται μεῖναι II, 35. γνώμῃ οὐκ ἀξύνετος II, 52. χρὴ γὰρ ἀεὶ ἐν τῇ πολεμίᾳ, τῇ μὲν γνώμῃ, θαρσαλέους στρατεύειν, τῷ δὲ ἔργῳ, δεδιότας παρασκευάζεσθαι II, 20. 16. vid. νικέω. τὰ πολλὰ τοῦ πολέμου γνώμῃ καὶ χρημάτων περιουσίᾳ κρατεῖσθαι II, 24. ἡσσῶντο ταῖς γνώμαις V, 101. εἶπον γνώμην V, 102. 103. μὴ ὄντες τῆς σφετέρας γνώμης V, 114. ἀεὶ τῆς αὐτοῦ γνώμης ἐχόμενος V, 123. οὐδὲ ῥᾴδιον εἰδέναι τίνι γνώμῃ παρῆλθεν ἐς τὴν Ἄσπενδον V, 135. ἦν δὲ τοῦ τείχους ἡ γνώμη αὕτη, conſilium V, 141. — τὴν γνώμην μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν IV, 186. τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον IV, 285. πολὺν τὸν ἀγῶνα καὶ ξύστασιν τῆς γνώμης εἶχε IV, 292. γνώμην ἐποιεῖτο βιάσασθαι τὸν ἔκπλουν IV, 296. ὄψει ἀλγεινὰ καὶ γνώμῃ αἰσθέσθαι IV, 300. ἀπὸ τῶν δρωμένων τῆς ὄψεως τὴν γνώμην ἐδουλοῦντο IV, 293. ἀπὸ τῶν ἀεὶ ὑπαρχόντων γνώμῃ σφαλέντες III, 28. ὡρμημένους τοπλέον τῇ γνώμῃ στρατεύειν III, 44. τῇ γνώμῃ δεδουλωμένοι III, 54. εἴπως ἐπικλασθεῖεν τῇ γνώμῃ τὰ ὅπλα παραδοῦναι III, 58. πᾶν ὅ, τι κινήσειαν ᾤοντο ἁμαρτήσεσθαι, διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι III, 81. πρὸς τὴν ἐκείνων γνώμην ἀεὶ ἔστασαν III, 83. ἄλλαι πολλαὶ γνῶμαι ἐλέγοντο ἐπ᾽ ἀμφότερα III, 85. Herodot. I, 96. γνώμην ἀποφαινόμενος III, 85. τὸ ἐλλιπὲς τῆς γνώμης III, 91. vid. αὐτοκράτωρ. αὐτοὶ κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ξυνηνέχθησαν γνώμῃ ὥστε ἀπαλλάσσεσθαι τοῦ πολέμου III, 94. — ἀλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας III, 156. τὴν γνώμην ὁρῶντες ἑτοίμην III, 182. τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ ξυγκινδυνεύειν I, 49. γνώμης ξυνέσεως ἕνεκα I, 107. τῶν πλεόνων ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνῶμαι ἔφερον I, 113. i. e. ὡμονόουν. φανερῶς ἀποδεικνυμένους τὴν γνώμην I, 122. τὸ βουλόμενον καὶ ὕποπτον τῆς γνώμης οὐ δηλοῦντες I, 126. Θεμιστοκλέους γνώμῃ ἀποκρινάμενοι, ib. οὐδενὸς ὕστεροι

γνώμῃ φανῆναι I, 129. ᾠκοδόμησαν τῇ ἐκείνου γνώμῃ τὸ πάχος τοῦ τείχους I, 131. προσεῖχον τὴν γνώμην ὡς οὐ περιοψόμενοι I, 134. εἰ μὴ κατὰ ἔθνη καὶ ἕκαστον αστυ μιᾷ γνώμῃ ἀμυνούμεθα αὐτοὺς, ἀπόνως χειρώσονται I, 170. γνώμην ποιοῦμαι θυγατέρα τὴν σὴν γῆμαι, habeo in animo I, 180. ἐπ' ἀμφότερα γιγνόμενοι ταῖς γνώμαις I, 198. γν. ἐσχίσθησαν, Herod. IV, 19.

γνῶμι. τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γνῶναι II, 60. δηλῶσαι βουλόμενοι ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἐγνώκασιν II, 192. γνοὺς αὐτῶν τὴν ἐς αὐτὸν ὑποψίαν III, 43. οὐδενὸς — ἧσσον οἴομαι εἶναι γνῶναι τὰ δέοντα II, 88. γνῶτε, ὦ ἄνδρες, ἀναγκαῖον ὂν ὑμῖν ἀγαθοῖς γίγνεσθαι IV, 306. κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος, καὶ ἃ ἂν γνοίη εἰπεῖν V, 103. πολλὰ κακῶς γνωσθέντα κατωρθώθη I, 166. vid. γιγνώσκω.

γνώμων, i. e. κριτής. τῶν παραχρῆμα δι' ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνώμων I, 195.

ΓΟ. γοῦν. τὴν γοῦν Ἀττικὴν — ἀστασίαστον οὖσαν, ἄνθρωποι ᾤκουν &c. I, 5. οὐ μέντοι πολλοῦ γε χρόνου ἠδύνατο. Plato. οὗτοι δὴ Ἀθηναῖοί γε ὦ E. καλοῦσιν. p. 1. & alibi paſſim. pro κἂν & γὰρ apud Ariſtoph. Sophocl. Ariſtid.

ΓΡ. γράμμα. τοῦτο τὸ γράμμα μάλιστα τὴν Πελοπόννησον διεθορύβει, conditio adſcripta III, 249. ἀμυδροῖς γράμμασι IV, 87. ἐπιστολὰς μεταγραψάμενοι ἐκ τῶν Ἀσσυρίων γραμμάτων III, 75. γράμματα λέγοντα, Herodot. I. πέμπει εὐθὺς γράμματα πρὸς τοὺς ἐν τέλει ὄντας V, 78.

γραμματεύς. ὁ γραμματεὺς τῆς πόλεως ἀνέγνω IV, 187.

γραμματεύω. Φαίνιππος ἐγραμμάτευε, ſcriba erat III, 175.

γραφή. — ὃ γραφῇ στῆλαι δηλοῦσι I, 189.

γράφω. γράψας καθ' ἕκαστα, ᾧ ἂν τρόπῳ πράξειε V, 78. ἐπισταμένοις ὑμῖν γράφω IV, 191.

ΓΥ. γυμνητία. οἱ ἱππεῖς καὶ ἡ γυμνητία τῶν Συρακουσίων, levis armatura IV, 233.

γυμνόν. μήτ' ἄλλο τι ἢ γυμνὸν ἀνέχεσθαι II, 73. τὰ γυμνὰ πρὸς τοὺς πολεμίους δοὺς III, 220. γυμ. ὅπλων Herodian. προστέλλειν τὰ γυμνὰ III, 316. vid. δίδωμι.

γυμνοπαιδίας τηρήσαντες — ἀναβαλλόμενοι — ἄγοντες III, 331.

γυνή. — σχόντι γυναῖκα II, 46. ξὺν γυναιξὶ καὶ παισὶν ἐθεώρουν II, 321. Δηλιακὸν χορὸν τῶν γυναικῶν ὑμνήσας II, 322. παισὶ καὶ γυναιξὶ τὰ ἀπρεπέστατα IV, 285.

ΓΩ. γωνιώδη καὶ ὀξεῖαν τὴν περιβολὴν ἔχοντος V, 168.

Δ.

ΔΑ. δαιμόνια. φέρειν χρὴ τὰ δαιμόνια ἀναγκαίως, τά τε ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνδρείως II, 94.

δαίμων. ἐπικαλουμένους τοὺς ὁμωχέτας δαίμονας III, 144.

δάκρυα. μειζω ἢ κατὰ δάκρυα, πεπονθότας, maiora quam quae lacrimis defleri poſſent IV, 302.

δάνεισμα ποιησάμενοι I, 167. foeneratitia pecunia, & foeneratio. δανεισμὸς Plato.

δαπανάω. ἵνα μὴ οἱ ναῦται ἐκ περιουσίας ὑβρίζοντες, τὰ σώματα χείρω ἔχωσι, δαπανῶντες ἐς τοιαῦτα ἀφ᾽ ὧν ἡ ἀσθένεια ξυμβαίνει V, 68. οὐδ᾽ αὖ χρήματα πολλὰ δαπανῶντας εἰκὸς εἶναι προσκαθῆσθαι IV, 211. τῇ πόλει δαπανῶντας τὰ οἰκεῖα μὴ κινδυνεύειν IV, 77. πολλὰς ἔφασαν εἶναι ακρας ἐρήμους τῆς Πελοποννησου ἣν βούληται καταλαμβάνων τὴν πολιν δαπανᾷν III, 7.

δαπάνη. ἔστιν ὁ πόλεμος οὐχ ὅπλων τοπλέον. ἀλλὰ δαπάνης, δι᾽ ἣν τὰ ὅπλα ὠφελεῖ I, 118. D. Halic. μηδὲ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου δαπάνῃ κεκωλύσθω I, 181. πᾶσαν ἰδέαν ἐπενόουν, εἴπως σφίσιν ἄνευ δαπάνης καὶ πολιορκίας προσαχθεῖη (ἡ πόλις) II, 119. τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι II, 238. εὐτελεστερα τὰ δεινὰ βραχεῖ μορίῳ τῆς δαπάνης V, 70. ἐξ ἐλάσσονος χρόνου καὶ δαπάνης V, 174.

δάπανος γὰρ φύσει (ἡ ἐλπὶς) III, 343. & δαπάνη & δαπανηρὸς Th. Mag. δαπανηρὸν Demoſth. εἰρ. & Eurip. Phoen. 569.

δασὺ χωριον III, 48.

ΔΕ. δεῖ. vid. δέω.

δείδω. δεδιότες, μὴ τῶν παρόντων ἔτι χείρω πράξωσι IV, 292. — μείζω ἢ κατὰ δάκρυα, τὰ μὲν πεπονθότας ἤδη, τὰ δὲ περὶ τῶν ἐν ἀφανεῖ δεδιότας μή τι πάθωσι IV, 302. V, 174. ἐδεδοίκεσαν μὴ σφῶν χειμὼν τὴν φυλακὴν ἐπιλάβοι III, 43. ἐδεδίεσαν III, 226. 268. δείσαντες τὸ ἐπὶ διαβολῇ ἐς δίκην καταπλεῦσαι IV, 98. 112. τὸ ἔλασσον πλῆθος δεδιὸς, ἠμύνατο τοὺς πλεονας II, 119. timens, vel caute ſe gerens, quae verecundatur. τῇ γνώμῃ, θαρσαλέους στρατεύειν, τῷ δὲ ἔργῳ, δεδιότας παρασκευάζεσθαι II, 20. αὐτοὺς παρὰ καιρὸν θαρσοῦντας κατέπλησσεν ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι, καὶ δεδιότας αὖ ἀλόγως, ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν II, 99. 283. δεδιότες ἡμᾶς ἐθεράπευον II, 187. 259. ὑμεῖς, ἡ μόνη ἐλπὶς, δέδιμεν μὴ οὐ βέβαιοι ἦτε II, 255. 293. ἐξ ἴσου δεδιότες III, 91. δείσας πρὸς τὴν ἐναντίωσιν τῶν λεχθέντων ὑφ᾽ αὐτοῦ V, 77. 88. I, 70. II, 278.

δείλη. περὶ δείλην ὀψίαν II, 278. V, 40. δείλης πρωίας, τὸ μετὰ ἕκτην ὥραν, Moeris. δείλης per ſe ἀνάττικον. Thom. Magiſt. Thucyd. ἀφικόμενος περὶ δείλην III, 152.

δεῖμα. — ὑπειπόντα οὐκ εἶναι λύσιν τῶν δειμάτων II, 169. φιλεῖ πᾶσι στρατοπέδοις φόβοι καὶ δείματα ἐγγίγνεσθαι IV, 312. D. Hal. 320, 14. 290, 26. δειμαίνοντες Herodot. I, 149. Lycophron 225.

δεινός. — οὓς δὲ χεῖρας προϊσχομένους, ὑποσχόμενοι ὕστερον μὴ κτείνειν, παρανόμως διεφθείρατε, πῶς οὐ δεινὰ εἰργάσθε II, 268. δεινὰ ἐποίουν, νομίσαντες ἀδικεῖσθαι, indignabantur III, 272. IV, 95. οὐχ οὕτω δεινὸν τὸ παρὸν ἐνόμιζον III, 299. οὐκ ἐγένετο ἀπ' αὐτῆς δεινὸν οὐδὲν II, 306. — κἂν μέχρι σφῶν τὸ δεινὸν προελθεῖν I, 166. — μᾶλλον αὐτοὺς ἐ• ιει τὰ δεινὰ ἢ ὅτε ἐψηφίζοντο πλεῖν IV, 49. οἱ τὰ δεινὰ καὶ ἡδέα γιγνώσκοντες II, 61. ἀξιῶν τὰ μὴ δεινὰ οὐκ ἐν ὀῤῥωδίᾳ ἔχειν II, 142. οὐ γὰρ ᾔδει (τὸ στρατόπεδον) ὅ, τι ἦν τὸ δεινὸν, σκοτεινῆς νυκτὸς ὄντος II, 201. ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποιήσατο II, 64. ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἀπάγειν τὴν γνώμην II, 96. οὔτε ἡ παροῦσα εὐδαιμονία παρέσχεν ὄκνον μὴ ἐς τὰ δεινὰ ἐλθεῖν II, 225. ἐπικρεμασθέντος ποτὲ δεινοῦ ἀμνημονοῦντες II, 230. δύναμιν γὰρ ἔχων αὐτὸς ἑκασταχόσε δεινὸς παρῆν V, 10. εὐτελέστερα τὰ δεινὰ βραχεῖ μορίῳ τῆς δαπάνης V, 70. — πρὸς τὰ δεινὰ, ἐπειδήπερ ὑπέστη, φερεγγυώτατος ἐφάνη V, 104. αἱ ἀγγελίαι ἐφοίτων δειναὶ IV, 166. δεινὸν IV, 189. III, 15. 126. 54. εἴπως ἐπικλασθεῖεν τῇ γνώμῃ, καὶ ἡσσηθεῖεν τοῦ παρόντος δεινοῦ III, 59. τὰ κέρδη μείζω φαίνεσθαι τῶν δεινῶν III, 86. — ἐδίδασκον μὴ ὑπεξελθεῖν τῷ Περδίκκᾳ τὰ δεινὰ III, 123. — εἰκὸς εἶναι πᾶν τῷ πολέμῳ ἢ δεινῷ τινι κατειργόμενον ξύγγνωμον γίγνεσθαι III, 146. 157. πλήθει ὄψεως δεινοὶ III, 188. πᾶν τὸ προϋπάρχον δεινὸν ἀπ' αὐτῶν, ἔργῳ μὲν βραχὺ &c. III, 189.

δεινότατος. τὸν γὰρ ἀγῶνα περὶ τῶν δεινοτάτων εἶναι εἰκότως ὑποπτεύομεν II, 247. δεινότατον δὲ παντὸς ἦν τοῦ κακοῦ, ἡ ἀθυμία II, 76. δεῖ τὸν τὰ δεινότατα βουλόμενον, ἀπάτῃ πεῖσαι II, 233.

δεινότερος. τὸν πολέμιον δεινότερον ἕξομεν, μὴ ῥᾳδίας οὔσης τῆς ἀναχωρήσεως III, 16. τὸ ἐπιὸν ὕστερον, δεινότερον τοῖς πολεμίοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου III, 218. δεινότερόν τι τούτου δέος εὑρητέον ἐστὶν II, 236. 225.

δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους II, 222. ὑπόπτως τῷ πλήθει διὰ δόξαν δεινότητος διακείμενος V, 103.

δεινόω. ἐπὶ τὸ μεῖζον δεινώσας πάντα τὰ ἐκ τῶν Ἀθηναίων V, 114. exaggerans, amplific. Plutarch. Virg. — *extollere* & premere arma Latini.

δέκα τῶν νεῶν προὔπεμψαν, πλεῦσαι καὶ κατασκέψασθαι εἴτι &c. IV, 80.

δεκάπλεθρον προτείχισμα αἱροῦσι IV, 163.

δεκατεύειν Etymol. 254. Diodor. 243 c.

δελφινοφόροι. — κεραῖαι, αἱ ἀπὸ τῶν ὁλκάδων δελφινοφόροι ἠρμέναι ἐκώλυον IV, 239.

δέομαι. δεόμεθα, καὶ μαρτυρόμεθα ἅμα IV, 126. Horat. E-

piſt. I, 7. Obſecro atque obteſtor. τοῖς ναύταις παραινῶ, καὶ δέομαι, μὴ ἐκπεπλῆχθαι IV, 278. δεομένων ξυμμαχίας, ὑμεῖς ἀπεώσασθε, precamur II, 250. δεῖσθαι ἐπικουρίας, implorare I, 50. 42.

δέομαι, egeo. vid. δέω. — Ἀθηναίων ξυγχωρησάντων κατὰ ξυμφορὰς, καὶ ἐν τῷ τότε δεομένων τὶ μᾶλλον σπονδῶν III, 32.

δέον, πράσσειν, quod operae pretium eſt III, 26. πόλεμος ἐγένετο περὶ τοῦ θύματος, ὃ, δέον ἀπαγαγεῖν, οὐκ ἀπέπεμπον III, 291. ὑπὸ βασιλέως πάντα ἄρχεται, καὶ τοῖς πολεμάρχοις αὐτὸς φράζει τὸ δέον III, 310. οὔτε γὰρ ἂν ἐπιπλεύσειε τις ὡς χρὴ, μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν πολεμίων ἐκ πολλοῦ, οὔτε ἂν ἀποχωρήσειεν ἐν δέοντι, πιεζόμενος II, 144. οὐδενὸς ἥσσων — γνῶναι τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι ταῦτα II, 88.

δέος. τὸ ἀντίπαλον δέος μόνον πιστὸν ἐς ξυμμαχίαν II, 185. διὰ τὸ ἀτέκμαρτον δέος ἐκπλαγέντες III, 91. 159. δέος ἐγένετο μὴ ξὺν ὅπλοις ἔλθωσιν III, 288. IV, 306. γίγνεσθε ἄνδρες, οἵουσπερ ὑμᾶς οἵ τε Ἕλληνες ἀξιοῦσι, καὶ τὸ ἡμέτερον δέος βούλεται II, 191. δέει τῶν Κερκυραίων I, 40. II, 187.

δέρρεις. προκαλύμματα εἶχε δέρρεις καὶ διφθέρας, ὥστε μὴ πυρφόροις ὀϊστοῖς βάλλεσθαι II, 116.

δεσπότης. μὴ αἰσχρῶς δεσπότας λαβεῖν IV, 127. Lucan. Infelix, (de Scaeva) quanta *Dominum* virtute paraſti! Virgil. — aut *Dominos* dignabere Teucros.

δεύτερος. εἰκὸς ἦν — ὑμᾶς ὁμόρους ὄντας, καὶ τὰ δεύτερα κινδυνεύσοντας προσπᾶσθαι αὐτὰ, ſecundo loco IV, 123. ἰσχυῒ δὲ μάχης πολὺ δευτέρα μετὰ τὴν Σκυθῶν II, 159. 215.

δέχομαι. τὰ παραγγελλόμενα ὀξέως δεχόμενοι II, 21. 145. τὴν πρόκλησιν ἐς ἡσυχίαν οὐκ ἐδέχεσθε II, 265. δέχεσθε δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ μηδ' ἑτέρους II, 111. λεγουσι οἱ τὰ σαφέστατα μνήμῃ παρὰ τῶν πρότερον δεδεγμένοι I, 14. Κερκυραίων περὶ τοῦ δέξασθαι σφᾶς λόγον ποιησαμένων, in ſocietatem recipere I, 56. τῶν πόλεων οὐ δεχομένων αὐτοὺς ἀγορᾷ οὐδὲ ἄστει, ὕδατι δὲ καὶ ὅρμῳ IV, 72. ἀλλ' ἡ οὐδεμία ὑμᾶς τῶν ἐν Σικελίᾳ (πόλεων) ἐπιόντας δέξαιτο ῥᾳδίως IV, 306. — δεξαμένων τῶν στρατηγῶν τὸν λόγον III, 24. 43.

δεχημέρους ἐπισπονδὰς III, 255. D. Halic. δεχήμεροι ἀνοχαὶ 152, 21.

δέω. — ὡς οὐδὲν ἔτι αὐτῶν ἔδει III, 294. ἀνέχεσθαι τὴν γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, ὁρῶντας II, 114. — νῆες, ἃς ἔδει ταύταις ξυμμῖξαι II, 135. τοῦτο — τοὺς Πλαταιέας ἐλαχίστου ἐδέησε διαφθεῖραι, propemodum abſumſit II, 120. δεῖν pro δέον D. Halic. 321, 39. & ὀλίγου ἐδέησαν ἅπαντες ἀπολέσθαι 677, 3. Id. ſic, μικροῦ δεῖν — parum abfuit quin —, μὴ ἀπορήσειν αὐ-

πους τροφῆς, οὐδ' ἢν δέῃ τὴν ἑαυτοῦ στρωμνὴν ἐξαργυρῶσαι V, 125. φρουρὰς διέπεμψαν, ὡς ἑκασταχόσε ἔδει III, 80. εἴτι που δέοι χειρουργεῖν V, 106. III, 102. μὴ ἐπιβοηθήσειν ἤν τι δέωνται V, 50. εἴτις μὴ ἐφ' ὅσον δεῖ ἥσσηται, σημανοῦμεν IV, 282. III, 131. ἑνὸς δέον εἰκοστὸν ἔτος V, 14. 38. IV, 262. δέοντος ἑνὸς τριακοστῷ ἔτει.

δέω. — λίθοι, σιδήρῳ πρὸς ἀλλήλους τὰ ἔξωθεν καὶ μολύβδῳ δεδεμένοι I, 132. vid. Ioſephum. & Th. Magiſt.

ΔΗ. δή. καὶ μὲν δὴ, quidem V, 81. τὰ ἴδια ἕκαστοι εὖ βουλόμενοι δὴ θέσθαι, enim III, 86. τὸ ξύμπαν τε δὴ, γνῶμεν &c. vero III, 92. οὐκ εὔπορον ἦν διϊέναι ανευ ἀγωγοῦ, καὶ μετὰ ὅπλων γε δὴ, praecipue vero III, 116. ut μάλιστα γε δή. οὗτοι γὰρ δὴ τὰς πλείστας τῶν πόλεων ᾤκησαν I, 13.

δῆλος. πρότερόν τε δῆλοι ἦσαν ἐπιβουλεύοντες ἡμῖν, καὶ νῦν οὐχ ἥκιστα I, 199. δῆλον ἐποιήσατε II, 264. δήλη ἡ οἰκοδομία ἐστὶν ὅτι κατὰ σπουδὴν ἐγένετο I, 130. δῆλον δέ· in fine ſent. I, 19.

δηλόω. ἡ ἀνθρωπεία φύσις ἀσμένη ἐδήλωσεν ἀκρατὴς μὲν ὀργῆς οὖσα II, 295. ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενομένων, ἔργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς II, 53. ἃ ἠδικοῦντο οὐ δηλοῦντες ἄντικρυς III, 251. II, 91. εὔνους ἀκροατὴς ταχ' ἄν τι ἐνδεεστέρως πρὸς ἃ βούλεταί τε καὶ ἐπίσταται νομίσειε δηλοῦσθαι II, 54. 192. δηλοῖ δέ μοι καὶ τόδε τῶν παλαιῶν ἀσθένειαν οὐχ ἥκιστα I, 6. 9. 18. καὶ αὐτά γε ταῦτα — δηλοῦται τοῖς ἔργοις ὑποδεέστερα ὄντα τῆς φήμης I, 20. χρήμασί τε δυνατοὶ ἦσαν, ὡς καὶ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς δεδήλωται I, 23. 92. πόλεμον δηλοῦντας I, 116. 126. ὃ γραφῇ στῆλαι δηλοῦσι I, 189. 193. IV, 193. οὐδὲν δηλοῦντες ὁποῖόν τι τὸ μέλλον ποιήσουσιν IV, 235. χεῖρας ἀνέσεισαν, δηλοῦντες προσίεσθαι τὰ κεκηρυγμένα III, 59.

δήλωσις. ἡ ἐπανάσεισις τῶν ὅπλων ἔχει τινὰ δήλωσιν ἀπειλῆς III, 188.

δημαγωγὸς ἀνὴρ καὶ τῷ πλήθει πιθανώτατος III, 32.

δημιουργοὶ, Magiſtrat. Elidis & Mantin. III, 283.

δημοκρατία. — ἐγίγνετο, λόγῳ μὲν, δημοκρατία, ἔργῳ δὲ, ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχὴ II, 99. τὰ ἐν Σάμῳ σφῶν ἐς δημοκρατίαν ἀπέστη V, 141.

δῆμος. πάντα τε πρὸς τὸ παραχρῆμα περιδεὲς (ὅπερ φιλεῖ δῆμος ποιεῖν) ἕτοιμοι ἦσαν εὐτακτεῖν V, 5. ἐγένετο ἐπανάστασις ὑπὸ τοῦ δήμου τοῖς δυνατοῖς V, 31. ξυνέβη — τὸν ἐναντιωσόμενον δῆμον καταλελύσθαι, ut popularis ſtatus diſſolveretur V, 98. 103. 104. 100. 105. τῷ ἀπίστῳ δήμῳ ξυγχωρεῖν V, 107. ὄντες δῆμος V, 111. III, 209. ἐτράποντο καθ' ἡδονὰς τῷ δήμῳ II, 99. 219. 277.

δημόσιος. — οἷς ἡ πόλις ἄσκησιν τῶν ἐς τὸν πόλεμον δημοσίᾳ παρεῖχε III, 312. τοῦ δημοσίου δραχμὴν τῆς ἡμέρας διδόντος, τῶν τε τριηράρχων ἐπιφορὰς πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μισθῷ IV, 50. τὸ δημόσιον σῆμα II, 52. Demoſth. στεφ. τάφον δημοσίᾳ παρασκευασθέντα II, 54. 51. τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ καὶ τὰς οἰκίας ἢν ἄρα μὴ δῃώσωσιν οἱ πολέμιοι, ἀφίησιν αὐτὰ δημόσια εἶναι II, 23. δημοσίᾳ II, 69. 96.

δημοτικός. ἐπιλέγοντες τεκμήρια, τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα οὐ δημοτικὴν παρανομίαν IV, 46.

δῃόω. τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἑαυτοῦ ἢν ἄρα μὴ δῃώσωσιν οἱ πολέμιοι &c. II, 23. τὴν γῆν ἐδῄουν II, 22. δῃώσῃ II, 23. ἐδῄωσαν II, 40. δῃώσειν II, 109. ἐδῄωσαν τὰ τῆς Ἀττικῆς πρότερον τετμημένα II, 207. & paſſim alibi.

δήπου. ὁ δὲ χάριν ἂν δήπου ἐν τούτῳ μείζω ἔτι ἔσχεν V, 136.

ΔΙ. διά. τὸν ἴδιον οἶκον αὔξειν, δι' ἀσφαλείας ὅσον ἠδύναντο I, 27. διὰ ταχέων παραπλεύσαντες IV, 164. — καὶ αὗται (νῆες) οὔπω εἶχον διὰ πάσης καταστρώματα, in totum, omnino I, 25. διὰ τὸ σῶφρον I, 56. — ἔνσπονδοι, οὐδὲ δι' ἀνακωχῆς πώποτ' ἐγένεσθε I, 61. μὴ φοβηθέντες τὸ αὐτίκα δεινὸν, τῆς δ' ἀπ' αὐτοῦ διὰ πλείονος εἰρήνης ἐπιθυμήσαντες, diuturnior I, 172. τῶν παραχρῆμα δι' ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνώμων, cum breviſſima deliberatione I, 195. διὰ μικρὸν, levi de cauſa. διὰ θαλάσσης, οὐδὲ κατὰ γῆν I, 4. ἢν γὰρ ἀποφήνω πάνυ ἀδικοῦντας αὐτοὺς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω, propterea II, 234. διὰ μάχης ἐλθεῖν III, 143. ὕετοῦ διὰ νυκτὸς ἐπιγενομένου II, 7. δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίγνονται II, 19. δι' ὀλίγου ἡ παραίνεσις γίγνεται III, 140. οἱ ἄπωθεν, καὶ οἱ διὰ πλείστου, remotiſſimi III, 170. διὰ τὸ cum infinitivo II, 20. III, 130. 56. 27. 28. 81. V, 6. — διὰ τὸ ἡδονὴν ἔχον ἐν τῷ αὐτίκα III, 161. διὰ τὰς ἀφράκτους οἰκήσεις I, 10. V, 110. διὰ τῆς ἀλλοτρίας ἰόντες III, 126. δι' ὀργῆς ἀπεχώρησεν V, 65. ἀτολμότεροι δι' αὐτὸ ἐς τὰς μάχας ἦσαν III, 81. δι' ἀντιλογιῶν πειρώμεθα καταλλαγῆναι III, 86. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἄρχειν τοῦ εἴκοντος III, 89. διὰ τὸ ἀτέκμαρτον δέος III, 91. διὰ βραχέως ἀποστροφῆς οὔσης III, 114. 22. διὰ cum accuſat. V, 129. 170. IV, 47. V, 174. παρακομισάμενοι διὰ τῆς Ἴδης τοῦ ὄρους V, 173. IV, 161. διὰ μάχης ἐγίγνοντο αἱ ἐσκομιδαὶ IV, 208. ἀεὶ διὰ φόβου εἰσὶ IV, 57. 92. δι' ὀλίγου ὠφελῆσαι IV, 77. διὰ δίκης ἐλθεῖν IV, 94. διὰ τοὺς ἀνέμους, propter ventos contrarios V, 48.

διαβαίνω. διαβάντες τὸν Ἀχελῷον II, 325. διαβάντες ὡς βασιλέα II, 103. διέβη τὴν γέφυραν III, 154.

διαβάλλω. ἀεὶ ἀνάγκην εἶναι τοὺς προὔχοντας ἀπὸ τῶν ξυμ-

φορῶν διαβάλλεσθαι III, 231. μὴ ἐς τοὺς ξυμμάχους διαβληθῶσιν III, 33. ὥσπερ Χαιρέας διαβάλλων ἀπήγγελλεν V, 132. Πελοποννησίους διαβαλεῖν ἐς τοὺς Ἕλληνας II, 331. διέβαλεν ex I, ἐξηπάτησεν, Suidas I, 575. ita Ariſtophan. ὄρν. 1647. Herodot. Terpſ. vid. Euſtath. Od. α', 1406.

διάβασις. εἴτις κωλυτὴς γίγνοιτο τῆς διαβάσεως II, 203. ἐκ βραχέος τὴν διάβασιν γίγνεσθαι II, 305. III, 154. τῶν ῥείθρων καὶ τῶν ποταμῶν τὰς διαβάσεις ἐφύλασσον IV, 299. ἐπειδὴ ἐγένοντο ἐπὶ τῇ διαβάσει IV, 307. 318.

διαβατήρια. — αὐτοῖς τὰ διαβατήρια θυομένοις οὐ προὐχώρει III, 292. 293. τὰ διαβατήρια ἱερὰ ἐν τοῖς ὁρίοις οὐκ ἐγίγνετο III, 353.

διαβατός. ὁ Ἀσωπὸς ἐῤῥύη μέγας, καὶ οὐ ῥαδίως διαβατὸς ἦν II, 10.

διαβιβάζω. διεβίβασαν εἰς τὴν νῆσον τοὺς ὁπλίτας III, 12.

διαβολή. ἐπεμαρτύρετο μὴ ἀπόντος περὶ αὐτοῦ διαβολὰς ἀποδέχεσθαι IV, 46. βουλόμενοι ἐκ μείζονος διαβολῆς μετάπεμπτον κομισθέντα αὐτὸν ἀγωνίσασθαι IV, 47. δείσαντες τὸ ἐπὶ τῇ διαβολῇ ἐς δίκην καταπλεῦσαι IV, 98. — μήτε ταῖς τῶνδε διαβολαῖς ἀναπείθεσθε IV, 134. διαβολὰς μὲν οὐ σῶφρον οὔτε λέγειν τινὰς ἐς ἀλλήλους, οὔτε τοὺς ἀκούοντας ἀποδέχεσθαι IV, 68. ὅπως μέμψηταί τε περὶ τῶν γεγενημένων, καὶ τὰς διαβολὰς ὡς εὐπρεπέστατα ἀπολογήσηται V, 175. τὰ μὲν ἐς τὰς ἐμὰς διαβολὰς τοιαῦτα ξυνέβη IV, 142. ἀπολύεσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰς διαβολὰς V, 134. ἦν δέ τι τοιοῦτον ἀπὸ τῶν τὴν κατηγορίαν ἐχόντων, καὶ οὐ πάνυ διαβολὴ μόνον τοῦ λόγου V, 144. διαβολὴν οἴσειν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκείνου ξυμφορὰν ἔσται ὁ πόλεμος I, 177. Herodot. III, 66.

διαβόλως. (Ἀλκιβιάδης) βουλόμενος τῷ Νικίᾳ ἐναντιοῦσθαι, ὅτι αὐτοῦ διαβόλως ἐμνήσθη IV, 26.

διάβροχοι. αἱ νῆες διάβροχοι (εἰσὶ), τοσοῦτον χρόνον ἤδη θαλασσεύουσαι IV, 189.

διαβοάω. τῶν Ἀλκιβιάδου ἐχθρῶν διαβοώντων, ὡς δεινὸν εἴη εἰ τοὺς νόμους βιασάμενος κάτεισι V, 82.

διαβούλομαι, ἀναπείσω Thucyd. Suidas I, 549.

διαγίγνομαι. τῷ μέλλοντι χρόνῳ καταλιπεῖν ὄνομα ὡς οὐδὲν σφήλας τὴν πόλιν διεγένετο III, 229.

διαγιγνώσκω. περὶ σφῶν τὰ ὅπλα παραδόντων τὸν Ἀθηναίων δῆμον διαγνῶμαι III, 70. οὐκ ἔφη διαγιγνώσκειν τὴν βοὴν ὁποτέρα μείζων I, 122. 129. διέγνωστο λελύσθαι τὰς σπονδὰς, i. e. διεψήφιστο I, 164. πολλοῦ ἄξιον εἶναι τὸν ἄτρακτον, εἰ τοὺς ἀγαθοὺς διεγίγνωσκε III, 62. ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν καθιστώμεθα II, 249.

διαγνώμη τῆς ἐκκλησίας, decretum I, 123. προθέντας τὴν διαγνώμην II, 230. πρὸς τοὺς ξύμπαντας διαγνώμας ποιήσησθε II, 271.

διάγνωσις. οὐ ῥᾳδίως διάγνωσιν ἐποιοῦντο ὁποῖοι ἐκράτουν I, 72. D. Halic. διαγνώσεις 470, 12.

διάγω. — ἀξιοῦντος διάγειν ἑαυτὸν καὶ τὴν στρατιὰν III, 116. ἐν τοῖς χαλεπώτατα διῆγον IV, 294. οὐ προσῄει πρὸς τὰς ἀρχὰς, ἀλλὰ διῆγε, καὶ προὐφασίζετο; hoc eſt, διῆγε τὸν χρόνον ut apud Xenoph. & Plutarch. 52, 1.

διαγωνίσασθαι μεγάλῃ δαπάνῃ καὶ κινδύνῳ V, 70.

διάδηλοι ἔσεσθαι III, 100. φανεροὶ Heſych. Aret. 62, 31.

διαδιδράσκοντες IV, 321. D. Halic. 276, 25. Ioſeph. 847. Aretaeus II, 14.

διαδίδωμι. — εἰ ἀρχὴν διαδιδομένην ἐδεξάμεθα I. 108. τοὺς ἄνδρας τοῖς τριηράρχοις διεδίδοσαν ἐς φυλακὴν III, 60. ἐς δραχμὴν Ἀττικὴν ἑκάστῳ διέδωκε V, 45. τῆς φήμης ἐς πάντα τύπον, Diodor. 29 d.

διαδικαιόω. — τῶν πρασσόντων τῷ Βρασίδᾳ ἤδη καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ διαδικαιούντων αὐτὰ &c. III, 157. Demoſth. Χερρ.

διαδοχή. τὴν χώραν διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων μέχρι τοῦδε ἐλευθέραν παρέδοσαν II, 55. κατὰ διαδοχὴν III, 9. IV, 213. 215.

διάδοχος τῆς Ἀστ. ναυαρχίας V, 129. διάδοχον IV, 193.

διαδύντες διὰ τοῦ τείχους III, 164.

διαζώματα ἔχοντες περὶ τὰ αἰδοῖα οἱ ἀθληταὶ ἠγωνίζοντο I, 11.

διαζώννυμι. — τοῖς βαρβάροις πυγμῆς καὶ πάλης ἆθλα τίθεται, καὶ διεζωσμένοι τοῦτο δρῶσι I, 12. athletae. vid. Suidam.

διαθέω. πρεσβυτέρων διακωλυόντων τοὺς ἐν τῷ ἄστει διαθέοντας, diſcurrentes V, 147. vid. διατρέχω.

διαθορυβέω. τοῦτο τὸ γράμμα τὴν Πελοπόννησον διεθορύβει III, 249.

διαθροέω. — ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας, διεθρόησαν ὡς χρήματα πολλὰ ἴδοιεν IV, 75. ταῦτα ὁ Θηραμένης διεθρόει V, 143.

διαιρετός. νομίζειν — τὰς προσπιπτούσας τύχας οὐ λόγῳ διαιρετάς· Schol. φανερὰς I, 119.

διαιρέω. τοῖς ἔργοις ὡς διῄρηται ἀθρείτω, καὶ εὑρήσει &c. III, 241. διελόμενοι τὴν πόλιν περιετείχιζον III, 323. (opus) inter ſe partiti. IV, 199. III, 352. πυλίδα τινὰ κακῶς ἐνῳκοδομημένην διελόντες ἔλαθον IV, 81. III, 73. διῃρημένοι κατ' ἀναπαύλας, ὥστε τοὺς μὲν, φέρειν, τοὺς δὲ, ὕπνον αἱρεῖσθαι II, 115. κατ' ὀλίγας ναῦς διελόμενοι III, 18.

δίαιτα. ἔχων δίαιταν ἐν Ἄργει I, 190. habitabat. — πατρί-

δος ἐλευθερωτάτης, καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου ἐς τὴν δίαιταν ἐξουσίας IV, 287. — τῆς κατὰ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα παρανομίας ἐς τὴν δίαιταν IV, 27. 299. ἐδόκει αὐτῷ ἱκανὴ ἂν κεχῶσθαι δίαιτα τῷ σώματι, de Acheloi alluvione II, 169. ξυνήθη τὴν δίαιταν μεθ' ὅπλων ἐποιήσαντο I, 10.

διαιτάω. ἐν τοῖς ἀγροῖς διαιτᾶσθαι II, 27. 78. πολλὰ ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιῄτημαι IV, 305.

διαίτημα. — σημεῖον δ' ἐστὶ ταῦτα τῆς Ἑλλάδος ἔτι οὕτω νεμόμενα, τῶν ποτε καὶ ἐς πάντας ὁμοίων διαιτημάτων I, 10.

διάκειμαι. — ἀλλ' ὁρᾶτε ὡς διάκειμαι ὑπὸ τῆς νόσου IV, 304. τοῖς Ἕλλησι μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως διακεῖσθαι I, 107. ἐν σφίσιν αὐτοῖς οὐ πάνυ εὖ διακείμενοι V, 56. 103.

διακελευσμός. ἔτρεψαν τοὺς Ἀθηναίους, πολλῇ κραυγῇ καὶ διακελευσμῷ χρώμενοι IV, 294.

διακελεύω. παρὰ τὸ στρατόπεδον πέμψαντες διεκελεύοντο ἀνθάπτεσθαι τῶν πραγμάτων V, 158. Herodot. I, 1. pro *adhortari.*

διακενῆς. ἡ διακενῆς ἐπανάσεισις τῶν ὅπλων ἔχει τινὰ δήλωσιν ἀπειλῆς III, 188. διακενῆς fruſtra, D. Halic. 688, 43.

διάκενος. ἐς τὸ διάκενον ἡ πρόσθεσις ἐγένετο III, 201. ἐς τὸ διάκενον τοῦτο παρήγγελλεν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως δύο λόχους παρελθεῖν, vacuum ſpatium in exercitu III, 316.

διακινδυνεύω. μᾶλλον πολιορκούμενοι ἢ πολιορκοῦντες, ὥρμηντο διακινδυνεῦσαι, ad belli fortunam periclitandam III, 47. 29. IV, 158. πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι τοῖς μὲν ἐνδοῦσιν ἀνθησσᾶσθαι μεθ' ἡδονῆς, πρὸς δὲ τὰ ὑπεραυχοῦντα διακινδυνεύειν III, 30.

διακινέω. οἱ Κορίνθιοι διεκίνουν τὰ πεπραγμένα III, 243.

διακλαπέν. τὸ μὲν ἀθροισθὲν τοῦ στρατεύματος ἐς τὸ κοινὸν, οὐ πολὺ ἐγένετο, τὸ δὲ διακλαπὲν, πολὺ IV, 320.

διακληρόω. τὰς ἄλλας (ναῦς) ξυναγαγόντες, ἐβούλοντο, διακληρωσάμενοι, — ἐφορμεῖν V, 47.

διακονία. vid. διάκονος.

διάκονος. — ὡς οὐδὲν πώποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς βασιλέα διακονίαις παραβάλοιτο, προτιμηθείη δ' ἐν ἴσῳ τοῖς πολλοῖς τῶν διακόνων ἀποθανεῖν I, 187.

διακοσμέω. — Ἱππάρχῳ τὴν Παναθηναϊκὴν πομπὴν διακοσμοῦντι I, 31. IV, 90.

διάκοσμος καὶ παρασκευὴ, aciei inſtructae ratio III, 139.

διακόπτω. λαβόντες, καὶ διακόψαντες τὸν μοχλὸν, ἐξῆλθον II, 8. III, 165.

διακρίνω, dirimo, ſecerno. τότε δὴ ἔργου πᾶς εἴχετο ἤδη καὶ διεκέκριτο οὐδὲν ἔτι, nullum amplius erat diſcrimen I, 71. μάχης γενομένης ἰσοῤῥόπου, διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων I, 146. οἱ

ἀφιστάμενοι, καὶ ἀφ' ὧν διακρίνοιντο, qui deficiunt, & illi, a quibus defectionem faciunt II, 183. — αἱ νῆες ἐπ' οἴκου ἕκασται διεκρίθησαν III, 39. 23. IV, 228. abſolut. V, 19. πρὸς Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους διεκρίθησαν, diverſi concedere.

διακριτέα δίκαις καὶ λόγοις I, 122.

διακωλύω. ὡς τάχιστα πορεύεσθαι, καὶ μὴ τὰ πρασσόμενα διακωλύειν I, 187. διεκώλυσε ἐπὶ τὴν Πειραιᾶ πλεῖν V, 126. III, 198. καί τι καὶ Πυθικοῦ μαντείου ἀκροτελεύτιον τοιόνδε διεκώλυε II, 31. Herodot. VI, 56, εἶναι Σπαρτιητέων διακωλύτην.

διακωχὴ II, 298. hoc eſt πράγματος ἐνεστῶτος διάλειμμα, Th. Mag. Suidas ἐξάλειψις. hic *induciæ*.

διαλαθὼν ἐσέρχεται ἐς τὴν Μιτυλήνην II, 206. διαλαθών πως V, 114.

διαλέγω. ὡς εἶδόν τινα τῶν ξυνωμοτῶν διαλεγόμενον οἰκείως τῷ Ἱππίᾳ IV, 90. πρὸς αὐτοὺς ἀνὴρ ἀνδρὶ διελέγοντο V, 150. διελεγέσθην μὴ ποιεῖν μάχην III, 300. διαλέγου, διορύττου cit. Suidas I, 723. ſic explicat Schol. ad Lyſiſtrat. 723.

διαλείπω. οὐ πολὺ διαλιπὼν ἐτελεύτησε, haud multo tempore interiecto III, 223. II, 278. I, 155. Ariſtoph. Nub. ἀκαρῆ διαλιπὼν, δικάζομαι. Herodot. III, 157.

διαλλακτὰς πολὺ ἐμῶν τῶν λόγων ἀναγκαιοτέρους περὶ τῶνδε Ἀθηναίους νομίσαι III, 87. ξυμμάχους οὐδέποτε τὸ λοιπὸν ἐπαξόμεθα, οὐδὲ διαλλακτὰς III, 94.

διαλλάσσω. τοὺς Σελινουντίους ἢ βίᾳ ἢ ξυμβάσει διαλλάξαι αὐτοῖς IV, 76. ἐν τῷ διαλλάσσοντι τῆς γνώμης καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίστανται, in animorum diſcordia II, 183. λέγοντες διαλλαγῆναι βούλεσθαι V, 107. III, 30. V, 138. v. D. Hal.

διάλυσις. ὑμᾶς προσκαλοῦνται ἐς σπονδὰς καὶ διάλυσιν τοῦ πολέμου III, 29. — γράψας τὴν ἐκ Σαλαμῖνος προάγγελσιν τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ τὴν τῶν γεφυρῶν οὐ διάλυσιν I, 194.

διαλυτὴς τῆς ἑταιρίας II, 290.

διαλύω. διαλυόμενοι ἤδη ἐκ τῶν λόγων III, 351. τὸν πόλεμον διαλῦσαι V, 69. III, 29. τὸν ξύλλογον διαλύσας II, 21. IV, 69. 228. II, 151. V, 105. πολέμῳ μᾶλλον ἢ λόγοις τὰ ἐγκλήματα διαλύεσθαι I, 199. III, 174. τὸ ναυτικὸν διελύθη II, 167. 175. οὐκ ἦν ὁ διαλύσων οὔτε λόγος ἐχυρὸς, οὔτε ὅρκος φοβερὸς, inimicitias dirimere poterat II, 293. ἵνα αἱ ξυνωμοσίαι διαλυθεῖεν V, 124. vid. D. Halic.

διαμαρτάνω. διαμαρτόντες τῶν ὁδῶν IV, 249. I, 147.

διαμαρτίας γενομένης τῶν ἡμερῶν εἰς ἃς ἔδει στρατεύειν III, 131.

διαμάχομαι. νῦν διαμάχομαι, μὴ μεταγνῶναι ὑμᾶς τὰ δεδογμένα II, 227. διαμάχεσθαι περὶ τῆς γῆς ταύτης III, 270.

τοὺς λόγους ὅστις διαμάχεται μὴ διδασκάλους τῶν πραγμάτων γίγνεσθαι, ἀξύνετός ἐστι, contentioſe negat II, 231.

διαμέλλησις. τῷ ἐλευθέρῳ πολλὴν τὴν διαμέλλησιν τῆς πρὸς ἡμᾶς φυλακῆς ποιήσωνται III, 342.

διαμέλλω. τῇ τῶν χρημάτων σπάνει κωλύσονται, ὅταν σχολῇ αὐτὰ ποριζόμενοι διαμέλλωσι I, 203. οὐ χρῆναι προφασίζεσθαι, οὐδὲ διαμέλλειν IV, 42. ὡς χρὴ κατασκόπους μὴ πέμπειν, μηδὲ διαμέλλειν καιρὸν παριέντας III, 44. IV, 237. V, 59.

διαμέμφομαι. τὰ πράγματα διεμέμφοντο V, 138.

διαμώμενοι τὸν κάχληκα III, 40. Ioſeph. 85, 94. Heſych. διΐσταντες.

διαναυμαχέω. αἰσθόμενοι — δόξαν αὐτοῖς ἀπὸ ξυνόδου ὥστε διαναυμαχεῖν, cum, habito concilio, proelium navale committendum cenſuiſſent V, 120.

διανίστημι. τῶν ἀναγκαίων ξυμφόρων διαναστὰς III, 192.

διανοέω. τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ὁρῶν ξυνιστάμενον, τὸ μὲν εὐθὺς, τὸ δὲ καὶ διανοούμενον, partim quidem ſtatim, partim vero in animo habere I, 4. D. Halic. Antiquit. IV, 50. μηδὲν ὑμᾶς δεινὸν μήτε ἐργαζομένων μήτε διανοουμένων. πρὸς αὐτοὺς πέμψαι, καὶ εἰδέναι ὅ, τι διανοοῦνται III, 277. 278. ita fere III, 308. 47. IV, 189. III, 33. V, 60. I, 132. III, 106. V, 71. & alibi. πόλεμον διενοοῦντο προθύμως οἴσειν III, 179.

διάνοια. κατέχειν τὴν διάνοιαν οὐκ ἠδύνατο, cogitata I, 182. ἐθαύμασέ τε αὐτοῦ τὴν διάνοιαν, & γνῶσιν I, 194. τοῦ ὑπαπιέναι πλέον ἢ τοῦ μένοντος διάνοιαν ἔχουσι, cogitant III, 217. οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ἡ τοιαύτη διάνοια III, 346. πολλὴν ἀλογίαν τῆς διανοίας παρέχετε III, 349. ἄξιόν τι τῆς διανοίας δρᾶν IV, 38. ὁ ὄχλος κατὰ θέαν ἧκεν, ὡς ἐπὶ ἀξιόχρεων καὶ ἄπιστον διάνοιαν IV, 49. vid. προαμύνομαι. τοιαύτῃ διανοίᾳ ὁ Ἀρχίδαμος περὶ Ἀχαρνὰς ἦν II, 36. μέγα τι τῆς διανοίας τὸ βέβαιον ἔχοντες II, 143. διάνοια III, 77. IV, 274. 297.

διαπειράω. τειχίζειν χρὴ Δεκέλειαν, ὅπερ Ἀθηναῖοι μάλιστα φοβοῦνται, καὶ μόνου αὐτοῦ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ νομίζουσιν οὐ διαπεπειρᾶσθαι IV, 146. Syneſius Ep. XCVI. Plato. Plutarch.

διαπεραιοῦται αὐτὸς (Παιδάριτος) καὶ ἡ στρατιὰ ἐς Χίον V, 49.

διαπλέω. ἠναγκάσθησαν ναυμαχῆσαι περὶ πλοίου διαπλέοντος III, 36.

διάπλους. βραχύς ἐστιν ὁ διάπλους πρὸς Κήναιον τῆς Εὐβοίας II, 306.

διαπολεμέω. ἱκανωτέραν ἡγοῦμαι Σικελίαν Πελοποννήσου διαπολεμῆσαι IV, 62. διαπολεμήσεται αὐτοῖς ἀμαχεὶ ὁ πόλεμος IV, 192.

διαπολέμησιν ξυντομωτάτην ἡγεῖτο IV, 242. D. Hal. 69½, 4.

διαπομπή. ἐπιμέλειαν ἔχομεν τῶν πρὸς τὰς πόλεις διαπομπῶν ἐς κατασκοπὴν IV, 69.

διαποντίων πολέμων ἄπειροι I, 201. διαπόντιος ἀρχὴ D. Halic. 475, 8.

διαπορευόμενος Πελοπόννησον τῇ στρατιᾷ III, 290.

διαπράσσω. ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, διαπραξάμενοι ταῦτα; rebus tranſactis I, 123. ἐς τὴν εἱρκτὴν ἐσπίπτει τοπρῶτον ὑπὸ τῶν Ἐφόρων, ἔπειτα διαπραξάμενος ἐξῆλθε I, 183. εὐπρεπείᾳ λόγου οἷς ξυμβαίη ἐπιφθόνως τὶ διαπράξασθαι, ἄμεινον ἥκουον II, 292. πάντα διαπραξάμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ III, 46. D. Halic. 217, 17 &c.

διαπρεπής. ἐκείνων διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες, αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν II, 52. μείζω ἡμῶν τὴν πόλιν ἐνόμισαν τῷ ἐμῷ διαπρεπεῖ τῆς Ὀλυμπίαζε θεωρίας· ἤτοι ἐν τῷ διαπρέψαι ἐμὲ τῇ Ο. Θ. Scholiaſt. propter apparatus noſtri ſplendorem IV, 28. Ioſeph. 1296.

διαρκής. τὰς νήσους κατεστρέφοντο, καὶ μάλιστα ὅσοι μὴ διαρκῆ εἶχον χώραν I, 25. D. Halic. 382, 36.

διαρπάζω. ὅσα ὑπεξέκειτο αὐτόθι τῶν Κλαζομενίων, τὰ μὲν διήρπασαν καὶ ἀνάλωσαν, τὰ δὲ &c. V, 48.

διαῤῥοίας ἀκράτου ἐπιπιπτούσης II, 74.

διασκευάζω. τὰ ἄλλα διεσκευάζοντο ὡς ἐς πλοῦν III, 60.

διασκοπέω. πρὸς τὰ ἔξω διεσκοπεῖτο, εἴπoθεν ἀσφάλειάν τινα ὁρῴη ὑπάρχουσάν οἱ IV, 92. ἐπ' ἀμφότερα ἔχων καὶ διασκοπῶν ἀνεῖχε, in utramque partem mutabat, & ancipitem cogitationem habens haerebat IV, 252. τὰ τῶν ξυμμάχων διασκοποῦντες ὅπως μὴ σφῶν ἀποστήσωνται V, 9.

διασπάω. ξυνάγων καὶ καθιστὰς τὸ στράτευμα, εἴπῃ ὁρῴη διεσπασμένον καὶ μὴ ἐν τάξει χωροῦν IV, 307.

διασταυρωσάμενος τὸν ἰσθμὸν IV, 154.

διασώζομαι. κακοπραγίαν ῥᾷον ἀπωθοῦνται οἱ ἄνθρωποι, ἢ εὐδαιμονίαν διασώζονται II, 226. 92. III, 277.

διατάσσω. τούτων διατεταγμένων οὕτως V, 106. διατάσσει ὡς ἐς μάχην III, 195. ὧδε διετετάχατο III, 50.

διατείχισμα. ἐν διατειχίσματι εἶχον II, 216. Plutarch. de malign. Herodot.

διατελέω. διατελοῦντός μου προθύμου, cum in hoc ſtudio perſeverarem IV, 141. Herodot. II, 113. Bodl. διεργασμένος.

διατίθημι. κράτιστα διαθέντα τὰ τοῦ πολέμου IV, 27. — ληφθεὶς, οὐ ῥᾳδίως διετέθη, haud leniter tractatus fuit IV, 91.

διατρέχω. διαδραμὼν τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον II, 14. τούτῳ τῷ τρόπῳ Βρασίδας Θεσσαλ. διέδραμε III, 118.

διατριβή. ἀμέλειά τις ἐνῆν καὶ διατριβὴ τῶν πάντων III, 266. χρόνου διατριβὴν ἐμποιησάντων II, 222. V, 16. διατριβαὶ καὶ μελλήσεις III, 332. D. Halic. 489, 2.

διατρίβω. ὡς δὲ κατεκαύθησαν αἱ μηχαναὶ, καὶ πολλαχῆ προσβάλλοντες ἀπεκρούοντο, οὐκέτι ἐδόκει διατρίβειν IV, 243. ὅμως δὲ καθισταμένοις ὧν ἔδει ἐνιαυτὸς μὲν οὐ διετρίβη I, 173. ἰδὼν τὰ πράγματα, καὶ νομίσας οὐχ οἷόν τε εἶναι διατρίβειν IV, 240.

διαφαίνω. δυνάμει γὰρ ταῦτα μέγιστα διεφάνη, conſtat I, 29. φρόνημα D. Hal. 264, 16. σῶμά τε αὔταρκες ὂν οὐδὲν διεφάνη πρὸς αὐτὸ II, 76.

διαφερόντως τὶ ἀδικούμενοι I, 58. διαφερόντως γὰρ δὴ καὶ τόδε ἔχομεν, ὥστε τολμᾶν τε &c. hoc prae ceteris eximium habemus II, 60. παρέσχε ἑαυτὸν πάντων διαφερόντως προθυμότατον ἐς τὴν ὀλιγαρχίαν V, 104. διαφερόντως τι ἐς αὐτὸ μᾶλλον ἑτέρου ἄξιος θαυμάσαι I, 195.

διαφέρω. πολὺ διαφέρειν οὐ δεῖ νομίζειν ἄνθρωπον ἀνθρώπου I, 120. διενεχθέντες οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους I, 29. πρὸς τοὺς μειζόνως ἐχθροὺς ἢ πρὸς τοὺς τὰ μέτρια διενεχθέντας III, 30. τοὺς πολέμους διέφερον IV, 86. I, 20. bella adminiſtrarunt. τὰ τῶν πολεμίων κοινοτέρας τὰς τύχας λαμβάνονται ἢ κατὰ τὸ διαφέρον ἑκατέρων πλῆθος, quam pro diverſa utrorumque multitudine III, 343. διαφέρομεν ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων, praeſtantiores ſumus II, 58. 293. I, 97. τοὺς λόγους ὅστις διαμάχεται μὴ διδασκάλους τῶν πραγμάτων, ἢ ἀξύνετός ἐστιν, ἢ ἰδίᾳ τὶ αὐτῷ διαφέρει, privatim aliquid ipſius intereſt II, 231. πολλαὶ γνῶμαι ἐλέγοντο ἐπ' ἀμφότερα, διαφερομένων &c. III, 85. μεγάλων τῶν διαφερόντων καθεστώτων I, 97. ἐν τούτῳ διαφερομένων αὐτῶν ἠγγέλθη, dum ipſi contenderent III, 185.

διαφεύγω. τὴν ἔχθραν γενομένην διαφυγεῖν IV, 122. πρὶν διαφύγοιεν, καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλάβοιντο II, 202. D. Halic. 256, 21. 655, 19. διαφεύγουσι II, 205. III, 192. IV, 292. 306. II, 120. V, 3. III, 331. τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινὶ αἰσχρὸν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ αἴσχιον II, 60. διαπεφευγότες τὸ νόσημα II, 78. vid. διαφυγγάνω.

διάφευξις ἐγένετο αὐτοῖς μᾶλλον διὰ τοῦ χειμῶνος τὸ μέγεθος II, 204.

διαφίημι. πέμπει ἐς τοὺς τὴν δίοδον ἔχοντας, ὅπως μὴ διαφήσωσι τοὺς πολεμίους IV, 223.

διαφορά. τὴν μετὰ δέκα ἔτη διαφορὰν καὶ ξύγχυσιν τῶν σπονδῶν ἐξηγήσομαι III, 246. ἐν τῷ διαλλάσσοντι τῆς γνώμης, αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίστανται II, 183. εἰ δόξομεν ἄρξαι

μᾶλλον τῆς διαφορᾶς I, 115. δικαστὴν τῶν σφετέρων διαφορῶν III,123. ὁ δὲ, ακοντος καὶ ἐκ διαφορᾶς, invito (Perdicca) ac repugnante, ξυγγίγνεται III, 124. κατὰ τοιαύτην διαφορὰν ὄντων αὐτοῖς πραγμάτων &c. V, 129. τὰς ἰδίας διαφορὰς ἐς αὖθις ἀναβαλώμεθα II, 92. εἰρήνῃ διαφορὰ ἀπραγμόνως παύεται III, 90. ἐς διαφορὰν μεγάλην καθεστῶτας πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους III, 274. κατὰ διαφορὰν Συρακουσίων, propter inimicitias, quas cum Syrac. gerebant IV, 271. διαφοραὶ IV, 197. περιωπὴν τῶν ἡμῖν ἐς τὰ μέγιστα διαφορῶν ποιούμεθα, quae noſtra maxime interſunt III, 128. Suidas I, 571. apud Th. ἀναλώματα. v. Caſaub. ad Theophraſt. 229. vid. διάφορος.

διαφορέω. τὸ σταύρωμα ἀνέσπασαν, καὶ διεφόρησαν τοὺς σταυροὺς παρ' ἑαυτοὺς, tranſportarunt.

διάφορος, & διάφορον ὄντες ἤδη διάφοροι Ἠλείοις, hoſtes III, 258. Herodot. III, 49. διάφορος τὰ πολιτικὰ IV, 26. II,5. κατὰ τὸ Ἀθηναίων διάφορον, ob odium, quo Athen. proſequebantur II, 45. παρεχόμενοι ἃ ἔχομεν δίκαια, πρὸς τὰ Θηβαίων διάφορα, ius noſtrum, adverſus Theb. ſimultates II, 249. ἤν τι διάφορον ᾖ πρὸς ἀλλήλους III, 233. αὐτοκράτορες ἥκουσι περὶ πάντων ξυμβῆναι τῶν διαφόρων III, 275. φοβούμενος τὰ παλαιὰ διάφορα τῶν Ἀθηναίων III, 119. V, 21. μέγιστον τὸ διάφορον τοῦτο τῷ Ἑλληνικῷ στρατεύματι ἐγένετο, rerum commutatio IV, 303.

διαφόρως. τῶν ἀνθρώπων ἀσφαλέστατα τούτους οἰκεῖν οἳ ἂν ἥκιστα διαφόρως πολιτεύωσι IV,36. οὐκέτι διαφόρως, ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς πάντες δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα IV, 295.

διαφθείρω. ἡμεῖς δὲ μὴ διαφθείραντες ὑμᾶς, κερδαίνοιμεν ἂν III, 340. — πόλιν μὴ ἀπράγμονα τάχιστ' ἂν ἀπραγμοσύνης μεταβολῇ διαφθαρῆναι IV, 35 & 63. ἠπίστουν μὴ οὕτω γε ἂν πανσυδεὶ διεφθάρθαι V, 3. οἱ διαπεφευγότες, τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ, ἐλπίδος τὶ εἶχον κούφης μηδ' ἂν ὑπ' ἄλλου νοσήματος ποτὲ ἔτι διαφθαρῆναι II, 78. τους Πλαταιέας ἐλαχίστου ἐδέησε (τὸ πῦρ) διαφθεῖραι II, 120. διαφθείρειν III, 190. 166. 84. 53. II, 257. 255. 269. 337. III, 62. διεφθαρμένων, τῷ ζώντων opponit. II,10. διεφθείροντο οι πλεῖστοι ἐνναταῖοι καὶ ἑβδομαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος II, 74.

διαφθορά. ὡς ἐπὶ διαφθορᾷ τῆς πόλεως ἡ μετάστασις γένοιτο V, 131.

διαφράγματι διπλῆν καλύβην σκηνησαμένου, tugurium ſepto interpoſito diſcluſum I, 187.

διαφυγγάνω. ἐς τὸ στρατόπεδον διεφύγγανον IV, 249. vid. διαφεύγω.

διαφυγή. ἕως ἄν τις παρατύχῃ διαφυγὴ ἐπιτηδεία V, 19.

διαχείρισις. ἐπῆλθον πολέμῳ τε καὶ διαχειρίσει πραγμάτων I, 136.

διαχέομαι. ξύλα φορμηδὸν ἀντὶ τοίχων τιθέντες, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπιπολὺ τὸ χῶμα II, 115.

διαχράομαι. κατὰ τάχος κελεύοντες διαχρήσασθαι τοὺς Μιτυληναίους II, 219. Herodot. I, 24.

διαψύχω. τὰς ναῦς οὐκ ἔστιν ἀνελκύσαντας διαψύξαι IV, 190.

διδασκαλείῳ παίδων ἐπιπεσόντες IV, 219.

διδάσκαλος. αἰσθόμενοι τὸν θροῦν τὸν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ καθεστῶτα, καὶ τοὺς Κορινθίους διδασκάλους γενομένους, auctores III, 250. vid. διδάσκω.

διδάσκω. ὡς ἡμᾶς πρέπει βουλεύεσθαι ἀδικουμένους, μηδεὶς διδασκέτω I, 122. ἡ ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν καθ' ἡσυχίαν ἀλλήλους, οὐ ψέγεται III, 336. περὶ τῶν πεπραγμένων διδάξαντας II, 276. διδαξάντων τῶν Μεγαρέων, auctoribus Megarenſib. II, 151.

διδαχή. οὐχὶ διδαχῆς δέονται ὥστε φυλάξασθαι αὐτούς, non ſunt admonendi I, 165. ὃ γὰρ ἡμεῖς φύσει ἔχομεν ἀγαθὸν, ἐκείνοις οὐκ ἂν γένοιτο διδαχῇ I, 168.

δίδωμι. δίκας δοῦναι I, 43. 199 &c. III, 247. I, 57. τὰ γυμνὰ πρὸς τοὺς πολεμίους δοὺς III, 220. Salluſt. *nudum* & caecum corpus ad hoſtes *vertere*. vid. Waſſium ibid.

διεγγυάω. ὀκτακοσίων ταλάντων τοῖς προξένοις διηγγυημένοι II, 274. D. Halic. 426, 45 &c.

διειλαγμένα citat Thom. Magiſter.

διέκπλοι οὐκ ἦσαν, ἀλλὰ ῥώμῃ τοπλέον ἐναυμάχουν, ἢ ἐπιστήμῃ I, 70. οὐκ ἔσεσθαι ἐν στενοχωρίᾳ, οὔτε περίπλουν, οὔτε διέκπλουν, ᾧπερ τῆς τέχνης μάλιστα ἐπίστευον IV, 231. ἔπλεον πρὸς τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος, καὶ τὸν καταλειφθέντα διέκπλουν IV, 288. Xenophon. vid. Budaeum.

διεξέρχομαι. ἐπεὶ διεξεληλύθασί γε διὰ πασῶν τῶν ζημιῶν οἱ ἄνθρωποι &c. II, 236. Virgil. *poenas* traxiſſe *per omnes*.

διεορτάζω. οὐ προεθυμήθησαν ξυμπλεῖν πρὶν τὰ Ἴσθμια διεορτάσωσιν V, 16.

διέρχομαι. οὐ ῥᾴδιον ἦν μὴ ἀθρόοις διελθεῖν τὴν πολεμίαν III, 307. διελθόντων ἐτῶν δύο καὶ τριῶν I, 116. III, 237. 169. 294. τοιαῦτα ἄν τις νομίζων μάλιστα ἃ διῆλθον I, 32. ἐπειδὴ διῆλθεν ὁ λόγος ὅτι &c. IV, 76. βουλόμενοι διὰ παντὸς τοῦ μήπω μεμαχημένου τῶν ἐναντίων διελθεῖν, perrumpere IV, 245. ὅσα ἂν μήκει λόγων ἄν τις διέλθοι III, 90.

διέχει — θαλάσσης μέτρον ἑξήκοντα σταδίους V, 153. Herodot. Th. Mag.

διηγησάμενος IV, 84.

διίημι. ὅπλα μὴ ἐᾶν ἔχοντας διϊέναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ τῆς γῆς τῆς σφετέρας III, 281. 294. 116. διϊέντων, pro δίοδον διδόντων, Demoſth. pro Corona.

διΐστημι. ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλ. εἴ τινές που διασταῖεν I, 29. ἐξέτασιν ὅπλων ἐποιήσαντο, διαστήσαντες τοὺς λόχους III, 110. ξύμπαντες μὲν ἐπιβουλευόμεθα, κατὰ πόλεις δὲ διέσταμεν, diſſenſionibus diviſi ſumus III, 88. διέστησαν κατὰ διακοσίους, Schol. ἐτάχθησαν μεμερισμένως III, 51. ὁρῶντες αὐτοὺς, τοὺς μὲν λόγοις ἡμῶν διϊστάναι, τοὺς δὲ &c. diſſociare IV, 121. D. Hal. 576, 39. φιλίαν Diodor. 695 d.

δικάζω. δίκας ἤθελον δοῦναι παρὰ πόλεσιν· ὁποτέρων δ᾽ ἂν δικασθῇ εἶναι τὴν ἀποικίαν, τούτους κρατεῖν I, 43.

δίκαιος. τῶν δικαίων λόγων ἡμᾶς ἐκβιβάσαντες III, 341. ὅσιοι πρὸς οὐ δικαίους ἱστάμεθα III, 344. οὐδενὸς ἀποστήσονται ὅσα ἂν δίκαια λέγητε III, 175. ἤν τι διάφορον ᾖ, δικαίῳ χρῆσθων καὶ ὅρκοις III, 233. εἴτι δίκαιον διανοοῦνται III, 278. ἐπειδὴ ὑμεῖς παρὰ τὸ δίκαιον, τὸ ξυμφέρον λέγειν ὑπέθεσθε III, 338. πολλὰ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα δεδιῄτημαι IV, 305. οὐδὲν αὐτοὺς δίκαιον ἐν νῷ ἔχοντας III, 33. τὸ δίκαιον τῆς ξυνθήκης προθύμως παρέσχοντο III, 89. βεβαίως τὶ ἢ τῷ δικαίῳ ἢ βίᾳ πράξειν III, 90. παρασχὼν ἑαυτὸν δίκαιον καὶ μέτριον ἐς τὰς πόλεις III, 121. τὸ κήρυγμα πρὸς τὸν φόβον δίκαιον εἶναι ἐλάμβανον, prae metu edictum eſſe iuſtum exiſtimabant III, 157.

δικαιότερον. εἰ δέ τι ὑμῖν εἴτε καλλιώτερον, εἴτε δικαιότερον τούτων δοκεῖ, διδάσκετε III, 175.

δικαιόω. ὑμᾶς αὐτοὺς μᾶλλον δικαιώσεσθε II, 228. οὐκ ὀρθῶς δικαιώσει, haud recte iudicabit III, 244. εἶχε ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς ἀποστάσεως μᾶλλον ἢ οἱ Ἀθηναῖοι ἐδικαίουν III, 181. δικαιοῦντες, aequum cenſentes IV, 142. τοὺς ἄλλους δικαιῶ ταυτό μοι ποιῆσαι ὑφ᾽ ὑμῶν αὐτῶν, aequum eſſe cenſeo ceteros veſtra ſponte idem quod ego facere III, 93.

δικαίωμα. τὸ ἔργον τοῦ καλοῦ δικαιώματος ὑποπτεύοντες IV, 124. δικαιώματα πρὸς ὑμᾶς ἔχομεν ἱκανὰ I, 62. οὐκ ἔργῳ ἴσον ὥσπερ τῷ δικαιώματί ἐστιν IV, 125. δικαιώματι οὐδετέρους ἐλλείπειν ἡγοῦνται III, 341.

δικαίως. τιμωρία οὐκ εὐτυχεῖ δικαίως ὅτι καὶ ἀδικεῖται, ultio non protinus merito ſuccedit, quod iniuriam ab altero acceperit III, 91. αὐτοῖς δικαίως ἂν τὴν νίκην τίθεσθαι III, 108. οὐ δικαίως δράσειαν παραβαίνοντες τὰ νόμιμα III, 144. ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι III, 173. in foedere: ita alibi δικαίως καὶ ἀδόλως.

δικαίωσις, i. e. *πρόσταξις* I, 201. *πολλὰς δικαιώσεις προενεγκόντων ἀλλήλοις* III, 231. — *τῶν δρασάντων οὔτε ζήτησις, οὔτ', εἰ ὑποπτεύοντο, δικαίωσις ἐγίγνετο* V, 100. Poëtic. cenſet D. Halic. nec tamen reſpuit Antiquit. vid. 73, 47. 430, 15. 146, 24. Plutarch. defect. Orac. Ioſeph. 827.

δικαστής. ἡ πόλις αὐτῶν, αὐτάρκη θέσιν κειμένη, παρέχει αὐτοὺς δικαστὰς ὧν βλάπτουσι, μᾶλλον ἢ &c. I, 57. *ἕτοιμος ὢν Βρασίδᾳ μέσῳ δικαστῇ ἐπιτρέπειν* III, 123.

δίκη. τὰ διάφορα δίκῃ λύεσθαι I, 112. III, 174. *δίκας δοῦναι* I, 43. 199. III, 247. *δίκῃ κρίνεσθαι* — & *κινδυνεύειν* III, 181 &c. *οἱ Ἀργεῖοι ἠξίουν δίκης ἐπιτροπὴν σφίσι γενέσθαι* III, 270. *οὐκ ἐκτίνοντες τὴν δίκην ἣν κατεδικάσαντο αὐτοὺς*, mulctam III, 285. *ἐρήμῃ δίκῃ θάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ*, deſerto iudicio IV, 98. D. Halic. 217, 18. *δίκας αἰτέειν τῆς ἁρπαγῆς*, Herodot. I.

δίοδος. — *μηδὲ κατὰ θάλασσαν τὴν δίοδον εἶναι* III, 282. IV, 223. *ἄπειροι ὄντες, ἐν σκότῳ τῶν διόδων ᾗ χρὴ σωθῆναι* II, 8. *οὐ κατὰ στοῖχον κείμεναι, οὐδ' ἔχουσαι εὐθείας διόδους τοῦ ὕδατος ἐς τὸ πέλαγος*, Echinades II, 169. D. Halic. 326, 34.

διοικοδομέω V, 142.

διολέω. παρῄνει, εἰ μὴ βούλονται ξύμπαντα διολέσαι, ὡς τάχιστα βοηθεῖν V, 41. Plato II Rep. & Ep. 7.

διορύσσοντες τοὺς κοινοὺς τείχους II, 6.

διότι. — *οὐδὲ ἰσχὺς βέβαιον, διότι καὶ εὔελπι* III, 91. *διότι δὲ οὐκ ἦλθον, πολλαχῇ εἰκάζεται* V, 135. — *καὶ ἔδοξε μᾶλλον* (*ἡ στάσις*), *διότι ἐν τοῖς πρώτη ἐγένετο* II, 287.

διπλάσιος. — *διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι ἀπὸ τῆς ὄψεως τῆς πόλεως, ἢ ἔστιν*, de Athenis I, 17. *διπλασίας ζημίας ἄξιοί εἰσιν, ὅτι ἀντ' ἀγαθῶν κακοὶ γεγένηνται* I, 121. II, 269. *διπλασία ἑκάστου ἡ ἐλπὶς* IV, 283. *διπλάσιον πόνον ἔχειν* II, 118. Herodot. I.

διπλασίως πάντα παρασκευασμένους V, 4. Polyb. p. 33, *διπλασίως ἐπεῤῥώσθησαν ταῖς ὁρμαῖς.*

δίς. — *τὴν ἡμετέραν πόλιν, τῆς ἐπιούσης στρατιᾶς, καὶ εἰ δὶς τοσαύτη ἔλθοι, πολὺ κρείσσω εἶναι* IV, 63. *δὶς τὸν αὐτὸν οὐκ ἐπελάμβανε νόσος* II, 78.

διφθέρας. vid. *δέῤῥεις.*

δίχα. δεδιότες μὴ σφίσι γιγνομένοις δίχα ἐπίθωνται I, 89. *ἔχειν ἀμφοτέρους ἐὰν δίχα τὴν ἀρχὴν* V, 69. *οὐ τοῖς ἔθνεσιν ὅτι δίχα πέφυκε τοῦ ἑτέρου ἔχθει ἐπίασιν* III, 88. *κεραίαν μεγάλην δίχα πρίσαντες* III, 148. *διχοστατέω* Euripid.

δίψῃ ἀπαύστῳ ξυνεχόμενοι II, 74.

διωθέω. εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι — *ὃ μὲν προσίενται, λογισμῷ αὐ-*

τοκράτορι διωθεῖσθαι III, 160. ναῦς νηῒ προσέπιπτε, καὶ τοῖς κοντοῖς διωθοῦντο II, 133. διωθεῖσθαι III, 129.

διώκω. χωρίων τραχέων ὄντων, οὐκ ἐδύναντο διώκειν, ὅπλα ἔχοντες III, 54. τὰς τιμὰς διώκειν II, 93. de nave, τῇ Λευκαδίᾳ διωκούσῃ ἐμβάλλει, καὶ καταδύει II, 148. vid. φεύγω.

δίωξις οὐδεμία ἐγίγνετο IV, 228. θρασύτερον ἐν τῇ διώξει ἀτάρασαι V, 166. κατὰ δίωξιν πολλὴν III, 67. ὑπὸ σπουδῆς ἐποιεῖτο τὴν δίωξιν II, 215. τοιαύτη ἦν ἡ μάχη, διώξεις καὶ ὑπαγωγαὶ II, 313.

ΔΟ. δοκέω. — μὴ ἐξέστω, ἢν μὴ ἀμφοτέροις δοκῇ V, 28. δοκεῖν ἐβούλετο μὴ ἀδύνατος εἶναι πεῖσαι V, 87. — Κορινθίους ἔχειν, ἕως ἂν ἄλλο τι δόξῃ I, 46. ἀνανδρία μηδενὶ δοκείτω εἶναι I, 118. παρὰ τὸ δοκοῦν ἡμῖν, praeter noſtram ſententiam I, 119. δεδογμένον αὐτοῖς, εὐθὺς μὲν ἀδύνατα ἦν ἐπιχειρεῖν I, 173. ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ σαφέστατον εἶναι &c. V, 136. ξυμβέβηκε, πολιορκεῖν δοκοῦντας ἡμᾶς ἄλλους, αὐτοὺς μᾶλλον τοῦτο πάσχειν IV, 188. λέγων ταῦτα ἃ καὶ αὐτῷ ἐδόκει IV, 297. οὐ δοκεῖν ἂν ῥᾳδίως ἐθελῆσαι ὑπακοῦσαι IV, 298. 304. III, 15. ἐν τούτῳ κεκωλῦσθαι ἐδόκει ἕκαστος, ᾧ μή τινι καὶ αὐτὸς ἔργῳ παρῆν III, 22. ἔδοξεν αὐτοῖς, τὰ τέλη καταβάντας ἐς τὸ στρατόπεδον, βουλεύειν, ὅ, τι ἂν δοκῇ III, 24 &c. δοκεῖν βιάσασθαι τὴν ἔφοδον III, 57. εἰ βούλοιντο ὅπλα παραδοῦναι, ὥστε βουλεῦσαι ὅ, τι ἂν ἐκείνοις δοκῇ III, 59. τὴν δοκοῦσάν μοι βελτίστην γνώμην εἶναι ἀποφαινόμενος III, 85. δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθὸς III, 122. — δοκεῖν ἧσσον εὔνους σφίσι γενέσθαι III, 168. Λακεδαιμονίοις ταῦτα δοκεῖ III, 172. 325. 326. 350. οἱ ἱππῆς προσιππεύοντες ᾗ δοκεῖ, ἐσέβαλλον II, 123. δοκεῖ τὸ μαντεῖον τοὐναντίον ξυμβῆναι ἢ προσεδέχοντο II, 31. δοκοῦσι κράτιστοι εἶναι τοῦτο ποιεῖν II, 129. ἐδόκει αὐτῷ ἱκανὴ δίαιτα τῷ σώματι, Acheloi alluvio II, 169. εἰ ἄρα ἐδοκοῦμέν τι ἀνεπιεικέστερον πρᾶξαι II, 267. φυγὴ αὐτῷ ἐγένετο, δόξαντι χρήμασι πεισθῆναι τὴν ἀναχώρησιν II, 37. προσταλαιπωρεῖν τῷ δόξαντι καλῷ, οὐδεὶς πρόθυμος ἦν II, 80. ὑπὸ ὀργῆς ἔδοξεν αὐτοῖς τοὺς Μιτυληναίους ἀποκτεῖναι II, 218. cenſuerunt. πέμπουσιν τριήρη ἄγγελον τῶν δεδογμένων II, 218. ὃς ἂν γνώμῃ δοκῇ μὴ ἀξύνετος εἶναι II, 52. V, 80. αἰσθόμενοι τὸν θροῦν, καὶ δόξαν αὐτοῖς ἀπὸ ξυνόδου ὥστε διαναυμαχεῖν V, 120 ὁρῶντες τοὺς πολλούς, τοὺς δοκοῦντας πρότερον πιστοὺς εἶναι, μεταβαλλομένους V, 141.

δόκησις. χαλεπὸν τὸ μετρίως εἰπεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται II, 54. hoc eſt, ἀλήθεια, inquit Suidas I, 613. Simonides, τὸ δοκεῖν καὶ τὴν ἀλήθειαν βιάζεται. δόκησιν παρέχοντες αὐτίκα ἐμβαλεῖν II, 132. φθονήσαντες τῆς οὐ βεβαίου δοκήσεως τῶν κερδῶν II, 233. ἥσσω τῇ δοκήσει ἔχουσα

παρασκευὴν II, 236. τοῖς τῶν Συρακουσίων στρατηγοῖς τῇ δοκήσει οὐχ ἧσσον ἐπιτήδειον IV, 120. δόκησιν ἀναγκαίαν παρέχεται ὡς ξυμφέρει &c. III, 128. ὅσα μὲν τῷ ὄντι ἀσθενῆ ὄντα τῶν πολεμίων δόκησιν ἔχει ἰσχύος, διδαχὴ ἀληθὴς προσγενομένη περὶ αὐτῶν, ἐθάρσυνε μᾶλλον τοὺς ἀμυνομένους III, 188. — οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον αἰεὶ ἐλλιπὲς ἦν τῆς δοκήσεως τὶ πράξειν III, 81. τὸ ὑπάρχον πρότερον βεβαιότερον νῦν, τῆς δοκήσεως προσγενομένης αὐτῷ IV, 283. Euripid. Androm. 696. & Schol.

δοκιμάζω. οὐ δοκιμάζοντες τοὺς μηνυτὰς ἀλλὰ πάντας ὑπόπτως ἀποδεχόμενοι IV, 84. μετὰ καινότητος λόγου ἀπατᾶσθαι ἄριστοι, μετὰ δεδοκιμασμένου δὲ μὴ ξυνέπεσθαι II, 223.

δοκοὺς μεγάλας ἀρτήσαντες ἁλύσεσι μακραῖς σιδηραῖς ἀπὸ τῆς τομῆς ἑκατέρωθεν II, 118. κατὰ δοκοὺς τετραγώνους ἐσέπιπτον III, 165.

δόξα. — μὴ μετὰ κακίας, δόξης δὲ μᾶλλον ἁμαρτίᾳ I, 50. opinionis errore. ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐποίει τῆς δόξης ἐν τῷ τότε, gloriae III, 20. τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει III, 217. κινδύνου παρὰ δόξαν ἀφιέμενοι III, 157. — ἐν τῷ ἀνειμένῳ αὐτῶν τῆς γνώμης καὶ πρὶν ξυνταχθῆναι μᾶλλον τὴν δόξαν III, 217. ὑπόπτως τῷ πλήθει διὰ δόξαν δεινότητος διακείμενος V, 103. vid. Th. Magiſt. 50. προσλαβοῦσι τιμὴν καὶ δόξαν III, 27. ἀΐδιον δόξαν καταθέσθαι III, 130. πόλις ἱκανὴ πρὸς τὴν λεγομένην δόξαν V, 13. ἄνδρες γὰρ ἐπειδὰν ᾧ ἀξιοῦσι προὔχειν κολουσθῶσι, τό γ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστερον αὐτὸ ἑαυτοῦ ἐστιν, ἢ εἰ μὴ δ' ᾠήθησαν τοπρῶτον IV, 283. ἥ τε φυγὴ καὶ ἡ ἔφοδος αὐτῶν, ἴσην ἔχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ, ἀνεξέλεγκτον καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἔχει III, 188. ἡ δόξα αὐτῶν ἀείμνηστος καταλείπεται II, 66. τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν II, 65. ἦλθον ἐς ἀγῶνα τῆς δόξης II, 242. οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης τάδε II, 257.

δοξάζω. μετ' ἀσφαλείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέους δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλείπομεν, decernimus I, 167.

δοράτιά τε ἐναποκέκλαστο τῶν βαλλομένων III, 55.

δορί. — οὐ γὰρ ἐν τῇ ἐκείνων (γῇ) ἔτι εἶναι, ἐν ᾗ δὲ δορὶ ἐκτήσαντο III, 147. alibi δορὶ ἑλών.

δόσις. ὁ Θεμιστοκλῆς ἐκεῖνον ἐθεράπευσε χρημάτων δόσει I, 193. Herodot. I.

δουλεία. οὐκ ἐπὶ δουλείᾳ, οὐδὲ χρήμασι πεισθέντες δρᾶσαι τοῦτο, ἀλλ' ἐπ' ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως III, 168. ἢν ἡ δουλεία ἐπανίστηται, ſervitia III, 241. — οὐ πρὸς τὰς ἀγγελίας καταπλαγεῖσα, καὶ ἑλομένη ὑμᾶς ἄρχοντας, αὐθαίρετον δουλείαν ἐπιβαλεῖται IV, 68. μετὰ γὰρ τῶν ἡμῖν ἐχθίστων ἐπὶ

δουλείᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἥκετε II, 110. ἐπὶ δουλείᾳ στρατεῦσαι, ib. — ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ὅτε πᾶσι δουλείαν ἐπέφερεν ὁ βάρβαρος II, 252. vid. ἀντικρύς. ἐφιέμενοι τῶν κερδῶν, οἱ ἥσσους ὑπέμενον τὴν τῶν κρεισσόνων δουλειαν, οἵ τε &c. I, 14.

δουλεύω. οὐκ ἐν ἀρχούσῃ πόλει ξυμφέρει, ἀλλ' ἐν ὑπηκόῳ ἀσφαλῶς δουλεύειν II, 94. πῶς χρήσιμον ἂν ξυμβαίη ἡμῖν δουλεῦσαι, ὥσπερ καὶ ὑμῖν ἄρξαι III, 340. εἰκὸς Ἀθηναίους φρονήματι, μήτε τῇ γῇ δουλεῦσαι (propter agrum; ſubaud. ἐπὶ), μήτε πολέμῳ καταπλαγῆναι I, 115.

δουλόω. δουλοῖ φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον II, 90. ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἦλθον δουλωσόμενοι IV, 285. τῇ γνώμῃ δεδουλωμένοι III, 54. ἔχοντες παραδείγματα ὡς ἐδουλώθησαν IV, 120. — ἥκειν μετὰ τῶν φίλων ἀσφαλῶς καταστησόμενοι, καὶ οὐ δουλωσόμενοι IV, 130.

δούλωσιν. ἐπειδὴ δὲ ἑωρῶμεν αὐτοὺς τὴν τῶν ξυμμάχων δούλωσιν ἐπαγομένους, οὐκ ἀδεεῖς ἔτι ἦμεν II, 184.

ΔΡ. δραστήριος. προὐθυμήθησαν οἱ Χαλκιδῆς ἄνδρα δοκοῦντα δραστήριον εἶναι ἐς τὰ παντα III, 121. τὸ ἄπραγμον οὐ σώζεται μὴ μετὰ τοῦ δραστηρίου τεταγμένον II, 94.

δραχμή. αὐτῷ γὰρ καὶ ὑπερέτῃ δραχμὴν ἐλάμβανε τῆς ἡμέρας II, 194. δίδραχμοι ὁπλῖται, ibid.

δράω. εἴπερ βουλόμεθα ἄξιόν τι τῆς διανοίας δρᾷν, καὶ μὴ εἴργεσθαι τῆς γῆς IV, 38. εἰ καὶ ἔλθοιεν, τί ἂν δράσειαν αὐτοὺς ὅ, τι οὐκ ἂν μεῖζον ἀντιπάθοιεν IV, 61. τὸν ἐχθρὸν οὐχ ὧν δρᾷ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς διανοίας προαμύνεσθαι χρὴ IV, 65. ἔτι τοὺς ξυμμάχους ἀγαθὸν ἐν τῷ πολέμῳ δεδρακότες εἰσὶν II, 271. — ἥδιστα ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτοὺς ῥίπτειν, καὶ πολλοὶ τοῦτο — ἔδρασαν ἐς φρέατα, ἀπαύστῳ τῇ δίψῃ ξυνεχόμενοι II, 74. βίαιον οὐδὲν ἐβούλετο δρᾷν IV, 85. τὸ σαφὲς οὐθεὶς ἔχει εἰπεῖν περὶ τῶν δρασάντων τὸ ἔργον IV, 94 &c. λέγοντες ὅτι οὐχ ὁσίως δράσειαν, ἐν σπονδαῖς πειραθέντες καταλαβεῖν τὴν πόλιν II, 11. ἔχων τὶ ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν II, 57. οὐ δι' ὀργῆς τὸν πέλας, εἰ καθ' ἡδονήν τι δρᾷ, ἔχοντες, ibid. animi cauſa. οὐ γὰρ πάσχοντες εὖ, ἀλλὰ δρῶντες κτώμεθα τοὺς φίλους II, 61. ὁ δράσας τὴν χάριν, ib. ὁ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὀργῇ ἐπεξέρχεται II, 222. νόμῳ μὲν γὰρ, τιμὴ τὰ τοιαῦτα, ἐκ δὲ τοῦ δρωμένου καὶ δύναμις ἅμα ὑπονοεῖται, ex factis & potentia cognoſcitur IV, 28. τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων ἄρχοντες ἀρχόντων εἰσὶ, καὶ τὸ ἐπιμελὲς τοῦ δρωμένου πολλοῖς προσήκει III, 311. καὶ τοῦτο καὶ ἄλλο τι ἂν δρᾶσαι μᾶλλον ἢ ὑπὸ τῶν ἐχθίστων διαφθαρῆναι V, 79. ἀργότεραι μὲν ἐς τὸ δρᾷν τι ὧν βούλονται ἔσονται (νῆες), ῥᾷσται δὲ ἐς τὸ βλάπτεσθαι IV, 284. ἀνθρώπεια δράσαντες, ἀνεκτὰ ἔπαθον IV, 305. ἣν παρὸν τὸ αὐτὸ δρᾶ-

σαι, cum liceat III, 29. *τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσου ἀρετῇ ἀμυνούμεθα* III, 92. in genere *ago*, varie per contextum reſtringitur. *πυγμῆς καὶ πάλης ἆθλα τίθεται, καὶ διεζωσμένοι τοῦτο δρῶσι*, pugilatum exercent I, 12. *ἔξεστι τοῖς Ἐφόροις τὸν βασιλέα δρᾶσαι τοῦτο*, nempe *κακὸν* I, 183. *οἴεσθε τὸ ξυμφέρον μὲν, μετὰ ἀσφαλείας εἶναι, τὸ δὲ δίκαιον καὶ καλὸν μετὰ κινδύνου δρᾶσθαι* III, 347. *οὐκ ἀξιόχρεων αὐτῶν ὄντων δρᾷν τι ὧν κἀκεῖνος ἐπενόει* III, 225. *ἀπὸ τῶν δρωμένων τῆς ὄψεως τὴν γνώμην μᾶλλον τῶν ἐν τῷ ἔργῳ ἐδουλοῦντο* IV, 293.

δρεπανοειδές. — *Ζάγκλη κληθεῖσα, ὅτι δρεπανοειδὲς τὸ χωρίον τὴν ἰδέαν ἐστὶ, τὸ δὲ δρέπανον οἱ Σικελοὶ ζάγκλον καλοῦσιν* IV, 10.

δρόμος. ἐχώρουν δρόμῳ ἐπὶ τὸ πρῶτον φυλακτήριον τῆς νήσου III, 50. *ἐχώρει οὐδὲν ἐπισχὼν δρόμῳ* III, 117. *ἔθεον δρόμῳ ἐκ τῆς ἐνέδρας* III, 98. *ἀντεπήεσαν, καὶ προσέμιξαν δρόμῳ* III, 141. *ἰδὼν τὸ ξύνθημα, ἔθει δρόμῳ* III, 165. *χωρήσαντες δρόμῳ* III, 190. *δρόμῳ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν* III, 207.

ΔΥ. *δύναμαι.* — *πυνθανόμενος τὸν Θουκυδίδην κτῆσίν τε ἔχειν τῶν χρυσείων μετάλλων ἐργασίας, καὶ ἀπ' αὐτοῦ δύνασθαι ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἠπειρωτῶν*, hinc opibus valere III, 156. *πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἴσον δύναται*, brevis ac longa oratio III, 140. *βουλόμενος τῷ μὲν λόγῳ, καὶ ἅμα, εἰ δύναιτο, ἔργῳ τῆς Νισαίας πειράσαι* III, 104. *ἔπεμψαν ἐς Καρχηδόνα τριήρη περὶ φιλίας, εἰ δύναιντό τι ὠφελεῖσθαι* IV, 138. *ἔπλει ἐς τὴν Λέσβον, ὅπως ὠφελοίη εἴτι δύναιτο* V, 33. *φοβούμενοι τοὺς Ἀθηναίους, μὴ ἐπὶ μεῖζον δυνηθῶσιν* I, 124. *αἰσθανόμενος αὐτοὺς μέγα παρὰ βασιλεῖ Δαρείῳ δύνασθαι* IV, 92. auctoritate pollere. *τοῦτο δύνανται αἱ ἀγγελίαι*, eo ſpectant, id agunt IV, 62. *κολάζων αὐτοὺς ὧν βούλονται μὲν, δύνανται δ' οὔ* IV, 65. *τοὺς λόγους ὡς ἔργα δυναμένους κρινεῖ*, quaſi idem valeant ac ipſa facta IV, 68.

δύναμις. ἐλπίσαντες δυνάμει τινὶ πλεονεκτήσειν III, 91. *ἐψευσμένοις τῆς Ἀθηναίων δυνάμεως, ἐπὶ τοσοῦτον ὅση ὕστερον διεφάνη* III, 160. *οἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἕτοιμοι ἦσαν καὶ παρὰ δύναμιν αὐτῶν ἀφίστασθαι* V, 6. *καὶ Ἀθηναίων τήν τε οὖσαν καὶ τὴν μέλλουσαν δύναμιν καθέλητε* IV, 148. *νομίσαντες μὴ ἂν ἔτι ἀπὸ τῆς παρούσης σφίσι δυνάμεως ἱκανοὶ γενέσθαι κωλῦσαι τὸν τειχισμὸν* IV, 164. *ᾧ γὰρ ἐκεῖνοι τοὺς πέλας, οὐ δυνάμει ἔστιν ὅτε προὔχοντες, τῷ δὲ θράσει ἐπιχειροῦντες, καταφοβοῦσι* IV, 203. *παρ' ἐλπίδα τοῦ αὐχήματος σφαλλόμενοι, καὶ παρὰ ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδόασιν* IV, 283. *τὴν δύναμιν τῆς πόλεως, καίπερ πεπτωκυῖαν, ἐπανορθώσοντες* IV, 307. *οὔτε δυνάμεως ἐνδείᾳ ἐπάθομεν αὐτὸ, οὔτε* &c. III, 27. *οὐδ' ἐσιέναι ἔφα-*

σαν κατὰ δύναμιν περιόψεσθαι οὐδένα III, 73. ἀθρόᾳ τῇ δυνάμει ἀντετάξαντο, frequentibus copiis V, 80. δυνάμεις, hoc eſt, στρατεύματα I, 5. II, 252. κατὰ θέρη δὲ καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν, εὑρήσει ἐξ ἡμισείας ἑκατέρου, τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν δύναμιν ἔχοντος, δέκα μὲν &c. III, 238. — ἀνθρωπείας δυνάμεως βούλησιν ἐλπίζει IV, 122. ἐν δυνάμει ὄντες τῶν ταύτῃ χωρίων II, 306. εἰ δίχα ἡμῶν τὴν δύναμιν λάβοιεν IV, 19.

δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα II, 261. οὐκ ἄλλῳ τινὶ κτησάμενοι τὴν δυναστείαν, ἢ τῷ μαχόμενοι κρατεῖν III, 187.

δυναστεύω. κατοικισθεὶς ἐς τοὺς περὶ Οἰνιάδας τόπους, ἐδυνάστευσε II, 170.

δυνατὸς, & δυνατόν. ἐπανάστασις ὑπὸ τοῦ δήμου τοῖς δυνατοῖς V, 31. — ἠξίουν μηδὲν σφίσιν ἐναντιοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἀπορώτερα μεγάλῃ τε ὁμοίως καὶ ἐνδεεστέρᾳ παρασκευῇ κατεργάζεσθαι III, 95. ἕως ἔτι ἐλπὶς καὶ δυνατὸν κωλῦσαι, facultas V, 60. ἐνόμισαν ἔτι δυνατὰ εἶναι τὰ πράγματα περιγενέσθαι V, 171. τὰς ναῦς πάσας πληρῶσαι, ὅσαι ἦσαν καὶ δυναταὶ καὶ ἀπλοώτεραι IV, 274. ὅπως ξυσκευάσαιντο ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν οἱ στρατιῶται ὅτι χρησιμώτατα IV, 299. χρήμασι δυνατοὶ ἦσαν I, 23. ἀποδείξατε δένδρα ἀριθμῷ τὰ ὑμέτερα, καὶ ἄλλο εἴ τι δυνατὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν II, 112. πόλις δυνατὴ οὖσα τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι II, 238. εἰ δυνατοὶ ἦμεν ἐκ τοῦ ἴσου ἀντεπιβουλεῦσαι καὶ ἀντεπιμελῆσαι II, 187. προπειρὰν ποιούμενοι εἰ σφίσι δυνατὰ εἴη τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πράγματα ὑποχείρια γενέσθαι II, 297. ἐκ τῶν δυνατῶν ἕτοιμα ἦν, pro facultate II, 7. γενόμενος μετὰ τοῦ ξυνετοῦ καὶ δυνατὸς, cum eſſet vir non ſolum prudens ſed etiam potens II, 28. δυνατὸς ὢν τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ II, 99. ὠφελεῖν τρόπῳ ὁποίῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατὸν III, 240. δυνατὰ οἱ προὔχοντες πράσσουσι, καὶ οἱ ἀσθενεῖς ξυγχωροῦσι, per vim, quidquid poſſunt III, 338.

δυνατώτατος. ἀνὴρ λέγειν καὶ πράσσειν δυνατώτατος I, 198. δυνατώτατα ταῦτα τῶν ναυτικῶν ἦν I, 24. ἀνδρὸς Θηβαίων δυνατωτάτου II, 5. ἦν ἡ πόλις αὕτη μεγίστη, καὶ τοὺς δυνατωτάτους εἶχεν οἰκήτορας, Argos II, 105.

δύο. προσεῖναί μοι καὶ κατὰ δύο ἀνάγκας τὸ εὔλογον III, 129. ναυσὶ δυοῖν δεούσαις πεντήκοντα V, 38. παραπλεύσας δυοῖν νεοῖν ἐς Χίον V, 95. — ἥ ἐστι μεταξὺ δυοῖν λόφοιν στενὴ III, 191. ἀφικνεῖται δύο λόγω φέρων, τὸν μὲν &c. III, 324. & alibi. Th. Magiſter.

δυσανασχετέω. οἰμωγῇ καὶ στόνῳ δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα IV, 295. D. Halic. 596, 22. 379, 47. Ioſeph. 297.

δύσβατος. ἐπιὼν τῷ λόφῳ ὄντι δυσβάτῳ (δυσπροσβάτῳ auctor) III, 194. ita D. Halic. 343, 14. Aeſchylus 174. δυσβάτων ἀμαχανιᾶν Pindar. Lycophron 409.

δυσέμβατον. τοῦ χωρίου τὸ δυσέμβατον ἡμέτερον νομίζω III, 16. Salluſt. *pro* nobis & *contra* hoſtes.

δυσέρωτας εἶναι τῶν ἀπόντων IV, 24. *perdite amantes.* Theocritus. Xenophon.

δυσεσβολώτατος ταύτῃ ἡ Λοκρὶς II, 317. Ioſeph. 6, 6, δυσεμβολώτατος. atque ita Thucyd. Mſ. C. δυσεκβολ. leg. Thom. Magiſter.

δύσκλεια. βραχὺ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ τὴν δύσκλειαν αὐτοῦ ἀφανίσαι II, 255. Demoſth. in Epit. δυσκλέα, Homer.

δύσνους τῇ πόλει II, 88.

δύσοδος ἡ Γεράνεια I, 149.

δυσπρόσοδον αὐτὸν παρεῖχε, de Pauſania I, 182. χωρίον ἐρυμνὸν καὶ δυσπρόσοδον III, 307. D. Hal. 253, 42. Polyb. p. 36.

δυστυχέω. ἐκείνοις δυστυχοῦσιν, ὅτι τάχιστα εὕρημα εἶναι διακινδυνεῦσαι, afflictis loco lucri fore armis decernere III, 278. δυστυχοῦντες οὐ προσαγορευόμεθα IV, 29.

δυστυχία. τοῦ πάθους τῇ δυστυχίᾳ ὀνομασθέντα IV, 88. ἢ δυστυχίᾳ ἢ προδοσίᾳ ἐκείνων βλαπτόμενοι IV, 166. ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι IV, 322.

δυσχερὲς ποιούμενοι III, 126. δυσχερὲς πλουτοῦντα σωφρονεῖν Epictet. Sent. cap. XXI. Xenophon.

δυσῶδες. πνεῦμα ἄτοπον καὶ δυσῶδες ἠφίει II, 73.

ΔΩ. δωρεὰν ἀνταπαιτῆσαι, gratiam II, 255.

E.

ΈΑ. ἐάν. ἰσχυριζόμενοι ὅτι δὴ εἴρητο, ἐὰν καὶ ὁτιοῦν παραβαθῇ, λελύσθαι τὰς σπονδὰς III, 34.

ἔαρ. χειμῶνος τελευτῶντος, καὶ πρὸς ἔαρ ἤδη III, 201.

ἑαυτός. τὴν ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ναυμαχίαν, οὐκ ἐν πολλῷ πολλαῖς ναυσὶν οὖσαν, πρὸς ἑαυτῶν ἔσεσθαι IV, 231. τὸ καθ᾽ ἑαυτὸν ἕκαστος μόγις οἶδεν IV, 246. θαρσήσαντες, καὶ παρακελευόμενοι ἐν ἑαυτοῖς III, 38. ξυνέπεσε τὸν τῶν Ἀθηναίων κήρυκα ἀφ᾽ ἑαυτοῦ γνώμης κηρύξαι, ſua ſponte III, 100.

ἐάω. ἔχειν δ᾽ ἀμφοτέρους ἐᾶν δίχα τὴν ἀρχὴν V, 69. Ἀθηναίους τοῖς ἐν τῇ νήσῳ ἀνδράσι σῖτον ἐᾶν τοὺς ἐν τῇ ἠπείρῳ Λακεδαιμονίους ἐκπέμπειν III, 25. οὐκ εἴα ὑπείκειν ἀλλ᾽ ἐς τὸν πόλεμον ὥρμα τοὺς Ἀθηναίους I, 178. — καὶ προσέτι οὐδὲ μελετῆσαι ἐασόμενοι I, 204. ὀμόσαι αὐτοῖς τὸ ὅρκιον, ἦ μὴν ἐάσειν ἄρχειν ὅπῃ ἂν ἐπίστωνται IV, 115. εἰ τῷ ὑπόπτῳ ἄπρακτον ἐάσε-

τε ἀπελθεῖν IV, 134. ὅπως τὸ λῃστικὸν τῶν Πελοποννησίων μὴ ἐῶσιν, αὐτόθεν ὁρμώμενον II, 107. IV, 113. II, 56.

ΕΓ. ἐγγηράσεσθαι πάντων τὴν ἐπιστήμην IV, 35. *ſeneſcere* Salluſtius.

ἐγγίγνομαι. διατριβῆς ἐγγιγνομένης V, 16. ἑλκώσεως ἰσχυρᾶς ἐγγιγνομένης II, 74. αὔχημα ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς καὶ δειλῷ τινι ἐγγίγνεται II, 92, & paſſim alibi. φλεγμονὴ Aretaeus 26, 10.

ἐγγύς. ὡς δὲ προσέμιξε ἐγγὺς V, 108. πολεμίων ἀντιπρώρων ἐγγὺς ἐφορμούντων V, 115. ὁρῶν οἷος ὁ κίνδυνος, καὶ ὡς ἐγγὺς ἤδη ἦν IV, 286. στρατιὰν μεταπέμπων ἐκ τῶν ἐγγὺς ξυμμάχων III, 49. νομίσαντες τῶν ἐγγὺς ἀστυγειτόνων βοήθειαν ἐπιέναι III, 68. ἐγγὺς ἐφεδρευόντων Ἀθηναίων III, 105. τῆς Πελοποννήσου ἐγγὺς κείμεθα III, 347.

ἐγγύτατος. ἔτεσι ἐγγύτατα ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν IV, 9. πρῶτοι λέγονται Κορίνθιοι ἐγγύτατα τοῦ νῦν τρόπου μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς I, 22. νῦν χρὴ ὅτι ἐγγύτατα τούτου διανοηθέντας, τὴν μὲν γῆν καὶ οἰκίας ἀφεῖναι, τῆς δὲ θαλάσσης φυλακὴν ἔχειν I, 206. δι' ἐγγυτάτου ἐθορύβει V, 155. propter loci propinquitatem. οἱ ἐγγύτατα τῶν περιοίκων III, 10. ᾔσθοντο οἱ ἐγγύτατα Πελοποννήσιοι III, 99. ὅπερ δέ ἐστι νόμοις μὲν καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον, ἐγγυτάτω δὲ τυράννου, δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα II, 261.

ἐγγύτερος. ἐλπίδα εἶχον ἐς τὸ ἐγγυτέρω αὐτοὺς μὴ προϊέναι, μεμνημένοι &c. II, 36.

ἐγείρω. καὶ ἀδικούμενοι τὸν πόλεμον ἐγείρομεν, καὶ ἱκανὰ ἔχοντες ἐγκλήματα I, 167. alibi, ἐγηγερμένοι ἦσαν μὴ ἀνιέναι τὰ τῶν Ἀθηναίων. Herodotus alicubi ἐποιέετο τὴν στρατίης ἔγερσιν. Solon. II, 19.

ἐγκαθίστημι. (Μίνως) τοὺς Κᾶρας ἐξελάσας, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἡγεμόνας ἐγκαταστήσας, τῶν νήσων ἦρξε I, 8.

ἐγκαλλώπισμα πλούτου II, 92.

ἐγκάρσιον τεῖχος ἄγοντες IV, 158. v. Ioſephum 695.

ἐγκαρσίως. δοκοὺς μεγάλας ὑπὲρ τοῦ τείχους ἀνελκύσαντες ἐγκαρσίως, ὁπότε &c. II, 118.

ἐγκαρτερέω. μεταβολῆς μεγάλης ἐμπεσούσης, ταπεινὴ ὑμῶν ἡ διάνοια ἐγκαρτερεῖν ἃ ἔγνωτε II, 90.

ἐγκαταλαμβάνω. κατ' ἀνάγκην ὅρκοις ἐγκαταλαμβάνων III, 29.

ἐγκαταλέγω. πολλαὶ στῆλαι ἀπὸ σημάτων καὶ λίθοι εἰργασμένοι ἐγκατελέγησαν I, 131.

ἐγκαταλείπω. τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε II, 170. αὐτοὶ δ' ἐπολιορκοῦντο ἐγκαταλελειμμένοι τετρακόσιοι II, 125.

(Βρασίδας) δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθὸς, ἐλπίδα ἐγκατέλιπε βέβαιον, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι τοιοῦτοι εἰσι III, 122.

ἐγκατάληψις. οὐχ ὑπομείναντες, ἀλλ᾽ ὡς ἔπεσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, εὐθὺς ἐνδόντας, καὶ ἔστιν οὓς καὶ καταπατηθέντας, τοῦ μὴ φθῆναι τὴν ἐγκατάληψιν III, 319.

ἐγκατασκῆψαι. — ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο, λεγόμενον καὶ πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι, περὶ Λῆμνον καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις II, 70. coelitus invaſiſſe (more fulminis). praeivit Herodotus, κατέσκηψε ἐς ἀγγέλους. Ariſtot. Probl. II κατασκήπτειν τῷ ὀδόντι. κατασκήψαντος ἐξ αἰθρίας ζόφου D. Halic. 118, 26. v. Philonem, Plut. Appian. Sophocl. Schol. 369.

ἔγκειμαι. οὐκέτι πρὸς τὸ ἐγκεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις τὴν γνώμην εἶχον III, 320. Κλέων δὲ ἐνταῦθα δὴ πολὺς ἐνέκειτο, λέγων οὐδὲν ἐν τῷ ἔχοντας δίκαιον αὐτοὺς III, 33. πολλὸς Herodot. VII, 158. ἀποχωροῦσι δὲ ἐνέκειντο &c. II, 123. πανταχόθεν τε τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεστῶτες, ἐνέκειντο τῷ Περικλεῖ II, 87.

ἔγκλημα. πολέμῳ μᾶλλον ἢ τῷ ἴσῳ ἐβουλήθησαν τὰ ἐγκλήματα μετελθεῖν I, 52. ἀλλοτρίοις γνώμαις καὶ ἐγκλήμασι πεισθέντες οἰκεῖον πόνον πρόσθησθε I, 111. ἐγκλήματα ποιούμενοι I, 174. οἷς τε τοὺς Ἀθηναίους ἐγκλήμασι καταπολεμοῦμεν, hoc eſt, ἐπὶ οἷς III, 128. ἐγκλήματα ἔχοντες, (ἐπιδρομὴν nimirum) καὶ ἄλλα οὐκ ἀξιόλογα III, 34.

ἐγκραγόντες ὥρμησαν ἐπὶ τὸν Ἀστύοχον, ὥστε &c. V, 128.

ἐγκρατεστέραν τὴν ἀρχὴν κατεστήσαντο, καὶ ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμεως I, 163.

ἐγκρατῶς. φιλόπολις ποτὲ δοκῶν εἶναι, νῦν ἐγκρατῶς ἐπέρχομαι IV, 147.

ἐγλίχοντο. — χίλια τάλαντα, ὧν διὰ παντὸς τοῦ πολέμου ἐγλίχοντο μὴ ἅψασθαι V, 24 D. Halic. 103, 16. 585, 15. Demoſth. Philip. 2, πάντες ἀεὶ γλίχονται λέγειν. Ita fere Iſocrates, Plutarch. Philo. Ioſephus pag. 625. cupere, affectare &c. Clem. Alex. 3, 45. apud poëtas raro.

ἐγχειρέω. σπεύδοντες γὰρ, σχολαίτερον ἂν παύσαισθε, διὰ τὸ ἀπαράσκευοι ἐγχειρεῖν I, 118. ἀκριβῆ τὴν πρόφασιν γενέσθαι τοὺς τεχνησαμένους ἀδεέστερον ἐγχειρῆσαι III, 72. Schol. Sophocl. 125.

ἐγχειρίδια λαβόντες II, 276. vid. Aeſchyli Schol. D. Halic. 555, 45.

ἐγχειρίζω. τοὺς κινδύνους ἐγχειρίσασθαι III, 347.

ἐγχρονίζω. αἱ νῆες οὐχ ἧκον, ἀλλ᾽ ἐνεχρόνιζον II, 208. Aretaeus 53, 8.

ἐγώ. αὐτὸς ἐγὼ πάλιν ἀναλαμβάνων (προξενίαν), ἐθεράπευον ὑμᾶς IV, 140.

ΕΔ. ἐδάφη. Λακεδαιμονίων εἰ ἡ πόλις ἐρημωθείη, λειφθείη δὲ τά τε ἱερὰ καὶ τῆς κατασκευῆς τὰ ἐδάφη I, 16.

ΕΘ. ἐθάς. καὶ λύπη οὐχ ὧν ἄν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ᾽ οὗ ἂν ἐθὰς γενόμενος ἀφαιρεθείη II, 67. expertus. alibi ἐθάδες πολλῶν ἀγώνων.

ἐθελονταὶ II, 197.

ἐθελοντηδὸν προσκαλέσαντες τοὺς Βοιωτοὺς V, 159.

ἐθελοντὶ ἰτέον ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους V, 6.

ἐθελοπρόξενος II, 275. Pollux cor. ἐθελόξενος. vid. Heſych.

ἔθνος. Ταυλάντιοι βάρβαροι, Ἰλλυρικὸν ἔθνος I, 37.

ἔθω. ἄλλων ἄρχειν εἰωθότα V, 105. τοὺς λόγους μακροτέρους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνοῦμεν III, 26. εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι III, 160. πενίας τῆς εἰωθυίας ἀπαλλαξείοντες II, 294. Salluſtius, conſuetam duritiem. τὸν οὐκ ὄντα ἅπας εἴωθεν ἐπαινεῖν II, 68.

ΕΙ. εἰ, cum compoſitis. εἰ ἄνδρες εἶεν οἱ στρατηγοὶ III, 44. — ὃν εἰ μὴ ἕλοιεν οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἐγίγνετο σφῶν περιτείχισις III, 197. τά τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν· εἰ δὲ μὴ, καὶ αὐτοὶ ἔφασαν αὐτῶν τοὺς ἄνδρας ἀποκτενεῖν II, 11. οὐκ ἂν νήσων ἠπειρώτης ὢν ἐκράτει, εἰ μή τι καὶ ναυτικὸν εἶχεν I, 16. εἰ μή εἴ τι πρὸς, niſi ſi. v. Th. Magiſtrum. περὶ ὧν ὑμῖν τε βουλευτέον, καὶ ἐμοὶ, εἴ τι πλέον οἶδα, εἰσηγητέον, μάθετε ἤδη IV, 142. τοὺς τριηράρχους ἠνάγκαζεν ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς, εἴ τις τι ἐπεπονήκει IV, 235. εἴτῳ δὲ προλείποι ἡ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα, οὐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθειασμῶν ἀπολειπόμενοι &c. IV, 301. εἴτῳ θεῶν ἐπίφθονοι ἐστρατεύσαμεν IV, 305. εἴτῳ τι ἐστὶν ἀγαθὸν, ἢ εἴτῳ τὰ ἐναντία III, 90. εἴτε τι ἄλλο τοιουτότροπον ξυνέβη γενέσθαι, πάντα ἀνεζητεῖτο II, 15. εἴ τι ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἀκούοι II, 54. vid. Waſſ. ad Salluſtium. εἴ τι ἄρα μᾶλλον ἐνδοῖεν II, 21. εἰ μὲν τοίνυν ξυνήκετε, ſi igitur III, 337. καὶ ἅμα, εἴπερ τινὲς ἄλλοι, νομίζομεν ἄξιοι εἶναι &c. I, 97. εἴπερ καὶ καθ᾽ ἑκάστους βλαπτόμενοι, ξύμπαντες κινδυνεύομεν III, 94 εὐφυλακτότερα αὐτοῖς ἐγίγνετο, εἴποι ἀπάροι τὸ ναυτικὸν, Rhodus V, 85. ἐκ πολλοῦ προπαρεσκευασμένους. εἴποτε ἄρα πολεμήσοιται I, 94. εἴποθέν τι εἶχον ἐπιτήδειον ἐς τὸν πόλεμον IV, 201. εἴπερ ποτὲ IV, 280. εἴπως ὠσάμενοι ἕλοιεν τὸ τείχισμα III, 18. εἴπου II, 94. εἴτῳ pro τίνι. Xenoph. Dem.

εἶδος. οἱ τῶν τετρακοσίων, μάλιστα ἐναντίοι ὄντες τῷ τοιούτῳ εἴδει, reipubl. formae V, 140. τρέπεται ἐπὶ τοιόνδε εἶδος, fraudis genus V, 87. ὁρῶντες αὐτοὺς ἐπὶ τοῦτο τὸ εἶδος τρεπομένους IV, 121. σκέψασθε ἐν οἵῳ εἴδει ἑκάτεροι ἡμῶν τοῦτο ἔπραξαν II, 261. γενόμενον κρεῖσσον λόγου τὸ εἶδος τῆς νόσου II, 75.

εἴδω. οὐ ῥᾴδιον εἰδέναι τινὶ γνώμῃ παρῆλθεν, non facile ſciri

V, 135. ᾔσθετο οὐδεὶς, εἰ μὴ οἱ ἄνδρες οἷς ἐπιμελὲς ἦν εἰδέναι τὴν νύκτα ταύτην III, 97. εἰδὼς ἐκ πλείονος τὴν Τισσαφέρνους γνώμην V, 137. νομίσαντες παρὰ τοῦ σαφέστατα εἰδότος ἀκηκοέναι IV, 149. σαφέστερόν τι ἑτέρου εἰδὼς λέγειν IV, 54. εἰ μὴ μανθάνετε κακὰ σπεύδοντες, ἀμαθέστατοί ἐστε, ἢ ἀδικώτατοι, εἰ εἰδότες τολμᾶτε IV, 67. ἥκομεν ἀποφανοῦντες ἐν εἰδόσιν ὅσα ἀδικεῖ IV, 120. μέντοι οἶδα, ὅτι &c. II, 337. προσέχων τὴν γνώμην, ὅπως ἀκριβές τι εἴσομαι III, 245. II, 56.

εἰκάζω. διενοεῖτο τὸ πλέον οὕτως, ὅσα γε ἀπὸ τῶν ποιουμένων ἦν εἰκάσαι V, 71. ἀφ' ὧν ἐγὼ εἰκάζω, καὶ ἄλλων ἀκοῇ ἐπίσταμαι III, 188. ὡς μικρὸν μεγάλῳ εἰκάσαι III, 58. οὐκ εἶχον ὅ, τι εἰκάσωσιν III, 309. ἐς τοὺς ἄλλους ἐπίδειξιν μᾶλλον εἰκασθῆναι τῆς δυνάμεως καὶ ἐξουσίας IV, 51. ἐπ' ἀμφότερα εἰκάζεται, utrinque ſunt coniecturae IV, 94. ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον τοῦ τείχους II, 198. ἐν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον II, 202. εἰκάζειν δὲ χρὴ ταύτῃ τῇ στρατιᾷ οἷα ἦν τὰ πρὸ αὐτῆς I, 16. διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι ἀπὸ τῆς φανερᾶς ὄψεως τῆς πόλεως, ἢ ἔστιν I, 17.

εἰκαστής. τῶν μελλόντων ἐπιπλεῖστον τοῦ γενησομένου ἄριστος εἰκαστὴς I, 195. D. Halic. 462, 39.

εἰκός. — εὑρήσει οὐκ εἰκὸς ὂν εἰρήνην αὐτὴν κριθῆναι III, 244. iudicari pacem non conſentaneum eſſe. εἰκὸς μὲν καὶ ξυγγνώμη, ἐν τῷ τοιῷδε καθεστῶτας ἐπὶ πολλὰ καὶ λέγοντας καὶ δοκοῦντας τρέπεσθαι III, 337. τὸ εἰκὸς σκοποῦσι III, 340. ὡς μὲν εἰκὸς, καὶ λέγεται, ut credibile eſt, & fama fertur IV, 5. ὥστε τὶ ἂν λέγοντες εἰκὸς, ἢ αὐτοὶ ἀποκνοῖμεν, ἢ πρὸς τοὺς ξυμμάχους σκηπτόμενοι μὴ βοηθοῖμεν IV, 32. καὶ οὐκ εἰκὸς τὸν τοιοῦτον ὅμιλον οὔτε λόγου μιᾷ γνώμῃ ἀκροᾶσθαι, οὔτε ἐς τὰ ἔργα κοινῶς τρέπεσθαι IV, 31. neque veriſimile eſt. οὐ μέντοι τοσοῦτόν γε λειφθῆναι ὅσον εἰκὸς εἶναι IV, 114. ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγαθὰ σκοπεῖτε ὅσα εἰκὸς εἶναι III, 31. οἷα ἐν νυκτερινῇ καὶ φοβερᾷ ἀναχωρήσει εἰκὸς ἦν ξυμβῆναι III, 192. — πρῶτοι ἀνθρώπων ὑποστάντες τῷ ναυτικῷ, τὰς μὲν νενικήκατε ναυμαχίας, τὴν δ' ἐκ τοῦ εἰκότος νῦν νικήσετε IV, 282. de Syracuſanis. ἄνευ κινδύνου ἐκπολιορκήσειν τὸ χωρίον, κατὰ τὸ εἰκὸς, σίτου οὐκ ἐνόντος III, 13. — ὡς οὐκ εἰκὸς εἴη ξύλων φειδομένους, τοὺς πολεμίους ἐν τῇ χώρᾳ περιιδεῖν τεῖχος πεποιημένους III, 18. ἐξ ὧν οὗτοι ἀγγέλλουσι σκοποῦντες, λογιεῖσθε τὰ εἰκότα IV, 62. τὰ εἰκότα καὶ δίκαια III, 338. vid. Herodot. VI, 83.

εἰκοστὴν μόνον πρασσόμενοι τῶν γιγνομένων, proventuum viceſimam partem exigentes IV, 86. τὴν εἰκοστὴν τῶν κατὰ θάλασσαν ἀντὶ τοῦ φόρου τοῖς ὑπηκόοις ἐποίησαν IV, 216.

εἰκότως ἐδράσαμεν II, 188. ἡμεῖς τε ἀδικοῦμεν, καὶ αὐτοὶ οὐκ

εἰκότως πολεμοῦνται I, 56. πρεπόντως, εὐλόγως, δικαίως, Heſychius. εἰκότως ἐθέλειν τολμᾷν III, 109.

εἴκω. — τὸ μὲν εἶξαι εὐθὺς ἀνέλπιστον III, 343. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἄρχειν τοῦ εἴκοντος III, 89. καλὸν ἦν τοῖς δὲ εἶξαι τῇ ἡμετέρᾳ ὀργῇ I, 58. ὁρῶντες ἡμῶν τὴν παρασκευὴν, καὶ λόγους αὐτῇ ὅμοια ὑποσημαίνοντας, μᾶλλον ἂν εἴκοιεν I, 117. εὐπραγίαις οὐκ ἐξυβρίζομεν, καὶ ξυμφοραῖς ἧσσον ἑτέρων εἴκομεν I, 118. πενίῃ Homer. Od. ξ', 157. τῷ αἰσχρῷ ὀνείδει εἴξας V, 42. οἱ δ' ἂν εἴξωσιν αὐτοῖς κατὰ πόδας III, 189.

εἶμι, vado. ἐς χεῖρας ᾔεσαν III, 107. ἡ πνοὴ, ἰοῦσα στεγανῶς ἐς τὸν λέβητα, φλόγα ἐποίει μεγάλην III, 149. ἰέναι ἐς τὴν ξυμμαχίαν III, 252. μετὰ Ἀθηναίων ἄδικον ὁδὸν ἰόντων ἐχωρήσατε II, 265. εἶμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον, accedam II, 56. ᾔεσαν ἐπὶ τὰ πράγματα V, 145.

εἰμὶ, ſum. ἀντίπαλον εἶναι σφίσι τὸν κίνδυνον III, 109. τὴν πόλιν βίᾳ οὐχ οἷοί τε ἔσονται λαβεῖν III, 102. οὐδὲ πρὸς Ἀθηναίους σφίσιν εἶναι ξυμμαχίαν ποιήσασθαι III, 268. ἐν διανοίᾳ εἶναι ἰέναι παρασκευάσασθαι ἐπὶ Κατάνην IV, 103. in animo eſſe. εἰσὶ δ' οἳ καὶ μισθοφόροι ξυνεστράτευον IV, 267. ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν, πεντακοσίων νεῶν ἐσομένων II, 14. οὐκ ἦν ἄνευ ὅπλων κινηθῆναι II, 129. licere. ἐν παρασκευῇ ἦσαν II, 166. ἐλπίδα εἶναι &c. II, 176. πλὴν Ἀχαιῶν, καὶ ἔστιν ὧν ἄλλων ἐθνῶν II, 305. — καὶ ἅμα μέγας ὁ κίνδυνος, εἰ ἐσόμεθα ὑπ' αὐτοῖς I, 50. ἐν τῷ ἔργῳ ἐσμὲν I, 93. ἔστιν ᾗ, hoc eſt, κατὰ τινὰς τόπους I, 31. ἦν δὲ οὕτως, verum erat I, 185. ἔστιν ἃ καὶ ἡμίεργα, τὰ δὲ καὶ ἐξειργασμένα IV, 177. ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις ἔστιν οἷς νῦν, πυγμῆς καὶ πάλης ἆθλα τίθεται I, 12. ſic ἔστιν οἳ, ſunt qui, quidam: ἔστιν ἃ, quaedam Demoſth. Timocr. ὁ μὲν Εὐκτήμων εἰς χρήματα ἔσθ' ἃ κακῶς ἔπαθεν. vid. cl. Bentleium ad Horatium I, 1. Noſter ὕποπτοι ἐγένοντο, ἔστιν ἐν οἷς οὐ ποιοῦντες ἐκ τῶν ξυγκειμένων ἃ εἴρητο, quod quaedam non praeſtarent. Vid. Ioſeph. 854, & Budaeum 1098. πρὶν τὰ Ἴσθμια, ἃ τότε ἦν, διεορτάσωσιν V, 16. οἱ ἀφεστῶτες πάντες ἐν τειχισμῷ ἦσαν καὶ παρασκευῇ πολέμου V, 23. ita fere Horatius, Quid verum atque decens curo & rogo, & *omnis in hoc ſum.* ὅσοι ἦσαν τῆς ὀλιγαρχίας μάλιστα V, 158. οὐκ ἦν πελάσαι, accedere tutum non erat II, 120.

εἰπεῖν. Λάχης εἶπε, τύχῃ ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων ποιεῖσθαι τὴν ἐκεχειρίαν, foederis exordium III, 175. διὰ τὸ ἐπαγωγὰ εἰπεῖν τὸν Βρασίδαν III, 130. ἦν οὐδὲ ἀδύνατος, ὡς Λακεδαιμόνιος, εἰπεῖν, Braſidas III, 125. τὸν δῆμον ξυλλέξαντες εἶπον γνώμην V, 102. κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος, καὶ, ἃ ἂν γνοίη, εἰπεῖν V, 103. τὸ ξύμπαν εἰπεῖν, in ſumma IV, 256. ὡς εἰπεῖν IV,

272. Herodotus III, 82. plenius. οἵ τινες τῷ μὲν πλήθει οὐδὲν ἐθέλουσιν εἰπεῖν, ὀλίγοις δὲ ἀνδράσι ξύνεδροι βούλονται γίγνεσθαι III, 33. μὴ ἐς τοὺς ξυμμάχους διαβληθῶσιν, εἰπόντες, καὶ οὐ τυχόντες, i. e. ὡς εἰπόντες, ibid. τὰ μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν εὖ εἰπόντων σκοποῦντες II, 223. λόγους εἰπεῖν II, 260. ἐς τὸ ἀκριβὲς εἰπεῖν, ut vere dicam IV, 128.

εἴργω. ἔταξε τοὺς ὁπλίτας, ὡς εἴρξων, ἣν δύνηται III, 15. ἑκατέρωθεν βάλλοντες εἶργον III, 53. ταῖς κωλύμαις ταύταις ἱκανῶς νομίσαντες εἰρχθῆναι III, 92. οὐ μέντοι ἀξιοῦν γε εἴργεσθαι III, 117. ὑπὸ ὀλίγων νεῶν εἴργεσθαι τῆς θαλάσσης I, 135. ὑμᾶς δὲ ἀπὸ τῆς προκειμένης ξυμμαχίας εἴρξουσι I, 53. ὅπως εἴργωσι τοὺς ἐκεῖθεν ἐπιβοηθεῖν I, 86. Aeſchyl. Sept. Εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.

εἴρέομαι. εἰρημένον ἐν ταῖς ξυνθήκαις, ſcriptum IV, 197. εἴρητο αὐτοῖς ὀλιγαρχίαν καθιστάναι V, 97. IV, 201. ipſis negotium datum erat. ὅσα ἀπὸ γλώσσης εἴρητο αὐτοῖς εἶπον IV, 187. προπέμπετε δ' ὡς αὐτοὺς, καὶ ἀπαντᾶν, εἰρημένον, καὶ σιτία ἄλλα κομίζειν, hoc eſt, κελεύσοντο &c. κομίζειν IV, 306. ὑπέφευγε τὸν πλοῦν καὶ ἐξανεχώρει τὰ εἰρημένα, promiſſa III, 45. ἰσχυριζόμενοι, ὅτι δὴ εἴρητο, ἐὰν &c. III, 34. οὐκ ἔχων ὅπως τῶν εἰρημένων ἔτι ἐξαπαλλαγῇ III, 46. εἴρηται ἐμοὶ λόγῳ ἴσα εἶχον πρόσφορα II, 69. ἐγένετο ἔρις τοῖς ἀνθρώποις μὴ λοιμὸν ὠνομάσθαι, ἀλλὰ λιμὸν, ἐνίκησε δὲ λοιμὸν εἰρῆσθαι II, 81. οὐ ποιοῦντες ἐκ τῶν ξυγκειμένων ἃ εἴρητο III, 243. εἰρημένον δίκας τῶν διαφόρων ἀλλήλοις διδόναι καὶ δέχεσθαι I, 199.

εἰρήνη. — οὕτως οὐ πόλεμος πολέμῳ, εἰρήνη δὲ διαφορὰ ἀπραγμόνως παύονται III, 90. ἐκ πολέμου μὲν εἰρήνη μᾶλλον βεβαιοῦται I, 172. ἀντὶ πολέμου μὲν εἰρήνην ἑλώμεθα III, 31. τὰς τιμὰς καὶ λαμπρότητας ἀκινδυνωτέρας ἔχειν τὴν εἰρήνην III, 90.

εἰρηναῖος. ὡς ὁ κήρυξ τε ἀπήγγειλεν οὐδὲν εἰρηναῖον παρὰ τῶν Κορινθίων ἀνταναγαγόμενοι ἐναυμάχησαν I, 45.

εἰρκτή. ἐς τὴν εἱρκτὴν ἐσπίπτει ὑπὸ τῶν Ἐφόρων, in carcerem coniectus eſt ab Ephoris I, 183.

εἷς. ἄλλος μὲν οὐδ' ἂν εἷς ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον V, 132. εἷς ὅρος οὐκ ἀντίλεκτος παγήσεται III, 136. εἷς ἕκαστος VIII. Thom. Magiſter. Ariſtoph. vid. ἕν.

εἰς. ἐπήρθησαν εἰς τὸ νεωτερίζειν III, 160. ſaepius ἐς. εἰς ἔφορμον τῆς νυκτὸς πλεῖν III, 51. ad ſtationem. vid. ἐς.

εἰσέρχομαι. ἡ νόσος ἐς Πελοπόννησον οὐκ ἐσῆλθεν II, 82. ἐς τὰς Ἀττικὰς σπονδὰς ἐσελθεῖν III, 262. διαλαθὼν ἐσέρχεται ἐς τὴν Μιτυλήνην II, 206.

εἰσηγητέον. περὶ ὧν ἐμοὶ εἰσηγητέον μάθετε IV, 143.

ΕΚ. ἐκ δὲ τεκμηρίων σκοποῦντί μοι πιστεῦσαι ξυμβαίνει &c.

I, 4. τὴν Ἀττικὴν ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον ἀστασίαστον οὖσαν I, 5. ἐκ πολλοῦ προπαρασκευασμένους πολεμῆσαι I, 94. νομίζοντες αὐτοὺς ἐκ τῶν λόγων πρὸς τὸ ἡσυχάζειν τραπέσθαι, ἢ πρὸς τὸ πολεμεῖν I, 102. ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐστιν, ἀδικουμένους, ἐκ μὲν εἰρήνης, πολεμεῖν, εὖ δὲ παρασχὸν, ἐκ πολέμου πάλιν ξυμβῆναι I, 166. οὐκέτι ἐκ τοῦ ὁμοίου ἔσται Πελοποννήσου μέρος τὶ τμηθῆναι, καὶ τὴν Ἀττικὴν ἅπασαν I, 206. iactura non erit aequalis. — δεομένοις ἐκ τοῦ εὐθέος μὴ ὑπουργεῖν I, 53. ſtatim. εἴκοσι νεῶν ἐκ τῆς διώξεως οὐ παρουσῶν. eleganter abeſt ἐκ vel ἀπό· αὐτὸς ἤθελε τῶν μενόντων εἶναι I, 90. vid. D. Halic. 375, 20. αἰσθόμενος ἐκ λογισμοῦ τῶν ἡμερῶν ὅτι ὕστερον ἀφεστήκοιεν III, 180. αὕτη ὑπ' ἐλαχίστων νεμομένη ἐκ στάσεως μετάστασις ξυνέμεινε, quae propter ſeditionem accidit III, 111. προπυθόμενοι δὲ Κορίνθιοι ἐξ Ἄργους ὅτι ἡ στρατιὰ ἥξει τῶν Ἀθηναίων, ἐκ πλείονος ἐβοήθησαν ἐς ἰσθμὸν πάντες III, 65. ad προπυθόμενοι refert Stephanus, ut ἐκ πολλοῦ τεθεραπευκότες τὴν ἄνοιξιν τῶν πυλῶν, iampridem III, 98. μάχη οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαὶ III, 295. — οἱ τὰ δεινὰ καὶ ἡδέα γιγνώσκοντες, καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων II, 61. πυθόμενοι τὸ σαφὲς, ἐβουλεύοντο ἐκ τῶν παρόντων II, 211. καθελόντες ἐκ τῶν θεμελίων II, 272. — ὥστ' ἐκ βραχέος τὴν διάβασιν γίγνεσθαι II, 305. ἐτείχισαν τὴν πόλιν ἐκ καινῆς II, 306. — καὶ ἀεὶ ἐν αὐτῷ (τῷ σήματι) θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων II, 52. ἔτεθη ὁ νόμος ἐκ τοῦ μὴ δύνασθαι ὑμᾶς, quod magiſtratus gerere nequeatis IV, 66.

ἑκάς. πρὸς ἄνδρας οἳ γῆν τε ἑκὰς ἔχουσι, καὶ θαλάσσης ἐμπειρότατοί εἰσι, πῶς χρὴ ῥᾳδίως πόλεμον ἄρασθαι I, 114. Pindar. ἑκὰς ἐὼν εἶδον.

ἑκασταχόθεν. — καὶ νησιωτῶν ὅσοις ἑκασταχόθεν οἷόν τ' ἦν πλείστοις χρήσασθαι IV, 201. 202.

ἑκασταχόσε. κατὰ τὴν χώραν φρουρὰς διέπεμψαν ὡς ἑκασταχόσε ἔδει, omnibus locis III, 80. δύναμιν γὰρ ἔχων αὐτὸς ἑκασταχόσε δεινὸς παρῆν V, 10. Ariſtides Paneg. Cyz.

ἕκαστος. ἅμα μὲν γὰρ στερόμενοι καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος, καὶ ἡ πόλις ὁπλιτῶν πολλῶν, ἐβαρύνοντο. Salluſtius, *pro ſe quiſque, privatim & publice* V, 4. οἱ τετρακόσιοι μετὰ ξιφιδίου ἀφανοῦς ἕκαστος V, 106. ξυνέδρους ἐκέλευον ἑλέσθαι, οἵτινες λέγοντες καὶ ἀκούοντες περὶ ἑκάστου, ξυμβήσονται κατὰ ἡσυχίαν III, 33. διὰ τάχους ἀπέπλευσαν ὡς ἕκαστοι ἔτυχον ἐς τὰ οἰκεῖα στρατόπεδα, ita Latini pluraliter III, 37. at ἔβαλλον λίθοις καὶ τοξεύμασι καὶ ἀκοντίοις, ὡς ἕκαστός τι πρόχειρον εἶχε III, 54. καὶ οἱ μὲν ἐπλανήθησαν ὡς ἕκαστοι, οἱ δὲ &c. quo quemque ſors *tulit* III, 209. θαρσοῦντες οὖν κυβερνῆται καὶ ναῦται, τὸ καθ' ἑ-

αὐτὸν ἕκαστος ἔπεσθε II, 140. εἴπερ καὶ καθ' ἑκάστους βλαπτόμενοι, ξύμπαντες κινδυνεύομεν III, 94. λῃστευομένης τῆς γῆς καὶ οὔσης ἑκάστοις διὰ βραχέος ἀποστροφῆς, οὐ μενεῖν κατὰ χώραν III, 114. — οἵπερ καὶ ἠξίωσαν πρῶτος ἕκαστος ἐλευθεροῦσθαι III, 120. ὧν ἂν ᾖ τὸ κράτος τῆς γῆς ἑκάστης III, 145. — ἐνθυμεῖσθε καθ' ἑκάστους τε καὶ ξύμπαντες IV, 280.

ἑκάτερος. ἀπέσχοντο μὴ ἐπὶ τὴν ἑκατέρων γῆν στρατεῦσαι III, 243. ἐγένετο ὁ θόρυβος μέγας καὶ ἀντηλλαγμένος τοῦ ἑκατέρων τρόπου III, 22. ὅ, τι δ' ἂν τούτων παραβαίνωσιν ἑκάτεροι, καὶ ὁτιοῦν, τότε λελύσθαι τὰς σπονδὰς III, 25. & paſſim alibi.

ἑκατέρωθεν. ἦν δὲ λόφος κάρτερος, καὶ ἑκατέρωθεν αὐτοῦ χαράδρα κρημνώδης IV, 308. ἐτείχισαν στρατόπεδα δύο ἑκατέρωθεν τῆς πόλεως II, 180.

ἑκατὸν νεῶν ἐπίπλουν τῇ Πελ. παρεσκευάζετο II, 83. ἑκατὸν ἐφύλασσον, καὶ περὶ Πελοπόννησον ἕτεραι ἑκατὸν ἦσαν II, 194.

ἐκβαίνω. — ὑμῶν βουλομένων μὲν τὰ ἥδιστα ἀκούειν, αἰτιωμένων δὲ ὕστερον, ἤν τι ὑμῖν ἀπ' αὐτῶν μὴ ὅμοιον ἐκβῇ IV, 193. contigerit. D. Halic. 501, 17.

ἐκβιβάζω. δικαίων λόγων ἡμᾶς ἐκβιβάσαντες, ex iuris diſceptatione detrudere III, 341.

ἐκβοάω. οἱ Ἀθηναῖοι ἐκβοήσαντες ἐκ τῶν Μεγάρων, τοὺς τροπαῖον ἱστάντας διαφθείρουσι I, 147. Mſſ. ἐκβοηθήσαντες.

ἐκβοηθείας τινὸς γενομένης II, 195.

ἐκβολή. τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποιησάμεν διὰ τόδε, ὅτι τοῖς πρὸ ἐμοῦ ἅπασιν ἐκλιπὲς τοῦτο ἦν τὸ χωρίον I, 137. — Ἐχινάδων αἱ πολλαί, τοῦ Ἀχελώου τῶν ἐκβολῶν οὐδὲν ἀπέχουσαι II, 168. & D. Halic. 183, 3. — τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους, περὶ σίτου ἐκβολὴν III, 3.

ἔκδεια. αἰτίαι δὲ ἄλλαι ἦσαν τῶν ἀποστάσεων, αἱ τῶν φόρων καὶ νεῶν ἔκδειαι, καὶ λειποστράτιον, eiurationes I, 138.

ἐκδιδάσκω. — ἐκδιδάσκειν μὲν οὐδὲν ἔργον εἶναι σαφῶς, περὶ ὧν αὐτοὶ οὐδὲν χεῖρον γιγνώσκετε IV, 126.

ἐκδιδράσκω. ὑπὸ νύκτα αὐλισαμένου τοῦ στρατεύματος ἄπωθεν, ἐκδιδράσκουσιν οἱ ἐκ τῶν Ὀρνεῶν IV, 15. I, 176.

ἐκδρομαί, excurſores III, 190.

ἐκδρόμους, εἴπῃ προσβάλλοιεν αὐτοῖς, ἔταξε τοὺς νεωτάτους III, 186. excurſiones facerent.

ἐκεῖνος. τοῦ ἐς χεῖρας ἐλθεῖν πιστότερον τὸ ἐκφοβῆσαι ἡμᾶς ἀκινδύνως ἡγοῦνται· ἐκείνῳ γὰρ ἂν πρὸ τούτου ἐχρῶντο III, 189. ἵνα δοκῇ πάντα μετ' ἐκείνου κοινοῦσθαι V, 126. ὡς ἡ δυστυχία ἢ προδοσίᾳ τῇ ἐκείνων βλαπτόμενοι IV, 166. ὁ Νικίας καὶ οἱ Ἀθηναῖοι νομίζοντες ἐκεῖνοι ipſi, εἰ μὴ ἐθέλοιεν μάχης ἄρχειν, ἀναγκαῖον εἶναι &c. IV, 183. ἐπ' ἐκείνοις εἶναι τὴν ἐπιχείρησιν III,

48. οἱ ἐκείνῃ ἄνθρωποι, in illa regione II, 299. alibi ἐξ ἐκείνου, ab illo tempore. vid. Phrynichum 51.

ἐκεχειρία III, 172. 205. ἀπειπεῖν τὴν ἐκεχειρίαν III, 256. ἐκεχειρίαν ἐποιήσαντο ἐνιαύσιον III, 171. D. Halic. ſaepe. Ariſtoph. Lucian. Syneſ. Epiſt. IV. Ioſeph. 1089. & alibi.

ἐκκλησία ἀνεξελήθη, concio dilata eſt III, 277. πάντα διαπραξάμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ III, 46. τῶν δικαστηρίων D. Halic. ἐκκλησίαν οὐκ ἐποίει αὐτῶν II, 38.

ἐκκολάπτω. vid. ἐξεκόλαψαν.

ἐκκομίζομαι. παῖδας καὶ γυναῖκας — ἐκκεκομισμένοι ἦσαν ἐς τὰς Ἀθήνας II, 121.

ἐκκρεμαννύμενοι τῶν ξυσκήνων ἀπιόντων IV, 301.

ἐκκρίνω. τὸ δὲ πεζὸν καταλόγοις χρηστοῖς ἐκκριθὲν IV, 51.

ἐκκρούω. — πειράσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐκκροῦσαι τοὺς ἐπιόντας βαρβάρους III, 191. μάχῃ ἐκκρούσαντες III, 197.

ἐκλέγω. περὶ μὲν τοῦ πολεμεῖν, ὡς χαλεπὸν, τί ἂν τις πᾶν τὸ ἐνὸν ἐκλέγων ἐν εἰδόσι μακρηγοροίη III, 86.

ἐκλείπω. ἡ νόσος ἐνέπεσε, ἐκλιποῦσα μὲν οὐδένα χρόνον τοπαντάπασιν II, 298. ὁ ἥλιος ἐξέλιπε, defecit II, 45. οἱ δὲ ἐκλείψειν οὐκ ἔφασαν, *locum* ſe non deſerturos dixerunt III, 167.

ἐκλιπές. πρὸ ἐμοῦ ἐκλιπὲς τοῦτο ἦν τὸ χωρίον, locus *hiſtoriae* praetermiſſus I, 137. τοῦ ἡλίου ἐκλιπές τι ἐγένετο περὶ νουμηνίαν III, 76.

ἐκλογίζω. μηδεὶς ξυνετὸς βουλέσθω δοκεῖν εἶναι, ἐκλογιζόμενος ἅπαν τὸ περιεστὼς ἡμᾶς δεινὸν III, 15. περὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν ἐκλογίζεσθαι II, 60. D. Halic. 720, 44. εὕροιτε δ' ἂν τὸν πόλεμον τόνδε οὐκ ἐλάχιστον γενόμενον, εἰ σωφρόνως τὶς αὐτὸν ἐκλογίζοιτο I, 113.

ἐκνικέω. οὐ μέντοι πολλοῦ γε χρόνου ἠδύνατο καὶ ἅπασιν ἐκνικῆσαι, nomen obtinere I, 7. — ὄντα ἀνεξέλεγκτα, καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ χρόνου αὐτῶν ἀπίστως ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἐκνενικηκότα, ob vetuſtatem in fabulas abierunt I, 32.

ἑκούσιος. — εἰδέναι χρὴ ὅτι ἀνάγκη πολεμεῖν· ἢν δὲ ἑκούσιοι μᾶλλον δεχώμεθα, ἧσσον ἐγκεισομένους τοὺς ἐναντίους ἕξομεν I, 208. ὡς γῆ ἑκούσιος οὐ σχήσων ἀλλῃ ἢ Πελοποννήσῳ I, 214. ἑκουσίων κινδύνων ἐπεμελεῖτο IV, 186.

ἑκουσίως. οἱ ἄνθρωποι πεφύκασι τοῖς μὲν ἑκουσίως ἐνδοῦσιν ἀνθησσᾶσθαι μεθ' ἡδονῆς &c. III, 30.

ἐκπέμπω. ἐκεῖνον οὐκέτι ἐκπέμπουσιν ἄρχοντα I, 135. ἐκπέμψαντες Κορινθίους αὐτοὶ Ἀκαρνᾶνες οἰκήτορας ἀπὸ πάντων, ἔσχον τὸ χωρίον III, 75. — Βρασίδας, ἐν τοῖς λόγοις πανταχοῦ ἐδήλου ὡς ἐλευθερώσων τὴν Ἑλλάδα ἐκπεμφθείη III, 160. τοῖς ἐν τῇ νήσῳ ἀνδράσι σῖτον ἐκπέμπειν III, 25.

ἔκπεμψις. ἡ μὲν ἔκπεμψίς μου καὶ τῆς στρατιᾶς γεγένηται τὴν αἰτίαν ἐπαληθεύουσα ἣν προείπομεν III, 125.

ἐκπίπτω. οἱ πολέμῳ ἢ στάσει ἐκπίπτοντες I, 6. IV, 225. στάσεις ἐν ταῖς πόλεσιν ἐγίγνοντο, ἀφ' ὧν ἐκπίπτοντες τὰς πόλεις ἔκτιζον I, 20. νομίζοντες, ἐκπεσόντος αὐτοῦ (Περικλέους), ῥᾷον σφίσι προσχωρήσειν τὰ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, illo expulſo I, 171. ὡς τῷ Τισσαφέρνει διαβάλλοιντο, καὶ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλπίδων ἐκπίπτοιεν V, 124 ſq.

ἐκπλέω. παραινεῖ ὑμῖν ἐκπλεῖν, τὸ ἑαυτοῦ μόνον σκοπῶν IV, 23. νομίζων, τῷ πλήθει τῶν πραγμάτων ἢ ἀποτρέψειν, ἢ, εἰ ἀναγκάζοιτο στρατεύεσθαι, μάλιστα οὕτως ἀσφαλῶς ἐκπλεῦσαι IV, 41. ὅπως αὐτῶν ἀνακῶς ἕξουσιν, ἣν ἐκπλέωσι V, 165.

ἐκπλήγνυσθαι. φιλεῖ μεγάλα στρατόπεδα ἀσαφῶς ἐκπλήγνυσθαι III, 185. corr. Heſych. qui ἐκπληγύεσθαι mendoſe. Suidas ab editis ſtat. Moeris ἐκπλήττεσθαι reddit. vid. Annot.

ἐκπληκτικὸς θόρυβος V, 147.

ἔκπληξις ἐγένετο οὐδεμιᾶς τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐλάσσων II, 153. εἰ μὲν μὴ ὑπώπτευον ὑμᾶς τῷ μεμονῶσθαι ἔκπληξιν ἔχειν III, 187. γενομένης βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ, ἔκπληξις ἐνέπεσεν ἀνθρώποις ἀήθεσι τῆς τοιαύτης μάχης III, 55. γιγνώσκων ὅτι τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μάλιστα δεινότατός ἐστι τοῖς ἐναντίοις, ἐβούλετο ὅτι τάχος ἀποχρήσασθαι τῇ παρούσῃ τοῦ στρατεύματος ἐκπλήξει IV, 241.

ἐκπλήσσω. δέομαι μὴ ἐκπεπλῆχθαί τι ταῖς ξυμφοραῖς ἄγαν IV, 278. οἱ Ἕλληνες δ' ἂν ἐκπεπληγμένοι εἶεν IV, 21. Diodor. 129 a. Schol. Sophocl. 232. ὑπὸ τῶν παρόντων ἐκπεπληγμένος IV, 286. ταῖς κατ' οἶκον κακοπραγίαις ἐκπεπληγμένοι II, 88. ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει II, 58. φόβος μνήμην ἐκπλήσσει II, 140. τοὺς μὲν τῷ ἀδοκήτῳ ἐξέπληξε III, 57.

ἔκπλουν μέν τινα ἐποιήσαντο τῶν νεῶν ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ II, 177. προεῖπον ὡς ἠδύναντο ἀδηλότατα ἔκπλουν ἐκ τοῦ στρατοπέδου πᾶσι IV, 258. παρεσκευάζετο τὸν ἔκπλουν ὡς ἅμα τῷ ἦρι ποιησόμενος IV, 195.

ἐκπνέω. ἀναρπασθεὶς ὑπ' ἀνέμου, ὃς ἐκπνεῖ μέγας κατὰ Βορέαν ἑστηκὼς IV, 167.

ἐκποδών. καίτοι δίκαιοί γ' ἐστὲ, μάλιστα μὲν ἐκποδὼν στῆναι ἀμφοτέροις, εἰ δὲ μὴ, τοὐναντίον ἐπὶ τούτους μεθ' ἡμῶν ἰέναι I, 61. ἐκποδὼς ἀκολουθεῖν D. Halic. 615, 8. ἐκποδὼν Ioſeph. Diodor. 126 b. 240 d.

ἐκπολιορκεῖν λιμῷ, de Pauſania I, 188.

ἐκπονέω. τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας II, 222. τὸ ναυτικὸν μεγάλαις δαπάναις ἐκπονηθὲν IV, 50.

ἐκπορίζομαι. τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκποριζώμεθα, fortunas noſtras

expromamus I, 116. ἐκπορίζεσθαι ἐδόκει ἑκάστοις ἃ πρόσφορα ἦν I, 173. parare. πᾶσιν ἀνεπίφθονον τὴν προσήκουσαν σωτηρίαν ἐκπορίζεσθαι IV, 129.

ἐκπρεπέστερον. ἐν μέντοι τῷ πολέμῳ οὐδὲν ἐκπρεπέστερον ὑπὸ ἡμῶν οὔτε ἐπάθετε, οὔτε ἐμελλήσατε II, 250.

ἔκπυστος. ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν ἡμᾶς, πρὶν ἐκπύστους γενέσθαι, ὥσπερ ἔχομεν II, 211. III, 104. V, 62. Iosephus 804, πύστεως γενομένης. ἔκπυστα ἐγένετο τὰ τολμηθέντα εἰς πάντας Aelian. XIII, 2. Syneſius Ep. 143. Plutarch. Camill. Herodian. III.

ἐκπώμασι χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς οἵ τε ἐπιβάται καὶ οἱ ἄρχοντες σπένδοντες IV, 53.

ἐκτειχίζω. ὁρμὴ ἐνέπεσε ἐκτειχίσαι τὸ χωρίον III, 7. ἐξετείχιζε τρία φρούρια IV, 180.

ἐκτίνω. εἰ βούλωνται Λέπρεον ἀποδοῦναι, τό, τε αὐτῶν μέρος ἀφιέναι τοῦ ἀργυρίου, καὶ ὃ τῷ θεῷ γίγνεται, αὐτοὶ ὑπὲρ ἐκείνων ἐκτίσειν III, 287. δίκην ἐκτίνοντες Noſter alibi. χρήματα D. Halicarn. χάριν Ioſephus 437.

ἕκτος. λαβὼν τὰς τῶν Κορινθίων πέντε (ναῦς), καὶ ἕκτην Μεγαρίδα, καὶ μίαν Ἑρμιονίδα, ἔπλει &c. V, 50.

ἐκτός. πόλεις ξυμμαχίδας ποιούμενοι ὅσαι ἦσαν ἐκτὸς τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως II, 13. ἐκέλευον ἐκτὸς ὅρων εἶναι αὐθημερὸν II, 22. ἐκτὸς τοῦ ἀκριβοῦς III, 338. ἀτίης Herodot. IV, 134.

ἐκτροπή. ἐβούλετο τοὺς ἀπὸ λόφου βοηθοῦντας ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος ἐκτροπὴν &c. ad aquae curſum prohibendum III, 308. Aeſchyl. Steph. p. 55. Sophocl. Schol. 98.

ἐκτρυχόω. ἐπολέμουν ἀνθρώποις νεωκαταστάτοις ἕως ἐξετρύχωσαν II, 307. χρημάτων ἀπορίᾳ αὐτοὺς ἐκτρυχώσειν IV, 252. Homerus τρυχώμεθα, & κατατρύχω. ἀποτρύχειν ἑαυτοὺς Plutarch. Camill.

ἐκφέρω. ἀπαιδευσίᾳ ὀργῆς πλεῖστον ἐκφερόμενοι, immani indignatione longiſſime provecti II, 294.

ἐκφορά. ἐπειδὰν ἡ ἐκφορὰ ᾖ, λάρνακας ἄγουσιν &c. funeris efferendi dies II, 52.

ἐκφροντίζω. τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων II, 237.

ἑκών. ἐν ᾧ μέρει εἰσὶν ἑκόντες εἶναι III, 146. 145. παραλαβόντες τὴν ἡγεμονίαν, ἑκόντων τῶν ξυμμάχων I, 135. Salluſtius, *volentibus imperare.* τὸν ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἑκὼν εἶναι ποιήσομαι II, 144.

ΕΛ. ἔλασις. ἀντεκελεύσθησαν περὶ τῶν ἐναγῶν τῆς ἐλάσεως, de piaculis tollendis I, 197.

ἔλασσον. ἐν τῷ ὁμοίῳ καθειστήκει τό, τε πλέον, καὶ ἔλασσον ποτὸν II, 74. ὁ μὲν πένης, ὅτι ἀπ' ἐλασσόνων ὁρμώμενος, ἐστέρητο καὶ τούτων II, 97. ex re tenuiori bellum ingreſſus. ἱππο-

μαχία τὶς ἐγένετο, ἐν ἧ οὐκ ἔλασσον ἔσχον οἱ Ἀθ. II, 39. ἐνιαυτὸς μὲν οὐ διετρίβη, ἔλασσον δὲ, πρὶν τὸν πόλεμον ἄρασθαι φανερῶς I, 173. οὐδενὸς ἔλασσον τὴν πόλιν ὠφελῆσαι V, 132. τὰ αὐτὰ ἀπ' ἐλασσόνων πράξας, minoribus ſumtibus V, 137. 136. δι' ἐλάσσονος ἐφορμήσειν, breviori intervallo IV, 180. ὅ ἐστιν ἔλασσον ἄπωθεν, quod minus remotum eſt III, 97. διέφθειραν τὰς πολλὰς τῶν νεῶν, οἱ δ' ἐλάσσους διέφυγον πάλιν I, 153.

ἐλασσόω. πολλαὶ γνῶμαι ἐλέγοντο ἐπ' ἀμφότερα, διαφερομένων καὶ ἀξιούντων, ὡς ἕκαστοί τι ἐλασσοῦσθαι ἐνόμιζον III, 85. οἱ δὲ τοὺς κινδύνους ἐθέλουσιν ὑφίστασθαι πρὸ τοῦ αὐτίκα τὶ ἐλασσοῦσθαι III, 86. ἄλλων ὑπακούσασι τὰ προσκεκτημένα φιλεῖ ἐλασσοῦσθαι, imminutum iri II, 92. πάντα πέφυκε ἐλασσοῦσθαι II, 95. ἐλασσούμενοι ἐν ταῖς ξυμβολαίαις πρὸς τοὺς ξυμμάχους δίκαις, de iure noſtro decedentes I, 109. D. Halic. 713, 8.

ἐλαύνω. πρέσβεις πέμψαντες, ἐκέλευον ἄγος ἐλαύνειν τῆς θεοῦ, piaculum pellere I, 174. ὡς ἐπύθετο τὰς τῶν Πελοποννησίων ναῦς πεπλευκυίας, ἀναζεύξας ἤλαυνεν ἐπὶ τοὺς Ἴωνας, properavit V, 173.

ἐλάχιστος. τοὺς Πλαταιέας τἄλλα διαφυγόντας ἐλαχίστου ἐδέησε διαφθεῖραι, propemodum II, 120. ἐς ὀλιγαρχίαν κατέστησαν τὴν πόλιν, καὶ αὕτη ὑπ' ἐλαχίστων νεμομένη μετάστασις πλεῖστον δὴ χρόνον ξυνέμεινε III, 111. οἷς ἂν (γυναιξὶ) ἐπ' ἐλάχιστον, ἀρετῆς πέρι ἢ ψόγου, ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος ᾖ II, 69. κινδύνων οὗτοι σπανιώτατοι οἳ ἂν ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλῆναι βλάπτοντες IV, 286. ἐλάχιστα πολέμῳ ὡμιληκόσι IV, 111. αἰτίαν οὐκ ἐλαχίστην ἔλαβεν, in maximam ſuſpicionem incidit II, 33. ἐλπίδα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην εἶχον μὴ &c. II, 214.

ἐλεγεῖον ἐξεκόλαψαν ἀπὸ τοῦ τρίποδος I, 185. diſtichum; & apud Pauſaniam etiam de verſu Hexametro.

ἔλεγχος. Μηδισμοῦ ξυνεπητιῶντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα, ὡς εὕρισκον ἐκ τῶν περὶ Παυσανίαν ἐλέγχων I, 190. — τὰ δὲ ψευδῆ (ἀποκρίνασθαι) ἔλεγχον ἔχει II, 248. ſic Herodot. II, 23. Mſ. Bodl. τρίτα, recte.

ἐλέγχω. καθίστησιν ἑαυτὸν ἐς κρίσιν τοῖς βουλομένοις περὶ αὐτὸν ἐλέγχειν I, 184. ὅτῳ ταῦτα μὴ δοκεῖ, αὐτὸ τὸ ἔργον ἐλέγχει IV, 132.

ἐλευθερία. αὐτεπάγγελτοι ἐχώρησαν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν III, 178. οὐ γὰρ συστασιάσων ἥκω, οὐδὲ ἀσαφῆ τὴν ἐλευθερίαν νομίζω ἐπιφέρειν III, 127. ἐπὶ ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως III, 168. χαλεπὸν ἦν τὸν δῆμον τῆς ἐλευθερίας παῦσαι V, 105. τῇ Σικελίᾳ βεβαιοτέραν ἐλευθερίαν παραδοῦναι IV, 286. τοὺς ξυμμάχους ἑώρων ἤδη τεταλαιπωρημένους, κήρυγμα ποιοῦνται, εἰ-

τις βούλεται ἐπ' ἐλευθερίᾳ ὡς σφᾶς ἀπιέναι, ad ſe tranſire, ea conditione, ut liber eſſet IV, 315. ἐχάρισαν ἐπὶ τὴν ἀντικρυς ἐλευθερίαν, τὴν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ὕπουλον εὐνομίαν οὐ προτιμήσαντες V, 98.

ἐλεύθερος. τὸ εὔδαιμον, τὸ ἐλεύθερον, τὸ δὲ ἐλεύθερον, τὸ εὔψυχον κρίναντες, μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους II, 66.

ἐλευθερόω. ἐν τοῖς λόγοις πανταχοῦ ἐδήλου ὡς ἐλευθερώσων τὴν Ἑλλάδα ἐκπεμφθείη, de Braſida III, 160. προεῖπον, αὐτῶν ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολεμίοις γεγενῆσθαι σφίσιν ἄριστοι, κρίνεσθαι, ὡς ἐλευθερώσοντες — ἡγούμενοι τούτους. οἵπερ ἠξίωσαν πρῶτος ἕκαστος ἐλευθεροῦσθαι, μάλιστα ἂν καὶ ἐπιθέσθαι III, 120 &c. τὸν ἔσπλουν ἐς τὸ μεταξὺ τῆς νήσου ἐλευθερώσας, cum liberam navigationem reddidiſſet II, 245. ἐλευθερώσας τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν Μήδων II, 109.

ἐλευθέρως. δυνατὸς ὢν τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ, χρημάτων τε διαφανῶς ἀδωρότατος γενόμενος, κατεῖχε τὸ πλῆθος ἐλευθέρως II, 99.

ἐλευθερώτατος. πατρίδος ἐλευθερωτάτης ὑπομιμνήσκων, καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου ἐς τὴν δίαιταν ἐξουσίας IV, 287.

ἕλκος. ὑπέρυθρον τὸ σῶμα ἦν, φλυκταίναις μικραῖς ἕλκεσιν ἐξηνθηκὸς II, 73.

ἕλκωσις. ἐπικατιόντος τοῦ νοσήματος ἐς τὴν κοιλίαν, καὶ ἑλκώσεως αὐτῇ ἰσχυρᾶς ἐγγιγνομένης II, 74.

ἐλλείπω. ἀλλὰ πολλῷ ἔτι πλέον τούτου (χρημάτων) ἐλλείπομεν IV, 114. τῇ ἀνδρείᾳ οὐχ ἧσσους, ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντέχοι, τῷ δὲ ἐλλείποντι αὐτῆς, καὶ τὴν βούλησιν ἄκοντες προυδίδοσαν, eius defectu IV, 109. μετ' ἀσφαλείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέους δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλείπομεν I, 167. Diodor. 208 a. 392 d.

ἑλληνίσθησαν τὴν νῦν γλῶσσαν τότε πρῶτον ἀπὸ τῶν Ἀμπρακιωτῶν ξυνοικησάντων II, 105.

ἐλλιπής. οὐ γὰρ δὴ προθυμίᾳ ἐλλιπεῖς ἦσαν, οὐδὲ τόλμῃ IV, 109. — πρὸς Ἀθηναίους, οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον αἰεὶ ἐλλιπὲς ἦν τῆς δοκήσεως τὶ πράξειν III, 81. καὶ ἅμα ἐλλιπὲς σφισιν εἶναι τοῦτο τῆς καθάρσεως &c. III, 205. τὸ ἐλλιπὲς τῆς γνώμης III, 91. γνώμης ἐλλιπεῖς γιγνόμενοι IV, 186.

ἐλπίζω. ὑμῶν τὰ ἰσχυρότατα ἐλπιζόμενα μέλλεται, ſperantur fore III, 349. — οὐκ ἀνθρωπείας δυνάμεως βούλησιν ἐλπίζει, non humanarum virium ſpem concipit IV, 122. ἐλπίσαντες μακρότερα μὲν τῆς δυνάμεως, ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως II, 225. ἐλπίζοντες ταχίστην αἵρεσιν ἔσεσθαι αὐτῶν, στρατεύματος τοσούτου ἐργαζομένου II, 115. — ὥστε χρὴ πάνυ ἐλπίζειν, διὰ μάχης ἰέναι αὐτοὺς, omnino credendum eſt II, 20. ξυν-

ἔγραψε τὸν πόλεμον, ἐλπίσας μέγαν τε ἔσεσθαι, καὶ ἀξιολογώτατον, exſpectans I, 3. D. Halic. 572, 17. Virg. *Sperare* dolorem; & — *Sperate* Deos memores fandi atque nefandi.

ἐλπις. ἕως ἔτι ἐλπὶς καὶ δυνατὸν κωλῦσαι V, 60. αἱ ὑμέτεραι ἐλπίδες ἤδη τινάς που καὶ ἀπαρασκεύους διὰ τὸ πιστεῦσαι ἔφθειραν, veſtra auxilia ſperata I, 97. ὑπὲρ τῆς ἐν βραχείᾳ ἐλπίδι οὔσης (πόλεως) κινδυνεύοντες I, 106. μὴ γὰρ δὴ τῇ ἐλπίδι ἐπαιρώμεθα, ὡς ταχὺ παυθήσεται ὁ πόλεμος I, 115. οὐκ ἐξ ἐκείνων ὡς ἁμαρτησομένων ἔχειν δεῖ τὰς ἐλπίδας I, 120. διὰ τὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐλπίδα, ἣν ὑπετίθει αὐτῷ δουλώσειν I, 194. πολλὰ ἄλλα ἔχω ἐς ἐλπίδα τοῦ περιέσεσθαι I, 207. ὁ μὲν ὄχλος, εἰ καί τι παραυτίκα ἤχθετο τοῖς πρασσομένοις, διὰ τὸ εὔπορον τῆς ἐλπίδος τοῦ βασιλέως μισθοῦ ἡσύχαζεν V, 74. περὶ τῶν πολιτικῶν εἰπὼν, ἐς ἐλπίδας γε αὐτοὺς οὐ μικρὰς περὶ τῶν μελλόντων καθίστη V, 124. paulo poſt, τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλπίδων ἐκπίπτειν. τἄλλα προὐχώρει αὐτοῖς ἐς ἐλπίδας IV, 165. — πρέσβεις, οἵπερ τὰ σφέτερα φράσωσιν ὅτι ἐν ἐλπίσιν εἰσὶ IV, 208. ἐν ἐλπίδι ὢν τὰ τείχη αἱρήσειν βίᾳ IV, 250. — τῷ παρ' ἐλπίδα τοῦ αὐχήματος σφαλλόμενοι, καὶ παρὰ ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδόασιν IV, 283. πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις ἡ μεγίστη ἐλπὶς μεγίστην καὶ τὴν προθυμίαν παρέχεται IV, 283. ἐλπὶς θαρσεῖα τοῦ μέλλοντος IV, 305. Pindar. ἐλπίδι ἀναιδεῖ. ἀεὶ γὰρ τοῦ πλέονος ἐλπίδι ὀρέγονται διὰ τὸ καὶ τὰ παρόντα ἀδοκήτως εὐτυχῆσαι III, 27. εἴτις βεβαίως τὶ ἢ τῷ δικαίῳ ἢ βίᾳ πράξειν οἴεται, τῷ παρ' ἐλπίδα μὴ χαλεπῶς σφαλλέσθω, γνοὺς &c. III, 91. εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι, inconſideratae ſpei permittere III, 160. ἐλπὶς γὰρ μάλιστα αὐτοὺς οὕτω φοβηθῆναι, ſpes eſt III, 218. οὐκ ἔχοντες τὴν ἐλπίδα τῆς ῥώμης πιστὴν ἔτι III, 226. ἐπειδὰν πιεζομένους αὐτοὺς ἐπιλείπωσιν αἱ φανεραὶ ἐλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται, μαντικὴν καὶ χρησμοὺς &c. III, 344. διὰ τὸ ἑτοίμην ὑπεῖναι ἐλπίδα &c. IV, 135. αἰσχυνθέντες τὰς τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς ἐλπίδας II, 190. ἐλπίδι τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσειν ἐπιτρέψαντες, incertum &c. eventum ſpei committentes II, 64. πρᾶγμα τῶν πάντων ἐλπίδος κρεῖσσον γεγενημένον II, 94. ἀλγεινοτέρα ἡ ἐν τῷ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις, ἢ ὁ μετὰ ῥώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἅμα γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος II, 67. — νόμους, ἀφ' ὧν ἅπασιν ἐλπὶς ὑπόκειται II, 295.

EM. ἐμβάλλω. ἑπτὰ νῆες απλοι ἐγένοντο ἀντίπρωροι ἐμβαλλόμεναι IV, 227. ταῖς λοιπαῖς (ναυσὶ) ἐνέβαλλον III, 22.

ἐμβιβάζω. ἔδοξεν αὐτοῖς ανδρας ἐς κελήτιον ἐμβιβάσαντας ἄνευ κηρυκίου προπέμψαι τοῖς Ἀθηναίοις I, 76.

ἐμβοάω. — ἔθει δρόμῳ ἀναστήσας τὸν στρατὸν ἐμβοήσαντά

τε ἀθρόον, καὶ ἔκπληξιν τῇ πόλει παρασχόντα III, 165. D. Halic. 718, 41.

ἐμβολή. — οὔτε γὰρ ἂν ἐπιπλεύσειέ τις (ναῦς, ἐν στενοχωρίᾳ ſcil.) ὡς χρὴ ἐς ἐμβολὴν, μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν πολεμίων ἐκ πολλοῦ &c. II, 144. ἡ δὲ (δοκὸς), ῥύμῃ ἐμπίπτουσα, ἀπεκαύλιζε τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς II, 118. ἀντιπρώροις μᾶλλον ἢ ἐκ περίπλου ταῖς ἐμβολαῖς χρῆσθαι IV, 231.

ἔμβολον, roſtrum. — ἀναῤῥήξειν τὰ πρώραθεν αὐτοῖς, στερίφοις καὶ παχέσι πρὸς κοῖλα καὶ ἀσθενῆ παρέχοντες τοῖς ἐμβόλοις IV, 231.

ἐμμένω. ἡμεῖς μένγε οὔτε ἐμμεῖναι δυνατοὶ μὴ μεθ' ὑμῶν IV, 133. ἐλπίζων αὐτοὺς θαρσήσειν, καὶ ἐμμενεῖν τῇ ἀποστάσει V, 34. αἰσχύνῃ ἐμμένειν οἷς ξυνέθετο III, 30. χρόνον ἐμμείναντες ὅσον εἶχον τὰ ἐπιτήδεια, ἀνεχώρησαν II, 40. ὁ δ' ὅρκος, ἔστω ὅδε, ἐμμένω ταῖς ξυνθήκαις &c. III, 235. τέσσαρα καὶ δέκα ἔτη ἐνέμειναν αἱ τριακοντούτεις σπονδαὶ II, 3.

ἐμός. — δεινὸν ἡγεῖται ὑπέρ γε τῆς ἐμῆς κινδυνεύειν, ἐνθυμηθείτω οὐ περὶ τῆς ἐμῆς μᾶλλον, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἐν τῇ ἐμῇ μαχούμενος IV, 122. ἥκιστα δὴ ἄξιος ὢν τῶν γε ἐπ' ἐμοῦ ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι IV, 322. de Nicia.

ἐμπαλάσσομαι. οἱ μὲν εὐθὺς διεφθείροντο, οἱ δὲ ἐμπαλασσόμενοι κατέῤῥεον IV, 318. v. Suidam. συμπλεκόμενοι Schol. vid. Annotationes.

ἐμπαράσχω. μηδὲ τούτῳ ἐμπαράσχητε τῷ τῆς πόλεως κινδύνῳ ἰδίᾳ ἐλλαμπρύνεσθαι, permittatis IV, 23. τὴν σφετέραν πόλιν ἐμπαράσχοντες προκινδυνεῦσαι IV, 265. Plut. Galba.

ἐμπειρία. ἐπισταμένους ἐμπειρίᾳ τὴν ναυτικὴν ἐς ἄλλους ἀπόβασιν III, 16. οὐκ ἠδυνήθησαν προσμίξαι, οὐδὲ τῇ σφετέρᾳ ἐμπειρίᾳ χρήσασθαι III, 53. ὅπως ἐν νυκτὶ φοβερώτεροι ὄντες ἥσσους ὦσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν II, 7. ἀντιτιθέντες τὴν Ἀθηναίων ἐκ πολλοῦ ἐμπειρίαν τῆς σφετέρας δι' ὀλίγου μελέτης II, 135. ἀναλογιζόμενοι τὴν ἑαυτοῦ ἡγεμονίαν, πρὸς οἵαν ἐμπειρίαν καὶ τόλμαν, μετὰ οἵας ἀνεπιστημοσύνης καὶ μαλακίας γενήσοιτο III, 213. τῇ ἐμπειρίᾳ ἐλασσωθέντες, τῇ ἀνδρείᾳ ἔδειξαν οὐχ ἥσσον περιγενόμενοι III, 317. προσλήψεσθαι τὴν ἐμπειρίαν IV, 35.

ἔμπειρος. καὶ αὐτὸς πολλῶν ἤδη πολέμων ἔμπειρός εἰμι I, 113. ἄπειροι μὲν ὄντες τῶν διόδων ᾗ χρὴ σωθῆναι, ἐμπείρους δὲ ἔχοντες τοὺς διώκοντας, διεφθείροντο II, 8.

ἐμπειρότατος. πρὸς ἄνδρας οἳ γῆν τε ἑκὰς ἔχουσι, καὶ προσέτι θαλάσσης ἐμπειρότατοί εἰσι, πῶς χρὴ ῥᾳδίως πόλεμον ἄρασθαι I, 114.

ἐμπειρότερος. πρὸς τὸ ἐμπειρότερον αὐτῶν τὸ τολμηρότερον

ἀντιτάξασθε II, 140. πολεμοῦντες, εὖ παρεσκευάσαντο τὰ πολέμια, καὶ ἐμπειρότεροι ἐγένοντο, μετὰ κινδύνων τὰς μελέτας ποιούμενοι I, 30.

ἐμπίπτω. μεταβολῆς μεγάλης, καὶ ταύτης ἐξ ὀλίγου ἐμπεσούσης, ταπεινὴ ὑμῶν ἡ διάνοια II, 90. ἡ δοκὸς ῥύμῃ ἐμπίπτουσα ἀπεκαύλιζε τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς II, 118. λύγξ τοῖς πλείοσιν ἐνέπιπτε κενὴ, σπασμὸν ἐνδιδοῦσα ἰσχυρὸν II, 73. τοῖς Ἀθηναίοις ἐνέπεσε μέν τι γέλωτος τῇ κουφολογίᾳ αὐτοῦ III, 46. γενομένης βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ, ἔκπληξις ἐνέπεσεν ἀνθρώποις ἀήθεσι τοιαύτης μάχης III, 55. ἔρως ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν ὁμοίως ἐκπλεῦσαι IV, 41.

ἐμπλήκτως. τὸ ἐμπλήκτως ὀξὺ, ἀνδρὸς μοίρᾳ προσετέθη, inconſiderata audacia hominis *amici* officio deputabatur II, 289. vid. Schol. Syneſii 384 a. 385 c.

ἔμπνους. — καὶ μέλλοντος αὐτοῦ ἀποψύχειν, ἐξάγουσιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἔτι ἔμπνουν ὄντα I, 189.

ἐμποδών. φθόνος τοῖς ζῶσι πρὸς τὸν ἀντίπαλον, τὸ δὲ μὴ ἐμποδὼν ἀνανταγωνίστῳ εὐνοίᾳ τετίμηται, id quod nullis eſt impedimento II, 69. ἡμῖν γὰρ πολεμίους τοὺς ἡμετέρους τιμωρουμένοις ἐμποδὼν ἵστασθε, ὅπλα ἀνταιρόμενοι I, 76. vid. ἐκποδών. Herodot. I, κτείνειν πάντα τὸν ἐμποδὼν γινόμενον. Interp. προχείρως. Suidas. confer Phavorinum. Herodot. II, 158.

ἐμποιέω. θαυμάζω τῶν προθέντων αὖθις περὶ Μιτυληναίων λέγειν, καὶ χρόνου διατριβὴν ἐμποιησάντων II, 222. διὰ τὴν ἀρετὴν γῆς, αἱ δυνάμεις τισὶ μείζους ἐγγινόμεναι στάσεις ἐνεποίουν I, 5. τὸν πλεῖστον φθόρον τοῦτο ἐνεποίει, nempe ἀπόγνωσις II, 77. ἡ τότε Βρασίδου ἀρετὴ καὶ ξύνεσις, μάλιστα ἐπιθυμίαν ἐνεποίει τοῖς τῶν Ἀθηναίων ξυμμάχοις ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους III, 122. Aretaeus 21, 22. & alibi.

ἐμπολιτεύω. ἀλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας — ἄλλως τε καὶ βραχὺ μὲν Ἀθ. ἐμπολιτεῦον, in urbe commorantes III, 156.

ἐμπορίας οὐκ οὔσης, οὐδὲ ἐπιμιγνύντες ἀδεῶς ἀλλήλοις I, 4.

ἐμπρήθω. τὸ νεώριον τῶν Λακεδαιμονίων ἐνέπρησαν I, 151.

ἐμφανής. τῆς γῆς τεμνομένης ἐν τῷ ἐμφανεῖ II, 37. ἀπάτῃ εὐπρεπεῖ αἴσχιον τοῖς ἐν ἀξιώματι πλεονεκτῆσαι ἢ βίᾳ ἐμφανεῖ III, 128. τῷ ἐμφανεῖ τότε λόγῳ οὐκ ἔφη ἀπάξειν τὴν στρ. IV, 252. ἔργα D. Hal. 565, 45. ἐκ τοῦ ἐμφάνεος Herodot. IV, 120.

ἔμφρων. δύναται μάλιστα σωφροσύνη ἔμφρων τοῦτο (τὸ βραδὺ καὶ μέλλον) εἶναι I, 118. πόλις Sophocl. Plato, Tim.

ἔμψυχος. παῖδας καὶ γυναῖκας κτείνοντες καὶ προσέτι καὶ ὑποζύγια, καὶ ὅσα ἄλλα ἔμψυχα ἴδοιεν IV, 218. ἔμψυχα τροπαῖα, Diodorus 345 c.

EN. ἐν. γενομένης καθ' ἓν τῆς ἐς γῆν καὶ θάλασσαν ἀρχῆς V,

69. ἓν γίγνεσθαι, Herodot. εἰ δὲ προσγενήσεται ἓν ἔτι τοῖς πολεμίοις, ὥστε &c. ſi hoc unum hoſtibus acceſſerit, ut oppida ſibi adiungant IV, 192. οὐδ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔθνος ἓν πρὸς ἓν οὐκ ἔστιν ὅ, τι δυνατὸν Σκύθαις ἀντιστῆναι II, 159. — ὄνομα ἓν κεκλημένους τοὺς Σικελιώτας III, 93. vid. εἷς.

ἐν. τῆς γῆς τεμνομένης ἐν τῷ ἐμφανεῖ II, 37. ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι II, 54. αὐτῶν ἐν ἔργῳ ὄντων III, 197. ἀφικνοῦνται αἰφνίδιοι, — καὶ οἱ μὲν πολλοὶ ἐν θαύματι ἦσαν καὶ ἐκπλήξει V, 22. οἱ ἀφεστῶτες πάντες ἐν τειχισμῷ ἦσαν καὶ παρασκευῇ πολέμου V, 23. vid. εἰμί. ἐν τούτῳ, interea V, 60. ἀνὴρ ἐν τοῖς μάλιστα καὶ ἐκ πλείστου ἐναντίος τῷ δήμῳ, in primis V, 140. — ἐν ὅσῳ αὐτοῖς ὁ Ἀστύοχος ἠπόρει ὅπως βοηθήσοι V, 93. ἐν ἐλπίσιν εἰσὶ IV, 208. ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ III, 31. ἐν αἷς, πολλῶν ἄλλων γεγραμμένων, κεφάλαιον ἦν &c. III, 75. inter. οὓς χρῆν, ὅτε ἀσφαλέστατοι ἦσαν, τότε προσιέναι, καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡμεῖς μὲν ἠδικήμεθα, οὗτοι δὲ κινδυνεύουσι, in illo tempore, quo &c. I, 59. δηλῶσαι — ὡς οὐ ταχέως αὐτοῖς βουλευτέον εἴη, ἀλλ' ἐν πλέονι σκεπτέον I, 102. ἐν ἴσῳ τοῖς πολλοῖς τῶν διακόνων ἀποθανεῖν I, 187. ἐν τῷ ἀσφαλεῖ μὲν ἐμοὶ, ἐκείνῳ δὲ ἐν ἐπικινδύνῳ ἡ ἀποκομιδὴ ἐγίγνετο I, 193. ἡ πόλις ἡ μεταπεμψαμένη, τὴν ἡγεμονίαν ἐχέτω, ὅταν ἐν τῇ αὐτῇ ὁ πόλεμος ᾖ III, 282. οἷς ἦν ἐν βλάβῃ τειχισθὲν III, 290. νομίζοντες ἐν καλῷ παρατυχὸν σφίσι ξυμβαλεῖν III, 301. cum ipſis opportune cecidiſſet &c. — μὴ κατορθώσας, μὴ ἐν τῷ ὁμοίῳ καὶ πρὶν ἐπιχειρῆσαι ἔσται IV, 20. ἐν τῷ πρόσθεν ἦν τεταγμένον ἐπὶ ὀκτὼ IV, 106. ἐν κεφαλαίοις ὑπομνήσαντες IV, 134. — πέντε ναῦς σφίσι καταλιπεῖν, ὅπως ἧσσόν τι ἐν κινήσει ὦσιν οἱ ἐναντίοι, ut minus ſe commoverent II, 280. εἰ μὴ καὶ νῦν ὥρμηνται, ἐν ᾧ οὔπω πάρεσμεν, ἀλλ' ὅταν &c. II, 20. πᾶσι γὰρ ἐν τοῖς ὄμμασι καὶ ἐν τῷ παραυτίκα ὁρᾶν πάσχοντάς τι ἀηθὲς ὀργὴ προσπίπτει, ib. γίγνεσθαι δέ τι αὐτῶν ἐν ὑμῖν ἔστιν IV, 147. ἐν ἀλλήλοις ἐταράχθησαν II, 100. κατὰ τὴν πόλιν ἐν στάσει ὄντες, ibid. — ὧν ἐγὼ τὰ ἔργα, — μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος, ἐάσω II, 56.

ἐναγής. ἀπὸ τούτου ἐναγεῖς καὶ ἀλιτήριοι τῆς θεοῦ ἐκεῖνοί τε ἐκαλοῦντο, καὶ τὸ γένος ἀπ' αὐτῶν I, 177. D. Halic. 159, 8. Ioſephus 306. Herodotus I, 61.

ἐνάγω. ὡς αὐτῶν ἡ γῆ ἐτέμνετο, ἐνῆγον τὴν ἔξοδον μάλιστα II, 38. μάλιστα ἐνῆγον οἱ Λοκροὶ, κατὰ ἔχθραν III, 35. maxime ſollicitabant. ἐναγόντων τῶν ἐχθρῶν IV, 95.

ἐναγωνίσασθαι II, 114.

ἐναλλάσσω. ἡμῶν δὲ ὅσοι Ἀθηναίοις ἤδη ἐναλλάγησαν, οὐχὶ διδαχῆς δέονται ὥστε φυλάξασθαι αὐτοὺς, qui commercium habuere I, 165. Sophocl. Ai. avertit. vix alibi.

ἐναντίος. Κερκυραίοις ἐναντία πολεμήσοντες I, 44. τῇ πρότερον ἀπραγμοσύνῃ ἐναντία τολμῶμεν I, 50. οἱ ἐναντίοι ὄντες τῷ τοιούτῳ εἴδει V, 140. ἐξ ἐναντίας οὗτοι καθεστήκεσαν, ἐκ πλαγίου δὲ οἱ ψιλοὶ III, 53. εἴτῳ τὶ ἐστὶν ἀγαθὸν, ἢ εἴτῳ τὰ ἐναντία III, 90. ἐβοήθουν ἡμῖν ἐναντία Θηβαίοις II, 251. vid. ἀληθής.

ἐναντιόω. ἠναντιοῦτο πάντα τοῖς Λακεδ. I, 178. νομίζοντες τοὺς Ἀθ. τῶν σπονδῶν ἐπιθυμεῖν, σφῶν δὲ ἐναντιουμένων κωλύεσθαι III, 31. — ἐκείνῳ χρείας τινὸς, καὶ οὐκ ἐς τὸ σῶμα σώζεσθαι, ἐναντιωθῆναι I, 191. τὸν ἐναντιωσόμενον δῆμον καταλελύσθαι V, 98. τὰ ἐς ἀρετὴν ἠναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς, in iis, quae ad beneficentiam pertinent, a multis diſcrepamus II, 61.

ἐναντίωμα. γνόντες οἱ στρατηγοὶ ὅτι ἐναντίωμά τι ἐγένετο, quod impedimenti aliquid accidiſſet III, 101.

ἐναντίωσις. δείσας πρὸς τὴν ἐναντίωσιν τῶν λεχθέντων ὑφ' αὐτοῦ V, 77.

ἐναντιώτατος. νομίζω δύο τὰ ἐναντιώτατα εὐβουλίᾳ εἶναι, τάχος καὶ ὀργὴν II, 231. νόμοις μέν ἐστι καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον, ἐγγυτάτω δὲ τυράννου, δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν II, 261.

ἐναποθνήσκω. θῆκαι ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν Δήλῳ, πάσας ἀνεῖλον, καὶ τολοιπὸν προεῖπον μήτε ἐναποθνήσκειν ἐν τῇ νήσῳ, μήτε ἐντίκτειν II, 321. τὰ ἱερὰ νεκρῶν πλέα ἦν αὐτοῦ ἐναποθνησκόντων II, 79.

ἐναποκλάω. οὔτε γὰρ οἱ πῖλοι ἔστεγον τὰ τοξεύματα, δοράτιά τε ἐναποκέκλαστο βαλλομένων III, 55.

ἐνδεής. ἐδόκουν αἱ ξυνθῆκαι ἐνδεεῖς εἶναι, καὶ οὐ πρὸς σφῶν μᾶλλον V, 54. τῇ παρασκευῇ ναυμαχία ἐνδεὴς ἐγένετο II, 139. νομίσας, ὅπερ πάσχουσιν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι, πάντα τε ἔργα ἔτι σφίσιν ἐνδεᾶ εἶναι IV, 287. ἵνα μὴ τὸ, κατ' ὀλίγον καὶ μὴ ἅπαντας κινδυνεύειν ἐνδεὲς φαινόμενον, ἀτολμίαν παράσχῃ III, 216. τῆς δυνάμεως ἐνδεᾶ πρᾶξαι I, 98. τοῦ πλείονος μὴ στερισκόμενοι, — ἀλλὰ τοῦ ἐνδεοῦς I, 110. οἱ φαυλότεροι γνώμην ὡς τὰ πλείω περιεγίγνοντο· τῷ γὰρ δεδιέναι τὸ αὐτῶν ἐνδεὲς, καὶ τὸ τῶν ἐναντίων ξυνετὸν, τολμηρῶς πρὸς τὰ ἔργα ἐχώρουν II, 293.

ἐνδεέστερος. ἠξίουν σφίσι μηδὲν ἐναντιοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἀπορώτερα, μεγάλῃ τε ὁμοίως καὶ ἐνδεεστέρᾳ παρασκευῇ κατεργάζεσθαι III, 95.

ἐνδεεστέρως. εὔνους ἀκροατὴς ἐνδεεστέρως πρὸς ἃ βούλεται νομίζει δηλοῦσθαι II, 54. ἐνδεεστέρως ἑκάστῳ παρεῖχεν ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν III, 61.

ἔνδεια. ὁμολογία γίγνεται, ὥστε ὅπλα τε παραδοῦναι, καὶ μὴ ἀποθανεῖν μηδένα, μήτε βιαίως, — μήτε ἀναγκαιοτάτης ἐνδείᾳ διαίτης IV, 316. δυνάμεως ἐνδείᾳ III, 27.

ἐνδείκνυμι. — οἱ δ᾽ ἂν εἴξωσιν αὐτοῖς, τὸ εὔψυχον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὀξεῖς ἐνδείκνυνται III, 189.

ἑνδεκαταῖος. ὁδῷ ταξυντομώτατα ἐξ Ἀβδήρων ἐς Ἴστρον ἀνὴρ εὔζωνος ἑνδεκαταῖος τελεῖ II, 158. vid. εὔζωνος.

ἐνδέχομαι. ὅσα ἐς ἀνάγκην ἀφῖκται, λογισμὸν ἥκιστα ἐνδεχόμενα, κινδύνου τοῦ ταχίστου προσδεῖται III, 15. ἢν ἄρα σφαλῆτε, ἃ πολλὰ ἐνδέχεται, id quod, ut alia multa, contingere poteſt III, 28. περὶ τοῦ μὲν προσκαθῆσθαι, οὐδ᾽ ὁπωσοῦν ἐνδέχετο, nullo modo probabat *conſilium eius* de &c. IV, 255. — ὡς οὐκέτι ἐνδέχεται περιμένοντας, τοὺς μὲν βλάπτεσθαι ἤδη, τοὺς δὲ &c. *res noſtrae* nullam amplius exſpectationem patiuntur &c. I, 172. ἐνδέχεται τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἧσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι, ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου, uſu venire ſolet I, 199. ita, ταῖς τύχαις ἐνδέχεσθαι σφάλλεσθαι τοὺς ἀνθρώπους II, 139. τὸ ναυτικὸν τέχνης ἐστὶν, καὶ οὐκ ἐνδέχεται ἐκ παρέργου μελετᾶσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον &c. I, 205. Ulpian. ad Demoſth. στεφ. 359, 2. Th. Magiſt.

ἔνδηλος. καίπερ οὐ βουλόμενοι ἔνδηλοι εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπρεσβεύοντο παρ᾽ αὐτοὺς, καὶ ἐπειρῶντο τήν τε Πύλον καὶ τοὺς ἄνδρας κομίζεσθαι III, 64. ἐπειδὰν ξυμβεβήκει ἔνδηλόν τι ποιεῖν τοῖς Ἀθηναίοις βεβαιότητος πέρι III, 198. τοὺς ἀγγέλλοντας τὰ τοιαῦτα, καὶ περιφόβους ὑμᾶς ποιοῦντας, τῆς ἀξυνεσίας θαυμάζω, εἰ μὴ οἴονται ἔνδηλοι εἶναι IV, 61. — μήτε ἔνδηλοί ἐστε τοῖς παροῦσι πόνοις βαρυνόμενοι II, 96. 219.

ἐνδηλότατος. καὶ μάλιστά τε πάντων καὶ ἐνδηλότατα προὔλεγον, τοῖς τὸ — ψήφισμα καθελοῦσι μὴ ἂν γενέσθαι πόλεμον I, 197.

ἔνδημος. ὀμνύντων δὲ ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἔνδημοι ἀρχαὶ III, 283.

ἐνδημότατος. ὄκνοι πρὸς μελλητὰς, καὶ ἀποδημηταὶ πρὸς ἐνδημοτάτους I, 98.

ἐνδιατρίβω. τὰς προσβολὰς ηὐτρεπίζοντο, καὶ ἄλλως ἐνδιέτριψαν χρόνον περὶ αὐτὴν (Οἰνόην) II, 33. 210. ἐνδιατριβόντων αὐτῶν, ἔτυχεν ἡ μάχη αὔτη γενομένη III, 225. ἐς μάχην ξυνετάσσετο, ἕως ἐνδιατρίβων κυκλοῦται ὑπ᾽ αὐτῶν IV, 314.

ἐνδίδωμι. χρόνον πολὺν ἀντεῖχον, οὐκ ἐνδιδόντες ἀλλήλοις III, 67. λύγξ ἐνέπιπτε κενὴ σπασμὸν ἐνδιδοῦσα ἰσχυρὸν II, 73. οὐκ ἐνδώσομεν πρόφασιν οὐδενὶ κακῷ γενέσθαι II, 141. εἴκτω ἐνδῶτε II, 220. D. Halic. 545, 37. 96, 6. ὡς τῷ — Δημοσθένει τὰ ἐν τοῖς Βοιωτοῖς ἐνεδίδοτο, cum res eſſent tradendae III, 131. ἔπραξεν ὅπως ἐνδοθήσεται ἡ πόλις III, 153. 155. 194. V, 5. ἦν γάρ τι βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα ἐνδοῦναι IV, 252. παρ᾽ ἐλπίδα τοῦ αὐχήματος σφαλλόμενοι, παρὰ ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδόασιν IV, 283. πεφύκασιν οἱ ἄνθρα-

ποι τοῖς μὲν ἑκουσίως ἐνδοῦσιν ἀνθησσᾶσθαι μεθ' ἡδονῆς, πρὸς δὲ &c. III, 30. — πειρώμενοι, οἱ μὲν ἐξελάσασθαι ἐκ τοῦ μετεώρου, οἱ δὲ μὴ ἐνδοῦναι III, 57. — γνοὺς ὅτι ὁποσονοῦν μᾶλλον ἐνδώσουσι, διαφθαρησομένους αὐτοὺς ὑπὸ τῆς σφετέρας στρατιᾶς, ἔπαυσαν τὴν μάχην, quo magis cederent III, 58. vid. Not. ἐθάρσυνέ τε, καὶ οὐκ εἴα τῷ γεγενημένῳ ἐνδιδόναι IV, 114. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν, μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες σωθήσεσθαι II, 64. ὁ δὲ δῆμος — μὴ εἶναι ἄλλην σωτηρίαν δείσας, ἐνέδωκε, ceſſit V, 83. οὐ πρότερον ἐνέδοσαν ἢ ἐν σφίσι κατὰ τὰς ἰδίας διαφορὰς περιπεσόντες ἐσφάλησαν II, 101. i. e. ἐμαλακίσθησαν.

ἔνδοθεν. ἐλπίσας μᾶλλον ἂν χειρωθῆναι σφίσι, διὰ τὸν ἔνδοθέν τε καὶ ἔξωθεν γενησόμενον θόρυβον V, 108. τὰ ἔνδοθεν οὐχ ὁπωστιοῦν ἐκίνησαν V, 109.

ἐνδοιάζω. — οὕτω οἵ τε ὑπάρχοντες ὑμῖν φίλοι θαρσήσουσι μᾶλλον, καὶ οἱ ἐνδοιάζοντες, ἀδεέστερον προσίασι IV, 145. — ὃ καὶ λόγῳ ἐνδοιασθῆναι αἰσχρὸν τῇ Πελοποννήσῳ I, 170. hoc eſt. λογισμῷ ἀμφιβάλλειν, non, ut vertit Steph. in dubium veniſſe. Philo Vita Moſ. οὐκ ἐνδοιάζουσι μόνον ἀλλὰ καὶ ἀπιστοῦσιν. D. Halic. ἐνδοιαζόμενον πρᾶγμα 465, 8. vid. Aretaeum.

ἐνδοιαστῶς. — εἰ οἱ — ἔτη τοσαῦτα ἀφεστῶτες ἡμῶν, ἔτι ἀχείρωτοί εἰσι, καὶ ἄλλοι τινὲς κατὰ τὰς ἠπείρους, ἐνδοιαστῶς ἀκροῶνται, dubie parent IV, 20.

ἔνδον. ὡς οὐδὲν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ἔνδον ὡς προσεδέχετο ἀπέβαινεν, ἡσύχαζεν III, 154. vid. ἔνδοθεν.

ἐνδύω. οὐκέτι ἠδύνατο ἐν τῷ καθεστῶτι τρόπῳ βιοτεύειν, ἀλλὰ σκευὰς Μηδικὰς ἐνδυόμενος — ἐξῄει, cultu Medico ornatus I, 182. ὅπλα D. Halic. 592, 34.

ἐνέδρα. μάχη οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαὶ III, 295. ἔτυχον δύο φυλαὶ — ἐνεδραν τινὰ πεποιημέναι II, 302.

ἐνεδρεύω. — οἱ περίπολοι ἐνήδρευσαν ἐς τὴν Ἐνυάλιον III, 97. Dionyſ. Halicarn. 606, 9.

ἐνείδω. — ὅπερ καὶ ἐν τῷ Παυσανίᾳ ἐνεῖδον I, 135. ἃ δὲ ἀρωγὰ ἐνείδομεν ἐπὶ τῇ τοῦ λιμένος στενότητι, πρὸς τὸν μέλλοντα ὄχλον τῶν νεῶν ἔσεσθαι, — πάντα ἡτοίμασται IV, 272. Plato.

ἐνείλλω. ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες, ἐσέβαλλον &c. involventes II, 116. Diodor. 158 d.

ἔνειμι. — ἐνῆσαν γὰρ καὶ οὓς οὐκ ἂν ποτέ τις ᾤετο ἐς ὀλιγαρχίαν τραπέσθαι, inerant V, 101. ἀμέλειά τις ἐνῆν καὶ διατριβὴ τῶν πάντων III, 266. στάσιν ἐνέσεσθαι τῇ γνώμῃ II, 36. — εἰκὸς, ἐκπολιορκήσειν τὸ χωρίον, σίτου οὐκ ἐνόντος III, 13. ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγαθὰ σκοπεῖτε III, 31. τὴν πόλιν κατέκαυ-

σαν, καὶ τὰ ἐνόντα ἐξεπόρθησαν III, 84. περὶ μὲν τοῦ πολεμεῖν; ὡς χαλεπὸν, τί ἂν τις πᾶν τὸ ἐνὸν ἐκλέγων — μακρηγοροίη; III, 86. — πᾶσιν εἶναι καθεστηκὸς, ἰόντας ἐπὶ τὴν ἀλλήλων, τῶν ἐνόντων ἱερῶν ἀπέχεσθαι III, 144.

ἕνεκα. διότι οὐκ ἦλθον, πολλαχῇ εἰκάζεται· οἱ μὲν γὰρ, ἵνα —, ἄλλοι δ', ὡς καταβοῆς ἕνεκα τῆς ἐς Λακεδαίμονα, τὸ λέγεσθαι ὡς οὐκ ἀδικεῖ· ut rumor perveniret ad Lacedaem. ut diceretur *ibi* non iniuſte feciſſe &c. V, 136. οὐδὲν αὐτῷ ἐπράσσετο, ὧν ἕνεκα ἐσέβαλε II, 166. III, 91. II, 255. 268. V, 136. ὅσον ἀπὸ βοῆς ἕνεκα, ὠργίζετο τοῖς ὁπλίταις, voce tenus V, 148. nuſquam εἵνεκα, inquit Th. Magiſter. Plato & Demoſth. vid. Homer. Iliad. α', in init.

ἐνεργός. — νῆες ἅμ' αὐτοῖς ἐνεργοὶ κάλλει ἐγένοντο, hoc eſt, remiges &c. II, 193. ἐνεργὸς ἦν περὶ ταῦτα D. Halic. 253, 35.

ἐνευδαιμονέω. οἷς ἐνευδαιμονῆσαί τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἐντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη II, 67.

ἐνθάδε. ἐν τῇ ἐνθάδε ἠναγκασμένῃ ἀπὸ τῶν νεῶν πεζομαχίᾳ πρόσφορα ἔσται (ἡ βαρύτης τῶν νεῶν) IV, 277.

ἔνθεν. ὁδὸς ἔνθεν καὶ ἔνθεν, hinc & inde via; *undique* IV, 314. ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἀρξάμενοι II, 117.

ἐνθένδε ἄρχεται ὁ πόλεμος τῶν Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων, hinc II, 1.

ἐνθυμέω. κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος V, 103. ἐνθυμηθέντες ἃ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς ποιῆσαι κρατήσαντας ἡμῶν II, 229. ἐνθυμεῖται οὐδεὶς ὅμοια τῇ πίστει, καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται I, 167. — οὐκ ἐντεθύμηται θράσει ἀπίστῳ ἐπαιρόμενος I, 166. ἐνθυμούμενοι τὰς ἐν ταῖς μάχαις ξυμφορὰς, reputantes III, 255. IV, 93.

ἐνθύμησις. δείσας κατὰ ἐνθύμησίν τινα, ὅτι οὐδεὶς &c. ſuſpicione I, 186.

ἐνθυμία. — Πλειστοάναξ ἐς ἐνθυμίαν τοῖς Λακεδ. ἀεὶ προσβαλλόμενος, ὁπότε τι πταίσειαν, quaſi religio iniiceretur III, 229.

ἐνθύμιος. ἐτύγχανε πανσέληνος οὖσα, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπισχεῖν ἐκέλευον τοὺς στρατηγοὺς, ἐνθύμιον ποιούμενοι, hoc eſt, δεισιδαιμονήσαντες IV, 258. Antiphon. in Apol. ἡμῖν προστρόπαιος ἔσται, ὑμῖν δ' ἐνθύμιος γενήσεται. Herodot. ἐνθύμιον οἱ ἐγένετο ἐμπρήσαντι τὸ ἱερόν. apud Homer. & Sophocl. pro eo, de quo multum & cum dolore cogitamus; διὰ φροντίδος Schol. Homer. Heſychius σεμνὸν reddit. ἐνθύμιον *chamah* LXX. vid. Schol. Sophocl. ed. Steph. p. 334. Herodotus etiam ἐνθυμιστόν. Π. II, 175.

ἐνιαύσιος. — ἐκεχειρίαν ἐποιήσαντο ἐνιαύσιον Λακ. καὶ Ἀθην. III, 171. D. Halic. 119, 47 &c.

ἐνιαυτός. αἱ σπονδαὶ ἐνιαυτὸν ἔσονται. omitt. praepoſit. III,

175. — κατὰ θέρη καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν, εὑρήσει ἐξ ἡμισείας ἑκατέρου, τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν δύναμιν ἔχοντος, δέκα μὲν θέρη &c. III, 238. κατ' ἐνιαυτὸν ἦρξε I, 131.

ἐνίημι. μηχανῆς μελλούσης προσάξεσθαι, ἀφ' ἧς πῦρ ἐνήσειν διενοοῦντο ἐς τὰ ξύλινα παραφράγματα III, 169.

ἐνίστημι. — ἡσυχῇ ἄπωθεν περιμένειν, καὶ ἤν τις ἐνίστηται τοῖς ποιουμένοις, μὴ ἐπιτρέπειν V, 106. D. Halic. 103, 7.

ἐνναταῖος. διεφθείροντο οἱ πλεῖστοι ἐνναταῖοι καὶ ἑβδομαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος, intra nonum, aut etiam ſeptimum diem II, 74.

ἐννέα. — μέμνημαι, καὶ ἀρχομένου τοῦ πολέμου, καὶ μέχρις οὗ ἐτελεύτησε, προφερομένον ὑπὸ πολλῶν, ὅτι τρὶς ἐννέα ἔτη δέοι γενέσθαι αὐτὸν III, 245.

ἔννομος. ὀνόματι ἐννόμῳ ξυμμαχίας, τὸ φύσει πολέμιον εὐπρεπῶς ἐς τὸ ξυμφέρον καθίσταντι III, 87. τί καὶ βούλεσθε, ὦ νεώτεροι; πότερον ἄρχειν ἤδη; ἀλλ' οὐκ ἔννομον &c. IV, 65 ſq.

ἐνοικοδομησάμενοι τεῖχος II, 296.

ἐνοράω. εἴτις στρατηγὸς ἐν αὐτῷ (πολέμῳ) φυλάσσοιτο, καὶ τοῖς πολεμίοις ἐνορῶν ἐπιχειροίη, πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖτο II, 212.

ἔνορκος. ὡς ἔνορκοι ὄντες κατὰ τὸ ἀμφοτέρους δέχεσθαι; quod cautum eſſet de utriſque recipiendis II, 112.

ἔνσπονδος. δεινὸν εἰ τοῖσδε μὲν ἀπὸ τῶν ἐνσπόνδων ἔσται πληροῦν τὰς ναῦς, ex foederatis civitatibus claſſem inſtruere I, 53. 61. οὐκ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς (Ἀθηναίους), οὓς μὲν ἐνσπόνδους μεθ' ἡμῶν ἐποιήσαντο, καταστρέψασθαι, τοὺς δὲ ὑπολοίπους μὴ δρᾶσαι τοῦτο II, 185. D. Halic. 131, 29.

ἐνστρατοπεδεύω. ὁ χῶρος ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐνστρατοπεδεῦσαι II, 35. D. Halic. 724, 14.

ἐντελής. τροφὴν οὐ ξυνεχῶς οὐδ' ἐντελῆ διδοὺς V, 120. μισθὸν ἐντελῆ V, 127. τὰ ἐν τῇ πόλει ἐσκόπουν, εἰ ἐντελῆ ἐστι, abſoluta & integra IV, 74. Plutarch. Pomp.

ἐντέμνω. περιέρξαντες αὐτοῦ (Βρασίδου) τὸ μνημεῖον, ὡς ἥρωΐ ἐντέμνουσι, καὶ τιμὰς δεδώκασιν, parentarunt III, 223.

ἐντὶ pro εἰσὶ, Dorice III, 326 &c. vid. εἰμί.

ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες, magno impetu III, 315. Ariſtophan. Ach. 666. Clemens Alexand. 178, 9.

ἐντός. — ἔφη, ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσιν ἢ ἄξειν Λακεδαιμονίους ζῶντας, ἢ αὐτοῦ ἀποκτενεῖν III, 46. ἐντὸς τοῦ τείχους III, 195. οἱ Πελοποννήσιοι οἱ ἐντὸς Ἰσθμοῦ II, 16. vid. ποιέω.

ἐντυγχάνω. — ἀπεκρίνατο, πολλοῦ ἂν ἄξιον εἶναι τὸν ἄτρακτον, εἰ τοὺς ἀγαθοὺς διεγίγνωσκε· δήλωσιν ποιούμενος ὅτι ὁ ἐντυγχάνων τοῖς λίθοις καὶ τοξεύμασι, διεφθείρετο, qui incidiſſent in. III, 62. Aelian. I, 27.

ἐνωμοτίαι III, 313. manipuli.

ΕΞ. ἐξ ἐναντίας καθεστήκεσαν III, 53. ἐξ ἴσου δεδιότες, προμηθείᾳ ἐπ' ἀλλήλους ἐρχόμεθα III, 91. τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσου ἀρετῇ ἀμυνούμεθα III, 92. φυλακὰς, ὡς ἐξ ὀλίγου καὶ ἐν χειμῶνι, διέπεμπον ἐς τὰς πόλεις III, 161. καταπλαγέντες τῇ ἐξ ὀλίγου αἰφνιδίῳ αὐτῶν ἀναχωρήσει III, 309. ἢ κρύφα, ἢ φανερῶς, ἢ ἐξ ἑνός γέ που τρόπου ἀμῦναι IV, 57.

ἐξάγγελος. προφθάσας τῷ στρατεύματι ἐξάγγελος γίγνεται ὡς οἱ πολέμιοι μέλλουσιν ἐπιθήσεσθαι τῷ στρατοπέδῳ V, 79. Euripid. Hip. 776.

ἐξάγγελτος. ὅσας ἐπιτύχοιεν ξυνελάμβανον, τοῦ μὴ ἐξάγγελτοι γενέσθαι V, 22. ἐξαγγελτικὸς τῇ διανοίᾳ, Ariſtoteles Probl. ἀνεπάγγελτος Polyb. Ioſeph. 828.

ἐξάγομαι. μείζων ὁ περίβολος πανταχῇ ἐξήχθη τῆς πόλεως I, 131. muri ambitus eductus eſt.

ἐξαίρετος. τριήρεις ἐξαιρέτους ἑκατὸν ἐποιήσαντο II, 41. ἀπέκτεινον, καὶ ἐξαίρετον ἐποιήσαντο οὐδένα II, 272. D. Hal. 489, 6. Ioſeph. 509, 1061.

ἐξαιρέω. εἰ ἐβουλήθησαν τὴν Ἀμπρακίαν ἐξελεῖν, αὐτοβοεὶ ἂν εἷλον, expugnare II, 337.

ἐξαίρω. τὸ ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ οὐκ ἐξηρέθησαν ὑπὸ τοῦ ὀχλώδους τῆς παρασκευῆς, πολὺ δὲ μᾶλλον &c. IV, 41.

ἐξαλείφω. — ἔτυχε πρὸς σφᾶς ἐξαληλιμμένον τὸ τεῖχος II, 198. tectorio carebat. vid. Annotat. — τοὺς πατέρας ἐς τὸν τρίποδα δι' ἀρετὴν ἀναγράψαι, ὑμᾶς δὲ διὰ Θηβαίους ἐξαλεῖψαι, delere II, 254.

ἐξαλλάττω. προθυμούμενος ἐξαλλάττειν ἀεὶ τῶν ἐναντίων τὴν ἑαυτοῦ γύμνωσιν, aſſidue ſtudens ſubducere nudam corporis partem &c. III, 316. vid. Scholia Sophocl. 29, 62.

ἐξαναχωρέω. ὑπέφευγε τὸν πλοῦν, καὶ ἐξανεχώρει τὰ εἰρημένα III, 45.

ἐξανθέω. φλυκταίναις μικραῖς καὶ ἕλκεσιν ἐξηνθηκὸς (σῶμα), efflorescens puſtulis & ulceribus II, 73.

ἐξανίστημι. πόλις ἄλλη οὐδεμία ὑμᾶς ἂν ἐπιόντας δέξαιτο ῥαδίως, οὐδ' ἂν ἱδρυθέντας που ἐξαναστήσειε IV, 306. οὐδενὶ τρόπῳ ἔτη ἀρέσκειν ἔτι μένειν, ἀλλ' ὅτι τάχιστα ἤδη καὶ μὴ μέλλειν ἐξανίστασθαι IV, 256. vid. D. Halic. 49, 14.

ἐξαπαλλάσσω. οὐκ ἔχων ὅπως τῶν εἰρημένων ἔτι ἐξαπαλλαγῇ, ὑφίσταται τὸν πλοῦν III, 46.

ἐξαπατάω. οἱ δ' ὡς ἔγνωσαν ἐξηπατημένοι, ξυνεστρέφοντο, καὶ τὰς προσβολὰς ἀπεωθοῦντο. opinione deceptos II, 7.

ἐξαπιναίως προσπεσόντες τρέπουσι τὸ στράτευμα III, 39. I, 161. D. Halic. 352, 29. 409, 3. Philo. Hippocrat. Aretaeus.

ἐξαργυρόω. — μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς, οὐκ ἂν δέῃ τελευτῶντα τὴν ἑαυτοῦ στρωμνὴν ἐξαργυρῶσαι, lectum ad pecuniam inde cogendam vendere V, 125.

ἐξαρτάομαι. τὸ ἄλλο χωρίον ἐξήρτηται, καὶ μέχρι τῆς πόλεως ἐπικλινές ἐστι IV, 153.

ἐξαρτύομαι.— οὐδεὶς τὰ περὶ τὸ σῶμα ὅπλοις ἐξήρτυται, armis inſtructus eſt IV, 31. ναυσὶ καὶ πεζῷ ἅμα ἐξαρτυθεὶς IV, 50. ἱκανωτέραν ἡγοῦμαι Σικελίαν Πελοποννήσου πολεμῆσαι, ὅσῳ κατὰ πάντα ἄμεινον ἐξήρτυται IV, 62. πεντεκοντόροις καὶ πλοίοις μακροῖς ἐξηρτυμένα I, 24. D. Halic. 324, 27. — πρὸς ἄνδρας οἳ — θαλάσσης ἐμπειρότατοί εἰσι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄριστα ἐξήρτυνται, hoc eſt, εὐτρεπισμένοι εἰσὶ I, 114. — κἂν τούτῳ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐξαρτύεσθαι &c. I, 116. Schol. Euripid. Hip. 1186.

ἔξειμι. ἐξεῖναι Ἀθηναίων ἀνειπεῖν γνώμην ἣν ἄν τις βούλεται V, 102. ὡς ἐξὸν αὐτοῖς τὰ ἐν Σικελίᾳ καταστρέψασθαι, quaſi penes eos fuiſſet &c. III, 95. ἐκ τοιοῦδε λογισμοῦ ἔξεστί τῳ σκοπεῖν τὸ Λακεδαιμονίων πλῆθος III, 312. vid. δόξα.

ἐξείργω. πολέμοις οἰκείοις ἐξειργόμενοι I, 163. ἢν πάνυ ἐξείργωνται πάντων, ſi harum uſu omnino prohiberentur II, 25. Dionyſius Halic. 68, 47.

ἐξεκκλησίασαν, καὶ, δόξαν αὐτοῖς, εὐθὺς ἐχώρουν &c. V, 150.

ἐξελέγχω. ἃ ἡ φύσις ὑμῶν ἀεὶ ἐβούλετο, ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθὲς, apertiſſime patefacta redarguuntur II, 265.

ἐξεργάζομαι. ἐπειδὴ τὸ πρὸς τὸν κρημνὸν (περιτείχισμα) ἐξείργαστο IV, 161. ἔστιν ἃ καὶ ἡμίεργα, τὰ δὲ καὶ ἐξειργασμένα κατελείπετο IV, 177. Herodot. I, 165. μὴ γὰρ ἄλλό τι νομίσητε τὴν γῆν αὐτῶν ἢ ὅμηρον ἔχειν· καὶ οὐχ ἧσσον, ὅσῳ ἄμεινον ἐξείργασται I, 117. τὰ ἐπιμαχώτατα ἐξεργασάμενοι πρὶν ἐπιβοηθῆσαι III, 8. οὐδὲ γὰρ ὑμεῖς μελετῶντες αὐτὸ εὐθὺς ἐξείργασθέ πω. perfecti adepti eſtis I, 204.

ἐξέρχομαι. οὐδὲ τῆς χώρας ἐπὶ πολὺ διὰ τοὺς ἱππέας ἐξερχόμεθα IV, 189. — ἄνδρα ἐν τῇ Σπάρτῃ δοκοῦντα δραστήριον εἶναι, καὶ, ἐπειδὴ ἐξῆλθε, πλείστου ἄξιον γενόμενον, ex quo *illinc* egreſſus eſſet; de Braſida III, 121.

ἐξετάζω. πεζὸν πάντα ἐξετάσαντες, recenſentes IV, 229. οἱ Ἀθηναῖοι ἐξητάζοντο, *exercitum* luſtrarunt IV, 154. τὴν ὑπάρχουσαν ξυμμαχίαν ἐξήταζον II, 14.

ἐξέτασιν ὅπλων ἐποιήσαντο III, 110. Ulpian. ad Dem. 356.

ἐξηγέομαι. τὴν ξύγχυσιν τῶν σπονδῶν, καὶ τὰ ἔπειτα ὡς ἐπολεμήθη, ἐξηγήσομαι III, 246. — ἐκφοβήσαντες τοὺς πολλοὺς, χαλεπῶς τε καὶ ἔστιν ἃ οὐ καλῶς ἐξηγούμενοι II, 307. ἃ μετὰ χεῖρας ἔχοι οἷός τε ἐξηγήσασθαι I, 195.

ἑξῆς γέγραπται ὡς ἕκαστα ἐγίγνετο κατὰ θέρος &c. II, 3.

ἐξικω. ἔργῳ τἀναγκαῖα ἐξικέσθαι, peragere I, 97. Sophocl. Oedip. T. — τὰ πάντ' ἂν ἐξίκοι σαφῆ, pro ἀποβαίη; & *verbis perſequi* alibi.

ἐξισώσαντες τοῖς ἄλλοις, eadem facientes, quae ceteri mortales facere ſolent IV, 136. Sch. Sophocl. 170.

ἐξισταμαι. ἐγὼ μὲν αὐτός εἰμι, καὶ οὐκ ἐξίσταμαι, a ſententia decedo II, 89. D. Halic. 175, 26. ἐξίστατο τῆς ἐπὶ Πύλῳ ἀρχῆς III, 45.

ἔξοδος. ξυνέβαινε — σπονδὰς ἐπ' ἐξόδῳ εἶναι III, 227. — παρασκευάζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια, οἷα εἰκὸς ἐπὶ ἔξοδον ἔκδημον ἔχειν, ad expeditionem II, 18. ἔξοδον ἐποιήσαντο ἐπὶ τὸ στρατόπεδον II, 179.

ἐξορκέω. ἐξορκούντων οἱ πρυτάνεις &c. III, 283. ſic, ὀμνύντων, κωλυόντων, γελώντων, κρινάντων, ἀποδόντων, ἐνεχέσθων, Attice.

ἐξορμάω. — ὀλίγοι τῶν ναυτῶν οἱ ἐξορμῶντές τε ναῦν, καὶ ξυνέχοντες τὴν εἰρεσίαν IV, 191. Schol. Sophocl. 364.

ἐξυβρίζω. μόνοι γὰρ δι' αὐτὸ (τὴν σωφροσύνην) εὐπραγίαις τε οὐκ ἐξυβρίζομεν, καὶ ξυμφοραῖς ἧσσον ἑτέρων εἴκομεν I, 118. οὐκ ἂν ἐς τόδε ἐξύβρισαν, eo petulantiae non progreſſi eſſent II, 226.

ἔξω. ἡ φυγὴ αὐτῶν ἔξω ἦν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων παρὰ τοῖς Πελοποννησίοις V, 97. ἐδόκουν ἐπελθόντες ἂν διὰ τάχους, πάντα ἔτι ἔξω καταλαβεῖν, εἰ μὴ διὰ τὴν ἐκείνου μέλλησιν II, 33. ὁρμισάντων ἔξω τοῦ ζεύγματος τὰ πλοῖα IV, 219. βουλόμενοι βιάσασθαι εἰς τὸ ἔξω IV, 288. βουλόμενοι τῆς ἔξω ξυμμαχίας ὑμᾶς παῦσαι II, 266. I, 17. ἔξω τῶν ἄλλων Βοιωτῶν παραβαίνοντες τὰ πάτρια II, 260. I, 18. ſic fere ἐκτός. vid. Th. Magiſt.

ἔξωθεν. τὸ μὲν ἔξωθεν ἁπτομένῳ σῶμα, οὐκ ἄγαν θερμὸν ἦν II, 73. ὅσοι ἄλλοι τῶν τετρακοσίων αὐτῶν καὶ τῶν ἔξωθεν ἦσαν ὁμογνώμονες, ᾔεσαν ἐπὶ τὰ πράγματα V, 145.

ἐξωθέω. τὰς ἄλλας (ναῦς) ἐπικαταλαβόντες, ἐξέωσαν πρὸς τὴν γῆν ὑποφευγούσας II, 147. III, 318. V, 168. Aelian. V. H. III, 17.

ΕΟ. ἑορτή. μήτε ἑορτὴν ἄλλο τι ἡγεῖσθαι ἢ τὸ τὰ δέοντα πρᾶξαι I, 99. vid. Annotat. ὑπέμενον τὴν ἑορτὴν III, 288. καὶ ἅμα ἑορτῆς οὔσης IV, 297. Schol. ἀνεσίμου ἡμέρας.

ΕΠ. ἐπαγγέλλω. τὰ Ἴσθμια ἐπηγγέλθησαν V, 17. — λέγοντες μὴ ἐπηγγέλθαι πωτ' ἐς Λακεδαίμονα τὰς σπονδὰς III, 286.

ἐπάγω. ξυμμάχους οὐδέποτε τολοιπὸν ἐπαξόμεθα, οὐδὲ διαλλακτὰς, arceſſemus III, 94. σίτῳ οἰκείῳ καὶ οὐκ ἐπακτῷ χρῶνται IV, 38. ἀνὴρ D. Halic. 120, 19. ὄμβρος Pindar.

ἐπαγωγή. ἐκ μυχοῦ τοῦ λιμένος τὰς ἐπαγωγὰς ποιήσεσθαι IV, 180. ῥᾳδίως αἱ ἐπαγωγαὶ τοῖς νεωτερίζειν τὶ βουλομένοις ἐπορίζοντο II, 288. οὐδ' οἱ ἔσπλοι ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἐπαγωγῆς τῶν ἐπιτηδείων IV, 207. alibi ἡ κατὰ θάλασσαν ἐπαγωγή. Ioſeph. 1389.

ἐπαγωγός. — διὰ τὸ ἐπαγωγὰ εἰπεῖν τὸν Βρασίδαν III, 130. ὅπως μὴ οἱ πολλοὶ ἐπαγωγὰ καὶ ἀνέλεγκτα ἐσάπαξ ἀκούσαντες ἀπατηθῶσι III, 336. ἐπαγωγὰ καὶ οὐκ ἀληθῆ IV, 16. D. Halic. 344, 13 τὸ αἰσχρὸν καλούμενον, ὀνόματος ἐπαγωγοῦ δυνάμει, ἐπεσπάσατο &c. III, 349.

ἐπαινέτης. οὐδὲν προσδεόμενοι οὔτε Ὁμήρου ἐπαινέτου, οὔτε &c. II, 62.

ἐπαινέω. ἐπαινεσάντων αὐτῶν, ἐποιοῦντο τὴν ὁμολογίαν, approbantibus III, 94. ἀπὸ τούτου τοῦ τολμήματος πρῶτος τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐπῃνέθη II, 42. τὸν οὐκ ὄντα ἅπας εἴωθεν ἐπαινεῖν II, 69. ἐπαινέσαντες τοὺς λόγους, probatis ipſorum poſtulatis III, 264. V, 133.

ἔπαινος. — ἀξιωτάτους αὐτοὺς εἶναι ἐπαίνου, οἵτινες αὐτεπάγγελτοι ἐχώρησαν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν III, 178. εἶμι ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον II, 56. κοινῇ τὰ σώματα διδόντες, ἰδίᾳ τὸν ἀγήρων ἔπαινον ἐλάμβανον II, 66. τῶν ξὺν ἐπαίνῳ ἐποτρυνόντων ἡμᾶς ἐπὶ τὰ δεινὰ, οὐκ ἐπαιρόμεθα ἡδονῇ I, 119. D. Halic. 594, 27.

ἐπαίρω. — ἐλάχιστ' ἂν πταίοντες, διὰ τὸ μὴ τῷ ὀρθουμένῳ αὐτοῦ (τοῦ πολέμου) πιστεύοντες ἐπαίρεσθαι III, 28. νῆες ἐπαιρόμεναι τῇ νίκῃ IV, 239. ὑπὸ μεγάλου μισθοῦ ἐπαρθέντες, καὶ οἰόμενοι χρηματιεῖσθαι μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι, allecti IV, 191. πυνθανόμενοι τῆς τε Ἀμφιπόλεως τὴν ἅλωσιν, τήν τε (Βρασίδου) πρᾳότητα, μάλιστα ἐπήρθησαν ἐς τὸ νεωτερίζειν III, 160. δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους II, 222. ἡ τύχη — ξυμβάλλεται ἐς τὸ ἐπαίρειν, ad homines *ad periculum* impellendos II, 237. πρὸς τὴν ἐκ τῆς Σικελίας τῶν Ἀθηναίων μεγάλην κακοπραγίαν εὐθὺς οἱ Ἕλληνες πάντες ἐπηρμένοι ἦσαν V, 5. II, 19. σαφέστατα δ' αὐτοὺς ἐπῆρε τὰ ἐν τῇ Σάμῳ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἰσχυρὰ ὄντα V, 140. χρὴ μὴ πρὸς τὰς τύχας τῶν ἐναντίων ἐπαίρεσθαι, ἀλλὰ τὰς διανοίας κρατήσαντας, θαῤῥεῖν IV, 22. III, 226. Demoſth. στεφ.

ἐπαίτιος. — τῆς ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν ἄκαιρον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι III, 308. v. D. Hal. 72, 2.

ἐπακούω. ἢν μὲν ἐπακούσωσί τι πρεσβευομένων ἡμῶν, ταῦτα ἄριστα, ἢν δὲ μὴ &c. I, 116.

ἐπακτός. vid. ἐπάγω.

ἐπαληθεύω. ἡ ἔκπεμψίς μου γεγένηται τὴν αἰτίαν ἐπαληθεύουσα ἣν ἀρχόμενοι τοῦ πολέμου προείπομεν, veram eſſe cauſam

declarat III, 125. D. Halic. 47, 47. τὸν λόγον πρότερον εἰρημένων ἐπηλύθευσεν V, 81. Ioſeph. 1314.

ἔπαλξις. αἱ οἰκίαι ἐπάλξεις λαμβάνουσαι ὑπῆρχον ἔρυμα III, 102. 169. πρὸς τῇ ἐπάλξει κατὰ διαδοχὴν φυλάσσοντες IV, 215. τὰς ἐπάλξεις ἀπέσυρον IV, 244.

ἐπαμφοτερίζοντα V, 130.

ἐπαναβιβάζω. κλίμακας προσθέντες ἀπὸ τοῦ τείχους τοῖς πύργοις, καὶ ἐπαναβιβάσαντες ἄνδρας πλείους II, 203.

ἐπανάγω. ὁρῶν αὐτοὺς οὐ ῥαδίως ξυντασσομένους ἐπανῆγε τὸ στρατόπεδον ἐς τὴν εὐρυχωρίαν μᾶλλον IV, 178.

ἐπαναίρω. ἠπείλησε τῷ Δωριεῖ ξυναγορεύοντι τοῖς ἑαυτοῦ ναύταις, καὶ ἐπανήρατο τὴν βακτηρίαν V, 128.

ἐπανάσεισις. ἡ διακενῆς ἐπανάσεισις τῶν ὅπλων ἔχει τινὰ δήλωσιν ἀπειλῆς III, 188.

ἐπανάστασις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ δήμου τοῖς δυνατοῖς V, 31. vid. ἐπανίστημι.

ἐπαναχωρέω. ἡ ἄλλη στρατιὰ, ἐπεὶ ἐβιάσθη, ἐπαναχωρήσασα πρὸς τὰ μετέωρα, ἱδρύθη III, 68.

ἐπανείπω. τῶν διαφυγόντων θάνατον καταγνόντες, ἐπανεῖπον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι IV, 95.

ἐπανισοῦν τοὺς Ἕλληνας πρὸς ἀλλήλους V, 89.

ἐπανίστημι. ἐπανέστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν, bellum potius inferentes, quam defectionem facientes II, 225. ἢν ἡ δουλεία ἐπανίστηται, ſi ſervitia inſurgant III, 241.

ἐπανορθόω. τὴν δύναμιν τῆς πόλεως καίπερ πεπτωκυῖαν ἐπανορθώσοντες IV, 307.

ἐπάντης. — βαλλόμενοι ὑπὸ πολλῶν ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπάντους ὄντος IV, 309. haud temere alibi invenias. agn. Suidas.

ἐπάρατος. ἐψηφίσαντο — μισθὸν μηδένα φέρειν μηδεμιᾷ ἀρχῇ, εἰ δὲ μὴ, ἐπάρατον ἐποιήσαντο V, 157. τὸ Πελασγικὸν καλούμενον — ἐπάρατον ἦν II, 31.

ἐπαύρεσις. — ὥστε ταχείας τὰς ἐπαυρέσεις καὶ πρὸς τὸ τερπνὸν ἠξίουν ποιεῖσθαι, ἐφήμερα τά τε σώματα καὶ τὰ χρήματα ὁμοίως ἡγούμενοι, celeriter perfruendum cenſebant &c. II, 80.

ἐπαχθὴς ἦν ἐς τοὺς πολλοὺς IV, 86.

ἐπεὶ, ἐπειδὴ &c. — I, 9. 11. 19. 27. 70. II, 120. 199. III, 57. 98. 121. 137. 138. 166. 199. IV, 82. 137. 139. 159. 161. 182. 183. 191. 204. 206. 212. 223. 229. & paſſim. ἐπειδὰν pro ἐπειδὴ ἂν. ut ἐπὰν pro ἐπεὶ ἂν, coniunctivis adhibetur. Demoſth. vid. Ulpian. 352 b. Plato pag. 18 D. 3. Francof. 1602. Apol. 30 E. 8. 31. 37 F. ἐπειδὰν II, 52 bis. 112. III, 323. IV, 282. ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ καὶ praeſertim poſteaquam III, 288. ἐπειδύπερ IV, 226. V, 104.

ἐπείγομαι. παρῄνει αὐτῷ μὴ ἄγαν ἐπείγεσθαι τὸν πόλεμον διαλῦσαι V, 69. D. Halic. 162, 11. ἐπὶ ἀποστάσει ἐπείγονται II, 175. αἰφνιδίως ἐπεκθεῖν, καὶ ἐπείγεσθαι ὡστάχιστα ξυμμίξαι III, 218. πῶς χρὴ πρὸς τούτους ῥαδίως πόλεμον ἄρασθαι, καὶ τίνι πιστεύσαντες, ἀπαρασκεύους ἐπειχθῆναι I, 114. τῶν ξυμμάχων ἐγκλήμασι ἐπειχθέντες I, 117. — μηδ' ἐπειχθέντες ἐν βραχεῖ μορίῳ ἡμέρας, περὶ πολλῶν σωμάτων βουλεύσωμεν I, 120. πάντα ὁμοίως κινοῦντες, ἠπείγοντο I, 131. ἠπείγετο προκατάσχεῖν εἰ δύναιτο τὴν πόλιν III, 156. πολλῶν ἐπειγομένων, multis inſtantibus V, 126. vid. Aelian.

ἐπεῖπον τοιάδε, haec inſuper addiderunt I, 93.

ἐπεισαγωγή. διόπερ τὸ τεῖχος τοῦτο, καὶ πυλίδας ἔχον καὶ ἐσόδους καὶ ἐπεισαγωγὰς τῶν πολεμίων, ἐτείχιζον πρ. V, 144.

ἐπεισέρχομαι. ἐπεισέρχεται διὰ μέγεθος τῆς πόλεως ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα II, 58. Lucian.

ἐπεισπλέω. ἐπειδὴ οἱ Ἕλληνες πολλοὶ κατὰ θάλασσαν ἐπεισέπλεον, in Siciliam IV, 6.

ἔπειτα. πολλὴν ἂν οἶμαι ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως τοῖς ἔπειτα πρὸς τὸ κλέος αὐτῶν εἶναι I, 17. θᾶσσον, τό, τε παραυτίκα, καὶ τὸ ἔπειτα τὰ τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς III, 79. τοῖς πρώτοις ἀγῶσι σφαλέντες, ἔπειτα διαπαντὸς τὴν ἐλπίδα τοῦ φόβου ὁμοίαν ταῖς ξυμφοραῖς ἔχουσιν IV, 276.

ἐπεκβοηθήσαντες καὶ προσπεσόντες τοῖς πρώτοις, τρέπουσι IV, 261. ἐπεκβοηθησάντων τῶν Ἀθηναίων V, 86. neſcio an alibi.

ἐπέκεινα. ἐν τῷ ἐπέκεινα ἱδρυμένοι, in illis partibus IV, 271. — τοῦ χωρίου περιβολὴν ἔχοντος, ὥστε τὰ ἐν τῷ ἐπέκεινα αὐτοῦ γιγνόμενα μὴ κάτοπτα εἶναι V, 168. τοῦποτ. D. Halic. 183, 54. Ariſtides.

ἐπεκδρομὴν ποιησάμενοι, τρέπουσι τοῦ στρατεύματος τὸ πολὺ III, 39. ἐπεκδραμεῖν Pauſan. Plutarch.

ἐπεκθεῖν ὀξέως ἢ προσπίπτοιεν (οἱ ἐναντίοι) III, 54. Philo Vit. Moſis I. Xenophon Ἑλ. 1.

ἐπέκπλουν ποιησάμενοι V, 30.

ἐπελπίζω. ὠργίζοντο τοῖς χρησμολόγοις καὶ μάντεσι, καὶ ὁπόσοι τὶ τότε αὐτοὺς θειάσαντες ἐπήλπισαν ὡς λήψονται Σικελίαν V, 4.

ἐπεξάγω. νομίσας ἄγαν περιέχειν τοὺς Μαντινέας, τοῖς Σκιρίταις ἐσήμηνεν, ἐπεξαγαγόντας ἀπὸ σφῶν, ἐξισῶσαι τοῖς Μαντινεῦσιν. aliqua eorum manu ſubducta, *cornu ſuum* Mantineis exaequare III, 316. ἐπεξαγαγόντα τῷ πλῷ πρὸς τὴν γὴν μᾶλλον IV, 260. vid. Budaeum.

ἐπεξαγωγή. παυσάμενοι τῆς ἐπεξαγωγῆς ἤδη τοῦ κέρως, ἠμύνοντο, omiſſa contentione circumagendi cornu V, 169.

ἐπέξειμι. ἐς τὴν μάχην ἐπεξιέναι II, 24. πιστεύων ὀρθῶς γιγνώσκειν περὶ τοῦ μὴ ἐπεξιέναι, de eruptione non facienda II, 38. τὰς τῶν πολεμίων παρασκευὰς μεμφόμενοι, ἀνομοίως ἔργῳ ἐπεξιέναι I, 119. III, 195.

ἐπεξέρχομαι. τὸ πολὺ τοῦ ἔργου ἐπεξῆλθον, rem magna ex parte confecerunt II, 329. βουλόμενοι τῇ παρούσῃ τύχῃ ὡς ἐπιπλεῖστον ἐπεξελθεῖν, ἀπὸ νεῶν ἐπεζομάχουν III, 23. ταῦτα ἐπεξήλθομεν, ἵνα ὑμεῖς εἰδῆτε &c. haec longa oratione perſecuti ſumus II, 268. ἐγώ τε δείξω σὺ παραινέσαι οἷός τε ὢν μᾶλλον τοῖς πέλας, ἢ καὶ αὐτὸς ἔργῳ ἐπεξελθεῖν III, 219. ὁ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὀργῇ ἐπεξέρχεται II, 222. ὅσον δυνατὸν ἀκριβείᾳ περὶ ἑκάστου ἐπεξελθὼν, inveſtigari I, 34. ἃ μὲν ἂν ἐπινοήσαντες μὴ ἐπεξέλθωσιν, οἰκείων στέρεσθαι ἡγοῦνται I, 98. Ἀθηναίους ἤλπιζεν — ἐπεξελθεῖν, καὶ τὴν γῆν οὐκ ἂν περιϊδεῖν τμηθῆναι II, 35. τοῖς ἐλευθέροις πολλὴ κακότης καὶ δειλία, μὴ πᾶν πρὸ τοῦ δουλεῦσαι ἐπεξελθεῖν III, 343.

ἐπεξέτασις. πρῶτον μὲν ἐπεξέτασιν τοῦ στρατεύματος, καὶ ξύνταξιν — οἱ στρατηγοὶ ἐποιήσαντο IV, 69.

ἐπέρομαι. — ἐβούλετο τριώβολον διδόναι, ἕως ἂν βασιλέα ἐπέρηται V, 46. τὸν θεὸν ἐπήροντο, conſuluerunt II, 305. Dion. Halicarn. 19, 31.

ἐπέρχομαι. τοσάδε ἐπῆλθον πολέμῳ τε καὶ διαχειρίσει πραγμάτων, ad tantum pervenerunt &c. I, 136. οἱ μὲν ἂν ὑπὸ Συρακουσίοις εὐθὺς γίγνοισθε, οἷς αὐτοὶ ἴστε οἵᾳ γνώμῃ ἐπήλθετε IV, 280. vid. ἐπηλύτην.

ἐπερωτάω. ἐπηρώτων τὸν θεὸν εἰ πολεμοῦσιν ἄμεινον ἔσται I, 164.

ἐπερώτησις. γενομένης ἐπερωτήσεως δὶς ἢ τρὶς III, 60.

ἐπεσβαίνοντες ἐς τὴν θάλασσαν ξὺν τοῖς ὅπλοις ἀνθεῖλκον ἀντιλαμβανόμενοι τῶν νεῶν III, 22. II, 147.

ἐπηλυγάζομαι. ὅπως τῷ κοινῷ φόβῳ τὸ σφέτερον ἐπηλυγάζωνται, ut publico metu ſuum occultent IV, 62. vid. Annot.

ἐπηλύτην ὄντα, quamvis peregrinus eſſet; *advena* I, 14. poëtic. Marcellinus. ἐπήλυτος D. Halicarn. 205, 19. nec var. Mſſ. ἐπηλύδων Herodotus I, Aeſchylus, & Sophocl. Steph. 724. ἔπηλυς Lycophron. 947.

ἐπήν. — ἡ πόλις ἡ πέμπουσα παρεχέτω μέχρι μὲν τριάκοντα ἡμερῶν σῖτον, ἐπὴν ἔλθῃ ἐς τὴν πόλιν τὴν ἐπαγγείλασαν βοηθεῖν, ab eo die, quo &c. III, 282.

ἐπήρεια. τοὺς φεύγοντας ἐκέλευον κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι αὐτοὺς I, 41. Ioſephus 597. 633. Schol. Aeſchyli 2. Ulpian. ad Demoſth. 343, 1. Diodor. 599 b. vid. Annotat.

ἐπί. — βούλονται, ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ ξυστήσαντες ὑμᾶς ὑπό-

πτῳ, ἄρξαι τῆς Σικελίας IV, 132. — ξυνωμοσίας, αἵπερ ἐτύγχανον πρότερον ἐν τῇ πόλει οὖσαι ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς, ſocietates, quae iudiciis — praeerant V, 84. ἐπὶ ἡμᾶς τραπόμενοι κατηγορίαν ἐποιήσαντο II, 260. ἐγένεσθε ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ Ἀθ. ξύμμαχοι II, 263. εἶμι ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον II, 56. ἀσθενεῖς καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς ὄντες III, 344. ἐπὶ σχεδιῶν τηρήσαντες τὸν πορθμὸν IV, 5. ὅσα ἐπὶ μεταβολῇ τις ἢ στρατιώτης ἢ ἔμπορος ἔχων ἔπλει IV, 52. ἐπὶ τούτοις παρεσκευάζοντο πάσῃ τῇ γνώμῃ, propterea IV, 73. ἡμεῖς οὐδ' ἐπὶ ἀδύνατον ἀμύνεσθαι οὕτω πόλιν ἐρχόμεθα, ἀλλὰ &c. non adeo infirmam, ut bellum illatum propulſare nequeat II, 20. ἐπὶ Χρυσίδος ἐν Ἄργει — ἱερωμένης II, 4. — ὡς ἐπὶ διαβολῇ τῇ ἑαυτοῦ γένηται τοῦτο II, 23. τὴν γῆν δημοσιώσαντες, ἀπεμίσθωσαν ἐπὶ δέκα ἔτη II, 272. αἵ τε ἄλλαι ξυντυχίαι — ἐξάγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους· ἥ τε ἐλπὶς καὶ ὁ ἔρως ἐπὶ παντὶ, praecipue II, 237. ἐπὶ πλεῖστον ἀνθρώπων I, 4. 5. 117. οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ δοῦλοι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅμοιοι τοῖς λειπομένοις εἶναι ἐκπέμπονται I, 52. τὰς πόλεις ἐπὶ τὸ ὑμῖν ὠφέλιμον καταστησάμενοι ἐξηγεῖσθε I, 108. τῶν πλεόνων ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνῶμαι ἔφερον I, 113. ὡς ἑώρων ἀποθνήσκοντας ἐν τῷ ἱερῷ, ἐφ' ᾧ μηδὲν κακὸν ποιήσουσιν, ἀπαγαγόντες ἀπέκτειναν I, 176. vid. ἐφ'. ἀπεκομίσθησαν ἐπ' οἴκου III, 149. ναῦς ἐκπέμπουσι, καὶ Ἀγάθαρχον ἐπ' αὐτῶν ἄρχοντα IV, 208. καθεζομένους τινὰς ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν ἐν τοῖς βωμοῖς — διεχρήσαντο I, 176. ἐπὶ τῷ κινδύνῳ, ob impendens periculum I, 205. — τὸ στράτευμα ἐν τῷ πρόσθεν ἦν τεταγμένον ἐπὶ ὀκτὼ IV, 106. — αὐτοὺς πεφυκέναι ἐπὶ τῷ μήτε αὐτοὺς ἔχειν ἡσυχίαν, μήτε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐᾶν I, 99. φοβούμενοι μὴ ἐπὶ μεῖζον δυνηθῶσιν I, 124. οὐκ ἐπὶ κωλύμῃ, ἀλλὰ γνώμης παραινέσει ἐπρεσβεύσαντο I, 130. ξυνέβησαν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἐφ' ᾧ ἐξίασιν ἐκ Πελοποννήσου ὑπόσπονδοι, his conditionibus, ut &c. I, 143 & 157. οὔτε ἐκώλυον εἰ μὴ ἐπὶ βραχὺ, aliquatenus I, 163. ἐπὶ μέγα δυνάμεως ἐχώρησαν, ibid. ἡμεῖς δ' ἐπὶ τῷ τιμωρούμενοι τοὺς ἐχθροὺς — οὐκ ἄρα δαπανήσομεν, pro τιμωρήσασθαι I, 168. οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ τὴν μονὴν ποιούμενος I, 183. — γνῶναι ἐφ' ᾧ ἐχώρει I, 188. ἐπικαλοῦντες ἐπ' ἐργασίαν Μεγαρεῦσι, Megarenſibus crimini dantes. περιττὴ ἡ πρόθεσις, inquit Schol. Stephanus ἐπεργασίαν ſcribit. ἐπὶ μεγάλῃ καὶ ἐπὶ βραχείᾳ ὁμοίως προφάσει μὴ εἴξοντες I, 201. — τὸ ἐφ' ἑαυτὸν ἕκαστος σπεύδῃ I, 202. — ἐπαγομένων αὐτοὺς ἐπ' ὠφελείᾳ ἐς τὰς ἄλλας πόλεις I, 7. ἐς τὴν Ἐπίδαμνον ἐκήρυσσον ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ τὸν βουλόμενον ἰέναι I, 42. — τὸν πρῶτον χρόνον, ἐπί γε ἐμοῦ, Ἀθηναῖοι φαίνονται εὖ πολιτεύσαντες V, 157. ἀφικετο ἡ τριήρης, ἣν ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ ἐπὶ χρήματα καὶ ἱππέας

IV, 150. ἐπὶ κέρως ταξάμενοι V, 166. καλὸν τὸ ἀγώνισμα ἐνόμιζεν οἱ εἶναι (Γυλιππος), ἐπὶ τοῖς ἄλλοις καὶ τους ἀντιστρατήγους κομίσαι, ſi praeter cetera &c. IV, 321. περιειστήκει ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ φόβος καὶ κατάπληξις μεγίστη δὴ V, 4. βοηθοῦντες ἐπὶ τὰς ναῦς V, 19. — φυγὴν ἐποιεῖτο ἐπὶ τῆς Σάμου V, 25. ὅσῳ ἐπεδίδου ἡ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μεῖζον, τόσῳ καὶ ἐκοσμοῦντο ἐχυρώτερον V, 37. — τὴν Σκάνδειαν τὸ ἐπὶ τῷ λιμένι πόλισμα παραλαβόντες III, 80. φοβούμενοι μὴ καὶ ἐπὶ μακρότερον σφισι τὶ νεωτερισθῇ τῶν κατὰ τὴν χωραν III, 63. ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν ἕκαστοι κινούμενοι III, 114. ἐσεσιδήρωτο ἐπὶ μέγα καὶ του ἄλλου ξύλου III, 148. ἀπὸ τοῦ Ποσειδωνίου εὐθὺς ἐπὶ τὴν γέφυραν &c. III, 173. ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις δίκας διδόντας III, 327. alicubi ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ τυραννικῇ πεπρᾶχθαι. λέγοντες ξυμμαχίαν εἶναι ἥν γε οὐκ ἐπὶ τοῖς φίλοις ἐποιήσασθε &c. IV, 124. — τῶν ὑπὸ τοῦ Πεδαρίτου ἐπ' Ἀττικισμῷ τεθνεώτων V, 56. ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἀγῶνος ἐλθεῖν III, 135. ἐπὶ μεῖζον χωρήσαντος αὐτοῦ III, 172. οὐδὲ γὰρ τῆς χώρας ἐπὶ πολὺ διὰ τοὺς ἱππέας ἐξερχόμεθα IV, 189. ἐμπόριον ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ ποταμοῦ III, 152. ἐπ' ἀμφότερα περιρρέοντος τοῦ Στρυμόνος, ibid. vid. ἐπιπλέον-πλεῖστον-πολύ.

ἐπιβάλλω. — ὥστ' ἐπιβάλλοντας ἧσσον ἀνύτειν, ὑπαγομένου αὐτοῖς κάτωθεν τοῦ χώματος II, 117. χειρὶ σιδηρᾷ ἐπιβληθείσῃ μίαν ναῦν ἀπώλεσαι III, 37. ἀλλα ἐπιβάλλοντες αὐτοῦ ἀφέρειν οὐκ ἠδύναντο, ἐκβάλλουσι τοὺς φρουροὺς αὐτοῦ V, 174.

ἐπιβάται. ἣν τὰ ἐπὶ τουτοις οἱ ἐπιβάται ὑπουργῶσιν IV, 278. οἱ ἐπιβάται ἐθεράπευον. μὴ λείπεσθαι τὰ ἀπὸ του καταστρώματος τῆς ἀλλης τέχνης IV, 290.

ἐπιβιόω. ἐπεβίων διὰ παντὸς τοῦ πολέμου &c. III, 245.

ἐπιβλάπτω. — δείσας μὴ καὶ ἀλλο τι ἐπιβλαπτωσι V, 174.

ἐπιβοάω. αἰτούμεθα ὑμᾶς, θεοὺς τοὺς ὁμοβωμιους καὶ κοινοὺς τῶν Ἑλλ. ἐπιβοώμενοι, implorantes II, 258. πατερων τε τάφους τῶν ὑμετέρων, καὶ τὴν σφετέραν ἐρημιαν ἐπιβοώμενοι II, 269. ὧν ἐγὼ ὀρεγόμενος, καὶ διὰ ταῦτα τὰ ἴδια ἐπιβοώμενος. τὰ δημόσια σκοπεῖτε εἴτου χεῖρον μεταχειρίζω, celebris IV, 29. Suidas. ἔπειτα τῶν πρεσβυτέρων τις Ἄγιδι ἐπεβόησεν III, 308.

ἐπιβοηθέω. πρὶν δὲ πλεον τι ἐπιβοηθῆσαι ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ναυτικὸν II, 274. πολλὰ ἀπειλήσας, ἦ μὴν μὴ ἐπιβοηθήσειν ἤν τι δέωνται V, 50.

ἐπιβόημα. ὁ δὲ, εἴτε καὶ διὰ τὸ ἐπιβόημα, εἴτε καὶ ἄλλο τι δόξαν ἐξαίφνης, πάλιν τὸ στρατευμα ἀπῆγε III, 308.

ἐπιβόητος. ὧν γὰρ πέρι ἐπιβόητός εἰμι, τοῖς μὲν προγόνοις μου, καὶ ἐμοὶ δόξαν φέρει ταῦτα IV, 27.

ἐπιβολή. τὰ ἐντὸς οὕτως ἐκαίετο ὥστε μήτε τῶν πάνυ λεπτῶν

ἱματίων καὶ σινδόνων τὰς ἐπιβολὰς, μήτ' ἄλλο τι — ἀνέχεσθαι II, 73. ξυνεμετρήσαντο ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων τὸ τεῖχος αὐτῶν, contemplantes laterum ordines II, 197. τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων, rei aggrediundae rationem excogitans II, 237. τῷ μεγέθει καὶ τῷ πάχει τοῦ τείχους τὰς τῶν πολεμίων ἐπιβολὰς ἀφιστάναι I, 132. χειρῶν σιδηρῶν ἐπιβολαὶ IV, 277.

ἐπιβούλευμα.— καταγορεύει τις ξυνειδὼς τοῖς ἑτέροις τὸ ἐπιβούλευμα III, 101. οὐδείς πω καταγνοὺς ἑαυτοῦ μὴ περιέσεσθαι τῷ ἐπιβουλεύματι, ἦλθεν ἐς τὸ δεινὸν, — ſe ex eo periculo non evaſurum II, 236. μηνυθέντος τοῦ ἐπιβουλεύματος III, 131. D. Halic. 709, 16.

ἐπιβουλεύω. (Σικελίαν) ἐλευθέραν νεμούμεθα, καὶ ὑπὸ ἄλλων ἧσσον ἐπιβουλευομένην, aliorum inſidiis minus obnoxiam III, 94. ἀναισθήτως αὐτοὺς τοὺς ξυμμάχους ἡμῶν ἐᾶν βλάπτειν, καὶ ἐπιβουλεύοντας μὴ καταφωρᾶν I, 116. πρότερον δῆλοι ἦσαν ἐπιβουλεύοντες ἡμῖν I, 199. δεινὸν ποιούμενοι εἰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας σφῶν τῷ πλήθει μὴ εἴσονται IV, 95.

ἐπιβουλή. ἡ μὲν ἐπιβουλὴ τοιαύτη παρεσκευάζετο III, 114.— ὅπως ἢ ὁμήρων λήψει, ἢ ἄλλῳ τῳ τρόπῳ καταπαύσωσι τὴν ἐπιβουλὴν, inſidias V, 38. προηγγέλθη αὐτοῖς ἡ ἐπιβουλὴ τῶν σιδηρῶν χειρῶν IV, 281. vid. Annotat. πληγεὶς ὑπ' ἀνδρὸς τῶν περιπόλων τινὸς ἐξ ἐπιβουλῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ V, 145.

ἐπιγίγνομαι. τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους III, 76. πνεύματος ἐπιγενομένου III, 48. χειμὼν ἐπιγενόμενος κατήνεγκε τὰς ναῦς ἐς &c. III, 6. ᾗ ἐκεῖνοί τε ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι ἄν τινα σφίσι πολέμιον, καὶ ἡμῶν ἡ ἀλκὴ τυγχάνει οὖσα, qua parte nullum hoſtem contra ſe venturum ſperant &c. II, 211. ἐπιγενόμενοι αὐτοῖς κατὰ νώτου, adorti II, 328. III, 40. νὺξ ἐπεγένετο τῷ ἔργῳ III, 37. αἴσθησις ταχεῖα ἐπεγένετο II, 8. εἰ ἄνεμος ἐπεγένετο τῇ φλογὶ II, 279. ἐπεγίγνετο ἄλλοις τε ἄλλοθι κωλύματα μὴ αὐξηθῆναι I, 26. ἀνάγκη δ' ὥσπερ τέχνης τὰ ἐπιγιγνόμενα ἀεὶ κρατεῖν, noviſſima I, 100. χρόνου ἐπιγιγνομένου, cum tempus protraheretur I, 175. τὴν χώραν ἀεὶ οἱ αὐτοὶ οἰκοῦντες διαδοχῇ ἐπιγιγνομένων μέχρι τοῦδε ἐλευθέραν δι' ἀρετὴν παρέδοσαν II, 55. τῶν οὐκ ὄντων λήθη οἱ ἐπιγιγνόμενοί τισιν ἔσονται, futura ſoboles defunctorum oblivionem afferet II, 48. τοσαύτη ἡ ξυμφορὰ ἐπεγεγένητο V, 155.

ἐπιγιγνώσκω. οὐ τοσοῦτον γνώμης ἁμάρτημα ἦν, ὅσον οἱ ἐκπέμψαντες, οὐ τὰ πρόσφορα τοῖς οἰχομένοις ἐπιγιγνώσκοντες II, 100.

ἐπιγραφή. ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος, καὶ οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημαίνει ἐπιγραφὴ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ ἄγραφος μνήμη II, 66.

ἐπιγράφω. ἦσαν οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔνσπονδοι, οὐδὲ ἐπεγράψαντο ἑαυτοὺς ἐς τὰς — σπονδὰς I, 48. — πολίτας ἐπεγράψαντο πολλοὺς, multos ad ius civitatis admiſerunt III, 209.

ἐπίδειξις. ξυνέβη πρὸς σφᾶς ἔριν γενέσθαι, — καὶ ἐς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἐπίδειξιν μᾶλλον εἰκασθῆναι τῆς δυνάμεως καὶ ἐξουσίας, ἢ &c. apud ceteros *hoc* potentiae potius ac magnarum opum oſtentatio. Schol. εἰκασμὸν δοῦναι.

ἐπιδημιουργοὺς ἐκπέμπειν I, 79. magiſtratus.

ἐπιδιαβὰς τάφρον τινὰ, καὶ μονωθεὶς, ἀποθνήσκει. de Lamacho IV, 163. Xenophon Ἑλ. V.

ἐπιδίδωμι. ἐς τὸ μισεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἐπιδεδωκέναι V, 127. ὅσῳ ἐπεδίδου ἡ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μεῖζον, τόσῳ &c. V, 37. καθ' ἡμέραν ἐπεδίδοσαν μᾶλλον ἐς τὸ ἀγριώτερον IV, 94. ἐπιδώσειν ἀμφότερα αὐτὰ, haec ambo progreſſus eſſe factura IV, 115. ὁρῶν ἐπιδιδοῦσαν πολεμίων ἰσχὺν IV, 185.

ἐπιδοχή. ὄχλοις ξυμμίκτοις πολυανδροῦσιν αἱ πόλεις, καὶ ῥαδίας ἔχουσιν τῶν πολιτειῶν τὰς μεταβολὰς καὶ ἐπιδοχὰς IV, 30.

ἐπιδεῖν. — ἀφίκοντο, ἐπιδεῖν πεμψάντων Λακεδαιμονίων τὰ πράγματα III, 199. ἢν γὰρ κρατήσωμεν νῦν ταῖς ναυσὶν, ἐστί τῳ τὴν ὑπάρχουσάν που οἰκείαν πόλιν ἐπιδεῖν, reviſere IV, 276. D. Halic. 560, 17.

ἐπιδρομή. γενομένης τῆς βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ III, 55. τὸν ὄχλον τῶν ψιλῶν ἐσκεδασμένον ἐφόβησεν ἐπιδρομῇ III, 82. ἐγκλήματα ἔχοντες, ἐπιδρομὴν τῷ τειχίσματι παράσπονδον, καὶ ἄλλα &c. III, 34. Herodot. I, 7.

ἐπιείκεια. μήδε οἴκτῳ πλέον νείμαντες, μήτ' ἐπιεικείᾳ, πείθεσθέ μοι II, 241. ἡ ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν καθ' ἡσυχίαν ἀλλήλους, οὐ ψέγεται, τὰ δὲ &c. III, 336.

ἐπιεικής. ἦν παρὸν τὸ αὐτὸ δρᾶσαι πρὸς τὸ ἐπιεικὲς &c. III, 29. ἔπειθον οὓς ἴδοιεν ἀνθρώπους ἐπιεικεῖς, αὐτούς τε ἡσυχάζειν, καὶ τοὺς ἄλλους παρακατέχειν V, 150.

ἐπιζήμιος. — ἀναδιδάξαι πρῶτον, μάλιστα μὲν, ὡς καὶ ξύμφορα δέονται, εἰ δὴ μὴ, ὅτι γε οὐκ ἐπιζήμια I, 49.

ἐπίημι. — πρὸς οὓς ἐπήεσαν IV, 52. vid. ἐπιόν.

ἐπιθαλάσσια τῆς Λοκρίδος ἔτεμε II, 304. ἐμπόριον ἐπιθαλάσσιον alibi.

ἐπιθειάζω. μαρτυρουμένων, καὶ ἐπιθειαζόντων μὴ κατάγειν &c. per res divinas obteſtarentur V, 82. Ioſephus 348. Aeſchylus & Schol. 82.

ἐπιθειασμός. εἴτῳ προλείποι ἡ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα, οὐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθειασμῶν ἀπολειπόμενοι, ὥστε δάκρυσι πᾶν τὸ στράτευμα πλησθὲν, μὴ ῥᾳδίως ἀφορμᾶσθαι IV, 301.

ἐπιθεραπεύω. τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον ἐς τὴν πατρίδα ἐπιθεραπεύων V, 72. δουλεύειν τὰ μέτρια, καὶ ἐπιθεραπεύειν, ἕως ἂν τὸν πόλεμον εὖ θῶνται V, 129.

ἐπιθυμέω. — ἀπειρίᾳ ἐπιθυμῆσαι τοῦ πολέμου I, 113. στρατηγῆσαι ἐπιθυμῶν IV, 26.

ἐπιθυμία. ἡ Βρασίδου ἀρετὴ καὶ ξύνεσις, — ἐπιθυμίαν ἐνεποίει τοῖς Ἀθηναίων ξυμμάχοις ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους III, 122. — γνόντας ὅτι ἐπιθυμίᾳ μὲν, ἐλάχιστα κατορθοῦνται, προνοίᾳ δὲ, πλεῖστα IV, 24. ταῖς ἐπιθυμίαις μείζοσιν ἢ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν ἐχρῆτο, maiora appetebat, quam &c. IV, 26.

ἐπίκαιρος. ὃ μὲν μάλιστα ἐγὼ νομίζω ἐπίκαιρον — εἰρήσεται IV, 57. D. Halic. 319, 44.

ἐπικαιρότατον χωρίον πρὸς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης ἐπιχρῆσθαι, Potidaea I, 94.

ἐπικαλέω. ἐπικαλοῦντες ἐπ' ἐργασίαν Μεγαρεῦσι &c. Schol. ἐγκαλοῦντες I, 197. ἐπικαλέσαντες Ἀττικισμὸν βουλόμενοι καὶ ἀεὶ III, 199. τὸ ἀδίκημα ἐπικαλέσαντες τὸ τῶν νεῶν III, 34. II, 44.

ἐπικατάγω. — ἡ δ' ὑστέρα αὐτῆς ἐπικατάγεται, poſt aliam appellitur II, 243. vox rara.

ἐπικαταδαρθούσης (Χρυσίδος) III, 200.

ἐπικαταψεύδομαι. — καὶ ἄλλα πολλὰ ἐπικαταψευδόμενος ἔλεγεν V, 114. D. Halic. 138, 10.

ἐπικατιόντος τοῦ νοσήματος ἐς τὴν κοιλίαν II, 74.

ἐπίκειμαι. — εὐθὺς ἔλυσαν τὰς ἐπικειμένας ζημίας τῷ εἰπόντι &c. V, 24. ἐπικείμενοι λαμπρῶς, ἔτρεψαν IV, 294. ἐπεραιώθησαν ἐς τὰς ἐπικειμένας νήσους, adiacentes III, 69. — τὸν λιμένα παρατείνουσα, καὶ ἐγγὺς ἐπικειμένη III, 11. II, 44.

ἐπικέλευσις. — δι' ὀλίγου ἡ παραίνεσις — καὶ ὑπόμνησιν μᾶλλον ἔχει ἢ ἐπικέλευσιν III, 140.

ἐπικηρυκεύω. — αὐτοὺς ἐνόμιζον οὐκέτι σφίσιν ἐπικηρυκεύεσθαι III, 43. vid. Ulpianum ad Demoſth. 95, c. 151, c. 332, 2. & Schol. Euripid. Med. 738. Diodor. 236 a. ἐπεκηρυκεύετο Εὐρύλοχος Λοκροῖς τοῖς Ὀζόλαις II, 316. ἐπικηρυκευομένων ἀπὸ τῶν δυνατωτάτων ἀνδρῶν, a primoribus viris per praeconem arceſſiti V, 65.

ἐπικλάω. φείσασθαι, καὶ ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ, οἶκτον σώφρονα λαβόντας II, 257. — ἐπικλασθεῖεν τῇ γνώμῃ τὰ ὅπλα παραδοῦναι III, 58. — Callimach. Del. 107.

ἐπίκλησις. — ἀνδράσι τὰ ἄλγιστα προσέθεσαν — πόλει δὲ τῇ πάσῃ αἰσχίστην τὴν ἐπίκλησιν IV, 285.

ἐπίκλητος. — οἵ τ' ἐπίκλητοι εὐπρεπῶς ἄδικοι ἐλθόντες &c. III, 90. Herodot. I, 114.

ἐπικλινές. — ἐξήρτηται τὸ ἄλλο χωρίον, καὶ μέχρι τῆς πόλεως ἐπικλινές ἐστι IV, 153.

ἐπίκλυσις γίγνεται περὶ &c. alluvio II, 300.

ἐπικομπέω. απωθεν ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρεῖον μελλήσει ἐπικομποῦσιν, inani minarum ſtrepitu fortitudinem ante pugnam eminus oſtentant III, 189. ὑπισχνεῖτο τάδε μέγιστα ἐπικομπῶν ὁ Ἀλκιβιάδης, cum iactatione V, 125.

ἐπικουρέω. ἢν ἡ δουλεία ἐπανίστηται, ἐπικουρεῖν Ἀθηναίους Λακεδαιμονίοις παντὶ σθένει III, 241.

ἐπικουρία. — τοῖς ἀδικουμένοις, καὶ οὐχ ἑτέρους βλάπτουσι, ἐπικουρίαν ποιήσεσθε I, 50.

ἐπικουρικός. — μισθωσάμενοι ἐκ Πελοποννήσου ἐπικουρικὸν III, 76. Πελοποννήσιοι, καὶ Τισσαφέρνους τὸ ξενικὸν ἐπικουρικὸν V, 39. — περὶ αὐτοῦ ἐπικουρικὸν ἔχων V, 85.

ἐπικούρους προσεμισθώσατο II, 50.

ἐπικρατέω. ἐπικρατήσας τὰ πλέω τοῦ πολέμου III, 29. ὑπάρχει ὑμῖν τῷ πεζῷ ἐπικρατεῖν IV, 278. εἰ μέν τινες ἴδοιεν τοὺς σφετέρους ἐπικρατοῦντας, ἀνεθάρσησαν &c. IV, 293.

ἐπικράτησις. ἡ εὐεργεσία αὕτη — παρέσχεν ὑμῖν Αἰγινητῶν ἐπικράτησιν I, 62.

ἐπικρεμάω. τοῦ ἐπικρεμασθέντος δεινοῦ ἀμνημονοῦντες II, 230. ita Herodot. IX, 32. D. Halic. 639, 32. ἐπικρέμαται θάνατος Simonides. Diodor. 380 d. φόβων.

ἐπικτάομαι. χρὴ τὰ προσήκοντα ἐπικτωμένους, μᾶλλον ἢ τὰ ἕτοιμα βλάπτοντας, ξυμμάχους ἐπάγεσθαι III, 88.

ἐπικυρόω. ὡς εἶπον, ἐπικυρῶσαι ἠνάγκασαν τὴν γνώμην, in ſuam ſententiam decretum facere &c. II, 276. πρίν τι ἐπικυρωθῆναι, ἡ ἐκκλησία ἀνεβλήθη III, 277. D. Halic. 600, 18.

ἐπιλαμβάνω. δὶς τὸν αὐτὸν οὐκ ἐπελάμβανε (νόσος) II, 76. ἐδεδοίκεσαν μὴ σφῶν χειμὼν τὴν φυλακὴν ἐπιλάβοι III, 43. νυκτὸς ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον ῥᾷον τὸ πλῆθος διεσώθη III, 143. & alibi paſſim. D. Halic. 189, 38.

ἐπιλέγω. — ἐπιλέγοντες τεκμήρια, τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα — παρανομίαν, addentes argumenta IV, 46.

ἐπιλείπω. τῷ σίτῳ ἐπιλιπόντι ἐπιέζοντο II, 197.

ἐπίλειψις. τῶν τοιούτων — ἐπίλειψις σαφὴς ἐγένετο, manifeſtus fuit defectus II, 76.

ἐπιλογισμὸς citat D. Halic. ſed Codd. περιλ. vox, inquit, Gloſſematica. ἀναλογισμὸν Lib. VIII. Plutarch. περὶ ἀδολ. & alibi.

ἐπιμαχία. ἀρκεῖν ἔφασαν τὴν πρώτην γενομένην ἐπιμαχίαν, ἀλλήλοις βοηθεῖν, ξυνεπιστρατεύειν δὲ μηδενὶ, ſubſidiariam ſocietatem III, 285.

ἐπιμαρτυρία. ἐς ἐπιμαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ ἡρώων κατέστη, Deos conteſtari coepit II, 114.

ἐπίμαχος. — (χωρίον) ἐκ θαλάσσης ἀπόκρημνον, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἥκιστα ἐπίμαχον III, 50. a terra minime oppugnari poterat. — III, 56.

ἐπιμαχώτατος. τὰ ἐπιμαχώτατα ἐξεργασάμενοι III, 8. — ἐπιμαχώτατον ἦν III, 169. Dion. Halicarn. 624, 23. Aeſchylus & Schol. 89.

ἐπιμέλεια. — ὅτι ἥξει βοήθεια, καὶ ἐπιμέλεια αὐτῶν ἔσται IV, 195. φυλακὴν ἐποιοῦντο, λιμένων κλείσει, καὶ τῇ αλλῃ ἐπιμελείᾳ II, 154. περὶ τοῦ σωθῆναι ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο IV, 264. τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἐξέτασιν αὐτῶν ἡμεῖς ἕξομεν IV, 69. τὴν φυλακὴν μὴ ἀπὸ τῶν νόμων τῆς δεινότητος ἀξιοῦν ποιεῖσθαι, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν ἔργων τῆς ἐπιμελείας II, 239.

ἐπιμελές. οἷς ἐπιμελὲς εἴη εἰδέναι I, 10. III, 97. τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων ἄρχοντες ἀρχόντων εἰσὶ, καὶ τὸ ἐπιμελὲς τοῦ δρωμένου πολλοῖς προσήκει III, 311. rerum ag. cura ad multos pertinet. D. Halic. 220, 18. Herodot. I, 88.

ἐπιμελέω. τὰ δὲ καὶ ἐπιμεμελήμεθα ἤδη, καὶ ὅ, τι ἂν αἰσθώμεθα, ἐς ὑμᾶς οἴσομεν IV, 69. ἅπαν τὸ πρᾶγμα ξυνθεὶς — καὶ ἐκ πλείστου ἐπιμεληθεὶς, iampridem praemeditatus fuerat *captionem* &c. V, 103.

ἐπιμεταπέμπομαι. αἰσχρὸν βιασθέντας ἀπελθεῖν, ἢ ὕστερον ἐπιμεταπέμπεσθαι, τοπρῶτον ἀσκέπτως βουλευσαμένους IV, 38. vox huic propria.

ἐπιμίγνυμι. ἐπεμίγνυντο ἀκηρυκτεὶ παρ᾽ ἀλλήλους II, 3. — μήτε ἐπιμισγομένους μηδετέρους μηδετέρωσε III, 174. ἐπιμισγομένους ἐς τὴν ξυμμαχίαν III, 173. I, 4. 23. Diod. 36 d. 56 a.

ἐπιμιξίαι ἦσαν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις, commercium III, 259. Herodot. I, 68. D. Halic. 75, 45. 184, 35.

ἐπιμονή. ἡ ἐν τῷ ἰσθμῷ ἐπιμονὴ γενομένη, καὶ ἡ σχολαιότης, διέβαλεν αὐτὸν II, 33. in bonam partem Plato Cratylo. ſic ἐπίμονοι πρὸς τὸ καμεῖν, Aretaeus 37, 15.

ἐπινοέω. οἱ μέν γε — ἐπινοῆσαι ὀξεῖς, καὶ ἐπιτελέσαι ἔργῳ ὃ ἂν γνῶσιν I, 97.

ἐπίνοια. οὐ χρὴ τοὺς ἐλευθέρους ἀφισταμένους σφόδρα κολάζειν, ἀλλὰ πρὶν ἀποστῆναι, σφόδρα φυλάσσειν, ὅπως μηδ᾽ εἰς ἐπίνοιαν τούτου ἴωσι II, 244. III, 134.

ἐπιόν. ταύτην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα ἐν φυλακῇ εἶχον αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι III, 60. τὸ ἐπιὸν ὕστερον, δεινότερον τοῖς πολεμίοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου III, 218. μένειν τοὺς ἐπιόντας III, 220. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον ἄρχειν μὲν τοῦ εἴκοντος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπιὸν III, 89. — τὸ πρῶτον ὑπὸ πάσης

τῆς στρατιᾶς τειχισθεῖσα, ὕστερον φρουραῖς ὑπὸ τῶν πόλεων κατὰ διαδοχὴν χρόνου ἐπιουσῶν τῇ χώρᾳ, ἐπῳκεῖτο Decelea. ſuccedentia IV, 213. vid Thom. Magiſt.

ἐπίπαν κατέστησαν ἐπὶ ὀκτὼ, in univerſum III, 313. Herodot. VII, 158. Theophraſt. Noſter, τὸ νόσημα — τοιοῦτον ἦν ἐπίπαν τὴν ἰδέαν II, 76. Aretaeus 18, 4. Aeſchyli Schol. 234. Diodorus 64 c.

ἐπιπαριὼν τῷ δεξιῷ, cum in dextrum impreſſionem faceret III, 221. IV, 304. παριὼν pro προσελθὼν, D. Hal. 668, 7. 388, 5.

ἔπιπλα. τοῖς ἄλλοις ἃ ἦν ἐν τῷ τείχει ἔπιπλα — νεὼν ᾠκοδόμησαν, reliqua II, 272. vid. Thom. Magiſtrum & Suidam. Liban. Herodotus I, 150.

ἐπιπλεῖστον. βουλόμενοι τῇ παρούσῃ τύχῃ ὡς ἐπιπλεῖστον ἐπεξελθεῖν, quam longiſſime III, 23. ὡς ἐπιπλεῖστον γεγωνίσκων IV, 304. ὅπως ἀκούοιτο, ὡς ἐπιπλεῖστον τοῦ ὁμίλου II, 53. — πειρᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἑκάστου βουλήσεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν ὡς ἐπιπλεῖστον, quam maxime II, 55. θαλάσσης ἐπιπλεῖστον ἐκράτησε, maximam partem maris in ſuam poteſtatem redegit I, 8. vid. ἐπί.

ἐπιπλέον. ξυμπροθυμηθέντες ἐπιπλέον ἢ πρὶν ἀπαλλάξασθαι ταλαιπωρίας, maiore quam ante ſtudio aerumnis liberari cupiebant V, 6. ἦρξε τῇ πόλει ἐπιπλέον ἀνομίας τὸ νόσημα, maioris improbitatis initium fuit civitati II, 79. ναυτικῷ ἐπιπλέον τῶν ἄλλων ἰσχύσας I, 15. Clemens Alexandrin. 265, 3. 100, 18. 442, 2. 121, 9.

ἐπίπλευσις. — σφῶν ἐχόντων τὴν ἐπίπλευσιν ἀπὸ τοῦ πελάγους, καὶ ἀνάκρουσιν, οὐ δυνήσεσθαι αὐτοὺς &c. IV, 232.

ἐπίπλους ποιεῖσθαι V, 43. 66. II, 283. ἑκατὸν νεῶν ἐπίπλουν ἐξαρτύοντες II, 32. 83. V, 128. ἐκεῖνος τοῦ ἐπίπλου ἔπαυσε V, 132. IV, 230. vid. Ioſeph.

ἐπιπολῆς ex noſtro Ariſtides. Herodotus II, 62. pro ἑστᾶσι, Bodl. στέασι quaſi ἑστέασι.

ἐπιπολύ. πάντων ὡς ἐπιπολὺ τοῖς αὐτοῖς (ἐκπώμασι) χρωμένων IV, 75. ſic plerumque Clar. Mſ. ἐπιτοπολὺ I, 20. ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπιπολὺ τὸ χῶμα II, 115. 293. I, 11. IV, 205. τῆς ἡμέρας ἐπιπολὺ προσπλέοντες IV, 234. ἀνεῤῥήγνυσαν τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς ἐπιπολὺ τῆς παρεξειρεσίας IV, 238. 294. III, 6. II, 186. III, 230. IV, 110. 236. V, 87. diviſim, ἐπὶ πολὺ ἐποίει τῆς δόξης ἐν τῷ τότε &c. III, 20. IV, 64. V, 18.

ἐπιπίπτω. διαῤῥοίας ἀκράτου ἐπιπιπτούσης II, 74. ἡ νόσος ἐπέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις II, 298. ἀφράκτῳ τῷ στρατοπέδῳ ἐπιπεσόντες I, 161. ὃν ἄρτι κίνδυνον ἐκεῖθεν προεῖπον, οὐκ ἂν διὰ μακροῦ ὑμῖν ἐπιπέσοι IV, 145.

ἐπίπονος. ξυμφοράν τε οὐχ ἧσσον ἡγεῖσθαι ἡσυχίαν ἀπράγμονα, ἢ ἀσχολίαν ἐπίπονον I, 99. *ἐπιπόνῳ ἀσκήσει τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται* II, 58. *βραχὺ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ τὴν δύσκλειαν αὐτοῦ ἀφανίσαι* II, 255. — *ὁρῶντες τὴν φυλακὴν ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ ἐπίπονον οὖσαν* V, 19. Hippocrates. Aretaeus. Diodor. 18 b.

ἐπιπόνως εὑρίσκετο, διότι οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις, περὶ τῶν αὐτῶν ἔλεγον ὡς ἑκατέρους τὶς εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι I, 34.

ἐπίσημος. — *ὑπαρχόντων ἔτι ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀργυρίου ἐπισήμου ἑξακισχιλίων ταλάντων* II, 24.

ἐπισημότατος. τὸν τάφον ἐπισημότατον ἐλάμβανον, οὐκ ἐν ᾧ κεῖνται, ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν ἀνείμνηστος καταλείπεται II, 66.

ἐπισιτιζόμενοι τὸν ἄριστον V, 153.

ἐπισκεπτέον. οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκεπτέον ἡμῖν τοῖς ἄλλοις τὸ ἥσυχον, εἰ μὴ &c. IV, 34.

ἐπισκήπτουσιν ὑμῖν πρὸς τῶν ὅρκων &c. vobis mandant, per iusiurandum &c. II, 113. 259. D. Halic. 706, 1. Ioſeph. 764. *ἐντείλασθαι ἀνάττικον*, Moeris.

ἐπισκοπεῖν ex VIII. Priſcian. Suidas. Etymol. & Apoſtol.

ἐπισπάω. οἱ Ἀθηναῖοι ἐπισπώμενοι, ſtimulati III, 56. — *τάχα ἂν ἐπισπάσαιτο*, fortaſſe vos *in eius ſententiam* attrahet II, 235. *ὅ, τε πείσας, καὶ ὁ ἐπισπώμενος* II, 234. III, 14. *ὁ πεζὸς ἐπισπώμενος αὐτοβοεὶ* III, 207. 223. IV, 261. Ulpian. in Dem. 332, 2. Herodot. I, 103.

ἐπισπονδαὶ δεχήμεροι III, 255.

ἐπίσταμαι. — *ἐάσειν ἄρχειν ὅπη ἂν ἐπίστωνται*, pro ſcientia, qua praediti fuerint IV, 115. *ταῦτα παρ' αὐτῶν τῶν ἔργων ἐπισταμένας τὰς πόλεις* &c. V, 76. *ἐπιστάμενος τὰς Ἀθ. φύσεις* IV, 253. Herodot. I, 3. *ἀφ' ὧν ἐγὼ εἰκάζω, καὶ ἄλλων ἀκοῇ ἐπίσταμαι* III, 188. IV, 84. *ἐπισταμένοις γράφω* IV, 191. *ἐπισταμένους ἐμπειρίᾳ τὴν ναυτικὴν ἐπ' ἄλλους ἀπόβασιν* III, 16.

ἐπιστέλλω. τούτων ἐγὼ ἥδιω μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν, per literas ſignificare IV, 192.

ἐπιστήμη. ἡ ὑμετέρα ἐπιστήμη μετ' ἀσθενείας κρείσσων ἐστὶν ἑτέρας ῥώμης IV, 280. *ἕτερος ἑτέρου προφέρει ἐπιστήμῃ* IV, 281. *τῇ ἀνδρείᾳ οὐχ ἥσσους, ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντέχοι* IV, 109. *ὑπερφρονοῦσι μὲν ἡμᾶς, ὑπομενοῦσι δὲ οὐ, διὰ τὸ τὴν ἐπιστήμην τῆς τόλμης ἥσσω ἔχειν* IV, 108. — *πάντων τὴν ἐπιστήμην ἐγγηράσεσθαι* IV, 35. — *διὰ τὸ βλάπτειν τὸ τῆς ἐπιστήμης, τῇ βαρύτητι τῶν νεῶν* IV, 277.

ἐπιστήμων. τὸ τῆς θαλάσσης ἐπιστήμονας γενέσθαι, οὐ ῥᾳδίως αὐτοῖς προσγενήσεται I, 204.

ἐπιστρατεύω. εἰώθασι οἱ τοῖς πέλας ἐπιόντες, τὸν μὲν ἡσυχάζοντα, καὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ μόνον ἀμυνόμενον, ἀδεέστερον ἐπιστρατεύειν, τὸν δὲ &c. III, 136.

ἐπιστροφή. ὅπως μή τις ἐπιστροφὴ γένηται, mutatio II, 277. vid. Ulpianum ad Demoſth. 134 a. Hippocr. Aretaeus.

ἐπίσχεσις. ἡ σχολαιότης διέβαλεν αὐτὸν, μάλιστα δὲ ἡ ἐν τῇ Οἰνόῃ ἐπίσχεσις, cunctatio II, 33.

ἐπίσχω. — ἐχώρει οὐδὲν ἐπισχὼν δρόμῳ III, 117. ξυμμαχίας ἐπισχεῖν αὐτοὺς ἐκέλευον III, 256. ἐπειδὴ ἕτοιμα ἦν ἀποπλεῖν, ἡ σελήνη ἐκλείπει, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπισχεῖν ἐκέλευον τοὺς στρατηγοὺς, ἐνθύμιον ποιούμενοι IV, 258. ἄλλους πρὸς ἑαυτῷ ἑλομένους πρέσβεις, μὴ εὐθὺς ἐκπέμπειν, ἀλλ' ἐπισχεῖν μέχρι &c. detinere I, 126. βούλομαι ἐνιαυτὸν ἐπισχὼν, αὐτός σοι περὶ ὧν ἥκω δηλῶσαι I, 194 anno ſuperſed. οὐ καταφοβηθεὶς ἐπισχήσω, κινδυνευούσης τῆς πόλεως IV, 54. — ἐπισχόντας τὰ πρὸς Ἀργείους, dilato Argivorum negotio III, 277. Dem. Φιλ.

ἐπιτάσσω. οἷς εἰ ξυγχωρήσετε, καὶ ἄλλο τι μεῖζον εὐθὺς ἐπιταχθήσεσθε, ὡς φόβῳ καὶ τοῦτο ὑπακούσοντες I, 200.

ἐπιτελές. τὸ ἐφ' ἑαυτὸν ἕκαστος σπεύδει· ἐξ ὧν φιλεῖ μηδὲν ἐπιτελὲς γίγνεσθαι I, 202.

ἐπιτελέω. ἐπινοῆσαι ὀξεῖς, καὶ ἐπιτελέσαι ἔργῳ ὃ ἂν γνῶσιν I, 97. alibi ἐν οἷς ἔδει αὐτοὺς τὰ ῥηθέντα ἐπιτελέσαι.

ἐπιτέχνησις. πρὸς πολλὰ ἀναγκαζομένοις ἰέναι, πολλῆς καὶ τῆς ἐπιτεχνήσεως δεῖ I, 100. Dion. Halic. ἐπιτεχνᾶσθαι πάσας πείρας.

ἐπιτήδειος. — εἰ Τισσαφέρνης φαίνοιτο αὐτῷ ἐπιτήδειος ὢν V, 72. οὐκ ἐπιτήδειον αὐτὸν εἶναι ἐς ὀλιγαρχίαν ἐλθεῖν V, 96. εἴ τις καὶ ἀντείποι, εὐθὺς ἐκ τρόπου τινὸς ἐπιτηδείου ἐτεθνήκει V, 100. ἄνδρας ἀπέκτειναν, οἳ ἐδόκουν ἐπιτήδειοι εἶναι ὑπεξαιρεθῆναι V, 107. καταστήσειν ἐς τὸ ἐπιτήδειον III, 114. νομίζοντες τὰς σπονδὰς οὐκ ἐπιτηδείας εἶναι III, 238. ἀφικνεῖται ἀγγελία παρὰ τῶν ἐπιτηδείων ἐκ Τεγέας, ab amicis III. 306. 324. ὀλιγαρχία ἐπιτηδεία τοῖς Λακεδαιμονίοις κατέστη III, 330. τῶν ἐπιτηδείων ἐπαγωγὴ, commeatuum III, 332. IV, 40. ὁ χῶρος ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐνστρατοπεδεῦσαι II, 35. ἐπειδὴ ἔκ τε Ἀθηναίων ἐκ πολλοῦ πράσσοντες οὐδὲν εὕροντο ἐπιτήδειον I, 82. εἴποθέν τι εἶχον ἐπιτήδειον ἐς τὸν πόλεμον IV, 201. ὅσα περὶ τὸ σῶμα ἐς δίαιταν ὑπῆρχεν ἐπιτήδεια IV, 299. τὸν Φρύνιχον διέβαλεν, οὐ νομίζων ἐπιτήδειον εἶναι τοῖς πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην πρασσομένοις V, 84. vid. Ulpian. in Demoſth. 253 b. & Schol. Syneſii 426 a. & Dionyſ. Halic. p 556, 511 &c.

ἐπιτηδειότερον. — θᾶσσον καὶ ἐπιτηδειότερον τὰ τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς III, 79.

ἐπιτηδείως. — Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐν Ἀχαΐᾳ, οὐκ ἐπιτηδείως πρότερον ἔχοντα, καθίσταντο III, 331. οἱ Λακεδαιμόνιοι, οὐχ ὑποτελεῖς ἔχοντες τοὺς ξυμμάχους ἡγοῦντο, κατ' ὀλιγαρχίαν δὲ σφίσιν αὐτοῖς μόνον ἐπιτηδείως ὅπως πολιτεύσωσι θεραπεύοντες I, 30. — ut paucorum principatu in reip. adminiſtratione uterentur, accommodate ad ſuum inſtitutum.

ἐπίτηδες. ὁ Δημοσθένης τοὺς Μεσσηνίους πρώτους ἐπίτηδες προὔταξε, de induſtria primos in acie collocarat II, 334.

ἐπιτήδευμα. τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ (Ἀλκιβιάδου) ἀχθεσθέντες IV, 27. οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκεπτέον ἡμῖν τοῖς ἄλλοις τὸ ἥσυχον, εἰ μὴ καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐς τὸ ὅμοιον μεταλήψεσθε IV, 34. τῆς Περσίδος γλώσσης ὅσα ἠδύνατο κατενόησε, καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῆς χώρας I, 134.

ἐπιτήδευσις. ἀφ' οἵας ἐπιτηδεύσεως ἤλθομεν ἐπ' αὐτὰ, πρῶτον δηλώσας &c. II, 56. ἥκιστα ἄξιος ὢν ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι, διὰ τὴν νενομισμένην ἐς τὸ θεῖον ἐπιτήδευσιν IV, 322.

ἐπιτηδεύω Noſter alicubi. vid. Aelian. V. H.

ἐπιτίθημι. — οἱ ξένοι — ὑπωπτεύθησαν τῷ δήμῳ ἐπιτίθεσθαι IV, 96. ἡγούμενοι τούτους σφίσιν ὑπὸ φρονήματος, οἵπερ καὶ ἠξίωσαν πρῶτος ἕκαστος ἐλευθεροῦσθαι, μάλιστα ἂν καὶ ἐπιθέσθαι III, 120. impetum in ſe facturos. εἰ σφαλείημέν τι — μετὰ τῶν ἐνθάδε ἐπίθοιντο IV, 21. θάνατον ζημίαν ἐπέθεντο II, 41. & alibi paſſim.

ἐπιτίμησις IV, 253.

ἐπίτιμος. — ἐπίτιμοι ὄντες, — ἀτίμους ἐποίησαν. — καὶ ὕστερον αὖθις ἐπίτιμοι ἐγένοντο, hoc eſt, ἔντιμοι, in integrum reſtituti III, 259.

ἐπιτολαὶ ἀρκτούρου II, 120.

ἐπιτοαυτὸ ἐψευσμέναι ἀγγελίαι, nuntii in unum mendacium congruentes IV, 166.

ἐπιτοπολὺ I, 20. Mſ. νήσου οὔσης ὑλώδους ἐπιτοπολὺ, καὶ ἀτριβοῦς III, 47. 347. ita Hippocrates paſſim. pag. 105. 122. 126 &c. vid. ἐπιπολύ.

ἐπιτρέπω. ξυνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιτρέψαι περὶ σφῶν αὐτῶν, πλὴν θανάτου, ut omne de ſe ſtatuendi arbitrium permitterent Athenienſibus &c. III, 79. ἕτοιμος ὢν μέσῳ δικαστῇ ἐπιτρέπειν III, 123. οὗτοι πλεῖστ' ἂν τῷ ἀλογίστῳ ἐπιτρέψαντες, ἡμᾶς ἐς κίνδυνον καταστήσειαν III, 342. II, 64. — ἢν ἀδικῶνται, δῆλοι ὦσι μὴ ἐπιτρέψοντες, neglecturi I, 100. D. Halic. 286, 36. μήτε πόλεμον ἄγαν δηλοῦντες, μήθ' ὡς ἐπιτρέψομεν I, 116. *ita*, ut bellum neque nimis aperte declarent, & *ſignificent*, nos haud permiſſuros &c. vid. Aretaei Indicem. οἱ

τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακὴν, quibus cuſtodia commiſſa erat I, 176. δίκης Λακεδ. ἐπιτραπείσης III, 253.

ἐπιτροπὴν ἀνέντες III, 253. ἠξίουν δίκης ἐπιτροπὴν σφίσι γενέσθαι III, 270.

ἐπιτυγχάνω. ὁλκάδος ἀναγομένης ἐπιτυχὼν II, 177.

ἐπιφανέστατος. ἐπιφανέστατα ὧν ἴσμεν· τὰ μὲν ἡδέα, καλὰ νομίζουσι, τὰ δὲ ξυμφέροντα, δίκαια III, 346. εὑρῆσθαι ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων σημείων ἡγησάμενος &c. I, 32.

ἐπιφανής. ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος II, 66. ἦν οὐκ ἐπιφανὲς τοῖς Ἀθηναίοις τὸ χωρίον IV, 178. 199. τὰς πατρικὰς ἀρετὰς, ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι, μὴ ἀφανίζειν IV, 287.

ἐπιφανῶς. ἐκέλευον ὡς ἥκιστα ἐπιφανῶς κατασχεῖν, quam occultiſſime poſſent I, 128.

ἐπιφέρω. τοῖς τῶν Ἀθηναίων ὁπλίταις ἐπιφερομένοις βεβαίους τὰς πύλας παρέσχον III, 99. τὴν ἐπιφερομένην αἰτίαν ἐς μαλακίαν &c. ἀπελύσαντο III, 322. ἐπιφερόμενοι ἐκ παρακελεύσεως, ἐναυμάχουν IV, 237. — ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν, ἢν δίκας θέλωσι διδόναι IV, 197. ὁρῶντες τὰς ναῦς ἐπιφερομένας ἄφνω, ἐθορυβοῦντο IV, 234. — ἐπιφέροντα ὀργὰς Τισσαφέρνει διὰ ἴδια κέρδη V, 127. morem gerens.

ἐπιφήμισμα. ἀντὶ δ᾽ εὐχῆς καὶ παιάνων μεθ᾽ ὧν ἐξέπλεον, πάλιν τούτων τοῖς ἐναντίοις ἐπιφημίσμασιν ἀφορμᾶσθαι IV, 303.

ἐπίφθονος. ὅστις ἐπὶ μεγίστοις τὸ ἐπίφθονον λαμβάνει, ὀρθῶς βουλεύεται II, 96. εἴτῳ θεῶν ἐπίφθονοι ἐστρατεύσαμεν, ἀποχρώντως ἤδη τετιμωρήμεθα IV, 305.

ἐπιφθόνως. — ἀρχῆς ἕνεκα ἧς ἔχομεν, τοῖς Ἕλλησιν ἐπιφθόνως διακεῖσθαι I, 107.

ἐπιφοιτάω. — ὥστε τὴν γῆν δῃοῦν ἐπιφοιτῶντες, incurſionibus vaſtantes I, 115.

ἐπιφορὰς, πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μισθῷ, διδόντων τοῖς θρανίταις &c. IV, 50.

ἐπίφορος ἄνεμος II, 279.

ἐπιχειρέω. ὁρῶν αὐτὸν ἐπιτιμῶντα, ἐκέλευεν, ἥν τινα βούλεται δύναμιν λαβόντα τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι ἐπιχειρεῖν III, 45. — Ἀθηναίους, οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον αἰεὶ ἐλλιπὲς ἦν τῆς δοκήσεως τὶ πράξειν III, 81. περὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν, ἐκλογίζεσθαι II, 60. ἐπ᾽ ἐκείνοις ὄντος ἀεὶ τοῦ ἐπιχειρεῖν, ἐφ᾽ ἡμῖν εἶναι δεῖ τὸ προαμύνασθαι II, 188. διάπλους ἐπὶ μεγίστῃ ἐλπίδι τῶν μελλόντων ἐπεχειρήθη IV, 52. τοῖς Ἀθηναίοις μέλλουσι ἐπιχειρήσειν παρεκελεύετο IV, 107. — πρὸς τὸ ἐπιέναι τοῖς ἐναντίοις εὐψυχότατοι ἂν εἶεν, καὶ πρὸς τὸ ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέστατοι II, 20. ξυνανέπειθε τοῦ ταῖς ναυσὶ μὴ ἀθυμεῖν ἐπιχειρήσειν πρὸς τοὺς Ἀθην. IV, 202. 224. τοῖς πολεμίοις ἐνορῶν ἐπιχειροίη II, 212.

ἐπιχείρημα. τοῖς ἐπιχειρήμασιν οὐ κατορθοῦντες, ἐδόκει &c. IV, 250.

ἐπιχείρησις.— διὰ τὸ ταχεῖαν τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖσθαι ὧν ἂν γνῶσι I, 99. IV, 19. ἐξ ὀλίγου τὰ πολλὰ, καὶ δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίγνονται II, 19. τὴν ἐπιχείρησιν ἐφ' ἑαυτῷ ἐνόμιζεν εἶναι II, 133. III, 48. 49. φήθησαν ἀπὸ προειρημένου αὐτοῖς τὴν ἐπιχείρησιν γενέσθαι III, 196.

ἐπιχειρηταὶ, τῷ ἄτολμοι opponitur: διάφοροι ὄντες τὸν τρόπον, οἱ μὲν, ὀξεῖς, οἱ δὲ βραδεῖς, οἱ μὲν, ἐπιχειρηταὶ, οἱ δὲ, ἄτολμοι V, 156. agn. Pollux.

ἐπιχράομαι. ἐπικαιρότατον χωρίον πρὸς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης ἐπιχρῆσθαι I, 94. vid. Suid. I, 848.

ἐπιχώριον ὃν ἡμῖν μὴ πολλοῖς χρῆσθαι (λόγοις) III, 26. ὀμνύντων τὸν ἐπιχώριον ὅρκον ἑκάτεροι III, 235. 282. ξυστρεφόμενοι ἐν ἐπιχωρίῳ τάξει IV, 220.

ἐπιψήφιζε, καὶ γνώμας προτίθει αὖθις 'Αθ. IV, 25. v. Annot.

ἐποκέλλω. τὰ πλοῖα τετιμημένα χρημάτων ἐπώκελλον III, 42. μίαν (ναῦν), ἐποκείλασαν κατὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Πρωτεσιλάου, λαμβάνουσι V, 165.

ἕπομαι. θαρσοῦντες, τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἕπεσθε, ſuum quique ducem ſequamini II, 140. οἱ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον τῶν ἑπομένων II, 266. alibi, ἑπόμενον τῷ νόμῳ. ita Aretaeus, τῇσι ἐπιθυμίῃσι, obſequi.

ἐπονομάζω. ἀφνειὸν ἐπωνόμασαν τὸ χωρίον I, 23. Δαυλιὰς ἡ ὄρνις ἐπωνόμασται II, 46.

ἔπος I, 7. ἔπη διηρημέναι προπάλαι, Aelian. V. H. XIII, 14.

ἐπορέγεσθαι πορρωτέρω ταῖς διανοίαις, Suidas I. 727.

ἐποτρύνω. ξὺν ἐπαίνῳ ἐποτρυνόντων ἡμᾶς ἐς τὰ δεινὰ I, 119. σαλπιγκταὶ ξύνοδον ἐπώτρυνον τοῖς ὁπλίταις, ad congreſſum incitabant IV, 110.

ἔποψις. ἀνώμαλον τὴν ἔποψιν τῆς ναυμαχίας ἐκ τῆς γῆς ἠναγκάζοντο ἔχειν IV, 293. agn. Pollux.

ἑπτά. ἐδῄουν τὴν γῆν ἡμέρας μάλιστα ἑπτὰ III, 80. ἑπτά τινες (νῆες) ἄπλοι ἐγένοντο IV, 227. ἑπτὰ ναῦς ἐν τῷ ἀριθμῷ ἔχοντες V, 18.

ἐπωνυμία. ἀφ' ἑαυτῶν ἐπωνυμίαν παρέχεσθαι I, 7. τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χώρας σχεῖν I, 14. τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε II, 170.

ἐπωτίδες. — ὅσα χρὴ ἀντιναυπηγεῖσθαι πρὸς τὰς ἐπωτίδων αὐτοῖς παχύτητας IV, 277.

ΕΡ. ἔρανον κάλλιστον τῇ πόλει προϊέμενοι, collectam: gratiam collatitiam II, 66. Schol. συνεκφοράν. Heſych. συνεσφορὰς mendoſe. Pindar. P. V, 103.

ἐραστής. Ἀριστογείτων, ἀνὴρ τῶν ἀστῶν, ἐραστὴς ὢν, εἶχεν αὐτὸν, de Harmodio IV, 85.

ἐργάζομαι. ειτι Λακεδαιμονίους ἀγαθὸν ἐν τῷ πολέμῳ εἰργασμενοι εἰσὶν II, 247. αὐτοὶ εἰργάζοντο τὴν γῆν II, 244. οὓς, ὑποσχόμενοι ἡμῖν μὴ κτενεῖν, παρανόμως διεφθείρατε, πῶς οὐ δεινὰ εἴργασθε; II, 268. κοινῇ ἐργασαμένη ἡ Ἑλλὰς, de bello I, 6. κακὰ ειργασμαι τὸν ὑμέτερον οἶκον I, 193. — οἰκοδόμημα διὰ ταχέων εἰργασμένον III, 11. ἐλπίζοντες ταχίστην τὴν αἵρεσιν ἔσεσθαι, στρατεύματος τοσούτου ἐργαζομένου II, 115.

ἐργαλεῖα ὅσα ἐς τειχισμὸν IV, 71. τὰ αλλα ἐργαλεῖα ἡτοίμαζον ἐς τὸν ἐπιτειχισμὸν IV, 198. Ioſeph. 343.

ἐργασία. κατὰ τὴν εὐρυχωρίαν, ἣ τῶν τειχῶν ἀμφοτέρων ἐργασίαι ἔληγον IV, 183. ἡ τετράγωνος ἐργασια, opus ex lapide quadrato IV, 44. κτῆσιν ἔχειν τῶν χρυσείων μετάλλων ἐργασίας III, 155. I, 197.

ἔργον. — τοῖς πρὸς ἔργα τετραμμένοις, qui opificiis operam dant II, 60. τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινι αἰσχρὸν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ, ibid. διέκπλοι οὐκ εἰσὶν, οὐδὲ ἀναστροφαὶ, ἅπερ νεῶν ἄμεινον πλεουσῶν ἔργα ἐστὶν II, 144. εὐθὺς ἔργου ἔχεσθαι, rem aggredi II, 5. ἰσόῤῥοπος λόγος τῶν ἔργων II, 63. ἐνόμισαν — αὐτῶν τὸ ἔργον γενέσθαι, facinus ſibi tributum iri II, 128. χρὴ ἀεὶ ἐν τῇ πολεμίᾳ, τῇ γνώμῃ θαρσαλέους στρατεύειν, τῷ δὲ ἔργῳ, δεδιότας παρεσκευάσθαι II, 20. λόγων κόμπος ἔργων ἐστὶν ἀλήθεια II, 62. ἐν τῷ ἔργῳ κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου ἡγεῖσθε II, 145. ἐν τῷ διαλλάσσοντι τῆς γνώμης, καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίστανται II, 183. ὡς εἶδον τὰς Ἀττικὰς ναῦς παραπλεούσας, ἅμα τοῦ ἔργου τῇ ξυντυχίᾳ προσένευσαν, dum ipſi forte fugerent, annatarunt II, 335. θεαταὶ τῶν λόγων, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων II, 223. εἰδότες ἔργων ἐκ πολλοῦ μελέτην πλείω σώζουσαν, ἢ λόγων δι' ὀλίγου καλῶς ῥηθεῖσαν παραίνεσιν III, 314. τὸ καταφρονεῖν τοὺς ἐπιόντας ἐν τῶν ἔργων τῇ ἀλκῇ δείκνυσθαι IV, 60. ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ λόγων παρεσκεύαστο ἀμφοτέροις III, 97. τι ἔργον ἄξιον τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον κατεργάσεσθαι IV, 202. τὸ ἔργον τῶν ἄνωθεν, officium eorum, qui deſuper *pugnant* IV, 278. τὰ ἔργα ἐκ τῶν λόγων ἀναθρούμενα III, 128. τὴν ἐπιφερομένην αἰτίαν ἐς μαλακίαν, — ἑνὶ ἔργῳ τούτῳ ἀπελύσαντο III, 322. τῶν πρότερον ἔργων μέγιστον ἐπράχθη τὸ Μηδικὸν I, 34. & paſſim.

ἐρημία. τῶν τειχῶν, διὰ τὴν κατ' αὐτὰ ἐρημίαν, λήψεως οὐκ ἂν ἁμαρτεῖν V, 108. ἐρημίᾳ ἀνδρῶν IV, 164.

ἔρημος. ἔχων ξύμμαχον ἐμὲ, καὶ οὐκ ἔρημος, ἀγωνιεῖται IV, 122. II, 255. πλεῖν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ ἔρημον ὄντα νεῶν V, 156. II, 8. ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ III, 43. πολλὰς εἶναι ἄκρας ἐρήμους τῆς Πε-

λοποννήσου III, 6. ἐρήμῃ δίκῃ θάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ IV, 98. D. Halic. 667, 46.

ἔρις. ἐγένετο ἔρις τοῖς ἀνθρώποις μὴ λοιμὸν ὠνομάσθαι II, 81. ἐν πολλῇ πρὸς ἀλλήλους ἔριδι ἦσαν IV, 60.

ἕρμα. μὴ οὐ προϊδών τις ὥσπερ περὶ ἕρμα περιβάλῃ τὴν ναῦν IV, 210. vid. Var. Lect.

ἑρμηνεύω. οὐδενὸς ἥσσων ὢν γνῶναι τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι ταῦτα II, 88.

ἐρομένου τινὸς δι' ἀχθηδόνα, εἰ &c. III, 62.

ἕρσος. ἐν ἕρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν I, 11.

ἐρυθήματα καὶ φλόγωσις τῶν ὀφθαλμῶν ἐλάμβανε II, 72.

ἔρυμα ᾗ εὐεφοδώτατον ἦν τοῖς πολεμίοις ὤρθωσαν IV, 105. στρατοπέδῳ καὶ ναυσὶν ἐρύματος προσπεριβαλλομένου V, 60. III, 50. &c.

ἐρυμνὸν χωρίον καὶ δυσπρόσοδον III, 307.

ἔρχομαι. δεδιότες, προμηθείᾳ μᾶλλον ἐπ' ἀλλήλους ἐρχόμεθα III, 91. ἐς ὀλιγαρχίαν ἐλθεῖν V, 96. διὰ — τὴν ὑπερόριον ἀσχολίαν ἐς οὐδὲν πρᾶγμα οὕτω μέγα ἐλθεῖν βουλεύσοντας, ad ullam conſultationem de &c. V, 110. Φοινίσσας ναῦς ἀποτρέψειε, ὥστε μὴ ἐλθεῖν V, 172. ἐβιάσαντο πρὸς τὸν λόφον ἐλθεῖν τὸν ἀποτετειχισμένον IV, 309. ἐς χεῖρας ἐλθεῖν III, 53. ἐς ἐπίνοιαν ἡμῶν ἐλθεῖν III, 134. διὰ μάχης ἐλθεῖν, confligere III, 134. 135. 288. — νῦν μὲν γὰρ κἂν ἔλθοιεν ἴσως Λακεδαιμονίων χάριτι IV, 21. ἐς ἐλπίδα ἦλθον τοῦ ἑλεῖν II, 84. — καὶ ἄλλο εἴ τι δυνατὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν II, 112. παρὰ τοσοῦτον ἡ Μιτυλήνη ἦλθε κινδύνου II, 243. 236. I, 48. 53.

ἔρως. — ἥ ἐλπὶς καὶ ὁ ἔρως ἐπὶ παντὶ (ἐς τοὺς κινδύνους ἐξάγουσιν), ὁ μὲν, τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων, ἡ δὲ, τὴν εὐπορίαν τῆς τύχης ὑποτιθεῖσα, πλεῖστα βλάπτουσι II, 137. ἔρως ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν ἐκπλεῦσαι, deſiderium IV, 41.

ἐρωτάω. βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν ἀπεκρίναντο II, 260. θόρυβον πολὺν παρεῖχον ἅμα πάντες ἐρωτῶντες IV, 247.

ἐρώτημα. μακρότερος λόγος ἐδόθη τῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀποκρίσεως II, 259. τοῖς ἐρωτήμασι τοῦ ξυνθήματος πυκνοῖς χρώμενοι IV, 247.

ἐρωτικός. τοιούτῳ τρόπῳ δι' ἐρωτικὴν λύπην ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιβουλῆς τῷ Ἁρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι ἐγένετο IV, 92.

ἐρωτικῶς περιαλγήσας IV, 85.

ΕΣ. ἐς. καταστάντες ἐς αἰφνίδιον φυγὴν III, 186. ἐς τὸ πλεῖον οὐκέτ' ἐπηκολούθουν, νομίζοντες αὐτοὺς διαπεφευγέναι III, 191. ἐς ὀλίγον ἀφίκετο πᾶν τὸ στράτευμα νικηθῆναι III, 194. — διὰ τὴν νενομισμένην ἐς τὸ θεῖον ἐπιτήδευσιν IV, 322. ἐς οὐ-

θεν κακοπαθήσαντες IV, 324. τὰ τῶν ξυμμάχων ἠργυρολόγησεν ἐς τὸ ναυτικὸν, ad claſſem comparandam V, 7. ἐς τὰ μάλιστα ξένος ὢν V, 13. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐς ὀψὲ V, 33. ἐπὶ ξύλα ἐς μηχανὰς παρέπεμψαν τῶν νεῶν τινας ἐς Ἀσίνην III, 20. ἐς ἄνδρας ἑξήκοντα III, 72. τὰς διαφορὰς ἐς αὖθις ἀναβαλώμεθα III, 92. ἐς χεῖρας ᾔεσαν III, 107. — ὅπερ ὑμεῖς ἐς Λακεδαιμονίους πεπόνθατε, quod vobis erga Lacedaem. accidit IV, 22. μετὰ τοῦ ἐς τὰ ἄλλα θαρσεῖν IV, 103. καταλύσας τῶν ἄλλων πόλεων τὰς ἀρχὰς, ἐς τὴν νῦν πόλιν οὖσαν ξυνῴκισε πάντας II, 28. ἃ ἡ φύσις ἀεὶ ἐβούλετο, ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθὲς II, 265. ἐς πλῆθος τριήρεις ἐγένοντο, abunde I, 24. ἐς τόδε, pro μέχρι τοῦδε I, 95. ἐς τύχας, πρὸς πολλῷ δυνατωτέρους ἀγωνιζόμενοι, καταστῆναι, incertos fortunae caſus ſubire I, 96. Herod. V, 106. ἐς ἀκρόασιν ἀτερπέστερον φανεῖται, de Hiſtoria I, 34. ἐς ἀεὶ, ibid. vid. ἀεί. ἐσαεὶ Lucian. & Pindar. Ol. 11, 10. vid. εἰς.

ἐσάγω. προειπόντες ἐς τὴν νῆσον ἐσάγειν σῖτον τὸν βουλόμενον &c. III, 41.

ἐσακούω. ὅπως σφίσιν ὅτι μεγίστη πρόφασις εἴη τοῦ πολεμεῖν, ἢν μή τι ἐσακούωσι, ſi nulla in re ſibi morem gerere voluiſſent I, 174. II, 177. III, 231 &c.

ἐσβαίνω. ἐς τὰς ναῦς ἐσβήσεσθαι I, 132. & alibi. ἐμβαίνω Th. Magiſt.

ἐσβάλλω. ὁ στρατὸς ἐσεβεβλήκει II, 312. ἐς Ἀττικὴν ἐσέβαλλον IV, 198. Herodot. I, 15. τὸ ἀργύριον ἐσβαλόντες ἐς ἀσπίδας ὑπτίας IV, 316. V, 48. ἐλέχθη ὡς φάρμακα ἐσβεβλήκοιεν ἐς τὰ φρέατα II, 71.

ἔσβασις. ἀποκτείνουσιν αὐτῶν ἐν τῇ ἐσβάσει πλείστους, οὐκ ἐπισταμένους νεῖν IV, 219.

ἐσβατός. — πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν ἐσβατὸν τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ καταναγκάσαντες γενέσθαι II, 62. om. Steph.

ἐσβολή. ὅτε ἡ ἐσβολὴ ἔμελλε ἔσεσθαι II, 26. ἐσβολὴν ποιησάμενος τῇ πόλει V, 48. & ſaepius alibi.

ἐσδρομή. ὀλίγους τινὰς ἐν τῇ ἐσδρομῇ ἀπολέσας, τὴν πόλιν περιεποίησε II, 42.

ἐσέρχομαι. οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐσελθεῖν ἐπὶ τούτῳ (τῷ ἱερῷ) ἔφασαν, ἀλλ' ἵνα &c. III, 145.

ἐσηγέομαι. οἱ Συρακούσιοι, Ἑρμοκράτους τοῦ στρατηγοῦ ἐσηγησαμένου οὐκέτι ἐβούλοντο διακινδυνεύειν IV, 158.

ἐσήγησις. ᾐτιῶντο τὴν ἐσήγησιν τοῦ παντὸς, hoc eſt, τὸ εἰσηγήσασθαι προχωρῆσαι τοῖς Ἀργείοις III, 250.

ἐσηγητής. — πορισταὰς ὄντας καὶ ἐσηγητὰς τῶν κακῶν τῷ δήμῳ V, 76.

ἔσειμι. — οὐδ' ἐσιέναι ἔφασαν κατὰ δύναμιν περιόψεσθαι οὐ-

θένα, in carcerem III, 73. ἐς τὰς σπονδὰς ἐσιέναι III, 268. 278. ὡς ἤδη ἔμελλον ἀλλήλους ἀπολιπεῖν, μᾶλλον αὐτοὺς ἐσῄει τὰ δεινὰ, pericula magis in mentem veniebant IV, 49.

ἔσκειμαι. ἐπειδὴ αἱ νῆες πληρεῖς ἦσαν, καὶ ἐσέκειτο πάντα ὅσα ἔμελλον ἀνάξεσθαι IV, 52.

ἐσκομιδή. οἱ ἔσπλοι οὐκ ἀσφαλεῖς ἦσαν, καὶ διὰ μάχης ἤδη ἐγίγνοντο αἱ ἐσκομιδαὶ IV, 208.

ἐσκομίζομαι. ἵνα τὰ ἐπιτήδεια ῥᾷον ἐσκομιζώμεθα IV, 39. importemus.

ἐσνέω. ἐσένεον κατὰ τὸν λιμένα κολυμβηταὶ ὕφυδροι, ἀσκοῖς ἐφέλκοντες μήκωνα &c. III, 42. annatabant.

ἐσπέμπω. ταῦτα δὲ (τὸν οἶνον &c.) ὁρώντων τῶν Ἀθηναίων ἐσπέμπειν III, 25.

ἐσπίπτω. ἐσπίπτουσα ἡ θάλασσα ἐς αὐτὸ, εἰκότως χαλεπὴ ἐνομίσθη III, 36. de freto Siculo. ἐσπεσόντες ἐς τὴν πόλιν III, 196. ἐσπίπτουσιν οὐδενὶ κόσμῳ IV, 318. ἐς τὴν εἱρκτὴν ἐσπίπτει ὑπὸ τῶν Ἐφόρων, in carcerem ab Ephoris conieƈtus eſt I, 183.

ἐσπλέω. τρίτος αὐτῶν Λάμαχος δέκα ναυσὶν ἐς τὸν Πόντον ἐσεπεπλεύκει III, 111. 112. οὐδενὶ κόσμῳ ἐσέπλεον, ταραχθεῖσαι περὶ ἀλλήλας IV, 206.

ἔσπλους. οὐδ᾽ οἱ ἔσπλοι ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἐπαγωγῆς τῶν ἐπιτηδείων IV, 207. αἱ κεραῖαι ὑπὲρ τῶν ἔσπλων ἠρμέναι IV, 239. τοὺς ἔσπλους τοῦ λιμένος ἐμφράξαι III, 11. ἔξω τοῦ ἔσπλου III, 12.

ἔσπραξις. διὰ τοῦ θύματος τὴν ἔσπραξιν ἐσβαλοῦντες, ut hoſtiam exigerent III, 291.

ἐστίθημι. φύσας μεγάλας ἐσθέντες ἐς τὸ πρὸς ἑαυτῶν ἄκρον τῆς κεραίας, ἐφύσων III, 149. grandibus follibus ad antennae caput applicitis flatum ciebant.

ET. ἕτερος. τούτων ἐγὼ ἥδιω μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν, οὐ μέντοι χρησιμώτερά γε IV, 192. τὸ ἕτερον τοῖν δυοῖν τειχοῖν κατέβαλον IV, 207. ξυμφορὰ οὐδεμιᾶς ἧσσον μᾶλλον ἑτέρας ἐνέπεσε IV, 219. ἕτερος ἑτέρου προφέρει ἐπιστήμῃ IV, 281. δυοῖν ἀγαθοῖν τοῦ ἑτέρου τεύξεσθαι III, 46. τοῖς ἔθνεσιν δίχα πέφυκε τοῦ ἑτέρου III, 88. 101.

ἔτι. οὐκ ἀποστατέον ἔτι τοῦ πολέμου, nequaquam V, 6. Aelian. V. H. XII, 60. ἕως ἔτι ἐλπὶς καὶ δυνατὸν κωλῦσαι V, 60. ἐν τούτῳ, καὶ ἔτι πρότερον πρὶν ἀναστῆναι, τάδε ἐπράσσετο, quin etiam V, 67. 171. IV, 149. νομίσαντες μὴ ἂν ἔτι ἱκανοὶ γενέσθαι κωλῦσαι IV, 164. εἴτις ἢ μὴ πρόθυμος ἦν, ἢ παντάπασιν ἔτι ἀφειστήκει τοῦ πολέμου IV, 185. 192. III, 22. 46. 56. 134. 163 &c.

ἑτοιμάζω. ἀργύριον ῥητὸν ἑτοιμάζειν II, 14. parare. ἔπρασσον ὅπως ἑτοιμάσαιντο τὴν τιμωρίαν, ἣν δέῃ I, 82. ἡτοιμάζετο ὡς ἐπὶ τὰς Σίφας ἀπαντησόμενος III, 115.

ἕτοιμος. πάντα πρὸς τὸ παραχρῆμα περιδεὲς ἕτοιμοι ἦσαν εὐτακτεῖν V, 5. 6. 147. III, 123. τὴν Βρασίδου γνώμην ὁρῶντες ἑτοίμην, animum propenſum III, 182. ἐπεὶ ἕτοιμα αὐτοῖς τὰ τῆς παρασκευῆς ἦν IV, 103. τοῖσδε ἀεὶ ἐφ' ὑμᾶς ἑτοίμην διὰ τὸ πλῆθος ὁδὸν εἶναι IV, 134. διὰ τὸ ἑτοίμην ὑπεῖναι ἐλπίδα ἀντιτυχεῖν ἐπικουρίας IV, 135. in promtu ſpes eſt. & ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας καὶ ἐς τὰ ἕτοιμα μᾶλλον τρέπονται I, 32. ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν ἕτοιμα ἦν, *res* pro facultate paratae II, 7.

ἑτοιμότερος. οὐ τοῖς ἄρχειν βουλομένοις μέμφομαι, ἀλλὰ τοῖς ὑπακούειν ἑτοιμοτέροις οὖσι III, 89.

ΕΥ. εὖ. τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσου ἀμυνούμεθα III, 92. — ἐνδείκνυσθαι ὅτι καὶ εὖ καὶ κακῶς οἷός τε ἐστὶν αὐτὸν ποιεῖν V, 126. ἕως ἂν τὸν πόλεμον εὖ θῶνται V, 129. πρὸς ταῦτα βουλεύεσθε εὖ III, 130. — αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ εὖ εἰπεῖν τὸ παθεῖν εὖ ἀντιλήψονται II, 228.

εὐαποβατωτέραν νῆσον III, 49.

εὐαποτείχιστος. ὅπως μὴ δι' ἐλάσσονος εὐαποτείχιστοι ὦσιν, ἢν ἄρα σφάλωνται IV, 117.

εὐβουλία. ἕως ἔτι αὐθαίρετος ἀμφοτέροις ἡ εὐβουλία I, 112. νομίζω δύο τὰ ἐναντιώτατα εὐβουλίᾳ εἶναι, τάχος καὶ ὀργὴν II, 231.

εὔβουλος. πολεμικοὶ καὶ εὔβουλοι διὰ τὸ εὔκοσμον γ. I, 119.

εὔδαιμον. τὸ εὔδαιμον, τὸ ἐλεύθερον κρίναντες, felicitatem eſſe libertatem II, 66. οἱ πρεσβύτεροι τῶν εὐδαιμόνων I, 11. vid. Annotat.

εὐδαιμονία. μεγίστη ἐγένετο (Odryſarum imperium) χρημάτων προσόδῳ καὶ τῇ ἄλλῃ εὐδαιμονίᾳ, earum rerum copia, quae homines beatiores faciunt II, 159.

εὐδοκιμέω. κατὰ τὴν ἀξίωσιν, ὡς ἕκαστος ἔν τῳ εὐδοκιμεῖ, ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται. Marg. τινι. pro dignitate, ut quiſque in aliqua re excellit II, 56.

εὐδοξοτάτην καὶ ἐλευθέραν πόλιν νεμόμεθα I, 118.

εὔελπις. ἐν τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες I, 98. IV, 42. V, 7. εὔελπις χωρῆσαι τοῖς ἐναντίοις III, 15.— οὐδὲ ἰσχὺς βέβαιον, διότι καὶ εὔελπι, quod bona ſpe compleat III, 91. vid. Aretaeum 49, 2. Clem. Alex. 162, 51. Plato, ὑμᾶς χρὴ εὐέλπιδας εἶναι πρὸς θάνατον. Diodor. 568 d.

εὐεπίθετος. ἡμῖν ἂν εὐεπίθετος εἴη ἡ παρασκευὴ αὐτῶν, βραδεῖα προσπίπτουσα, facile invadenda IV, 58.

εὐεργεσία. ἡ εὐεργεσία ἐς τοὺς Σαμίους, παρέσχε ὑμῖν Αἰγινητῶν ἐπικράτησιν I, 62. ἀντὶ μεγάλων εὐεργεσιῶν τὰς ναῦς ἐπιδοῦναι III, 18.

εὐεφοδώτατος. τὸ ἔρυμα εὐεφοδώτατον ἦν τοῖς πολεμίοις IV, 105. Polyb. p. 36.

εὔζωνος ἀνὴρ ἐνδεκαταῖος τελεῖ II, 158. pervenire poteſt expeditus. D. Hal. Xenophon. Horat. — *praecinctius* ac nos.

εὔηθες alicubi. Demoſth. εὐήθειαν & φιλανθρωπίαν coniungit. vid. Aretaei Indicem.

εὐθύνω. — τῶν μὲν ἰδίᾳ πρός τινα ἀδικημάτων εὐθύνθη, damnatus eſt I, 135. D. Hal. 726, 17. τὰς εὐθύνας ἐλάμβανε, Diodor. 670 d. Demoſth. ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν στρατηγῶν. vid. Ulpian. 323, 364.

εὐθὺς ἀπὸ παλαιοῦ μείζω ἔτι ἐποίησαν τὴν πόλιν I, 6. τὸ Ἑλληνικὸν ὁρῶν ξυνιστάμενον πρὸς ἑκατέρους, τὸ μὲν, εὐθὺς, τὸ δὲ καὶ διανοούμενον I, 4. δεομένοις ἐκ τοῦ εὐθέος μὴ ὑπουργεῖν I, 53. ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς ἀρχομένῳ V, 92.—ἐν ᾧ σαφέστατα τὴν Ἰωνίαν &c. εὐθὺς εἶχον οἱ πολέμιοι V, 132. 147. 150. πόλις εὐθὺς ἐστὲ, ὅποι ἂν καθέζοισθε, protinus IV, 305. ἀπὸ τοῦ Ποσειδωνίου εὐθὺς ἐπὶ τὴν γέφυραν III, 173. verte *recta*. τοὺς μὲν ἀπέκτειναν εὐθὺς ἐν χερσὶ III, 207. τὰ — ἀπὸ τοῦ εὐθέος λεγόμενα II, 233. ἔθει δρόμῳ τὴν ὁδὸν ταύτην εὐθεῖαν, curſu contendit recta per illam viam III, 221. ὁδοὺς εὐθείας ἔτεμε &c. II, 163. — εὐθὺς καὶ μὴ ἐς ἀναβολὰς πράττετε IV, 193.

εὐκατηγόρητος. τὴν Ἀθηναίων πόλιν εὐκατηγόρητον οὖσαν ἥκομεν ἀποφανοῦντες &c. IV, 120.

εὔκοσμον. εὔβουλοι διὰ τὸ εὔκοσμον γιγνόμεθα I, 119. Aretaeus 82, 18.

εὐλογία. τὴν εὐλογίαν ἐφ' οἷς νῦν λέγω φανερὰν σημείοις καθιστὰς II, 63.

εὔλογον. — προσεῖναί τι μοι καὶ κατὰ δύο ἀνάγκας τὸ εὔλογον III, 129.

εὐλόγως. οἱ εὐπρεπῶς ἄδικοι ἐλθόντες, εὐλόγως ἄπρακτοι ἀπίασι III, 90.

εὐμένεια. τῆς πρὸς τὸ θεῖον εὐμενείας οὐδ' ἡμεῖς οἰόμεθα λελείψεσθαι III, 345. Herod. II, 46. Bodl. ἐόντα. recte. Med. ὄντα.

εὐμενής. παρέσχετε αὐτὴν (τὴν γῆν) εὐμενῆ ἐναγωνίσασθαι τοῖς Ἕλλησιν, agrum, quem Graecis benignum *Dii* praebuiſtis II, 114. θυμὸς εὐμενὴς Bacchylides. Schol. Sophocl. 263. εὐμενεῖς Aeſchylus. Perſ.

εὐμεταχείριστος IV, 132.

εὔνοια. — περὶ τῶν αὐτῶν ἔλεγον, ὡς ἑκατέρων τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι I, 34. — εὔνοιαν ἔχουσα πρᾶξαι ἃ ἐπινοοῦμεν II,

19. τὸν σκοπὸν Schol. quaſi ἔννοιαν legiſſet. ἡ εὔνοια παραπολὺ ἐποίει τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους, hoc eſt, εὐνοϊκῶς εἶχον. hominum benevolentia longe maior ad Lacedaemonios inclinabat II, 15. εὔνοια πίστιν βεβαιοῖ II, 187.

εὐνομέω. — ἐκ παλαιτάτου εὐνομήθη, καὶ ἀεὶ ἀτυράννευτος ἦν I, 28. Aeſchin. οἰκίαν εὐνομουμένην. εὐνομήθησαν, Herod. I, 66.

εὐνομία. ἐχώρησαν ἐς ἐλευθερίαν, τὴν ὕπουλον εὐνομίαν οὐ προτιμήσαντες, reipublicae recte adminiſtrandae formam V, 98. Pindar. Ol. IX. ἐ. λέλογχεν ὀπόεντα.

εὔνους. τὸ ἐχυρὸν τοῖς ξυναγωνιουμένοις οὐ τὸ εὔνουν τῶν ἐπικαλεσαμένων φαίνεται, ἀλλὰ &c. III, 347. 129. τοῖς Ἀθηναίοις εὖνοι ἦσαν πλὴν καθόσον &c. IV, 136.

εὐξυνετώτερον ταῖς ξυμφοραῖς οἱ αὐτοὶ προσφέροιντο (σώφρονες ἄνδρες) III, 28.

εὐοργήτως τῷ πολέμῳ προσομιλήσας I, 169. moderate ſe gerens. εὐοργητώτερα Galen. Exeg. in Hippocrat. cum Schol. Thucyd. εὐτροπώτερα exponit. Clem. Alex. 302, 28.

εὐορκέω. — ἔφασαν — θεῶν πίστεις ὀμόσαντες, οὐκ ἂν εὐορκεῖν προδιδόντες αὐτοὺς III, 251.

εὔορκος. εὔορκον εἶναι, προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν ὅ, τι ἂν δοκῇ III, 249. 236. Pindar. Ol. II, εὐορκίαις ἔχαιρον.

εὐπαρεσκευάζοντο τὰ πολέμια I, 30.

εὐπορέω. χρυσὸν καὶ ἄργυρον κέκτηνται, ὅθεν ὁ πόλεμος εὐπορεῖ IV, 57. Ulpian. in Dem. 335, 2. 351, 2.

εὐπορία. — πόλεμος. ὑφελὼν τὴν εὐπορίαν τοῦ καθ' ἡμέραν &c. II, 288. εὐπορία ἦν ναῦς ποιεῖσθαι, ξύλων ὑπαρχόντων III, 77.

εὔπορος. οὐκ εὔπορον ἦν διϊέναι ἄνευ ἀγωγοῦ III, 116. D. Halic. 650, 1. διὰ τὸ εὔπορον τῆς ἐλπίδος τοῦ βασιλέως μισθοῦ V, 74. alicubi εὐπόρως εἶχον τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον.

εὐπορώτατος. πόλιν τοῖς πᾶσιν εὐπορωτάτην καὶ μεγίστην ᾠκήσαμεν II, 95.

εὐπορωτέραν τῆς στρατιᾶς τὴν κατὰ θάλασσαν ἔφοδον τῆς κατὰ γῆν οὖσαν I, 132. Diodor. βελῶν 353 b.

εὐπραγία. δείσαντες μὴ ταραχὴν σφίσιν ἐν εὐπραγίᾳ ποιήσῃ IV, 322. εὐπραγίαις ἐξυβρίζομεν I, 118. Pindar. ἐπὶ ἀπροσδοκήτῳ εὐπραγίᾳ πάλιν αὖ ἀναῤῥωσθέντες IV, 249. ἐπιπλεῖστον ἄριστον διασώσασθαι τὴν εὐπραγίαν III, 278.

εὐπραξία. εἴωθε αἷς ἂν (πόλεσι) ἀπροσδόκητος εὐπραξία ἔλθῃ, ἐς ὕβριν τρέπειν II, 225.

εὐπρεπείᾳ λόγου, καὶ γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ ἢ ἰσχύος, ſpecioſo verborum praetextu, & conſilii aggreſſione II, 185. IV, 51.

εὐπρεπές. ἀπάτῃ εὐπρεπεῖ αἴσχιον πλεονεκτῆσαι ἢ βίᾳ ἐμφανεῖ III, 128. τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας, ſpecioſa oratione elaborata II, 222. ἦν τοῦτο εὐπρεπὲς πρὸς τοὺς πλείους V, 100. D. Halic. 742, 41. ἀνάγκῃ, ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς, βουλήσει δὲ, κατὰ ἔχθος IV, 269. 120.

εὐπρεπέστατος. — τὸ δ' εὐτυχὲς, οἳ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης λάχωσιν τελευτῆς II, 67. ὅπως τὰς διαβολὰς — ὡς εὐπρεπέστατα ἀπολογήσηται V, 175.

εὐπρεπῶς ἄδικοι, infeſto animo, ſed ſpecioſo praetextu III, 90. τὸ φύσει πολέμιον εὐπρεπῶς ἐς τὸ ξυμφέρον καθίστανται III, 87.

εὐπρόσοδος ἦν πᾶσιν, facilis ad illum fuit aditus IV, 90. D. Halic. 645, 23. Xenophon, εὐπροσοδώτατον χωρίον. Plutarchus, ἄνθρωπος.

εὐπροφάσιστον αἰτίαν IV, 169.

εὕρημα. ἐκείνοις δυστυχοῦσιν, ὅτι τάχιστα εὕρημα εἶναι διακινδυνεῦσαι, lucri loco fore III, 278. idem ac ἕρμαιον Xenophon Ἀναβ. VI. Noſter alibi, εἰ δὲ μισθὸν προσλήψοιντο, εὕρημα ἐδόκει εἶναι. ita Iſaeus: ita *ſchalal* vertunt Seniores Ierem. XXXVIII, 2. Euripides, Philoſtrat.

εὑρίσκω. — ἀθρείτω, καὶ εὑρήσει οὐκ εἰκὸς ὂν &c. III, 244. Herodot. I. ἐς τοῦτο διζήμενος εὑρήσεις alibi. εὕρηται δ' ἡμῖν ὅσα χρὴ ἀντιναυπηγεῖσθαι IV, 277. οἳ οὐδ' ὅπως καθεζομένους χρὴ τὸ βέλος ἀφεῖναι εὑρήσουσι IV, 284. δεινότερόν τι τούτου δέος εὑρετέον ἐστὶν II, 236.

εὐρυχωρία. ἐκπλεῖν ἐς τὴν εὐρυχωρίαν II, 138. ἐπανῆγε τὸ στρατόπεδον ἐς τὴν εὐρυχωρίαν μᾶλλον IV, 178.

εὐσκεπαστότατον τὴν πυκνότητα τῆς ξυγκλείσεως νομίζειν εἶναι III, 316.

εὐσταλεῖς ἦσαν τῇ ὁπλίσει II, 200. D. Hal. 464, 31. Ioſeph. 1380. Hippocrat.

εὐτακτέω. πρὸς τὸ παραχρῆμα δέος ἕτοιμοι ἦσαν εὐτακτεῖν V, 5.

εὔτακτον πορείαν φυλάξατε IV, 306.

εὐταξίας ἐς τὰ ἔργα προσγενομένης IV, 114.

εὐτέλεια. τῶν κατὰ τὴν πόλιν τὶ ἐς εὐτέλειαν σωφρονίσαι V, 5. Ioſeph. 205. φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας II, 60. ἐς εὐτέλειάν τι ξυντέτμηται V, 133.

εὐτελέστερα τὰ δεινὰ βραχεῖ μορίῳ τῆς δαπάνης V, 70.

εὐτραπέλως. μετὰ χαρίτων μάλιστ' ἂν εὐτραπέλως τὸ σῶμα αὔταρκες παρέχεσθαι, cum maxima venuſtate ſeſe idoneos exhibere II, 62. Schol. Syneſii 418 b.

εὐτυχέω. τὰ κατὰ λόγον εὐτυχοῦντα, ἀσφαλέστερα, ἢ πα-

ρὰ δόξαν II, 226. κακοτυχῶν (ἀνὴρ) ἐν εὐτυχούσῃ (πατρίδι) II, 88. τοῦ πλέονος ἐλπίδι ὀρέγονται, διὰ τὸ καὶ τὰ παρόντα ἀδοκήτως εὐτυχῆσαι III, 27. τιμωρία οὐκ εὐτυχεῖ δικαίως ὅτι καὶ ἀδικεῖται, non merito ſuccedit &c. III, 91.

εὐτυχία. τῇ κατὰ πόλεμον εὐτυχίᾳ ἐπαίρεσθαι I, 166. οὐδενὸς εὐτυχίᾳ δοκῶν που ὕστερος εἶναι κατὰ τὸν ἴδιον βίον IV, 304. ἀνέλπιστον τὴν εὐτυχίαν ἀκούσαντες V, 171. τὴν παροῦσαν εὐτυχίαν καλῶς θέσθαι III, 27. 95.

εὐτυχές. αὔχημα ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς καὶ δειλῷ τινι ἐγγίγνεται II, 92. vid. εὐπρεπέστατος.

εὐφύλακτα II, 306.

εὐφυλακτοτέρα αὐτοῖς ἐγίγνετο, Rhodus V, 85.

εὐχή. ὅσα πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχαῖς καὶ θυσίαις καθιστάμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν ἐχρήσαντο V, 107. IV, 303.

εὐψυχίᾳ οὐδὲν προφέρουσι II, 143. ἄνευ εὐψυχίας οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κινδύνους ἰσχύει II, 140.

εὔψυχον. τὸ εὔψυχον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὀξεῖς ἐνδείκνυνται III, 189. — χώρας διὰ τὸ εὔψυχον ἐλευθέρας III, 216.

εὐψυχότατοι πρὸς τὸ ἐπιέναι τοῖς ἐναντίοις II, 20.

εὐώνυμον. τὸ εὐώνυμον αὐτοῖς ὑπερβεβλήκει ἤδη τὴν ἄκραν V, 168 & 167 &c.

ΕΦ. ἐφ' ἃ ἤλθομεν IV, 193. III, 27. σπονδὰς ποιησάμενοι ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται, ea conditione I, 157. & Syneſius. ἐφ' ἡμέραν, in diem III, 103. ἐφ' ἁρπαγὴν τῷ στρατῷ τραπέσθαι III, 154. vid. ἐπί.

ἐφαιρέω. — ἐφῃρημένος ἄρχειν III, 59.

ἐφεδρευόντων ἐγγὺς Ἀθηναίων III, 105.

ἐφέλκω. μήδ' ὅτι ναυτικοῦ ξυμμαχίαν μεγάλην δίδόασι, τούτῳ ἐφέλκεσθε, *ad ſocietat.* alliciamini I, 64.

ἐφέπομαι. ὑπὸ τῶν Θηβαίων ἐφεπομένων, φυγὴ καθεστήκει παντὸς τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀθηναίων III, 143. — ὁ μὲν ἡγούμενος, ἡ δ' ἐφεπομένη II, 237.

ἐφεωράω. — ὅσον ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐφεωρᾶτο τῆς νήσου II, 320.

ἐφίημι. τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ ἀγαθῶν ἐφιέμενοι III, 88. vid. Th. Magiſtrum.

ἐφίστημι. ὡς ἂν ἕκασται αἱ μεταβολαὶ τῶν ξυντυχιῶν ἐφιστῶνται II, 288. prout contigerint. ἐπέστησαν τοῖς ἀπὸ τοῦ κυάμου βουλευταῖς V, 106.

ἔφοδος. σταυροῖς προκαταλαμβάνοντες τὰς ἐφόδους IV, 158. D. Halic. 348, 43. ἡ φυγὴ καὶ ἡ ἔφοδος, ἴσην ἔχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ, ἀνεξέλεγκτον καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἔχει III, 188. γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ ἢ ἰσχύος II, 185.

ἐφόδιος. μετ' ὀλίγων ἐφοδίων IV, 58. ἀργύριόν τι ῥητὸν ἔχον-

τας ἐφόδιον II, 108. Aelian. V. H. XII, 40 &c. Herod. 942 b.

ἐφολκὰ καὶ οὐ τὰ ὄντα λέγοντος III, 161. ἐφόλκια εἰς παῤῥησίαν, Aelian. VIII, 12. vid. Aeſchyl. Steph. p. 314.

ἐφορεύοντι Ἐνδίῳ, Ephori magiſtratum gerente V, 13.

ἐφορμέω. τῶν πολεμίων ἀντιπρώρων ἐγγὺς ἐφορμούντων V, 115. III, 36.

ἐφορμίζω III, 11.

ἐφόρμησις. λιμένα καὶ ἐφόρμησιν ἱκανωτάτην τῇ στρατιᾷ ἔσεσθαι IV, 77.

ἔφορμος, ſtatio III, 51.

ἐφυστερίζω — ἐστασίαζε τὰ τῶν πόλεων, καὶ τὰ ἐφυστερίζοντά που, πύστει τῶν προγενομένων, πολὺ ἐπέφερε τὴν ὑπερβολὴν τοῦ καινοῦσθαι τὰς διανοίας II, 289. καθυστέρουν Diodorus 391 c. 225 d.

EX. ἐχέγγυος. τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ ὡς ἐχεγγύῳ πιστεύσαντας II, 238. D. Halic. 104, 34. Clem. Alex. 322, 8. Ioſephus B. 851. 902. Euripid. Φοιν. 766, & Schol.

ἔχθιστος. ὡς ἐχθροὶ καὶ ἔχθιστοι οἵγε ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἦλθον δουλωσόμενοι IV, 285.

ἔχθος. — κατὰ ἔχθος εἵποντο IV, 269. I, 134.

ἔχθραν μὴ ἂν βραχεῖαν γενομένην διαφυγεῖν IV, 127. III, 35 &c.

ἐχυρός. τὴν ἐλπίδα ἐχυρὰν εἶχον ταῖς ναυσὶ κρείσσους εἶναι IV, 239. Mſ. Gr. ἰσχυρὰν ex Gloſſ. ἐν τῷ ἐχυρῷ εἶναι IV, 306. οὐκ ἦν ὁ διαλύσων, οὔτε λόγος ἐχυρὸς, οὔτε ὅρκος φοβερὸς II, 293. λόγος ἐχυρὸς D. Halic. de Iſocrate. οὐκ ἔχοντος ἀπὸ ἐχυροῦ πόθεν ὁρμᾶσθαι I, 126. Aeſchyli Schol. 88. φρούρια D. Halic. 188, 43.

ἐχυρῶς. εὑρήσει τὶς λογιζόμενος, μόνον τοῦτο ἐχυρῶς ξυμβὰν III, 245.

ἐχυρώτερος. ὅσῳ ἐπεδίδου ἡ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μεῖζον, τόσῳ καὶ ἐκοσμοῦντο ἐχυρώτερον V, 37. τὸ μὴ ἀδικεῖν ἐχυροτέρα δύναμις, ἢ διὰ κινδύνων τὸ πλέον ἔχειν I, 64.

ἔχω. τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει III, 217. πρὶν ἐκπύστους γενέσθαι ὥσπερ ἔχομεν II, 211. χαλεπῶς ἔχει ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ πειθώ, ipſa perſuadendi ratio in difficili eſt II, 248. ἀρκούντως ἐδόκει ἔχειν ὅσα ἐσταυρώθη καὶ ᾠκοδομήθη IV, 159. οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε IV, 193. τοῦ αὐτοῦ λόγου εἴχοντο III, 286. — ἔπλεον, ὡς εἶχε τάχους ἕκαστος, quam maxima celeritate quiſque poterat II, 147. ἔσχον ἐς Ἱμέραν, appulerunt IV, 99, εἶχον οὐδὲν σφίσιν αὐτοῖς χρήσασθαι III, 55. 56. vid. καλῶς. ταύτην τὴν τάξιν ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἔχοντες, hunc ordinem per ſe, *non permixti aliis*, obtinent III, 311.

ἐπ' ἀμφότερα ἔχων καὶ διασκοπῶν ἀνεῖχε, ancipitem cogitationem habens IV, 252. τέλος ἔχοντες, cum abſoluta rei arbitratu ſuo tranſigendae auctoritate III, 175. ἐν θεραπείᾳ πολλῇ εἶχον I, 78. ἔχων δίαιταν ἐν Ἄργει, habitabat I, 190. δεδιέναι ἔχειν αὐτὸν, retinere, ibid. ἐν ὀργῇ εἶχον II, 38. σχόντι γυναῖκα II, 46. vid. ἴσχω.

ΕΩ. ἕω. ἅμα τῇ ἕῳ γιγνομένῃ III, 51.

ἑωράω. τὸ πλῆθος ἑωρων τετραμμένον III, 157. V, 15. 60 &c.

ἕως ἂν βασιλέα ἐπέρηται V, 46. ἕως ἔτι ἐλπὶς καὶ δυνατὸν κωλῦσαι V, 60. ἕως ἄν τι περὶ τοῦ πλέονος ξυμβαθῇ III, 49.

Z.

ZA. ζάω. φθόνος τοῖς ζῶσι πρὸς τὸν ἀντίπαλον II, 69. ζητοῦντες ἄλλο τι, ὡς εἰπεῖν, ἢ ἐν οἷς ζῶμεν II, 224.

ZE. ζεύγνυμι. ζεύξαντες τὰς παλαιὰς ναῦς, ὥστε πλωΐμους εἶναι, iugis aptantes I, 45.

ζεῦγμα. ὁρμισάντων ἔξω τοῦ ζεύγματος τὰ πλοῖα IV, 219. ἐπειδὴ προσέμισγον τῷ ζεύγματι IV, 289.

ζεύγεσι βοεικοῖς III, 192.

ZH. ζηλόω. μακαρίσαντες ὑμῶν τὸ ἀπειρόκακον, οὐ ζηλοῦμεν τὸ ἄφρον III, 346. ταῦτα ὁ ἀπράγμων μέμψαιτ' ἄν, ὁ δὲ δρᾶν τι βουλόμενος, καὶ αὐτὸς ζηλώσει II, 59. χρώμεθα πολιτείᾳ οὐ ζηλούσῃ τοὺς τῶν πέλας νόμους II, 56.

ζήλωσις pro μίμησις Atticum Moeris.

ζημία καθ' ἑκάστην χάρακα ἐπέκειτο στατὴρ II, 275. & paulo poſt διὰ τὸ πλῆθος ζημίας. θάνατον ζημίαν ἐπέθεντο II, 41. Herodot. I, 145. ἐπεὶ διεξεληλύθασι διὰ πασῶν τῶν ζημιῶν οἱ ἄνθρωποι II, 236. τὴν ζημίαν καὶ τὴν κατασκαφὴν ἐπέσχον III, 305.

ζημιόω. πληγαῖς πάντας ζημιοῦσι V, 114. φυγῇ ἐζημίωσαν III, 95. — ἐν ᾧ ἡ πόλις βραχέα ἡσσηθεῖσα, μεγάλα ζημιώσεται II, 228. ζημιοῦν II, 232.

ζητέω. — ἧσσόν τις ἐπ' ἀδίκοις ἔργοις λόγους καλοὺς ζητήσει II, 271. — τοὺς δράσαντας ᾔδει οὐδεὶς, ἀλλὰ μεγάλοις μηνύτροις δημοσίᾳ ἐζητοῦντο IV, 45. vid. ζάω.

ζήτησις. ἀταλαίπωρος ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας I, 32. ἐφοβεῖτο μὴ τῆς τροφῆς ζητήσει πορθῶσι τὴν ἤπειρον V, 89.

ZΩ. ζωγρήσαντες II, 268.

H.

HB. ἡβάω. τῶν ἡβώντων αὐτῶν ἄνδρας ἐξῆγον III, 199.

HΓ. ἡγεμονία. τὸ ἴσον τῆς ἡγεμονίας μετεῖναι ἁπάσαις ταῖς πόλεσιν, par imperium III, 282. πολλὰ ἐν ἡγεμονίαις ὑμᾶς εὖ ἐποίησα IV, 193.

ἡγεμὼν τῶν ὁδῶν II, 314.

ἡγέομαι. ἐπισπάσασθαι αὐτοὺς ἡγεῖτο, illos putabat allectum iri III, 14. ὡς ἂν αἱ τύχαι αὐτῶν ἡγήσωνται III, 28. Ἀρχίδαμος ἡγεῖτο τῆς ἐξόδου II, 18.

ΗΔ. ἡδέως ἀπαλλαγέντας τοῦ πράγματος V, 138.

ἤδη. ὕστερον ἤδη, aliquanto poſt V, 105. — ὡς φανερῶς ἤδη Ἀττικίζοντι V, 134. ἤδη γὰρ καὶ ὅσονοὺ παρελελύθει ἡ αὐτῶν τείχισις &c. IV, 183. σχεδὸν γάρ τοι ἤδη πᾶσα ἡ Σικελία &c. IV, 224. & ita plerumque.

ἥδομαι. τῷ ἡσύχῳ τῆς εἰρήνης ἡδόμενον I, 166. ἡ πόλις βραχέα ἡσθεῖσα, μεγάλα ζημιώσεται II, 228.

ἡδονή. — τοῖς ἑκουσίως ἐνδοῦσιν ἀνθησσᾶσθαι μεθ' ἡδονῆς III, 30. διὰ τὸ ἡδονὴν ἔχον ἐν τῷ αὐτίκα III, 161. πρὸς ἡδονήν τι λέγειν II, 99. — Herodot. II, 127. ῥᾷον γὰρ ἐτόλμα τὶς ἃ πρότερον ἀπεκρύπτετο μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν, ex animi libidine II, 79. ἀκοῆς ἡδονῇ ἡσσώμενοι II, 224.

ἡδύς. τὰ ἡδέα, καλὰ νομίζουσι III, 346. II, 61. v. ἐπιστέλλω.

ΗΘ. ἦθος. ἐν ἤθεσιν ἀντιπάλοις τεθραμμένους II, 90.

ΗΚ. ἥκιστα. οἱ Συρακούσιοι, οὐχ ἥκιστα Ἑρμοκράτους ἐσηγησαμένου, ἐβούλοντο διακινδυνεύειν IV, 157. μέγιστον δὲ καὶ οὐχ ἥκιστα ἔβλαψεν ὁ παιωνισμὸς, potiſſimum IV, 248. Herodot. II, 43. οὐχ ἥκιστα ἀλλὰ μάλιστα. Bodl. ἐξεπιστέαντο οἱ Ἀ. ὅσα ἐς ἀνάγκην ἀφῖκται, λογισμὸν ἥκιστα ἐνδέχεται III, 15.

ἥκω. προπέμψας ἄγγελον ὡς ἥξων III, 49. ἀπὸ πολιτειῶν τοιούτων ἥκετε, ἐν αἷς &c. III, 187. — ἐς αὐτὸν ἥξειν τὸ δεινὸν IV, 121.

ΗΛ. ἡλικία. οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ V, 115. I, 113. vid. Ulpian. ad Demoſth. 186. οἷς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι II, 68. alibi ἀνὴρ ἡλικίᾳ. & αἰσθανόμενος ἡλικίᾳ, integris ſenſibus.

ἥλιος. τοῦ ἡλίου ἐκλιπές τι ἐγένετο III, 76. Herodot. I, 74. ἀμαυρώθη H. IX, 10. πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα, Varro, ad ſolem exorientem II, 17. — τῇ χώρᾳ, ἥτις μήπω ὑπὸ ἡλίου ἑωρᾶτο, a ſole nondum conſpecta regio II, 169. v. 2 Reg. XII, 11.

ΗΜ. ἡμέρα. τῆς ἡμέρας ὀψὲ ἦν III, 137. vid. ὀψέ. ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο IV, 317. διὰ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεὲς καὶ ἀνεπιβούλευτον II, 220. δραχμὴν ἐλάμβανε τῆς ἡμέρας II, 194.

ἡμέτερος. ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἦλθον δουλωσόμενοι IV, 285. Herodot. IV, 118. ἐκφοιτῶσαι Bodl. τοῦ χωρίου τὸ δυσέμβατον ἡμέτερον νομίζω III, 16. ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ ξυστήσαντες ὑμᾶς ὑπόπτῳ, hoc eſt, βούλονται ὑπόπτους ἡμᾶς ποιήσαντες ὑμῖν &c. IV, 132. τοῦ ἡμετέρου ἔτι μόνου ἀντισουμένου, nos iis exaequari II, 185. τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐξαρτύεσθαι I, 116 & alibi.

ἡμίεργα. ἔστιν ἃ καὶ ἡμίεργα, τὰ δὲ καὶ ἐξειργασμένα κατελείπετο IV, 177. D. Halic. 246, 21. Ariſtot. Oeconom. II.

ἥμισυς. οἱ ἡμίσεις ἀπώκνησάν πως II, 197. τὸ ὕψος ἥμισυ ἐτελέσθη οὗ διενοεῖτο I, 132.

ἡμιτέλεστος. τὰ ἡμιτέλεστα τῶν τειχῶν II, 177.

HN. ἤν τι ξυμβαίνωσι II, 11. ſemper μετὰ ὑποτακτικοῦ inquit Th. Magiſter. Noſter alicubi ἤν τε εἴη.

ἡνίκα ξυνεσκόταζεν IV, 298.

HΠ. ἠπιώτερος. τὰ ἀπὸ τῶν θεῶν ἐλπίζειν ἠπιώτερα ἕξειν IV, 302. II, 87.

HΣ. ἧσσα. διὰ τὸ καταπεπλῆχθαι τῇ ἥσσῃ IV, 296. II, 330.

ἡσσάομαι. ἐνόμιζον ἡσσᾶσθαι εἰ μὴ πολὺ ἐνίκων IV, 228. εἴπως ἡσσηθεῖεν τοῦ παρόντος δεινοῦ III, 58. — τὴν γνώμην αὐτῶν οὐχ ἡσσῆσθαι IV, 114. V, 100. ἀκοῆς ἡδονῇ ἡσσώμενοι II, 224.

ἥσσων. ἐγένετο ἱππομαχία, ἐν ᾗ ἀξιοῦσιν ἑκάτεροι οὐχ ἥσσους γενέσθαι III, 107. οὐδενὸς ἥσσων γνῶναι τὰ δέοντα II, 88. ξυμφοραῖς ἧσσον ἑτέρων εἴκομεν I, 118. οὐχ ἧττον IV, 187. Marcellin. ἀληθείας ἥσσων, veritati cedens.

ἡσυχάζω. ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν ἐπέκειτο II, 74. ἡσύχαζε τῷ στρατῷ, cum exercitu conquievit II, 319. Ἑλλὰς — ἡσυχάσασα I, 20. ἡσυχαζουσῶν τῶν νεῶν I, 70. ἀνδρῶν σωφρόνων μέν ἐστιν, εἰ μὴ ἀδικοῖντο, ἡσυχάζειν, ἀγαθῶν δὲ &c. I, 166.

ἡσυχία ἦν, καὶ ἔφοδοι παρ' ἀλλήλους, a bello ceſſatum &c. III, 261. καθ' ἡσυχίαν ἐσώθησαν, per otium evaſerunt III, 320.

ἥσυχος. διὰ τὸ ξύνηθες ἥσυχον IV, 57. vid. ἥδομαι.

ἡσυχαίτερα cit. Th. Magiſter.

HT. ἧττον. vid. ἥσσων.

Θ.

ΘΑ. θάλασσα. ἐμπειρία τῆς θαλάσσης IV, 202. τὴν εἰκοστὴν τῶν κατὰ θάλασσαν ἀντὶ τοῦ φόρου τοῖς ὑπηκόοις ἐποίησαν IV, 216. ἧσσον ἐλύπουν ἐκ θαλάσσης III, 78. ἀποστέλλειν τὴν θάλασσαν ὁ σεισμὸς — ἰσχυρότατος II, 301. τῆς θαλάσσης ὡς ἀνθεκτέα ἐστὶν εἰπεῖν I, 131.

θαλασσεύω. νῆες — διάβροχοι, τοσοῦτον χρόνον ἤδη θαλασσεύουσαι IV, 189. utitur alicubi Baſilius.

θαλασσοκρατούντων ἐπιπλέον ἤδη ναυσὶ IV, 252. θαλασσοκράτορες D. Halic. 10, 1. Xenophon 443 a. Diodor. 183, & Noſter V, 95.

θάμβος. τόλμης τε θάμβει, καὶ ὄψεως λαμπρότητι περιβόητος ὁ στόλος IV, 52. Pindar. θάμβει δυσφόρῳ τερπνῷ τε μιχθείς.

θάνατος. — ἐπιτρέψαι περὶ σφῶν πλὴν θανάτου III, 79. vid. ζημία. θανάτου δίκῃ κρίνεσθαι II, 254. vid. ἰδέα.

θαρσαλέος. ἐν τῷ θαρσαλέῳ εἶναι II, 78. τῇ γνώμῃ θαρσα-

λέους στρατεύειν II, 20. Aeſchylus Steph. p. 35, & Schol. Homerus. Pindar.

θαρσέω.— τάχ' ἂν τις θαρσοίη ὅτι αὐτῶν ὑπερφέρομεν I, 114. δεδιότας ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν II, 99. τὸ τῶν Θρακῶν ἐν ᾧ ἂν θαρσήσῃ φονικώτατόν ἐστιν, cum fiduciam concepit IV, 218. τῇ ὄψει τοῦ θαρσεῖν τὸ πλεῖστον εἰληφότες III, 54.

θαρσύς. θαρσεῖα ἐλπὶς τοῦ μέλλοντος IV, 305. agn. Thom. Magiſter. vid. θράσος, & θρασύνω.

θᾶσσον παράσχοι ἀσφάλεια θράσος II, 187. θᾶσσον καὶ ἐπιτηδειότερον τὰ τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς III, 79.

θάτερα. ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα I, 123. IV, 233, Schol. Sophocl. 97. 184. θάτερος barbarum, Thom. Magiſter.

θαῦμα. ἐν θαύματι ἦσαν V, 22.

θαυμάζω τῇ ἀποκλείσει μου τῶν πυλῶν &c. III, 125. τὰ διὰ πλείστου θαυμαζόμενα IV, 21. θαυμάζεσθαι τὰ εἰκότα ἐπὶ τῷ ἡγεμόνες εἶναι, coli I, 58. θαυμαστὸν οὐδὲν ἐποιήκαμεν I, 108. ἀνὴρ θαυμαστὸς Demoſth. & Ulpian. 365, 1. Pindar. θαυμάσιον ἀττικώτερον, Moeris.

ΘΕ. θεατής. vid. θεάω.

θεάω. τὸ θεαθὲν πιστότερον ὄψει λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθὲν II, 223. θεαταὶ λόγων, ἀκροαταὶ δὲ ἔργων, ibid. σοφιστῶν θεαταῖς ἐοικότες καθημένοις II, 224. ἐθεᾶτο τὸ λιμνῶδες τοῦ Στρυμόνος III, 214.

θέα. κατὰ θέαν ἀναβαίνειν τοῦ χωρίου III, 214. IV, 293.

θειάζω. θειάσαντες ἐπήλπισαν ὡς λήψονται &c. afflatu divino correpti dixerant, quo ipſos in S. capiendae ſpem induxerant V, 4.

θειασμῷ τῷ τοιούτῳ προσκείμενος IV, 258.

θεῖος. οὐ τοῦ θείου χάριν, ἀλλὰ &c. III, 315. θείῳ νόμῳ ἐκρατύνοντο II, 290.

θεμέλιον. ἐς ἔδαφος καθελόντες ἐκ τῶν θεμελίων II, 272.

θεός. ὅσα πρὸς τοὺς θεοὺς θυσίαις καθιστάμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν ἐχρήσαντο V, 107. vid. ἠπιώτερος. θεοὶ ὅσοι γῆν Πλαταιΐδα ἔχετε ξυνίστορές ἐστε &c. II, 114. μάρτυρας θεοὺς τοὺς ὁρκίους ποιούμενοι II, 110. τοῦ ἀργ. μέρος ὃ τῷ θεῷ γίγνεται III, 287.

θεραπεία I, 78.

θεραπεύοντες τὴν Λακεδαιμονίων ξυμμαχίαν III, 224. ἰατροὶ θεραπεύοντες οὐκ ἤρκουν II, 71. πάσῃ διαίτῃ θεραπευόμενα II, 76. τὸ θεραπεῦον ὑπερφρονεῖν ſolent, τὸ δὲ ὑπεῖκον θαυμάζειν II, 226. τεθεραπευκότες ἐκ πολλοῦ τὴν ἀνοιξιν τῶν πυλῶν III, 98. vid. Ulpian. ad Demoſth. στεφ. 363. Herodot. III, 80.

θέρμαι τῆς κεφαλῆς ἰσχυραὶ II, 72.

θερμὸν ἄγαν σῶμα II, 73. vid. Phrynichum.

θέσιν τῆς πόλεως III, 214.
θεωρεῖν κατὰ τὰ πάτρια III, 232.
θεωρία. τῷ ἐμῷ διαπρεπεῖ τῆς θεωρίας IV, 28. πόθῳ ὄψεως καὶ θεωρίας IV, 42. pro ἱστορίας. pro θεᾶσθαι, ut Demoſth. vid. Ulpian. 345, 1.
ΘΗ. θηκῶν ἀναιρεθεισῶν τῶν τεθνεώτων I, 13. vid. Herodot. ἀναισχύντους ἐς θήκας ἐτράποντο II, 79.
θῆτες, ἐπιβάται τῶν νεῶν IV, 71. Clientes apud Rom. D. Halic. 84, 9.
ΘΟ. θολερὸν ῥεῦμα II, 169. οὖρα θ. Hippocrat. & Aretaeus.
θορυβέω. θορυβούμενος ὁ Φρύνιχος, perturbatus V, 78. ἐν ᾧ περὶ ταῦτα ἐθορυβοῦντο IV, 96. θορυβεῖν ἐπειρῶντο, turbare hoſtem II, 283. & D. Halic. 598, 42.
θόρυβος ἀντηλλαγμένος τοῦ ἑκατέρων τρόπου, ab utrorumque moribus diverſus III, 22. θόρυβον ἐς μέγαν κατεστησαν III, 154.
ΘΡ. θρανίταις τῶν ναυτῶν IV, 50. vid. Scheffer. Suid. &c.
θράσει ἀπίστῳ ἐπαιρόμενος I, 166. θάρσος παρασχεῖν IV, 107.
θρασύνω. οὐ παντάπασιν οὕτως ἀλόγως θρασυνόμεθα III, 345. — τὴν ἀμαθίαν πλήθει θρασύνοντες I, 204.
θρασύτερον ἐπάρασαι πρὸς τὸ πέλαγος, audacius in altum provectae V, 166. 128.
θροῦν. αἰσθόμενοι τὸν θροῦν III, 96. D. Halic. 384, 29. Aelian. II, 13. λόγους κακόθρους Sophocl. Aiace 138. Pindar. δυσθρόου φωνᾶς. Polybius 47.
ΘΥ. θύματος (προφάσει) τοῦ Ἀπόλλωνος III, 291.
θυμέομαι. ἀποπλῆσαι τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον IV, 285.
θυμιατήρια IV, 75.
θυμός. θυμῷ ἐς ἔργον καθίστανται II, 20. τῷ θυμῷ χρᾶται Herodot. I, 137. θ. γῆς πέρι τῆσδε μαχώμεθα, Tyrtaeus.
θυωμένοις τὰ διαβατήρια alicubi.

I.

ΙΑ. ἴαμα οὐδὲν κατέστη, ὅ, τι χρῆν προσφέροντας ὠφελεῖν II, 76. Plato.
ἰάομαι. κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι III, 308. Horat. Nil agit exemplum, quod *litem lite* reſolvit. Herodot. III, 16, ἀκεόμενος τὰ ἐπιφερόμενα.
ἰατρὸς τῆς πόλεως κακῶς βουλευσαμένης IV, 25. v. θεραπεύω.
ΙΔ. ἰδέα. δρεπανοειδὲς τὸ χωρίον τὴν ἰδέαν IV, 10. τῇ αὐτῇ ἰδέᾳ τὰ ἐκεῖνά τε ἔσχον καὶ τὰ ἐνθάδε νῦν πειρῶνται IV, 119. παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν σφῶν ἰδέαν τῆς παρασκευῆς III, 81. D.

Halic. 401, 12. Diodor. p. 4 d. *πολλαὶ ἰδέαι πολέμων* I, 151. ex Herodoto vox, *ἐφρόνεον* inquit *διφασίας ἰδέας*. Fallitur ergo Stillingfleet contra Lockium Tract. Ioſ. 358. Theogn. 128.

ἴδιος. στερόμενοι ἰδίᾳ ἕκαστος καὶ ἡ πόλις &c. V, 4. *πεφύκασιν ἅπαντες καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἁμαρτάνειν* II, 236. *τὰ ἴδια ἕκαστοι εὖ βουλευόμενοι θέσθαι* &c. III, 86.

ἰδιώτῃ ὄντι Δημοσθένει, privatam vitam ſecuto III, 5. I, 172 &c. D. Halic. 234, 5.

ἱδρύω. ἐν τῇ κεφαλῇ ἱδρυθὲν κακὸν II, 74. *ἐς Κολωνὰς ἱδρυθεὶς* (*Παυσανίας*), hoc eſt, *καθεσθεὶς* I, 183. *ἡ στρατιὰ βεβαίως ἔδοξε μετὰ τείχους ἱδρύσθαι* V, 59. vid. Dion. Hal. 160, 6. Ioſeph. 8. Herodot. I, 75.

IE. *ἱέρειαν κατεστήσαντο* III, 200.

ἱερὸς, & *ἱερόν*. — *ὕδωρ ἄψαυστον πλὴν πρὸς τὰ ἱερὰ* III, 144. *ὀμνύντων ὅρκον τὸν μέγιστον κατὰ τῶν ἱερῶν τελείων* III, 283. *τὰ διαβατήρια ἱερὰ* III, 353. *πρὸ γαμικῶν καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν νομίζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι* II, 29. *ἐς ὀλιγωρίαν ἐτράποντο καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων* II, 79. *πρὸς τὰ ἱερὰ ἱκετῶν καθεζ.* II, 275.

ἱερόω. vid. *ἐπί*.

IZ. *ἱζάνοντος* (*τοῦ χώματος*) *ἀεὶ ἐπὶ τὸ κενούμενον*, ſubſidens cadere II, 117. Homer. Odyſſ. *ω'*.

IK. *ἱκανὰ τοῖς πολεμίοις εὐτύχηται*, ſatis feliciter cum hoſtibus actum eſt IV, 305. *πόλις ἱκανὴ πρὸς τὴν λεγομένην δόξαν* V, 113. *κατὰ τὸν πόλεμον ἐμπειρίᾳ ἱκανὸς γενόμενος* IV, 113. *οὐκ ἀσθενεῖς ἀλλ' ἱκανοὶ βλάψαι* I, 54.

ἱκανῶς εἰρχθῆναι ταῖς κωλύμαις ταύταις III, 92. *ἀγγέλλοντες ἔχειν ἱκανῶς τὸ τεῖχος* I, 128. *εἰ πολέμιός γε ὢν σφόδρα ἔβλαπτον, καὶ ἂν φίλος ὢν ἱκανῶς ὠφελοίην* IV, 148.

ἱκετείαν ποιοῦνται II, 269.

ἱκετὴς γενόμενος τῆς γυναικὸς I, 191. II, 190. vid. *ἱερός*.

ἱκέτευμα I, 192.

ἱκετεύω. ὅσα πρὸς τοῖς ἱεροῖς ἱκέτευσαν ἀνωφελῆ ἦν II, 71.

ἱκνούμενον ἀνάλωμα φέρειν ἀντὶ τῶν νεῶν, conſtitutum, congruens, ut *ὥραν, μέγεθος, καιροὶ* Ariſtot. Theophraſt. vid. D. Halic. 53, 40.

ἴκριον Suidas II, 111.

IM. *ἱματίων ἐπιβολὰς* II, 73. *ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες* III, 73.

IN. *ἵνα* V, 124 &c. *ἵνα μὴ* IV, 140. *ἵναπερ* III, 74.

IO. *Ἰόνιον περαιωθῆναι* IV, 58. ſic D. Halic.

IΠ. *ἱππαγωγοῖς ναυσὶ* III, 64. *πλοῖα* Herodot. VI, 49.

ἱππῆς III, 183. 184. & alibi ſaepe. *ἱππέα πέμψαι σκεψόμενον* IV, 316.

ἱππομαχέω III, 184. D. Halic. 86, 46.

ἱππομαχία ἐγένετο βραχεῖα II, 39. III, 107.

ἱπποκρατέω. ὅπως μὴ παντάπασιν ἱπποκρατῶνται IV, 113.

ἵππος. μή ποτε ἄνευ τῆς ἵππου ἐσβάλωσιν III, 140. — ναῦς καὶ ἵππους καὶ μεγέθη ἐχούσαις (πόλεσι) IV, 263. τὴν τοῦ Περδίκκου διακοσίαν ἵππον I, 86. ducentos equites, quibus Perdiccas praeerat.

ἱπποτοξόταις.

ἱπποτροφία. ὅπως θαυμασθῇ ἀπὸ τῆς ἱπποτροφίας IV, 23.

ΙΣ. ἴσος. δέκα θέρη, ἴσους δὲ χειμῶνας III, 238. ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις δίκας διδόντας III, 327. λόγῳ ἀποκρίνασθαι ἴσα ἀμφοτέροις IV, 137. ἴσόν τι ἢ δίκαιον βουλεύεσθαι II, 68. οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου παρεσκευάσαντο II, 142. ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ I, 42. D. Hal. 123, 18. τὰ ἴσα νέμων, τὰ ὅμοια ἀνταξιούτω IV, 29.

ἰσοδίαιτοι καθέστησαν I, 11.

ἰσοκινδύνους IV, 59.

ἰσομοιρεῖ πρὸς οὐδένα τῆς ξυμφορᾶς IV, 28. D. Halic. 392, 20. Sch. Sophocl. 84.

ἰσομοιρία τῶν κακῶν IV, 302. III, 314.

ἰσονομεῖσθαι IV, 66.

ἰσονομία. δυναστείᾳ μᾶλλον ἢ ἰσονομίᾳ ἐχρῶντο III, 116.

ἰσοπαλής. ἐπὶ τοὺς ἰσοπαλεῖς κινδύνους χωροῦμεν II, 58. ὄντες πλήθει ἰσοπαλεῖς τοῖς ἐναντίοις III, 139. Herodot. V, 49.

ἰσοπλατεῖς τῷ τείχει (πύργοι) II, 199.

ἰσοπληθεῖς ὁπλίτας τοῖς ἡμετέροις IV, 63.

ἰσόρροπος ὁ λόγος τῶν ἔργων φανείη II, 63. μάχης γενομένης ἰσορρόπου I, 146. Diodor. 246. ἰσορροπεῖν Polyb. 13. Hipp.

ἰσόψηφοι I, 202. D. Halic. 465, 24.

ἵσταμαι. τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὰ λεγόμενα αἱ γνῶμαι ἵστανται IV, 59. ἡμῖν τοὺς πολεμίους τιμωρουμένοις ἐμποδὼν ἵστασθε I, 76. — ἣν κατὰ πρύμναν ἵστηται τὸ πνεῦμα II, 157. alibi ἄνεμος κατὰ Βορέαν ἑστηκώς.

ἰσχυρίζομαι. εἰδὼς ἀκοῇ ἀκριβέστερον ἄλλων, ἰσχυρίζομαι, aſſeverare poſſum, partim fama, partim ſcientia &c. IV, 87. III, 101. II, 235.

ἰσχυρός. ὁρῶντες οὐδὲν ἰσχυρὸν ἀπὸ τῶν Λεσβίων II, 180. οὐκ ἰσχυρὸν ἐτείχιζον, nulla firma munitione muniverant III, 15. ἔχοντάς τι ἰσχυρὸν αὐτοὺς ἐνόμιζον οὐκέτι σφίσιν ἐπικηρυκεύεσθαι III, 43.

ἰσχυρότατος. ὑμῶν τὰ μὲν ἰσχυρότατα, ἐλπιζόμενα μέλλεται, praeſidia veſtra fore ſperantur, *incerta ſpe nituntur* III, 349. τρόπῳ ὁποίῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ III, 240.

ἰσχύς. — ἧς ἐν τῷ ἀπόρῳ ἡ ἰσχὺς II, 93. χωρίων ἰσχύϊ προ-

ἔχων II, 278. ἰσχύϊ μάχης II, 159. ἰσχὺν τοῦ δικαίου προθεῖναι II, 225. δυνάμει μείζονι πρὸς τὴν τῶνδε ἰσχὺν πάρεσμεν IV, 133. παρὰ ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδόασιν IV, 283. infra vires ſuccumbunt. praeter vir. vid. εὔελπις. τῆς ἐλπίδος ἰσχὺν III, 95. φύσεως ἰσχὺν I, 195.

ἰσχύω. τὰ τῶν ξυμμάχων, ὅθεν ἰσχύομεν, προσαπόλλυται I, 207. τῷ ναυτικῷ ἰσχύουσιν II, 24. — ταῖς πόλεσιν ἐς χρημάτων λόγον ἰσχυούσαις χρῆσθαι II, 239. ὡς ᾔσθοντο αὐτὸν ἰσχύοντα παρ' αὐτῷ, gratia multum poſſe apud &c. V, 72.

ἴσχω. χαλεπώτερον τοῖς πᾶσι ἴσχοντα, peius ſe habere IV, 257. ἴσχοντες πρὸς ταῖς πόλεσιν, appellebant IV, 230. πατέρας τοὺς ὑμετέρους ἀτίμους γερῶν ὧν νῦν ἴσχουσι καταλείψετε, honoribus, quibus nunc afficiuntur, ſpoliatos relinquetis II, 256. ἴσχειν κάλλιον ἢ ἔχειν Thom. Magiſter.

K.

KA. καθ'. ἀγγελίας καθ' ὁδὸν ῥηθείσης περὶ τῶν γεγενημένων II, 9. οὐδὲ καθ' ἓν εὑρίσκομεν εἰκότως ἡμᾶς σφαλλομένους, nihil prorſus reperimus, cur merito ſimus offenſuri II, 140. τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἔπεσθε, ibid. vid. εἷς. & ἡμέρα. — τὸν πόλεμον μὴ καθ' ὅσον ἄν τις αὐτοῦ μέρος βούληται μεταχειρίζειν, τούτῳ ξυνεῖναι III, 28. καθ' ἑκάστους βλαπτόμενοι ξύμπαντες κινδυνεύομεν III, 94. vid. κατ'. & καττά.

καθαιρέτην ὧν ἂν αὐτὸς ἀποφαίνῃ πολεμίων III, 123.

καθαιρέω. — τοὺς Ἀθηναίους ῥᾷον καθαιρήσετε II, 190. D. Halic. 584, 19. τῶν οἰκιῶν καθαιροῦντες τὴν ξύλωσιν II, 27. τὸ ψήφισμα καθελοῦσι I, 197.

καθαίρω. τὸ λῃστικὸν καθῄρει ἐκ τῆς θαλάσσης I, 8. Δήλου καθαιρομένης I, 13.

καθάπτομαι. ἐπειδή μου Νικίας καθήψατο IV, 27. τοῦ Συρακ. καθαψαμένου, ἀνάγκη περὶ τῆς ἀρχῆς εἰπεῖν, ὡς &c. IV, 127.

καθέδρα. τοιαύτῃ ὀργῇ ὁ στρατὸς τὸν Ἀρχίδαμον ἐν τῇ καθέδρᾳ εἶχεν, propter huiuſmodi moram II, 33. Ioſeph. Ant. V, 2, 6. καίπερ ἀχθόμενοι τῇ καθέδρᾳ προσεκαρτέρουν. vid. Annot.

καθέζομαι. πρὸς τὰ ἱερὰ ἱκετῶν καθεζομένων II, 275. vid. θεάω. ἣν πρὸς τῇ πόλει καθέζηται IV, 79. πόλις εὐθὺς ἐστὲ, ὅποι ἂν καθέζοισθε IV, 305. ἐν τῷ αὐτῷ καθημένους βαρύνεσθαι III, 214.

καθειλκυσμένον ναυτικὸν, deductum IV, 80.

κάθεξις. τοῦτο πολλῷ ξυμφορώτερον ἡγοῦμαι ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς II, 241. Ariſtot. Pol. VII.

καθίσας τὸν στρατὸν III, 132 &c.

καθίστημι. τούτων μηδὲν σαφὲς καταστήσουσι, pro ἀποδει-

ξουσι I, 49. planum facere. περὶ τοῦ παντὸς λόγου ἐς ἡμᾶς καθεστῶτος δηλῶσαι I, 103. οὐδ' αὖ πρῶτοι τοῦ τοιούτου ὑπάρξαντες, ἀλλ' ἀεὶ καθεστῶτος, τὸν ἥσσω ὑπὸ τοῦ δυνατωτέρου κατείργεσθαι, natura conſtitutum I, 109. τῆς ἀρχῆς ἀπόδειξιν ἔχει, ἐν οἵῳ τρόπῳ κατέστη, id eſt, ἐγένετο I, 137. ἡ πόλις παρὰ τὸ καθεστηκὸς ἐδουλώθη I, 138. καθισταμένοις ὧν ἔδει ἐνιαυτὸς οὐ διετρίβη I, 173. καθίστησιν ἑαυτὸν ἐς κρίσιν I, 184. (πολέμου) εὐθὺς καθισταμένου I, 3. II, 175. καθιστάμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν V, 107. οὐκ ἂν ἀντὶ πόνου χάρις καθίσταιτο III, 128. ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης, ἐς τὸ ἠπιώτερον καταστῆσαι II, 87. ἐγγυτέρω καταστῆσαι Ἀθηναίοις τὸν φόβον περὶ τῆς θαλάσσης II, 145. ἐς τὰ κοινὰ πάντων πάτρια καταστῆσαι II, 266. ὅταν τὴν ἐπιστήμην ἐς τὸ ἴσον καταστήσωμεν I, 168. cum aſſecuti fuerimus. πάλιν αὐτὸν καταστήσειν ἐς τὸ τεῖχος σῶν καὶ ὑγιᾶ II, 216. ἀνέλπιστον καταστῆσαι τοῖς ἀποστᾶσιν, ὡς οὐκ ἔσται μεταγνῶναι, omnem ſpem tollere iis, qui defecerint, ut nullus ipſorum poenitentiae locus detur II, 238. ita alibi ſaepiſſime.

κάθοδος. ἐγένετο ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἀδεεστέρα ἡ κάθοδος II, 338. τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον ἐς τὴν πατρίδα ἐπιθεραπεύων V, 72. ἢν αὐτῷ ἄδειάν τε καὶ κάθοδον ποιήσωσιν V, 118. 124.

καθόσον. προσῆγε τῷ τείχει, καθόσον πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῦ ἑώρα IV, 233. καθόσον τὶ ὑμῖν τῆς ἡμετέρας πολυπραγμοσύνης ξυμφέρει IV, 135. τοῖς Ἀθηναίοις εὖνοι ἦσαν, πλὴν καθόσον &c. IV, 136. D. Halic. 413, 17.

καθότι. οὐκ ἔχοντες ἐλπίδα καθότι χρὴ ἀμυνομένους σωθῆναι III, 55. ποιεῖσθαι τοὺς λόγους καθότι ἔσται ἡ κατάλυσις τοῦ πολέμου III, 175. 176.

καθύπερθε, ex locis ſuperioribus III, 299.

καθυπερτερος. δοκοῦντες τῇ παρούσῃ εὐτυχίᾳ καθυπέρτεροι γενήσεσθαι III, 226. ἀπὸ τῶν παρόντων πολὺ σφῶν καθυπέρτερα τὰ πράγματα εἶναι IV, 264. Xenoph. Apom. IV. Herodot.

καί. οὐ μέντοι πολλοῦ γε χρόνου ἠδύνατο καὶ ἅπασιν ἐκνικῆσαι I, 7. ὕστερος ἔτι καὶ τῶν Τρωϊκῶν γενόμενος (Ὅμηρος), ibid. καὶ δεινὸν εἰ τοῖσδε ἀπὸ τῶν ἐνσπόνδων ἔσται πληροῦν τὰς ναῦς, καὶ προσέτι καὶ ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, καὶ &c. I, 53. ἐπιέζοντο, καί τινες καὶ ἀπέθνησκον, etiam, I, 176. καίπερ III, 16. 62. vid. Corinthum p. 151. καίτοι III, 87. IV, 20. I, 17. 121.

καινός. ἐτείχισαν τὴν πόλιν ἐκ καινῆς, a fundamentis denuo excitatam II, 306. τὸ καινὸν τοῦ πολέμου II, 211.

καινότης. μετὰ καινότητος λόγου ἀπατᾶσθαι ἄριστοι II, 223.

καινόω. ἐστασίαζε τὰ τῶν πόλεων, καὶ τὰ ἐφυστερίζοντά που,

πύστει τῶν προγενομένων, πολὺ ἐπέφερε τὴν ὑπερβολὴν τοῦ καινοῦσθαι τὰς διανοίας II, 289.

καιρός. ἡ τελευταία χάρις καιρὸν ἔχουσα, δύναται μεῖζον ἔγκλημα λῦσαι I, 63. ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε II, 53. ἡ δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι ἀεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ ἀείμνηστος καταλείπεται II, 66. ἐν καιροῖς οἷς σπάνιον ἦν τῶν Ἑλλ. τινὰ ἀρετὴν τῇ Ξέρξου δυνάμει ἀντιτάξασθαι II, 252. IV, 281.

κακία. οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν κακίαν τὸ ἡσσῆσθαι προσεγένετο II, 139. ἡδονὴν δόντας ἄλλοις, κακίαν ἀντιλαβεῖν II, 255.

κακιζόμενοι ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων, id eſt, ψεγόμενοι I, 147. τύχῃ, κακιζόμενοι, γνώμῃ δὲ, οἱ αὐτοὶ ἔτι ὄντες III, 322.

κακόνους. δεδιὼς μὴ — κακόνους δόξειεν εἶναι τῇ πόλει, ἡσυχίαν ἦγε IV, 42. D. Halic. 637, 45. Demoſth. Phil. IV. & Xenophon.

κακοπάθεια. μηδὲ καταμέμψασθαι ὑμᾶς ἄγαν αὐτοὺς ταῖς παρὰ τὴν ἀξίαν νῦν κακοπαθείαις IV, 304. κακοπαθείας Diodor. 3 c. κακόπαθος βίος D. Halic. 547, 47.

κακοπαθέω. τοῦ χωρίου τῇ ἀπορίᾳ κακοπαθοῦντες III, 47. κακοπαθοῦντες ἤδη, τῶν λόγων ἅπτονται I, 112.

κακοπραγέω. διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι ἐκ τῆς πρὶν ἀηθείας τοῦ κακοπραγεῖν III, 81.

κακοπραγία. ταῖς κατ' οἶκον κακοπραγίαις ἐκπεπληγμένοι II, 88. κακοπραγίαν ῥᾷον ἀπωθοῦνται, ἢ εὐδαιμονίαν διασώζονται II, 226.

κακός. τελευτῶντες ἐξέκαμνον, ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικώμενοι II, 77. de morbo. vid. ἱδρύω. ἐπὶ τῷ ἐκείνων κακῷ ἀνδραγαθίαν προὔθεσθε II, 265. πανταχοῦ μνημεῖα κακῶν τε κἀγαθῶν ἀΐδια ξυγκατοικήσαντες II, 63. γενομένης ἀνακωχῆς κακῶν καὶ ταλαιπωρίας III, 172. οὐκ ἐπὶ κακῷ παρελήλυθα III, 127. οὐκ ἐπὶ κακῷ τῆς πόλεως γένοιτο II, 23.

κακόω. — τροφὴν ὅτι οὐ ξυνεχῶς οὐδ' ἐντελῆ διδοὺς, κακοῖ τὸ ναυτικὸν V, 120. τοὺς Ἀθηναίους, ἤν τι σφάλλωνται, κακώσειν V, 50. κακῶσαι opponitur τῷ κυδῆναι Odyſſ. π, 212. vid. D. Halic. 156, 23. Herodot. I, 170.

κακῶς ἐς τοὺς ξυμμάχους ἐπολίτευσαν II, 98. κακῶς καὶ κατ' ὀλίγας (ναῦς) προσπίπτοντες II, 282. vid. εὖ. ἐπειδὴ κακῶς σφίσι τὸ στράτευμα εἶχε IV, 311. ἢν δὲ κακῶς ποιῶσι Λακεδαιμονίους &c. III, 240.

κάκωσις. τῶν πληρωμάτων οὐχ ἥκιστα τότε κάκωσις ἐγένετο IV, 181. τεταλαιπωρημένους τοῖς τραύμασι καὶ τῇ ἄλλῃ κακώσει IV, 315.

κάλαμος. ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες II, 116.

καλέω. ἀντὶ Σικανίας Σικελίαν τὴν νῆσον ἐποίησαν καλεῖσθαι

IV, 6. τὴν γῆν τὴν Πειρ. καλουμένην ἐδῄωσαν II, 40. Herod. I, 6.

κάλλιον. νομίζοντες μὴ ἂν σφίσι ποτὲ κάλλιον παρασχὸν Λακεδαιμονίους διαπεφευγέναι III, 302. vid. καλλιώτερον.

κάλλιστος. ὁρᾶτε ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων ὅτῳ τρόπῳ κάλλιστα ἀμυνεῖσθε αὐτοὺς IV, 55. Diodor. 1 d. κάλλιστον τόδε καὶ ἀσφαλέστατον, πολλοὺς ὄντας ἐνὶ κόσμῳ χρωμένους φαίνεσθαι II, 21. τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει III, 217. κάλλιστον ὄνομα III, 130. I, 181.

καλλιώτερον. εἰ δέ τι ὑμῖν εἴτε καλλιώτερον, εἴτε δικαιότερον δοκεῖ, διδάσκετε III, 175.

κάλλει ἐνεργοὶ νῆες II, 193.

καλός. ἥ τε φυγὴ καὶ ἡ ἔφοδος αὐτῶν, ἴσην ἔχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ &c. III, 188. καλοὶ κἀγαθοὶ III, 62. μετ᾽ ὀνομάτων καλῶν λόγων μῆκος ἄπιστον παρέξομεν III, 337. τοῦ πολέμου μετασχεῖν καλὸν εἶναι V, 6. ἐν μὲν τῷ σφετέρῳ καλῷ, ἐν δὲ τῷ ἐκείνων ἀπρεπεῖ III, 277. ἐν καλῷ ἐδόκει ἡ μάχη ἔσεσθαι III, 299. vid. ζητέω.

καλωδίῳ ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην III, 42. Ioſeph. 52, 107.

κάλως. παραπλεόντων ἀπὸ κάλω, remulco tracti III, 37.

καλῶς. ὅ, τι ἂν πείθωσιν ἀλλήλους, τοῦτο ποιοῦσι καλῶς ἔχειν V, 55. ὃ νῦν ὑμῖν καλῶς ἔχει πρὸς ἡμᾶς πρᾶξαι III, 28. τὴν εὐτυχίαν καλῶς θέσθαι III, 27. vid. ἀνήρ. τὰς τῶν πολεμίων παρασκευὰς λόγῳ καλῶς μεμφόμενοι, ἀνομοίως ἔργῳ ἐπεξιέναι I, 119. τῆς Ἰταλίας καὶ Σικελίας καλῶς ἐφαίνετο αὐτοῖς ἡ νῆσος ἐν παράπλῳ κεῖσθαι, de Corcyra I, 66.

καμφθῆναι ὑμᾶς καὶ μεταγνῶναι II, 255. vid. Annotat. Pindar. ακαμπτος ψυχὰν in bon part.

κἀνταῦθα. τῇ Ὁμήρου ποιήσει, εἴ τι χρὴ κἀνταῦθα πιστεύειν I, 18.

καρπόω. πάσῃ τῇ Σικελίᾳ, καρπουμένῃ καὶ πρὶν, ἐλευθερίαν παραδοῦναι, libertatem, qua prius etiam fruebatur IV, 286. μηδὲν οἰκειοτέρᾳ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι, ἢ τὰ τῶν ἄλλων II, 58. pro καρπίζεσθαι Pollux.

καρτερέω. ἐν ἑνὶ τῷδε ἀγῶνι καρτερήσατε, εἴπερ πότε IV, 280.

καρτερός. ἦν ἡ μάχη καρτερὰ, καὶ ἐν χερσὶ πᾶσα III, 66. 141. Diodor. 245 d. χωρίον φύσει καρτερὸν III, 6. ἱδρύθησαν ἐπὶ καρτεροῦ λόφου III, 197.

καρτερώτατον τοῦ χωρίου III, 221.

κατὰ ἔτος II, 256. κατὰ ἔχθραν, ob odium III, 35. κατ᾽ ἐκεῖνο καιροῦ Lib. VIII. Phrynichus 51. κατὰ βραχὺ, paulatim IV, 310. III, 142. ut κατὰ μικρὰ Aelian. II, 4. πρῶτος τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐπηνέθη, qui illi bello interfuerunt II, 42.

Ἀθηναίων κατὰ τὸ ὑπήκοον εἶναι, Athenienſium eſſe, quod illorum imperio ſubiectus eſſet III, 147. ἧσσον τῶν κατὰ γῆν ἐφίεσθαι V, 70. οὔτε κατὰ γῆν, οὔτε διὰ θαλάσσης I, 4. κατὰ τοιαύτην διαφορὰν ὄντων τῶν πραγμάτων V, 129. ἰέναι κατὰ πόδας αὐτῶν, illos ſubſequerentur III, 306. ὁ ὄχλος κατὰ θέαν ἧκεν IV, 49. ἀποβάντες κατά τι τῆς Συρακουσίας IV, 83. πολέμιοι ἔστωσαν βασιλεῖ κατὰ ταυτὰ, eodem modo V, 28. τὰ κατὰ Παυσανιαν καὶ Θεμιστοκλέα, λαμπροτάτους τῶν καθ' ἑαυτοὺς Ἑλλήνων γενομένους, οὕτως ἐτελεύτησε I, 196. ἦσαν οἱ ἄνθρωποι κατὰ τους ἀγροὺς II, 10. κατὰ σπουδὴν ἐγένετο ἡ οἰκοδομία I, 130. κατὰ τῶν κρημνῶν ῥίπτοντες ἑαυτοὺς IV, 248.

καταβαίνω. — τὰ τέλη καταβάντας ἐς τὸ στρατόπεδον, βουλεύειν πρὸς τὸ χρῆμα ὁρῶντας III, 24. IV, 248. II, 73.

καταβάλλω. τὸ ἀργύριον καταβάλλοντες, numerantes I, 42. ἕτερον τοῖν δυοῖν τειχοῖν κατέβαλον IV, 207.

καταβάσεως στενῆς οὔσης ἀπὸ τῶν Ἐπιπολῶν IV, 248.

καταβοάω. Ἀλκιβιάδου πολλῷ μᾶλλον ἢ πρότερον καταβοῶντος τῶν Λακ. III, 277. clamoribus Lac. inſectantem. Ioſ. 1147.

καταβοή. πορευομένους ἐπὶ καταβοῇ τῇ αὐτοῦ V, 130. vid. ἕνεκα. αἰσθόμενοι καταβοὴν οὐκ ὀλίγην οὖσαν ἡμῶν, παρήλθομεν, i. e. κατηγορίαν I, 103. vid. Corinthum. D. Halic. 428, 36.

καταγγέλτους IV, 252.

καταγελάω. τὸ εὔηθες καταγελασθὲν ἠφανίσθη II, 293.

καταγιγνώσκω. οὐδείς πω καταγνοὺς ἑαυτοῦ μὴ περιέσεσθαι τῷ ἐπιβουλεύματι, ἦλθεν ἐς τὸ δεινὸν II, 236. ἐρήμῃ δίκῃ θάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ IV, 98. D. Halic. 587, 7.

κατάγνωσις. μετὰ ψήφου ἀδίκου καταγνώσεως II, 292. διὰ κατάγνωσιν ἀσθενείας σφῶν, propter *falſam* imbecillitatis ſuae opinionem II, 192.

καταγορεύει τὶς ξυνειδὼς τοῖς ἑτέροις τὸ ἐπιβούλευμα III, 101. καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι, rem ad Ariſtog. detulit IV, 85.

κατάγω. ἐς κίνδυνον φανερὸν τὴν πόλιν καταγαγεῖν III, 101. ἐπιθειαζόντων μὴ κατάγειν V, 82.

καταγωγή. ἵνα μὴ ἀπορῶσιν τῶν ἐπιτηδείων ἐν ταῖς καταγωγαῖς, Schol. λιμέσι IV, 70.

κατάδηλος ἡ μάχη ἦν III, 68. Plato Apol. & Xenoph. Ag. 652. κατάδηλα μᾶλλον αὐτοῖς τὰ τῶν Χίων ἐφάνη, Chiorum conſilia manifeſtius deprehenderunt V, 17. Sophocl. Oedip. Col. 1277. Herodot. I, 5. III, 68.

καταδαμάω. ἐνόμιζον ταύτῃ τῇ ἰδέᾳ καταδαμασάμενοι λήψεσθαι αὐτοὺς IV, 315.

καταδίκη δισχίλιαι μναῖ ἦσαν III, 285. ἀποδώσειν τὴν καταδίκην III, 287.

καταδικάζω. ἀντέλεγον μὴ δικαίως σφῶν καταδεδικάσθαι III, 286. δίκην ἣν κατεδικάσαντο III, 285.
καταδρομή. μάχη οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαὶ III, 295. τὴν χώραν καταδρομαῖς λείαν ἐποιεῖτο V, 61. IV, 214 &c.
καταδούλωσις. — ξύμμαχοι ἐγενόμεθα οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει — ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερώσει II, 184. D. Halic. 387, 11.
καταδύω. τῇ διωκούσῃ (νηῒ) ἐμβάλλει μέσῃ, καὶ καταδύει II, 148.
καταθέοντες ἀπὸ τῶν λόφων ἄλλοι ἄλλοθεν II, 313. τῆς φρουρᾶς καταθεούσης τὴν χώραν IV, 214.
καταίρει ἐς Ἴκαρον ἀναγκασθεὶς ἀνέμῳ V, 161.
καταιτιάω. τοὺς καταιτιαθέντας, κρίσεις ποιήσαντες, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τῶν δὲ &c. IV, 95. εἰ μὲν γὰρ ἀμαθίαν κατῃτιῶντο II, 231.
κατακλείω. αὐτοὺς κίνδυνος ἐφαίνετο ἐς τὸ τεῖχος κατακλεισθαι III, 83.
κατακολπίσαι ἐς Αἴγιναν, in Aeginae ſinum deflexuros fuiſſe V, 146.
κατακολυμβῶντες IV, 210.
κατακομιδὴν χαλεπωτέραν ἔξουσι τῶν ὡραίων I, 165.
κατάκρας καὶ βεβαίως ἑλεῖν III, 166. vid. Suidam II, 237. Mſſ. diviſim; & κατακράτος πολεμοῦσι νίκην ἔσεσθαι II, 82.
κατακτώμενοι ἀρετὴν III, 128.
καταλαμβάνω. εἰ καταλαμβάνοι ἀναχώρησις βεβαιοτέρα III, 51. ὅρκοις Λακεδαιμονίων καταλαβὼν τὰ τέλη τοῖς μεγίστοις, obſtrinxi III, 127. κατέλαβε τὴν ἀκρόπολιν ὡς ἐπὶ τυραννίδι I, 175. πρίν τι ἀνήκεστον διὰ μέσου γενόμενον ἡμᾶς καταλαβεῖν III, 30. αὐτῷ (Οἰνόῃ) φρυρίῳ οἱ Ἀθηναῖοι ἐχρῶντο, ὁπότε πόλεμος καταλάβοι II, 32. ἐν τοιαύταις ἀνάγκαις τότε στασιωτικῶν καιρῶν κατειλημμένων (Ἰταλιωτῶν) IV, 270. καταληπτὰ πράγματα II, 186. 211.
καταλεγόμενος τοὺς ὁμήρους διὰ τὴν προδοσίαν V, 47.
καταλείπω. ἔπλεον πρὸς τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος, καὶ τὸν καταλειφθέντα διέκπλουν IV, 288. ἀκίνδυνον δόκησιν ἰσχύος καὶ ξυνέσεως ἐς τὸ ἔπειτα καταλιπεῖν III, 29. τοὺς πατέρας τοὺς ὑμετέρους ἀτίμους γερῶν καταλείψετε II, 256. χαλεπῶς ἔφερον τὰς οἰκίας καταλιπόντες II, 30.
καταλλάσσω. πρὸς ἀλλήλους δι' ἀντιλογιῶν πειρώμεθα καταλλαγῆναι III, 86.
κατάλογος. ἐπιβάτας εἶχον τῶν ὁπλιτῶν ἐκ καταλόγου ἀναγκαστοὺς V, 36. vid. D. Hal. 103, 19. τὸ πεζὸν καταλόγοις χρηστοῖς ἐκκριθὲν, delectu accuratiſſime habito IV, 51.

κατάλυσιν τοῦ πολέμου ποιεῖσθαι V, 28. *μετὰ τὴν τῶν τυράννων κατάλυσιν* I, 28. Diodor. 33 b.

καταλύουσιν τὸν δῆμον II, 287. *καταλύειν*, bellum deponere V, 91. I, 27. *καταλύειν τὸ κοινὸν ἀγαθὸν* III, 338. 228.

καταμέμφομαι. ἀπηλλάγησαν τοῦ σφᾶς αὐτοὺς καταμέμφεσθαι V, 170. accuſare deſierunt. *καταμέμψασθαι ὑμᾶς ἄγαν* IV, 304.

κατάμεμψις IV, 302. D. Halic. 139, 25.

καταμόνας. κἂν τούτῳ τὸ εὐπρεπὲς ἄσπονδον, οὐχ ἵνα μὴ ξυναδικῶσιν ἑτέροις προβέβληνται, ἀλλ' ὅπως καταμόνας ἀδικῶσι I, 57. 49. Ioſeph. 799.

κατανέμω. τὰ μακρὰ τείχη ᾤκησαν κατανειμάμενοι II, 32. eos *muros* inter ſe partiti. D. Hal. 616, 4. Diodor. 23 c.

κατανοέω. τῆς Περσίδος γλώσσης ὅσα ἠδύνατο κατενόησε I, 194. *κατενόησαν οὐ πολλοὺς τοὺς Θηβαίους ὄντας* II, 6.

καταντικρὺ IV, 212.

καταπατέω.— εὐθὺς ἐνδόντας, καὶ ἔστιν οὓς καὶ καταπατηθέντας III, 319. IV, 318.

καταπαύσαντες τοὺς τετρακοσίους &c. V, 157. Herod. I, 27.

καταπίπτω. χρησίμως ἐδόκει καταπεπτωκέναι (τὸ τείχισμα) V, 151.

καταπλεῖ ἐς Κνίδον V, 52. III, 41.

καταπλήθω. — καὶ κατεπλήσθη πᾶσα ἡ Σικελία αὐτῶν ληφθέντων IV, 320.

κατάπληξιν τοιαύτην εἶχεν ὁ δῆμος, ὥστε κέρδος ἐνόμιζε &c. V, 100. IV, 240 &c. *αὐτοῖς ὑπελθεῖν* D. Halic. 122, 29. Diodor. 247 d.

καταπλήσσω. διὰ τὸ καταπεπλῆχθαι τῇ ἥσσῃ IV, 296. *ὁρῶντες ὑμᾶς αὐτούς, οἷοι ὁπλῖται χωρεῖτε, μὴ καταπεπλῆχθε ἄγαν* IV, 305. *τῷ πλήθει αὐτῶν καταπλαγέντας, τὰ ὑπάρχοντα καταπροδοῦναι* III, 15.

κατάπλους ἀφειδὴς III, 42.

καταπολεμέω. βουλόμενοι αὐτοὺς ἀμφοτέρωθεν καταπολεμεῖν III, 4. — *τοὺς 'Αθηναίους ἐγκλήμασι καταπολεμοῦμεν* III, 128. *ὁρῶντες εἰ σφισι φίλια ταῦτ' εἴη, βεβαίως πέριξ τὴν Πελοπόννησον καταπολεμήσοντες* II, 14.

καταπροδίδωμι. μήτε τοὺς ξυμμάχους καταπροδιδῶμεν I, 122. *ὡς ὑπὸ χρημάτων καταπροδόντες* IV, 253. D. Hal. 370, 29. *καταπροδιδοσθαι* II, 332. Lucian. *κοινωνοὶ ὄντες τῆς ἀρχῆς δικαίως ἂν αὐτὴν νῦν μὴ καταπροδίδοιτε* IV, 279. vid. *καταπλήσσω.*

κάταρσις. οἱ ὁπλῖται περὶ τὰς κατάρσεις τῆς νήσου ἐφύλασσον III, 42. Plutarch.

καταῤῥάσσω. τὸ στράτευμα νικηθὲν κατηράχθη ἐς τὰ τειχίσματα IV, 184.

καταῤῥέω. οἱ μὲν εὐθὺς διεφθείροντο, οἱ δὲ ἐμπαλασσόμενοι κατέῤῥεον IV, 318.

καταῤῥήγνυμι. τὸ οἴκημα, λαβὸν μεῖζον ἄχθος, κατεῤῥάγη III, 170.

κατασκαφή. τὴν ζημίαν καὶ τὴν κατασκαφὴν ἐπέσχον, a mulcta irroganda & ab aedibus diruendis abſtinuerunt III, 305.

κατασκέψασθαι εἴτι ναυτικόν ἐστι καθειλκυσμένον IV, 80. κατεσκέψαντο τὴν πόλιν &c. IV, 81. contemplati ſunt.

κατασκευάζομαι. τῆς Ἀντάνδρου ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων μελλούσης κατασκευάζεσθαι III, 111. κελεύοντες ἄλλην ναυμαχίαν βελτίω κατασκευάζεσθαι II, 135.

κατασκευή. — ὅσα ὑφαντὰ καὶ λεῖα, καὶ ἡ ἄλλη κατασκευὴ II, 158. οὐδεὶς, οὔτε τὰ περὶ τὸ σῶμα ὅπλοις ἐξήρτυται, οὔτε τὰ ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις κατασκευαῖς IV, 31. σημείοις καὶ κατασκευαῖς πολυτελέσι χρησαμένων IV, 50. ἀνειληφότες τὰς κατασκευὰς μετὰ τὰ Μηδικὰ II, 30.

κατασκήπτω. κατέσκηπτε (τὸ κακὸν) ἐς τὰ αἰδοῖα, καὶ ἐς ἄκρας χεῖρας &c. II, 75. D. Halic. 118, 26. Ioſeph. 1315. ἐνέσκηψε Herodot. I, 106.

κατασκοπαῖς χρωμένους ὁπόσοι τε ἐσμὲν, καὶ ἐν ᾧ χωρίῳ IV, 59. ἦλθον ἐς τὴν κατασκοπὴν τῶν χρημάτων IV, 74. 69.

κατάσκοπος. ἱππεῖς κατάσκοποι τῶν Συρακουσίων IV, 101. κατασκόπους τινὰς πέμψαι III, 44.

κατασπέρχω. — ἔργῳ μὲν βραχὺ ὂν, ὄψει δὲ καὶ ἀκοῇ κατασπέρχον, aſpectu &c. terrorem vobis incutere III, 189. Ioſeph. 1167. Homer. ἐπισπέρχον. Sophocl. περισπερχὲς πάθος. Herodot. I, 32, σπερχθείς.

καταστρέφω. — ὡς ἐξὸν αὐτοῖς τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ καταστρέψασθαι, δώροις πεισθέντες ἀποχωρήσειαν III, 95.

καταστροφή. ἐκδήμους στρατείας ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν ἐπ᾽ ἄλλων καταστροφῇ ἐξῄεσαν I, 26.

καταστρώματα IV, 238.

κατασχέω. ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον V, 132. ἔλεγον νῦν μὲν πλεῖν αὐτὸν καὶ μὴ κατασχεῖν τὴν ἀναγωγὴν, ἐλθόντα δὲ κρίνεσθαι IV, 47. vid. κατέχω. ἐπετήρουν τοὺς Ἀθην. οἱ κατασχήσουσιν, obſervabant quonam appulſuri eſſent.

κατατίθημι. τὸ ἀργύριον ὃ εἶχον ἅπαν κατέθεσαν, ἐσβαλόντες ἐς ἀσπίδας ὑπτίας IV, 316. πρὸ αἰσχροῦ τινος, ξυμφορᾶς μετρίως κατατιθεμένης, διαλλαγῶμεν III, 30.

κατατραυματίζω. κατατετραυματισμένοι ἦσαν πολλοὶ, ἐν

πολλαῖς προσβολαῖς τῶν πολεμίων γεγενημ. IV, 311. vid. ναῦς.

καταφανέστερος. γενομένης ἡσυχίας καταφανέστερος νομίζων εἶναι κακουργῶν III, 228. τά τε ἄλλα καταφανέστερον ἢ ὥστε λανθάνειν &c. V, 71.

καταφανής. τοῦ αὐτῶν στρατοπέδου καταφανῆ ἂν εἶναι πάντα τὰ ἁμαρτήματα III, 48.

καταφέρω. ἐπιδιωχθεῖσαι καὶ χειμασθεῖσαι σποράδες πρὸς τὴν Πελοπόνν. κατηνέχθησαν II, 273.

καταφευξις. ὅπως, ειτις βιάζοιτο ναῦς, εἴη κατάφευξις ἀσφαλὴς IV, 235. τραπόμενοι διὰ τῶν ὁλκάδων τὴν κατάφευξιν ἐποιοῦντο ἐς &c. IV, 238.

καταφθορὰ V, 136.

καταφλέγω. — τῆς ἱερείας — ἐπικαταδαρθούσης, ὥστε ἔλαθεν ἀφθέντα πάντα καὶ καταφλεχθέντα III, 200.

κατάφρακτα πλοῖα I, 18.

καταφρονέω. πολλάκις τὸ ἔλασσον πλῆθος δεδιὸς, ἄμεινον ἠμύνατο τοὺς πλέονας, διὰ τὸ καταφρονοῦντας ἀπαρασκεύους γεν. quod propter hoſtis contemtionem eſſet imparata II, 20.

καταφρόνημα. ἰέναι τοῖς ἐχθροῖς, μὴ φρονήματι μόνον, ἀλλὰ καὶ καταφρονήματι II, 92.

καταφρόνησις II, 92.

καταφυγή. τῶν ἀκουσίων ἁμαρτημάτων καταφυγὴν εἶναι τοὺς βωμοὺς III, 146. Diodor. 597 b.

καταφωρᾶν τοὺς ἐπιβουλεύοντας, hoc eſt, ἐλέγχειν I, 116. Ioſephus A. XXI, 3, 1, πράξις αὐτῶν κατάφωρος τοῖς &c. ſtatim deprehenſum.

κάτειμι. ἀνέμου κατιόντος μεγάλου II, 43. V, 82.

κατείργομαι. πᾶν δ' εἰκὸς εἶναι τῷ πολέμῳ καὶ δεινῷ τινι κατειργόμενον, ξύγγνωμόν τι γίγνεσθαι καὶ πρὸς τοῦ θεοῦ III, 146.

κατεργάζω. τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἀπορώτερα μεγάλῃ τε ὁμοίως καὶ ἐνδεεστέρᾳ παρασκευῇ κατεργάζεσθαι III, 95. πειρασόμεθα κατεργάζεσθαι αὐτοὺς III, 125. τὶ ἔργον ἄξιον τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον κατεργάζεσθαι IV, 202.

κατέρχομαι. ὕδατος ἄνωθεν γενομένου, καὶ κατελθόντος αἰφνιδίου τοῦ ῥεύματος III, 112.

κατέχω. τῶν σεισμῶν κατεχόντων τῆς Εὐβοίας II, 300. κατεῖχε τὸ πλῆθος ἐλευθέρως II, 99. I, 129. αἱ ἄλλαι ξυντυχίαι, — ὡς ἑκάστη τὶς κατέχεται ὑπὸ ἀνηκέστου τινὸς κρείττονος, ἐξάγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους II, 237. δέει τὸ πλέον ἢ φιλίᾳ κατεχόμενοι II, 187.

κατηγορέω. ἐγὼ δὲ παρῆλθον οὔτε ἀντερῶν περὶ Μιτυληναίων, οὔτε κατηγορήσων II, 234. ἀδικία πολλὴ κατηγορεῖτο αὐτοῦ I, 134. 135.

κατηγορία οὐδεμία προετέθη II, 246. *ξὺν κατηγορίᾳ παροξυνῇ* I, 119. vid. *αἰτία.*

κατήφειά τις καὶ κατάμεμψις σφῶν αὐτῶν πολλὴ ἦν IV, 302. Ioſeph. 600.

κατοικίζω. προῄδει μὴ ἐπ' ἀγαθῷ ποτὲ αὐτὸ (τὸ ἱερὸν) κατοικισθησόμενον II, 31.

κατοκνέω.—τοὺς Ἀθηναίους τῆς γῆς ἔτι ἀκεραίου οὔσης ἐνδώσειν τι, καὶ κατοκνήσειν περιϊδεῖν αὐτὴν τμηθεῖσαν II, 34.

κατόπιν τὰς ἀσπίδας ἔφερον II, 201. Ioſeph. 107. D. Halic. cum accuſ. 552, 19. Plato Gorgia. *κ. ἑορτῆς ἥκομεν, ὄπισθεν, ἑλληνικῶς,* Moeris. vid. Polybium 38, & Diodor. 677 b.

κάτοπτα. ὥστε τὰ ἐν τῷ ἐπέκεινα γιγνόμενα μὴ κάτοπτα εἶναι V, 168. Ioſeph. 1269.

κατορθόω. ἐλπίδι τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσειν ἐπιτρέψαντες II, 64. *ἐπιχειρήμασιν οὐ κατορθοῦντες* IV, 250. *γνόντες ὅτι ἐπιθυμίᾳ μὲν, ἐλάχιστα κατορθοῦνται, προνοίᾳ δὲ, πλεῖστα* IV, 24. *μὴ κατορθώσας, μὴ ἐν τῷ ὁμοίῳ καὶ πρὶν ἐπιχειρῆσαι ἔσται,* niſi rem feliciter geſſeris, eandem illos invadendi facultatem non ſis habiturus IV, 20. *πολλὰ κακῶς γνωσθέντα, ἀβουλοτέρων τῶν ἐναντίων τυχόντα κατωρθώθη* I, 166.

καττὰ πάτρια III, 325. Dorice.

κάτω. ὄντες οὐ θαλάσσιοι κάτω ᾤκουν I, 13. vid. *ἄνω. τοῖς κάτω,* hoc eſt, *τοῖς παραλίοις* I, 165. & *εἰ τὰ κάτω πρόοιντο,* ſi maritimorum res neglexerint I, 166.

κάχληκα διαμώμενοι ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, ἔπινον οἷον εἰκὸς ὕδωρ III, 40. Ioſephus 180. Etymolog. *κάχλακας* 534, 80.

ΚΕ. *κεῖμαι. — τῶν νόμων ἀκροάσει ὅσοι ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀδικουμένων κεῖνται* II, 57. *ἀγήρων ἔπαινον ἐλάμβανον καὶ τὸν τάφον ἐπισημότατον, οὐχ ἐν ᾧ κεῖνται μᾶλλον, ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν ἀείμνηστος καταλείπεται* II, 66. *κείσεταί σοι εὐεργεσία ἐσαεὶ ἀνάγραπτος* I, 181. *τῶν μεγίστων ἀδικ. μαλακωτέρας κεῖσθαι ζημίας* II, 236.— *ἀμύνεσθαι δὲ, τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτω κείμενον, μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀναλαμβάνει* II, 222. *παραλλὰξ καὶ οὐ κατὰ στοῖχον κειμεναι,* Echinades II, 169. 244.

κείρω. προσήγαγε τὸν στρατὸν, κατὰ βραχὺ προϊὼν, καὶ κείρων ἅμα τὴν γῆν I, 89.

κέλευσμα. ἀπὸ ἑνὸς κελεύσματος ἐμβοήσαντες, — ὥρμησαν II, 149.

κελεύω. — προκαλούμενοι εἰ βούλοιντο τοὺς ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρας σφίσι τά τε ὅπλα καὶ σφᾶς αὐτοὺς κελεύειν παραδοῦναι III, 49. *ἢν γὰρ ἀποφήνω πάνυ ἀδικοῦντας αὐτοὺς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω* II, 234. — *πολιτεύειν ἐκέλευον ὥσπερ εἰώθησαν* III, 197.

κέλης. Θηραμένης, ἀποπλέων ἐν κέλητι, ἀφανίζεται V, 56. vid. Var. Lect.

κελήτιον I, 76.

κενόω. ἱζάνοντος (τοῦ χώματος) ἐς τὸ κενούμενον, in partem, quae evacuabatur, ſubſideret II, 117. κενωθεισῶν τῶν νεῶν, claſſe nudata V, 88.

κεντέω. δίηγον διὰ δυεῖν στοίχοιν, δεδεμένους πρὸς ἀλλήλους, καὶ κεντουμένους ὑπὸ τῶν παρατεταγμένων III, 72.

κεράμῳ καὶ λίθοις βαλλόντων, ob varietatem II, 7.

κέρας. ἐν χερσὶν ἤδη ὄντες περιέσχον τῷ κέρᾳ, καὶ ἐκυκλοῦντο τὸ δεξιὸν τῶν ἐναντίων II, 328. παυσάμενοι τῆς ἐπεξαγωγῆς τοῦ κέρως V, 169. κατὰ μίαν ἐπὶ κέρως παραπλέοντες II, 146. agn. Suidas. vid. Annot.

κεράσαντες κρατῆρας παρ' ἅπαν τὸ στράτευμα IV, 52. vid. Annotat.

κερδαίνω. οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι II, 68. ἡμεῖς μὴ διαφθείροντες ὑμᾶς κερδαίνοιμεν ἂν III, 340.

κερδαλέος. ὅ, τι ἤδει ἐς αὐτὸν κερδαλέον, τοῦτο καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον κατέστη II, 80. Iſocrat. ad Nicoclem. Xenophon Paed. VII. vid. κερδαλέως, & κέρδος.

κερδαλέως & δικαίως opp. Ἀθηναίους ἑλόμενοι δικαίως μᾶλλον ἢ ὑμᾶς κερδαλέως II, 253.

κέρδος ἐνόμιζεν II, 215. Herodot. VI, 13. ἐν κέρδεϊ ἐποιεῦντο. Arch. ἀρνευμένους, ut alibi, non male. ita fere Homer. Demoſth. Aeſchylus. Herodot. VI, 69, ἀπαρνεόμενον. apud Sophocl. κέρδη & δεινὰ oppon. Electr. 770. ita fere Noſter, — ξυμβαίνει τὰ κέρδη μείζω φαίνεσθαι τῶν δεινῶν III, 86. ἀκινδύνως ἀπελθεῖν, κέρδος νομίσαι IV, 286. V, 100.

κεύθω. Ἱππίου Ἀρχεδίκην ἥδε κέκευθε κόνις, Epigr. IV, 92.

κεφάλαιον. — ἐν αἷς πολλῶν ἄλλων γεγραμμένων, κεφάλαιον ἦν &c. III, 75. λέγοντες ἄλλα τε πολλὰ, καὶ κεφάλαιον, εἰ &c. IV, 13. βραχυτάτῳ δ' ἂν κεφαλαίῳ, ut breviſſime contraham I, 55. μετὰ προσηκόντων τῶν τοῦ δικαίου κεφαλαίων ἐς ὑμᾶς ἐρχόμεθα, argumentis I, 60. ἐν κ. Demoſth. Χερῤ.

κεφαλαιόω. πολλὰ παρεὶς, τὰ μέγιστα κεφαλαιώσω IV, 146. vid. D. Halic. 131, 27. κεφαλαιοῦντες ἐκ πολλῶν V, 81. Herodot. III, 159.

ΚΗ. κήδομαι. εἴπερ ἡγῇ σοι προσήκειν κήδεσθαί τῆς πόλεως, ſi modo ad munus tuum pertinere ducis, curare remp. IV, 25. Homer. Xenophon Paed. VIII.

κῆδος ξυνάψασθαι τῆς θυγατρὸς II, 46.

κήπιον, καὶ ἐγκαλλώπισμα πλούτου, leve quod divitiarum

decus & ornamentum II, 92. vid. Euſtathium, & Annotat.

κήρυγμα τόδε ἀνειπὼν III, 156. *καταπεφευγόσι κήρυγμα ἐποιήσατο* III, 167.

κήρυκι, καὶ πρεσβείᾳ, καὶ ἀκολούθοις ὁπόσοις ἂν δοκῇ III, 174.

κηρύσσω. ἀποικίαν ἐς Ἐπίδαμνον ἐκήρυσσον I, 42. *χεῖρας ἀνέσεισαν, δηλοῦντες προσίεσθαι τὰ κεκηρυγμένα*, ſignificantes, ſe accipere conditiones praeconis voce oblatas III, 59.

KI. *κινδυνεύω. ἐν ἀδήλῳ κινδυνεύεται*, id eſt, *μετὰ κινδύνων πράττεται* I, 112. *ὡς τοῦ χωρίου κινδυνεύοντος*, quod locus in diſcrimine verſaretur III, 11. *ὄνομα καὶ οὐκ ἔργον κινδυνεύειν* V, 120. *μὴ ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι* II, 54. 66.

κίνδυνος. ὁ φυγὼν τὸν κίνδυνον, τοῦ ὑποστάντος μεμπτότερος II, 89. *ἐπὶ τοὺς ἰσοπαλεῖς κινδύνους χωροῦμεν* II, 58. ſic *τρέχειν* D. Halic. 209, 28. *μὴ περιοράσθε τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους* II, 66. *ἄνευ εὐψυχίας οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κινδύνους ἰσχύει* II, 140. *ἐν τοῖς αἰσχροῖς κινδύνοις*, famem intelligit III, 349, & alibi *οὐ μόνον τῷ αἰσχρῷ ἀλλὰ τῷ μεγίστῳ κινδύνῳ περιπίπτειν. μηδὲ τούτῳ ἐμπαράσχητε, τῷ τῆς πόλεως κινδύνῳ ἰδίᾳ ἐλλαμπρύνεσθαι*, ne huic permittatis, ut reipubl. periculo privatim fiat illuſtris IV, 23. — *σαφῆ τὸν κίνδυνον σφᾶς περιεστάναι* V, 23.

κινεῖν τὸν πόλεμον IV, 57. *ὕδωρ ἐν τῇ ἀνάγκῃ κινῆσαι* III, 146. *Δῆλος ἐκινήθη*, tremuit II, 15. III, 81. I, 116. II, 41.

κίνησις μεγίστη ἐγένετο I, 4.

ΚΛ. *κλείω. τοὺς ἔσπλους βύζην κλήσειν ἔμελλον* III, 12. *κληῖδα* Suidas II, 328.

κλέμματα. τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει III, 217. Demoſth. *στεφ.*

κλέος ἐχόντων τὰ περὶ τὰς ναῦς I, 40. *οἷς ἂν ἐπ' ἐλάχιστον, ἀρετῆς πέρι ἢ ψόγου, ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος ᾖ* II, 69.

κληρούχους II, 243.

κλίνη κενὴ τῶν ἀφανῶν οἳ ἂν μὴ εὑρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν, lectus inanis illorum, quorum cadavera inter caeſos reperiri ſuſcipique non potuerunt II, 52.

κλυδώνιον. τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλυδωνίῳ ἀναφέρειν ἄνθρωποι ἄπειροι II, 134. *κλυδῶνι* ſemper D. Halic. & opinor Ioſephus & Diodor. Euripid. Hecub. 48. & Sch. *κλυδώνισμα* idem. Suidas II, 332.

KO. *κοῖλος. ἐν τῷ κοίλῳ καὶ μυχῷ τοῦ λιμένος* IV, 260.

κοινολογούμενοι V, 96. *πρὸς αὐτὸν ἐκεκοινολόγηντο*, colloquia habuiſſent IV, 322. Ioſeph. 305.

κοινός. ἵνα μὴ χεῖρον τὰ κοινὰ τῷ ὑπόπτῳ μου ἀκροάσησθε IV, 140. *τῷ ὄντι νομίσαντες κοινῇ πολεμεῖσθαι*, revera ſe ab utriſ-

que oppugnari III, 100. κοινῇ ἐργασαμένη ἡ Ἑλλὰς I, 6. Ovid. — gentis *commune* Pelaſgae. ἀδικεῖν ἔφασαν ἄνευ τοῦ πάντων κοινοῦ πορευόμενον III, 117. ὑποπτεύομεν ὑμᾶς μὴ οὐ κοινοὶ ἀποβῆτε, vos non aequos iudices fore ſuſpicamur II, 247. (τὰ χρήματα) οὔτε ἐν κοινῷ ἔχομεν, οὔτε ἑτοίμως ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν I, 114. — κοινῶς ἐς τὰ ἔργα τρέπεσθαι IV, 31. vid. κοινόω. πρὸς ἱεροῖς τοῖς κοινοῖς σκῦλα ἀπὸ ἡμῶν ἀνατεθῆναι II, 254.

κοινόω. — πάλαι κοινώσαντας τὴν δύναμιν, κοινὰ καὶ τὰ ἀποβαίνοντα ἔχειν I, 60. ταξιάρχοις κοινώσας (τὸ πρᾶγμα) III, 7. vid. Polyb. p. 8.

κολάζομαι. χαλεπωτέρως ἐν ταῖς ἀδικίαις κολαζόμενοι, διὰ τὸ πλῆθος V, 59. ἠξίουν τοῖς αὐτοῖς κολάζεσθαι αὐτὸν, iiſdem ſuppliciis. κολασθήσεται τῇ πρεπούσῃ ζημίᾳ II, 141.

κολούω. ἄνδρες ἐπειδὰν ᾧ ἀξιοῦσι προὔχειν κολουσθῶσι &c. poſtquam vires in ea re, qua ſe ceteris praeſtare putant, fractae fuerint IV, 282. Homer. Od. x. Plato, Ariſtot.

κολυμβηταὶ ὕφυδροι III, 42.

κομιδὴ τῶν ἐπιτηδείων III, 43. — ὅθεν ῥᾴδιαι αἱ κομιδαὶ ἐκ τῆς φιλίας ὧν προσέδει IV, 39.

κομίζω. σώφρονα ἀντὶ αἰσχρᾶς κομίσασθαι χάριν II, 255. ἐκομίσθησαν ἐπ' οἴκου, domum ſe receperunt II, 51. τοὺς ἄνδρας περὶ πλείονος ἐποιοῦντο κομίσασθαι III, 172. κομιεῖν III, 260.

κομπωδεστέραν ἔχοντι τὴν προσποίησιν II, 91. Thom. Magiſt. ποίησιν.

κόμπος λόγων II, 62. Ioſeph. 1279. Scholiaſt. Aeſchyli 94. 210. & Sophocl. 413. Euripid. Φοιν. 603. D. Halic. II, 167. vid. Herodot. VII, 103.

κομπῶδες. διὰ τὸ ἀνθρώπειον κομπῶδες ἐς τὰ οἰκεῖα πλήθη III, 312.

κόνις. vid. κεῖθω.

κοσμέω. ἐπὶ τὸ μεῖζον κοσμοῦντες I, 32. ἃ γὰρ τὴν πόλιν ὕμνησα, αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταὶ ἐκόσμησαν II, 63. ἁμαρτανομένων λόγοι ἔπεσι κοσμηθέντες προκαλύμματα γίγνονται II, 270. οὐδεμία βλάβη τὸ κοινὸν κοσμηθῆναι καὶ ἵπποις καὶ ὅπλοις &c. IV, 69.

κόσμος οὐδεὶς ἦν τῶν ποιουμένων II, 282. οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο δρᾷν, quibus decori eſt *latrocinari* I, 9. Ariſtoph. Plut. 565, Πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν. Herodot. I, 65. D. Halic. 221, 39.

κουφίζεσθε τῇ τῶνδε εὐκλείᾳ II, 68.

κούφισις. ἰσομοιρία τῶν κακῶν, ἔχουσά τινα μετὰ πολλῶν κούφισιν &c. IV, 302. Ioſeph. 766.

κουφολογία. ἐνέπεσέ τι γέλωτος, τῇ κουφολογίᾳ αὐτοῦ III, 46. Ioſeph. 64. 820.

κοῦφος. ἐλπίδος τὶ εἶχον κούφης μὴ ἂν — διαφθαρῆναι II, 78. D. Halic. 584, 21.

κούφως ἐσκευασμένοι ἄνθρωποι III, 53.

KP. κρατήσεσθαι ναυτικῷ III, 35. — τὰς διανοίας κρατήσαντας, θαῤῥεῖν, animos cohibendo, confidere IV, 22. ὧν ἄρα ὁ λόγος τοῦ ἔργου ἐκρατει I, 96. ἰδίας δυνάμεις ἐλπίσαντες ἔτι μᾶλλον σχήσειν, εἰ τὰ τοῦ Μήδου κρατήσειε, ſperabant fore, ut ſuas opes longe firmius fundatas retinerent, ſi Medi viciſſent II, 262. τῶν νόμων κρατήσασα ἡ ἀνθρωπεία φύσις II, 294. D. Halic. ὑπὸ τοῦ νόμου 608, 24.

κρατίστους εἶναι, εἰ τοὺς κρατίστους ἐνικήσαμεν IV, 283. κράτιστοι τὴν ψυχὴν II, 61. κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος V, 103. τῶν Ἀθηναίων ὅπερ ἐστράτευε καθαρὸν ἐξῆλθε, καὶ — τὸ κράτιστον III, 215. κράτιστα διαθέντα τὰ τοῦ πολέμου IV, 27.

κρατος. τὰ περὶ τὸν Πύλον ὑπ' ἀμφοτέρων κατὰ κράτος ἐπολεμεῖτο III, 34. Polyb. 33. vid. κατάκρας. τὸ κράτος τῆς γῆς III, 145. βασιλεὺς πρῶτος ἐν κράτει τῶν Ὀδρυσῶν ἐγένετο, per vim II, 47. τὰ πολλὰ, τῶν πλειόνων καὶ ἄμεινον παρεσκευασμένων τὸ κράτος ἐστὶν, victoria II, 140.

κρατύναντες τὰ τείχη II, 195. κρ. τὸν χάρακα D. Hal. 352, 44. κρατυνάμενος Ioſephus 756. Aretaeus 92, 16.

κρείσσων. τὰ ὑπάρχοντα ἡμῖν κρείσσω καταπροδοῦναι III, 16. χρημάτων κρείσσων, pecunia invictus II, 88. γενόμενον κρεῖσσον λόγου τὸ εἶδος τῆς νόσου II, 75. vid. ἀκοή. κατέχεται ὑπ' ἀνηκέστου τινὸς κρείττονος II, 237. κρείσσους ὄντες ἅπαντες λογισμῷ ἐς τὸ ἀνέλπιστον τοῦ βεβαίου &c. II, 293.

κρείττων. vid. κρείσσων.

κρίνω. μίσει πλέον ἢ δίκῃ κρίναντες II, 270. κρίνουσι βοῇ, οὐ ψήφῳ (οἱ Λακεδαιμόνιοι), ſuffragia ferunt I, 122. — οὐκ εἰκὸς ὂν εἰρήνην αὐτὴν κριθῆναι III, 244. II, 69.

κρίσις. καὶ τοῦτο ὅμως δυεῖν ναυμαχίαιν καὶ πεζομαχίαιν ταχεῖαν τὴν κρίσιν ἔσχε I, 35. — ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν καθιστώμεθα II, 249.

κριταὶ ὄντες ἀπὸ τοῦ ἴσου μᾶλλον ἢ ἀγωνισταὶ II, 221. 252.

κρυπτόν. τὸ Λακεδαιμονίων πλῆθος διὰ τῆς πολιτείας τὸ κρυπτὸν ἠγνοεῖτο III, 312.

κρύπτω. οὕτω γὰρ, ἅ, τε κρύπτεσθαι δεῖ, μᾶλλον ἂν στέγεσθαι, quae celanda ſunt, facilius celatum iri IV, 115. ἐπειδὰν κρύψωσι γῇ, humarunt II, 52.

κρωβύλος. vid. ἀναδέω.

KT. κτάομαι. φανερὰν ἔχθραν πρὸς Κορινθίους κτήσασθαι, ſuſ-

cipere I, 63. *ἀπολαύουσιν ἐλάχιστα τῶν ὑπαρχόντων, διὰ τὸ ἀεὶ κτᾶσθαι*, propter quaerendi ſtudium I, 99. *οὐ γὰρ τάδε τοὺς ἄνδρας, ἀλλ' οἱ ανδρες ταῦτα κτῶνται*, de oppidis I, 207. *δρῶντες κτώμεθα τοὺς φίλους* II, 61. *δορὶ ἐκτήσαντο* III, 147.

κτείνω. δὶς τὸν αὐτὸν, ὥστε καὶ κτείνειν, οὐκ ἐπελάμβανε (ἡ νόσος), bis non ita corripiebat, ut etiam interimeret II, 78.

κτῆμα ἐς ἀεὶ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν I, 34. Herodotus III, 53, *φιλοτιμίη κ. σκαιόν.*

κτῆσιν ἔχειν τῶν χρυσείων μετάλλων ἐργασίας ἐν τῇ Θρᾴκῃ III, 155.

ΚΥ. *κύαμος. βουλὴ ἀπὸ τοῦ κυάμου ξυνελέγετο* V, 100. 106. — *κυαμεύονται* Demoſth. vid. Ulpianum 269 c. Xenoph. pag. 712. Herodot. VI, 109.

κύκλος. αὐτὸν τὸν κύκλον διεκώλυσεν, ipſum muri ambitum IV, 164. *κύκλον τῶν νεῶν ποιήσαντες ὡς μέγιστον* &c. II, 132.

κυκλόω. ἐνδιατρίβων κυκλοῦται ὑπ' αὐτῶν, cunctatus eſt circumventus IV, 314. *ἐς αὐτὸ τὸ ἄπορον τῆς ὁδοῦ κυκλοῦνται ὡς ἀποληψόμενοι* III, 191. D. Halic. 164, 47. & Polybius pro *περιλαμβάνω.*

κύκλωσις. περίοδον αὐτῶν καὶ κύκλωσιν χωρίου ἰσχύϊ οὐκ εἶχον III, 56. *οὐκ οὔσης σφῶν κυκλώσεως ἐς τὰ πλάγια* III, 57. circumveniri non poſſunt. D. Halic. 163, 23.

κυματόω. ἡ θάλασσα ἐπελθοῦσα ἀπὸ τῆς τότε οὔσης γῆς, καὶ κυματωθεῖσα, ἐπῆλθε τῆς πόλεως μέρος τὶ II, 300. Lucianus.

κύριος. καταλύσεως γενομένης (ἧς νῦν ὑμεῖς κύριοί ἐστε &c.) III, 31. D. Halic. 55, 41. Demoſth. de T. Leg. 245. Euripid. Or. *ἦμαρ*, dies conſtitutus.

κυριώτατοι τοῦ ἱεροῦ ἦσαν III, 291.

κυριώτεροι νομίζοντες εἶναι &c. III, 27. vid. Ulpian. Dem. 306, 2.

κῦρος. — αἵπερ ἅπαν τὸ κῦρος ἔχουσι, rerum ſummam poteſtatem III, 265. Plato. Philo. apud Dionem, Edictum. Herodot. VI, 109.

κυρόω. ἡ ἐκκλησία, κυρώσασα ταῦτα, διελύθη V, 107. haec rata habuit. *κύρωσις οὐδεμία ἐγίγνετο* IV, 166.

ΚΩ. *κώλυμα. ἢν μὴ θεῶν ἢ ἡρώων κώλυμα ᾖ*, niſi Deorum impedimentum accederet III, 252. *ἀντεμηχανήσαντο σβεστήρια κωλύματα*, remedia ad ignem reſtinguendum idonea IV, 262. poëtic. D. Hal. vid. Marcell. Herodian. Lucian. Chryſoſtom. Areteus 921, 18. v. Polluc. Gloſſae, prohibitum, interdictum.

κωλύμη. vid. *ἱκανῶς. οὐκ ἐπὶ κωλύμῃ, ἀλλὰ γνώμης παραινέσει ἐπρεσβεύσαντο* I, 130. D. Halic. 566, 22.

κωλυτὴς τῆς διαβάσεως II, 203.

κωλύω. μηδὲ χρυσοῦ μηδὲ ἀργύρου δαπάνη κεκωλύσθω I, 181. οὔτε γὰρ ἐκεῖνο κωλύει ἐν ταῖς σπονδαῖς, οὔτε τόδε I, 208. vid. Var. Lect. ἐν τούτῳ κεκωλῦσθαι ἐδόκει ἑκάστῳ τὰ πράγματα, ᾧ μή τις αὐτὸς παρέσται II, 15.

κώπηρες. — μὴ μακρᾷ νηὶ, ἄλλῳ δὲ κωπήρει πλοίῳ III, 174. agn. Suidas II, 366.

Λ.

ΛΑ. λαγχάνω. σφῶν αὐτῶν κληρούχους τοὺς λαχόντας ἐξέπεμψαν, facta ſortitione II, 243. τὸ εὐτυχὲς, οἳ ἂν εὐπρεπεστάτης λάχωσιν τελευτῆς II, 67.

λαμβάνω. ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε II, 53. οἱ στρατιῶται ἐκ πολλοῦ ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν ἀξίωσιν ταύτην εἰλήφεσαν, μηδένα ὄχλον Ἀθηναῖοι ὄντες Πελοποννησίων νεῶν ὑποχωρεῖν II, 141. — τὸν νόμον ὄντα, λαμβάνειν μᾶλλον ἢ διδόναι II, 159. λαβόμενοι τῶν ὀρῶν, διαφεύγουσιν, occupatis montibus II, 205. ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ, οἶκτον σώφρονα λαβόντας II, 257. τοὺς Ἀθηναίους ἰδόντας ταῦτα γιγνόμενα θάρσος ἔλαβε II, 149. λάβετε αὐτοὺς μὴ πολεμίως III, 26. χαλεπὸς ἦν ἐς τοὺς περὶ τῶν μυστικῶν τὴν αἰτίαν λαβόντας IV, 93. V, 17. σωφροσύνην λαβοῦσαι αἱ πόλεις, καὶ ἄδειαν τῶν πρασσομένων &c. V, 98. τῇ ὄψει τοῦ θαρσεῖν τὸ πλεῖστον εἰληφότες III, 54. τὸ κήρυγμα πρὸς τὸν φόβον δίκαιον εἶναι ἐλάμβανον, prae metu edictum aequum eſſe cenſebant III, 157. τειχίζεται καὶ ἤδη ὕψος λαμβάνει I, 128. τὴν πόλιν βίᾳ οὐχ οἷοί τε ἔσονται λαβεῖν III, 102. ὅταν καιρὸν λάβωσιν ἑκάστου, οὐκ ἀνιᾶσιν IV, 133. τὸ θεαθὲν πιστότερον ὄψει λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθὲν II, 223.

λαμπρᾶς νίκης γεγενημένης IV, 263. γενομένου Ἁρμοδίου ὥρᾳ ἡλικίας λαμπροῦ IV, 85. λαμπρὸς ἄνεμος Herodot. II.

λαμπρότατα πράξαντες, τὰ δεινότατα κινδυνεύομεν παθεῖν II, 258. Παυσανίαν καὶ Θεμιστοκλέα, λαμπροτάτους τῶν Ἑλλήνων I, 196.

λαμπρότης. ὁ στόλος ὄψεως λαμπρότητι περιβόητος ἐγένετο IV, 52. vid. λυπηρός. ἀπὸ οἵας λαμπρότητος καὶ αὐχήματος, ἐς οἵαν τελευτὴν ἀφῖκτο IV, 303. τὰς τιμὰς καὶ λαμπρότητας ἀκινδυνωτέρας ἔχειν τὴν εἰρήνην III, 90.

λαμπρύνομαι. ὅσα ἐν τῇ πόλει χορηγίαις ἢ ἄλλῳ τῳ λαμπρύνομαι, τοῖς ἀστοῖς φθονεῖται φύσει IV, 28. φαιδρύνεται Heſych. Herodot. I, 42.

λαμπρῶς ἐπικείμενοι IV, 294. D. Halic. 583, 11. λαμπρῶς ἐλέγετο, aperte V, 102. 115.

λαμυρὰ πηγὴ, ἡ καθαρὰ καὶ ἡδεῖα Thom. Magiſter. modum excedens impudentia, magnitudine; λαμυρὰν θάλασσαν, velut ἤλιθα πολλὴν Etymolog.

λανθάνω. — καταφανέστερον ἢ ὥστε λανθάνειν V, 71. ἔλαθεν ἀφθέντα πάντα III, 200. ὅπως μὴ λήσωσιν αὐτοὺς αἱ νῆες, ne clam ipſis proficiſcerentur V, 17.

λαχανισμός. ἐπὶ λαχανισμὸν καὶ φρυγάνων ξυλλογὴν ἐξελθόντες II, 332.

ΛΕ. λέγειν. κατὰ τὴν τοῦ λέγειν ἀδυνασίαν IV, 186. ξυνέδρους ἑλέσθαι, οἵτινες λέγοντες, καὶ ἀκούοντες περὶ ἑκάστου, ξυμβήσονται III, 33. θαυμάζω τῶν προθέντων αὖθις περὶ Μιτυληναίων λέγειν II, 222. ἐλέχθη ὡς φάρμακα ἐσβεβλήκοιεν ἐς τὰ φρέατα II, 71. vid. λόγος.

λειποστρατίαν IV, 119. D. Halic. 704, 11. λειποστράτιον I, 138. agn. Th. Magiſter. ſic λειποτάξιον Ioſephus 1125.

λείπω. ὑμῶν οὐδ᾽ ἡ ἀπειρία τοσοῦτον λείπεται, ὅσον τόλμῃ προέχετε II, 139. ἕως ἄν τι τῶν ἑαυτοῦ λείπηται, μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς V, 125. λειπομένην, oppoſite ad μεγίστην I, 17.

λεπτὰ τὰ πρώραθεν ἐχούσας (ναῦς) IV, 231. λεπτὰ πλοῖα II, 132. λεπτῶν ἱματίων ἐπιβολὰς II, 73. agn. Suidas. Libanius. Philoſtrat.

ΛΗ. λήθη. τῶν οὐκ ὄντων λήθη οἱ ἐπιγιγνόμενοι ἔσονται, futura ſoboles oblivionem defunctorum afferet II, 68. Aelian. III, 18.

λῃστείαις πορθουμένην πόλιν V, 59. I, 9. vid. ſeq.

λῃστικόν. τὸ λῃστικὸν καθῄρει ἐκ τῆς θαλάσσης I, 8. Mſſ. λῃστρικόν. D. Halic. ter λῃστρικός. Schol. & Thom. Magiſter diſtinguunt. illud πλοῖον, hoc vero σύνταγμα denotare aiunt.

λῃστρικός. ἐκ λῃστρικῆς τριακοντόρου III, 14. βίος Diodor. 92 c. 518 b. λῃστρίδας ναῦς idem 507 c.

ΛΙ. λιθουργὰ σιδήρια οὐκ ἔχοντες III, 7. Diogen. Laërtius. λιθουργοὶ Noſter III, 332.

λιμός. vid. ἐκπολιορκέω & αἴσχιστος.

λίπα ἀλείψεσθαι III, 100. Homer. Callim. Ap. 39. Hippocrates. Theophraſt. Hiſt. Plant. IX, 9.

ΛΟ. λογιζόμενοι τὰ ξυμφέροντα, rem utilitate metientes I, 109. III, 337.

λογισμὸς ὄκνον φέρει II, 61. vid. Waſſ. ad Salluſtium. λογισμῷ αὐτοκράτορι βιωθεῖσθαι III, 160. vid. κρείσσων. ἐκ τοιοῦδε λογισμοῦ ἔξεστι σκοπεῖν &c. III, 312.

λογοποιέω. ἄνδρες οὔτε ὄντα οὔτε ἂν γενόμενα λογοποιοῦσιν IV, 64.

λόγος. ἐγίγνοντο ἀεὶ λόγοι τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις, colloquia III, 267. τῷ δὲ λόγῳ, ἀπέδρασαν αὐτὸν, rumore I, 179. vid. κρατέω, ἰσόρροπος, & ἐκπονέω. πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα &c. II, 225. alicubi μὴ τοῖς τῶνδε λό-

γοις περιωσθῶμεν ἐν ὑμῖν, neque propter iſtorum orationem apud vos repulſam feramus. ἁμαρτανομένων λόγοι ἔπεσι κοσμηθέντες προκαλύμματα γίγνονται II, 270. ἀπὸ ξυγκειμένου λόγου, ex compoſito V, 151. vid. ἄξιος. λόγους ἐποιοῦντο ξυμβατικοὺς IV, 165. μὴ πρὸς τὸν δῆμον λόγους εἶναι, neque ad populum verba facienda III, 247. ἐπειδὴ ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ τῶν λόγων παρεσκεύαστο ἀμφοτέροις III, 97. IV, 23.

λοιπός. τοῦ ἱεροῦ οὔτε ἀδικῆσαι ἔφασαν οὐδὲν, οὔτε τοῦ λοιποῦ ἑκόντες βλάψαι, in poſterum III, 145. ἐς τὸ λοιπὸν II, 235. εὐθὺς τῶν λοιπῶν εἴχοντο V, 101. D. Matth. καθεύδετε τὸ λοιπὸν, ita vertendum : *Sleep ye on ſtill?* ut conſtet ſenſus.

λόφος. ἐχόντων τῶν πεζῶν λόφον ἑκατέρωθεν III, 184. Pindar.

λοχισθέντες, inſidiis excepti III, 352.

λοχμώδη ὁδὸν II, 327.

ΛΥ. λύγξ τοῖς πλείοσιν ἐνέπιπτε κενὴ II, 73. Thom. Magiſter in λύζω.

λυμαίνομαι. — μαντικὴν καὶ χρησμοὺς, καὶ ὅσα τοιαῦτα μετ' ἐλπίδων λυμαίνεται III, 344. pro *inſultare* apud Herodot.

λυπέω. λῃσταὶ τὴν Λακωνικὴν ἧσσον ἐλύπουν ἐκ τῆς θαλάσσης III, 78. οἱ ἱππῆς ἥκιστα ἔμελλον ἐν τῷ ἔργῳ λυπήσειν IV, 104. πρὸς τὰς ξυμφορὰς γνώμῃ ἥκιστα λυποῦνται II, 96. D. Halic. 486, 35.

λύπη ἐρωτικὴ IV, 92.

λυπηρός. ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει II, 58. λυπηρὰς τῇ ὄψει ἀχθηδόνας προστιθέμενοι II, 57. λυπηροὺς τοῖς ξυμμάχοις γενομένους I, 108. οἶδα τοὺς τοιούτους, ὅσοι ἔν τινος λαμπρότητι προέσχον, ἐν τῷ κατ' αὑτοὺς βίῳ λυπηροὺς ὄντας IV, 29.

λύσιν. — ὑπειπόντα οὐκ εἶναι λύσιν τῶν δειμάτων πρὶν ἂν &c. II, 169.

λυσιτελέω. πρὸς τὸ λυσιτελοῦν καθίστασθαι IV, 132. D. Halic. 445, 42.

λύτρα ἀνδρῶν αἰχμαλώτων λαβὼν IV, 11. D. Hal. 227, 40. Thom. Magiſter.

λύω. ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς λυθεὶς III, 208. τὰ ἐψηφισμένα μὴ λύειν IV, 26. λελύσθαι τὰς σπονδὰς III, 34. I, 112.

ΛΩ. λωφέω. τάχ' ἂν λωφήσειαν (αἱ ξυμφοραὶ) IV, 305. Aeſchyli Schol. 6. Sophocl. 5. ἀπὸ νόσου μεγάλης καὶ πολέμου βραχύ τι λελωφήκαμεν IV, 22. Ioſeph. 303. 998. Chryſoſtom. D. Halic.

λώφησιν τοῦ πολέμου III, 121. Il. φ', 292. D. Halic. 598, 6. Schol. Apollon. II, 487.

M.

MA. μακαρίσαντες ὑμῶν τὸ ἀπειρόκακον, οὐ ζηλοῦμεν τὸ ἄφρον

III, 346. ἐμακαρίζοντο ὑπὸ τῶν ἄλλων, beati cenſebantur II, 78. apud Herodotum μακαριστὸς πρὸς πάντων. vid. eundem I, 31. VII, 45. Homerus. Anacreon Od. 43. Schol. Sophocl. 199. Ariſtoph. Σφήκ. 586. Pindar. Nem. II, 13. Iſocr. Xenoph.

μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος &c. II, 56. III, 86. D. Halic. 59, 8.

μακρός. ὃν ἄρτι κίνδυνον ἐκεῖθεν προεῖπον, οὐκ ἂν διὰ μακροῦ ὑμῖν ἐπιπέσοι IV, 145.

μακρότατος. ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντί μοι I, 4. μακρότατα εἴρηται, Herodot. IV, 32.

μακρότερος. ἐλπίσαντες μακρότερα τῆς δυνάμεως, ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως II, 225. φοβούμενοι μὴ καὶ ἐπὶ μακρότερον σφίσι τὶ νεωτερισθῇ τῶν κατὰ τὴν χώραν III, 63. vid. μηκύνω.

μαλακία. φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας II, 60. — μετὰ οἵας ἀνεπιστημοσύνης καὶ μαλακίας γένησοιτο III, 213. 322.

μαλακίζω. πλούτου τὴν ἀπόλαυσιν προτιμήσας ἐμαλακίσθη II, 64. ἀναγκαῖον ὑμῖν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς γίγνεσθαι, οὐκ ὄντος χωρίου ὅποι ἂν μαλακισθέντες σωθεῖητε IV, 306. δεδιότες, ὁ δῆμος μὴ μαλακίζηται θεραπεύων IV, 47.

μαλακὸς ἦν περὶ τοῦ μισθοῦ, in ſtipendii exactione remiſſior V, 46. IV, 24. μαλακὸς πρὸς ὀργὴν, D. Halic. 418, 42. Noſter, μαλακῶς ξυμμαχεῖν IV, 123.

μαλακώτερος. τῶν μεγίστων ἀδικημάτων μαλακωτέρας κεῖσθαι ζημίας II, 236. περὶ τῆς μισθοφορᾶς οὐκ ἐντελοῦς οὔσης μαλακωτέρως ἀνθήπτετο V, 78.

μάλιστα. ἔτη μάλιστα ἑξήκοντα I, 22. τὸ ὕψος ἥμισυ μάλιστα ἐτελέσθη οὗ διενοεῖτο, tantum I, 132. ἦσαν δὲ Κορίνθιοι ξυμπροθυμούμενοι μάλιστα τοῖς Ἀμπρακιώταις II, 125. ἡγούμενοι τούτους, οἵπερ ἠξίωσαν πρῶτος ἕκαστος ἐλευθεροῦσθαι, μάλιστα ἂν καὶ ἐπιθέσθαι III, 120. Ἐνδίῳ ἐφορεύοντι πατρικὸς ἐς τὰ μάλιστα ξένος ὢν V, 13. αἱ μάλιστα ὁρμήσασαι διαφθείρονται, qui longiſſime procurrerant V, 51. οὗτοι μάλιστα προειστήκεισαν τῆς μεταβολῆς V, 115. τὸν πολέμιον μάλιστ' ἄν τις ἀπαντήσας, τοὺς φίλους μέγιστ' ἂν ὠφελήσειεν III, 217. 27.

μᾶλλον. εἰκὸς εἶναι αὐτὸν σφίσι καὶ οὐκέτι τῷ ἀπίστῳ δήμῳ μᾶλλον ξυγχωρεῖν, magis quam antea V, 107. πρὸς τῶν πολεμίων τοῦτο ἐνόμιζε μᾶλλον εἶναι, pro hoſte magis facere III, 47. οὐ προὐχώρει μᾶλλον ἢ ἐς μάχην ξυνετάσσετο, non tam progrediebatur, quam &c. IV, 314. — ἐκείνους ἑώρων μᾶλλον ἐκ τοῦ σκότους, facilius II, 203. III, 58. 89. 90. 140. IV, 191. 211. alibi ξυμφορὰ οὐδεμιᾶς ἥσσων μᾶλλον ἑτέρας ξυνέπεσε.

μανθάνω. εἰ μὴ μανθάνετε κακὰ σπεύδοντες, ἀμαθέστατοί ἐστε, niſi animadvertitis, vos rem pernicioſam affectare IV,

67. νῦν δὲ καιρὸς οὐχ ἧττον μαθόντας ὑμᾶς ἐν ᾧ ἴσμεν βουλεύσασθαι IV, 187.

μανιώδης ὑπόσχεσις III, 62. διαθέσεις Diod. 148 b. 461 d.

μάντις. — Τιμίδου ἀνδρὸς μάντεως II, 197. μαντιες ἄνδρες Pindar. Ol. 8, 3. Steph. omiſit.

μάρτυρας θεοὺς τοὺς ὁρκίους ποιούμενοι I, 112. II, 110.

μαρτύριον δὲ I, 13. μετ' ἀειμνήστου μαρτυρίου τὴν χάριν καταθήσεσθε I, 50.

μαρτύρομαι. δεόμεθα δὲ, καὶ μαρτυρόμεθα ἅμα, praecamur & teſtificamur IV, 126.

μάχη. ἣν ἡ μάχη διώξεις καὶ ὑπαγωγαὶ II, 313. ἰσχύϊ μάχης II, 159. vid. ιημι. χρονίους τὰς μάχας τῷ μένειν ποιοῦνται III, 320. αὐτοκράτωρ μάχη III, 189. ἀνθρώποις ἀήθεσι τοιαύτης μάχης III, 55.

μάχιμος. — τὸ μάχιμον αὐτῶν τὸ ὁπλιτικὸν IV, 40. Plato τὸ μάχιμον τῆς πόλεως.

μαχιμωτάτους τῶν ἐκεῖ βαρβάρων IV, 143. Diodor. 4 b.

μάχομαι. ὑπὸ μεγάλου μισθοῦ ἐπαρθέντες, οἰόμενοι χρηματιεῖσθαι μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι IV, 191. διὰ παντὸς μήπω μεμαχημένου διελθεῖν, per munitiones nondum oppugnatas IV, 245.

ME. μεγαλύνω. τοὺς ὑπάρχοντας πολεμίους μεγαλύνετε III, 342. Diodor. 12 c. ὑπερβάλλων ἐμεγάλυνε τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν παρὰ τῷ Τισσαφέρνει V, 124. D. Lucas I, 46. Xenophon.

μέγας. αἰσθανόμενος αὐτοὺς μέγα παρὰ τῷ βασιλεῖ δύνασθαι IV, 92. τούτου τοῦ πολέμου μῆκος μέγα προὔβη, longe proceſſit I, 35. ἐσεσιδήρωτο ἐπὶ μέγα καὶ τοῦ ἄλλου ξύλου III, 148. ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμεως, magnam auctoritatem adepti I, 163. ὠμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι, ſaevum ac immane decretum II, 219. ὁρκώσαντες πίστεσι μεγάλαις μηδὲν μνησικακήσειν III, 110. ἀσφαλῆ καὶ μεγάλην χάριν V, 137. III, 36. IV, 286.

μέγεθος. βοῆς μεγέθει ἀφόρητοι III, 188. πόλεις ἵππους καὶ μεγέθη ἐχούσας IV, 263. III, 12. φοβηθέντες αὐτοῦ τὸ μέγεθος τῆς τε κατὰ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα παρανομίας ἐς τὴν δίαιτ. propter corporis cultum victuſque lautitiem immoderatam IV, 26.

μέγιστος. ἐν τούτῳ προσήκετε ἡμῖν τὰ μέγιστα, hinc maxima neceſſitudine nobiſcum coniuncti IV, 130. εἴτις ἐκ τῶν μεγίστων περιγένοιτο, ſubaudi κινδύνων II, 75. μέγιστον δὲ καὶ οὐχ ἥκιστα ἔβλαψεν ὁ παιωνισμὸς IV, 248. ὅστις ἐπὶ μεγίστων τὸ ἐπίφθονον λαμβάνει, ὀρθῶς βουλεύεται II, 96.

μεθ'. τὸ τῆς τύχης ἀεὶ μεθ' ὑμῶν ἔσεσθαι III, 28. IV, 135. vid. μετ' &c.

μεθίημι. τιμωρίαις μετιόντες τοὺς ἀδικοῦντας III, 91.

μεθίσταμαι. τοὺς ἐλάσσους ἀπὸ τῶν πλεόνων καὶ ἐς πάντα ποριμωτέρων μεθιστάναι, ab iis, qui maiore rerum copia abundarent ſeceſſionem feciſſe V, 117. D. Halic. 409, 17. μεταστησάμενοι πάντας, ſubmotis omnibus I, 113. III, 113.

μεθορμισάμενοι IV, 138.

μεῖζον. ἐπὶ τὸ μεῖζον πάντα δεινώσας, verbis aſperioribus exaggerans V, 114. ξυνήεσαν περὶ τῶν μειζόνων σπονδῶν ἐς λόγους, de rerum maiorum foederibus III, 177. μεῖζον ἰσχυον IV, 128. ὑπὲρ δύναμιν μείζω ἡμῶν τὴν πόλιν ἐλάμβανον, longe potentiorem, quam revera ſit IV, 27. vid. μετάμελος. χειμὼν ἐπιγενόμενος μείζων III, 9.

μειζόνως. πρὸς τοὺς μειζόνως ἐχθροὺς III, 30. τὸ πρᾶγμα μειζόνως ἐλάμβανον IV, 45. facinus atrocius iudicabant: ἐμεγάλυνον.

μελετάω. μελετῶντες καὶ παρασκευαζόμενοι τὴν ναυμαχίαν II, 138. τὸ ναυτικὸν οὐκ ἐνδέχεται ἐκ παρέργου μελετᾶσθαι I, 205. — δόξαν ἀρετῆς μελετῶσιν IV, 22.

μελέτη. διαφέρομεν ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων, *rei bellicae* ſtudiis II, 58. Ioſeph. 1125. ταύτας οἱ πάτερες ἡμῖν παρέδοσαν μελέτας, inſtituta I, 120. μετὰ κινδύνων τὰς μελέτας ποιούμενοι I, 30. vid. Salluſtium. Diodor. 763 b. εἰδότες ἔργων ἐκ πολλοῦ μελέτην πλείω σώζουσαν, ἢ λόγων δι' ὀλίγου καλῶς ῥηθεῖσαν παραίνεσιν III, 315. Theogn. 920.

μέλλησις. οὐ τῇ δυνάμει τινὰ, ἀλλὰ τῇ μελλήσει ἀμυνόμενοι I, 96. διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν τῶν ἐς ἡμᾶς δεινῶν II, 187. ἄπωθεν ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρεῖον μελλήσει ἐπικομποῦσιν III, 189. Aretaeus 135, 20.

μέλλω. ὑμῶν τὰ μὲν ἰσχυρότατα ἐλπιζόμενα μέλλεται III, 349. ὅ, τι δὲ μέλλετε εὐθὺς καὶ μὴ ἐς ἀναβολὰς πράττετε IV, 193. vid. αἰσχύνω. D. Halic. 635, 38. Th. Magiſt. 120. Salluſt. C. 55. οὐκ ἂν ἡγοῦνται μὴ μέλλοντάς τι ἄξιον τοῦ παραπολὺ πράξειν, ἀνθίστασθαι ὑμᾶς, putant, vos contra ſe non ſtaturos, niſi aliquid maxime memorabile facere decreveritis II, 143. ἐλέγετο καὶ ἐδόκει ἐπὶ τοῖς μέλλουσι γενήσεσθαι σημῆναι, videbantur eſſe rerum futurarum prodigia II, 15. ὥσπερ ἔμελλον, quemadmodum ſtatuerant IV, 201. ἤμελλον Ἀττικοὶ Th. Magiſt. & Moeris.

μεμπτός. περὶ οὐδ' ἡμῶν μεμπτῶν II, 254. D. Hal. 424, 45.

μεμπτότερος. ὁ φυγὼν τὸν κίνδυνον τοῦ ὑποστάντος μεμπτότερος II, 89.

μέμφομαι. τὸ βραδὺ καὶ μέλλον ὃ μέμφονται &c. I, 118. τὰ πρότερα μεμφόμενος ὅτι οὐ καλῶς ἐκρύφθη V, 78.

μέν. ἡ μὲν οὖν ἐπιβουλὴ τοιαύτη παρεσκευάζετο III, 114. Ἀττικισμὸν βουλόμενοι μὲν καὶ ἀεὶ III, 199. μὲν γὰρ III, 299. μὲν ἂν IV, 192. μὲν νῦν, Herodot. I, 4.

μενετός. τοῦ πολέμου οἱ καιροὶ οὐ μενετοὶ I, 203. cit. Th. Magiſter: μενετὸς, inquit, ὁ δυνάμενος μένειν. μεν. ϑεοὶ, exp. μόνιμοι, βέβαιοι Schol. Ariſtophan. hic, moram non patiuntur. vid. μένω.

μέντοι. οὐ μέντοι πολλοῦ γε χρόνου ἠδύνατο καὶ ἅπασιν ἐκνικῆσαι I, 7. οὐ μέντοι ἀξιοῦν γε εἰργεσϑαι III, 117. Diodor. 512 a. τούτων ἐγὼ ἥδιω μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν, οὐ μέντοι χρησιμώτερά γε IV, 192. ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ σαφέστατον εἶναι &c. V, 136. Aelian. X, 6. pro μὲν δὴ D. Hal. 675, 2.

μένω. μένειν ἐν τῷ ὀλιγαρχικῷ κόσμῳ V, 110. μενεῖν κατὰ χώραν τὰ πράγματα III, 114. οὐκ εἰώϑασι μένειν τοὺς ἐπιόντας III, 220. in pugna.

μέρος. ἐν μέρει, per vices V, 150. D. Halic. 506, 5. σῖτον ἠροῦντο κατὰ μέρος III, 41. — τοῦ πάϑους, ὃ διὰ τὴν ὕλην μέρος τι ἐγένετο III, 48. ἐν ᾧ μέρει εἰσὶν ἑκόντες εἶναι, in parte agri III, 146. τεμόντες τῆς Ἐπιδαυρίας ὡς τὸ τρίτον μέρος III, 294.

μεσόγειαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατῳκημένους I, 165. μεσόγειον Diodor. 19 b.

μέσος πολίτης IV, 85. vid. Annotat. πρίν τι ἀνήκεστον διὰ μέσου γενόμενον ἡμᾶς καταλαβεῖν, interea III, 30. ὑπὸ τῶν διὰ μέσου κωλυϑέντες, qui ſe interpoſuerunt V, 115. ἔτη Χρυσὶς τοῦ πολέμου τοῦδε ἐπέλαβεν ὀκτὼ, καὶ ἔνατον ἐκ μέσου III, 200. πρὸς τὰς μεγίστας γοῦν καὶ ἐλαχίστας ναῦς τὸ μέσον σκοποῦντι I, 19. III, 123.

μεσόω. τοῦ ἐπιγιγνομένου ϑέρους μεσοῦντος III, 295. Herodot. III, 104. μεσάζων Diodor. 20 a.

μέσως. — ὥστ' εἴ μοι καὶ μέσως ἡγούμενοι μᾶλλον ἑτέρων προσεῖναι αὐτὰ &c. mediocriter II, 89.

μετὰ καιροῦ ἢ ἐχϑρὸν ἢ φίλον γίγνεσϑαι IV, 131. οὐκ ἄξιον ὀνειδίσαι ὧν μὴ μετὰ νόμων ἥμαρτεν II, 262. μετὰ ὁτουοῦν τρόπου V, 42. μετὰ βεβαίου παρασκευῆς, ibid.

μεταβάλλω. οὔτε γὰρ ὅσια ἂν ποιοῖμεν μεταβαλλόμενοι, permutata ſocietate I, 101. δίαιταν μέλλοντες μεταβάλλειν II, 30.

μεταβολή. ὅσα ἐπὶ μεταβολῇ τις ἢ στρατιώτης ἢ ἔμπορος ἔχων ἔπλει, negotiationis gratia IV, 52. οἷς ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κινδυνεύεται, fortunae incerta commutatio eſt extimeſcenda II, 66. τῆς γῆς ἡ ἀρίστη ἀεὶ τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητόρων εἶχεν I, 5. ὁρῶν τὸ στράτευμα ἀϑυμοῦν, καὶ ἐν μεγάλῃ μεταβολῇ ὂν IV, 304. 323.

μεταγνῶναι τὰ προδεδογμένα II, 227. D. Hal. 377, 12. II,

238. 255. vid. Herodotum. εἴτω καὶ ἀσφαλέστερον ἐδόκει εἶναι, μεταγνώτω III, 135.

μεταγραψάμενοι ἐπιστολὰς ἐκ τῶν Ἀσσυρίων γραμμάτων III, 75.

μετάθεσις. δίκαιον εἶναι πᾶσι τοῖς ξυμμάχοις γεγράφθαι τὴν μετάθεσιν, immutandarum conditionum facultas III, 250. vid. μετατίθημι.

μετακινητός. βουλόμενος εἰδέναι εἰ ἔτι μετακινητὴ εἴη ἡ ὁμολογία III, 239.

μεταλαμβάνω. πόλεμον ἀντ' εἰρήνης μεταλαμβάνειν I, 166. οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκεπτέον ἡμῖν τοῖς ἄλλοις τὸ ἥσυχον, εἰ μὴ καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐς τὸ ὅμοιον μεταλήψεσθε IV, 34. 136.

μεταμέλεια. ὁ γὰρ ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας ἐκ τοῦ χαρίζεσθαι τοῖς ἐναντίοις λαμβάνων, ἀσφαλέστατος ἂν διατελοίη, quem minime poenitet beneficiorum in inimicos collatorum, is &c. I, 53.

μεταμέλομαι. μετεμέλοντο τὰς σπονδὰς οὐ δεξάμενοι III, 43. D. Halic. Ant. VIII, 82. ὁρῶσι τὸν δῆμον μεταμελόμενον ἐπὶ τῇ Κασσίου καταδίκῃ, poenitentem. agn. Pollux VI, 115. Noſter II, 89.

μετάμελος. πολὺ μείζων ἔτι τῆς στρατιᾶς ὁ μετάμελος, magis poenitebat expeditionis IV, 263. Ioſephus II, 6, 4, & pag. 826, κατήφεια πάντας εἶχε, καὶ τῶν πραγμάτων μετάμελος. utuntur etiam Seniores IV Reg. III, 27. adiective apud Plat.

μεταναστάσεις ἐποιοῦντο II, 30. μετανίστασθαι Suidas III, 531. μεταναστάσεις I, 4.

μετανίστατο καὶ μετῳκίζετο ἡ Ἑλλὰς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ I, 20.

μεταξὺ Χερσονήσου τε καὶ Ῥείτου III, 64. Aelian. III, 1. ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ, in hoc ſpatio *tam anguſto* III, 36. vid. Heſiod. Op. 394. μεταξὺ, abſolute pro *interea* I, 163. D. Halic. 518, 38. Herodot. I, 76.

μεταπέμπομαι. vid. Th. Magiſt. ἕως αὐτοὺς μετεπέμποντο οἱ φίλοι, οὐκ ἦλθον ἐκ πλείονος III, 331. Mſ. Coiſlin. μετέπεμψεν Thucyd. Demoſth. μετεπέμψατο.

μεταπεμπτέος IV, 43.

μετάπεμπτος. βουλόμενοι ἐκ μείζονος διαβολῆς — μετάπεμπτον κομισθέντα αὐτὸν ἀγωνίσασθαι IV, 47. μετάπεμπτ. γίνεσθαι D. Halic. 38, 3. Ioſeph. 211.

μεταπίπτω. — ἐπειδὴ τὰ τῶν τετρακοσίων ἐν ὑστέρῳ μεταπεσόντα ὑπὸ τοῦ δήμου ἐκακοῦτο V, 104.

μεταποιοῦμαι. τῆς ξυνέσεως μεταποιεῖσθαι I, 199. οἱ ἀρετῆς τι μεταποιούμενοι, qui aliquam φιλανθρωπίας partem ſibi vindicabant II, 77.

μετατάσσω. — *τοὺς ξυμμάχους τῷ ἐκείνου ἔχθει παρ' Ἀθην.* *μετατάξασθαι*, tranſire ad, deſciſcere I, 134. Ioſeph. 185. 803.

μετατίθημι. εὔορκον εἶναι ἀμφοτέροις μεταθεῖναι ὅπῃ ἂν δοκῇ ἀμφοτέροις III, 236.

μεταχειρίζω. — *τὸν πόλεμον μὴ καθ' ὅσον ἄν τις αὐτοῦ μέρος βούληται μεταχειρίζειν τούτῳ ξυνεῖναι* III, 28. I, 22. *τὸ πρᾶγμα μέγα εἶναι, καὶ μὴ οἷον εἶναι ὀξέως μεταχειρίσαι*, quod non facile tractari poſſit IV, 24.

μεταχωρήσατε ὅποι ἂν βούλεσθε II, 112. *μετεχώρησαν ἐκ τῶν λόγων* III, 350.

μετεῖναι τὸ ἴσον τῆς ἡγεμονίας ἁπάσαις ταῖς πόλεσιν III, 282. — *ὡς οὐ μετὸν αὐτοῖς Ἐπιδάμνου* I, 43. Herodot.

μετέχω. τῇ κατὰ τὴν χώραν αὐτονόμῳ οἰκήσει μετεῖχον II, 30. *τοῦ εὐήθους τὸ γενναῖον πλεῖστον μετέχει* II, 293. *πάντες ἐν τῷ μέρει μεθέξουσιν*, per vices *eiuſdem dignitatis* participes eſſent V, 131.

μετέρχομαι. ἐπιπόνῳ ἀσκήσει τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται II, 58. *τῷ ἴσῳ τὰ ἐγκλήματα μετελθεῖν* I, 52. perſequi. Herodot. V, & VI, 68. proſequi: *μετέρχεται τοῖσδε τοῖς ἔτεσι.*

μετεωρίζω. παντὶ τρόπῳ ἐμετεώριζον τὸ ἔρυμα III, 132. *μετεωρισθεὶς ἐν τῷ πελάγει* V, 25.

μετέωρος. τῶν νεῶν οὐκ ἐχουσῶν ὅρμον, αἱ μὲν σῖτον ᾑροῦντο, αἱ δὲ, μετέωροι ὥρμουν III, 41. *ναῦς μετεώρους πλεούσας* I, 69. IV, 316. *ἡ Ἑλλὰς πᾶσα μετέωρος ἦν* II, 15. *μετεώρῳ πόλει ἀξιοῦν κινδυνεύειν*, ſuſpenſis reip. rebus IV, 20. D. Halic. 641, 3. Diodor. 564 d.

μετοικίζω. ἡ Ἑλλὰς μετῳκίζετο, ὥστε μὴ ἡσυχάσασα αὐξηθῆναι I, 20.

μετονομάζω. ἐπὶ τὴν καταφρ. κεχωρήκατε, ἣ ἐκ τοῦ πολλοὺς σφάλλειν, τὸ ἐναντίον ὄνομα ἀφροσύνη μετωνόμασται I, 170.

μετριάζω. — *δεῖξαι ἂν μάλιστα εἴ τι μετριάζομεν* I, 109. D. Halic. 388, 20.

μέτριος. φυλακῇ μετρίᾳ τηρήσονται IV, 49. *ἐπὶ μετρίοις ποιήσοντας ἃ προκαλοῦντο*, moderate ſe geſturos III, 33. *δουλεύειν τὰ μέτρια καὶ ἐπιθεραπεύειν*, in iis, quae moderata ſunt, obſequi & inſervire V, 129. *μετρίᾳ ἐσθῆτι ἐχρήσαντο* I, 11.

μετρίως. πρὸ αἰσχροῦ τινος, ξυμφορᾶς μετρίως κατατιθεμένης, διαλλαγῶμεν III, 30. 29.

μετριώτατα ὑπουργεῖν τοῖς Συρακουσίοις IV, 136. Ulpian. Dem. 341, 2.

μετριώτεροι ἐς τὰ πολιτικὰ IV, 142. Demoſth. *στεφ.* Ulpian. 363, 2, & 342.

μέτρον. διέχει θαλάσσης μέτρον ἑξήκοντα σταδίους V, 153.

μετωπηδὸν ἔπλεον ὡς εἶχε τάχους ἕκαστος, proris adverſis II, 147. Herodot.

μέχρι πλοῦς γένηται, donec idonea navigandi tempeſtas ſeſe offerret I, 192. κἂν μέχρι σφῶν τὸ δεινὸν προελθεῖν I, 166. τῶν μέχρις ἐμοῦ IV, 104. vid. Thom. Magiſt.

MH. μὴ οὕτω γε ἂν πανσυδεὶ διεφθάρθαι V, 3. vid. Th. Mag. ἡμεῖς μένγε οὔτε ἐμμεῖναι δυνατοὶ μὴ μεθ' ὑμῶν IV, 133 &c.

μηδαμοῦ ξυμμαχεῖ I, 53. μηδαμᾶ μηδαμῶν, Herodot. II, 91. Bodl. om. θάπτουσι &c. male.

μηδείς. νομίζων οὕτως ἂν μάλιστα γνώμην μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν IV, 186. παρεστάναι δὲ μηδενὶ ὡς &c. δόξαν ἐπέρχεσθαι, Schol. in mentem venire cuipiam III, 88. 98.

μηδετέρωσε. ἐπιμισγομένους μηδετ. μηδετέρωσε III, 174.

μηκύνω. τοὺς λόγους μακροτέρους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνοῦμεν III, 27. II, 63. 65. ita Sophocl. Oed. 1180. poſt Herodotum II, 35. & ἁπλῶς III, 60.

μήν. ἦ μὴν, ἕως ἄν τι τῶν ε. λείπηται, μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς V, 125. II, 57. apud poëtas ἄργον, aliis pro δὲ Th. Mag.

μηνοειδοῦς ὄντος τοῦ χωρίου &c. IV, 226. Diodor. 7 d. 127 c.

μηνύματα. πρὸς τὰ μηνύματα ἀπελογεῖτο IV, 46. ſigna Phil.

μηνύτροις μεγάλοις ἐζητοῦντο IV, 45. Th. Mag. Ioſeph. 163. indicii praemiis. μηνυτὴς alibi Noſter.

μηνύω. μηνυθέντος τοῦ ἐπιβουλεύματος III, 131. D. Halic. 425, 12. Diodor. 16 d.

μήπω. vid. μάχομαι.

μηχανάομαι. μηχανησαμένων τὸ πλοῖον III, 71. IV, 65. μηχανῶνται τοιόνδε τι III, 71. Herodot. I.

μηχανή. ὡς αἱ μηχαναὶ οὐδὲν ὠφέλουν II, 118. — μήτε τέχνῃ, μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ III, 233.

MI. μιμέομαι. — παράδειγμα αὐτοὶ μᾶλλον ὄντες, ἢ μιμούμενοι ἑτέρους II, 56.

μίμησις. τυραννίδος μᾶλλον ἐφαίνετο μίμησις, ἢ στρατηγία I, 134. Lactantius *mimum*. μίμημα παλλαδίου D. Halicarn.

μιμνήσκω. ἐς ὃ ἐμέμνηντο, *quando nunquam ante*, quod ipſi meminiſſent III, 310. II, 38. ἀφ' οὗ Ἕλληνες μέμνηνται, poſt Graecorum memoriam II, 15.

μισθοδοσία. πολλῷ ἐς τὴν μισθοδοσίαν ἀῤῥωστότερον γενόμενον V, 127.

μισθός. μαλακὸς ἦν περὶ τοῦ μισθοῦ, hoc eſt, οὐκ ἐντόνως ἀπήτει V, 46. 74. vid. ἄγω.

μισθοφορά. τὴν μισθοφορὰν ξυνέτεμεν V, 67. περὶ τῆς μισθοφορᾶς μαλακωτέρως ἀνθήπτετο V, 78. vid. V, 127.

μισθοφορητέος V, 99.

μισθωσάμενοι ἐκ Πελοποννήσου ἐπικουρικὸν III, 76.

MN. μνημεῖα κακῶν τε κἀγαθῶν ἀΐδια ξυγκατοικίσαντες II, 62. μνήματα Herodot. II, 167, & Diodor. 377 b.

μνήμη ἐγένετο τοῦ χρηστηρίου II, 82. φόβος μνήμην ἐκπλήσσει II, 140. μνήμην ἕξει ἐν τῷ δεινῷ ἐπιτελεῖν ἃ ἔμαθεν, ibid.

μνησικακήσειν. ὁρκώσαντες πίστεσι μεγάλαις μηδὲν μνησικακήσειν, βουλεύσειν δὲ τῇ πόλει τὰ ἄρ. III, 110. D. Hal. 170.

MO. μόγις. οὐδενὶ κόσμῳ ἐσβάντες, μόγις ποτὲ ἀντανήγοντο IV, 237. 246. V, 42. 147.

μοῖρα. — τῶν πέντε τὰς δύο μοίρας νέμονται I, 17. τὸ ἐμπλήκτως ὀξὺ, ἀνδρὸς μοίρᾳ προσετέθη, veſana celeritas viri officio tribuebatur II, 289.

μόλις. χαλεπὸν τὸ μετρίως εἰπεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται II, 54. 69. 169. IV, 63. 248. V, 131. Aeſchyli Schol. 8. 302. Pind. ἐώσαντο μόλις, aegre repulit III, 66.

μονή. οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ τὴν μονὴν ποιούμενος I, 183. ἀχθομένους τῇ μονῇ IV, 250.

μόνιμος. οὐκ ἐδόκει μόνιμον τὸ τῆς ὀλιγαρχίας ἔσεσθαι V, 140. vid. μενετός.

μόνος. ὑμεῖς τε, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἡ μόνη ἐλπὶς, δέδιμεν μὴ οὐ βέβαιοι ἦτε II, 255. ἐν χιτῶνι μόνῳ φεύγεις, Bacchylides. ἐλπὶς μούνη ἡ ἐνίζησις, Aretaeus 94, 4. ὅπως μὴ μόνος ἀσθενείᾳ ταλαιπωροίη IV, 194. οὐ μόνον μὴ ὑπήκοον ὄντα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἄλλων ἄρχειν εἰωθότα V, 105, & alibi paſſim.

μονόω. ἔδεισαν μὴ μονωθῶσι III, 268. οἱ Ἀργεῖοι ὡς μεμονωμένοις τοῖς Λακ. παρεσκευάζοντο μάχεσθαι III, 297. Herodot. I, 102. Diod. 476 b. c. Homer. Il. λ. Plato. Ariſtot. Ethic. I, 7.

μόνως. — πιστεῦσαι δ' ἂν μόνως Ἀθηναίοις, εἰ &c. V, 125. D. Halic. 370, 16.

μόριον. ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν πόντον μορίου, ab ea parte IV, 271. εὐτελέστερα τὰ δεινὰ βραχεῖ μορίῳ τῆς δαπάνης V, 70. ἢν δέ που μορίῳ τινὶ προσμίξωσι II, 59.

μοχθηρὸν ἄνθρωπον V, 111. Th. Magiſt.

MY. μυθῶδες. τὰ πολλὰ ὑπὸ χρόνου αὐτῶν ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἐκνενικηκότα I, 32. 34.

μυστήριον. vid. ποιέω.

μυχός. ἐν τῷ κοίλῳ καὶ μυχῷ τοῦ λιμένος IV, 260.

MΩ. μωρία. τὸ πρῶτον ἐδόκει μωρία εἶναι ταῦτα III, 271. alibi, μωρίᾳ φιλονεικῶν III, 93.

N.

NA. ναυάγια, de navibus in proelio fractis IV, 206.

ναυβατής. νῆσον οὐκ ἀδύνατον καὶ ναυβατῶν πλήθει καὶ πεζῷ V, 65.

ναυλοχεῖν IV, 181.

ναυμαχέω. ἀντίπαλα ναυμαχήσαντες, ancipiti Marte, *ἰσοστάσια* IV, 227. *ὡς εἰπεῖν, ἀλλο οὐδὲν ἢ ἐκ γῆς ἐναυμάχουν* III, 23. V, 121.

ναυμαχία. κελεύοντες ἄλλην ναυμαχίαν βελτίω κατασκευάζεσθαι II, 135. *ναυμαχίας ἀπόπειραν λαμβάνειν* IV, 202. *ἐπιπολὺ ἀντισχούσης τῆς ναυμαχίας* IV, 294.

ναυπηγήσιμα ξύλα IV, 208. III, 159. Dion. Halic. 29, 30.

ναυπηγίαν τριήρων παρεσκευάζετο III, 161. *τὴν πρόσταξιν ταῖς πόλεσιν ἑκατὸν νεῶν τῆς ναυπηγίας ἐποιοῦντο* V, 8.

ναῦς. vid. *διαψύχω. τὸ πιστὸν ναῦς σφίσι ξυμπέμπειν ἐκέλευον*, ex ſocietatis iure naves ſecum mittere V, 17. *νεῶν παροχῇ αὐτόνομος* IV, 131. vid. *σκάφος. νεῶν ποίησιν* II, 174. *τῶν νεῶν τὰς πλείους κατατραυματίζουσιν* V, 18. ſic *νῆας ἀκειόμενον* Homer. Aeſchylus. Apollonius. *ἀπὸ τῶν νεῶν πεζομαχία* IV, 277. *ἐν τῇ στρατιωτίδι νηῒ* V, 134.

ναύσταθμον μᾶλλον ἦν αὐτοῖς πλοίων καὶ ἀγορᾶς ἢ M. II, 180.

ναυτικὸς & *ναυτικόν. ἐπισταμένους ἐμπειρίᾳ τὴν ναυτικὴν* III, 16. *τοὺς Πελοποννησίους ὠφέλουν ἐς τὰ ναυτικὰ* III, 112. *τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφῄρηνται* IV, 191. *ναυτικῷ στρατῷ* alicubi. *ἰέναι ἐς τὴν πεῖραν τοῦ ναυτικοῦ ἐκέλευεν* IV, 203.

ναυτοκρατόρων ἡμῶν ὄντων III, 348. 341.

NE. *νέμω. νεμόμενοι τὰ αὐτῶν ἕκαστοι ὅσον ἀποζῆν* I, 4. *πολλὰ τῆς Ἑλλ. τῷ παλαιῷ τρόπῳ νέμεται*, vivunt I, 10. Diodor. 73 b. Schol. Sophocl. 23. 228. 409. Pind. *τρίτον μέρος νείμαντες τῶν σκύλων τοῖς Ἀθ.* attributa II, 337. *ἔνεμον κατὰ κράτος τὴν πόλιν* ex VIII. Syneſius. vid. Herodot. I, 32. *τὰ ἴσα νέμων, τὰ ὅμοια ἀνταξιούτω*, idem tribuens, idem repetat IV, 29.

νεοδαμώδων III, 258 &c. *νεοδαμώδης*, qui ex *εἱλώτων* grege in popularium numerum adſcitus eſt. vid. Heſych. Euſtathium Il. 863, &. Od. 1031. Xenophon Ageſ. 652.

νεοκατάστατος. ἐπολέμουν ἀνθρώποις νεοκαταστάτοις ἕως ἐξετρύχωσαν, novos colonos II, 307. *νεόκτιστοι πόλεις* D. Hal. vid. Pollucem.

νέος. ἀνὴρ ἡλικίᾳ νέος ὢν III, 273. *ἐδόκει τὶ νεὸν ἔσεσθαι* III, 288. — *μή τι νεώτερον ἐξ Αὐτῶν ἀναστήσῃς κακόν*. Pindar.

νέοτης. vid. *ἀκμάζω*.

νεοχμέω — όω, innovo I, 20. uſi Hippocrates, Ariſtot. & Lucianus Lexiph. vid. Heſychium. *συνεοχμῷ* Homerus. Pleonaſmo Attico. vid. Euſtath. Od. *ε*', p. 214, & Il. *μ*', 863. vid. Sophocl. Steph. pag. 221. Erotian. D. Halic. 76, 10. Aeſchyli Schol. Steph. 14, 158. Pollucem III, 83. Schol. Luciani p. 36. Herodotum V, 19.

νεωσοίκων IV, 210. V, 4.

νεωστί. τῶν Ἀθηναίων νεωστὶ πεπληγμένων III, 161. IV, 225.

νεώτατος. ἐκδρόμους ἔταξε τοὺς νεωτάτους III, 186. τῶν πόλεων ὅσαι νεώτατα ᾠκίσθησαν I, 12.

νεωτερίζω. μάλιστα ἐπήρθησαν εἰς τὸ νεωτερίζειν III, 160. — κελευσάντων τῶν Ἀθηναίων, καὶ ὑποπτευσάντων ἐς αὐτοὺς τὶ νεωτεριεῖν III, 76. τῇ μεταβολῇ ἐς ἀσθένειαν ἐνεωτέριζον IV, 323. · νεωτεροποιοὶ, καὶ ἐπινοῆσαι ὀξεῖς I, 97, & alibi. δείσαντες τῶν Ἀθηναίων τὸ τολμηρὸν, καὶ τὴν νεωτεροποιΐαν I, 142. D. Halic. 399, 3.

νεώτερος ὢν ἐς τὸ ἄρχειν IV, 23. — ἐν ᾧ τὸ πρεσβύτερόν τε καὶ τὸ νεώτερον ἦν III, 306. κελεύοντες μηδὲν νεώτερον ποιεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν &c. II, 12.

NH. νηίτῃ στρατῷ II, 41. III, 126.

NI. νικάω. ὑπὸ τῶν μεγίστων νικηθέντες, τιμῆς, καὶ δέους, καὶ ὠφελείας I, 108. ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικώμενοι II, 77. ἐνίκησε λοιμὸν εἰρῆσθαι II, 81. τῆς γνώμης νικηθεν II, 139. 219. 21. χρήμασι νικωμένου II, 89.

NO. νομίζω. — οὔτε τούτοις χρῆται, οὔθ' οἷς ἡ ἄλλη Ἑλλὰς νομίζει, ſolet *uti* I, 111. πρὸ τῶν γαμικῶν, καὶ ἐς τὰ ἄλλα τῶν ἱερῶν νομίζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι II, 29. τοὺς αὐτοὺς φίλους τε καὶ ἐχθροὺς νομίζειν II, 276. εὐχὰς τὰς νομιζομένας πρὸ τῆς ἀναγωγῆς ἐποιοῦντο IV, 52. νομίζοντες (ὅπερ ἦν) IV, 264. Salluſtius, *ratus id quod erat*. τῶν μὲν, πείρᾳ αἰσθομένων, τῶν δὲ, ἀκοῇ νομισάντων III, 122. 129. — καὶ νομίσατε εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν, τὸ ἐθέλειν, καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι, καὶ τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι III, 218.

νόμιμος. οὐ δικαίως δράσειαν παραβαίνοντες τὰ νόμιμα III, 144. νόμιμα Δωρικὰ ἐτέθη αὐτοῖς IV, 9. Aeſchyl. Schol. 86, 176. πολλὰ ἐς θεοὺς νόμιμα, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια IV, 304. ἐσθήμασι καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις II, 256. τῇ αὐτῇ φωνῇ καὶ νομίμοις χρώμενοι IV, 266. D. Halic. 31, 47. Noſter alibi, νομιμώτατον εἶναι πρὸς τοὺς ἐναντίους ἀποπλῆσαι τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον, aequiſſimum IV, 285.

νόμον ἔθεντο ἐν τῷ παρόντι III, 305. Herodot. I, 147. — τὸν νόμον ὄντα τοῖς Θρᾳξὶ, λαμβάνειν μᾶλλον ἢ διδόναι II, 159. ἄλλην ἱέρειαν ἐκ τοῦ νόμου τοῦ προκειμένου κατεστήσαντο III, 200. — οὔτε θέντες τὸν νόμον, οὔτε κειμένῳ πρῶτοι χρησάμενοι III, 345. Martial. Epiſt. Epigrammaton linguam excularem, ſi meum eſſet *exemplum*. τῷ Ὀλυμπιακῷ νόμῳ III, 285.

νόσος. vid. ἀκμάζω. ἐπεγίγνετο οὐδὲν τοῦ στρατοῦ, εἰ μή τι νόσῳ II, 160. νόσῳ ἐπιέζοντο IV, 250.

νοῦς. vid. νῷ.

ΝΥ. νυκτερινὴ καὶ φοβερὰ ἀναχώρησις III, 192.

νῦν. τῶν ἐκεῖ ὁμολογουμένως νῦν βαρβάρων μαχιμωτάτους, hodie IV, 143. διὰ τὴν παροῦσαν νῦν ῥώμην III, 28. ὑποθορυβησάντων ὅτι οὐ καὶ νῦν πλέει III, 45.

νὺξ ἐπεγένετο τῷ ἔργῳ III, 37. Herodot. VIII, 70. in Mſ. M. καί σε μήτε νὺξ μήθ' ἡμέρα ἐπισχέτω ὥστε ἀνεῖναι πράσσειν &c. I, 181. ἀφικόμενος νυκτὸς ἔτι καὶ περὶ ὄρθρον III, 163.

ΝΩ. νῷ. — ὡς οὐδὲν ἀληθὲς ἐν νῷ ἔχουσι III, 276, & paſſim.

Ξ.

ΞΕ. ξενηλασία. ἣν καὶ Λακεδαιμόνιοι ξενηλασίας μὴ ποιῶσι I, 208. οὐκ ἔστιν ὅτε ξενηλασίαις ἀπείργομέν τινα ἢ μαθήματος, ἢ θεάματος &c. II, 58.

ξενία. τοὔνομα Λακ. ἡ οἰκία αὐτῶν κατὰ τὴν ξενίαν ἔσχεν V, 13.

ξενικός. Τισσαφέρνους τὸ ξενικὸν ἐπικουρικὸν V, 39.

ξενίσεις ποιούμενοι τῶν τριηριτῶν IV, 75. ξενία Philo in Ioſ.

ξένος. ὅτι Ἀρχίδαμος μέν οἱ ξένος εἴη, οὐ μέντοι ἐπὶ κακῷ τῆς πόλεως γένοιτο II, 23. οἱ ξένοι οἱ ἀναγκαστοὶ IV, 191.

ξενοτροφέω. χρήμασι ξενοτροφοῦντας IV, 253. ξενοτροφία Hyperides.

ΞΥ. ξυγγένεια. vid. οἰκειόω.

ξυγγενές. τῆς γνώμης τῷ ξυγγενεῖ πιστότεροι ἑτέρων ἐσμὲν III, 347. τὸ ξυγγενὲς τοῦ ἑταιρικοῦ ἀλλοτριώτερον ἐγ. II, 290.

ξυγγίγνομαι. ὁ δὲ ἄκοντος καὶ ἐκ διαφορᾶς ξυγγίγνεται III, 124. ξυμπέμπουσι τῷ Μελεσίππῳ ἀγωγοὺς, ὅπως μηδενὶ ξυγγένηται II, 22.

ξυγγιγνώσκω. οἱ δὲ ξυνεγίγνωσκον μὲν καὶ αὐτοὶ οὐχ ἧσσον ταῦτα ἐκείνου IV, 297.

ξυγγνώμη. τοὺς μὲν Ἀθηναίους ταῦτα πλεονεκτεῖν καὶ προνοεῖσθαι πολλὴ ξυγγνώμη III, 89. εἰκὸς μὲν καὶ ξυγγνώμη III, 337. I, 50. IV, 193.

ξύγγνωμον. πᾶν δ' εἰκὸς εἶναι πολέμῳ καὶ δεινῷ τινι κατειργόμενον, ξύγγνωμόν τι γίγνεσθαι καὶ πρὸς τοῦ θεοῦ III, 146. ξύγγνωμον δ' ἐστὶ το ἀκούσιον II, 227. D. Hal. 47, 35. 240, 42.

ξυγγραφέας αὐτοκράτορας ἑλέσθαι V, 102. vid. Th. Magiſt.

ξυγγραφή. χρόνους προὔθεντο ἄνευ ξυγγραφῆς III, 259.

ξυγκαταδουλόω. ξυγκατεδουλοῦσθε μᾶλλον Αἰγινήτας II, 264. ξυγκαταδουλοῦν ἂν σφίσι τε αὐτοῖς τὸ τῆς θαλάσσης μέρος V, 70. Hyperides. ſic apud Demoſthenem συγκατακτᾶσθαι, συγκαταδαρθεῖν, & ſimilia.

ξυγκαταλαμβάνω. ἐπειδὴ ξυγκατέλαβε τὸ χωρίον IV, 212.

ξυγκαταλύσας τὸν δῆμον V, 103. 104.

ξυγκαταστρεψαμένοις IV, 110.

ξυγκατενείμαντο τὸ πλῆθος κατὰ γῆν IV, 10.

ξυγκατεργάζω. ἐλευθέρωσιν ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς καὶ πολιτείαν, ἣν ξυνεπαναστῶσι, καὶ τὸ πᾶν ξυγκατεργάσωνται I, 185.

ξυγκατοικέω. πανταχοῦ μνημεῖα κακῶν τε κἀγαθῶν ξυγκατοικήσαντες II, 63.

ξύγκειμαι. οὐ ποιοῦντες ἐκ τῶν ξυγκειμένων ἃ εἴρητο III, 243. 284. τὰς σπονδὰς ἔφη καλῶς ξυγκεῖσθαι V, 64. ἀπὸ ξυγκειμένου λόγου ταύτῃ ἀνεστρέφετο V, 151.

ξυγκεράω. ὁμοῦ δὲ, τό, τε φαῦλον, καὶ τὸ μέσον, καὶ τὸ πάνυ ἀκριβὲς ἂν ξυγκραθὲν, μάλιστ' ἂν ἰσχύειν IV, 35.

ξυγκλείω. βουλόμενοι φθάσαι πρὶν ξυγκλεισθῆναι πάλιν τὰς πύλας III, 98. τραυματιζομένων πολλῶν, ξυγκλήσαντες, ἐχώρησαν ἐς &c. hoc eſt, συνασπίσαντες III, 56.

ξυγκλύδων ἀνθρώπων IV, 183. D. Halic. 76, 8. Ioſeph. 795.

ξυγκοινόω. τὰ πράγματα, καὶ τὰ ἀποβησόμενα ἐκ τῶν κινδύνων ξυνεκοινώσαντο οἱ στρατιῶται τοῖς Σαμίοις, cum Samiis communicaverunt V, 115.

ξυγκομιδή. ἐπίεσε δ' αὐτοὺς μᾶλλον πρὸς τῷ ὑπάρχοντι πόνῳ καὶ ἡ ξυγκομιδὴ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ II, 78. ἐν καρποῦ ξυγκομιδῇ ἦσαν, καὶ ἀῤῥωστίᾳ τοῦ στρατεύειν II, 192. D. Halic. 755, 8. Diodor. 10 a.

ξύγκρασις. μέτρια ἥτε ἐς τοὺς ὀλίγους καὶ τοὺς πολλοὺς ξύγκρασις ἐγένετο, moderatum exſtitit temperamentum: de republ. Athenienſ. V, 158.

ξυγκροῦσαι ἀντίπρωρον IV, 232. de navibus.

ξυγκτάομαι. — τοῖς μὲν ξυγκτησόμενοι τὴν χώραν, τοῖς δὲ ξυνδιασώσοντες IV, 266.

ξυγχέω. — τῶν ξυγχέαι σπευδόντων τὰς σπονδὰς III, 267.

ξύγχυσιν τῶν σπονδῶν III, 246.

ξυγχωρέω. ξυγχωροῦντος Νικίου τῇ γνώμῃ IV, 296. οἷς εἰ ξυγχωρήσετε, καὶ ἄλλο τι μεῖζον εὐθὺς ἐπιταχθήσεσθε, quibus ſi conceſſeritis &c. I, 200. — ὅπῃ ἂν ξυγχωρῇ, quomodocunque res caderet III, 269.

ξυλλαμβάνω I, 31. αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι καὶ παρακαλούμενος καὶ ἄκλητος I, 164. II, 82.

ξυλλέγομαι. ἡ ἐκκλησία περὶ τῆς παρασκευῆς ξυνελέγη IV, 17. 272. ἡ βουλὴ ἀπὸ τοῦ κυάμου ξυνελέγετο V, 100.

ξύλληψιν ἐποιοῦντο ἐν τῇ πόλει I, 188.

ξυλλογὴ φρυγάνων II, 332.

ξύλλογον σφῶν αὐτῶν ποιήσαντες I, 92. ἐκκλησίαν οὐκ ἐποίει αὐτῶν, οὔτε ξύλλογον οὐδένα II, 38. D. Hal. 150, 12. Aretaeus 27, 17. Diodor. 108 d. Ioſeph. 105.

ξύλωσις τῶν οἰκιῶν II, 27.

ξυμβαίνω. πῶς χρήσιμον ἂν ξυμβαίη ἡμῖν δουλεῦσαι III, 340. δαπανῶντες ἐς τοιαῦτα ἀφ' ὧν ἡ ἀσθένεια ξυμβαίνει V, 68. D. Halic. 123, 22. τάχιστα δ' ἂν ἀπαλλαγὴ αὐτοῦ γένοιτο εἰ πρὸς ἀλλήλους ξυμβαίημεν III, 89. οἷς δὲ πλεῖσται μεταβολαὶ ἐπ' ἀμφότερα ξυμβεβήκασι, δίκαιοί εἰσι καὶ ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις III, 27. δοκεῖ τὸ μαντεῖον τοὐναντίον ξυμβῆναι ἢ προσεδέχοντο II, 31. τῶν δ' ἀναγκαίων ξυμφορῶν διαναστὰς, ἔπρασσεν ὅτῳ τρόπῳ τάχιστα τοῖς μὲν ξυμβήσεται, τῶν δὲ &c. III, 192. μόνον τοῦτο ἐχυρῶς ξυμβὰν III, 245.

ξυμβάλλω. ἡ τύχη ξυμβάλλεται ἐς τὸ ἐπαίρειν II, 237.

ξύμβασις. ἀποστεῖλαι πρέσβεις περὶ ξυμβάσεως III, 24. εἶτ' ἀπομονωθήσονται τῆς ξυμβάσεως II, 209 &c.

ξυμβατήριος. λόγους προὔπεμπον ἐς Ἄργος ξυμβατηρίους III, 324. D. Halic. 452, 12.

ξυμβατικός. οὐδὲν ξυμβατικὸν ἀπεκρίνατο V, 108. 143. λόγους ἐποιοῦντο ξυμβατικοὺς IV, 166. Ioſeph. 803.

ξυμβιβάσθαι V, 159.

ξυμβολαίαις δίκαις I, 109.

ξυμβουλευτέα I, 199.

ξυμβούλους πέμπουσι ἐπὶ τὰς ναῦς II, 135.

ξυμμαρτυρέω. οὐδὲν ἔβλαψεν αὐτὸν ἀλλὰ ξυνεμαρτύρησε μᾶλλον, ταῦτα ἐξαγγείλας V, 80.

ξυμμαχέω. vid. ξυναδικέω.

ξυμμαχία. διδόντες εἰρήνην καὶ ξυμμαχίαν, καὶ ἄλλην φιλίαν ὑπάρχειν &c. III, 29. ὀνόματι ἐννόμῳ ξυμμαχίας III, 87. τῆς ἔξω ξυμμαχίας παῦσαι II, 266.

ξυμμαχικός. ἀναστήσας τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνῃ III, 115. κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν III, 212.

ξυμμαχὶς πόλις I, 138. ἐλθουσῶν πρεσβειῶν ἀπὸ τῆς ξυμμαχίδος III, 261.

ξύμμαχοι ὁμαίχμοις ποτὲ γενομένοις II, 256. σπονδὰς ἐποιήσαντο Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι κατὰ τάδε, formula foed. III, 232. τοῦ χωρίου τὸ δυσέμβατον, μενόντων ἡμῶν, ξύμμαχον γίγνεται III, 16. Sappho.

ξυμμένω. τὸ Νικίου στράτευμα — ξυνέμενέ τε καὶ προὔλαβε πολλῷ IV, 312.

ξυμμετρέω. οἷς ἐνευδαιμονῆσαί τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἐντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη II, 67. quibus datum eſt, ut eorum vita feliciter acta & finita cenſeatur.

ξυμμίγνυμι. τοὺς ὁπλίτας προεξαγαγὼν ξυνέμισγεν αὐτοῖς IV, 183. νῆες, ἃς ἔδει ταύταις ξυμμῖξαι II, 135. IV, 212. τὴν πόλιν αὐτοῖς ξυμμίκτων ἀνθρ. οἰκίσας IV, 10. ξυμμιξίαι alibi.

ξύμμοροι, ſocii III, 138. pro σύμμοροι. Demoſth. συμμορὰ,

Olynth. 2. vid. Ulpian. p. 32 a. & in στεφ. 363, 1. Ioſeph. 202.
ξύμπαν IV, 256. III, 92. I, 185. III, 213.
ξυμπαραγίγνομαι. Οἰνιαδῶν ξυμπαραγενομένων κατὰ φιλίαν II, 130. βραχεῖ μορίῳ ξυμπαραγενόμενοι μεγάλα σώσητε IV, 138.
ξυμπαρακομισθῆναι V, 59. 60.
ξυμπίπτω.— πόλιν ἀτείχιστον οὖσαν, καὶ ὑπὸ σεισμοῦ ξυμπεπτωκυῖαν V, 61. ξυνέπεσον ἐς τοῦτο ἀνάγκης I, 72. vid. Th. Magiſt.
ξυμπλεῖν αὐτοῖς I, 42. συμπλόους Herodot. II, 116.
ξυμπολιτεύειν V, 72. IV, 8.
ξυμπράσσω. οἱ ξυμπράσσοντες, qui ipſorum partibus favebant III, 99. ξυμπρᾶξαι τὰ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους III, 110.
ξυμπροθυμέω. χαλεποὶ ἦσαν τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν ἔκπλουν V, 3. Ioſeph. 123.
ξύμπτωμα III, 58.
ξυμφέρω. τὰ πολλὰ τῶν πολεμικῶν ξυμφέρει II, 145. — βρῶμα, οἷον ἂν ἐς πολιορκίαν ξυμφέροι III, 41. τὸ φύσει πολεμίων εὐπρεπῶς ἐς τὸ ξυμφέρον καθίστανται III, 87. παρὰ τὸ δίκαιον τὸ ξυμφέρον λέγειν III, 338. IV, 131. τὸ ξυμφέρον, ἐν ᾧ ἄν τις ἐλάχιστα ἁμαρτάνοι, μάλιστα ἕπεται I, 63. ξυνηνέχθη αὐτοῖς καὶ τὸν Ἀθηναίων ἐπίπλουν &c. accidit ipſis Schol. V, 127. 128. κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ξυνηνέχθησαν γνώμῃ ὥστε ἀπαλλάσσεσθαι τοῦ πολέμου, inter ſe conſenſerunt ea conditione, ut &c. III, 94. τὸ γάρ τῳ ξυνενεγκὸν ἄλλον τοῦτο ἔβλαπτε II, 76. IV, 36.
ξυμφοβέω. ξυνεφοβήθη ἡ πρώτη φυλακὴ τοῦ κέρως IV, 162.
ξυμφορά. αἱ ξυμφοραὶ οὐ κατ' ἀξίαν δὴ φοβοῦσι, terrent IV, 305. ἐνθυμούμενοι τὰς ἐν ταῖς μάχαις ξυμφορὰς III, 255. vid. κατατίθημι. ἀστάθμητον τὸ τῆς ξυμφορᾶς II, 257.— χρεὼν καὶ ξυμφοραῖς ταῖς μεγίσταις ἐθέλειν ὑφίστασθαι, vos decet calamitates quaſque ſuſtinere II, 90. III, 231.
ξύμφορος. τὰ δίκαια καὶ τὰ ξύμφορα ἅμα ποιήσετε II, 228. τὸν πάντα ὅμιλον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων ξύμφορον εἶναι αὐτῶν ἐπακοῦσαι, conducere II, 56. ξύμφορος Th. Magiſt. τῷ ὑμετέρῳ ξυμφόρῳ ὑπακούειν, utilitati veſtrae morem gerere III, 341. vid. ξυμβαίνω.
ξυμφορώτατος. πάντων δὴ ξυμφορώτατοι προσπολεμῆσαι ἐγένοντο V, 156. ὅτῳ τρόπῳ ἄριστα καὶ ξυμφορώτατα ἀμφοτέροις πολεμήσεται V, 64.
ξυμφορώτερον τοῦτο ἡγοῦμαι ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς II, 241.
ξύν. μὴ ξὺν κακῶς ποιεῖν αὐτοὺς μετ' Ἀθηναίων II, 188. ξὺν τοῖς θεοῖς ἐπίωμεν ἐπὶ τοὺς ἀδικοῦντας I, 122. 201. IV, 169.
ξυναγαγὼν ἐς τετράγωνον τάξιν τοὺς ὁπλίτας III, 186.

ξυναγωγή. δοκῶν ἐν τῇ ξυναγωγῇ τοῦ πολέμου μαλακὸς εἶναι, in auxiliariis ad bellum evocandis lentus II, 33.
ξυναγωνίζομαι. ὥσπερ Ἀθηναίους εἵλεσθε, τούτοις ξυναγωνίζεσθε, quemadmodum elegiſtis, cum iis certate II, 264.
ξυναδικέω. ἀξιοῦντες οὐ ξυμμαχεῖν, ἀλλὰ ξυναδικεῖν I, 59.
ξυναιρέω. ξυνελόντες λέγομεν, ut rem paucis expediamus IV, 126. II, 228. D. Hal. 131, 32. Antiq. & συνελόντι in ſumma.
ξυναίρω. ἄνδρες ξυναράμενοι τοῦδε τοῦ κινδύνου, eiuſdem periculi ſocii III, 15. οὐ ξυναράμενοι τοῦ Ἀττικοῦ πολέμου, quod non ſuſcepiſſent III, 248. ἐθελησάντων ξυναράσθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης II, 109. τὰ πράγματα Dem. vid. Ulpian. p. 22.
ξυναλλάσσω. — μετρίως ξυναλλαγῇ III, 29. 85. ξυναλλαγῆναι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους V, 141.
ξυναλλαγὴ III, 30.
ξυναμφοτέρους. — ὁπλίτας καὶ ψιλοὺς, ξυναμφοτέρους ἐς τετρακοσίους II, 327. IV, 175. Aretaeus 40, 9.
ξυναναπείθω IV, 139. 202.
ξυναπονεύω. τοῖς σώμασιν αὐτοῖς ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς ξυναπονεύοντες IV, 294. vid. Salluſt.
ξυνάπτομαι. τὸ κῆδος ξυνάψασθαι τῆς θυγατρὸς, filiae affinitatem contraxiſſe II, 46. πόλεμον Herodot. I.
ξυναρτάομαι IV, 291.
ξυναφαιρησόμενος ἰέναι, ire ad eripiendum V, 147.
ξύνδεσμος δ' ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, τοῦ μὴ ἀσθενὲς εἶναι τὸ οἰκοδόμημα II, 116.
ξυνδεσμωτῶν IV, 94.
ξυνδιαβεβλήμενοι IV, 97.
ξυνδιαγιγνώσκω. μήτε ἐμὲ δι' ὀργῆς ἔχετε, ᾧ καὶ αὐτοὶ ξυνδιέγνωτε πολεμεῖν II, 94.
ξυνδιαιτᾶσθαι II, 76.
ξυνδιασώσοντες IV, 266. ut συνδιαλλάττουσι apud Demoſthen. παραπ. IV, 142 Noſter.
ξυνδοκῇ. ὅ, τι ἂν καὶ τοῖς ἄλ. ξυνδοκῇ, τοῦτο ποιήσειν IV, 73.
ξυνδράσοντας, ad rem gerendam adiutores IV, 103.
ξυνεγγὺς κειμένου τοῦ Ῥηγίου III, 36.
ξυνέδρους ἐκέλευον ἑλέσθαι, οἵτινες λέγοντες καὶ ἀκούοντες περὶ ἑκάστου ξυμβήσονται III, 33.
ξυνεθίζω. alicubi ξυνειθισμένοι μηκέτι δεινοὺς φαίνεσθαι. αἰσχύνῃ ἐμμένειν οἷς ξυνέθετο III, 30.
ξυνειδώς. καταγορεύει τὶς ξυνειδὼς τοῖς ἑτέροις τὸ ἐπιβούλευμα III, 101. 100. 332.
ξύνειμι. — τὸν πόλεμον μὴ καθ' ὅσον ἄν τις αὐτοῦ μέρος βούληται μεταχειρίζειν, τούτῳ ξυνεῖναι III, 28.

ξυνεξαμαρτάνω. τὴν τοῦ πείσαντος μίαν γνώμην ζημιοῦτε, καὶ οὐ τὰς ὑμετέρας αὐτ. εἰ πολλαὶ οὖσαι ξυνεξήμαρτον II, 234.
ξυνεξῆλθε V, 93.
ξυνεπαγόντων φυγάδων III, 4. II, 186.
ξυνεπαινούντων μάχεσθαι III, 134.
ξυνεπαιτιάω. ξυνεπῃτιῶντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα I, 190.
ξυνεπαμύνειν τὰ πρὸς τοὺς δορυφόρους IV, 89.
ξυνεπανίστημι. ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς τὴν πολιτείαν, ἣν ξυνεπαναστῶσι I, 185.
ξυνεπεύχοντο καὶ ὁ ἄλλος ὅμιλος &c. IV, 53.
ξυνεπιέναι μετ' αὐτῶν ἄλλοις II, 263.
ξυνεπιλαμβάνω. — ὥστε καὶ — τοῦτο ξυνεπιλαβέσθαι τοῦ φόβου. αἴτιον φόβου γενέσθαι Schol. maiorem terrorem incuſſerunt *fulgura* IV, 111. — ἔτι δύναιτο καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ξυνεπιλαμβάνειν αὐτοῖς II, 15, & alibi. vid. Th. Magiſt.
ξυνεπιτίθημι IV, 19. 89 &c.
ξυνέπεσθαι μετὰ δεδοκιμασμένου λόγου II, 223. I, 84. IV, 267.
ξυνεργός. — ὁ μὲν πατάξας διέφυγεν, ὁ δὲ ξυνεργὸς, ληφθεὶς &c. V, 145. vid. Th. Magiſt.
ξυνεῤῥώγει. οὐ μέντοι ὅγε πόλεμός πω ξυνεῤῥώγει, hoc eſt, συνεπεπτώκει I, 91.
ξυνέρχομαι. ταύτην τὴν στρατείαν ξυνῆλθον, omiſſo ἐς I, 8.
ξυνεσελθεῖν ἐς τὸ τεῖχος III, 83.
ξύνεσις. ἡ ξύνεσις ἐκ τοῦ ὑπέρφρονος ἐχυρωτέραν τὴν τόλμαν παρέχει II, 93. ἀπάτῃ περιγενόμενος ξυνέσεως ἀγώνισμα προσελάμβανε II, 291. ἀκίνδυνον δόκησιν ξυνέσεως καταλιπεῖν III, 29.
ξυνετοὶ τὰ ἀχρεῖα I, 119. ἀπὸ τοῦ πεῖραν διδοὺς ξυνετὸς φαίνεσθαι I, 195. D. Halic. 208, 25. Noſter III, 15.
ξυνεχεῖ ῥήσει, perpetua oratione III, 336. διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἁμίλλης IV, 293. II, 199.
ξυνεχέστερος. ἐν πόνῳ ξυνεχεστέρῳ ὢν, aſſiduo IV, 314.
ξυνέχω. ἀπαύστῳ τῇ δίψῃ ξυνεχόμενοι II, 74. obſeſſi, vel, compulſi IV, 191.
ξυνεχῶς. καταστάντες ξυνεχῶς ἐπολέμουν II, 3. addit αἰεὶ Herodot. I, 67. Noſter V, 120. 127, & alibi συνεχῶς.
ξύνηθες. διὰ τὸ πρότερον ξύνηθες, τοῖς πολίταις φοβερὸν IV, 88. D. Halic. 236, 34. Noſter IV, 57. III, 192.
ξυνθῆκαι V, 54. IV, 197 &c.
ξύνθημα III, 165. ἐπιφώνημα ἐν μάχαις Thom. Magiſter. ἅμα καὶ ἀπὸ ξυνθήματος, uno eodemque tempore ex compoſito IV, 204.

ξυνιέναι ἔμελλον III, 313. ξυνιόντας, convenire ſolitos V, 145. II, 15.

ξυνίστημι. πάντα ὑπὸ δέους ξυνίσταται IV, 56. pro πέπηγεν Th. Magiſt. τὸ Ἑλληνικὸν ξυνιστάμενον πρὸς ἑκατέρους I, 3. εἰ ξυστῶσιν αἱ πόλεις φοβηθεῖσαι IV, 38. conſpirent. Aeſchyli Schol. 91. Sophocl. Sch. 332.

ξυνίστορες. θεοὶ ὅσοι γῆν τὴν Πλαταΐδα ἔχετε, καὶ ἥρωες, ξυνίστορές ἐστε, ὅτι &c. II, 114.

ξυννέφελα ὄντα τὰ τοῦ οὐρανοῦ V, 62.

ξυννήω. τῶν νεκρῶν ἐπ' ἀλλήλοις ξυννενημένων IV, 323.

ξύνοδος III, 315. D. Halic. 220, 32.

ξυνοίκια, Synoecia II, 28.

ξυνοικισθείσης πόλεως I, 17.

ξυνοίκους μιᾶς χώρας III, 93. D. Halic. 14, 8.

ξυνομνῦναι ἐπ' ὠφελείᾳ III, 265. D. Halic. 216, 44.

ξυντάσσω. ἐν τῷ ἀνειμένῳ αὐτῶν τῆς γνώμης, καὶ πρὶν ξυνταχθῆναι μᾶλλον τὴν δόξαν III, 217.

ξυντεκμηράμενοι II, 117.

ξυντελέω. — ἢ ἐς Ὀρχομενὸν — ξυντελεῖ, accenſetur III, 113. D. Halic. 170, 39. Ioſeph. B. I. V, 6, 1. Demoſth. στεφ. 354, 2, & Ulpian.

ξυντέμνω. τὰς πρώρας τῶν νεῶν ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον, στεριφωτέρας ἐποίησαν IV, 230. εἰ δὲ ἐς εὐτέλειάν τι ξυντέτμηται &c. ſi quos ſumtus contraxiſſent, recidiſſent V, 133. alibi ξυνέτεμε τὴν μισθοφοράν.

ξυντομώτατος. ξυντομωτάτην ἡγεῖτο διαπολέμησιν IV, 242.

ξυντρίβω. φυλασσομένους τῶν νεῶν μὴ ξυντρίψωσιν III, 18.

ξύντροφος. — ἐν τῷδε ἐδήλωσε μάλιστα ἄλλο τι ὂν ἢ τῶν ξυντρόφων τι, aliud eſſe, quam aliquid familiarium *morb. genus* II, 75.

ξυντυχία. ἅμα τοῦ ἔργου τῇ ξυντυχίᾳ προσένευσαν II, 335. D. Hal. 278, 46. γενήσεται ὑμῖν πειθομένοις καλὴ ἡ ξυντυχία τῆς ἡμετέρας χρείας I, 50. Aretaeus 121, 38. αἱ ἄλλαι ξυντυχίαι, alii vitae ſtatus II, 237. οὐ κατὰ δίκην, οὐδὲ κατὰ ξυγγένειαν μετ' ἀλλήλων στάντες, ἀλλ' ὡς ἑκάστοις τῆς ξυντυχίας ἢ κατὰ τὸ ξυμφέρον, ἢ ἀνάγκης ἔσχον IV, 266. III, 224.

ξυνωμοσία. πάντα αὐτοῖς ἐδόκει ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ ὀλιγαρχικῇ καὶ τυραννικῇ πεπρᾶχθαι IV, 93. ἵνα μᾶλλον αἱ ξυνωμοσίαι διαλυθεῖεν V, 124. vid. Ulpian. ad Demoſth. στεφ. 39, 1. II, 264. τὸ συνωμόσιον φυλάττειν D. Halic. 658, 25.

ξυνωμότης. ὡς εἶδόν τινα τῶν ξυνωμοτῶν σφίσι διαλεγόμενον οἰκείως τῷ Ἱππίᾳ &c. IV, 90. Ariſtoph. Veſp.

ξυνώμοτον. — ἐκλιπόντων τὸ ξυνώμοτον II, 114.

ξυῤῥάσσω. ἄδηλον ὂν ὁπότε σφ. αὐτοῖς ξυῤῥάξουσι, incertum erat quando inter ſe concurſuri eſſent: conventuri V, 155.

ξυσκευάζω. ὅπως ξυσκευάσαιντο ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν οἱ στρατιῶται ὅτι χρησιμώτατα IV, 299.

ξυσκήνων. τῶν ξυσκήνων ἤδη ἀπιόντων ἐκκρεμαννύμενοι IV, 301. Xenophon Paed. II.

ξυσταδόν. τοιαύταις προσβολαῖς, καὶ οὐ ξυσταδὸν μάχαις IV, 314. συστάδην Ioſeph. & D. Halic.

ξύστασις. πολὺν τὸν ἀγῶνα καὶ ξύστασιν τῆς γνώμης εἶχε IV, 292. alibi κατὰ ξυστάσεις γιγνόμενοι ἐν πολλῇ ἔριδι ἦσαν. vid. Ulpian. ad Demoſth. στεφ. 362, 2.

ξυστελλόμενοι ἐς εὐτέλειαν, εἴπου τὶ ἐδόκει ἀχρεῖον ἀναλίσκεσθαι V, 9. D. Halic. 443, 35.

ξυστρατεύω. ἑνὶ ἀνδρὶ κοινώσας τῶν ἐν τέλει ξυστρατευομένων III, 300.

ξυστρεφόμενοι ἐν ἐπιχωρίῳ τάξει IV, 220. 223.

O.

O. ὁ. οἱ περὶ τὸν Θράσυλλον, Thraſ. & qui cum eo erant V, 168. οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν II, 109. οἱ δέ τινες τῆς αὐτῆς γνώμης τῷ Πειθίᾳ II, 276. οἱ πατέρες οἱ βασιλέως V, 28 &c.

ΟΔ. ὁδός. μετὰ Ἀθηναίων ἄδικον ὁδὸν ἰόντων ἐχωρήσατε II, 265. ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι ὁδοὶ τοῦ πολέμου I, 169. — ὁδὸς δὲ ἔνθεν τε καὶ ἔνθεν IV, 314. vid. ἡγεμών. ὁδοὺς εὐθείας ἔτεμε II, 163. ἐπιστάμεθα οἵᾳ ὁδῷ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ὅτι κατ' ὀλίγον χωροῦσιν ἐπὶ τοὺς πέλας I, 95.

ΟΘ. ὅθεν. τὰ τῶν ξυμμάχων, ὅθεν ἰσχύομεν, προσαπόλλυται I, 207. ἀπέπλευσαν ἐς τὴν ἤπειρον, ὅθενπερ ἀνηγάγοντο II, 284. ἐν ὀρύγματι ἐκαθέζοντο, ὅθεν ἐπλίνθευον τὰ τείχη III, 97. οὐχ ἕξειν ὅθεν ὁρμώμενοι ὠφελήσουσι τοὺς αὐτῶν III, 12.

OI. οἰκεῖος. ἐν τῇ οἰκείᾳ, καὶ ἐν τῇ τῶν πέλας III, 135. οἰκείᾳ ξυνέσει I, 195. σίτῳ οἰκείῳ καὶ οὐκ ἐπακτῷ χρῶνται IV, 38. ἢν γὰρ κρατήσομεν ταῖς ναυσὶν, ἐστί τῳ τὴν ὑπάρχουσάν που οἰκείαν πόλιν ἐπιδεῖν IV, 276. οἰκείου πολέμου ἀπαλλαγῆναι III, 94. ἑώρων οὕτως ἀλλήλους, ὡς ἐν σελήνῃ εἰκὸς τὴν μὲν ὄψιν τοῦ σώματος προορᾷν, τὴν δὲ γνῶσιν τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖσθαι, amicum *ab hoſte* non diſcernere IV, 246. ἐπιτρέψαντος Εὐρυσθέως τὴν ἀρχὴν, κατὰ τὸ οἰκεῖον, Ἀτρεῖ, *propter neceſſitudinem* interpres I, 15.

οἰκειότερος. μηδὲν οἰκειοτέρᾳ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι, ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων II, 58. τὴν πολεμιωτάτην γῆν οἰκειοτέραν ἤδη τῆς οὐ δι' ὀλίγου κεκτημένης θαλάσσης ἡγούμενοι IV, 292.

οἰκειότης. διδόντες εἰρήνην — καὶ ἄλλην φιλίαν πολλὴν καὶ οἰκειότητα ἐς ἀλλήλους ὑπάρχειν III, 29. *τῆς οἰκειότητος προφάσει*, per ſpeciem neceſſitudinis II, 297.

οἰκειόω. τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ ἀλλοτριοῦντες, ἀλλ' ἐς τὴν ξυγγένειαν οἰκειοῦντες II, 267. *οἰκειοῦντες τὰς τότε καλουμένας* Ἐννέα ὁδοὺς, i. e. *ἰδιοποιοῦντες* I, 140.

οἰκείως. vid. *ξυνωμότης.*

οἰκείωσις III, 192.

οἰκετῶν ἅμα ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῇ τε καὶ ὀλολυγῇ χρωμένων II, 7.

οἰκέω. πανοικησίᾳ γενόμενοί τε καὶ οἰκήσαντες, οὐ ῥᾳδίως τὰς μεταναστάσεις ἐποιοῦντο II, 30. *τάχιστ' ἂν πόλιν οἱ τοιοῦτοι ἑτέρους τε πείσαντες ἀπολέσειαν, καὶ εἴπου ἐπὶ σφῶν αὐτῶν αὐτόνομοι οἰκήσειαν* II, 94.

οἴκημα. ἐς οἴκημα μέγα καθεῖρξαν III, 72. 170 &c.

οἴκησις. τῇ κατὰ τὴν χώραν αὐτονόμῳ οἰκήσει μετεῖχον II, 30. 31. *οἰκήσεις*, oppidula IV, 137.

οἰκήτορας ἐκπέμψαντες III, 75. II, 105.

οἰκία. — ὅθεν καὶ τοὔνομα Λακωνικὸν ἡ οἰκία αὐτῶν κατὰ τὴν ξενίαν ἔσχεν V, 13.

οἴκισις. καταβαλόντες τὰ Ἀγνώνεια οἰκοδομήματα, καὶ ἀφανίσαντες εἴτι μνημόσυνόν που ἔμελλεν αὐτοῦ τῆς οἰκίσεως περιέσεσθαι, coloniae ab Agnone deductae memoriam &c. III, 223.

οἰκιστὴς, coloniae dux I, 37.

οἰκοδομέω. τὰ τείχη οἰκοδομησαμένων IV, 188. V, 148.

οἰκοδόμημα. vid. *οἴκισις*, & III, 133.

οἰκοδομία. καλὰ κτήματα οἰκοδομίαις ἀπολωλεκότες II, 97.

οἰκοπέδων. πλίνθον ἐκ τῶν οἰκοπέδων τῶν ἐγγὺς καθαιροῦντες III, 132.

οἶκος. ταῖς κατ' οἶκον κακοπραγίαις ἐκπεπληγμένοι II, 88. *ἵνα μὴ ἀπ' οἴκου ὦσι, χρήματα ἐτάξαντο ἀντὶ τῶν νεῶν* I, 139. alibi, *ἐν ἡμετέρῳ οἴκῳ.*

οἰμωγῇ καὶ στόνῳ δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα IV, 295. *οὐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς ἀπολειπόμενοι* IV, 301. opp. *τῷ εὐχωλὴ* apud Homerum. Il. δ. vid. Xenoph. Herodian. Syneſium. *οἰμώγμασι* Aeſchylus & Sch. 120. Herodotus III, 66. Lycophron 253.

οἰνοχόας IV, 75.

οἴομαι. ἀδύνατον, καὶ πολλῆς εὐηθείας, ὅστις οἴεται &c. II, 238. *οἰόμενοι χρηματιεῖσθαι μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι* IV, 191. *οὐκ ὀρθῶς οἴονται* I, 31. *εἰ ᾤμην πείσειν, ἐκέλευον αὐτὰ δῃῶσαι* I, 207. *πᾶν ὅ, τι κινήσειαν ᾤοντο ἁμαρτήσεσθαι* III, 81. 196. & ſic paſſim alibi.

οἷος. — οἳ ἂν μάλιστα τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασι ὠφελεῖν οἷοί τε ὦσιν, iuvare poſſent V, 99. οἷοί τε ὄντες ἱκανὰ περιπέμπειν III, 43. Ioſeph. 23. vid. ξυμφέρω. ἕως ἔτι τὸ πέλαγος οἷόν τε περαιοῦσθαι IV, 251. οἷα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον παρασκευασθέντα ὁρᾶτε, qualia ſunt, quae &c. II, 53. οἷα ἀπροσδοκήτου κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γενομένου, quippe quod II, 10. D. Halic. 332, 2.

οἰστὰ, ferenda IV, 303. vid. φέρω.

οἰωνὸς τοῦ ἔκπλου ἐδόκει εἶναι IV, 45. omen *malum*: in bonam fere partem accipiunt poſt Homerum, Euripides, Xenophon, Plato: utroque modo utitur D. Halic. 127, 32. 159, 40. οἰωνῶν ἀρχὸς ἀετὸς, inquit Pindarus, Pyth. I, 13. adiungit κακοῖς Apollon. I, 445. ſic *mala avi*, & *alite* Horatius.

OK. ὀκείλαντας, καὶ παντὶ τρόπῳ ἀποβάντας III, 18. Xenophon 112 c. & ναῦν alibi Noſter.

ὀκνέω. ὁ διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνῶν, τάχιστ' ἂν ἀφαιρεθείη τῆς ῥᾳστώνης τὸ τερπνὸν I, 166. Schol. Sophocl. 6, 96. 183. 293. 296. Aretaeus 52, 23 &c.

ὀκνηρότεροι ἐγένοντο ἐς τὰ πολεμικὰ III, 81. ὀκνηρῶς ἔχειν D. Halic.

ὄκνος. ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει II, 61. ἡ παροῦσα εὐδαιμονία παρέσχεν ὄκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινὰ II, 225. ὄκνος τὶς καὶ μέλλησις ἐνεγένετο IV, 256. ὄκνους, ἀναβολὰς interpret. apud Demoſth. Ulpian.

ΟΛ. ὀλέθρῳ. χρημάτων ὀλέθρῳ καὶ ἀνθρώπων φθορᾷ ἐκάκωσε τὰ πράγματα IV, 213. ἐνόμιζον ἐπὶ τῷ σφετέρῳ ὀλέθρῳ ταῦτα πάντα γίγνεσθαι IV, 310.

ὀλιγανθρωπία I, 19. II, 307. Diodor. 490 a. ὀλιγανδρούντων. & Noſter ὀλιγανδροῦν. vid. Plutarch.

ὀλιγαρχέομαι. ἐβούλοντο ὀλιγαρχούμενοι ἄρχειν V, 144. οἱ μὲν, τὴν πόλιν ἀναγκάζοντες δημοκρατεῖσθαι, οἱ δὲ, τὸ στρατόπεδον ὀλιγαρχεῖσθαι V, 116. D. Halic. 694, 12.

ὀλιγαρχία V, 110. III, 330. V, 140 &c.

ὀλιγαρχικὸς κόσμος V, 110.

ὀλίγος. ἠκροβολίσαντο ὀλίγα II, 278. δείσαντες μὴ αἱ σφέτεραι δέκα νῆες ὀλίγαι ἀμύνειν ὦσι, ne ob paucitatem vim propulſare non poſſent I, 73. ὀλίγον ἐπράσσετο οὐδὲν ἐς τὴν βοήθειαν V, 25. ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐσώθησαν II, 335. κατ' ὀλίγον μαχεῖται, καίπερ πολὺ ὂν, ἀπορίᾳ τῆς προσορμίσεως III, 16. ἐς ὀλίγον ἀφίκετο πᾶν τὸ στράτευμα νικηθῆναι III, 194. ὡς ἐξ ὀλίγου καὶ ἐν χειμῶνι, ut in illis temporum anguſtiis III, 161. δι' ὀλίγου ἡ παραίνεσις γίγνεται III, 140. IV, 293. & alibi ſaepiſſime.

ὀλιγωρέω. — ἀτάκτους κατὰ θέαν τετραμμένους ὀλιγωρεῖν III, 217. ὀλιγωρῆσαι II, 92. Demoſth. Coron. 349, 2.

ὀλιγωρία. ἐν ὀλιγωρίᾳ ἐποιοῦντο, contemnebant III, 217. D. Halic. 635, 28. Herodot. I, 106. VI, 137. ἐς ὀλιγωρίαν ἐτράποντο καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων ὁμοίως, *non habentes quid agerent*, in negligentiam, incuriam &c. II, 79.

ὀλολυγῇ χρωμένων τῶν γυναικῶν II, 7. D. Halic. 45, 8. Homer. Il. ζ'. Syneſius Epiſt. 67 & 57. ὀλολυγμὸς Aeſchylus 82. 243. & Schol. & Diodor. 516 a.

ὀλοφυρμὸς IV, 294. Syneſius Epiſt. 67. Noſter II, 269.

ὀλοφύρομαι μᾶλλον ἢ παραμυθήσομαι II, 67. πάθει οὐδενὸς, ὡς ἐπὶ μεγέθει, τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἧσσον ὀλοφύρασθαι ἀξίῳ IV, 220. Homer. Il. ψ', 75.

ὀλοφύρσεις τῶν ἀπογιγνομένων, lamentationes II, 77. ὀλόφυρσιν μὴ οἰκιῶν καὶ γῆς ποιεῖσθαι, ἀλλὰ τῶν σωμάτων I, 207.

OM. ὁμαιχμία ξυνέμεινεν I, 29. id eſt, ξυμμαχία. D. Hal. 174, 38. Herod. apud Heſychium mendoſe legitur ὁμοαιχμία.

ὅμαιχμος. vid. ξύμμαχος.

ὁμαλώτατον, pars *inſulae* planiſſima III, 50.

ὁμιλέω. εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλεῖν I, 110. pro congredi cum aliquo, Odyſſ. ρ', 136. vid. Aretaeum. ὁμιλοῦντες II, 185.

ὅμιλος. ὁ ἄλλος ὅμιλος κατὰ πάντα ἐσκεδάννυντο III, 166. Ar. C. ἐσκεδάννυτο male.

ὄμμα. πᾶσι ἐν τοῖς ὄμμασι ὁρᾷν πάσχοντάς τι ἀηθες ὀργὴ προσπίπτει II, 20.

ὀμνύντων ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἔνδημοι ἀρχαὶ III, 283. ſic ibidem ἐξορκούντων, &-όντων pro-έτωσαν ... άντων pro-άτωσαν more Atticorum, Noſter ſaepius. ὀμόσαι alibi.

ὁμοβωμίους θεοὺς II, 257.

ὁμογνώμονες, qui eiuſdem erant ſententiae V, 145. Diodor. 337 b. ἔσχεν & λαβεῖν D. Halic. ὁμογνωμόνως Diodor. 279 d.

ὅμοιος. χρημάτων δυνάμει ὄντες ὅμοια τοῖς πλουσιωτάτοις I, 39. ἐκ τοῦ ὁμοίου II, 68. III, 16. ἐν τῷ ὁμοίῳ καθειστήκει τό, τε πλέον καὶ ἔλασσον ποτὸν II, 74. δίκας δοῦναι καὶ δέχεσθαι ἴσας καὶ ὁμοίας III, 300 &c.

ὁμοιότροπα τῷ νῦν βαρβαρικῷ διαιτώμενον I, 12. ὁμοιότροπα ἔθη Plato. ὅσα τούτοις ὁμοιότροπα Philo de mundo. Ariſtot. Pol. VI, 8. Noſter ὁμοιοτρόπως IV, 37.

ὁμοιόω. ὁ πόλεμος βιαῖος διδάσκαλος, καὶ πρὸς τὰ παρόντα τὰς ὀργὰς τῶν πολλῶν ὁμοιοῖ II, 288.

ὁμοίως. οὐκ ἂν ὁμοίως διδαχὴν ἅμα τῇ παρακελεύσει ἐποιούμην III, 187. 93. 47.

ὁμολογήσαντες ἐπὶ τούτοις ἐξῆλθον III, 103. τῶν ἐκεῖ ὁμολογουμένως τῶν βαρβάρων μαχιμωτάτους IV, 143. D. Halic. 701, 23. ὁμολογουμένην αριστον εἶναι εἰρήνην ex I cit. Priſc. 1100.

ὁμολογία. ἠνάγκασαν ὁμολογίᾳ τὴν ἀκρόπολιν παραδοῦναι II, 302. & alibi. Th. Mag. ἀποδοῦναι. ὁμολογίᾳ προσαγαγόμενοι τὸ πόλισμα IV, 151.

ὁμονοήσειν V, 115.

ὁμόσκευοι, armorum genere ſimiles II, 311.

ὁμόφωνοι III, 63. D. Halic. 23, 8. Aeſchylus Steph. 181. & Schol.

ὅμως. ταῦτα εἰπὼν, ὅμως προσέθετο τῇ Ἀλκιβιάδου γνώμῃ, tamen IV, 79. D. Halic. 283, 3. Noſter I, 28 &c.

ὁμωχέτας δαίμονας ἐπικαλουμένους III, 144. Suidas ὁμοχαίτας. Heſychius: ὁμ. θεοὶ, οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν σπονδῶν. Schol. Thucydid. οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν νεῶν, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν.

ON. ὀνειδίζεται τοῦτο I, 110. Diodor. 766 a. ὀνειδιζόμενος εἰς δειλίαν.

ὄνομα. (ἡ καταφρόνησις) ἐκ τοῦ πολλοὺς σφάλλειν, τὸ ἐναντίον ὄνομα ἀφροσύνη μετωνόμασται I, 170. τὸ μέγα ὄνομα τῶν Ἀθηνῶν IV, 281. D. Halic. 640, 6. ὀνόματι ἐννόμῳ ξυμμαχίας III, 87. ἔργῳ καὶ μὴ ὀνόματι ἀποδεικνύναι V, 139. — μετ' ὀνομάτων καλῶν λόγων μῆκος ἄπιστον παρέξομεν III, 337. D. Halic. 62, 27.

ὀνομάζω. — παρανομίαν ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκῃ κακοῖς ὀνομασθῆναι, καὶ οὐκ ἐπὶ &c. III, 146.

OΞ. ὀξύς. τὸ εὔψυχον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὀξεῖς ἐνδείκνυνται III, 189. ὀξ. τῇ γνώμῃ προϊδεῖν τι D. Halic. 394, 28.

OΠ. ὄπα, Dorice III, 326. vid. ὄπη.

ὅπερ. — ὑπερεῖδε τὸ πλῆθος τῶν νεῶν, ὅπερ καὶ οἱ Θούριοι ἔπαθον IV, 168. pro ὥσπερ D. Halic. 735, 3. vid. ὥσπερ.

ὅπῃ ἂν IV, 16. Homer. Odyſſ. ξ'. ὅπῃ III, 21. vid. Aelian. V. H. I, 32. & Platonem Epiſt. 7. Ariſtoph. Plut. 715.

ὁπηνίκα χρὴ ὁρμᾶσθαι III, 185. Ioſeph. 830. Demoſth. in Mid. 220. Apollonides Epigr. I, p. 11.

ὅπλα. ὅπως τὰ ὅπλα κρουόμενα πρὸς ἄλληλα αἴσθησιν παρέχοι II, 200. Salluſt. ἔστιν ὁ πόλεμος οὐχ ὅπλων τὸ πλέον, ἀλλὰ δαπάνης, δι' ἣν τὰ ὅπλα ὠφελεῖ, — geritur non tam armis, quam pecuniis &c. I, 118. IV, 249. II, 336. τὴν νύκτα ἐφ' ὅπλοις ποιούμενοι IV, 215. ἐν ὅπλοις Herodot. I, 13. Mſ. Med. αὐλίζεσθαι ἀπὸ τῶν ὅπλων, *procul* a caſtris IV, 102. οὐκ ἦν ἄνευ ὅπλων κινηθῆναι, nec ſine gravis armaturae militibus loco ſe movere audebant II, 129. μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων, ne a

ceterarum copiarum corpore longius progreſſi *vaſtarent* &c. II, 174.

ὅπλισις. εὐσταλεῖς τῇ ὁπλίσει II, 200. III, 215. ὅπλησιν Ioſephus 100.

ὁπλιταγωγοὺς (ναῦς) IV, 43.

ὁπλιτεύω. — οἵτινες αὐτερέται κομισθέντες ὁπλιτεύσουσιν εὐθὺς, qui delati remiges, & mox milites erunt IV, 145.

ὁπλιτικόν. τὸ ὁπλιτικὸν ἠθροίσθη III, 213. 183 &c.

ὅποι ἂν βούληται (παραπλεῖν) V, 88.

ὁποῖόν τι τὸ μέλλον ποιήσουσιν IV, 235. II, 209.

ὁπόσος III, 174. V, 3 &c.

ὁποσονοῦν, quo magis III, 58.

ὁπότε. ἄδηλον ὂν ὁπότε σφίσιν αὐτοῖς ξυῤῥάξουσι, quando inter ſe conventuri eſſent V, 155. ἀπιέναι ὁπόταν βούληται III, 214. 164.

ὁπότερος IV, 79. ἐξεῖναι ὁποτεροισοῦν προσκαλεσαμένοις &c. quotieſcunque utrilibet provocaſſent III, 270. Plato Politic. I, p. 12. Iſocrat. Noſter III, 308.

ὅπως I, 53. 128. παντὶ τρόπῳ ὅστις καὶ ὁπωσοῦν ἀνεκτὸς ξυναλλαγῆναι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους V, 141. Iſocrat. ad Nicoclem. Ariſtot. Probl. τὰ ἔνδοθεν οὐδ' ὁπωστιοῦν ἐκίνησαν, ne vel minimum. Plato Politic. I. Xenophon. Demoſthenes pro ὁπωσοῦν.

ΟΡ. ὁράω. τὸ προϋπάρχον δεινὸν, ὁρᾶτε ἔργῳ μὲν βραχὺ ὂν, ὄψει δὲ &c. III, 189. IV, 304. μήτε ὑμεῖς μαλακισθῆτε, ὁρῶντες περὶ ὅσων ὁ ἀγών ἐστιν III, 219. ἀνέχεσθαι καὶ γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, ὁρῶντας II, 114. vid. ἑωράω.

ὀργάω. ἕτοιμοι ἦσαν καὶ παρὰ δύναμιν ἀφίστασθαι, διὰ τὸ ὀργῶντες κρίνειν τὰ πράγματα V, 6. pro ἐπιθυμοῦντες Suidas. Λακεδαιμονίων ὀργώντων III, 161.

ὀργῇ φέροντες τὸν πόλεμον I, 47. ὀργὴν ποιούμενοι εἰ καὶ οἱ ἐν ταῖς νήσοις ἀξιοῦσι σφῶν ἀφίστασθαι III, 181. ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργήν τι ἀντειπεῖν II, 99. τοιαύταις ὀργαῖς πρὸς ἀλλήλους ἐχρήσαντο II, 292. ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες III, 315. ἐν ὀργῇ εἶχεν II, 33. ἐμὲ δι' ὀργῆς ἔχετε II, 94. D. Halic. 730, 1. Diodorus 310 b. δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίγνονται II, 19.

ὀργίζομαι. ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης, πρὸς τὸ ἠπιώτερον καταστῆσαι II, 87. ὀργιζόμενοι τῇ προαναχωρήσει τῶν Μακεδόνων III, 192.

ὀρέγομαι. ἀρχῆς ἄλλης ὀρέγεσθαι, πρὶν ἣν ἔχομεν βεβαιωσώμεθα IV, 20. ὀρεγόμενοι τοῦ πρῶτος ἕκαστος γίγνεσθαι II, 99. cum ſinguli principem locum affectarent. ἀεὶ τοῦ πλέονος ἐλπίδι ὀρέγονται, διὰ τὸ καὶ τὰ παρόντα ἀδοκήτως εὐτυχῆσαι,

maiora appetunt, quod & in praeſentia praeter opinionem res ipſis feliciter ceſſerit III, 27. Polyb. 11. Diodor. 753 c.

ὄρθιον ἑτέραν ἐπορεύοντο, alia ardua via iter fecerunt III, 298.

ὀρθός. — τῇ Πανάκτου καθαιρέσει, ὃ ἔδει ὀρθὸν παραδοῦναι, ob everſionem Panacti, quod ſtans traditum oportuerat III, 272. D. Halic. 303, 23. ἀνορθώσουσι Herodot. I, 19.

ὀρθόω. πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖτο ἀδυνάτους λέγειν ἔχουσα τοὺς τοιούτους τῶν πολιτῶν II, 232. τὰ τῆς πόλεως ὀρθοῦσθαι IV, 18. Schol. Sophoclis 150.

ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι III, 173. τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα II, 251. μετὰ τοῦ δρωμένου ἔτι καὶ στῆναι ἐλπὶς ὀρθῶς, — ſpes fore, ut adhuc recte ſtemus III, 343.

ὅρκιος. λέγοντες σφίσι τὰ ὅρκια εἶναι &c. ſe iuriſiurandi religione obſtrictos eſſe IV, 82. Noſter ὁρκίους θεοὺς II, 110. D. Halic. 303, 19.

ὅρκους ποιήσασθαι III, 235. II, 293. πρὸς τῶν ὅρκων II, 113.

ὁρκώσαντες πίστεσι μεγάλαις μηδὲν μνησικακήσειν III, 110.

ὁρμάω. ἀδύνατον, ἀνθρωπείας φύσεως ὁρμωμένης προθύμως τὶ πρᾶξαι, ἀποτροπήν τινα ἔχειν II, 238. Diodor. 108 a. ὁρμώμενοι ἐξ αὐτοῦ, Meſſana; excurrentes III, 3. D. Hal. 366, 44. ἐς τὸν πόλεμον ὥρμα τοὺς Ἀθηναίους I, 178.

ὁρμὴ ἐπέπεσε περὶ στάσιν ἐκτειχίσαι τὸ χωρίον III, 7. ἐμπεσούσης Diod. 150 d. οὐκέτι διαφόρως, ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς, οἰμωγῇ καὶ στόνῳ δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα IV, 295 &c.

ὁρμίζω. ὁρμισάντων ἔξω τοῦ ζεύγματος τὰ πλοῖα IV, 219. V, 145. ὥσπερ ἔμελλον ὁρμιεῖσθαι καὶ στρατοπεδεύεσθαι IV, 69.

ὀροφή. διελόντες τὴν ὀροφὴν III, 73. Diodor. 42 b.

ὀῤῥωδία. τὰ δεινὰ ἐν ὀῤῥωδίᾳ ἔχειν II, 142. δεδιὼς τὴν τῶν στρατιωτῶν ὀῤῥωδίαν II, 141. Euripid. Phoeniſ.

ὀῤῥωδῶ. ἧσσον ἑτέρων περὶ τῷ ἐμαυτοῦ σώματι ὀῤῥωδῶ IV, 18. εἰ ὀῤῥωδεῖς τὸ ἀναψηφίσαι IV, 25. D. Hal. 202, 36. Ariſtoph. Pl. 122 B. 1143. quaſi circa ὄῤῥον, os ſacrum, ſudo. vid. Euſtathium 1871. Demoſth. Philip. III. Hippocrat. Prorrhet. II. pro *cavere* etiam alibi. ad Homerum fruſtra nos remittit Foeſius. vid. Aretaeum 18, 14. ὀῤῥωδέων Herodotus I, 9. Mſ. Med. & κατοῤῥωδήσας I, 34.

ΟΣ. ὃς &c. — ὧν, τοὺς μὲν, δεδουλωμένους ὁρᾶτε, τοῖς δὲ &c. I, 94. εἰ καὶ δεινόν τῳ ἀκοῦσαι I, 170. alicui. τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀρέσκομαι I, 181 &c. vid. ſuis locis.

ὅσα &c. — φυλάσσειν τὴν νῆσον Ἀθηναίους μηδὲν ἧσσον, ὅσα μὴ ἀποβαίνοντας, — ita tamen, ut non in eam deſcenderent III, 25. ὅσα ἀπὸ γλώσσης εἴρητο αὐτοῖς εἶπον IV, 187. πλὴν ὅσοις μὴ βουλομένοις ταῦτα ἦν V, 147. γίγνεται παρ' αὐτῷ μέ-

γας, καὶ ὅσος οὐδεὶς πω τῶν Ἑλλήνων I, 194. νεμόμενοι τὰ αὐτῶν ἕκαστοι ὅσον ἀποζῆν I, 5. — ἐς τὸν μέλλοντα καὶ ὁσονοὺ παρόντα πόλεμον I, 55. ἤδη γὰρ καὶ ὁσονοὺ παρεληλύθει τὴν τῶν Ἀθηναίων τοῦ τείχους τελευτὴν ἡ ἐκείνων τείχισις IV, 183. Th. Magiſt. & ὁσονούκ. Noſter, ἀφικνεῖται ἡ ἀγγελία ὅτι ἀποστήσεται, καὶ ὁσονοὺκ ἀφέστηκεν III, 306. & alibi. προσπελάσαντες ἐξ ὅσου τις ἔμελλεν ἀκούσεσθαι IV, 298. τροφὴν ἐν ὅσῳ ἂν αὐτὸς ἀπῇ διδόναι V, 135. ὅσῳ μᾶλλον — τόσῳ &c. III, 45. ὁσάκις διαφοραὶ γένοιντο IV, 197. ὅσασπερ IV, 76. ἵπποι τε ὁσημέραι ἐξελαυνόντων τῶν ἱππέων &c. IV, 214. Ariſtoph. Plut. Ioſephus 315.

ὅσια ποιοῖμεν I, 101. λέγειν Herodot. II, 61. Bodl. τῷ δὲ τῷ, & ποιέουσι. ἱερῶν καὶ ὁσίων II, 79. ὅσιοι πρὸς οὐ δικαίους ἱστάμεθα III, 344.

ὅσπερ ἡγεῖτο τῆς ἐξόδου II, 18. νομίζοντες ὅπερ ἦν IV, 264. ὅπερ φιλεῖ δῆμος ποιεῖν V, 5. IV, 168. D. Halic. vid. ὅπερ, & III, 27.

ὅστις. ἐπιστείλαντες παντὶ τρόπῳ ὅστις καὶ ὁπωσοῦν ἀνεκτὸς ξυναλλαγῆναι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους V, 141. σωφρόνων ἀνδρῶν οἵτινες τἀγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο III, 28. ſapientes, qui tuto res ſecundas in ambiguo ponunt. ξυνέδρους ἑλέσθαι, οἵτινες ξυμβήσονται III, 33. vid. ὅτις.

OT. ὅτε &c. ὅταν γνῶσιν ἡμᾶς τετρυχωμένους III, 87. οὐ δυνάμει ἔστιν ὅτε προὔχοντες IV, 203. ὅτεπερ I, 13.

ὅτι &c. οὐδὲ γὰρ καθ᾽ ἑκάτερα ἀντεπεξῄεσαν, ὅτι μὴ τοῖς ἱππεῦσι &c. niſi IV, 242. III, 40. Herodot. I, 143. οὐ γὰρ τοῖς ἔθνεσιν ὅτι δίχα πέφυκε τοῦ ἑτέρου, ἔχθει ἐπίασιν, neque partium odio bellum noſtris gentibus inferunt, quod ſint diviſae III, 88. I, 64. abundat I, 193, ἐδήλου δ᾽ ἡ γραφὴ ὅτι, Θεμιστοκλῆς &c.

ὁτιεγγύτατα. γενόμενοι ὁτιεγγύτατα τῇ γνώμῃ τοῦ πάσχειν, animo quam proxime accedentes ad mala, quae paſſuri eratis II, 229. ἡ μάχη τοιαύτη, καὶ ὁτιεγγύτατα τούτων ἐγένετο III, 320. ſic ὅτι μάλιστα πορρωτάτῳ Clem. Alexand. 96, 44. apud alios ὁτιτάχιστα. ἀμύνεσθαι, τῷ παθεῖν ὁτιεγγυτάτω κείμενον, μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀναλαμβάνει II, 222. haec & ſequentia compoſita omiſit Stephanus.

ὁτιελάχιστα τῇ τύχῃ παραδοὺς ἐμ. βούλομαι ἐκπλεῖν IV, 41.

ὁτιμάλιστα III, 262.

ὁτιμεγίστη ὠφέλεια ἐς τὸ θαρσεῖν IV, 288. I, 174.

ὁτιοῦν, vel tantillum III, 25. 34.

ὅτιπερ III, 22.

ὁτιπλείστη ἀπορία III, 52. IV, 101.

ὅτις poëtice, pro ὅστις. ὅτου Attice pro οὗτινος I, 36. ὅτῳ ἂν πιστεύσαντες ἐτιμωροῦντο ἄνδρα I, 184. Homer. Il. μ', 428. ἐν ὅτῳ, quo in ſtatu IV, 14.

ὁτιτάχιστα ἤδη καὶ μὴ μέλλειν ἐξανίστασθαι IV, 256. δυστυχοῦσιν ὁτιταχιστα εὕρημα εἶναι διακινδυνεῦσαι III, 278.

ὁτιτάχος IV, 241.

ὁτιχρησιμώτατα IV, 299.

ὁτουοῦν τρόπου V, 42. D. Halic. 59, 15.

ΟΥ. οὐ. οὐ μέντοι ἔν γε τῷ παντὶ ἔργῳ βεβαίως οὐδέτεροι τελευτήσαντες ἀπεκρίθησαν III, 107. οὐ μέντοι γε, non tamen, D. Halic. 373, 22. Noſter, οὐ μέντοι εὐθύς γε ἀπέστη τῶν Ἀθηναίων, non tamen ſtatim defecit III, 329. οὐ μὴν οὐδ' ἂν κατασχεῖν μοι δοκεῖ ποτε Ἱππίας &c. quin nec — IV, 88.

οὐδαμόσε III, 286.

οὐδαμοῦ ἐμνημονεύετο γενέσθαι II, 70.

οὐδὲ γὰρ πρότερόν πω τοῦτο, ἰσχύοντες μᾶλλον, τολμῆσαι III, 101. vid. οὐδεις.

οὐδείς. θεῶν δὲ φόβος, ἢ ἀνθρώπων νόμος οὐδεὶς ἀπεῖργε II, 80. οὐδὲ εἷς Ariſtophan. Plut. v. 2. οὔτε ἰατροὶ ἤρκουν, οὔτε ἄλλη ἀνθρωπεία τεχνη οὐδεμία II, 71. ὄντες οὐδὲν αλλο ἢ νησιῶται III, 178. οὐδὲν αὐτῶν ὑπήκουσαν I, 41. non. οὐδὲν ἐπεκηρυκεύοντο, nullum caduceatorem miſerunt II, 34. πόλιν οὐδὲν ἐλάσσονα αὐτήν τε καθ' αὑτὴν τῶν Ἀθηνῶν IV, 216. urbem ipſam per ſe Athenis non inferiorem. ὀλίγον οὐδὲν ἐς οὐδὲν ἐπενόουν, in nulla illius belli parte quidquam parvum animo agitabant IV, 273. ἐκκλησίαν οὐκ ἐποίει, οὐδὲ ξύλλογον οὐδένα II, 38. ὑπὸ προθυμίας, ὡς εἰπεῖν, ἄλλο οὐδὲν ἢ ἐκ γῆς ἐναυμάχουν, nihil aliud, ut ita loquar, quam &c. III, 23. πάθει, οὐδενὸς τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἧσσον ὀλοφύρασθαι ἀξίῳ IV, 220.

οὐδέποτε III, 89. 276.

οὐδέτεροι. vid. οὐ. οὐδετέρων ὄντες ἡσύχαζον, quod in partibus non eſſent III, 335.

οὐκ ἂν οἰόμενός οἱ αὐτὸν τολμῆσαι ὑποχωρῆσαι, ratus eum ſibi cedere non auſurum IV, 45. κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως, id eſt, διὰ τὸ μὴ ἐξεῖναι III, 288. οὐκ ἂν οὖν νήσων ἠπειρώτης ὢν ἐκράτει, nequaquam igitur I, 16.

οὔπως, οὐδένα τρόπον, alicubi Noſter. Suid Homer. οὔπω.

ΟΦ. ὀφείλημα. οὐχ ἐς χάριν, ἀλλ' ἐς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων II, 61. Demoſth. & Libanius.

ὀφείλω. καί μοι εὐεργεσία ὀφείλεται I, 193. ὀφ. πᾶσιν ἀποθανεῖν D. Halic. 348, 25. ὀφείλων III, 30.

ὀφλόντων δὲ αὐτῶν, cum illi damnati fuiſſent II, 275. Ioſephus 893.

ὀχετοὺς IV, 159. Aelian. II, 14. V. H. Aretaeus 51, 28. Diodorus 695 c.

ὀχλῶδες. τὸ ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ οὐκ ἐξηρέθησαν ὑπὸ τοῦ ὀχλώδους τῆς παρασκευῆς IV, 41. Polybius.

ΟΨ. ὀψέ. τῆς ἡμέρας ὀψὲ ἦν III, 137. τῆς ὥρας D. Hal. 551, 24. τῆς ἡλικίας Aelian. V. H. II, 23. σαββάτων D. Matth. XXVIII, 1.

ὀψία. περὶ δείλην ἤδη ὀψίαν V, 40. Pindar. Iſth. IV.

ὄψις. ξυνέβαινε τῇ τε ὄψει ἑκάστῳ ἀλγεινὰ καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθέσθαι IV, 300. pro *oculis* Hippocrates, Aretaeus, alii. ἀδήλως τῇ ὄψει πλασάμενος πρὸς τὴν ξυμφορὰν, vultu ad calamitatem diſſimulandam compoſito IV, 91. τὰ ἀναθήματα &c. πολλῷ πλείω τὴν ὄψιν χρημάτων παρείχετο, opulentiae ſpeciem IV, 75. τὴν ὄψιν τοῦ σώματος προορᾶν IV, 246. Herodot. II, 136.

Π.

ΠΑ. παγκράτιον ἐνίκα III, 285.

παγχάλεπον, citat ut Gloſſ. Marcellinus. ut πάγκοινον τέρας πολέμου apud Dionyſ. Halic. II, 167. & πάγχρηστον.

πάθημα. ἐπεγένετο νὺξ τῷ παθήματι, huic cladi III, 73.

πάθος. τὰ μὲν κατὰ τὴν Μυκαλησσὸν, πάθει χρησαμένων οὐδενὸς τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἧσσον ὀλοφύρασθαι ἀξίῳ, τοιαῦτα ξυνέβη, — exitus cladis, quam Mycal. accepit, non minus quam ulla alia deplorandae IV, 220.

παιάν. ἀντὶ δ' εὐχῆς τε καὶ παιάνων, μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλιν τούτων τοῖς ἐναντίοις ἐπιφημίσμασιν ἀφορμᾶσθαι IV, 303. ſic Theognis ſemper. Dionyſ. Ioſephus 1289. παιανίζοντες Diodor. 217 d.

παίδευσις. πόλιν τῆς Ἑλλάδος παίδευσιν, magiſtram II, 61. vid. Annotat.

παιδεύομαι. ἀμαθέστεροι τῶν νόμων τῆς ὑπεροψίας παιδευόμενοι I, 119. 120.

παιδιά. περικοπαὶ ἀγαλμάτων ὑπὸ νεωτέρων μετὰ παιδιᾶς καὶ οἴνου γεγενημέναι IV, 45.

παιδικὰ ποτὲ ὢν αὐτοῦ ἀνὴρ Ἀργίλιος, pro ἐρώμενος I, 186. Plato Phaed. 51. 53. & D. Halic. II, 36, 9.

παιομένους καὶ κεντουμένους ὑπὸ τῶν παρατεταγμ. III, 72.

παῖς. μὴ καὶ τοῖς παισὶν τὸν πόλεμον ὑπολίπωμεν I, 115. καρτερεῖν χρὴ καὶ ἄλλων παίδων ἐλπίδι, οἷς ἔτι ἡλικία τεκνῶσιν ποιεῖσθαι II, 68. & alibi τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως.

παιωνίζω. ἐπεπαιώνιστο αὐτοῖς ὡς ἐπίπλουν I, 73. Ariſtid. παιῶνος Panath. Clem. Alexand. 268, 39, & alibi. vid. παιάν. Noſter IV, 53.

παιωνισμὸς IV, 248.

παλαιόπλουτον ἦν τὸ χωρίον V, 44. Steph. non agn. ἀρχαιόπλουτα Schol. Sophocl. 140. & ἀρχέπλουτον 83.

παλαιός. κατὰ τὸ παλαιὸν ξυμμαχικὸν II, 39. ἀπὸ παλαιοῦ I, 6. D. Halic. 4, 45. ἐκ παλ. 689, 14.

παλαιότερα I, 4.

παλαιτάτη ναυμαχία I, 22. ἐκ παλαιτάτου I, 28. Μίνως παλαίτατος ὧν ἀκοῇ ἴσμεν ναυτικὸν ἐκτήσατο I, 8. παλαιότατος Mſſ. utroque modo Pindar. Theogn. 932.

πάλιν. στενῆς οὔσης πάλιν καταβάσεως IV, 248. 249. 280. oppoſite ad μὲν, pro, vero: rurſus I, 193.

πᾶν δ' εἰκὸς εἶναι τῷ πολέμῳ καὶ δεινῷ τινι κατειργόμενον, ξύγγνωμόν τι γίγνεσθαι III, 146. *omnino* conſentaneum. ἐλευθέρωσιν ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς καὶ πολιτείαν, ἢν ξυνεπαναστῶσι, καὶ τὸ πᾶν ξυγκατεργάσωνται, ſummam rei I, 185. II, 120. ἐτάξαντο παρὰ πᾶν, ſe inſtruxerunt ad omnem *munitionis partem* III, 56. Εὔβοια γὰρ αὐτοῖς, ἀποκεκλεισμένης τῆς Ἀττικῆς, πάντα ἦν, in Euboea omnis ſpes erat V, 152. πάντα μᾶλλον ἐλπίζειν ἂν σφῶν πείθεσθαι αὐτοὺς, ἢ ὅπλα λαβόντας ἐξελθεῖν, in quibuslibet *aliis rebus* obtemperaturos potius &c. IV, 298. πάντα ποιούντων αὐτῶν διὰ στενοχωρίαν ἐν αὐτῷ IV, 323. requiſita naturae, ut Salluſtius. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἄρχειν μὲν τοῦ εἴκοντος &c. III, 89. ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν, ſummum moerorem omnibus ex rebus conceperunt IV, 263. οὐ νομίσαντες διακινδυνεῦσαι περὶ τοῦ παντὸς ἱκανοὶ εἶναι V, 121. ἀδικεῖν ἔφασαν ἄνευ τοῦ πάντων κοινοῦ πορευόμενον, ſine publica totius gentis auctoritate III, 117. ἄνδρα δραστήριον ἐς τὰ πάντα III, 121. 122. vid. πᾶς.

πανδημεί. βουλόμενοι αὐτοὺς ἄγειν πανδημεὶ ἐκ τῆς πόλεως IV, 101. πανδημεὶ ἐπετήρουν τοὺς Ἀθηναίους οἷ κατασχήσουσιν, frequentibus copiis obſervarunt, quonam Athenienſes eſſent appulſuri III, 65. D. Hal. 178, 43.

πανηγύρει III, 288. D. Halic. 99, 34.

πανοικησίᾳ γενόμενοί τε καὶ οἰκήσαντες, οὐ ῥᾳδίως τὰς μεταναστάσεις ἐποιοῦντο II, 30. — ὑμᾶς δὲ ἐκ παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ πανοικησίᾳ διὰ Θηβαίους ἐξαλεῖψαι II, 254.

πανοπλίαι τριακόσιαι II, 338.

πανστρατιᾷ II, 9. ἐσβαλλόντων πανστρατιᾷ III, 95. & alibi.

πανσυδεί. — μὴ οὕτω γε ἂν πανσυδεὶ διεφθάρθαι V, 3. vid. D. Halic. Antiq. I, 55. & Annotat.

παντάπασι. ὅπως μὴ παντάπασιν ἱπποκρατῶνται IV, 113. εἴτις ἢ μὴ πρόθυμος ἦν, ἢ παντάπασιν ἔτι ἀφειστήκει τοῦ πολέμ. IV, 185. οὐ παντάπασιν οὕτως ἀλόγως θρασυνόμεθα III, 345.

πάνταχόθεν καλῶς ὑπάρχον ἡμῖν πολεμεῖν, omnibus de cauſis I, 171. πανταχόθεν τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεστῶτες II, 87. πάντα δὲ πανταχόθεν αὐτοὺς ἐλύπει V, 4.

πανταχῇ προσέβαλλον αὐτοῖς κύκλῳ IV, 310 &c.

πανταχόσε IV, 240.

πανταχοῦ ἐδήλου ὡς ἐλευθερώσων τὴν Ἑλλάδα ἐκπεμφθείη III, 160.

πάνυ. δοκεῖ μοι — τὰ μὲν πρὸ Ἕλληνος τοῦ Δευκαλίωνος καὶ πάνυ οὐδὲ εἶναι ἡ ἐπίκλησις αὕτη I, 7. τοῖς πάνυ τῶν στρατιωτῶν, praecipuis militibus V, 3. 138. χρήματα πάνυ πολλὰ ἡ στρατιὰ ἔλαβε V, 44. II, 27. τό, τε φαῦλον, καὶ τὸ μέσον, καὶ τὸ πάνυ ἀκριβὲς ἂν ξυγκραθὲν, μάλιστ' ἂν ἰσχύειν IV, 35. εἰ δὲ ἐς εὐτέλειάν τι ξυντέτμηται, — πάνυ ἐπαινεῖν V, 133. ἐν σφίσιν αὐτοῖς οὐ πάνυ εὖ διακείμενοι V, 56.

παρά. τῷ παρ' ἐλπίδα μὴ χαλεπῶς σφαλλέσθω, γνοὺς &c. III, 91. ὥστε παρὰ τοσοῦτον γιγνώσκω, quamobrem ab hac opinione adeo diſſentio, ut &c. IV, 63. τὰ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου, Alcibiad. mandata V, 138. τῇ μὲν γὰρ, οἰκίαι εἶργον, παρὰ δὲ τὸ, κρημνοὶ, ab altera vero parte IV, 105. παρὰ δύναμιν πρόθυμοι ἐς τοὺς Ἕλληνας II, 254. — γενομένῳ παρ' ἀμφοτέροις τοῖς πράγμασιν III, 245. ἕκαστος οὐ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀμέλειαν οἴεται βλάψειν, ex hac ſua negligentia I, 203. ἁπάντων ἀπερίοπτοί εἰσι παρὰ τὸ νικᾷν I, 62. τὴν Ἠϊόνα παρὰ νύκτα ἐγένετο λαβεῖν III, 157. τοὺς ξυμμάχους ἔχθει παρ' Ἀθηναίους μετατάξασθαι I, 134. πρεσβείας μέλλοντες πέμπειν παρὰ βασιλέα II, 13.

παραβαίνω. — ὅτι οὐ δικαίως δράσειαν παραβαίνοντες τὰ νόμιμα III, 144. ἐὰν καὶ ὁτιοῦν παραβαθῇ, λελύσθαι τὰς σπονδὰς III, 34. 25. σπονδὰς μὴ λύειν, μήτε παραβαίνειν τοὺς ὅρκους I, 112. ὁποτέροις θᾶσσον παράσχοι ἀσφάλεια θράσος, οὗτοι πρότεροί τι καὶ παραβήσεσθαι ἔμελλον II, 187. παραβαίνοντες τὰ πάτρια II, 260. παραβεβάσθαι Suidas III, 25. Noſter III, 283.

παραβάλλω. — οἳ ἂν μὴ καὶ παῖδας ἐκ τοῦ ὁμοίου παραβαλλόμενοι κινδυνεύωσιν II, 68. τύχῃ καὶ ἐλπίσι πλεῖστον παραβεβλημένοι III, 351. πολῖται ὄντες, καὶ πλείω παραβαλλόμενοι II, 266. παραβαλέσθαι, ἐξαπατῆσαι Suidas.

παραγγέλλω. τὰ παραγγελλόμενα ὀξέως δεχόμενοι II, 21. παραγγείλας πεντ' ἡμερῶν σιτία IV, 243. ἤν τι παραγγέλλῃ περὶ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων I, 181. ἰέναι ἐς τὰ παραγγελλόμενα προθύμως II, 251.

παράγγελμα. ἀπὸ παραγγέλματος αἰφνιδίου V, 160. D. Halic. 561, 33.

παραγίγνομαι. οἷς εἴρητο, ἢ ἂν τοῦ στρατεύματός τι πονῇ, μάλιστα ἐφορῶντας παραγίγνεσθαι IV, 106. ναυσί τε καὶ στρατιᾷ ὡς πλείστῃ ἐπὶ τοὺς Χαλκιδέας παραγενέσθαι II, 155.

παράγομαι. ὑμεῖς δὲ μήτε ὑπὸ τῶν τοιῶνδε πολιτῶν παράγεσθε II, 94. ἀπάτῃ παράγεσθαι I, 52.

παράδειγμα αὐτοὶ μᾶλλον ὄντες τισὶν, ἢ μιμούμενοι ἑτέρους II, 56. ἔχοντες παραδείγματα τῶν τε ἐκεῖσ' Ἑλλήνων, ὡς ἐδουλώθησαν IV, 120. παράδειγμα τόδε τοῦ λόγου οὐκ ἐλάχιστόν ἐστι I, 6. παραδείγμασι τοῖς προγιγνομένοις χρώμενοι II, 184. τὸ μῖσος δυνάμεως παράδειγμα τοῖς ἀρχομένοις III, 340.

παραδίδωμι. τὴν χώραν, διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων, ἐλευθέραν δι' ἀρετὴν παρέδοσαν II, 55. κἀκεῖνος οὐχ ἥκιστα πιστεύσας ἑαυτὸν τῷ Γυλίππῳ παρέδωκεν IV, 322. πρὸς ἀταξίαν τοιαύτην, καὶ τύχην ἀνδρῶν ἑαυτὴν παραδεδωκυῖαν, ὀργῇ προσμίξωμεν IV, 285. ὅτι ἐλάχιστα τῇ τύχῃ παραδοὺς ἐμαυτὸν βούλομαι ἐκπλεῖν IV, 41. III, 45. παραδιδόναι τὴν ἀρχὴν III, 45. ἡμῖν ξύμμαχοι ἀγαθοὶ, οὓς οὐ παραδοτέα τοῖς Ἀθ. ἐστὶν I, 122.

παράδοσις. ἐν τοῦ σκήπτρου ἅμα τῇ παραδόσει, εἴρηκεν αὐτὸν, — ἀνάσσειν I, 16.

παραθαλασσίδιον πόλισμα IV, 99.

παραθαλάσσιοι τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ βαρβάρων I, 9.

παραθαρσύναντες σφᾶς αὐτοὺς V, 119. III, 169 &c.

παραίνεσιν ποιήσασθαι II, 141. ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν II, 234. δι' ὀλίγου μὲν ἡ παραίνεσις γίγνεται, τὸ ἴσον δὲ πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας δύναται, ſcil. ac longa oratio III, 140.

παραινέω. ἐγώ τε δείξω οὐ παραινέσαι οἷός τε ὢν μᾶλλον, ἢ καὶ αὐτὸς ἔργῳ ἐπεξελθεῖν III, 219. τοῖς ναύταις παραινῶ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τῷδε καὶ δέομαι IV, 278. παραινούντων τῶν ἀφιγμένων κατασκόπους πέμψαι III, 44 &c. παρελθὼν Περικλῆς, παρῄνει τοιάδε, ſuaſit I, 198.

παραίρεσις. ξυμμάχων ἀπόστασις, μάλιστα παραίρεσις τῶν προσόδων I, 169.

παραιρήματα ποιοῦντες ἐκ τῶν ἱματίων III, 73.

παραιτέω. ὁ δὲ παρῃτεῖτο μηδὲν τούτων δρᾶν III, 305.

παρακαλέω. αἱ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου πρεσβεῖαι, αἵπερ παρεκλήθησαν, accitae fuerant III, 246. αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι, παρακαλούμενος καὶ ἄκλητος I, 164.

παρακαταθήκη II, 112.

παρακαταπηγνύντες σταυροὺς III, 132.

παρακατέχω. αὐτούς τε ἡσυχάζειν, καὶ τοὺς ἄλλους παρακατέχειν V, 150.

παρακέλευσις IV, 291. III, 187.

παρακελευσμῷ χρώμενοι III, 18.

παρακελευστός. οὓς ὁρῶν ἐγὼ τῷ ἀνδρὶ παρακελευστοὺς καθημένους, φοβοῦμαι &c. advocatos IV, 24.

παρακελεύω. τοὐναντίον ὑπομιμνήσκω ὑμᾶς ἢ οἱ πολέμιοι σφίσιν αὐτοῖς παρακελεύονται IV, 108. *παρακελευόμενοι ἐν ἑαυτοῖς* III, 38.

παρακινδύνευσις. εἰ τοσαύτην ὑμεῖς τε, μὴ παυσθῆναι ἀρχῆς, καὶ οἱ δουλεύοντες ἤδη, ἀπαλλαγῆναι, παρακινδύνευσιν ποιοῦνται, ἡμῖν γε &c. III, 342 ſq.

παράκλησις. ἦν δὲ πρὸς τὸν ὄχλον ἡ παράκλησις V, 149.

παρακομιδή. ἡ τῶν ἐπιτηδείων παρακομιδὴ πολυτελὴς ἐγίγνετο IV, 215. *ἐν τῇ παρακομιδῇ τῇ ἐς τὴν Σικελίαν* III, 210.

παραλαμβάνω. ναῦς ἀποδοῦναι ὁμοίας οἵασπερ ἂν παραλαβῶσιν III, 26. *οὐδέτεροι δυνάμενοι ἄξιόν τι λόγου παραλαβεῖν* IV, 234. *Ἀθηναῖοι δὲ ναῦς πολεμίων τῷ χρόνῳ παραλαβόντες*, potiti I, 30.

παραλείπω. μὴ τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ παραλίπῃ &c. II, 23.

παραλλὰξ καὶ οὐ κατὰ στοῖχον κείμεναι, Echinades II, 169. Schol. Sophocl. Steph. 62.

παράλογος. εἰ δέ τι ἐν τοῖς ἀνθρωπείοις τοῦ βίου παραλόγοις ἐσφάλησαν &c. V, 37. *ἢν μή τι παράλογον γίγνηται* IV, 295. *τὸν παράλογον τοσοῦτον ποιῆσαι τοῖς Ἕλλησι τῆς δυνάμεως καὶ τόλμης* IV, 216. *τοῦ πολέμου τὸν παράλογον ὅσος ἐστὶ προδιάγνωτε* alibi.

παραλύω. ἐπειρᾶτο τοὺς Ἀθηναίους τῆς ἐπ' αὐτὸν ὀργῆς παραλύειν II, 96.

παραμελέω I, 39.

παραμένων ἐν Χαλκιδεῦσι I, 90. — *ἐμοὶ δὲ διάδοχόν τινα, ὡς ἀδύνατός εἰμι διὰ νόσον νεφρῖτιν παραμένειν* IV, 193.

παραμυθήσομαι II, 67. Aeſchylus 65. *παραμυθησομένους τὸ στρατόπεδον* V, 109. *αὐτοὺς ἀνίστη καὶ παρεμυθεῖτο* II, 280.

παραμύθιον. ἐλπὶς τῷ κινδύνῳ παραμύθιον οὖσα &c. III, 343. D. Halic. 78, 45.

παρανίσχον ἀπὸ τοῦ τείχους φρυκτοὺς πολλοὺς II, 202.

παρανομέω. οἱ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον τῶν ἑπομένων II, 266. D. Halic. 661, 23.

παρανόμημα. σφέτερον τὸ παρανόμημα μᾶλλον γενέσθαι, ὅτι ἐς Πλάταιαν *ἦλθον ἐν σπονδαῖς* IV, 197.

παρανομίαν ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκῃ κακοῖς ὀνομασθῆναι III, 146. *τὴν ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα οὐ δημοτικὴν παρανομίαν* IV, 46. *παρανομία ἐς τὴν δίαιταν* IV, 27.

παράπαν. — οἳ τῶνδε κρείσσους εἰσὶ παράπαν τὰ πολέμια IV, 125. D. Halic. 443, 15.

παραπίπτω. σκοποῦντες καιρὸν, εἴτις παραπέσοι, ὥστε τοὺς ἄνδρας σῶσαι III, 35.

παραπλεόντων ἀπὸ κάλω ἐς τὴν Μεσσήνην, remulco tracti III, 37. κατὰ μίαν ἐπὶ κέρως παραπλέοντες II, 146. παραπλεύσας δυοῖν νεοῖν V, 95.

παραπλησία γίγνεται ἐπίκλυσις, ſimilis alluvio II, 300. παραπλήσιά τε ἐπεπόνθεσαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλῳ IV, 295. παραπλήσιον δὲ οὐ πολλῷ πλέον IV, 199.

παράπλους I, 66. II, 51.

παραποιησάμενος σφραγῖδα, pro, ὁμοίαν ποιησάμενος I, 186.

παραπολύ. ἡ δὲ εὔνοια παραπολὺ ἐποίει τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους II, 15. τῷ δήμῳ παραπολὺ ἐν τῷ τότε πιθανώτατος II, 219. παραπολὺ προσεδέξαντο μᾶλλον τὰ τῶν Χίων V, 12.

παραῤῥήγνυμι. ἐφεπομένων, καὶ παρεῤῥηγνύντων, φυγὴ καθεστήκει παντὸς τοῦ στρατοῦ III, 143. & ſaepe. D. Hal. 164, 39.

παρασκευασαμένων αὐτῶν στρατιὰν ἄγειν III, 334. ληστικώτερον ἔδοξε παρεσκευασμένους πλεῖν IV, 168. στρατιὰν παρασκευαζόμενος III, 103. II, 54.

παρασκευή. πρὸς τὸ ἔαρ ἤδη παρασκευή τε προεπανεσείσθη ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, apparatus palam intentatus fuit a Laced. III, 231. οἱ μὲν ἐν τούτῳ παρασκευῆς ἦσαν II, 32. ἀκμάζοντες παρασκευῇ τῇ πάσῃ I, 3. ὡς ᾐσθάνοντο τὴν παρασκευὴν τοῦ χωρίου, cum audiſſent locum illum muniri III, 111. τὰς μετὰ φόβου παρασκευὰς ἀσφαλεστάτας νομίσαντες IV, 60.

παράσπονδος. ἐγκλήματα ἔχοντες, ἐπιδρομὴν τῷ τειχίσματι παράσπονδον, καὶ &c. III, 34.

παρασχών.— τῆς νίκης οὐκ ἄλλον τινὰ ἆθλον, ἢ τὸν τὴν νίκην παρασχόντα λήψονται, pro victoriae praemio nullum alium, quam illum ipſum, qui victoriam ſubminiſtrarit, accepturos IV, 126. νομίζοντες κἀκεῖνοι μὴ ἂν σφίσι ποτὲ κάλλιον παρασχὸν διαπεφευγέναι III, 302. vid. παρέχω. παρασχήσειν IV, 134.

παρατάσσομαι. εὗρον ἐπ' αὐτῷ παρατεταγμένους τῶν Συρακουσίων καὶ ξυμμάχων IV, 307. τὴν στρατιὰν παρατεταγμένην οὐκ ἐπ' ὀλίγων ἀσπίδων IV, 309.

παρατείνω. ἡ νῆσος τὸν λιμένα παρατείνουσα III, 11. πολιορκία παρατενεῖσθαι ἐς τοὔσχατον, ad extremum uſque perferet II, 238.

παρατείχισμα. ὥστε μὴ εἶναι ἔτι παρατειχίσαι αὐτοὺς, ἢν μή τις τὸ παρατείχισμα τοῦτο πολλῇ στρ. ἐπελθὼν ἕλῃ IV, 188.

παρατυγχάνω. ἕως ἄν τις παρατύχῃ διαφυγὴ ἐπιτηδεία V, 19. ἐν καλῷ παρατυχὸν σφίσι ξυμβαλεῖν III, 301. pro παρα-

τυχόντος, ut & I, 109. ἐν τῷ παρατυχόντι ἀμύνειν τῷ δεομένῳ, quotieſcunque res hoc flagitaret, opem ferre III, 265 &c.

παραυτίκα. τό, τε παραυτίκα, καὶ τὸ ἔπειτα τῆς ὁμολογίας αὐτοῖς ἐπράχθη III, 79. ἡ παραυτίκα λαμπρότης II, 96. τὴν παραυτίκα ἐλπίδα τῆς σωτηρίας οὐδενὸς ἀντηλλάξαντο V, 125.

παραφέρω. — ἡμέρας οὐ πολλὰς παρενεγκούσας, paucos dies elapſos III, 245.

παραφράγματα ξύλινα, munitiones III, 169.

παραχρῆμα. πάντα πρὸς τὸ παραχρῆμα περιδεὲς ἕτοιμοι ἦσαν εὐτακτεῖν V, 5. ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν I, 34. ὑπὸ τῆς παραχρῆμα ἀνάγκης II, 31. Xenophon αἱ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἡδοναί.

πάρειμι. πολλὰ παρεὶς, τὰ μέγιστα κεφαλαιώσω IV, 146. ἀγγέλλεται πεντήκοντα ὅσονοὺ παρεῖναι V, 40. IV, 60. ἐπ' ὠφελείᾳ πάρεσμεν τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς III, 339. τοῖς Συρακουσίοις παρῆν μὲν αἰσθάνεσθαι IV, 281. ταύτας ἃς οἱ πατέρες ἡμῖν παρέδοσαν μελέτας μὴ παρῶμεν I, 120. — μαστιγοφόροι παριόντες ἐπετάχυνον III, 72. vid. ἐπιπαριών. ἦν παρὸν τὸ αὐτὸ δρᾶσαι πρὸς τὸ ἐπιεικὲς, cum ipſi liceat hoc ipſum facere, ex aequo tamen &c. III, 29. τὰ τοῦ πολέμου, παρόντα ἤδη, καὶ οὐ μέλλοντα III, 336. ἡ ξύνοδος περὶ σωτηρίας πάρεστι, inſtitutus eſt III, 337. δεδιότες μὴ τῶν παρόντων ἔτι χείρω πράξωσι IV, 293. τὸ ἐπιὸν ὕστερον, δεινότερον τοῖς πολεμίοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου III, 218. ὅπως τῇ παρούσῃ ὁρμῇ τοῦ περαιοῦσθαι ὧν ἕνεκα ἦλθον μὴ βραδεῖς γένωνται IV, 244. — εἰ μὴ παρέσονται ἐν τάχει, ἀποστήσεται αὐτῶν III, 306. νομίσαντες μὴ ἂν ἔτι ἀπὸ τῆς παρούσης σφίσι δυνάμεως ἱκανοὶ γενέσθαι κωλῦσαι τὸν τειχισμὸν IV, 164. τοῖς παροῦσι πόνοις βαρυνόμενοι II, 96. τὸ παρὸν ἀεὶ βαρὺ τοῖς ὑπηκόοις I, 111.

παρενεγκούσας. vid. παραφέρω.

παρεξειρεσία. ἀνεῤῥήγνυσαν τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς ἐπιπολὺ τῆς παρεξειρεσίας IV, 238. 227 &c.

πάρεργον. — ὃς οὐκ ἐκ παρέργου τὸν πόλεμον ἐποιεῖτο, non negligenter IV, 214. τὸ ναυτικὸν οὐκ ἐνδέχεται ἐκ τοῦ παρέργου μελετᾶσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον μηδὲν ἐκείνῳ πάρεργον ἄλλο γίγνεσθαι I, 205. ἔπειτα δὲ ἐν παρέργῳ καὶ εἴ τι ἄλλο ξυγκαταστρεψαμένοις ῥᾷον αὐτοῖς ὑπακούσεται IV, 110.

παρέρχομαι. παρελθὼν πρὸς πολλὴν ἀντιλογίαν καὶ σχετλιασμὸν V, 82. οὐκ ἐπὶ κακῷ, ἐπ' ἐλευθερώσει δὲ τῶν Ἑλλήνων παρελήλυθα III, 127. παρεληλύθει τὴν τοῦ τείχους τελευτὴν ἡ ἐκείνων τείχισις IV, 183. V, 135.

παρέχω. ἡ πόλις αὐτῶν, αὐτάρκη θέσιν κειμένη, παρέχει αὐτοὺς δικαστὰς ὧν βλάπτουσι I, 57. ὅσα ἡμάρτομεν πρότερον,

νῦν αὐτὰ ταῦτα προσγενόμενα διδασκαλίαν παρέξει II, 140. πράγματα παρέξειν τοῦ δήμου, popularem ſtatum exhibituros V, 76. — ὅτι ἕτοιμος εἴη τὸ ἐν τῇ Σάμῳ παρασχεῖν αὐτοῖς διαφθεῖραι V, 78. ἡ πενία τὴν τόλμαν παρέχουσα II, 236 ſq. *paupertas audax* Horat. παρεχόμενοι ἃ ἔχομεν δίκαια II, 249. (ἀνδρῶν) ἀγαθῶν δ' (ἐστὶν) ἀδικουμένους, ἐκ μὲν εἰρήνης, πολεμεῖν, εὖ δὲ παρασχὸν, ἐκ πολέμου πάλιν ξυμβῆναι I, 166. II, 248. τὸ δίκαιον μᾶλλον τῆς ξυνθήκης προθύμως παρέσχοντο III, 89. vid. παρασχών.

παρήκον. κατὰ τὸ ἀεὶ παρῆκον τοῦ κρημνώδους τῆς νήσου προσβαίνων, qua paulatim inſulae partes praeruptae aliquem aditum dabant III, 57. vid. Annotat.

παρήχησις alicubi Noſter.

παρίημι. — μηδὲ διαμέλλειν καιρὸν παριέντας, praetermitterent III, 44. Pind. Pyth. I, 165. εἰ δέ τῳ ἄλλως δοκεῖ, παρίημι αὐτῷ τὴν ἀρχὴν, huic ego magiſtratu cedo IV, 41. v. πάρειμι.

παριππεύοντες IV, 307.

παρίστημι. παρεστάναι δὲ μηδενὶ ὡς &c. nec in mentem venire cuipiam oportet III, 88 & 140. βουλόμενος τὸν Λυγκηστῶν βασιλέα παραστήσασθαι III, 119. — βουλόμενοι μὲν καὶ ἀεὶ, παρεστηκὸς δὲ ῥᾷον, ἐπειδὴ &c. ſemper quidem voluerant, ſed *tunc* oblata occaſione facilius *fecerunt*, quod &c. III, 199.

πάροδος. καθεζομένους δέ τινας ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν ἐν τοῖς βωμοῖς, ἐν τῇ παρόδῳ διεχρήσαντο, obiter I, 176. ὥστε πάροδον μὴ εἶναι παρὰ πύργον II, 199.

παροικοδομέω. μὴ περιορᾶν παροικοδομούμενον τὸ τ. IV, 184.

παρόμοιος ἡμῶν ἡ ἀλκὴ πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας I, 113.

παροξύνω. παρώξυνέ τε τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ ἐξώρμησε IV, 140. ἤν τις ἄρα ξὺν κατηγορίᾳ παροξύνῃ I, 119.

παρουσία. — πόλει μείζονι τῆς ἡμετέρας παρουσίας IV, 133. Βυζάντιον ἑλὼν τῇ προτέρᾳ παρουσίᾳ I, 179. παρουσίαν ἔχειν, pro παρεῖναι Sophocl.

παροχὴ νεῶν αὐτονόμους IV, 131. vid. Horat. ubi *parochus*. Ioſ. 771. D. Hal. 416, 21. Suid. III, 33. παρακωχή. v. Annot.

πᾶς. ἐσπίπτουσιν οὐδενὶ κόσμῳ ἔτι, ἀλλὰ πᾶς τέ τις διαβῆναι πρῶτος βουλόμενος IV, 318. ἦν ἡ μάχη καρτερὰ, καὶ ἐν χερσὶ πᾶσα III, 66. πάσῃ προθυμίᾳ ἀμύνειν IV, 139. ἀγγελίαι πᾶσαι ἐπιτοαυτὸ ἐψευσμέναι, in idem mendacium om. congruentes IV, 166. μείνας τριάκοντα τὰς πάσας ἡμέρας II, 167. vid. πᾶν.

πασσυδεί. vid. πανσυδεί.

πάσχω. — νομίσας, ὅπερ πάσχουσιν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι, πάντα ἔτι ἐνδεᾶ εἶναι, *exiſtimans id*, quod hominibus in maxi-

mis proeliis accidere ſolet, *aliquid adhuc deeſſe* IV, 286. ὁ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὀργῇ ἐπεξέρχεται II, 222. vid. Herod. VII, 11. ἀμύνεσθαι ὧν ἔπαθον I, 136. III, 27 & alibi.

πατάσσω. vid. ξυνεργός.

πατρίους νόμους III, 172. τὸ πάτριον παρεὶς, patrio inſtituto neglecto III, 127 &c. I, 171.

πατρίδος τῆς ἐλευθερωτάτης ὑπομιμνήσκων IV, 287.

πατρόθεν ἐπονομάζων IV, 287.

πατρῴους θεοὺς IV, 287.

παύλη. οὐκ ἐν παύλῃ ἐφαίνετο, ἀλλὰ καθ' ἡμέραν ἐνεδίδοσαν μᾶλλον ἐς τὸ ἀγριώτερον, nec dum ſedatus eſſe *populus* videbatur, ſed in dies magis in ſaevitia proficiebat IV, 94. D. Halic. 364, 47. Ioſeph. 14.

παύω. τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, ἣν καὶ παυσθῇ, οὐκ ἀθυμοῦμεν τὴν τελευτὴν III, 339. οὐ πολλὰ ἔτη ἐπειδὴ πέπαυται I, 11. οὐ γὰρ ὁ δουλωσάμενος, ἀλλ' ὁ δυνάμενος μὲν παῦσαι, περιορῶν δὲ, ἀληθέστερον αὐτὸ δρᾷ, ſcil. libertate privat I, 95. τῆς βοηθείας παυσάμενοι II, 205.

ΠΕ. πεζά. τὰ πεζὰ κρατίστοις, pedeſtribus proel. praeſtantiſſ. III, 20. τοῦ πεζοῦ διαλυθέντος, cum peditatus dilapſus eſſet IV, 228.

πεζῇ. στρατιὰν μέλλων πεζῇ πορεύσειν ὡς Βρασίδαν III, 198. alibi πεζικῇ, quod Magiſtro teſte poëticum. πεζικὸς ὥρμηται λεὼς Aeſchylus in Sept.

πεζομαχία ἀπὸ τῶν νεῶν IV, 277. Polyb. I, pag. 33, παραπλήσιον πεζομαχίας συνέβαινε τὸν κίνδυνον ἀποτελεῖσθαι.

πειθώ. χαλεπῶς δὲ ἔχει ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἡ πειθὼ II, 248.

πείθω. ὁ πείσας, καὶ ὁ ἐπιστάμενος II, 234. τῶν Μεσσηνίων χάριτι πεισθεὶς II, 309. vid. Aretaeum 34, 14. Noſter, πείθων γε ἐμαυτὸν, σαφέστερόν τι ἑτέρου εἰδὼς, λέγειν, perſuaſum habeo, me aliquid exploratius dicturum, quam alium quemvis, quod hoc ſciam IV, 54. οἱ μὲν Συρακούσιοι, τοῦ τε Γυλίππου, καὶ τοῦ Ἑρμοκράτους, καὶ εἴ του ἄλλου πειθόντων, ὥρμηντο ἐς τὴν ναυμαχίαν, inducti animum appulerunt ad &c. IV, 203. λόγῳ πεισθέντες, ἢ οἴκτῳ II, 220. I, 192.

πεῖρα. ἠπείγετο ἐπιθέσθαι τῇ πείρᾳ, pro ἀποπειρᾶσθαι IV, 242. ἰέναι ἐς τὴν πεῖραν τοῦ ναυτικοῦ, rei nauticae periculum facere IV, 203. τὰ πεῖραν ἥκιστα τῆς δόξης δόντα IV, 21. ἀπὸ τοῦ πεῖραν διδοὺς ξυνετὸς φαίν. I, 195. τὸ βραχὺ τοῦτο πᾶσαν ὑμῶν ἔχει τὴν πεῖραν τῆς γνώμης I, 200. II, 176. conatus.

πείρασιν. ἀπαρνηθέντα τὴν πείρασιν IV, 88. Salluſt. *negantem, abnuentem omnia.*

πειράω. προσπλέοντες, — καὶ πειράσαντες ἀλλήλων IV, 234.

Herodot. IV, 80. πειράσαντες τοῦ χωρίου I, 85. & alibi. Mœris male πειρασθέντες. vid. Thom. Magiſt. βουλόμενος μὲν τῷ λόγῳ, καὶ ἅμα, εἰ δύναιτο, ἔργῳ τῆς Νισαίας πειρᾶσαι III, 105. πειρᾶσθαι μὴ αἰσχύναι τὰς προσηκούσας ἀρετὰς, operam dare III, 137. τῇ αὐτῇ ἰδέᾳ ἐκεῖνά τε ἔσχον, καὶ τὰ ἐνθάδε νῦν πειρῶνται IV, 119. πειρασθεὶς, καὶ οὐ πεισθεὶς IV, 85.

πελάγιοι ἐφάνησαν (νῆες) V, 66. 58. πελ. φόρησις D. Halic. 113, 27.

πέλας. ἐν τῇ οἰκείᾳ, καὶ ἐν τῇ τῶν πέλας III, 135. II, 57. 294 &c.

πεμπτός. ἀπὸ τῶν τετρ. πεμπτοὺς πρέσβεις ἄγοντες V, 134.

πέμπει εὐθὺς τοῦ στρατοῦ μέρος τι τὰς ὁδοὺς προλοχιοῦντας II, 331. πέμψαντες, pro πομπεύσαντες Suidas III, 73. quomodo Menander Hypob.

πενία. vid. παρέχω.

πέρα. ἐπειδὴ γεγένηται πέρα ὧν προσεδεχόμεθα ἡ νόσος ἥδε II, 94. D. Halic. 347, 43.

περαιτέρω. — ἡμᾶς περαιτέρω προνοοῦντας λέγειν ὑμῶν τῶν δι' ὀλίγου σκοπούντων, nos, qui verba facimus, longius proſpicere &c. II, 233. 287.

πέραν. ἔπλευσαν ἐς Ὠρ. τῆς πέραν γῆς, e regione II, 303.

πέρας. εἰ πέρας μηδὲν ἔσται σφίσι τοῦ ἀπαλλαγῆναι τοῦ κινδύνου IV, 240. — τὸν Μῆδον ἐκ περάτων τῆς γῆς ἐπὶ τὸν Πελοπόννησον ἐλθόντα I, 96.

περί. αὐτοὺς περὶ ἑαυτοὺς τοὺς Ἕλληνας κατατρίψαι, ut ipſos inter ſe attereret V, 70. περὶ Ῥήγιον, circa Rhegium IV, 181. περὶ σίτου ἐκβολὴν III, 3. *tempus* notat, ut Aelian. V. H. XII, 30. περὶ τὰς κατάρσεις τῆς νήσου III, 42. *locum* den. τὰ περὶ τὴν Ἀμφίπολιν ἐξηρτύετο III, 158. negotia. περὶ ὀργῆς ἐχώρει ἐπὶ Πελοποννησίους, pro ὑπὸ, ira incenſi III, 196. καί τι καὶ αὐτῷ ἐπράσσετο ἐς τὰς πόλεις προδοσίας πέρι III, 179 & 198. Herod. I, 32. ὧν γὰρ πέρι ἐπιβόητός εἰμι, propter quae IV, 27. ὄντι δ' αὐτῷ περὶ ταῦτα, circum haec loca agitanti IV, 221. vid. βραχύς. οἷα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον τόνδε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα ὁρᾶτε, hic *ſubiectum*, vel *rem* denotat II, 54.

περιαγγέλλομαι. vid. προεπανασείω. σίδηρον περιήγγελλον κατὰ τοὺς ξυμμάχους IV, 198.

περιαιρέω. περιεῖλον III, 76.

περιαλγήσας ἐρωτικῶς IV, 85. vid. Aretaeum 48, 6. περιαλγοῦντες τῷ πάθει III, 22.

περιβάλλω. — οὐ τροιδών τις ὥσπερ περὶ ἕρμα περιβάλῃ τὴν ναῦν IV, 210. II, 118. καί τινες καὶ τείχη περιβάλλοντο, ὡς πλουσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι I, 14.

περιβόντος. ὁ στόλος οὐχ ἧσσον τόλμης τε θάμβει καὶ ὄψεως λαμπρότητι περιβόντος ἐγένετο IV, 52. D. Hal. 414, 9. Schol. Sophocl. 159.

περιβολὴν ἔχοντος ὀξεῖαν καὶ γωνιώδη V, 168.

περίβολος I, 131. τοῦ περιβόλου βραχέα εἱστήκει, exiguae *murorum* ambitus *partes* ſtabant I, 125.

περιγίγνομαι. — ἡμᾶς ἤδη τοῖς ἁμαρτήμασιν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τῇ ἀφ' ὑμῶν τιμωρίᾳ περιγεγενημένους, ipſorum erratis potius quam veſtris auxiliis victoriam ab illis reportaſſe I, 97. περιγενόμενοι τῇ μάχῃ III, 30. II, 220. περιγενήσεσθαι τοὺς ἄνδρας, hoc eſt, περισωθῆναι III, 43. ὡς ἔγνω ἀδυνάτους αὐτοὺς ἐσομένους, ἐρημίᾳ ἀνδρῶν, περιγενέσθαι IV, 164. Plato Apol. Herodot. I. Ariſtid. ἐκ τούτων ἂν περιγενόμενος, propter haec incolumis evaſurus III, 15.

περιγραπτοῦ. ἐκ βραχέος καὶ περιγραπτοῦ ὁρμώμενοι, ex brevi praeſcriptoque *ſpatio* IV, 255.

περιδεής. ὁ δῆμος περιδεὴς γενόμενος μὴ ἐπιπλεύσωσιν αἱ νῆες II, 284. Iſocrat. Paneg. ἐκ τοῦ παραχρῆμα περιδεοῦς τόλμα ἐγένετο IV, 92. vid. παραχρῆμα.

περιείδω. τοὺς πολεμίους ἐν τῇ χώρᾳ περιϊδεῖν τεῖχος πεποιημένους III, 18. ἀμφοτέροις ἐδόκει ἡσυχάσασι τὸ μελλον περιϊδεῖν III, 105. & paſſim.

περίειμι. πολλὰ καὶ ἄλλα ἔχω ἐς ἐλπίδα τοῦ περιέσεσθαι I, 207. ὀλίγαι περιῆσαν (οἰκίαι) ſupererant I, 125. III, 223. περιέσται op. σφαλήσεται. ὅ, τε παθὼν σφαλήσεται, καὶ ὁ κρατῶν περιέσται IV, 125. τῷ περιόντι τοῦ στρατοῦ, cum copiarum reliquiis II, 123. ἐκ περιόντος, ex abundanti V, 71.

περιΐστημι. ἐς τοῦτο περιέστη ἡ τύχη, tanta fortunae commutatio facta eſt III, 19. περιέστηκεν ἡ δοκοῦσα σωφροσύνη, ἀβουλία καὶ ἀσθένεια φαινομένη I, 49. Demoſth. ἐς ὑπερδεινόν μοι περιέστη, eo devenit, ut &c. νομίσαντες μέγαν ἤδη καὶ σαφῆ τὸν κίνδυνον σφᾶς περιεστάναι V, 23. (ὁ πόλεμος) φιλεῖ ἐς τύχας τὰ πολλὰ περιΐστασθαι I, 112.

περιΐσχουσι κατὰ τὸ εὐώνυμον, circumveniunt III, 315.

περικομποῦμαι. — οὐδ' ὁπλῖται ὅσοι περικομποῦνται &c. IV, 31. Ioſeph. 1020.

περικοπαὶ ἀγαλμάτων IV, 45.

περιμάχητον ἦν τοῖς πολλοῖς, aqua IV, 319. D. Halic. 340, 32. Ioſeph. 104 &c.

περίνεως, id eſt, περιττοὺς ἐπιβάτας I, 18.

περιοίσειν IV, 216. περιοίσειν Suidas III, 99 & 700. confer Phavorinum, qui Kuſteri em. firmat.

περιοράω. ἀναγκαῖον εἶναι σφίσι μὴ περιορᾶν παροικοδομού-

μενον τὸ τεῖχος IV, 183. vid. Th. Magiſt. γνόντες δὲ εἰδότας περιορᾶν, ἰσχυρῶς ἐγκείσονται I, 95. μέλλοντες ἔτι καὶ περιορώμενοι IV, 149.

περιουσία. τὰ πολλὰ τοῦ πολέμου, γνώμῃ καὶ χρημάτων περιουσίᾳ κρατεῖσθαι II, 24. νομίζων τῷ δ' ἑαυτῶν δεξιῷ ἔτι περιουσίαν ἔσεσθαι, militum copiam III, 317. οἱ ναῦται ἐκ περιουσίας ὑβρίζοντες, propter affluentiam V, 68.

περιόπτομαι. φασὶν ἐν οὐδενὶ ἡμᾶς προέσθαι ἀδικουμένους, οὔτε νῦν περιόψεσθαι, ſe neque paſſos eſſe, neque nunc paſſuros II, 113. ἔκ τε τοῦ οἰκήματος οὐκέτι ἤθελον ἐξιέναι, οὐδ' ἐσιέναι ἔφασαν κατὰ δύναμιν περιόψεσθαι οὐδένα III, 73. Herodotus I, 153. D. Hal. 733, 24.

περιπολίοις IV, 254. D. Halic. 712, 2. & περίπολοι & περιπόλαρχος alibi Noſter & D. Hal.

περιῤῥύτου χώρας III, 93. D. Halic. 12, 11. Πάφον περιῤῥύταν, dixit Alcm. vid. Homer.

περισκοποῦντας ὁπότεροι κρατήσουσι, circumſpicientes, utri victores eſſent futuri IV, 79.

περισταδὸν ἐβάλλοντο, undique IV, 314. Ioſeph. 779. Iliad. ν', 551.

περιτείχισις. ὃν εἰ μὴ ἕλοιεν οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἐγίγνετο σφῶν περιτείχισις III, 197. διὰ τὴν οὐ περιτείχισιν Euſtath. p. 111 Il.

περιτεχνήσει τῶν ἐπιχειρήσεων II, 289.

περιτίθημι. ἐμοὶ ἀτιμίαν περιέθετε IV, 141.

περιφανῶς. ἡ πόλις ἐν τῷ παρόντι περιφανῶς ὠφέλητο, civitas manifeſte commodum percepit IV, 95.

περιφόβους ὑμᾶς ποιοῦντας IV, 61. D. Halic. 429, 23. Ioſephus 940.

περιωπὴν τῶν διαφορῶν ποιούμεθα III, 128. Thucyd. peculiare. vid. D. Hal. Suidam III, 93. nempe quando pro *circumſpectione*. Agathias. Pollux II, 54, περιάθρησις.

περιχαρής. τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ II, 78. ὑπὸ τοῦ περιχαροῦς τῆς νίκης IV, 298. Iſocrat. ad Demon. & Orat. ad Philip. Ariſtoph. Veſp.

ΠΗ. πη. ἡδέως ἂν ἀπαλλαγέντας πη ἀσφαλῶς τοῦ πράγματος V, 138. IV, 293. 4.

πηλῶδες. διὰ τοῦ ἕλους, ᾗ πηλῶδες ἦν καὶ στεριφώτατον IV, 161. Diodor. 789 d.

πημονή. ὅπλα μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ, arma detrimenti cauſa inferre III, 233. 280. Aeſchyli Schol. 19, 59. & πημοσύνη id. 63. Lycophr. 739. Sophocles apud Athenaeum.

ΠΙ. πιθανώτατος τῷ πλήθει III, 32. D. Halic. 600, 41. Ioſeph. 1176.

πῖλοι ἔστεγον τὰ τοξεύματα III, 55. pilei, qui Lac. pro galeis.

πιστεύω. ἐκ δὲ τεκμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντί μοι πιστεῦσαι ξυμβαίνει &c. I, 4. ἐλπίδι ἧσσον πιστεύει, ſpei minus fidit II, 93 & 92.

πίστις. οὔκουν ἀξιῶ ὑποπτεύεσθαι, πίστεις διδοὺς μεγίστας III, 127. Diod. 406 c. & al. ποιησάμενοι πρὸς Ἀθ. πίστεις καὶ βεβαιότητα III, 76. 110. θεῶν πίστεις ὀμόσαντες III, 251.

πιστός. ἔχοντες τὴν ἐλπίδα τῆς ῥώμης πιστὰν ἔτι III, 226. πιστὸν κῦδος ἔχειν ἀρετὰν Bacchylides. τὸ πιστὸν τῆς καθ' ὑμᾶς πολιτείας I, 93. D. Halic. 299, 35. δόξας ὁ Ἀλκιβιάδης οὐ πιστὸς εἶναι V, 80. Pindar. Pyth. I, 172.

πιστότερος. τῆς γνώμης τῷ ξυγγενεῖ πιστότεροι ἑτέρων ἐσμὲν III, 347.

πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις III, 130.

πίσυνος. ἀντίπαλοι μὲν γὰρ οἱ πλείους, τῇ δυνάμει τοπλέον πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται II, 143. IV, 6. Homer. D. Hal. 553, 7. Aeſchylus 79. 130. Suidas pro gloſſem. habet.

ΠΛ. πλαισίῳ. τὸ δὲ ἐχώρει ἐν πλαισίῳ τεταγμένον τοῦ Νικίου IV, 307. vid. Aelian. Tact.

πλάνησιν τῶν νεῶν καὶ ταρ. παρέσχε V, 62. vid. Budaeum.

πλεῖον. ἐς τὸ πλεῖον οὐκετ' ἐπηκολούθουν III, 191. ib. ἡ πλείων στρατιὰ, & πρὶν καὶ τὴν πλείονα κύκλωσιν σφῶν αὐτόσε προσμίξαι, priuſquam maior numerus, qui ſuos circumvenire ſtatuerant, eo conflueret III, 191. τοὺς ἄνδρας περὶ πλείονος ἐποιοῦντο κομίσασθαι III, 172. & ἀντιτιμωρήσασθαί τε τινὰ περὶ πλείονος ἦν, unuſquiſque pluris faciebat ſi ulciſci &c. II, 291. αἰτία δ' ἦν ἡ παρὰ λόγον τῶν πλειόνων εὐπραγία &c. III, 95. εἰδότες ἔργων ἐκ πολλοῦ μελέτην πλείω σώζουσαν, ἢ λόγων παραίνεσιν III, 315. πολλῷ πλείω τὴν ὄψιν ἀπ' ὀλίγης δυνάμεως χρημάτων παρείχετο IV, 75. διενοεῖτο τὸ πλέον οὕτως ὁ Τισσαφέρνης, hanc opinionem magna ex parte conceperat V, 71. Ἀθηναίους δὲ καὶ πλέον τὶ τῶν ἄλλων εἰκὸς τοῦτο δρᾶσαι II, 20. τὸ μὴ ἀδικεῖν, ἐχυρωτέρα δύναμις, ἢ τῷ αὐτίκα φανερῷ ἐπαρθέντας, διὰ κινδύνων τὸ πλέον ἔχειν I, 64. νομίσαντες, εἰ μὴ προκαταλήψονται ἐν τάχει, ἐπὶ πλέον χωρήσ. αὐτὰ III, 296. ἐς τὸ πλέον οὐκέτι προελθὼν, nec ulterius progreſſum II, 37. δείσαντες μὴ σφᾶς ἔτι πλέω κακουργῇ II, 103. ἐπικρατήσας τὰ πλέω τοῦ πολέμου III, 29. τοῦ ἑταιρικοῦ τῷ πλέονι V, 74. & ſaepius.

πλεῖστον. οἱ δὲ ἄπωθεν, καὶ μάλιστα οἱ διὰ πλείστου, remotiſſimi III, 170. πλεῖστα τῶν τότε εὖ φερόμενος ἐν στρατηγίαις III, 229. τὸ πλεῖστον τῆς γνώμης εἶχεν, ad eam ſententiam animo potiſſimum inclinavit II, 212. ἐν τῷ ἔργῳ κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου ἡγεῖσθε II, 145. Diodor. 50 b.

πλέον. vid. πλεῖον.

πλεονάζω. ὅ, τε ἐν πολέμῳ εὐτυχίᾳ πλεονάζων, οὐκ ἐντεθύμηται θράσει ἀπίστῳ ἐπαιρόμενος I, 166.

πλεονεκτέω. ἐλπίσαντες δυνάμει τινὶ πλεονεκτήσειν III, 91. ἀπάτῃ εὐπρεπεῖ αἴσχιον τοῖς γε ἐν ἀξιώματι πλεονεκτῆσαι ἢ βίᾳ ἐμφανεῖ III, 128. τοὺς Ἀθηναίους ταῦτα πλεονεκτεῖν καὶ προνοεῖσθαι πολλὴ ξυγγνώμη, affectare III, 89. D. Hal. 564, 10. Diodor. 134. 249 a. 349 b.

πλῆθος χρόνου I, 4. Diod. 256 a. τριήρεις τοῖς τυρ. ἐς πλῆθος ἐγένοντο I, 24. ὑπὸ τοῦ πλήθους καὶ ὄχλου τῶν νεῶν I, 70 &c.

πλήν. ξυνέβησαν Ἀθηναίοις ἐπιτρέψαι περὶ σφῶν αὐτῶν, πλὴν θανάτου III, 79. Πελοποννήσου τὰ πολλὰ, πλὴν Ἀρκαδίας I, 5. 30. τοῦ σχεδόν ἐστι διασάφησις, inquit Hermogenes p. 25. vid. Herodot. I, 16. V, 71.

πληρόω. ὡς οὐδὲν εὗρον ναυτικὸν πληρούμενον IV, 82. 200. II, 282. τὰ πληρώματα, ſocii navales, Polyb. p. 30. Diodor. 331 d. 334 d. 772 c.

πλησιόχωροι πόλεις III, 119. 136. D. Hal. 100, 23.

πλωΐμους ναῦς I, 45. II, 26. I, 12. D. Halic. 51, 23. & Demoſth. Heſych. Suidas πλόϊμος.

ΠΝ. πνεῦμα ἄτοπον καὶ δυσῶδες II, 73. ἣν ἀεὶ κατὰ πρύμναν ἱστῆται τὸ πνεῦμα II, 157. 120.

πνιγηρός. ἐν καλύβαις πνιγηραῖς διαιτωμένων II. 78. ex Arriano haec adducit Suid. v. Plutarch. Pericl. Ariſtoph. B. 122.

πνῖγος IV, 323. Lucian. Herodot. Diodor. 121 b.

πνοὴ III, 149.

ΠΟ. ποι. εἰ μὲν οὖν ἄλλοσέ ποι βούλεσθε πλεῖν, οὐ κωλύομεν I, 76. V, 112. εἰ ἄρα πῃ κινοῖντο αἱ νῆες V, 161. vid. πη.

ποιέω. τὸν πλεῖστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιοῦντο I, 9. 10. Homerus Graecorum claſſem πεποίηκε χιλίων καὶ διακοσίων νεῶν I, 18. ὁμολογίαν ποιεῖται πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, compoſitionem cum Athenienſ. fecit III, 198. Diodor. 638 b. συνθήκας Aelian. V. H. X, 18. ἐντὸς ποιῆσαι τὸ προάστειον III, 207. ὅρκους ποιήσασθαι, iusiurandum iurare III, 235. ἔλεγχον ποιήσασθαι, refutare II, 260. πέμψιν τῶν νεῶν ποιήσασθαι IV, 195. πρὸς τοὺς ξύμπαντας διαγνώμας ποιήσεσθε, ſententiam adverſus omnes tuleritis II, 270. τὸν ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἑκὼν εἶναι ποιήσομαι, proelium non committam II, 144. Diodor. 250 d. ἐπὶ μετρίοις ποιήσοντας ἃ προκαλοῦντο, moderate ſe geſturos in iis, ad quae provocarentur III, 33. πολλὴν περιωπὴν τῶν ἡμῖν ἐς τὰ μέγιστα διαφορῶν ποιούμεθα, circumſpectionem nos adhibemus III, 128. ἄδειαν ποιησάμενος IV, 94. δεινὸν ποιούμενοι εἰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας σφῶν τῷ πλήθει μὴ εἰ-

σονται, cum indigniſſime ferrent ſi &c. IV, 95. *τὴν νύκτα ἐφ' ὅπλοις ποιούμενοι* IV, 215. *ὅ, τι ἂν πείθωσιν ἀλλήλους, τοῦτο ποιοῦσι καλῶς ἔχειν* V, 55. (*αὐτοὺς*) *ἀπέκτεινον, καὶ ἐξαίρετον ἐποιήσαντο οὐδένα* II, 272. *τοὺς ἄνδρας περὶ πλείονος ἐποιοῦντο κομίσασθαι*, plurimi faciebant cives recuperare III, 172 &c.

ποίησιν νεῶν II, 174, & alibi.

ποιητέος. ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἡ ξύμβασις III, 227. *γιγνώσκειν τὸ ποιητέον* III, 147.

πολεμέω. τἄλλα εὐτυχοῦσι, πολλὴ ἄνοια πολεμῆσαι II, 89. *ἐν τοῖς μέλλουσι πολεμήσειν, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν*, quae bellum erant geſturae II, 15. *πολεμησείοντας* I, 51. Gloſſ. Marcell. vid. Euſtath. Iliad. 33, 7.

πόλισμα III, 80. 77. Herodot. Demoſth. *πολισμάτια* D. Halic. 15, 36. Aeſchylus & Schol. 71.

πολιτεύω. τοὺς Μενδαίους πολιτεύειν ἐκέλευον ὥσπερ εἰώθεσαν III, 197. D. Halic. 111, 19. II, 98.

πολιτικός. σχῆμα πολιτικὸν τοῦ λόγου V, 139. *μετριώτεροι ἐς τὰ πολιτικὰ εἶναι*, in adminiſtranda rep. moderat. IV, 142.

πολλά. ἀεὶ γὰρ τὰ πολλὰ Λακεδαιμονίοις πρὸς τοὺς Εἵλωτας τῆς φυλακῆς πέρι μάλιστα καθεστήκει, multa erant inſtituta, quibus ſibi adverſus Hel. caverent III, 120. *ἃ πολλὰ ἐνδέχεται*, id quod ut alia multa contingere poteſt III, 28. *τραυματισθεὶς πολλὰ*, multum III, 19. *ἔτι πολλῆς νυκτὸς παραπλεύσαντες*, nocte adhuc intempeſta V, 164. *multa nocte*, Latini. *πολλῷ τῷ περιόντι τοῦ ἀσφαλοῦς κατεκράτησε*, imperium nullo prorſus cum periculo retinuit IV, 88. *ἐκ πολλοῦ τεθεραπευκότες τὴν ἄνοιξιν τῶν πυλῶν* III, 98. *τὸ Νικίου στράτευμα, ὥσπερ ἡγεῖτο, ξυνέμενέ τε καὶ προὔλαβε πολλῷ*, quemadmodum praeibant, ſic etiam ſimul perſtiterant, longeque praeceſſerant IV, 312. *ἐπὶ πολὺ κατεβύρσωσαν*, longe lateque coriis contexerunt IV, 281. *πολὺς ὁ παράλογος* II, 135. *ὁρῶν πολὺ τὸ ξυνεστηκὸς* V, 100. vid. Corinthum.

πολλάκις δὲ καὶ πολλῶν λόγων γενομένων III, 261. II, 23.

πολλαπλάσιοι φαινόμενοι III, 54. II, 165. *πολλαπλασιάζειν* Diodor. I, d. 48 b.

πολλαχῇ εἰκάζεται, variae ſunt coniecturae V, 135.

πολλαχόσε II, 70.

πολλοστημόριον, minimam partem III, 134. vid. Annot.

πολυανδρέω. ὄχλοις ξυμμίκτοις πολυανδροῦσιν αἱ πόλεις IV, 30. Ioſeph. 827, *πολυανδρῶν. πολυάνορος* Aeſchylus & Schol. 178. & Euripides.

πολυάνθρωπος ἡ πόλις ἐγένετο IV, 7. II, 82. *πολυανθρωπίαν* Diodorus 47 b. Ioſephus p. 15 *πολυανθρωπησία*.

πολυειδής. — πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὀλοφυρμὸς, βοὴ, — ἄλλα ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπεδον πολυειδῆ ἀναγκάζοιτο φθέγγεσθαι IV, 294.

πολυπραγμοσύνη. καθόσον δέ τι ὑμῖν τῆς ἡμετέρας πολυπραγμοσύνης τὸ αὐτὸ ξυμφέρει IV, 135. in bonam partem. vid. D. Hal. 226, 29. 722, 46. & Diodor. 8. 84. 172.

πολύς. vid. πολλά.

πολυτέλεια. ὅπως διὰ πολυτέλειαν ὠφεληθῇ τι ἐκ τῆς ἀρχῆς IV, 23. Diodor. 126 d.

πολυτελής. τὸ γὰρ ἔχειν πρὸς τὸν ἐκ τῆς Δεκελείας πόλεμον αὐτοὺς (Thracas) πολυτελὲς ἐφαίνετο IV, 213. 215.

πολύτροπος. ἐν πολυτρόποις ξυμφοραῖς τραφέντες II, 67. ἐκ τοῦ πολυτρόπου αὐτῶν τῆς γνώμης II, 293. Homer.

πολυχειρία. ταχὺ δὲ πλήρους γενομένου διὰ πολυχειρίαν II, 119. D. Halic. 229, 14.

πολυψηφία. ἀδύνατοι ὄντες καθ' ἓν γενόμενοι διὰ πολυψηφίαν ἀμύνασθαι II, 184. vix alibi.

πομπὴ, pro θυμιατήρια &c. Th. Mag. v. Harmod. vel πομπεῖα. v. Meurſ. Gr. Fer. πομπῇ ξύλων ναυπηγησίμων III, 159.

πονούμενον καὶ θνήσκοντα II, 78.

πορεία. ἡ ἐν ἰσθμῷ ἐπιμονὴ, καὶ κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν ἡ σχολαιότης, tum in reliquo itinere faciendo tarditas II, 33.

πορίζομαι. ὅταν σχολῇ αὐτὰ πορίζόμενοι διαμέλλωσι, cum eas aegre parantes cunctabuntur I, 203. II, 288. 57. III, 14.

ποριμώτερος. ἐς πάντα ποριμωτέρων V, 117. ποριμώτατε Syneſius. Aeſchylus Prom. εἰς ἄπορα πόριμος, hoc eſt, πόρον διδοὺς, ut apud Noſtrum.

ποριστὰς ὄντας καὶ ἐσηγητὰς τῶν κακῶν τῷ δήμῳ V, 76. Demoſth. Phil. I. ταμίαι καὶ πορισταὶ, Ariſtoph. Ran. 1552. Ioſeph. 721. Noſter fig.

πόρος. τὴν μεσόγειαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατῳκημένους, loco maritimo I, 165.

ποτέ. μεγάλῃ δαπάνῃ καὶ κινδύνῳ ἀναστάς ποτε διαγωνίσασθαι V, 70. καλῶς, εἴπερ ποτὲ, ἔχει ἡ ξυναλλαγὴ, ſi unquam alias III, 30. 17.

ΠΡ. πρᾶγμα. ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀγαθοῖς πράγμασιν ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσι, rebus ſecundis II, 288. οἱ ἐν τοῖς πράγμασι, qui reip. praeerant II, 209. Salluſt. *qui cum imperio erant.* I, 124. ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἧσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι, ἢ καὶ τὰς διανοίας του ἀνθρώπου I, 199. νεὼς οὐ σπουδῇ πλεούσης ἐπὶ πρᾶγμα ἀλλόκοτον, de ſententia adverſus Mitylenaeos II, 243. ἐκ πονηρῶν τῶν πραγμάτων γενομένων τοῦτο πρῶτον ἀνήνεγκε τὴν πόλιν, ob res adverſas afflictam

erexit V, 158. σφῶν ἰσχυρὰ τὰ πράγματα γίγνεσθαι III, 36. & plerumque.

πρᾶξις. ἐφοβεῖτο αὐτοὺς διὰ τὴν περὶ τῶν Μαντινικῶν πρᾶξιν, res ad M. geſtas IV, 140. ἐγένετο ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἀδεεστέρα ἡ κάθοδος II, 338.

πράσσω. εὔνοιαν ἔχουσα πρᾶξαι ἡμᾶς ἃ ἐπινοοῦμεν II, 19. Pindar. Nem. Od. IV, 5. β'. — ὃ νῦν ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι, καλῶς ἔχει πρὸς ἡμᾶς πρᾶξαι, quod ſi erga nos feceritis, praeclare vobiſcum agitur III, 28. οὐδὲν πράξαντες τοῖς ξύμπασι ξυμβατικὸν, nulla pactione cum univerſis facta V, 143. τὰ αὐτὰ ἀπ' ἐλασσόνων πράξας, quod eadem negotia minoribus ſumtibus confeciſſet V, 137. Εὐρυμέδοντα χρήματα ἐπράξαντο, pecunia Eurym. mulctarunt III, 95. ξύμβασιν ἔπρασσε II, 279. τὰ τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς III, 79. ἔπρασσον ὅπως τὶς βοήθεια ἥξει II, 178 &c. εἰκοστὴν μόνον πρασσόμενοι τῶν γιγνομένων IV, 86. V, 54.

πρέπει. ὡς ἡμᾶς πρέπει βουλεύεσθαι ἀδικουμένους, μηδεὶς διδασκέτω I, 122. πρέπον IV, 43. vid. Th. Mag. δίκαια καὶ πρέποντα I, 208. κολασθήσεται τῇ πρεπούσῃ ζημίᾳ II, 141.

πρεσβείᾳ III, 174. 176.

πρέσβεις III, 175. 275. II, 276. V, 134. πρεσβευομένους alibi Noſter & Herodotus.

πρέσβευσις I, 103. poët. D. Halic. nec utitur. vix alibi. vid. Pollucem. vid. Var. Lect.

πρεσβύτατον τοῦτο κρίνας, antiquiſſimum eſſe iudicamus III, 89. Herodot. I, 6. V, 63.

πρεσβυτὴς ἐξέπλευσεν Noſter alicubi, & Syneſius. damnat Th. Magiſter.

πρὶν αν τι καὶ αὐτοὶ βουλεύσωσι περὶ αὐτῶν II, 12. ἀποπέμπουσιν αὐτὸν πρὶν ἀκοῦσαι II, 22. πρίν τι ἐνδοῦναι, antequam ulla deditio fieret III, 155. πρὶν καὶ τὴν πλείονα κύκλωσιν σφῶν αὐτόσε προσμίξαι, priuſquam maior numerus, qui ſuos circumvenire ſtatuerant, eo conflueret III, 191.

πρὸ τῆς ἕω III, 50. οἱ τοὺς κινδύνους ἐθέλουσιν ὑφίστασθαι πρὸ τοῦ αὐτίκα τὶ ἐλασσοῦσθαι, — adire quam &c. III, 86. ἐκείνῳ γὰρ ἂν πρὸ τούτου ἐχρῶντο, illa potius, quam iſta ratione uſi eſſent III, 189. νῆσον ἡ κεῖται πρὸ Μεγάρων, inſulam Megaris adiacentem II, 244.

προάγγελσιν γράψας τῆς ἐκ Σαλαμῖνος ἀναχωρήσεως, καὶ τὴν τῶν γεφυρῶν I, 194. προάγγελμα Ioſeph. 964.

προαγορεύειν αὐτῷ πόλεμον I, 183. III, 144.

προαγαγεῖν τὴν πόλιν, remp. amplificare IV, 35. ὡς πρέπον ἡμῖν, καὶ ὡς ἡ χρεία προάγει, utque neceſſitas ipſa cogit II, 257.

προαμύνομαι. τὸν ἐχθρὸν οὐχ ὧν δρᾷ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς διανοίας προαμύνεσθαι χρὴ IV, 65. προσαμύνομεν Homer. προαμύνασθαι II, 188.

προανάγομαι. ναῦς προανηγμένας μετακαλεῖν V, 20. 25.

προαναλίσκω. φειδώ τις ἐγένετο ἐπ' εὐπραγίᾳ ἤδη σαφεῖ μὴ προαναλωθῆναί τῳ, ſibi parcebant ob ſucceſſum, ne prius, *quam hoſtes debellaſſent*, ipſi aliquo modo ab iiſdem abſumerentur IV, 315. I, 202.

προαναχώρησις III, 192.

προαπαντάω. τὸν Μῆδον αὐτοὶ ἴσμεν ἐκ περάτων γῆς πρότερον ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον ἐλθόντα, ἢ τὰ παρ' ὑμῶν ἀξίως προαπαντῆσαι, prius, quam vos pro dignitate veſtra cum exercitu obviam prodiretis I, 96.

προαπεστάλησαν τῆς ἀποστάσεως, miſſi fuerant ante defectionem II, 179.

προαποπεμφθῆναι II, 206. omitt. Steph.

προβουλεύω. — οἵτινες περὶ τῶν παρόντων ὡς ἂν καιρὸς ᾖ προβουλεύσουσι V, 5. D. Hal. 272, 16. vid. προεπιβουλεύειν.

προείδω. καθ' ἡσυχίαν τὶ αὐτῶν προΐδωμεν, per otium aliquid eorum provideamus I, 118. D. Halic. 636, 1. ἀνὰ τὸ σκοτεινὸν μὲν, οὐ προϊδόντων αὐτῶν II, 200. προῄδει μὴ ἐπ' ἀγαθῷ ποτὲ αὐτὸ κατοικισθησόμενον, praeviderat non fauſte habitatum iri II, 31.

προειπόντες ἐς τὴν νῆσον ἐσάγειν σῖτον &c. III, 41. D. Halic. 736, 25.

προεργάζω. ἀμύνεσθε τούσδε ἀξίως τῶν προειργασμένων, hos pro eo, ac res a vobis ante geſtas decet, propulſate II, 145. λόγος ἐκ τοῦ φανεροῦ προείργαστο αὐτοῖς, orationem praemeditati fuerant, quam propalam habebant V, 99.

προενοίκησις I, 39. προενῳκηκὸς Syneſius Ep. 67.

προεπιβουλεύειν αὐτοῖς μᾶλλον ἢ ἀντεπιβουλεύειν I, 52. non memini me alibi legiſſe.

προέσθαι. φασὶν ἐν οὐδενὶ ἡμᾶς προέσθαι ἀδικουμένους, οὔτε νῦν περιόψεσθαι, nec ſuperiori tempore ſe paſſos iniuriam nobis fieri, neque nunc paſſuros II, 113. Ulpian. in Dem. Χερρ. 337, 2. Polyb. p. 13. προεμένῳ IV, 123. vid. προΐημι.

προέχω. vid. προὔχειν.

προθεῖναι. παρεσκεύασαν τοὺς ἐν τέλει ὥστε αὖθις γνώμας προθεῖναι, — ut hac de re ad populum iterum referrent II, 219. ἰσχὺν ἀξιώσαντες τοῦ δικαίου προθεῖναι II, 225. vid. προτίθημι.

πρόθυμος. προσταλαιπωρεῖν τῷ δόξαντι καλῷ οὐδεὶς πρόθυμος II, 80. D. Hal. 656, 7. διατελοῦντός μου προθύμου, cum in hoc ego ſtudio perſeverarem IV, 141.

προθύμως τὰ τοῦ πολέμου ἔφερον V, 54. Herodot. I &c. ταῦτα εἶναι δικαίως, καὶ προθύμως, καὶ ἀδόλως, in foederum formulis III, 241.

προΐημι, neglig. εἰ τὰ κάτω πρόοιντο κἂν μέχρι σφῶν τὸ δεινὸν προελθεῖν, ſi res ad oram maritimam incolentium neglexerint, calamitatem ad ſe &c. I, 166. vid. προέσθαι.

προϊσχομένους χεῖρας II, 268. 270. ἐμοῦ ταῦτα προϊσχομένου III, 128. Herodot. Aretaeus 138, 6. D. Halic. 146, 11.

προκαλοῦμαι. τὰ εἰρημένα προκαλούμενοι III, 264. Suid. III, 184. ὑμᾶς προκαλοῦνται ἐς σπονδὰς καὶ διάλυσιν πολέμου III, 29. προκληθέντες περὶ Ἐπιδάμνου ἐς κρίσιν I, 52.

πρόκλησιν ἐς ἡσυχίαν ὑμῶν οὐκ ἐδέχεσθε II, 265. Demoſth. Ariſtot. rep. IV. D. Halic. 144, 34.

προλοχίζω. πέμπει εὐθὺς τοῦ στρατοῦ μέρος τὶ τὰς ὁδοὺς προλοχιοῦντας II, 331. D. Hal. 62, 8. Ioſeph. 183.

πρόμαντιν ἐν Δελφοῖς III, 230. Plutarch. & Lucian. αἱ προμάντιες Herodotus.

προνοίᾳ πλεῖστα κατορθοῦνται IV, 24. τούτων ἐγὼ ἕξω τὴν πρόνοιαν κατὰ τὸ δυνατὸν, harum rerum curam ego pro virili provide geram II, 144. οὐδὲν ἐπωλεῖτο ἀπὸ προνοίας τῶν Ἐρετριέων, nihil vendebatur, quod ab Eretr. conſulto factum fuerat V, 153.

πρόξενος. τοῖς προξένοις διηγγυημένοι, datis idoneis fideiuſſoribus hoſpitibus ſuis II, 274.

προόψεως III, 216. omit. Stephan. Pollux II, 58.

προπάσχω. παρηνόμησαν οὐ προπαθόντες ὑφ' ἡμῶν, nos contra ius violarunt, non laceſſiti II, 270.

προπηλακίζω. παρεσκευάζετο προπηλακιῶν αὐτὸν IV, 86. D. Hal. 660, 32. apud Ioſeph. προπηλακισμὸς 294. vid. Ariſtoph. Theſm. 393, & Schol. Demoſth. Coron. 361, 1, & Ulpian.

πρόπλοι νῆες, praecurſoriae IV, 74.

προπομπὰς ποιεῖν IV, 91.

προπυθόμενοι III, 65. Xenophon Ἑλλ. VII.

πρός. τὰ πλείω ὁρῶ πρὸς ἡμῶν ὄντα III, 15. 47. *pro* hoſtibus, Salluſt. πρὸς τὸ τροπαῖον ἐχρήσαντο, in tropaeo III, 19. πρὸς τὴν ἀπόκρισιν οὐδὲν ἀντεῖπον, *ad* hoc reſponſum nihil contradixerunt III, 33. πρὸς τὴν ἐκείνων γνώμην ἀεὶ ἕστασαν, quod *ſecum* perpetuo ſenſiſſent III, 83. εἰ πρὸς ἀλλήλους ξυμβαίνομεν, ſi compoſ. *inter* nos faciamus III, 89. τὸ μὲν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, quod ad Athen. attinet III, 90. πρὸς ταῦτα, quamobrem III, 130. πρὸς τὰς ξυμφορὰς καὶ τὰς γνώμας τρεπομένους, *pro* eventis ſententiam mutare I, 198. πρὸς ἑκάστην πόλιν, in ſingulis civitatibus II, 227. οὐ πρὸς ὑμετέρας δόξης τάδε, pro:

vel *in* veſtram gloriam cedent II, 257. οὐκέτι πρὸς τὸ ἐγκεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις τὴν γνώμην εἶχον, non amplius ad inſtandum hoſtibus animus erat III, 320. πρὸς τὰς τύχας τῶν ἐναντίων ἐπαίρεσθαι, *propter* caſus IV, 22. περιπλεύσαντες ἐς τὸ πρὸς Σκιώνης, *ad* eam partem, quae Sc. ſpectabat III, 195. τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, πρὸς ἔαρ ἤδη, vere iam appropinquante III, 201. πρὸς τῷ λιμένι ὄντος, quaſi ex VIII lib. citat Corinthus. Noſter alibi V, 60. I, 17. 169. III, 128. 61. & paſſim.

προσαγορεύω. vid. δυστυχέω.

προσαγωγῇ ξυμμάχων I, 116. Lucian. Zeux. v. Budaeum p. 382. Noſter προσαγωγότερον τῇ ἀκροάσει ἢ ἀληθέστερον I, 32.

προσαποβάλλειν apud Ariſtoph. Nub. & al.

προσβάσεις IV, 153. Ioſeph. 408. Herodot. III, 111.

προσβολὰς ἢ προσπίπτοιεν ἀπεωθ. II, 7. Aeſchyl. Sch. 293.

προσγίγνομαι. εἰ δὲ προσγενήσεται ἓν ἔτι τοῖς πολεμίοις IV, 192. οὐ ῥαδίως αὐτοῖς προσγενήσεται, non facile poterunt adipiſci I, 204. vid. Thom. Magiſtr.

προσδέομαι. οὐδὲν προσδεόμενοι Ὁμήρου ἐπαινέτου II, 62. ὅσα ἐς ἀνάγκην ἀφῖκται, κινδύνου τοῦ ταχίστου προσδεῖται, periclitatione celerrima opus habent III, 15. I, 94.

προσδέχομαι. κήρυκα καὶ πρεσβείαν μὴ προσδέχεσθαι II, 21. admittere. τῷ Νικίᾳ προσδεχομένῳ ἦν τὰ περὶ τῶν Ἐγεσταίων, Niciae haec, prout exſpectaverat, ab Egeſtaeis contigerunt IV, 74. V, 44.

προσδιαβαλεῖν τοὺς Ἀθ. Athen. invidiam conflare IV, 118.

προσδοκίμου ὄντος τοῦ βαρβάρου I, 25. & alibi. Herod. I, 78.

προσηνές τι λέγοντες IV, 121. Ioſeph. 363. 387.

προσιππεύοντες II, 123. D. Halic. 564, 10.

προσίσχωσιν Noſter alicubi. Theophr. H. P. IX, 4. προσίσχοντας III, 48.

προσκαθεζόμενοι τὴν Πύδναν ἐπολιόρκησαν I, 84. agn. Priſcianus 1203.

πρόσκειμαι I, 132. IV, 307. προσέκειτο, pro προσεῖχε Suidas III, 196.

προσκοπέω. τὰ ἴδια ἐξ ἴσου νέμοντας, τὰ κοινὰ προσκοπεῖν. Schol. προτιμᾶν I, 165. vix alibi hoc ſenſu. — II, 293.

προσκοπή. ἐς προσκοπὴν τῶν νεῶν οἰχόμεναι I, 160. ut ſpecularentur. aliter interpretatur Stephan. in Lex.

προσκώπους, id eſt, κωπηλάτας I, 18.

προσμίγνυμι. τῷ Τάραντι προσμίσγει, appellit IV, 168. πρὸς οὖν ἀταξίαν τοιαύτην, καὶ τύχην ἀνδρῶν ἑαυτὴν παραδεδωκυῖαν πολεμιωτάτων, ὀργῇ προσμίξωμεν IV, 285. ἐπειδὴ προσέμιξεν ἐγγὺς τοῦ στρατεύματος III, 137. προσέμιξαν τῇ κατὰ

Κέρκυραν ἠπείρῳ I, 67. Odyſſ. v. 378. Pindar. κράτει προσέμιξε δεσπόταν, admovit.

πρόσοδος. χρημάτων προσόδῳ καὶ τῇ ἄλλῃ εὐδαιμονίᾳ II, 159. τὸ λῃστικὸν καθῄρει ἐφόσον ἠδύνατο, τοῦ τὰς προσόδους μᾶλλον ἰέναι αὐτῷ, ut reditus ad ſe facilius venirent I, 9.

προσοικοδομήσας ὕστερον μεῖζον μῆκος τοῦ βωμοῦ IV, 86. D. Halic. 65, 35.

προσοίκους I, 12. 37. Ioſeph. 960.

προσομιλήσας εὐοργήτως τῷ πολέμῳ I, 169. vid. ὁμιλέω.

προσόψεως οὐκ οὔσης ᾗ χρῆν ἀλλήλοις ἐπιβοηθεῖν III, 48. D. Hal. 99, 8. 2 Mac. VI, 18.

προσπεριβαλλομένου ἐρύματος V, 60.

προσποίησις. κομπωδεστέραν ἔχοντι προσποίησιν, oratio ſc. II, 91. προσποίησιν ξυγγενείας IV, 29.

προσπολεμώσασθαι II, 175. D. Halic. 435, 31.

προσταλαιπωρεῖν τῷ δόξαντι καλῷ οὐδεὶς πρόθυμος, promtus ad labores tolerandos rei cauſa, quae honeſta videretur II, 80.

προστασία II, 126. D. Halic. 83, 14. Ioſephus 229.

προστάτης III, 71. IV, 61. Ioſephus 1004. Schol. Sophocl. 69. 188. 309. Steph.

προστίθημι I, 32. ψῆφον προσεθέμεθα ἐναντίαν ὑμῖν I, 61. D. Hal. 391, 21. Noſter III, 284. II, 57, & paſſim.

πρόσφορα, utilia IV, 277. Schol. Euripid. Phoen. 132. cum dativo D. Halic. 72, 31.

πρόσχημα ποιούμενοι III, 251. cauſam ſpecioſam praetendentes. Ioſeph. 794. vid. Schol. Aeſchyli 45. Demoſth. στεφ. & Ulpian. 366. vid. Thom. Magiſtrum. Sophocl. Electr. 528. & alibi in bonam partem pro *occaſione.*

προσφιλεῖς ὄντες I, 130. Ioſeph. 36. 162.

προσχόντες I, 15. Herodot. I, 2.

πρόσχωροι, finitimi V, 19.

πρόσχωσις. παρέβαλον ἀπὸ τοῦ χώματος ἐς τὸ μεταξὺ τοῦ τείχους καὶ τῆς προσχώσεως II, 119. Ioſephus πρόχωμα. & πρόσχωμα LXX Interpp.

πρόσωπον, frons aciei I, 147.

προτεμένισμα, fani veſtibulum I, 189.

προτερῆσαι, antevertere I, 52. προτερεῖν D. Halic. 60, 1. vid. Ulpian. ad Dem. στεφ. 345, 2.

πρότερος, & πρότερον. ὁποτέροις θᾶσσον παράσχοι ἀσφάλεια θράσος, οὗτοι πρότεροί τι καὶ παραβήσεσθαι ἔμελλον II, 187. Herodot. III, 60. non πρότερον cum M. & Bodl. καιρὸς δὲ ὡς οὔπω πρότερον II, 189. παρὰ τῶν πρότερον, a maioribus I, 14.

Simonides, οἱ πρότερον. ἀπεκρίναντο, ἢν τὰς ναῦς ἀπάγωσι, βουλεύσεσθαι· πρότερον δὲ, οὐ καλῶς ἔχειν, τοὺς μὲν πολιορκεῖσθαι &c. — ſi naves abducerent, ſe conſultaturos: nam ante rem non bene ſe habere, ſi &c. I, 44. II, 140. vid. πρῶτος.

προτίθημι. τὰς τιμωρίας ἔτι μείζους οὐ μέχρι τοῦ δικαιου καὶ τῇ πόλει ξυμφόρου προτιθέντες II, 292. ὠφέλιμον στέφανον τοῖσδε καὶ τοῖς λειπομένοις τῶν τοιῶνδε ἀγώνων προτιθεῖσα II, 69. θαυμάζω τῶν προθέντων αὖθις περὶ τῶν Μιτυληναίων λέγειν II, 222. vid. προθεῖναι.

προτιμάω. ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἄντικρυς ἐλευθερίαν, τὴν ὕπουλον εὐνομίαν οὐ προτιμήσαντες V, 98. πλούτου τὴν ἀπόλαυσιν προτιμήσας II, 64. Ioſeph. 1013. Herodotus II, 37. ἕκαστος ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται II, 57. διὰ τὸ προτιμᾶσθαι, propter honores mihi delatos IV, 18.

προὐθυμήθησαν, propenſis animis expetiverunt III, 121 &c.

προὐργιαίτερον II, 331. III, 26.

προὔχειν. ἄνδρες, ἐπειδὰν ᾧ ἀξιοῦσι προὔχειν κολουσθῶσι, τόγ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστερόν ἐστιν &c. *poſtquam vires* in ea re, qua ſe ceteris praeſtare putant, fractae fuerint &c. IV, 282. alibi ὅπερ μάλιστα προὔχονται, praetendunt. Sophocl. Antigon. — ἀνάγκην εἶναι τοὺς προὔχοντας ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν διαβάλλεσθαι III, 231. 338. D. Hal. 312, 42. ἡ ἀνθρωπεία φύσις τοῦ προὔχοντος πολεμία II, 295.

προὐχώρει. οὐ προὐχώρει μᾶλλον ἢ ἐς μάχην ξυνετάσσετο IV, 314. 165. vid. προχωρέω.

προφανής. ἀπὸ τοῦ προφανοῦς, aperte I, 54. ſaepius ἐκ τοῦ πρ.

πρόφασις. ἐπ' αὐτομολίας προφάσει ἀπέρχονται IV, 191. in bonam partem II, 188.

προφασίζεσθαι, καὶ διαμέλλειν IV, 42. tergiverſari atque cunctari. Ioſeph. 45. 185. & Noſter alibi. & ὡς εὗρον ἅπαν ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων προφασισθὲν, ubi compertum habuerunt rem totam confictam fuiſſe, ut evaderent V, 51.

προφυλακὴ III, 48.

προφυλακίδας ναῦς I, 161.

προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων I, 26. οὐκ ἐπίστευον τοῖς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων προχωρήσειν, nec enim, quod ab Athenienſ. impetrare cupiebant, ex voto ſibi ceſſurum confidebant II, 178. vid. προὐχώρει II, 287. V, 105.

πρύμναν κρουσάμενοι IV, 237. Diodor. ter ἀνακρούεσθαι.

πρώραθεν ἐναυμάχουν IV, 231. Pindar. Pyth. IV, 39.

πρῶτος. ἔδοξε μᾶλλον (ἡ στάσις), διότι ἐν τοῖς πρώτη ἐγένετο, quod prima haec apud eos exſtitiſſet II, 287. ἐν τοῖς ξυγκαταλύουσι τὸν δῆμον πρῶτος ἦν V, 104. ἄνδρες πρῶτοι καὶ χρή-

μασι καὶ γένει II, 266. V, 139. χαλεπῶς τοὺς πρώτους χρόνους μετεχείρισαν IV, 323. duriter initio tractarunt.

ΠΤ. πταίοντες III, 28. ἤν τι πταίσωσιν II, 67. Herod. I, 16.

πταρμὸς καὶ βράγχ. ἐπεγίγνετο II, 73. Hipp. Aph. VII, 51.

ΠΥ. πυρφόροις ὀϊστοῖς βάλλεσθαι II, 116. vid. Schol. Sophoclis 149. 160. 219.

πύστεις I, 9. κατὰ πύστιν I, 191. Aeſchylus & Schol. 71, 55. Suidas III, 92. φιλοπυστεῖς Iuſtinus M. 266.

ΠΩ. πω. enclit. ναυτικὸν οὐδὲν αὐτῶν πολύ πω ἐφαίνετο, uſquam *adhuc* V, 16. 113. 155. III, 101. IV, 19. 168. I, 6. 9. 8 &c. valet, aliquatenus, quodammodo, quamquam, nequaquam, adhuc, unquam. Plato 23 D. 3. 19, 20. 23, 5. vid. Il. α', 108. ρ', 401. λ', 52. Aeſchyli Schol. 112. vid. οὔπω.

πώποτε. οὐδ' ἀπὸ μιᾶς πώποτε πολιορκίας Ἀθηναῖοι δι' ἄλλων φόβον ἀπεχώρησαν III, 348.

πῶς οὐ χρὴ πάντας ἀμύνειν &c. II, 88. alibi, εὐθὺς διαλαθὼν πῶς, confeſtim clandeſtina quadam ratione ſe ſubducens. Aelian. V. H. II, 12, καὶ ὑπήρχετο πῶς τοῦ σωφρονεῖν. Aeſchyli Schol. 233. Sch. Sophoclis 33. 230. Steph.

P.

PA. ῥαβδοῦχοι III, 288.

ῥᾷον τὰ ἀποβαίνοντα ὡς οὐκ ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἐλασσούμενός τις φέρει V, 140. ἡγούμενοι τὸν ἔξω Πελοποννήσου πόλεμον ῥᾴω εἶναι III, 262. εὐκοσμότεροι καὶ ῥᾴους ἄρχειν IV, 70.

ῥᾴδιος. ὅθεν ῥᾴδιαι αἱ κομιδαὶ IV, 39. ῥᾴδιον εἰδέναι V, 135. ῥᾳδίως IV, 298. I, 4. IV, 306 &c.

ῥαθυμία μᾶλλον ἢ πόνων μελέτη II, 59. ῥαθ. πόνων, nove opinor, Aretaeus 53, 32.

ῥᾶσται ἐς τὸ βλάπτεσθαι (νῆες) IV, 284. ῥᾶστοί εἰσιν ἀμύνεσθαι III, 16. Aelian. V. H. 11, ῥᾷστα ᾕρει τὰς πόλεις.

ῥαστώνης τὸ τερπνὸν I, 166. cum v. ῥαθυμία Demoſth. coni. & alibi: ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥαστώνην τὸ λέγειν ἃ πάσχουσιν. Xenoph. ῥαστωνεύω τῇ ψυχῇ. τρυφῆς, τέρψεως, ἀναπαύσεως Heſych. Gloſſ. *facilitatis.* Hippocrat. pro doloris allevatione III Epidem. uſus eſt. apud Aelian. V. H. II, 5, ῥαστωνεύειν εἰς τὸν χρόνον, ſegniter uti tempore. ῥαστώνην αὐτοῖς ἔσεσθαι — ὥστε εἰσιόντι τὴν ἐπιχείρησιν ποιήσασθαι, facile fore. Ioſeph. Ant. XIX, 1, 11. v. Iſocr. p. 198. apud Aretaeum 133, 28, ξυνρμαρτεῖν τὴν ἰητρείην τῇ ῥαστώνῃ τῆς φύσιος αριστον, naturae ductum ſeq. Ariſtot. περὶ ζ. πορειας p. 145, κάμπτει εἰς τὸ πλάγιον διὰ τὴν τῆς ὑποδύσεως ῥαστώνην, καὶ πρὸς τὴν ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς ἐφεδρείαν. Diod. p. 51 a. τοῖς συνανδραγαθήσασι συνεχώρησε τὴν ῥαστώνην καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν κατακτηθέντων

ἀγαθῶν, otium. p. 109, ταῖς περιπνοίαις τῶν εὐκαίρων ἀνέμων εἰς ῥᾳστώνην ἄγοντες τὰ σώματα, corpora recreant *ab aeſtu.* Syneſius Ep. ἀφελκόντων με τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ ῥᾳστώνης. Ariſtides Pan. ὁπόσον τὸ τῆς ῥᾳστώνης αὐτῷ περιέστι, καὶ ἐν τοῖς καθάπαξ ἀπόροις εἶναι δοκοῦσι. ibi ῥ. ἡ εὐκολία. ῥ. & ἀκολασίαν & εὐχέρειαν, iunctim veniunt apud Pollucem VI, 42. etiam ad pravum iudicem transfertur VIII, 3. & ſaltatorem IV, 13. ad oratores IV, 3. quomodo fere apud Latinos. v. Lyſiam contra Agor. p. 225 Hanov.

ῥαχίαν III, 17. Aeſchyli Schol. 96. Diodor. 106 d.

ῥεύματος κατελθόντος αἰφνιδίου III, 112.

ῥέω. ῥηθεισῶν γνωμῶν ἀντιπάλων πρὸς ἀλλήλας II, 242. 111. τὰ ῥηθησόμενα πρότερον αὐτοῖς προὐσκέπτετο V, 100. D. Halic. alibi Noſter τὰ ῥηθέντα ἐπιτελέσει. — ῥέω. vid. ῥύω.

PH. ῥητός. ἀργύριον ῥητὸν ἑτοιμάζειν II, 14. ξυνέβησαν ῥητοῦ ἕκαστον ἀργυρίου ἀπολυθῆναι III, 103. agn. Suidas. Herodot. I, 77. ἥκιστα πόλεμος ἐπὶ ῥητοῖς χωρεῖ, nulla certa lege I, 169. aliter Herodot. V, 58. Noſter I, 22 &c.

ῥήτωρ. χαλεποὶ ἦσαν τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν ἔκπλουν V, 3. vid. Th. Magiſtr.

PO. ῥοθίου φόβῳ καὶ νεῶν δεινότητος III, 17. Schol. Aeſchyli 87. 143. 96. Diodor. 385 a.

ῥοπή. ἀσθενεῖς καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς ὄντες, in unico *rerum* momento poſiti. Ariſtoph. Σφ. 1228. Diod. 343. 679. ὑπὸ μιᾶς ῥοπῆς ὀτρυνομένων ἁπάντων Ariſtot. de mundo. Polyb. p. 28.

ῥοῦς. — ἐπενεχθέντα ὑπό τε τοῦ ῥοῦ καὶ ἀνέμου I, 77. D. Halic. 296, 21.

ῥοώδης οὖσα (ἡ θάλασσα) III, 36. Diodor. 98 d.

PY. ῥύαξ τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς Αἴτνης II, 341. ῥύακες, torrentium alvei III, 141. Ariſtides ῥ. αἵματος Panath. & Plato. Ariſtot. de mirab. Auſc. ἀργύρου Diodorus 216 b.

ῥύμη ἐμπίπτουσα II, 118. χωρήσαντες ῥύμῃ II, 128. Ariſtoph. Nub. 406, & alibi. Demoſth. ῥ. τῆς ὀργῆς.

ῥύω. ἔργῳ ἀγαθῷ ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας, forti facinore crimina obiecta diluturum III, 305. v. ῥύσιος apud Homerum. & Aeſchyl. 312. 332. 322. Sophocl. Sch. 417. vid. Moer. Att.

ῥύω. ἐῤῥύη ὁ ῥύαξ τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς Αἴτνης II, 341. λέγεται πεντηκοστῷ ἔτει ῥυῆναι τοῦτο μετὰ τὸ πρότερον ῥεῦμα, ibid. ὁ Ἀσωπὸς ἐῤῥύη μέγας II, 10. Callimachus Iov. 18.

PΩ. ῥώμη. ἡ ὑμετέρα ἐπιστήμη κρείσσων ἐστὶν ἑτέρας εὐτυχούσης ῥώμης IV, 280. εἴτω προλεῖποι ἡ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα, pro ἡ ῥώμη τοῦ σώματος IV, 301. *arma virumque*, Virgil. αὐτῷ ἔτι ῥώμην καὶ ἡ νῆσος ἐμπρησθεῖσα παρεῖχε III, 47. οὐκ ἔ-

χοντες τὴν ἐλπίδα τῆς ῥώμης πιστὴν III, 226. ὁ μετὰ ῥώμης γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος II, 67. διὰ τὴν παροῦσαν νῦν ῥώμην πόλεως &c. III, 28.

ῥώννυμι. εἴτε καὶ πάνυ ἔῤῥωνται IV, 32. ὅτ' ἐῤῥώμην, πολλὰ ἐν ἡγεμονίαις ὑμᾶς εὖ ἐποίησα, dum recte valerem IV, 193. ἐῤῥωντο ἐς τὸν πόλεμον, totis viribus in bellum incumbebant. ἔῤῥωτο, omni ope nitebatur II, 15. V, 119.

Σ.

ΣΑ. σάλπιγγι σιωπὴ ὑπεσημάνθη IV, 52.

σαλπιγκταὶ ξύνοδον ἐπώτρυνον τοῖς ὁπλίταις IV, 110.

σαφές. τὸ σαφὲς οὐδεὶς ἔχει εἰπεῖν IV, 94. D. Halic. 291, 8. Diod. 337 b. τὶ σαφὲς λέγειν III, 75. Pind. Ol. 13, 64. παράδειγμα σαφὲς καταστήσατε II, 230. ſic τέκμαρ Pindar. Nem. XI, 56, & Iſth. VI, 29. Noſter I, 200, & paſſim alibi.

ΣΒ. σβεστήρια κωλύματα ἀντεμηχανήσαντο IV, 262. D. Halic. σβ. πυρὸς 194, 16.

ΣΕ. σέ. Attice pro σοὶ I, 180. vid. Schol.

σείω. ἔσεισε, abſolute. terrae motus exſtitit III, 76 &c.

ΣΗ. σῆμα δημόσιον II, 52. D. Hal. 243, 31. Aeſchylus Stephan. 91, 89. vid. Schol.

σημαίνω. στηλῶν σημαίνει ἡ ἐπιγραφὴ II, 66. Herodot. I, 5. τότε δὴ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον, σημαίνει, tunc vero, hoc ipſo temporis articulo, *ſuis* dat ſignum II, 134. D. Halic. 550, 32. βραχείᾳ παραινέσει ἅπαν σημανῶ II, 69 &c.

σημεῖον τοῦ πυρὸς ἀνέσχον III, 165. ἀκριβεῖ σημείῳ χρώμενος I, 16.

ΣΙ. σιδηροφορεῖσθαι I, 10. Diodor. 218 b. Ariſtot. Pol. II.

σιδηρόω. ἐσεσιδήρωτο ἐπὶ μέγα καὶ τοῦ ἄλλου ξύλου III, 148. Poſidippus, θώρακ' ἔχῃ φολιδωτὸν ἢ δρακόντα σεσιδηρωμένον.

σιταγωγοῖς ὁλκάσι IV, 47. V, 8.

σιτοδοτέω III, 61.

ΣΚ. σκάφη οὐχ εἷλκον ἀναδούμενοι τῶν νεῶν I, 72. Aeſchylus & Schol. 144.

σκεδάννυμι. ἐσκεδάννυτο ὅμιλος III, 166. ὄχλον ἐσκεδασμένον III, 82.

σκέπτομαι. σκέψασθαι ὅτῳ τρόπῳ ἀσφαλέστατα διαπορεύσονται I, 149. σκέψασθε δέ. εἰ γὰρ &c. conſiderate *id, quod dico;* ſi enim &c. I, 206. πάντα ἐσκεμμένα ἡτοίμασται, excogitata IV, 277. Ariſtot. Pol. III, 11. σκέμμα, quod perpendimus: excogitata. ἐσκέψαντο V, 96.

σκευὴ, cultus corporis I, 11. vid. Platon. p. 40 A. 6.

σκηνησαμένου διπλῆν διαφράγματι καλύβην I, 187. D. Hal. 115, 3.

σκοπέω.— οὐκ ὀρθῶς σκοπεῖ II, 187. ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγαθὰ σκοπεῖτε III, 31. σκοπείτω δέ τις κατὰ τοὺς χρόνους III, 237. σκοποῦντες καιρὸν, εἴτις παραπέσοι, ὥστε τοὺς ἄνδρας σῶσαι III, 35. ἐξ ὧν οὗτοι ἀγγέλλουσι σκοποῦντες, λογιεῖσθε τὰ εἰκότα IV, 62. ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντι I, 4.

ΣΠ. σπανίζω. τοῦ σίτου ἔτι χλωροῦ ὄντος ἐσπάνιζον τροφῆς τοῖς πολ. multis commeatus deerat III, 9. vid. Pind N. VI, 54.

σπάνιον ἦν τῶν Ἑλλήνων τινὰ ἀρετὴν τῇ Ξέρξου δυνάμει ἀντιτάξασθαι II, 252. D. Halic. 150, 35.

σπανιώτατος. κινδύνων οὗτοι σπανιώτατοι, οἳ ἂν ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλῆναι βλάπτοντες &c. IV, 286.

σπανιωτέρα εὐπραξία I, 51.

σπάνος χρημάτων I, 203.

σπένδεται σπονδὰς τάσδε V, 89. τὸν πόλεμον D. Hal. σπένδεται ἱππέα πέμψαι σκεψόμενον, induciis factis equitem miſit, qui exploraret IV, 316. σπένδεται τέσσαρας μῆνας, quatuor menſium foedus cum iis facit III, 300. ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν τοῖς νεκροῖς II, 206. om. praep. οἷς ἔσπειστο II, 332, & paſſim.

σπονδαὶ ἐνιαυτὸν ἔσονται III, 175. ἐν σπονδαῖς σφῶν πειραθέντες καταλαβεῖν τὴν πόλιν, ſtante adhuc foedere II, 11. ὁσάκις περί του διαφοραὶ γένοιντο τῶν κατὰ τὰς σπονδὰς ἀμφισβητουμένων, quoties orta eſſet controverſia de aliqua conditionum, quae in foederibus erant dubiae IV, 197. μὴ τὰς σπονδὰς λύσῃ I, 55. vid. σπένδεται.

σποράδες κατηνέχθησαν, de navibus II, 273. πρὸς τοῖς πολεμίοις ἦσαν σποράδες αἱ νῆες II, 282. σποράδας πράξεις Polybius p. 3.

σπουδὴ δὲ ὁμοίως καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν ἔσται τῆς ὁδοῦ IV, 306. τοῦ πλοῦ alibi. σπουδὴν ποιεῖσθαι III, 49. D. Halic. 65. 42. & Herodot. VI, 107.

ΣΤ. σταθμόν. ἀπέφαινε δ' ἔχον τὸ ἄγαλμα τεσσαράκοντα τάλαντα σταθμὸν χρυσίου ἀπέφθου II, 25.

στασιασμὸς III, 195.

στάσει ἐκπεπτωκότας IV, 225. D. Halic. 123, 22. ἐν στάσει ὄντες II, 100. στάσιν ἐνέσεσθαι τῇ γνώμῃ II, 36. ὁρμὴ ἐπέπεσε περὶ στάσιν ἐκτειχίσαι τὸ χωρίον, ex contentione inter eos orta loci muniendi cupiditas invaſit III, 7. Scholiaſt. Aeſchyli 283. 345. Noſter, ἡ στάσις πολλὴ γενομένη III, 74.

στασιωτικὸν III, 195. V, 146. vid. Th. Magiſt. στασιωτικῶς D. Halic. 360, 42.

στεγανῶν ὄντων ἄνωθεν τῶν πύργων II, 199. D. Hal. 21, 12. Schol. Sophocl. 218. στεγ. Diodor. 792 a.

στεγανῶς ἰοῦσα (πνοὴ) ἐς τὸν λέβητα III, 149. Ioſeph. 1017.

στενόπορα τῶν χωρίων IV, 297. *anguſta viarum* Virgil. D. Halic. 707, 27. στενοπόρους Diod. 19 d.
στενοχωρία III, 40. IV, 232 & ſeq. D. Halic. 361, 39.
στερίφοις καὶ παχέσι τοῖς ἐμβόλοις IV, 231.
στεριφώτατον ἕλος IV, 161.
στεριφωτέρας τὰς πρώρας ἐποίησαν IV, 230.
στερίξαι ἐς τὴν καρδίαν, de morbo II, 73. Aretaeus 2, 15.
στίφος τῶν ὁπλιτῶν V, 146. D. Halic. 367, 16. Ioſephus 361. Aeſchylus Stephan. 141.
στοῖχον. vid. παραλλάξ.
στόλον νεῶν παρεσκευάσαντο I, 47. νηΐτης Aelian. V. H. V, 10. Ariſtot. genit. apud Noſtrum fere omitt. vid. Th. Mag. & Schol. Aeſchyli 143, & Sophocl. 157. 348. 350. add. νεῶν, quia etiam de terreſtri expeditione uſurpaverat Herodotus III.
στόνῳ καὶ οἰμωγῇ δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα IV, 295. Hom. Iliad. φ′.
στορέσωμεν τὸ φρόνημα τῶν Πελοποννησίων, proſternamus IV, 34. vid. Schol. Herodotus hoc ſenſu καταστορέσαι ponit. καταστορέσαι τὴν φιλοτιμίαν Plutarch.
στρατείαν, expeditionem I, 8. Mſſ. στρατείαν & στρατιὰν paſſim confundunt. idem accidit in Xenophonte & aliis. στράτευσιν Herod. I, 189. Noſter στρατιὰ, στρατὸς, & στράτευμα pro *exercitu* paſſim. vid. στρατόπεδον. νηΐτῃ στρατῷ alibi.
στρατιώτιδι νηῒ V, 134. IV, 70.
στρατιωτικώτερον παρεσκευασμένοι II, 131.
στρατόπεδον. τὸ στρατόπεδον ὃ κατεκαύθη αὖθις ἀνορθώσαντες IV, 138. 249. καὶ ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπεδ. πολυειδῆ ἀναγκάζοιτο φθέγγεσθαι, exercitus IV, 294. III, 139.
στρωμνὴν V, 125.
ΣΥ. συνόδων III, 231. σύνοδοι ἠγέροντο Etymol. 735. 43. & Noſter alibi.
ΣΦ. σφαγάς. ἐς τὰς σφαγὰς καθιέντες III, 73. Ioſeph. 798.
σφαλερώτατον τῶν πάντων III, 91.
σφάλλω. καταλιπεῖν ὄνομα ὡς οὐδὲν σφήλας τὴν πόλιν διεγένετο III, 229. ὁπότε καὶ πείρᾳ του σφαλείησαν, quoties a rei tentatae adeptione aberrarunt II, 65. de v. confer Schol. Sophocl. 370. ἀπὸ τῶν ἀεὶ ὑπαρχόντων γνώμῃ σφαλέντες III, 28. D. Halic. 393, 46.
σφόδρα II, 239. IV, 148.
σφοδρὸν μῖσος I, 144.
ΣΧ. σχεδὸν γάρ τοι ἤδη &c. IV, 224. II, 273. σχεδὸν εἰς τετρακισχιλίους ἀπέκτεινε Polybius 34.
σχεῖν τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χώρας I, 14. ſic apud Herodot. II,

111. Bodl. πλέον σχήσειν III, 86. Aeſchyli Schol. 161. vid. ἔχω. Herodot. I, 64.

σχολαῖοι κατὰ τὸν ἄλλον πλοῦν II, 210. agn. Thom. Magiſt. σχολαίτερον III, 72. non σχολαιότερον.

σχολὴ I, 203. εἰ τὸ αὐτὸ δύναται σχολῇ καὶ ταχὺ ξυμβῆναι, ſi idem valet ſero & cito compoſitionem facere II, 238. σχολὴν ἦγον III, 249.

ΣΩ. σῶμα. ἐς τὸ σῶμα προορώμενοι, ſaluti I, 27. ὅσα περὶ τὸ σῶμα ἐς δίαιταν ὑπῆρχεν ἐπιτήδεια IV, 299. ἐφήμερα τά τε σώματα καὶ τὰ χρήματα ὁμοίως ἡγούμενοι II, 80.

σῶν. αὐτὸν καταστήσειν ἐς τὸ τεῖχος σῶν καὶ ὑγιᾶ II, 216. non, σῶον, inquit, Eclog. vid. Suidam III, 351, 5.

σῶφρον. διὰ τὸ σῶφρον I, 56. εἰς τὸ σ. ἄγειν D. Hal. 96, 38. σωφρονισμὸς Ioſeph. 733. & σωφρονικὸν 980. διαβολὰς μὲν οὐ σῶφρον οὔτε λέγειν τινὰς ἐς ἀλλήλους, οὔτε τοὺς ἀκούοντας ἀποδέχεσθαι IV, 68. σώφρονα ἀντὶ αἰσχρᾶς κομίσασθαι χάριν II, 255. III, 28. 46.

σωφρονέστατος. τοῖς νόμοις καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν II, 261.

σωφρονίζω. τῶν κατὰ τὴν πόλιν τὶ ἐς εὐτέλειαν σωφρονίσαι, Noſter alicubi. & Ioſeph. 1098 &c.

σωφρονιστήν. moderatorem V, 46. IV, 135. II, 267.

σωφροσύνη ἔμφρων I, 118. σωφροσύνην λαβοῦσαι αἱ πόλεις V, 98.

T.

TA. τὰ μὲν, σπενδόμενοι, τὰ δὲ, πολεμοῦντες, modo quidem — modo vero I, 29. ἕτοιμα αὐτοῖς τὰ τῆς παρασκευῆς ἦν IV, 103. τιμωρῆσαι τὰ πρὸς Ἀθηναίους, propulſare Athenienſium vim; nempe πράγματα III, 126. & ita ſaepiſſime.

τακτὸν ἀργύριον III, 94. 25. D. Halic. 315, 39.

ταλαιπωρεῖν I, 138. 188. D. Hal. 345, 40. οὐκ ἐταλαιπώρησαν ὥστε καὶ ἀξιόλογόν τι ἀπογενέσθαι, non adeo preſſi fuerunt, ut eorum numerus aliquis memoratu dignus deſideratus fuerit III, 321.

ταλαιπωρία II, 74, & alibi. Diodor. 13 b.

ταλαιπώρως διὰ τοῦ πελάγους κομισθέντες II, 178.

ταμάλιστα. χειμασθεὶς ἐς ταμάλιστα, acerrima tempeſtate iactatus IV, 167. Herodot. IV, 7.

ταμίαν. οὐ γὰρ οἷόν τε ἅμα τῆς τε ἐπιθυμίας καὶ τῆς τύχης τὸν αὐτὸν ὁμοίως ταμίαν γενέσθαι IV, 122. τριαίνης ταμίαν Neptunum vocat Ariſtoph. Nub. vid. D. Halic. 526, 29, Homerum, Ioſeph. Theogn. 1186.

ταμιείῳ χρώμενοι IV, 207.

ταμιεύεσθαι IV, 33. Ioſephus 640. Diodor. 111 a. 133 d.

ταξιάρχοις κοινώσας &c. III, 7.

τάξις. ἐς τάξιν καθίστασθαι III, 138. ἀεὶ ταύτην τὴν τάξιν μόνοι τῶν Λακεδαιμονίων ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἔχοντες, hunc ordinem per ſe ſemper obtinent, *Sciritae* III, 311 &c.

ταξυντομώτατα II, 157.

ταύτῃ μὲν οὖν ἐκράτουν, hac parte II, 147. οὔκουν τὰ ὅπλα ταυτὶ φαίνεται, ἀλλὰ πλέον ἢ χιλίων II, 336. Attice. λέγεται οὐ κατὰ ταυτὸ, varie narratur V, 135 &c.

τάχα ἂν II, 235. IV, 19. 305.

τάχος. ἐν τάχει καὶ προθυμότερον IV, 147. D. Hal. 704, 37. alibi, τὰ ἐναντιώτατα εὐβουλίᾳ εἶναι τάχος τε καὶ ὀργήν.

ταχυναυτοῦντι Noſter, & ταχυναυτεῖν IV, 51. Polyb. 35.

TE. τέγος τοῦ οἰκήματος III, 73. Dem. μειδ. Ulpian. 373, 2.

τείνει λόγους ex Th. citat Harpocrat. 14. quaer. an non Euripides ibi reponendus?

τειχισμός. λιθολόγους — καὶ ὅσα ἐς τειχισμὸν ἐργαλεῖα IV, 71. Ulpian. στεφ. 363, 1.

τεῖχος. καταστήσειν ἐς τὸ τεῖχος, in oppidum, munitiones II, 216. ἐς τὸ τεῖχος κατέφυγεν, in urbem I, 87. Virg. *duci in moenia.*

τεκμαιρόμενοι ἀπὸ τῆς Σκιώνης III, 182. I, 3. Callimach. A. 35. Herodot. I, 5. Diodor. 851 b.

τέκμαρσιν δικαίαν τὸ ἐκφοβῆσαι II, 139. Galen. v. Var. Lect.

τεκμήριον. ἐκ δὲ τεκμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντί μοι πιστεῦσαι ξυμβ. &c. I, 4. Plato Euth. p. 6 & 24 F. 4 & 38 ult.

τέκνωσιν ποιεῖσθαι II, 68. Diodor. 4 d.

τέλος. τῶν ἐν τέλει ὄντων IV, 140. κακῶς ἡμᾶς αὐτοὺς ποιούντων τέλεσι τοῖς οἰκείοις III, 87. agn. Th. Mag. ita D. Hal. 359, 45. Ariſtid. Sacr. I ἰδίοις. τέλος ἔχοντες ἰόντων, proficiſcantur cum abſoluta rei arbitratu ſuo tranſigendae auctoritate III, 175. — ἀπαγγειλάντων τά τε ἄλλα, καὶ τέλος εἰπόντων, ad extremum: tandem III, 278. D. Halic. 552, 28. Polyb. p. 52.

τελευταῖα φατὲ ἀδικηθῆναι II, 265. vid. Thom. Magiſtr.

τενάγους II, 245.

τερπνόν. — ὥστε ταχείας τὰς ἐπαυρέσεις καὶ πρὸς τὸ τερπνὸν ἠξίουν ποιεῖσθαι II, 80. alibi ῥᾳστώνης τὸ τερπνόν. Schol. Sophoclis p. 31. Steph.

TH. τηρέω. χειμῶνα τηρήσαντες III, 43. Diodor. 789 d.

τήρησις. ὁπόσους ἔλαβον κατεβίβασαν ἐς τὰς λιθοτομίας, ἀσφαλεστάτην εἶναι νομίσαντες τὴν τήρησιν IV, 321. Diodor.

TI. τὶ δόξης φέροντες alicubi. aliquantulum: neſcio quid. τριάκοντα μέν τινας ἀπέκτειναν τῶν τετρακοσίων, ad triginta

V, 113. vid. Apuleium. Cicer. de Fin. II. Leonidas Epim. tres *aliqui* aut quatuor.

τιθέω, ημι. ἐν ἀπόρῳ εἴχοντο θέσθαι τὸ παρὸν I, 38. ita ſaepiſſime. alibi θέμενοι τὰ ὅπλα. — τὰ δὲ ὀστᾶ φασὶ τεθῆναι ἐν τῇ Ἀττικῇ, humata I, 196. ſic *ponere* apud Latinos.

τιμάω. ἐτιμῶμεν κατὰ ἔτος ἐσθήμασί τε καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις II, 256. τῆς πόλεως ὑμᾶς εἰκὸς τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τοῦ ἄρχειν — βοηθεῖν, decet vos dignitati, quam reſp. propter imperium habet, opem ferre II, 93. οὐ τὸ κερδαίνειν μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι II, 68 &c.

τιμωρέω. ἐπὶ τὸ τιμωρούμενοι τοὺς ἐχθρ. pro τιμωρήσασθαι I, 168. III, 24. fere pro βοηθῶ apud Thucyd. inquit Th. Mag.

τιμωρητέος I, 122.

τιμωρία. ἐγένεσθε ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ Ἀθ. ξύμμαχοι II, 263. τιμ. περιβαλεῖν Diodor. 342 a. τιμωρίαις μετιόντες τοὺς ἀδικοῦντας III, 91. pro ἡ βοήθεια, & ἡ κόλασις, Thom. Mag.

τιμωροὶ III, 5. 127.

TO. τοαρχαῖον III, 7, & alibi.

τοδεύτερον II, 189.

τοέπειτα ἀσφαλῶς ἕξει, & τοαυτίκα III, 158.

τοιοῦτον. βασανιζόμενος διὰ τὸ τοιοῦτον IV, 322. ἀθρόους τοσούτους ξυμμάχους καὶ τοιούτους οὐ ῥᾴδιον εἶναι λαβεῖν III, 305. Demoſth. Coron. 356 a.

τόλμα. ἡ ἀλόγιστος τόλμα ἐκ τοῦ παραχρῆμα περιδεοῦς ἐγένετο IV, 92. & alibi, οὐδ' ἡ ἀπειρία τοσοῦτον λείπεται, ὅσον τόλμῃ προέχετε. & D. Halic. 241, 11. vid. παρέχω.

τολμᾶν II, 253. 290. IV, 67. II, 65.

τόλμημα. ἀδοκήτου τοῦ τολμήματος γενομένου IV, 245. II, 42. *auſa*, Virgil. Philo V. Moſ. 1. in malam partem Ariſtoph. Pl. 419, & Eccl. 106.

τολμηρῶς II, 278. *audaciſſime*, Caeſar.

τολμηταὶ παρὰ δύναμιν I, 98. agn. Thom. Mag.

τοπάλαι I, 9. II, 323. Pindar. Ol. 10, 104. Herodot. I, 5.

τοπαντάπασιν II, 298.

τοπαραυτίκα I, 42. III, 309 &c. Herodot. I, 19.

τοπαραχρῆμα IV, 88.

τοσοῦτον, ſine voce, ad quam referri poteſt: δυνάμει προὔχων, καὶ οὐ τοσοῦτον τοῖς ὅρκοις κατειλημμένους τοὺς μνηστῆρας ἄγων, τὸν στόλον ἀγεῖραι I, 14. vid. τοιοῦτον, & τόλμα.

τοῦ, ſine praep. καθῄρει τὸ λῃστικὸν, τοῦ τὰς προσόδους μᾶλλον ἰέναι αὐτῷ I, 9.

TP. τραυματιζομένων πολλῶν III, 56. vid. κατατραυματίζω. τραυματισθεισῶν τῶν νεῶν cit. Pollux. Herod. Uran. v. πολλά.

τρέπω. ἐς γέλωτα ἔτρεπον τὸ πρᾶγμα IV, 61. *ἐτράποντο καθ' ἡδονὰς τῷ δήμῳ τὰ πράγματα ἐνδιδόναι* II, 99. *ἐς Ἄργος τραπόμενοι πρῶτον*, id eſt, *ἀπελθόντες* III, 246. vid. Herodotum I, 11. *πρὸς τὰ Ἀργείων τραπομένου*, quod ad Arg. partes tranſierim IV, 141. I, 32. & paſſim.

τριακοντούτεις σπονδαὶ I, 36. 123.

τριβῆς ἕνεκα καὶ ἀνακωχῆς τὸ ναυτικὸν οὐκ ἀγαγεῖν, ut res—attereret, ſuſpenſaſque teneret V, 136. vid. Polybium 28.

τρίτος αὐτὸς II, 176, & paſſim. Ovid. M. II, *Interea volucres Pyroeis, & Eous, & Aethon, Solis equi*, quartuſque *Phlegon*. Theocrit. VII, 2.

τροπαῖον τῆς ἱππομαχίας ἔστησαν IV, 157. & Corinth. p. 248 ed. Ald.

τροπωτῆρα II, 151. Aeſchyli Schol. 142.

τρυχόμενοι τῇ προσεδρείᾳ I, 175. IV, 216. *τρυχοῦσθαι* D. Halic. 430, 35. Sophocl. & Schol. 36. 37. Polyb. p. 13. Lycophr. 583. Theogn. 909. Solon. II, 22. Mimnermus. Herodot. *τετρυμένων λεῷ* II, 129. Arch. *τετρυγμένον*.

ΤΥ. *τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχὴν* II, 220. in bonam partem Herodot.

τύχη. κατὰ τύχην, quodam fortunae beneficio II, 242. *ἐς τύχας καταστῆναι*, *incertos* fortunae caſus ſubire I, 96. *βουλόμενοι τῇ παρούσῃ τύχῃ ὡς ἐπιπλεῖστον ἐπεξελθεῖν*, praeſenti *victoriae* fortuna III, 23.

ΤΩ. *τω*, ſine accentu: *μήτε σπένδεσθαί τῳ, μήτε πολεμεῖν*, cum quoquam III, 267. IV, 247.

τῷδε. παραινῶ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τῷδε καὶ δέομαι, quin etiam ſimul obſecro IV, 278. II, 239.

τὼς ἄνδρας, Dorice III, 325.

Υ.

ΥΑ. *ὑακίνθια* III, 241. Athenaeus IV, 7. vid. Var. Lect.

ΥΒ. *ὕβρει καὶ ἐξουσίᾳ πλούτου* I, 58. *εἰώθε αἷς ἂν εὐπραξία ἔλθῃ ἐς ὕβριν τρέπειν* II, 225. (*ὕβ.*) *κόρου ματέρα* Pindar. Ol. XIII.

ὑβρίζω III, 27. V, 68.

ΥΓ. *ὑγιές. εἴτι ὑγιὲς διανοοῦνται* III, 33. *καταστήσειν ἐς τὸ τεῖχος σῶν καὶ ὑγιᾶ* II, 216. *ὑγιᾶ* melius, quam *ὑγιῆ*, Thom. Magiſter. vid. Herodot. I, 8.

ΥΔ. *ὑδρεύεσθαι* III, 144. D. Halic. 306, 11.

ΥΜ. *ὑμέτερος. τὸ δὲ ὑμέτερον*, veſtra conſuetudo I, 98. *ἐναντιώσεσθε τῇ ὑμετέρᾳ αὐτῶν ἐλευθερίᾳ* III, 126, & alibi. *ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀσθενεῖ τῆς γνώμης* II, 89.

ΥΠ. *ὑπαγαγόντες κόσμῳ* &c. III, 189. 190. 220. abſolute. *ὑπαγωγαὶ καὶ διώξεις* II, 313. agn. Etymolog. p. 777.

ὑπαίθριος I, 188.

ὑπακούω. τῷ ὑμετέρῳ ξυμφόρῳ ὑπακούειν III, 341. οὐ δοκεῖν ἂν ῥᾳδίως ἐθελῆσαι ὑπακοῦσαι IV, 298. D. Hal. 231, 7.

ὑπάρχει δ' ὑμῖν ἔτι νῦν γε ταπλείω τῷ πεζῷ ἐπικρατεῖν IV, 278. τῆς ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χείροσι γενέσθαι, ὑμῖν μεγάλη ἡ δόξα, — ſi a priſtina indole ne deſciveritis II, 69. ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναῤῥιπτοῦσι III, 343. ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, ἐδόκει χρῆναι μὴ ἐνδιδόναι, pro praeſenti rerum ſtatu V, 5. τὸ πλέον τοῦ χωρίου καρτερὸν ὑπῆρχε III, 8.

ὑπειπών. ταῦτα διδάξας, καὶ ὑπειπὼν τὰ ἄλλα, ὅτι αὐτὸς πράξοι &c. I, 127. II, 169. Schol. Sophocl. 14.

ὑπεκρίναντο, pro ἀπεκρίνοντο Euſtathius 1437, 33.

ὑπεξέθεντο παῖδας I, 125. Antiph. Sophocl.

ὑπεξέκειτο V, 48. Ariſtot. Oeconom. II.

ὑπεραυχοῦντα III, 30. ὑπεραυχεῖν ἐπὶ χρηστότητι Phalaris Ep. ὑπέραυχα D. Halic. 520, 42. ὑπέραυχος λέων Pollux V, 83. Schol. Aeſchyli 94.

ὑπερβατὸν ἦν τὸ περιτείχισμα II, 206.

ὑπερβιαζομένου τοῦ κακοῦ, ſupra modum urgente II, 79.

ὑπερόπται. δοῦλοι ὄντες τῶν ἀεὶ ἀτόπων, ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθότων, hoc eſt, πρεπόντων II, 223. Schol. Sophocl. 188.

ὑπεροψία. ἀμαθέστεροι τῶν νόμων τῆς ὑπεροψίας παιδευόμενοι, ſimplicius inſtituimur, quam ut leges contemn. &c. I, 119. D. Halic. 219, 1.

ὑπερόριον ἀσχολίαν, in exteris regionibus occupationes V, 110. D. Halic. ὑπερόριος πόλεμος. στρατιὰ alibi Noſter.

ὑπερφέρομεν αὐτῶν τοῖς ὅπλοις I, 115. D. Halic. 192, 32.

ὑπέρφρων II, 93.

ὑπέστη. πολὺ πρὸς τὰ δεινὰ, ἐπειδήπερ ὑπέστη, φερεγγυώτατος ἐφάνη V, 104. & alibi, ἤγαγε τοὺς ἄνδρας ὥσπερ ὑπέστη. ſemel tantum uſurpaſſe tradit Thom. Magiſter.

ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντες, πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν II, 234. Aeſchyli Schol. 134.

ὑπήκοος. τὸ ὑπήκοον τῶν ξυμμάχων IV, 110. III, 147. V, 105. τῶν ὑπηκόων καὶ φόρου ὑποτελῶν IV, 267. Diodor. 34 c.

ὑπὸ, cauſam denotat: κοπεῖσαι ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν &c. V, 22. & ita ſaepius. ſub: ὑπὸ τοῖς ὅπλοις IV, 302. ὑπὸ σφᾶς, in ſuam poteſtatem III, 88. tempus: ὑπὸ νύκτα, ſub noctem III, 97. εὐχὰς τὰς νομιζομένας ὑπὸ κήρυκος ἐποιοῦντο, praeconis voce IV, 52. λέγεται ὑπὸ τῶν ταύτῃ II, 311.

ὑποδεεστέρως. ἀντιπάλως μᾶλλον ἢ ὑποδεεστέρως ἀνθώρμουν V, 136. I, 17. ὑποδεέστερα τῆς φήμης I, 20. D. Hal. 22, 14. Herodot. I, 91.

ὑποδέχομαι. ὡς Τισσαφέρνης αὐτῷ ὑπεδέξατο, recepiſſe in ſe V, 125. IV, 40. I, 39. II, 155. μεγάλα ὑποδεχόμενον Herodot. II. Noſter alicubi, — ἐλευθερία πιστὴ ἐν ᾗ παρὰ γνώμην ἀλλήλους ὑποδεχόμεθα. Diodor. 766 c.

ὑποδοχή. ἐς ὑποδοχὴν τοῦ στρατεύματος, ὡς κωλύσοντες ἐτάσσοντο, ad excipiendum armis IV, 299.

ὑπόκειται. — νόμους, ἀφ' ὧν ἅπασιν ἐλπὶς ὑπόκειται II, 295. Pindar. Ol. I, 135.

ὑπολείπω. μηδ' ὑπολείπειν λόγον αὐτοῖς V, 6. μηδ' ἐν ὑμῖν αὐτοῖς αἰτίαν ὑπολίπησθε, ὡς διὰ μικρὸν ἐπολεμήσατε I, 200. vid. Herodot. I, 9.

ὑπομιμνήσκω IV, 287. 134. Homer. μνήσασθε θ. ἀλκῆς.

ὑπόνομον ὀρύξαντες II, 117. D. Halic. 180, 8.

ὑπόπτης χαλεπὸς ἐς &c. VI. Thom. Magiſter. Aretaeus 35, 24. active Noſter ed. Francof. 452 d. alibi paſſim.

ὑπόσπονδος ἐχώρει ἐς Σίγειον IV, 93. νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν I, 88.

ὑποτείνοντος αὐτοῦ V, 73.

ὑποτοπήσας II, 23. 204. III, 253. D. Halic. 435, 13.

ὑποτελεῖς ὄντες φόρου IV, 267. φόρων D. Hal. 252, 30. 544, 43. vid. ὑπήκοος.

ὕπουλον εὐνομίαν V, 98. ἔχθρα D. Halic. 168, 27. vid. Sophocl. Schol. 206. Demoſth. Coron. 356.

ὑπουργεῖν IV, 136. 278. Aretaeus 93, 26.

ὑποχείρια, ſubiecta I, 124. II, 298. D. Halic. 168, 13.

ὑπτίας ἀσπίδας IV, 316.

ΥΣ. ὑστερέω. ἐπειδὴ τῆς Μιτυλήνης ὑστερήκει, non ſatis mature pervenire potuiſſet II, 213. I, 188. Diod. 337 b. 491 c.

ὑστέριζον IV, 109. V, 66. D. Halic. 67, 22.

ΥΦ. ὑφαντὰ II, 158.

ὑφηγέομαι. ἀμύνεσθαι ταύτῃ ᾗ ἂν ὑφηγῆσθε I, 112. Sophocl. Elect. ὑφηγοῦ. Diodor. 87 b.

ὑφίσταμαι. ξυμφοραῖς ταῖς μεγίσταις ὑφίστασθαι II, 90. ὑφίσταται τὸν πλοῦν III, 46. ὁ φυγὼν τὸν κίνδυνον, τοῦ ὑποστάντος μεμπτότερος II, 89. vid. ὑπέστη.

Φ.

ΦΑ. φαίνομαι. πρὸς ἄνδρας τολμηρούς, τοὺς ἀντιτολμῶντας χαλεπωτάτους αὐτοῖς φαίνεσθαι, viſum iri IV, 203. ἦν ξυνεχῆ, ὥς τε ἓν φαίνεσθαι τεῖχος παχὺ, ut videretur II, 199. 252. I, 49. D. Halic. 746, 12.

φακέλλους ὕλης φοροῦντες II, 119. φακιόλους φρυγάνων D. Halic. 642, 41. Mſ. Vat. φακέλλους, quomodo etiam Marcell.

φακέλους Syneſius Epiſt. 134. φάκελλον ἐπιστολῶν. Ioſeph. Antiq. 7, 4. φακέλλους ὕλης ξηρᾶς περιβαλὼν &c.

φανερὸν μηδὲν κατεργάζεσθαι, illuſtre facinus I, 27. Aelian. V. H. IX, 35. ἐς τὸ φανερὸν λεγόμενα Noſter alibi. ψῆφον φανερὰν διενεγκεῖν III, 111 &c. V, 99.

φανερῶς ἀποδεικνυμένους τὴν γνώμην I, 122.

φανερώτατος πάντων ἐγένετο, maxime conſpicuus III, 18.

φαυλότεροι γνώμην II, 93. D. Halic. 661, 5.

ΦΕ. φειδώ τις ἐγένετο ἐπ' εὐπραγίᾳ ἤδη σαφεῖ μὴ προαναλωθῆναί τῳ IV, 315. D. Hal. 546, 32. 731, 25. Ioſeph. 13. Homer. Od. ξ, 95. Diodor. 502 d.

φέρω. οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην τούτου τοῦ ἔργου, φέροντος δέ τι δόξης μᾶλλον I, 9. 51. καλῶς φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ' ἑαυτὸν II, 88. & εὖ φερόμενος ἐν στρατηγίαις III, 229. ἔφερον ἀλλήλους, id eſt, ἐλῄστευον, quomodo apud Herodot. ἄγειν καὶ φέρειν I, 12. ὀργῇ φέροντες τὸν πόλεμον I, 47. ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνῶμαι ἔφερον I, 113. χαλεπῶς ἐνεγκόντος τοῦ Ἁρμοδίου IV, 89. δεινῶς D. Halic. 205, 1.

ΦΘ. φθέγγεσθαι. ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπεδον πολυειδὴ ἀναγκάζοιτο φθέγγεσθαι IV, 294. etiam ἀνέμου φθόγγων Simonides.

ΦΙ. φιλεῖ. ὅπερ φιλεῖ δῆμος ποιεῖν V, 5. ſolet. ita ſaepiſſime. D. Halic. 601, 44.

φιλία. ἀνανεωσάμενοί τινα παλαιὰν φιλίαν IV, 225. Οἰνιαδῶν ξυμπαραγενομένων κατὰ φιλίαν II, 130. τισὶ πόλεσιν ἐχρημάτιζε περὶ φιλίας τοῖς Ἀθηναίοις III, 211. agn. Thom. Mag.

φίλιον ἦν τὸ Ῥίον τοῖς Ἀθηναίοις II, 137. ἐκ φιλίας χώρας IV, 58. D. Halic. ἐν φιλίᾳ, pro ἐν φ. γῇ 606, 24.

φιλοδικεῖν δοκοῦμεν I, 110. Ariſtot. Rhet. 1.

φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας II, 60. Ioſeph. 156. 691.

φιλοκρινοῖεν IV, 33. om. Stephan. Heſychius διακρινεῖν. vid. Conſtitut. Apoſt. III, 4. Schol. ἐξετάζοιεν, delectum habeant. Phavorinus δοκιμάζειν. Nazianzenus, Μὴ φιλοκρίνει μοι τὰς ἀξίας τῶν σε καθαιρόντων. curioſe explorare, a φιλοκρινέω.

φιλονεικῆσαι III, 350. D. Halic. 656, 15.

φιλονεικία V, 116. IV, 215. Diodor. 116 a.

φιλόπολις II, 88. Ariſtophan. Plut. & Pindar. Ol. IV.

ΦΛ. φλυκταίναις μικραῖς καὶ ἕλκεσιν ἐξηνθηκὸς II, 73. φλυκταινώσιος Aretaeus 90, 17. v. Hippocrat. Progn. 148. Coac. Praenot. 436.

ΦΟ. φοβέω. ξυνέβαινε δὲ τῷ Ἀλκιβιάδῃ, τῷ μὲν Τισσαφέρνει τοὺς Ἀθηναίους φοβεῖν V, 126. φοβεῖ λιμὸν, famem intentat. D. Halic. 380, 27.

· φοβερὸν IV, 88. D. Hal. 440, 42. φοβερὸς, ὁ φοβούμενος, qui metuit, Suidas III, 621. Etymol. Mag. ex III. citat quaedam Corinthus 151.

φονικώτατον IV, 218. ex noſtro Herodian. bis terque.

φορμηδὸν τιθέντες (ξύλα) II, 115. III, 74. v. Heſiod. Op. 482.

φόρος. vid. Thom. Mag.

φορτηγικοῦ πλοίου IV, 139. vid. Thom. Mag. & Annotat.

ΦΡ. φρόνημα. δουλοῖ φρόνημα αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον II, 90. ἀνδρὶ φρόνημα ἔχοντι II, 67. 92. vid. Ulpian. στεφ. 348, 1. 318, 1. 357, 2. ἐν φρονήματι ὄντες τῆς Πελοποννήσου ἡγήσασθαι III, 269. Diodor. 184 b. 477 a. φρονήματι, Schol. ἐπάρσει I, 115. D. Hal. 703, 19.

φρυγανισμὸς IV, 181. 190. Ioſeph. 1199.

φρυκτωρία II, 202. D. Halic. 491, 43.

ΦΥ. φυγὴ αὐτῶν, pro φυγάδες V, 97. Ariſtides ad Theb. I.

φυλακή. χρῆναι τειχίζειν ὡστάχιστα, καὶ τἄλλα ἐν φυλακῇ ἔχειν V, 79. D. Hal. 622, 11. & διὰ φ. ἐν φ. μεγάλῃσι Herodot. II, 99.

φυλάσσω. φυλάξαντες ἔτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθον II, 7. III, 25. Diod. 743 d. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἄρχειν μὲν τοῦ εἴκοντος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπ. III, 89. Herod. IX, 77.

φύσας μεγάλας ἐσθέντες ἐς τὸ ἄκρον τῆς κεραίας III, 149. φυσσώνς Polyb. p. 69. Callimachus D. 55, ἄημα φυσάων.

φύσις. ὀνόματι ἐννόμῳ ξυμμαχίας, τὸ φύσει πολέμιον ἐς τὸ ξυμφέρον καθίστανται III, 87. ἀνθρωπείᾳ φύσει, humanum ingenium I, 109. φύσεως δυνάμει I, 195. τῇ φύσει πρόχειρος Diodor. 368 d. — 394 d. ὑπὸ φύσεως ἀναγκαίας, naturae neceſſitate III, 345.

φυτεύοντες γῆν I, 5.

φύω. πεφύκασι ἅπαντες καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἁμαρτάνειν II, 236. III, 30. τοῖς ἔθνεσιν δίχα πέφυκε τοῦ ἑτέρου III, 88. 89. II, 226. 95.

ΦΩ. φωνή. τῇ αὐτῇ φωνῇ καὶ νομίμοις χρώμενοι IV, 266.

X.

ΧΑ. χαλαραῖς ταῖς ἁλύσεσι ἀφίεσαν τὴν δοκὸν II, 118.

χαλεπαὶ αἱ ὑμέτεραι φύσεις ἄρξαι IV, 191. χωρία χαλεπὰ καὶ πετρώδη III, 14. χαλεποὶ ἦσαν τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν ἔκπλουν V, 3.

χαλεπῶς. vid. φέρω. χαλεπῶς ἐλάμβανον IV, 95. ἔχων Diodorus 257 d. φέροντες 429 c.

χαλεπωτάτους. πρὸς ἄνδρας τολμηροὺς τοὺς ἀντιτολμῶντας χαλεπωτάτους φαίνεσθαι IV, 203.

χάριν ὑμῖν προσθήσουσιν III, 31. ὁ δράσας τὴν χάριν II, 61.

ἐς χάριν τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων, ibid. τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι αἰσχρὸν II, 264. D. Halic. 195, 19. ὀφειλων Diodor. 647 c. ἀποδώσειν 742 d. τῶν Μεσσενίων χάριτι πεισθεὶς, Meſſeniorum, qui in gratia apud eum erant, verbis adductus II, 309.

χαρισαμένοις μᾶλλον ἢ βιασαμένοις III, 31. v. Ulpian. Χερρ. & Τιμ. 336, 2. 372, 3.

XE. χειμασθεῖσαι σποράδες πρὸς τὴν Πελοπόννησον κατηνέχθησαν II, 273. Diodor. 132 a.

χείρ. ἐς χεῖρας ᾔεσαν III, 107. χωρεῖν D. Hal. 296, 2, & 606, 5. πολλῇ χειρὶ ἐπεβοήθουν πάντες II, 312. Herod. VII, 20. ubi pro ἀνομενῳ M. & Vulg. Codex Arch. ἀναισιμομένῳ, quod perplacet. vid. Polyb. p. 32.

χειροποίητος (φλὸξ) II, 119. ὁδοὺς D. Halic. 642, 45. χειροποιήτως Ioſeph. 1316.

χειροτέχναι IV, 214. D. Halic. 173, 14.

χειρουργεῖν V, 106.

χειρώσεσθαι III, 36. D. Hal. 113, 8. Gloſſ. in Xenophon. p. 64 b. Herodot. II, 71. χειρωθέντος Diodor. 38 c. & 64 b.

XH. χηλὴ (τοῦ λιμένος) IV, 261. vid. Var. Lect.

XP. χράομαι. κηρύγμασι χρήσασθαι ἐπιτηδείοις II, 5. τῇ σφετέρᾳ ἐμπειρίᾳ χρήσασθαι III, 53. vid. Corinthum 150. Noſter III, 345. IV, 220. II, 28. 29. hiſce παραπλήσιον eſt apud Ovid. *utitur* hero: de iaculo. παραδείγμασι τοῖς προγιγνομένοις χρώμενοι II, 184. γνώμῃσι Ἰώνων Herodotus II, 15. ubi Bodl. μόνου. δικαίῳ χρήσθων III, 233. apud Th. Mag. χρῶσαν Λακεδαιμονίοις, pro χρησμῳδοῦσαν Suidas III, 690.

χρηματίζομαι. οἰόμενοι χρηματιεῖσθαι, μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι IV, 191. Thom. Magiſter.

χρηματίζω. τισὶ πόλεσιν ἐχρημάτισε περὶ φιλίας, egit *de* &c. III, 211. alibi χρηματίσαντες, rebus tranſactis. vid. Ulpian. ad στεφ. 356, 1.

χρῆναι διαναυμαχεῖν V, 120. v. Th. Mag. & Ulpian. 358, 1.

χρῆσις. τῆς ἵππου οὐδεμία χρῆσις ἦν IV, 182.

χρησμολόγοι II, 37. V, 3.

χρόνος. ἀθυμίαν πλείστην ὁ χρόνος παρεῖχε, mora III, 41. πολλῶν διατριβομένων Herodot. IV, 201. vid. Noſtrum III, 114. 125. IV, 7. Polyb. p. 10. τὸν ἅπαντα χρ. pro *aeternum*, Simonides.

XΩ. χωρὶς δὲ, praeterea vero II, 24. 194. D. Hal. 685, 24.

Ψ.

ΨE. ψέγομαι. ἡ ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν &c. οὐ ψέγεται III, 336.

ψεύδομαι. ψευσθέντες τῶν σκοπῶν V, 166. τοῦ γάμου Herodot. V, 47. Noſter III, 160. 334. IV, 31.

ψευδῶς I, 194.

ΨΗ. ψηφισαμένων αὐτῶν Ἀλκιβιάδῃ κάθοδον καὶ ἄδειαν V, 124. D. Halic. 395, 5. & ita paſſim.

ψῆφον προσεθέμεθα ἐναντίαν ὑμῖν I, 61. μετὰ ψήφου ἀδίκου καταγνώσεως II, 292.

ΨΙ. ψιλός. τὸν ψιλὸν ὅμιλον ἐς μέσον λαβὼν III, 186. ψιλαῖς ταῖς χερσὶ Aelian. V. H. VI, 2. ſine armis: nudi.

ψιλῶσαι τοὺς Ἀμπρακιώτας, hoc eſt, μονῶσαι, nudare II, 330. D. Halic. 164, 39.

ΨΟ. ψόγον τοῖς πέλας ἐπενεγκεῖν I, 97. II, 69. ἄνδρα ἄνευ ψ. τετυγμένον Simonides.

Ω.

Ω. ὦ πάντων ἀξυνετώτατοι IV, 67. D. Halic. 699, 11.

ΩΘ. ὠθισμός. τὸ δὲ ἄλλο καρτερᾷ μάχῃ καὶ ὠθισμῷ ἀσπίδων ξυνεστήκει III, 141. D. Halic. 444, 30. Herodot. VII, 225. Aeſchyli Schol. 86.

ΩΜ. ὡμιληκόσι πολέμῳ ἐλάχιστα, in bellis minime verſati IV, 111. D. Hal. 532, 26. & κινδύνοις. τραύμασι Ioſeph. 850, 859. Bacchylides πλοῦτος δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὁμιλεῖ. τῇ Φρυγίᾳ, attigerunt. Herodot. VII, 26. Noſter IV, 88, & alibi.

ΩΣ. ὡς. ἐδόκει ὁ πρὸς Πελοποννησίους πόλεμος καὶ ὡς ἔσεσθαι αὐτοῖς, vel ſic fore &c. I, 65. πλεύσας ὡς τὸν Τισσαφέρνην V, 124, & ſaepiſſime alibi; pro *ad*, more Atticorum. D. Hal. 37, 23. 243, 14. 289, 13. Herodot. ὡς θυγατέρα εἰσελθεῖν II, 126, & alibi, ut reſtituit cl. Gronovius. neque aliter Mſ. Baroc. Thom. Mag. corr. qui εἰς pro ὡς Ἄβυδον. vid. Noſtrum V, 5. 99. III, 80. 65 & ſeqq.

ὥστε. ἐπαγγελλόμενοι τῷ δήμῳ ὥστε βοηθεῖν V, 133. III, 59. 71. cum Coniunctiv. etiam D. Halic. 144, 45. & cum Indic. 698, 14. Aelian. V. H. XII, 30.

ΩΦ. ὠφέλεια, praeſidium I, 40. τῶν ἀκοντιστῶν τὴν ὠφέλειαν, uſum IV, 182. τὴν κοινὴν ὠφέλειαν τῇ Σικελίᾳ φυλάξαι IV, 126. ὠφέλεια, utilitas I, 127.

ὠφέλιμος IV, 281. Aelian. V, H. XII, 54. Noſter IV, 287. τὸν Πειραιᾶ ὠφελιμώτερον ἐνόμιζε τῆς ἄνω πόλεως I, 132.

ὠφέλουν ἐς τὰ ναυτικὰ III, 111. poëtice, inquit Th. Mag. id quod in hoc auctore frequens. Aeſchyl. Ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ. Rhetores Accuſ. iungunt. Noſter Dat. ſemel. Dioſcor. ὠφελεῖ ἐπιληπτικοῖς, prodeſt. Ariſtoph. ὄρν. 420.

INDEX
SCRIPTORUM VETERUM
Qui in Notis & Var. Lectionibus emendantur, aut illuſtrantur.

AELIANUS I, 350. 375. II, 517. 530. III, 475.
Aeſchylus II, 411. 548.
Ammonius I, 340. 341. 402. 406. II, 451. III, 466. 521.
Anacreon IV, 489.
Anna Comnena III, 422. 445. V, 240.
Appianus I, 377.
Apollodorus II, 472. 558.
Aretaeus II, 430.
Ariſtaenetus V, 267.
Ariſtides I, 382. II, 441. 442. III, 418. 432. 458. 554. V, 294. 299.
Ariſtophanes I, 307. 394. 396. 408. III, 527. IV, 376. 393. 522. V, 230. 269. 279.
Ariſtoteles III, 468. IV, 480. 484.
Arrianus II, 450. V, 242.
Athenaeus III, 459. 462. IV, 400. 409. VI, 264.
Avienus III, 535. V, 242.
Callimachus II, 563. III, 536. V, 242. VI, 277.
Cantacuzenus II, 466. 469. III, 448.
Cicero IV, 409.
Cinnamus III, 535.
Clemens Alexandrinus I, 299. 360. II, 448. 528. 536 ſq. III, 476. 533.
Conon I, 385. II, 554. 565.
Corinthus I, 405. II, 518. 555. V, 256. 277.
Cornelius Nepos I, 385. II, 545. VI, 151.
Demetrius Phalereus III, 438. IV, 478.
Demoſthenes I, 360. II, 545.
Dio Caſſius III, 547.
Dio Chryſoſtomus I, 316.
Diodorus Siculus I, 353. 371. 382. 385. II, 399. 452. 453. 456. 467. 561. 562. 570. III, 410. 434. 444. 453. 568. IV, 426. 427. 431. 481. 491. V, 289. 292. 293.
Diogenes Laërtius II, 403. 428. 447. VI, 22.
Diogenianus III, 568.
Dionyſius Halicarnaſſenſis I, 270. 275. 302. 318. 320. 324. 339. 358. 367. II, 422. 424. 439. 523. 547. 558. III, 425. 468. 532. 534. 561. IV, 385. 417. 478. 479. V, 227. VI, 16. 18. 25. 79. 186. 275.
Dionyſius Periegetes II, 567. III, 573. 576. V, 235. 242. 289.
Dioſcorides II, 432. IV, 491.
Epictetus II, 447.

Epigrammata Graeca I, 298. 374. 388. IV, 487. V, 299.
Erotianus IV, 392.
Etymologicon M. I, 300. 325. 353. 373. 403. II, 398. 449. 518. 533. III, 420. 465. 520. V, 285.
Euripides IV, 386. 413.
Euſtathius in Homerum I, 387. 406. II, 566. III, 424. 466.
— in Dionyſium Periegeten IV, 525. VI, 61.
Frontinus IV, 399. 410.
Gloſſae Gr. Lat. I, 402. 403. IV, 478.
Gloſſae Galeni III, 428.
Harpocration I, 325. 372. II, 454. III, 529. V, 250.
Helladius I, 407.
Heraclides IV, 400.
Hermogenes I, 327. 360. II, 441. 559.
Herodotus I, 301. 393. 396. 405. 410. II, 411. 447. 455. 528. III, 414. 416. 426. 467. IV, 377. 427. V, 252. *Ind.* ἐλέγχειν. εὐμένεια. κέρδος. πρότερος. χείρ.
Heſiodus I, 292. II, 548.
Heſychius I, 295. 306. 325. 376. 387. 393. II, 407. 422. 449. 469. 570. III, 419. 424. 428. 472. 522. 527. 567. IV, 375. 425. 492. 517. 519. V, 243. 254. 293. VI, 229. 275. *Ind.* ἐκπλήγνυσθαι, ὁμαιχμία.
Hieronymus I, 385.
Hippocrates IV, 377. *Ind.* στεγανότης. ὡς ἐπιτοπλεῖστον.
Homerus I, 291 ſq. 295. 402. II, 432. 469. 566. V, 228. 241. VI, 49. 192 ſq. 206. 209.
Inſcriptiones II, 446. 529. 532. III, 447.
Ioannes Evangel. I, 357. II, 447.
Ioſephus I, 336. 385. II, 450.
Iſidorus IV, 487.
Iſocrates I, 405.
Iuſtinus I, 380. II, 411.
Lexicon Biblioth. Coislin. II, 414. 556. IV, 382.
Libanius I, 344. II, 413. 518.
Livius II, 454. III, 465. V, 234.
Lucanus III, 415. 447. IV, 475.
Lucas Evangel. I, 351. III, 455. 472. V, 234. 301. VI, 8.
— Act. Apoſtol. I, 351. III, 455. V, 234. 301. VI, 8.
Lucianus I, 318. 421. 454. 553. 574. II, 445. III, 472. 547. IV, 401. V, 269.
Lucretius II, 432. 433 ſq.
Lycurgus Rhetor II, 558.
Maccabaeorum Scriptores II, 402. 448. 541. IV, 407. VI, 276.
Martianus Capella II, 518. 570. 574.
Matthaeus Evangel. *Ind.* v. λοιπόν.
Maximus Tyrius VI, 264.
Moeris Atticiſta I, 370. IV, 392.
Muſaeus I, 304. II, 428.
Nemeſius II, 431.
Nicander V, 300.
Nicetas Choniates II, 457.

Notitia Epiſcop. I, 385. III, 535. V, 243. 253.
Oppianus I, 370. II, 548. IV, 409.
Origenes I, 357.
Orpheus I, 351. V, 294.
Ovidius V, 296.
Pandectae II, 429.
Parthenius III, 421.
Paulus Apoſt. III, 455. V, 234.
Pauſanias II, 405. III, 476.
Petronius II, 529.
Phavorinus I, 387. III, 465. 472. 520. 521. 527 ſq. IV, 523. V, 243. 254. 293.
Philoſtratus II, 517.
Phrynichus II, 403. IV, 377.
Pindarus II, 445.
Plato II, 548.
Plinius I, 307. 353. 377. 388. II, 566. III, 445. 534. V, 243. 253.
Plutarchus I, 352. 355. 366. 383. 388. 389. 395. 403. 405. 408. II, 406. 421. 441. 452. 528. 563. III, 413. 430. 445. 449. 520. IV, 386. 415. 427. 488. 515. V, 227. 274. 286.
Pollux I, 373. 400. 405. II, 398. 405. 545. III, 409. 552. 556. IV, 408. 423. 497. VI, 222.
Polyaenus II, 562. III, 469. V, 294.
Polybius II, 570. III, 426. IV, 522.
Pomponius Mela III, 445. 554. V, 252.
Priſcianus I, 404. II, 463. 567. III, 441. 448. 470.
Procopius II, 518. VI, 227.
Propertius V, 295.
Ptolemaeus I, 387. II, 459. 469. 532. 562. 570. III, 430. V, 253. 286.
Quintilianus I, 302.
Scholiaſtes Aeſchyli I, 349. II, 549.
— Ariſtophanis I, 307. 363. 384. II, 404. 518. 525. 565. III, 407. 422. 467. 469. 526. 536. 568. IV, 379. 380. 409. 426. 495. V, 266. 276.
— Callimachi III, 536.
— Demoſthenis I, 355. III, 432. V, 274.
— Hermogenis I, 334. 405. II, 439. 529.
— Heſiodi III, 564.
— Homeri III, 445.
— Luciani III, 435. 441.
— Nicandri II, 413. V, 290.
— Pindari II, 565. V, 254.
— Sophoclis I, 344.
— Theocriti II, 460. 554. V, 253.
Scylax II, 469. 570. III, 463. 522.
Scymnus Chius III, 463.
Seneca Tragicus III, 459.
Septuaginta Interpretes Graeci V. T. I, 306. 406. II, 399. 432. 447. 448. 524. VI, 276.
Servius IV, 374.
Sex. Empiricus IV, 375.
Sibyllina Carmina I, 375. V, 243.
Silius Italicus II, 562.
Solinus II, 408. IV, 487. 491.
Sophocles I, 316.
Sotion II, 413.

INDEX CRITICUS.

Statius II, 459. 471. III, 441. 459. 549. 554.
Stephanus de Urb. I, 349. 387. 388. II, 406. 414. 456. 459. 465. 529. 531. 565. 566. III, 435. 463. 465. 546. IV, 376. 412. 428. 485. V, 239. 240. 253. 261. 295.
Stobaeus I, 362. 407. II, 447. 460. 535. III, 555. 561. 564. IV, 378. 393. 420.
Strabo I, 291. 342. 377. II, 415. 456. 531. 566. III, 533. 534. IV, 485. V, 291. VI, 275.
Suidas I, 298. 310. 335. 340. 343. 348. 349. 352. 359. 369. 371. 385. 387. 392. 395. 397. 400. 406. 411. II, 397. 405. 407. 408. 409. 415. 438. 445. 448. 450. 451. 454. 459. 460. 462. 467. 471. 518. 519. 537. 540. 555. 557. 566. 575. III, 408. 409. 420. 423. 431. 432 ſq. 440. 442. 519. 520. 527. 528. 529. 533. 536. 552. 555. 568. IV, 374. 378. 408. 412. 415. 426. 429. 478. 493. 496. 498. 518. V, 229. 254. 276. VI, 9. 99 ſq. 103. 106. 110. 138. 142. 149. 150. 157. 170. 175. 176. 181. 188. 190. 203. 225. 229. 237. 252. 264. 273. 277.
Syneſius VI, 205.
Themiſtius I, 387.
Theo Sophiſta II, 398.
Theognis I, 341. VI, 187.
Theophraſtus I, 352. II, 456.
Thomas Magiſter I, 334. 362. 373. 382. 385. 407. II, 396. 410. 422. 425. 430. 431. 440. 443. 444. 448. 455. 519. 520. 525. 540. 541. 547. 553. 558. 560. 562. 569. 575. III, 413. 420. 421. 422. 428. 429. 431. 442. 443. 447. 463. 471. 473. 475. 519. 520. 523. 526. 531. 533. 538. 540. IV, 375. 384. 388. 389. 391. 401. 408. 420. 425. 484. 501. 509. 522. V, 228. 268. 269. 277. 281.
Tobiae liber II, 448.
Tzetzes I, 354. 407. 408. III, 463. 536.
Vegetius IV, 413.
Virgilius IV, 373. 477. V, 244.
Vitruvius III, 549.
Xenophon I, 369. 394. III, 437. 531. 536. IV, 479. V, 246. 283.

Erratum.

Vol. V. pag. 3. *l.* 10. διεφθάρται, *leg.* διεφθάρθαι.

RB 32723

Library
of the
University of Toronto